

ပဉ္စကမ္ဘာ ကင်္ခါဋီကာသင်္ခနိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဂန္ထာရမ္ဘ ပဏာမ

- ၁။ ဝိနေတိ ဒဿယာ နာထော၊ ဝေနေယျာနံ ဟိတေ ရတော။
ယထာဝဇ္ဇံဝ ကာရုညော၊ နမော တဿ သီရိမတော။
- ၂။ ကတာ ယာ ဗုဒ္ဓဃောသေန၊ ကင်္ခါတရဏကင်္ခိနာ။
ကင်္ခါဝိတရဏိနာမ၊ မာတိကာဋ္ဌကထာ သုဘာ။
- ၃။ တဿတ္ထဝဏ္ဏနာ ဗုဒ္ဓ-နာဂတ္ထေရေန ဝဏ္ဏိတာ။
ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာချာ-ယာ လိနတ္ထပကာသနီ။
- ၄။ နိဓေန္တိ နိဓယော ယတ္ထ၊ ဝုတ္တတ္ထာ ဝိနယေ ယထာ။
တေနေဝေသာ ဝိနယတ္ထ - မဉ္ဇူသာ န္ဇတ္ထနာမိကာ။
- ၅။ ဝဏ္ဏေဿ နူတနံ တဿ၊ နိဿယံ ဂုရုမူလကံ။
နာတိသင်္ခေပဝိတ္ထာရံ၊ ထေရဂုဏသုပူဇယံ။
- ၆။ ကာမံ ကတာ ပုရာဏေဟိ၊ နိဿယာ သောတုနိဿယာ။
န တုဋ္ဌာ ပန သောတာပေ၊ ယထာပရာဓသာသနေ။
- ၇။ ဝိသမာဟိမိကာ ဥုနာ၊ ဟိကာယ စ ကတ္ထမိ။
တသ္မာမဟ မေတိဿ၊ ဝဏ္ဏေဿ နိဿယံ သုဘန္တိ။

၁။ ကာရုညော-ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ အရိယာသာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံသော ဒုက္ခကို ပယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော၊ ယော နာထော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေနေယျာနံ - ဆုံးမအပ် ဆုံးမသင့် ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဝါ-ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတေ-အစီးအပွား သုခ၏

အကြောင်းဖြစ်သော ကောင်းမှုကုသိုလ်၌၊ ရတော-ဓမ္မလျော်တော်မူသည်။ ဟုတွာ-
ဖြစ်၍၊ ယထာဝဠံဝ- အကြင်အကြင်အပြစ်ရှိသော ဝိနေတဗ္ဗဝေနယုက္ခိသာလ္လင်၊
ဒယယာ-ဒယာယ- (ဒယယာကို “သက္ခရာပမယာ ဝဒေ” ကဲ့သို့ မှတ်ရာ၏။)
ဒုက္ခရောက်သည့်ဦးမည်းဖြူကို စောင့်ရှောက်တတ်စွာ၊ ကရုဏာ ဖြင့်၊ ယထာဝဠံဝ-ကဲ့ရဲ့
စကား ပြောကြားအပ်သော အပြစ်အားလျော်စွာသာလ္လင်၊ ဝိနေဘိ-ဆုံးမတော်
မှတတ်၏။ သိရီမတော-လွန်ကဲသော ဘုန်းကျက်သရေ ရှိတော်မူသော၊ တဿ
နာထဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု-
ဖြစ်ပါစေသတည်း။ နတွ- ရှိခိုးပြီး၍။

၂။ ကင်္ခါတရဏ်ကင်္ခါနာ-ဝိနည်း၌ဖြစ်သော ယုံမှားကင်္ခါ အဖြာဖြာမှ လွန်
မြောက်ခြင်းကို အလိုရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဃောသေန-ဗုဒ္ဓဃောသ၊ ထေရ်ပျားဘ
သည်။ သုဘာ- အနက်မ “ဟာ” သဒ္ဓါမယုတ်သဖြင့် ကောင်းမြတ်တင့်တယ်သော၊
ကင်္ခါဝိတရဏီနာမ- ကင်္ခါဝိတရဏီမည်သော၊ ယာ မ-တိကာဌကထာ- မိခင်ပမာ
မာတိကာ၏အနက်ကို ဖွင့်ဆိုရာနှင့်ဆိုကြောင်းဖြစ်သော အကြင် သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌ
ကထာကို၊ ကတာ-ရေးသားပြုပြင် စီရင်တော်မူအပ်ပြီ။

၃။ တဿာ မာတိကာဌကထာယ ၏။ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာချာ-ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူ
သာဟု ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်သော၊ ဝါ- “ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ” ဟု
ကျော်စောထင်ရှားသော၊ ဝိနယတ္ထပကာသနီ-ကွယ်ဝှက်တိမ်မြုပ် ငုပ်သော အနက်
တို့ကို ပြုရာပြုကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါ-ကွယ်ဝှက်တိမ်မြုပ် ငုပ်သော အနက်တို့ကို
ပြုရာပြုကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့် ဝိနယတ္ထပကာသနီ အမည်ရှိသော၊ ယာ အတ္ထ
ဝဏ္ဏနာ - အခြင်အနက်၏ အပွင့်ကို၊ ဝါ- အကြင်အနက်ကို ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ
ကိုကာကို၊ ဗုဒ္ဓနာဂတ္ထမေုန-ဗုဒ္ဓနာဂအမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ ဝဏ္ဏိတ- ဖွင့်ဆို
အပ်ပြီ။

၄။ လောကေ သတ္တလောက လူ့ဌာန၌၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ ယတ္ထ
ကတ္ထမိ- အမှတ်အသား သေတ္တာအရရှိသော တပါးပါးသောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗေယာ-
မြှုပ်နှံသိုဦး သိုဦးဆည်းအပ်စွာ ရတနာမျိုးနည်း အသီးသီးတို့ကို၊ နိဓမ္မိယတာ-
မြှုပ်နှံသားကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ တဏှာ-ထို့အတူ၊ ယတ္ထ ယသံ သံဝဏ္ဏနာယံ- အကြင်
အပွင့်ကာ ကျမ်းရွှေစာ၌၊ ဝိနယေ-ဝိနည်းငါးရပ် ပိဋကတ်၌၊ ဝုတ္တတ္ထာ-ဘုရား
ဟောအပ် အနက်မြတ်တို့ကို၊ မယာ-ဗုဒ္ဓနာဂ၊ မည်ရမသွေ၊ ငါမထေရ်သည်။
နိဂ္ဂဟာ-သွင်းပြုရေးသား မြှုပ်နှံထားအပ်ကုန်ပြီ၊ တေနော ကာရဏေန- ထို့
ကြောင့်သာလျှင်၊ တဿာ သံဝဏ္ဏနာယ-ထိုဝိနည်းငါးရပ် ပိဋကတ်၌ ဘုရားဟော
အပ် အနက်မြတ်တို့ကို သွင်းပြုရေးသား မြှုပ်နှံထားရာ ထိုအပွင့်သံဝဏ္ဏနာ

ဋီကာကျမ်း၏။ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ-ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ ဟူသော၊ သော သညာ-
ဤအမည်သည်။ အန္တနာဓိကော- အန္တအမည်သည်။ (ဏိကပစ္စည်း အနက်မရှိ)
ဝါ-အနက်အားလျော်သောအမည်သည်။ ဟောတိ-၏။

(တနည်း) လောကေ - လောက၌၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ ယတ္ထကတ္ထဇိ- ၌၊
နိဓယော - တို့ကို၊ နိဓေန္တိယထာ- ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ- တူ၊ ယေန ကာရဏေန-
ကြောင့်၊ ယတ္ထ ယဿ သံဝဏ္ဏနာယ- ၌၊ ဝိနယေ- ၌၊ ဝုတ္တတ္ထာ- တို့ကို၊ ယော-
သည်၊ နိဟိတာ- ကုန်ပြီ၊ တေနော ကာရဏေန- သာလျှင်၊ သော သံဝဏ္ဏနာ-
ဤ ဝိနည်းငါးရပ် ပိဋကတ်၌ ဘုရားဟောအပ် အနက်မြတ်တို့ကို သွင်းပြုရေးသား
မြှုပ်နှံထားရာ ဤသံဝဏ္ဏနာ ဋီကာကျမ်းသည်၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ အန္တနာဓိကော-
ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ ဟူသော အန္တအမည်ရှိသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ (ဤအလို
ဏိကပစ္စည်း အနက်ရှိ။)

၅။ အဟံ- ခန္ဓာငါးဝ သမူဟကို ငါယူသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်၊ တဿာ
အတ္ထဝဏ္ဏနာယ - ထိုဝိနယတ္ထ မဉ္ဇူသာအမည်ရှိသော အနက်ကို ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ
ဋီကာသစ်၏၊ နာတိသခေဝဝိတ္ထာရံ- ကျဉ်းလွန်းခြင်း ကျယ်လွန်းခြင်းမှကင်းသော၊
ဝါ- နံပြောက်နံကျယ် နှစ်သွယ်လုံးမဟုတ်သော၊ ဂုရုမူလကံ- အနက်ထင်လွယ်
နည်းရလွယ်နှင့် မြင်လွယ်စသော် ဤသုံးရပ်ကို မပြတ်ရှေးရှု သတိမူ၍ ပို့ချတော်
မူသော အဘိဓဇ မထေရ်ဘုရား ချနစ်သွားလျှင် အားထားရေးယူ အရင်းမူလ
ရှိသော၊ နူတနံ- အသစ်ဖြစ်သော၊ နိဿယံ- မှီရာအတ္ထ နိဿယကို၊ ထေရဂုဏံ-
(ထေရဂုဏ-၌ ဆန္ဒကြောင့် နိဂဟိတ်ကျေ) စလိဂ်- စာနာ များစွာအလယ်
ရှင်ငယ်သာမျှ ဖြစ်သောကြောင့် ပို့ချဆိုစေ ထေရ်ဘုန်းဝေ၏ များပေအထူး ဂုဏ်
ကျေးဇူးကို၊ သုပူဇယံ- သုပူဇယန္တော- ဆရာချနက်၊ မပျောက်ပျက်အောင် ရိုက်နှိပ်
ပြီးလျှင် ပေးလှူခြင်းဖြင့် ပူဇော်လိုသည်၊ ဟုတွာ- ၍၊ ဝဏ္ဏဿ- ဖွင့်ဆိုပေအံ့။

၆/၇။ ပေါရာဏေဟိ- ရှေးဆရာတို့သည်၊ သောတုနိဿယာ- ပရိယတ်ကို
နာကြားသွေးချို စာသင်ပျို့နု အခြေပြုတို့ မပြတ်အမြဲ မှီဝဲအပ်ကုန်သော၊ နိဿယာ-
မှီရာအတ္ထ နိဿယတို့ကို၊ ကာမံ ကတော- စင်စစ်ကေန ပြုအပ်ပါကုန်ပြီ၊ ဝါ-
အကယ်၍ကား ပြုအပ်ပါပေကုန်၏၊ ပန-ဆိုသို့ပင် ပြုအပ်ပါကုန်သော်လည်း၊
ဟိ-ယသ္မာ- (နောက်ဂါထာလှမ်း) အကြင်ကြောင့်၊ ကတ္ထဇိ- နိဿယ၌ အချို့နေရာ
၌၊ ဝါ- နိဿယ၏ အချို့နေရာ၌၊ ဟိကောယ- ချိန်ခါယခု လက်ကိုင်ပြုသော
ဆဋ္ဌမမည်သာကျမ်းဋီကာနှင့်၊ ဝိသမာဓ-ကျေ ကောက်သွေဖီမည်သောစကားတို့သည်
လည်းကောင်း၊ အဓိကာ စ- ပိုလွန်သောစကားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥနာ စ-
ယုတ်လျော့သောစကားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ-ကုန်၏(ထည့်)၊ တသ္မာ- ထိုသို့

လက်ရှိဋီကာနှင့်မညီမညာ ယုတ်လျော့ပိုလွန်သော အရာတို့၏ ရှိရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သောတာပေသာဘို့သည်၊ တေဟိ နိဿယေဟိ- ထိုလက်ဟောင်းရှေးကျ နိဿယတို့
 ဖြင့်၊ ယသာဗရာဓသာသနော- အပြစ်အားလျော်စွာ ဆုံးမရာဖြစ်သော ပရိယတ္တိ
 သာသနာ ကခါဋီကာသစ်၌၊ န တုဋ္ဌာ- နှစ်သက်အင်ရဲ့ မရောင့်ရဲကြကုန်၊ တသ္မာ-
 ထိုသို့ အားမရကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ ဧတိဿာ အတ္ထဝဏ္ဏနာယ-
 ၏၊ သုဘံ-ဘင့်တယ်လျောက်ပတ်လွန်ကောင်းမြတ်သော၊ နိဿယံ-မှီရာအစစ် နိဿယ
 သစ်ကို၊ ဝဏ္ဏေသံ- ဖွင့်ဆိုပေအံ့သတည်း၊ ဣတိ-ဤသည်လျှင် ရတနတ္ထယ ငဏမ
 နှင့်တကွ ပကရဏာဘိဓာန အဘိဓေယျ ကရဏပ္ပကာရ ပကရဏာဘိဓာန ဗရိမဏ
 ပဋိညာဉ်ကို ဆိုရာစကားရပ်တည်း။

ဂန္ထာရမ္မကထာ

အဟံ- ငါသည်၊ တိလောကတိလကံ- သုံးလောက၏ နှမ်းစေ့နှိုင်းဖက် မှန်ကူ
 ကွက်ဖြစ်တော်မူထသော၊ သုဒ္ဓဂုဏာကရံ- ညစ်ကြေးကင်းစင် ဖြူသစ်လွင်သော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊ ကရုဏာသီတလိဘူတဟဒယံ-သမ္ပာဒ်
 သန္တာန် ဒုက္ခဒဏ်ကို ပယ်လွန်လိုဘိ လက္ခဏာရှိသော ကရုဏာဖြင့် အေးသည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူထသော၊ မဟိတောယံ- ပူဇော်အပ် မြတ်သော
 တရားတို့၏ ဖြစ်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္နေ-ရှိခိုးပါ၏။

အဟံ-သည်၊ ယော သဒ္ဓမ္မော- အကြင် ပသတ္တ သန္တ သံဝိဇ္ဇမာနဂုဏ်အင် စုံလင်
 ညီညွတ် တုလွတ်လေငြား လောကုတ္တရာတရားကို၊ လောကေ- သတ္တလောက၌၊
 ကောစရိယေန-တုဖက်ကင်းပျောက် တယောက်တည်းသော ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊
 တေနာပိ ဓမ္မရာဇေန-ထိုဘုရား၏ ဇင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်သော်
 မှလည်း၊ ပူဇိတော - ခေါ်စရာ ဘာဝနာ နှစ်ဖြဲယှဉ်တွဲ မှီဝဲခြင်းဖြင့် ပူဇော်အပ်
 တော်မူပြီ၊ ဂမ္ဘီရံ- နက်နဲခက်ခဲသော၊ ဥတ္တမံ- မြတ်သော၊ ဝါ- နုတ်အင်ပြီးသော
 အဝိဇ္ဇာတမ မိုက်မောဟရှိသော၊ ဝါ - အဝိဇ္ဇာတမ မိုက်မောဟကို နုတ်တတ်
 သော၊ တဉ္စ သဒ္ဓမ္မံ- ကိုလည်း၊ ဝန္နေ- ရှိခိုးပါ၏။

ယော သံသော- အကြင် အရိယာတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝိမလေဟိ- ကင်းသော
 အညစ်အကြေးရှိကုန်သော၊ ဝါ-ပါပညစ်ကျ မလစုမှ ကင်းကုန်သော၊ မုနိန္ဒ စန္ဒ
 သဒ္ဓမ္မရံသီဟိ- ရဟန်းမင်းလ ဝင်းပထိန်ပြောင် တရားရောင်စို့ဖြင့်၊ ဗောဓိတော-
 သိခေတော်မူအပ်ပြီ၊ အဟံ-သည်၊ ကုမုဒါကရံ- ကုမုဒြာ အိုင်ပမာဖြစ်တော်မူ
 သော၊ ဝါ-မြေ၌တည်သူ ဦးမည်းဖြူတို့ ကြည်ဖြူနှစ်ထောင်း ဝမ်းမြောက်ကြောင်း

ဖြစ်သော ကြာခေါင်းလောင်းတည်ရာ အိုင်ပမာဖြစ်တော်မူသော၊ ဝါ-မြေ၌တည်သူ
ဦးမည်းဖြူတို့ ကြည်ဖြူနှစ်ထောင်း ဝမ်းမြောက်ကြောင်းဖြစ်သော သုပ္ပဋိပန္နတာ
အစရှိသောဂုဏ်တို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ တံ သံသံ-ထိုသံသာကိုလည်း၊ သဒါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ ဝန္တေ- ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္တိတော- ဤ။

နယဂမ္ဘီရေ- မူလအနု ပညတ်မှုဟူသောနည်းတို့ဖြင့် နက်နဲရာဖြစ်သော၊ ဝါ-
တခုတခုသောနယ၌ နည်း ဓမ္မ အတ္တ ဒေသနာ ပဋိဝေဓတို့ဖြင့် နက်နဲရာဖြစ်သော၊
ဒုတ္တရာဂါမသဗ္ဗသတ္တမဟဏ္ဏဝေ-ထောက်တည်မရ ကူးခက်လှ၍ များစွာညံ့ကျမ်း
စုံစုံ၏ ကျယ်ဝန်းကြီးမားသော အဏ္ဏဝသညာ မဟာသမုဒ္ဒရာ သဖွယ်ဖြစ်သော၊
ဝါ- ရှိသမျှညံ့ ကျမ်းမျိုးစုံတို့ထက် ထောက်တည်မရ ကူးခက်လှသောကြောင့်
အဏ္ဏဝသညာ မဟာသမုဒ္ဒရာသဖွယ်ဖြစ်သော၊ ဝိနယေ- ၌၊ သဗ္ဗထာ- ခပ်သိမ်း
သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပါရဒသိနာ- ကမ်းကိုမြင်ထသော၊ ဝါဒိနာ- ပြော
အပ်သမျှ အဝဝကို ပြောဆိုတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓသောသေန- မည်သော၊ ထေရေန-
သည်၊ ထိရစေဘသ- ခိုင်မြဲသောစိတ်ဖြင့်၊ သုတ-သဒ္ဓ အတ္တ ဝိနိစ္ဆယ စသည်
တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်သော၊ ကင်္ခါဝိတရဏီနာမ-မည်သော၊ ဝါ-
အမည်ရှိသော၊ ယာ မာတိကာဌကထာ- ကို၊ ကတာ- ရေးသားရွတ်ဆိုအပ်ပြီ၊
အဟံ-သည်၊ (တဖဟံ ဇဏ္ဍယိဿာမိ-လှမ်းယူ) တံ မာတိကာဌကထာ- ကို၊ ထိရာနေ
ကဂုဏောသေန- ခိုင်ခံ့စားစား များသောကျေးဇူး အလျဉ်လည်း ရှိထသော၊
ဝိနယညနာ-သတိ ပဟာန အစရှိသော ဝိနည်းကိုလည်း သိထသော၊ ကလျာ
ဏာစာရယုတ္တေန- ကောင်းသောအကျင့်နှင့်လည်း ယှဉ်ထသော၊ ဝါ- စာရိတ္တသီလ
တည်းဟူသော ကလျာဏ၊ ဝါရိတ္တသီလ တည်းဟူသော အာစာရနှင့် လည်း
ယှဉ်ထသော၊ ဓိမတော- ပညာလည်း ရှိထသော၊ မုနိသုန္နနာ- မြတ်စွာ
ဘုရား၏ သားတော်လည်း ဖြစ်ထသော၊ ဝိနယဋ္ဌိတိကာမေန - ဝိနည်း
ပိဋကတ် ပရိယတ်၏ တည်ခြင်းကို အလိုလည်းရှိထသော၊ သုမေဓေန-သုမေဓာ
အမည်ရှိသော၊ ထေရေန- သည်၊ အဘိယာစိတော- ရှေးရှုပျပ်ဝပ် တောင်းငန်အပ်
သည်ဖြစ်၍၊ သုဝိသုဒ္ဓိ- လွန်စွာသန့်ရှင်း စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ဝါ- လွန်စွာ
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း ရှိအောင်၊ အနာကုလံ- နိကာယန္တရလဒ္ဓိ တည်းဟူသော
အပြစ်နှင့်ရှုပ်ထွေးခြင်း မရှိသည်ကို၊ ဝါ- အောင်၊ ကတော- ဤ၊ ဇဏ္ဍယိဿာမိ-
ဖွင့်ဆိုပေအံ့၊ သာဓဝေါ-သက ပရ အတ္တအကျိုး အမျိုးမျိုးကို ပြီးစေတတ်ညောင်း
သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုမေ- တို့သည်၊ ဘာသတော- ဆိုလတ္တံ့ဖြစ်
သော၊ မမ- ၏၊ တံ ဝဏ္ဏနံ- သုဝိသုဒ္ဓိ အနာကုလ ကရဏပုကာရ၊ အင်္ဂါဒွယတ်
ပြည့်စုံလတ်သော ထိုအဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ ဋီကာသစ်ကို၊ သက္ကစ္စံ- ရှိသေစွာ၊ နိသာမေထ-

နာကြားကြကုန်လော့၊ ဣတိ - ဤသည်လျှင် ပဏာမစေသည်ကို ဆိုရာစကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။

ဂန္ထဝရန္တကထာဝဏ္ဏနာ

သဗ္ဗကုသလဓမ္မပ္ပမုခဿ- ခပ်သိမ်းကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့၏ အကြီးအမှူး အဦးအစဖြစ်သော၊ ဝိပုလောဝံဋ္ဌာရေဇာဓိသေသဒဝဟဿ- ပြန့်ပြောသောဂုဏ်ထူး ကြီးမားသောဂုဏ်ထူးကို ဆောင်တတ်သော၊ ပရမဂမ္ဘီရဿ- အလွန်နက်နဲသော၊ ပါတိမောက္ခဿ- ဂန္ထပါတိမောက်၏၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနံ- အနက်ကိုဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာကို၊ ကတ္ထုကာမော-ပြုခြင်းငှါ အလုံရှိတော်မူသော၊ အယံ အာစရိယော- သည်၊ ပထမံ တာဝ- ပါတိမောက်ကိုဖွင့်သည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ “ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ” န္တိအာ ဒိနာ- ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ အစရှိသော ဝစီဘေဒ သဒ္ဒါအစဉ်ဖြင့်၊ ရတနတ္ထယပ္ပဏာမကရ ဇောန-ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို ရှိခိုးခြင်းကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထနော-၏၊ စိတ္တသန္တာနံ - စိတ်အစဉ်ကို၊ ပုနာတိ-ဖြူစင်စေတတ်၏၊ ဟိ-သစ္စံ - မှန်၏၊ (တနည်း) ဟိ-ယသ္မာ - အကြင်ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိစိတ္တသန္တာနနိဿယာ - ရတနတ္ထယပဏာမဖြင့် ဖြူစင်သော စိတ်အစဉ်လျှင် မှီရာရှိသေး၊ ဝါ-ဖြူစင်သောစိတ်အစဉ်လျှင် သဟဇာတ နိဿယရှိသော၊ ပညာ-သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိစိတ္တ သန္တာနနိဿယာယ- သော၊ ပညာယ- ၏၊ (ဘာဝသမ္ပန်တည့်) တိက္ခဝိသဒဘာဝပုတ္တိယာ- ထက်မြက်ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ ယထာဓိပ္ပေတသံဝဏ္ဏနာယ- အကြင်အကြင် အလုံရှိအပ် သော အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာ၏၊ ပရိယောသာနဂမနသမတ္တော- အပြီးအဆုံး သို့ရောက်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိ-တသ္မာ- ကြောင့်၊ (ရွှေလှမ်း) အာစရိယဿ-၏၊ ရတနတ္ထယဝန္တနာ- ရတနာသုံးပါးကိုရှိခိုးခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

☞ အပိစ-တနည်းသော်ကား၊ ဝါ-ပဏာမစေတနာက ပညာအား ကျေးဇူးပြုပုံမှ တပါး ပဏာမစေတနာက အကုသိုလ်ကံတပါး တားမြစ်ပုံကို ဆိုဦးအံ့၊ ရတနတ္ထ ယပ္ပဏာမေန-ဖြင့်၊ ဝါ-သည်၊ ဝိရုတသဗ္ဗကိပ္ပိသေ- ခါတုက် ဖျက်ဆီးအပ်သော အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ရှိသော၊ စိတ္တသန္တာနော-၌၊ ဘဝန္တရုပစိတာနိပိ-ဤဘဝမှ တပါးသောဘဝတို့၌ ဆည်းပူးအပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (ပိ-ဖြင့် ဘဝေါ ပစိဘအန္တရာယိက ကံကို ပေါင်း) အန္တရာယိကကမ္မာနိ-အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန် သော ဥပပိဋ္ဌက ဥပစ္စေဒက ကံတို့သည်၊ ပစ္စယဒဝကလ္လတော-အကြောင်း၏ချို့တဲ့ ခြင်းကြောင့်၊ ယထာဓိပ္ပေတာယ-သော၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာယ-၏၊ အန္တရာယကရ ဏာယ-ငှါ၊ အလံ-စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ န ဟောန္တိ-ကုန်၊ ဣတိ-တသ္မာပိ- ကြောင့် လည်း၊ အာစရိယဿ-၏၊ ရတနတ္ထယ ဝန္တနာ- သည်၊ ဟောတိ-၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ တျာဒိမိ ဝစနေ-ထိ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ အစရှိသော သဒ္ဓါအစဉ်၌၊
(တနည်း)တတ္ထ ဘေသု သဒ္ဓေသု-သိ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ အစရှိသောသဒ္ဓါတို့တွင်၊ တာဝ-
ဓမ္မသဒ္ဓါမှ ရှေးဦးစွာ၊ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓါ-၏၊ ဗုဒ္ဓိတာ ၂၀၊ ဗုဒ္ဓေါတိအာဒိနာ- ဗုဒ္ဓိတာ
၂၀၊ ဗုဒ္ဓေါ ဤသို့အစရှိသော၊ နိဒ္ဒေသနယေန-မဟာနိဒ္ဒေသဉ္စ လာသောနည်းဖြင့်၊
အတ္ထော-အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

အနက်။ ။ယော ဘဂဝါ-သည်၊ သစ္စာနိ-တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတာ-သိတော်မူတတ်၏၊
ဣတိ-တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ဘဂဝါ-သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ-၏၊ ယော ဘဂဝါ- သည်၊
သစ္စာနိ-တို့ကို၊ (ဇာတ်ကံ၊) ပဇာယ- သတ္တဝါအပေါင်းကို (ကုဗျိကံ၊) ဝါ-
သည်၊ (ဇာတ်ကဏ္ဍာ၊) ဗောဓော- သိခေတော်မူတတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊
သော ဘဂဝါ-သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ-၏။

အထဝါ-ခတ်နက်တနည်း လဲ၍ ပြဦးအံ့၊ ယော ဘဂဝါ-သည်၊ သဝါသနာ
ယ-အလေ့အလာ ဝါသနာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ အညာဏနိဒ္ဓါယ-မောဟတည်းဟူ
သော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ၊ အစ္စန္တဝိဂမတော- စင်စစ်ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဗုဒ္ဓဝါ-မောဟအဝိဇ္ဇာ အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးတော်မူပြီ၊ ဣတိ-တသ္မာ ဝါ လည်း
ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓိယာ-သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်၏၊ ဝိကသိတဘာဝတော- ဝါ ကား
စွင့်စွင့် ပွင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဝါ-ပွင့်တော်မူပြီ၊ ဣတိ-လည်းကောင်း၊
(ဝါသဒ္ဓါ အဋ္ဌာနယောဂ ယူ၊) သော ဘဂဝါ-သည်၊ ဇာဂရဏဝိကသနု ဝသေန-
နိုးကြားခြင်း ပွင့်ခြင်းအနက်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ-မည်တော်မူ၏။

အထဝါ-ကံကင်းလျက် ဝိဂ္ဂဟပြုအပ်ပုံနည်းကို ဆိုဦးအံ့၊ အနဝဗျဿ-မသိအပ်
မသိနိုင်သော၊ ကဏ္ဍိ- အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဧယျဓမ္မဿ-ဧယျ ယူ၏၊
အဘာဝေန စ- မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧယျဝိသေသဿ- သိအပ်သော
တရားထူးကို၊ ကမ္မဘာဝေန-ကံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂဟနတော-မယူခြင်းကြောင့်၊
ဝါ-မယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မဝစနိစ္စာယ-ကံကို ဆိုလိုခြင်း၏၊ အဘာ
ဝေန စ-လည်းကောင်း၊ အဝဂမနတ္ထဝသေနေန-သိခြင်းအနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
သာလျှင်၊ ကတ္ထုနိဒ္ဒေသော-ကတ္တာကိုညွှန်ခြင်းကို၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်၏၊ ဣတိ-တသ္မာ-
ကြောင့်၊ “ဒိက္ခိတော-ဦးပြီးကတုံး ဟိန္ဒူထုံးဖြင့် ဘုန်းကြီးလုပ်ပြီးသောသူသည်၊
န ဒဒါတိ-မပေးတတ်၊ ဝါ-မပေးလှပြီ”၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တောယထာ-ကဲ့သို့၊ သော
ဘဂဝါ-ကို၊ ဗုဒ္ဓဝါ-ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တော-အပ်၏။

ပန-ဝစနတ္ထမှတပါး အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ အတ္ထတော-အားဖြင့်၊
ပါရမိတာပရိဘာဝိတေန-ပါရမိတော်ဖြင့် ထုံအပ်သော၊ ဝါ-ပါရမိတော်ကြောင့်

ဖြစ်သော၊ သယမ္ဘူညကေန- အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ သဟဝါသနာယ-ဝါသနာနှင့်
 တကွ၊ ဝိဂတိဝိဒ္ဓတ္တနိရဝသေသုပက္ခိလေသော- ကင်းကွာအောင် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီး
 သော အလုံးစုံသော ကိလေသာရှိသေး၊ မဟာကရုဏာသဗ္ဗညုတ ဉာဏာဒိ
 အရိမေဿုကုဏာဏာဓာရော-မဟာကရုဏာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အစရှိသော မနှိုင်း
 ယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ခန္ဓသန္တာနောဝ- ခန္ဓာအစဉ်
 သည်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ-မည်၏။ ။အဟံ-သည်၊ အတ္ထတောပန ၂၀၊ ဗုဒ္ဓေါတိ-
 ဟူ၍၊ ဗြူမိယထာ-ဆို၏သို့၊ တထာ-တူ၊ ဗုဒ္ဓေါတိ ၂၀၊ ဝသီဘာဝန္တိ-ဟူ၍၊ ဓမ္မ
 သေနာပတိ-တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ
 မဂ္ဂေ ၂၀၊ အာဟ-ပြီ။

အနက်။ ။ဗုဒ္ဓေါတိ-ကား၊ ယော ဘဂဝါ-သည်၊ သယမ္ဘူ-လမ်းညွှန်ကင်း
 ကွာ ကိုသွဲဘာသာဖြစ်သည်၊ အနာစရိယကော-ဆရာမရှိသည်၊ ဟုတော-၍၊ ပုဗ္ဗေ-
 ရှေး၌၊ အနုနုဿုတေသု- မနာကြားအပ် ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု-တို့၌၊ သာမံ-
 ကိုယ်တိုင်၊ သစ္စာနိ-တို့ကို၊ အဘိသမ္မုဇ္ဈိ-ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ၊ တတ္ထ စ တေသု
 သစ္စေသု-ဆို ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သစ္စာတို့၌လည်း၊ သဗ္ဗညုတံ-သဗ္ဗညုအဖြစ်
 သို့၊ ဝါ-ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပုတ္တော-ရောက်ပြီ၊ ဗလေသု စ - ဗိုလ်တို့၌လည်း၊
 ဝသီဘာဝံ - အစိုးရသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဝါ-အစွမ်းရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော-
 ပြီ၊ (တနည်း) တတ္ထ စ တေသု သစ္စေသု-တို့၌လည်း၊ သဗ္ဗညုတံ - သို့၊ ပတ္တော-
 ပြီ၊ ကေဝလံ-သတို့နှင့်မရောမယှက်သက်သက်၊ တတ္ထ တေသု သစ္စေသုဝေ-တို့၌သာ
 လျှင်၊ သဗ္ဗညုတံ-သို့၊ န ပတ္တော-ရောက်သည်ဟုတ်၊ အထခေါ-အဟုတ်သော်
 ကား၊ ဗလေသုစ-တို့၌လည်း၊ ဝသီဘာဝံ-သို့၊ ပတ္တော-ပြီ။

(အထက်၌ “သံသဉ္ဇ” ကျမ်းတက်ကို ရှုမျှော်ငဲ့ကွက်၍ ဤဒုတိယ
 အနက်ကို ယောဇနာသည်၊ မူလဋီကာ၊ မဏိဒီပ စသည်တို့မှာ အမျိုးမျိုး
 ပါ၏၊ ပို့ချသောဆရာက တပည့်၏ အတ္ထာဝဗောဓဉာဏ် ရင့်သန်ဆန်း
 ကြယ်အောင် စသဒ္ဓါ ကံ၊ ကြိယာဆည်း၍ အနည်းနည်းဆိုစေပါဦး။)

တံ ဗုဒ္ဓံ - ကို။

ယော သဘာဝေါ- အကြင်သဘောတရားသည်၊ ဓာရေတိ- ဆောင်တတ်၏၊
 ဣတိ-ကြောင့်၊ သော သဘာဝေါ- သည်၊ ဓမ္မော- မည်၏၊ ဟိ-သင့်-မှန်၏၊
 (တနည်း) ဟိ-ဆောင်တတ်သောတရားက ဆောင်အပ်သောတရားနှင့် ဆောင်ပုံ
 အာကာရ ထင်ရှားအောင် ပြဦးအံ့၊ အယံ ဓမ္မော-သည်၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ-အကြင်
 အကြင်ပုံ၊မအပ်သည့်အတိုင်း၊ ဝါ-ဘုံ၊မအပ်အည်အားလျော်စွာ၊ ဝါ-ဘုံ၊မအပ်

တိုင်းသောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇမာနေ-ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အပါယဒုက္ခေ ၈- အပါယ်ဆင်းရဲ၌ လည်းကောင်း၊ ဝါ- သို့လည်းကောင်း၊ အပတမာနေ-မကျသည်တို့ကို၊ ကတွာ-၍ (ထည့်) ဓာရေတိ-ဆောင်တတ်၏၊ (ဓာရေတိ နောက်၌ ဣတိ ပါသေး၏၊ မလိုသေးပါ၊ ဤ၌ ဓမ္မအဖွင့်သည် ဋီကာကျော်၌လာသော ဓမ္မအဖွင့်နှင့် ဝါကျခြားနားသော်လည်း အသွားတူသည်သာ။)

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပဒေ-ဤ ဓာရေတိ ဟူသောပုဒ်၌၊ ဓာရေတိ-ဆောင်ခြင်းဟူသည်၊ တန္နိဗ္ဗတ္တကကိလေသဝိဒ္ဓိသန-ထို သံသာပါယ ဝဋ်ဒုက္ခ၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝေဉ္စကတွာ-ထို့ကြောင့်၊ အရိယမဂ္ဂေါ ၈- အရိယာဇင်္ဂလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဿ-(နိဗ္ဗာနဉ္စ ပုဒ်မှ နိဗ္ဗာနကို သမ္ဗုဒ္ဓိခံ၊ သို့မှ ကျမ်းရိုးသွားကျနမည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓိခံစဉ် စသဒ္ဓါကို မထည့်နှင့်၊ ထည့်ပါက အဓိပ္ပာယ်မှားမည်။) နိဗ္ဗာနံ၏၊ (တဒတ္ထသိဒ္ဓိ ဟေတုတာယဝယ်-တာ-၌ စပ်)၊ ဝါ-သည်၊ (ဟေတု၌ တုလျတ်စပ်)၊ တဿ အရိယမဂ္ဂဿ-၏၊ (တဒတ္ထသိဒ္ဓိ ၌ စပ်)၊ တဒတ္ထသိဒ္ဓိ ဟေတုတာယ-ထို သံသာပါယ ဝဋ်ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ-နိဗ္ဗာန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဘယမေဝ-နှစ်ပါးစုံကို သာလျှင်၊ နိပ္ပရိယာယတော-မုချအားဖြင့်၊ ဓာရေတိ-၏၊ ပန-အဖို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ အရိယဖလဉ္စ-လည်းကောင်း၊ အရိယဖလဿ ၈- ၏လည်း၊ တံသမုစ္ဆန္တိကိလေသပဋိပ္ပဿမ္ဘနေန-ထိုမဂ်သည် အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်သော ကိလေသာတို့၏ တဖန် ငြိမ်းအေးရာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တဒနုကုလတာယ-ထိုမဂ်အားလျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိဓမ္မော ၈-လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဿ-၏လည်း၊ တဒဓိဂမ ဟေတုတာယ-ထိုမဂ်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥဘယမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ပရိယာယတော-ကာဏုပစာ၊ ဖလူပစာအားဖြင့်၊ ဓာရေတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗ-အင်၏။ ။ တံ ဓမ္မ-ကို။ ။ စသဒ္ဓေါ-သည်၊ သမုစ္စယတ္ထော-သမုစ္စည်းအနက်ရှိ၏၊ သမုစ္စယတ္ထေန-(ဝိဘတ်ပြင်လိုက်) သော၊ တေန စသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ယထာရုတ္တံ-အကြင်အကြင်ဆိုအင်ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓံ ၈-ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမဉ္စ ဓမ္မ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တိတွာ-၍၊ ဣတိ-သို့၊ ဗုဒ္ဓရတနေန-နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ဓမ္မရတနံ-ကို၊ ဝန္တနကိရိယာယ-ရှိခိုးခြင်းကိရိယာ-ဖြင့်၊ သင်္ဂဟ-ကာရေ-အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ သမုစ္စိနောတိ - ဆည်းတော်မူ၏။

ကေဝလံ-သံဃကို ရှိခိုးခြင်းနှင့် မရောယှက် သက်သက်၊ ဣဒံ ဒွယမေဝ-ဤ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မကိုသာလျှင်၊ အဟံ-သည်၊ န ဝန္တိတွာ-ရှိခိုးသည်မဟုတ်၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ-ကို၊

၁၀

ဒသေန္နော-ပြတော်မူလိုသော၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ သံသဉ္ဇာတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-
 ဆိုပြီ။ ။ အရိယေန-မြတ်သော၊ ဝါ-ကိလေသာတို့မှ ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိသီလ-
 သာမညေန- အယူသီလ တူမျှသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သံဟတော ဗာဠိတေ-ပေါင်းအပ်
 သည်တည်း၊ ဣတိ-တသွာ-ထိုသို့ သပဒကမ္မသင်္ဂ ၀နတ္ထကြောင့်၊ သံသော-မည်၏၊
 အဋ္ဌအရိယပုဂ္ဂလ သမူဟော-ကို၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ ဝါ-ကတ္တုသင်္ဂတနည်း လဲ၍ပြဦးအံ့၊
 တေဟိ တေဟိ မဂ္ဂဖလေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ကိလေသာဒရထာနံ- ကိလေသာဟု ပူလောင်
 ခြင်းတို့ကို၊ သမုန္တေဒပဋိပဿန္တနဝသေန-အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း တဖန် ငြိမ်းအေးစေ
 ခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္ပဒေဇ-ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဝါ-အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်
 ခြင်း တဖန် ငြိမ်းအေးစေခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သာတိတတ္တာ- သတ်တတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သံသော-မည်၏၊ ပေါထုဇ္ဇနိကသံသဿပိ-ပုထုဇဉ်သံသာ၏လည်း၊
 ဝါ-သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါယ-မဂ်၏ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်၌၊ ဌိတတ္တာ-
 ကြောင့်၊ ပုရိမစေတနာ-လူသည်မှ ရှေးကာလ၌ဖြစ်သော စေတနာကို၊ ဒါနေ-
 ပေးလှူဆဲ စေတနာ၌၊ သင်္ဂဟော-သင်္ဂြိုဟ်ခရတုက် ထည့်စွက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗောဝိယ-
 မှတ်အပ်သကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါယ-၌၊ ဌိတဿ-(ပြင်လိုက်) သော၊
 ပေါထုဇ္ဇနိကသံသဿပိ- ပုထုဇဉ်သံသာ၏လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ ဧတ္ထေဝ-ဣမသ္မိံ-ဝေ
 အဋ္ဌအရိယပုဂ္ဂလသမူဟော-၍ ရှစ်ယောက်သော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်း၌သာ
 လျှင်၊ သင်္ဂဟော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏။

ဟိ-သစ္စ-မှန်၏၊ သောပိ ပေါထုဇ္ဇနိကသံသော - သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊
 အရိယေန-သော၊ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညေန-ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာပိ အသံဟတေ-အကယ်၍ကား
 မပေါင်းအပ် မပေါင်းထိုက်သေး၊ ပန-သို့သို့ပင် မပေါင်းအပ် မပေါင်းထိုက်ပါ
 သော်လည်း၊ နိယျာနိက ပက္ခိယေန-ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း အဖို့ရှိသော၊
 ပေါထုဇ္ဇနိကေန-ပုထုဇဉ်၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညေန-ဖြင့်၊ သံဟတတ္တာ-
 ပေါင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျပဏိပါတာရဟော- ဒက္ခိဏဟူ
 အလှူကိုခံထိုက် လွန်စွာရှိသေထိုက်သော၊ သံသောယေဝ-သံသာမည်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏၊ တံ သံသံ-ကို။ ။ ဧတ္ထာပိ- ဣမသ္မိံ ပဒေ-၌လည်း၊
 စသဒ္ဓဿ-၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ကိံဝိသိဋ္ဌံ-အဘယ်သို့အထူးပြုအပ်သော၊ ဝါ-အဘယ်ဂုဏ်ထူးရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ-
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကိံဝိသိဋ္ဌံ-သော၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကိံဝိသိဋ္ဌံ-သော၊
 သံသဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ အာစရိယော-သည်၊ ဝန္တိတော-ဝန္တတိ-ရှိခိုးသနည်း၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆဘာဝတော-မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝန္တနာ၊ ပ၊ ဘာဇနန္တိ-
 ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ (ကိံဝိသိဋ္ဌံ ပုဒ်ကို ဝိသေသယ ပုဒ်တိုင်း

ယှဉ်-သို့မဟုတ် “ဣဒဉ္စ ဝိသေသနံ” စသော ဋီကာအတက်စကားနှင့် ညီမည်။ ။
 စ-ဆက်ဦးဒံ၊ ဣဒံဝိသေသနံ-ဤ ဝန္တနာ၊ ပ၊ ဘာဇနံ ဟူသော ဝိသေသနကို၊ ဝန္တနာ
 ပ၊ ဘာဇနံ-သော၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တနာ ပ၊ ဘာဇနံ-သော၊ ဓမ္မဉ္စ-ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝန္တနာ ပ၊ ဘာဇနံ-သော၊ သံသဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 ပစ္စေကံ-အသီးအသီး၊ ယောဇေတဗ္ဗံ-အပ်၏။ (တနည်း) ဣဒံဝိသေသနံ-ကို၊ ဝန္တနာ
 ပ၊ ဘာဇနဗုဒ္ဓဉ္စာတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝန္တနာ ပ၊ ဓမ္မဉ္စာတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ဝန္တနာ ပ၊ သံသဉ္စာတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကံ-အသီးအသီး၊ ယောဇေတဗ္ဗံ-
 အပ်၏။ (ဤ သံသဉ္စာတိ ဌိရှိသော ဣတိကား ကတ္တားညွှန်ပြသော နိဒဿနဣတိ၊
 ကံညွှန်ပြသော နိဒဿနဣတိ စသည်တို့တွင် အာကာရညွှန်ပြသော ဣတိဟု
 မှတ်ရာ၏။)

တတ္ထ တသ္မိံ ပါဠိ-၌၊ ဝန္တနာဒိနံ-တို့၏၊ ဝိသေသော- အထူးကို၊ ဇေ-ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗေ-အပ်၏။ သဒေဝကေန-နတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ လောကေန-လူ
 အပေါင်းသည်၊ အရဟတာဒိဟိ-ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သေဋ္ဌဘာဝေန-
 မြတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-မြတ်သော ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
 ကရိယမာနော- အပ်သော၊ ပဏာမေ- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ ဝါ- ရှိခိုးကြောင်း
 ဖြစ်သော စေတနာသည်၊ ဝန္တနာ-ဝန္တနာမည်၏၊ သဒေဝကေန-(လိုက်) သော၊
 လောကေန-သည်၊ အရဟတာဒိဟိ-ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သေဋ္ဌဘာဝေန-
 ဖြင့်၊ သမ္မာနော-ကောင်းစွာ မြတ်နိုးခြင်းသည်၊ ဝါ-စေတနာသည်၊ မာနော-
 မည်၏၊ သဒေဝကေန-သော၊ လောကေန-သည်၊ အရဟတာဒိဟိ-ကုန်သော၊
 ဂုဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သေဋ္ဌဘာဝေန-ဖြင့်၊ ဂန္ထုပ္ပာဒိဟိ-နံသာ၊ ပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ဥပဟာရေ- ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ပူဇာ-မည်၏၊ သဒေဝကဿ-(ဝိတတ်ပြင်လိုက်)
 သော၊ လောကဿ-၏၊ အရဟတာဒိဟိ-ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သေဋ္ဌဘာ
 ဝေန-ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခတပစ္စယဒါနံ-လွန်စွာစီရင်အပ်သောငွေတို့ကို ပေးလှူခြင်း
 သည်၊ ဝါ-အထူးပြုပြင်အပ်သောပစ္စည်းကို ပေးလှူခြင်းသည်၊ သက္ကာရေ-မည်၏။

ဝန္တနာ-ရှိခိုးခြင်းလည်း၊ မာနော စ-မြတ်နိုးခြင်းလည်း၊ ပူဇာ စ-ပူဇော်ခြင်း
 လည်း၊ သက္ကာရေ စ-ကောင်းစွာပြုခြင်းလည်း၊ ဝါ-အရိုအသေပြုခြင်းလည်း၊
 ဝန္တနာမာနုပ္ပာသက္ကာရေ- တို့၊ တေသံ ဝန္တနာမာနုပ္ပာသက္ကာရေနံ- တို့၏၊ မဟပ္ပ
 လဘာဝကရဏေန-မျှားသော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုခြင်းဖြင့်၊ ဘာဇနတ္တာ
 အာဓာရတ္တာ-တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝန္တနာမာနုပ္ပာ သက္ကာရဘာဇနံ-မည်၏၊
 ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ ရတနတ္ထယဿ-ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အ ပေါင်း၏၊ အရဟ-

တာဒီဟိ-ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အသမဘာဝံ-အတုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
သင်္ဂဟကာရော-အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဒဿတိ-၏၊ တန္တုဿနမ္ပိ-ထိုပုဒ်ဖြင့် ရတ-
နတ္ထယ အသမဘောကို ပြခြင်းသည်လည်း၊ ပါ-ရတနတ္ထယ အသမဘောကို
ပြကြောင်းဖြစ်သော ထို ဝန္တနာမာနပူဇာသက္ကာရသဒ္ဓါသည်လည်း၊ တက္ကတဿ-
ထိုရတနာသုံးပါး၌ပြုအပ်သော၊ နိပစ္စကာရဿ-နိမ့်ကျသောအခြင်းအရာ၏၊ ဝါ-
ရိသေတုပင်ပဲခြင်း၏၊ သသန္တာနပဝနာဒိဝသေန-မိမိစိတ်အစဉ်ကို ဖြုတ်စေခြင်း
အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယထာဓိပေတယ-အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်
သော၊ အတ္တသံသန္တာနာယ-၏၊ ဝါ-ကို၊ နိပ္ပာဒနသတ္တေဘာဝဒီပနတ္ထံ-ပြီးစေခြင်းငှါ၊
စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ၊ ဝါ-ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ-ပြခြင်းဟူသော
အကျိုးရှိသည်၊ ဝါ-ပြခြင်းဟူသော အနက်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-
သိအပ်၏။

ဝိပ္ပသန္နေန စေတသာ ဝန္တိတွာတိ ပါဌဿ-၏၊ အရဟတာဒိ အနေကပကာရ
ဂုဏဝိသေသာနုဿရဏဝသေန-အရဟတာ အစရှိသော များသော အပြားရှိသော
ဂုဏ်တို့ကို အဖန်ဖန်အောက်မေ့ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဝိဓေန - အတူးထူး
အပြားပြား များစွာသော။ ။ ဝါ-တနည်းကား၊ ငိသေသေန-ထူးသော၊ ပသန္နေန-
ကြည်လင်သော၊ မနသ-စိတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္က၊ ကရဏဘူတာဟိ-ကရိုက်ဖြစ်၍ဖြစ်
ကုန်သော၊ ကာယဝါစာဟိ-ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ အဘိဝန္တိယ- ရှိခိုးဦး၍၊ ဣတိအယံ
အတ္ထော - ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ တိဟိ-သုံးပါး
ကုန်သော၊ ဒွါရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ နမဿိတွာ-၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ- ဤအနက်
သဘောသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အယံ
ဝန္တနာ-သည်၊ ကာယဝစီမနောဝန္တနာနံ-ကိုယ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း၊ နှုတ်ဖြင့်ရှိခိုးခြင်း၊ စိတ်
ဖြင့်ရှိခိုးခြင်းတို့၏၊ ဝသေန-အပြားအားဖြင့်၊ တိဝိဓာ-သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ
တာသု တီသု ဝန္တနာသု-တို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏာရမ္မဏာ - ဘုရားအစရှိသည်တို့၏ ဂုဏ်
လျှင်အာရုံရှိသော၊ ကာမာဝစရကုသလကိရိယာနံ - ကာမာဝစရကုသိုလ်စေတနာ၊
ကိရိယာစေတနာတို့တွင်၊ အညတရစေတနာ- တပါးပါးသော စေတနာသည်၊
ကာယဝစီဝိညတ္တိယော - ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်တို့ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ-ဖြစ်စေ
ပြီး၍၊ ကာယဝစီဒွါရဝသေန - ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရတို့၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊
ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်သည်၊ သမာနာ-(ထည့်) ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-ဖြစ်သော၊ အညတရ
စေတနာ-ကို၊ ကာယဝစီဝန္တနာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ပန-ပါး၊ တတ္ထ တာသု
တီသု ဝန္တနာသု-တို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏာရမ္မဏာ-သော၊ ကာမာဝစရကုသလကိရိယာ
စေတနာနံ-တို့တွင်၊ အညတရစေတနာ-သည်၊ ဥဘယဝိညတ္တိယော - နှစ်ပါးသော

ဝိညတ်တို့ကို၊ အသမုဋ္ဌာပေတွာ - မဖြစ်စေမူ၍၊ မနောဒွါရဝသေန - အားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာ-သည်၊ သမာနာ-သော်၊ ဝါ-သော၊ အညတရစေတနာ-ကို၊ မနောဝန္တနာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣ-ဿ ပဿ-ဤ ဝဋ္ဋိတွာ ဟူသောပုဒ်၏၊ ဝါ-ကို၊ “ဝဏ္ဏနံ ဝဏ္ဏယံဿမိ”တိ ဣမိနာပဒေန-နှင့်၊ သမ္ပန္နော-ပုဗ္ဗာပကြိယာဝိသေသန အဖြစ် ဖြင့် စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော-ပြုအပ်၏။

ဧဝံ ဣမာယ ပထမဂါထာယ-ဖြင့်၊ ရတနတ္ထယံဿ-အား၊ ဝါ-ကို၊ ပဏာမံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-ပြီး၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ အတ္တနော - မိမိဟုဆိုအပ်သော အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏၊ နိဿယဘူတာနံ - မှီရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌကထာစရိယာနဉ္စ-တို့ အားလည်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်း၊ ပဏာမံ-ကို၊ ဒဿေန္တော-ပြုလိုကောင်း၊ ဝါ-ပြုလို၍၊ ဝါ- ပြုလိုသောကြောင့်၊ ဝါ- ပြုလိုသော၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ ထေရဝံသပုဒ်ပါနန္တိအာဒိ - ထေရဝံသပုဒ်ပါနံ အစရှိသော ဒုတိယဂါထာကို၊ အာဟ-၏၊ တတ္ထ တိဿံ ဒုတိယဂါထာယံ-၌၊ ကတညလီ ပ၊ ကတွာတိ-ဟူ၍၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဧတေန မယာ-ထိုင်သည်၊ အညလိကရပုဋ္ဌော-လက်အုပ်ကို၊ ကတော - ပြုအပ်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော ကတ္ထုဝါစက သမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သော အဟံ-သည်၊ ကတညလီ-မည်၏၊ ဟိ-သဇ္ဇံ-နှင့်၏၊ ဣတ္ထ-ဣသ္မိံ ပဒေ-၌၊ ဆန္ဒာနုရက္ခဏတ္ထံ၊ ဆန်းစောင့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒီသော-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ကတော-အပ်၏၊ ကတညလီ-ပြုအပ်ပြီးသော လက်အုပ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပေါရာဏဋ္ဌကထာကဉာဏ- အဋ္ဌကထာဟောင်းကို ရေးသားပြုပြင် စီရင်ကြကုန်သော၊ တမ္ပ-ဏ္ဍိယာ-သီဟိန္ဒကျွန်းသာ နေထိုင်ရာရှိကြကုန်သော၊ ဟောထေရာ-မထေရ်မြတ်ဘို့သည်၊ ပုဗ္ဗာစရိယာ-ပုဗ္ဗာစရိယတို့မည်ကုန်၏၊ တေဝေ ပုဗ္ဗာစရိယာ-တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဿယသဟနတော စ - ဘေးရန်ကို သည်းခံနိုင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိပက္ခဘူတ ကိလေသဟနနတော စ - ဆန့်ကျင်တက် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ် နှိပ်စက်တတ်ကုန်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပရဝါဒီမိဂေဟိ - ဆန့်ကျင်စကား၊ ပြောကြား တတ်သူ၊ ရန်လေ့ငြား၊ သားကောင်မျှားတို့သည်၊ အပဓိသနီယတောစ - မဖျက် ဆီးအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိဟသဒိသတ္တာ- ခြင်္သေ့နှင့် တူကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သိဟာ-မည်ကုန်၏၊ (တနည်း) တေဝေ ပုဗ္ဗာ စရိယာ- တို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဿယသဟနတော-ကြောင့်၊ သိဟသဒိသတ္တာ စ-လည်းကောင်း၊ ပဋိပက္ခဘူတ ကိလေသဟနနတော-ကြောင့်၊ သိဟသဒိသတ္တာ စ-

လည်းကောင်း၊ ပရဝါဒီမိဂေဟိ-တို့သည်၊ အပဓိသနီယတော- ကြောင့်၊ သီဟ သဒ္ဓိသတ္တာစ-လည်းကောင်း၊ သီဟာ-ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ကမ္မဓာရည်းသမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာ-ကုန်၏။

တေသံ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာနံ၊ ထိခြဿန္တိန္ဒြေလျော်၊ သီဟိဋ္ဌပျော်ငြား၊ ရှေးအဋ္ဌ ကထာဆရာတို့အား။ ။ ယေသံ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာနံ-တို့အား၊ တယာ-သည်၊ နမော-ကို၊ ကရိယတိ-အပ်၏၊ တေ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာ-တို့သည်၊ ကိဒိသ-အဘယ် ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘော ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာတာဝတော-ကြောင့်၊ ထေရဝံ သပ္ပဒိပါနန္တိအာဒိ-ထေရဝံသပ္ပဒိပါနံ-ဤသို့အစရှိသော၊ ယံဝါကံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ တတ္ထ တသ္မံ ဝါကျေ-၌၊ အဝ- ယဝပဒတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ ထေရဝံသပ္ပဒိပါနန္တိ-ဟူသည် ကား၊ ထိရေဟိ-ခိုင်ခံ့ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓာဒိဟိ- သီလအစု ဂုဏ်အထု အစရှိ သည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတ- ပြည့်စုံကုန်သည်တို့တည်း၊ ဣတိ - တသ္မာ- ကြောင့်၊ ထေရာ-မည်ကုန်၏၊ မဟာကဿပါဒယော-အရှင်မဟာကဿပထေရ် အစရှိသည် တို့ကို၊ လဗ္ဘန္တိ-ရအပ်ကုန်၏၊ တေသံ ထေရာနံ-တို့၏၊ ဝံသော အန္ဓယော-အန္ဓယ် တည်း၊ ဣတိ- တသ္မာ-ကြောင့်၊ ထေရဝံသော-မည်၏။

ဧတေန ပဒေန-ဤထေရဝံသပ္ပဒိတစိတ်ဖြင့်၊ ဘိန္ဒုလဒ္ဓိကာနံ-ကဲ့ပြားသော အယူ ရှိကုန်သော၊ သတ္တရသဘေဒါနံ-တဆယ့်ခုနစ်ပါး အပြားရှိကုန်သော၊ မဟာသံသိ ကာဒိနံ-မဟာသံသိကဂိုဏ်း အစရှိသည်တို့၏၊ ဝံသံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်တော်မူ၏၊ ပန-နောက်ပုဒ်နှင့် သမာသံတွဲပုံကို ဆိုဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗာစရိ ယသီဟာ-တို့သည်၊ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာနံ (ဒီပနတော၏ သမ္ပန်တည့်)-တို့၏၊ ဝါ- တို့သည်၊ ထေရဝံသပရိယာပန္နာ - မထေရ်တို့၏အန္ဓယ်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သည်၊ ဟုဘွဲ့-၍၊ အာဂမာဓိဂမသမ္ပန္နတ္တ-ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော အာဂမ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော အဓိဂမနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာ ပဇ္ဇောတေန - အာဂမပညာ၊ အဓိဂမပညာ တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင် အရောင်အလင်းဖြင့်၊ တဿ ထေရဝံသဿ-ကို၊ ဒီပနတော-ပြခြင်းကြောင့်၊ ဝါ- ပြတတ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရဝံသပဒိပါ-မည်ကုန်၏၊ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာ- တို့ကို၊ လဗ္ဘန္တိ-ရအပ်ကုန်၏၊ ထေရဝံသပ္ပဒိပါနံ-ထေရဝံသကို ပြတတ်ကုန်သော၊ တေသံ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာနံ-တို့အား။ ။ အသံဟိရတ္တ-မတွန့် မဆုတ်နစ် ကုန်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထိရာနံ- ခိုင်ခံ့ကုန်သော၊ (ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာနံ-၌ပင်)။ ။ ဝိနယက္ကမေတိဇတံဝစနံ-ဝိနယက္ကမေ ဟူသော ဤစကားသည်၊ အာရမ္မာနုရူပဝစနံ- ပွင့်ဆိုခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်သော ကျမ်းအားလျော်သော စကားတည်း၊ ပန- သစ္စံ မှန်၏၊ တေ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာ - တို့သည်၊ သုတ္တာဘိဓမ္မေသုပိ - တို့၌လည်း၊

ထိရာဝေ - ခိုင်ခံ့ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ (ပန-သဒ္ဓါ ကာရဏဇောတကလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ထိုအခိုက် သဘာဝ ဉာဏမျိုးဖြစ်၍ ရှေးဝါကျ၌ ကသ္မာ ဝိညာ ယတိ-ထည့်ပေးပါ။)

ဇေ-ဤသို့၊ ဝါ-ဤဒုတိယဂါထာဖြင့်၊ အဋ္ဌကထာစရိယာနုမ္မိ-တို့အားလည်း၊ ပဏာမ-ကို၊ ဒဿေတော-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဓမ္မဝိသေသဿ - ဖွင့်ဆိုအပ် လတ္တံ့သော ပါတိမောက်တည်းဟူသော ဓမ္မအထူး၏၊ အဘိဓာနာနိသံသံ စ- အမည်၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသကသမ္ပတ္တိယော စ-ဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿေန္ဓော-ရကား၊ ပါတိမောက္ခန္တိအာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အား-၏၊ (အဘိဓာနာနိသံသံ ဒေသကသမ္ပတ္တိယောစ- ဟုလည်း ရှိ၏၊ ၎င်းအလို-အမည်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ အကျိုး၏ပြည့်စုံခြင်း၊ ဒေသကနှင့် ပြည့်စုံခြင်းတို့ကိုလည်းဟု - အနက်ပေး၊ သမာသ်နှင့်ရှိသည်က ဆိုလတ္တံ့ စကားနှင့် လည်းကောင်း၊ ကျမ်းတပါးနှင့်လည်းကောင်း ညီညွတ်ကောင်းမွန်၏။) တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ-၌၊ မဟေသိနာ-သည်၊ ယံ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ ပဏာသိတံ-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ-၌၊ အဝယဝတ္ထော- အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့၏အနက် ကို၊ ဇေ ဣမိနာ ငုစ္စမာနနယေန-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ မဟေသိနာဘိ-ဟူသည်ကား၊ ယော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ မဟန္တေ-မြတ် ကုန်သော၊ သီလာဒိဓက-ကုန်သော၊ ပဉ္စ-ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓေ-ရူပအထုံ တရားစုတို့ကို၊ ဧသိ ဂဝေသိ-ရှာမှီးတော်မူပြီ၊ ဣတိ-တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ မ-ဟသိ-မဟေသိသည်တော်မူ၏၊ ဝါ-တတိယာဘပျရိသ် သမ သံ တနည်း လဲ၍ဆိုဦးအံ့၊ ယော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ- ကို၊ မဟန္တေဟိ- မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧသိတော- ရှာမှီးအပ်၏၊ ဣတိ-တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ- သည်၊ မ-ဟသိ-၏၊ ဝါ- ကမ္မဓရည်း သမာသ်တနည်း လဲ၍ ဆိုဦးအံ့၊ ယော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ ယဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ - (သမ္ပန်ခံ၊ ၏၊ ပုထုဇ္ဇနသေခဏသီဟိ - ပုထုဇဉ်ရသေ့၊ သေရေသေ့၊ အသေခ ရသေ့တို့ထက်၊ ဝိသိဋ္ဌတ္တာ-ထူးမြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟန္တော-ထူးသော၊ ဝါ-မြတ်သော၊ ဣသိ-ရသေ့တည်း၊ ဣတိ-တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ မဟေသိ- မည်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အင်၏၊ တေန မဟေသိနာ - သည်၊ (ပဏာသိတံ၌ စပ်။)

ပါတိမောက္ခန္တိ-ဟူသည်ကား၊ သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓသံဝရဘူတံ-အာပတ်အစု ခုနစ်ခုကို စောင့်စည်းမှုဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သိက္ခာပဒသီလံ-ကို၊ ဝါ- တနည်းကား၊ ဂန္ထပါတိ

မောက္ခဿ-၏၊ တဒ္ဓိပနတော-ထိုသိက္ခာပဒသိလကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ပြရာပြကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဘတော ဝိဘင်္ဂသုတ္တသင်္ခါတံ - ဥဘတော ဝိဘင်းပါဠိတော်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝါ-ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော ဥဘတော ဝိဘင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂန္ထပါတိမောက္ခမေဝ-ကိုသာလျှင်။ ။တံ ပါတိမောက္ခ-သည်၊ ကိမ္ဘူတံ - အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆာဘာဝတော - ကြောင့်၊ ပါမောက္ခန္တိအာဒိ - ပါမောက္ခ ဤသို့အစရှိသော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျ-ကို၊ သင်္ဂဟဘာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ပမုခေ-အဦးအစ ပထမ၌၊ သာဓု-ကောင်းသည်တည်း၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော သာဓုတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ ဗမောက္ခ-မည်၏၊ (က-အာဂုံ)။ ပမောက္ခမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဣ ပစ္စယဿ-၏၊ သုတ္တဘာဝတော - သုတ္တ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (တနည်း) ဣပစ္စယဿ-၏၊ သကတ္ထေ-၌၊ ဝိဟိတဝသေန-ဆောက်တည်အပ် သက်အပ်သည် ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါမောက္ခ-မည်၏၊ ကုသလာနံ- ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ- တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ (သမ္ပန်ခံ)၊ ဝဇ္ဇပဋိပက္ခတ္တာ-အပြစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနဝဇ္ဇာနံ-အပြစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော၊ သမာဓိပညာ သင်္ခါတာနံ- ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပရိတ္တမဟဂ္ဂတလောကုတ္တရာနံ- ကာမ၊ မဟဂ္ဂုတ်၊ လောကုတ္တရာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာနံ-ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တို့၏၊ အာဒိ-အစ ဖြစ်သော၊ ပတိဋ္ဌာနဘူတံ - တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ- ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-ပါမောက္ခ ဟူသောပုဒ်၏ အနက်တည်း။

ဟိ-သာဓုမုတုပါး သာဓကကိုဆိုဦးအံ့၊ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ ။၊ ဘာဝယန္တိ-ဟူ၍၊ ဘာဝတာ-သည်၊ နိ ဘာယေ-သံယုတ္တနိကာယ်၌၊ ပုတ္တံ-ပြီ။ ။ (“ဟိတ်ဆိုက်လေရာ၊ ကြိယာ၏၊ ကံကတ္တာကို၊ ဟိတ်၏သမ္ပန်ခံမြဲ” ကဲ့သို့၊ ဟိတ်ဆိုက်သမ္ပန်၊ တွေ့ရှိပြန်က၊ သတ္တိန္နန္တိ၊ သမ္ပန္တိကို၊ သတ္တိဟိတ်သာ၊ ပြန်စပ်ရာ၊ သတ္တိဟိတ်၏၊ ဘာဝယောဂ၊ သမ္ပန္တလည်း၊ အတ္ထဝသာ၊ ပရိဘာဖြင့်၊ လိင်-ခွန်ပြင်လျက်၊ နောက်သို့ဆက်၊ နည်းမြက်တန္တေ-နှင့် အညီ - တနည်း ယောဇနာဦးအံ့) အနဝဇ္ဇာနံ-ကုန်သော၊ သမာဓိပညာသင်္ခါတာနံ - ကုန်သော၊ ပရိတ္တ မဟဂ္ဂတ လောကုတ္တရာနံ-ကုန်သော၊ ကုသလာနံ- ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တို့၏၊ (ဝဇ္ဇပဋိပက္ခတ္တာ ၌စပ်)၊ ဝါ-တို့သည် (ဝဇ္ဇပဋိပက္ခ၌ တုလျှတ်၊ လိက်စပ်)၊ ဝဇ္ဇပဋိပက္ခတ္တာ-ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇပဋိပက္ခာနံ- ကုန်သော၊ အနဝဇ္ဇာနံ - ကုန်သော၊ သမာဓိပညာ သင်္ခါတာနံ- ကုန်သော၊ ပရိတ္တမဟဂ္ဂတလောကုတ္တရာနံ- ကုန်သော၊ ကုသလာနံ- ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တို့၏၊ အာဒိ-သော၊ ပတိဋ္ဌာနဘူတံ - သော၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-တည်း၊ ဟိ-အံ့၊ သီလေ ။၊ ဘာဝယန္တိ-ဟူ၍၊ နိကာယေ-၌၊ ဘာဝတာ-သည်၊ ပုတ္တံ-ပြီ။

အနက်။ သပညော - ကမ္မဇ တိဟိတ်ပဋိသန်၊ ပညာဉာဏ်ရှိသော၊ နရော-
သတ္တဝါသည်။ သိလေ-၌၊ ပတိဋ္ဌာယ-တည်ဦး၍၊ ဝါ-အဦးအစ ပလေတည်၍၊
စိတ္တဉ္စ-သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယံ - ပွားများ
အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇယေ (ထည့်)-ဖြေရှင်းနိုင်ရာ၏။

ယံဒွါရံ-သည်။ မုခမိဝ-ခံတွင်းနှင့်တူ၏။ ဣတိ-တသွာ-ကြောင့်၊ တံဒွါရံ-သည်။
မုခံ-မည်၏။ ဒွါရံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ဟိ-ဥပမာဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့၊
သတ္တာနံ-တို့၏။ ခဇ္ဇ ဘောဇ္ဇ လေယျ ပေယျဝသေန-ခဲအပ်သောခဲဖွယ်၊ စားအပ်
သောစားဖွယ်၊ လျက်အပ်သောလျက်ဖွယ်၊ သောက်အပ်သော သောက်ဖွယ်တို့၏
အပြားအားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗဇောဇိ-လေးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာဟာ
ရော-သည်။ မုခေန-ခံတွင်းဖြင့်၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊ အင်္ဂုလီနိ-အင်္ဂါကြီးငယ်
တို့ကို၊ ဝါ-အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သို့၊ ဖရတိ ယထာ-ဖြန့်သကဲ့သို့၊ ဝါ- ပျံ့နှံ့စေသကဲ့သို့၊
ဝေ တထာ-တူ၊ ယောဂိနောပိ-၏လည်း၊ စာတုဘူမကကုသလံ-ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်
သောကုသိုလ်သည်။ သီလမုခေန - သီလတည်းဟူသောတွင်းဖြင့်၊ ပဝိသိတွာ-၍၊
အတ္တသိဒ္ဓိ-အကျိုး၏ပြီးခြင်းကို၊ သမ္မာဒေတိ-ပြည့်စုံစေတတ်၏။ တေန-ကြောင့်၊
မုခမိဝ မုခန္တိ-ဟူ၍၊ မယာ-သည်။ ဝုတ္တံ-ပြီ။

(မုခမိဝ မုခံ၊ ဒွါရံ-ဟူသော အပါကဋ္ဌ ရွှေဝါကျနှင့် ယထာ ဟိ
သတ္တာနံ- စသော ပါကဋ္ဌနောက်ဝါကျကား စကားမဟပ် မဆက်စပ်ပေ၊
ဥပမာတဒ္ဓိတ်အရ ဒွါရံ - ဟူသောနောက်ဆွယ်စကား သရုပ်ကြား အတိ
ဇေယျကား မှား၏ဟု ရင့်ရင့်သီးသီး စကားကြီး မဆိုရဲပါ။ အကျယ်
ဝါကျပိဋကတ္တမှာ သီလမုခေန ဖွင့်၏။ ရွှေဝါကျအလိုနှင့်သော် ဒွါရမုခေန-
သို့မဟုတ် မုခဒွါရေန-ဟူသော ဖွင့်ရာ၏။ ထိုသို့ဖွင့်သော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာ
ရိုးရာနှင့် ကိုက်ညီသော်လည်း မလိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ် ရောက်ရာ
၏။ ဒွါရံ-နေရာ၌ သီလံ၊ သို့မဟုတ် ပါတိမောက္ခံ - ဟု ရှိသော်
အလွန်ကောင်း၏။ ယောဇနာ၊ ဂဏ္ဍိဆရာများလည်း ဒွါရံကို မပယ်သော်
လည်း ဘယ်ဆရာမျှ ဤသို့ သရုပ်ကြား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်မထားပါ။)

အသဝါ-ကား၊ မောက္ခပုဝေသာယ-နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနသစ္စိကိရိ
ယာယ-နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ မုခံ ဒွါရံ-တံခါးဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ-
သည်ကား၊ အတ္ထာ-တည်း။ (မုခသဒ္ဓါ-တံခါးဟော မရှိဟူအံ့၊ ပတိဟာရေ မုခေ
ဒွါရံ-ဟု၊ ဒွါရသဒ္ဓါ မုခတ္ထရှိသဖြင့် မုခသဒ္ဓါလည်း ဒွါရတ္ထဖြစ်တော့သည်သာ။)
(တနည်း) မောက္ခပုဝေသာယ-၏၊ နိဗ္ဗာနသစ္စိကိရိယာယ-၏၊ မုခဒွါရံ-အကြောင်း
ဖြစ်သော၊ (၎င်းအခိုက် - မောက္ခပုဝေသာယ-ကား၊ လိင်္ဂဝိပ္ပလ္လာသမုတ်။)

(တနည်း)မောက္ခပူဝေသံယ-၌၊ နိဗ္ဗာနသစ္စကိရိယာယ-၌၊ မုခံဒွါရံ-သော၊ (ဒွါရံ ပန နိဗ္ဗာန နဂရဿ ပဝေသနေ-ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။) ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း။

☞ ဟိ-သာဓကကား၊ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထာနိ ၂၀၊ သိလာနိတိစ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တထာ-ထိုမှတပါး၊ အဝိပ္ပဋိသာရော ၂၀၊ အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယာတိစ-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နိကာယေသု-အဂ္ဂတ္ထရနိကာယ်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဝင်အပါ ပရိဝါ တို့၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

အနက်။ ။အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ ကုသလာနိ - ကုန်သော၊ သိလာနိ-တို့သည်၊ ခေါ်-စင်စစ်၊ အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထာနိ-စိတ်နှလုံး ကြည်လင် ပျော်ရွှင်ခြင်း အကျိုးရှိ ကုန်၏။ ။အဝိပ္ပဋိသာရော-ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် အဘန်တန် အောက်မေ့ခြင်းမှ ကင်းခြင်းသည်၊ ပါမောဇ္ဇတ္ထာယ-အနည်းငယ်နှစ်သက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တရုဏ ပီတိအကျိုးငှါ၊ ဟောတိ(ထည့်)-၏၊ ပါမောဇ္ဇ-သည်၊ ပီတတ္ထာယ-မျှားစွာနှစ်သက် သော ဗလဝပီတိအကျိုးငှါ၊ ပီတိ-သည်၊ ပဿဒ္ဓတ္ထာယ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ခု ငြိမ်းအေးမှု အကျိုးငှါ၊ ဝါ-ကိလေသာဟူ ပူလောင်ခြင်းမှ ငြိမ်းအေးခြင်း အကျိုးငှါ၊ ပဿဒ္ဓိ-သည်၊ သုခတ္ထာယ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှါ၊ သုခံ-သည်၊ သမာဓိတ္ထာယ-တည်ငြိမ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သမာဓိ-သည်၊ ယဘာဘူတဉာဏဒဿန တ္ထာယ-ဟုတ်မှန်စွာ သိမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ-သည်၊ နိဗ္ဗိ ဒတ္ထာယ-ငြိမ်းငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိဗ္ဗိဒါ-သည်၊ ဝိရာဂတ္ထာယ-တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝိရာဂေါ-သည်၊ ဝိမုတ္တတ္ထာယ-ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ-အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ၊ ဝိမုတ္တိ-သည်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတ္ထာယ-ဝိမုတ္တိကို သိမြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာအကျိုးငှါ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ-သည်၊ အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယ-တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် အာရုံကို ပြင်းစွာ မယူရာ နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှါ၊ ဟောတိ-၏။

ဝေ-ဣမာယ ယထာဝုတ္ထာယ တတိယဂါထာယ-အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော ဤတတိယဂါထာဖြင့်၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဓမ္မဿ-၏၊ အဘိဓာနဒိ-အမည်အစ ရှိသည်ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ သံဝဏ္ဏနဿ-အဋ္ဌကထာ၏၊ နိမိတ္တံ- အကြောင်းကို၊ ဝါ-အဘိယာစကကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ သူရဇောနာတိအာဒိနာ၊ သူရဇောန အစရှိသော သဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့်၊ စတုတ္ထဂါထာ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏၊ (သဒ္ဓါကရိုဏ်းနေမှု အနက်ဝတ္ထု ကံဖြစ်ရာ၏၊ နိယံဟောင်း- သစ်နှင့် ညှိမညှိစဉ်းစားပါ)။ ။တတ္ထ-တိဿံ စတုတ္ထဂါထာယံ-၌၊ သဝိဂ္ဂဟော-ဝိဂ္ဂိုဟ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ အတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ယော သောဏတ္ထော ရော-သည်၊ သောဘဏေ-တင့်တယ်လှပသောအမှု၌၊ ရတော-မွေ့လျော်တတ်သည်

တည်း၊ ဣတိ-တသ္မ-ကြောင့်၊ သော သောဏဏတ္ထေရော-သည်း၊ ဥကာရဿ-၏၊ ဗိဓံ-
ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝါ-သော်၊ သူရတော-မည်၏၊ သူရတေန-တင့်တယ်လှပသော
အမှု၌ မွေ့လျော်တတ်သော၊ သောဘဏေ-သော၊ ကာယိကဝါစသိကကမ္မေ-ကိုယ်
ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှု နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှု၌၊ ရတေန-သော၊ တေန သောဏဏတ္ထ
ရေန-သည်၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော- သူရတေန ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်
တည်း။

ဝိနိဘေန-ဆုံးမအပ်ပြီးသော၊ ဝါ-ပင်ကျေးသော၊ တေန သောဏဏတ္ထရေန-
သည်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဘေတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတံ-၏။ ။
နိဝါတေနာတိ-ဟူသည်ကား၊ နိဝေတ္တိနာ-နှိမ့်ချသော အကျင့်ငြိမ်းသော ။ သုဝိ
သလ္လေဝေတ္တိနာတိ ပဒဿ-၏၊ ဒဘဿ သောဏဏတ္ထရဿ-အား သုဝိဘူတာ-ငြိမ်းကြယ်
သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကိလေသသလ္လိခနသမတ္တာ- ကိလေသာတို့ကို ရေ ခြစ်ခြင်းငှါ
စွမ်းနိုင်သော၊ ဝုတ္တိ-ပဋိပတ္တိ-အကျင့်သည်၊ အတ္တိ-၏၊ ဣတိ-တသ္မ-ကြောင့်၊ သော
သောဏဏတ္ထေရော-သည်၊ သုဝိသလ္လေဝေတ္တိ-မည်၏၊ သုဝိသလ္လေဝေတ္တိနာ-သော၊ ပရိ
သုဒ္ဓါယ-ထက်ဝန်းကျင်မှ သန့်ရှင်းသော၊ အပ္ပိစ္ဆဝုတ္တိယာ- အလိုနည်းသောအကျင့်
နှင့်၊ သမန္နာဂတေန-ပြည့်စုံသော၊ တေန သောဏဏတ္ထရေန-သည်၊ ဣတိ အယံ-
အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဝိနယာစာရယုတ္တေနာတိ-ကား၊ ဝါရိတ္တစာရိတ္တသီလသမ္ပဒေန-ဝါရိတ္တ သီလ၊
စာရိတ္တသီလနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝါ-မြတ်စွာဘုရား တာ'ဖြစ်အပ်သောအမှုကို မပြု
မလုပ် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော ဝါရိတ္တသီလ၊ ခွင့်ပြုအပ်သောအမှုကို
ပြုခြင်းတည်းဟူသော စာရိတ္တသီလနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အထဝါ-ဝိနယအာစာရအရ
သီလချည်းယူသော နည်းမှတစ်ပါး ဝိနယအရ သီလ၊ အာစာရအရ သီလပြည့်စုံ
ကြောင်းအကျင့် ခွဲယူသောနည်းကို ဆိုပြီးအံ့၊ စ-အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝတ္ထ ဇေတေသု
ဝိနယာစာရေသု-တို့တွင်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရောဒိဘေဒေါ-ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ
အစရှိသော အပြားရှိသော၊ သံဝရဝိနယော-သည်၊ ဝိနယောတိ-ဝိနယောနာမ-
(ဣတိသဒ္ဓါနာမတ္ထ) မည်၏၊ အာစာရဂေါစရနိဒ္ဒေသေ- စူးနဝိဘင်း အာစာရ
ဂေါစရနိဒ္ဒေသဉ္စ၊ အာဂတသမဏသာရပ္ပ'စာရော-လာသော ဂုဏ်တို့အား
လျှောက်ပတ်သောအကျင့်သည်၊ အာစာရောတိ-အာစာရေနာမ- မည်၏။ ။
သောဏဏတ္ထရေနာတိတ္ထေ-၌၊ သောဏောတိနာမံ-သည်၊ တဿ - ထေရဿ-၏၊
နာမံ-တည်း၊ (ဤကိုနည်းမီ၍ “အပေါင်းတည်ထ၊ စိတ်ဖွင့်ပြ၊ ဧတ္ထေရိ တည်လေမြဲ”
ဟု ရှေးဆရာမြတ်တို့ လင်္ကာ စပ်ဆိုတော်မူကြသည်)။ ။ ထိရေဟိ - ခိုင်ခံ့ကျန်
သော၊ သီလက္ခန္ဓာဒီဟိ-တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ-ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

ထေရော - မည်တော်မူ၏။ ယာစိတောတိ-ကား၊ အဘိယာစိတော - ရှေးရှုပျပ်ဝပ်
တောင်းနှင့် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ (ဝဏ္ဏယိဿာမိ-၌စပ်။)

ဟိ-ခွဲ၍ဆိုဦးအံ့၊ ထေရော-သောဏ်ထေရ်သည်၊ ပါတိမောက္ခဿ-၏၊ ဝါ-
သို့၊ ဝါ-သည်၊ ဂမ္ဘီရတာယ-နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုရဝဂါဟတံစ-သက်ဝင်
နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အာစရိယဿ-အဋ္ဌကထာဆရာ၏၊ ဝါ-
သည်၊ တံသံဝဏ္ဏနာယ-သို့ပါတိမောက်ကို ဖွင့်ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝါ-၌၊ သာဏ္ဍေယံ စ-
စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥတုာ-၍၊ တယာ-သင်ဆရာသည်၊ ပါတိ
မောက္ခဿ-၏၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ-ကို၊ ကာတဗ္ဗ-အပ်၏၊ ဟိ-အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊
ဝေ-သို့၊ ပါတိမောက္ခဿ-၏၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာယံ-ကို၊ ကတာယ-သော်၊ သာသ
နဿ - ပရိယတ္တိသာသနာ၏၊ သုစိရဋ္ဌိတိကတာ-လွန်စွာကြီးမြင့်စွာသော ကလ
ပတ်လုံး တည်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာနိသံသ
ဝါရဝေန-အကျိုးရှိသော ရှိသေခြင်းဖြင့်၊ ယ-စနံ-ကို၊ အကာသိ-ပြီ၊ (ထေရော
ကို ဥတုာ-၌ စဉ်းငယ်ဆိုက်၍ ဤ အကာသိ ၌စပ်။) အတ္တနော-မိမိဟုဆိုအပ်သော
အဋ္ဌကထာဆရာ၏၊ သံဝဏ္ဏနာယံ-၏၊ နိဒါနဘူတံ-အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
အဿ သောဏ္ဍေရဿ-၏၊ တံယာစနံ-ကို၊ ဒဿန္တော-ရကား၊ ယာစိတောတိ-
ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ။ (ဤ နိဂုံး ထောက်၍ သူရဘေသာတိအာဒိနာ-၌ “နာ”အပို
သာဟု နိဿံသယမှတ်လေ။)

စ-ပုဗ္ဗဝါကျ သာမည၌ စိတ်ဖြာဝိသေ ပြဆိုပေအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတိဿံ စတုတ္ထ
ဝါထာယံ-၌၊ အဝယဝဘာဝေန ဖြင့်၊ သဏ္ဌိတေန ကောင်းစွာတည်သော၊ သူရ
တေနာတိ ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ (တနည်း ဧတ္ထ-ဧတေသု ပဒေသု-ဤသူရတေန
အစရှိသောပုဒ်တို့တွင်၊ သူရဘေသာတိဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ (တနည်း)ဧတ္ထ ဧတေသု
ပဒေသု-ဤသူရတေနအစရှိသောပုဒ်တို့တွင်၊ သူရတေနာတိဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ အဿ
သောဏ္ဍေရဿ-၏၊ သောရစုံ-ကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ သင်္ဂ
ဟကာရေန-သည်၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ နိဝါတေနာတိဣမိနာ-ဖြင့်၊ ယာယ နိစမန
တာယံ-အကြင်နိမိကျသော စိတ်ရှိသောသူ၏အဖြစ်နှင့်၊ (နိယမဝါကျမှ-နိစမနတာ
ရှိ၍လိုက်သည်။) ယာယ နိဝါတဝုတ္တိတာယံ-အကြင်နိမိကျသော အကျင့်ရှိသောသူ၏
အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော-သော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ နိဟတမ-နော-ငယ်သတ်
အပ်သော မာန်ရှိသည်၊ နိဟတဒပ္ပေါ-ငယ်သတ်အပ်သော မာန်မူခြင်းရှိသည်၊
ဟုတုာ (ထည့်)-၍၊ ပါဒပုဉ္ဇနစောဠသမော စ ခြေသုတ်ပုဆိုးနှင့် တူသည် လည်း
ကောင်း၊ ဘိန္နဝိသာဏုသဘသမော စ-ကျိုးသော ဦးချိုရှိသော နွားလားနှင့်တူ
သည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓုဒ္ဓါဌသပ္ပသမော စ-နုတ်အပ်သော အစွယ်ရှိသောမြွေနှင့်
တူသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတုာ-၍၊ သဏ္ဍော-သိမ်မွေ့သည်၊ သခိလော-နူးညံ့သည်၊

ဝါ-မိတ်ဆွေအဖြစ်ကို ယူဘတ်သည်။ ဝါ-မိတ်ဆွေပေါ်ကြောင်းဖြစ်သော စကား ရှိသည်။ သုခသမ္ဘာသော-ညင်းညင်းသာသာ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ-၏၊ အဿ သောဏတ္ထေရဿ-(လုံက်)၏၊ သာ နိမမနတာ-ကို၊ သာ နိဝါတဝုတ္တိတာ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တာ-အပ်၏။

သုစိသလ္လေခဝုတ္တိနာတိဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ အဿ သောဏတ္ထေရဿ - ၏၊ ဣန္ဒြိယသံဝရပစ္စယသန္နိဿိတအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ - ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ပစ္စယ သန္နိဿိတသီလ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဝိနယာစာရယုတ္တနာတိဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ အဿ သောဏတ္ထေရဿ-၏၊ ပါတိ မောက္ခသံဝရသီလံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိ တဗ္ဗံ- အပ်၏။ (တနည်း) ဝိနယာစာရယုတ္တနာတိဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ အဿသောဏ တ္ထေရဿ-၏၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တန္တိ-မိန့်ဆို အပ်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ (သုရတေနာဘိဣမိနာ အစရှိသော ဝါကျတို့၌ လည်း နည်းမှီသိပါ၊ နောက်ဆုံးနည်း၌ ပဓာနကြိယာ၏ကံသည်ပင် အာကာရ၏ကံ၊ အာကာရကြိယာ၏ကံသည်ပင် ပဓာနကြိယာ၏ ကံဖြစ်ပုံကို သတိထားပါ။ သို့မှ အထက်ကိစ္စဝါကျ မှန်-မမှန် သိပါမည်။) ဧဝံ-ဤသို့၊ အနေကရုဏေဟိ-တပါး-က များလှသောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ တဿ သောဏတ္ထေရဿ-ကို၊ အဘိတ္တဝနံ-ချီးမွမ်းခြင်းကို၊ (ကတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌စပ်၊) ယထာဂုဏသမန္နာဂတဿ-အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝါ - ပြည့်စုံသော ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော ဂုဏ်ရှိသော၊ သဗြဟ္မစာရိနော - သီတင်းသုံးဖော်၏၊ အဇ္ဈေသနံ - တိုက်တွန်း တောင်းပန်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ပဋိဗာဟိတုံ-ဘားမြစ်ခြင်းငှါ၊ န သက္ကာ - မစွမ်း နိုင်၊ ဣတိ - တသွာ -ကြောင့်၊ ပရမဂမ္ဘီရဿာပိ-လွန်စွာ နက်နဲသည်လည်း ဖြစ် သော၊ ပါတိမောက္ခဿ-ဂန္ထပါတိမော-က်၏၊ အယံ အတ္တသံဝတ္ထနာ - သည်၊ ပဝတ္တာ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဣမဿ အတ္တဿ-ကို၊ ဒဿနတ္ထံ-ငှါ၊ ကတံ- (လှမ်းစပ်) အပ်၏၊ တဝတ္ထဒဿနတော-ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်ကိုပြခြင်းထက်၊ ပဘောဒနံ- ကဲ့ပြားလွန် ကျူး စကားထူးသည်၊ ကိစ္ဆ-အဘယ်လေနည်း။

(ဤ ကိစ္ဆသဒ္ဓါကား “ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ ကာယေ ကာယာနုပဿိ”၌ ရှိသော စသဒ္ဓါကဲ့သို့ ဗျုတိရေကဟု ယူဆသည်။ “စသဒ္ဓေါ ဗျုတိရေ ကော၊ တေန ဥဒ္ဓေသဝါရေန အပါကဋ္ဌံ နိဒ္ဓေသဝါရေန ဝိဘာဇီယမာနံ ဝိသေသံ ဇောတေတိ”ဟူသော သုတ်မဟာဝဂ္ဂီကား၊ “ဝါစေ ဂဗ္ဗေထ ဝတ္ထုနံ၊ သဒိသတ္ထေ ပဘောဒနံ၊ ဗျုတိရေကောယ မပျေကော၊ ဘယဘောဒါ စတုပ္ပိဓော” ဟူသော အလင်္ကာတို့နှင့် ချင့်ယူဆပါ။)

တာဒိဿသ-ထိုကဲ့သို့ရအပ်သော သီတင်းသုံးဖော်၏။ အဇ္ဈေသနံ-ကို၊ နိဿယ-
 ဤ၊ ကရိယ-ဘနာ-ပြုအပ်သော။ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ-သည်။ တဿ-ထိုသို့သဘောရှိ
 သော သီတင်းသုံးဖော်၏။ အဇ္ဈေသနာဓိ-ဓနု-တိုက်တွန်းခြင်းဟူသော ဗဟိရု
 နိမိတ် အဓိပတိပစ္စည်း ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ - ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ မမ-၏၊ ဥဿဟသမ္ပတ္တိ-သစ-ဝီရိယ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဝါ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ၃ စိရေန-မကြာမြင့်မီ၊ ပရိယောသာနံ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊
 ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏၊ ဝါ-ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဣမသအတ္ထဿ-ကို၊ ဒဿနတ္ထံ-ငှါ၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန - သည်၊ ကတိ- အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏။ (တနည်း)
 ဝေ-သို့၊ အနေကရုဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အဘိတ္တဝနံ-သည်၊ ပ ဒဿနတ္ထံ- ငှါ၊ ဝါ-
 သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဒတ္ထဒဿနတော - မှ၊ ပတေဒနံ - သည်၊ ကိဉ္စ - နည်း၊
 တာဒိဿသ-၏၊ ပ၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ-ကို၊ ဝါ-သည်၊ ပ၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ ဝါ-လတ္တံ့၊
 ဣတိ- သို့၊ မနသိနိဓာယ- နှလုံးသွင်း၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ကတတိ-အပ်၏
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ (ဤနည်းအလို ကတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-မဟုတ်ပဲ ကတတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟူ၍သာ နေရာ၏။)

ဝေ-သို့၊ သံဝဏ္ဏနာယ-၏၊ နိမိတ္တံ-ဗဟိရုနိမိတ်ကို၊ ဒဿေတွာ-ပြု၍၊ ဣဒါနိ-
 ဌံ၊ သောတုဇနဿ-၏၊ တဿဝနေ-ထို အဋ္ဌကထာကို နာကြာ ခြင်း၌၊ သောတု
 ဇနဿ- (ကာကောလောကန) အာ၊ အာရံ-ရိုသေခြင်းကို၊ ဇနေတုံ-ဖြစ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ တပုယောဇနကရဏပုကာရနိဿယာဘိဓာနာဒိံ - ထို အဋ္ဌကထာ၏
 အကျိုး၊ ထို အဋ္ဌကထာ ရေးသားပုံအခြင်းအရာ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၏ မှီရာ၊ ထိုအဋ္ဌ
 ကထာ၏ အမည်အစရှိသည်ကို၊ ဒဿေန္တော-ခုကား၊ တတ္ထာတိအာဒိဂါယာဒွယံ-
 ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ- ၏၊ တတ္ထ - တသို့၊ တတ္ထာတိအာဒိဂါယာ
 ဒွယေ-၌၊ အတ္ထော-ကို၊ ပေ ဣဒိနာ ဝုစ္စမာနနယေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

တတ္ထာတိ-ဟူသည်ကား၊ မယေသိနာ-သည်၊ ယံ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ပကာသိတံ-
 အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ကသ္မိံ ပါတိမောက္ခေ-၌။ ။
 သဉ္ဇာတကင်္ခါနန္တိပဒဿ-၏၊ ပဒပဒတ္ထဝိနိစ္ဆယဝသေန-ပုဒ်၊ ပုဒ်၏အနက် အဆုံး
 အဖြတ် ချီ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ-ပဒဝိနိစ္ဆယ၊ ပဒတ္ထဝိနိစ္ဆယတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 သဉ္ဇာတကင်္ခါနံ-ကောင်းစွာဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိကုန်သော၊ သမုပ္ပန္နသံသယာနံ-
 လွန်စွာဖြစ်သော ယုံမှား၌ဟ သံသယရှိကုန်သော၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ-အပ်၏။ ။ ကင်္ခါဝိတရုဏတ္ထာယာတိ-ကား၊ ယထာဝုတ္တသံသယဿ-အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းကို၊ အတိက္ကမနတ္ထာယ-လွန်မြောက်ခြင်းငှါ၊
 တဿာကံ-ကား၊ ပါတိမောက္ခဿ-၏။ ။ တောယ-အဋ္ဌကထာယ-ဖြင့်၊ အတ္ထော-

ကို၊ ဝဏ္ဏိယတိ-ကထိယတိ-ဖွင့် ဆိုအပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ-ကြောင့်၊ သာ အဋ္ဌကထာ-သည်၊ ဝဏ္ဏနာ-မည်၏။ အဋ္ဌကထာ-ကို၊ လဗ္ဘဒိ-အပ်၏။ တံဝဏ္ဏနံ-ကို။

၇-ဆက်ဦးအံ၊ (တနည်း) ၈-ပဒဝိဂ္ဂဘမ္မတပါး၊ ပဒသမ္ပန္နကို ဆိုဦးအံ၊ ဣမဿ ပဒဿ-၏။ ဝါ-ကို၊ ဝဏ္ဏယိဿာမိတိ ဣဒိနာ ပဒေန-နှင့်၊ သမ္ပန္နော-ကမ္မကမ္မိ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏။ တံ-(တည့်) ထို အဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာသည်၊ ကိံ ဘူတံ-အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော-ကြောင့်၊ ပရိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယန္တိ အာဒိ-သော၊ ယံ စနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏။ တံ စနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပရိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓက၊ ရိဝါရပဒဘာဇနဒဒိဝသေန-စုဋ္ဌဝါခန္ဓက၊ မဟာဝါခန္ဓက၊ ပရိဝါ၊ ပဒဘာဇနိ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသာဓာရဏဝိနိစ္ဆယဿ- သိက္ခာပုဒ်တိုင်းနှင့် မဆက်ဆံသော အဆုံးအဖြတ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဒါနဒိဝသေန-ဖြင့်၊ သတ္တရသပ္ပဘေဒဿ-တဆယ့်ခုနစ်ပါးအပြား ရှိသော၊ သဗ္ဗသိက္ခာပဒသာဓာရဏဝိနိစ္ဆယဿ- ပေသိမ်းသော သိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော အဆုံးအဖြတ်ကို လည်းကောင်း၊ ပကာသနတော - ပြရာပြကြောင်း ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယံ-ပြည့်စုံသော အဆုံးအဖြတ်ရှိရာဖြစ်သော။

မဟာဝိဟာရဝါသိနန္တိ-ကား၊ ယော ဝိဟာရော-အကြင် ကျောင်းတိုက်သည်၊ သတ္ထုနော-၏။ မဟာဗောဓိနာ-ဒက္ခိဏသာခါ လက်ယာမဟာဗောဓိင်္ဂဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝိဘူသိတော-တင့်တယ်၏။ (တနည်း) ယော ဝိဟာရော-ကို၊ သတ္ထုနော-၏။ မဟာဗောဓိနာ-ဖြင့်၊ ဝါ-သည်၊ ဝိဘူသိတော-တန်ဆာဆင်အပ်၏။ ဝါ-တင့်တယ်စေအပ်၏။ မဟာမေဃဝနယျာနဘူမိဘာဂေ-မဟာမေဃဝန် ဥယျာဉ်မြေ အဖို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-ဘည်သော၊ သော ဝိဟာရော-သည်၊ မဟာဝိဟာရော-မည်၏။ ယေ ထေရာ-တို့သည်၊ မဟာဝိဟာရေ-၌၊ သီလေန-အလေ့အားဖြင့်၊ ဝသန္တိ-ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ-သို့သို့ မဟာဝိဟာရ၌ အလေ့အားဖြင့် နေတတ်ကုန်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ တေ ထေရာ-တို့သည်၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနော-မည်ကုန်၏။ မဟာ-ဝိဟာရဝါသိနံ-ကုန်သော၊ တေသံ ထေရာနံ-တို့၏။ ။ ဝါစနာမဂ္ဂနိဿိတန္တိပဒဿ-၏။ ကဿမဂ္ဂနိဿိတံ-လမ်းခရီးနှင့်တူသော ကဿင်္ဂမ္ဘီသော၊ အဋ္ဌကထာနိဿိတံ-ရှေးဟောင်းစဉ်လာ သိဟိဋ္ဌအဋ္ဌကထာကို မှီသော၊ ဣတိ အယ် အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ-တို့၏။ သိဟိဋ္ဌ အဋ္ဌကထာနယ်-ကို၊ ဣမ ဣမိဿဝဏ္ဏနာယံ-ဤပါတိမောက်ကိုဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သော ကခါအဋ္ဌကထာ၌၊ နိဿာယ-၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဝဏ္ဏယိဿာမိတိ-ကား၊ ပဝတ္ထယိဿာမိ-ဖြစ်စေအံ၊ နာမေနာတိ၊ ကား၊ အတ္ထနော-၏။ ဂုဏနာမေန-ဂုဏ်ဖြစ်သော အမည်ဖြင့်။ ။ တောယ ဝဏ္ဏနာယ-ပြီ။

ကခါ-ယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ ဝိဘရန္တိ - လွန်မြောက်နိုင်ကုန်၏၊ ဣတိ - ဣမိနာ ဝစန
 ဣန္ဒန-ဤသို့သော တဘိယာ တပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တောယာတိ
 ပဒေန-ဖြင့်၊ နိဋ္ဌိဋ္ဌာ-ညွှန်ပြအပ်သော၊ သော ဣန္ဒနာ-သည်၊ ကခါဝိတရဏိ-
 မည်၏။ ။ကခါဝိတရဏိ-သော၊ တံဣန္ဒနံ-ကို၊ သုဘန္တိ-ကား၊ အတ္ထဗျဉ္ဇန
 သမ္ပန္နတ္တာ-အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တရံ-ကောင်းသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓလက္ခဏသုဘတောစ-သဒ္ဓလက္ခဏာ၏ တင့်တယ်ခြင်းကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝါ-တင့်တယ်သော သဒ္ဓလက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဝိနိစ္ဆယသုဘတောစ-အဆုံးအဖြတ်၏ တင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝါ-လည်းကောင်း၊ ဝိညေယျသုဘတောစ-သိအပ်သောသဒ္ဓတ္ထ၏ တင့်
 တယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-လည်းကောင်း၊ သုဘံ ပရိသုဒ္ဓံ စ-
 သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်လည်းဖြစ်သော။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထ - တောသု ဂါထာသု-ဤ ပဉ္စမ ဆဋ္ဌဂါထာတို့၌၊
 အဝယဝဘူတေန-အစိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကခါဝိတရဏတ္ထာယာတိဣမိနာ ပဒေန-
 ဖြင့်၊ ဣန္ဒနာသ- (ထည့်) ၏၊ ပယောဇနံ - အကျိုးကို၊ သင်္ဂဟကားဧရာ - သည်၊
 ဒဿေတိ-၏၊ ပရိပုဏ္ဏာဝိနိစ္ဆယန္တိဣမိနာ ပဒေန - ဖြင့်၊ သံဣန္ဒနာပုကာရံ - ဖွင့်ဆို
 နေးသားပုံ အခြင်းအရာကို၊ သင်္ဂဟကားဧရာ - သည်၊ ဒဿေတိ - ၏၊ မဟာ
 ဝိဟာရဝါသိနံ ဝါစနာဂေဂ္ဂနိဿိတန္တိဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ ဣန္ဒနာယ-၏၊ နိကာ
 ယန္တရလဒ္ဓိသင်္ကရဒေါသဝိဝဇ္ဇနကော - မဟာဝိဟာရဝါသိနိကာယမှ တပါးသော
 ဇေတဝနဝါသိနိကာယ၊ အဘယဂိဒိဝါသိနိကာယတို့၏အယူနှင့် ဧရာယုက်ခြင်း
 အပြစ်ကိုကြဉ်းရှောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဣန္ဒနာယ-၏၊ နိဿယဝိသုဒ္ဓိ-မှီရာ၏
 စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကားဧရာ-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ (ဟိတ်ကို အတွင်းသွင်း၍
 ယောဇနာလိုက်သည်၊ ရှိတိုင်းလည်း ယောဇနာမှ-ကသွာ ဝိညာယတိ-ထည့်၊ ၎င်း
 ဟိတ်မျိုးကို ဉာဏဟိတ်ဟု ယူရသောကြောင့်တည်း။) ဣန္ဒယိဏ္ဍာမိတိဣမိနာ
 ပဒေန-ဖြင့်၊ အတ္တနော-၏၊ အဇ္ဈာသယံ-အလိုကို၊ သင်္ဂဟကားဧရာ-သည်၊ ဒဿေ
 တိ-ပြ၏၊ ဣဘိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ- အပ်၏။ ။ဣန္ဒယိဏ္ဍာမိတိပိ-ဣန္ဒယိဏ္ဍာမိ ဟူ၍
 လည်း၊ ပါဠိ-အဋ္ဌကထာပါရှိသည်၊ ကတ္ထမိ ပေါတ္ထကေ - အချို့သောပေဉ္စ၊
 အတ္ထိ-၏။

ဂန္ဓာရမ္မကထာဣန္ဒနာ- ကျမ်းဦးဝါစာ၊ အဋ္ဌကထာကို ဖွင့်ကြောင်းဖွင့်ရာ
 ဋီကာသည်၊ နိဋ္ဌိတဗျမ်းပြု။

နိဒါနဝဏ္ဏနာ

ဝေ-ဤသို့၊ ဝါ-ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသော ခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ရတနတ္ထယ
 ပဏာမဒိသဟိတံ-ရတနတ္ထယပဏာမ အစရှိသည်တို့နှင့် တကွဖြစ်သော၊ သညာ
 ဒိကံ-ကို၊ ဒဿေတု-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ ပါတိမောက္ခဿ ဝဏ္ဏနံ ဝဏ္ဏယိဿာမိတိ-
 ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ ကြောင့်၊ တာဝ-ဥဒ္ဓေသ စဉ်ဖြင့် ဖွင့်ဆို
 သည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ ဝနေတ္ထတော စ-အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သရူပဘေဒတော စ-အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္ထဘေဒတောစ - ကျမ်းဂန်အပြား
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသဝိဘာဂတောစ-ဥဒ္ဓေသကို ဝေဖန်သောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသပရိစ္ဆေဒတောစ-ဥဒ္ဓေသကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝတ္ထဝေတု-ပိုင်းခြားမှတ်သားပြီး၍၊ တဒုဒ္ဓေသက္ကမေန၊ ထို ဥဒ္ဓေသ
 အစဉ်အားဖြင့်၊ အယံဝဏ္ဏနာ-ဤအဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာသည်၊ ဧဝံသတိ-
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတံ - ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတု-ငှါ၊ ဧတ္ထ ပါတိမောက္ခန္တိအာဒိ-
 အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အရဒ္ဒ-အားထုတ်အပ်၏။

အာရဒ္ဒ-အားထုတ်အပ်သော၊ ဧတ္ထ - တသ္မိံ ဧတ္ထ ပါတိမောက္ခန္တိအာဒိမ္ပိ
 ဝါကျေ - ထို ဧတ္ထ ပါတိမောက္ခန္တိ အစရှိသောဝါကျ၌၊ အဝယဝတ္ထေ- အစိတ်
 အစိတ်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဝေ-ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ။တတ္ထာတိ-ဟူသည်
 ကား၊ တသ္မိံ ဂါထာပဒေ- ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ပအတိမောက္ခန္တိ-ဟူသည်ကား၊
 ပကာရဘေဒ-အပြားအားဖြင့်၊ အတိဝိယ-အတိုင်းထက်အလွန်၊ သီလေသ-စတုဘူ
 မကသီလတို့၌၊ မုဘူတံ-အဦးအစဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါ-မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 အတိပမောက္ခန္တိ-ဟူသည်ကား၊ တမေဝ ပဒံ-ထိုပအတိမောက္ခန္တိ-ဟူသောပုဒ်ကိုသာ
 လျှင်၊ ဥပသဂ္ဂဗျတ္တယေန-ဥပသာရ ရှေ့နောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေ-
 သည်၊ ဝဒတိ-ဖွင့်ဆိုတော်မူ၏။ (တနည်း) တမေဝ ပဒံ-ကိုသာလျှင်၊ ဥပသဂ္ဂ
 ဗျတ္တယေန - ဥပသာရ ရှေ့နောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝဒမာနေ- ဆိုလိုသော၊
 သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ပအတိမောက္ခန္တိ-ဟူ၍၊ ဝဒတိ-ခိန့်ဆိုတော်မူ၏။ (တနည်း)
 တမေဝ ပဒံ-ကိုသာလျှင်၊ ဝဒမာနေ-ဆိုလိုသော၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ပအတိ
 မောက္ခန္တိ-ဟူ၍၊ ဥပသဂ္ဂဗျတ္တယေန-အားဖြင့်၊ ဝဒတိ-၏။ (ဤနောက်နှစ်နည်း
 ၏မှီရာကား-အရသရူပေါ ဘဝံ ဂေါတမေတံ အတ္ထိ ခေသ မြဟူက ပရိယာယော
 ယေန မံ ပရိယာယေန သမ္မာ ဝဒမာနော ဝဒေယျ-စသောပါဠိတော်သတည်း။)

အထဝါ-ပအတိမောက္ခန္တိ၊ အတိပမောက္ခန္တိ နှစ်ပုဒ်လုံး ပဒဝဏ္ဏနာချည်း ယူသော
 နည်းမှတစ်ပါး ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ပဒတ္ထဝဏ္ဏနာ ခွဲယူသောနည်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ပါတိ
 မောက္ခန္တိပဒဿ-၏၊ ပအတိမောက္ခန္တိပဒစ္စေဒေါ-ပအတိမောက္ခန္တိဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊

ကခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

ကာဘဗ္ဗော-အပ်၏ တဿပဒဿ-ထိုပါတိမောက္ခ-ဟူသောပုဒ်၏ ဥပသဂ္ဂဗျတ္တယေန-
အားဖြင့်၊ အတ္ထံ-ကို၊ အတိပမောက္ခန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊
ဝေ-သို့၊ ပဘေဒတော- အခြားအားဖြင့်၊ ဝါ- ပအတိမောက္ခ - အတိပမောက္ခဟု
ခွဲဝေသောအားဖြင့်၊ ပဒေဏ္ဍန-ပါတိမောက္ခ ဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်ကို၊ ကတွာ-၍၊
သဒ္ဓတ္ထတော-သဒ္ဓါနက်အားဖြင့်၊ အတိသေဋ္ဌံ အတိဉတ္တမန္တိ အတ္ထောတိ-ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

စ-သက်၍ဆိုပြီးအံ့ ဧတ္ထ-ဧတေသု ဒိသု ပါတိမောက္ခသု-တို့တွင်၊ သိလပါတိမော
က္ခ-ကို၊ (ဝေဒိတဗျံ လှမ်းစပ်)သိလပါတိမောက္ခဿ-၏၊ ငါ-သည်၊ သဗ္ဗဂုဏာနံ-
အလုံးစုံသော-ဂုဏ်တို့၏၊ မူလဘာဝတော-အကြောင်းရင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေဋ္ဌန္တိ-
(ဣတိလှမ်းယူ) ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျံ-အပ်၏၊ ဂန္ထပါတိမောက္ခဒန-ကိုကား၊ ဂန္ထပါတိ-
မောက္ခဿဒန-၏ကား၊ ဝါ-သည်ကား၊ သေဋ္ဌဂုဏသဟစရုဏတော-မြတ်သောဂုဏ်
နှင့် အဘူတကုဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေဋ္ဌန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျံ-အပ်၏၊ ဥတ္တ
မန္တိတ္ထောပိ-ဟူသောဤပုဒ်၌လည်း၊ သေဝနယော-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကိုသာ
လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ။ဣတိတိ-ဟူသည်ကား၊ ဝေ-သို့၊ ဣမိနာ ဣတိသဒ္ဓေန-
ဖြင့်၊ ယထာဝုတ္တဝစနတ္ထံ-အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပါတိမောက္ခသဒ္ဓါ၏
အတိသေဋ္ဌံ-အတိဉတ္တမံ ဟူသောအနက်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ နိဒဿေတိ-
၏၊ ဟိ-သစ္စ-မှန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထိတိ ခေါ်၊ ပ၊ အန္တောတိအာဒိသု-သဗ္ဗတ္ထိတိခေါ်၊ ပ၊
အန္တော အစရှိသော နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် အစရှိသည်တို့၌၊ သဏ္ဌိတော-ကောင်းစွာ
တည်သော၊ ဣတိသဒ္ဓေါ-သည်၊ နိဒဿနတ္ထောဝိယ-နိဒဿန အနက်ရှိသကဲ့သို့၊
တထာ-တူ၊ အယံ ဣတိသဒ္ဓေါ-သည်၊ နိဒဿနတ္ထော-၏။

အနက်။ ။ကစ္စာန-ကစ္စာန၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော သဘောတရား
သည်၊ အတ္ထိ-မြဲသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အယံအန္တော-ဤမြဲသော
သဘောရှိ၏ဟူသော အဖို့အစုသည်၊ ခေါ်-စင်စစ်၊ ကော-တရသော၊
အန္တော-အဖို့အစုတည်း၊ ကစ္စာန-ကစ္စာန၊ သဗ္ဗံ-သည်၊ နတ္ထိ-မြဲသော
သဘောမရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ အယံအန္တော-သည်၊ ခေါ်-စင်စစ်၊ ကော-သော၊
အန္တော-တည်း။

ဣမိနာတိဝစနံ- ဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ အာသန္နပစ္စက္ခဝစနံ-အနီးမျက်မှောက်ကို
ဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဝါ-နီးလည်းနီး သုဏန္တ၏မျက်မှောက်လည်းဖြစ်သော
ဝစနတ္ထကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဣမိနာတိဝစနံ-သည်၊
အာသန္နပစ္စက္ခဝစနံ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-သနည်း၊ (ကသ္မာ ဣတိ ဝိညာ
ယတိသည်၊) ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-အဖေးတည်း၊ ဣတိသဒ္ဓေန- ဖြင့်၊

ဝါ- သည်၊ အနန္တရနိဗ္ဗာန်သမာဓိ-အခြားမဲ့၌ ညွှန်ပြအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပဋိဂ္ဂဟကမဟိ-ရှေးရှုနု-ယူကုန်သော သုန္ဒရီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သောတဝိညာဏဝိသိလာ-ဖြင့်၊ ပဋိပန္နဿ စ-ရှေ့ရှုရောက်အပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ-သိအပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝစနတ္ထဿ-ပါတိဘေဒကုသဒ္ဒါ၏ အတိသဋ္ဌိ-အတိဥတ္တမံဟူသောအနက်ကို၊ ဣမိနာတိဝစနဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဝစနတော-ဟောခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-ဟောတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမိနာတိဝစနံ-သည်၊ အာသန္နပစ္စက္ခ ဝစနံ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

အထာဝါ-ကား၊ ဝါ-ဣမိနာသဒ္ဒါသည်လင် ဝစနတ္ထကို ဟောသောနည်းမှတစ်ပါး မဟောသောနည်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣမိနာတိဝစနံ-သည်၊ အာသန္နပစ္စက္ခဘာဝကုသလဝစနံ-နီးသည်၏အဖြစ်မျက်မှောက် (မျက်မှောက်ဆိုသော်လည်း နားကြားမှုသားယူ) ၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းကို ဟောသောသဒ္ဒါတည်း။ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပ၊ ဝိညာယတိ-သိအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဣမိနာတိဝစနဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ယထာဝုတ္တဿ-သော၊ ဝစနတ္ထဿ-ကို၊ အဘိမုခိကရဏတော-မျက်မှောက်ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-မျက်မှောက်ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပ၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

(နှစ်ပါးသောနည်းတို့တွင် ရှေးနည်း၌ ဣမိနာသဒ္ဒါကလင် ဝစနတ္ထကို ဟောသည် ဝစနတ္ထေန ကိုကား ထင်ရှားအောင် ပဒေသနာအားဖြင့်ထည့်သည်၊ နောက်နည်း၌ ဣမိနာသဒ္ဒါသည် ဝိသေသနသ၊ ထို့ကြောင့် ဝစနတ္ထေန ထည့်သည်၊ နောက်နည်းအရ ရှေးဆရာများက “ဣမိနာဤဝိသေသန-သော၊ ဝစနတ္ထေန-ဖြင့်”ဟု ခွဲပြီး အနက်သမ္ပန်တော် မူကြ၏၊ ရှေးနည်းသည် “ဝဒတိ ဂုဏဿာဓာရံ၊ ဒဗ္ဗဉာဝါတိ ဉာယတေ”ဟူသော သဒ္ဒါဝုတ္တိစသည်နှင့်လျော်သည်၊ နောက်နည်းကား ဣဇေတိဣဒါနိဝတ္တဗ္ဗာနံ အဘိမုခိကရဏံ-ဟူသောဆိုလတ္တံ့ ကခါ အဋ္ဌကထာစသည်နှင့် ညီညွတ်၏။)

ဝစနတ္ထနာဘိ-ကား၊ အတိသေဋ္ဌန္တိ-ဟူ၍၊ ပါ-ဟူသော၊ သဒ္ဒါတ္ထေန-သဒ္ဒါ၏ အနက်ဖြင့်။ ။ကောဝိဓမ္မိတိ-ဟူသည်ကား၊ ဧကကောဋ္ဌာသမ္ပိ-တစ်ပါးသာ အဖို့အစုရှိသော်လည်း။ ။သီလဂန္ထဘေဒတော ဒုဝိဓံဟောတိဟိ-ဟူသည်ကား၊ ပုန-တဖန်၊ သီလဂန္ထသင်္ခါတေန-ဟုဆိုအပ်သော၊ ပတေဒေန-အားဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သီလပါတိဘေဒကုဋ္ဌ- သီလပါတိမေးကလည်းကောင်း၊ ဂန္ထပါတိမောက္ခဋ္ဌ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ-နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-သီလဂန္ထဘေဒတော ဒုဝိဓံ ဟောတိ ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း။

ဣဒါနိ-၌၊ တဒုဘယဿာပိ-ထိုနှစ်ပါးစုံသော သိလပါတိမေဏံ၊ ဂန္ထပါတိ
 မောက်၏လည်း၊ သုဇတ္တ-ကောင်းစွာဟောအပ်သော ပါဠိတော်မြတ်၌၊ အာဂတ
 ဘဝံ-လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတု-ငှါ၊ တထာဟိတိအာဒိ-တထာဟိ အစရှိ
 သောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ တတ္ထ-ဘသ္မိံ တထာဟိ
 တျာဒိမိ-၌၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ ဇေ-ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ယော ပုဂ္ဂလော-သည်၊
 ပါတိ ရက္ခတိ -စောင့်တတ်၏၊ ဣတိ-ဘသွား-သို့၊ ကြောင့်၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊
 ပါတိ-ပါတိမည်၏၊ ယော ဓမ္မော-သည်၊ တံပါတိ-သို့စောင့်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ အပါယာဒိဟိ- အပါယ်ဒုက္ခ အစရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခဟိ - တို့မှ၊ မောက္ခေတိ
 မောစေတိ-လွတ်စေတတ်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ဒုတိယာတပျရိသ်
 သမာသ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောဓမ္မော-သည်၊ ပါတိမေဏံ-မည်၏။ ။သံဝရဏံ-
 စောင့်စည်းခြင်း၊ သံဝရော-ခြင်း၊ ကာယဝါစာဟိ-တို့ဖြင့်၊ အဝိတိက္ကမေ-လွန်ကျူး
 အပ်မှုအစစကိုမလွန်ကျူးခြင်းကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ ပါတိမေဏံမေဝ-ပါတိမောက်
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သံဝရော-သည်၊ ပါတိမေဏံ သံဝရော- မည်၏၊ ပါတိမေဏံ
 သံဝရေန-ပါတိမေဏံကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ သံဝရတော-စောင့်စည်း
 သည်တည်း၊ သမန္နာဂဘော-ပြည့်စုံသည်တည်း၊ ပါတိမေဏံသံဝရသံဝရတော-
 ပါတိမောက်ကို စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်စည်းသည်၊ ဝါ-ပါတိမေဏံကို
 စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ။ ဝိဟရေတိတိ-ဘူသည်ကား၊ ဝတ္တတိ-ဖြစ်၏၊
 ဝါ-ဣရိယာပုထ်ကို ဖြစ်စေ၏။

အာဒိမေတန္တိ-ကား၊ တေ သိက္ခာပဒသိလံ-သည်၊ ပုဗ္ဗုပ္ပတ္တိအတ္ထေန-ရှေးဦးစွာ
 ဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်၊ ဝါ-ရှေးဦးစွာဖြစ်သောအကြောင်းကြောင့်၊ အာဒိ-
 အာဒိမည်၏၊ စ-သားဓမ္မာဘပါး သာကေကိုဆိုဦးအံ့၊ တသ္မာတိဟ တံ၊ ပါဉ္စကောတိ-
 ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ တေဝစနံ-ကို၊ နိကာယေ-သံသုတ္တနိ-ကယ်အစရှိသည်၌၊ ဘဂဝ
 တာ-သည်၊ ဝုတ္တမ္ဘိ-ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ (တနည်း) တေ သိက္ခာပဒသိလံ-
 သည်၊ ပုဗ္ဗုပ္ပတ္တိအတ္ထေန-ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အာဒိ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ မယာဝ-သည်
 သာလျှင်၊ နဝုတ္တံ-သို့အပ်သည်မဟုတ်၊ ဘဂဝတာပိ-သည်လည်း၊ တသ္မာတိဟ တံ၊ ပါ
 ဉ္စကောတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ တေဝစနံ-ကို၊ နိကာယေ-၌၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ (ဝုတ္တမ္ဘိ
 စေတံ၌ စ-ဒဠိ၊ ပိ-သမ္ပိဏ္ဍနကြံသည်၊ ထို့ထက်အလွန် ကာရဏကြံပြီး အနည်းနည်း
 ဝိဘတ်ပြင်၊ မပြင် အနက်ပေးလေဦး။)

အနက်။ ။ ဥတ္တိယ-ဥတ္တိယ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဟ-ဤ၊ ဘုရားသံသနာ
 တော်၌၊ တံ-သည်၊ ကုသလေသု-ကုန်သော၊ ဓမ္မာသု-တို့၌၊ ဝါ-တို့တွင်၊
 အာဒိမေဝ-ကိုသံလျှင်၊ ဝိသောဓေဟိ-သုတ်သင်လော့၊ ဝါ-ဖြူစင်စေလော့၊
 ကုသလာနံ-ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့တွင်၊ အာဒိ-အစဟူသည်၊

ကောစ-အဘယ်လေနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာယံ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ကုသလာနံ-
တို့၏၊ ဝါ-တို့တွင်၊ အာဒိ-ဟူသည်၊ သုဝိသုဒ္ဓိ-ကောင်းစွာသန့်ရှင်းသော၊
သီလဉ္စ-သီလသည်သည်းကောင်း၊ ဥဇုကာ-ဖြောင့်မတ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ စ-
အယူသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏။ (ကော-ကဏ္ဍိ အနက်ပေးပြီး
ယောဇနာဦး။)

ဟိ - တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ-အံ၊ နဂရဝဓုကိ-မြို့ကို တိုးပွားစေတတ်သော
လက်သမားသည်၊ ဝါ-မြို့ပြအင်ကျင်နိယာသည်၊ နဂရံ-ကို၊ မာပေတုကာမော-
ဖန်ဆင်းခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ 'ထည့်' -၍၊ ပဌမံ-ဝိထိစတုက္ကာဒိ ပရိစ္ဆေဒကို
ဝေဖန်သည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ နဂရဋ္ဌာနံ-မြို့တည်ရာ အရပ်ကို၊ သောဇေတိ-ရှင်းလင်း
၏၊ တဘော သောခနဘော-မှ၊ အပရဘာဂေ-၌၊ ဝိထိစတုက္ကာသိသံသုကာဒိ
ပရိစ္ဆေဒေန-သမီးခွလမ်းဆုံ အစရှိသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝိဘဇိတွာ-
၍၊ နဂရံ-ကို၊ မာပေတိ ယထာ-ဖန်ဆင်း၏သို့ လည်းကောင်း၊ ဝါ ပန-ဥပမာ
တနည်း လဲ၍ ဆိုဦးအံ၊ ရဇကော - ခဝါသည်သည်၊ ပဌမံ - ဆိုမိ
ရှေးအဖို့၌၊ တီဟိ - ကုန်သော၊ ခါရေဟိ - ဆင်ပြာဘို့ဖြင့်၊ ဝတ္ထံ- အဝတ်
အထည်ကို၊ ဓောဝိတွာ-ဖွပ်လျော်ပြီး၍၊ ဝတ္ထေ-သည်၊ ပရိသုဒ္ဓေ-ထက်ဝန်းကျင်မှ
သန့်ရှင်းသည်ရှိသော်၊ (တနည်း) ပရိသုဒ္ဓေ-သေ၊ ဝတ္ထေ-၌၊ ဝါ-သို့၊ ယဒိစ္ဆကံ-
အလိုအတိုင်း၊ ဝါ-အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော၊ ရှင်ဇာတိ-ဆိုးရည်ကို၊ ဝါ-
ဆိုးဆေးကို၊ ဥပနေတိ ယထာ-ရှေးရှုဆောင်၏သို့ လည်းကောင်း၊ ဝါ ပန-အံ၊
ဆေကော-လိမ္မာသော၊ စိတ္တကာရော-ချေဆေးဆီဆေး၊ ရုပ်ရေးလွန်တော်၊ ပန်းချီ
ကျော်သည်၊ ရူပံ-အရုပ်ကို၊ လိခိတုကာမော၊ ရေးဆွဲခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ-
၍၊ အာဒိဘောဝ-လျှင်၊ ဘိတ္တိပရိကမ္မ-ကားဘောင်၌ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြုပြင်အပ်
သောအမှုကို၊ ကရေတိ-၏၊ တဘော ဘိတ္တိပရိကမ္မကရဏတော-ဆိုကားဘောင်၌
ထက်ဝန်းကျင်မှပြုအပ်သောအမှုကိုပြုသည်မှ၊ အပရဘာဂေ-၌၊ ရူပံ- အရုပ်ကို၊ သမုဋ္ဌာ
ပေတိ သံသာ-ဖြစ်စေဘိ၏သို့လည်းကောင်း၊ ဝေဓေဝ- (ဥပမေယျနစ်ဝါကျ-သုံးဝါကျ
အစရှိသောအားဖြင့် အများရှိသော်ဥပမာနဝါကျ၌ ဝေဓေဝဟုများသောအားဖြင့်
ဝေရှိရမြဲတည်း) သးလျှင်၊ ယောဂါဝစရော-လုံးပမ်းကြိုးကုတ် အားထုတ်အပ်သော
ကမ္မဒ္ဓာန်း၌ ကျင်လည်ကျက်စား သွားလာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါ-ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အာဒိဘောဝ-အဆုံး၌သးလျှင်၊ ဝါ-စွာသးလျှင်၊ သီလံ-ကို၊ ဝိသော
ဇေတွာ-၍၊ အပရဘာဂေ-၌၊ သမသဝိပဿနာဒယော-ကုန်သော၊ ဓမ္မေ-တို့ကို၊
သစ္စိကရေတိ-၏၊ တသွာ-ကြောင့်၊ သီလံ-ကို၊ အာဒိတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-သည်၊
ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ။ မုခမေတန္တိအာဒိနိ-ကုန်သော၊ ပဒါနိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တတ္တာနေဇ-
ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ အာဒိသဒ္ဓေန-ပါတိမောက္ခန္တိ

စအာဒိသု-ပါဌ်လာအာဒိသဒ္ဓါဖြင့်၊ “ပါဟိမောက္ခေသံဝရော” တိအာဒိပါဌ်-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သင်္ဂဟာတိ-သိမ်းယူတော်မူ၏။

သီလန္တိ-ဟူသည်ကား၊ စာရိတ္တဝါရိတ္တာသေန-အားဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ-နှစ်ပါးအပြား ရှိသော၊ ဝိနယပိဋကပရိယာပနံ-ခနည်းပိဋက၌ အကျုံးဝင်သော၊ သိက္ခာပဒ သီလံ-ကို၊ (ဝုစ္စတိ ဌာပ)။ ။ပန-သီလံဟူသောပုဒ်၏ ပဒတ္တမှတစ်ပါး ပဒတ္တတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ ဓမ္မတော-တရားအရနကောက်အားဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတာဒီဟိ- တို့မှ၊ ဝိရမန္တဿဝါ-ရှောင်ကြဉ်သောသူ၏ လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထပဋိပတ္တိ-ဝတ်အကျင့်ကို၊ ပူရန္တဿဝါ-ဖြည့်ကျင့်သောသူ၏ လည်းကောင်း၊ စေတနာဒယော-ကုန်သော၊ ဓမ္မာ- တို့ကို၊ သီလံနာမ-သီလမည်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - အင်ကုန်၏။ (တနည်း) ပန-အံ့၊ ဓမ္မတော - အားဖြင့်၊ သီလံနာမ - သီလမည်သည်ကို၊ ပါဏာတိ ပါဘာဒီဟိ-တို့မှ၊ ဝိရမန္တဿဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထပဋိပတ္တိ-ကို၊ ပူရန္တဿ ဝါ - ၏ လည်းကောင်း၊ စေတနာဒယော ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-တရားတို့ ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဝေဒိတဗ္ဗိ-အပ်၏၊ (ဝိကတိကံကို၌၍ ဝေဒိတဗ္ဗာကို ပြင်ပဲလည်း အနက်သမ္ပုန်နိုင်၏။) ဟိ-သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ ပဋိသမ္ဘိဒီယံ- ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဌ်တော်၌၊ ကိံ-သီလန္တိ၊ ပ၊ သီလန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ဧဝံ စေနံ-ကို၊ ဓမ္မသေနာ ပတိနာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ကိံ-အဘယ်တရားသည်၊ သီလံ-မည်သနည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ အနုယောဂေ-ထပနာနောက် အမေးရောက်သည်၊ သတိ-သော်၊ စေတနာ-သည်၊ သီလံ-မည်၏၊ ဧတသိကံ-စေတနာ၊ သံဝရ၊ အဝီတိက္ကမ တို့မှ ကြွင်းကျန်သော ၎င်းတို့နှင့်သဟဇာတ်ဖြစ်သောတရားသည်၊ သီလံ- မည်၏၊ သံဝရော-ဣန္ဒြေခြောက်ပါးကို စောင့်ရှောက်သော သတိအရရှိ သောတရားသည်၊ သီလံ-မည်၏၊ အဝီတိက္ကမော-ဝီတိက္ကမိတဗ္ဗကို မလွန် ကျူးသော ဝိရတိသည်၊ သီလံ-မည်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိသဒ္ဓေယျ-ဖြေဆို ရ၏။

ဥဘယာနိ ခေါ် ပနဿ ပါတိမောက္ခာတိ-ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ- ပါတိမောက္ခဝသေန-ဘိက္ခုပါတိမောက်၊ ဘိက္ခုနီပါတိမောက်တို့၏ အပြားအား ဖြင့်၊ ဥဘယာနိ-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခာနိ-တို့သည်၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ မာတိ ကာ-မာတိကာတို့သည်၊ ဣတိအသံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီပါတိ မောက္ခဝသေန-ဟူသောပါဌ်၏ အနက်တည်း၊ (အတ္ထောရှိက၊ နေယျအမှန်၊ သံဝဏ္ဏနာ ထွက်စာနာလော့-ဟူသော ရှင်ဓမ္မသာမိ နိယံနှင့်အညီတည်း)။ ။အဿာ တိ-ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကဿ - ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမတတ်သော

ရဟန်းအား၊ ဝိတ္တာရေနပတိ-ဟူသည်ကား၊ ဥဘတောဝိဘင်္ဂန-နှစ်ပါးစုံသော
ဘိက္ခုဝိဘင်း၊ ဘိက္ခုနိဝိဘင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ သွာဂတာနိတိ-ကား၊ သုဋ္ဌ-
ကောင်းစွာ၊ ဝါ-ချောချောမောမော၊ ဝါ-ကြေကြေညက်ညက်၊ အာဂတာနိ-
နှုတ်သိုလာကုန်သည်၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိယေယျတိဝါဠိ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သင်္ဂဟာတိ-၏။

☞ တတ္ထာတိ-ကား၊ တေသု သီလဂန္ထပတိမောက္ခေသု- တို့တွင်။ ၊ ယေဘဝိ
သောသဒ္ဓေါ-သည်၊ အနိယမနိဒ္ဓေသော-အနိယမကိုညွှန်ပြတတ်သောသဒ္ဓါတည်း၊
ဝါ-ဝ. စုံတခုသောသဒ္ဓါဖြင့် စွဲယူသတ်မှတ် မဆုံးဖြတ်အပ်သေးသော အနက်ကိုညွှန်ပြ
တတ် ညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ (အနိယမနိဒ္ဓေသောဟု ဆိုအပ်သော်
လည်း အနိယမဂုဏ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဂုဏေးကိုဟောသည်၊ ထို့ကြောင့် ယော
ကောမိ ပုဂ္ဂလော ဟု မိန့်သည်။) ယေဘကောစိ-အမှတ်မဲ့သော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်။ ။
နန္တိ-ကား၊ ဝိနယပရိယာပန္နသီလံ-ဝိနည်းပိဋကတ် ပရိယတ်၌ အကျုံးဝင်သော၊
သီလံ-ကို၊ ရက္ခတီတိ-ကား၊ သမာဒိယိတော-ဆေးကပ်တည်၍၊ အဝိကောပေန္နော-
မဖျက်ဆီးပဲလျက်၊ ပါးလတ်-စောင့်၏။ ။ ပါတိတိ-ပါတိဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ-ရအပ်
ပြီးသော အနည်ရှိသော၊ ပါတိမောက္ခသီလေ-၌၊ ဌိတံ-သော၊ တံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊
မောဇေတိတိ-ကား၊ သီလဿ-(အဋ္ဌကထာမှ သီလံကို သမ္ပုန့်ခံ) ၏၊ ဝါ-သည်၊
သဟကရိကာရဏဘဝတော-အကျိုးနှင့်တကွ ပြုခြင်းရှိသော အကြောင်း၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ မောက္ခေတိ-လွတ်စေတတ်၏၊ အပါယေ-၌၊ ဇာတံ-တည်း၊ အာပါ
ယိကံ-သည်၊ ဒုက္ခံ ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ ယေသံ ဒုက္ခာနံ-တို့အား၊ တံ အာပါယိကံ-
ထိုအာပါယိက ဒုက္ခဟုဆိုအပ်သော၊ အာဒိ-အတူသည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တာနိ ဒုက္ခ-နိ-
တို့သည်၊ အာပါယိကာဒိနိ-မည်ကုန်၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ တဒညံ- ထိုအာပါယိ
ကာဒိ ဒုက္ခမှတစ်ပါးသော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ သံသာရဒုက္ခံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ သင်္ဂဟာတိ ၏။

အတ္တာနုဝါဒါဒိဟိတိ-ဟူသည်ကား၊ အတ္တာနံ- မိမိကိုယ်ကို၊ အနုဝါဒေါ-စွပ်စွဲ
ခြင်းတည်း၊ အတ္တာနုဝါဒေါ-ခြင်း၊ ယေသံ ဘယာနံ-တို့၏၊ အာဒိ-အဟူသည်၊
သော အတ္တာနုဝါဒေါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တာနိ ဘယာနိ-တို့သည်၊ အတ္တာနု
ဝါဒါဒိနိ- မည်ကုန်၏၊ အတ္တာနုဝါဒါဒိဟိ - ကုန်သော၊ တေဟိ ဘယေဟိ - တို့မှ၊
(မောဇယတိ-၌စပ်။) အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ပရာနုဝါဒဇဏ္ဍဒုဂ္ဂတိဘယာနိ- ပရာနုဝါဒ
ဘေး၊ ဒဏ္ဍဘေး၊ ဒုဂ္ဂတိဘေးတို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သင်္ဂဟာတိ - သိမ်းယူ
တော်မူ၏။

(ဤအဋ္ဌကထာဝါကျဝယ် “ဝါ” သဒ္ဒါကား သမုစ္စည်းအနက်ရှိ၏၊ ဒုက္ခကား အကျိုးတရား၊ ဘယကား “ဘယတိ ဧတသ္မာတိ ဘယံ” နှင့်အညီ အကြောင်းတရား၊ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခနောင်ထိုင်သော “ဝါ” က အကြောင်း ဘယကိုဆည်း၊ ဘယနောင်ထိုင်သော “ဝါ” က အကျိုးဒုက္ခကို ဆည်းပေါ့၊ ဆရာမြတ် အချို့ကား ဝါသဒ္ဒါမလိုဟူ၏၊ ကျိုးကြောင်း ကွဲပြားရကား “ဝါ” ပါမှသာ သင့်ပါမည်။)

တဿ ပါတိမောက္ခဿ ဇောဘကတ္တာတိ-ကား၊ တဿ သီလပါတိမောက္ခဿ-ကို၊ ဒီပနတ္တာ-ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ပါတိမောက္ခန္တိ ဝုစ္စတိ-၌ပင်။) အာဒိမ္မိ ၂၀၊ ဝစနတ္တာတိ-ကား၊ အတိသေဋ္ဌန္တိအာဒိနာ- အတိသေဋ္ဌ-ဤသို့ အစရှိသော သဒ္ဒါအစဉ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ-သော၊ ဝစနတ္တာ-သည်။ ။ သီလပါတိမောက္ခ-သည်၊ သီလပါတိမောက္ခဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ သဗ္ဗဂုဏာနံ-တို့၏၊ မူလဘာဝတော-အကြောင်းရင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေဋ္ဌ-၏၊ ဂန္ထပါတိမောက္ခ-သည်၊ ဂန္ထပါတိမောက္ခဿ-၏၊ သေဋ္ဌဂုဏသဟာရဏဘော - သေဋ္ဌဂုဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေဋ္ဌ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဘိန္နမ္ပိ-နှစ်ပါးစုံသော ပါတိမောက်တို့အားလည်း၊ ဝါ-တို့နှင့်လည်း၊ သာဓာရဏော-သည်၊ ဟောတိ-၏။ (ဥဘိန္နမ္ပစရံ ယထာရုတ ရှိတိုင်းသော်လည်း အနက်ပေးလေ။) ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ-ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗ-အပ်၏။

တတ္တာတိ-ကား၊ ဘေသု သီလပါတိမောက္ခဂန္ထပါတိမောက္ခေသု-တို့တွင်၊ ဝက္ခမာနု ဝဏ္ဏနံ-ဖွင့်ဆိုအပ်လတ္တံ့ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို၊ အယံ ဝဏ္ဏနာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။ အယံ ဝဏ္ဏနာ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာသည်၊ ဂန္ထပါတိမောက္ခဿ-အား၊ ဝါ-နှင့်၊ တာဝ ယုဇ္ဇတု-သင့်တော်ပါလေစေ၊ (တာဝသဒ္ဒါ အနုညာတဇောဘက၊) သီလပါတိမောက္ခဿ-အား၊ ဝါ-နှင့်၊ ကထံ ယုဇ္ဇတိ-အဘယ်သို့သင့်နိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဝါ-မသင့်နိုင်သည် မဟုတ်လော၊ (ကထံသဒ္ဒါကား ပဋိက္ခေယဇောဘက နိပါတ်၊) ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော-ကြောင့်၊ ဂန္ဓေဟိတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဟိတိသောသဒ္ဒေါ-သည်၊ ကာရဏတ္ထေ-၌၊ ပဝတ္တာ-သော၊ နိပါတော - တည်း၊ တဿာတိ - ကား၊ ဂန္ထဿ-ထိုကျမ်းဂန်၏၊ (အနက်ဆောင်ပေးသည်၊ တဿ-ထည့်၍သော် လည်းပေး၊ တတ္တာတိ ဘေသု သီလပါတိမောက္ခဂန္ထပါတိမောက္ခေသု-ဟူသောဆိုပြီးစကား ထောက်ထားရမည်။) အတ္တာတိ-ဟူသည်ကား၊ သီလံ-ဝီရတိ အစရှိသော သီလသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝဏ္ဏိတောဝ ဟောတိတိ-ကား၊ ဂန္ထဝဏ္ဏနာမုခေနေဝ-ကျမ်းကို ဖွင့်ဆိုခြင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္တဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊

ဝဏ္ဏနတော-ဖွင့်ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဝံအတ္တဇာတိ-ဤသို့ဝေဝသနက်
သဘောသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကံအတ္တဇာတိ-သည်၊
ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ယသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဂန္ဓေ-သဒ္ဓပ္ပဗန္ဓဖြစ်သော ကျမ်းဂန်ကို၊ ဝဏ္ဏိတေ-သော်၊ ဆက္ကသ-
(သမ္ပန်ခံ)သီလတည်းဟူသောအနက်၏၊ ဝါ-သည်၊ တဒဝိနာဘာဝဘော ထိုကျမ်း
ဂန်နှင့် မကင်းမကွာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တယ ဂန္ဓသ-၏၊ ဘတ္ထော-သည်၊
ဝါ-ကို၊ ဝဏ္ဏိတော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဂန္ဓေ-ကို၊ ဝဏ္ဏိတေ-သော်၊ တဒဝိနာ
ဘာဝဘော-ထိုကျမ်းနှင့် မကင်းနိုင်သည့်အတွက်၊ ဘတ္ထသ-ထိုကျမ်း၏ ဆနက်ကို၊
တသ္မာ ဝဏ္ဏိဘတ္တာ-ထိုသို့ဖွင့်ဆိုပြီးဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံ ဝဏ္ဏနာ သည်၊
သီလဝါတိမောက္ခဿာပိ-အားလည်း၊ ယဒ္ဓတိ-၏၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပရိ
ဟာရေ-တည်း။

ဧဝံ-သို့၊ (တနည်း) ဧဝံ-ဣမိနာ ယထာဝုတ္တဝေနပ္ပဗန္ဓေန-အကြင် အကြင်
ဆိုအပ်ပြီးသော “ဣတိ ဣမိနာ ၂၀၊ ဒုခိဓံ ဟောတိ” ဟူသော ဤသဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့်၊
သန္ဓေပတောဒဘော-ပါတိမောက် သရုပ်အပြားအာ ဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတွာ-ပိုင် ခြား
မှတ်သာ ပြီး၍၊ ဣဒါနိ - ဤ၊ ဂန္ဓဘောဒဘော - အာ ဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတွံ - ငါ၊
တံပနေတန္တိအာဒိ - အစရှိသော ဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏၊
တတ္ထဇာတိ-ကား၊ ဒွိယ-ကုန်သော၊ တေသု ဘိက္ခုပါတိမောက္ခ ဘိက္ခုနီပါတိ
မောက္ခေသု-တို့တွင်၊ (ဘိက္ခုပါတိမောက္ခံ - ဘိက္ခုနီပါတိမောက္ခံ-နှစ်ပုဒ်၌ဝပ်)၊
ယေဟိ ဝက္ခမာနဝစနပ္ပဗန္ဓဟိ-အကြင် ဆိုအပ်လတ္တံ့သော သဒ္ဓါအစဉ်၌ဖြင့်၊
ဝါ-တို့သည်၊ ဥဒ္ဓေသ-တို့ကို၊ ပရိဆိဇ္ဇန္တိ-ပိုင်းခြာ အပ်ကုန်၏၊ တေ ဝက္ခမာန
ဝစနပ္ပဗန္ဓာ - ထိုဥဒ္ဓေသတို့ကို ပိုင်းခြားကြောင်း၊ ပိုင်းခြားတတ်သောသဒ္ဓါ
အစဉ်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓေသပရိစ္ဆေဒါ-မည်ကုန်၏၊ တေဟိ ဥဒ္ဓေသပရိစ္ဆေဒဟိ-တို့ဖြင့်၊
ဝဝတ္ထိဘန္တိ-ကား၊ အသက်ရတော - မရောယှက်သောအားဖြင့်၊ ဌိတံ-အပြင်သော
သဒ္ဓါအစဉ်သည်။

ဧဝံ-သို့၊ ဂန္ဓဘောဒဘော - ကျမ်းဂန်အပြားအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတွာ-ငါ၊
ဣဒါနိ-ဤ ဥဒ္ဓေသဝိဘာဝဘော- အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတွံ-ငါ၊ တံပနေတန္တိ
အာဒိ-အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏။ တေတေသု
ဝစနပ္ပဗန္ဓေ-ဤ သန္ဓပေန-အားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိသီယတိ ကထိယတိ-ရွတ်ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ
ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန ဝါ- ဤသို့သော အဓိကရဏသင်္ချာ ဝစနတ္ထကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ တေန ဝစနပ္ပဗန္ဓေန-ဖြင့်၊ သန္ဓပေန-အားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိသီယတိ-အပ်၏၊
ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သောကရဏသင်္ချာဝစနတ္ထကြောင့်လည်း ကောင်း၊

တေဟိ ပဒေဟိ-ထိုစွေ-ဘေဟနဟူသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ညွှန်ပြအပ်သော ဝစန ပဗန္ဓသည်၊ ဥဒ္ဓေသော-မည်၏၊ နိဒါနဿ-ကို၊ ဥဒ္ဓေသော-တည်း၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ဆဋ္ဌိတပုရိသသမာသ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ နိဒါနုဒ္ဓေသော-မည်၏၊ သေဒသသု-နိဒါနုဒ္ဓေသပုဒ်ပဒမူ ကြွင်းကုန်သော၊ ပဒေသုပိ-ပါရာဇိကုဒ္ဓေ သ အာရုံသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧဝံ-ဤ အဘူ၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ ဝိညေယျော-သိအပ်၏၊ ဝိတ္ထာရောဝ-အကျယ်သဗ္ဗဝိတ္ထာရသည်သးလျှင်၊ ဥဒ္ဓေသော-တည်း၊ ဝိတ္ထာရုဒ္ဓေသော- အကျယ်သဗ္ဗဝိတ္ထာရသည်သာလျှင်ဥဒ္ဓေသ၊ ဝါ-ဝိတ္ထာရုဒ္ဓေသ။

ဣဒါနိ-၌၊ နိဒါနုဒ္ဓေသဒ္ဒါနံ- တို့၏၊ ပရိစ္ဆေဒ ဒဿနတ္ထံ - အပိုင်းအခြားကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ တတ္ထ နိဒါနုဒ္ဓေသောတိအာဒိ-အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟ ကာရေန-သည်၊ အာရဒ္ဓံ-အပ်၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ-၌၊ အဝယဝတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ- သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ တတ္ထာတိ- ကား၊ ပဉ္စသု- ကုန်သော၊ တေသု ဥဒ္ဓေသေသု-တို့တွင်၊ နိဒါနုဒ္ဓေသော ဟောတိတိ-ဟူ၍၊ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပန- ပုဗ္ဗဝါကျ လီနတ္ထကြောင့် ရှင်းပြရန်ချက်၊ စကား ဆက်၍၊ မိန့်မြွက်တဖန်၊ အာ.ထုတ်ပြန်အံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ အဓိကာရေ- ဥဒ္ဓေသ ဝိဘာဂကို ချဲ့၍ပြရာ ဤအရာ၌၊ (တနည်း)ဧတ္ထ တေသ္မိံ အဋ္ဌကထာယံ-ဤကင်္ခါ အဋ္ဌကထာ၌၊ နိဒါနုဒ္ဓေသပရိစ္ဆေဒံ- ကို၊ ဒေသေန္တေန-ပြတော်မူသော၊ သင်္ဂဟ ကာရေန-သည်၊ သုဏာတုဓေ ၂၀၊ ဟောတိတိ-ဟူ၍၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခု ပါတိမောက္ခေ-၌၊ အာဂတနိဒါနပါဠိ-လာသောနိဒါန်းပါဠိကို၊ ဒေသေတော- ၍၊ တဒနန္တရံ- ထိုလာသောနိဒါန်းပါဠိ၏ အခြားမဲ့၌၊ ဥဒ္ဓေသ.ကာလေ-ပါဘိ မောက်ပြရာအခါ၌သာ၊ ဝတ္ထဗ္ဗဿာပိ-ပါတိမောက္ခ၊ ဒ္ဓေသကရဟန်း ရွတ်ဆိုအပ်၊ ရွတ်ဆိုသင့်၊ ရွတ်ဆိုထိုက်ပါသော်လည်း၊ ဝါ-ပါဘိမောက္ခ၊ ဒ္ဓေသကရဟန်းက ရွတ်ဆိုအပ်၊ ရွတ်ဆိုသင့်၊ ရွတ်ဆိုထိုက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ ခေါ် အာယ- သုန္တော နိဒါနန္တိဣမဿ ပါဌဿ-ကို၊ ယောဇနံ- ယှဉ်ခြင်းကို၊ အကတော-၍၊ တတ္ထာယသုန္တေ ပုစ္ဆာမိတိအာဒိနာ-အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ယံ အနုသာဝနာဒိက မော-အကြင် အနုသာဝနအစရှိသော စကားကိုသာလျှင်၊ ဝါ-အကြင် အဖန်ဖန် ကြားသိစေအပ်သော “တတ္ထာယသုန္တေ ပုစ္ဆာမိ ကဇ္ဇိတ္ထ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ဒုတိယမ္ပိ ၂၀၊ တတိယမ္ပိ ၂၀၊ ဧဝေတံ ဓာရယာမိ” ဟူသော အနုသာဝန- “ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ ခေါ် အာယသုန္တော နိဒါနံ” ဟူသော အာဒိဝန်စကားကိုသာလျှင်၊ ယောဇေတော-ယှဉ် စပ်ပြီး၍၊ ဒဿိတံ- အပ်၏။

ပန-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တံအနုသာဝနာဒိကံ-ကို၊ အပရိပုဏ္ဏနိဒါနပါဠိဒဿနပုဗ္ဗက နိဒါနုဒ္ဓေသ ပရိစ္ဆေဒဒဿနတ္ထံ-မပြည့်စုံသောနိဒါန်း ပါဠိကိုပြခြင်းလျှင် ရှေ့သွား

ရှိသော နိဒါနုဒ္ဓေသ၏ အပိုင်းအခြားကို ပြခြင်းငှါ၊ ကတန္တိ - ပြုအပ်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိဘဗ္ဗ- အပ်၏ (လှမ်းစပ်)၊ ဝါ- တနည်းကား၊ ခုဒ္ဒက ပေယျာလဝသေန- အနည်းငယ်သော ပေယျာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ- အနည်းငယ်မြှုပ်ထားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါကဋတ္တာ-ကြောင့်၊ တဒဿ ပါဌဿ-ထိုဥဒ္ဓေသကာလ၌ ရှုတ်ဆို အပ်သော “ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ ခေါ အာယသ္မန္တော နိဒါနံ” ဟူသောပါဌ်ကို၊ အယောဇနံ-ယေဉ် မဖက် မထည့်စွက်ခြင်းကို၊ ကတန္တိ- ဟူ၍၊ ဝေဒိဘဗ္ဗ- အပ်၏ (ဤနေရာ၌ ချောင်း ကောက်ဝဏ္ဏီအဆုံးအဖြတ်အတိုင်း သဘောကျသည်။) ပန တထာပိ- ထိုသို့ပင် မထည့်စွက်ပါသော်လည်း၊ ဥဒ္ဓေသကာလေ-၌၊ တံပါဌံ-(ထည့်, ကို၊ ယောဇေတောဝ- သာလျှင်၊ ဝတ္ထဗ္ဗ-အပ်၏၊ ဟိ-သဉ္စေမှတစ်ပါး သာကေကိဆိုဦးအံ၊ တံပနေတံ ၊ ပ၊ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝါတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ ဝက္ခတိ- လတ္တံ၊ (ဟိ-ကို ကာရုဏကြံလေဦး) အဝသေသေ သုတေန သာဝိတေတိ-ကား၊ အဝသိဋ္ဌံ-အဝသိဋ္ဌေ-(လက္ခဏအနက်၌ ဝိဘတ်သက်မှ ထင်ရှားအောင် ပြင်သည်) နိဒါနုဒ္ဓေသမှကြွင်းကျန်သော၊ ပါရာဇိကုဒ္ဓေသာဒိ စတုက္ကံ-ပါရာဇိကုဒ္ဓေသာဒိစတုက္ကေ-ပါရာဇိကုဒ္ဓေသ အစရှိသော လေးခုသော ဥဒ္ဓေသတို့၏ အပေါင်းကို (သာဝိတေ၌ပင်)၊ သုတာ ခေါ ပနာယသ္မန္တောဟိ ၊ ပ၊ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ သုတဝသေန-သုတသဒ္ဓါ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သာဝိတေ- ကြားသိစေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။

(ဤနေရာ၌ သစ်ဆိမ့်ယောဇနာကြီးကား ပာထေးတား၏၊ အဝ သေသေ သုတေန သာဝိတေတိ အဝသေသံနာမ အဝသိဋ္ဌံ ပါရာဇိကာဒိ စတုက္ကံ၊ တသ္မိ-ဟု ရှိရာ၏၊ ယခုအတိုင်း ဘယ်လိုဖာဖာ မလုံ။)

တောနေဝ နယေန-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ-သိကြောင်း ဖြစ်သော “ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ ခေါ အာယသ္မန္တော နိဒါနံ” အစရှိသော သဒ္ဓါအစဉ်ဖြင့် သဘ်လျှင်၊ ဝါ-သဒ္ဓါအစဉ်၏ အနက်ဖြင့်သဘ်လျှင်၊ (သဒ္ဓါ အရာ၊ ဆိုရာသဘော၊ နယတောနှင့်၊ ရှိသောအရာ၊ ယင်းပုဒ်မှာ၊ ကရိုဏ်းသင်ပုံသေ။ ။ အနက်ကိုမျှ၊ ဖေဝီထုတ်ပြမှု၊ နယတောနှင့်၊ ရှိသောအရာ၊ ယင်းပုဒ်မှာ၊ ကမ္မသာပုံသေ။) သေသ- နိဒါနုဒ္ဓေသမှကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ တယော-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခုဋ္ဌေသ ပရိစ္ဆေဒါ-တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ- အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿတုံ-ငှါ၊ ပါရာဇိကုဒ္ဓေသာဒိနန္တိအာဒိ - အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ပါရာဇိကုဒ္ဓေသာဒိနံ-တို့၏၊ ပရိစ္ဆေဒါ-တို့ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏၊ ဣဘိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

နိဒါနဿ ၊ ပ၊ ဩသာပေတာတိ-ကား၊ နိဒါနုဉ္စကို လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကဉ္စ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ-(အထက်သို့လှမ်းစပ်) ဤသို့၊ ယထာက္ကမံ- အစဉ်အား

လျော်စွာ၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ-ပြုပြီး၍ လည်းကောင်း၊ တဒုဘယဉ္စ-ထိုနှစ်ပါးစုံသော နိဒါန်း၊
 ပါရာဇိကကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာဒိဿေသဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ-သို့၊
 ယထာဏ္ဏမံ-အစဉ်အားလျော်စွာ၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ-ပြုပြီး၍ လည်းကောင်း၊ တံ တိကဉ္စ-
 ထိုသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော နိဒါန်း၊ ပါရာဇိက၊ သံဃာဒိဿေသကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနိယတဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ယထာဏ္ဏမံ-စွာ၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ-
 လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကာဒိနိ-ဘူကို၊ ဝါ-ပါရာဇိက၊ သံဃာဒိဿေသ၊ အနိယတ
 တို့ကို၊ ပရိယောသာပေတွာ - ပြီးဆုံးစေပြီး၍။ ။ ယောဇေတဗ္ဗာတိ - ဟူသည်ကား၊
 အဝသေသေ - ကို၊ သုတေန - သုတသဒ္ဓါဖြင့်၊ သာဝိတေ- ကြားစေအပ်ပြီးသည်
 ရှိသော်၊ ပါရာဇိကုဒ္ဓေသော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌေ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအာဒိ
 နာ-သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗာ - အပ်ကုန်၏၊ အဝသေသံ ၊ ပ၊ ဝစန
 တောတိ - ကား၊ ဥပေါသထက္ခန္ဓကေ - ဟောဝဂ္ဂ ဥပေါသထက္ခန္ဓကဉ္စ၊ ပဉ္စိမေ
 ဘိက္ခဝ ၊ ပ၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသောတိ အာဒိသု-အစရှိကုန်သေး၊ ပါဠေသု-တို့၌၊
 ဝေ-ဤသို့ “အဝသေသံ သုတေန သာဝေတဗ္ဗံ” ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (အဋ္ဌကထာ သာဝေတဗ္ဗံ၌ စပ်။)

အနက်။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော-တို့သည်၊ ဣမေ ပဉ္စ-
 ဤငါးပါးတို့ပေတည်း၊ နိဒါနိ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ-၍၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌနိဒါနတေ - ပြအပ်
 ပြီးသော နိဒါန်းမှ၊ အဝသေသံ-ကြွင်းကျန်သောဥဒ္ဓေသကို၊ သုတေန-ဖြင့်၊
 သာဝေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ အယံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော-သည်၊ ပထမော-ရှေးဦး
 စွာသော၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော - မည်၏၊ နိဒါနိ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ-၍၊
 စတ္တာရိပါရာဇိကဒိနိ-တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ-၍၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌနိဒါနပါရာဇိကေဟိ-တို့မှ၊
 အဝသေသံ-ကို၊ သုတေန-ဖြင့်၊ သာဝေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ အယံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေ
 သော-သည်၊ ဒုတိယော-သော၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော-မည်၏။

ယသ္မိံ ဝိပ္ပကတေတိ-ကား၊ ယသ္မိံ ဥဒ္ဓေသေ-သည်၊ အပရိယောသိတေ- အပြီး
 အဆုံးသို့ မရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-မရောက်လတ်သော်၊ အန္တရာယော ဥပ္ပဇ္ဇတိ-တိ-
 ကား၊ ဒေသသု-ကုန်သော အန္တရာယေသု-တို့တွင်၊ ယောကေ-စိ-အမှတ်မဲ့ငြား တပါး
 ပါးသော၊ အန္တရာယော-သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဒေသ-ကုန်သေး၊ အန္တရာ
 ယာနာမ-မည်ကုန်သည်၊ ရာဇန္တရာယော - မင်းတည်းဟူသော၊ အန္တရာယ်လည်း
 ကောင်း၊ စောရန္တရာယော-ခိုးသုတည်းဟူသော အန္တရာယ် လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂန္တ
 ရာယော- မီးတည်းဟူသောအန္တရာယ် လည်းကောင်း၊ ဥဒကန္တရာယော- ရေတည်း
 ဟူသော အန္တရာယ်လည်းကောင်း၊ မနုဿန္တရာယော-လူတည်းဟူသော အန္တရာယ်
 လည်းကောင်း၊ အမနုဿန္တရာယော-ဘီလူးတည်းဟူသော အန္တရာယ်လည်းကောင်း၊

ဝါဠုန္တရာယော-သားရဲတည်းဟူသော အန္တရာယ် လည်းကောင်း၊ သရိသပန္နရာယော-မြွေကင်းသန်းတည်းဟူသော အန္တရာယ် လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတန္တရာယော-အသက်၏ အန္တရာယ်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာရိယန္တရာယော- မြတ်သောအကျင့်၏ အန္တရာယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ- ဤသည်တို့တည်း၊ (သရုပ်ကို ရှေးဦးစွာထုတ်၍ သရူပဝန္တကို ပြန်အုပ်၍သော်လည်း အနက်ယောဇနာ။)

တတ္ထ ဘေသု ဒသသု အန္တရာယေသု-တို့တွင်၊ ဘိက္ခုသု-တို့သည်၊ မယံ-တို့သည်၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကရိဿာမ-ကုန်အံ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ နိသိန္နေသု-သော်၊ ရာဇာ-သည်၊ သစေ အာဂစ္ဆတိ-အံ၊ ဧဝံ အာဂတေ-ဤသို့သံသ့သော်၊ အာဂတော-သော၊ အယံရာဇာ-သည်၊ ရာဇန္တရာယော-မည်၏၊ ဘိက္ခုသု (လိက်)-တို့သည်၊ မယံ-တို့သည်၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကရိဿာမ-ကုန်အံ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ နိသိန္နေသု-သော်၊ စောရာ-တို့သည်၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်အံ၊ ဧဝံ အာဂတေသု-သော်၊ အာဂတာ ကုန်သော၊ အယံ-ဣမေ စောရာ (အယံကား စောရန္တရာယော ဝံ၍ ကေဝုဇ်နှင့် ထားသည်)-တို့သည်၊ စောရန္တရာယော-မည်၏၊ ဘိက္ခုသု-တို့သည်၊ ပ၊ နိသိန္နေသု-သော်၊ ဒဝဒါဟောဝါ-တောမီးသည်လည်း၊ သစေ ဥဠဟတိ-အကယ်၍ထအံ၊ အာဝါသေ-နေရာကျောင်း၌၊ အဂ္ဂိဝါ-မီးသည်လည်း၊ သစေ ဥဠဟတိ-အကယ်၍ထအံ၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ အာဂတော-သော၊ အယံ ဒဝဒါဟောဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ အာဝါသေ-၌၊ ဥဠဟန္တော-သော၊ အယံအဂ္ဂိဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂန္တရာယော-မည်၏၊ ဘိက္ခုသု-တို့သည်၊ ပ၊ နိသိန္နေသု-သော်၊ မေယော-သည်၊ သစေဥဠဟတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဥဠဟန္တော-သော၊ အယံ မေဃောဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဩဃော-ရေအလျဉ်သည်၊ ဝါ-ရေအဟုန်သည်၊ သစေအာဂစ္ဆတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အာဂတော-သော၊ အယံ ဩဃောဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဥဒကန္တရာယော-မည်၏၊ ဘိက္ခုသု-တို့သည်၊ ပ၊ နိသိန္နေသု-သော်၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ- အံ၊ ဧဝံ အာဂစ္ဆန္တေသု-သော်၊ အာဂစ္ဆန္တာ-ကုန်သော၊ ဗဟု- ကုန်သော၊ အယံ- ဣမေ မနုဿာ-တို့သည်၊ မနုဿန္တရာယော၊ မည်၏။

ဘိက္ခုသု - တို့သည် ပ၊ နိသိန္နေသု - သော်၊ ဘိက္ခု - ရဟန်းတပါးပါးကို၊ ယက္ခော-သည်၊ သစေဂဏှာတိ-အကယ်၍ဖမ်းယူငြားအံ၊ ဧဝံဂဏှန္တေ-သော်၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဂဏှန္တော-သော၊ အယံယက္ခော-သည်၊ အမနုဿန္တရာယော-မည်၏၊ ဘိက္ခုသု-တို့သည် ပ၊ နိသိန္နေသု-သော်၊ ဗျုပ္ပါဒယော-ကျားအစရှိကုန်သော၊ ဣမိဂါ-ကြမ်းတမ်းသောသားရဲတို့သည်၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ-အံ၊ ဧဝံအာဂစ္ဆန္တေသု-သော်၊ အာဂစ္ဆန္တာ-ကုန်သော၊ ဗျုပ္ပါဒယော-ကုန်သော၊ အယံ-ဣမေ ဣမိဂါ-တို့သည်၊

ဝါဠုန္တရာယော-မည်၏။ ဘိက္ခုသု-တို့သည် ၊ပ၊ နိဿိန္ဒေသု-သော်၊ ဘိက္ခု-ကို၊ သပ္ပါဒယော-မြေအစရှိသည်တို့သည်၊ ခုံသန္တိ-ကိုက်ခဲကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ ခုံသန္တေသု-သော်၊ ခုံသန္တာ-ကိုက်ခဲကုန်သော၊ အယံ ဣမေ သပ္ပါဒယော - တို့သည်၊ သရိသပန္တရာယော-မည်၏။ ဘိက္ခုသု-တို့သည် ၊ပ၊ နိဿိန္ဒေသု-သော်၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဂိလာနောဝါ-မကျန်းမမာ ဖျားနာသည်လည်း၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံ ဟောန္တေ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ကာလံ-သေရာကာလကို၊ သစေ ကရောတိ- အံ့၊ ဧဝံ ကရောန္တေ ဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ ဝေရိနော-ရန်တို့သည်၊ တံဘိက္ခု-ထိုထိုင်နေသောရဟန်းတပါးပါ ကို၊ မာရေတုကာမာ-သတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ ဟုဘွာ-၍၊ သစေဂဏန္တိဝါ-အံ့၊ ဧဝံ ဂဏန္တေသုဝါ-သော်လည်းကောင်း၊ အယံ-ဤသို့ ဖျားနာခြင်း၊ သေခြင်း၊ အဖမ်းခံရခြင်းသည်၊ ဇီဝိတန္တရာယော-မည်၏။ ဘိက္ခုသု-တို့သည် ၊ပ၊ နိဿိန္ဒေသု-သော်၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ကေ-သော၊ ဘိက္ခု ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟု-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု ဝါ- တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယာ-မြတ်သောအကျင့်မှ၊ စာဘေတုကာမာ- ရွှေ့လျောစေခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ ဟုဘွာ-၍၊ သစေဂဏန္တိ-အံ့၊ ဧဝံ ဂဏန္တေသု-သော်၊ အယံ-ဤသို့ဖမ်းယူခြင်းသည်၊ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော-မည်၏။

(ရာဇန္တရာယော-အစရှိသောရှစ်ပုဒ်ကို ကမ္မဓာရဿသမာသံ ပြုအပ်၏။ ဇီဝိတန္တရာယော၊ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော-ဟူသော နောက်နှစ်ပုဒ်ကိုတပျုရိသံ ခေါ် ဗျာခိကရဏသမာသံ ပြုအပ်၏။)

ဣတိ-ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တဝစနက္ကမေန - အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဒသအန္တရာယာနာမ အစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ အန္တရာယော ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ၊ပ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ-ဟူသော၊ ယံဝဇနံ-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တဿဝစနဿ-၏၊ အတ္ထော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပကာသိဘော-ထင်ရှားစွာ ပြအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ- ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ-အပ်၏။

တေန သဒ္ဓိန္တိ-ကား၊ ဝိပွကတုဒ္ဓေသေန-ပြု၍မပြီးသော ဥဒ္ဓေသနှင့်၊ ဝါ- ပြုအပ်ပြီးမဟုတ်သော ဥဒ္ဓေသနှင့်၊ ဝါ- ပြုအပ်ပြီးသော ဥဒ္ဓေသမဟုတ်သော ဥဒ္ဓေသနှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္က၊ အဝသေသံ-ကို၊ သုဘေန-ဖြင့်၊ သာဝေတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ကဿာ-ကြောင့်၊ တေန ဝိပွကတုဒ္ဓေသေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္က၊ အဝသေသံ-ကို၊ သုဘေန- ဖြင့်၊ သာဝေတဗ္ဗံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အဝသေသဝစနဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဥဒ္ဓေသာပေက္ခတ္တာ-ပြုအပ်ပြီးသော ဥဒ္ဓေသကို ငဲ့တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ပြုအပ်ပြီးသော ဥဒ္ဓေသကို ငဲ့ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေန ဝိပွကတုဒ္ဓေသေန-နှင့် ၊ပ၊ သာဝေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

ဝုတ္တတ္ထသာဓကံ-ဆိုအင်ပြီးသောအနက်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ ယထာ ကိဝစနံ-ကို၊ ပစ္စေတဗ္ဗဝစနော-သက်စင်ယုံကြည် ခုံတည်အပ်သော စကားရှိသော၊ ဂရုကာတဗ္ဗဝစနော-အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော စကားရှိသော၊ ကော-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဘ-မိန့်ဆိုတော်မူသနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဝုတ္တတ္ထသာဓကံ-သော၊ နိဒါနံ ဥဒ္ဓိသိတောတိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ ပစ္စေတဗ္ဗဝစနော-သော၊ ဂရုကာတဗ္ဗဝစနော-သော၊ ဘဂဝါ-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ နိဒါနုဒ္ဓေသေပနတိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ သုတေန-ဖြင့်၊ သာဓဝတဗ္ဗနာမ-ကြားသိစေအပ်သည်သည်သည်၊ ဝါ-ကြားသိစေအပ်သည်၏ အဖြစ်မည်သည်၊ နုတ္ထိ-ရှို့၊ ဥပေါသသဿ-သုတ္တုဒ္ဓေသဥပုသ်၏၊ အန္တရာယောဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း။

အနိယတုဒ္ဓေသော ပရိဟာယတိတိ-ကား၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား၊ အနိယတသိက္ခာပဒပညတ္တိယာ-အနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်း၏၊ အဘာဝတော-ကြောင့်(ပရိဟာယတိဥပပံ။) စ-ရှေ့ဝါကျ၌ အပြစ်တင်ပွယ်၊ ပယ်၍ခဲခက်၊ ကောင်းဆက်ကို ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒမေလက္ခဏံ- ဤဘိက္ခုငါးတန်း၌ ဇာတ်တူအာပတ်ပေါင်းစပ်၍ ဥဒ္ဓေသပြုခြင်းလက္ခဏာသည် သာလျှင်၊ တတ္ထာပိ-တသို့ ဘိက္ခုနီဝိဘဂေ-၌လည်း၊ ဝါ-သို့လည်း၊ အနုဂတံ-အစဉ်လိုက်၏၊ ဣတိကတော-ကြောင့်၊ တဒဘာဝေါ-သို့အနိယတုဒ္ဓေသ၏မရှိခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

(ဘိက္ခုနီတို့အား အနိယတသိက္ခာပဒပညတ်မရှိငြားသော်လည်း ဘိက္ခုတို့ထက် များသော ပါရာဇိက၊ သံဃာဒိသေသသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ခဲ့ခြားဆည်းစု ဥဒ္ဓေသတခုပြုက ဘိက္ခုတို့ကဲ့သို့ ငါးဥဒ္ဓေသ ငှိထိုက်သည်မဟုတ်လော၊ အဘယ့်ကြောင့် မရှိသနည်း-စဉ်ကြောင့် “တဒဘာဝေါ” တက်သည်၊ ဤဝါကျသည် တပါးသော ယောဇနာဟောင်း၊ သစ်၊ ဂတ္ထိဟောင်း၊ ဆစ်နှင့် ဝိနည်းဋီကာကြီးများမှာ မလာမရှိ၊ ထို့ကြောင့် အချို့နုသောပုဂ္ဂိုလ်များ အနုသန္ဓေ အဆက်အစပ် အာဘော်ကတ်လတ္တံ့သည်မှ စိုးရိမ်၍ ဤအနုသန္ဓေ အဆက်အစပ် အာဘော်စကားရပ် ချပ်လိုက် ညှပ်လိုက်ပါသည်။)

သေသန္တိဝစနံ-သည်၊ အဝသေသုဒ္ဓေသပရိစ္ဆေဒဒဿနံ-ကြွင်းကျန်သော ဥဒ္ဓေသအပိုင်းအခြားကို ပြတတ်ပြကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ဖိန္ဒု-ကုန်သော၊ တေသံ

ပါတိမောက္ခာနံ-တို့၏ (အယံဝဏ္ဏနာမှာစပ်) ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-
 အပ်၏၊ တာဝါတိ-ကား၊ ပဌမံ-စွာ။ ။ ဣဒန္တိသဒ္ဓေါ-သည်၊ ဣဒါနိ-၌၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-
 သော၊ ဗုဒ္ဓိယံ-ဝဒန္တပုဂ္ဂိုလ်၏အသိဉာဏ်၌၊ ဝိပရိဝတ္တမာနံ-အနီးအာသန္န ပစ္စက္ခ
 မဟုတ်ပဲလျက် အနီးအာသန္န ပစ္စက္ခဖြစ်သောစကားကို၊ သာမညေန၊ ဝိသေသန
 သာမညအားဖြင့်၊ ဒဿတိ-ပြတတ်၏၊ အက္ခရပဒနိယမိတံ-အက္ခရ၊ ပဒတို့ဖြင့်
 မှတ်၍ဖွဲ့အပ်သော၊ ဣဒံဝစနံ-ကို၊ ဝုစ္စတိကထိယတိ-ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ-သည်
 ကား၊ အတ္ထော-ဣဒံ ဝုစ္စတိ ပုဒ်တို့၏ ပါကဋအနက်တည်း၊ ဘံ ဝစနံ-သည်၊ ကံ-
 အဘယ်လေနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော-ကြောင့်၊ သုဏာတုမေတိအာဒိနန္တိအာဒိ-
 သော၊ ယံဝစနံ-သည်၊ အတ္ထံ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-၌၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေ-သို့၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊ သုဏာတု
 မေတိအာဒိနန္တိ-ကား၊ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံသော အဇ္ဈုပေါသထောတိအာဒိနံ-
 သုဏာတု၊ ပ၊ အဇ္ဈုပေါသထော-ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုပါတိမောက္ခေ-၌၊
 အာဂတာနံ-ကုန်သော၊ သုတ္တပဒါနံ-တို့၏။ ။ အတ္ထနိစ္ဆယန္တိ-ကား၊ အဘိဓေ
 ယုတ္တစေတ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယတ္တသစ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ နိစ္ဆယနံ- ဆုံး
 ဖြတ်ခြင်းကို၊ ဝဝတ္ထာပနံ-ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို၊ ဝါ-အသီးအသီးအချင်းချင်း
 မရောယှက်ပဲလျက် တည်စေခြင်းကို၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-အတ္ထနိစ္ဆယံ
 ဟူသော ပုဒ်၏အနက်တည်း၊ ဟိ-ဤဦးအံ၊ ဣမာယ အဋ္ဌကထာယ-ဖြင့်၊ ဝါ-သည်၊
 တေသံ သုတ္တပဒါနံ- တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ အဘိဓေယုတ္တောစေတ- ဟောအပ်သော
 အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယတ္တောစ- အလိုရှိအပ်သော အနက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနာကခာ- တပါးမက များစွာသောအပြားအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာပိယတိ-
 အပ်၏၊ အထဝါ- အတ္ထနိစ္ဆယံပုဒ်၏ ကပ္ပုရိသ်သမာသ်နည်းမှတပါး ဒုန္တသမာသ်
 နည်းကိုဆိုဦးအံ၊ ယော(ထည့်)အကြင်စကားသည်၊ နိစ္ဆန္နော-ဆုံးဖြတ်တတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော-သည်၊ နိစ္ဆယော-၏၊ ဂဏှိဋ္ဌာနေသု-ခက်ခဲသော အရာဌာန
 တို့၌၊ ခိလမဒ္ဓနာကာနေန-နှလုံးတံသင်း ယုံမှားခြင်းကို နှိမ်နင်းချိုးဖဲ့သောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ- သော၊ ဝိမတိစ္ဆေဒကထာ - ယုံမှားခြင်းကို ဖြတ်တတ်၊
 ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သောစကားကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ အတ္ထောစ-လည်း၊ နိစ္ဆယောစ-
 လည်း၊ အတ္ထနိစ္ဆယော-အတ္ထနိစ္ဆယ၊ တံအတ္ထနိစ္ဆယံ-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စမာနံ-
 ဆိုအပ်လတ္တံ့ဖြစ်သော၊ အတ္ထူ ကိုလည်းကောင်း၊ နိစ္ဆယံ-ကိုလည်းကောင်း၊
 (သုဏန္တုဉ္စပ်) ဣတိ-ဣဒံအတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

သီလသမ္ပန္နာတိ-ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပန္နံ ပတ္တံ-ရောက်အပ်
 ရအပ်သော သီလတည်း၊ ပုဏ္ဏံ-ပြည့်စုံသော သီလတည်း၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-

ဤသို့သော ပဋိမိတပုရိသသမာသ် ဝနေတ္ထကြောင့်၊ သမ္ပန္န-မည်၏။ ။ တေသံ
 ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ သမ္ပန္န-သော၊ သီလံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝနေတ္ထေန-
 ဤသို့သော ဒွါဒေတုလျာဓိကရုဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝနေတ္ထကြောင့်၊ တေ ဘိက္ခု-
 တို့သည်၊ သီလသမ္ပန္နာ-မည်ကုန်၏၊ ပရိပုဏ္ဏသီလ-ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်၏၊
 ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော သီလသမ္ပန္နာဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏အနက်တည်း။
 အသဝါ-တပုရိသဂဗ္ဘ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝနေတ္ထမှတပါး ကမ္မဓာ ရယဂဗ္ဘ တပု
 ရိသ်သမာသ် ဝနေတ္ထကိုဆိုဦးအံ့၊ သမ္ပဒေဝ- ကောင်းစွာသလျှင်၊ ပန္နာ ဂတာ-
 ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တည်း၊ ဥပါဂတ-ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းတို့တည်း၊
 ဣတိ ဣမိနာ ဝနေတ္ထေန-ဤသို့သော ပါဒိပုဗ္ဗပဒ ကမ္မဓာရည်း သမာသ် ဝနေတ္ထ
 ကြောင့်၊ သမ္ပန္နာ-မည်ကုန်၏။ သီလေန-နှင့်၊ သမ္ပန္န- ပြည့်စုံကုန်သည်တို့တည်း၊
 သီလသမ္ပန္နာ - သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်တို့၊ ပါတိမေက္ခသံဝရေန - နှင့်၊
 ဥပေတ-ပြည့်စုံသောရဟန်းတို့တည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-သီလေန သမ္ပန္နာ
 ဟူသောဝါကျ၏အနက်တည်း။ ။ အဓိသီလအဓိစိတ္တအဓိပညာသင်္ခါတာ-ဟုဆိုအပ်
 ကုန်သော၊ တိဿောပိ - တို့သည်လည်း၊ အဓိသီလအဓိစိတ္တအဓိပညာသင်္ခါတာနံ-
 ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ တိဿန္နမ္ပိ- တို့၏လည်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်း၊ သိက္ခိတဗ္ဗဋ္ဌေန-ကုန်
 အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဝါ-သဘောကြောင့်၊ ဝါ-အဖြစ်ကြောင့်၊ သိက္ခာ-
 မည်ကုန်၏။ ယေ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့သည်၊ တံ သိက္ခံ-ကို၊ ကာမန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တေ ဘိက္ခဝေါ-တို့သည်၊ သိက္ခာကာမာ-မည်ကုန်၏။

သုဏန္တု မေတိ-ကား၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ဘိက္ခဝေါ-
 တို့သည်၊ မေ-၏၊ သန္တိက-မှ၊ နိသ-မေန္တု-နားထောင်ကုန်လော့။ ။ ဣမိနာ
 ဂါထာပဒေနေ-ဖြင့်၊ အတ္တနော-၏၊ သံဝဏ္ဏနာယ-ကို၊ သက္ကစ္ဆံ-ကောင်းစွာပြု၍၊
 သဝနေ-၌၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ နိယောဇေတိ-တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ ဟိ-သစ္စံ-
 မှန်၏၊ သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သာသနသမ္ပတ္တိ-ပရိယတ္တိသာသနာတော်
 နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သက္ကစ္ဆသဝနပုဋိဗဒ္ဓါ-ရှိသေစွာ နားထောင်ခြင်းနှင့် ပေ၏၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ-မှတ်အပ်၏။ (သက္ကစ္ဆသဝနပုဋိဗဒ္ဓါဟိ သဗ္ဗာပိ လောကီယ
 လောကုတ္တရသမ္ပတ္တိ-ဝိနယဝိနိစ္ဆယဒ္ဓိကာ)။ ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တေ-တေသံ
 ဂါထာပဒေ-၌၊ သီလသမ္ပန္နာနံ-ကုန်သော၊ သိက္ခာကာမာနံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ
 ယေဝ-တို့ကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဂဟဏံ-သည်၊ တဒညေသံ၊
 ထိုသီလသမ္ပန္န သိက္ခာကာမဘိက္ခုတို့မှတပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဣမိဿာ
 သံဝဏ္ဏနာယ-၏၊ အဘာဇနဘာဝတော-တည်ရာမဟုတ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဟောတိ-၏၊ ဟိ-သစ္စံ-မှန်၏၊ တေ တဒညေ ဘိက္ခု- တို့သည်၊ ဝိနယံ-ကို၊

သောဘဗ္ဗံ- နာကြားအပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပဋိပဋ္ဌိတဗ္ဗဉ္စ- ကျင့်ကြံအားထုတ် အပ်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နမညိဿန္တိ-မအောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့။

တ္ထောတိ-ကား၊ အဘသ္မိံ ဂါထာပဒေ-၌၊ ဝါ-ဩ ကာသတ္ထမှတပါး နိဒ္ဒါရဏတ္ထ ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဂါထာယ-ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတာနံ-ကုန်သော၊ သုဏာတု မေတိအာဒိနံ- ကုန်သော၊ ဇေယသံ ပဒါနံ-တို့၏၊ အန္တရေ-၌၊ (အန္တရမဇ္ဈ၊ သွင်း ဖွင့်က၊ နိဒ္ဒါ ရဏကြံစရာ။) တိန္တံ ဗျဉ္ဇနာနမန္တရေ ယေ သရူပါ တေသမ္ပိ လောပေါ။ ကစ္စည်း ဝုတ္တိ၊ ဆန္ဒန္တိ ဆန္ဒံ စီရောနံ မဇ္ဈေ၊ အထက်၌ တွေ့လတ္တံ့သော ကင်္ခါဋီကာသစ်၊ ဗျည်းသုံးလုံးတို့တွင် သုတိဘူ ဗျည်းတလုံ ကို ချေ စသော ကစ္စည်းနိဿယများကို သောက်ပါ။ ။ သဝဇန-၌၊ ဝါ-ဝု၊ အာဏတ္တိဝစနံ-စေခိုင်းခြင်းကိုဟောသော သဒ္ဓါတည်း၊ ဝါ-စေခိုင်းကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ သဝနာဏတ္တိဝစနံ- သဒ္ဓါ။ ။ သုဏာတုတိဗ္ဗဒံစစနံ-သည်၊ သဝနာဏတ္တိဝစနံ-သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ- အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏၊ တထာပိ-သော်သည်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကေန- သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ သုဏာတု ဟူ၍၊ ဝါ-ဤသို့ သုဏာတု ဟူသော အာဏတ္တိဝစနံ၊ ပဉ္စမိပုဒ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝဘာ-သည်၊ ခန္ဓကေ-မဟာဝဂ္ဂ ပဉ္စပါသသက္ခန္ဓကဉ္စ၊ ဝုတ္တတ္တာ- ကြောင့်၊ ဘဂဝတော-၏၊ အာဏတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ -၏၊ ဥဒ္ဓေသကဿ-၏၊ အာဏတ္တိ-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိဘသ္မာ- ကြောင့် နဝက တရနာပိ-သိဘင်းငယ် ဥဒ္ဓေသက ရဟန်းသည်လည်း၊ ဝါ-က သော်သည်၊ ဣဒံ ဝစနံ-ဤ သုဏာတု ဟူသော အာဏတ္တိစကားသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝတ္ထု-ဝု၊ ဝန္တု တိ-အပ်၏။

(လဒ္ဓဂုဏ်ပြဝါကျ နဝကတရနာပိ-၌ရှိသော အပိသဒ္ဓါဖြင့် အာဏာ ရဟ ဘဂဝတော-သာ အာဏာရှင်ပီပီ “သုဏာတု”ဟု အာဏတ္တိဝစနံ ဖြင့် ဟောထိုက်သည်ဟုတ်၊ ဧဝံ ဝတ္ထဗ္ဗံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အာဏာကုန် အလွဲခံရသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသက နဝက တရ ရဟန်းသည်လည်း အာဏာရပီပီ “သုဏာတု”ဟု အာဏတ္တိဝစနံ ဆိုထိုက်၏ ဟူလို့၊ ဆရာ အချို့ကား “ထေရ”ကို ပေါင်း၏၊ ဆရာအချို့ကား နဝကတရသော်မှ ဆိုထိုက်မှု ထေရကား ပဂေဝဟူ၏။)

ဘန္တေတိဝစနံ-သည်၊ ဘန္တေတိဝစနဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ သံဃဂါရဝေနစ- သံဃာကို ရိုသေခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-သံဃာကို ရိုသေခြင်းဟူသောအနက်နှင့် လည်းကောင်း၊ သံဃဗဟုမာနေနစ- သံဃာကို မြတ်နိုးခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ- လည်းကောင်း၊ သဟိတတ္တာ-ဝစ္စဝါစကအဖြစ်ဖြင့် တကွဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

သဂါရဝသပ္ပတိဿ ဝစနံ-ရိသေခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်၊ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ခြင်းရှိခြင်းကို
 ဟောတတ်သော သဒ္ဓါတည်း။ ဟိ-သစ္စံ-၏။ သံသော-သည်။ သံသယ-၏။ သုပ္ပဋ္ဌိ
 ပန္နတာဒိဂုဏာသိသေသယုတ္တတ္တာ-သုပ္ပဋ္ဌိပန္နတာအစရှိသောဂုဏ်အတူးနှင့် ယှဉ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တမံ-သော၊ ဂါရဝသပ္ပတိဿဝဋ္ဌာနံ-ရိသေရာ၊ ရှေးရှုနားထောင်ရာ
 ဌာနတည်း။ ။ စ-အမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို ထုတ်ကာ ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-ဆက်ဦးတံ့၊
 သဗ္ဗံ-သော၊ ဣဒံဝစနံ-ကို၊ ဘေဒ ပုဂ္ဂလေန-သည်။ ကတ္ထံ-အဘယ်အရပ်၌၊ ကဒါ-
 အဘယ်အခါ၌၊ ဝုတ္တံ-သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အန္တောလိန စောဒနာဘာဝတော-
 အတွင်း၌ ဝင်သောအခါရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-အတွင်းတိမ်မြုပ်ဝပ်သော
 အမေး၊ ပေါ်လာရေးကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝ စောန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊
 အတ္ထိ-၏။ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။ ပါတိမောက္ခ
 ဒွေသံ အနုဇာနန္တနာတိ-ကား၊ အနုဇာနာမိ ၊ပ၊ သံသောတိဝေမာဒိနာ-အစရှိ
 သောနည်းဖြင့်၊ အနုဇာနန္တေန-သော။

အနက်။ ။ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတုံ-ငှါ၊ အနုဇာ
 နာမိ-၏။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဝေဠုဇန-ဤသို့သလျှင်၊ (တနည်း) ဘိက္ခဝေ-တို့၊
 စ ပန-ဆက်၍ ဟောတော်မူအံ့၊ ဇေ-ဤသို့၊ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗံ၊
 အပ်၏။ ဗျတ္တေန - ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ လိမ္မာသော၊ ပဋိဗလေန - ဌာန
 ကရိုဏ်းကို ပိသဇ္ဇာရွတ်ခြင်းငှါ ဇွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သံသော-
 ကို၊ ဉာပေတဗ္ဗော-အပ်၏။ ကိ-သို့၊ ဉာပေတဗ္ဗော-သနည်း၊ ဣတိအယံ-
 သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သံသော-သည်၊ မေ-၏၊
 ဝစနံ-ကို၊ သုဏာတု-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဉာပေတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဣတိအယံ-
 သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

☞ ရာဇဂဟေတိ-ကား၊ ဝေံနာမကေ-ဤသို့ ရာဇဂြိုဟ်ဟူသော အည်ရှိသော၊
 နဂရေ-၌၊ ဟိ-နာမလာဘဟိတ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) ဟိ-တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-
 အံ့၊ တံနဂရံ-ကို၊ ဘဿ နဂရဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ မန္ဓာတုမဟာဂေါဝိန္ဒဒီဟိ-မန္ဓာတုမင်း၊
 မဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားအစရှိသောသူတို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာဇဂဟန္တိ-
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ ပန-ဆက်၍ အံ့၊ တံ တေံ နဂရံ-သည်၊ ဗုဒ္ဓကာလေစ-မြတ်စွာဘုရား
 ၏လက်ထက်တော်အခါ၌လည်းကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိကာလေစ- ကြာဝတေးမင်း၏
 လက်ထက်တော်အခါ၌ လည်းကောင်း၊ နဂရံ-လူနေမြို့သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သေသ
 ကာလေ-၌၊ သညံ-လူတို့မှဆိုသည်၊ ယက္ခပရိဂ္ဂဟိတံ-ဘိလူးဝို့သည်၊ သိမ်းဆည်း

အပ်သည်။ ဟောတိ-၏၊ တေသံ ယက္ခန္တိ-ထိုဘိလူးတို့၏၊ ဝသန်ဝန်-နေရာ
တောသည်။ ဟုတု-၍၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏။

တသ္မာတိ-ကာ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒံ ဝစနံ- ဤအလုံးစုံသော “သုဏာတု
မေ”အစရှိသော စကားသည်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကေန-သည်၊ ဝတ္ထဗ္ဗဝစနံ-တည်း၊
တသ္မာ-သို့အလုံးစုံသော “သုဏာတု မေ”အစရှိသော စကား၏ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေ
သက ဝတ္ထဗ္ဗဝစနံ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဝတ္ထဗ္ဗံ၌ ပေ၊) ဥဘောပိ- နှစ်ပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘေ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ-ပြုကုန်၏၊ ဝါ-
ရှုတ်ဆိုကုန်၏၊ ယေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ သုဏာတု မေ ဘန္တေ ဟူ၍၊
ဝါ-သုဏာတု မေ ဘန္တေ အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ သော ဘိက္ခု-
သည်၊ သံသတ္ထေရော ကိံ-သံသထေရ်ဖြစ်ရမည်လော၊ နဝကဘရော ကိံ-အဘူး
သဖြင့် ငယ်သောရဟန်းဖြစ်ရမည်လော၊ (တနည်း) ဥဘောပိ-ကုန်သော၊ တေ
ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ-ကုန်၏၊ တေသု ဘိက္ခုသု-တို့တွင်၊
ယေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တေန ဘိက္ခုနာ-
ထိုပါတိမောက်ကိုပြတတ်သော ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ “ဘန္တေ”ဟူ၍ချည်းသာ၊
ဝတ္ထဗ္ဗံ ကိံ- ဆိုအပ်သလော၊ (တနည်း) ယေဟိ- ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဧဝံ-ဤ
သုဏာတု မေ ဘန္တေ အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဥဘောပိ-ကုန်သော၊
တေဘိက္ခု တို့သည်၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသန္တိကိံ-လော၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတေ-
ကြောင့်၊ သံသတ္ထေရောဝါဟိဘိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ
ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

(ကိံ တေ-စသော ဝါကျတွင် “ယေနောံ ဝတ္ထဗ္ဗံ”၌ ပထမနည်းကား
“သံသတ္ထေရောဝါ-နဝကဘရောဝါ” ဟူသော ကတ္တာကို ရည်သည်၊
ဒုတိယနည်းကား “ဘန္တေအာဝုသော”အာလုပ်ကိုရည်ညွှန်းသည်၊ တတိ
ယနည်းအလိုယေနောံ-ဟု မရှိရ၊ ယေဟောဝံ-ဟူ၍သာ ရှိရမည်၊ သို့မှ
တပါးသောအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ အသွားအလာ အထားအသိုတို့နှင့် ညီညွတ်
မည်၊ သို့သော်လည်း ယေနောံ-ချည်းသာရှိ၏၊ ရှိတိုင်းလည်း အနက်
ယောဇနာ ကြ၏။)

ထေရာဓိကန္တိပဒဿ-၏၊ ထေရာဓိနံ-မထေရ်ကြီးနှင့် စပ်၏ဟူ၍၊ ထေရာယတ္တံ-
မထေရ်ကြီးနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝိဟုံ-ငှါ၊ (အနုဇာနာမိ၌ စပ်)၊ ဣတိ အယံ
အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဝါ-တနည်းကား၊ ထေရာဗျေန္တိပါဌော-
သည်၊ ကတ္တဝိပေါတ္တကေ-အချို့သော ပေဘုတ်အုပ်၌၊ အတ္ထိ-၏၊ တဿပါဌဿ-၏၊

သောယေဝ အတ္ထေ-ကိုသလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ၊ တတ္ထာတိ-ကား၊ တိသံ ပရိသယံ-၌။ ။ ဗျတ္တောတိပဒဿ-၏။ ပညာဝေယုတ္တိယေန-ပညာ၏ ဆင်စွာ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော-၏။ ပဂုဏမတိကော-အဝါးစွာ လေ့လာ အပ်ပြီးသော မတိကာရှိ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထေ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ။ ပဋိဗေဒလာတိ ဧတ္ထ-တေသ္မိံ ပဒေ-၌၊ ဧတ္တံ- ဆိုခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော- ၏။ အဘိတော-မကြွက်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါတိမောက္ခာ နုဘေနန-၌၊ ဗျတ္တဿ-သော၊ ဒဟရဿာပိ-၏လည်း၊ ဝါ-အားလည်း၊ ပါတိမောက္ခေ-ပါတိမောက္ခ်ပြခြင်းကို (ကာရဏပစာအားဖြင့် ပြခြင်းကိုရိယာကိုယူ)၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ကိဉ္ဇူပိ အနုညာတော- အကယ်၍ကားခွင့်ပြုဇောန်မူအပ်ပါပေ၏။ အထခေါ- သော်လည်း၊ တေသ္မိံ အဓိကာရေ-၌၊ အယံ- ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကသာ ဆရာ၏အလိုတည်း၊ သေရဿ-အား၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခေ-သော ဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရေ-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခေ-သော ဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ တဿ-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခေ-သော ဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ သစေ နာဂစ္ဆန္တိ-အကယ်၍ နှုတ်သို့မလာကုန်ငြားအံ့၊ နေ့-ကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခေ-သော ပန-တို့သည်ကား၊ အဇ္ဈော-မကျိုးမပြတ်ကုန်သည်၊ သုဝိသဒါ-လွန်စွာသန်ရှင်း စင်ကြယ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဝါစုဂ္ဂတာ-နှုတ်သို့တက်ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-အံ့၊ ဝေဟောန္တေသု-သော်၊ ပါတိမောက္ခေ-ပါတိမောက္ခ်ပြခြင်းသည်၊ ထေရုယတ္ထောဝ-မထေရ်ကြီးနှင့်စပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန-ယင်းသို့ဟုတ်၊ ဝါ-မထေရ်ကြီးနှင့်စပ်သည်မှတစ်ပါး ပဉ္စင်းငယ်နှင့် စပ်ပုံကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္တကမ္မိ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဥဒ္ဓေသကိုလည်း၊ ဝိသဒံ-သန်ရှင်းစွာ၊ ကာတု-ငှါ သစေ န သတ္ထောတိ-အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ပါတိမောက္ခေ-သည်၊ ဗျတ္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-နှင့်၊ အာယတ္ထော-၏၊ ဣတိ-အယံ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း။

ဣဒါနိ-၌၊ သံသေတိ-ဟူ၍၊ အဝိသေသေန-အထူးမေ၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ဣဒ ဣသ္မိံ အဓိကာရေ-၌၊ ဘဂဝတော-သည်၊ အဓိပ္ပေတသံသံ-ကို၊ ဝိသေသတော-၍၊ ဒဿေတု-ငှါ၊ သံသောတိ ဣမိနာ ပန ပဒေနာတိအာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ကိဉ္ဇူပိတိ ဧသော သဒ္ဓေါ-သည်၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထေ-ချီးမြှောက်ခြင်းအနက်၌၊ ပဝတ္ထော-သော၊ နိပါတော-တည်း၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထေ-၌၊ ပဝတ္တဿ-သော၊ တဿ ကိဉ္ဇူပိတိ နိပါတဿ-၏၊ ယဒိနာမာတိအတ္ထော-ယဒိ နာမ ဟူသောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ။

ဘောသ-ထိုဒါနဖြင့်၊ သတ္တဝါ-တို့သည်၊ ယထာဓိပေတဟိ - အကြင် အကြင် အလို ရှိအပ်ကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိဟိ-စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ ဒက္ခန္တိ ဝဇ္ဇန္တိ-ကြီးပွားကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ထိုသို့ သတ္တဝါတို့၏ ယထာဓိပေတ သမ္ပတ္တိတို့ဖြင့် ကြီးပွားကြောင်း၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ဘောယာတိပဒေန-ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ-အပ်သော၊ သော-ထိုဒါနသည်၊ ဒက္ခိဏာ-ဒက္ခိဏာမည်၏၊ ပရလောကံ-တမလွန်သောက နောက်ဘဝကို၊ သဒ္ဓဟိတော-ယုံကြည်၍၊ ဒါတဗ္ဗံ-လှူကြောင်းဖြစ်သော၊ ဒါနံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ။ သော သံသော-သည်၊ ယဿ သံသဿ-၏ (မဟပ္ပလကာရိတာယဝယ်-ဘဝ-၌ စပ်)၊ ဝါ-သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နံ ဒါနံ-ကို၊ မဟပ္ပလကာရိတာယ-များသော အကျိုး ရှိသည်ကို ပြုခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-များသောအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိသောဓေတိ-သုတ်သင်တတ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ဒက္ခိဏံ-ကို၊ အရ ဘတိ-ခံယူထိုက်၏၊ ဣတိ-ဣဒံနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော အရဟတိ တဒ္ဓိတံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သော သံသော-သည်၊ ဒက္ခိဏေယျော-မည်၏၊ ဝါ-ဟိတ တဒ္ဓိတံကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော သံသော-သည်၊ ယဿ သံသဿ-၏၊ နံ ဒါနံ-ကို၊ မဟပ္ပလကာရိတာယ-ဖြင့်၊ ဝိသောဓေတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒက္ခိဏာယ-၏၊ ဟိဘော-အစီးအပွားတည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သော သံသော-သည်၊ ဒက္ခိ ဏေယျော- မည်၏။

(ဒက္ခိဏာ-၌ ဒက္ခဓာတ်နောင် ယုပစ္စည်းကို အနုပြု၊ တဖန် သုတ်ကြီးဖြင့် အ-ကိုဣ-ပြု၊ ရဟဒိဘောဏံ ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် န-ကိုဏ-ပြု။ ။ ဒက္ခိ ဏေယျော-၌ သေျကို တဒဿ ဌာနမိယော စ-၌ စသဒ္ဓါဖြင့် ယေျ- ပစ္စည်းသက်ပါ၊ ဤကား ကစ္စည်းအလို၊ နိတိအလိုအားဖြင့် ၎င်းပုဒ်များ ပြီးပုံကို အလိုရှိက နိတိကျမ်းမှာ ရှုပါ။)

ဒက္ခိဏေယျော-လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ သော-သည်၊ သံသောစ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျ သံသော-မည်၏၊ သမ္ပုတိယာ-စတု ဝဂ္ဂါဒိဝိနယ ဥညတ္တိယာ-စတုဝဂ် အစရှိသော ဝိနည်းပညတ်ဖြင့်၊ သိဒ္ဓေါ-ပြီးသော၊ သံသော-တည်း၊ သမ္ပုတိသံသော-သာ၊ အဝိသေသနာတိ-ကား၊ အရိယာတိဝါ- တို့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုထုဇ္ဇနာတိဝါ-တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဝိသေသေတွာ၊ အထူး မပြုမူ၍၊ သာမညေန - တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သောတိ-ကား၊ သမ္ပုတိသံသော- ကို။ ။ ဣဓာတိ-ကား၊ ဣမိဿံ ဥပေါသထဥတ္တိယံ-၌။ ။ ဥပေါတထဥတ္တိယာ- ၏၊ အဝိသေသတ္တာ-အရိယာ၊ ပုထုဇ္ဇာဟု အထူးတောဒ ဝိသေသ မရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ အဓိပေတော-အပ်၏၊ နနာစောဒနာဦးအံ့၊ သောပိ သမ္ပုတိသံသော- သည်လည်း၊ ပဉ္စဝိဓော-သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊ တတ္ထ တသ္မိ

ပဉ္စဝိဓေ သမ္မုတိသံသေ-တွင်၊ ကတမော သမ္မုတိသံသေ-ကို၊ ဣဒ ဣမိသံ
 ဥပေါသထ ဥတ္တိယံ-၌၊ အဓိပ္ပေတော-နည်း၊ ဣတိ ဣမံ အနုယောဂံ-ဤအမေးကို၊
 ဝါ-ဌပနာနောက်၊ တောက်လျှောက်ယှဉ်အပ်၊ ဤ အမေးကော-ရင်ကို၊ သန္တာ
 ယ-၍၊ သောပနေသောတိအဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊
 သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ကမ္မဇ္ဈသေနာတိ-ကား၊ ဝိနယံကမ္မဝသေန-အားဖြင့်။ ။ အသ-သမ္မုတိ
 သံသသ-အား၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ဝိဓေ ပကား-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော သမ္မုတိသံသေ-သည်၊ ပဉ္စဝိဓေ-မည်၏၊ တထာဟိ-
 တို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိဓယုတ္တဂတပ္ပကာရသဒ္ဓေ-ဝိဓသဒ္ဓါ၊ ယုတ္တသဒ္ဓါ၊ ဂတသဒ္ဓါ၊
 ပကာရသဒ္ဓါတို့ကို၊ သမာနတ္ထေ-ရွှေပုဒ်နှင့်တူသော အနက်ရှိသည်တို့ကို၊ အာရိ
 ယာ-တို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ- ကုန်၏၊ (တနည်း) ဝိဓယုတ္တ ဂတပ္ပကာရသဒ္ဓေ-တို့ကို၊
 ဝဏ္ဏယန္တာ-ကုန်သော၊ အာရိယာ-တို့သည်၊ သမာနတ္ထေ-တို့ကို၊ ဝဏ္ဏယန္တိ-ကုန်၏၊
 (တနည်း) ဝိဓ ယုတ္တ ဂတပ္ပကာရသဒ္ဓေ-တို့ကို၊ သမာနတ္ထေ-တို့ကို၊ ကတော-၍၊
 ဝဏ္ဏယန္တိ-ကုန်၏။ ။ စတုန္ဒ-လေးပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဝဂ္ဂေါ သမ္မဟော-
 အပေါင်းအစုတည်း၊ စတုဝဂ္ဂေါ-အစု၊ ဝါ-ဘနည်းကား၊ ဝါ-ဆဋ္ဌိတပျရိသံသမာသံ
 ဝစနတ္ထမှတပါး တတိယာ တပျရိသံ သမာသံဝစနတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ စတုပရိမာဏ
 ယုတ္တော-လေးခုအတိုင်းအရှည်နှင့် ယှဉ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ-တည်း၊ စတုဝဂ္ဂေါ-အစု၊
 (ဝိဂ္ဂဟအစစ်ကား တေဟိ ယုတ္တော ဝဂ္ဂေါ စတုဝဂ္ဂေါပြု၊) ပဉ္စဝဂ္ဂါဒိ-အစရှိသော
 သဒ္ဓါကို၊ ဇေ-ဤ စတုဝဂ္ဂအစရှိသော သဒ္ဓါနှင့်တူစွာ၊ ဝေဒိတဗျေ-အပ်၏။

(တထာဟိ-စသောစကား၌ ဝိဓ စသည်တို့၏ သမာနတ္ထဋီယုဂ်ကား
 အနေကင်ဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ နာမာနံ သမာသော ယုတ္တတ္ထော၊ အာဂတ
 သမဏော ပဉ္စဝိဓော ယုတ္တတ္ထော-သောဘဏံ ဂတံ ယဿတိ သုတော-
 တပ္ပရကောဇ္ဇပိ သစေ (ဝုတ္တောဒယ) ၌ တပ္ပရကော-အစရှိသည်တည်း၊
 ဝဏ္ဏယန္တိ-၌ဝဏ္ဏဓာတ်သည် ဒွိကမ္မကလောဟူအံ့၊ မဟုတ်ဟုဖြေပုံ၊ အဘယံ
 ကြောင့် ကံနှစ်ချက် အနက်ပေးသနည်း-ဟု မေးလာပြန်မှ ကေကမ္မက
 ဓာတ်မှလည်း သုဝဏ္ဏံ ကဋကံ ကရောတိ-ဟု ဋီယုဂ် ရှိသည်ကို
 ထောက်၍ဖြေ။)

ဣဒါနိ-၌၊ ယေသံ ကမ္မာနံ-တို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ အယံ သမ္မုတိသံသေ-သည်၊
 ပဉ္စဝိဓေ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံကမ္မံ-ထိုသမ္မုတိသံသေ၏ ပဉ္စဝိဓဖြစ်ကြောင်း
 ဖြစ်သောကံကို၊ ဝိသေသေတွာ-၍၊ ဒသေတု-ငှါ၊ တတ္ထာတိ အာဒိ-အစရှိသော
 ဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏။

(ဝါးကျမ်း နိဿယ ချောင်းကောက်ဂဏ္ဍိ အစရှိသည်တို့ကား ဝိတ္ထာရ အနုသန္ဓေမဆိုပဲ “ထိုဝါးပါးအထူးကို ပြလိုရကား” အစရှိသည်ဖြင့်၊ တတ္ထ ဝါကျကျမ်းတက်တော်မူသတည်း။ နိဿယလင်္ကာတို့က “ကေနံထစ်ထစ်၊ ဝိသေဖြစ်က၊ ရလစ်ဝိတ္ထာ” ဟု ဆိုတော်မူကြ၏။ နောက်ဆရာတို့ကား ဝိတ္ထာရအားဖြင့်သာ အနုသန္ဓေ ဆိုတော်မူကြ၏။)

တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ-၌၊ အဝယဝတ္ထော-ကို၊ ဝေ-သ္မိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ တတ္ထာတိ-ကား၊ ပဉ္စဝိဇေ-သော၊ သံဗေ-တွင် (စတုဝဂ္ဂေန-စသည်၌ပင်)၊ မဇ္ဈိ မေသု-ကုန်သော၊ ဇနပဒေသု-တို့၌၊ ဥပသမ္ပဒကမ္ပဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဒသဝဂ္ဂကရဏီ ယတ္ထ-ဒသဝဂ္ဂသံဃာသည် ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌပေတွာ ၊ ပ၊ ဥပသမ္ပ ဒဉ္ဇတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တထာတိဣမိနာ ပါဌေန-ဖြင့်၊ ဝိသတိဝဂ္ဂေန-သည်၊ ကိဉ္စိ-သော၊ သံဃကမ္ပ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတုံ-ငှါ၊ န ငွေတိ-မအပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်၊ ဝဂ္ဂတိဝေ - သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အတိဒိဿတိ-ညွှန်ပြတော်မူ၏၊ ဝိသတိဝဂ္ဂေန-သည်၊ ကိဉ္စိ-သော၊ သံဃကမ္ပ-ကို၊ ကတုံ- ငှါ၊ ယဒိ နနဝဂ္ဂတိ - အကယ်၍အပ်သည်ချည်း ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ကိမတ္ထံ-အဘယ်အကျိုးငှါ၊ အတိရေကဝိသတိဝဂ္ဂေါ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္ထော-အပ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော-ကြောင့်၊ သောပနာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကံ-သည်၊ အတ္ထံ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ အတိရေကတရေနာတိ-ကား၊ စတုဝဂ္ဂကရဏီယံ- (ဋီကာ၌ စတုဝဂ္ဂါဒိကရဏီယံ-ဟု ရှိ၏၊ လေ့ပါ၊ ဒသဝဂ္ဂကရဏီယံကို ထောက်ပါ) စတုဝဂ္ဂသံဃာသည် ပြုအပ်သောကံကို၊ ပဉ္စဝဂ္ဂါဒိနာ-အစရှိသော၊ ဝါ-ပဉ္စဝဂ္ဂ၊ ဆဝဂ္ဂ၊ သတ္တဝဂ္ဂ၊ အဋ္ဌဝဂ္ဂ၊ နဝဂ္ဂဟုဆိုအပ်သော၊ အတိရေကတရေန-စတုဝဂ္ဂ ထက်ပိုလွန်သော သံဃာသည်၊ (ဤ၌ တရပစ္စည်း အနက်မရှိ၊ ဆဋ္ဌမုဉ္စ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ တမျိုးစီ ရှိသည်။) ဒသဝဂ္ဂကရဏီယဉ္ဇ-ကိုလည်း၊ ကောဒသဝဂ္ဂါဒိနာ-သော၊ ဝါ-ကောဒသဝဂ္ဂသံဃာ ၊ ပ၊ ကေနဝိသတိဝဂ္ဂသံဃာဟု ဆိုအပ်သော၊ အတိရေက တရေန-သည်၊ (ကတံ၌ စပ်။)

ဒဿနတ္ထန္တိ-ကား၊ ဉပနိတ္တံ-ငှါ၊ စ-ဆက်၍ဆို၌ အံ၊ ဣဒမေဝကမ္ပံ-သည်သာလျှင်၊ အနေန စတုဝဂ္ဂါဒိနာ-ဤစတုဝဂ္ဂအစရှိသော သံဃာသည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ-အပ်သော၊ ကမ္ပံ-တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ကမ္ပဝသေန ပဉ္စဝိဇောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ အဿ အတိရေကဝိသတိဝဂ္ဂဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ကတ္တဗ္ဗဿ- သော (နှစ်ပုဒ်ထည့်)၊ ကမ္ပဿ-၏၊ အနိယမေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ဧတံစနံ-ဤ ကမ္ပဝသေန ပဉ္စဝိဇော ဟူသောစကားသည်၊ ကထံ ယုဇ္ဇေယျ-အဘယ်သို့သင့်ရာပါ သနည်း၊ ဣတိ-ဤဒိသီ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ စောဒနာ-သည်၊ အနဝကာသာ-အခွင့်

မသင့်ပါ။ ဣတိ-သို့၊ ခဉ္စဗ္ဗံ-အပ်၏။ ဣမသ္မိံ ပနတ္ထေတိ-ကား၊ ဥပေါသထေ- ဥပုသ်အရာ၌။

(အတ္ထော ပဿာဇနေ အစရှိသော အဘိဓာန်၌ ဝိသယတ္ထ မလာ၊ သို့သော်လည်း “ဟိတပ္ပဿာဇနေ ဝုဋ္ဌိ၊ သမ္ပတ္တိနေကာရဏေ။ သဘာဝါ ဘိဓေယျာဝတ္ထု၊ နိဝတ္တိဝိသယေ ဖလေ။ အဘိသန္ဓာရဏေ အတ္ထော၊ အတ္ထ သဒ္ဓေါ ပဝတ္တတိ” ဟူသော နိတိ၌ကား ဝိသယတ္ထ လာ၏။)

ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အယံ ဥပေါသထသဒ္ဓေါ-သည်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ ၊ ပ၊ ဒီဝသေသု-ပါတိမောက္ခပြခြင်းအနက်၊ သီလအနက်၊ ကျင့်သုံးဆောက်တည်ခြင်း အနက်၊ နာမည်အနက်၊ နေဟူသောအနက်တို့၌၊ ဝတ္တတိ-၏၊ တထာ တံ စေန-ကို၊ ဟိ-ဝိတ္တာရေဃာမိ-ခဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ သေ-သော ဥပေါသထသဒ္ဓေါ-သည်၊ အာယာ မာရသော ကပ္ပိန ဥပေါသထံ ဂမိဃာမာတိအာဒိသု-တို့၌၊ ပါတိမောက္ခု ဒ္ဓေသေ-၌၊ အာဂတော-၏၊ (အနက်။ ။ အာရသော ကပ္ပိန-ငါ့ရှင်ကပ္ပိန၊ အာယာမ- လိုက်ခဲ့သွားကုန်အံ့၊ မယံ-တို့သည်၊ ဥပေါသထံ-ပါတိမောက္ခပြရာအရပ်သို့၊ ဂမိ ဃာမ-သွားကြကုန်အံ့။)

သေ-သော ဥပေါသထသဒ္ဓေါ-သည်၊ ဧဝံ ၊ ပ၊ ဥပရုတ္တောတိအာဒိသု-တို့၌၊ သီလေ-၌၊ အာဂတော-လာ၏။ (အနက်။ ။ ဝိသာဇေ- ဝိသာခါ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတော သော၊ ဥပေါသထော-သီလကို၊ ဥပရုတ္တော- ကျင့်သုံးအပ် သည်ရှိသော်။)

သေ-သော ဥပေါသထသဒ္ဓေါ-သည်၊ သုဒ္ဓဿ ၊ ပ၊ သဒါတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဥပေါသေ-ကျင့်သုံးခြင်းဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော-၏။ (အနက်။ ။ သုဒ္ဓဿ- ကိလေသာအညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်သောသူအား၊ ဝေ-စင်စစ်၊ သဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ ဒဂ္ဂု-ဖဂ္ဂုန နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော တပေါင်းလသည်၊ ဟောတိ-၏၊ သုဒ္ဓဿ-အား၊ သဒါ-သိမ်း၊ ဥပေါသထော-ကျင့်သုံးခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။)

သေ-သော ဥပေါသထသဒ္ဓေါ-သည်၊ ဥပေါသထောနာမ နာဂရာဇာတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ပညတ္တိသံ-နာမည်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော-၏။ (အနက်။ ။ ဥပေါသထောနာမ-ဥပေါသထမည်သော၊ နာဂရာဇာ-ဆင်မင်းသည်၊ အဟောသိ- (ထည့်) ပြီ။)

သေ-သော ဥပေါသထသဒ္ဓေါ-သည်၊ န ဘိက္ခဝေ ၊ ပ၊ အာဝါသာတိ အာဒိသု- တို့၌၊ ဒီဝသေ-နေရက်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော-၏။ (အနက်။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တဒဟုပေါသထေ - ထိုဥပုသ်နေ့၌၊ သဘိက္ခုကာ - ရဟန်းရှိသော၊ အာဝါသာ- ကျောင်းမှ၊ န ဂန္တဗ္ဗံ- မသွားအပ်။)

ဣဇာပိ ဣမသ္မိံ အဓိကာဓရ-ဌ်လည်း၊ သေ-ဇေသော ဥပေါသထသဒ္ဓေါ-ကို၊
 ဒိဝသေယေဝ-ဌ်သာလျှင်၊ ဝတ္ထမာနော-ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေ
 တော-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အဇ္ဇ ဥပေါသထဒိဇေသေတိအာဒိ-သော၊
 ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊
 ဣတ္ထတေသ္မိံ ဒိဝသေ-ဌ်၊ ဥပဝသန္တိ-ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ နေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ
 ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော အဓိကရဏသင်္ခန် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သော ဒိဇေသော-
 သည်၊ ဥပေါသထော-၏၊ ဥပဝသန္တိတိပဒဿ-၏၊ သိလေနဝါ- နှင့်လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗသော-အားဖြင့်၊ ဝါ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အာဟာရဿ-ကို၊ အဘူညန
 သင်္ခါဘေန-မစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အနုသနေနဝါ-အစာမစားခြင်းနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ခိရပါနမရပါနာဒိ မဘျေနဝါ- နို့၊ အဖျော်၊ ပျားအဖျော် အစရှိသည်
 မျှနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပေဘာ-ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ငေသန္တိ၊ ကုန်၏၊
 ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

သဗ္ဗေသမ္ပိ-ကုန်သော၊ ဝါကျာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဝေကာရတ္ထသဟိ
 တတ္တာ-ဝေသဒ္ဓါ၏အနက်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေကာရတ္ထသဟိ
 တာနံ-ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ-ကုန်သော၊ ဝါကျာနံ-တို့တွင်၊ ဥပေါသထောတိ
 ဧဟဿ ဝါကျဿ-၏၊ ဥပေါသထေဝေဝါတိ အယမတ္ထော-ကို၊ မိမဘာ-ပညာ
 ရှိသည်၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်သိအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတေန ပ၊ ပဋိက္ခိပတိတိ-
 ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဣမိနာ အာဓာရဏေန-ဤအဝဓာရဏ
 ဝေသဒ္ဓါဖြင့်၊ နိဗ္ဗာကဘံ-နိ၊ အာကတံ-ဥပုသ်နေမှ တပါးသော နေ့ကို တားမြစ်
 ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေဘိ-၏၊ အယဝါ- ကား၊ သဒ္ဓန္တရတ္တာပေါဟ
 နဝသေန-သဒ္ဓ အန္တရ+အတ္ထ အပိး အဝ၊ ဟနဝသန - သဒ္ဓါတပါး၏အနက်ကို
 ညဉ်းဆဲသတ်ဖြတ် ပိတ်ပင်ခြင်း၏ အစွမ်းအာ ဖြင့် (အပိ-အဝ-အနက်ရွှေ)သဒ္ဓေါ-
 သည်၊ အတ္ထိ-ကို၊ ဝဒဘိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဥပေါသထေတိတေဿ
 ပဒဿ-ဥပေါသထော-ဟူသောပုဒ်၏၊ အနုပေါသထော- ဥပုသ်မဟုတ်သည်၊ ဝါ-
 ဥပုသ်နေမှ တပါးသောနေ့သည်(ရှေ့အနက်၌ အ-ကား ပဋိသေမ၊ နေ့ကံအနက်၌
 အ-ကား အညတ္ထ၊) န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ မိတော-သည်၊
 လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတေန အနုပေါသထဒိဝသံ ပဋိက္ခိပတိတိ-
 ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္ထိ- ပြီ၊ ပန္နရသောတိ ဣမိနာ အညံ ဥပေါသထ
 ဒိဝသံ ပဋိက္ခိပတိတိ ဣဇာပိ ဧတသ္မိံ ပါဌေ-ဌ်လည်း၊ သေ နယော-ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော-အပ်၏။

၁၃၃

(သေ နယော၊ ရှိသောဝါကျ၊ နောက်မှာ စက္ကမချမှန်စွာ၊ ရှိလေရာ၏၊ စက္ကမရွှေက၊ ရှိပြန်ကလည်း၊ သေဝ နယော၊ ပစ္စိမော၊ မှတ်လော ပါဠိဂတိတည်း။)

တေနာတိ- ကား၊ ဥပေါသထောတိ တေန သဒ္ဓန-ဖြင့်။ ။ ပဉ္စဒသန္တ-တဆယ့်ငါးရက်ကုန်သော၊ တိထိန်-ရက်နေ့တို့၏၊ ပုဉ္စကဝသေန-ပြည့်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပန္နရသော-မည်၏။ ။ ပန္နရသောတိ ၂၀၊ ပဋိက္ခိပဘိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသောဝါကျဖြင့်၊ သံခိတ္တေန-အားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-သော၊ အတ္တံ-ကို၊ ဝိတ္တာရတော-အားဖြင့်၊ ဒသေတုံ-ငှါ၊ ဒိဝသဝသေနဟိတံအာဒိ-အရှေ့သောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။ စတုဒ္ဓသိယံ-၌၊ နိယုတ္တော-ယှဉ်သောဥပုသ်တည်း၊ စာတုဒ္ဓသိကော-ဥပုသ်၊ ပန္နရသိကော-ကို၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ။ သံသသောဂ္ဂိကတဒိဝသေ - သံသာဏ်ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုရာနေ၌၊ ကာတဗ္ဗဥပေါသထော-သည်၊ သာဂ္ဂိ ဥပေါသထော နာပ-မည်၏။

ဟေမန္တ ၂၀၊ ဥတုနန္တိ စက္ကမ တေသ္မိ ပါဠိ-၌၊ ဥတုပရိစ္ဆေဒေါ-ဥတု အပိုင်း အခြားကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ အပရကတ္တိကဿ-နောက်ဖြစ်သော ကတ္တိကနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော တန်ဆောင်မုန်းလ၏၊ ကာဠပက္ခပါဠိပဒတော-လဆုတ်တရက်မှာ၊ ပဌာယ-၍၊ ဖဂ္ဂုနပုဏ္ဏမ ပရိယောသာနာ-တပေါင်းလပြည့် အဆုံးရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော မာသာ - လေးလတို့သည်၊ ဟေမန္တဥတုနာမ-မည်၏၊ ဖဂ္ဂုနဿ-တပေါင်းလ၏၊ ကာဠပက္ခပါဠိပဒတော-မှာ၊ ပဌာယ-၍၊ အာသဠပုဏ္ဏမ ပရိယောသာနာ-အာသဠနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝါဆိုလပြည့်နေ့ အဆုံးရှိကုန်သော၊ ဝါ-နှယ်တာလပြည့်နေ့ အဆုံးရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော မာသ-တို့သည်၊ ဂိမ္မဥတုနာမ-မည်၏၊ အာသဠဿ-၏၊ ကာဠပက္ခပါဠိပဒတော-မှာ၊ ပဌာယ-၍၊ အပရကတ္တိကပုဏ္ဏမ ပရိယောသာနာ- တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ အဆုံးရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော မာသာ-တို့သည်၊ ဝဿာနဥတုနာမ-မည်၏။

ဧတိယ ၂၀၊ စာတုဒ္ဓသိကာတိ-ကား၊ ဟေမန္တဿ-သော၊ ဥတုနော-၏၊ တတိယေ-သော၊ ပက္ခေစ-၌လည်းကောင်း၊ သတ္တမေ-သော၊ ပက္ခေစ-၌လည်းကောင်း၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ စာတုဒ္ဓသိကာ-စာတုဒ္ဓသိ တိထိရက်စေ့ ဥပုသ်နေ့တို့သည်၊ ဟောန္တိ (ကြိယာသည်)- ကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ ဣတရေသံ-ဤ ဟေမန္တဥတုမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဥတုနံ-တို့၏၊ ဧတိယေ-သော၊ ပက္ခေစ-၌လည်းကောင်း၊ သတ္တမေ-သော၊ ပက္ခေစ-၌လည်းကောင်း၊ ဒွေ-နှစ်ရက်ကုန်သော၊ စာတုဒ္ဓသိကာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ စာတုဒ္ဓသိကာ-တို့သည်၊

ဆ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ။ သေသာ ပန္နရသိကာတိ-ကား၊ သေသာ- စာတု
ဒွသိ ခြောက်ဥပုသ်မှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသ-တဆယ့်ရှစ်ဥပုသ်တို့သည်၊
ပန္နရသိကာ- တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။ ။ စ-အကျယ်ဗျာသ၊ စက္ကိယမှတပါး၊
အကျဉ်းသင်္ခေပ သင်္ဂဟဂါထာကို ဆိုဦးအံ့၊ စတ္ထ တေသ္မိ အဓိကာရေ-၌၊ ကတ္တိ
ကဿစ ၊ ပ၊ နယညနောတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - ဟူကုန်သော၊ သင်္ဂဟဂါထာယော-
တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ဂါထာအနက်။ ။ ကတ္တိကဿစ-တန်ဆောင်မှန်းလင်္ခါလည်း၊ ကာဠမ္မာ-
လဆုတ်ဘရက်မှ၊ ပဋ္ဌာယ (ထည့်)-၍၊ ယာဝဇဂ္ဂုနပုဏ္ဏမာ-တပေါင်းလပြည့်နေ့
တိုင်အောင်၊ ဂဏိယမာနာ-ရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရောမာသာ - (သုံးပုဒ်
ထည့်)တို့ကို၊ ဟေမန္တကာလောတိ- ဟူ၍၊ ဝိညေယျော-အပ်၏၊ တတ္ထ တသ္မိ
ဟေမန္တကာလေ-၌၊ ဥပေါသထာ-တို့သည်၊ အဋ္ဌ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

(စတ္တာရော မာသာ ဟူသော ကံကိုမူပဲ “ဟေမန္တကာလောတိ”
ဟူသော အာကာရကိုမူ “ဝိညေယျော” ဟူ၍ထားသည်၊ “ဥပေါသထဿ
တောနိ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုဇ္ဇတိ” ကဲ့သို့မှတ်၊ ဤဂါထာတို့၌ပါသော “ကာဠမ္မာ၊
ယာဝဇဂ္ဂုနပုဏ္ဏမာ” ဟူသော အပါဒါန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စက္ကိယ၌
လာသော “ကာဠပက္ခပါဠိပဒတော ပဋ္ဌာယ” အစရှိသော အပါဒါန်တို့
သည်လည်းကောင်း အဘိဓမ္မိအပါဒါန်တို့သာဟု မှတ်ပါ။)

ပဂ္ဂုနဿစ-၏လည်း၊ ကာဠမ္မာ-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ အာသဠပုဏ္ဏမာ-တိုင်
အောင်၊ ဂဏိယမာနာ-ရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ မာသာ-
တို့ကို၊ ဂိမ္မကာလောတိ-ဟူ၍၊ ဝိညေယျော-အပ်၏၊ တတ္ထ တသ္မိ ဂိမ္မကာလေ-၌၊
ဥပေါသထာ-တို့သည်၊ အဋ္ဌ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

အာသဠဿစ-၏လည်း၊ ကာဠမ္မာ-မှ၊ ယာဝကတ္တိကပုဏ္ဏမာ-တိုင်အောင်၊ ဂဏိယ
မာနာ-ကုန်သော၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ မာသာ-တို့ကို၊ ဝဿကာလောတိ-ဟူ၍၊
ဝိညေယျော-အပ်၏၊ တတ္ထ တသ္မိ ဝဿကာလေ-၌၊ ဥပေါသထာ-တို့သည်၊
အဋ္ဌ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ နယညနော-ဥပုသ်ပြုနည်း၊ ပြုမ်းတီးသိမြင်၊ ပညာရှင်
တို့သည်၊ တိဏ္ဍိ-ကုန်သော၊ ဥတုနံ-တို့၏၊ တတိယသတ္တမေ-သော၊ ပက္ခေ-ပက္ခတိုင်း
ပက္ခတိုင်း၌၊ (၎င်း တတိယသတ္တမေ ပက္ခေ ကား “တတိယသတ္တမေ တတိယသတ္တမေ
ပက္ခေပက္ခေ” ဟုနှစ်ကြိမ်ဆိုထိုက်သော ဒဗ္ဗဝိစ္စာဖြစ်လျက် ချေထားသည်)၊ စာတုဒ္ဒ
သောတိ-ဟူ၍၊ ပါတိမောက္ခ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ-ကုန်၏။

ပကတိသာ-ရိုးရာပကတိအားဖြင့်၊ န ဗဟုတရာဝါသိကာဒိ ဗုဒ္ဓယေန-အာဝါ
သိကရဟန်း များခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုအပ်သော
ဥပုသ်ကံသည်၊ ပကတိစာရိတ္တံ-မည်၏။ ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဗဟုတရာ
ဝါသိကာဒိပစ္စယေ-အာဂန္တုကရဟန်းတို့ထက်များသော အာဝါသိက ရဟန်း
ရှိသော အစရှိသောအကြောင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ အညသ္မိံ-သုကတိ-စာတုဒ္ဓသိ
ဥပုသ်နေမတပါးသော၊ စာတုဒ္ဓသေပိ-၌လည်း၊ ဥပေါသထံ - ကို၊ ကာတု-ငှါ၊
ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ သကိန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊
တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ သကိန္တိ-ကား၊ ကေသ္မိံ-သော၊
ဝါရေ-အကြိမ်၌၊ အာဝါသိကောနံ အနုဝတ္တိတဗ္ဗန္တိ-ကား၊ အာဝါသိကေဟိ-
တို့သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ စာတုဒ္ဓသော-ဥပေါသထော-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုဗ္ဗကိစ္စေ-
ကို၊ ကရိယမာနေ-သော်၊ အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ-အဘုလိုက်အပ်၏၊ န ပဋိက္ခောသိတဗ္ဗံ-
မတားမြစ်အပ်၊ အာဒိသဒ္ဓေန-အာဒိဝစနတော၌ပါသော အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်၊
အာဝါသိကေဟိ အာဂန္တုကာနံ အနုဝတ္တိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ဝစနဉ္စ-ကို
လည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ပါပဝါရေယျာမာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ ဝစနဉ္စ-ကို
လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သင်္ဂဟာတိ ၏။

အနက်။ ။ အာဝါသိကေဟိ - တို့သည်၊ အာဂန္တုကာနံ-တို့သို့၊
အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ။ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ မယံ-တို့သည်၊ ကထံ-သို့၊ တေဟိ
ဘိက္ခုဟိ-သို့အဏ္ဍနကာရက ရဟန်း တို့ထက်၊ ပဌမတရံ-အထူးသဖြင့်
ရှေးဦးစွာ၊ ပဝါရေယျာမ-ပဝါရဏ ပြုကုန်ရာပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊
စိန္တေတွံ-၍ (နှစ်ပုဒ်ယည်း)၊ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ-သို့အဏ္ဍနကာရကရဟန်း
တို့၏အနှိပ်စက်ကို ခံရကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဒေဝအယော-နှစ်ခု သုံးခု
ကုန်သော၊ ဥပေါသထေ-ပန္နရသိဥပုသ်တို့ကို၊ စာတုဒ္ဓသေ-စာတုဒ္ဓသိဥပုသ်
တို့ကို၊ ကာတု-ငှါ၊ အနုဇာနာမိ-၏။

စ-အဋ္ဌကထာ၌ ဟိတ်နှစ်ချက်ဖွင့်ပုံကို ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ အဓိ
ကာရေ-၌၊ (တနည်း) ဧတ္ထ တေသု ဒွိသု သုတ္တေသု-တို့တွင်၊ ပဌသေတ္တဿ-၏
(အတ္ထသမ္ဘဝတောယေ အတ္ထ၌ စပ်)၊ ဧကေကဿ-သော၊ ဥတုနော-၏၊ တတိယ
သတ္တမပက္ခဿ-၏၊ စာတုဒ္ဓသေဝါ-၌လည်းကောင်း၊ အဝသေသဿ-တတိယသတ္တမ
ပက္ခမ ကြွင်းကျန်သောပက္ခ၏၊ ပန္နရသေဝါ-၌လည်းကောင်း၊ သကိံ-တကြိမ်၊
ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပကတိစာရိတ္တံ ဝသေနပိ-အားဖြင့်
လည်း၊ အတ္ထသမ္ဘဝတော-အနက်၏ဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဂန္တုကေ
ဟိတိအာဒိနိ-ကုန်သော၊ သုတ္တာနိ-တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဒသိတာနိ-ကုန်ပြီ၊

ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ။ တဿာရူပပစ္စယေ သတိတိ-ကား၊ အညသ္မိ-
 ပကတိစာရိတ္တ စာတုဒ္ဓသိကမ္ပ တပါ-သော၊ စာတုဒ္ဓသိကေပိ-၌လည်း၊ ဥပေါသထံ၊
 ကို၊ ကာတံ- ၄၊ အနုရူပေ-လျောက်ပတ်သော၊ “အာဝါသိကာ-အာဝါသိက
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟုတရာ- ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ- ကုန်၏”၊ ဣတိဝေမာဒိကေ-
 သော၊ ပစ္စယေ-သည်၊ သတိ-သော၊ အညသ္မိပိ စာတုဒ္ဓသေတိ-ကား၊ တိဏ္ဏံ-
 ကုန်သော၊ ဥတုနံ-တို့၏၊ တတိယသတ္တမပက္ခစာတုဒ္ဓသတော- တတိယပက္ခ၊ သတ္တမ
 ပက္ခတဆယ့်လေးရက်မြောက်သောနေ့မှ၊ အညသ္မိ- သော၊ စာတုဒ္ဓသေ- ၌။

ကေဝလံ- ပဝါရဏာနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ဥပေါသထ ဒိဝသာဝ-
 တို့သည်သာလျှင်၊ တယော (ထည့်) တို့သည်၊ န ဟောန္တိ-ကုန်၊ ဣတိ တသ္မာ-
 ကြောင့်၊ ပုရိမဝဿံဝုဋ္ဌာနန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊
 သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အ-ဟ-ပြီ။ ။ ဇန္ဓော-လကို၊ တဿ စန္ဒဿ-၏၊ ဂတိယာ-
 သွားခြင်းဖြင့်၊ ဒိဝသဿ-နေ၏၊ ဝါ- ကို၊ မနုဿေဟိ- ကမ္ဘာဦးသူ လူတို့သည်၊
 (ထည့်)၊ မိနိတဗ္ဗတော-နှိုင်းယှဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာဣတိ- ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ-အပ်၏။ (တနည်း)မာဣတိ ဉာပကဟေတုနာ-မာ ဟူသော ဉာပကဟိတ်ဖြင့်၊
 စန္ဒော-လတည်းဟူသော ဉာပေတဗ္ဗလကို၊ တဿ စန္ဒဿ-၏၊ ဂတိယာ-ဖြင့်၊
 ဒိဝသဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ မနုဿေဟိ-တို့သည်၊ မိနိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။

ဧတ္ထ ဣမသ္မိ ဒိဝသေ- ၌၊ စန္ဒဿ (ထည့်-ကလာ၌ စပ်) ၏၊ သဗ္ဗကလာပါရိ
 ပူရိယာ- အလုံးစုံသော အစိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ပုဏ္ဏော-သော၊ သော မာ-
 ထိုလသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ကြောင့်၊ သော ဒိဝသေ-သည်၊
 ပုဏ္ဏမာ-မည်၏၊ ပုဗ္ဗကတ္တိကာယ-သီတင်းကျွတ်လ၏၊ ပုဏ္ဏမာ-တည်း၊ ပုဗ္ဗကတ္တိက
 ပုဏ္ဏမာ-သီတင်းကျွတ်လပြည့်၊ အဿယုဇပုဏ္ဏမာ-အဿယုဇနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော
 ပြည့်သော လရှိရာနေ့ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ ဟိ-သစ္စံ-၏၊ သာ ပဝါရဏာ-ကို၊
 ပစ္ဆိမကတ္တိကံ-ကို၊ နိဝတ္တတံ-၄၊ ဝေ-ဤသို့ ပုဗ္ဗကတ္တိကပုဏ္ဏမာဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တာ-အပ်ပြီ။ ။ ဘေသံယေဝါတိ-ကား၊ ပုရိမဝဿံဝုဋ္ဌာနံ
 ယေဝ-ပုရိမဝါမှ ထကုန်သော ထိုရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ (ကဋ္ဌပက္ခစာတုဒ္ဓသော-
 ပုဏ္ဏမာတို့၌စပ်) ။ ။ ဘဏ္ဍနကာရကေဟိတိ ကား၊ ကလဟကာရကေဟိ-ခိုက်ရန်
 ဖြစ်ပွား အချင်းများတတ်ကုန်သော။

ပစ္စုက္ခန္တိတိ-ကား၊ ဥက္ခန္တိ-အထက်သို့ဆွဲငင်ကုန်ငြားအံ့၊ ဘဏ္ဍနကာရကေဟိ-
 တို့နှင့်၊ အနုဝါဒဝသေန-ငြင်းခုံခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဿယုဇပုဏ္ဏမာဒိ-
 သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ အစရှိသည်ကို၊ ဝါ-သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၊ သီတင်း
 ကျွတ်သက္ကယ်နေ့ကို၊ ပရိစ္ဆန္တာ-စွန့်ကြဲကုန်လျက်၊ ပဝါရဏံ - သီတင်းကျွတ်

လပြည့် ပဝါရဏာကို၊ ဝါ-သည်၊ ၎င်းလကွယ် ပဝါရဏာကို၊ ကာဠပက္ခန္တိ-
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ-လကွယ်နေမှ ပဝါရဏာပြုအံ့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇုဏှ
ပက္ခန္တိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ-တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေမှ ပဝါရဏာပြုအံ့ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓံ-သို့၊ ကုဗ္ဗန္တိ-ငင်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-
ဥက္ကဗ္ဗန္တိ ဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း။ သုဏန္တု မေ ပပ၊ ပဝါရေယျာမာတိစ-
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုဏန္တုမေ ပပ၊ ပဝါရေယျာမာတိစ- ဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဝေ-ဤသို့၊ ဥတ္တိယာ- ဖြင့်၊ ပဝါရဏာ-ကို၊ ဥက္ကဗ္ဗန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-
သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

အနက်။ ။ အာယသ္မန္တော-တို့၊ အာဝါသိကာ-ကုန်သော၊ အာယ
သ္မန္တော-တို့သည်၊ (နှစ်ကြိမ်အနက်ပေး)၊ မေ-၏၊ ဝဇနံ-ကို၊ သုဏန္တု-
ကုန်လော့၊ အာယသ္မန္တာနံ-တို့၏၊ ကမ္မံ-ပဝါရဏာငင်သောကံသည်၊ ပတ္တ
ကလ္လံ-လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသည်၊ ယဒိသိယာ-အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊
ဣဒါနိ-၌၊ မယံ-တို့သည်၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကရေယျာမ-ပြုကုန်ရာ၏၊
ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသေယျာမ-ပြုကုန်ရာ၏၊ အာဂမေ-လာလတ္တံ့
ဖြစ်သော၊ ကဇ္ဇေ-လဆုတ်ကွ၌၊ ဝါ-သီတင်းကျွတ်လကွယ်နေ၌၊ ပဝါ
ရေယျာမ-ကုန်ရာ၏။ ။ အာယသ္မန္တော-တို့၊ အာဝါသိကာ-ကုန်သော၊
အာယသ္မန္တာ-တို့သည်၊ မေ-၏၊ ဝဇနံ-ကို၊ သုဏန္တု-ကုန်လော့၊ အာ
ယသ္မန္တာနံ-တို့၏၊ ကမ္မံ-သည်၊ ပတ္တကလ္လံ-လျှောက်ပတ်သောအခါရှိသည်၊
(ရှိသောကံသည်ဟု မပေးရ၊ ကမ္မံ-ဟု ပကတိကတ္တားပေါ်သော် ပေးနိုင်
သည်၊ ပကတိကတ္တားရှိလျက် “ရှိသောကံ”ဟု အနက်ပေးမှု ဖြစ်ပိုင်နေ
သည်၊ ပကတိ၊ ဝိကတိကတ္တားသည် သကတံ၊ ဖြစ် ကဲ့ရာ၏။ အတ္ထောအက္ခရ
သညာတော-သုတ်၌- မောင်းထောင် ဒုတိယနည်း အနက်ကို နှလုံးသွင်း
ရာ၏) ယဒိ သိယာ-အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ဣဒါနိ-၌၊ မယံ-တို့သည်၊
ဥပေါသထံ-ကို၊ ကရေယျာမ-ကုန်ရာ၏၊ ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသေ
ယျာမ-ကုန်ရာ၏၊ အာဂမေ-သော၊ ဇုဏှ-အရောင်လင်းရာ လဆန်း
အခါ၌၊ ပဝါရေယျာမ-ကုန်ရာ၏။

အသာတိ သော သဒ္ဓေါ-သည်၊ အနန္တရတ္ထေ-အခြားမဲ့ဟူသော အနက်၌၊
ပဝတ္ထော-သော၊ နိပါဘော-တည်း။ ။ စတုဒ္ဓသန္တံ-တို့၏၊ ပူရဏော-ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သောနေ့တည်း၊ စတုဒ္ဓသော-နေ့၊ ဒိဝသော-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ။
ယံ စတုဒ္ဓသံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ အာဂမေ ဇုဏှ ပဝါရေယျာမာတိ-ဟူ၍၊
ဥတ္တိ-ကို၊ ဌပယံ သု - ကုန်ပြီ၊ ပန- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကောမုဒိယာ- ကြာခေါင်း

သောင်းတို့၏ ပွင့်ရာဖြစ်သော၊ စာတုမာသိနိယာ-မိုးလေးလတို့၏အဆုံး တန်ဆောင်
 မုန်းလ၏။ ၀၂-၌၊ အာဂမေ-လာလတ္တံ့ဖြစ်သော၊ တသ္မိဇ္ဇ-ဇုဏှေ- ထိုလဆန်း တဆယ့်
 ငါးရက်နေ့၌၊ အဝသံ-အမှန်စင်စစ်၊ ပဝါးရတဗ္ဗ-အပ်၏၊ ဟိ-သစ္စ-၏၊ တံ ဇုဏှ-
 ကို၊ အတိက္ကမိတုာ-၍၊ ပဝါးရတု- ၄၊ န လဗ္ဘတိ-မရအပ်၊ ဟိ-သာကေကို
 ဆိုဦးအံ့၊ တေ စေ ဘိက္ခဝေ ၊ပ၊ ပဝါရေတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ တေဝစနံ-
 ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဘဏ္ဍနကာရကာ-ရှေးအဖို့၌ တိုင်ပင်
 ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ကလဟကာရကာ-ခိုက်ရန်ပြုတတ်ကုန်သော၊
 ဝိဝါဒကာရကာ-ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဘဿကာရကာ-အလွန်
 အကျံ့ စကားပြောခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ သံသေ-၌၊ အဓိကရဏ
 ကာရကာ-ကုန်သော၊ တေ ဘိက္ခူ- တို့သည်၊ တမ္ပိ ဇုဏှ-ထိုတန်ဆောင်မုန်း
 လပြည့်နေ့တိုင်အောင်လည်း၊ စေ အနုဝသေယျ- အကယ်၍ အတူတကွ
 နေကုန်ငြားအံ့၊ (အတူတကွဆိုသော်လည်း အနုသဒ္ဓါ သဟအနက်ဟောဟု
 မမှတ်လင့်၊ အနုဝတ္တနတ္ထ-ဟုမှတ်ပါ)၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံအနုဝသန္ဓေသု-
 သော်၊ သဗ္ဗေဟေဝ-ကုန်သော၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ကောမု
 ခိယာ-သော၊ စာတုမာသိနိယာ-၏၊ ဝါ-၌၊ အာဂမေ-သော၊ ဇုဏှေ-၌၊
 အကာမာ- အကာမေဟိ-အလိုမရှိကုန်လျက်၊ ဝါ-သော်လည်း၊ ပဝါ
 ရေတဗ္ဗ-ရာ၏။

တေနေဝ-ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ပစ္ဆိမ ၊ပ၊ ဝေါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဟိ-သစ္စ-မှန်၏၊ တံ ပစ္ဆိမေကတ္တိကပုဏ္ဏမံ-ကို၊ အတိက္ကမိတုာ-
 ၍၊ ယဒိ ပဝါရေယျ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇေယျ-ရာ၏၊
 ဟိ-ယုတ္တိဒဋ္ဌိမှတပါး အာဂမေဋ္ဌိကို ဆိုဦးအံ့၊ န ဘိက္ခဝေ ၊ပ၊ သာမဂ္ဂိယာတိ-
 ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ တေဝစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

အနက်။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သံသသမဂ္ဂိယာ - သံသာ၏ညီညွတ်
 ခြင်းကို၊ ဝါ-သံသာ၏ညီညွတ်ရာနေ့ကို၊ အညတြ - ကြည်၍၊ အပဝါရ
 ကာယ-ပဝါရဏာနေ့မှ တပါးသောနေ့၌၊ န စ ပဝါရေတဗ္ဗ - ပဝါရဏာ
 ပြုလည်း မပြုအပ်။

ဒိဝသာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာယောဂတော၊ စင်ကြယ်
 သန့်ရှင်းသော ဖိတ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ယှဉ်ရာ နေ့တို့၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝါရဏာဒိဝသာ-တို့သည်၊ (တယော ဟောန္တိ-၌စပ်။) ဝိသုဒ္ဓိန-

ဖြင့်၊ ကေဝလံ-ဥပုသ်းနှင့် မရောမယွက် သက်သက်၊ ပဝါရဏာဒိဝသယေဝ-
 တို့သည်သာလျှင်၊ တယော-တို့သည်၊ န ဟောန္တိ-ဖြစ်သည် မဟုတ်ကုန် အသခေါ-
 အဟုတ်သော်ကား၊ ဥပေါသထဒိဝသပိ - တို့သည်လည်း၊ တယော-တို့သည်၊
 ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ ဒဿေတိ-၏။ ။
 ဣဒံ နိ-ဌိ၊ ယော သော သာမဂ္ဂိဥပေါသထ ဒိဝသော-ကို၊ ဘာဝတာ-သည်၊
 ဝုတ္တော- အင်ပြီ၊ တဉ္စ သာမဂ္ဂိဥပေါသထ ကိုလည်းကောင်း၊ တပ္ပသင်္ဂေန ထို
 သာမဂ္ဂိဥပုသ်နေကို လင်းပါးသောအားဖြင့်၊ ဝါ ထိုသာမဂ္ဂိ ဥပုသ်နေ၌ ကပ်ငြိ
 သောအားဖြင့်၊ သာမဂ္ဂိပဝါရဏာဒိဝသဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿန္တော ကား၊
 ယဒါပနာတိအာဒိ-အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏။

ဩသဒ္ဓိတေ တသ္မိံ တိက္ခသ္မိန္တိ-ကား၊ ဥက္ခိတ္တကေ - နှင်ထုတ်အပ်သော၊
 တိက္ခသ္မိ-ကို၊ ဩသဒ္ဓိတေ-သွင်းအပ်ပြီးသော်၊ တံတိက္ခ-ထိုဥက္ခိတ္တကရဟန်းကို၊
 ဂဟေတွာ-၍၊ သိမံ-သို့၊ ဂန္ထာ-၍၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဒေသ-ပေတွာ-၍၊ ကမ္မဝါစာယ-
 ဖြင့်၊ ကမ္မပုဋ္ဌိပုဿဒ္ဓိဝသေန- ဥက္ခိတ္တကံ တဖန်ငြိမ်းစေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ပဝေသိတေ - ဝင်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ- သွင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ (သာမဂ္ဂိ-
 ကရောတိ၌ ပေ)၊ ဣတိဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟော-တိ-၏။ ။ တဿ
 ဣတ္ထုဿာတိ-ကား၊ တဿ အဓိကရဏဿ-ကို။ ။ တဒါ-၌၊ ဌပေတွာ-၍၊ ပ၊
 ဥပေါသထဒိဝသောနမ-မည်သည်၊ ဟော-တိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-ဗုရသမ္ပန္နကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော-အင်၏။ ။ ကာရဏံ-ဥပုသ်နေဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ကိ-
 အာယံနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော-ကြောင့်၊ တာဝဒေဝါတိအာဒိ-သော၊
 ယံဝါကျ-သည်၊ အတ္ထံ-၏၊ တံ ဝါကျ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ- ၌၊ အတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊
 တာဝဒေဝါတိ- ကား၊ တံဒိဝသမေဝ-ထိုနေ၌သာလျှင်၊ ဝစနတောတိ-ကား၊
 ကောသမ္ပကက္ခန္ဓကေ-၌၊ ဝုတ္တတ္တာ- ကြောင့်။ ။ ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊
 ယတ္ထ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ- ၌၊ ပတ္တစိဝရာဒီနံ - သပိတ် သင်္ကန်း၊ အရှိသည်တို့၏၊
 အတ္တာယ-ငှါ၊ အပ္ပမတ္တကေန-နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာရဏေန-ဖြင့်၊
 ဝိဝဒန္တာ-ငြင်းခုံသောရဟန်းတို့သည်၊ ဥပေါသထဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါ
 ရဏံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေန္တိ-တန်ထားကုန်ငြားအံ့၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝိဟာရေ-
 ၌၊ တသ္မိံ အဓိကရဏေ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိတေ-ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ “ယေ-
 တို့သည်၊ သင်္ဂေ-ကုန်သည်၊ ဇာတာ-ကုန်သည်၊ အမှ-ကုန်၏” ဣတိ မနသိ
 ကရိတွာ - ဤသို့နလုံးသွင်းကြကုန်၍၊ အန္တရာ - တေ့ဒွသိ၊ ပန္နရသိမှ တပါးသော
 နေ၌၊ (အန္တပုသ္မိံ “အညဉ္စ”သာတည်း၊ အညဉ္စပိ ယောကောမိ

ဒိဝသော-ထောက်ပါ။) သာမဂ္ဂိ ဥပပါသထံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ န လတန္တိ-မရကြ
ကုန်၊ ကရောန္တေဟိ-ပြုသောရဟန်းတို့သည်၊ အနုပေါသထေ-၌၊ ဥပပါသထော-
သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတောနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ကတ္တိကမာသဗ္ဗန္တရေတိ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပဒေ-၌၊ အတ္ထော - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ (သုံးပုဒ်တည်း)၊ ပုဗ္ဗကတ္တိကမာသဿ-၏၊ ကဋ္ဌပက္ခပါဋီ
ပဒတော-လဆုတ်ပက္ခ အထွက်တရက်နေမှ၊ ပဋ္ဌဿ-၍၊ ယာဝ-ပတ်လုံး၊ အာရ
ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တာဝ-ပတ်လုံး၊ အဝိစ္စေဒေါ- မပြတ်သော
(ထည့်)၊ ကေနုတ်သရတ္ထိဒိဝေါ-တရဖြင့်ယုတ်သော သုံးဆယ်သောညဉ့်နေသည်၊
ကတ္တိကမာသောနာမ - မည်၏၊ တဿ ကတ္တိကမာသဿ - ၏၊ အဗ္ဗန္တရေ-၌၊
(ဟောတိ ချစ်စပ်)၊ ပန-အဖို့ဘပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ တတော ကတ္တိကမာသတော-မှ၊
ပုဗ္ဗ ဝါ-ရှေးဖြစ်သော သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့စသော အခါ၌ ပည်းကောင်း၊
ပစ္ဆာ ဝါ-နောက်ဖြစ်သော တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် တရက်စသော အခါ၌
လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏံ - သာမဂ္ဂိပဝါရဏာကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ န ဝနုတိ-မအပ်၊
တဿ ကတ္တိကမာသဿ-၏ (လိုက်)၊ ယောကောစိ-အလုံးစုံသော၊ ဒိဝသော
ယေဝ-သည်သာလျှင်၊ အယဒေဝ-အယမေဝ မည်၏။

ဣဓာပိ ဣသဿိံ အဓိကာဒေ- ၌လည်း၊ ကောသမ္ပကက္ခန္ဓကေ-၌၊ သာမဂ္ဂိယာ-
နှင့်၊ သဒိသာာ-တူသော ညီညွတ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ သာမဂ္ဂိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏။ ပန- အဖို့ဘပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယေဘိက္ခု- တို့သည်၊ ကိသ္မိဉ္စဒေဝ-သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ အပ္ပမတ္တကေ-နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကြောင်းကြောင့်၊
ပဝါရဏံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ သမဂ္ဂါ-ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ တေဟိ
ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ပဝါရဏာသ မေဝ-၌သာလျှင်၊ ပဝါရဏာ-ကို၊ ကာတဗ္ဗာ-
အပ်၏၊ တာဝဒေဝ-ထိုညီညွတ်ရာ နေ၌သာလျှင်၊ ပဝါရဏံ-ကို၊ န ကာတဗ္ဗာ-
အပ်၊ တာဝဒေဝ-သာလျှင်၊ ပဝါရဏံ-ကို၊ ကရောန္တေဟိ-တို့သည်၊ အပ္ပဝါ
ရဏဿ-၌၊ ပဝါရဏာ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတော၊ မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။
န ကာတဗ္ဗာယေဝါတိ ဧတ္ထ- တေသ္မိံ ပါဌေ-၌၊ သဏ္ဌိတန-ကောင်းစွာ
တည်သော၊ နိယမေန-ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်သော ဝေသဒ္ဓါဖြင့်၊ အနုပေါသထ
ဒိဝသေ-၌၊ ဥပပါသထံ-ကို၊ ယဒိ ကရောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဒုက္ကဋ်-သို့၊
အာပဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒသေဟိ-၏၊ ဟိ-
သစ္စံ-၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ အနုပေါသထဒိဝသေ-၌၊ ဥပပါသထကရဏေ-ဥပုသ်
ပြုခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဟိ-အာဂမဒဋ္ဌိကို ဆိုဦးအံ့၊ န
ဘိက္ခုဝေ ပပ၊ သာမဂ္ဂိယာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ တေ ဝနေ-ကို၊ တဂဝတာ-သည်၊
ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ သံဃသာမဂ္ဂိယံ- သံဃာ၏ ညီညွတ်
ခြင်းကို၊ ဝါ-ညီညွတ်ရာနေ့ကို၊ အညတြ-၍၊ အနုပေါသထေ-၌၊ ဥပေါ
သထေ- ကို၊ န ကာဘဗ္ဗေ- အပ်။

ပတ္တကာသမေဝ ပတ္တကလ္လန္တိ ဣမိနာ ပါဠေနေ - ဖြင့်၊ သကတ္ထေ-သကတ်
အနက်၌၊ ဘာဝပစ္စယော-ဘောဏျာဓုဉ်းကို၊ ဝိဟိတော-စီရင်အပ်၏၊ ဣတိ ဣမံ
အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဒဿတိ-၏။ နာသတိတိ ဝါကျေန-နာသတိ
ဟူသော ဗျတိရေကဝါကျဖြင့်၊ အနုယတော-အားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ- ပြီးသောအနက်ကို၊
ဗျတိရေကဘော-ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ ဒဉ္စ-မြဲမြံစွာ၊ ဝါ-မြဲမြံသည်ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရေ - သည်၊ ကရေတိ - ၏။

အနုရူပါတိ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ပဒေ-၌၊ တဿ ဥပေါသထကမ္ပဿ-(ထည့်) အား၊
အရဟာ- ထိုက်ကုန်၏၊ အနုစ္ဆဝိကာ - လျော်ကုန်၏၊ သာမိနော - အစိုးရကုန်၏၊
ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဘာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ- အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ သဗ္ဗန္တိ
မေနာတိ-ကား၊ သဗ္ဗဟေဋ္ဌိမေန-အလုံးစုံတို့၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော အပိုင်းအခြား
အားဖြင့်၊ စတ္တာရေ-ကုန်သော(ပကတတ္တာ-၌စပ်။)တေဟိ စတူဟိ ပကတတ္ထေဟိ-
တို့နှင့်၊ ဝါ-တို့မှ၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဝိနာ-၍၊ တံ ဥပေါသထကမ္ပံ-ကို၊ န ကရိယတိ-
မပြုအပ်၊ တေသံ စတုန္နံ ပကတတ္တာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဆန္ဒောဝါ-သည်လည်း
ကောင်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ န တေ- မလာ၊ ဝါ- လျှောက်။

ပန-အနုယကိုဆိုပြီးအံ့၊ တေဟိ စတူဟိ ပကတတ္ထေဟိ ဘိက္ခုဟိ-တို့မှ၊ အဝသေ
သာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သဟဿမတ္တာ-တထောင် အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်
သည်၊ သစေမိ ဟောန္တိ-အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ တေ သဟဿမတ္တာ
ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သမာနသံဝါသကာ၊ တူသောပေါင်းသင်းခြင်း ရှိကုန်သည်၊
သစေ ဟောန္တိ-အံ့၊ ဝေဟောန္တေသု-သော်၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ တေ အဝသေသာ
သဟဿမတ္တာ ဘိက္ခု - တို့သည်၊ ဆန္ဒာရဟာဝ - ဆန္ဒထိုက်ကုန်သည်သလျှင်၊
ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ အဝသေသာ-ကုန်သော၊ သဟဿမတ္တာ-
ကုန်သော၊ တေဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ-ကို၊ ဒတာ-၍၊ အာဂစ္ဆန္တုဝါ-
လာမူလည်း လာပါလေစေကုန်၊ မာ အာဂစ္ဆန္တုဝါ-လာမူလည်း မလာပါလေ
စေကုန်၊ ဘေသံ သဗ္ဗေသံ အဝသေသာနံ သဟဿမတ္တာနံ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ကမ္မ-
ဥပုသ်အစရှိသောကံသည်၊ န ကုပ္ပတိ-မပျက်။

ပကတတ္တာတိ-ကား၊ အနုက္ခိတ္တာ-ပယ်မြစ်အပ်ကုန်သော၊ ဝါ- မနှင်ထုတ်အပ်
ကုန်သော၊ ဘိက္ခု စ - တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ အနုဇ္ဈာပနာ-

လွန်ကျူးကျော်နင်း၍ မရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု ၈ တို့သည်လည်းကောင်း၊
(ကမ္မပ္ပတ္တာ-၌ပင်)။ ။ ဒိယစုံဟတ္ထပ္ပမာဏော-အခွဲနှင့်တကွ နှစ်တောင်အစိုင်း
အရှည်ရှိသော အရပ်သည်၊ ဟတ္ထပါသောနာမ- မည်၏။

(ပဋိဂ္ဂဟကသိက္ခာပုဒ်၌ ရဟန်းသော အာပတ်သင့်ရကား ရဟန်းကို
ပခာနထား၍ ဟတ္ထပါသ်အရ နှစ်တောင်ထွာ ယူပါ၊ ဤ၌ကား အချင်း
ချင်းကံပျက်ကောင်းရကား ဟတ္ထပါသ်အရ တတောင်ထွာ ယူပါ၊ ပါရိ
ဝါသိကနဟန်း၏ ရတ္တိဝိပ္ပဝါသဖြစ်ရာ၌ ဟတ္ထပါသ်အရ တဆယ့်
နှစ်တောင် ယူပါ။)

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ယတ္ထ ယဿ သိမာယံ-၌၊ ဟတ္ထပါသ်-လက်၏အနီး
အရပ်ကို၊ (ဗေဂါဒိဗန္ဓုန ပါသော၊ ကေသပုဗ္ဗေ စယေျထ-ဟူသော အဘိဓာန်၌
ကား ပါသ၏ သမိပတ္ထ မလာ၊ ဆရာတို့ကား သမိပတ္ထ ယူကုန်၏၊ ဟတ္ထ-အနီး
ရှိသော မသဓာတ် ဣပစ္စည်း၊ မ-ကို ပ-ပြုရာ၏။) ဝါ-လက်ဖြင့်သုံးသပ်အပ်ရာ
အရပ်ကို၊ ဝါ-လက်လှမ်းမှီရာအရပ်ကို၊ အဝိဇဟိတော-၍၊ ဌိတာ-ဘည်ကုန်သောရဟန်း
တို့သည်၊ ကမ္မပ္ပတ္တာနာမ- မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ သော သိမာနာမ-
ထိုဘည်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ကမ္မပ္ပတ္တဖြစ်ရာဖြစ်သော သိမ်မည်သည်၊ ကတမာ-
နည်း၊ ဣတိ ဣမံ အနုယောဂံ - ဤသို့သောအမေးကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်ဘော်
မူ၍၊ သိမ်-ကို၊ ဒေသန္တေ- ရကား၊ ဝါ-ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊
ဝိဘာဂဝန္တေနံ- ဝေဒန်အပ်သောသဘောရှိသော အကျဉ်းချုပ်တို့ကို၊ ဝါ-အထူး
ထူးသော ဘာဂရှိကုန်သော အကျဉ်းချုပ်တို့ကို၊ ဝါ-တို့၏၊ သဘာဝဝိဘာဂနံ -
အကျယ်သဘောကို ထင်ရှားစွာ ပြခြင်းသည်၊ ဝိဘာဂဒဿနမုခေနေဝ-ဝိဝိဘာဂ
ကိုပြခြင်းကို အဦးမူသဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသွာ-ကြောင့်၊ သိမာစ
နာမေသတိအာဒိ - အစရှိသော ဝါကျကို၊ အာဟ- ပြီ။

သမ္ဘိန္ဒန္တေနာတိ-ကား၊ မိဿိကရောန္တေန-ရောနှောခြင်းကိုပြသဖြင့်။ အဇ္ဈော
တ္ထဒန္တေနာတိတ္ထေ တေသ္မိံ ပဒေ-၌၊ မဒ္ဒန္တေန-နင်းသဖြင့်၊ အန္တောကရောန္တေန-
မိမိသိမ်၏အတွင်းကို ပြသဖြင့်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊
ဟောတိ- ၏၊ ဣမာ-ဤသိမ်တို့သည်၊ ဝိပတ္တိသိမာယောနာမ-မည်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊
သမ္မန္တော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ကသွာ- ကြောင့်၊ ဝိပတ္တိသိမာယောနာမ-
မည်ကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော-ကြောင့်၊ ကောဒသဟိတိအာဒိ-သော၊
ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

အာကာရေဟိတိ-ကား၊ ကာရဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဝစနတောတိ-ကား၊ ကမ္မဝဇ္ဇေ-
ပရိဝါကမ္မဝဂ်၌၊ ကထိတတ္ထာ-ကြောင့်၊ တေ သံသကမ္ပနာမ-မည်သည်၊ ဝိသတိဝဂ္ဂ

ကရုဏီယပရမံ-နှစ်ကျိပ်အစရှိသော သံဃာသည်ပြုအပ်သောကံလျှင် အပိုင်းအခြား ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ-တေဿ သံဃဿနာမ ဝိသတိဝဂ္ဂကရုဏီယပရမတ္တာ-ကြောင့်၊ ယံတ္ထ ၂၀၊ နသက္ကောန္တိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကဿရော-သည်၊ အ-ဟ-ပြီ၊ ယဿ သီမာယံ- ဌံ၊ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန-ဖြင့်၊ ကမ္မာရဟေန- ကံပြုခြင်းငှါထိုက်သော ပုဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကု၊ ကေဝိသတိ နှစ်ဆယ့်တပါးသော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ပရိမဏ္ဍလာကာ ရေန-ဝန်းဝိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိသီဒိတံ-ငှါ၊ န သက္ကောန္တိ-ကုန်၊ အယံ သီမာ-သည်၊ အတိရုဒ္ဓကာနာမ-မည်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော- တည်း။

စ- ဆက်ဦးအံ့၊ (တနည်း) စ- လဒ္ဓဒေါယ ဖေတိထုတ်ပြအံ့၊ ဝေရူပါ-သော၊ သီမာ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ သမ္ပဘာ-အပ်သည်၊ သမာနာပိ-သော်လည်း၊ အသမ္ပတာ- သမုတ်အပ်သည်မမည်၊ ဝါ-သမုတ်ရာမရောက်၊ ဂါမဓေတ္တသဒိသာဝ- ဂါမဓေတ် နှင့် တူသည်သလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတ္ထ တိဿ သီမာယံ-ဌံ၊ ကတံ-သော၊ ကမ္မံ- သည်၊ ကုပ္ပတိ-ပျက်၏၊ ဝါ - ဖောက်ပြန်၏၊ သေသသီမာသုပိ - တို့၌လည်း၊ သေနယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

သမ္ပတာတိပဒဿ-၏၊ ဗဒ္ဓါ-ဖွဲ့အင်သောသိမ်သည်၊ ဝါစိတကမ္မဝါစာ-ရွတ်ဆို အပ်သော ကမ္မဝါစာရှိသော သိမ်သည်၊ (အတိမဟတီနာမ-၌ပေ) ဣတိအယံ- သည်ကား၊ အတ္ထော-တည်း၊ ဟိ-သစ္စံ-၏၊ ကမ္မဝါစာယ-ကို၊ ဝါစနမေဝ-သည် သလျှင်၊ ဗန္ဓနံနာမ-မည်၏။ ယော တစသာရရုက္ခာဒိ-အကြင်အခွံအခေါက် သာအနှစ်ရှိသော သစ်ပင်အစရှိသည်သည်၊ နိမိတ္တံ-နိမိတ်အဖြစ်သို့ (တာဝပ္ပဓာန၊) န ဥပဂစ္ဆတိ-မကပ်ရောက်၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (တနည်း)ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန- ဤသို့သော အယုတ္တတ္ထဒုတိယာ တပျူရိယံ သမာသံဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောတစသာရ ရုက္ခာဒိ-ထိုအခွံအခေါက်သာ အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်အစရှိသည်သည်၊ အနိမိတ္တု- ပဂေါ-မည်၏၊ အနိမိတ္တုပဂံ-နိမိတ်၏အဖြစ်သို့ မကပ်ရောက်သော၊ တံ တစသာရ- ရုက္ခာဒိ-ကို၊ အနိမိတ္တုရဟံ- နိမိတ်မထိုက်သော၊ တံ တစသာရရုက္ခာဒိ-ကို၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တစသာရရုက္ခာနာမ- မည်သည်၊ တလနာဋိကေရာဒိကာ၊ ထန်းပင်၊ အုန်းပင်အစရှိသည်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပံသုပုဉ္ဇ ဝါလုကာပုဉ္ဇာနန္တိ-ကား၊ ပံသုရာသိ ဝါလုကာရာသီနံ-တို့၏၊ မဇ္ဈေ- အလယ်၌။ စ- ပဒတ္တမှဘပါး ဝိဘတုတ္တကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတံ ဝဇနံ-ဤ ပံသုရာသိ ဝါလုကာရာသီနံ-ဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ နိဒ္ဒါရဏေ-၌၊ ဝိဟိတံ-သော၊ သာမိဝစနံ-

တည်း။ ပန-ပါဌန္တရ ဝိသေသကို ဆိုဦးအံ့။ ပေါတ္ထကေသု-ပေဘုတ်အုပ်တို့တွင်၊ ကတ္ထဝိ-သော၊ ပေါတ္ထကေ-ပေဘုတ်အုပ်၌၊ ပံသုပုဉ္ဇံဝါ ဝါလုကာပုဉ္ဇံဝါ အည တရန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ပါဌော-သည်၊ ဒိဿတိ-၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် ထင်ပါ သော်လည်း(ပန-ကားဂရဟာ-ကိဉ္ဇာပိထညှိ၍ အနက်ပေးလေ)၊ သောပါဌော-သည်၊ အပါဌော-ကဲ့ရဲ့အပ်သောပါဌ်တည်း။ ဝါ-ဆန့်ကျင်သောပါဌ်တည်း။ ကသွာ-ကြောင့်၊ သော ပါဌော-သည်၊ အပါဌော-နည်း။ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိ-ယသွာ-ကြောင့်၊ သော ပါဌော-သည်၊ အညဘရန္တိ ဣမိနာ ပါဌေန-နှင့်၊ န ယုဇ္ဇတိ-မသင့်၊ ဣတိတသွာ-ကြောင့်၊ သော ပါဌော-သည်၊ အပါဌော-တည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

☐ အန္တရာတိ-ကား၊ နိမိတ္တုပဂနိမိတ္တာနံ-နိမိတ်လောက်ကုန်သော နိမိတ်တို့၏၊ အန္တရာ-၌၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ-၌၊ ယာ သိမာ-ကို၊ တိဟိ- ကုန်သော၊ နိမိတ္တဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဗဇ္ဈမာနာ-ဖွဲ့အပ်သည်ရှိသော်၊ အနိမိတ္တုပဂေသု- နိမိတ်အဖြစ်သို့ မကပ်ရောက်ကုန်သော၊ တစသာရ ရုက္ခာဒီသု-အခွံအခေါက်သာ အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ-ကို၊ အန္တရာ-၌၊ ကေ-သော၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကတော-၍၊ သမ္ပတာ-အပ်၏၊ သာ သိမာ-သည်၊ ခဏ္ဍနိမိတ္တာနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန-ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယာ သိမာ-ကို၊ စတုပဉ္စနိမိတ္တာဒီဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဗဇ္ဈ မာနာ-သည်၊ ဟုတွင်း၍၊ ဣမေသု တစသာရရုက္ခာဒီသု-တို့တွင်၊ အညတရံ-ကို၊ အန္တရာ-၌၊ ကေ-သော၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကတော-၍၊ သမ္ပတာ-အပ်၏၊ သာ သိမာ- သည်၊ ခဏ္ဍနိမိတ္တာနာမ-မည်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ- အပ်၏၊ ကသွာ-ကြောင့်၊ သာ သိမာ-သည်၊ ခဏ္ဍနိမိတ္တာနာမ - မည်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း။ နိမိတ္တုပဂါနံ-ကုန်သော၊ တိဏ္ဍံ- ကုန်သော၊ နိမိတ္တာနံ-တို့၏၊ သဘာဝ တော-ထင်ရှားရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ဖြစ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာ သိမာ-သည်၊ ခဏ္ဍနိမိတ္တာနာမ- မည်သည်၊ နဟောတိ- မဖြစ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

ပန-ဝါဒအထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အဋ္ဌကထာ-သု- တို့၌၊ အဝိသေသေန- သာမညအားဖြင့်၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တသွာ-ကြောင့်၊ ဥပပရိက္ခိတာ-စူးစမ်းဦး၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၏။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗန္တိ- ကား၊ သဗ္ဗပ္ပကာရေန-အလုံးစုံသောအပြားအားဖြင့်၊ (အကိတ္တေတော-၌စပ်။)

နိမိတ္တာနံ ဗဟိ ဌိတေန သမ္မတတိ-ကား၊ တေသံ နိမိတ္တာနံ-တို့၏၊ ဗဟိ-ဌိ၊
ဌိတေန-တည်လျက်၊ ဝါ-တည်သောသံသာသည်၊ ဝါစိတကမ္မဝါစာ-ဖတ်ရှုတ်အပ်
သော ကမ္မဝါစာရှိ၏၊ ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ နိမိတ္တာနံ-တို့ကို၊ အန္တောစ-
နိမိတ်တို့၏အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိ-ဌိလည်းကောင်း၊ ဌတော-၌၊ ကိတ္တေတုံ-
ငှါ၊ ဝဋ္ဋန္တိ-အပ်ကုန်၏။

ဧဝံသမ္မတာပီတိ-ကား၊ နိမိတ္တာနံ-တို့ကို၊ ကိတ္တေတော-၌၊ ကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊
သမ္မတာပီ-အပ်သော်လည်း။ ။ ဣမဿ ပါဠိဿ-၏၊ အသမ္မတာဝ ဟောတိတိ
ဣမိနာ ပါဠေန-နှင့်၊ သမ္မန္တော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊ သဗ္ဗာ ဘိက္ခဝေ
နဒိ အသိမာတိပါဠိဿ-၏၊ ယာကာဓိ-ခပ်သိမ်းသော၊ နဒိလက္ခဏပုတ္တော-
မြစ်၏လက္ခဏာသို့ရောက်သော၊ နဒိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ နိမိတ္တာနံ-တို့ကို၊ ကိတ္တေတော-
ကြား၍၊ ယေ-တို့သည်၊ ဧတံ နဒိံ ကို၊ ဗဒ္ဒသိမံ-ကို၊ ကရောမ-ကုန်အံ့၊ ဣတိ
မနသိကတော-၍၊ ကတာပီ-သော်လည်း၊ အသိမာ-သိမ်၊ မမည်၊ ဗဒ္ဒသိမာ-သည်၊
နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊ ပန-ငြိစစ်သော်
ကား၊ အတ္တနော-မိမိဖုဆိုအပ်သော ဖြစ်၏၊ သဘာဝေန-အားဖြင့်၊ ဝါ-ထင်ရှား
ရှိသောရေကြောင့်၊ သာ နဒိ-သည်၊ ဗဒ္ဒသိမာသဒိသာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သဗ္ဗတ္ထ-
၌၊ သံဃကမ္မ-သည်၊ ဝါ၊ ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ သမုဒ္ဒတေတဿ
ရေသုပီ-တို့၌လည်း၊ ဧသေစ နယော-ကိုသလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ။
သံသဠဝိဠပဂါတံ ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ အညမညဿ-၏၊ ဝါ-တပင်သည်တင်နှင့်၊
အာသန္နတံ-နီးကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒီလေတိ-၏။

ဗဒ္ဒါ ဟောတိတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ ပစ္ဆိမဒိသာဘာဂေ-၌၊ သိမံ-ကို၊ ဗန္ဓန္တေဟိ-
တို့သည်၊ ဗဒ္ဒ-အပ်သော၊ (သုံးပုဒ်ထည့်) သိမံ-ကို၊ သန္တာယ-ရည်ရွယ်မှန်း
ထားဘော်မူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ။ တဿာ ပဒေသန္တိ
တ္ထေ တေသ္မိံ ပါဠေ-၌(ဝုတ္တံ ဟောတိ-လှမ်းစပ်) တဿာ ပရေသံ ဗဒ္ဒသိမာယ-
ထိုတပါးသော ရဟန်းတို့၏ ဖွဲ့အပ်ပြီးသောဗဒ္ဒသိမ်ဟောင်း၏၊ ဧကဒေသံ-တစိတ်
တဖို့တချို့တဝက်ကို။ ယတ္ထ ယသ္မိံ ဧကဒေသေ-၌၊ ဌတော-၍၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊
ကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ သက္ကာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တာဒိသံ-သော၊ ဧကဒေသံ-
ကို၊ ကတော-၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။
ပန-သိမ်နှစ်လုံးတို့၏ ထူးပုံအချက် မြက်ဆိုဦးအံ့၊ ယတ္ထ ယသ္မိံ ပဒေသေ-၌၊
ဌိတေဟိ-တည်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ န သက္ကာ-မတတ်
ကောင်း၊ တာဒိသံ-သော၊ ပဒေသံ-ကို၊ အန္တော-သိမ်သစ်၏အတွင်း၌၊ ဂရိတော-
၍၊ ဗန္ဓန္တော-ဖွဲ့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သိမာယ သိမံ သမ္ဘန္တာနာမ-မည်ကုန်၏။

တု- ဗျတိရေက ဖိဘာဂကို ဆိုဦးအံ့၊ ယတ္ထ ယသ္မိံ ပဒေသေ-၌၊ (အားလုံးလိုက်) ဗန္ဓန္တာ-တို့သည်၊ န အဇ္ဈောတ္တရန္တိနာမ- အဇ္ဈောတ္တရန္တိ မမည်ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဂဟေတဗ္ဗ-အပ်၏၊ ပန-ဂန္ထန္တရိသေသကိုဆို ဦးအံ့၊ ဂဏ္ဍိပဒေသ-သိဟိန္ဒဂဏ္ဍိ ပုဒ်တို့၌၊ သမ္ဘန္တနံ၊ ပ၊ ဗန္ဓနန္တိ-ဟူ၍၊ ဂဏ္ဍိပဒကဿရကေဟိ-ဂဏ္ဍိပုဒ်ကိုပြုကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ ပရေသံ-တပါးသောရဟန်းတို့၏၊ ဝါ-အရှေ့ဘက် ကျောင်းရဟန်းတို့၏၊ သီမာယ-သိမ်ဟောင်း၏၊ ကေ-သော၊ နိမိတ္တဝါ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ နိမိတ္တဝါ - တို့ကို လည်းကောင်း၊ ကိတ္တေတွာ-ကြားပြီး၍၊ လေခါမတ္တံ-အရေးအကြောင်းမျှကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဗန္ဓနံ- သည်၊ သမ္ဘန္တနံ- မည်၏၊ ပရေသံ - တို့၏၊ သီမာယ-၏၊ နိမိတ္တ - တို့ကို၊ ကိတ္တေတွာ - ၍၊ တံ သကလံဝါ - တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ထိုသိမ်အားလုံးကို လည်းကောင်း၊ (တနည်း) သကလံ- သော၊ တံ ပရေသံ သီမံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ တဿာ ပရေသံ သီမာယ- ထိုတပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏ ဗဒ္ဓသိမ်၌၊ ကေဒေသံဝါ-တစိတ်တဖို့ တချို့တဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တော-မိမိတို့သိမ်သစ်၏ အတွင်း၌၊ ဝါ-အနောက်ဘက်သိမ်၏အတွင်း၌၊ ကရောန္တေန- ပြုသဖြင့်၊ တဿာ ပရေသံ သီမာယ-၏၊ ဗဟိ-အပ်၌၊ ကေဿံ-သော၊ ဒိသာယံဝါ-၌လည်းကောင်း၊ ဒွိသု-ကုန်သောဒိသာသုဝါ-တို့၌လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တေ-တို့ကို၊ ကိတ္တေတွာ-၍၊ ဗန္ဓနံ-သည်၊ အဇ္ဈောတ္တရန္တိနာမ-မည်၏။ (တနည်း) ပရေသံ-တို့၏၊ သီမာယ-၏၊ နိမိတ္တေ-တို့ကို၊ အတ္တနော-၏၊ သီမာယ-၏၊ နိမိတ္တဘဒေနေ-နိမိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တံ သကလံ- ထိုတပါးသော ရဟန်း တို့၏ ဗန္ဓသိမ်အလုံးကို၊ ဗန္ဓနံဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ တဿာ ပရေသံ သီမာယ-၏၊ ကေဒေသံ-ကို၊ အန္တော-၌၊ ကရောန္တေန-သဖြင့်၊ တဿာ ပရေသံ သီမာယ-၏၊ ဗဟိ-၌၊ ကေဿံ ဒိသာယံဝါ-၌လည်းကောင်း၊ ဒွိသု ဒိသာသုဝါ- တို့၌လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တေ-တို့ကို၊ ကိတ္တေတွာ-၍၊ ဗန္ဓနံဝါ- သည်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈောတ္တရန္တိနာမ - မည်၏။

(ပထမနည်းအလို - သိမ်ဟောင်းကို ငုံ့ပြီး ချဲ့သမုတ်ခြင်းသည် အဇ္ဈောတ္တရန္တိ၊ ဒုတိယနည်းအလို- သိမ်ဟောင်းကိုပင် မိမိသိမ်ဖြစ်အောင် သမုတ်ခြင်းသည် အဇ္ဈောတ္တရန္တိ၊ ပထမနည်းအလို သိမ်သစ်က ကျယ်ဝန်း သည်၊ ဒုတိယနည်း၌ အဟောင်း အသစ် အကျယ်အဝန်း တူ၏။ ။ ပထမနည်း၌ တံ သကလံကို ကရောန္တေနမှာ စပ်၍၊ ဒုတိယနည်း၌

ဗန္ဓနံမှာ စပ်သည်။ “ဣတုန္တဿ ကမ္မတ္ထေ၊ ဆဋ္ဌိ ဘဝတိ ကေဝါ” နှင့်အညီ
 ဋီကာ၌ ယု-စွည်း ထည့်သည်။ ၎င်းစာကိုယ်၊ ဋီကာများအရ “ယု-
 ဣ-တု၊ ဤသုံးခု ယှဉ်မဆဋ္ဌိကံ” စပ်ဆိုတော်မူကြသည်။ စာကိုယ်၊
 ဋီကာ၊ နိယံကို ထောက်ထား၍ တံသကလံကို ဗန္ဓနံမှာ ပေါ်ခြင်းသည်
 မသင့်ဟူအံ့။ “ဆဋ္ဌိ ဘဝတိ သဗ္ဗဒါ” ဟု မဆိုခြင်းကြောင့် သင့်၏။
 “ဘဂဝန္တံ ဓဿနာယ” ဟူသော ပြယုဂ်ကိုလည်း ထောက်လေဦး။)

ပဗ္ဗတဒီနံ-ဘောင်အစရှိကုန်သော၊ နိမိတ္တာနံ တို့၏၊ သမ္ပဒါ-ပြည့်စုံခြင်းသည်။
 နိမိတ္တသမ္ပတ္တိ-မည်၏။ ။ ပဗ္ဗတောဝ-သည်သာလျှင်၊ နိမိတ္တံ-တည်း၊ ပဗ္ဗတနိမိတ္တံ-
 ဘောင်သည်သာလျှင် နိမိတ်၊ သေသေသု-ကုန်သော၊ ပဒေသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဧဝံ-
 ဤအတူ သမ္ဘာဝနာကမ္မဓာရယနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ။ ဧဝံရုတ္တေသုတိ-
 ကား၊ ဥပပါသထက္ခန္ဓကေ-၌၊ သီမာသမ္ပုတိယံ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တေသု-
 အပ်ကုန်သော။ စ ပန- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အသမ္ပိယေဟိပိ-အချင်းချင်း မရောသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အညမညသမ္ပိယေဟိပိ-အချင်းချင်း ရောသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ အဋ္ဌဟိ-ကုန်သော၊ ဣမေဟိ နိမိတ္တေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သီမံ-ကို၊ သမ္ပန္နိတု-သမုတ်
 ခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ၊ ပ၊ နိမိတ္တာနိတိ-ဟူ၍၊
 သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။ ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ကေန-သော၊
 နိမိတ္တေနဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခွိဟိ-ကုန်သော၊ နိမိတ္တဟိဝါ- တို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သီမံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ သမ္ပန္နိတု-ငှါ၊ န ဝဋ္ဋတိ-မအပ်။

ပန-အနွယ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ - တို့ကို၊ အာဒိ-ကတော-
 အစပြု၍၊ ဝုတ္တပကာရာနံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြာ ရှိကုန်သော၊ နိမိတ္တနံ- တို့၏၊
 သတေနပိ- ဖြင့်လည်း၊ သီမံ- သည်၊ ဝါ-ကို၊ သမ္ပန္နိတု-ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ ။
 ဗဇ္ဈမာနာယ-ဖွဲ့အပ်လတ္တံ့ဖြစ်သော၊ ဣမိဿာ သီမာယ-၌၊ ဝါ-၏ (ထည့်)၊ ပုရတ္ထိ-
 မာယ- အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ-၌၊ ဝါ-၏၊ ကိံ နိမိတ္တံ- အဘယ်နိမိတ်လေနည်း၊
 (တနည်း) ကိံ-အဘယ်သည်၊ နိမိတ္တံ-သိကြောင်း လေနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိနယဓရေန-
 ဝိနည်းမရှိသည်၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တန္တေ-အရှင် ဘုရား၊ ဗဇ္ဈမာနာယ- သော၊
 ဣမိဿာ သီမာယ-၌၊ ဝါ-၏၊ ပုရတ္ထိမာယ-သော၊ ဒိသာယ-၌၊ ဝါ-၏၊ ပဗ္ဗတော-
 တောင်သည်၊ နိမိတ္တံ-နိမိတ်ပါတည်း။ (တနည်း) နိမိတ္တံ-သည်ကား၊ ပဗ္ဗတော-တည်း၊
 ဣတိ-သို့၊ နိမိတ္တပါလကေန- နိမိတ်စောင့်သော သူသည်၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ပုန-
 တဖန်၊ ဝိနယဓရေနော-သည်သာလျှင်၊ သော ပဗ္ဗတော-ဤငါ့ရှင်လျှောက်ထား
 အပ်သော တောင်သည်သာလျှင်၊ ဗဇ္ဈမာနာယ-အပ်သော၊ ဣမိဿာ သီမာ-ယ-၌၊
 ဝါ-၏၊ ပုရတ္ထိမာယ-သော၊ ဒိသာယ-၌၊ ဝါ-၏၊ နိမိတ္တံ-တည်း၊ ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊
 နိမိတ္တံ-ကို၊ ကိတ္တေတဗ္ဗံ-ပြောကြားအပ်၏။

(ဤအရာ နိမိတ္တပါလကသည် သမုတ်မည့်သိမ်၏ အတွင်းကဖြစ်စေ၊ အပကဖြစ်စေ၊ နိမိတ်၏ အနီးကဖြစ်စေ၊ အဝေးကဖြစ်စေ၊ လျှောက်ထားနိုင်သည်။ ဝိနည်းမိုရ်၏ ဟတ္ထပါသ်ကဖြစ်စေ၊ ယင်းထက်ဝေးသော နေရာကဖြစ်စေ၊ ဝိနည်းမိုရ် ကြားနိုင်သောအသံဖြင့် လျှောက်ထားနိုင်သည်။ အရှေ့အရပ်က ၈၊ ခြင်းသည် ဥပလက္ခဏသော၊ မည်သည့်အရပ်က မဆို ၈၊ ကောင်းသည်။)

ပန-အပ်သည်မှတစ်ပါး မအပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ မယံ-တို့သည်၊ ဧတံ ပဗ္ဗတံ-ကို၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကရော-ပြုကြကုန်၏၊ ဧတံ ပဗ္ဗတံ-ကို၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကရိယာမ-ကုန်အံ့၊ သော ပဗ္ဗတော-(ပြင်)ကို၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ အဓမ္မဟိ-တို့သည်၊ ကတော-အပ်ပြီးသော ပဗ္ဗတော-သည်၊ နိမိတ္တံ-သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ အဝိဿတိ-လတ္တံ (နည်းတူလိုက်)၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ကိတ္တေတံ-ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ပါသကောဒိသုပိ-တို့၌လည်း၊ သေဝနသော-ကိုသလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဘေန-ကြောင့်၊ ပုရတ္ထိမာယ ၂၀၊ နိမိတ္တန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကော-ရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-နိမိတ္တကိတ္တနာ-ကာရဝိနိစ္ဆယမှတစ်ပါး နိမိတ္တပါလကဝိနိစ္ဆယကိုဆိုဦးအံ့၊ ပဗ္ဗတော ဘန္တေ ဥဒကံ ဘန္တေတိ-ဟူ၍၊ ဝေ-သို့၊ ဥပသမ္ပန္နောဝါ-ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုပသမ္ပန္နောဝါ-ရဟန်းမှတစ်ပါးလူ၊ သာမဏေအရရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အာစိက္ခတု-ပြောကြားပါလေစေ၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ-အပ်သည်သလျှင်တည်း။

အာဒိသဗ္ဗေန-ဖြင့်၊ ပုရတ္ထိမာယ-သော၊ အနုဒိသာယ-အထောင့်ဖြစ်သော အရပ်၌၊ ဝါ-အတူဖြစ်သောအရပ်၌၊ ကိံ နိမိတ္တံ-နည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ပါသာဏော-တည်း၊ သော ပါသာဏော-သည်၊ နိမိတ္တံ-တည်း၊ ဒက္ခိဏာယ-တောင်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ-၌၊ ဒက္ခိဏာယ-သော၊ အနုဒိသာယ-၌၊ ပစ္ဆိမာယ-သော၊ ဒိသာယ-၌၊ ပစ္ဆိမာယ-သော၊ အနုဒိသာယ-၌၊ ဥတ္တရာယ-သော၊ ဒိသာယ-၌၊ ဥတ္တရာယ-ဖြစ်သော၊ အနုဒိသာယ-၌၊ ကိံ နိမိတ္တံ-နည်း၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ဥဒကံ-ရေပါတည်း၊ ဧတံ ဥဒကံ-သည်၊ နိမိတ္တံ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣဒံစေနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကော-ရော-သည်၊ သင်္ဂဟာတိ-၏။

ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ-ဧတိဿာ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ-ဤအရှေ့မြောက်ထောင့်၌၊ အဋ္ဌတော-မရပ်မနားမူ၍၊ ပန-တဖန်၊ ပုရတ္ထိမာယ-သော၊ ဒိသာယ-၌၊ ကိံ နိမိတ္တံ-နည်း၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ပဗ္ဗတော-တည်း၊ သော ပဗ္ဗတော-သည်၊ နိမိတ္တံ-တည်း၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ပဌမံ-စွာ၊ ကိတ္တိတနိမိတ္တံ-ကြားအပ်ပြီးသော

နိမိတ်ကို၊ ကိစ္ဆေတောဝ-၍ သာလျှင်၊ ဝါ-မှ သာလျှင်၊ ပုပေတဉ္စ-ထားရာ၏၊ ဝါ-ရပ်နား
 ရာ၏၊ ဟိ-အကျိုးပသ၊ ဘေထုတ်ပြအံ့၊ ဝေ-ဤသို့ ရှေးဦးစွာ ကြားအပ်ပြီး
 သောနိမိတ်ကို ထပ်ကြားပြီးမှ ရပ်နားသည်၊ သတိ-ငိုသော်၊ နိမိတ္တန-တခုသော
 နိမိတ်နှင့်၊ နိမိတ္တ-တခုသောနိမိတ်သည်၊ သဋ္ဌိတံ-ငြိမ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သမ္မာကိစ္ဆေ
 တောတိ-ကား၊ အညမညနာမဝိရိယာယေန စ- အချင်းချင်း၏ နာမည်ဖောက်ပြန်
 သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တနံ- နိမိတ်မဟုတ်ကုန်သောဝတ္ထုတို့၏၊
 နာမေနစ- အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကိစ္ဆေတော-မပြောကြားမှ၍၊ ယထာရုတ္တေန-
 သော၊ နယေနဝေ-သာလျှင်၊ ကိစ္ဆေတော-၍။

(ဤဋီကာဆရာ အတ္တနောမတိ ဆိုပြီးဖြစ်သော ရှေးဧည့်နိမိတ်
 နေရာလာ “ယာ ပန စတုပဉ္စနိမိတ္တာဗိဟိ” စသောစကားရပ်သည် သမ္မာ
 ကိစ္ဆေန မဖြစ်ရကား ပညာရှိများ “သာရ” ဟု မှတ်ရာ။)

သမ္မတာတိ-ကား၊ သုဏာတု မေ အန္တေတိ အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊
 ဥပေါသထက္ခန္ဓကေ-၌၊ အဂတော-သည်၊ ဝုတ္တာယ-သော၊ ပရိသုဒ္ဓါယ-သန့်ရှင်း
 စင်ကြယ်သော၊ ဥတ္တိဒ္ဓတိယကမ္မဝါစာယ-ဖြင့်၊ ဗဒ္ဓါ-ဖွဲ့အပ်သော။ တတ္ထ
 တသ္မိ-ကိစ္ဆေန-ထိုသို့နိမိတ်ကြားရာ၌၊ နိမိတ္တနံ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ သကိ-
 တကြိမ်တခါ၊ ကိတ္တာနိမိ-ကြားအပ်ကုန်သော်လည်း၊ ကိတ္တိတေနော-ကြားအပ်
 ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-ကြားရာထက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ပန-
 အထူးကိုဆိုဦးအံ့။

(မဟာပစ္စရိယံ ပနာတိ ပနသဒ္ဓေါ ကေစဝါဒတော ဟောပစ္စရိ
 ဝါဒဿ ဝိသေသသန္ဓဿနတ္ထော၊ တေန ကေစဝါဒေါ ဟောပစ္စရိ
 ဝါဒေနာပိ န သမေတိတိ ဒဿေတိ။ ။ သဒရတ္ထ။)

အနုအဋ္ဌကသာယံ-၌၊ တိက္ခတ္ထု- သုံးကြိမ်သုံးထပ်၊ သိမဇ္ဇေလံ-သိမ်ဝန်းကို၊
 သမ္ပန္နန္တေန-စပ်သောအားဖြင့်၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကိစ္ဆေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို၊ အာရေ
 ယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

တတြာတိ-ကား၊ အဋ္ဌသု-ကုန်သော၊ တေသု နိမိတ္တသု-တို့၌၊ (ဝေဒိတဗ္ဗောဉ္စ
 စပ်)။ နိမိတ္တုပဂတာတိ-ကား၊ နိမိတ္တယောဂျတာ- နိမိတ်အားလျော်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဟတ္ထိပ္ပမာဏတော ပဋ္ဌာယာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကဿ-၏၊ ဝနေ
 တော-ကြောင့်၊ (တနည်း) ဟတ္ထိပ္ပမာဏတော ပဋ္ဌာယာတိ-ဟူသော၊ ဣမဿ
 ဝနေဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဝနေတော-မိန့်ဆိုတော်
 မူခြင်းကြောင့်၊ (တနည်း) ဟတ္ထိပ္ပမာဏတော ပဋ္ဌာယာတိ-ဟူသော၊ ဣမိနာ

၆၈

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

စေနေနု-ဖြင့်၊ ဟတ္ထိပ္ပမာဏဿ-ဆင်ပမာဏ ရှိသော၊ ပါသာဏဿပိ-ကျောက်၏ လည်း၊ နိမိတ္တုပဂတာယ- နိမိတ်၏အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ ကို၊ သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ စေနေတော-ကြောင့်၊

(အောက်၌ စေနေတော-တွေ့ခဲ့သော်လည်း ဝါကျရှည်လျား၍ မလှည့် ခဲ့ပါ။ အထက်၌ တွေ့သော်လည်း ဝါကျလှည့်တော့မည်မဟုတ်၊ ဟေတု- ပလ-ဝစ္စဝါစက သုံးနည်းစီ လှည့်လေဦး၊ ကေ ပြီ။ ရုတ္တတ္တ-တွေ့သော အရာ၌လည်း ဤနည်းအတူပင်၊ ကတ္တားတတိယန္တထားရသည်သာ ထူး၏။)

ဟတ္ထိပ္ပမာဏောပိ-သည်လည်း၊ နိမိတ္တုပဂေါယေဝ- သာလျှင်တည်း။ ပန- ပမာဏဝန္တမှတပါး ပမာဏကိုဆိုဦးအံ့၊ ဟတ္ထိ-ဆင်သည်၊ သတ္တရတနောဝါ-ခုနစ် တောင်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အနုဋ္ဌရတနောဝါ-အခွဲဖြင့်မှတ်အပ်သော ရှစ်တောင် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ (ထည့်)-၏။ တေဘော ဩမကတဇရေတိ-ကား၊ ဟတ္ထိပ္ပမာဏတော-ဆင်ပမာဏရှိသော၊ တေဘော ပဗ္ဗတတော ထိုတောင်အောက်၊ ခုဒ္ဒကတရော၊ အထူးသဖြင့်ငယ်သော၊ ဗဇ္ဈမာနာယ- ဖွဲ့အပ်သော၊ သီမာယ- ၏၊ (နှစ်ပုဒ်ထည့်)၊ စတုသု-လေးတက်ကုန်သော၊ ဒိသာသု-တို့၌၊ စတ္တာရေ- လေးလုံးကုန်သော၊ ပဗ္ဗတာဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိသု-ကုန်သော၊ ဒိသာသု- တို့၌၊ တယော-ကုန်သော၊ ပဗ္ဗတာဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့၊ ဧဝံ ဟောန္တေသု-ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ စတုဟိ-ကုန်သော၊ ပဗ္ဗတ နိမိတ္တေဟေဝါ-တို့ဖြင့်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ တိဟိ-ကုန်သော၊ ပဗ္ဗတနိမိတ္တေ ဟေဝါ-တို့ဖြင့်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နိတုမ္ပိ-ငှါလည်း၊ ငနုတိ-အပ်၏။

ပန-အနုညာတမှတပါး ပဋိက္ခိတကိုဆိုဦးအံ့၊ ဒွိဟိ-ကုန်သော၊ နိမိတ္တေဟိဝါ- တောင်နိမိတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကေန-သော နိမိတ္တေနဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နိတု-ငှါ၊ နဝေ ခိ-မအပ်၊ ဣ-တာ ပဗ္ဗတနိမိတ္တတော-မှ၊ ပရေသု-ကုန်သော၊ ပါသာဏနိမိတ္တာဒိသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ နယေ-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏၊ တသ္မာ-ထိုသို့ သုံးလုံး လေးလုံးသော တောင်နိမိတ်တို့ဖြင့် သမုတ်ခြင်းငှါ အပ်သည်ဖြစ်၍ တလုံး နှစ်လုံးသော တောင်နိမိတ်တို့ဖြင့် သမုတ်ခြင်းငှါ မအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗတနိမိတ္တံ-ကို၊ ကရေန္တေန- ပြုလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ- သည်၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏၊ ကိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ- အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အယံပဗ္ဗတော- (ထည့်) သည်၊ ကောဗဒ္ဓေါ-တစပ်တည်း၊ ဧသလော၊ န ကောဗဒ္ဓေါ-တစပ်တည်း မစပ်သလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း၊ ပဗ္ဗတော- သည်၊ ကောဗဒ္ဓေါ-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံဟောန္တေ-သော်၊ ပဗ္ဗတော-ကို၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ န ကာတဗ္ဗော-

မပြုအပ်၊ ဟိ-သစ္စ-မှန်၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဗ္ဗတော-ကို၊ နိမိတ္တ-ကို၊
 နကာတဗ္ဗော-နည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိ-ယသ္မာ-ကြောင့်၊
 တံ ပဗ္ဗတံ-ကို၊ စလ္လသု ကုန်သော၊ ဒိသာသုဝါ-တို့၌လည်းကောင်း၊ တီသု-ကုန်သော၊
 ဒိသာသုဝါ-တို့၌လည်းကောင်း၊ ကိတ္တေန္တေနာပိ - ကြား၊ ငင်ကြားပါသော်လည်း၊
 ဝါ-ကြားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကေမေဝနိမိတ္တံ-သည်သာလျှင်၊
 ဝါ-ကိုသာလျှင်၊ ကိတ္တိတံ-ကြားအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-
 ကြောင့်၊ ပဗ္ဗတော-ကို၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ န ကာတဗ္ဗော-အပ်၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိ
 ဟာရော-တည်း။

တသ္မာ-ထိုသို့ ကောဗဒ္ဓ ပဗ္ဗတကို နိဇိတမပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယော
 ပဗ္ဗတော-သည်၊ ဧ-ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော ကောဗဒ္ဓ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 စက္ကသဏ္ဌာနန-စက်ဝန်းသဏ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဝါ-လည်းဘီးပုံအားဖြင့်၊ ဝိဟာရံ-ကို၊
 ပရိက္ခိပိတော- ရစ်ပတ်၍၊ ဌိတော-တည်ပြားအံ့၊ တံပဗ္ဗတံ-ကို၊ ကေသီယာယ- တဘက်
 သောအရပ်၌၊ ကိတ္တေတော-ကြားပြီး၍၊ အညာသု-ကုန်သော၊ ဒိသာသု-တို့၌၊ တံ
 ပဗ္ဗတံ-ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ-၌၊ ကတော-၍၊ အန္တော-သုံးဘက်သော အရပ်မျက်နှာတို့၏
 အတွင်း၌၊ အညာနိ-တောင်နိမိတ်မှ တပါးကုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ-တို့ကို၊ ကာတဗ္ဗောနိ-
 ပြုအပ်ကုန်၏၊ ပဗ္ဗတဿ- ၏၊ တတိယဘက် ဝါ - သုံးဖို့တို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဥပမုံဝါ-ထက်ဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ သီမာယ- ၏၊ အန္တော-အတွင်း၌ ကတ္ထု
 ကာမာ-ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-အံ့၊ ဧဝံဟောန္တေသု - သော်၊
 ပဗ္ဗတံ-ကို၊ အကိတ္တေတော-၍၊ ယတ္ထကံ - အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
 ပဒေသံ-ကို၊ အန္တော-သိမ်တွင်း၌၊ ကတ္ထုကာမာ-ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်ပြားအံ့၊ တဿ
 ပဒေသဿ-၏၊ ပရတော-ပြင်ဘက်၌၊ တသ္မိံယေဝ ပဗ္ဗတေ-၌သာလျှင်၊ ဇာတ
 ရုက္ခဝမ္ဗိကာဒိသု-ပေါက်သောသစ်ပင် တောင်ပိုအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ-သော၊
 နိမိတ္တံ-ကို၊ ကိတ္တေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ယောနဒ္ဓိယောဇနပုမာဏံ- တယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ
 ရှိသော၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ပဗ္ဗတံ- ကို၊ အန္တော- အတွင်း၌၊ ကတ္ထုကာမာ-ပြုခြင်းငှါ
 အလိုရှိကုန်သည်၊ သဇေဟောန္တိ- ကုန်အံ့၊ ဧဝံ ဟောန္တေသု - သော်၊ ပဗ္ဗတဿ -
 ၏၊ ပရတော-၌၊ ဘူမိယံ-၌၊ ဇာတရုက္ခဝမ္ဗိကာဒိနိ-ကုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ- တို့ကို၊
 ကိတ္တေတဗ္ဗာနိ-အပ်ကုန်၏။

သင်္ခံ ဂစ္ဆတိတိပဒဿ-၏၊ ဂဏနံ-ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝေါဟာရံ-ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဒုတ္တိံ သပလဂုဋ္ဌ
 ပိဏ္ဏပရိမာဏောတိ-ကား၊ ပါသာဏော-ကို၊ ထူလဘာယ- ကြီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ဂဟေတဗ္ဗော- အပ်၏၊ တူလဂဏနာယ- ချိန်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ နဂဟေ

တဗ္ဗော-မယူအပ်၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-သိဒ္ဓတ္တိံ သပလဂုဠပိဏ္ဍပရိမာဏော ဟူသော စကားရပ်၌၊ ကေပလံနာမ-တပိုလ်မည်သည်၊ ဒသကလဉ္စ-ဆယ်ကလဉ္စမည်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝဒန္တိ-ဆရာအချို့ဆိုကုန်၏။

(ရှေးက အရှင်ရွှေဥမင်နှင့် ဇာတကဝိသောက အရိယဝံသ ဓမ္မသေနာ-ပတိကား ၄၀-ကျပ်သားသည် တပိုလ်မည်၏-ဟုဆိုတော်မူကုန်၏၊ တပိဿာ တပိုလ်ဟု ဆရာအချို့ ယူကြသေး၏၊ ၁၀-ကျပ်သား တပိုလ်ဟု ဆရာအချို့ ယူ၏၊ ထိုဆရာများကား ကလဉ္စသဒ္ဓါ ကျပ်ဟော ယူလို၏၊ ခိုင်လုံသော အဖွင့် အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာနှင့် ဂန္ထန္တရမရှိ၊ အမရကောသ၊ လိလာဝတီ၊ မြန်မာသက္ကဋ နှစ်ဌာနကျမ်းများနှင့် ပါဠိစာပေ သင်္ချေပကသက ခိုင်လုံသော ကျမ်းများကိုလည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် မိုင်းခိုင်းဆရာတော်နှင့် အဘယာရာမ ဆရာတော်ရေး တိပိဋကဝိနိစ္ဆယ အဘိဓာန်နိဿယသစ်တို့ကို လည်းကောင်း ရှုလေ၊ ရှေးခေတ်ကဲ့သို့ ခက်ခဲသောအရာ မဟုတ်။)

ဣဒ္ဓကာ-အုတ်သည်၊ မဟန္တာပိ-ကြီးသော်လည်း၊ ဝါ-များသော်လည်း၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကာတုံ(ထည့် -ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ အနိမိတ္တုပဂပါသာဏာနံ- နိမိတ်မလောက်သောကျောက်တို့၏၊ ရာသိ- သည်၊ တထာ- ထိုအတူ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ပံသုဝါလိကာ ရာသိ- မြေအစုအပုံ သဲအစုအပုံသည်၊ ပဂေဝ - မဆွကပင်လျှင်၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဘူမိသမော-မြေနှင့်ညီသော၊ ဝါ-မြေ၏အထက်ပေါ်တက်သော၊ ခလမဏ္ဍလသဒ္ဓိသော-ကောက်နယ်တလင်းနှင့် တူသော၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏော ဝါ-ကျောက်ဖျာသည်လည်းကောင်း၊ ဘူမိတော-မူ၊ ခါဏုကောဝိယ-ငုတ်ကဲ့သို့၊ ဥဋ္ဌိတပါသာဏော ဝါ-ပေါက်သောကျောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ- ထောင်နေသောကျောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-အံ၊ သောပိ-ထိုပိဋ္ဌိပါသာဏ၊ ဥဋ္ဌိတပါသာဏသည်လည်း၊ ပမာဏုပဂေါ-သုံးဆယ့်နှစ်မိုလ် တင်လဲခဲ ပမာဏသို့ ကပ်ရောက်သည်၊ စေဟေဝံတိ-အံ၊ ဧဝံ ဟောန္တေ-သော်၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။

ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏော-မြေအထက် ပေါ်တက်သော ကျောက်ဖျာသည်၊ အတိမာန္တောပိ-သော်လည်း၊ ပါသာဏသင်္ခမေဝ-ကျောက်ခဲဟု-ခေါ်ဝေါ်ပညတ် ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ ပဗ္ဗတသင်္ခ-တောင်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ န ဂစ္ဆတိ-မရောက် (ဝေတ္ထဖော်လိုက်သည်)၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏောပနာတိ အာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟက-ရောသည်၊ အာဟ-ပြီ၊ အဘိမဟန္တဿာပိ-သော၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏဿ-၏၊ ပါသာဏသင်္ခမေဝ-သို့သာလျှင်၊ တသ္မာ ဂတတ္တာ-ထိုသို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

မဟာတော-သေဝံ၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏဿ-၏၊ ကေ-သေဝံ၊ ပဒေသံ-အရပ်ကို၊ အန္တော
သီမာယံ-၌၊ ကတ္ထုကာမာ-ကုန်သည်၊ သဘေဟောန္တိ-အံ၊ ဧဝံဟောန္တေသု-သေဝံ၊
ကေ ပဒေသံ-ကို၊ အန္တောသီမာယံ-၌၊ ကတ္ထုကာမေဟိ-ကုန်သေဝံ၊ တိက္ခဟိ-
တို့သည်၊ တံ မဟန္တံ ပိဋ္ဌိပါသာဏံ-ကို၊ ကိတ္တေတွာ-၍၊ တဿ မဟာတော ပိဋ္ဌိပါ-
သာဏဿ-၏၊ ဥပရိ-အထက်ပေါ်၌၊ အညော-သေဝံ၊ ပါသာဏော-ကို၊ ကိတ္တေ
တဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏုပရိ- ကျောက်ဖျာပေါ်၌၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ သစေ
ကရာန္တိ-အံ၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေန-ကျောင်းလယ်ဖြင့်၊ ဝါ-ကျောင်း
လယ်မှ၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏော-သည်၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ-ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ ဝါ-တိုးလျှိုပေါက်၊
ဂစ္ဆတိ-အံ၊ ဧဝံ ယသာဝုတ္တကာရဏဒ္ဓယေ-၍ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊ ကြောင်းနှစ်သီးတို့
ဆိုစည်းလတ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝရူပေါ-သေဝံ၊ ပိဋ္ဌိပါသာဏော-သည်၊ နိမိတ္တံ-ကို၊
ကာတု-ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်။

ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ တံ ပိဋ္ဌိပါသာဏံ-ကို၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ သစေ ကိတ္တေန္တိ-အံ၊ ဧဝံ
ကိတ္တေန္တေသု-သေဝံ၊ နိမိတ္တဿ-၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဝိဟာရော-သည်၊ ဟောတိ-
၏၊ (သိမ်ပေါ်၌ ကျောင်းမတည်)၊ စ-သည်မျှမကသေး၊ နိမိတ္တံနာမ-နိမိတ်မည်
သည်၊ ဗဟိသီမာယံ-သိမ်၏အပ၌၊ ဟောတိ-၏၊ ဝိဟာရောပိ-သည်လည်း၊ ဗဟိသီ
မာယံ-၌၊ ဝါ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ- ထောက်၏၊ ပန-အချင်းခပ်သိမ်း၊ နိမိတ်မကြားထိုက်
သော ကျောက်မှတပါး တစိတ်နိမိတ်ကြားထိုက်သော ကျောက်ကို ဆိုဦးအံ၊
ဝိဟာရံ-ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ-ရစ်ပတ်၍၊ ဌိတပိဋ္ဌိပါသာဏော-သည်၊ ကေတ္ထ-တခု
သောအရပ်၌၊ ကိတ္တေတွာ-၍၊ အညတ္ထ-တပါးသောအရပ်၌၊ န ကိတ္တေတဗ္ဗော-
မကြားအပ်။

ဝနနိမိတ္တေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဧဝံ ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
အပ်၏၊ တိဏဝနံဝါ-မြက်တောသည်လည်းကောင်း၊ တစသာရရုက္ခဝနံဝါ-အခွံ
သာလျှင် အနှစ်ရှိသော သစ်တောသည်လည်းကောင်း၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတု-ငှါ၊ အန္တောသာရေဟိတိအာဒိ-သေဝံ၊ ယံဝါကျံ-သည်၊
အတ္ထံ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ အန္တောသာရောနာမ-
အတွင်း၌အနှစ်ရှိသော သစ်ပင်တို့မည်ကုန်သည်၊ အဗ္ဗဗ္ဗေပနသုဒ္ဓယော-သရက်၊
သပြေ၊ ပိန္နအစရှိသည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ အန္တောသာရမိဿကေဟိတိ
တ္ထေ-၌၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ယေသံ ရုက္ခာနံ-တို့၏၊
အန္တော-အတွင်း၌၊ သာရော-အနှစ်သည်၊ အတ္ထံ-၏၊ တေရုက္ခာ-တို့သည်၊ အန္တော
သာရာ-မည်ကုန်၏၊ တေဟိ အန္တောသာရေဟိ-တို့နှင့်၊ မိဿကာ-ရောသော
သစ်ပင်တို့သည်၊ အန္တောသာရမိဿကာ-မည်ကုန်၏၊ အန္တောသာရမိဿကေဟိ-

ကုန်သော၊ တေဟိ ရုက္ခေဟိ- တို့ဖြင့်၊ (စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေန သီလခါ-ကဲ့သို့ စတုပဉ္စရုက္ခမတ္တံ-၌ စပ်လေ)။

☞ စတုပဉ္စရုက္ခမတ္တံမိတိဝစနံ-ကို၊ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန-အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ပန-အဖို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဥက္ကသတော-အားဖြင့်၊ ယောဇန သတိကံ-ယူဇနာတရာရှိသော၊ ဝနမ္ပ-သည်လည်း၊ ဝါ- ကိုလည်း၊ ဝနနိမိတ္တံ-ကို၊ ကာတုံ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။ ပန-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဝစနေ- ဤ စတုပဉ္စ ရုက္ခမတ္တံမိ ဝနံ-ဟူသော အဋ္ဌကသာစကား၌၊ (ဂဟေတဗ္ဗံ-၌စပ်၊) ဝနံ-သည်၊ စတုရုက္ခမတ္တံ- ရှိသည်၊ စေ-ဟောတိ- အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ တယော-ကုန်သော၊ ရုက္ခာ-တို့သည်၊ သာရတော- အနှစ်ရှိသောအားဖြင့်၊ ဝါ- ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ- ကုန်၏၊ ကော- သော၊ ရုက္ခေ- သည်၊ အသာရတော-အားဖြင့်၊ ဝါ- သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝနံ-သည်၊ ပဉ္စရုက္ခမတ္တံ- သည်၊ စေ ဟောတိ- အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ တယော- ကုန်သော၊ ရုက္ခာ- တို့သည်၊ သာရတော- အားဖြင့်၊ ဝါ- ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ- ကုန်၏၊ ဧဒေ-ကုန်သော၊ ရုက္ခာ- တို့သည်၊ အသာရတော- အားဖြင့်၊ ဝါ-ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဂဟေတဗ္ဗံ- ယူအပ်၏။ (သာရတော- အသာရတောတို့ကို ပရိယတ္တိတ္ထဘာဇနတ္ထတော - ကိရိယစိတ္တာနိ တိဏိကာမာဝစရ တော-အစရှိသော အဋ္ဌသာလိနီစကားကဲ့သို့ မှတ်ယူပါ)။

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝနမဇ္ဈေ-၌၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ သစေ ကရေန္တိ-အံ့၊ ဝေ ကရေန္တေသု-သော်၊ တံဝနံ-ကို၊ နကိတ္တေတဗ္ဗံ-မကြားအပ်၊ ကေဒေသံ-တောဏိ တစိတ်တဖို့ကို၊ အန္တေသိမာယံ-၌၊ ကတ္ထုကာမေဟိပိ-ပြုခြင်းငှါ အလိရှိကုန်သော် လည်း၊ ဝါ-ပြုခြင်းငှါအလိရှိသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဝနံ-ကို၊ အကိတ္တေ တွာ-၍၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝနေ-၌၊ ရုက္ခပါသာဏဒယော-တို့ကို၊ ကိတ္တေတဗ္ဗာ-အပ် ကုန်၏၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ပရိက္ခမိတွာ- ရစ်ပတ်၍၊ ဝါ-ဝိုင်း၍၊ ဌိတဝနံ-ကို၊ ကေတ္တ- တရသောအရပ်၌၊ ကိတ္တေတွာ-၍၊ အညတ္တ-တပါးသောအရပ်၌၊ န ကိတ္တေတဗ္ဗံ- မကြားအပ်။

ရုက္ခနိမိတ္တံပိ-သစ်ပိုင်နိမိတ်၌လည်း၊ တစသာရရုက္ခေ- အခွံသာလျှင် အနှစ် ရှိသော သစ်ပင်သည်၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိတသ္မာ-ခကြောင်း၊ အန္တေသာရေ- တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ၊ သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဘူမိယံ ပတိဋ္ဌိတောတိ ဣမိနာ ပါဌေန-ဖြင့်၊ ကုဋသရာဝါဒီသု-အိုး ခွက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဌိတံ-တည်သောသစ်ပင် ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ ပဋိက္ခိယတိ-ပယ်မြစ်တော်မူ၏၊ ပန- အနညာတကို ဆိုဦးအံ့၊ တခံာမိ- (၎င်းသည် ကာကောလေ-ကန-ဖြစ်၍ အပနေတွာ ရောပေတွာ ၌စပ်)၊ ထိုသိမ်သမုတ်ရာ ခဏ၌လည်း တတော် တေဟိ ကုဋသရာဝါဒီဟိ - တို့မှ၊

အပနေတော-ပယ်၍၊ ဝါ-ထုတ်၍၊ တစ်ဏှမိ-၌လည်း၊ ဘူမိယံ-၌၊ ရောပေတော-
စိုက်ပျိုး၍၊ ကောဠက-တံခါး မုခ်ကို၊ ဝါ-အရံအတားကို၊ ကတော-၍၊ ဥဒကံ-ကို၊
အာသိဉ္ဇိတော-လောင်း၍၊ ကိတ္တေတုံ-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။ နဝမူလသာခါနိဂ္ဂမနံ-
အမြစ်သစ် အခက်သစ် ထွက်ခြင်းသည်၊ ဝါ-အမြစ်၊ အဘက်၊ အသစ်ထွက်ခြင်းသည်၊
အကာရဏံ-သစ် င်နိမိတ် မကြားထိုက်သော အကြောင်းမဟုတ်။

ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ခန္ဓ-ငင်စည်ကို၊ ဝါ-ပင်လုံးကို၊ ဆိန္နိတော-ဖြတ်၍၊
ရောပိတေ-စိုက်ပျိုးအပ်သောသစ်ပင်၌၊ တေ နဝမူလသာခါနိဂ္ဂမနံ-သည်၊ ယုဇ္ဇတိ-
ဗီဝန္တောယေဝ-ဟူသော အင်္ဂါကာရဏအားလျော်၏။ သူစိဒဏ္ဍကပ္ပမာဏောတိ
ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါဠေ-၌၊ သိဟဋ္ဌဒီပေ-၌၊ လေခနဒဏ္ဍပ္ပမာဏော- ကညင်ရိုး အတိုင်း
အရှည်ရှိသော၊ ရုက္ခော-သည်၊ နိမိတ္တပဂေါ-၏၊ (နှစ်ပုဒ်ထည့်)၊ ဣတိ-သို့၊
အာစရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ သော သိဟဋ္ဌလေခန
ဒဏ္ဍော-သည်၊ ကနိဋ္ဌဂုံလိပရိမာဏော-သက်သန်း အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပန- ဆက်ဦးအံ့၊ ဣဒံ ရုက္ခနိမိတ္တံ-ကို၊ ကိတ္တေန္တေန- ကြားသော
ရဟန်းသည်၊ ရုက္ခောတိပိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သာကရုက္ခောတိပိ-ကျန်းပင်ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ သာလရုက္ခောတိပိ-အင်ကြင်းပင်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု-ငှါ၊
ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ပန- အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ကောဗဒ္ဓံ- တစပ်တည်းစပ်သော၊
သုပ္ပတိဋ္ဌိတနိဂြောဓသဒိသံ-ကောင်းစွာတည်သော ပညောင်ပင်နှင့်တူသော၊ ရုက္ခံ-
သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကေတ္ထ-၌၊ ကိတ္တေတော-၍၊ အညတ္ထ-၌၊ ကိတ္တေတုံ-ငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ-
မအပ်။

မဂ္ဂနိမိတ္တေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဧဝံ-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ အရညတ္တေ
နဒီတဋ္ဌာကမဂ္ဂါဒယော-တော၊ လယ်၊ မြစ်၊ တဖက်ဆည်ကန်သို့ သွားသော ရေီး
အစရှိသည်တို့သည်၊ န ဝဇ္ဇန္တိ-မအပ်ကုန်၊ ဣဘိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဇဗ္ဗမဂ္ဂေါဝါ
ဟောတူတိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ- သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဇဗ္ဗမဂ္ဂေါ-
အကြင် ခြေလမ်းရိုးသည်၊ သိကဋ္ဌမဂ္ဂတော-လည်းလမ်းမှ၊ ဩက္ကမိတော- ဖြဲ၍၊
ဝါ-ခွဲ၍၊ ပန-တဖန်၊ သကဋ္ဌမဂ္ဂမေဠ-လည်းလမ်းသို့သာလျှင်၊ ဩတရတိ-သက်ငင်
ပြားအံ့၊ ဝါ- ပေါင်းဆုံပြာ အံ့၊ သော ဇဗ္ဗမဂ္ဂေါဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ယေ
ဇဗ္ဗမဂ္ဂသကဋ္ဌမဂ္ဂါ အကြင်ခြေလမ်း၊ လည်းလမ်းတို့ကို၊ အဝလဉ္ဇိတာ၊ မသုံးဆောင်
အပ်ကုန်၊ ဝါ-မသွားကုန်၊ တေ ဇဗ္ဗမဂ္ဂသကဋ္ဌမဂ္ဂါဝါ- တို့သည်လည်းကောင်း၊
န ဝဇ္ဇန္တိ-မအပ်ကုန်၊ တေန-ကြောင့်၊ ဇဗ္ဗသတ္ထသကဋ္ဌသတ္တေဟိတိအာဒိ- အစရှိ

သော၊ ယံဝါကျံ- သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ ိုသင်ဟကာရော-သည်၊ အာဟ-
 ပြ၊ စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဧတ္တဘေသ္မိ မဂ္ဂနိမိတ္တေ-၌၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ - ၌ဝပ်)၊ သကဋမဂ္ဂဿ-
 ၏၊ အန္တိမစက္ကံ- အတွင်းလည်းဘီးလည်ရာ လမ်းကြောင်းကို၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ သစေ
 ကရောန္တိ-အံ၊ ဝေကရောန္တေသု-သော်၊ မဂ္ဂေါ-လည်းလမ်းသည်၊ ဗဟိသိခာယ-
 ၌၊ ဟောတိ-၏၊ ဗဟိရစက္ကမဂ္ဂံ-ကို၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ သစေကရောန္တိ-အံ၊ ဝေကရော
 န္တေသု-သော်၊ ဗဟိရစက္က မဂ္ဂေါ-သည်သာလျှင်၊ ဗဟိသိခာယ-၌၊ ဟောတိ-
 ၏၊ သေသံ- ကြွင်းကျန်သောအတွင်းလည်းလမ်းသည်၊ အန္တေသိမံ-သို့၊ တဇတိ-
 သက်ဝင်၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ- အပ်၏။ ဧဝံ - ကုန်သော၊ မဂ္ဂါ- တို့သည်၊
 နိက္ခမိတာ - ခွဲထွက်ကုန်ပြီး၍၊ ပစ္စာ-၌၊ သကဋရမိဝ - လည်းဦးကဲ့သို့၊ သစေပိ
 ကေတိန္တိ- အကယ်၍ တပေါင်းတည်း မဟုတ်ကုန်သော်လည်း တပေါင်းတည်း
 ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ ကေတိဘူတေသုပိ- သော်လည်း၊ ဒွိခာ-နှစ်ဖြာ၊ ဘိန္နဠာနေဝါ-
 ကွဲရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နဠာနေဝါ - စပ်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊
 သကံ- တကြိမ်၊ ကိတ္တေတာ- ၍၊ ပုန- တဖန်၊ နကိတ္တေတဗ္ဗာ- အပ်ကုန်၊ ဟိသစ္စ-
 မှန်၏၊ ဧတံ-ဤကဲ့သို့သည်နောက် လည်းဦးကဲ့သို့ ဆိုသောလမ်းသည်၊ ကောဗဒ္ဓ
 နိမိတ္တံ-တစပ်တည်းစပ်သော နိမိတ်သည်၊ ဟောတိ-၏။ (ဟိ-ကား၊ ကာရဏဇော
 တကလည်း ဟုတ်၏။)

စတ္တာရော-ကုန်သော၊ မဂ္ဂါ-တို့သည်၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ဗရိက္ခိပိတာ- ရစ်ပတ်ကုန်
 ပြီး၍၊ ဝါ-လည်းကုန်ပြီး၍၊ စတုသု-ကုန်သော၊ ဒိသာသု-တို့သို့၊ သစေ ဂစ္ဆန္တိ-အံ၊
 ဧဝံဂစ္ဆန္တေသု-သော်၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ ဧတံ-သော၊ မဂ္ဂံ-ကို၊ ကိတ္တေတာ-၍၊
 အပရံ-တပါးသော သုံးခုသောခရီးကို၊ ကိတ္တေတံ-ငှါ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဟိသစ္စ-
 မှန်၏၊ ဧတံ-သည်၊ ကောဗဒ္ဓနိမိတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-အဖို့တပါးကိုဆို
 ဦးအံ၊ ကောဏံ-ကျောင်းအရံ၏ တထောင့်ထောင့်ကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတာ-ထုတ်ချင်းလျှို
 ထွင်း၍၊ ဝါ-ဖြတ်သန်း၍၊ ဂတံ-သွားသောခရီးကို၊ ပရဘာဂေ- ဖြတ်သန်းသွား
 သောနေရာမှ တပါးသောအဖို့၌၊ ကိတ္တေတံ-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ပန-အဖို့တပါး
 ကိုဆိုဦးအံ၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေန-ကျောင်းလယ်ဖြင့်၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတု-၍၊ ဂတမဂ္ဂါ-ကို၊
 နကိတ္တေတဗ္ဗာ-မကြားအပ်။ ပန-လဒ္ဓဒေါသ ထင်စွာပြအံ၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေန-ဖြင့်၊
 ဝိနိဝိဇ္ဈိတု-၍၊ ဂတမဂ္ဂေ-ကို၊ ကိတ္တိတေ-သော်၊ ဝိဟာရေ-ဝိဟာရသိမ်သည်၊
 နိ မိတ္တဿ-၏၊ ဥပရိ-၌၊ ဌိဘော(ထည်)-တည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ စ-ဆက်ဦးအံ၊
 ဣမံ-မဂ္ဂံ-ကို၊ ကိတ္တေန္တေန-သည်၊ မဂ္ဂေါ-ခရီး၊ ပဇ္ဇော-ခရီး၊ ပထော-ခရီး၊ ဣတိ
 အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ-သည်၊ စူဠနိဒ္ဒေသေ-၌၊
 ဝုတ္တေသု-ကုန်သော၊ ဒသသု-ကုန်သော၊ နာမေသု-တို့တွင်၊ ယေနကေနစိ-သော၊
 နာမေန-ဖြင့်၊ ကိတ္တေတံ-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။ ပရိခါသဏ္ဌာနေန- ကျိုးသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊

ဝိဟာရံ-ကို၊ ပရိက္ခိပိတော-၍၊ ဂတမဂ္ဂေါ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကေတ္ထ-၌၊ ကိတ္တေတော-၍၊ အညတ္ထ-၌၊ ကိတ္တေတုံ-ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ- မအပ်။

ယံ ပန အဗဒ္ဓသိမာလက္ခဏေ နဒိံ ဝက္ခာမာတိဝဇ္ဇနံ-ယံ ပန ၂၀၊ ဝက္ခာမ-ဟူသောစကားကို၊ ယဿာ ဓမ္မိကာနံ ရာဇနံ ကာလေတိအာဒိနာ-အစရှိသော ပါဠိဖြင့်၊ ဥဒကုက္ခေပသိမာယံ-၌၊ နဒိယံ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဝက္ခမာနတ္တာ-ဆိုအပ် လတ္တံ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္ထံ-အပ်ပြီ။ ပန-အနွယ်မှတစ်ပါး ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယာနဒိ-သည်၊ မဂ္ဂေါဝိယံ- ကဲ့သို့၊ သကဋ္ဌဓရသဏ္ဌာနေနဝါ- လည်းဦးသဏ္ဌာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိခါသဏ္ဌာနေနဝါ-ကျုံးသဏ္ဌာန်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ-ကို၊ ပရိက္ခိပိတော-၍၊ ဂတ-၏၊ နံ နဒိံ-ကို၊ ကေတ္ထ-၌၊ ကိတ္တေတော-၍၊ အညတ္ထ-၌၊ ကိတ္တေတုံ- ငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ- မအပ်၊ ဝိဟာရဿ-၏၊ စတုသု-ကုန်သော၊ ဒိသသု-တို့သို့၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ ဝါ-တမြစ်က တမြစ်ကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတော-ဖောက်၍၊ ဝါ-တိုက်၍၊ ဂတေ-စီးသွားသော၊ နဒိစတု က္ကေပိ-မြစ်ဆုံ၌လည်း၊ သေဝနယော-ကိုသလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

ပန-အတိဒေသ သံဝဏ္ဏနာမှတစ်ပါး ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏနာကိုဆိုဦးအံ့၊ စတုသေဝါဝိ- လေးစင်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အသမ္ပိဿနဒိယော - ပေးကပ် မပေးမတဲ အကဲ့ကဲ့ စီးသောမြစ်တို့ကို၊ ကိတ္တေတုံ - အသီးအသီး နိမိတ်ကြားခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ဝတိံ-စည်းရိုးကို၊ ဝါ-စည်းစောင်းရန်ကို၊ ကရောဇ္ဇောဝိယံ- ပြုသကဲ့သို့၊ ရုက္ခ ပါဒေ-သစ်သားခြေတို့ကို၊ ဝါ-သစ်သားတိုင်တို့ကို၊ နိဇ္ဈိတော၊ တူးမြုပ်၍၊ ဝလ္လိပလာလာဒိဟိ-နွယ်၊ ကောက်ရိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နဒိသေဝတံ- မြစ်ရေအလျဉ် ကို၊ သစေရုမ္မန္တိ - အကယ်၍ တားမြစ်ပိတ်ဆို့ ကုန်ငြားအံ့၊ ပိ-ထိုသို့ပင် တားမြစ် ပိတ်ဆို့ ပါကုန်သော်လည်း၊ (ပိ-ကို သမ္ဘဝနာ ကြံ၊ ရုမ္မန္တိ-၌ အချို့ ငယ် ရုမ္မန္တိဟု ရှိ၏၊ ရုမ-ရုဘိ-ဓာတ် နက်တူရကား နှစ်ချက်သင့်၊) (တနည်း) သစေ ရုမ္မန္တိ-အံ့၊ ဝေ ရုမ္မန္တေသု-သော်၊ ဥဒကမ္ပိ-ဥဒကဉ္စ-ရေသည်လည်း (ဤနည်း၌ ပိ-ကိုသမ္မစည်း ကြံ) အာဝရဏံ-ရင်တားကို၊ အဇ္ဈောတ္တရိတော-လွမ်း၍၊ ဝါ-ကျော်၍၊ ပဝတ္ထတိယေဝ-စီး မြဲတိုင်းသာလျှင် စီးငြားအံ့၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကတုံ-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ပန-ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယဿာ ယေန အာကာရေန-အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သေတုမ္ပိ-တံတားကို၊ ကတေ-အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ-သည်၊ နပ္ပဝတ္တတိ-မစီး၊ ဝေ တဿာ တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ သေတုမ္ပိ-ကို၊ ကတေ-သော်၊ အပ္ပတ္တေ မာနာ-မစီးသော၊ နဒိ-သည်၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကတုံ- ငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ပဝတ္တ ဌာနေ-စီးရာအရပ်၌၊ နဒိနိမိတ္တံ-ကို၊ အပ္ပဝတ္တဌာနေ-၌၊ ဥဒကနိမိတ္တံ-ကို၊ ကတုံ- ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။

ပန-အဗ္ဗိဘပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယာ နဒိ-သည်၊ ဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကာလေ ဝါ-မိုးခေါင်ရာ အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဂိမ္မေဝါ-နွေအခါ၌လည်းကောင်း၊ နိရုဒ္ဓကဘာဝေန- ရေမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နပ္ပဝတ္တတိ-မစီးငြားအံ့ သာ နဒိ-သည်၊ နဒိနိမိတ္တ- သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ မဟာနဒိဘော- မြစ်မေ့၊ ယံ (ထည်) ဥဒကမာတိကံ- အကြင်ချေမြောင်းကို၊ နိဟရန္တိ-ထုတ်ကုန်၏၊ ဝါ-တူးဖောက်ကုန်၏၊ သာ ဥဒက မာတိကာ-သည်၊ ကုန္ဒဒိသဒိသာ-မြစ်လောင်းမြစ်ငယ် မြစ်ပေါက်သဖွယ်သည်၊ ဟုတုာ-၍၊ တိဏိ-ကေးကံကြီး၊ ကောက်လတ်၊ ကောက်သေးအားဖြင့် သုံးပါး ကုန်သော၊ သဿာနိ-ကောက်စပါးတို့ကို၊ သမ္မာဒေန္တိ-ပြည့်စုံလေ့က်၊ နိစ္စံ- အမြဲ၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ သာ ဥဒကမာတိကာ-သည်၊ ကုန္ဒဒိသဒိသာ-သည်၊ ဟုတုာ-၍၊ တိဏိ-ကုန်သော၊ သဿာနိ-တို့ကို၊ သမ္မာဒေန္တိ-လျက်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ကိဉ္ဇာပိ ပဝတ္တတိ-အံ့၊ ဧဝံ ပဝတ္တေန္တေပိ-သော်လည်း၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကာတု-ငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ- မအပ်၊ ပန- အနုယကိုဆိုဦးအံ့၊ ယာ ဥဒကမာတိကာ-သည်၊ မူလေ-ရှေးဦးအစ ရှေးကလ၌၊ မဟာနဒိဘော-မ၊ နိဂ္ဂဘာပိ-ထွက်လာသော်လည်း၊ ကာလန္တရေန- ကာလကြာရာအခါ၌၊ တေနော နိဂ္ဂတမဂ္ဂေန-လမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ နဒိ-ကို၊ တိန္တိ တုာ-ခဲ့၍၊ ဝါ-ဖဲ့၍၊ သယမေဝ-သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဂစ္ဆန္တိ- သွားသည်ရှိသော်၊ ပရဘော-မြစ်မှတပါးသောအရပ်၌၊ သုဿာရာဒိ သမာ ကိဏ္ဍော-မိကျောင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသော၊ နာဝါဒိဟိ-လှေအစရှိသည် တို့ဖြင့်၊ သဉ္ဇရိတဗ္ဗာ-ကူးအပ်သော၊ နဒိ-သည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ တံ ဥဒကမာတိကံ- ကို၊ နိမိတ္တံ-ကို၊ ကာတု-ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။

အသန္တမာနန္တိ-ကား၊ အပ္ပဝတ္တမာနံ-မစီးမသွားသော၊ (ယံ-၌ စပ်၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဥဒကံ ယံ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တဝစနကို သောက်ချင့်၍ ဥဒကေ ယံ-သာ ရှိထိုက်၏။) ဩသနဒိ ဥဒကဝါဟက မာတိကာသု-မြစ်၊ ရေစီးချောင်း၊ ရေမြောင်းတို့၌၊ ဥဒကံ- သည်၊ သန္တမာနနာမ-မည်၏၊ ဝုတ္တပရိစ္ဆေဒကာလံ အတိဋ္ဌန္တိ-ကား၊ ယာဝကမ္မဝါ စာပရိယောသာနာ သဏ္ဌမာနကန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တ ပရိစ္ဆေဒ ကာလံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလငတ်လုံး၊ အတိဋ္ဌန္တိ-သော။ ။ ဘာဇနဂတန္တိ-ကား၊ နဝါဒိအာဒိသု-လှေ၊ အိုးစရည်း အစရှိကုန်သော၊ ဘာဇနေသု-တည်ရာတို့၌၊ ဂတံ-သော။ ။ ပန-ဂန္တန္တရဝိသေသကိုဆိုဦးအံ့၊ အနုကဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ဂမ္ဘီရေသု၊ ပ၊ န ကာဘဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ ယံဝစနံ-ကို၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ ဂမ္ဘီရေသု-နက်ကုန်သော၊ အာဝါဠာဒိသု-ရေဘွင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဥက္ခေပိမံ-အထက်ရောက်အောင် ပင့်မြှောက်အပ်သော၊

ဝါ-ပိုး၊ မှတ်၊ ရေအိုး၊ တမျိုးမျိုးဖြင့် ခပ်ယူပါမှ အပေါ်သို့ ရောက်မည် ဖြစ်သော၊ ဥဒက-ကို၊ နိမိတ္တ-ကို၊ န ကာတဗ္ဗ-မပြုအပ်။

တံဝစနံ-ကို၊ ဒုတိယ-မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်၏။ တံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္တနာ-၏၊ မတိမတ္တမေဝ-အလိုမျှသာလျှင်တည်း၊ ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ အန္တမသော-အောက် ထင်ပိုင်းခြား အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ သူက ရခတဘယပိ-ဝက်တူးအိုင်၌လည်းကောင်း၊ ဝါဒါရကာနံ-ရွာသူသားငယ် လူမမယ်တို့၏၊ ကိဋ္ဌနဝါပိယမ္ပိ-ကစားရာအိုင်၌ လည်းကောင်း၊ ဌိတံ-သော၊ ဥဒကံ-သည်၊ ယာဝကမ္ပဝါစာပရိယောသာနံ-ကမ္ပ ဝါစာပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ သစေ တိဋ္ဌတိ-အံ၊ ဝေသတိ-သော၊ (ဝနုတိ ဌိစပ်) အပ္ပဝါ-နည်းသည်လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ မဟန္တဝါ-များသည်မူလည်း၊ ဟောတု- စေ၊ ငနုတိယေဝ-သလျှင်တည်း။ ပန-ဆက်ဦးအံ၊ တသ္မိဌာနေ-၌၊ နိမိတ္တသညာ ကရုဏတ္တံ-နိမိတ်ဟူသော အမှတ်အသားကို ပြုနိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပါသာဏဝါလိ ကာသုအာဒိရာသိ ဝါ-ကျောက်ပုံ၊ သံပုံ၊ ဖြေပုံ အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဏတ္ထမ္မာဝါ-ကျောက်တိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါရုတ္တမ္မာ ဝါ-သစ်သား တိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဝေတ္ထမိနာ ယထာဝုတ္တဝစနက္ကမေန -အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုဒ္ဓ ပံသု-အစ ဘဒေနဂတံဝါ ငနုတိ-အဆုံးရှိသော ဤစကားအစဉ်ဖြင့်၊ သီမာယ- ၏၊ နိမိတ္တသမ္ပတ္တိယုတ္တံ၊ နိမိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿ တွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဗဒ္ဒါ- ဖွဲ့အပ်သမုတ်အပ်သောသိမ် သည်၊ ပရိသာသမ္ပတ္တိယုတ္တ နာမ-မည် သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ အ-ကာရံ-ထိုဗဒ္ဒသိမ်၏ ပရိသာသမ္ပတ္တိနှင့် ယှဉ်သည်မည်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဒဿတု-ငှါ၊ ပရိသာ သမ္ပတ္တိယံ ယုတ္တာယုတ္တာနာမာတိအဒိ-အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကး-ရော- သည်၊ အာဟ-၏၊ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဣမဿ ကမ္မဿ-ဤသီမာသမ္ပတ္တိတိကံ၏၊ ဝါ-ကို၊ စတုဝဂ္ဂကရုဏီယတ္တာ-လေးပါးတို့၏ အစဖြစ်သော သံသာသည် ပြုအပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုဟိ ဘိက္ခုဟိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဣမံသိမ်-ကို၊ ဗဒ္ဒိတုကာယေဟိ-တို့သည်၊ သမန္တဝိဟာရေသု-အနီး ဖြစ်သောကျောင်းတို့၌၊ ဘိက္ခုသု-တို့ကို၊ တဿ တဿ ဝိဟာရဿ-၏၊ သီမာပရိ ခန္ဓေ-ဥပစာရသိမ်၊ ဗဒ္ဒသိမ် နှစ်ပါးလုံး၏ အပိုင်းအခြားကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-၍၊ ဗဒ္ဒသိမ ဝိဟာရာနံ-သမုတ်အပ်ပြီးသော သိမ်ရှိကုန်သော ကျောင်းတိုက်တို့၏၊ ဝါ-တို့၌၊ သီမာယ-၏၊ ဝါ-၌၊ သီမန္တရိကံ-သီမန္တရိကံကို၊ ဝါ- ဗဒ္ဒသိမ်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားကို၊ (ဌာပဘွာ-၌ စပ်) အဗဒ္ဒသိမဝိဟာရံ-မဖွဲ့အပ်၊ မသမုတ်အပ်သော သိမ်ရှိကုန်သော ကျောင်းတို့၏၊ သီမာယ-သမုတ်အပ်လတ္တံ့ဖြစ်သော သိမ်၏၊

ဥပစာရ်-ကို၊ ဌတော-၍၊ ဒိသာ စာရိကဘိက္ခုနံ-ထိုထိုဌာန ရပ်ဒေသသို့ လှည့်လည်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ နိဿဉ္စာရသမယေ - မလှည့်လည်ရာအခါ၌။

(ပေသေဘဗ္ဗံ - သန္တိပါတာပေတဗ္ဗာ - အာဟာရပေတဗ္ဗောတို့၌စပ်၊ အရပ်ရပ် စာရိဘိုင်းသာ မှာသည်၊ ၎င်းထက် သင့်လောက်သော ပေသဗ္ဗံ တွေအောင် ရှုနိုင်က ၎င်းပုဒ်မှာစပ်၊ ယခုရှိတိုင်းကား သင့်မှသင့်မည်၊ အဋ္ဌကသာ၌ သမ္မာဘာမှာ စပ်မှသင့်မည်။ “ယေန ယဿ ဟိ သမ္ပန္နော၊ ဒုရဋ္ဌမိစ္စ တဿ တံ၊ အတ္တဓတာဘျသမာနာနံ၊ အာသန္နတ္တမကာယဏံ” ကို နှလုံးသွင်းရာ၏။)

ကေသ္မိ-သော၊ ဂါမဓေတ္တေ-၌၊ သီမံ-ကို၊ ဗဒ္ဓိတုကာမာ-ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ၊ ဧဝံဟောန္တေသု-သော်၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဂါမဓေတ္တေ-၌၊ ယေ ဗဒ္ဓသီမဝိဟာရာ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ တေသု ဗဒ္ဓသီမဝိဟာရေသု-တို့၌၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ သန္တိကံ(ထည့်)- သို့၊ မယံ-တို့သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ သီမံ-ကို၊ ဗန္ဓိဿာမ-ကုန်အံ၊ တုဓမ္မ-တို့သည်၊ သကသကသမာပရိစ္ဆေဒတော- မိမိ မိမိတို့၏ မိုင်ဆိုင်ရာ သီမံအပိုင်းအခြားမှ၊ မာ နိက္ခမိတ္တ-မထွက်ပါကုန်လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ ပေသေဘဗ္ဗံ-စေလွှတ်အပ်၏၊ ယေ အဗဒ္ဓသီမဝိဟာရာ-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ တေသု အဗဒ္ဓသီမဝိဟာရေသု-တို့၌၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ကေဇ္ဈိ-တပေါင်းတည်း၊ သန္တိပါတာပေတဗ္ဗာ-စည်းဝေးစေအပ်ကုန်၏၊ ဆန္ဒာရဟာနံ- ဆန္ဒဆောင်ထိုက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဆန္ဒာ-ကို၊ အာဟာရပေတဗ္ဗော- ဆောင်စေအပ်၏၊ ဘေန-ကြောင့်၊ ယာဝ ပ၊ ဓေတ္တေတိအာဒိ-အစရှိသော စကားရပ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

တသ္မိံ ဂါမဓေတ္တေတိ-ကား၊ ယသ္မိံ ဂါမဓေတ္တေ-၌၊ ဌတော-တည်ကုန်ပြီး၍၊ ကမ္မဝါစံ-ကို၊ ဝါစေန္တိ-ဖတ်ကုန်၏၊ တသ္မိံ ဂါမဓေတ္တေ-ထိုကမ္မဝါစာ ဖတ်ရာ ဂါမဓေတ်၌၊ (အဋ္ဌကသာဒီကာ၌စပ်။) အညာနိ-ကမ္မဝါစာဖတ်ရာ ဂါမဓေတ်မှ တပါးကုန်သော၊ ဂါမဓေတ္တာနိပိ-တို့ကိုလည်း၊ အန္တောကတ္တုကာမာ-သမုတ်အပ်လတ္တံ့ဖြစ်သော သီမံ၏အတွင်း၌ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ-အံ၊ ဧဝံဟောန္တေသု-သော်၊ တေသု ဂါမေသု - ထိုအတွင်းပြုလိုရာ ရှာတို့၌၊ ယေဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝသန္တိ-ကုန်၏၊ တေဟိပိ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်လည်း၊ အာဂန္တဗ္ဗံ-အပ်၏၊ အနာဂစ္ဆန္တာနံ - မလာနိုင်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဆန္ဒာ-ကို၊ အာဟာရိဘဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ မဟာသုမတ္ထေရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ပန-ထေရ ဝါဒတပါးကို ဆိုဦးအံ၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော-သည်၊ နာနာဂါမဓေတ္တာနိနာမ-အသီး အသီး အသူးသူးသော ဂါမဓေတ်တို့မည်ကုန်သည်၊ ဝါ-ကဲ့ပြားသော

ဂါမခေတ်တို့မည်ကုန်သည်။ ပါဠိယေက္ကံ-အသီးအခြား၊ ဗဒ္ဓသီမာသဒိသာနိ-
 ဖွဲ့အပ် သမုတ်အပ်သော သိမ်နှင့် တူကုန်၏။ တတော-ထို့ကြောင့်၊ တတော-
 ထိုနာနာဂါမခေတ်တို့မှ၊ (တတော-ကို အနက် နှစ်ထပ် ယောဇနာအပ်၏။)
 ဆန္ဒပါရှိသဒ္ဓိ-သည်၊ န အာဂစ္ဆတိ-မလာလေ့ကို၊ ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ အန္တော
 နိမိတ္တဂတေဟိ- နိမိတ်တိုင်း၌တည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-ဘို့သည်၊ အာဂန္တဗ္ဗ-
 အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ အာဟ-ပြီ၊ ကိ-သို့၊ အာဟ-သနည်း၊ သမာနသံဝါ
 သကသီမာသမ္ပန္နကလေ - သမာနသံဝါသကသိမ် သမုတ်ရာအခါ၌၊ အန္တော
 နိမိတ္တဂတေန-တို့၏၊ အာဂမနမ္ပိ-သည်လည်းကောင်း၊ အနာဂမနမ္ပိ-သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပန-အဖို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ အဝိပွင်ဝါသသီမာ သမ္ပန္နန-
 ကာလေ-၌၊ အန္တောနိမိတ္တဂတေဟိ- တို့သည်၊ အာဂန္တဗ္ဗ-အပ်၏၊ အနာဂန္တန္တေန-
 တို့၏၊ ဆန္ဒော-ကို၊ အာဟရိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 အာဟ-ပြီ။ (နောက် ဣတိ အာဟ- ကား ပဌမ အာဟ-ကို ပြန်လည်အနက်
 ပေးသည်။)

ဣဒါနိ - ၌၊ ယေဟိ အာကာရေဟိ - တို့ဖြင့်၊ သမ္ပတော - သမုတ်အပ်သော
 သိမ်သည်၊ ကမ္မဝါစာသမ္ပတ္တိယုတ္တာနာမ- ကမ္မဝါစာ၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်
 မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ အာကာရံ- ထိုသမ္ပတသိမ်၏ ကမ္မဝါစာသမ္ပတ္တိနှင့်
 ယှဉ်သည်မည်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဒဿေတု-ငှါ၊ ကမ္မဝါစာသမ္ပတ္တိယာ ယုတ္တာ
 နာမာတိအာဒိ - အရှေ့သောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-၏၊
 အာဒိသဒ္ဓေန - အဋ္ဌကထာလာ အာဒိသဒ္ဓံ ဖြင့်၊ ယဒိ သံဃဿ ၁၀၊ ဓာရယာမိတိ-
 ဟူသော၊ ဣမပါဠိသေသံ - ဤပါဠိတော် အကြောင်းအကျန်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ သင်္ဂဟတိ-၏။

အနက်။ ။ (သံဃဿ- ၏၊ ကမ္မံ - သမာနသံဝါသ သီမာသမ္ပုတိ
 ကံသည်၊ ပတ္တကလ္လံ - ရှိသည်၊ ယဒိ သိယာ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊
 သံဃော-သည်၊ ဧတေဟိ နိမိတ္တေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမာနသံဝါသံ- တူသော
 ပေါင်းဖော်ခြင်းရှိရာ ဖြစ်သော၊ ကောပေါသထံ- တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိရာ
 ဖြစ်သော၊ သိမံ-ကို၊ သမ္ပန္နေယျ - ရာ၏၊ သော - ဤသည်ကား၊ ဥတ္တံ-
 သံဃာဓပင်း၊ သိစေခြင်းတည်း။ ။ ဘန္တေ-တို့၊ သံဃော- သည်၊ မေ-၏၊
 ဝစနံ-ကို၊ သုဏာတု - လော၊ သမန္တာ- သိမ်၏ဝန်းကျင် ပေါ်ရှိစွန့်၌၊
 ယာဇတာ- အကြင်မျှလောက်ရှိကုန်သော၊ နိမိတ္တာ-တို့ကို၊ ကိတ္တိတာ-အပ်
 ကုန်ပြီ၊ သံဃော-သည်၊ ဧတေဟိ တောဝန္တေဟိ - ထိုမျှလောက် အတိုင်း
 အရည် ရှိကုန်သော၊ နိမိတ္တေဟိ - တို့ဖြင့်၊ သမာနသံဝါသံ - သော၊

ကျေပေါ်သထံ- သော၊ သိမ်- ကို၊ သမ္ပန္နတိ-၏၊ ယဿ အာယသ္မတော-
အား၊ ဝါ သည်၊ ဧတေဟိ နိမိတ္တေဟိ- တို့ဖြင့်၊ သမာနသံဝါသာယ-
သော၊ ကျေပေါ်သထံယ- သော၊ သိမာယ- ကို၊ သမ္ပတိ- ကို၊ ခမတိ-
အပ်၏၊ သော အာယသ္မာ- ထိုနှစ်သက်တတ်သော အရှင်သည်၊ တုဏှိ-
ပေမဆိတ်၊ ဝါ- ဆိတ်သောစကားရှိသည်၊ အဿ- ရ၏၊ ယဿ အာယသ္မ
တော- အား၊ ဝါ- သည်၊ ဧတေဟိ နိမိတ္တေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ပ၊ သိမာယ-ကို၊
သမ္ပတိ-ကို၊ နက္ခမတိ - မနှစ်သက်အပ်၊ သော အာယသ္မာ - သည်၊
ဘာသေယျ-ငါမနှစ်သက်ဟု ပြောဆိုရာ၏၊ သံသေန-သည်၊ ဧတေဟိ
နိမိတ္တေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သမာနသံဝါသာ- သော၊ ကျေပေါ်သထံ၊ သော၊
သိမာ-ကို၊ သမ္ပတိ- အပ်ပြီ၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
ခမတိ-အပ်၏၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ တုဏှိ-သည်၊ အသိ-ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဣမိနာ တုဏှိ
ဘာဝေန-ဤသို့ သံဃာ၏ ဆိတ်သော စကားရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧတံ
သံဃဓနဘာဝ-ကို၊ ဓာရယာမိ-သိမှတ်ရပါ၏။

(ဤကမ္မဝါစာနိဂုံးဝယ်-၈၈၈-ခု၊ သို့ဟန်တူအရေး ပေါ်ပေါက်
ပြီးနောက် ဝမ်းဘဲအင်းစံမင်းလက်ထက်အရောက် ပေါ်ပေါက်လာသော
မန်ကျည်းစေ့ ကမ္မဝါစာများ၌ကား “သာ” ပါ၏၊ ၎င်း “သာ” ပါမှု
နှစ်သက်သော ဆရာတော်များ၏ အကြောင်းပြကား” အကွရပုံခြင်း
သည် ကမ္မဝိပတ္တိမဖြစ်ထို့ကြောင့် “သာ” ရှိထိုက်သည်-ဟူ၏၊ သာ-ပါမှု
မနှစ်သက်သော ဆရာတော်များ၏အကြောင်းပြကား “ယန္တိ သုတောန
တန္တိ၊ တန္တိ သုတောန ယန္တိ၊ ယောဇေယျ ယတသဒ္ဓါနံ၊ နိစ္စံ သမ္ပန္န
ဘာဝတော” စသော ပရိဘာသာနှင့်အညီ ယ-တသဒ္ဓါတို့၏ ဒွယ်ဒွယ်
နိစ္စသမ္ပန္နဖြစ်ကုန်လျက် ဤ၌ ယသဒ္ဓါ မပါ မလာရှိရကား တကာရိယ-
သာ-သဒ္ဓါမလို၊ “ပသိဒ္ဓေ သတိ တံသဒ္ဓေါ၊ ယံသဒ္ဓိ နာဝပေက္ခတေ” ဟု
ပရိဘာသာလည်း ရှိ၊ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ၊ နမော တဿ ဘဂဝတော၊
တေစ ဘိက္ခု၊ ဂါရယှာ (ဦးစီးသတိသိက္ခာပုဒ်) ဟု ပါဠိတော်လည်း ရှိ၍
သာ-ပါထိုက်သည် မဟုတ်လောဟူသော စောဒနာကိုလည်း ပသိဒ္ဓကာရဏ
ကြောင့် တသဒ္ဓါ ရှိထိုက်သည်ဟု ယူခဲ့သော် ဥတကမ္မဝါစာ များ၌လည်း
“တံ သိမ် သမ္ပန္နေယျ-တံ သိမ် သမ္ပန္နတိ” ဟု ဒေသနာသောတ ရှေးနောက်
ညီညွတ်စွာ ရှိရာ၏၊ သို့ပါလျက် ရှေး၌ကား မရှိ- ဤနိဂုံးမှာသာ ရှိခြင်း
သည် အကြောင်းပြ နေပွယ်ပင် မလိုသော အပို အဓိကဟု နိဿယသစ်
မှတ်ရာ၏၊ ၎င်းမှတစ်ပါး သိမ်-သိမ်၊ ကျေပေါ်သထံ-ကျေပေါ်သထံ၊ ခမတိ-
ခမတိ စသောပုဒ်တို့၏ ဝိနိစ္ဆယများကိုလည်း ထိုထိုဝိနိစ္ဆယ၌ရှုကြည့်ရ၏။)

ဝတ္ထုယာတိ-ကား၊ ဥပေါသထက္ခန္ဓကေ-၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝတ္ထုယ-
သော၊ ဥတ္တိဒေါသ အနုသာဝန ဒေါသေဟိ - ဥတိ၌ဖြစ်သောအပြစ်၊
ကမ္မဝါစာ၌ဖြစ်သော အပြစ်တို့မှ၊ ဝိရဟိတတ္တာ- ကြောင့်၊ ငရိသုဒ္ဓါယ-
သော။ (အဋ္ဌကထာ၌စပ်။)

ခန္ဓကသိမာ-မဟာသိမ်အောက် ငယ်သောသိမ်သည်။ ခဏ္ဍသိမာနာမ-မည်၏။
သမာနသံဝါသကတ္ထံ - တူသော ပေါင်းသင်းခြင်း ရှိခြင်းအကျိုးငှါ၊ သမ္မတာ-
သော၊ သိမာ-သည်။ သမာနသံဝါသကသိမာ - မည်၏။ အဝိပ္ပဝါသတ္ထံ-တိစိဝရိက်
ဆောင်သောရဟန်း၏ သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့် ကင်းပင် ကင်းသော်လည်း ကင်း၍မနေ
ခြင်းငှါ၊ သမ္မတာ-သော၊ သိမာ-သည်။ အဝိပ္ပဝါသသိမာ-မည်၏။ ပန- ဆက်ဦးအံ၊
တိသု-ကုန်သော၊ ဣမာသု သိမာသု-တို့တွင်၊ သိမံ - ကို၊ သမ္ပန္နန္တေဟိ- သမုတ်လို
ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇပသမ္ပဒါဒိနံ-ကုန်သော၊ သံသကမ္မာနံ - တို့ကို၊
သုခကရဏတ္ထံ-ချမ်းသာလွယ်ကူစွာပြုခြင်းငှါ၊ ပဌမံ- စွာ၊ ခဏ္ဍသိမာ-ကို၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ-
အပ်၏။ ပန-ဆက်ဦးအံ၊ တံ ခဏ္ဍသိမံ-ကို၊ ဗန္ဓန္တေဟိ-တို့သည်။ ဝတ္ထံ-ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ-
အပ်၏။ ဟိ-ခဲ့ဦးအံ၊ ဗောဓိစေတိယဘတ္တသာလဒိနိ-ဗောဓိပင်၊ ဇေတီ၊ ဆွမ်းစား
ဇရပ် အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဝတ္ထုနိ- တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ-၍၊ ကတဝိဟာရေ-၌၊
သဇေ ဗန္ဓန္တိ-အံ၊ ဝေသန္တေသု-သော်၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေ-၌၊ ဝါ-သော၊ ဗိဟုနံ-များ
စွာကုန်သောသူတို့၏။ သမောသရဏဌာနေ - စုဝေးရာအရပ်၌၊ ဝါ-သွားလာရာ
အရပ်၌၊ အဗန္ဓိတွာ-မပွဲမ၍၊ ဝိဟာရပစ္စန္တေ - ၌၊ ဝါ-သော၊ ဝိဝိတ္တောကာသေ၊
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ ဗောဓိစေတိယဘတ္တသာလဒိနိ- ကုန်သော၊
သဗ္ဗဝတ္ထုနိ-တို့ကို၊ အကတဝိဟာရေ - မပြုအပ်သော ကျောင်းတိုက်သစ်၌၊
ဗန္ဓန္တေဟိ - တို့သည်။ ဗောဓိစေတိယဒိနိ- ကုန်သော၊ သဗ္ဗဝတ္ထုနိ - တို့၏၊ ဌာနံ-
တည်လောက်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ- ၍၊ ယထာ ယေန အာကာရေန- ဖြင့်၊
သိမာယ (ထည့်)- ကို၊ ဗဇ္ဈမာနာယ-အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထုသု - တို့သည်၊ ပတိဋ္ဌိ
တေသု- သော်၊ ဝိဟာရပစ္စန္တေ-၌၊ ဝိဝိတ္တောကာသေ - ၌၊ သိမာ-သည်၊ ဟောတိ-
၏၊ ဝေ-တထာ တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

သာ ခဏ္ဍသိမာ- သည်၊ ဟေဋ္ဌိမ ပရိစ္ဆေဒေန- အောက်ထစ်ပိုင်းခြား အယုတ်
ဆုံးအားဖြင့်၊ ကေဝိသတိ-သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ သဇေ ဂဏှာတိ- အံ၊ ဝေဂဏှန္တေ-
သော်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ တတော ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒတော- ထိုအောက်ထစ်ဆုံးဖြစ်သော
အပိုင်းအခြားအောက်၊ ဩရံ - ဤမှာဘက်ဖြစ်သောသိမ်သည်။ ဝါ - ငယ်သော
ခဏ္ဍသိမ်သည်။ န ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ တတော ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒတော-ထက်၊ ပရံ-လွန်
ကသော ခဏ္ဍသိမ်သည်။ ဘိက္ခုသဟဿံ- ကို၊ ဂဏှန္တိပိ - ယူသော်လည်း၊ ဝါ-ဆန့်

သေ၍လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။ တံ ခဏ္ဍသိမံ-ကို၊ ဗန္ဓုန္တေဟိ-တို့သည်၊ သိမာမာဠကသ-
သိမ်တန်ဆောင်းဝန်း၏။ သမန္တာ - ထက်ဝန်းကျင်၌၊ နိမိတ္တုပဂါ - ကုန်သော၊
ပါသာဏာ-တို့ကို၊ ဌပေတဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။ ခဏ္ဍသိမာယ-၌၊ ဌတေဟိ-တည်ကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ မဟာသိမာ- ကို၊ န ဗန္ဓိတဗ္ဗာ- အပ်၊ ဘိက္ခုဟိ - (ထည့်) တို့သည်၊
မဟာသိမာယ- ၌၊ ဌတေဟိ-တည်ကုန်လျက်၊ ခဏ္ဍသိမာ-ကို၊ န ဗန္ဓိတဗ္ဗာ-အပ်၊ ပန-
အနွယ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ခဏ္ဍသိမာယမေဝ-၌သာလျှင်၊ ဌတော-၍၊ ခဏ္ဍသိမာ - ကို၊
ဗန္ဓိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ မဟာသိမာယမေဝ- ၌သာလျှင်၊ ဌတော-၍၊ မဟာသိမာ -ကို၊
ဗန္ဓိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

တတြ တသ္မိံ ဝစနေ- ထို တံ ဗန္ဓုန္တေဟိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ အယံ-သည်
ကား၊ ဗန္ဓုနဝိဓိ-ဖွဲ့ပုံအစီအရင်တည်း၊ သမန္တာ-သမုတ်အပ်လတ္တံ့ သော သိမ်၏
ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဧသော ပါသာဏော-သည်၊ နိမိတ္တု-တည်း၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊
နိမိတ္တုနိ - တို့ကို၊ ကိတ္တေတော-၍၊ ကမ္မဝါစာယ - သမာနသံဝါသ ကမ္မဝါစာဖြင့်၊
သိမာ- ခဏ္ဍသိမံကို၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ အထ ပစ္စာ-ထိုမှနောက်၌၊ တဿာဝေ
သိမာယ-၏သာလျှင်၊ ဒဠိကမ္မတ္တံ- မြဲမြံခိုင်ခံ့ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဝိပွဝါသကမ္မ
ဝါစာ-ကို၊ ကာတဗ္ဗာ-အပ်၏။ ဟိ-အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ - ဤသို့ ကမ္မဝါစာ
နှစ်ရပ် ထပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ “မယံ-တို့သည်၊ သိမံ-ကို၊ သမ္ပဟနိဿာမ-နုတ်
ကုန်အံ့၊ ဝါ- ဖျက်ကုန်အံ့၊” ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ အာဂတာ-လာသောရဟန်း
တို့သည်၊ သမ္ပဟနိတု-ငှါ၊ န သက္ခိယန္တိ-လတ္တံ့၊ သိမံ-ကို၊ သမ္ပန္နိတော-၍၊ ဗဟိ-
ခဏ္ဍသိမ်၏ ပြင်ပ၌၊ သိမန္တရိကပါသာဏာ - ခဏ္ဍသိမ်၊ မဟာသိမ် နှစ်ခုတို့၏
အကြား၌ထားအပ်သော ကျောက်တို့ကို၊ ဌပေတဗ္ဗာ- အပ်ကုန်၏။ သိမန္တရိကာ-
သိမ်နှစ်လုံးတို့၏ အကြားအရပ်သည်၊ ပစ္စိမကောဠိယာ-အားဖြင့်၊ စတုရဂုံလပူ
မာဏာပိ- လက်ဝေးသစ် ပမာဏရှိသော်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။ ပန- အထူးကို
ဆိုဦးအံ့၊ ဝိဟာရော - သည်၊ မဟာ- ကြီးကျယ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံ
သတိ-သော်၊ ဒေဝိ - နှစ်လုံးမူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဿောပိ- ကုန်သော၊
တတုတ္တရိပိ - ကုန်သော၊ ခဏ္ဍသိမာယော-တို့ကို၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ- အပ်ကုန်၏။

ဧဝံ-ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သမန္တာ ဧသော ပါသာဏော အစရှိသော စကား
အစဉ်ဖြင့်၊ ခဏ္ဍသိမံ-ကို၊ သမ္ပန္နိတော-သမုတ်ပြီး၍၊ မဟာသိမာသမ္ပုတိကာလေ-၌၊
ခဏ္ဍသိမတော-မှ၊ နိက္ခမိတော-၍၊ မဟာသိမာယံ-၌၊ ဌတော-၍၊ သမန္တာ - ခဏ္ဍ
သိမ်၏ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ အနုပရိယန္တေဟိ-အစဉ်မပြတ် လှည့်ပတ်ကုန်လျက်၊ သိမန္တ
ရိကပါသာဏာ-တို့ကို၊ ကိတ္တေတဗ္ဗာ-အပ်ကုန်၏။ တတော-မှ၊ ပရံ-၌၊ အဝသေသ
နိမိတ္တု-သိမန္တရိကကျောက်မှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော မဟာသိမ်၏ အပနိမိတ်တို့ကို၊

ကိစ္ဆေတော-၍၊ ဟတ္ထပါသံ-ကို၊ အဝိဗ္ဗဟန္တာဟိ-မစုန့်ကုန်လျက်၊ ကမ္မဝါစာယ-
 ဖြင့်၊ သမာနသံဝါသကသိမံ - ကို၊ သမ္ပန္နိတော - ၍၊ တဿာ သမာနသံဝါသက
 သိမာယ-၏၊ ဒဠိကမ္မတ္တံ-ငှါ၊ အဝိပ္ပဝါသကမ္မဝါစာပိ-ကိုလည်း၊ ကတဗျာ-အပ်၏၊
 ဟိ-အကျိုးကား၊ ဧဝံ-သော်၊ မယံ-တို့သည်၊ သိမံ-ကို၊ သမ္ပဟနိဿာမ-အံ၊ လူတို့- သို့၊
 စိန္တေတော-၍၊ အာဂတော-တို့သည်၊ သမ္ပဟနိတံ-ငှါ၊ န သက္ခိယန္တိ-တ္တံ၊ ပန-အထူးကို
 ဆိုဦးအံ၊ ခဏ္ဍသိမာယ-၏၊ နိမိတ္တာနိ-တို့ကို၊ ကိစ္ဆေတော-၍၊ တတော-ထိုမှနေသကဲ့သို့၊
 သိမန္တရိကာယ-၏၊ နိမိတ္တာနိ-တို့ကို၊ ကိစ္ဆေတော-၍၊ မဟာသိမာယ-၏၊ နိမိတ္တာနိ-
 တို့ကို၊ သစေ ကိစ္ဆေန္တိ-အံ၊ ဧဝံ ကိစ္ဆေန္တေသု- သော်၊ တိသု-ကုန်သော၊ ဌာနေသု-
 တို့၌၊ နိမိတ္တာနိ-တို့ကို၊ ကိစ္ဆေတော-၍၊ ယံသိမံ-ကို၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဗန္ဓတံ-ငှါ၊ ဣစ္ဆတိ-
 အံ၊ တံ သိမံ-ကို၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဗန္ဓတံ-ငှါ၊ ဝါ-သည်၊ ဝဋ္ဋတိ- အပ်၏၊ ဧဝံသန္တေပိ-
 သော်လည်း၊ ယထာဝုတ္တနုယေန-ဖြင့်၊ ခဏ္ဍသိမတောဝ-မှသာလျှင်၊ ပဌာယ - ၍၊
 ဗန္ဓတဗျာ - အပ်ကုန်၏၊ လူတိ အယံ - ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တတြ တသ္မိံ
 ဝစနေ-၌၊ ဗန္ဓနဝိမိ-တည်း။ (တတြာယံ ဝိမိ-ကား ဤရောက်မှ ဆုံးသည်။)

ပန-ဧဏသိမံ၊ မဟာသိမံသမုတ်ပုံမှတပါး၊ သိမဋ္ဌရဟန်းတို့၏ ကံပျက်၊ မပျက်ကို
 ဆိုဦးအံ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဗဒ္ဒါသု-ကုန်သော၊ သိမာသု-တို့တွင်၊ ဧဏသိမာယံ-၌၊ ဌိတာ-
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝါ-တို့သည်လည်း၊ မဟာသိမာယံ- ၌၊ ကမ္မံ- ကို၊ ကရေန္တာနံ-
 ပြုကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ ကမ္မံ-ကို၊ န ကောပေန္တိ-မပျက်နိုင်ကုန်၊ ဝါ-
 မပျက်စေနိုင်ကုန်၊ မဟာသိမာယံ-၌၊ ဌိတာ- ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝါ-တို့သည်လည်း၊
 ခဏ္ဍသိမာယံ-၌၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကရေန္တာနံ-တို့အား၊ န ကောပေန္တိ-ကုန်၊ ပန-အဖို့
 တပါးကား၊ သိမန္တရိကာယ-၌၊ ဌိတာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဥဘယတ္ထာပိ-
 နှစ်ပါးစုံသော ဧဏသိမံ၊ မဟာသိမံ၌လည်း၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကရေန္တာနံ-ကုန်သော
 (သုံးပုဒ်ထည့်)၊ ဥဘိန္ဒမ္မိ-နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ န ကော
 ပေန္တိ-ကုန်၊ ပန-ကား၊ သိမန္တရိကာယ-၌၊ ဌိတာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဂါမ
 ခေတ္တေ-၌၊ ဌတော-၍၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကရေန္တာနံ-တို့အား၊ ကောပေန္တိ- ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ-
 မှန်၏၊ သိမန္တရိကာ-သည်၊ ဂါမခေတ္တံ- သို့၊ ဘဇတိ-၏ (ဟိ-သဒ္ဓါကို ကရေန္တာဟု
 ယူနိုင်၏)၊ အဝိပ္ပဝါသသိမာသမ္ပန္နနေ - အဝိပ္ပဝါသသိမံကို သမုတ်ခြင်းသည်၊
 ဝါ-ကို၊ ကတေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ သာစ မဟာသိမာ -သည်လည်း၊ အဝိပ္ပဝါသ
 သိမာနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ တဿာယေဝ ပဘေဒေါတိ -
 ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ တဿာယေဝါတိ-ကား၊ ဗဒ္ဒသိမာယဧဝ-
 ၏သာလျှင်။ (ပဘေဒေါစပ်။)

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ အယံ-သည်ကား၊ ဝိသေသော-တည်း၊ ဌပေတော ဂါမဉ္ဇ
 ဂါမ္ပာစာရဉာတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနတေ- ကြောင့်၊ အဝိပ္ပဝါသသိမာ-

သည်။ ဂါမဉ္ဇ-သို့လည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဉ္ဇ-သို့လည်းကောင်း၊ န ဩတရတိ-မသက်။

(ဟိတ်ဆိုက်လေရာ၊ ကြိယာ၏၊ ကံကတ္တာကို၊ ဟိတ်၏သမ္ပန်ခံမြဲ-ဟူသော နိယံ၌၊ မြဲဆိုသော်လည်း ပါယေနသာ မှတ်။)

(တနည်း) ဌပေတွာ ဂါမဉ္ဇ ဂါမုပစာရဉ္ဇာတိ ဣဒိနာ ဝစနေန- ဖြင့်၊ အဝိပ္ပဝါသသီမာယ-၏၊ ဂါမဉ္ဇ-သို့လည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဉ္ဇ-သို့လည်းကောင်း၊ အနောတရဏဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနတော-ကြောင့်၊ အဝိပ္ပဝါသသီမာ-သည်၊ ဂါမဉ္ဇ-သို့လည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဉ္ဇ-သို့လည်းကောင်း၊ န ဩတရတိ-မသက်။

(ဤသို့ ကရိုဏ်းဝစ္စကံ ကြံမူ “သဒ္ဓါကရဏ၊ အနေကျ၊ ဝစ္စကံလာလင့်၊” သို့မဟုတ်- “သဒ္ဓါကတ္တာ၊ နေမ္မကာ၊ ဆိတ်ငြား ကရိုဏ်းသာ” နှင့်လည်း ညီအောင် ကြံဆောင်မူ နိယံနှင့်ညီ၏။)

(တနည်း) ဌပေတွာ ဂါမဉ္ဇ ဂါမုပစာရဉ္ဇာတိ ဝစနေန-ဖြင့်၊ အဝိပ္ပဝါသသီမာယ-၏၊ ဂါမဉ္ဇ-သို့လည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဉ္ဇ-သို့လည်းကောင်း၊ အနောတရဏဿ - မသက်သည်၏အဖြစ်၏၊ ဝါ-မသက်ခြင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနတော- ကြောင့်၊ အဝိပ္ပဝါသသီမာ- သည်၊ ဂါမဉ္ဇ- လည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဉ္ဇ-လည်းကောင်း၊ န ဩတရတိ- မသက်၊ ပန-အဖို့တပါးကား၊ သမာနသံဝါသသီမာ-သည်၊ တတ္ထာပိ- ဘေသု ဂါမဂါမုပစာရေသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဝါ-တို့သို့လည်း၊ ဩတရတိ-၏၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တောသု သီမာသု-တို့တွင်၊ သမာနသံဝါသသီမာ-သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ဓမ္မတာယ- အားဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ- သက်၏၊ အဝိပ္ပဝါသသီမာပန-သည်ကား၊ ယတ္ထ ယသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ သမာနသံဝါသကသီမာ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တတ္ထေဝ တသ္မိံ ဧဝ ဌာနေ-၌သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ တဿာ၊ အဝိပ္ပဝါသသီမာယ- ၏၊ ဝါ-၌၊ ဝိသု-အသီးအခြား၊ နိမိတ္တကိတ္တနံ-သည်၊ န အတ္ထိ-မရှိ၊ (ဤကိုဆောက်၍ အတ္တနောဓမ္မတာ-အရ နိမိတ်သတ်မှတ်ထားသော သဘောကို ယူထိုက်သည်ဟုထင်၏။) တတ္ထ တသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ အဝိပ္ပဝါသသီမာ-ကို၊ သမ္ပုတိကာလေ-၌၊ ဂါမော-သည်၊ သစေ အတ္ထိ-အံ့၊ ဧဝံ-သော်၊ “တံ ဌာနံ - သို့၊ သာ အဝိပ္ပဝါသသီမာ- သည်၊ န ဩတရတိ-မသက်။

ပန-အထူးကား၊ သီမာယ-အဝိပ္ပဝါသသီမာကို၊ သမ္ပတာယ-ရှိသော်၊ ပစ္စာ-၌၊ ဂါမော-သည်၊ သစေ နိဝိသတိ-အကယ်၍ တည်ငြားအံ့၊ ဧဝံ နိဝိသန္တေ-သော်၊ သောပိ ဂါမော-သည်လည်း၊ သီမာသင်္ခမေဝ-သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ စ-ဥပမာ

ဆောင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့၊ (တပွါကဋိကရဏကား မဟုတ်၊) ပစ္စာနိဝိဇ္ဇော-
 နောက်တည်ရှာသည်၊ ဝါ-နောက်တိုးရှာသည်၊ သိမာသင်္ခမေဝ-သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ
 ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-ထို အတူ၊ ပဌမံ-စွာ၊ နိဝိဇ္ဇဿ-၏၊ ပစ္စာ-နောက်မှာ၊ ဝစို
 တပွဒေသေပိ-ရှာပိုးသည်လည်း၊ သိမာသင်္ခမေဝ-သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ သိမာ
 သမ္ပုတိကာလေ-၌၊ ဂေဟာနိ-တို့ကို၊ ကတာနိ-အပ်ကုန်ပြီ၊ မယံ-တို့သည်၊ ပပိသိ
 ဆာမ-ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာလယောပိ-အိမ်ကိုဆောက်သည်သမဟုတ် အလို
 အာလယသည်လည်း၊ အတ္ထိ - ၏၊ ပန-တထာပိ - ထိုသို့ ဂေဟအာလယ ရှိသော်
 လည်း၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ သဗ္ဗေပိ အပ္ပဝိဇ္ဇာ-အကယ်၍ မဝင်ကုန်အံ့၊ ဧဝံသန္ဓေပိ-
 သော်လည်း၊ သေ-သော၊ ပဒေသော-ထိုအရပ်သည်၊ အဂါမောယေဝ-ရှာမဟုတ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝါ- သည်သာမဟုတ်သေး၊ ပေါရာဏဂါမံ- ရှာအိုကို၊
 သဂေဟမေဝ-အိမ်နှင့်တကွသာလျှင်၊ ဆဇ္ဈေတွာ-၍၊ အညတ္ထ-သို့၊ ဂတာ-၏၊ သေ-
 သော၊ ပေါရာဏဂါမော-ဤရှာအိုသည်၊ အဂါမောယေဝ-တည်း၊ သိမာ-အဝိပ္ပ
 ဝါသသိမ်သည်၊ ဩတရတိ-၏၊ ပန-ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ပဝိဋ္ဌ-ဝင်နေသော၊ ကေမ္မိ
 ကုလံဝါ-တအိမ်သည်လည်းကောင်း၊ အဂတိ-မသွား မရွှေ့ပြောင်းသေးသော၊
 ကေမ္မိ ကုလံဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ အတ္ထိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ- သော်၊ သော
 ပဒေသော-သည်၊ ဂါမောယေဝ-တည်း၊ သိမာ-သည်၊ န ဩတရတိ-မသက်။

☞ ဧဝံ ဣမိနာ ယထာဝုတ္တဝစနက္ခမေန-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော တတ္ထ ကော
 ဒသ ဝိပတ္တိသိမာယော- အစ တဿယေဝ ပဘေဒေါ-အဆုံးရှိသော ဤကေား
 အစဉ်ဖြင့်၊ ဗဒ္ဒသိမံ-ကို၊ ဒသေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ အဗဒ္ဒသိမံ-ကို၊ ဒသေန္တော-
 ပြတော်မူလိုရကား၊ အဗဒ္ဒသိမာ ပနာတိ အာဒိ - အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေ-သည်၊ အာဟ- ၏။

၂။ ဂါမောဓေ-ရှာသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ သိမာ - သည်၊ ဂါသိမာ- မည်၏၊
 စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံဝါကျေ-၌၊ ဂါဂေဟဏေန-ဖြင့်၊ နိဂမနဂဏနမ္ပိ-တို့ကို
 လည်း၊ သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ သင်္ဂဟော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ယတ္ထကေ-အကြင်
 မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပဒေသေ-၌၊ တဿ ဂါမဿ-ထိုထိုရှာ၏၊ ဂါမ
 ဘောဇကော - ရှာစားတို့သည်၊ ဗလိံ - အခွန်တော်ကို၊ လဘန္တိ-ကုန်၏၊ သော
 ပဒေသော-သည်၊ အပ္ပေါဝါ-ကျဉ်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဗဟန္တောဝါ-
 ကျယ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဧကံ ဂါမဓေတ္တံနာ- ဂါမတခေတ်မည်၏၊
 ဧကသ္မိံ-သော၊ ဂါမဓေတ္တယေဝ-တွင်သာလျှင်၊ ဧကံ-သော၊ ယမ္ပိပဒေသံ-ကိုလည်း၊
 အယံ၊ ဧကော ပဒေသော-ဤတခုသောအရပ် အစိတ်အဝန်းသည်၊ ဝိသု-သီးခြား၊
 ဂါမော-သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသကည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပရိစ္ဆိန္နိတွာ-ပိုင်းခြား၍၊

ရာဇာ-မုဒ္ဒါ ဘိသိတ္တ ခတ္တိယဖြစ်သောမင်းသည်၊ (ဝိနယဂုဠတ္ထအလို)၊ ဝါ-ပိုင်းခြားပေးနိုင် ပေးပိုင်သောမင်းသည်၊ ကဿစိ-ဂါမဘောဇကမှတစ်ပါး တဦးတယောက်အား၊ (ဤကား ရောကြို ဆရာတော်ဘုရားကြီးအလို)၊ ဝါ-မင်းမှတစ်ပါး တဦးတယောက်အား၊ (ဤကား သမ္မုတိ မိုးတား သာသနာပိုင်၏ အလိုတည်း။ မိုးတားကား... ကိံသဒ္ဓါနောက်၊ စိလျှင်ရောက်က၊ အပ္ပဝါစကဿ ခုခြင်းကြောင့် ရာဇာကတ္တားမှတစ်ပါး အားလုံး ကဿစိ- ဖြစ်ကောင်း၏ဟူလို)၊ ဖေတိ-ပေး၏၊ သောဒိကော ပဒေသော- သည်လည်း၊ ဝိသုံဂါမသိမာ-သည်၊ ဟောတိယော-သည်၊ တဿပိ ကေဿ ပဒေသဿ-၏၊ ဝိသုံဂါမသိမာယ-၏၊ တဿဟောန္တတ္ထာယော - သာလျှင်၊ သာ ဝိသုံဂါမသိမာစ - သည်လည်းကောင်း၊ ဣဘရာ- သော၊ ပကတိဂါမသိမာ စ- သည်လည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဓသိမာသဒိသာဝ-ဗဒ္ဓသိမ်နှင့်တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

ပန-အထူးကား (ကေဝလံပန၊ တွေလေက၊ ဝိသေသချည်းမှတ်)၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ တိစိဝရဝိပ္ပဝါသပရိဟာရံ-သက်န်းသုံးထည်နှင့် ညဉ့်ကင်း၍နေခြင်း၌ အစောင့်အရှောက်ကို၊ န လဘတိ-မရ၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ-ကို၊ ဒဠဗ္ဗ-အပ်၏။

အဂါမကေ အရညေတိ-ကား၊ ဝိဉ္ဇာဋ္ဌဝိသဒိသေ - ဝိဉ္ဇာတောနှင့်တူသော၊ အရညေ-၌၊ တေန-ကြောင့်၊ အဂါမကံနာမာတိအာဒိ-အစရှိသော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ပန-ဂါမသိမ်မှတစ်ပါး အရညသိမ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ (ဂါမသိမ်သည် စိဝရဝိပ္ပဝါသ မရသကဲ့သို့ ဤအရညသိမ်သည်လည်း စိဝရဝိပ္ပဝါသ- မရခြင်းအတူပင်တည်းဟု မှတ်ရမည်လော စုဒ္ဓိကြောင့်-ဟု ယူမှု၊ ပနသဒ္ဓါ ဝိသေသတည်း)၊ အယံသိမာ- ဤအရညသိမ်သည်၊ တိစိဝရဝိပ္ပဝါသပရိဟာရံ- သမာနသံဝါသသာမဟုတ် တိစိဝရဝိပ္ပဝါသအစောင့်ကိုလည်း၊ လဘတိ-၏၊ မစ္ဆဗန္ဓာနန္တိ-ကား၊ ကေဝနွာနံ- တံဝါသည်တို့၏။ ။ အဂမနပထေသတိတ္ထေ တေသ္မိံ ပဒေ-၌၊ ဂန္တု- ငှါ၊ အသက္ကုဏေယျပထေသု-မစွမ်းနိုင်ရာ ခရီးတို့၌၊ ယတ္ထ-ယေသု ပထေသု- တို့၌၊ တဒဟေဝ- ထိုနေ၌သာလျှင်၊ ဂန္တု-၍၊ တဒဟေဝ-၌သာလျှင်၊ ပစ္စာဂန္တု- ငှါ၊ သက္ကာ-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ တာဒိသေသု-ကုန်သော၊ ပထေသု (ထည့်)- တို့၌၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ- သည်၊ ဝါ- ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန-အပ္ပိဘပါးကား၊ တေသံ မစ္ဆဗန္ဓာနံ-တို့၏၊ ဂမနပရိယန္တဿ-သွားရာခရီးအဆုံး၏၊ ဩရဘေ- ၌၊ ဝါ-ဤမှာဘက်အရပ်သည်၊ ဂါမသိမာသင်္ခံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဩရေ-၌၊ ဂါမသိမ်-ကို၊ အသောဓေတော-၍၊ ကမ္ပံ-ကို၊ ကာတု-ငှါ၊ နဝဂ္ဂတိ-မအပ်၊ မဇ္ဈေ ဌိတာနံ- သဗ္ဗဒိသာသု သတ္တဗန္ဓာရာတိ-ကား၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ဌိတာနံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဌိတောကာသတော-တည်ရာအရပ်မှ၊

သဗ္ဗဒိသာသု-တို့၌၊ သတ္တဗ္ဗန္တရာ-တို့သည်။ ။ တတ္ထာတိ-ကား၊ တေသု အဗ္ဗန္တ
 ရေသု-တို့တွင်၊ တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရိသာဝသေန-ဖြင့်၊ ဝစုတိ-
 ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပစာရတ္ထာယာတိ-ကား၊ သိမောပစာရတ္ထာယ-သိမ်ဥပစာ
 အကျိုးငှါ။ ။ သိမာဘာဝံ ပဋိက္ခိပိတ္တာတိ-ကား၊ မဒ္ဒသိမာဘာဝံ-ကို၊ ပဋိက္ခိ
 ပိတ္တာ-၍။ ။ တွေ့ တေသိသံ သိမာယံ-၌၊ ကော- တူသော၊ ဥပေါသထော-
 သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သာသိမာ- သည်၊ ကေပေါသထာ-မည်၏၊
 စ-ဆက်ဦးအံ၊ တွေ့ တေသိသံ ဝစနေ-၍ “အယံ တတ္ထ သမာနသံဝါသာ ကေ
 ပေါသထာ” ဟူသောစကားရပ်၌၊ ဥပေါသထာ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဝိသု-အသီး၊ ဘဂ
 ဝတာ-သည်၊ ဂဟိတတ္ထာ- ကြောင့်၊ အဝသေသကမ္မဝသေန-ဖြင့်၊ သမာနသံဝါ
 သတာ-အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

ဝုတ္တာတိ-ကား၊ အမဒ္ဒသိမာပရိစ္ဆေဒံ-ကို၊ ဒဿေတု- ငှါ၊ ဥပေါသထက္ခန္ဓကေ-
 ၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တာ- ပြီ။ ။ အနုအနု-အဖန်ဖန်၊ ဝါ-မပြတ်၊ ပဝတ္တံ-
 (ထည်) ဖြစ်သော၊ အစုမာသံ-လခဲ၌၊ အစုမာသံ - အဖန်ဖန်ဖြစ်သောလခဲ၌၊ အစု
 မာသေ အစုမာသေ-လခဲတိုင်း လခဲတိုင်း၌၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော-
 အနုစုမာသံဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း၊ အနုဒသဟန္တိအ-ဒိသု- ကုန်သော၊ ပဒေသု
 ပိ-တို့၌လည်း၊ ဝေ-၍အတူ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ ။ ဒေဝေတိ-ကား၊ မေသေ-
 သည်။ ။ ဝလဟကေသု ဝိဂတမတ္ထေသုတိဝစနံ- ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဘာဝေန
 ဘာဝလက္ခဏေ-အနက်၌၊ ဝါ-ကြံယာတခုဖြင့် ကြံယာ-တခုကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်
 သောအနက်၌၊ ဝိဟိတံ-သော၊ ဘုမ္မံ-သတ္တမိဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။

ဥဒကပ္ပဝါဟော-ရေအလျဉ်ကို၊ သောတန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တိ-အပ်၏၊ တိတ္ထေန ဝါ၊
 အမျှားကူးနေကျ ဆိပ်ကမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိတ္ထေနဝါ- အမျှားကူးနေကျ
 ဆိပ်ကမ်းမဟုတ်သော အရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩတရိတွာ - သက်ဆင်းပြီး၍၊
 ဣတိ- သို့၊ ပါဌသေသော-ကို၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗာ- အပ်၏။ ။ တိမဇ္ဈလံ ပဋိစ္ဆာ
 ဒေတွာတိ-ကား၊ ယထာ ယေန အာကာရေန - ဖြင့်၊ နိဝါသိယမာနာယ-ဝတ်
 အပ်သည်ရှိသော်၊ တိမဇ္ဈလပဋိစ္ဆာဒနံ-အဝန်း သုံးပါးလုံးဖုံးလွှမ်းမိသည်၊ ဟောတိ-
 ၏၊ ဝေ တထာ တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ နိဝါသေတွာ-၍။ ။ ဥတ္တရန္တိ
 ယာတိ-ကား၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-၌၊ ဥတ္တရန္တိယာ-ကူးသော။ ။ ဘိက္ခုနိဝိဘဂေ-၌၊
 ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ နဒီလက္ခဏာ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ပါဠိယံ-၌၊ အာဂ
 တတ္ထာ-လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနိယာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 ဝုတ္တိ-အပ်ပြီ၊ ဝိသေသဗ္ဗာဝတော-အထူး၏ဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန-သည်၊ န ပန ဝုတ္တိ-မိန့်ဆိုအပ်သည်မဟုတ်။

ကေနုစိ ခဏိတော အကတောတိ-ကား၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ တိရစ္ဆာနေနပိ-
သည့်လည်း၊ ခဏိတော-တူး၍၊ အကတော-သော။ နဒိ ဝါသမုဒ္ဒဝါဘိန္နိတောတိ-ကား၊
နဒိကုလံဝါ-မြစ်ကမ်းပါးကိုလည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒဝေလံဝါ-ပင်လယ်အပိုင်းအခြား
ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိန္နိတော-ခွဲ၍၊ တေလက္ခဏန္တိ-ကား၊ ယတ္ထ နဒိယံ ဝုတ္တပကဿရေ
ဝဿကာလေ ဥဒကံ သန္တိဋ္ဌတိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တပကာရလက္ခဏံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား
ရှိသောလက္ခဏာသို့။ ။ လောကီပိ-ဆားငန်အိုင်သည်လည်း၊ ဇာတဿရသခံမေဝ-
သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ ပန-အဖို့အပါးကား၊ ယတ္ထ ယသ္မိံ ဇာတဿရေ-၌၊
ဝုတ္တပကဿရေ-သော၊ ဝဿကာလေ-၌၊ ဝဿေ-သည်၊ ပစ္စိန္နမတ္တေ- ပြတ်ကာမျှ
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပိဝိတုံဝါ-သောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပါဒေ-တို့ကို၊
ခေဝိတုံဝါ-ဆေးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥဒကံ-သည်၊ န ဟောတိ-အံ၊ သုက္ခတိ-
ခြောက်သွေ့အံ၊ အယံ ဇာတဿရေ-သည်၊ ဂါမဓေတ္တ သခံမေဝ-သို့သာလျှင်၊
ဂစ္ဆတိ-၏။

ဥဒကုက္ကေပေါတိပဒေ-၌၊ ရဏတ္ထေ-၌၊ နိဿက္ကဝစနံ-ပဉ္စမိဝိဘတ်ကို၊ ဘဂ
ဝတေ-သည်၊ ကတံ-အပ်၏၊ (နိယံအနက်ပေးရိုးမှ တမျိုးယောဇနာလိုက်သည်။)
ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥဒကုက္ကေပေနာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-
ပြီ၊ ပန-အမေးစကားကို ဆိုဦးအံ၊ ကထံ-သို့၊ ဥဒကံ-ကို၊ ဘိက္ခုနာ-ကံပြုလိုသော
ရဟန်းသည် (ထည့်)၊ ခိပိတဗ္ဗံ-ပစ်အပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆာဘာဝတော-
ကြောင့်၊ တတ္ထာတိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထံ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ မဇ္ဈိမေန ပုရိသေနာတိ-ကား၊ ထာမမဇ္ဈိမေန-
အား အလယ်အလတ်ရှိသော၊ ပုရိသေန-သည်၊ အယံ ဥဒကုက္ကေပေါနာမာတိ
ဝါဌဿ-၏၊ အယံ-ဤအရပ်သည်၊ ဥဒကုက္ကေပေန-ရေတကျဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နာ-အပ်
သော၊ သီမာနာမ-မည်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

(ဥဒကုက္ကေပေန-ဖြင့်၊ အယံပရိစ္ဆိန္နာ-သည်၊ သီမာနာမ-၏၊ ဤသို့
ယောဇနာကြ၏၊ အယံ-ဟူသော ပယောဂဝန္တသဗ္ဗနာမ်၏ “ယတ္ထ ဇေ
ခိတ္တံ ဥဒကံ ဝါ ဝါလုကံ ဝါ ပိတတိ”ဟု အစွဲပြုယူဂ်တိုက်ရိုက်အဋ္ဌကထာ
ဖွင့်ထုတ်ပြီးဖြစ်၍ သင့်မည်မထင်၊ ဥဒကုက္ကေပေန ပရိစ္ဆိန္နာသီမာနာမ-ကား
ဥဒကုက္ကေပေါနာမ-၏အဖွင့်သာဟု မှတ်ရာ၏။)

ယာဝ-လောက်၊ ပရိသ္မာ-သည်၊ ဝစုတိ-၏၊ တာဝ-လောက်၊ အယံ သီမာပိ-
သည်လည်း၊ ဝစုတိ-၏၊ ပရိသပရိယန္တတော-ပရိသတ်၏အဆုံးမှ၊ ဥဒကုက္ကေပေါ
ယေဝ-ရေတကျသည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ-နှိုင်းယှဉ်အပ်သော ပမာဏတည်း။ ပန-

အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ နဒီ-သည်၊ နဘတ်ဒီသ-မရှည်လျားသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ပဘဝတော-မြစ်ဖျားမှ၊ ပဌာယ-၍၊ ယာဝမုဒ္ဒါရ်-ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာဝတိုင်အောင်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောအရပ်၌၊ သံဃော- သည်၊ သစေ နိသိဒတိ-အံ့၊ သကသာပိ- (ရှေ့လမ်း) သော၊ နဒီ-သည်၊ ဧတသံယေဝ ဘိက္ခုနံ-တို့အားသာလျှင်၊ သစေ ပဟောတိ-အကယ်၍ဆန့်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဥဒကုက္ခေပသိမာကမ္မံ-ဥဒကုက္ခေပ သိမ်ဖြစ်အောင် ပြုဖွယ်အမှုသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။ (ပရိကပ္ပသန္တိဌာန်ကာရဏသုံးဝါကျ ရှိသော်လည်း အကျိုးဖလ သံသယဝါကျကား တခုသး။)

ပကတိဝသကာလေတိ-ကား၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဖြစ်သော နဒီနိဇိတ်၌၊ ငုတ္တပကာရေ- ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဝဿကာလေ - မိုးလ၌၊ စတုသု မာသေသတိ- ကား၊ ဝဿာနဿ- မိုးဥတု၏၊ စတုသု-ကုန်သော၊ မာသေသု-တို့၌၊ အတိဝုဋ္ဌိ ကာလေ-မိုးကောင်းရာအခါ၌၊ ဩဃေန-ရေအလျဉ်သည်၊ ဩတ္တတောကာသော- ဖုံးလွှမ်းရာအရပ်ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗော- မယူအပ်၊ ဟိသစ္စံ- ၏၊ သောဩတ္တတောကာ သော-သည်၊ ဂါမသိမာသခံမေဝ- သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ အန္တောနဒီယံ-၌လည်း ကောင်း၊ ဇာတဿရေ-၌လည်းကောင်း၊ ဇာတပိဋ္ဌပါသာဏဒီပကေသုပိ- ပေါ် သောကျောက်ဖြာ၊ ကျောက်ဆောင်၊ ပေါ်သော ကျွန်းငယ်တို့၌လည်း၊ အယမေဝ ဝိနိစ္ဆယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ နဒီ-သည်၊ ပရိပုဏ္ဏော-ဖြည့်သည်၊ သဗေတိတ္ထိကာ-ညီမျှသောကမ်းရှိသည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဥဒကသာဋ္ဌိကံ-ရေသနပ်ကို၊ နိဝါသေတွာပိ-ဝတ်၍လည်း၊ အန္တောနဒီယံယေဝ- မြစ်တွင်း၌သာလျှင်၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဥဒကသာ ဋ္ဌိကံ-ကို၊ နိဝါသေတွာပိ-၍လည်း၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတံ-ငှါ၊ သစေန သက္ကောန္တိ- အံ့၊ ဧဝံ အသက္ကောန္တေသု- ရှိသော်၊ နာဝါယပိ-၌လည်း၊ ဌတွာ-၍၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ပန တသာပိ-ထိုသို့ပင် လေ့ပေါ်၌၊ ပြုထိုက်ပါသော်လည်း၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ နာဝါယ- လေ့ပေါ်၌၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတံ-ငှါ၊ နဝုတိ-မအပ်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ နာဝါယ-၌၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတံ-ငှါ၊ နဝုတိ- မအပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။

ဟိ-ယံသွာ-ကြောင့်၊ ဥဒကုက္ခေပမေဝ-ရေတကျမျှသည်သာလျှင်၊ သိမာ- တည်း၊ တံသိမံ-ထိုရေတကျမျှဖြစ်သောသိမ်ကို၊ နာဝါ-သည်၊ သိသမေဝ-လျင်မြန် စွာသာလျှင်၊ အတိက္ကာမေတိ-လွန်သွားစေ၏၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အညိဿာ-ကမ္မဝါ စာဖတ်ရာသိမ်မှတပါးသော၊ သိမာယ-၌၊ ဥတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အညိဿာ- ဥတ်တားရာသိမ်မှတပါးသော၊ သိမာယ-၌၊ အနုဿာဝနာ-ကမ္မဝါစာသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-(ထည့်)ထိုသို့ ဥတ်တသိမ်၊ ကမ္မဝါစာတသိမ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

ဂစ္ဆန္တိယာ-သော၊ နာဝါယံ-၌၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဣတိအာယံ-
 သည်ကား၊ ပရိဘောဇရာ-တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နာဝံ-ကို၊ အရိတ္တေန-ထိုးဝါး
 ဖြင့်၊ ဌပေတွာ ဝါ-ရပ်ထားပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ပါသာဏေ-၌၊ ဝါ-တို့ကို၊
 လမ္ပိတွာ ဝါ-ဆွဲချိတ်ပြီး၍လည်းကောင်း၊ အန္တောနဒိယံ-၌၊ ဇာတရက္ခေ-ရောကျ
 အပဉ္စဘည်သော သစ်ပင်၌၊ ဗန္ဓိတွာ ဝါ-ချည်ထားပြီး၍ လည်းကောင်း၊ ကမ္မံ-ကို၊
 ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ အန္တောနဒိယံ-၌၊ ဗဒ္ဓအန္တကေပိ - ဖွဲ့အပ်သော ငြမ်း၌လည်း
 ကောင်း၊ အန္တောနဒိယံ-၌၊ ဇာတရက္ခေပိ-ရေတကျအတွင်းပေါက်သော သစ်ပင်၌
 လည်းကောင်း၊ ဌိတေဟိ - တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊
 ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။

ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ရုက္ခဿ- ရေတကျ အတွင်းတည်သော သစ်ပင်၏၊
 သာခါဝါ-အကိုင်းအခက်သည် လည်းကောင်း၊ တဇော ရုက္ခဇော- မှ၊ နိက္ခန္တံ
 ပါရောဂောဝါ-ထွက်သောမြစ်ပျဉ်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိနဒိတီရေ-မြစ်ကမ်း
 ဧတေ၌၊ ဝိဟာရသီလာယဝါ-ကျောင်းသိမ်၌လည်းကောင်း၊ သဇေပတိဌိတော-အံ့၊
 ဧဝံသတိ-သော်၊ သိမ်-ဝိဟာရသိမ်၊ ဂါမသိမ်ကို၊ သောဓေတွာဝါ-လည်းကောင်း၊
 သာခံ-အကိုင်းအခက်ကို၊ ဝါ-အကိုင်းအခက်မြစ်ပျဉ်းကို၊ ဆိန္ဒိတွာဝါ-ဖြတ်ပြီး၍
 လည်းကောင်း၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဗဟိ နဒိတီရေ-၌၊ ဇာတရုက္ခဿ-
 ပေါက်သော သစ်ပင်၏၊ အန္တောနဒိယံ-၌၊ ပဝိဌသာခါယ ဝါ-ငင်နေသော
 သစ်ကိုင်း၌လည်းကောင်း၊ ပါရောဂဟဝါ-၌လည်းကောင်း၊ နာဝံ-ကို၊ ဗန္ဓိတွာ-
 ၍၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကရောန္တေဟိ-တို့သည်၊ သီမာ
 ဝါ-သိမ်ကိုလည်း၊ သောဓေတဗ္ဗာ-အပ်၏၊ သာခံ-မြစ်အတွင်း မြေထိနေသော
 အကိုင်းကို၊ ဆိန္ဒိတွာ-၍၊ ဗဟိနဒိတီရေ-၌၊ တဿ ဇာတရုက္ခဿ-၏၊ ဗဟိပတိ
 ဌိတဘာဂေါဝါ-ကိုလည်း၊ နာသေတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပန-အနေကန်မှတပါး၊ ကေန
 ကိုဆိုဦးအံ့၊ နဒိတီရေ-၌၊ ခါဏကံ-ငုတ်ကို၊ ကောဇ္ဇေတွာ-စိုက်၍၊ တတ္ထ တသ္မိ
 ခါဏကေ-၌၊ ဗဒ္ဓနာဝါယံ-၌၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ နဝဇ္ဇတိယေဝ-မအပ်သည်
 သာလျှင်တည်း။

နဒိယံ-၌၊ သေတုံ-တံတားကို၊ ကရောန္တိ-ကုန်၏၊ အန္တောနဒိယံယေဝ-၌သာ
 လျှင်၊ သေတုံဝါ-တံတားသည်လည်းကောင်း၊ သေတုံပါဒါဝါ- တံတားတိုင်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ပတိဌိတဒ-တည်ကုန်သည်၊ သဇေဟောန္တိ-အံ့၊ ဧဝံသန္တေသု-
 သော်၊ သေတုမှိ-တံတားပေါ်၌၊ ဌိတေဟိ-တည်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကမ္မံ-ကို၊
 ကာတုံ-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ပန-ဗျတိရိုက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သေတုံဝါ-တံတားသည်
 လည်းကောင်း၊ သေတုံပါဒါဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိတီရေ-ကမ်း၏အပဉ္စ၊

ပတိဋ္ဌိတာ-တည်ကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ (လိုက်)-အံ၊ ဧဝံသန္တေသု သေဝံ၊
 သေတုမှိ-ဌ၊ ဌိတေဟိ-တို့သည်။ ကမ္မ-ကို၊ ကာတု-ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ သိမံ-ကို၊
 သောဓေတွာ-၍၊ ကမ္မ-ကို၊ ကာတဗ္ဗ-အပ်၏၊ သေတုပါဒါ-တို့သည်။ အန္တော-
 မြစ်တွင်း၌၊ ဝါ-ကမ်းစပ်အတွင်း၌၊ အသ ဌိတာ-အံ၊ သေတုပန-သည်ကား၊
 ဥဘိန္ဒုမှိ-နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိရုနံ-တို့၏၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ အာကာ
 သေ-ဌ၊ အထ ဌိတော-အံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝံ၊ သေတုမှိ-ဌ၊ ဌိတာ-တည်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မ-ကို၊ ကာတု-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ဇာဘဿရေပိ-၌လည်း၊
 ဧသဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗော- အပ်၏။

ယသ္မိံ ပဒေသေ ၂၀၊ သဏ္ဌဟန္တိတိ ဧတေန ပါဠေန-ဖြင့်၊ ယံ ပဒေသံ-
 ကို၊ ဥဒ္ဓံ ဝစုနက ဥဒကံ ဝါ-လျှံတက်သော ရေသည် လည်းကောင်း၊ ဝါ-
 ဒိရေသည် လည်းကောင်း၊ ပကတိစိယော ဝါ - ပကတိရိုးရိုး လှိုင်းတံပိုးတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဂေန-လျင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ အာဂန္တော-၍၊ ဩတ္တရန္တိ-
 လွှမ်းကုန်အံ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ပဒေသေ-ဌ၊ ကမ္မ-ကို၊ ကာတု-ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊
 ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ ဒသေတိ-၏၊ ယံ ပဒေသံ-ကို ၂၀၊
 တတ္ထ တသ္မိံ ပဒေသေ-ဌ(လိုက်)၊ ဥမိဝေဂေါ-လှိုင်းတံပိုးအဟုန်သည်၊ သစေ
 မာခတိ-အကယ်၍ နှိပ်စက်ငြားအံ၊ (တနည်း) သစေ ဥမိဝေဂေါ မာခတိ-
 အကယ်၍ လှိုင်းရိုက်ခတ်ငြားအံ၊ ဧဝံသတိ-သေဝံ၊ နာဝါယဝါ-၌လည်းကောင်း၊
 အန္တကေဝါ-၌လည်းကောင်း၊ ဌတွာ-၍၊ ကာတဗ္ဗ-အပ်၏၊ တေသု နာဝါယန္တ
 ကေသု-(ယံ-ကား အာဂုံ) တို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ နဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ-
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ပန-အဘူးကို ဆိုဦးအံ၊ သမုဒ္ဒေါ-သည်၊ ဂါမသိမံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊
 နိဂမသိမံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဩတ္တရိတွာ-၍၊ သစေ တိဋ္ဌတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-
 သေဝံ၊ သမုဒ္ဒေါ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ တတ္ထ တေသု သမုဒ္ဒေါတ္ထတ
 ဂါမနိဂမသိမာသု- တို့၌၊ ကမ္မ-ကို၊ ကာတု - ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ- အပ်၏၊ တတော
 ပဋ္ဌာသ ကပ္ပိယဘူမိတိ ပါဌဿ-၏၊ ဩတ္တရိတွာ-၍၊ သဗ္ဗိတဥဒကန္တတော-
 ကောင်းစွာ တည်သော ရေ၏အဆုံးမှ၊ ဝါ-ရေငြိမ်ရာအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊
 အန္တော-ဌ၊ ဝါ-သည်၊ နဒိဇာတဿရ သမုဒ္ဒေါနာမ-မည်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော-
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကာလေတိဝစနံ- ကို၊ ဝဿာနဟေမန္တေ-တို့ကို၊
 သန္တာယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ သုက္ကေသုပိတိ-ကား၊ နိရုဒ္ဓကေ
 သုပိ-သော်လည်း၊ (ဟောတိ-၌ပင်) စ-ဆက်ဦးအံ၊ ဝါပိခဏနေ-၌၊ တံဌာနံ-
 သည်၊ ဂါမဓေတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ ယထာ-သို့၊ ဧဝံတထာ-တူ၊ အာဝါဠပေါက္ခ

ရုဏိ အာဒိနံ-ရေတွင်း၊ လေးထောင့်ကန် အစရှိသည်တို့ကို၊ ခဏနေပိ-၌လည်း၊
တံ ဌာနံ-သည်၊ ဂါမဓေတ္တံ-သည်၊ ဟောတိယေဝ-သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-
သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗ-အပ်၏၊ ဝပ္ပံ ဝါ- ကရောန္တိတိ-ကား၊ လာဗုတိပုသကာဒိ ဝပ္ပံ ဝါ-ဗူး၊
ဖရ အစရှိသော စိုက်ပျိုးခြင်းကိုလည်း၊ ကရောန္တိ-ကုန်၏။

(တိဗ္ဗရသကန္တိ တိန္ဒြကဗလံ၊ တိပုသသဒိသာ ကော ဝလ္လိဇာတိ တိဗ္ဗ
ရသံ၊ တဿ ဖလံ တိဗ္ဗရသကန္တိ ဝဒန္တိ-ဟူသော ဂုတ္တိလဝိမာနဋ္ဌကလာ၊ စ-ရ
တိဗ္ဗရ ရုက္ခာတိ သုဝဏ္ဏဘိဗ္ဗရုက္ခာ-ဟူသော ဝေဿန္တရာဇာတ်အဋ္ဌကလာ
တို့၌ တိဗ္ဗရသက-ဖရ၊ ခောင်းထောင်ဆရာတော်ကား တိပုသသဒ္ဓါ-ငြိတ်
ဟောဟု မိန့်ဆို၏၊ ပုသသဒ္ဓါ-ကား နွယ်၏ခါးအဆစ်မှ သီးခြင်းကြောင့်
ခါးဆစ်သီး (ငဆစ်သီး)ကို ဟော၏၊ ၎င်း ခါးဆစ်သီး သုံးလုံးသောက်
ကြီးထွားသော သခွါးသီးကို တိပုသ-ဟုဆို၏၊ အချို့ အရပ် အခေါ်ကား
ငြိတ်သခွါး။)

တံ ဌာနန္တိ-ကား၊ ယတ္ထ-၌၊ ဝါပိအာဒိကံ-တူးမြောင်းအစရှိသည်ကို၊ ဝါ-သည်
အစရှိသည်ကို၊ ကတံ-အပ်၏၊ တံ ဌာနံ-သည်၊ အညံ-သော၊ ဌာနံပန-သည်ကား၊
ကပ္ပိယဘူမိ-အပ်သောမြေမည်၏၊ ပန-အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဇာတဿရံ-ကို၊ ပူရေတွာ၊
ဖိုရုံ၊ ထလံ-ကုန်းကို၊ သဓေ ကရောန္တိ-အံ့၊ ဧဝံ ကရောန္တေသုဝါ-ကောင်း၊ ကေသ္မိ-
သော၊ ဒိသာဘာဂေ-၌၊ ပါဠိ-ကန်ဘောင်ကို၊ ဗန္ဓိတုာ-၍၊ သဗ္ဗမေဝ-အလုံးစုံ
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နံ ဇာတဿရံ-ကို၊ မဟာတဌာကံ-ကို၊ သဓေ ကရောန္တိ-အံ့၊
ဧဝံ ကရောန္တေသု ဝါ-သော် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဝံ - အလုံးစုံသောကုန်း၊
ကန်ကြီးသည်လည်း၊ အဇာဘဿရေ-ထုံးအိုင်မဟုတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဂါမ
သိမာသရံမေဝ-သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏။

နဒိဗ္ဗိ-ကိုလည်း၊ ဝိနာသေတွာ - ဖျက်ဆီးပြီး၍၊ တဌာကံ-တဘက်သည်
ကန်ကို၊ သဓေ ကရောန္တိ-အံ့၊ ဟေဌာ-အောက်၌၊ ပါဠိ-ကန်ဘောင်ကို၊ သဓေ
ဗဒ္ဓါ-အကယ်၍ ဖွဲ့အပ်ငြားအံ့၊ ဥဒကံ-သည်၊ အာဂန္တုာ-၍၊ တဌာကံ-ကို၊
ပူရေတွာ-၍၊ သဓေ တိဌတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ တဌာကေ-၌၊
ကမ္မံ-ကို၊ ကာတု-ငှါ၊ နဝဋ္ဌတိ-မအပ်၊ ဥပရိ-၌၊ ပဝတ္တနဌာနေ-ရေစီးရာအရပ်၌၊
ဆဋ္ဌိတံ-ကန်သည်စွန့်ပစ်အပ်သော၊ ဝါ-အန်ထွက်လာသော၊ ဥဒကံ-သည်၊ နဒိ-
ကို၊ သြတ္ထရိတွာ-၍၊ သန္တနဌာနုတေ-စီးရာအရပ်မှ၊ ပဌာယ-၍၊ ကမ္မံ-ကို၊
ကာတု-ငှါ၊ ဝဋ္ဌတိ-အပ်၏၊ ကာစိ-အချို့သော၊ နဒီ-မြစ်သည်၊ ကာလန္တရေန-၌၊
ဥပ္ပတိတွာ-ခုန်ကျော်၍၊ ဝါ-လျှံ၍၊ ဂါမနိဂမသိမံ-ကို၊ သြတ္ထရိတွာ-၍၊ ပဝတ္တတိ-
စီးဆင်းငြားအံ့၊ နဒီယေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကာတု-

ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။ ကာစိ-သော၊ နဒိ-သည်။ ဝိဟာရသိမ်-ကို၊ သစေ သြတ္တ
 ရတိ-အကယ်၍လွမ်းအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော၊ ဝိဟာရသိမ်တောဝ-ဟူ၍သာလျှင်၊
 သင်္ခ-သို့၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ တသ္မာဘိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အန္တော-သို့၊ ဝဇ္ဇတိ-
 ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သမန္တာ ၂၀၊ ကာတဗ္ဗောတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ ပဟောနက
 ဌာနံ-မိုင်းခြားမှ ပြုလောက်ရာ အရပ်ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယတ္ထ ယေသု ကုန္ဒဒိအာဒိသု-အကြင်
 မြစ်လောင်း၊ မြစ်ငယ် အစရှိသည်တို့၌၊ ပရိသပရိယန္တတော -မှ၊ ပဌာယ-၍၊
 သမန္တာ-၌၊ ဥဒကုက္ကေပပရိစ္ဆေဒေါ - သည်၊ နပ္ပဟောတိ-အံ့၊ တတ္ထ တေသု
 ကုန္ဒဒိအာဒိသု- တို့၌၊ ပဟောနကဌာနတော-မှ၊ ပဌာယ(သည်)- ၍၊ ဥဒကုက္ကေပ
 ပရိစ္ဆေဒေါ-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဥပစာရတ္ထာယာတိ-ကား၊ သိမောပစာရ
 ထွာယ-ငှါ။

ပန-အမေးကောင်းငယ်ကို ထုတ်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အညံ-ကံပြုရာ
 သတ္တဗ္ဗန္တရမှ တပါးသော၊ ဧကံ-သော၊ သတ္တဗ္ဗန္တရံ စ - ကိုလည်းကောင်း၊
 အညော-သော၊ ဧကော- သော၊ ဥဒကုက္ကေပေါ စ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပစာ
 ရတ္ထာယ-ငှါ၊ ဌပေတဗ္ဗော - အပ်သနည်း၊ ဣတိ-ဣမံ အနုယောဂံ-ဤသို့သော
 အမေးကို၊ ဝိသဇ္ဇန္တော-ဖြေလိုသော၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အယံတိတိအာဒိ-
 သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ အာဟ-ပြီ၊ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-
 သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကိံအတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊
 ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း၊ ယသ္မာ- ကြောင့်၊
 အယံ သတ္တဗ္ဗန္တရသိမ်တော-ကိုလည်းကောင်း၊ အယံ (လိုက်) ဥဒကုက္ကေပသိမ်တော-
 လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဌတောကာသဘော-တည်ရာ အရပ်မှ၊ ပဌာယ-၍၊
 လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ တသ္မာစ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘေဘိက္ခု - တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ-
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဧကသဒိသာ-တထပ်တည်းတူကုန်သည်၊ န ဟောန္တိ-ကုန်၊ ကဒါစိ-
 တရံတခါ၊ ဝစန္တိ-တိုးပွားကုန်၏၊ ကဒါစိ- တရံတခါ၊ ပရိဟာယန္တိ-ဆုတ်ယုတ်
 ကုန်၏၊ တသ္မာစ-ထိုသို့ ထိုရဟန်းတို့၏ အခါခပ်သိမ်း တထပ်တည်း မတူကုန်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယဒါ- ၌၊ ဘေဘိက္ခု - တို့သည်၊ ဝစန္တိ-တိုးပွား
 ကုန်၏၊ တဒါ-၌၊ သိမ်သက်ရော-သတ္တဗ္ဗန္တရသိမ်ချင်း ရောယှက်ခြင်း၊ ဥဒကုက္ကေပ
 သိမ်ချင်း ရောယှက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာစ-ထို့ ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 (စသဒ္ဓါရွှေထိုင်)၊ အညံ-သော၊ ဧကံ-သော၊ သတ္တဗ္ဗန္တရံစ-ကိုလည်းကောင်း၊
 အညော-သော၊ ဧကော-သော၊ ဥဒကုက္ကေပေါစ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပစာ
 ရတ္ထာယ-ငှါ၊ ဌပေတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊
 ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

ပန-ဆက်ဦးအံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ-၌၊ တတော-၊ ပ၊ နဝဋ္ဌတိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-
 သော၊ ယံ ဝစနံ-ကို၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တမ္ပိဝစနံ-ကိုလည်း၊
 ဘေဒတ္တမေဝ-ထိုက်ပြုရာ သတ္တဗ္ဗန္တရ၊ ဥဒကုက္ကေပမှတပါး တခုသော သတ္တဗ္ဗန္တရ၊
 ဥဒကုက္ကေပကို ဥပစာအတွက် ထားခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဝါ-ကံပြုရာ သတ္တ
 ဗ္ဗန္တရ၊ ဥဒကုက္ကေပမှတပါး တခုသော သတ္တဗ္ဗန္တရ၊ ဥဒကုက္ကေပကို ဥပစာအတွက်
 ထားထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊
 တတ္ထံ တေသု သတ္တဗ္ဗန္တရဥဒကုက္ကေပေသု-ဆိုတခုသော သတ္တဗ္ဗန္တရ၊ ဥဒကုက္ကေပ
 ဥပစာထားရာ သတ္တဗ္ဗန္တရသိမ်၊ ဥဒကုက္ကေပသိမ်တို့၌၊ ကတဿ-ပြုအပ်သော၊ ကမ္မဿ-
 ၏၊ ဝါ-သည်၊ ကုပ္ပတ္တာ-ပျက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊
 န ပန ဝုတ္တံ-မိန့်ဆိုအပ်သည်ကား မဟုတ်၊ ဣတိ-သို့၊ ပဏ္ဍိတေဟိ-တို့သည်၊ ဂဟေ
 တဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ပရိစ္ဆေဒတော-၊ ပ၊ ဌိးတာပီတိပါဌဿ-၏၊ အတ္တနော-၏၊ သတ္တ
 ဗ္ဗန္တရေန ဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကုက္ကေပေန ဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေသံ
 ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ သတ္တဗ္ဗန္တရဿ ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ ဥဒကုက္ကေပဿ ဝါ-၏လည်း
 ကောင်း၊ ယော ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တတော ပရိစ္ဆေဒတော-မှ၊ ဗဟိ-၌၊
 အညံ-သော၊ တတ္ထကံယေဝ-သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒံ-ကို၊ အနုတိက္ကမိတော-၍၊
 ဌိဘောပိ-တည်သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်၏၊ ကလံ-သို့၊ ဧတံ အတ္ထဇာတံ-ကို၊ ဝိညာယတိ-သိအပ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာ
 ဘာဝတော-ကြောင့်၊ ဣဒံ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု သန္နိဋ္ဌာနန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကဿရော-
 သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ကမ္မံ ကောပေတိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ ဣဒံဝစနံ-သည်၊ မဟာ
 အဋ္ဌကထာဒီသု-တို့၌၊ ဝဝတ္ထာနံ- ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ ဝါ-
 အချင်းချင်း မခရာယှက်အောင် သီးသန့်ပိုင်းခြားထားကြောင်း စကားတည်း၊
 ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ဣဒံ-၊ ပ၊ သန္နိဋ္ဌာနံ-ဟူသော ပါဌ်၏အနက်တည်း၊
 ဣတိ ဣဒန္တိအာဒိ-အစရှိသောဝါကျသည်၊ ယထာဝုတ္တဿ-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
 ပြီးသော သိမာစနာမေသော အစရှိသော စကားရပ်၏၊ နိဂမနံ-တည်း၊ စ-အကျယ်
 ပျာသ စုဏ္ဏိယမှတပါး အကျဉ်းသင်္ခေပ သင်္ဂဟကို ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထံ တေသို့ အဓိ
 ကာရေး-၌၊ ဗဒ္ဒါဗဒ္ဒဝသေနေဝ-၊ ပ၊ ပရာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ သင်္ဂဟဂါထာ-
 သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဂါထာအနက်။ ။ဣစ ဣမသ္မိံ သာသနေ-ဤ ပရိယတ္တိသာသနာ၌၊
 သိမာနာမ-မည်သည်၊ ဗဒ္ဒါဗဒ္ဒဝသေန-အပြားအားဖြင့်၊ ဒွိဓာ-နှစ်ပါး
 အပြားရှိ၏ (နှစ်ပါးကုန်သော အဖို့တို့ဖြင့်၊ ဌိ တာ-၏-ဟုလည်း သမ္ပန်)၊
 တဟိံ တဿံ သိမာယံ-တွင်၊ တိသမ္ပတ္တိယုတ္တာ-နိမိတ်၊ ပရိသာ၊ ကမ္မဝါစာ၊

သုံးဖြာသော သမ္ပတ္တိနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝဇ္ဇိတေကာသဝိပတ္တိကာ-ကြည်အပ်
 သော တဆယ့်တချက်သော အပျက်ရှိသော၊ ဗဒ္ဒသိမာ-သည်၊ ဧဏှာဒိတော-
 ဧဏှာ၊ သမာန၊ အဝိပွဝါသအားဖြင့်၊ တိဓာ-သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တဟံ
 တဿံ သိမာယံ-တွင်၊ ဗဒ္ဒသိမာယ-မှ၊ ငရု-တပါးသော အဗဒ္ဒသိမ်သည်
 လည်း၊ (စ-အကျေကြံ)၊ ဂါမာဒိတော-ဂါသိမ်၊ သတ္တဗ္ဗန္တရသိမ်၊ ဥဒ
 ကုက္ကေပ သိမ်အားဖြင့်၊ တိဓာ-၏။

စ-ယာဝတိကာ စ ဘိက္ခု။ ကမ္မပုတ္တာ- ဟူသော အဋ္ဌကထာ၏ ဦးကမ္မတပါး၊
 သဘာဂါပတ္တိယော စ န ဝိဇ္ဇန္တိ ဟူသော အဋ္ဌကထာ၏ဦးကာကို ဆိုဦးအံ့၊ သော
 သဘာဂါပတ္တိနာမ-သည်၊ ဝတ္ထုသဘာဂါ-ဝတ္ထုအားဖြင့် တူသောအဖို့ရှိသော၊
 ဝါ-အာပတ်ဟုဆိုအပ်သော အမည်နာမပညတ်၏ တည်ရာဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော
 တူသောအဖို့ရှိသော သဘာဂအာပတ်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိသဘာဂါ-အာပတ်
 အားဖြင့်တူသောအဖို့ရှိသောသဘာဂအာပတ်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဒုက္ခသို့ရောက်စေ
 တတ်သော အာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော သဘာဂအာပတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊
 ဒုဝိဓာ-နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဣတ္ထ တာသု ခွီသု သဘာဂါပတ္တိသု-တို့တွင်၊ ဣမ ဣသ္မိ
 အဓိကာရေ-ဤဥပုသ်ကံအရာ၌၊ ဝတ္ထုသဘာဂါ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 အဓိပ္ပေတာ-အပ်၏၊ ဣဘရာ-ဤမှတပါးသော၊ အာပတ္တိ- သဘာဂအာပတ်ကို၊
 န အဓိပ္ပေတာ-အလိုမရှိအပ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငါ့၊ ယံ သဗ္ဗေ
 သံသော ဝိကာလေတာဒနာတိအာဒိ-အစရှိသော ဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-
 သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ လဟုကာပတ္တိန္တိ-ကား၊ လဟုက-နံ-ပေါ့ကုန်သော၊ ထုလ္လစ္စယ
 ပါဝိတ္တိယပါဝိဇ္ဇေသနိယဒုက္ကဗ္ဗ ဒုဗ္ဘာသိတသင်္ခါတာနံ-ကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒ-ကုန်သော၊
 အာပတ္တိနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ လဟုကေန-သော၊ ဝိနယကမ္မေန-ဖြင့်၊ ဝိသုဇ္ဈန
 တော- သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ- သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ လဟုက-ကုန်သော၊ ထုလ္လစ္စယံ ပ၊ ဒုဗ္ဘာသိတသင်္ခါတာ- ကုန်သော၊
 ပဉ္စ- ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော- တို့သို့၊ ဝတ္ထုသဘာဂါယ- သော၊ သံဃာဒိသေ
 သာပတ္တိယာပိ - သည်လည်း၊ သတိ- ရှိသည်ရှိသော်၊ ဥပေါသထကမ္မံ-သည်၊
 ပတ္တကလ္လံ-သည်၊ န ဟောတိယေဝ - တည်း၊ ဣသွာ- ကြောင့်၊ ဝတ္ထုသဘာဂါယ-
 သော၊ သံဃာဒိသေသာပတ္တိယာပိ - သည်လည်း၊ သတိ- သော်၊ ဥပေါသထ
 ကမ္မံ- သည်၊ ပတ္တကလ္လံ- သည်၊ န ဟောတိယေဝ - တည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ဝိညာ
 ယတိ- နည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း၊ ယထာ ယသ္မာ- ကြောင့်၊
 သဘာဂသံဃာဒိသေသံ ပ၊ နမ္မစူဝီတိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ-
 ပြီ၊ တသွာ- ကြောင့်၊ ဝတ္ထုသဘာဂါယ - သော၊ သံဃာဒိသေသာပတ္တိယာပိ-

သည်လည်း၊ သတိ-သော်၊ ဥပေါသထကမ္ပိ-သည်၊ ပတ္တကလ္လံ-သည်၊ နဟောတိ
ယေဝ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ - အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
ပရိဟာရော - တည်း။

အနက်။ ။ ပန- အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ သဘာဝသံဃာဒိသေသံ-
သို့၊ အာပန္နဿ - ရောက်သောရဟန်း၏၊ သန္တိကေ - ဌ၊ အာဝိကတုံ-
ထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ န ဝဋ္ဋတိ - မသင့်၊ သဘာဝသံဃာဒိသေသံ - သို့၊
အာပန္နဿ - ၏၊ သန္တိကေ ဌ၊ သေ အာဝိကရောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ -
သော်၊ အာပတ္တိ- သည်၊ ဝါ- ကို၊ အာဝိကတံ - အပ်သည်၊ ဝါ-
ပြုရာရောက်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ပန - ထိုသို့ပင်ပြုရာ ရောက်သော်လည်း၊
ဒုက္ကဋ္ဌံ - မှ၊ န မဇ္ဈတိ၊ မလွတ်။

ပန၊ ထိုသို့ပင် သဘာဝ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သော်လည်း ရှိက ဥပုသ်ကံ
ပတ္တကလ္လံ မဖြစ်သော်လည်း၊ တဿံ သံဃာဒိသေသံပတ္တိယံ- ၏၊ ဝါ-သည်၊
အဒေသနာဂါမိနိတေဝံ- ဒေသနာဂါမိဟုတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ “လဟုကံ
ပတ္တိ” ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္တံ-အပ်ပြီ။ ။ ဝတ္တုသဘာဂါတိ-ကား၊
ဝတ္တုဝသေန-အားဖြင့်၊ သမာနဘာဂါ-တူသောအဖို့ရှိသော၊ ကေကောဋ္ဌာသာ-
တူသော အစရှိသော၊ (သဘာဂါ၌ သ သဒ္ဓါကား သဟ သမာန ပသဋ္ဌ သန္တ
တမာနံ ကာရိယေ၊ ဟု လာသော သ-တို့တွင် “ဟရိဿဝဏ္ဏော” ကဲ့သို့ သမာန
ကာရိယ သ-ဟုမုတ်)၊ ဣတိ ဣဒံ-အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-
၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သဘာဂါ-သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ န ဒေသေတဗ္ဗာ-အပ်၊ ယော
ဘိက္ခ-သည်၊ ဒေသေယျ-အံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-၏၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊
အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဂဝတာ- သည်၊
ဝတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ဣမမေဝ ဝတ္တုသဘာဂံ-ဤဝတ္တုသဘာဂအာပတ်ကိုသာလျှင်၊
ဒေသေတုံ- ငှါ၊ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ ပန- ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ အာပတ္တိသဘာဂံ-
ကို၊ ဒေသေတုံ- ငှါ၊ န ဝဋ္ဋတိ- သည်ကား၊ န- မဟုတ်၊ ဝဋ္ဋတိဝေ- အပ်သည်သော်လျှင်
တည်း၊ တေန- ကြောင့်၊ ဝိကာလဘောဇနပစ္စယာ အာပန္နံ ပနာတိအာဒိ- သော၊
ယံဝါကျံ- သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံဝါကျံ- ကို၊ သင်္ဂဟကံရော- သည် အာဟ-
ပြီ။ ။ အာပတ္တိသဘာဂန္တိ- ကား၊ အာပတ္တိယံ- အားဖြင့် သမာနဘာဂံ-သော၊
(အာပတ္တိ-ဟု-သည်စပ်။)

သာမန္တာ အာဝါသတိ ပဒေသယံ။ ၏၊ သာမန္တာအာဝါသံ- အနီးဖြစ်သော
 ကျောင်းသို့၊ သမိပဝါတရံ-သို့၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော- ကို၊ ဝေဒိတဗျော- အပ်၏။
 သဇ္ဇကန္တိ-ကား၊ တဒဟေဝ-ထိုသွားရာနေ၌သာလျှင်၊ အာဂမနတ္ထာယ-ပြန်လာ
 ခြင်းအကျိုးငှါ၊ (သမာနော၊ အဇ္ဈ ယဿ ပဟိဏဿာတိ သဇ္ဈကံ-ဟုပြု။) ပါဟေ
 တဗျောတိ-ကား၊ ပေသေတဗျော-အပ်၏။ ။ ဣစ္စေတံ ကုသလန္တိ ဧတ္ထ တေသ္မိံ
 ပဒတ္တယေ-၌၊ ဣတိ-သို့၊ ဧတံ လဘနံ-သည်၊ သုန္နရံ-ဘဒ္ဒကံ-ကောင်း၏၊ လဒ္ဓကပွံ-
 ရအပ်သော အပ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊
 နော စေ လဘေထာတိ-ကား၊ ဝိဟာဆုနံ-တို့၏၊ ဒုရတာယဝါ-ဝေးကွာလှမ်းကုန်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေ-၌၊ ပရိပန္နာဒိနာဝါ-ဘေးရန်အစရှိ
 သည်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိ န လဘေထ-အံ၊ တဿ သန္တိကေ ပဋိကရိယ
 တိတိ ဣမိနာဝစနေနံ- ဖြင့်၊ သဘာဂါပတ္တိ- ကို၊ အာဝိကတုမ္ပိ-ငှါလည်း၊ နလဗ္ဗတိ-
 မရအပ်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒီပိတံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သဘာ
 ဂါပတ္တိ- (ဝိဘတ်ပြင်လိုက်) ကို၊ အာဝိကတု-ငှါ၊ ယဒိ လဘေထ-အံ၊ ဧဝံသတိ-
 သော၊ အာဝိကတုပိ-၍လည်း၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကရေယျ-ရာ၏၊ ပန-အထူးကို
 ဆိုဦးအံ၊ သဗျော-သော၊ သံသော-သည်၊ သဘာဂံ-သော၊ သံသာဒိသေသံ-သို့၊
 အာပန္နော-သည်၊ ယဒိဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော၊ ဥတ္တိံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊
 ဥပေါသထံ-ကို၊ ကာတု-ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်၊ ဥပေါသထဿ-၏၊ အန္တရာယောဝ-
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဥဘောပိ- နှစ်ပါးကုန်သော ကြားသောရဟန်း၊
 ခံသေဝရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ-သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ-ကုန်၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊
 ဥတ္တိံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍ ၊ ပ၊ အာပဇ္ဇန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-သနည်း၊
 ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ န ဘိက္ခဝေ ၊ ပ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ဥတ္တိံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍ ၊ ပ၊ အာပဇ္ဇန္တိ- ကုန်၏၊ ဣတိ
 အယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။

အနက်။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သဘာဂါ-သော၊ အာပတ္တိံ-ကို၊ န ဒေသေ
 တဗျော-အပ်၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ သဘာဂံ-သော၊ အာပတ္တိံ-ကို၊ ဒေသေယျ-
 အံ၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊ အာပတ္တိံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊
 ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သဘာဂါ-သော၊ အာပတ္တိံ-ကို၊ န ပဋိဂ္ဂဟေတဗျော-မခံယူအပ်၊
 ယော ဘိက္ခု-သည်၊ သဘာဂံ-သော၊ အာပတ္တိံ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေယျ-အံ၊
 တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊ အာပတ္တိံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

သံသယော-ယုံမှားဒွိဟ၊ ဒွေဠကသည်။ ဝိမတိ-မည်၏။ တတ္ထ-တိဿံ ဝိမတိယံ-
 ထိုယုံမှားခြင်း၌၊ နိယုတ္တော-ယှဉ်သောသံသာသည်။ ဝေမတိကော-မည်၏။ သဗ္ဗေန-
 သော၊ ဣဒိနာ သံသေန-သည်။ ပုန-ဥပုသ်ပြုပြီးသည်မှနောက်၌၊ နိဗ္ဗေမတိကော-
 အာပတ်သင့်ခြင်း၌ ယုံမှားမရှိသည်။ ဟုတော-၍၊ သဘာဝံ-သော၊ အာပတ္တိဇာတံ-ကို၊
 ဒေသေတဗ္ဗမေဝ-တည်း၊ ဣတိ- ဤသို့သောစကားသည်။ ပါဠိယံ-၌လည်း၊ နေဝ
 အတ္ထိ-မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အဋ္ဌကထာယံ-၌လည်း၊ န စ အတ္ထိ-မရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ပန-ထိုသို့ပင် မရှိသော်လည်း၊ ဒေသိတေ - သော်၊ ဝါ- ပြောကြားခြင်း
 ကြောင့်၊ ဒေါသော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

(ပုန နိဗ္ဗေမတိကော ဟုတော ဒေသေတဗ္ဗမေဝ-ဟူသော ဤဝါကျ
 သည် မဟာဝါ တေရသကဏ် စူဠဝါ သမုစ္စယက္ခန္ဓက ဋီကာတို့၌ လာ၏။
 ပါဠိအသွား အဝါးဝသော ပုဂ္ဂိုလ်များက ၎င်းဝါကျ သဒ္ဓါအနေအထား
 မမှန်-ဟူသောစကားကို လက်သင့်ခံမည်ဖြစ်သော်လည်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်
 များကား လက်သင့်ခံနိုင်မည်မဟုတ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် စံပြ သာဓက
 ကား “ရညာနာမ မဟာရာဇ အဂတိဂမနာနိ ဝဇ္ဇေတွာ အပ္ပမတ္တေန
 ခန္တိမေတ္တာနုဒ္ဓယသမ္ပန္နေန ဟုတော ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေတဗ္ဗံ-ဟူသော အဝါရိ
 ယဇာတကအဋ္ဌကထာပင်တည်း၊ ကန်ငြိကာသစ်၏ နောက် ပေါ်ထွက်လာ
 သော ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာ၊ ကန်ငြိယောဇနာကြီး၊ ယောဇနာလေးတို့၌
 လည်း လာရှိ၏။ အမှားအမှန်ကိုကား ဝေခွဲမဆိုကြ။)

ဝုတ္တနယေနောဝါတိ - ကား၊ ပါရိသုဒ္ဓိ အာယသ္မန္တော အာရောစေထာတိ
 အာဒိနာ-အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ သာပတ္တိကဿ- အာပတ်ရှိသောရဟန်း၏၊
 ဥပေါသထကရဏေ-၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ပညတ္တံ-သော၊ ဒုက္ကဋ်-သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ-ကုန်၏၊
 ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တနယေနော - ဖြင့်သာလျှင်။ ။ ကသွာ-ကြောင့်၊ သဘာဂါပတ္တိ
 ယေဝ-ကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တာ-အပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆာ
 ဘာဝတော-ကြောင့်၊ တောသုဟိတိအာဒိ-အစရှိသော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊
 တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဝိသဘာဂါပတ္တိသု - ၂၀၊
 ဟောတိယေနောဝါတိ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဝါကျေ-၌၊ ဂုဠတ္ထံ-လျှို့ဝှက်တိမ်မြုပ်၊ ငုပ်သော
 အနက်ကို၊ ပန-ဥဒ္ဓရိတွာ ဒေသေမိ-ထုတ်ဆောင်၍ပြဦးအံ့၊ ဝိသဘာဂါသု-ကင်းသော
 သဘာဂရိကုန်သော၊ အာပတ္တိသု-တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနာသု-ရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ တေသံ

ယေဝ ပုဂ္ဂလာနံ-တို့အားသာလျှင်၊ အာပတ္တိ-အာပတ်ရှိလျက် ပါတိမောက်ကို
နာကြားခြင်းကြောင့် ဒုက္ခိယအာပတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သံဃဿ-အား၊ အာပတ္တိ-
သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ တသွာ-ကြောင့်၊ သံဃဿ- ၏၊ ကမ္မံ (ထည့်)-
သည်၊ ပတ္တကလ္လံ- သည်၊ ဟောတိယေဝ- တည်း။

စတုန္ဒ-ကုန်သော၊ ပါရာဇိကဒံနံ-တို့တွင်၊ အညတရံ-သော၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊
အဇ္ဈာပန္နကော-လွန်ကျူး၍ ရောက်သောသူသည်၊ အန္တိမဝတ္ထု အဇ္ဈာပန္နကော
နာမ-မည်၏၊ ပဏ္ဏကာဒိနံ-တို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယော-သည်၊ ပရတော-၌၊ ပါရာဇိကု
ဒေသေ-၌၊ အာဝိ-စွာ၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့။ ။ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဒေဝရာဇာနံ-
ဒေဝရာဇ်ဖြစ်သော၊ သက္ကံ- ကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ ယောကောစိ-သော၊ နာဂမာဏ
ဝကာဒိကော- နဂါးလုလင်အစရှိသော၊ အမနုဿဇာတိကော-လူဇာတ်မရှိသော
သတ္တဝါကို၊ တိရစ္ဆာနဂတောတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျာ-အပ်၏၊ အဿဂေါဏာဒယော-
တို့ကို၊ တိရစ္ဆာနဂတောတိ-ဟူ၍၊ န ဝေဒိတဗျာ-အပ်ကုန်၊ တေန-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ
စာတိအာဒိ-အစရှိသော၊ ယံ ဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာ
ရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ-၌၊ ဧတ္ထာတိ-ကား၊ တေသ္မိံ
ဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂလကထာယံ-၌။ ။ ယံဿ ဥပသမ္ပဒါ ပဋိက္ခိတ္တာတိပါဌဿ - ၏၊
တိရစ္ဆာနဂတော ဘိက္ခဝေ ၊ ပ၊ န ဥပသမ္ပာဒေတဗျောတိဝစနေန - ဖြင့်၊ နာဂ
သုပဏ္ဏာဒိနော-သော၊ ယဿ တိရစ္ဆာနဂတဿ- ၏၊ ဥပသမ္ပဒါ-ကို၊ ဘဂဝတား
သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တာ-ပယ်မြစ်တော်မူအပ်၏၊ သော တိရစ္ဆာနဂတော-သည်၊ ဣဓာပိ
ဣမိဿံ ဝဇ္ဇနိယကထာယံ-၌၊ တိရစ္ဆာနဂတောနာမ- မည်၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-
ကို၊ ဝေဒိတဗျာ-အပ်၏။

အနက်။ ။ ဘိက္ခဝေ- တို့၊ တိရစ္ဆာနဂတော-သည်၊ အနုပသမ္ပန္နော-
ပဉ္စင်းမဖြစ်၊ န ဥပသမ္ပာဒေတဗျော-ပဉ္စင်းခံ မပေးအပ်။

ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ - ၌၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဒေဝေ-
နတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ နာဂမာဏဝကာဒိကော-ရှိသော၊ ယောကောစိ-
သော၊ အမနုဿဇာတိကော - ကို၊ တိရစ္ဆာနဂတောတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတား-သည်၊
အဓိပ္ပေတော- အပ်၏၊ ဟိ-ယုတ္တိဒဠိမှတစ်ပါး အာဂမဒဠိကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါ
သာဒိကာယံ-ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌၊ တိရစ္ဆာနဂတောဘိက္ခဝေတိ ဧတ္ထ ၊ ပ၊
ဝေဒိတဗျောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ တိရစ္ဆာန်ဂတော တိက္ခဝေတိ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ သိက္ခာ
ပဒေ-ဌံ၊ နာဂေါ-၁-သညဗ္ဗလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ သုပဏ္ဏမာဏဝကာဒိနံ-
ဂဠုန်လုလင် အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရော-၁-သညဗ္ဗလည်း၊ ဟောတု-
စေ၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ဒေဝရာဇာနံ-သော၊ သက္ကံ-ကို၊ ဥပါဒါယ-
၍၊ ယောကောစိ-သော၊ အမနုဿဇာတိယော- လူဇာတ်မရှိသောသတ္တဝါ
သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ သဗ္ဗော-သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သော အမနုဿဇာတိ
ယော-ကို၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ-ဌံ၊ တိရစ္ဆာန်ဂတောတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏။

လဒ္ဓိ-အယူကို၊ တိတ္ထံ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဧတေသံ-တို့အား၊ တံ တိတ္ထံ-
သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တေ ပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ တိတ္ထိကာ-မည်ကုန်
၏၊ တိတ္ထိကာ ဝေ- တို့သည်သာလျှင်၊ နိရတ္တိနယေန-ဖြင့်၊ တိတ္ထိယာ-မည်ကုန်၏။
ဣတော - ဤသာသနာတော်မှ၊ အညလဒ္ဓိကာ - တပါးသော အယူရှိကုန်သော
သူတို့သည်၊ တိတ္ထိယာ- မည်ကုန်၏၊ ဣတိ အယံ- ကား၊ အတ္ထော- တိတ္ထိယာပုဒ်၏
အနက်တည်း။

သုတ္တဿ-ကောင်းစွာဟောထုတ် ပါတိမုက်ကို၊ ဥဒ္ဓေသော - သံရုပ်အကျဉ်း၊
ရွတ်ဆိုခြင်းသည်၊ သုတ္တုဒ္ဓေသော- မည်၏။ ပါရိသုဒ္ဓိဝေ - မိမိ၏ ထက်ဝန်းကျင်
အာပတ်မှ စင်ကြယ်ခြင်းသည် သာလျှင်၊ ဝါ- မိမိ၏ထက်ဝန်းကျင် အာပတ်မှ
စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြောကြားခြင်းသည်သာလျှင်၊ (အာရောစနကို ယူရခြင်း
ကြောင့် ဖလူပစာ၊ အဋ္ဌကထာ = အာရောစနဝသေန-စသော စကားကို
ထောက်ပါ။) ဥပေါသထော-တည်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော-ဥပုသ်၊ အဋ္ဌာ
နုပေါသထောတိ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ပဒေ- ဌံလည်း၊ သေဝ နယော-ကိုသာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ သောတိ-ကား၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော-သည်။ ။
ဩဝါဒေါ- အပြစ်မပြ ဆုံးမခြင်းသည်သာလျှင်၊ ပါတိမောက္ခံ-မည်၏၊ တဿ
ဩဝါဒပါတိမောက္ခဿ-ကို၊ ဥဒ္ဓေသော-သည်၊ သရူပေန-အားဖြင့်၊ ကထနံ-သည်၊
ဩဝါဒပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော၊ မည်၏။ ။ ဣမသ္မိံ ဝိတိက္ကမေ-ဤသို့သော
ကျူးလွန်ကျော်နင်းခြင်းကြောင့်၊ အယံနာမ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ
ဝေ-သို့၊ အာပတ္တိဝသေန-ဖြင့်၊ အာဏာပနံ-စေခြင်းသည်၊ ပညာပနံ-သိစေ
ခြင်းသည်၊ အာဏာ-မည်၏၊ သေသံ-သည်၊ အနန္တရသဒိသမေဝ-တည်း။

ခန္တိ ပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ ပ၊ ဝုတ္တာ-ကုန်သော၊ တိဿော-ကုန်သော၊ ဂါထာယောနာမ-မည်ကုန်သည်၊ ခန္တိပရမံ ပ၊ သာသနန္တိ- ဟူ၍၊ ဝါ-ကုန်သော၊ တိဿော-ကုန်သော၊ ဣမာဂါထာယော- တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ဂါထာနာမံ။ ။တိတိက္ခာ-ဟုဆိုအပ်သော၊ ခန္တိ-သည်းခံခြင်းသည်၊ ပရမံ-လွန်မြတ်သော၊ တပေါ-အကျင့်တည်း၊ နိဗ္ဗာနံ-ကို၊ ပရမံ-ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏၊ ပရူပသာတီ - တပါးသောသူကိုသတ်သောသူညှဉ်းဆဲသောသူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းသည်၊ န ဟိ ဟောတိ - သာလျှင်တည်း၊ ပရံ- တပါးသောသူကို၊ ဝိဟေဌယန္တော- သတ်သောသူညှဉ်းဆဲသောသူသည်၊ သမဏော-သည်၊ န ဟိ ဟောတိ-တည်း၊ (တနည်း) ပဗ္ဗဇိတော- ပဗ္ဗဇိတမည်သောသူသည်၊ ပရူပသာတီ-သည်၊ န ဟိ ဟောတိ-တည်း၊ သမဏော-သည်၊ ပရံ-ကို၊ ဝိဟေဌယန္တော-သည်၊ န ဟိ ဟောတိ-တည်း၊ (တနည်း) ယော သမဏော - အကြင်သမဏမည်သောသူသည်၊ ပရံ- ကို၊ ဝိဟေဌယန္တော- ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ- ကြောင့်၊ ပရူပသာတီ- မြတ်သောသီလကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ သော သမဏော-သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော-သည်၊ န ဟိ ဟောတိ-မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ (ဤနည်း၌ နအက္ခရာတလုံး ဆန္ဒာနုရက္ခဏ၊ ဝါစာသီလိဋ္ဌသာတည်း။) (တနည်း) ပရူပသာတီ- သူတပါးကို သတ်သောသူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော-အညစ်အကြေးကို နှင်ထုတ်သောရဟန်းသည်၊ န ဟိ ဟောတိ-တည်း၊ ပရံ-ကို၊ ဝိဟေဌယန္တော - ညှဉ်းဆဲသောသူသည်၊ သမဏော-ဝိဟိသခေါ်ငြား ဒေါသတရားကို ငြိမ်းအေးစေတတ်သော သူသည်၊ န ဟိ ဟောတိ- တည်း။

သဗ္ဗပါပဿ-အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားကို၊ အကရဏံ- မပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ကုသလဿ-စတုဘူမက ကုသိုလ်ကို၊ ဥပသမ္ပဒါ-ပြည့်စုံစေခြင်းလည်းကောင်း၊ သဓိတ္တ ပရိယောဒပနံ- မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တေ-ဤတရားသုံးပါးသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ- တို့၏၊ သာသနံ- အဆုံးမတည်း။

☞ အနုပဝါဒေါ-နှုတ်ဖြင့်မစွပ်စွဲခြင်း လည်းကောင်း၊ အနုပသာတောစ-ကိုယ်ဖြင့် မညှဉ်းဆဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ပါတိမောက္ခေ-သီလပါတိမောက်၌၊ သံဝရော စ- စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘတ္တသ္မိံ-ဆွမ်း၌၊ မတ္တညူ

တၢၢ်စ-အတိုင်းအရှည်ကို သိသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပန္နံ-အစွန်း
အဖျား၌တည်သော၊ သယနာသနဉ္စ-ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုမှီဝဲခြင်းလည်း
ကောင်း၊ အဓိစိတ္တေ-ဝိပဿနာအခြေခံ၊ ရှစ်တန်သမာပတ်၊ မဂ်ဖိုလ်စိတ်
မြတ်၌၊ အာယောဂေါစ- ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်း၊ အဖန်တလဲလဲ အား
ထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတ္တိ- သို့၊ ဇေတံ-ဤတရားငါးပါးသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ-
တို့၏၊ သာသနံ-မည်၏။

တတ္ထ တာသု တီသု ဂါထာသု- တို့၌၊ အဝယဝတ္ထော - ကို၊ ဇေ- သို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော- အပ်၏။ ။ ခန္တီ ပရမံ တပေါတိ- ကား၊ အဓိဝါသနခန္တီနာမ- စိတ်၏
အသက်၌ တက်၍ နေစေတတ်သော အဒေါသမည်၊ အဓိဝါသန ခန္တီသည်၊ ပရမံ-
သော၊ တပေါ-မည်၏။ တိတိက္ခာတိဝစနံ-သည်၊ ခန္တီယာဝေ-၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ-
တည်း၊ တိတိက္ခာသင်္ခါတာ- သော၊ အဓိဝါသနခန္တီ-သည်၊ ဥတ္တမံ- သော၊ တပေါ-
တည်း၊ ဣတိ အယံ- ကား၊ အတ္ထော - ပထမပါဒ၏ အနက်တည်း။ ။ ပန-ထိုမှ
တပါး၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝဒန္တိတိ- ကား၊ သဗ္ဗာကာရေန- အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ-ကို၊ ပရ
မန္တိ-ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ န ဟိ ပဗ္ဗဇိတော ပရူပဿာတိတိ - ကား၊
ယော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အဓိဝါသနခန္တီဝိရဟိတတ္တာ- ကြောင့်၊ ပရံ- ကို၊ ဥပဿာ
တေတိ ဗာဓတိ ဟိ သတိ- ညှဉ်းဆဲတတ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပဗ္ဗဇိတောနာမ-
မည်သည်၊ န ဟောတိ- မဖြစ်၊ ပန-အဖို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ စတုတ္ထပါဒေါ-သည်၊
တဿေဝ တတိယပါဒဿ-၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ- တည်း။

ဟိ-ခွဲဦးအံ့၊ န သမဏော ဟောတိတိ ဝစနံ-သည်၊ န ဟိ ပဗ္ဗဇိတော ဟောတိတိ
တေဿ ဝစနဿ - ၏၊ ဝေဝစနံ-တည်း၊ ပရံ ဝိဟေဌယန္တောတိ ပဒဒ္ဒယံ-သည်၊
ပရူပဿာတိတိ တေဿ ပဒဿ-၏၊ ဝေဝစနံ-တည်း၊ အထဝါ- ကား၊ ပရူပဿာ
တိတိ-ကား၊ သီလူပဿာတိ- သီလကိုဖျက်ဆီးတတ်သည်၊ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-
အံ့၊ သီလံ-ကို၊ သီလဿ-၏၊ (ဥတ္တမတ္ထေန၌ ဇပ်) ဥတ္တမတ္ထေန- မြတ်သော အနက်
သဘောအားဖြင့်၊ ဝါ-မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ- အပ်၏၊
စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ယော သမဏော-သည်၊ ပရံ-မိမိမှ တပါးသော၊ ယံကိဉ္စိ- သော၊
သတ္တံ-ကို၊ ဝိဟေဌယန္တော- ညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ- ကြောင့်၊ ပရူပဿာတိ- သီလ
ကိုဖျက်ဆီးတတ်သည်၊ အတ္တနော-၏၊ သီလူပဿာတိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သော
သမဏော - သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော နာမ- မည်သည်၊ န ဟောတိ- မဖြစ်၊ ဣတိအယံ-
သည်ကား၊ အတ္ထော-သီလူပဿာတိ၏ အနက်တည်း။

အထဝါ-ကား၊ ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ အဝိဝါသနခန္တိယာ-၏၊ အဘာဝါ-
 ကြောင့်၊ ပဗ္ဗပသာတိ-တပါးသော သတ္တဝါကို သတ်တတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပရံ-
 တပါးသော၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ခုံသ မကသမ္ပိ- ခြင်မှက်ကိုလည်း၊ သဗ္ဗိစ္စ-
 သတ္တဝါဟူသော အမှတ်နှင့်တကွ သတ်လိုသောစေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍၊ ဗီရိတာ-
 မှ၊ ဝေါရာပေတိ-၏၊ သောပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော-သည်၊ န ဟိ ဟောတိ-
 တည်း၊ ကိံကာရဏာ-ကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော-သည်၊ န ဟောတိ-
 နည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ တဿပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ဝါ- သည်၊ မလဿ-၏၊
 ဝါ-ကို၊ အပဗ္ဗာဇိတတ္တာ-မနှင်ထုတ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော-
 သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော-သည်၊ နဟိဟောတိ-တည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ အတ္တနော-၏၊ မလံ-ကို၊ ပဗ္ဗာဇယံ-တတ်၏၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊
 ပဗ္ဗဇိဘောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣတိဣဒံဝနေ-ဤ ပဗ္ဗာဇယံမတ္တနော မလံ-
 ဟူသောစကားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတလက္ခဏံ-ရဟန်း၏မှတ်ပြောင်းစကားတည်း၊ ယောပိ
 ပုဂ္ဂလော-သည်လည်း၊ နဟေဝခေါ ဥပသာတေတိ နမာရေတိ-မသတ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ အပိစ- ထိုသို့မသတ်ပါသော်လည်း၊ ဒဏ္ဍာဒိဟိ-လုံကန် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ဝိဟေဌတိ-ညှဉ်းဆဲ၏၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပရံ- ကို၊ ဝိဟေဌယန္တော-သော်၊
 ဝါ-၍၊ သမဏော- မည်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ကိံကာရဏာ-ကြောင့်၊ သော
 ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပရံ-ကို၊ ဝိဟေဌယန္တော-သော်၊ သမဏော-သည်၊ န ဟောတိ-
 သနည်း၊ ဣတိ အယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ တဿပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ဝါ- သည်၊
 ဝိဟေဌသယ-ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ အသမိတတ္တာ-မငြိမ်းအေးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပရံ-ကို၊ ဝိဟေဌယန္တော-သော်၊ သမဏော-သည်၊
 နဟောတိ- မဖြစ်၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း၊ ဟိ သစ္စံ-၏၊ ပါပါနံ-
 တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ သမိတတ္တာဟိ သမိတတ္တာဒေဝ-ငြိမ်းအေးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ သမဏောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣတိဣဒံ ပါပသမနံ-ဤသို့
 မကောင်းမှုအေးငြိမ်းခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိတလက္ခဏံ-တည်း။

ဒုတိယဂါထာယ-၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ သဗ္ဗပါပ
 သာတိ-ကား၊ သဗ္ဗာကုသလဿ-ခပ်သိမ်းသော အကုသိုလ်ကို၊ အကရဏန္တိ-ကား၊
 အနုပ္ပါဒနံ- မဖြစ်စေခြင်းလည်းကောင်း၊ ကုသလဿာတိ - ကား၊ စတုဘူမက
 ကုသလဿ - ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို၊ ဥပသမ္ပဒါတိ - ကား၊ ဥပသမ္ပု
 ဒနံ- ပြည့်စုံစေခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘော- ရခြင်းလည်းကောင်း၊ သမိတ္တ

ပရိယောဒပနန္တိ - ကား၊ အတ္တဒနာ-၏ စိတ္တဿ-ကို၊ ဝေါဒါပနံ-ဖြူစင်စေခြင်း၊
 လည်းကောင်း၊ ပာဏသရကရဏံ- ပြုံးပြုံးပြက်အရောင်ထွက်အောင် ပြုခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗဒသော - အားဖြင့်၊ ပရိသောဓနံ - ထက်ဝန်းကျင်မှ သုတ်သင်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-၌ စပ်၊) ဝန-ဆက်ဦးအံ့၊ တံ သစိတ္တ ပရိယောဒပနံ-သည်၊
 အရဟတ္တေန- ဖြင့်၊ ဟောတိ-၏၊ (အရဟတ္တဖိုလ် ရမှ အစွမ်းကုန် စိတ်ဖြူစင်၏
 ဟူလို၊) ဣတိ- သို့၊ သီလသံဝရေန- စောင့်စည်းအပ်သော သီလဖြင့်၊ သဗ္ဗပါပံ-ကို၊
 ပဟာယ-၍၊ လောကီယလောကုတ္တရာဟိ-ကုန်သော၊ သမထဝိပဿနာဟိ-တို့ဖြင့်၊
 ကုသလံ-ကို၊ သမ္မာဒေတွာ- ပြည့်စုံစေပြီး၍၊ အရဟတ္တေန-ဖြင့်၊ စိတ္တံ- ကို၊ ပရိယော
 ဒါပေတဗ္ဗံ- စေအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဧတံ- ဤတရားသုံးပါးသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ- တို့၏၊
 သြဝါဒေါ အနုသိဋ္ဌိ - အဆုံးအမတော်တည်း။

☸ တတိယဂါထာယ-၌၊ အတ္ထော- ကို၊ ဧဝံ - ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော - အပ်၏၊ အနု
 ပဝါဒေါတိ-ကား၊ ဝါစာယ-ဝစိဒ္ဓါရဖြင့်၊ ကဿစိ - ကို၊ အနုပဓဒနံ-မစွပ်စွဲခြင်း
 လည်းကောင်း၊ အနုပဿာတောတိ - ကား၊ ကာယေန-ကာယဒ္ဓါရဖြင့်၊ ကဿစိ-
 ကို၊ ဥပဿာတဿ-သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ အကရဏံ- မပြုခြင်းလည်းကောင်း၊
 ပါတိမောက္ခေတိ-ကား၊ ယံပါတိမောက္ခံ-သည်၊ ပအတိမောက္ခံ- အပြားအားဖြင့်
 အလွန်မြတ်သည်၊ အတိပမောက္ခံ - အလွန်အပြားအားဖြင့် မြတ်သည်၊ ဥတ္တမံ -
 သော၊ သီလံ-သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဝါ-တနည်းကား၊ ယံ တံ ဓမ္မဇာတံ- သည်၊
 အဂတိဝိသေသေဟိ - မလားအပ်သော ဂတိအထူးတို့မှ၊ ပါတိ - စောင့်တတ်၏၊
 ဒုဂ္ဂတိတသေဟိ - ဒုဂ္ဂတိဘေးတို့မှ၊ မောက္ခေတိ - လွတ်စေတတ်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ
 ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ကမ္မဓာရည်းသမာသိ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တံ ဓမ္မဇာတံ-ကို၊
 ပါတိမောက္ခန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဝါ-ကား၊ ယံ တံ ဓမ္မဇာတံ-သည်၊ ယော
 ပုဂ္ဂလော-သည်၊ နံ သီလံ-ကို၊ ပါတိ ၏၊ တံပုဂ္ဂလံ-ကို၊ မောက္ခေတိ-၏၊ ဣတိ ဣမိနာ
 ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော ဗျာခိကရဏတ်၊ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တံ ဓမ္မဇာတံ-ကို၊ ပါတိ
 မောက္ခန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ (စ-ကို နောက်- သံဝရောနောင်ရွှေ့ထိုင်။)

သံဝရောဟိ-ကား၊ သတ္တန္တံ - ကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာနံ-တို့ကို၊ အဝီတိက္ကမ
 လက္ခဏော - မလွန်ကျူးခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ သံဝရော-လည်းကောင်း၊ မတ္တညူ
 တာတိ-ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာရိဘောဂဝသေန-ခံယူခြင်း၊ သုံးဆောင်ခြင်း၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ပမာဏညူတာ-အတိုင်းအရှည်ကို သိသောသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 ပန္နိဉ္စ သယနာ သနန္တိ-ကား၊ ဇနသသန္နနိရဟိတံ- လူတို့၏ ထိခိုက် တိုးဝှေ့

ခြင်းမှ ကင်းသော၊ နိဗ္ဗာန်သမ္မာဓိ-လူတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းခြင်း မရှိသော၊ ဝိဝိတ္တံ-
 ဆိတ်ငြိမ်သော၊ သေနာသနဉ္စ - အိပ်ရာကျောင်းကိုမှီဝဲခြင်းလည်းကောင်း၊ စ-ဆက်
 ဦးအံ၊ စွေ တေိယံ ဂါထာယံ-၌၊ ဒွိဟိယေဝ-ဆွမ်း၊ ကျောင်းအားဖြင့်
 နှစ်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ-တို့ဖြင့်၊ စတုပစ္စယသန္ဓေသော-
 လေးပါးသောပစ္စည်း၌ ကောင်းစွာရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဒီပိတော-အပ်
 ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒွိဟိယေဝ-ကုန်သော၊
 ပစ္စယေဟိ-တို့ဖြင့်၊ စတုပစ္စယသန္ဓေသော-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဒီပိတော-
 အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊
 ပစ္စယသန္ဓေသ သာမညေန-ပစ္စည်း၌ ရောင့်ရဲမှု တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣတိရဒ္ဓယ
 သာပိ-ဤဆွမ်း၊ ကျောင်းမှတစ်ပါးသော သင်္ကန်း ဆေး၏လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊
 လက္ခဏာဟာရနယေန-ဖြင့်၊ ဇောတိတတ္တာ-ထွန်းပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဒွိဟိယေဝ-သံလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ-တို့ဖြင့်၊ စတုပစ္စယသန္ဓေသော-
 လေးပါးသောပစ္စည်း၌ ကောင်းစွာရောင့်ရဲခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဒီပိတော-
 အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

အဓိစိတ္တေ စ အာယောဂေါတိ ပါဠိဿ-၏၊ ဝိပဿနာပါဒကံ- ဝိပဿနာ၏
 အခြေခံဖြစ်သော၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တံ- သည်၊ အဓိစိတ္တံ-မည်၏၊ တတောပိ
 အဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တတော-ထက်လည်း၊ မဂ္ဂဖလစိတ္တမေဝ-သည်သာလျှင်၊ အဓိစိတ္တံ-
 မည်၏၊ ယထာရုတ္တေ-သော၊ တသ္မိံ အဓိစိတ္တေ-၌၊ အာယောဂေါစ-ရှေးဦးစွာ
 အားထုတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုယောဂေါစ-အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ (ဣတိ-၌ပေ)၊ ဣတိအယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊
 ဧတံ ဗုဒ္ဓါနံ သာသနန္တိ-ကား၊ ပရဿ-ကို၊ အနုပဝဒနံစ-သည်လည်းကောင်း၊
 ပရဿ-ကို၊ အနုပသင်္တနံစ-သည်လည်းကောင်း၊ ပါတိမောက္ခေ-၌၊ သံဝရေစ၊
 သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂေသု-တို့၌၊ မတ္တညုတာစ-သည်လည်း
 ကောင်း၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိဝသိဘာဝါယ- သမာပတ်ရှစ်ဖော်၊ ဝသိဘောအကျိုးငှါ၊
 ဝိဝိတ္တသေနာသနသေဝနဉ္စ-ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို မှီဝဲခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ဩဝါဒေါ အနုသိဋ္ဌိ-တည်း၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိ-
 သမာပနံ - ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ပန - ဆက်ဦးအံ၊
 တိဿော-ကုန်သော၊ ဣမာ ဂါထာ-တို့သည်၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ပါတိမောက္ခ-
 ဌေသဂါထာယော-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်ကုန်၏၊
 တံ ဩဝါဒပါတိမောက္ခံ- ကို၊ ဗုဒ္ဓါဝေ-တို့သည်သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ-ကုန်၏၊
 သာဝကာ-တို့သည်၊ န ဥဒ္ဓိသန္တိ-ကုန်။

သုကာတု မေ တန္တ သံသေဝတိအာဒိနာ - အစရှိသော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ဝုတ္တ-
ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်သည်၊ အာဏာပါတိမောက္ခနာမမည်၏၊ တံ
အာဏာပါတိမောက္ခ- ကို၊ သာဝကာဝေ - တို့သည်သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ - ကုန်၏၊
ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ အာဏာပါတိမောက္ခ- ကို၊ သာဝကာဝေ-တို့သည်သာလျှင်၊
ဥဒ္ဓိသန္တိ-နည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဗုဒ္ဓါ - တို့သည်၊ သံသ
ကမ္မံ- ကို၊ န ကရေန္တိ-ကုန်၊ တသ္မာ စ-လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါ-တို့သည်၊ တတ္ထ တသ္မိ
သံသ-၌၊ နပရိယာယန္တာ-အတွင်းမဝင်ကုန်၊ တသ္မာ စ-လည်းကောင်း၊ တံအာဏာ
ပါတိမောက္ခ-ကို၊ သာဝကာဝေ-တို့သည်သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိသန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိအယံ -
သည်ကား၊ ပရိဟာရေ - တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ - ထိုသို့ အာဏာပါတိမောက်ကို
သာဝကဘို့သာ ပြကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ သာဝကာ ဝေ ဥဒ္ဓိသန္တိ၊ န
ဗုဒ္ဓါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဣမသ္မိ အတ္ထေတိ-ကား၊ ပါတိ
မောက္ခ ဥဒ္ဓိသေယျာတိ တေသ္မိ အတ္ထေ - ၌။

တတ္ထေဝ တိဿာဝေ ပစ္စိမိကာယ - ၌သာလျှင်၊ ဥပသမ္ပန္နောဝါ - မြင့်မြတ်
သောရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ အသတိယာ - သတိ
ကွေ့ကွင်း မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်၊ ပုရိမိကာယ - ပဌမဝါသို့၊ အနုပဂတော ဝါ -
မကပ်သော ရဟန်း သာမဏေသည်လည်းကောင်း၊ အနုပဂတောနာမမည်၏။
စာတုမာသိနိယန္တိ - ကား၊ စာတုမာသိယံ - တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌၊ ဟိ တံ
ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ၊ သာ တိထိ - ထိုလပြည့်နေ့သည်၊ စတုန္တံ - ကုန်သော၊
မာသာနံ - တို့၏၊ ပါရိပူရိဘူတာ - ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ - ကြောင့်၊ စာတုမာသိ - မည်၏၊ သာဝေ - ထိုစာတုမာသိကိုသာလျှင်၊
စာတုမာသိနိတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ တသ္မံ စာတုမာသိနိယံ - ၌၊ ပစ္စိမိကာတ္တိက
ပုဏ္ဏမာသိနိယံ- တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော- စာတု
မာသိနိယံ ဟူသောပုဒ်၏ အနက်တည်း။ ။ ကာယသမဂ္ဂိန္တိ ဧတ္ထ တေသ္မိ
ပဒေ-၌၊ ကာယေန-ဖြင့်၊ သမဂ္ဂဘာဝံ-ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟတ္ထပါသုပဂမနံ-
နှစ်တောင့်ထွာခေါ်မှတ်၊ ဟတ္ထပါသိသ္မိ ကပ်ရောက်ခြင်းကို၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-
သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန-ပဒတ္တမှတစ်ပါး၊ ဝိနိစ္ဆယကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံ- ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား၊
ဧတ္ထ တေသ္မိ အဓိကာရေ-ဤ အညာရောစန ပါရိသုဒ္ဓိအရာ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-
တည်း၊ ပုရိမိကာယ-ပဌမဝါ၌၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝဿံ-သို့၊
ဥပဂတာ-ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ ပစ္စိမိကာယပိ-ဒုတိယ ဝါ၌လည်း၊
ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝဿံ-သို့၊ ဥပဂတာ-ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-

ကုန်အံ့၊ ဧဝံဟောဇ္ဇန္တသု-သော်၊ ပုရိမေဟိ-ပုရိမဝါသား ရဟန်းငါးပါးတို့သည်၊
 ဥတ္တိ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ပဝါရိတေ-ပဝါရကာပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆိမေဟိ-
 ပစ္ဆိမဝါသား ရဟန်းငါးပါးတို့သည်၊ တေသံ ပုရိမာနံ-တို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊
 ပါရိသုဒ္ဓိဥပပါသထော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုရိမေဟိ-
 တို့သည်၊ ဥတ္တိ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ပဝါရိတေ-သော်၊ ပစ္ဆိမေဟိ-တို့သည်၊ တေသံ
 ပုရိမာနံ-တို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပပါသထော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်
 သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆ-တည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ကေသျှိ-သော၊
 ဥပပါသထဂ္ဂေ-ဥပုသ်အိမ်၌၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ဥတ္တိယော-တို့ကို၊ န ဌပေတဗ္ဗာ-
 အပ်ကုန်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုရိမေဟိ-တို့သည် ၊ပ၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ
 အယံ-ကား၊ ပရိဟာရေ- တည်း။

ပစ္ဆိမိကာယ-၌၊ ဥပဂတာ-ကပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ စတ္တာရောဂါ-တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ တယောဂါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒွေဂါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ကောဂါ-သည်လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ဒေသဝ
 နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပုရိမိကာယ-၌၊ စတ္တာရေ- ကုန်သော၊
 ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝဿံ-သို့၊ ဥပဂတာ-ကပ်ကုန်သည်၊ အထ ဟောန္တိ-အံ့၊ ပစ္ဆိမိကာ
 ယပိ - ၌လည်း၊ စတ္တာရေ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု ဝါ-တို့သည် လည်းကောင်း၊
 တယော-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု ဝါ-ကောင်း၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု ဝါ-ကောင်း၊
 ကော-သော၊ ဘိက္ခု ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝဿံ-သို့၊ ဥပဂတော-သည်၊
 အထ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဒေသဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်၏၊ ပုရိမိကာယ-၌၊ တယော-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝဿံ သို့၊ ဥပဂတာ-
 ကုန်သည်၊ အထ ဟောန္တိ-အံ့၊ ပစ္ဆိမိကာယ-၌၊ တယော-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝါ-
 ကောင်း၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝါ-ကောင်း၊ ကော-သော၊ ဘိက္ခုဝါ-သည်
 လည်းကောင်း၊ ဝဿံ-သို့၊ ဥပဂတော-သည်၊ အထ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-
 သော်၊ ဒေသဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဟိ သစ္စံ - မှန်၏၊ ဣဒံ- ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ စတ္တ တေသျှိ အဓိကာရေ-
 ၌၊ လက္ခဏံ - တည်း၊ ပုရိမိကာယ - ၌၊ ဥပဂတေဟိ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ -တို့
 အောက်၊ ဝါ-တို့နှင့်၊ ပစ္ဆိမိကာယ - ၌၊ ဥပဂတာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု -တို့သည်၊
 ထောကတရာစေဝ -နည်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သမသမာစ - တူညီကုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောန္တိ- အံ့၊ ဧဝံ ဟောဇ္ဇန္တသု စ - သော်လည်းကောင်း၊

သံသပ္ပဝါရဏာယ-ပုရိမဝါသား ရဟန်းများ၏သံသပ္ပဝါရဏာ၌၊ ဝါ-၏၊ ဂဏံ-ကို၊ သစေပူရေန္တိ - အံ၊ ဧဝံ ပူရေန္တေသု စ - သော်လည်းကောင်း၊ သံသပ္ပဝါရဏာ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဥတ္တိံ - ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ပုရိမေဟိ - တို့သည်၊ ပဝါရေတဗ္ဗာ- အပ်၏၊ ပန- ဆက်၍ ဆိုဦးအံ၊ (သံသာပြည့်တိုင်း သံသပဝါရဏာပြုရာအံလော- ဟု အဘောဂထား) (တနည်း) ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ ပုရိမိကာယ-ပုရိမဝါ၌၊ ဥပဂတာ- ကပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ တယော - သုံးပါးတို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ- အံ၊ ပစ္ဆိမိကာယ-၌၊ ဥပဂတော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဧကော-သည်၊ သစေဟောတိ- အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တေ ပုရိမိကာယ ဥပဂတာ ဘိက္ခု-ထို ပုရိမဝါကပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တေန ပစ္ဆိမိကာယ ဥပဂတေန ဘိက္ခုနာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ စတ္တာရေ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ- ကုန်၏၊ ဧဝံ ဟောန္တေသုပိ- (ထည့်) သော်လည်း၊ စတုန္တိ- ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ သံသဥတ္တိံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ပဝါရေတု-ငှါ၊ န ဝဋ္ဋတိ- မအပ်။

ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ (တနည်း) ပန ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ပစ္ဆိမိကာယ ဥပဂတော ဘိက္ခု-သည်၊ ဂဏဥတ္တိယာ-၌၊ ဂဏပူရေကာ-ဂိုဏ်းကို ပြည့်စေတတ် သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဂဏဝသေန - အားဖြင့်၊ ဥတ္တိံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ပုရိမေဟိ - ပုရိမဝါသား ရဟန်းသုံးပါးတို့သည်၊ ပဝါရေတဗ္ဗာ- အပ်၏၊ ဣတရေန- ဤပဝါရဏာပြုသော ပုရိမဝါသား ရဟန်းသုံးပါးမှတစ်ပါး သော ပစ္ဆိမဝါသား ရဟန်းတစ်ပါးသည်၊ တေသံ ပဝါရိတာနံ ပုရိမိကာယ ဥပ ဂတာနံ တိဏ္ဏံ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ သန္တိကေ - ၌၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော- ကို၊ ကာတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပုရိမိကာယ- ၌၊ ဥပဂတာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဒွေ-တို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ၊ ပစ္ဆိမိကာယ-၌၊ ဥပဂတာ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခု- တို့သည်၊ ဒွေဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကောဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဧတ္တာပိ ပဝတ္တေန-ဤသို့ ပုရိမဝါသား ရဟန်းက နှစ်ပါး၊ ပစ္ဆိမဝါသား ရဟန်းက တစ်ပါးဖြစ်ရာ၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော- ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပုရိမိကာယ- ၌၊ ဧကော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဥပဂတော- သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ၊ ပစ္ဆိမိကာယပိ-၌လည်း၊ ဧကော-သော၊ ဘိက္ခု- သည်၊ ဥပဂတော-သည်၊ သစေဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဧကေန- သော၊ ဘိက္ခုနာ- ပုရိမဝါသား ရဟန်းသည်၊ ဧကဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-ပစ္ဆိမ ဝါသား ရဟန်း၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ပဝါရေတဗ္ဗာ-အပ်၏၊ ဧကေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ- ပစ္ဆိမဝဿပဂတရဟန်းသည်၊ ဧကဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-ပုရိမဝဿပဂတရဟန်း၏၊

သန္တိကေ-ဌံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပုရိမဝဿူပဂ
 တေဟိ-ပဌမဝါကပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ တို့ထက်၊ ပစ္ဆိမဝဿူပဂတာ-ကုန်သော၊
 ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဧကေန-သော၊ ဘိက္ခုနာပိ-ဖြင့်လည်း၊ အဓိကတရာ-ပိုလွန်ကုန်သည်၊
 သစေ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဧဝံ ဟောန္တေသု-ကုန်သော်၊ ဧကေန-သော၊ ဘိက္ခုနာပိ-
 ဖြင့်လည်း၊ အဓိကတရေဟိ - ကုန်သော၊ ပစ္ဆိမဝဿူပဂတေဟိ - ကုန်သော၊
 ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ပဌမံ-ပုရိမဝဿူပဂတရဟန်းတို့ ပဝါရဏာပြုသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊
 ပါတိမောက္ခံ-ကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ-ပြပြီး၍၊ ပစ္စာ-ဧကေနပိ အဓိကတရ ပစ္ဆိမဝဿူပ
 ဂတရဟန်းတို့ ပါတိမောက်ပြပြီးသည်မှ နောက်၌၊ ဧကေန-သော၊ ဘိက္ခုနာပိ-
 ဖြင့်လည်း၊ (လိုက်)၊ ထောကံတရေဟိ-နည်းကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ တေသံ
 ဘိက္ခုနံ-ထိုပါတိမောက်ပြပြီးသောရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ-ဌံ၊ ပဝါရေတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ပန-သီတင်းကျွတ်လပြည့် မဟာပဝါရဏာနေ့၌ ပြုအပ်သော အစီအရင်မှ
 တပါး တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ပဝါရဏာနေ့၌ ပြုအပ်သော အစီအရင်ကို
 ဆိုဦးအံ့၊ ကတ္တိကစတုမာသိနိပဝါရဏာယ - ကတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော
 မိုးလအဆုံး တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌၊ ပဌမံဝဿူပဂတေဟိ-ပဌမဝါကပ်ကုန်ပြီး
 သော၊ မဟာပဝါရဏာယ ပဝါရိတေဟိ-သီတင်းကျွတ်လပြည့် ပဝါရဏာပြုကုန်ပြီး
 သော၊ ဘိက္ခုဟိ - ရဟန်းတို့ထက်၊ ပစ္စာဥပဂတာ - ပစ္ဆိမဝါကပ်ကုန်သော၊
 ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အဓိကတရာ-ပိုလွန်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ သမသမာဝါ-ညီတူ
 ညီမျှတို့သည်လည်းကောင်း၊ သစေဟောန္တိ-အံ့၊ ဧဝံဟောန္တေသု-ကုန်သော်၊ အဓိက
 တရေဟိဝါ-ကုန်သော၊ သမသမေဟိဝါ-ကုန်သော၊ ပစ္စာဥပဂတေဟိ-ကုန်သော၊
 ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ပဝါရဏာဥတ္တိ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ပဝါရိတေဟိ-ကုန်သော၊
 အဓိကတရေဟိဝါ-ကုန်သော၊ သမသမေဟိဝါ-ကုန်သော၊ ပစ္စာဥပဂတေဟိ-
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ပဝါရိတေ-ပဝါရဏာပြုအပ်ပြီးသော်၊ ပစ္စာ-မှ၊
 ဣတရေဟိ - ဤပစ္စာဥပဂတရဟန်းတို့မှတပါး ပထမဝဿူပဂတရဟန်းတို့သည်၊
 ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ မဟာပဝါရဏာယ-သီတင်း
 ကျွတ်လပြည့်နေ့၌၊ ပဝါရိတာ-ပဝါရဏာပြုကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဗဟူ-
 များကုန်သည်၊ အထ ဟောန္တိ-ကုန်အံ့၊ ပစ္စာ ဝဿူပဂတာ - ပစ္ဆိမဝါကပ်ကုန်
 သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ထောကာဝါ-နည်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဧကောဝါ-
 တပါးတည်းသည်မူလည်းကောင်း၊ အထ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ပါတိ

မောဇ္ဇ-ကို၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌ-ပြုအပ်ပြီးသည်ပြုသော်၊ (ဗဟုတရုဗုရိမဝဏ္ဏပဂတ-ရဟန်းက
ရှေးဦးစွာ ပုဂံတိမောက်ပြုပြီးသော်၊) တေသံ ဥဒ္ဓိဋ္ဌပဂံတိမောက္ခာနံ မဟာပဝါ
ရဏာယ ပဝါရိတာနံ ဘိက္ခုနံ - ထိုပြုအပ်ပြီးသော ပဂံတိမောက်ရှိကုန်သော
သီတင်းဗျတ်လပြည့် မဟာပဝါရဏာနေ၌ ပဝါရဏာပြုကုန်ပြီးသောရဟန်းတို့၏၊
သန္တိကေ-၌၊ တေန ပစ္ဆာ ဥပဂတေန ကေန ဘိက္ခုနာ-ထိုပစ္ဆိမဝါသား ရဟန်း
တပါးသည်၊ ပဝါရေတဗ္ဗ-အပ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ-၌၊
လက္ခဏံ-တည်း။

ကေသံ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ကရိတွာတိ-ကား၊ ကေသံ-တဘက်သော၊ အံသေ-ပရုံး၌၊
ဥတ္တရာသင်္ဂံ - အထက်တင်လွှမ်း ကိုယ်ရုံသင်္ကန်းကို၊ ကရိတွာ-၍၊ ဣတိအယံ-ကား၊
အတ္ထော-တည်း၊ အဉ္စလိ ပဂ္ဂဟေတွာတိ-ကား၊ ဒုသနဓသမောဓာနသမုဇ္ဇလံ-
ဆယ်ခုသော လက်သည်းတို့ကို ကောင်းစွာထားခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာတောက်ပ
သော၊ ဝါ-ကောင်းစွာတောက်ပသော ကောင်းစွာထားအပ်သော ဆယ်ခု
သော လက်သည်းရှိသော၊ ဝါ-လက်သည်းအပေါင်း လက်ဆယ်ချောင်းတို့ဖြင့်
တပြောင်ပြောင် ထွန်းလင်းတောက်ပသော၊ အဉ္စလိ - လက်အုပ်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ-
ချီမြှောက်ပြီး၍။ ပန-စကားအထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ ဌာနေ-ထိုဥပုသ်ပဝါ
ရဏာ သိမ်အပြင်၌၊ ပါရိဝါသိကော၊ ပရိဝါသ်နေဆဲဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုပိ-သည်
လည်း၊ သစေ အတ္ထိ-အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ သံသနဝကဌာနေ-သယ်နှောနေရာ၌၊
နိသိဒ္ဓိတွာ-ထိုင်ပြီး၍၊ တတ္ထေဝ ဌာနေ-၌သာလျှင်၊ နိသိန္နေန-ထိုင်လျက်၊ အတ္ထ
နော-မိမိဟုဆိုအပ်သော ပါရိဝါသိက ရဟန်း၏၊ ပါဠိယာ-၌၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပပါ
သသော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏။

(ပါရိဝါသိကရဟန်းသည် ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်ပဲ နောက်ခုံး
နေရာမှာ နေပြီး အကယ်၍ ရဟန်းသုံးပါးရှိပြီး မိမိက ငါးဝါရ
ရဟန်းဖြစ်မှ လေးဝါရ ရဟန်း ဥပုသ် ပြုပြီးသောအခါ မိမိက ဥပုသ်ပြုရ
မည်ဟု ဆိုလိုသည်။)

ပန-ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၌ ပါရိဝါသိကရဟန်း အစီအရင်မှတစ်ပါး သံသဉ္ဇုသ်၌ ပါရိ
ဝါသိကရဟန်း လိုက်နာရမည့် အစီအရင်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ တိဿံ သိမာယံ-၌၊
ပါရိဝါသိကောပိ-သည်လည်း၊ သစေ အတ္ထိ-အံ့(လေးပုဒ်လိုက်)၊ သံသေန-သည်၊
ပါတိမောက္ခ-ကို၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာမာနေ-သော်၊ ပါဠိယာ-၌၊ အနိသိဒ္ဓိတွာ - မထိုင်မူ၍၊

နိဒါနဝဏ္ဏနာ

၁၁၁

ပါဠိ-ကို၊ ဝိဟာယ-ပယ်စွန့်၍၊ ဟတ္ထပါသံ-ကို၊ အမုဉ္ဇန္တေန-မလွှတ်သည်၊ ဟုတော-
၍၊ နိသိဒ္ဓိတဗ္ဗံ-ထိုင်ရာ၏၊ ဝါ-ထိုင်၍ပါတိမောက် နာကြားရာ၏၊ ပဝါရဏာယပိ-
၌လည်း၊ သေဝ နယော- ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

သဗ္ဗံ ပုဗ္ဗကရဏီယန္တိ-ကား၊ သမ္ပဇ္ဇနာဒိ-တံမြက်လှည်းခြင်း အရရှိသော၊
နဝဝိမံ-ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗကိစ္စံ-ဥပုသ်မပြုမီ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။

(သဗ္ဗံ-ကို နိရဝသေသ ထင်မှတ်၍ ဖွင့်ဆိုအပ်သော်လည်း၊ ပုဂ္ဂလဥပုသ်မှ
လာသော စကားဖြစ်ခြင်းကြောင့် မသင့်၊ သို့သော်လည်း သတိမန္တ
တေဒဂ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အားသော်မှ သတိလွတ်သောအရာကား ရှိသေးသည်
မဟုတ်တုံလော။)

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော၊ သံသော-သံဃာသည်၊ သဘာဂါ
ပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတော-ရောက်၍၊ ဝါ-သော်၊ သုဏာတု မေ ဘန္တေ ၊ပ၊ ပဋိကရိ
ဿတိတိ-ဟူ၍၊ ဥတ္တိ-ကို၊ ဌပေတော-ထားပြီး၍၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊
လဘဘိ ယထာ-သို့၊ ဧဝံ တထာ-တူ၊ ဧတ္ထာပိ ဣမေသု ဂဏပေါသထပုဂ္ဂလုပေါ
သထေသု-တို့၌လည်း၊ တိဟိ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ သုဏန္တု မေ ၊ပ၊
ပဋိကရိဿတိတိ-ဟူ၍၊ ဂဏဥတ္တိ-ကို၊ ဝါ-ဂဏကိုသိစေတတ်သော ဥတ်ကို၊
ဌပေတော-၍၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ဒွိဟိ-ကုန်သော၊
ဘိက္ခုဟိပိ-တို့သည်လည်း၊ အညံ-မိမိတို့မှတပါးသော၊ သုဒ္ဓံ-အာပတ်မှသန့်ရှင်း
စင်ကြယ်သောရဟန်းကို၊ ပဿိတော-၍၊ ဝါ-သော်၊ ပဋိကရိဿာမ-ကုစားကုန်အံ့၊
ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ဧကေန-သော၊
ဘိက္ခုနာပိ-သည်လည်း၊ ပရိသုဒ္ဓံ-အာပတ်မှစင်ကြယ်သောရဟန်းကို၊ လဘိတော-၍၊
ဝါ-သော်၊ ပဋိကရိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဘောဂံ-နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ကတော-
၍၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။

အနက်။ ။အာယသုန္တာ-အရှင်မြတ်တို့သည်၊ မေ-၏၊ ဝစနံ-ကို၊
သုဏန္တု-ကုန်လော့၊ ယသ္မာ (ထည့်)-ကြောင့်၊ ဣမေ ဘိက္ခု -တို့သည်၊
သဘာဂံ-သဘောတူသော၊ ဝါ - တူသောအဖို့ရှိသော၊ အာပတ္တိ-သို့၊
အာပန္နာ-ရောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့် (ပဋိကရိဿန္တိ-၌စပ်)၊ ယဒါ-
အကြင်အခါ၌၊ အညံ-အကျွန်ုပ်တို့မှတပါးသော၊ အနာပတ္တိကံ-အာပတ်

မရှိသော၊ ဝါ-ကြောင့်၊ သုဒ္ဓိ-သန္တရင်းသော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ပဿိဿန္တိ-
ကုန်လတ္တံ့၊ တဒါ-သုဒ္ဓိအနာပတ္တိကတပါးသောရဟန်းကို ဘွေမြင်ရာ
ထိုအခါ၌၊ တဿ အညဿ သုဒ္ဓဿ အနာပတ္တိကဿ- ခါ၊ သန္တိကေ-၌၊
တံ အာပတ္တိ-ကို၊ ပဋိကရိဿန္တိ-ကုန်လတ္တံ့။

တဒဟူတိ-ကား၊ တသ္မိံအဟု-ထိုနေ၌၊ တသ္မိံဒိဝသေ-ထိုဥပုသ်နေ၌၊ ဣတိ
အယံ-ကား၊ အတ္ထော - တဒဟုပုဒ်၏အနက်တည်း။

(တဒဟု အညံ အဘိက္ခုကံ- ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တဒဟုပေါသထေ
အညံ အဘိက္ခုကံ ဟူ၍လည်းကောင်း လာသော မူကွဲပါ၌တို့တွင် - တဒဟု
ပေါသထေ အညံ အဘိက္ခုကံ- ပါ၌သာ အဋ္ဌကထာနှင့် ညီ၏၊ ဥပေါသထ
သဒ္ဓါသည် ဝေသာလီ-ရာဇဂဟံ သဒ္ဓါတို့ကဲ့သို့ နာမသဒ္ဓါမျိုး ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်၊ တဒဟုပေါသထေ- ဟူသာ ရဿနှင့်ရှိရာ၏၊ ဥဒိဿနှင့် တဒဟု
ပေါသထေ-ဟု မရှိရ၊ ယောဇနာကြီး အကိုးသာဓကကို စဉ်းစားရာ၏၊
အဇ္ဈပေါသထေ ဟု ရဿနှင့် ရှိခြင်းကိုလည်း နှလုံးသွင်းရာ၏။)

နာနာသံဝါသကေဟိတိ-ကား၊ လဒ္ဓိ နာနာ သံဝါသကေဟိ- အယူအားဖြင့်
အသီးသီးသော သံဝါသရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-(ထည့်) တို့ဖြင့်၊ (သဘိက္ခုကံ၌
စပ်)၊ နဝကမ္မသာလာဒိကော - အမူသစ်ကိုပြုရာ ဇရပ်အစရှိသော၊ ပဒေသော-
အရပ်သည်၊ အနာဝါသောနာမ-မည်၏။ အညတြ သံဗေဒနာတိ-ကား၊ သံဗပု
ဟောနကေဟိ-သံဃာလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့နှင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ အညတြ
အန္တရာယာတိ-ကား၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဖြစ်သော “အဝသေသံ သုဘေန သာဝေတဗ္ဗံ”
ဟူသောပါဌ်၌၊ ဝုတ္တံ- ငါသည်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဒသင်္ခိဓံ-ဆယ်ပါးအပြားရှိသော
အန္တရာယံ-ကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍။ ။ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗန္တိမေန-အလုံးစုံတို့၏
အဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန - အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ အတ္တစတုတ္ထေန - မိမိလျှင်
လေးပါးမြောက်ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃေန ဝါ-သည်လည်း၊ ဂန္တိ-ငှါ၊ ဝနုတိ-
အပ်၏၊ အန္တရာယ - သည်၊ သတိ ဝါ - ရှိသော်လည်း၊ ဂန္တိ - ငှါ၊ ဝနုတိ-
အပ်၏၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ အာဝါသာဒယော- တို့သို့၊ န ဂန္တဗ္ဗာ ယထာ-မသွားအပ်
ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ-တူ၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊ ဥပေါသထံ-သံဃဥပုသ်ကို၊
သဇ္ဇောရေန္တိ-ကုန်အံ့၊ ဇေတရာဇ္ဇေသု-သော်၊ ဥပေါသထာဓိဋ္ဌာနတ္ထံ-ဂဏဥပုသ်၊
ပုဂ္ဂလဥပုသ်ကို အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သိခာပိ-ဗဒ္ဓါဗဒ္ဓ၊ သိမ်နှစ်ဝသို့လည်း
ကောင်း၊ နဒိပိ-မြစ်သို့သည်ကောင်း၊ န ဂန္တဗ္ဗာ-မသွားအပ်။

နိဒါန်းဝတ္ထု

၁၁၃

ပန - ဗျတိရိက်မှတပါး၊ အနွယ်ကိုဆိုဦးအံ့။ စက္က တောသု သိမာနဒီသု-တို့၌၊
ကောစိ-တဲဦးတဲယောက် သမာနသံဝါသကဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု - သံသာလောက်
သောရဟန်းသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တဿ ဘိက္ခုနေ- ဇာ- ဇာ၊
သန္တိကံ-သို့၊ ဂန္တု-ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ဝိဿဋ္ဌ ဥပေါသထာ-စွန့်လွှတ်အပ်သော
သံသဉ္စပုသ်ရှိသော၊ အာဝါသ- ကျောင်းမှ၊ သိမိမိ-သိမ်သိုလည်းကောင်း၊ နဒိမိ-
သိုလည်းကောင်း၊ ဂန္တု- ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ- အပ်၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ဂတော- သွားသော၊
ဘိက္ခု-သည်၊ အဓိဋ္ဌာတုမ္ပိ-ဥပုသ်ကို အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း ဆောက်တည်ခြင်း ဥပုသ်ပြုခဲ့
ခြင်းငှါလည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ လတတိ- ဇာ၊ အာရညကေန-တော၌နေသော၊ ဘိက္ခု
နာပိ- သည်လည်း၊ ဥပေါသထဒိဝသေ-၌၊ ဂါမေ- ၌၊ ပိဏ္ဏာယ- ငှါ၊ စရိတွာ-၍၊
အတ္တနော- ဇာ၊ ဝိဟာရမေဝ- သို့သာလျှင်၊ အာဂန္တဗ္ဗံ - ရာ၏၊ အာရညကော -
(ဝိဘတ်ပြင်လိုက်) သော ဘိက္ခု- သည်၊ ဂါမေ- ၌၊ ပိဏ္ဏာယ- ငှါ၊ စရိတွာ-၍၊
အညံ - မိမိကျောင်းမှတပါးသော၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ သစေ ဩက္ကမတိ - အကယ်၍
သက်ဝင်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တတ္ထ တသ္မိံ အညသ္မိံ ဝိဟာရေ- ၌၊ ဥပေါ
သထံ-ကို၊ ကတွာဝ- ၍သာလျှင်၊ အာဂန္တဗ္ဗံ - လာရာ၏၊ အကတွာ - ဥပုသ်
မပြုမူ၍၊ အာဂန္တု- ငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ- မအပ်။

ပန- အဗ္ဗိတပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယံ အာဝါသံ- အကြင်ကျောင်းကို၊ အဟံ- သည်၊
အဇ္ဇေဝ- ပင်လျှင်၊ တတ္ထ အာဝါသေ- သို့၊ ဂန္တု - ဥပုသ်ပြုမိအောင်သွားခြင်းငှါ၊
သက္ကောမိ- စွမ်းနိုင်အံ့၊ ဣတိ- သို့၊ ဧညာ ဇာနေယျ- သိရာ၏၊ ဧဝရူပေါ-သော၊
အာဝါသော- သို့၊ ဂန္တဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ- သည်၊
တတ္ထ အာဝါသေ- ၌၊ ဘိက္ခုဟိ- တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကရော
န္တေနာပိ - သော်လည်း၊ ဝါ - ပြုသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ- သည်၊
ဥပေါသထန္တရာယော- သည်၊ ဝါ- ကို၊ ကတော- သည်၊ နေဝဘိဿတိ - မဖြစ်
လတ္တံ့သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ- ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဥဒကံ အာသနေန စာတိပါဌဿ-၏၊ အာသနေန-နေရာခင်းခြင်းနှင့်၊ သဟ-
တကွ၊ ပါနီယပရိဘောဇနီယံ-သောက်အပ်သုံးဆောင်အပ်သော၊ ဥဒကဉ္စ- လည်း
ကောင်း၊ (ဣတိ-၌ သရုပ် သရုပ်ဝန္တစပ်)၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏၊ သံသသန္နိပါတတော- သံသာစည်းဝေးသည်မှ၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာ၊ ကတ္တဗ္ဗံ-
ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ ပုဗ္ဗကရဏံ- မည်၏၊ ပုဗ္ဗကရဏတော- ပုဗ္ဗကရဏလေးပါးမှ၊
ပစ္စာ- နောက်၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ- ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်သည်၊ သမာနမ္ပိ- သော်လည်း၊

ဥပေါသထကမ္မတော- မှ၊ ပဌမံ- စွာ၊ ကတ္တဗ္ဗတ္တာ-ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗကိစ္စံ- မည်၏၊ စ- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဥဘယမ္ပိ- ပုဗ္ဗကရဏ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စအားဖြင့် နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တေ ကမ္မ-ကို၊ ဥဘယဿပိ- (သမ္ပန်ခံ) သော၊ တေဿ ကမ္မဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဥပေါသထကမ္မတော- မှ၊ ပဌမံ-စွာ၊ ကတ္တဗ္ဗတ္တာ-ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗကိစ္စမိစ္စေဝ-ဟူ၍ သာလျှင်၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ အဓိကာရေ- ဌ၊ ဝုတ္တံ- အပ်၏၊ (ဤ ဝါကျ၌ ဝုတ္တံသည် အန္တိမကဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရှေ့နှစ်ဝါကျကို တနည်း ယောဇနာဦးအံ့) သံသသန္တိ ပါတတော- မှ၊ ပဌမံ- စွာ၊ ကတ္တဗ္ဗံ- အပ်သော၊ ကမ္မ-ကို၊ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ- ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ပုဗ္ဗကရဏတော-မှ၊ ပစ္စာ-နောက်၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ - အပ်သည်၊ သမာနမ္ပ-သော်လည်း၊ ဥပေါသထကမ္မတော-မှ၊ ပဌမံ-စွာ၊ ကတ္တဗ္ဗတ္တာ- ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဥဘယမ္ပိ-သော၊ တေကမ္မ- ကို၊ ဥဘယဿပိ- သော၊ တေဿ ကမ္မဿ- ၏၊ ဝါ- ကို၊ ဥပေါသထကမ္မတော- မှ၊ ပဌမံ- စွာ၊ ကတ္တဗ္ဗတ္တာ- ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗကိစ္စမိစ္စေဝ - ဟူ၍သာလျှင်၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ အဓိကာရေ-ဌ၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ဝုတ္တံ အပ်ပြီ၊ ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ ဧဝံ ဒွိဟိ နာမေဟိ နဝဝိဓံ ပုဗ္ဗကိစ္စံ ဒဿိတန္တိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဒွိဟိ-ကုန်သော၊ နာမေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဒဿိတံ- ပြအပ်သော၊ နဝဝိဓံ- သော၊ တံ ပုဗ္ဗကိစ္စံ-ကို၊ ကတံ ကိ-ပြုအပ်ပြီလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပါတိမောက္ခ၊ ဧသကော- ပါတိမောက်ပြတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုစ္ဆတိ- ၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ- ကို၊ ဒဿေ နန္ဒော-သော၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ နဟိတိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ အာဟ-ပြီ၊ တံ ပုဗ္ဗကိစ္စံ-ကို၊ အကတွာ-၍၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကာတုံ- ငှါ၊ န ဝုဇ္ဇတိ-မအပ်၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ ပုဗ္ဗကိစ္စံ-ကို၊ အကတွာ - ၍၊ ဥပေါ သထံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ နဝုဇ္ဇတိ- မအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ - နည်း၊ ဣတိ- အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဘဂဝတော-၏၊ န ဟိ ဘိက္ခဝေ ထေရေန၊ ၂၀၊ ဒုက္ကဋ္ဌ သာဘိအာဒိ ဝစနတော-န ဟိ ၂၀၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- အစရှိသောစကားကို ဟောတော် မူခြင်းကြောင့်၊ တံ ပုဗ္ဗကိစ္စံ-ကို၊ အကတွာ-၍၊ ဥပေါသထံ ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ န ဝုဇ္ဇတိ- အပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ - အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

အနက်။ ။ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ ထေရေန-မထေရ်ကြီးသည်၊ အာဏတ္တေန၊ စေခိုင်းလည်းစေခိုင်းအပ်သော၊ အဂီလာနေန-ကျန်းလည်းကျန်းမာသော၊
 ၉ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ န သမ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-တံမြက်မလှည်းအပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်၊ သမ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံဝေ-သာလျှင်တည်း၊ ယောဘိက္ခု- သည်၊ ဝါ-ကို၊ ထေရေန-

နိဒါန်းဝတ္ထု

သည်။ အာဏတ္တော - သည်။ အင်္ဂါလောနေဝံ - သည်။ သမာနေဝံ - (ထည်) လျက်။ နသမ္ပဇ္ဇေယျ - အံ၊ ထေရေန - သည်။ အာဏတ္တဿ - လျက်။ အင်္ဂါလော နဿ - လျက်။ အသမ္ပဇ္ဇန္တဿ - သော၊ တဿ ဘိက္ခုနေဝံ - အာ၊ ဒုက္ခဋ္ဌဿ - သို့။ အာပတ္တိ - အပဇ္ဇနံ - သည်။ ဟောတိ - နိ။

ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ၊ အာဏတ္တော - မထေရ်ကြီးသည် စေခိုင်းအပ်သော၊ ဘိက္ခု - သည်။ သမ္ပဇ္ဇနီ - ကို၊ တဝံ ဝကောလိကမ္ပိ - ခေတ္တဇာတိလုံးလည်း၊ သစေ နလဘတိ - အံ၊ ဧဝံ အလဘန္တေ - သော်၊ သာခါ အင်္ဂါ - သင်္ကန်းကျိုးကို၊ ဝါ - ချိုး အပ်သော သစ်ကိုင်း သစ်ခက်ကို၊ ကပ္ပိယံ - ကပ္ပိသည်ကို၊ ဝါ - အင်္ဂါသော အဖြစ် ရှိသည်ကို၊ ဝါ - အပ်သည်၏အဖြစ်ရှိအောင်၊ ကာရေတွာ - ပြုစေပြီး၍၊ သမ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ တမ္ပိသာခါသင်္ဂါ - ကိုလည်း၊ အလဘန္တဿ - မရသော အာဏတ္တ ရဟန်းအား၊ လဒ္ဓကပ္ပိယံ - ရအပ်သော အပ်သည်၏အဖြစ်ရှိသည်၊ ဟောတိ - နိ၊ ပါနီယံ ပရိ ဘောဇနီယံ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗန္တိ - ကံး၊ အာဂန္တုကံနံ - ရှေးဦးကြွလာ၊ များစွာ ပေါင်းစု၊ အာဂန္တုတို့၏၊ အတ္ထာယ - ငှါ၊ ပါနီယံပရိဘောဇနီယံ - သေခံရေ၊ သုံးဆောင်ရေကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ - တည်ထားရာ၏။

အာသနံ ပညာပေတဗ္ဗန္တိ - ကား၊ ပိဋပလကာဒိအာသနံ - အင်းပျဉ် ပျဉ်ချပ် အစရှိသော နေရာကို၊ ပညာပေတဗ္ဗံ - ငင်းရာ၏၊ ဝါ - ထားစေရာ၏၊ ဥပေါသထာ ဂါရေ - ဥပုသ်အိမ်၌၊ အာသနာနိ - နေရာတို့သည်၊ သစေ နတ္ထိ - ကုန်အံ၊ ဧဝံ - ဤသို့ ရှေ့ကုန်သည်၊ သန္တေသု - သော်၊ သံသိကောဝါသတောပိ - သံသိကကျောင်းမှလည်း၊ အာဟရိတွာ - ဆောင်ယူပြီး၍၊ ပညာပေတွာ - ခင်းပြီး၍၊ ဝါ - ငင်းထားစေပြီး၍၊ ပုန - တဖန်၊ ဟရိဘဗ္ဗံ - ဆောင်ပို့အပ်ကုန်၏၊ အာသနေသု - နေရာတို့သည်၊ အသတိ - အသန္တေသု - မရှိကုန်သော်၊ ကဋ္ဌသာရကောပိ - သပေါ်ဖျာ (သင်ဖြူး) တို့ကို လည်းကောင်း၊ တနိကာယောပိ - ကဋ္ဌကျင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပညာပေတံ - ငှါ၊ ဝနုတိ အပ်၏၊ တနိကာယပိ - တို့သည်လည်း၊ အသတိ - အသန္တေသု - ကုန်သော်၊ သာခါဘင်္ဂါနိ - တို့ကို၊ ကပ္ပိယံ - အပ်သည်ကို၊ ကာရေတွာ - ၍၊ ပညာပေတဗ္ဗာနိ - အပ်ကုန်၏၊ သာခါဘင်္ဂါနိ - (လိုက်သင့်သည်ကိုလိုက်) တို့ကို၊ ကပ္ပိယံ - ကို၊ ကာရေတုံ (ကာရာတုံ) - ငှါ၊ ကပ္ပိယကောရကံ - ကပ္ပိယကောရကကို၊ အလဘန္တဿ - မရသော၊ ဘိက္ခုနေဝံ - မထေရ်ကြီး ခိုင်းအပ်သော ရဟန်းအား၊ လဒ္ဓကပ္ပိယံ - သည်၊ ဟောတိ - နိ။

ပဒီပေါကာတဗ္ဗောတိ-ကား၊ ပဒီပေတဗ္ဗော - ထွန်းလင်းတောက်ပစေအပ်၏။
 ပဒီပုဇ္ဇလနံ-ဆီမီး၏ တောက်ပခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗ-အပ်၏။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇေတံ-
 သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝတ္ထု-ဆိုအပ်သည်။ ဝါ-ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ ပန-ဆက်၍
 ဆိုဦးအံ့၊ အာဏာပေဇန္တန - စေခိုင်းတတ်သော၊ ထေရေန-သည်၊ အသုကသ္မိ-
 နာမ ဩကာသေ-ဤမည်သောအရပ်၌၊ တေလံ ဝါ - ဆီသည်လည်းကောင်း၊
 ဝဇ္ဇိ ဝါ - မီးစာသည် လည်းကောင်း၊ ကပလ္လိကာ ဝါ - ဆီမီးခွက်သည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ တံ တေလံ ဝါ ကိုလည်းကောင်း၊ တံ ဝဇ္ဇိ ဝါ-
 ကိုလည်းကောင်း၊ တံ ကပလ္လိကံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ကရောဟိ-
 လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော-အပ်၏၊ တေလာဒိနိ-တို့သည်၊ သစေ နတ္ထိ-ကုန်အံ့၊
 ဝေသန္တသု-ကုန်သော်၊ တေလာဒိနိ-တို့ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗာနိ - ရှာအပ်ကုန်၏၊
 တေလာဒိနိ-တို့ကို၊ ပရိယေသိတွာ-၍၊ အလဘန္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနေ-မထေရ်
 ကြီးခိုင်းအပ်သော ရဟန်းအား၊ လဒ္ဓကပ္ပိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အပိစ-ငြိစစ်
 သော်ကား၊ ကပါလေ-အိုးကင်းထဲ၌၊ အဂ္ဂိပိ-မီးကိုလည်း၊ ဇေလာပေတဗ္ဗော-
 တောက်ပစေအပ်၏။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အာဏာပေဇန္တန - စေခိုင်းတတ်သော၊ ထေရေန-သည်၊
 ကိဉ္ဇိ-တစုံတခုသော၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကရောဇန္တာ-သော၊ ဘိက္ခုဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊
 သဒါကာလဓမ္မဝ-အချင်းခင်သိမ်း သလျှင်၊ ဝါ-အမြဲတမ်းသလျှင် ၊ ဧကောဝါ-
 တယောက်ထည်းတည်း ကျင်သည်ကျက်စား သွားလာသူကို လည်းကောင်း၊
 ဘာရနိတ္ထရကော ဝါ - သံသဝန်ကို ထုတ်ဆောင်တတ်သောသူကို လည်းကောင်း၊
 သရုဘာဏကမ္မေကထိကာဒိသု-တို့တွင်၊ ဝါ-ပါဠိသက်သက်ကိုအသံနေအသံထားဖြင့်
 ရွတ်ဆိုတတ်သော ရဟန်း၊ ပါဠိ-အနက် အဓိပ္ပာယ် ပြောတတ်သော ရဟန်း
 အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရော ဝါ - တယောက်ယောက်ကို လည်းကောင်း၊
 နအာဏာပေတဗ္ဗော-အပ်၊ ပန-အနွယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အဝသေသာ- လေးပါးသော
 ရဟန်းမှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဝါရေန-အလှည့်ကျအားဖြင့်၊
 အာဏာပေတဗ္ဗော - အပ်ကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ထေရေနာပိ ပတိရူပံ ဥတွာ
 အာဏာပေတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဗဟိ ဥပေါသထံ ကတွာ အာဂတေနာတိ-ကား၊ နဒိယာ ဝါ - ခွံလည်း
 ကောင်း၊ သီမာယ ဝါ - ခွံလည်းကောင်း၊ ယတ္ထကတ္ထမိ- အမှတ်မရှိတစုံတခုသော
 အရပ်၌၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ အာဂတေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဆန္ဒော-ကို၊
 ဒါတဗ္ဗော-အပ်၏၊ မယာ-သည်၊ ဥပေါသထော-ကို၊ ကတော-အပ, က ပြုအပ်ခဲ့ပြီ။

ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ အတ္တိတုံ-ဆန္ဒမပေးပဲနေခြင်းငှါ၊ နလဘတိ-ရေ၊ ဣတိအယံ-
ကား၊ အခိပ္ပာယော - အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း၊ ကိစ္စပသုတောဝါတိ-ကား၊
ဂိလာနုပဋ္ဌာကားဒိ ကိစ္စပသုတောဝါ-သူနာကိပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း အရရှိသောအမှု၌
အားထုတ်သည်မူလည်း၊ (ဟောတိ-၌ စပ်)။ ။ ဂိလာနော-မကျန်းမာသော
ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒပါရှိသဒ္ဓိ-ကို၊ ဒါတုံ-ငှါ၊ သစေ န သက္ကောတိ-အကယ်၍
မတတ်နိုင်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ဂိလာနံ-ကို၊ မဉ္ဇေန ဝါ-ညောင်စောင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌေန ဝါ-အင်းပျဉ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံသမဇ္ဈိ-သံသ၏
အလယ်သို့၊ အာနေတွာ-ဆောင်ယူပြီး၍၊ ဥပေါသထော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော - အပ်၏။

ဂိလာနုပဋ္ဌာကာနံ-သူနာပြုကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ ဧဝံ-ဤသို့သောကြံစည်
ထင်မြင်ချက်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ကိံဟောတိ-သနည်း၊ ခေါ-စင်စစ်၊ မယံ-
တို့သည်၊ ဣမံ ဂိလာနံ-ကို၊ ဌာနာ-တည်ရာမှ၊ သစေ စာဝေဿာမ-အကယ်၍
ရွှေ့စေငြားအံ့၊ ဝါ-အကယ်၍မျှား ရွှေ့ပြောင်းငြားအံ့၊ ဧဝံစာဝန္တေသု-
ကုန်သော်၊ အာဗာဓောဝါ-နှိပ်စက်တတ်စွာ ရောဂါသည်လည်း၊ အတိဝဓိဿတိ-
တိုးလတ္တံ့၊ ကာလကိရိယာဝါ-သေရာကလကို ပြုခြင်းသည်မူလည်း၊ ဘဝိဿတိ-
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ-သည်၊ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သောဂိလာနော-
ကို၊ ဌာနာ-မှ၊ နတေဝ စာဝေတဗ္ဗော - မရွှေ့စေအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊
သံသေန-သည်၊ တတ္ထ ဌာနေ-ထိုနာသောရဟန်းရှိရာ အရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ဥပေါ
သထော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဝဂ္ဂေန၊ ဝဂ်ဖြစ်သော၊ သံသေန-သည်၊ ဥပေါ
သထော-ကို၊ န တေဝ ကာတဗ္ဗော-တည်း၊ (တနည်း) သံသေန-သည်၊ ဝဂ္ဂေန-
သည်၊ ဝါ-မညီညွတ်သည်၊ သမာနေန-ဖြစ်လတ်သော်၊ ဥပေါသထော-ကို၊ န တေဝ
ကာတဗ္ဗော-တည်း၊ (တနည်း) သံသေန-သည်၊ ဝဂ္ဂေန-သည်၊ ဟုတွာ-၍၊
ဥပေါသထော-ကို၊ န တေဝ ကာတဗ္ဗော-တည်း၊ ဝဂ္ဂေါ-သော၊ သံသော-သည်၊
ဥပေါသထံ-ကို၊ စေ ကရေယျ-အံ့၊ (တနည်း) သံသော-သည်၊ ဝဂ္ဂေါ-သည်၊
သမာနော-ဖြစ်လျက်၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ စေ ကရေယျ-အံ့၊ (တနည်း) သံသော-
သည်၊ ဝဂ္ဂေါ-သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ စေ ကရေယျ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-
သော်၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ ကရောန္တဿ-သော၊ ဝဂ္ဂဿ-သော၊ သံသဿ-အား၊
ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

တာဒိသာ-ထိုနာသောရဟန်းကဲ့သို့ရူအပ်ကုန်သော၊ ဂိလာနာ-နာသောရဟန်းတို့
သည်၊ ဗဟူ - ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ - ကုန်အံ့၊ ဧဝံဟောန္တေသု- ကုန်သော်၊
သံသေန- သည်၊ ပဋိပါဠိယာ၊ အာဠာအတန်းအားဖြင့်၊ ဌာတွာ- တည်ပြီး၍၊ သဗ္ဗေ-

၀၀၀

ကုန်သော၊ ဂိလာနာ- တို့ကို၊ ဟတ္ထပါသေ-တို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာ- အပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-
 ကုန်သော၊ ဂိလာနာ- တို့ကို၊ ဟတ္ထပါသေ-တို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာ- ဤလည်း၊ ဂိလာနာ-
 တို့သည်၊ ဒုရေဒုရေ- ဟတ္ထပါသေထက် ဝေးကွာကုန် ဝေးကွာကုန်သည်၊ သဓေ
 ဟောန္တိ - ကုန်အံ့၊ သံသော - သည်၊ သဓေ နပ္ပဟောတိ - အကယ်၍ မလောက်
 မငြိမ်းအံ့၊ ဝေဝတိ-သော်၊ တံဒိဝသံ- ခွံ၊ ဥပေါသထော- ကို၊ န ကာတဗ္ဗာ-မပြု
 အပ်၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ ဒိဝသံ - ခွံ၊ ဥပေါသထော- ကို၊ န ကာတဗ္ဗာ-
 သနည်း၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ ဝဂ္ဂေန - မညီ
 မညွတ်ကွဲပြားသော၊ သံသေန- သည်၊ ဥပေါသထော- ကို၊ န တေဝ ကာတဗ္ဗာ-
 မပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံဒိဝသံ- ခွံ၊ ဥပေါသထော-ကို၊
 န ကာတဗ္ဗာ- အပ်၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပရိဟာရေ - တည်း။

ဘိက္ခဝေ - တို့၊ တဒဟု ပေါသထေ - ခွံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ- ကို၊ ဝါ- မိမိ၏အာပတ်မှ
 စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေန္တေန- သော၊ ဘိက္ခုနာ- သည်၊ ဆန္ဒမ္ပိ- ကိုလည်း၊
 ဒါတုံ- ငှါ၊ အနုဇာနာမိ- ၏၊ ကသ္မာ- ကြောင့်၊ တဒဟု ပေါသထေ- ခွံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ-
 ကို၊ ဒေန္တေန- သော၊ ဘိက္ခုနာ- သည်၊ ဆန္ဒမ္ပိ- ကိုလည်း၊ ဒါတုံ- ငှါ၊ အနုဇာ
 နာမိ- သနည်း၊ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ကရုဏီယံ-ပြုဖွယ်
 ဥဿံ၊ မုချီးစုံတို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ တဒဟု ပေါသထေ-ခွံ၊ ပါရိ
 သုဒ္ဓိ-ကို၊ ဒေန္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဆန္ဒမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ဒါတုံ-ငှါ၊ အနု
 ဇာနာမိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-အပ်သည်၏ အပြစ်
 ကြောင့်၊ ဘဂဝတော-၏၊ အာဏံ-အမိန့်အာဏာဒေသနာကို၊ ကရေန္တေန-ပြုလို့
 သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဆန္ဒံ ဒမ္ပိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဆန္ဒဟာရကော-ဆန္ဒကိုဆေး ခံတတ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဆန္ဒေ-
 ကို၊ ဒိန္ဒေ-ပေးအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တတ္ထေဝ ဌာနေ - ထိုပေးရာအရပ်၌သာလျှင်၊
 ဝါ-ပေးရာအရပ်မှသာလျှင်၊ စေ ပက္ကံဒတိ- အကယ်၍ အရပ်တပါးဖဲသွားငြားအံ့၊
 ဝေဝတိ-သော်၊ အညဿ-အစပထမ ဆန္ဒပေးရာရဟန်းမှတပါးသော၊ ဘိက္ခုနော-
 အာ၊ ဆန္ဒာ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော- နောက်ထပ်ပေးအပ်၏၊ ဣတိ အာဒိဝစနတော-
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ပုန-တဖန်၊ အတ္တနော-၏၊
 ဆန္ဒဒါနပရိဿမဝိနောဒနတ္ထံ - ဆန္ဒကိုပေးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းကို
 ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ (ဆန္ဒဒါနပရိဿယဝိနောဒနတ္ထံ - ဟု ရှိမှ “ဆန္ဒကို
 ပေးခြင်း၏ ဘေးရန်ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ” ဟု အနက်ပေးရာ၏၊
 ဤပါ၌သာ ယုတ္တတရတည်း)၊ ဆန္ဒံ မေ ဟရတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-

အပ်ပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ ဆန္ဒဟာရကော - သော၊ ဘိက္ခု- သည်၊ ဆန္ဒေ-ကို၊ ဒိန္နေ-
သော်၊ သံသပ္ပတ္တော-သံသဘောင်သို့ ရောက်သည်၊ သမာနော-လျက်၊ သဗ္ဗိစ္စ-
မပြောလိုသော စေတနာဖြင့် စေ့ဆော်ကြိုးကုတ် အားထုတ်၍၊ စေ န အာရော
ရေတိ-အကယ်၍ မပြောအံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ဆန္ဒော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာဟ
ဇော-ဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဆန္ဒဟာရကဿ- သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊
ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌ
တော-မှ၊ တံ ဆန္ဒဟာရကံ ဘိက္ခု-ကို၊ မောစေတံ- လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ မေ
အာရောရေဟိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကားရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ကာယေန ဝါ ဝါစာယ ဝါ ဥဘယေန ဝါ ဝိညာပေတဗ္ဗောတိပါဌဿ- ၏၊
မနသာ- စိတ်ဖြင့်၊ စိန္တေတွာ- ကြံစည်ပြီး၍၊ ကာယပ္ပယောဂံ- ကိုယ်ဖြင့် အားထုတ်
ခြင်းကို၊ ကရောန္တေန-ပြုသောအားဖြင့်၊ ယေနကေနစိ- အမှတ်မဲ့ငြား တပါးပါး
သော၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေန - အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့်လည်း၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော - သိစေအပ်၏၊
ပန-ထိုမှတပါး၊ ဝါဇံ-စကားကို၊ နိစ္ဆာရေတုံ- ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ (တနည်း)
ဝါစံ-နှုတ်ကို၊ နိစ္ဆာရေတုံ၊ မြက်ဆီခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တေန-စွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ-
သည်၊ တထေဝ- ထို ရှေးနည်းတူစွာ သာလျှင်၊ ဝါ- စိတ်ဖြင့်ကြံစည်ပြီး ဝေ
ပယောဂကို ပြုသောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါစာယဝါ-ဖြင့်လည်း၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော-
အပ်၏၊ ဥဘယထာပိ - ကာယ၊ ဝါစာ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့်လည်း၊ သက္ကောန္တေန -
စွမ်းနိုင်သောရဟန်းသည်၊ ကာယဝါစာဟိဝါ - တို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော -
သိစေအပ်၏၊ ဇာနာပေတဗ္ဗော- သိစေအပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-
ဝိညာပေတဗ္ဗော-ဟူသော ပုဒ်၏အနက်တည်း။

ပန-ရှေ့ဝါကျ၌၊ အပြစ်တင်ဖွယ်၊ ပယ်၍ခံရက်၊ စကားဆက်ကို ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
အယံ အတ္ထောတိ-ဟူ၍၊ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊ သင်္ဂဟကာရဿ-၏၊ ဝစနတော- မိန့်ဆို
ခြင်းကြောင့်၊ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ယာယကယစိ - အမှတ်မဲ့သော၊ ဘာသာယပိ -
ဖြင့်လည်း၊ ဝိညာပေတုံ-ငှါ၊ ဓရတိ-အပ်၏၊ ပါရိသုဒ္ဓိဒါနပိ- ပါရိသုဒ္ဓိပေးရာ၌
လည်း၊ ဆန္ဒဒါနော-ဆန္ဒကိုပေးရာ၌၊ ဝုတ္တသဒိသောဝ- ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်
သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော- ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊
(တနည်း)ပန- ထိုသို့ပင်တူပါသော်လည်း၊ တံပါရိသုဒ္ဓိ-ကို၊ ဝါ-ထို မိမိ၏စင်ကြယ်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေန္တေန - ပေးလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပဌမံ-မပေးမီ ရှေးဦးစွာ၊
သန္တိ- ထင်ရှားရှိသော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဒေသေတဗ္ဗော-ပြောကြားအပ်၏၊ ဟံသစ္စံ-

၏။ (တနည်း) ကသွာ-ကြောင့်၊ တံ ပါရိသုဒ္ဓိံ - ကို၊ ဒေန္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-
သည်၊ ပဌမံ-စွာ၊ သန္တိ-သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဒေသေတဗ္ဗာ-အပ်သနည်း။ ဣတိ
အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဟိ ယသွာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခု- (ထည့်) သည်၊
သုာပတ္တိကော-အာပတ်ရှိသည်။ သမာနော-လျက်၊ “ပါရိသုဒ္ဓိံ” မေ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ
မေ ဟရ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ မေ အာရောစေဟိ”တိ- ဟူ၍၊ ဝတ္ထု- ၄၊ န လဘတိ-မရ၊
တသွာ-ကြောင့်၊ တံပါရိသုဒ္ဓိံ-ကို၊ ဒေန္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပဌမံ-စွာ၊
သန္တိ-သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဒေသေတဗ္ဗာ-အပ်၏။ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-
တည်း။

သန္တိ သံဃဿ ကရဏီယနီတိ - ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ-ဆိုအပ်လျက်၊ ဝစနဝိပလ္လာ
သေန (ဝစနဝိပရိအာသေန-ဟု ပုဒ်ဖြတ်) ဝုဏ်ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-ဗဟု
ဝုဏ်၏ ကေဝုဏ်သို့ ရှေးရှုဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ သန္တိ သံဃဿ ကရဏီယန္တိ- ဟူ၍၊ ဘဂဝ
တာ-သည်၊ ဝတ္ထု-အပ်ပြီ။ တေသဉ္စ အတ္တနောစ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံ ဒေတီတိ ဧတ္ထ
ပါဌေ-၌၊ ဆန္ဒောစ-ဆန္ဒလည်း၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံစ-ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံလည်း၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံ-
ဆန္ဒနှင့်ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံ၊ တံ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံ-ထို ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံကို၊ ဒေတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊
သရူပေကသေသနယေန-သရူပေကသေသနည်းဖြင့်၊ အတ္ထော-ဝစနတ္ထကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော-
အပ်၏။ ဣတရောတိ- ကား၊ အညေသံ - ထိုရဟန်းမှတပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-
လူကြုံပါးတတ်သောရဟန်းတို့၏၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံ-သည်၊ န အာဂစ္ဆတိ-မလာ။

ဗိဇ္ဇာလသင်္ခလိကာ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိတိ ဧတ္ထ ပါဌေ-၌၊ ဗိဇ္ဇာလဗန္ဓနံ-ကြောင်
နှောင်ကွင်းသည်၊ ဗိဇ္ဇာလသင်္ခလိကာနာမ-မည်၏။ ဟိ တံ ပါကဋံ ကရိဿာမိ-အံ၊
(တနည်း)ဟံ-နာမလောဘဟိတ်ကို ဆိုဦးအံ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဗိဇ္ဇာလဗန္ဓနေ-၌၊ သင်္ခ
လိကာယ-သံကြိုး၏၊ ပဌမဝလယံ-ပထမကွင်းသည်၊ ဒုတိယလေယံယေဝ-ဒုတိယကွင်း
သို့သာလျှင်၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်၏။ တတိယံ-သုံးခုမြောက်သော၊ ဝလယံ-သို့၊
န ပါပုဏာတိ-မရောက်၊ ဝေ-ဤအတူ၊ အယမ္ပိ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကို
လည်း၊ ဒါယကေန-ပေးတတ်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-အား၊
ဒိန္နာ-ပေးအပ်၏။ တတော ဘိက္ခုတော- ထိုပေးရာရဟန်းမှ၊ အညတ္တ-တပါးသော
ရဟန်းသို့၊ န အာဂစ္ဆတိ-မလာ၊ သာ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံ-ကို၊ တသ္မာ ဗိဇ္ဇာလသင်္ခလိက
သဒိသတ္တာ- ထိုသို့ကြောင်နှောင်ကွင်းနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇာလသင်္ခလိ
ကာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝတ္ထု-မိန့်ဆိုအပ်ပြီ။ ။စ-ဆက်ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထ
အဓိကာရေ-ဤဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိပေးရာ၌၊ ဗိဇ္ဇာလသင်္ခလိကဂူဟဏံ- ဗိဇ္ဇာလ သင်္ခလိက

သဒ္ဓါသည်။ ယာသံကာသဉ္စိ - အမှတ်မဲ့ကုန်သော၊ သင်္ခလိကာနံ - ကွင်းမျိုးစုံတို့၏၊ ဥပလက္ခဏမတ္တံ - အနီးကပ်မှတ်ကြောင်းမျှတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဥတုက္ခာနန္တိပဒဿ-၏။ ယံ ဓမ္မဇာတံ-သည်။ တံတံ ကိရိယံ-ထိုထိုအမှုကို၊ အရတိ ဝတ္ထေတိ-ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ဓမ္မဇာတံ-သည်။ ဥတု-မည်၏။ တဿ ဥတုနော-ကို၊ အက္ခာနံ-ပြောကြားခြင်းတည်း၊ ဥတုက္ခာနံ-ဥတုကိုပြောကြားခြင်း၊ ဥတုအာစိက္ခနံ-ဥတုကိုပြောကြားခြင်း၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ဤသို့ သမာသတ္ထ ဝိဂ္ဂဟအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ တဿဥတုနော-ကို၊ အာစိက္ခနံ-သည်။ ဟောတိ-၏။ တံအာကာရံ-ကို၊ သဗ္ဗပတော-အားဖြင့်၊ ဒဿေတံ-ငှါ၊ ဟေမန္တာဒိနန္တိအာဒိ-ဟေမန္တာဒိနံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်။ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဂဏနာတိ-ကား၊ ဂ.လနာ-ရေတွက်ခြင်း။ ။ ကိက္ခုနိနံ-တို့ကို၊ အဋ္ဌဂရ ဓမ္မေဟိ-ရှစ်ပါးသော ဂရုဓဇ်တို့ဖြင့်၊ သြဝဒနံ၊ ဆုံးမပြောဆိုခြင်းသည်။ ဘိက္ခုနောဝါဒေါ-မည်၏။ ။ သွေ ဥပေါသထောတိ အာဂန္တာတိ-ကား၊ သွေ-နက်ဖြန်ခါ၌၊ ဥပေါသထော-သည်။ ဟောတိ-၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္ထေ-ဆိုအပ်၊ ဆိုသင့်၊ ဆိုထိုက်သော၊ အဇ္ဈေဝ-ယနေ၌ပင်လျှင်၊ ဝါ-ယနေက ပင်လျှင်၊ အာဂန္တာ-၍။

(ဤ အာဂန္တာ၏အခြားမဲ့၌ ပုဒ်မ ရှိရမည်၊ ပြီးမှ ပန္နရသိကေ-အစ ရှိသော စကားရှိရမည်၊ ထိုသို့ရှိမှ ကျမ်းဂန် အသွားအလာ၊ ဝါကျ အနေအထား အပါကဋ္ဌ၊ ပါကဋ္ဌဝါကျ နေရိုးကျပါမည်၊ အချို့စာအုပ်၌ အဖြတ်ရှိသော်လည်း အချို့စာအုပ်၌ အဖြတ်ရှိ။)

ပန္နရသိကေ-တဆယ့်ငါးရက်နေ့၌ပြုအပ်သော၊ ဥပေါသထေ-နေ့၌၊ ပက္ခဿ-ဆန်း - ဆုတ် နှစ်ဝ၊ လပက္ခ၏။ စာတုဒ္ဓသိယံ - တဆယ့်လေးရက်နေ့၌ လည်းကောင်း၊ စာတုဒ္ဓသိကေ-တဆယ့်လေးရက်နေ့၌ ပြုအပ်သော၊ ဥပေါသထေ-၌၊ ပက္ခဿ (လိုက်)-၏။ တေရသိယံ - တဆယ့်သုံးရက်နေ့၌ လည်းကောင်း၊ အာဂန္တာ-၍၊ (ယာစန္တိ-၌ပင်) ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်။ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်။ ဟောတိ-၏။ ပန-ဂန္ထန္တရ ဝိသေသကို ဆိုဦးအံ့၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ပက္ခဿ-၏။ တေရသိယံယေဝ - ၌သာလျှင်၊ အာဂန္တာ-၍၊ အယျ-အရှင်ဘုရား၊ အယံ ဥပေါသထော-သည်။ စာတုဒ္ဓသိကောဝါ-စာတုဒ္ဓသိဥပုသ်ပါလော၊ ပန္နရသိကော ဝါ-ပန္နရသိဥပုသ်ပါလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ-မေးအပ်၏။ ဣတိ-သို့၊ အာစရိ ယေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧဝံ-သို့၊ ပုစ္ဆိတေန-မေးအပ်သော၊

ဘိက္ခုနာ-သည်၊ (ဝတ္ထုဗ္ဗ-ဌ်စပ်) စာတုဒ္ဒသိယံ-၌၊ ဥပေါသထံ-ကို၊ သစေ ကရောန္တိ-
 ကုန်အံ၊ ဧဝံကရောန္တေသု-သော်၊ ဘဂိနိ-နမ၊ အယံဥပေါသထော-သည်၊ စာတုဒ္ဒ
 သိကော-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗ-အပ်၏၊ ပန္နရသိယံ-၌၊ ဥပေါသထံ- ကို၊ သစေ
 ကရောန္တိ-ကုန်အံ၊ ဧဝံကရောန္တေသု-သော်၊ ဘဂိနိ-နမ၊ အယံ ဥပေါသထော-သည်၊
 ပန္နရသိကော၊ တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗ-အပ်၏၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဌပေတွာ
 ဗာလံ၊ ဌပေတွာ ဂိဿာနံ၊ ဌပေတွာ ဂမိကံ အဝသေသေဟိ ဩဝါဒံ ဂဟေဘူန္တိ-
 ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ တံ ဌပေတွာဘိအာဒိ-အစရှိသော
 စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ* ဝစနေ-၌၊ အာဂတာနံ- လာကုန်သော၊ တိဏ္ဍံ-သုံးပါးကုန်သော
 ဗာသ၊ ဂိဿာနံ၊ ဂမိက ရဟန်းတို့၏၊ ဝိသေသော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်၏၊ (ဤသို့ ပါဌသေသ စွက်၍ အနက်သမ္ပန်ပါ)။ (တနည်း) တတ္ထ တေသု
 ဗာလဂိဿာနဂမိကေသု-တို့တွင်၊ အာရောစနဝိဓာနံ - ရဟန်းတို့၏စကား သံဃာ
 အား ပြောကြားပုံအစီအရင်ကို၊ အဇာနန္တော-မသိသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဗာလော-
 မည်၏၊ စာတုဒ္ဒသိကပန္နရသိကောသု - စာတုဒ္ဒသိနေ၊ ပန္နရသိနေတို့၌ ပြုအပ်ကုန်
 သော၊ ဥပေါသထေသု ဝါ - ဥပုသ်နေတို့၌လည်းကောင်း၊ ပါဠိပဒေ ဝါ-ဥပုသ်
 အသွက် နောက်တရက်၌ လည်းကောင်း၊ ဂန္တုကာမော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊
 ဂမိယော-မည်၏။

ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဒုတိယပက္ခဒိဝသဘော-ပက္ခ၏နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့မှ၊
 ပဌာယ-စ၍၊ တဘော ဒုတိယပက္ခဒိဝသဘော-မှ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌၊ ဂစ္ဆန္တော-ခရီး
 သွားသော၊ ဝါ-သွားလတ္တံ့သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ*၊ ဩဝါဒဂဟဏေ-
 ဤဩဝါဒကိုယူရာ၌၊ ဂမိယောနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အဿ ဘိက္ခုနော-
 အား၊ အရညေ-တော၌၊ နိဝါသော-နေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
 သော ဘိက္ခု-သည်၊ အာရညိကော-မည်၏၊ သောပိ အာရညိကော ဘိက္ခု- သည်
 လည်း၊ အဟံ-သည်၊ အရညဝါသိ-သည်၊ အမှီ-၏၊ သွေ-နက်ပြန်၌၊ ဥပေါ
 သထော-တည်း၊ အဟံ-သည်၊ ဝိဟာရေ-၌၊ န ဝသာမိ-မနေ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-
 ၍၊ (တနည်း) ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ အပ္ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတုံ-ဩဝါဒကို မခံမယူခြင်းငှါ၊
 နလဘတိ-မရ၊ သောပိ အာရညိကော ဘိက္ခု-သည်လည်း၊ အဟံ-သည်၊ အရည
 ဝါသိ-သည်၊ အမှီ-၏၊ သွေ-နက်ပြန်၌၊ ဥပေါသထော-တည်း၊ အဟံ-သည်၊
 ဝိဟာရေ-၌၊ န ဝသာမိ-မနေ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ ယဒိ နဂဏှေယျ-ဌားအံ၊
 ဧဝံသတိ-သော်၊ ဒုက္ကဋ်-သို့၊ အာပဇ္ဇေယျ-ရာ၏၊ ဟိ-သာဓုမှတစ်ပါး၊ သာဓကကို

ဆိုဦးအံ့၊ န ဘိက္ခုဝေ ဩဝါဒေါ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယော န ဂဏှေယျ၊ အာပတ္တိ
ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ တေ ဝစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ ဩဝါဒေါ-ဘိက္ခုနီမတို့၏ အဆုံးအမကို
ရပါအံ့လော-ဟူသော စကားကို၊ န ဂဟေတဗ္ဗော-မေယျအပ်သည်ကား၊
န-မဟုတ်၊ ဂဟေတဗ္ဗောဝေ-အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊
ဩဝါဒံ- ကို၊ န ဂဏှေယျ-အံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနေဘ-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊
အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) ပန-ထိုသို့ပင် တောနေရဟန်းသည်လည်း မယူ
ခြင်းငှါ မနေရပါသော်လည်း၊ တေန အာရညိကေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပစ္စာ
ဟရဏတ္ထာယ-ပြန်ဆောင်၊ ပြန်ပြောခြင်းအကျိုးငှါ၊ သင်္ကေတော-အချိန်းအချက်
ကို၊ ဝါ-ကောင်းစွာသိကြောင်းဖြစ်သော အမှတ်အသားကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊
ကဿာ-ကြောင့်၊ တေန အာရညိကေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပစ္စာဟရဏတ္ထာယ- ငှါ၊
သင်္ကေတော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိညာယတိ-အပ်သနည်း၊ ဣတိ
အယံ-ကား၊ ပစ္စာ-တည်း၊ ဟိ-ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခုဝေ အာရညိ
ကေန ဘိက္ခုနာ ဩဝါဒံ ဂဟေတုံ သင်္ကေတဉ္စ ကာတုံ အတြ ပတိဟရိဿာမိတိ-
ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူသော၊ တေဝစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊
တေန အာရညိကေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပစ္စာဟရဏတ္ထာယ-ငှါ၊ သင်္ကေတော-ကို၊
ကာတဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝိညာယတိ- အပ်၏၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊
ပရိဟာရေ-တည်း။

အနက်။ ။ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ အာရညိကေန- တော၌နေခြင်း အလေ့ရှိ
သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဩဝါဒံ-ကို၊ ဂဟေတုံ စ-ငှါလည်းကောင်း၊ အဟံ-
သည်၊ အတြ- ဤမည်သောအရပ်သို့၊ ပတိဟရိဿာမိ- တဖန်ဆောင်ခဲ့အံ့၊
ဣတိ-သို့၊ သင်္ကေတံ-ကို၊ ကာတုံ စ-ငှါလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ-၏။

တသ္မာ တေန အာရညိကေန ဘိက္ခုနာ ပစ္စာဟရဏတ္ထာယ သင်္ကေတဿ
ကာတဗ္ဗတ္ထာ-ထိုသို့ ထိုဘောနေရဟန်းက ပစ္စာဟရဏအတွက် အချက်ပေးမှု
ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာရညိကေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊
ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ဝသနဂါမေ၊ နေရာရှာ၌၊ ဘိက္ခာ-ဆွမ်းကို၊ သစေ လဗ္ဘတိ-
အပ်ငြားအံ့၊ ဝေဿတိ-သော်၊ တတ္ထေဝ ဘိက္ခုနီနံ ဝသနဂါမေ-၌သာလျှင်၊

စရိတွာ-ဆွမ်းအကျိုးငှါလှည့်လည်ပြီး၍၊ ဘိက္ခုနီယော-တို့ကို၊ ဒိသွာ-ကြည့်ရှုပြီး၍၊ အာရောစေတွာ - သြဝါဒကို ပြောကြားပြီး၍၊ ဂန္ထဗွံ-ရာ၏၊ အဿ အာရည်ကဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-၏၊ ဝါ-သည်၊ တတ္ထ ဘိက္ခုနီနံ ဝသနဂါမေ-၌၊ ဘိက္ခာ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ သုလဘာ-ရလွယ်သည်၊ ဝါ-ပြည့်စုံစွာ ရအပ်သည်၊ နော စေ ဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ သာမန္တဂါမေ- အနီးအပါးရှာ၌၊ စရိတွာ-၍၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့၏၊ ဂါမိ-သို့၊ အာဂမ္မ-လာပြီး၍၊ တထေဝ-ထိုရှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ ကာတဗွံ-အပ်၏၊ ဒုရံ-ဝေးသောအရပ် ဝေးသော ဆွမ်းခံရွာသို့၊ ဂန္ထဗွံ-သွားအပ် သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အဟံ-သည်၊ တုမှာကံ- တို့၏၊ ဂါမ ဒွါရေ-၌၊ အသုကံနာမ-မည်သော၊ သဘံဝါ-သဘင်သို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-စည်း ဝေးရာကောင်စီရုံးသို့လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပံဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလံဝါ- သစ်ပင်အနီးသို့လည်းကောင်း၊ ဥပသကံမိဿာမိ-ချဉ်းကပ်ခဲ့အံ၊ တုမှေ-တို့သည်၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ ဂါမဒွါရေ-၌၊ အသုကံနာမ-မည်သော၊ တတြ တသ္မိံ မဏ္ဍပေဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ တတြ တသ္မိံ ရုက္ခမူလေဝါ-သို့လည်း ကောင်း၊ အာဂစ္ဆေယျာထ-လာကုန်ရာ၏၊ ဝါ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ သင်္ကေတော- ကို၊ ကာတဗျော-အပ်၏၊ ဘိက္ခုနီဟိ-တို့သည်၊ တတြ တသ္မိံ တိဿ သဘာယံဝါ- သို့လည်းကောင်း၊ တတြ တသ္မိံ မဏ္ဍပေဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ တတြ တသ္မိံ ရုက္ခမူလေဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ ဂန္ထဗွံ-အပ်၏၊ အဂန္တု-မသွားခြင်းငှါ၊ နလဗ္ဘတိ- မရအပ်။ ဟိ-သာဓုမှတပါး၊ သာဓကေကို ဆိုဦးအံ၊ န ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနီယာ

သင်္ကေတံ န ဂန္ထဗွံ၊ ယာ န ဂစ္ဆေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ ဧတံ ဝစနံ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဘိက္ခုနီယာ-သည်၊ သင်္ကေတံ-သို့၊ နနဂန္ထဗွံ- သွားအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ယာ ဘိက္ခုနီ- သည်၊ သင်္ကေတံ-သို့၊ န ဂစ္ဆေယျ၊ အံ၊ သင်္ကေတံ- သို့၊ အဂန္တုန္တိယာ-သော၊ တဿာ ဘိက္ခုနီယာ- အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဥပေါသထဂ္ဂေတိ-ကား၊ ဥပေါသထကရဏဋ္ဌာနေ-ဥပုသ်ပြုရာအရပ်၌၊ (၎င်း အဖွင့်ဖြင့် ဥပေါသထဂ္ဂေ-၌ ဥပေါသထရှေးရှိသော ဂဟဓာတ်၊ ကိပ်စုည်း၊ ဥပေါသထအရ ဥပုသ်ပြုခြင်းကြံယာကို ယူပြီး “ဥပေါသထော ဂယုတိ ဧတ္ထာတိ ဥပေါသထဂ္ဂံ၊ တသ္မိံ-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရမည်ဟု ပြသည်။) အဋ္ဌဟိ အင်္ဂေဟိတိ-ကား။

နိဒါန်းဝတ္ထု

၁၂၅

သိက္ခာ (ပကတိကတ္တား ထည့်)-သည်။ သိသင်္ဂါ- ပါတိမောက္ခ သီလ
ရှိသည်။ ဟောတိ-၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတော- ပါတိမောက္ခသံဝရ
သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဝါ-ပါတိမောက်၌လာသော ကာယ, ဝစီ နှစ်လိသော
ဒွါရကို ပိတ်ဆို့ကြောင်းသီလဖြင့်ပိတ်ဆို့လျက်၊ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော-
အကျင့်, ဆွမ်းခံရွာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္တာ-၍။ ဝိပရတိ-၏။ အဏု
မတ္တေသု-အဏုပ္ပုဿပွယ် သေးငယ်ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇေသု-အပြစ်တို့၌၊ ဘယ
ဒဿာဝိ-မြင်းမိုရ်တပြေး, ဘေးဟုရှုလေ့ရှိသည်။ ဟုတ္တာ-၍။ သိက္ခာပဒေသု-
အလုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သမာဒါယ-ဆောက်တည်၍၊ (တနည်း) သိက္ခာ
ပဒေသု-တို့တွင်၊ တံတံသိက္ခာပင်-ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒါယ-၍၊ ဝါ-
ကောင်းစွာယူ၍၊ သိက္ခာတိ-ကျင့်၏။ ဗဟုဿုတော-များသော အာဂမသုတ,
အဓိဂမသုတ ရှိသည်။ ဝါ-နှုတ်၌လာသော ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော
သုတ, ဉာဏ်ပညာဖြင့် ရအပ် သိအပ်ပြီးသော ဂေ, ဖဿ, နိဗ္ဗာနတည်း
ဟူသော သုတများစွာရှိသည်။ သုတဓဇ္ဈေ-သုတကိုဆောင်သည်။ သုတသန္တိ
စယော - သုတကို ဆည်းပူးသည်။ ဝါ - သုတ၏ စုဝေးတည်နေရာသည်။
ဟောတိ-၏။

ယေတေဓမ္မာ - အကြင်ပါဠိဓမ္မတို့သည်။ ဝါ - အကြင်ပရိယတ္တိဓမ္မတို့
သည်။ အာဒိကလျာဏာ-အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိကုန်သည်။ မဇ္ဈေကလျာဏာ၊
အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်သည်။ ပရိယောသနကလျာဏာ-အဆုံး၌
ကောင်းခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ - ဖြစ်ကုန်၍၊ သာတ္ထံ - သက်သေ
စသည်ခြောက်ချက်, အနက်ရှိသော၊ ဝါ-သက်သေ, စသည်ခြောက်
ချက်, အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ - အက္ခရပဒ, စသည်ခြောက်ဖြာ,
သဒ္ဓါရှိသော၊ ဝါ-သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကေလပရိပုဏ္ဏံ-ထည့်သွင်းအပ်,
ထည့်သွင်းသင့်, ထည့်သွင်းထိုက်သော တစုံတခုသော ပုဒ်ပဒ ရှိသည်
ဖြစ်၍ စင်စစ်ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံလုံလောက်သော၊ ပရိသုဒ္ဓံ-ပယ်အပ်,
ပယ်သင့်, ပယ်ထိုက်သော တစုံတခုသော ပုဒ်ပဒ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဇင်ဇင်ထက်
ဝန်းကျင်မှသန်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မဓရိယံ- သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်
ရေတွက်အပ်သော သာသနဗြဟ္မဓရိယ, မဂ္ဂဗြဟ္မဓရိယကို၊ ဝါ-သိက္ခတ္ထယ
ပကာသကဖြစ်သော သာသနဗြဟ္မဓရိယ, သိက္ခတ္ထယသင်္ဂဟိတဖြစ်သော
မဂ္ဂဗြဟ္မဓရိယကို၊ အဘိဝဒန္တိ-ဟောကုန်၏။

အဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-သည်၊ တထာရူပါ-သာတ္ထ၊ သဗျဉ္ဇန၊
 ကေဝလပရိပုဏ္ဏ၊ ပရိသုဒ္ဓဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဗြဟ္မစရိယကိုဟောတတ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ-ပါဠိဓမ္မတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဗဟုဿုတာ-များစွာကြားနာ
 အပ်ကုန်သည်၊ ဓာတာ-ဆောင်အပ်၊ ဆောင်ပိုင်၊ ဆောင်နိုင်ကုန်သည်၊
 (အချို့မူ၌ “ဓတ္တာ” ဟု ရှိ၏၊ ကောင်းသည်၊ ယခုအတိုင်းကား သတ္တာဒိ
 ဂိုဏ်းဝင် ထင်ဖွယ် ရှိသည်)၊ ဝစသာ - နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိစိဘာ-အဖန်ဖန်
 လေ့လာအပ်ကုန်ပြီးသည်၊ မနံသာ-စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ-အဖန်တလဲလဲ
 ရှုကြည့်အပ်ကုန် ပြီးသည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ-ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓါ - ကောင်းစွာ
 ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်ပြီးသည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ခေါပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ အဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-သည်၊ ဥဘယံနိ-
 ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီအားဖြင့် နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခာနိ-တို့သည်၊
 ဝါ-တို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေန-အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝါ-အကျယ်ဝိဘင်းနှင့်တကွ၊
 သ္မာဂတာနိ-ကောင်းစွာနှုတ်သို့ လာကုန်သည်၊ ဝါ-ကြေကြေမှုမှု၊ နှုတ်
 တက်ရကုန်သည်၊ သုဘိဘတ္တာနိ-ကောင်းစွာ ဝေဖန်အပ်ကုန်သည်၊ သုပ္ပ
 ဝတ္တိနိ-ကောင်းစွာ ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ သုတ္တသော- မာတိကာအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ ပဒဘာဇနီအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သုခိနိစ္ဆိတာနိ-ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်၊ ဆုံးဖြတ်ပိုင်၊ ဆုံးဖြတ်နိုင်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ အဿ ဘိက္ခုနော (လိက်) အား၊ ကလျာဏဝါစော-
 ကောင်းသောစကားရှိသည်၊ ကလျာဏဝတ္ထရဏော-ကောင်းသောအသံ
 ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ သောဘိက္ခု(ပြင်လိက်)-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ယေဘု
 ယျေန-များသောအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနီနိ-တို့၏၊ ဝါ - တို့သည်၊ ပိယော-
 ချစ်အပ်သည်၊ မနာပေါ-စိတ်နှလုံးကို တိုးပွားစေတတ်သည်၊ ဝါ-စိတ်ဖြင့်
 ရောက်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဘိက္ခုနီယော - တို့ကို၊ ဩဝဒိတုံ - ၄၊ ပဋိဗလော - စွမ်းနိုင်သည်၊
 ဟောတိ-၏၊ ခေါပန- သည်သာ မကသေး၊ တေ ဘဂဝန္တံ - ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ (န ခေါပန တံရှိမူ ယုတ္တဝင်မှတ်ယူရာ၏၊ အနက်ကားအတူသာ)၊
 ဥဒ္ဓိဿ-ရည်စူး၍၊ ပဗ္ဗဇိတဿ-ရဟန်းပြုသော၊ ကာသာယဝတ္ထဝသနာယ-
 ဖန်ရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်သောရဟန်းမ၌၊ ဂရုဓမ္မံ-သံဃာဒိ
 သိသံအာပတ်သို့၊ အနုဇ္ဈာပန္နပုဗ္ဗော-ရှေး၌လွန်ကျူး၍ မရောက်သည်၊ ဝါ-
 လွမ်းမိုးလွန်ကျူး မရောက်ဘူးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝီသတိဝသောဝါ-

နှစ်ဆယ်သောဝါရှိသည် လည်းကောင်း၊ အတိရေက ငါသတိဝသောဝါ-
ပိုလွန်သော နှစ်ဆယ်သောဝါ ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-
သို့၊ အဋ္ဌဟိ-ကုန်သော၊ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ တို့နှင့်၊ ဝါ-ဤအကြောင်းတို့နှင့်၊
ဝါ-ဤအစိတ်တို့နှင့်။

ပါသဒိကေနာတိ-ကား၊ ပသာဒါဝဟေန-ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်တတ်သော၊
နိဒ္ဒေါသေန - အပြစ်မရှိသော၊ ကာယဝစီမနေ-ကမ္မေန-ကာယကံ၊ ငဇီကံ၊
မနောကံဖြင့်။ ။ သမ္မာဒေတုတိ- ကား၊ တိဇိဓံ- သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာအားဖြင့်
သုံးပါးအပြားရှိသော၊ သိက္ခ-ကို၊ သမ္မာဒေတု- ပြည့်စုံပါစေလော့။

ပန - ပုဗ္ဗဝါကျ၊ သာမညကြောင့်၊ ဒွိဟဋ္ဌေငှစူး ပယ်နုတ်ဦး၍၊ အထူးတထွေ၊
ပြဆိုပေအံ့၊ ယဒါ-၌၊ တာဟိ ဘိက္ခုနီဟိ-တို့သည်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကံ-သော၊
ဘိက္ခုနီယေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဩဝါဒေါ- ဂရုမ္မေဩဝါဒကို၊ ယာစိတော-
တောင်းအပ်၏၊ တဒါ-၌၊ ဥပေါသထဂ္ဂေ အိမ်၌၊ ဘိက္ခုသံသေ-သည်၊ သန္နိပတိတေ-
စည်းဝေးသည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗကိစ္စဝသေန-ဥပုသ်မပြုမီ ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်သော
အမှုကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ “ဩဝါဒ-ဂရုမ္မေ ဩဝါဒကို၊ ယာစမာနာ-တောင်း
ပန်တတ်ကုန်သော၊ ကာစိ- အချို့ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီယော- တို့သည်၊ အတ္ထိ-
ရှိကုန်သလော၊ “ဣတိ - သို့၊ ပုစ္ဆိတေ - ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကံဖြစ်သော ငါက
မေးအပ်သော်၊ ဝါ-မေးရာအခါ၌၊ “တံ-သင်သည်၊ ဧဝံ ဤသို့၊ ဝဇေဟိ-
ပြောပါ ဖြေကြားပါလော့၊ ဣတိ-သို့၊ အတ္တနာ - မိမိဟုဆိုအပ်သော ပါတိ
မောက္ခုဒ္ဓေသကံ” သည်၊ ဝါ - ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကံ၊ ဝတ္တဗ္ဗ ဝရနံ -
ဖြေကြား ပြောဆိုအပ်သော စကားကို၊ ဝါ-ဖြေကြား ပြောဆိုရမည့် စကားကို၊
အညေန- မိမိမှတစ်ပါးသော ရဟန်းသည်၊ ဝါ- ကို၊ ကထာပေတွာ- ဖြေကြား
ပြောဆိုစေ၍၊ “ဣသိ” ဘိက္ခုသံသေ-၌၊ ဘိက္ခုနောဝါဒကော- ရဟန်းမတို့ကို
ဆုံးမတတ်သော၊ ဝါ- ဘိက္ခုနောဝါဒကဟူ၍၊ သမ္မတော - သတိအပ်သော၊
ကောစိ- တဦးတယောက်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အတ္ထိ- ရှိသလော၊ “ဣတိအာဒိ”-
ဤသို့အစရှိသောစကားကို သယံ- ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကံ ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊ ဝတွာ-
၍၊ ပန- တဖန်၊ သယမေဝ - ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကံ ကိုယ်တိုင်သလျှင်၊ ဂန္ဓာ-
သွားပြီး၍၊ ဘိက္ခုနီနံ-တို့အား၊ အာရောဂေတဗ္ဗ- အပ်၏။

(ဤဝါကျ၌ “တဒါ ဥပေါသထဂ္ဂေ သန္နိပတိတေဟိ ဘိက္ခုသံသေဟိ”
ဟု ရှိ၏၊ ရှိတိုင်းလည်း သမ္ပန်ကြ၏၊ ပုစ္ဆိတေ- သည် ကမ္မဝါစကဖြစ်၍

“တုမေဟိ ကလံ” ကဲ့သို့ ကတ္တားကို လက်ခံခြင်းကြောင့် သင့်သော ဟူ၏။ ဒေသံသာ ဘိက္ခုသံသော စ ဘိက္ခုနီသံသော စ- ကဲ့သို့ ဝဂ္ဂဘောဒ မဟုတ်သော် ဘယ်အခါ ဘယ်နေရာမှ “ဘိက္ခုသံသေဟိ” ဟု ဗဟုပုစ်နှင့် မရှိနိုင် မရှိကောင်း၊ သီဟဠဒီပေ စ သံသော ဇမ္ဗူဒီပေ စ သံသော တေသု-ဟု ဝဂ္ဂဘောဒအရာ၌ ဗဟုပုစ်နှင့် လာ၏။ သန္နိပတိတေန ဘိက္ခု သံသေန-ဟုရှိသော သဒ္ဓါအားဖြင့် သင့်သော်လည်း အနက်အားဖြင့် မသင့်ရာ၊ အကြောင်းကား ပုစ္ဆိတေ၏ ကတ္တားသည် သံသေန-မဟုတ်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကေန - သာဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ပုစ္ဆိတေ၏ကတ္တား ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကေန ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း “ဧဝံ ဝဇေဟိတိ အတ္တနာ ဝတ္တဗ္ဗံ အညေန ကထာပေတွာ” ဟူသော နောက်ဝါကျထောက်၍ သိရ၏။ ယခုရှိသည့်အတိုင်းကား သဒ္ဓါ, အတ္တ နှစ်ပါးလုံး မသင့်ဟု-ဓုဝံဇာန)

ဝါ- တနည်းကား၊ အညေန- မိမိမှတစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခုနာ - ကို၊ တသ္မိံ ဒီဝသေ- ရဟန်းမတို့က ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသက ရဟန်းကိုသာ ဩဝါဒတောင်းရာ ထိုနေ၌၊ ပါတိမောက္ခ - ကို၊ ဥဒ္ဓိသာပေတဗ္ဗံ- စေအပ်၏၊ ဣဒန္တိ-ကား၊ တာဟိတိ ဗဟုဝစနံ- ဤ တာဟိ ဟူသော ဗဟုပုစ်ကို၊ (ဝတ္တံ- ဌိစပ်) ကေတော သဟေဝ- အတူတကွလျှင်၊ (အာဂတာနံ- ဌိစပ်)။

ဥတ္တိဌပကေနဝါတိ-ကား၊ တိဏ္ဍံ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ -ဘို့၏၊ ယတ္ထ ယသ္မိံ ဝသနဋ္ဌာနေ- အကြင်နေရာအရပ်ရပ်၌၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသေဝံ- သည်၊ နုတ္တိ- မရှိ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝသနဋ္ဌာနေ -၌၊ ဥတ္တိဌပကေန- သော၊ ဘိက္ခုနာဝါ- သည် လည်းကောင်း၊ ဣတရေနဝါတိ-ကား၊ ယတ္ထ ဝသနဋ္ဌာနေ- ၌၊ ဧဝံ- ကုန်သော၊ ဘိက္ခု ဝါ- တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကော- သော၊ ဘိက္ခု ဝါ- သည်လည်း ကောင်း၊ ဝသန္တိ-ကုန်အံ့၊ တတ္ထ ဝသနဋ္ဌာနေ- ၌၊ ဣတရေန- တပါးသော၊ ဘိက္ခု နာ ဝါ- သည်လည်းကောင်း၊ (ဝတ္တဗ္ဗံ- လှမ်းစပ်)။ သယမေဝ- ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေ သက ဟုဆိုအပ်သောမိမိသည်သာလျှင်၊ ဝါ-ကိုသာလျှင်၊ သမ္ပတော၊ ဘိက္ခုနေဝါဒ ကဟု သမုတ်အပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ- သော်၊ အဟန္တိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ- အပ်၏၊ တထေဝါတိ-ကား၊ ဥပေါသထဂ္ဂေ-၌၊ ဝတ္တသဒိသံဝ - ပြောဆို အပ်သည်နှင့်တူစွာလျှင်။

☰

အာရောစေတွာဝါတိ ဣမိနာ ပါဌေန- ဖြင့်၊ အနာဝရာစနံ- ပြောမကြား ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်ဘော်မူ၏၊ န ဘိက္ခဝေ ဩဝါဒေါ န အာရောစေတဗ္ဗော ယော န အာရောစေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ- ဟူ၍၊

နိဒါန်းဝတ္ထုနာ

ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနတော-ကြောင့်၊ သြဝါဒ-သြဝါဒတောင်းပန် လျှောက်ထား
သောစကားကို၊ ဂဟေတွာ-ယူပြီး၍၊ ဥပေါသထဂ္ဂေ-၌၊ အနာရောဇေတု- မပြော
ခြင်းငှါ၊ ဝါ-မပြောပဲနေခြင်းငှါ၊ န ဝဇ္ဇတိ-မအပ်။

အနက်။ ။ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ သြဝါဒေါ-ကို၊ န န အာရောဇေတဗ္ဗော-
ပြောကြားအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ သြဝါဒ- ကို၊
နအာရောဇေယျ-အံ၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊ အာပတ္တိ-
သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပရိသုဒ္ဓဘာဝန္တိ-ကား၊ အာပတ္တိယာ-မှ၊ ပရိသုဒ္ဓတံ-ငြိမ်းကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို။
အာရောဇေထာတိ-ကား၊ အာဝိကရောထ ထင်စွာပြုကုန်လော့။ ။ ဧတ္ထ သိယာ-တိ-
ကား၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိဿာမိတိ တေသ္မိံ ပဒေ-ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယံအနုယော
ဂေါ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော အဖန်တလဲလဲ ဟုဉ်ကပ်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ဤဆိုအပ်
လတ္တံ့သော အမေးစကားသည်၊ ဘဝေယျ-ရာ၏။ ။ ယံဝစနံ-သည်၊ ဝါ- ကို၊
ဝတ္ထုဗ္ဗံ-ပြောအပ်၊ ပြောသင့်၊ ပြောထိုက်သည်၊ သိယာ-ရာ၏၊ တံဝစနံ-သည်၊ ကိ-
အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ သံသော ဥပေါသထံ ကရေ- ပျောက်
အာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊
အာဟ-ပြီ။

ပုဗ္ဗေနာပရံ သန္နိယတိဘိ-ကား၊ ပုဗ္ဗဝစနေန-ရှေးဖြစ်သော “ဥပေါသထံ
ကရေယျ၊ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသေယျ” ဟူသော နာမယောဂစကားနှင့်၊ အပရံ -
နောက်ဖြစ်သော၊ ဝစနံ-ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိဿာမိ-ဟူသောစကားသည်၊ သန္နိသန္နံ-
နာမယောဂချင်း စပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏။ ။ သာဂ္ဂေါယာတိ-ကား၊ ကာယစိတ္တေဟိ-
တို့နှင့်၊ သဟိတတာယံ-အတူတကွဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်
။ ။ ဂဏထာတိ- ကား၊ ဥဒ္ဓေသကံ- အကျဉ်းသရုပ် ရွတ်ဆိုတတ်သောသူကို၊
ဌပေတွာ-၍၊ စတုဝဂ္ဂေ-လေးပါးအစရှိသော သံဃာ၌၊ ဝါ- စတုဝဂ်သံဃာ၌၊
သေသဘိက္ခုနံ- ကြွင်းကျန်သောရဟန်းတို့၏၊ သံဃဿ ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ ဟောတိတိ-ကား၊
သံဃေန- သည်၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ (တနည်း)စ-ပဒတ္တမ္မတပါး ဝိတတျတ္ထကိုဆိုဦးအံ၊ (တနည်း)
စ-သစ္စံ-မှန်၏၊ (တနည်း) သံဃဿ ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ ဟောတိတိပဒဿ-၏၊ သံဃေန ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ
ဟောတိတိ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သံဃဿ ပ၊
ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ စ-ယသ္မာ-ကြောင့်၊

တေဝစနံ (ထည့်)သည်။ ကရုဏတ္ထေ-ကရိုဏ်းခေါ်အပ် ကတ္တားအနက်၌၊ သာမိ
စေန-စီရင်အပ်သော သာမိဝိဘတ်တည်း။ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သံဃဿ၊ ပ၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော-အပ်၏။ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။ ။တ္ထောတိ-ကား၊
ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသေ-၌။ ။လက္ခဏန္တိ-ကား၊ သဘာဝေ- ပင်ကိုရိုးရာ၊ သဘော
လက္ခဏာတည်း။

ထေရာစ နဝါစ မဇ္ဈိမာစာတိ-ကား၊ တွေ တေသု ဘိက္ခုသု-တို့တွင်၊ ဒသ
ဝဿာ-ဆယ်ဝါ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုစ- တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတိရေကဒသ
ဝဿာ-ဆယ်ဝါထက် ပိုလွန်ကုန်သော ဝါရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုစ-တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သေရာ-တို့မည်ကုန်၏၊ ဥနပဉ္စဝဿာ-ယုတ်လျော့သော ငါးဝါရှိကုန်
သော၊ ဝါ- ငါးဝါအောက်ယုတ်လျော့သော ဝါရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊
နဝါ-တို့ မည်ကုန်၏၊ ပဉ္စဝဿာ ငါးဝါရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုစ- တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အတိရေကပဉ္စ ဝဿာ-ပိုလွန်သော ငါးဝါရှိကုန်သော၊ ဝါ-ငါးဝါထက်
ပိုလွန်သော ဝါရှိကုန်သော၊ဘိက္ခုစ-တို့သည် လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမာ-မည်ကုန်၏၊
အဋ္ဌိကတွာဘိ-ကား၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ ဘေန ပါတိမောက္ခေန- ထိုပါတိ
မောက်ဖြင့်၊အတ္ထိကံ- ဥစ္စာရှိသည်ကို၊ကတွာ-၍၊ဝါ-တနည်းကား၊ တံပါတိမောက္ခံ၊
ကို၊ ဣဒံ-ဤပါတိမောက်သည်၊ မယံ- ၏၊ ပါတိမောက္ခံ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊
အတ္ထိ-ဥစ္စာရှိသည်ကို၊ဝါ-အရိအသေကို၊ ကတွာ-၍။ ။ မနသိကတွာတိ-ကား၊
စိတ္တေ-၌၊ ဌပေတွာ-ထား၊ပြီ ၍။

သောတဒ္ဓါရဝသေနာတိ-ကား၊သောတဒ္ဓါရိကဇဝနဝိညာဏဝသေန-သောတ
ဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော ဇောဝိညာဏ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။ သဗ္ဗစေတသ၊ သမန္နာ
ဟာရာမာတိပါဌဿ-၏၊ စိတ္တဿ-အား၊ ဝါ-စိတ်ကို၊ ထောကမ္ပိ-အနည်းငယ်လည်း၊
ဗဟိ-ပါတိမောက်ကို ရွတ်ဆိုသောအသံမှ အပသို့၊ ဝါ-သဒ္ဓါရုံမှအပသို့၊ ဂန္တံ-၎င်း၊
အဒတွာ- မပေးမူ၍၊ သဗ္ဗေန-သော၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ မယံ- တို့သည်၊ အာဝဇ္ဇေမ-
ဆင်ခြင်ကုန်၏၊ သလ္လက္ခေမ-ကောင်းစွာပိုင်းခြား မှတ်သားကုန်၏၊ ဣတိ အယံ
အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သောမနသိကာရေ-သည်၊
တွေ တေသို့ မနသိကရေမာတိပဒေ-၌၊ အာရမ္မဏပုဂ္ဂိုပါဒနလက္ခဏော-အာရုံကို
ပြီးစေခြင်းလက္ခဏာရှိသော မနသိကာရသည်၊ ဝါ-ပဉ္စဒ္ဓါရဝဇ္ဇန်းသည်၊န-မဟုတ်၊
အထခေါ-အဟုတ်သော်ကား၊ ဝီထိပဋ္ဌိပါဒန ဇဝနပုဂ္ဂိုပါဒန မနသိကာရပုဗ္ဗက
စိတ္တေ- ဝီထိပဋ္ဌိပါဒနမနသိကာရ၊ ဇဝနပုဂ္ဂိုပါဒနမနသိကာရ ရွှေသွားရှိသော
စိတ်၌၊ ဝါ-ပဉ္စဒ္ဓါရဝဇ္ဇန်း၊ မနောဒ္ဓါရဝဇ္ဇန်း ရွှေသွားရှိသောစိတ်၌၊ ဌပန
လက္ခဏော-ထားခြင်း လက္ခဏာရှိသော မနသိကာရသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ

နိဒါန်းဝတ္ထုနာ

၁၃၁

တသွာ - ကြောင့်၊ ကေဂ္ဂစိတ္တံ ဟုတော စိတ္တ ဌပေယျာမာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

န သမေတီတိ - ကား၊ န သံဂစ္ဆတိ - ညီညွတ်ခြင်းသို့မရောက်၊ ဝါ - အတူ
တကွမဖြစ်၊ ကသွာ - ကြောင့်၊ န သံဂစ္ဆတိ-သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊
သမဂ္ဂဿဟိတိအာဒိ - သော၊ ယံဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ ဝုတ္တကာရဏတော - ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်း
ထက်၊ ဘိယျော- ပိုလွန်သော အကြောင်းသည်ကား၊ ကိဉ္စ - အဘယ်လေနည်း၊
ဣတိ- သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော- ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကောစာတိအာဒိ-သော၊
ယံဝစနံ- သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံဝစနံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊
သံသပရိယာပန္နောတိ- ကား၊ သံသေ- ဌ၊ ပရိယာပန္နော- အကျုံးဝင်သည်၊ ဝါ-
ထက်ဝန်းကျင်မှရောက်သည်၊ အန္တောဂဓော- အတွင်းဝင်သည်။

ဣဒါနိ- ဌ၊ တံ အာကာရံ- ထိုပြောပုံအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတုံ-ငှါ၊ (အာဟ-
ဌ်စပ်)၊ ဣတိ- သို့၊ သမ္ပန္နော- ဒုရသမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ အာယသ္မန္တေတိ
ဣဒံဝစနံ - ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ သန္နိပတိတာနံ- အညီအမျှ စည်းဝေးကြကုန်
သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့ကို၊ ပိယဝစနေန - ချစ်ဖွယ်သောကောင်းဖြင့်၊ အာလပနံ -
ရှေးရှုခေါ်ကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။

☞ အလဇ္ဇိတာတိပဒဿ- ၏၊ အလဇ္ဇိတာယ - အရှက်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝါ - အရှက်မရှိသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အလဇ္ဇနဘာဝေန-အရှက်မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ (အာပဇ္ဇတိ - ဌ်စပ်)၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော -အပ်၏၊
ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ ဣဒံ ပဒံ - ဤ အလဇ္ဇိတာဟူသောပုဒ်သည်၊ ဇာတိယတ္ထေ - သုံးခု
မြောက်သော ဟိတ်အနက်၌၊ ဝိဟိတံ - စီရင်အပ်သော၊ ပစ္စတ္တဝစနံ - ပထမ
ဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ အညာဏတာတိအာဒိသု - ကုန်သော၊ ပဒေသုပိ - တို့၌
လည်း၊ ဒေသဝနယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ကုက္ကုစ္စပုကတတာတိ-ကား၊ ကုက္ကုစ္စေန-သုံးခုမြောက် အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်
ပယ်အပ်သော ကုက္ကုစ္စသည်၊ အဘိဘူတတာယ-နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သတိသမ္ပောသတိ ကား၊ သတိဝိပွင်္ဂါသတော၊ သတိက္ခေက္ခင်း၊ မေုလျော့ခြင်း
ကြောင့်။ ။ဝိတိက္ကမန္တိ-ကား၊ သိက္ခာပဒဝိတိက္ကမံ-သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးခြင်းကို။

သဉ္ဇိစ္စာတိပဒဿ-၏၊ သဉ္ဇေတေတာ-ကောင်းစွာ စေ့ဆော်ကြိုးကုတ် အားထုတ်
ပြီး၍၊ အကပ္ပိယဘာဝံ-မအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ- သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူး

ခြင်းငှါ မအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနဉ္ဇေယော- သိလျက်သာလျှင်၊ ဝိတိက္ကမ စိတ္တံ - လွန်ကျူးကြောင်းဖြစ်သော စိတ်ကို၊ ပေသေတွာ-လေ့တံ့ပြီး၍၊ ဣတိ အသံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ပရိဂ္ဂဟုတိတိ - ကား၊ နိဂ္ဂဟကိ-လျှိုဝှက်၏၊ န ဒေသေတိ- လဟုကအပတ် ကိုလည်း မပြောကြား၊ န ဝုဋ္ဌာတိ-ဂရုကအပတ်လည်း မထ၊ လဇ္ဇာယ- ရှက်နှိုး ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ပရိဂ္ဂဟန္တော-အပတ်ကို မထ၊ မကြား၊ လျှိုဝှက်ထား သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အလဇ္ဇိ- မည်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣမိနာ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇေန-ဤသို့ ဂရုက၊ လဟုကအပတ်သို့ ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ရောက်လို့ ကော၊ ဝါ-ရောက်တော့ကော၊ ကိ-ဘဲဖြစ်အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အနာဒရိယေန- မရှိသေခြင်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟန္တော-လျှိုဝှက်သောရဟန်းသည်၊ (ဝိမတိ-အလိုအားဖြင့် ကား သာမဏေ၊ လူကံ ယူရာ၏)၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ-ကို၊ ဣမိနာ ပါဠေန-ဤသို့စွဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟကရော-သည်၊ ဒေသေတိ-၏။

အဂတိဂမနဉ္စ ဂစ္ဆတိတိ-ကား၊ ဘဏ္ဍာဘဇနီယဌာနာဒိသု-ဘဏ္ဍာကို ဝေဖန်ရာ အရပ် အရံသည်တို့၌၊ ဆန္ဒာဂတိအာဒိဘေဒံ-ဆန္ဒာဂတိ အစရှိသော အပြား ရှိသော၊ ဝါ-ဆန္ဒာဂတိအစရှိသောအားဖြင့် ပြားသော၊ အဂတိဂမနဉ္စ-မလား အပ်သော ဂတိသို့ လားခြင်း လိုက်ခြင်းကိုလည်း၊ ဂစ္ဆတိ-၏။ ။ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂ- လောဘိ-ကား၊ အဗ္ဗတ္တိကသမုဋ္ဌေနလဇ္ဇာဝိရဟိတော - အဗ္ဗတ္တိကသမုဋ္ဌာန်ရှိသော ရှက်ခြင်းမှကင်းသော၊ ဝါ- အဗ္ဗတ္တိသန္တာန်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ရှက်ခြင်းမှ ကင်းသော၊ ပုဂ္ဂလော-ကို။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂလဘာဝေ-ဤအလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သောအရာ၌၊ သဉ္စိစ္စာတိ ဣမိနာ ပဌေန-ဖြင့်၊ အနာဒရိယဝသေနေဝ-အပတ် သို့ရောက်ခြင်း၌ သေးစားခြင်းကင်းသည်၏ အနားအားဖြင့်သာလျှင်၊ အာပတ္တိ- သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော-သော၊ ပုဂ္ဂလောစ-သည်လည်းကောင်း၊ အနာဒရိယဝသေနေဝ- အားဖြင့်သာလျှင်၊ အာပန္နံ ရောက်အပ်သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ပရိဂ္ဂဟန္တော-လျှိုဝှက် သော၊ ပုဂ္ဂလော စ-သည် လည်းကောင်း၊ အနာဒရိယဝသေနေဝ-အားဖြင့် သာလျှင်၊ ဘဏ္ဍာဘဇနီယဌာနာဒိသု-ဘဏ္ဍာကို ဝေဖန်ရာအရပ် အရံသည်တို့၌၊ အဂတိဂမနံ-မလားအပ်သည်သို့လားခြင်းကို၊ ဂစ္ဆန္တော-လားသော၊ ပုဂ္ဂလောစ- သည်လည်းကောင်း၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတရော-ဤသုံးယောက် သောပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ပါးသော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အလဇ္ဇိ - သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်။

(တနည်း ယောဇနာဦးအံ့) သဗ္ဗိစ္စတိ ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ အနာဒရိယဝသေ-
 နေဝ-အားဖြင့်သာလျှင်၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော-သော၊ ပုဂ္ဂလောစ-သည်
 သာလျှင်၊ (စသဒ္ဓါ-အဝခာရဏတ္ထယ)၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတရော-
 အနာဒရိယဖြင့်အာပတ်သို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ပါးသော၊ ပုဂ္ဂလောပန-သည်
 ကား၊ (ဗျတိရေကဝါကျ၌ ပန-အကျေကြ်)၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊
 သဗ္ဗိစ္စတိဣမိနာပဒေန-ဖြင့်၊ အနာဒရိယဝသေနေဝ-အားဖြင့်သာလျှင်၊ အာပတ္တိ-
 ကို၊ ပရိဂူဟန္တော-သော၊ ပုဂ္ဂလောစ-သည်သာလျှင်၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ ဟောတိ-
 ၏၊ ဣတရော-သော၊ ပုဂ္ဂလော ပန-သည်ကား၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ န ဟောတိ-
 မဖြစ်၊ သဗ္ဗိစ္စတိဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ အနာဒရိယဝသေနေဝ-အားဖြင့်သာလျှင်၊
 တဏှဘာဇနိယဋ္ဌာနာဒိသု-တို့၌၊ အဂတိဂမနံ-သို့၊ ဂစ္ဆန္တော-သော၊ ပုဂ္ဂလော စ-
 သည်သာလျှင်၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတရော-သော၊ ပုဂ္ဂလော ပန-
 သည်ကား၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ ဒဿေတိ-၏။

(ကင်္ခါဂဏ္ဍိဟောင်းဆရာ ချောင်းကောက် ရှင်သဒ္ဓမ္မနန္ဒိ-က သဗ္ဗိစ္စ-
 ပုဒ်ကို အာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ ပရိဂူဟတိ-နှစ်ပုဒ်၌ ယှဉ်အပ်
 လိုက်အပ် ယှဉ်ရမည်၊ လိုက်ရမည်ဟူ၏၊ သစ်ဆိမ့်ယောဇနာနှင့် လယ်ပေါ်
 ယောဇနာဆရာတို့ကား သုံးပုဒ်လုံး ယှဉ်ရမည်ဟု အသီးအသီး မှာကြ
 ကုန်၏၊ ၎င်းယောဇနာဆရာများ၏ ဝါဒသာ ဤဋီကာနှင့် ညီ၏၊
 စသဒ္ဓါကို ဋီကာအလိုအားဖြင့် သမုစ္စည်းသာ မှတ်ရမည်၊ သို့သော်လည်း
 အတ္ထာဝဗေဝံဓညဏ် ရင့်သန်စေလိုခြင်း၊ န ဣတရော ဟူသော ဗျတိရေက
 ဝါကျရှိခြင်းတို့ကြောင့် တနည်းပေးလိုက်သည်၊ နှစ်သက်မှုယူ။)

မန္တောတိ-ကား၊ မန္တပညော-နည်းသောပညာရှိသည်၊ (ဟုတွာ-ထည့်စပ်)
 တေံနာမံ-ဤမန္တဟူသောအမည်သည်၊ အပညဿေဝ-ပညာမရှိသောသူ၏ သာလျှင်၊
 နာမံ-တည်း။ ။ မောမူဟောတိ-ကား၊ အတိမူဇ္ဇော - အလွန်တွေဝေသည်၊
 ဝိရာဇဓတိတိ-ကား၊ န ရာဇဓတိ-မပြီးစေတတ်၊ န သာဓဓတိ - မပြီးစေတတ်။ ။
 ကုက္ကုဇေတိ-ကား၊ ဝိနယ သံသယေ-ဝိနည်း၌ ယုံမှားဒွိဟ၊ သံသယသည်။

ကပ္ပိယံ စေ ကတ္တဗ္ဗံ သိယာတိ-ကား၊ ဝိနယဓရံ-ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-၍၊ တေန
 ဝိနယဓရေန-သည်၊ ဝတ္ထု-အာပတ်၏တည်ရာကို၊ ဝါ-အာပတ်၏ အကြောင်းကို၊
 ဩလောကေတွာစ-ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပြီး၍ လည်းကောင်း၊ မာတိကံ-ကို၊ ဩလော
 ကေတွာစ-လည်းကောင်း၊ ပဒဘာဇနံ-ကို၊ ဩလောကေတွာစ-လည်းကောင်း။

အန္တရာပတ္တိ - ထိုသို့ မူလအာပတ်၏ အကြား၌ ပညတ်အပ်သော အာပတ်ကို၊
သြလောကေတွာ စ - လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိ-ကို၊ သြလောကေတွာ စ-
လည်းကောင်း၊ အာရုံသော - ငါ့ရှင်၊ ဘေ-သင့်အား၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏၊ တုံ-
(ထည့်)-သည်၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ကမ္မေ-၌၊ ကမ္မိ-ယုံမှားခြင်းရှိသည်၊ မာဟောဟိ-
မဖြစ်လင့်။

(တနည်း) တုံ-သင်သည်၊ ဧတ္ထ ကမ္မေ - ၌၊ မာကမ္မိ - မယုံမှားပါလင့်၊
(ရှေးနည်းအလို ကမ္မိ - ၌ ကမ္မိပုဒ် ဤပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်၊ နောက်နည်းအလို
ကမ္မိဓာတ် သြဝိဘတ်ကို ဣပ္ပ၊ ရှေးနည်းတဦးတည်း - နောက်နည်းအာချာတ်)၊ ဣတိ-
သို့၊ ဝုဒ္ဓတ္ထ - ပြောအပ်သော်၊ ကတ္တဗ္ဗံ - ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်သည်၊ ဘဇေယျ -
ဖြစ်ရာ၏။

သဟဿေယျ စိဝရ ဝိပွဝါသဒီနီတိ ဧတ္ထ ပါဠေ - ၌၊ အာဂတာ - လာ
သော၊ သဟဿေယျာနာမ - မည်သည်၊ အနုပသမ္ပန္နေန လူသာမဏေနှင့်၊ ဥတ္တရိဒိ
ရတ္တတိရတ္တံ - နှစ်ည၌ သုံးည၌ထက်အလွန်၊ သဟဿေယျာပတ္တိ - အတူတကွအပ်ခြင်း
ကြောင့် သင့်သောအာပတ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဝိပွဝါသောနာမ - မည်သည်၊
ကေရတ္တဆာရတ္တဝသေန - တည၌ပတ်လုံး ကင်း၍နေခြင်း၊ ခြောက်ည၌ပတ်လုံး
ကင်း၍နေခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပွဝါသော-ကင်း၍ နေခြင်း
သည်၊ ဟောဘိ ၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ သတ္တာဟာတိက္ကမာဒိသု - ခုနစ်ရက်ကို
ကျော်လွန်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ အာပတ္တိ - သင့်သောအာပတ်ကို၊ သင်
ဏှာတိ - ၏၊ သတ္တန္တံ အာပတ္တိက္ခန္ဓာနန္တိ - ကား၊ ပါရာဇိက သံဃာဒီသေသ
ထုလ္လစ္စသ ပါစိတ္တိယ ပါဠိဒေသနီယ ဒုက္ကဋ္ဌ ဒုဗ္ဘာသိတသင်္ခါတာနံ - ပါရာဇိက
အာပတ်အစု၊ သံဃာဒီသိသ်အာပတ်အစု၊ ထုလ္လစဉ်းအာပတ်အစု၊ ပါစိတ်အာပတ်
အစု၊ ပါဠိဒေသနီအာပတ်အစု၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်အစု၊ ဒုဗ္ဘာသိတအာပတ်အစုဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော၊ သတ္တန္တံ - ကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာနံ၊ အာပတ်အစုတို့တွင်။

ဒေသေတု ဝါ ပကာသေတု ဝါတိ-ကား၊ သံဃမဇ္ဈေ ဝါ- သံဃာ၏အလယ်၌
လည်းကောင်း၊ ဂဏမဇ္ဈေ ဝါ- ဂိုဏ်း၏အလယ်၌လည်းကောင်း၊ ကေပုဂ္ဂလေဝါ-
တဦးတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အထဲ၌လည်းကောင်း၊ ဒေသေတု ဝါ - ဂရုက
အာပတ်ကို ပြောကြားမှုလည်း ပြောကြားလော့၊ ပကာသေတု ဝါ-လဟုက
အာပတ်ကို ထင်စွာပြုမှုလည်း ပြုလော့၊ စ - ဆက်၍အထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ
ဧတသ္မိံ အာဝိကရဏေ- ဤသို့ အာပတ်ကို ထင်စွာပြုရာ၌၊ ဘိက္ခုဘာဝဿ -
ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ-ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသော အဓိသိလသိက္ခာကို၊ (ဤ

အနက်ကား သိက္ခာချ လူထွက်သူကိုရည်သည်)၊ ဝါ-ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသော သင်္ကန်းအစရှိသော ပရိက္ခရာအသွင်အပြင်ကို (ဤအနက်ကား သိက္ခာဘောဉ်တည်စဉ် အာပတ္တိအဇ္ဈာပနကပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်သည်)၊ ပရိစ္ဆာဒဝါ-စွန့်ခြင်းသည်၊ ပါရာဇိကာ ပတ္တိဒေသနာနာမ-ပါရာဇိကအာပတ်ကို ဒေသန-ကြားသည်မည်၏၊ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝုဠာနံ-ဂရုကအာပတ်မှသခြင်းကိုလည်း၊ ဒေသနာဓိသေသတ္တဝာ-ဒေသနာ အထူး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ပြောကြားပုံ၊ ပြောကြားဟန်၊ ပြောကြားခြင်း အထူး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေသနာတိ-ဟူ၍၊ ဝုဠာဗ္ဗ-အပ်၏။ ။ ပကာသေတုဝါတိ- ကား၊ အာရောစေတုဝါ- ပြောကြားသည်မူလည်း ပြောကြားပါလေစေ။

ဝေ အနာပန္နာဝါတိ-ကား၊ ဝေ-သို့၊ ဆန္ဒ-ကုန်သော၊ အာကာရနံ-တို့တွင်၊ အညတရေန-သော၊ အာကာရေန-ဖြင့်၊ အနာပန္နာ-မရောက်အပ်သော၊ အာပတ္တိ ဝါ-သည် လည်းကောင်း။ ။ ဝုဠိတာ ဝါတိ-ကား၊ ပရိဝါသာဒိနာ- ပရိဝါသ် အစရှိသော၊ ဝိနယကဗျေနံ-ဖြင့်၊ ဝုဠိတာ - ထအပ်ပြီးသော၊ အာပတ္တိဝါ-သည် လည်းကောင်း။ ။ အာရောစိတာဝါတိ-ကား၊ အာဝိကတာ-ထင်စွာပြုအပ်ပြီး သော၊ အာပတ္တိဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ(ထည့်စပ်)-၏။

စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ အာရောစေန္တော - ပြောကြားသော၊ သိက္ခာ-သည်၊ (ဝဒတု-ဉ်စပ်၊ အာရောစေန္တေန - ဟူ၍မူ “အာရောစေန္တေန-သော၊ သိက္ခာနာ- သည်”ဟု အနက်ပေးပြီး အာရောစိတာဝ-ဉ် စပ်ပါ။) အဟံ-သည်၊ တုယံ- သင်၏၊ သန္တိကေ - ဉ်၊ ကေ-တချက်သော၊ အာပတ္တိ - ကို၊ အာဝိက ရောမိ-ထင်စွာပြုပါ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတုဝါ-ပြောမူလည်း ပြောပါလေစေ၊ အဟံ-သည်၊ တုယံ-သင်၏၊ သန္တိကေ-ဉ်၊ ကေ-သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ အာစိ က္ခာမိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတုဝါ-စေ၊ အဟံ-သည်၊ တုယံ-၏၊ သန္တိကေ-ဉ်၊ ကေ-သော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ အာရောစေမိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတုဝါ-စေ၊ တံ- သင်သည်၊ မမ-၏၊ ကေ-သော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပန္နဘာဝံ-ရောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာနာဟိ-သိပါလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတုဝါ-စေ၊ အဟံ-သည်၊ ကေ- သော၊ ဂရုကံ-လေးသော၊ အာပတ္တိ-ကို၊ အာဝိကရောမိ-ထင်စွာပြုပါ၏၊ ဣတိ- အာဒိနာ- ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန-နည်းဖြင့်၊ ဝဒတုဝါ-စေ (ဝါသဒ္ဓါကို ရွှေ့ထိုင်သည်)၊ သဗ္ဗေဟိပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အာရောစိတာဝ - ပြောကြားအပ်သည် သာလျှင်၊ ဝါ - ပြောရာရောက်သည် သာလျှင်၊ ဟောတို့-၏။

ပန-ဗျတိခိုက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဂရုကာပတ္တိ-ကို၊ အာဝိကရောဇန္တာ - ထင်စွာ ပြုသော၊ ဘိက္ခု- သည်(ထည့်)၊ လဟုကာပတ္တိ- ကို၊ အာဝိကရောမိ-၏၊ ဣတိ အာဒိနာ- သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အနာဝိ ကတာဝ- ထင်စွာ မပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ ၏။

(အာရောဇေန္တာ စ, အာရောဇေန္တန စ-နှစ်မျိုးတို့တွင် အာရောဇေ ဇန္တန စ-သာ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာအသွား များစွာသော ကျမ်းတို့နှင့် ညီညွတ်ရာ၏။ “ခပ်သိမ်းဝါကျ၊ ပဓာန ကြံယာ၊ ကောက်မြဲသာ” ဟူသော စကားနှင့်ကိုက်ညီအောင် “အာရောဇေန္တန စ အာရောဓိတာဝ ဟောတိ- ဟု ပဓာန ကောက်ပြီးမှ တုယံ သန္တိကေ ၊ ပ၊ ဝဒတု-ဟူသော အပ္ပဓာန ဝါကျပြန်လည်ထွက်မှ ကောက်မှသာ အရိုးအစဉ် ကျပါမည်၊ အာရော ဇေန္တာ စ-ကား အမှားကြာလို့ အမှန်ဟု ထင်မြင်နေခြင်းသာ။

ဤ“ယဿ သိယာ အာပတ္တိ သော အာဝိကရေယျ”၌ “အာဝိကရေ ယျာတိ သော တံ အာပတ္တိ” ဒေသေတု ဝါ ပကာသေတု ဝါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ”ဝယ် ဒေသေတု ဝါ ပကာသေတု ဝါ-ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းကား ရိုင်းသောနွားကို ယဉ်ကျေးသောနွားဖြင့် ဖမ်းသကဲ့သို့ အာဏတ္တိအနက်၌ သက်မှု၊ ဆောက်တည်မှု မထင်ရှားသော ယျေဝိဘတ်ကို အာဏတ္တိ အနက်၌ သက်မှု၊ ဆောက်တည်မှု ထင်ရှားသော တုဝိဘတ်ဖြင့်ဖွင့်ဆိုတော် မူသည်၊ (တနည်း) တုဝိဘတ်ဖြင့် ထင်သော အာဏတ္တိအနက်ကို ဖွင့်သကဲ့သို့ ယျေဝိဘတ်ဖြင့် မထင်သောအာဏတ္တိအနက်ကို ဖွင့်ပြသည်။

ဒေသနာ-ပြောကြားခြင်း၊ ပကာသနာ- ထင်စွာပြုခြင်း နှစ်ပါးစုံ သည်ပင် အာဝိကရဏဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌာနံ ပန ဒေသနာ ဝိသေသတ္တာ ဒေသနာတိ ဝုဋ္ဌဗ္ဗံ-ဟုအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့လာ ခြင်းလည်းကောင်း၊ လဟုကာအာပတ်ကို ဒေသနာ၊ ဂရုကာအာပတ်ကို ပကာသနမူပြုဟု ယူသော ယောဇနာဆရာနှင့် အချို့သော ဆရာတို့ စကားမသင့်၊ “ယဿ သိယာ အာပတ္တိ သော အာဝိကရေယျ”ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကား ဂရုကာ၊ လဟုကာတို့တွင် မည်သည့် အာပတ်သင့်သင့် “အာဝိကရဏ” ထင်စွာ ပြုရာသောကြောင့်တည်း၊ ယင်းသို့ဖြစ်မှု အဘယ်ကြောင့် “ဒေသေတုဝါ၊ ပကာသေတုဝါ” ဟု ဖွင့်ဆိုသနည်း၊ တခုသောအာပတ်ကို အဘယ်သို့ အာဝိကရဏပြုမူ ဒေသနာ၊ အဘယ်သို့ အာဝိကရဏပြုမူ ပကာသနဖြစ်သနည်းဟု မေး၊ ယခုအခါ

ဒေသနာကြားသကဲ့သို့ အာဝိကရုဏ်-ကား ဒေသနာ၊ ဣတော ဝုဠပိတူာ
တံ ပဋိကရိဿာမိကဲ့သို့ အာပတ်သိရုံမျှ အာဝိကရုဏ်ကား ပကသနာ-ဟု
ဖြေ။ ယင်းနှစ်ပါးစုံ အာဝိကရုဏ်ချည်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အာဝိကရေယျ-ကို
“ဒေသေတု ဝါ ပကာသေတု ဝါ” ဖွင့်သည်ဟု မှတ်ပါ။

အင်းစတုတ်ကျောင်းကြီးနှင့် ဆရာတော်ဗုဒ္ဓိ စာကြည့်တိုက် ရဟန်း
ငယ်တပါး အနားလာရာ “ဘာကိစ္စကြောင့် လာသနည်း” ဟု မေးတော်
မူသည်တွင် “တပည့်တော် အပတ်ဒေသနာ ကြားလိုလို့ပါဗျာ” ဟု
လျှောက်ထားရာ “အေး အေး” ဟု မိန့်တော်မူပြီး စာကြည့်မြဲကြည့်နေပြန်
သော်အခါ ရဟန်းငယ်ကလည်း မူလနေရာက မခွဲ-ပဲ နေမြဲနေသည်တွင်
“ဘာလုပ်လိုသေးသလဲ” ဟု မေးပြန်ရာ “အာပတ် ဒေသနာကြားလိုလို့ပါ
ဗျာ” ဟု လျှောက်ထားပြန်သော် “ဟဲ့-ကြားပြီးပြီ၊ ဒါ့မျိုးကို ပက
သနအာဝိကရုဏ် လို့ခေါ်တယ်၊ လဟုကအာပတ်ဖြစ်လျှင် ပြောကြားပြီ ပြီ
မှတ်၊ ဂရုဏအာပတ်ဖြစ်လျှင်လည်း ညဉ့်ဖုံးလွှမ်းမှု လွတ်ကင်းပြီမှတ်” ဟု
မိန့်ဆိုကြောင်း ကြားဖူး၏။ ထိုဆရာတော်၏ ကောင်းသည် “ဣဒဉ္စိ သဗ္ဗဉ္စိ
ပရိဝါသာဒိကံ ဝိနယကမ္မံ ဝတ္ထုဝသေန ဝေါတ္ထဝသေန နာမ-သေန
အာပတ္တိဝသေန စ ကတံ ဝုဠပိယေဝ” ဟူသော ဝုဠဝါ အဋ္ဌကထာ-နာ-
၂၂-လာ ကောင်းနှင့် ညီညွတ်သည်ဟု ထင်သည်။ ဒေသနာကြားပုံ၊
ပကာသနပြုပုံ ဆရာစုံအောင်လည်း မေးလျှောက်ကြည်ကြပါ။ ဤအဆုံး
အဖြတ်ကိုကား ဉာဏ်အားခုံမှ ယူရာ၏။)

အာရောစေန္ဒာ-ပြောကြားသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဇ္ဈေ-အပတ်၏ တည်ရာကို၊
ဝါ-အာပတ်သင့်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အာရောစေတိ-အံ့၊ အာပတ္တိ-ကို၊ အာရော
စေတိ-အံ့၊ ဥဘယံ- ဝတ္ထု၊ အာပတ် နှစ်ပါးစုံကို၊ အာရောစေတိ- အံ့၊ ဇေသတိ
(ထည့်)-သော်၊ တိဝိနေ- သုံးပါးအပြာရှိသော၊ အာပတ္တိအာရောစနေနာပိ-
ဖြစ်လည်း။ အာရောစိတာဝ- ပြောကြားအပ်ပြီးသည်သာလျှင်၊ ဝါ-ပြောကြားရာ
ရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ၏။

အသန္တိယာ အာပတ္တိယာဘိ ပဒဒ္ဒယံ-သည်၊ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏေ-အနက်၌၊
ဝါ- အာပတ်၏ ထင်ရှား မရှိခြင်းကြံယာဖြင့် ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းကြံယာကို မှတ်
ကြောင်းဖြစ်သောအနက်၌၊ ဘုဗ္ဗိ-သတ္တမိဝိဘတ်ရှိ၏၊ ဝါ- သတ္တမိဝိဘတ်ရှိသော
ပုဒ်တည်း၊ ဟူကိစ္စဘာဝနာပိဟိတိ ဧတ္ထ ပါဠိ- ၌၊ ကေဝလံ- ဟူကိစ္စဘာဝနှင့် မရော
မယှက် သက်သက်၊ မယံ - ဟို့သည်၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ အာပတ်မှ ငြိမ်းပြယ်ကုန်သည်။

အာအမှ- အော်ဖြစ်ပါကုန်၏။ ဣတိ- သို့၊ ဝုတ္တေဝေ - ဆိုအပ်သော်သာလျှင်၊ ဝါ- ဆိုမှသာလျှင်၊ န ဝေဒိဿာမိ- သိရသည်မဟုတ်သေး၊ အထခေါ - အဟုတ်သော် ကား၊ တုဏှိဘာဝေနာပိ - ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဣမေ အာယသ္မန္တော- တို့သည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓါ - ကုန်၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝေဒိဿာမိ - အံ၊ဣတိ- သို့၊ အပိ သဒ္ဓဿ- ၏၊ အတ္ထော-သမ္ပိဏ္ဏနအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။

တံ ယာဝတတိယာနုသာဝိတံ နာမ- မည်သည်၊ ဝါ- ထိုသုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဖန်ဖန်ဖေလစ်၊ မေးစိစစ်ခြင်းမည်သည်၊ ဝါ- ထိုသုံးကြိမ်ဖန်ဖန်၊ အတန်တန် သိခစ ခြင်းမည်သည်၊ ကိ- အဘယ်နည်း၊ စ- ဆက်ဦးအံ၊ (တနည်း) စ- သရူပပုစ္ဆာမှတပါး၊ အာကာရပုစ္ဆာကို ဆိုဦးအံ၊ ကထံ - ဘယ်ပုံဘယ်နည်း၊ ဘယ်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဧတံ ဝစနတ္ထယံ- ဤ ယဿ သိယာ အာပတ္တိ၊ သော အာဝိဏရေယျ၊ အသန္တိယာ အာပတ္တိယာ တုဏှိ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ တုဏှိဘာဝေန ခေါ ပနာယသ္မန္တော ပရိသုဒ္ဓါတိ ဝေဒိဿာမိ- ဟူသော သဒ္ဓါတို့၏ သုံးခုတို့၏အပေါင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ (တနည်း) ဧတံ ပရိသုဇ္ဈနံ - ဤအရှင်ဘုရား၏ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ခြင်းကို (ဤ အနက်ကား ပါဠိတော်ကို ရွှေ့နောက် မျှော်ရှုပေးခြင်းတည်း၊ နှစ်သက်မှုယူ)၊ ယာဝတတိယာ နုသာဝိတံ- အပ်သည်၊ ဟောတိ- သနည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ဝိစာရ ကာသံ- အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဉာဏ်ကုန်လှစ်၍၊ စိစစ်ခြင်းသည်၊ သန္တိယံ- ဖြစ်လတ် သော်၊ အာစရိယာနံ- တို့၏၊ မတိဘောဒမုခေန - အလိုပြားခြင်းကို အဦးမူသော အားဖြင့်၊ ဝါ- အလိုပြားခြင်းကို ဦးစားပေးသောအားဖြင့်၊ တမတ္ထံ- ထိုယာဝ တတိယာနုသာဝိတံ၏ အနက်ကို၊ ဒဿေတု- ငါ၊ ယာဝတတိယံ အနုသာဝိတံ ဟောတိတိ တ္ထောတိအာဒိ- အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ငုတ္တံ- အပ်ပြီ၊ တတ္ထ ဝစနေ- ဌံ၊ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်သုံးခါ၊ ယဒေတံ အနုသာဝိတံ - အကြင် အဖန်ဖန် ကြားသိစေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော - ဒုရ သမ္ပန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

အတ္ထုပ္ပန္နဘေဒတော တ္ထေ ပါဠေ-ဌံ၊ အဝယဝတ္ထသင်္ခါတော-သော၊ ဝိဂ္ဂ ဟော-ကို၊ ဧဝံ-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ သောအဘိဓေယျော-အကြင်သဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သောအနက်ကို၊ ဝါ-အကြင်သဒ္ဓတ္ထကို၊ အရိယတိ-သိအပ်၏၊ ဣတိ- ဣမိ နာ ဝစနတ္ထေန-ဤ ကမ္မသင်္ခ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သော အဘိဓေယျော- သည်၊ အတ္ထော-မည်၏၊ အဘိဓေယျ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ အနေန အက္ခရေန- သည်၊ အတ္ထော- ကို၊ ပျဉ်းယတိ-ပြအပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ထိုသို့ အနက်ကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (တနည်း) ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော အဝုတ္တကတ္တ၊ သင်္ခ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တံ-ထိုအက္ခရာသည်၊ ပျဉ်းနံ- မည်၏၊ အက္ခရံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-

နိဒါန်းဝတ္ထု

၁၃၉

အပ်၏။ အတ္ထောစ-လည်း၊ ဗျဉ္ဇနဉ္စ-လည်း၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနာနိ-အနက်သဒ္ဒါတို့၊ တေသံ
အတ္ထဗျဉ္ဇနာနိ-တို့၏၊ ဘေဒေါ-ပြားခြင်းတည်း၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနဘေဒေါ-ခြင်း၊ ဧထာ
အတ္ထဗျဉ္ဇနဘေဒတော-ထိုသို့အနက်သဒ္ဒါတို့၏ ပြားခြင်းကြောင့်၊ အတ္ထဿ-၏
လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနဿ-၏လည်းကောင်း၊ ဝိသဒိသတ္တာ - တေသည့်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-အတ္ထဗျဉ္ဇနဘေဒတော- ဟူသောပုဒ်၏
တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်၊ အသိခက်သောအနက်တည်း။

ဣဒါနိ-၌၊ တမေဝ အတ္ထံ - ထိုအနက်သဒ္ဒါ နှစ်ဖြာလုံး ထူးထွေကွဲပြား
ခြားနားသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာဝေတုံ- ထင်စွဲပြခြင်းငှါ၊ အနဿာဝနံ
ဟိနာမာတိအာဒိ-အရှေ့သောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။
ဟိတိ သော သဒ္ဒေါ-ဟိ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ကာရဏတ္ထေ - အကြောင်း
ဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော-သော၊ နိပါဘော-တည်း၊ ပန - ဆက်၍ဆို၌ အံ၊
(တနည်း)ပန-ပဒတ္တမှတပါး၊ သမ္ပန္နတ္တကို ဆိုဦးအံ၊ တဿ ကာရဏတ္ထေ ပဝတ္ထဿ
ဟိတိနိပါတဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ အဘိန္နန္တိ ဣမိနာ ပဒေန - အဘိန္န - ဟူသောပုဒ်နှင့်၊
သမ္ပန္နော-ကို၊ ဝေဒိတဗော-အပ်၏။

တေနာတိ - ကား၊ ဘိန္နတ္တာ-ယဿ သိယာ အာပတ္တိ သော အာဝိကရေယျ၊
အသန္တိယာ အာပတ္တိယာ တုဏှိ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ တုဏှိဘာဝေန ခေါ ပနာယသ္မန္တေ
ပရိသုဒ္ဓါတိ ဝေဒိယာမိ - ဟူသောသဒ္ဒါ၊ ထိုသဒ္ဒါ၏ အနက်တို့၏ ပြားကုန်၊
ကွဲကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ။ အဿာတိ-ကား၊ ယဿ သိယာတိအာဒိဝစနတ္တ
ယံဿ-ယဿ သိယာ အစရှိသော သဒ္ဒါတို့၏ သုံးခုတို့၏ အပေါင်း၏။

စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ၊ အဝဿံ-မချွတ်ကေန်၊ အမှန်အားဖြင့်၊ တေ အနုဿာ
ဝနဿ ဗျဉ္ဇနတ္တတော အဘိဇ္ဇနံ- ဤကမ္မဝါစာမည်သည်၏ အနက်သဒ္ဒါအားဖြင့်
ကွဲမပြားခြင်းကို၊ ဝေ-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း၊ သမ္ပဒိစ္စိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ကသ္မာ-
ကြောင့်၊ တေ အနုဿာဝနဿ ဗျဉ္ဇနတ္တတော အဘိဇ္ဇနံ-ကို၊ ဝေ-တိုင်း၊ သမ္ပဒိစ္စိ
တဗ္ဗံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊
အညဿာ-အနုဿာဝန၏ ဗျဉ္ဇနတ္တအားဖြင့် မကွဲမပြားခြင်းမှတပါး၊ အနုဿာဝန၏
ဗျဉ္ဇနတ္တအားဖြင့် ကွဲပြားသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထေ-ကို၊ ဂယမာနေ-
ယူအပ်သော်၊ ဝါ-ယူမည်ဆိုလျှင်၊ အတိပ္ပသင်္ဂေ - အလွန်လျှဉ်းပါးဖွယ်ရှိသည်၊
ဝါ- အပြစ်များစွာ၊ မရှောင်သာအောင်၊ တွယ်တာကပ်ငြိ၊ ချိတ်မိခြင်းသည်၊
သိယာ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တေ အနုဿာဝနဿ ဗျဉ္ဇနတ္တတော အဘိဇ္ဇနံ-ကို၊
ဝေ-တိုင်း၊ သမ္ပဒိစ္စိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ဣတိ ဣမံ အတ္တံ-ကို၊ ဒဿေတံ-ငှါ၊ ယဒိ စေတန္တိ အာဒိ- အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တေန္တိ-ကား၊ ယဿ သိယာတိ အာဒိဝစနတ္တယံ-သည်။ ။ အပရေ- တို့သည်၊ အနုသာဝိတန္တိပဒံ-ကို၊ (ဝိကပ္ပေသု-၌စပ်၊) ဝါ-သည်၊ အတိတတ္ထံ-အတိတ်အနက်ကို၊ န ဒိပေတိ-ပြသည်မဟုတ်၊ အထခေါ- အဟုတ်အမှန် အလျော်သော်ကား၊ အနာဂတတ္ထံ-ကို၊ ဒိပေတိ-၏၊ ဟိ သစ္စံ-၏။

(ဟိ-အကျေကြ်၊ သို့မဟုတ် ကာလရှည်လျား၍ ကျပေါက်သော်လည်း နေရာ၏၊ အကြောင်းကား နောက်၌ ‘တေနာဟ’ အစရှိသောအာဂမဒဠိဝါကျ ရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာဂမဒဠိရှေ့ ယုတ္တိဒဠိဝါကျ ရှိရိုးဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။)

ပစ္စယော တ, တဝန္တ၊ အစရှိသော ပစ္စည်းသည်၊ ကာလန္တရဝိရဟိတော- အတိတ်အစရှိသော ကာလအထူး၌ စီရင်အပ်သက်အပ်သည်၊ သမာနောပိ - သော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ ပစ္စယော-သည်၊ ဓာတုက္ခသမ္ပန္နော-ပခာနအာချာတ်၊ ဓာတ်နက်နှင့် စပ်သည်ရှိသော်၊ ကာလန္တရေ - ပစ္စုပ္ပန်အစရှိသော ကာလအထူး၌၊ သာဓု-ကောင်းစွာ၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိကပ္ပေသု-ကြံစည်ကြလေကုန်ပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ အပရေ အနုသာဝိတန္တိပဒဿာတိအာဒိ - အစရှိသော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ-ဝါကျ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဥပရိဉ္စဒ္ဓေသာဝသာနေတိ- ကား၊ ပါရာဇိကုဒ္ဓေသဒဝသာနေ- ပါရာဇိကုဒ္ဓေသ၏အဆုံး၌။ ။ အတ္ထယုတ္တိနံ အဘာဝတောတိ - ကား၊ အနာဂတက္ခဿ စ - အနာဂတ်အနက်၏လည်းကောင်း၊ ကာရဏဿ စ၊ အကြောင်း၏လည်းကောင်း၊ အဘာဝတော-မရှိခြင်းကြောင့်။ ။ ဣဒါနိ-၌၊ တမေဝ အတ္ထယုဘျာဘာဝံ- ထိုအနက်ယုတ္တိတို့၏ မရှိခြင်းကို၊ ဝိဘာဝေတံ - ထင်စူးပြခြင်းငှါ၊ ဣဒံဟိတိ အာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏။

ကထံ-အဘယ်သို့၊ ဝါ- အဘယ်ပုံ၊ ဧတံ အတိတကာလဿေဝ ဒိပနံ န အနာဂတဒိပနံ-ဤကေစိတို့ ရွတ်ဆိုအပ်သော အနုသာဝိတံ အနုသာဝေတံ - ဟူသော နှစ်ပါးစုံ၏ အတိတ်ကာလကိုသာ ပြခြင်း၊ အနာဂတ်ကာလကို မပြခြင်းကို၊ ဝိညာယတိ - သိအပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော - မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဒိ ဝဿာတိအာဒိ-အစရှိသော၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။ အယန္တိ - ကား၊ အနာဂတ

ကာလော-အနာဂတ်ကာလရှိသည်။ (ယဒိ သိယာ-ဦပေ)။ အနုသင်္ခရိတံ ဟေ သထိတိ ဝဒေယျာတိ-ကား။ အနုပ္ပယောဂံ-အာချာတ်ကြိယာကို။ ဝါ-ဇွေးဦးအစပထမ အားထုတ်အပ်သော ကိတ်ကြိယာ၏ နောက်၌ အားထုတ်အပ်သော အာချာတ်ကို။ အနာဂတကာလံ-အနာဂတ်ကြိယာရှိသည်ကို။ ဝါ-အနာဂတ်ကြိယာရှိအောင်၊ ကတော- ရှိ၊ အနုသင်္ခရိတံ ဟေ သထိတိ - ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ- သည်၊ ဝဒေယျ - ဟောရာ၏။

(ပယောဂ-အနုပ္ပယောဂပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို တိုက်ရိုက်ငွေ့ရှိ သိမြင်ပါက တွေ့မြင်သည့်အတိုင်း ယူပါ။ ယခုပေးသောအနက်ကား “ဥပါယော ပါဒိယဟေယျော၊ ဥပေယျံ တေန သင်္ခယံ။” ဟူသော ကဗျာပဒ်သရနည်းကို မှီသောအနက်သာ၊ သစ်ဆိမ့်၊ လယ်ပေါ်ယော၊ ဇနာ၊ ဂဏ္ဍိဟောင်းတို့မှလည်း အဓိပ္ပာယ်ထွက်သော တွေ့ရသည်။ သဒ္ဓတ္ထ၊ အသယဝတ္ထ ဇေတု။)

ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ-အံ၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပာယော-အာချေကို ချေပပြောဆိုသော ဝါ၏အလိုတည်း။ စ-လဒ္ဓဒေါသ ထင်စွာ ပြအံ၊ ဧတ္ထပဒေ- ဤ အနုသင်္ခရိတံ ဟူသောပုဒ်၌၊ တပစ္စယော သည်၊ ဓာတုတ္ထသမ္ပန္နော-အာချာတ်ဓာတ်နှင့် ဖင်အပ်သည်၊ ယဒိ သိယာ- အံ၊ တထာ တသ္မိတပစ္စယဿ ဓာတုတ္ထသမ္ပန္နော - ထိုတပစ္စည်း၏ အာချာတ်ဓာတ်နှင့် ဖင်အပ်သည်၊ သတိ-သော်၊ ဓာတုတ္ထသမ္ပန္နောနာမ - မည်သည်၊ ဝိသေသနဝိသေသျတာ ဝေါ-ဝိသေသန၊ ဝိသေသျ၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ အထူးပြုတတ်၊ အထူးပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ သော ဝိသေသနဝိသေသျတာဝေါ-သည်၊ တဿဝိသေသနဝိသေသျတာဝဿ-(သမာနတ္ထတာဝေ၏အလွတ်သမ္ပန်ခံ)၏၊ အနုပ္ပယောဂဿ-၏၊ ဝါ-နှင့်၊ သမာနတ္ထတာဝေ-တူသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိ-ရှိလတ်သော် ဥပ္ပဒ္ဓတိ-၏၊ သော ဝိသေသနဝိသေသျတာဝေါ-သည်၊ အနုပ္ပယောဂဿ-၏၊ ဝါ-နှင့်၊ သမာနတ္ထတာဝေ-သည်၊ အသတိ-သော်၊ န ဥပ္ပဒ္ဓတိ- မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ- ဝိသေသန၊ ဝိသေသျအဖြစ်မည်သည်၏ အနုပ္ပယောဂဖြစ်သော အာချာတ်နှင့်တူသော အနက်ရှိသော် ဖြစ်၍၊ တူသောအနက်-ရှိက မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟေ သထိတိ-ဟူသော၊ အနုပ္ပယောဂံ- ကို၊ ဝဒေယျ-ရာ၏၊ န စတုတ္ထံ-ဟောကား မဟောခဲ့၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အနုသင်္ခရိတန္တိပဒ်-သည်၊ အနာဂတ် - အနာဂတ်အနက်ကို၊ န ဒီပေတိ၊ မပြတတ်၊ အတိတကာလမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ဒီပေတိ-၏၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ ဧတ္ထပဒေ - ဤ အနုသင်္ခရိတံ ဟူသောပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပာယော-တည်း။

အနုသာဝိယမာနေတိ ဝစနတောဟိ-ကား၊ အနုသာဝိယမာနေတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တ
မာနကာလဝစနတော-ဖြစ်ဆဲပစ္စုပ္ပန်၊ ဝတ္တမာန်ကာလကိုဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊
(ဝုတ္တမုသာဝါဒေါ န သိယာ-ဌ်စပ်)။ ။ အပရေသနံ-ကုန်သော၊ အာစရိယာနံ-
တို့၏၊ ဝစနံ-သည်၊ အတ္တယုတျာဘာဝတော-ယုတ္တိ၊ အနက် နှစ်ချက်လုံး မရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဒိ န ယုတ္တံ- အကယ်၍မသင့်ငြားအံ့၊ ဧဝံ သတိ သော၊ ယာဝ
တတိယံ အနုသာဝိတံ ဟောတိတိ-ဟူသော၊ ဣဒံ ဝစနံ- ဤစကားသည်၊ ကိံ ဝစနံ-
ဘယ်လိုစကားပါနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ ယာဝတတိယန္တိ အာဒိ-အစ
ရှိသော၊ ယံ ဝစနံ- သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊
အာဟ- ပြီ။

ယေန ဝစနေန-အကြင်စကားဖြင့်၊ ဧတံ ဝစနံ-ဤ ယာဝတတိယံ အနုသာဝိတံ
ဟောတိ-ဟူသောစကားသည်၊ လက္ခဏဝစနမတ္တံ - မှတ်ကြောင်းစကားမျှသည်၊
သိယာ-၏၊ တေန ဝစနေန- ထို ယာဝတတိယံ အနုသာဝိတံ ဟောတိ ဟူသော
စကား၏ လက္ခဏဝစနမတ္တံဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သောစကားဖြင့်၊ ကိံ အတ္တဇာတံ-
အဘယ်သို့သော အနက်သဘောကို၊ လက္ခိယတိ-အပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗ
တော- မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေနာတိအာဒိ- သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊
အတ္တိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တေနာတိ- ကား၊ လက္ခဏဝစနမတ္တေန - မှတ်ကြောင်း စကားမျှဖြစ်သော၊
ဟေတုနာ- အကြောင်းကြောင့်။

တဒေတန္တိ-ကား၊ ပါတိဗောက္ခံ- သည်၊ ဝါ-ကို။ ။ တံပနေတန္တိ-ကား၊
တတ္ထာယံသ္မန္တေ ပုစ္ဆာမိတိအာဒိကံ- အစရှိသော၊ ယာဝတတိယာနုဿာဝနံ၊
သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ အဖန်ဖန်ဖွေလှစ်၊ စိစစ်ဖွေဖွေ သိစေခြင်းသည်၊ ဝါ- သိစေ
ခြင်းကို။ ။ န ခိဿတိတိ-ကား၊ နောပုလဗ္ဘတိ- မရအပ်။ ။ ဣမဇေဝ အတ္တန္တိ-
ကား၊ အဓမ္မဟံ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သော၊ ဣမံဇေဝ အတ္တံ-ကိုသာလျှင်၊ (သန္ဓာသ
ဌ်စပ်)။ ။ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ (တနည်း) ဟိ-လဒ္ဓဒေါသ ထင်စွာပြအံ့၊ ယဿ
သိသာ အာပတ္တိတိ ဝစနတ္ထယံ-အစရှိသောသဒ္ဓါတို့၏ သုံးခုတို့၏အပေါင်းသည်၊
ယာဝတတိယာနုဿာဝနံ- သုံးကြိမ်တိုင်အောင်သော ကမ္မဝါစာသည်၊ ယဒိ
သိယာ- အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော၊ တဒေဝ ယဿ သိယာ အာပတ္တိတိ ဝစနတ္ထယံ-ကို
သာလျှင်၊ ဥပပါသထက္ခန္ဓကေ-မဟာဝဂ္ဂ ဥပေါသထက္ခန္ဓကဉ္စ၊ တဂဝါ-သည်၊
ဝဒေယျ-ရာ၏။

ပန-အနွယ်မှတစ်ပါး၊ ဗျတိရေကကို ဆိုဦးအံ့၊ သင်္ကမိ အနုသာဝိတံ ဟောတိတိ
 အာဒိကံ-အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ န ဝဇေယျ-ရာ၊ ဣတိအယံ-ကား၊
 အခိပ္ပာယော- အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။ စ-စောဒေဓိ-မေးပါဦးအံ့၊ အယံ
 ဝိနိစ္ဆယော-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်စကားကို၊ ဝါ-သည်၊ အဋ္ဌကထာသူ၊
 ရှေးဟောင်းများစွာ၊ အဋ္ဌကထာတို့၌၊ န အာဂတော နနု - မလာသည်မဟုတ်တုံ
 လော၊ အထ-ထိုသို့ ရှေးဟောင်းများစွာ၊ အဋ္ဌကထာတို့၌ လောပါပဲလျက်၊ အယံ
 ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ တယာ - သင်အဋ္ဌကထာသင်ဆရာသည်၊ ကုတော- အဘယ်မှ၊
 လဒ္ဒေါ-ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ စောဒေတဗ္ဗတော၊ စောဒနာအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အယမေတ္တာဘိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-
 ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဝိနယဋ္ဌာနေသု - ဝိနည်းဆုံးဖြတ်ရာဌာနတို့၌၊ ကံတပရိယယာနံ- ပြုအပ်ပြီးသော
 အလေ့အကျက် ရှိကုန်သော၊ ဝါ- အလေ့အကျက်ကို ပြုကုန်ပြီးသော၊ အာစရိ
 ယာနံ-တို့၏၊ တံ တံ အတ္ထိ-ထိုထိုအနက်၊ ထိုထိုအကြောင်းအရာကို၊ ဉာပေန္တိ-
 သိစေတတ်သော၊ ပဝေဏိ - အစဉ်သည်၊ အာစရိယပရမ္ပရာ - မည်၏၊ တံယံ
 အာစရိယပရမ္ပရာယ-သည်၊ အဘတော - အာနိတော - ဆောင်အပ်သော၊
 ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ အာစရိယပရမ္ပရာဘတော - အဆုံးအဖြတ်။

သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ-ကောင်းစွာ အပြုံးအားဖြင့် မုသားပြောခြင်းကြောင့်၊
 ပါမိတ္တိယေန - ပါမိတ်အာပတ်သည်၊ အဝိတဗ္ဗ နနု - ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော၊
 အသ-သို့သို့ဖြစ်ပါလျက်၊ ကထံ-သို့၊ ဝါ-အဘယ်သို့သောလက္ခဏာဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ-
 သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ ဣမံ အနုယောကံ-ဤသို့သော မေးမြန်းစိစစ်
 ခြင်းကို၊ ဝိသဇ္ဇေန္တော - ဖြေဆိုလိုရကား၊ သာ စ ခေါ် န မုသာဝါဒလက္ခဏေ
 နာဘိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ ကိံ ဟောတိတိ ပါဌဿ-၏၊ လွှာယံ
 ယော အယံ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေါ - ကို၊ သမ္ပဇာန မုသာဝါဒေါ အဿ
 ဟောတိတိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီသော သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေါ-
 သည်၊ အာပတ္တိတော-အာပတ်အားဖြင့်၊ ဝါ-အာပတ်တို့မှ၊ ဝါ-အာပတ်တို့တွင်၊
 (အဋ္ဌကာမာဝစရကုသလတော ကဲ့သို့ မှတ်)၊ ကိံ - အဘယ်အာပတ်သည်၊
 ဟောတိ- သနည်း၊ ကတရာ အာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဒုက္ကဋ္ဌံ ဟောတိတိ-ကာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ ဝစိဒ္ဓါရေ
 အကိရိယသမုဋ္ဌာနာပတ္တိ ဟောတိတိ ပါဌဿ - ၏၊ ဂုဇ္ဇတ္တံ-လျှိုငှက်တိမ်မြုပ်၊

ဣဝံသောအနက်ကို၊ ဟိ-ဥဒ္ဓရိတော ဒဿေပိ-ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ အဓမ္မိကာယ-တရား
နှင့်မလျော်သော၊ ပဋိညာယ-ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ ဝါ - ရှေးရှုသိစေခြင်းဖြင့်၊ တုဏှိ
ဘူတဿ-ဆိတ်သောစကားရှိသည်ဖြစ်သော၊ ဝါ-ဆိတ်သောစကား ရှိသောသူ၏
အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ဝါ-ရောက်အောင်၊ နိသိန္ဓဿ - ထိုင်နေသော၊ အဿ
ဘိက္ခုနော အား၊ မနောဒွါရေ ဌံ၊ ဝါ-နောက်နောက်သောစိတ်၏ ဖြစ်ကြောင်း
ဖြစ်သော ရှေးရှေးစိတ်ကြောင့်၊ အာပတ္တိနာမ-မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

ပန ဇင်ဇင်သော်ကား(တနည်း) ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ အဓမ္မိ
ကာယ (ယထာရဟလိက်)- သော၊ ပဋိညာယ-ဖြင့်၊ တုဏှိဘူတော-၍၊ နိသိန္ဓော-
သော၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ ဝစသ-နှုတ်ဖြင့်၊ အာဘိကာဘဗ္ဗ-ထင်စွာပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊
ပြုထိုက်သောအမှုကို၊ န အကသိ- မပြုခဲ့၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ အဓမ္မိကာယ-
သော၊ ပဋိညာယ-ဖြင့်၊ တုဏှိဘူတဿ-၍၊ နိသိန္ဓဿ-သော၊ အဿ ဘိက္ခုနော-
အား၊ ဝစိဒ္ဓါ-ရေ-၌၊ ဝါ-ဝစိဝိညတ်ကြောင့်၊ အကိရိယံတော - အားဖြင့်၊ ဝါ-
ပြုအပ်၊ ပြုသင့်၊ ပြုထိုက်သည်ကို မပြုသောအားဖြင့်၊ အယံ အာပတ္တိ - သည်၊
ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

ဣဒါနိ-၌၊ ဝုတ္တမေဝတ္ထံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကိုသာလျှင်၊ ပါဠိယာ-ဖြင့်၊
သာဓေတု-ပြီးစေခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တမ္ပိ စေတန္တိအာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟ
ကားရာ-သည်၊ အာဟ-၏၊ တေ-ဤစကားကို၊ ဥပါလိတ္တေရေန-သည်၊ ပရိဝါရေ-
ပရိဝါပါဠိတော်၌၊ ဝါ - တွင်၊ သေဒမောစနဂါထာသု-ခက်ခဲလှ၍ ချေးဒီးဒီး
ကျစေဘတ်သော ဂါထာ၌၊ ဝုတ္တမ္ပိ စ - ဆိုလည်းဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော-ဝုတ္တမ္ပိ စေတံ ဟူသောပါဠိ၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်၊
အသိခက်သောအနက်တည်း။

အနာလပန္နော မနုဇေန ကေနစိ ဝါစာတိ-ကား၊ ကေနစိ - တဦးတယောက်
သော၊ မနုဇေန-လူနှင့်၊ ဝါစာယ-စကားဖြင့်၊ အနာလပန္နော- မဆိုမပြောပဲလျက်၊
ဂိရံ နောစ ပရေ ဘဏေယျာတိ ကံး၊ ဣတိ-ဤသို့ အသံထုတ်၍ ပြောဆိုသည်
ရှိသော်၊ ဣမေ- ဤသူတို့သည်၊ သောဿန္တိ-နားထောင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊
ပရပုဂ္ဂလေ-မိမိမှတပါး အခြားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သဒ္ဓမ္မိ-အသံကို
လည်း၊ န နိစ္ဆာရေယျ-မထွက်စေရာ၊ ဝါ- မထုတ်ရာ။ ။ အာပဇ္ဇေယျ ဝါစသံ
ကန္တိ-ကား၊ ဝါစတော - နှုတ်ကြောင့်၊ ဝါ-ဝစိဝိညတ်ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌိတံ-ဖြစ်သော၊
အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇေယျ ရာ၏။ ။ ပဉ္စာ မေသာ ကုသလေဟိ စိန္တိတာတိ
ဇတ္ထ ပါဠေ-၌၊ သော ပဉ္စော-ကို၊ ကုသလေဟိ - တို့သည်၊ စိန္တိတော-အပ်၏၊
ဣတိ အသံ အတ္ထော-ဤပုလ္လင်အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

ကသွာ-ကြောင့်၊ ပညာ မေသာ ကုသလေဟိ စိန္တိတောတိ ဧတ္ထပါဌေ-၌၊ ဇေသော ပညော ကုသလေဟိ စိန္တိတောတိ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ယသွာ-ကြောင့်၊ ပညာ မေသာတိ ဝစနံ-ပညာမေသာ-ဟူသောသဒ္ဒါကို၊ လိင်္ဂဗျတ္တယေန-ပုလ္လိင်္ဂမှ ဣတ္ထိလိင်္ဂ ချွတ်ချော်သောအားဖြင့်၊ ဥပါလိတ္ထေရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တသွာ-ကြောင့်၊ ပညာ မေသာ ကုသလေဟိ စိန္တိတောတိ ဧတ္ထ ပါဌေ-၌၊ ဇေသော ပညော ကုသလေဟိ စိန္တိတောတိအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ယရိဟာရော-တည်း။

(ပါဌ်ရှိတိုင်း အနက်ပေးလိုကလည်း ပေးလေ၊ “ဝစ္စသ္မိ မလိုက်ပဲ သုံးလိင်္ဂဆံကောင်းသောလိင်္ဂသည် သဘာဝတိလိင်္ဂမည်၏-ကား ပညာ၊ ပညော၊ ပညံ- ဟူသည်တည်း” ဟူသော မကာရလောပ တောင်တိုင်း အကျော် ငြေကြီးပျော်စကား စဉ်းစားလေ။)

အယံ ပညော-ဤ အနာလပန္နော အစရှိသော အမေးပုစ္ဆာကို၊ ဣမမေဝ မုသာ ဝါဒ-ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဥပါလိတ္ထေရေန-သည်၊ ဝုတ္ထော- အပ်ပြီ။

ယော ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအနတ္တော- အကြင် မျက်မှောက်ထင်ထင် ရှုမြင်အပ်သော အကျိုးအစရှိသည်သည်၊ တံ တံ သမ္ပတ္တိယာ- ထိုထိုစည်းစိမ်ကို၊ ဝါ- ထိုထိုပြည်စုံခြင်းကို၊ ဝါ-၏၊ ဝိဗန္ဓနဝသေန-ဘေးရန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ-တုပ်ဖွဲ့ချည်နှောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တသန္တာနဿ-သတ္တဝါ၏ အစဉ်၏၊ ဝါ-သတ္တဝါဟု ဆိုအပ်သော ရုပ်နာမ်အစဉ်၏၊ အန္တရေ ဝေမဇ္ဈေ- အလယ်၌၊ ဝါ-သို့၊ ဧတိ- အာဂစ္ဆတိ- လာတတ်၏၊ ဣတိတသွာ- ကြောင့်၊ သော ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအနတ္တော-သည်၊ အန္တရာယော-မည်၏၊ ယော သဘာဝေါ- အကြင်သဘောတရားသည်၊ အတိက္ကမနုတ္တေန-ကျော်နင်းတတ်သော အနက်သဘောအားဖြင့်၊ ဝါ-ကျော်နင်းတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။

(ဤအနက်ကား ယခု ဆဋ္ဌမူ ရှိတိုင်းတည်း၊ အခြားမူများ၌ အနတိက္ကမနုတ္တေန- ဟု ရှိသည်၊ ၎င်းအလို “အနတိက္ကမနုတ္တေန-မလ္လန်အပ်၊ မလ္လန်ပိုင်၊ မလ္လန်နိုင်သော အနက်သဘောအားဖြင့်၊ ဝါ-မလ္လန်အပ်၊ မလ္လန်ပိုင်၊ မလ္လန်နိုင်သော အနက်သဘောကြောင့်” ဟု ပေး၊ တံသဘာဝါနာတိတ္ထနုဋ္ဌေ-ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာနှင့်မူ အနတိက္ကမနုတ္တေန-သာ သင့်သည်၊ သာရတ္ထဋီကာ တတိယအုပ်-နာ-၈၆-၌လည်း အနတိက္ကမနုတ္တေန-ဟု ငြင်းရည်။)

တသ္မိံ အန္တရာယေ-၌၊ နိယုတ္တော-ယုဉ်တတ်သည်တည်း။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော နိယုတ္တဘဒ္ဒိတ်ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သောသဘာဝေ-၁-သည်၊ အန္တရာယိကော-မည်၏။ ဝ-၁-နိယုတ္တဘဒ္ဒိတ်၏ ဝစနတ္ထမှတပါး၊ အရဟတိတဒ္ဒိတ်ဝစနတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော သဘာဝေ-၁-သည်၊ အန္တရာယံ-သော၊ ဖလံ-အကျိုးကို၊ အရဟတိ-ထိုက်၏။ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ကြောင့်၊ သော သဘာဝေ-၁-သည်၊ အန္တရာယိကော-မည်၏။ ဝ-၁-အရဟတိတဒ္ဒိတ် ဝစနတ္ထမှတပါး၊ တဿိလတဒ္ဒိတ် ဝစနတ္ထကိုဆိုဦးအံ့၊ (တဒ္ဒိတ်တဿိလ၊ ကိတ်တဿိလ၊ နှစ်ဝရှိသတည်း- ဟူသော မာန်လည်နိယံအား လျော်စေ)။ ဝ-၁-အရဟတိ တဒ္ဒိတ် ဝစနတ္ထမှတပါး၊ ကရောတိ သီလေန တဒ္ဒိတ် ဝစနတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိအနတ္တော-သည်၊ အန္တရာယဿ-ကို၊ ကရဏသီလော-ပြုခြင် အလေ့ရှိ၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ကြောင့်၊ သော ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိ အနတ္တော-သည်၊ အန္တရာယိကော- မည်၏။ တေန-ကြောင့်၊ ဝိပ္ပဋိသာရ ဝတ္ထုတာယာတိအာဒိ- သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တတ္ထ ဝစနေ-၌၊ အာယဝဘာဝေန-ဖြင့်၊ ငမတိနိဝိဋ္ဌဿ-သော၊ ဝိပ္ပဋိသာရ ဝတ္ထုတာယာတိပဒဿ-၏။

(အပေါင်းသည်ထ၊ စိတ်ဖွင့်ပြ၊ ဧတ္ထမရှိ ထည့်လေမြဲ-နိယံနှင့်အညီသော်လည်း အနက်ယောဇနာ။)

ဝိပ္ပဋိသာရောနာမ - မည်သည်၊ ပစ္ဆာနုတာပဝသေန- ဒုစ္စရိတ သုစရိတကို ပြုပြီး၊ မပြုသေးသည်မှနောက်၌ အဖန်ဖန် ပူပန်စေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တဝိပ္ပဋိသာရော-စိတ်၏ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် အတန်တန်အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ဝ-၁-စိတ်၏စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ ကဘာကတဒုစ္စရိတ၊ သုစရိတသို့ ရှေးရှုပြေးသွားခြင်းသည်၊ ဝ-၁- ဥဒ္ဓစ္စစေတသိက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဿ ဝိပ္ပဋိသာရဿနာမ-မည်သည်၏၊ ပစ္ဆာနုတာပဝသေန- အားဖြင့်၊ စိတ္တဝိပ္ပဋိသာရဿ - ၏၊ ကာရဏတာယ - အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိ အယံ အတ္တော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပထမဇ္ဈာနာဒိပစ္စယဘူတအဝိပ္ပဋိသာရဝိရုဒ္ဓဿ - ပထမဈာန်အစရှိသည်အား ပကတူပ နိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော စိတ်နှလုံးသာရွှင်၊ ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ ဝိပ္ပဋိသာရဿ-၏၊ ဝ-၁-အား၊ ပစ္စယဘူတ-ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏။

ပါမောဇ္ဇာဒိသမ္ဘဝန္တိ-ကား၊ (ဤဝါကျမှလည်း အစိတ်ကို ဖွင့်ခြင်းကြောင့်
 တွေ့ ထည့်လိုက ထည့်ဦး) ဒုဗ္ဗလတရုဏာ-အာရုံ၏ အားနည်းခြင်းကြောင့် နှလုံး
 သော ပီတိသည်၊ ပါမောဇ္ဇာ - မည်၏၊ (တနည်း) ပါမောဇ္ဇာ - ဟူသည်၊ ဝါ-
 ဝမ်းမြောက်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော တရားဟူသည်၊ ဝါ- ပမုဒိတသဒ္ဓါ
 ဝမ်းမြောက်သောသူဟု သိတတ်သောဉာဏ်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာဟူသည်၊ ဒုဗ္ဗ
 လာ-သော၊ ပီတိ- သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ယေသံ ဓမ္မာနံ- တို့အား၊ တံ ပါမောဇ္ဇာ-ဟု
 ဆိုအပ်သော၊ အာဒိ-အစသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တေဓမ္မာ-တို့သည်၊
 ပါမောဇ္ဇာဒယော-ပါမောဇ္ဇာဒိ တို့မည်ကုန်၏၊ တေသံ ပါမောဇ္ဇာဒိနံ-တို့၏၊ သမ္ဘ
 ဝေါ-ဖြစ်သင့်ခြင်းတည်း၊ ပဋိလာဘော-ရခြင်းတည်း၊ ပါမောဇ္ဇာဒိသမ္ဘဝေါ-ခြင်း၊
 အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ပီတိပုဿဒ္ဓါဒိနံ-အစရှိသောတရားတို့ကို၊ ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ-၏။

ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ပထမဇ္ဈာနာဒိနန္တိ တွေ့ ပါဌေ- ဌ၊ နိဝိဌေန- တည်သော၊
 အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ဒုတိယဿ-သော၊ ဈာနဿ - ကို၊ (တနည်း) ဒုတိယဿ
 ဈာနဿ - ဒုတိယဈာန်ကို၊ အဓိဂမာယ - ရခြင်းငှါ၊ ဝါ-၏၊ အန္တရာယိကော-
 အန္တရာယိကိုပြုခြင်း အလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တတိယဿ ဈာနဿ-ကို၊
 အန္တရာယိကော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေတ္ထဿ ဈာနဿ - ကို၊ အန္တရာယိ
 ကော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဈာနာနံ - လေးပါး ကုန်သော ဈာန်တို့ကို၊
 (အန္တရာယိကောဌ စပ်၊) ဝိမောက္ခာနံ- သုံးပါးသော ဝိမောက္ခတို့ကို၊ သမာဓိနံ-
 နှစ်ပါးသော သမာဓိတို့ကို၊ သမာပတ္တိနံ-ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို၊ နေက္ခမ္မာနံ-
 ဈာန်တည်းဟူသော နေက္ခမ္မ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော နေက္ခမ္မတို့ကို၊
 နိဿရဏာနံ-ထွက်မြောက်ရာတို့ကို၊ ပဝိဝေကာနံ- ကာယဝိဝေက၊ စိတ္တဝိဝေက၊
 ဥပဓိဝိဝေကတို့ကို၊ ကုသလာနံ-ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တို့ကို၊ အဓိဂမာယ-ငှါ၊ ဝါ-၏၊
 အန္တရာယိကော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တဒုတိယဇ္ဈာနာဒိနံ- ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်သော ဒုတိယဈာန်အစရှိသည်တို့ကို၊ သင်္ဂဟော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏။

တသ္မာတိ-ဟူ၍၊ စုတ္တေ-သော်၊ ယံတံသဒ္ဓါနံ-ယံသဒ္ဓါ၊ တံသဒ္ဓါတို့၏၊ အဗျတိ
 စာရိတ သမ္ပန္နတာယ-မက္ခေ မက္ခာ စပ်ခြင်း ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-
 ပယောဂဝန္တသဒ္ဓါတခုသည် ရှေးရှိဖြစ်သော ပယောဂတပါး ကွဲပြားသော
 ပယောဂနှင့် စပ်ခြင်းမရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (ယဇ္ဇရာ တစုံသည် ဟူလို၊)
 ယသ္မာတိ အယမတ္ထော-သည်၊ ဥပဋ္ဌတောယေဝ-ထင်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊
 ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တသ္မာတိ ယသ္မာတိအာဒိ-သော၊ ယံစေနံ - သည်၊ အတ္ထိ-၏၊
 တံစေနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ဇာနန္တေနာတိ-ကား၊ ဇာနမာ

နေန-သိသော၊ (ဘိက္ခုနာ-၌စပ်)၊ ဣမိနာ ပဒေန-ဤ သရမာနေန-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဿ သမ္ပဇာနမ္ပသာဝါဒဿ - ထိုသမ္ပဇာနမ္ပသာဝါဒ ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်၏၊ သမိတ္တ ကတံ-အကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒုဿေတိ-၏။

☞

ယော ဘိက္ခု- သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိ'-အာပတ်မှ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အပေက္ခတိ - ရှုစွဲ တတ်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန-ဤသို့သော ဒုတိယာတပျူရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထ ကြောင့်၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခော-မည်၏၊ ဝိသုဒ္ဓါပေက္ခေန-သော၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ (အာဝိကာတဗ္ဗာ-၌စပ်)။ ။ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သာ ဝိသုဒ္ဓိ-ထိုဝိသုဒ္ဓိ ဟူသည်၊ ဣ-ဤအရာ၌၊ ဝါ-ဤအာပတ်ကို ထင်စွာပြုရာ၌၊ ဝုဠာနာဒိ - ဝုဠာန အစရှိသည်သည်၊ ဝါ - ဝုဠာနပကာသနသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝုဠာတုကာမေန ဝိသုဇ္ဈိတုကာမေန-တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဝုဠာနဂါမိနိတော-ဝုဠာနဂါမ်ဖြစ်သော၊ ဝါ-အခြင်း ဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော၊ သံဃာဒိဿေသတော-မှ၊ ဝုဠာတုကာ မေန-ထခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ ဒေသနာဂါမိတော-ဒေသနာဂါမ်ဖြစ်သော၊ ဝါ- ပြောဆိုခြင်းဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော အောက်အာပတ်ငါးပုံမှ၊ ဝိသုဇ္ဈိတုကာမေန-စင်ကြယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော- ဝုဠာတုကာမေန ဝိသုဇ္ဈိတုကာမေန - ဟူသောပါဌ်၏အနက်တည်း။

သံဃမဇ္ဈေ ဝါ ဂဏမဇ္ဈေ ဝါ ကေပုဂ္ဂလေ ဝါတိ-ကား၊ ဥပေါသထဂ္ဂေ- ဥပုသ်အိမ်၌၊ သံဃဿ-အား၊ အာရောစနဝသေန- ပြောကြားခြင်း၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ သံဃမဇ္ဈေ ဝါ-သံဃာ၏ အလယ်၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထေဝ တသ္မိ'ဇေ ဥပေါသထဂ္ဂေ-၌သာလျှင်၊ ဥဘတော - ရွှေနောက်ဝဲယာ၊ နှစ်ပြာနှစ်ခွ၊ ရပ်ဌာန၌၊ နိသိန္နာနံ-ထိုင်နေ့၍သော ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစနဝသေန-အားဖြင့်၊ ဂဏ မဇ္ဈေ ဝါ-၌လည်းကောင်း၊ အနန္တရဿ - အခြားမဲ့သော ရဟန်းအား၊ ဝါ - မိမိ သူတပါး အခြားမရှိသော ရဟန်းအား၊ အာရောစနဝသေန-ဖြင့်၊ ကေပုဂ္ဂလေဝါ- တဦးတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်းကောင်း၊ ပကာသေတဗ္ဗာ - ထင်ရှားပြ အပ်၏။

ဣတော ဝုဠဟိတုာတိ-ကား၊ ဣတော ဥပေါသထဂ္ဂတော- ဤဥပုသ်အိမ်မှ၊ ဝုဠာယ-၍၊ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ အနန္တရဿ ဘိက္ခုနော အာရောစနေ-၌၊ အနန္တရော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သဘာဂေါ-သဘောတူသည်၊ ဝါ-တူသောအဖို့ ရှိသည်၊ သမာနောယေဝ-ဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ဝါ-ဖြစ်မှသာလျှင်၊ ဝတ္ထဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ အနန္တရဿ ဘိက္ခုနော

အာရောစနေ-၌၊ အနန္တရော-သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ သဘာဝေါ - သည်၊ သမာနောယေဝ - သော်သာလျှင်၊ အာရောစောဗ္ဗော-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။

ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိသဘာဝဿ-အား၊ ဝါ-တူသောအပိုမှ ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝါ-အဆိပ်အလား၊ သဘောထားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝုဋ္ဌမာ နေန-အပ်သော်၊ ဘဏ္ဍာနကလဟသံသဘောဒါဒိနိဗ္ဗိ- ငြင်းခုံခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား အချင်းများခြင်း၊ သံဃာ၏ကဲ့ပြားခြင်း အရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ- ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ ဝိသဘာဝပုဂ္ဂိုလ်အား ပြောကြားက ငြင်းခုံ ခြင်း၊ ခိုက်ရန်များခြင်း၊ သံဃာကဲ့ပြားခြင်း အရှိသည်တို့၏ ဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣစ္ဆ အနန္တရဿ ဘိက္ခုနော အာရောစနေ-၌၊ အနန္တရော- သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ သဘာဝေါ-သည်၊ သမာနောယေဝ - သော်သာလျှင်၊ ဝတ္တဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရေ- တည်း။

တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ သဘာဝရဟန်းအားသာ ပြောဆိုနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ ဝိသဘာဝဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ အဝတ္တာ-၌၊ အဟံ-သည်၊ ဣတော ဥပေါသထဂ္ဂတော-မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ-ထမြီ၌၊ ဝါ-ထပြီးမှ၊ ပဋိကရိ ဿာမိ-တပန်ပြုရပေတော့အံ့၊ ဝါ-မြင်ရပေတော့အံ့၊ ဝါ - ကုစားရပေတော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဘောဂံ-ကို၊ ကတော-၌၊ ဥပေါသထော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အန္တကဋ္ဌကဿယံ-၌၊ အာရောစောယဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ကရုဏတ္ထေတိ-ကား၊ တတိယာဝိဘတ္တိအတ္ထေ - တတိယာဝိဘတ်၏ အနက်၌၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ဧတံ ဝနေ - ဤ အာဝိဇ္ဇတာဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဝါ ဟူသော ဝိဘတ်သည်၊ ဖာသုသဒ္ဒါပေက္ခာယ - ဖာသုသဒ္ဒါကို ပဲ့သောအားဖြင့်၊ ကတ္တရိ- အဝုတ္တကတ္တာ၊ အနက်ဝစွ၌၊ ဝိဟိတံ-သော၊ ပစ္စတ္တဝစေန- ပဌမာဝိဘတ်တည်း။ ။ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ-ကား၊ ပဌမာဝစေန - ပဌမာဝိဘတ်တည်း။

ပဌမဇ္ဈာနာဒိနံ အဓိဂမော ဟောတိတိ-ကား၊ တဿ ဝက္ခန္ဓနော-၏၊ ဝါ- သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနံ-တို့၏၊ ဝါ-ဟိုကို၊ အဓိဂမ္ဘေ-ရခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဖာသု- သုမံသာသည်၊ ဟောတိ-၏၊ သုခံ - သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-၏၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနံ-တို့ကို၊ အဓိဂမ္ဘေ-ငှါ၊ ဖာသု- သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ သံဝရဿ - စောင့် စည်းခြင်း၏၊ ဝါ-ကံဝယ၊ ဝစီ နှစ်လံသောဒ္ဒါရကို ပိတ်ဆို့ခြင်း၏၊ ဝါ-ပိတ်ဆို့ ခြင်းသည်၊ အဝိပုဋိသာရဟေတုတ္တာ - စိတ်နှလုံးသာရွှင်၊ ကြည်လင်ခြင်း၏

အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-၏၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနံ-
တို့ကို၊ အဓိဂမဇ္ဈိ-ငှါ၊ ဖာသု-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပရိ
ယာရော-တည်း၊ လောန-ကြောင့်၊ အဝိပ္ပဋိသာရမူလကာနန္တိအာဒိ-သော၊ ယံဝစနံ-
သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ငံ ဝစေန-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပ ပပုညာနံ-အကုသိုလ်ကုသိုလ်တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ကတောကတဝသေန ပြုအပ်
ပြီးသည်၏အဖြစ်၊ မပြုရသေးသည်၏အဖြစ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ (ဘာဝကျေသည်ဟု
မှတ်၊ မကျေသော် ပါပပုညကိုပင် ပြန်ရမည်)၊ စိတ္တဝိပ္ပဋိသာရာဘာဝေါ-စိတ်၏
ဝိပ္ပဋိသာရမရှိခြင်းသည်၊ အဝိပ္ပဋိသာရော-မည်၏၊ (တနည်း) အဝိပ္ပဋိသာရော-
ဟူသည်၊ ဝါ- ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် အဘန်တန် အောက်မေ့တတ်သော ဥဒ္ဓစ္စ
စေတသိက်မှ ကင်းခြင်းဟူသည်၊ ပါပပုညာနံ- တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ကတောကတ
ဝသေန-အားဖြင့်၊ စိတ္တဝိပ္ပဋိသာရာဘာဝေါ- စိတ်၏ဝိပ္ပဋိသာရ မရှိခြင်းသည်၊
ဟောသိ-၏။

ယေသံ ဓမ္မဘန်- အကြင် ပီတိအစရှိကုန်သော တရားတို့အား၊ သောအဝိပ္ပဋိသာ
ရော-ထိုအဝိပ္ပဋိသာရဟုဆိုအပ်သော၊ မူလံကာရကံ-အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တေ
ဓမ္မာ- လိုပီတိအစရှိသော တရားတို့သည်၊ အဝိပ္ပဋိသာရမူလာ-တို့မည်ကုန်၏၊ အဝိ
ပ္ပဋိသာရမူလာလေဝ-တို့သည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗတော ကောလိ သုတ္တေန- ဖြင့်၊ ကကာ
ရာဂမဿ၊ က, အက္ခရာလာခြင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ ဝိဟိတတ္တာ-စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဝိပ္ပဋိသာရမူလာကာ-တို့မည်ကုန်၏၊ အဝိပ္ပဋိသာရမူလာကာနံ- အဝိပ္ပဋိ
သာရလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော၊ တေသံ ပါမောဇ္ဇာဒိနံ-တို့၏၊ (ဝသေန-
၌စပ်)။ ။ သုပ္ပေဋ္ဌိပဒါ သမ္ပဒ္ဓလိတိ- ကား၊ သုခါ-ချမ်းသာ လွယ်ကူသော၊ ပဋိပဒါ-
သည်၊ သမိဇ္ဈတိ- ၏၊ ပထမဇ္ဈာနာဒိနံ- တို့ကို၊ သုခေန- ချမ်းသာလွယ်ကူသော
အားဖြင့်၊ အဓိဂမော-ရခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အဓိပ္ပာယော-
အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း၊ ဝါ-မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတည်း။

စ-အကျယ်ဗျာသရဏ္ဏိယမှသာပါး၊ အကျဉ်း သင်္ဂဟဂါထာကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ
အဓိကာရေ-၌၊ (တနည်း) ဧတ္ထ ဧတေသု ပဉ္စသု ဥဒ္ဓေသေသု-တို့တွင်၊ နိဒါနေ-
နိဒါနုဒ္ဓေသဉ္စ၊ ဥတ္တိဋ္ဌပနံ- ဥတ်ကိုထားခြင်း လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗကိစ္စဿ-ကိုပါး
သော ပုဗ္ဗကိစ္စကို၊ ပုစ္ဆနံ-မေးခြင်းလည်းကောင်း၊ နိဒါနုဒ္ဓေသသဝနေ- နိဒါနုဒ္ဓေ
သကို နာကြားခြင်း၌၊ ဝိမိ- အဓိအရင်လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓါရောစနေ- စင်ကြယ်
ခြင်းကို ပြောကြားခြင်း၌၊ ဝိမိ-လည်းကောင်း၊ အနာရောစနေ-ဝိသုဒ္ဓိကို မပြော

မဆိုခြင်း၌၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပိဏ္ဏတ္တပဉ္စကံ-အပေါင်း၊
ပိဏ္ဏတ်၊ ပဉ္စကတ်ကို၊ ဧ ယံ-အပ်၏။ ဣတိ-သို့၊ သင်္ဂဟဂါထာ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဣတိဣမိနာ ယံသာဝုတ္တဝစနက္ခမေန -ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ-သော၊ ပါတိ
မောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၏၊ ဝါ-တွင်၊ (နိဒါနဝဏ္ဏနာ၌စပ်)၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာယံ-မည်
သော၊ ဝါ- ဝိနည်း၌လာသော အနက်အဓိပ္ပာယ်တည်းဟူသော ရတနာတို့၏
သိုမှီးရာ ပူတာနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ အမည်ရှိသော၊
လိနတ္ထပ္ပကာသနိယံ- လိနတ္ထပ္ပကာသနီ ဋီကာသစ်ကျမ်း၌၊ နိဒါနဝဏ္ဏနာ-သည်၊
နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ

ဣဒါနိ-နိဒါနိ-ကို ဖွင့်ဆိုပြီးရာ ဤယခုအခါ၌၊ နိဒါနုဗ္ဗေသနန္တရံ - နိဒါနုဗ္ဗေသ၏အခြားမဲ့၌၊ ဝါ - နိဒါနုဗ္ဗေသကို အခြားမဲ့ပြုတော်မူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တဿ-အပ်သော၊ ပါရာဇိကုဗ္ဗေသဿ-၏၊ အတ္တံ-ကို၊ သံဝဏ္ဏေတုံ-ငှါ၊ ဣဒါနိတိ အာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ အာရမ္ဘံ-အပ်၏၊ နိဒါနုနန္တရန္တိ သေသ သဒ္ဓေါ-သည်၊ ဘာဝနပုံသကန်ဒ္ဓေသော- ဝုတ္တံ ဟူသော ကြိယာနောက်သို့ လိုက်သော နုလ္လင်ကို ညွှန်ပြတတ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ဝါ-ညွှန်ပြကြောင်း ဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ နိဒါနိ-ကို၊ အနန္တရံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

တတ္ထာတိ-ကား၊ ပါရာဇိကကဏ္ဍ- ၌။ ။ ပါတိမောက္ခေတိ-ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုပါတိမောက္ခေ- ၌၊ စတ္တာရေတိ သေသ သဒ္ဓေါ - စတ္တာရေ ဟူသော ဤ သဒ္ဓါသည်၊ ဥနာတိရေက ဘာဝနိဝတ္တနတော-ဥနဘာဝ၊ အတိရေကဘာဝကို နှစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ယုတ်သည်၏အဖြစ်၊ ပိုလွန်သည်၏အဖြစ်ကို နှစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ- အရေအတွက်ကို ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ဝါ- ရေတွက်ကြောင်း ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ဝါ-ရေတွက်တတ်၊ ပိုင်းခြားတတ်သော သဒ္ဓါတည်း။

ပါရာဇိကတိနာမံ-ပါရာဇိကာဟူသောအမည်သည်၊ သဇာတိနာမံ- တူသော ဇာတ်ရှိသော အာပတ်တို့၏ အမည်တည်း၊ အာပတ္တိယောတိနာမံ -ဟူသောအမည်သည်၊ သဗ္ဗသဘာရဏနာမံ- ဇာတ်တူဇာတ်ပြား၊ များပြားဥဿုံ အလုံးစုံသော အာပတ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသောအမည်တည်း။ ။ ယော ဓမ္မော- အကြင်အာပတ်ကို၊ ဥဒ္ဓိသိယတိ-ပြအပ်၏၊ ဝါ-သရုပ်အားဖြင့် ရွတ်ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ သော ဓမ္မော-သည်၊ ဥဒ္ဓေသော-မည်၏၊ အသိနိဗ္ဗေသော - ဤ “ဥဒ္ဓေသ”ဟူသော ညွှန်ပြခြင်းသည်၊ ဘာဝပုဓာနော - ဘောပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏၊ ဝါ- ပြဋ္ဌာန်းသော ဘေးရှိ၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗတန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ - အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်၊ အာဟ-မိန့်ဆိုလေပြီ။

၁-ပဌပပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ

ယောပနာတိတ္ထေ ပဒဒ္ဓယေ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပနာတိပဒံ-ပန ဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ-အနက်မရ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ယောတိပဒံ-သည်၊ အတ္ထပဒံ-အနက်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ဝါ- အနက်ကိုပြတတ်သောပုဒ်တည်း၊ တဉ္စ

ယောဘိပဒံ-သည်လည်း၊ အနိယမေန-မမြဲသောအားဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဒိပေတိ-
ပြတတ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ ပန ဟူသောပုဒ်၏ နိပါတမတ္တ၏အဖြစ်၊
ယောဟူသောပုဒ်၏ အတ္ထပဒ၏အဖြစ်၊ ယင်း၏လည်း အနိယမပုဂ္ဂလဒိပက၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ (စ-သဒ္ဒါကို တသ္မာနောင်ထိုင်၍သော်လည်း ယောဇနာ၊) တဿ
ယောပနာတံ ပဒဒ္ဒယဿ-၏၊ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿန္တော-လိုသော၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ ယောကောစိတံ-ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ။

ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝါ-ယောပနကို ယောကောစိဟု ဖွင့်ဆိုခြင်း၏အကြောင်းမှ
တစ်ပါး၊ ရဿဒိဿဒိနာ လိင်္ဂါဒိဘေဒေန ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်း၏ အကြောင်းကို
ဆိုဦးအံ့၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ယော ယောကောစိနာမ-အကြင် ယောကောစိ
အမည်ရှိသောသူသည်၊ အတ္ထံ-၏၊ (တနည်း)ယော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ယောကောစိ
နာမ- အမည်ရှိ၏၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အဝဿံ-မချွတ်မယွင်း၊ လိင်္ဂယုတ္တဇာတိ
နာမ ဂေါတ္ထ သီလဝိဟာရဂေါရေဝယေသု တို့တွင်၊ (နောက်၌ 'အနက်အကျယ်
လာရှိသည်၊) ကေန - တစ်ပါးသော၊ အာကာရေန - အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ပညာယတံ-ထင်ရှား၏၊ တသ္မာ- ထိုသို့ ထိုယောကောစိအမည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏
မချွတ်မယွင်း လိင်္ဂ၊ ယုတ္တ၊ ဇာတိ၊ နာမ၊ ဂေါတ္ထ၊ သီလ၊ ဝိဟာရ၊ ဂေါရေ၊ ဝေ
တို့တွင် ကောကာရအားဖြင့် ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊
တထာ-ထိုထင်ရှားကြောင်း အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပညာပေတံ- ပညတ်ခြင်းငှါ၊
ဝါ-အပြားအားဖြင့် သိခြင်းငှါ၊ ရဿဒိဿဒိနာတံအာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ဝါ-ရွတ်ဆိုအပ်သောအာဒိဖြင့်၊ နဝကမ္မာဒိနံ-အစရှိသည်
တို့ကို၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ကတံ-အပ်၏။ ။ လိင်္ဂါဒိ
ဘေဒေနာတိတ္ထေ-၌၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဧတေန
ပုမတ္တာဒိနာ-ဤ ပုမတ္တ အစရှိသည်ဖြင့်၊ လိင်္ဂယတိ ဉာယတံ-သ်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-
ထိုသို့သိကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတံ ပုမတ္တာဒိ-သည်၊ လိင်္ဂံ-မည်၏၊ ယေသံ
ယုတ္တာဒိနံ-တို့အား၊ တံ-ထိုလိင်္ဂဟုဆိုအပ်သော၊ အာဒိ-အစသည်၊ အတ္ထံ-၏၊ ဣတိ-
ကြောင့်၊ ဧတ ယုတ္တာဒယော-တို့သည်၊ လိင်္ဂါဒယော-လိင်္ဂါဒိတို့မည်ကုန်၏၊ ဧတသံ
လိင်္ဂါဒိနံ-တို့၏၊ ဘေဒေါ-အပြားသည်၊ လိင်္ဂါဒိဘေဒေါ-မည်၏၊ ဧတေန လိင်္ဂါဒိ
ဘေဒေန-ထိုလိင်္ဂအစရှိသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။

ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ပဒေ-၌၊ သဏ္ဌိတေန-ကောင်းသောတည်
သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ယုတ္တာဒိနံ-တို့ကို၊ ဂဟဏံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာ

ရေန-သည်၊ ကတံ-အပ်၏၊ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-ဤသို့သော အနက်သဘောသည်၊ ဝါ-ဤသို့သော အနက်သဘောကို၊ ဝတ္ထံ-ဆိုအပ်သည်၊ ဝါ-ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကိံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝတ္ထံ-အပ်သည်၊ ဝါ-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣဘိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ယော ကောစိ- (အဋ္ဌကထာမှ ဆောင်၍ ပကတိကတ္တာ-ထည့်)- သည်၊ လိင်္ဂဝသေန-အသွင်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဒိသော ဝါ တာဒိသော ဝါ- ဒီသ၊ ရဿအရရှိသည်တို့တွင် ဟူးဟူးငြားငြား တပါးပါးသောသူသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ။

(တနည်း) ယော ကောစိ-သည်၊ လိင်္ဂဝသေန-အားဖြင့်၊ ယာဒိသော ဝါ- အကြင် ဒီသကဲ့သို့ ရှိအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ တာဒိသော ဝါ- ထိုဒီသ ကဲ့သို့ ရှိအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဒီသော ဝါ -ရှည်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ရသော ဝါ- တိုသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ကာဠော ဝါ- မည်းနက်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဩဒါတော ဝါ-ဖြူသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ မဂ္ဂရစ္ဆဝိဝါ- ကြမ်းပိုးကျောက် ဘုန်းနှင့်တူသော အရေအဆင်း ရှိသည်လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ကိသော ဝါ-ကြုံလီချိနဲ့သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ထူလော ဝါ - ဆူဖိုးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ။

ယော ကောစိ-သည်၊ ယောဂဝသေန- အားထုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယေန ဝါ ဘေန ဝါ-ဟူးဟူးငြားငြား တပါးပါးသောအမှုနှင့်၊ ယုတ္တော-ယှဉ် သည်၊ ဟောတု-စေ၊ နဝကမ္မယုတ္တော ဝါ- အမှုသစ်နှင့်ယှဉ်သည်လည်း၊ ဝါ-အမှု သစ်ကို အားထုတ်ဘတ်သည်လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဥဒ္ဓေသယုတ္တော ဝါ-ပါဠိသင် ခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်လည်း၊ ဟောတု- စေ၊ ဝါသဓုရယုတ္တော ဝါ- စိတ်၏နေရာ၊ ဝိပဿနာကိုဆောင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်လည်း၊ ဟောတု-စေ။

ယောကောစိ-သည်၊ ဇာတိဝသေန-အားဖြင့်၊ ယံ ဇစ္စော ဝါ-ဟူးဟူးငြားငြား တပါးပါးသောဇာတ်ရှိသည်၊ ဟောတု-စေ၊ ခတ္ထိယော ဝါ-မင်းမျိုးသည်မူလည်း၊ ဝါ-လယ်မြေပိုင်စိုး၊ ချစ်တီးမျိုးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဗြာဟ္မဏော ဝါ- ပုဏ္ဏားမျိုးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဝေဿော ဝါ- ကုန်သည်မျိုးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ သုဒ္ဓေါ ဝါ-ပစ္စည်းမဲ့မဲ့ သူဆင်းရဲမျိုးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ။

ယောကောစိ-သည်၊ နာမဝသေန-အမည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယထာနာမော ဝါ တထာနာမော ဝါ- ဟူးဟူးငြားငြား တပါးပါးသော အမည်ရှိသည်၊ ဟောတု-စေ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော ဝါ-ဗုဒ္ဓရက္ခိတ အမည်ရှိသည်လည်း၊ ဝါ-ဗုဒ္ဓစောင့်အပ်၊ ကြောင်း

သကတ်ကြောင့် ဗုဒ္ဓရက္ခိတ အမည်ရှိသည်မူလည်း၊ ဝါ-ဗုဒ္ဓစောင့်တတ်၊ ကြောင်း သကတ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ အမည်ရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ သံဃရက္ခိတော ဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ။

ယောကောစိ-သည်၊ ဂေါတ္ထဝသေန-အနွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယထာ ဂေါတ္ထာ ဝါ တထာဂေါတ္ထောဝါ-သည်၊ ဟောတု-စေ၊ ကစ္စာယနေဝါ-ကစ္စာ ယနံအနွယ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဝါသိဋ္ဌောဝါ- ဝသိဋ္ဌ အနွယ်ရှိသည် လည်း၊ ဟောတု - စေ၊ ကောသိယော ဝါ- ကောသိယ အနွယ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတု-စေ။

ယောကောစိ-သည်၊ သီလေသု၊ အလေ့တို့တွင်၊ ယထာသီလော ဝါတထာ သီလော ဝါ - ဟူးဟူးငြားငြား၊ တပါးပါးသော အလေ့အကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတု-စေ၊ နဝကမ္မသီလော ဝါ- အမှုသစ်ကို ပြုခြင်းအလေ့ ရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ (ကမ္မသဒ္ဓါ-တခုကျေ၊) ဥဒ္ဓေသသီလောဝါ-လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဝါသဓုရသီလောဝါ-လည်း၊ ဟောတု-စေ။

ယောကောစိ-သည်၊ ဝိဟာရေသုပိ-တို့တွင်လည်း၊ ယထာ ဝိဟာရိဝါ တထာ ဝိဟာရိဝါ-နေလေ့ ရှိသည်လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ နဝကမ္မဝိဟာရိဝါ- အမှုသစ်ကို ပြု၍နေလေ့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဥဒ္ဓေသဝိဟာရိဝါ-လည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဝါသဓုရဝိဟာရိ ဝါ- လည်း၊ ဟောတု-စေ။

☞ ယောကောစိ-သည်၊ ဂေါစရေသုပိ-ကျက်စားရာ၊ ကျင်လည်ရာအာရုံတို့တွင် လည်း၊ ယထာဂေါစရောဝါ တထာဂေါစရောဝါ-သည်၊ ဟောတု-စေ၊ နဝကမ္မ ဂေါစရောဝါ-နဝကမ္မလျှင် ကျက်စားရာရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတု စေ၊ ဥဒ္ဓေသ ဂေါစရောဝါ- သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ ဝါသဓုရဂေါစရောဝါ- သည်မူ လည်း၊ ဟောတု-စေ။

ယောကောစိ-သည်၊ ဝယေသုပိ- အရွယ်တို့တွင်လည်း၊ ယော ဝါ သော ဝါ- ဟူးဟူးငြာငြား တပါးပါးသောအရွယ်သည်၊ ဟောတု-စေ၊ ထေရော ဝါ- ဆယ်ဝါရပြီး မထေရ်ကြီးသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ နဝေါ ဝါ- ငါးဝါမရ၊ နဝကသည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ မဇ္ဈိမော ဝါ-လေးဝါက ကျော်၊ ဆယ်ဝါ မကပ်၊ သီတင်းလတ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အထခေါ- စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗောဝ-ကိုသာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ- ဤအရာ၌၊ ဝါ-ဤ “ယော ပန” ဟူသောပုဒ်အနက်၌၊ ယောတိ-ယောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ- အပ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဘေတံ-

၁၅၆

ကခါဒွိကာသစ် နိဿယသစ်

သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-
တည်း။

ဣဒါနိ-၌၊ ဘိက္ခုတိပဒံ-ဘိက္ခု၊ ဟူသောပုဒ်ကို၊ သံဝဏ္ဏေတု-ဖွင့်ဆိုခြင်းငှါ၊
ဟေိဘိက္ခုပသမ္ပဒါဘိအာဒိံ - ကို၊ သင်္ဂဟကံရော - သည် အာဟ - ၏၊
တတ္ထ တသ္မိံ ပါဠေ-ထိုဟေိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ- အစရှိသောပါဠိ၌၊ ဟေိဘိက္ခုတိ - ၍၊
ဝါ-ဟူသော၊ အဂဝဘော-၏၊ ဝစနမတ္ထေန- စကားတော်မျှဖြင့်၊ ဘိက္ခုဘာ
ဝေါ-ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ ဝါ-ဘိက္ခုဖြစ်ရာ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ဟေိဘိက္ခု
အစရှိသော စကားတော်သည်၊ ဟေိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ-မည်၏။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိဘိအာဒိနာ - အစရှိသော၊ နယေန- ဖြင့်၊ တိက္ခတ္ထံ-
သုံးကြိမ်သုံးခါ၊ ဝါစံ-နှုတ်ကို၊ ဘိန္နိတော-မြှက်သိုပြီး၍၊ တိဟိ-သုံးပါးကုန်သော၊
သရဏဂမနေဟိ-သရဏ ဂုံတို့ဖြင့်၊ အနုညာတာ- (ထည့်) ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော၊
ဥပသမ္ပဒါ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ သရဏဂမနုပသမ္ပဒါ-မည်၏။ ။ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟ
ဣပသမ္ပဒါနာမ-မည်သည်။

ကဿပ-ကဿပ၊ တသ္မာဟိ-ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ (တနည်း) ကဿပ-
ကဿပ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဟ-ဤလောက၌၊ တေ-တယာ-သင်သည်၊
ဝေံ-သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ- ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ကိံ-သို့၊
သိက္ခိတဗ္ဗံ- ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်၊ အားထုတ်အပ်သနည်း၊ မေ-ဝါ၏၊ တိဗ္ဗံ-
ထက်သော၊ ဟိရောတ္တပ္ပံ - အရှက်အကြောက်သည်၊ ထေရေသုစ- တို့၌
လည်းကောင်း၊ နဝေသုစ- တို့၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမေသုစ - တို့၌လည်း
ကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်တံ-ရှေးရှုတည်သည်၊ ဝါ-ကပ်၍တည်သည်၊ ဘဝိဿတိ-
ဖြစ်လိမ့်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ကဿပ-ကဿပ၊ ဝေံဟိ-
ဤသို့သာလျှင်၊ တေ-သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ကဿပ-ကဿပ၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဣဟ-ဤသံသနာတော်၌၊
တေ-သည်၊ ဝေံ-သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ကိံ-သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-အပ်သနည်း၊
အဟံ-သည်၊ ကုသလူပသံဟိတံ - ကုသိုလ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ယံကိစ္ဆံ-
အလုံးစုံသော၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ သောဿာဒိ-နာကြားအံ့၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊
တံ ဓမ္မံ- ထိုကုသလူပသံဟိတံ တရားကို၊ အဋ္ဌိံ-အလိုရှိသည်ကို၊ ဝါ-အရှိ
အသေကို၊ ကဘ္ဘာ-၍၊ မနသိကတော-စိတ်၌ထား၍၊ ဝါ-နှလုံးသွင်း၍၊
သဗ္ဗစေတသ္မာ-အလုံးစုံသော သောတဒ္ဓါရိကဇောစိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟံ
ရိတော-ကောင်းစွာ အာနိပနံ ရွေးရွှေသောငြိမ်းပြီး၍၊ ဝါ-နှလုံးသွင်းပြီး၍၊

ဩဟိတသောဘော-ဓျာယာ-အပ်သော နားရှိသည်။ ဝါ-နားထောင်သည်။
ဝါ-နားစိုက်သည်။ ဟုတွာ-၍၊ သောဏာမိ-နာယူအံ့၊ ဣတိဇေ-သို့၊
သိက္ခိတဗ္ဗံ- အပ်၏။ ကဿပ- ကဿပ၊ ဇေ ဟိ - သာလျှင်၊ တေ-သည်။
သိက္ခိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ကဿပ-ကဿပ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဟ-၌၊ တေ-သည်၊ ဇေ-သို့၊
သိက္ခိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ကိ-သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-အပ်သည်။ မေ-၏၊ သာတသဟ
ဂတာ-သံယာတတ်သော သုခဇေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ကာယဂတာ
သတိစ-သည်လည်း၊ မေ-ငါမှ၊ န ဝိဇဟိဿတိ-မစွန့်လွှတ်၊ ဣတိ-သို့၊
သိက္ခိတဗ္ဗံ-အပ်၏။ ကဿပ-ကဿပ၊ ဇေဟိ-သာလျှင်၊ တေ-သည်၊ သိက္ခိ
တဗ္ဗံ- အပ်၏။

ဣတိ-သို့၊ (ဣတိသဒ္ဓါတရ လောပကြံ၊) ဣမိနာ ဩဝါဒပုဂ္ဂိုလ္လာဏေန-ဖြင့်၊
မဟာကဿပထေရဿ-အား၊ အနုညာတဥပသမ္ပဒါ- ခွင့်ပြုအပ်သော ရဟန်း၏
အဖြစ်သည်။ ဩဝါဒပုဂ္ဂိုလ္လာဏုပသမ္ပဒါနာမ-မည်၏။

ပဉ္စာဗျာဏရဏုပသမ္ပဒါနာမ-မည်သည်။ သောပါကဿ-သောပါကသာမဏေ
အား၊ အနုညာတဥပသမ္ပဒါ-ခွင့်ပြုအပ်သော ရဟန်းအဖြစ်သ်တည်း၊ ကိရ-ခွဲဦးအံ့၊
ဘဂဝါ-သည်။ ပုဗ္ဗာရာမေ- ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌၊ အနုစက္ကမန္တိ-အတုလိုက်၍
စကြံလျှောက်သော၊ သောပါကသာမဏေရံ-ကို၊ ဥဒ္ဓုမာတက ပ၊ ဗျဉ္ဇနမေဝ
နာနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူကုန်သော၊ ဒသ- ကုန်သော၊ အသုဘနိဿိတေ - အသုဘ၌
မှီကုန်သော၊ ပဉ္စေ-ပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးပြီ။

အနက်။ ။သောပါက-သောပါက၊ ဥဒ္ဓုမာတကသညာတိ ဝါ-ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဝါ- ဟူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရူပသညာတိ ဝါ- လည်း
ကောင်း၊ ဝါ-သော၊ ဣမေဓမ္မာ- ဤသဘောတရားတို့သည်၊ ဝါ- ဤပါဠိ
တို့သည်၊ နာနတ္ထာ နာနာဗျဉ္ဇနာ- ထူးသောအနက်လည်းရှိကုန် ထူးသော
သဒ္ဓါလည်းရှိကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ကေတ္တာဗျဉ္ဇနမေဝနာနံ-
တူသောအနက်ရှိကုန်၍ သဒ္ဓါသာလျှင် ထူးလေသလော။

သော သောပါကသာမဏေရော-သည်၊ တေ ဒသ အသုဘနိဿိတေ ပဉ္စေ-တို့ကို၊
ဗျာကာသိ-ဖြေဆိုလေပြီ၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တဿ သောပါကသာမဏေရဿ-အား၊
သာနုကာရံ- ကောင်း၏၊ သောအခြင်းအရာကို၊ ဝါ-ကောင်းချီးဩဘာ ထော
မနာကို၊ ဒတွာ-ပေးဘော်မူပြီး၍၊ သောပါက-က၊ တံ-သင်သည်၊ ကတိဝသော-

အဘယ်မျှလောက်သော နှစ်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ပုစ္ဆိ-ပြီ၊
ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ-သည်၊ သတ္တဝေသော-ခုနစ်နှစ်ရှိသည်၊ အမှီ- ဖြစ်ပါ၏၊
ဣတိ-သို့၊ အဝေါစ-ပြီ၊ သောပါက-က၊ တံ-သည်၊ မမ-ငါဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုတညာ
ဇောန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ သံသန္ဓေတွာ-နှီးနှော၍၊ ပဉ္စေ-တို့ကို၊ ဗျာကာသိ-၏၊
ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍ (ထည့်)၊ အာရဒ္ဓစိတ္တော- အားရ နှစ်သက်သော စိတ်
ရှိတော်မူသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဥပသမ္ပဒ-ကို၊ အနုဇာနိ-ခွင့်ပြုတော်မူလေပြီ၊ အယံ
ဥပသမ္ပဒါ-သည်၊ ပဉ္စာဗျာကရဏူပသမ္ပဒါ-မည်၏။

မဟာပဇာပတိယံ-မိထွေးတော် ဂေါတမီအား၊ အဋ္ဌဂရု ဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဇောန-
ရှစ်ပါးဂရုခံ ခံယူခြင်းဖြင့်၊ အနုညာတဥပသမ္ပဒါ-ခွင့်ပြုတော် မူအပ်သော ရဟန်း
အဖြစ်သည်၊ အဋ္ဌဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါနာမ-မည်၏။

ဒုဘေန-တမန်သို့ သေးဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါနာမ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောရဟန်းအဖြစ်
မည်သည်၊ အဘူကာသိယာ-အဘူကာသိအမည်ရှိသော၊ ဝါ-တညဉ့်လျှင် ထက်ဝက်
တထောင်၊ မြားမြောင်လူစွာ၊ ငါးရာငွေကြေး၊ ပြေအောင်ပေးကာ၊ ပျော်မွေ့
ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့် အဘူကာသိ အမည်ရှိသော၊ ဂဏိကာယ-ပြည့်တန်ဆာမအား၊
အနုညာတဥပသမ္ပဒါ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

အဋ္ဌဝါစိကူပသမ္ပဒါနာမ-မည်သည်၊ ဝါ-ရှစ်ကြိမ် ရှစ်ခါ၊ ဥတိ ကမ္မဝါစာ
ဖတ်ခြင်းရှိသော ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ ဝါ- အား၊ ဘိက္ခုနိ
သံသဘော-မှ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန-သော၊ ကမ္ပေန-ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံသ
တော-မှ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန- သော၊ ကမ္ပေန- လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွိဟိ-ကုန်
သော၊ ဣမေဟိ ကမ္ပေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အနုညာတာ-(ထည့်) သော၊ ဥပသမ္ပဒါ-သည်၊
ဟောတိ-၏။

ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ တေရဟိ-ယခုအခါ၌၊ ဥပသမ္ပဒါ-သည်၊ ဥတ္တိ စတုတ္ထ ကမ္မ
ပသမ္ပဒါနာမ-မည်၏။ ။ ဥတ္တိစတုတ္ထေနာတိ-ကား၊ တိဟိ- ကုန်သော၊ အနု
သာဝနာဟိစ-ကမ္မဝါစာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကောယ-သော၊ ဥတ္တိယာစ-လည်း
ကောင်း၊ ဣတိဝေ-သို့၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန-ဥတိလျှင် လေးကြိမ်မြောက်ရှိသော။ ။
ဟိသစ္စံ-မုန်၏၊ ဥတ္တိ-ကို၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော ကမ္မဝါစာတို့မှ ရှေးဦးစွာ၊
ကိဉ္စာမိ ဝုစ္စတိ-အကယ်၍ ရွတ်ဆိုအပ်ပါပေ၏၊ ပန- ထိုသို့ပင် ရွတ်ဆိုအပ်ပါသော်
လည်း၊ တိဿန္တံ-ကုန်သော၊ အနုသာဝနာနံ- တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ အတ္ထဗျဉ္ဇန
ဘေဒါဘာဝတော - အနက် သဒ္ဓါတို့၏ သူးထွေ ကဲ့ပြား ခြားနားခြင်း၏
မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနဘိန္တံ- အနက်သဒ္ဓါတို့ဖြင့် ပြားသော၊

ဝါ-ပြားသော အနက်သဒ္ဒါရှိသော၊ ဥတ္တိ - ကို၊ တာသံ အနုဿာဝနာနံ-တို့၏၊ စတုတ္ထန္တိ-ဟူ၍၊ ကတွာ-၍၊ ဥတ္တိစတုတ္ထန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။

အကုပ္ပေနာတိ-ဟူသည်ကား၊ အကောပေတဗ္ဗတံ- မဖျက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း၊ အပဋိက္ခောသိတဗ္ဗကံ- မတားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဥပဂတေန- ကပ်ရောက်သော။ ။ ဌာနာရဟေနာတိ- ဟူသည်ကား၊ ကာရဏာရဟေန-အကြောင်းအားထိုက်သော၊ သတ္တုသာသနာရဟေန-မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော ဥတ်ကမ္မဝါစာအားထိုက်သော။

ဥပရိဘာဝံ-အသက်သတ်မှတ်၊ မြတ်သောသူ၏အဖြစ်သို့၊ သမာပန္နော-ပစ္စေခ-ရောက်သောသူသည်၊ ဥပသမ္ပန္နောနာမ-မည်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-ဥပသမ္ပန္နော - ဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း၊ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌိ ကရိယာမိ- ပေတိ ဝုက်ဌား၊ ထိုစကားကို၊ ထင်ရှားအောင် ပြဉ်းအံ့၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ- သည်၊ ဥပရိဘာဝေါ-မည်၏၊ စ - ဆက်ဉ်းအံ့၊ သေ သော ဘိက္ခု- သည်၊ တေသ ဘိက္ခုနော - ၏၊ (သမ္ပန်ခံ)၊ ယထာဝုတ္တေန - ပြီးသော၊ ကမ္မေန - ဥပသမ္ပဒါကမ္မဝါစာဖြင့်၊ သမာပန္နတ္တာ-ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပသမ္ပန္နော - မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝုစ္စတိ - အပ်၏၊ ပန - အမေးပုစ္ဆာပြဿနာကိုထုတ်၍ ဆိုဉ်းအံ့၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧတ္ထ တေသ္မိ အဓိကားရေး - ဤ ယော ပန ဘိက္ခုဟူသောပုဒ်၏ အရာ၌၊ ဣမိနာဝ ကမ္မေန - ဤ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်သလျှင်၊ ဥပသမ္ပန္နော - အထက်တန်း ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောသူကို၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ (တနည်း) ဘဂဝတာ - သည်၊ ဂဟိတော - အပ်သနည်း၊ အညေဟိ - ဥတ္တိစတုတ္ထကံမှ တပါးသော ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပန္နော-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ န ဂဟိတော - အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။

ပရိဟာရေ-အဖြေကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အပ်၏၊ ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ-ကို၊ အန္တိမဘဝိကာနမေဝ - အဆုံး၌ဖြစ်သော ဘဝရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အနုညာတာ - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏ (ထည့်)၊ သရဏဂမဏူပသမ္ပဒါ-ကို၊ ပရိသုဒ္ဓါနံ - ကိသေသာမှ စင်ကြယ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အနုညာတာ - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏ ပဉ္စာဗျာက ရဏူပသမ္ပဒါ-တို့ကို၊ မဟာကဿပ သောပါကာနံ- တို့အား၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ အနုညာတာ - အပ်ကုန်၏၊ တေ ပုဂ္ဂလာ- ထို အန္တိမဘဝိက၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ မဟာကဿပ၊ သောပါကတို့သည်၊ လောကဝဇ္ဇိ - လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတံ -

ရောက်ခြင်းငှါ၊ နှစ် ဘဗ္ဗာ-ထိုက်လည်း မထိုက်ကုန်၊ ဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏ်ဒယောစ-
တို့ကိုလည်း၊ ဘိက္ခုနီနိဗ္ဗေဝ- တို့အားသလျှင်၊ အနုညာတာ- အပ်ကုန်၏။

အသဉ္စ - ဤ ယောကောစိ အမည်ရှိသော သူသည်လည်း၊ ဘိက္ခု - ရဟန်း
ယောကျ်ားတည်း၊ တသ္မာ- ထိုသို့ ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ၏ အန္တိမဘဝကတို့အားသာ
ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်၊ သရဏဂမဏူပသမ္ပဒါ၏ပရိသုဒ္ဓတို့အားသာ ခွင့်ပြု
တော်မူ အပ်သည်၏အဖြစ်၊ သြဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏ-ပဉ္စာဗျာကရဏူပသမ္ပဒါတို့၏ မဟာ
ကဿပ သောပါကတို့အားသာ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်၊ အဋ္ဌဂရု
ဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ အစရှိသည်တို့၏လည်း ရဟန်းမတို့အားသာ ခွင့်ပြုတော်
မူအပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်၊ ဤ ယောကောစိ ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း ရဟန်းယောကျ်ား၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ (စ-သဒ္ဓါကိုတသ္မာ- နောင် ယှဉ်ပြီး ဝါကျခွဲ၍သော်လည်း
အနက်ပေး)၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေနဝ- သလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥပသမ္ပဒါကမ္ပေန- ဖြင့်၊
ဥပသမ္ပဒန္တာ-ကို၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ-၌၊ ဂဟိတော- အပ်၏၊ အညေဟိ၊
တို့ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒန္တာ- ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ န ဂဟိတော - ယူတော်မူအပ်၊
ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပရိဟာရေ - တည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊
ပန- အဖို့ တပါးကို ဆိုဦးအံ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇေသု- ဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊
ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါဒယောပိ- တို့ကိုလည်း၊ သင်္ဂယန္တိ- ယူအပ်ကုန်၏၊ ဟိ- သက
ဝစနမှဘပါး၊ ပရဝစနကိုဆိုဦးအံ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇေသု ပန၊ ပ၊ ဂစ္ဆန္တိတိ- ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဝက္ခတိ-လတ္တံ့၊ ဣဒါနိ-၌၊ အကုပ္ပေန ဌာနာရဟေန
ဥပသမ္ပဒန္တာတိ-ဟူ၍၊ သိဝိတ္တေန-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-သော၊ အတ္တံ-အနက်ကို၊
ဝိတ္တာရေတွာ-၍၊ ဒသေတုံ-ငှါ၊ တဿ ပနာတိ အာဒိ- အစရှိသော စကားကို၊
သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-၏။

တတ္ထာတိ-ဟူသည်ကား၊ တေတု ပဉ္စသု-ထိုင်းပါးတို့တွင်၊ (ဝတ္ထုတိ-အစ
ရှိသည်၌စပ်)။ ။ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ- ၌၊ ဥပသမ္ပဒါကမ္ပ- သည်၊ ဝသတိ-
နေတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ သော ပုဂ္ဂလော- သည်၊ ဝတ္ထု- မည်၏၊
အာဓာရေ-တည်ရာကို၊ ပတိဋ္ဌာ-တည်ရာကို၊ လဗ္ဘတိ- အပ်၏၊ တေန- ကြောင့်၊
ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော ပုဂ္ဂလောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ တဿ
ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ဦနာနိ- ယုတ်ကုန်သော၊ အပရိပုဏ္ဏာနိ-မပြည့်ကုန်သော၊ ဝိသတိ-
နှစ်ဆယ်သော၊ ဝဿာနိ- နှင်တို့သည်၊ သန္တိ - ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊
သော ပုဂ္ဂလော- သည်၊ ဦနဝိသတိဝဿော- မည်၏၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ပဒေ-ဤဦန
ဝိသတိဝဿံ-ဟူသောပုဒ်၌၊ ယံ ဝစနံ-အကြင်အဆုံးအဖြတ် ကောင်းရပ်ကို၊ အမေဟိ၊
တို့သည်၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ ဥပရိ-၌၊ သပ္ပါဏကဝဂ္ဂေ-၌၊ ဝါ-တွင်၊
ဦနဝိသတိသိက္ခာပဒေ-၌၊ မယံ-တို့သည်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ-ကုန်လိမ့်လတ္တံ့။

တေသုတိ-ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏကောဒိသု - ကုန်သော၊ ကောဒသသု-ကုန်သော၊ အာဗ္ဗုပ္ပလေသု- တို့တွင်၊ (အာသိတ္တပဏ္ဏကဉ္စ အရိသည်၌ပင်)။ ။ ပန-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ အာဗ္ဗုပ္ပလေသု - တို့တွင်၊ ပဏ္ဏကော-သည်၊ အာသိတ္တပဏ္ဏကောစ- တပါးသောသူ၏ သက်သွေးဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်သော ပဏ္ဏုက်လည်းကောင်း၊ (အာသိဉ္စယဘေ အာသိတ္တာ၊ သော စ ပဏ္ဏကော စတိ တထာ)၊ ဥသုယ ပဏ္ဏကော စ- မေထုန်မှီဝဲလိုစိတ်ဟု၊ ပြုစုခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော ပဏ္ဏုက် လည်းကောင်း၊ (ဥသုယာယ လက္ခိတော ပဏ္ဏကောတိ ဥသုယပဏ္ဏကော)၊ ဩပက္ကမိ ကပဏ္ဏကောစ-လုံ့လဖြင့် ပယ်ထုတ်အပ်သော အင်္ဂါဘေဒရှိသော ပဏ္ဏုက် လည်းကောင်း၊ (ဥပက္ကမေန အပနိတာနိ ဗိဇာနိ ယထာတိ ဩပက္ကမိကော)၊ နပုံသကပဏ္ဏကောစ-လည်းကောင်း၊ ပက္ခပဏ္ဏကော စ-လဆုတ်ပကွ၌ ပဏ္ဏုက်လည်းကောင်း၊ (ပက္ခေ ပဏ္ဏကော ပက္ခပဏ္ဏကော)၊ ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စဝိဘေ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

တေသု ပဉ္စသု ပဏ္ဏကေသု-တို့တွင်၊ အာသိတ္တပဏ္ဏကဿ စ-၏လည်းကောင်း၊ ဥသုယပဏ္ဏကဿ စ-လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ - ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ န ဝါရိတာ-မတာအပ်၊ ဣတရေသံ- တပါးကုန်သော၊ တိဏ္ဏံ-ကုန်သော၊ ပဏ္ဏကနံ-တို့၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ကို၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ဝါရိတာ-အပ်၏၊ တေသုပိ တီသု ပဏ္ဏကေသု-တို့တွင်လည်း၊ ပက္ခပဏ္ဏကဿ-၏၊ ယသ္မိံ ပက္ခေ-အကြင်ပကွ၌၊ ပဏ္ဏကော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မိံယေဝ ပက္ခေ-ပဏ္ဏုက်ဖြစ်ရာ ထိုပကွ၌သလျှင်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝါရိတာ-အပ်၏။ ဤဝါကျ၌ တသ္မိံယေဝဿ ပ၊ ဝါရိတာတိ-ဟု ရှိ၏၊ အဿန္တံ ဣတိ-ကား အပိုသာ။)

စ-ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသု ပဉ္စသု ပဏ္ဏကေသု-တို့တွင်၊ တယော-ဩပက္ကမိက၊ နပုံသက၊ ပက္ခပဏ္ဏကအားဖြင့် သုံးယောဂ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဏကော-တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ပဿမ္ပဒါနံ-တို့၏၊ အာဗ္ဗုတာယ-မထိုက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထေ-ဝတ္ထုမဟုတ်ကုန်၊ ဘေနံ-ထို့ကြောင့်၊ အာသိတ္တပဏ္ဏကဉ္စတိအာဒိ - သော၊ ယံဝနေ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝနေ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ တတ္ထ တသ္မိံဝနေ-၌၊ တေသံ ပဉ္စန္ဒံ ပဏ္ဏကနံ - တို့၏၊ ဝိသေသော-ကို၊ ဧဝံ ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ယဿ ပဏ္ဏကဿ-သည်၊ ပရေသံ-အင်္ဂါဘေဒကို၊ မုနေ-ခံတွင်းဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အသုစိနာ - သက်ဖြင့်၊ အာသိတ္တဿ- သွန်းလောင်းအပ်သည် ရှိသော်၊ ဝါ-သော၊ ယဿ ပဏ္ဏကဿ-၏၊ ပရိဋ္ဌာဟော - ကိလေသာဟု ပူလောင်ခြင်းသည်၊ ဝုပဿမ္မတိ-ငြိမ်းအေး၏၊ အယံ ပဏ္ဏကော-သည်၊ အာသိတ္တပဏ္ဏကော - မည်၏၊

ယဿ ပဏ္ဏကဿ - သည်၊ ပရေသံ တို့၏၊ အဇ္ဈာစာရံ - လွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းကို၊
 ဝါ-မေထုန်မှီဝဲခြင်းကို၊ ပဿတော-သော်၊ ဝါ-သော၊ ယဿ ပဏ္ဏကဿ-၏၊
 ဥဿယာယ - သည်၊ ဥပ္ပန္နာယ-သော်၊ ဝါ-ဖြစ်ပြီးသော၊ ဥဿယာယ-၏၊ ပရိဋ္ဌာ
 ဟော-သည်၊ ဝုပသမ္ပတိ-၏၊ (တနည်း)ယဿ ပဏ္ဏကဿ-၏၊ ဥဿယာယ-သည်၊
 ဥပ္ပန္နာယ-သော်၊ ပရေသံ-တို့၏၊ အဇ္ဈာစာရံ-ကို၊ ပဿတော-မြင်ရသော်သာ
 လျှင်၊ ဝါ-မြင်ရမှသာလျှင်၊ ပရိဋ္ဌာဟော-သည်၊ ဝုပသမ္ပတိ-၏၊ အယံ ပဏ္ဏကော-
 သည်၊ ဥဿပဏ္ဏကော-မည်၏၊ ယဿ ပဏ္ဏကဿ-၏၊ ဥပက္ကမေန - လုံ့လဖြင့်၊
 ဗီဇာနိ-အင်္ဂါဒတ်တို့ကို၊ အပနိတာ-ထုတ်အပ်ကုန်၏၊ အယံ ပဏ္ဏကော-သည်၊
 ဩပက္ကမိကပဏ္ဏကော-မည်၏။

(ဤ၌ အချို့နိဿယဝယ် “ထုတ်အပ်သောဌေးစေ”ဟု အနက်ပြန်ဆို
 ကုန်၏။ “ဗီဇံ ဟေတုမှီ အဋ္ဌိသ္မိ၊ အင်္ဂဇာတေ စ ဒိဿတိ”ဟူသော အဘိဓာန်
 အတိုင်းသာယူ၊ သို့မှ ယောပန-စသော နောက်စကားနှင့် ထူးရာ၏။)

ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ သော ပဏ္ဏကော-သည်၊ ပဋိသန္ဓိယံယေဝ-၌သာလျှင်၊
 အဘာဝကော-ဘောမှကင်းသည်ဖြစ်၍ သးလျှင်၊ ဝါ-ဘောမရှိပဲလျက်သာလျှင်၊
 ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်၏၊ အယံပဏ္ဏကော-သည်၊ နပုံသကပဏ္ဏကော-မည်၏၊ ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊
 ကေစ္စော-သည်၊ အကုသလဝိပါကနုဘာဝေန-အကုသိုလ်ဝိပါက်၏ အမွှေးသတ္တိ
 ဖြင့်၊ ကာဠပက္ခေ-လဆုတ်ပက္ခ၌၊ ပဏ္ဏကော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဇုကပက္ခေ ပန-
 လဆန်းပက္ခ၌ကား၊ အဿ ကေစ္စဿ-၏၊ ပရိဋ္ဌာဟော-သည်၊ ဝုပသမ္ပတိ-၏၊
 အယံကေစ္စော-သည်၊ ပက္ခပဏ္ဏကော-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဘေဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ထေယျန-ခိုးသောအားဖြင့်၊ သံဝါသော-အတူ
 တကွ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သော
 ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ထေယျသံဝါသကော- မည်၏၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သံဝါ
 သမတ္တဿေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ထေနကော-ခိုးတတ်သောသူကို၊ သော ထေယျသံဝါ
 သကော-ဟူ၍၊ အဂဝတာ-သည်၊ န အဓိပ္ပေဒတာ - အလိုရှိတော်မူအပ်သည်
 မဟုတ်သေး၊ အထခေါ-အဟုတ်သော်ကား၊ လိင်္ဂဿ ဇ-အသွင်ကို လည်းကောင်း၊
 တဒုဘယဿ စ-ထိုသံဝါသ, လိင်္ဂတို့၏ နှစ်ပါးစုံကို လည်းကောင်း၊ ထေနကော-
 ကို၊ သော ထေယျသံဝါသကော-ဟူ၍၊ အဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေဒတော-အလိုရှိ
 တော်မူအပ်သေး၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ထေယျသံဝါသကော ပန တိဝိဇော
 တိအာဝိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-
 သည်၊ အာဟ-ပြီ။

န ဘိက္ခုဝဿာနိ ဂဏေတိတိ-ဟူသည်ကား၊ အဟံ-သည်၊ ဒသဝဿော-သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ အဟံ-သည်၊ ဝိသတိဝဿော- သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ မုသာ-မှားသောစကားကို၊ ဝတော-၍၊ ဘိက္ခုဝဿာနိ-ရဟန်းဝါတို့ကို၊ န ဂဏေတိ-မရေတွက်။ ။န ယထာဝရန္တံ၊ ပ၊ သာဒိယတိဘိ-ဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ-သည်၊ မုသာဝါဒ်-ကို၊ ကတော-၍၊ ဒသိတဝဿာနုရူပေန-ပြုအပ်သော ဝါအား လျော်သောအားဖြင့်၊ ယထာဝရန္တံ-ကြီးကုန်သော ရဟန်းသာမဏေတို့၏ အစဉ်အတိုင်း၊ ဝါ-အကြင် အကြင် ကြီးကုန်သော ရဟန်းသာမဏေတို့၏၊ ဝန္တနံ-ကို၊ နာဓိဝါသေတိ-မသေယာ။

န အာသနေန ပဋိဗာဟတိတိ-ဟူသည်ကား၊ တံ-သင်သည်၊ အပေဟိ-ဖဲလော့၊ တေ အာသနံ-သည်၊ မေ-အား၊ ဝါ-သို့၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာသနေန-နေရာဖြင့်၊ န ပဋိဗာဟတိ- မတားမြစ်။ ။ န ဥပေါသထာဒိသု သန္ဓိဿတိတိ-ဟူသည်ကား၊ ဥပေါသထ ပဝါရဏာဒိသု-ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာ အစရှိသည်တို့၌၊ နသန္ဓိဿတိ-မထင်။ ။ လိင်္ဂမတ္ထဿဝါတိ ဧတ္ထပဒေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌေန-ကည်သော၊ ဒဝသဋ္ဌေန-ဖြင့်၊ သံဝါသံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ နိဝတ္ထေတိ နစ်စေ၏။ ။ သမာနောတိ-ကား၊ သန္တော-ဖြစ်လျက်၊ (ကိတ်ပုင်အဖြစ် အမြဲတမ်း မထင်သော “သမာန”ကို အမြဲထင်သော သန္တောဖြင့် ဖွင့်သည်၊ ဂေါဂဏနည်း။)

လိင်္ဂါနုရူပဿ သံဝါသဿာတိ- ဟူသည်ကား၊ သာမဏေရလိင်္ဂါနုရူပဿ-သာမဏေ၏ အသွင်သဏ္ဌာန်အား လျောက်ပတ်သော၊ သာမဏေရသံဝါသဿ-သာမဏေ၏ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ (သာဒိတတ္တာ-၌စပ်)၊ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ကာသယေ-သင်္ကန်း၌၊ ဓုရံ-ဝန်ကို၊ နိက္ခိပိတော- ချပြီး၍၊ နဂေါ-အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်တည်း အချည်းနှီးသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ- အရပ်တပါး မသွားအပ်သော သူသည် လည်းကောင်း၊ (အဝတ်မပါ၍ မသွားထိုက်ဟူလို၊ သူစီ-၌ ကတ္တုသာဓိဆို၏)၊ ဩဒါတဝတ္ထနိဝတ္ထောဝါ-အဝတ်ဖြူဖြင့် ဝတ်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဝတ်အပ်သော အဝတ်ဖြူရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ-၍၊ မေထုနသေဝနာဒိဟိ-တို့ဖြင့်၊ အဿမဏော-ရဟန်းတု ရဟန်းယောင်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်ပြီး၍၊ ဝါ-ဖြစ်ပြီးကာမှ၊ ကာသယာနိ-တို့ကို၊ သစေ နိဝါသေတိ-အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ လိင်္ဂတ္ထေနကော-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဂိဟိဘာဝံ-လူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ- အိမ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်ကို၊ ပတ္တယမာနော-လိုလားတောင့်တသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ကာသာဝံ-ကို၊ ဩဝဇ္ဇိကံ- အောက်ပိုးကျိုက်သည်ကို၊ ကတွာ ဝါ- ၍လည်းကောင်း၊ အညေန- အောက်ပိုးကျိုက်သည်မှ

တပါးသော၊ ဂိဟိနိဝါသနေန-လူတို့၏ ဝတ်ရုံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝါ-လူတို့၏ ဝတ်ရုံခြင်းနှင့် တူသော၊ အာကာရေန ဝါ- ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မေ - အား၊ ဝါ-၏၊ ဂိဟိလိဂ်-သည်၊ သောဘတိ နုခေါ- တင့်တယ်လေသလော၊ န သော ဘတိနုခေါ - မတင့်တယ်လေသလော၊ ဣတိ-သို့၊ ငိမိသနတ္ထံ-စုံစမ်းခြင်းငှါ၊ သစေ နိ - ဝါသေတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တာဝရက္ခတိ-စောင့်သေး၏၊ (တာဝသဒ္ဓါ အနု ညာဘ)၊ မေ-၏၊ ဂိဟိလိဂ်-သည်၊ သောဘတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတော-၍၊ ပုန-တဖန်၊ လိဂ် - ရဟန်းသမဏေတို့၏အသွင်ကို၊ အာဒိယတိ- ယူငြားအံ့၊ လိဂ် ထွေနေကော-သည်၊ ဟောတိ ၏၊ သြဒါတံ-ကို၊ နိဝါသေတော-၍၊ ငိမိသန သမ္ပုဋ္ဌိစ္စ နေသုပိ-တို့၌လည်း၊ သေဝနယော- ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ နိဝတ္ထကာသာဝဿ- ဝတ်အပ်သောသင်္ကန်း၏၊ ဥပရိ- အပေါ်၌၊ သြဒါတံ-ကို၊ နိဝါသေတော-၍၊ သစေပိ ဝိမိသတိ- အကယ်၍ စုံစမ်းမှုလည်း စုံစမ်း ငြားအံ့၊ သစေပိ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စတိ-အကယ်၍ ဝန်ခံသာယာလည်း သာယ ငြားအံ့၊ ဧဝံ သတိပိ-သော်လည်း၊ ရက္ခတိဝေ-သာလျှင်တည်း။

☰

အန္တိမဝတ္ထု၊ အဇ္ဈာပန္နကေပိ သေဝ နယောတိပါဌဿ-၏၊ ပါရာဇိကံ-ပါရာဇိ ကအာပတ်သို့၊ အာပန္နကေ-သော၊ ဘိက္ခုမ္ပိပိ-၌လည်း၊ သော ဣဝ နယော- ဤကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော ကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော-အပ်၏။ ။ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ- သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ကောစိ-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ကာသာယေ-၌၊ သဉ္ဇဿာဟောဝ- သည်သလျှင်၊ ဟုတော-၍၊ သြဒါတံ-ကို၊ နိဝါသေတော ၍၊ ဝဿဂဏနာဒိဘေဒံ-ဝါ ရေတွက်ခြင်းအရရှိသော အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗံ ဝိခိံ -အလုံးစုံသောအစီအရင်သို့၊ သစေအာပဇ္ဇတိ-အကယ်၍ ရောက်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အယံဘိက္ခု-သည် (ဘူတပုဗ္ဗဂတိကံသာ၊ ရဟန်း မတုတ်တော့ပြီ)၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဒိန္နလိဂ်ဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ အပရိစ္စတ္တတ္တာ- မစွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လိဂ်ထွေနေကော-သည်လည်း၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ လိဂ်နုရူပဿ-သော၊ သံဝါသဿ - ရဟန် တို့၏ ပေါင်းအင် ခြင်းကို၊ သာဒိ တတ္တာ-သာယာတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဝါသထွေနေကော- သည်လည်း၊ နာပိ ဟောတိ- ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ- အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဝိဒေသန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ပရဒေသံ-တပါးသောအရပ်သို့၊ (ဤ အဖွင့်ကား သဒ္ဓတ္ထမဟုတ်၊ ဝိသဒ္ဓါဒုရုအနက်ဟောထို့ကြောင့် “ဒေသတော ဒုရော ဝိဒေသော” ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၊ “ဒုရုနဘိမုခတ္ထေသု ၊ ပ၊ သဟတ္ထာဒေါပိ ဒိဿတိ” အဗျယဝဂ်

အဘိဓာန်)၊ စ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ ဝစနံ- ဤစကားကို၊ ဝဉ္စေတံ- လှည့်ပတ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကုဏေယျဌာနံ-စွမ်းနိုင်လောက်ရာအရပ်ကို၊ ဒသေတံ-ငှါ၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ ပနသစ္စံ-မှန်၏၊ ယောဘိက္ခု- သည်၊ သဒေသေပိ- မိမိအရပ်၌လည်း၊ ဧဝံ-သို့၊ ကဇေတိ- အံ့၊ သောပိ ဘိက္ခု- သည်လည်း၊ သံဝါသတ္ထေနကောဝ- သလျှင်တည်း၊ သံဝါသမတ္တသေဝါတိ ဣမိနာ ပါဠေန- ဖြင့်၊ လိင်္ဂံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်တော်မူ၏။

ကောစိ-တစုံတယောက်သော၊ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော- ကြီးသောအခါ၌ ရှင်ပြုသောသူသည်၊ ဝါ-တောထွက် ကိုရင်ကြီးသည်၊ ဘိက္ခုဝဿာနိ- ရဟန်းဝါတို့ကို၊ ဂဏေတွာ- ရေတွက်၍၊ မဟာပေလောဒိသု - ပလ္လံကြီး အစရှိသည်တို့၌၊ ဝါ- ပလုံးကြီး တောင်းကြီး အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိယမာနဘတ္တံ- ပေးလှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ သစေ ဂဏှာတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ သောပိ ဝုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော - သည်လည်း၊ ထေယျသံဝါသကော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သယံ-မိမိသည်၊ သာမဏေရောဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ-၍၊ သာမဏေရပဋိပါဠိယာ- သာမဏေအစဉ်ဖြင့်၊ ကုဋ္ဌဝဿာနိ-ကောက်ကျစ်သောဝါတို့ကို၊ ဂဏေတွာ-၍၊ ဂဏှန္တော-သော်၊ ထေယျသံဝါသကော-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဘိက္ခုပန ကိုကား၊ (တနည်း) ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဘိက္ခုပဋိပါဠိယာ-ရဟန်းတို့၏ အစဉ်ဖြင့်၊ ကုဋ္ဌဝဿာနိ-တို့ကို၊ ဂဏေတွာ-၍၊ ဂဏှန္တော-သော်၊ ဝါ-သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ ဘဏ္ဍုလေ့နု-ဘဏ္ဍာ၏အဖိုးဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

ကေကမ္မံ-တူသော ကံသည်လည်းကောင်း၊ ကေဒ္ဒေသော-တူသော ပါတိမောက်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမသိက္ခတာ-တူသော သိက္ခာရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သံဝါသောနာမ နနု-သံဝါသမည်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ ဣမံ အာဘောဂံ-ဤသို့သော အာဘောဂကို၊ ဉပေန္တော-သိလေသော၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဘိက္ခုဝဿ ဂဏနာဒိကောတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊ အာဟ-ပြီ၊ ဣမိနာ ဝါကျေန-ဖြင့်၊ ကေဝလံ-ဘိက္ခုဝဿဂဏန အစရှိသည်တို့နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ကေကမ္မာဒိကော-အစရှိသော၊ ကိရိယဘေဒေါ-အမှုအရာအထူးကိုသာလျှင်၊ သံဝါသောတိ-ဟူ၍၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ- ဤထေယျသံဝါသကအရာ၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတော- အလိုရှိတော်မူအပ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ အထခေါ-အဟုတ်သောကား၊ တဒညော- ထိုသံဝါသမှ တပါးသော၊ ဘိက္ခုဝဿဂဏနာဒိကောပိ-အစရှိသည်ကိုလည်း၊ သံဝါသောတိ- ဟူ၍၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ- ၌၊ ဘဂဝတာ-

သည်။ အမိပေတော-အပ်သေး၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္တံ-ကို၊ သင်္ဂဟာရော-သည်။
၇သေတိ-၏။ ဣမသ္မိံ အတ္တေတိ-ကား၊ ထေယျသံဝါသကာမိကာရေ-၌-

(ချောင်းကောက်ဝဏ္ဏိ-၌ “ဤအကြောင်း၌” ဟု ပြန်ဆိုတော်မူ၏။

ဟိတပယောဇနေ ဝုဒ္ဓိ၊ သမ္ပတ္တိနကာရဏေ။
သဘာဝါဘိဓေယျဝတ္ထု၊ နိဝတ္တိ ဝိသယေ ဗလေ။
အဘိသန္ဓာရဏေ အတ္တေ၊ အတ္တသဒ္ဓေါ ပဝတ္တတိ။

ဟူသော သဒ္ဓနိတိနှင့် အရာရာချိန်ဆ၍ ယူလေ။)

သိက္ခံ ပစ္စက္ခာယာတိ-ဟူသည်ကား၊ သိက္ခံ-သိပ္ပာယ်ကို၊ ပရိဝေဓိတော ဖြစ်၏။ ။
ဣဒံ အတ္တဘေတံ-သည်။ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်။ ဟောတိ-၏။ ဣံ အတ္တဘေတံ-
သည်။ ဝါ ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်။ ဟောတိ-သနည်း။ ကောစိ-သော၊ ဝိသယ- သည်။
သိက္ခံ-ကို၊ ပစ္စက္ခာယ- ဖြစ်၊ လိင်္ဂံ - ရဟန်းအသွင်ကို၊ အပနေတော - ပယ်မူ၍၊
ဒုဿိလျကမ္ပံ-သိလမရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းကသောအမှုကို၊ ကတော ဝါ-ပြု၍
လည်းကောင်း၊ အကတော ဝါ-၍လည်းကောင်း၊ မ - ငါ့ကို၊ ကောစိ - သည်။
န ဇာနာတိ- မသိသေး၊ ဣတိအာဒိ-ဤသို့အစရှိသော (သဗ္ဗဓမ္မော၊ ဣတိဟာ၊
မှတ်ပါ အာရုတ္တ) ‘သဗ္ဗံ-သော၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ဝုတ္တံ-သော၊ သေဝဏ္ဏနာဒိဘေဒံ-
ဝါကို ရေတွက်ခြင်းစသည်အပြားရှိသော၊ ဝိစိ-ဟိတအရင်ကို၊ ပရိဝေဓိတိ-ကျင့်ပြား
အံ၊ သောဘိက္ခု-သည်။ ထေယျသံဝါသကော-သည်။ ဟောတိ-၏။ ဣတိ
ဣဒံ အတ္တဘေတံ-သည်။ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်။ ဟောတိ-၏။

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဇာနာ-သည်။ ကဿစိ-သူအား၊ ကုဗ္ဗေါ-အမျက်ထွက်
သည်။ သစေဟောတိ-အံ့၊ ဇေသတိ-သော်၊ သော-ထိုသူသည်။ ဇေ-ဤသို့
သက်န်းဝတ်ဆံး နေရသည်ရှိသော်၊ မေ-အား၊ ဝါ-၏။ သောတ္ထိ - ချမ်းသာ
ခြင်းသည်။ ဝါ-အသက်ချမ်းသာရာ ရသည်။ အဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေ
တော-၍၊ သယမေဝ-သာလျှင်၊ လိင်္ဂံ-ရဟန်းအသွင်ကို၊ ဂဟေတော ဖြစ်၊ ပလာ
ယတိ-ထွက်ပြေး၏။ ဇေ-သော်၊ မေ-အား၊ ဝါ-၏။ သောတ္ထိ-သည်။ အဝိဿတိ-
လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတော-၍၊ သယမေဝ-သာလျှင်၊ လိင်္ဂံ-ကို၊ ဂဟေတော-၍၊
ပလာယန္တံ-သော၊ တံ-ထိုသူကို၊ ဒိဿာ-ကုန်၍၊ ရဉာ-အား၊ အာရောစန္တံ-
ပြောပြားကြကုန်၏။ ဇာနာ-သည်။ သပေဗ္ဗေတော ပြားအံ့၊ တံ-ထိုသူကို၊ ကိဉ္ဇိ-
တစုံတခုသောအမှုကို၊ ကာတု-ငါ၊ နလဗ္ဗာ-မရအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ တသ္မိံ-ထိုသူ၌၊ ကော-
ကို၊ ပရိဝေဓိတိ-ရုပ်သိမ်းပြားအံ့၊ သော-ကို ယူသည်။ မေ-အား၊ ဇာနာ-သည်။

ဝါ-မှ၊ ဝူပသန္တ-ငြိမ်းအေးခဲ့လေပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ သံသမဇ္ဈ- သံသ
 အသယံသို့၊ အနောသရိတွာဝ-မသက်မူ၍သာလျှင်၊ ဝါ - မသွားမူ၍သာလျှင်၊
 ဂိဟိလိဂ်-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အာဂတော-သော်၊ ဝါ-သော၊ သော-ကို၊ ပဗ္ဗာ-
 ဇေတဗ္ဗော-အပ်၏။

သာသန-ကို၊ နိဿာယ-၍၊ မမ-သည်၊ ဝါ-၏၊ ဇီဝိတံ-ကို၊ လဒ္ဓံ - ရအပ်၏၊
 ဟန္တ-သခု၊ အဟံ-သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာမိ-တော့အံ၊ ဣတိ-သို့၊ ဥပ္ပန္နသံဇေဂေါ- ဖြစ်သော
 ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ တေနော လိဂေန- ထိုမိမိကိုယ်တိုင် ယူအပ်
 သော ရဟန်းအသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂန္တာ-၍၊ အာဂန္တုကဝတ္တံ-ကို၊ အထာပိ
 န သာဒိယတိ-အကယ်၍မူလည်း မသာယာ-ငြားအံ၊ ဘိက္ခုဟိ- အာဝါသိကရဟန်း
 တို့သည်၊ ပုဗ္ဗော ဝါ-မေးအပ်သော်လည်းကောင်း အပုဗ္ဗော ဝါ-မမေးအပ်သော်
 လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ- ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ၊ အတ္တာနံ- ကို၊ အာဝိကတွာ-၍၊
 ပဗ္ဗဇ္ဇံ- ကို၊ အထာပိ ယာစတိ- အကယ်၍မူလည်း တောင်းပန်ငြားအံ၊ ဧဝံသတိပိ-
 သော်လည်း၊ လိဂ်-ကို၊ အပနေတွာ- ပယ်ပြီး၍၊ ပဗ္ဗာ-ဇေတဗ္ဗော - အပ်၏။

ပန-ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ၊ ဝတ္တံ- ကို၊ သစေ သာဒိယတိ- ငြားအံ၊ ပဗ္ဗဇီတာ
 လယံ-ရဟန်းအဖြစ်၏ တည်ရာဖြစ်သော အမူအရာကို၊ သစေ ဒသေတိ-ငြားအံ၊
 ဣတိ အာဒိ (ဣတိသဒ္ဓါ - တခု ရှိရမည်) - သော၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊
 ဝတ္တံ-အပ်သော၊ ဝဿဂဏနာဒိဘေဒံ-ကို၊ ပဋိပဇ္ဇတိ-ပြုကျင့်ငြာ အံ၊ အယံပုဂ္ဂလော-
 ကို၊ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော-အပ်၊ (ဤ၌ အသံပန-ဟုရှိ၏၊ ပန- အပိုသာ။)

ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣဓ-ဤလောက၌၊ ကေစော-သည်၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေ- ဆင်းရဲသဖြင့်
 ရအပ်သော ထမင်းရှိရာအခါ၌၊ ဝါ-ဇတ်မှတ်ခေါင်းပါး အစာရှားရာအခါ၌၊
 ဇီဝိတံ-အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော-မငွမ်းနိုင်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ သယ
 မေဝ-သာလျှင်၊ လိဂ်-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ သဗ္ဗပါသဏ္ဌိယဘတ္တာနိ- အလုံးစုံသော
 ပါသဏ္ဌတို့အား ပေးလှူအပ်သော ဘတ်တို့ကို၊ ဝါ - အလုံးစုံအယူတည်း
 ဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့် ထောင်ဖမ်းတတ်သူတို့အား ပေးလှူအပ်သောဘတ်တို့ကို၊
 ဘုဇ္ဇန္တော-လျက်၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေ- သည်၊ ဝါ-သည်၊ ဝိတိဝတ္ထေ - ကျော်လွန်သည်ရှိသော်၊
 သံသမဇ္ဈ-သို့၊ အနောသရိတွာဝ - သာလျှင်၊ ဂိဟိလိဂ်-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊
 အာဂတော-အံ၊ ဣတိ အာဒိ-သော၊ သဗ္ဗံ-သည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ-တည်း။

အပဏေ-သည်၊ မဟာကန္တာရံ- ကြီးစွာသောရိုးကို၊ နိတ္ထရိတုကာမော-လွန်
 မြောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ သတ္ထဝါဟော စ- လည်းကုန်သည်
 သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇီတေ-ရဟန်းတို့ကိုသာ၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်ယူ၍၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ သော

၁၆၈

ကခါဒီကာသစ် နိဿယသစ်

ပုဂ္ဂလော-သည်။ ဝေ- ဤသို့ သက်န်းဝတ်ဆီးသည်ရှိသော်၊ မ-ကို၊ သတ္တဝါ
ဟော-သည်။ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂမိဿတိ-လတ္တံ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ သယ
မေဝ-သာလျှင်၊ လိင်္ဂ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ သတ္တဝါဟေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ
ကန္တာရံ-ရီးခဲကို၊ ဝါ-ရေကိုလွန်တတ်သော ခရီးခဲကို၊ ဝါ-ရေဖြင့်လွန်ရာ ခရီး
ခဲကို၊ နိတ္တရိတွာ-ပြီး၍၊ ခေမန္တံ-ဘေးကုန်ရာအရပ်သို့၊ ပတွာ-၍၊ ဝါ-သော်၊ သံသ
မဇ္ဈံ-သို့၊ အနောသရိတွာဝ-သာလျှင်၊ ဂိဟိလိင်္ဂ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အာဂတော-
ဌားအံ၊ ဣတိအာဒိ-သော၊ သဗ္ဗံ-သည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ-သာလျှင်တည်း။

အပရော- သည်၊ ရောဂဘယေ - ရောဂါတည်းဟူသော ဘေးသည်၊ ဝါ-
ကြောက်အပ်သော ရောဂါသည်၊ ဥပ္ပန္နေ-သော်၊ ဇီဝိတုံ-ငှါ၊ အသက္ကောန္တော-
သည်ရှိသော်၊ ဝါ- ကြောင့်၊ သယမေဝ-သာလျှင်၊ လိင်္ဂ- ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊
သဗ္ဗပါသဏ္ဍိယဘတ္တာနိ-တို့ကို၊ ဘုဉ္ဇန္တော-လျက်၊ ရောဂေ-သည်၊ ဝုပသန္တေ-
သော်၊ သံသမဇ္ဈံ-သို့၊ အနောသရိတွာဝ-သာလျှင်၊ ဂိဟိလိင်္ဂ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊
အာဂတော - အံ၊ ဣတိအာဒိ - သော၊ သဗ္ဗံ - သည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ-
သာလျှင်တည်း။

အပရဿ-အား၊ ကော-သော၊ ဝေရိကော - ရန်သူသည်၊ ကုဒ္ဓေါ-အမျက်
ထွက်သည်၊ ဟေးတိ-၏၊ နံ-ထိုသူကို၊ ဃာတေတုကာမော - သတ်ခြင်းငှါအလို
ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဝိစရတိ-လှည့်လည်သွားလာ၏၊ သော-သည်၊ ဝေ-သော်၊
မေ-အား၊ ဝါ-၏၊ သောတ္ထိ-သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊
သယမေဝ-သာလျှင်၊ လိင်္ဂ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ပလာယတိ-၏၊ ဝေရိကော-
သည်၊ “သော-သည်၊ ကုဟိ-သို့၊ ဂတော-သွားသနည်း” ဣတိ- သို့၊ ပရိယေ-
သန္တော-လိုက်လံရှာဝံ့သွေသည်ရှိသော်၊ “ပဗ္ဗဇိတွာ-၍၊ ပလာတော-ပြေးသတံ”၊
ဣတိ-သို့၊ သုတွာ-ကြားသံ၍၊ သစေ ပဗ္ဗဇိတော - အကယ်၍ ရဟန်းပြုအံ၊
ဝေသတိ သော်၊ တံ-ကို၊ ကိဉ္ဇိ-ဘဝံတခုသောအမှုကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ န လဗ္ဘာ-မရအပ်၊
ဣတိ-သို့၊ တသ္မိ-ထိုသည့်၊ ဝါ-ထိုသူအပေါ်၌၊ ကောဓံ - အမျက်ဒေါသကို၊
ပဋိဝိနေတိ-ပယ်ဖျောက်ဌားအံ၊ သော သည်၊ “မေ-အား၊ ဝေရိဇယံ-သည်၊ ဝါ-
မှ၊ ဝုပသန္တံ - ငြိမ်းအေးခဲ့သေးပြီ” ဣတိ-သို့၊ ဥတွာ - သိ၍၊ သံသမဇ္ဈံ - သို့၊
အနောသရိတွာဝ- ၍သာလျှင်၊ ဂိဟိလိင်္ဂ-ကို၊ ဂဟေတွာ- ၍၊ အာဂတော-
ဌားအံ၊ ဣတိအာဒိ-သော၊ သဗ္ဗံ-သည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ - သာလျှင်တည်း။

အပရော-သည်၊ ဉာတိကုလံ-ဆွေမျိုးအိမ်သို့၊ ဂန္တာ-၍၊ သိက္ခံ-ကို၊ ပစ္စ
က္ခာယ-ချ၍၊ ဝါ-ဆန့်ကျင်စကား ပြောကြားပြီး၍၊ ဂိဟိ-လူသည်၊ ဟုတွာ-၍၊

ဣမာနိ စိဝရာနိ-တို့သည်။ ဣဓေဝ သံရေ၊ ဤအိမ်၌သာလျှင်၊ ဝိနသိသန္တိ-
 ပျက်စီးကုန်လိမ့်လတ္တံ့၊ ဣမာနိ စိဝရာနိ-တို့ကို၊ ဂဟေတွင်း၌၊ ဝိဟာရံ-သို့၊
 အဟံ-သည်၊ သစေ ဂမိဿာမိ-အကယ်၍မူလည်းသွားငြားအံ့၊ ဧဝံသတိပိ-သော်
 လည်း၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ မံ ငါ့ကို၊ စောရေတိ-ခိုးယူဟူ၍၊ ဂဟေ-
 သန္တိ-ဖမ်းယူကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့၊ အဟံ-ငါသည်၊ စိဝရာနိ-(ထည့်)တို့ကို၊ ကာယ
 ပရိဟာရိယာနိ-ကိုယ်ဖြင့် ဆောင်ယူအပ်သည်တို့ကို၊ ကဏ္ဍာ-၍၊ ဂစ္ဆေယျံ-သွား
 ရပါမူကား၊ ယံနုန-ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတု-၍၊ စိဝရာဟရဏတ္ထံ-
 ငှါ၊ နိဝါသေတော စ-လည်းကောင်း၊ ပါရုပေတော စ-ရံပြီး၍ လည်းကောင်း၊
 ဝိဟာရံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ တံပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဒုရတောဝ-မှသးလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တိ-ကို၊
 ဒိသ္မာ-၍၊ သာမဏေရာ စ-တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒဟရာ စ-ပဉ္စင်းပျိုတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘဂ္ဂစ္ဆန္တိ-ဆီးကြိုကြကုန်၏၊ ဝတ္တံ-ဝတ်အကျင့်ကို၊ ဒဿေန္တိ-
 ပြကြကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော-သည်၊ န သာဒိယတိ-မသးယာ၊ ယထာဘူတံ-
 မှန်ကန်စွာ၊ အတ္တနံ-ကို၊ အာဝိကရေတိ-၏၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဒါနိ-၌၊ မယံ-
 တို့သည်၊ တံ-သင့်ကို၊ န မဉ္ဇိဿာမ-မလွတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-၍၊
 ဗလက္ခာဒရန - အားရှိသည်ကိုပြသောအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗာဇေတကမာ - အလုံ့ရှိကုန်
 သည်၊ သစေဟောန္တိ-ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေသု - ရှိသော်၊ ကာသးယာနိ-တို့ကို၊
 အပနေတော-၍၊ ပုန-တဖန်၊ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော-အပ်၏။

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-အနုယာမှတပါး၊ ဗျတိရေကကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣမေ-
 ဤရဟန်း သာမဏေတို့သည်၊ မမ-၏၊ ဟိနာယ-ယုတ်ညံ့သော လူ့ဘောင်သို့၊
 အာဝတ္တဘာဝံ-ပြန်လည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ (တနည်း) ဟိနာယာဝတ္တဘာဝံ-လူ
 ထွက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ န ဇာနန္တိ-မသိကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ တံ ယေဝ ဘိက္ခုဘာဝံ-ထို
 ရဟန်းအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပဋိဇာနိတွာ-ဝန်ခံ၍၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တံ-သော၊
 ဝဿဂဏနာဒိဘေဒံ-သော၊ ဝိဓိ-ကို၊ သစေပဋိပဇ္ဇတိ-ငြားအံ့၊ ဧဝံပဋိပဇ္ဇန္တေ-
 သော်၊ အယံပုဂ္ဂလော-ကို၊ န ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော-အပ်၊ တေန-ကြောင့်၊ ရာဇဒုမ္ဘိက္ခ
 ၂၀၊ ဘယေနဝါတိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ ကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံဝါကျေ-ဤရာဇ
 ဒုမ္ဘိက္ခအစရှိသောဝါကျ၌၊ ဘယသဒ္ဓေါ - ကို၊ ပစ္စေကံ - အသီးအသီး၊ ရာဇ
 ဘယေန-ဒုမ္ဘိက္ခဘယေနာတိအာဒိနာ - အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ မတိမတာ-ပညာ
 ရှိသည်၊ ယောဇေတဗ္ဗော-အပ်၏။

လိင်္ဂံ အာဒိယတိတိ-ကား၊ ဧဝံ-ရဟန်းအသွင်ကို၊ ဂဏှာတိ-၏၊ ဣဇာတိ-
 ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနေး-ဤသာသနာ၌။ ။ သံဝါသံ ၂၀၊ မာနသောတိ-

ဟူသည်ကား၊ တဿပုဂ္ဂလဿ-၏ (သမ္ပန္နံ) ဘိက္ခုနံ- တို့အား၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဝဉ္ဇေတု
 ကာမတာယ လှည့်ပတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်၏၊ အဘာဝတာယ-ကြောင့်၊
 ယောပုဂ္ဂလော သည်၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ သံဝါသ-ကို၊
 နာဓိဝါသေဘိ-မသာယာသေး၊ တာဝ-ထိုမျှလောက် မသာယာသေးသရွေ့ ကာလ
 ပတ်လုံး၊ သေ-သေသာ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ “ဂိဟိ-လူတို့သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ သမဏောတိ-
 ဟူ၍၊ ဇာနန္တတိ-သိစေသတည်းဟူ၍၊” ဝါ-သိစေသတည်းဟူသော၊ ဝဉ္ဇနစိတ္တေ-
 လှည့်ဖြားလိုစိတ်သည်၊ သတိပိ - သော်လည်း၊ ဘိက္ခုနံ- တို့အား၊ ဝါ- တို့ကို၊
 ဝဉ္ဇေတုကာမတာယ-အဖြစ်၏၊ ဝါ-အဖြစ်သည်၊ အဘာဝတာယ-မရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဒေါသော-အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ထေယျ
 သံဝါသကောတိ-ဟူ၍၊ န ဝုစ္စတိ-အပ်၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ အတ္ထော-သံဝါသ
 ၊ ပ၊ မာနသော ဟူသောဝါဒ်၏အနက်တည်း။

တိတ္ထိယေသု-တို့၌၊ ဝါ-တို့သို့၊ ပက္ကန္တကော - ပြောင်းရွှေ့ တတ်သောသတည်း၊
 ပဝိဋ္ဌော ငင်တတ်သောသတည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော-
 မည်၏၊ စ-ရှေးဝါကျ၌အပြစ်တင်ဖွယ်၊ ပယ်၍ခံခက်၊ စကားဆက်ကို ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
 သော တိတ္ထိယပက္ကန္တကော-သည်၊ ကောလံ-လဒ္ဓိဂဟဏနှင့် မရောမယှက် သက်
 သက်၊ တတ္ထ ဘေသု တိတ္ထိယေသု-တို့၌၊ ဝါ-တို့သို့၊ ပဝိဋ္ဌမတ္ထေနော- ဝင်ကာမျှ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ အထခေါ-အနွယ်ကို
 ဆိုဦးအံ့၊ တေသံ တိတ္ထိယာနံ-တို့၏၊ လဒ္ဓိဂဟဏေန-အယူကို ယူခြင်းဖြင့်၊ တိတ္ထိယ
 ပက္ကန္တကော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ယော ပနာတိ အာဒိ-သော၊
 ယံဝစနံ-သည် အတ္ထိ-၏၊ တံဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဥပသမ္ပန္နောတိ ဣမိနာပဒေန-ဖြင့်၊ အနုပသမ္ပန္နော-လူသာမဏေသည်၊ တိတ္ထိယ
 ပက္ကန္တကော-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 ဒသေတိ ၏၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ကုရုန္တုကထာယံ- ကုရုန္တိအဋ္ဌကထာ၌၊ အယဉ္ဇ ၊ ပ၊
 လဘာဘိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ တေဝစနံ - ဤစကားကို၊ အာစရိယေဟိ-ကုရုန္တိ
 အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ အယဉ္ဇ တိတ္ထိယပက္ကန္တကောနာမ - မည်သည်ကိုလည်း၊
 ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနာ-ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီးသောရဟန်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကထိ
 တော- ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သာမဏေရော - သည်၊
 သ၊ လိဂေန-မိမိ၏ သာမဏေအသွင်ဖြင့်၊ တိတ္ထာယတနံ-တိတ္ထိတို့၏ နေရာ
 ကျောင်းသို့၊ တပုပ္ဖပဝေသနာယ-(တည့်) ထိုတိတ္ထိအသင်းသို့ဝင်ခြင်းငှါ၊

ဂတောပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သာမဏေ ဇရာ-သည်၊
ပဗ္ဗဇ္ဇ - ရှင်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒဉ္စ - ရဟန်း အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ လဘတိ- ရ၏။

ကုသစီရာဒိကန္တိတ္ထေ - ဤပုဒ်၌၊ သဏ္ဌိတေန - ကောင်းစွာတည်သော၊ အာဒိ
သဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ဗလကဓဏ္ဍဇဉ္ဇာဒိနံ-သားရေပိုင်း၊ ဆံကျစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရဿ-၏၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ “အသံဗုဇ္ဇာ- ဤတိတ္ထိရဟန်း
အဖြစ်သည်၊ သေဋ္ဌာ-မြတ်၏၊” ဣတိ- သို့၊ သေဋ္ဌဘဝံ ဝါ-သို့လည်း၊ သဗေပိ
ဥပဂစ္ဆတိ- အကယ်၍မူလည်း ကပ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိပိ- သော်လည်း၊ န မုစ္ဆတိ-
မလွတ်၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

(ဤဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဓါကား မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌ မှီသင့်သော်လည်း
ဤ၌ မလိုဟုထင်သည်၊ မဟာဝါ၌ကား- အနက်တမျိုး။)

ဝတာနီတိ- ဟူသည်ကား၊ ဥက္ကုဋ္ဌိကပ္ပဓာနာဒိနိ- ဆောင့်ကြောင့် သွားသော
အကျင့်အစရှိကုန်သော၊ ဝတာနိ - အကျင့်တို့ကို။ ။ ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊
မေ-၏၊ တိတ္ထိယဗုဇ္ဇာ-သည်၊ သောဘတံ နုခေါ - တင့်တယ်၏လော၊ န သော
ဘတံ နုခေါ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိမံသနတ္ထံ-စုံစမ်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကုသစီရာဒိနိ-
သမန်းမြက်သင်္ကန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သစေ နိဝါသေတိ-အကယ်၍ ဝတ်ကြည့်
ငြားအံ့၊ ဇဉ္ဇံ ဝါ-ဆံကျစ်ကိုလည်း၊ သစေဗန္ဓတိ-အကယ်၍တုံးကြည့်ငြားအံ့၊ ဝါရိ
ကာဇံဝါ-ထမ်းပိုးကိုလည်း၊ သစေ အာဒိယတိ- အကယ်၍ယူငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-
သော်၊ ယာဝ - လုံး၊ တံ လဒ္ဓိ - ထိုတိတ္ထိတို့၏အယူကို၊ န သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတိ-ဝန်မခံ
သေး၊ တာဝ - လုံး၊ ရက္ခတိ - စောင့်၏၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတမတ္ထေ - ဝန်ခံအပ်ကာမျှ၌၊
ဝါ - သော်၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ အန္တိန္ဒစိဝရော - ခိုးသုတို့လုယူအပ်သော သင်္ကန်း
ရှိသော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ကုသစီရာဒိနိ - တို့ကို၊ နိဝါသေန္တော ဝါ- ဝတ်သော်
လည်းကောင်း၊ ရာဇဘယာဒိဟိ - တို့ဖြင့်၊ ဝါ - တို့ကြောင့်၊ တိတ္ထိယဝေသံ -
တိတ္ထိအသွင်ကို၊ ဂဏုန္တောဝါ - သော်လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓိယာ - အယူ၏၊ အဘာ
ဝေန - သဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော - သည်၊ နေဝဟောတိ - သာ
လျှင်တည်း။

အဝသေသော သဗ္ဗောပီတိ - ဟူသည်ကား၊ နာဂသုပဏ္ဏယံက္ခဂန္ဓဗ္ဗာဒိကော-
နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ဘီလူး၊ ဂန္ဓဗ္ဗအစရှိသော။ ။ ဟိ - ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏနာ မှတပါး

အဘိဒေသသံဝဏ္ဏနာ ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဇောသိ၊ အဓိကာရေ- ဤအဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုရာ၌၊ ယံဝစနံ - ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗိ-အပ်၏၊ တံဝစနံ- ကို၊ ဟေဋ္ဌာ - အောက်ဖြစ်သော ဝဇ္ဇနိယကထာ၌၊ မယာ - သည်၊ ဗုတ္တမေဝ-သာလျှင်တည်း။

≡ သမာနဇာတိကဿ - တူသော ဇာတ်ရှိသောသူ၏၊ ဝါ- ကို၊ ဝိကောပနေ - ဖျက်ဆီးခြင်း၌၊ ကမ္မံ - သည်၊ ဂရုဘရံ - အထူးသဖြင့်လေးသည်၊ ဟောတိယထာ- ဖြစ်၏သို့၊ တဿာ - တူ၊ ဝိဇာတိကဿ - မတူထူးခြား ကွဲပြားသော ဇာတ်ရှိသော သူ၏၊ ဝါ - ကို ဝိကောပနေ- ၌၊ ကမ္မံ - သည်၊ ဂရုဘရံ - သည်၊ န ဟောတိ- မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ မနုဿဇာတိကာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ပုတ္တသမ္ပဒန္တန - သားနှင့်စပ်သဖြင့်၊ မာတာပိတုသမညာ စ - ဥတ္တရမာတာ၊ သေရပိတာ အစရှိသော အမည်သည် လည်းကောင်း၊ ဒတ္တကိတ္တိမာဒိဝသေန - ဒတ္တ ကိတ္တိမ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုတ္တဝေါဟာရော စ - ဒတ္တပုတ္တ၊ ကိတ္တိမပုတ္တ အစရှိသော သား၏အမည်နာမ ဝေါဟာရသည်လည်းကောင်း၊ လောကေ - သတ္တလောက၌၊ ဒိဿတိ - ထင်၏၊ စခေါ - ထိုသို့ပင်ထင်သော်လည်း၊ သော ဝေါဟာရော - သည်၊ ပရိယာယစော - ပရိယာယအားဖြင့်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ နိပ္ပရိယာယသိဒ္ဓိ-မုချအားဖြင့်ထင်သော၊ တံ ဝေါဟာရံ-ကို၊ ဒဿေတံ - ငါ၊ ဇနေတ္တိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဗုတ္တံ-အပ်ပြီ။ (အချို့ စာအုပ်များ၌ သိဒ္ဓတံ -ဟု ရှိ၏၊ ထိုအလို - ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို - ဟု အနက်ပေး။)

စ - သမ္ပန္နမှတစ်ပါး၊ ပဒတ္တကိုဆိုဦးအံ့၊ ဇနေတ္တိတိဿ- ၏၊ ဇနိကာ-ဖြစ်စေ တတ်သော၊ မာတာကို၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။ ။ မနုဿတ္တ ဘာဝေ- လူ့ အတ္တဘာ၌၊ ဌိတဿ-တည်သော၊ မနုဿဿဝေ- လူ၏သာလျှင်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-တရားတို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ တိက္ခဝိသဒဿ ရဘာဝါပတ္တိ-တိက္ခ၊ ဝိသဒ, သူရတို့၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ထက်မြက်ကုန် သည် တို့၏အဖြစ်, သန့်ရှင်းကုန်သည်တို့၏အဖြစ်, ရဲရင့်ကုန်သည်တို့၏အဖြစ်သို့ရောက် ခြင်းသည်၊ ဟောတိယထာ-ဖြစ်၏သို့၊ တိက္ခမ္မိ-သဒ္ဓါဓိက, ဝီရိယာဓိက, ဗညာဓိက အားဖြင့် သုံးပါးကုန်သော၊ ဗောဓိသတ္တာနံ-ဗောဓိဌိကပ်, လောင်းတော်မြတ်တို့၏၊ ဗောဓိတ္တယနိပ္ပတ္တိယံ - သဗ္ဗညုတဉာဏ်တို့၏ သုံးခုတို့၏အပေါင်းကို ပြီးစေခြင်း၌၊ (နိပ္ပတ္တိ-ဟု ရှိက ယုတ္တတရ) မနုဿတ္တဘာဝေ-၌၊ ဌိတာနံယေဝ- တို့၏သာလျှင်၊ ကုသလဓမ္မာနံ-တို့၏၊ တိက္ခဝိသဒဿရဘာဝါပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိယထာ- ၏သို့၊

ဝေတထာ-ဘူ၊ မနုဿတ္တဘာဝေ-ဌ၊ ဌိတဿေဝ-၏သာလျှင်၊ အကုသလဓမ္မာ
နမ္ပိ-တို့၏လည်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်း တိက္ခဝိသုဒ္ဓိ-သုရဘာဝါပတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊
ဣတိဘသ္မာ-ကြောင့်၊ မနုဿဘူဘေနဝါတိ-ဟူ၍ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

သဉ္စိစ္စာတိ-ဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိသညာယ- သတ္တဝါဟူသောအမှတ်သညာ
နှင့်၊ သဉ္စိ- တကွ၊ ဝကေစတနာယ - သတ်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဖြင့်၊
စေတေတော-စေ့ဆော်ကြိုးကုတ်အားထုတ်၍။ ။ အယံ မာတုဿာတကောနာမ-တို့-
ဟူသည်ကား အယံပုဂ္ဂလော-သည်၊ အာနန္တရိယေန-အကျိုး ဖလ အနန္တရရှိသော၊
ဝါ-အနန္တရကာလ၌ အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ မာတုဿာတ ကမ္ပေန- ဖြင့်၊
မာတုဿာတကောနာမ- မည်၏။

ပန-မာတုဿာတကဖြစ်သည်မှတစ်ပါး၊ မဖြစ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယေန ပုဂ္ဂလေန-
သည်၊ မနုဿတ္တဘာဝိ-လူမိန်းမဖြစ်၍ ဖြစ်သော်လည်း၊ အဇနိကာ - မဖြစ်စေ
တတ်သော၊ ဝါ- အမိရင်းမဟုတ်သော၊ ပေါသဇနိကမာတာ - မွေးစားသော
အဓိကိုလည်းကောင်း၊ မဟာမာတာ ဝါ- ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ စူဠမာတာဝါ-
မိဆူးကိုလည်းကောင်း၊ ဇနိကပိ - အမိရင်းပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ အမနုဿတ္တ
ဘာဝ-လူမိန်းမ မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မာတာ ဝါ - အဓိကိုလည်းကောင်း၊
ဃာတိဘာ-သတ်အပ်၏၊ တဿပုဂ္ဂလဿ-ထိုသတ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-
ကို၊ နဝါရိတာ-မတားမြစ်အပ်၊ အာနန္တရိကော-အနန္တရ ကျိုးဖလ ရှိသည်၊ န စ
ဟောတိ-ဖြစ်သည်မဖြစ်၊ ယေနပုဂ္ဂလေန-သည်၊ သယံ-သည်၊ တိရစ္ဆာနဘူတေန-
သည်၊ သမာဓနန ဖြစ်လျက်၊ မနုဿတ္တဘာဝ-သော၊ မာတာ-ကို၊ ဃာတိဘာ-
သတ်အပ်၏၊ သောပိပုဂ္ဂလော-သည်လည်း၊ အာနန္တရိကော-သည်၊ န ဟောတိ-
မဖြစ်၊

ပန-ထိုသို့ပင်အာနန္တရိကမဟုတ်ပါသော်လည်း၊ အဿ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ တိရစ္ဆာန
ဂတတ္တာ-၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တိရစ္ဆာနဂတဿ - သော၊ အဿပုဂ္ဂလဿ-၏၊
ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ- ပယ်မြစ်တော်မူအပ်၏၊ ပန-ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ အဿပုဂ္ဂလဿ- ၏၊ ကမ္မ-မာတုဿာတကကံသည်၊ ဘာရိယံ-ဝန်လေး
သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အာနန္တရိယံ-အာနန္တရိယကံကို၊ အာဟဇ္ဇ-ထိမှီ၍၊ တိဋ္ဌတိ-၏။

ယေနပုဂ္ဂလေန-သည်၊ မနုဿဘူတော- သော၊ ဇနကော- ဖြစ်စေတတ်သော၊
ပိတာ-အဘကို၊ သယမ္ပိ-သည်လည်း၊ မနုဿဘာတိကေနော - လူဇာတ်ရှိသည်သာ
လျှင်၊ သတာ သန္တေန- ဖြစ်လျက်၊ သဉ္စိစ္စ-၍၊ ဇီဝိတာ - ရုပ်နာမ် နှစ်ထွေ၊

ဇိဝိကိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပိတော - အပ်၏။ အယံ ပုဂ္ဂလော-သည်။ ပိတုသဘာ
ကောနာမ- မည်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ အတိဒိဿန္တော - ညွှန်ပြတော်မူလို
သော၊ သင်္ဂဟကာရာ - အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ပိတုသဘာကောပိ သေဝ
နယောဘိ-ဟူ၍၊ အာဟ ပြီ၊ ဟိတဒမိနာ သစ္စံ - ထိုရှေ့စကားသည် ဤနောက်
စကားဖြင့်မှန်၏။ သော ပုဂ္ဂလော-သည်။ ယော ပုဂ္ဂလော-(ပကတိကတ္တားထည့်)
သည်။ ဝေသိယာ ပုဏ္ဏော-ပြည့်စုံဆာမ၏သားသည်။ ဟောတိ-၏။ အယံ-ဤ
သူသည်၊ မေ-၏။ ပိတာ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ န ဇာနာတိ-မသိ၊ ယဿ-အကြင်သူ၏၊
သမ္ဘဝေန-သုက်ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်၏။ သော စ-ထိုဖြစ်စေတတ်သော
သူကိုလည်း၊ တေနပုဂ္ဂလေန-ထိုသားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သစေ ဗာတိတော၊
အကယ်၍သတ်အပ်ငြားအံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ သောပုဂ္ဂလော-သည်။ ပိတုသဘာ
ကောတောဝ - ဟူ၍သာလျှင်၊ သမံ - ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏။
အာနန္တရိယဉ္စ၊ ကံသို့လည်း၊ ဖုသတိ-ရောက်၏။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ အဓိကာရေ-ဤမာတုသဘာက၊ ပိတုသဘာက
အရာ၌၊ ဇဠကစတုက္ကံ - ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂါမစတုက္ကံ - ကိုလည်းကောင်း၊
စောရစတုက္ကံ - ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝိနာ-ပညာရှိသည်။ ကထေတဗ္ဗံ-ဆိုအပ်၏။
ဟိ-ချဲ့ဦးအံ့၊ အဟံ-သည်၊ ဇဠကံ-သို့ကို၊ မာရေမိ-သတ်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အဘိသန္နိနာ-
အလိုဖြင့်၊ ဇဠကဋ္ဌာနေ-သိုး၏တည်ရာဌာန၌၊ ဌိတံ-သော၊ မနုဿဘူတံ-လူဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ မာတရံ ဝါ-ကို လည်းကောင်း၊ ပိတရံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ မာရေ
န္တောပိ-သတ်သောသူသော်လည်း၊ အာနန္တရိယံ- သို့၊ ဖုသတိ-ရောက်၏။ ကသ္မာ-
အတတ်ကြောင့်နည်း၊ မရဏာဓိပ္ပာယေနော- သတ်ခြင်း သေစေခြင်းငှါ အလို
ရှိသဖြင့်သာလျှင်၊ အာနန္တရိယဝတ္ထုနော- အာနန္တရိယကံ၏တည်ရာဝတ္ထု၏၊ ဝါ-
ကို၊ ဝိကောပိတတ္တာ- ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

(တနည်း) ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အဟံ-သည်၊ ဇဠကံ-ကို၊ မာရေမိ-အံ့၊ ဣတိအဘိ
သန္နိနာ-ဖြင့်၊ ဇဠကဋ္ဌာနေ-၌၊ ဌိတံ-သော၊ မနုဿဘူတံ-သော၊ မာတရံ ဝါ-
ကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ မာရေတိ နန-သတ်သည်မဟုတ်
လော၊ အထ-ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အာနန္တရိယံ-သို့၊ ဖုသတိ-
ရောက်သနည်း၊ ဣတိ အယံ- သည်ကား၊ စောဒနာ-တည်း၊ ပုဂ္ဂလော- သည်၊
အဟံ-သည်၊ ဇဠကံ-ကို၊ မာရေမိ-အံ့၊ ဣတိ အဘိသန္နိနာ - ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊
ဇဠကဋ္ဌာနေ-၌၊ ဌိတံ-သော၊ မနုဿဘူတံ-သော၊ မာတရံ ဝါ- ကိုလည်းကောင်း၊

ပိတရံ ဝါ- ကိုလည်းကောင်း ကိဉ္ဇဝိ မာရေတိ - အကယ်၍ သတ်နိုင်၍၊ ပုဂ္ဂလော-
သည၊ အဟံ-သည၊ ၂၀၊ မာရေန္တောပိ-သတ်ပင်သတ်သော်လည်း၊ မရဏသိယောယေန
ဝေ-လျှင်၊ အာနန္တရိယဝတ္ထုနော- ခ်၊ ဝါ- ကို၊ ဝိကောပိတတ္တာ - ကြောင့်၊
အာနန္တရိယံ - သို့၊ ဖုသတိ- ခ်၊ ဣတိ အယံ- ကား၊ သောဓနာ-တည်း။

ပန-ထိုမှတပါး၊ ငွေကတိသန္ဓိနာဝါ - သိုးဟူသော ထင်မြင်ချက်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ မာတာပိတုအဘိသန္ဓိနာ ဝါ - လည်းကောင်း၊ ငွေကံ-ကို၊ မာရေန္တော-
သည၊ အာနန္တရိယဝတ္ထုအဘာဝတော - အာနန္တရိယဝတ္ထုမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အာနန္တရိယံ-သို့၊ န ဖုသတိ-မရောက်၊ မာတာပိတု အဘိသန္ဓိနာ - မိဘ
ဟူသော ထင်မြင်ချက်ဖြင့်၊ မာတာပိတရော-တို့ကို၊ မာရေန္တော-သည၊ အာနန္တရိ-
ယံ-သို့၊ ဖုသတေဝ-ရောက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣကရသ္မိ- ငွေကစတုက္ကမ
တပါးသော၊ စတုက္ကဒ္ဒယေပိ-၌လည်း၊ သေဝနယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ - ခ်၊ သဗ္ဗတ္ထစတုက္ကတ္တယေ-၌၊ ပုရိမံ-ရှေးဖြစ်သော၊ အဘိသန္ဓိ
စိတ္တံ-သင်မြင်ချက်စိတ်သည်၊ အပ္ပမာဏံ- လိုင်းပမာဏမဟုတ်၊ ပန- စင်စစ်သော်
ကား၊ ဝါ-အနွယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝကေစိတ္တဉ္စ - သတ်ကြောင်း စိတ်သည်လည်း
ကောင်း၊ တဒါရမ္မဏဇီဝိတိန္ဒြိယဉ္စ- ထိုဝကေစိတ်၏ အာရုံဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေ
သည်လည်းကောင်း၊ အာနန္တရိယာ နာနန္တရိယဘာဝေ-၌၊ ပမာဏံ - လိုင်း
ပမာဏတည်း။

အရဟန္တသတကောပိ-ရဟန္တာသတ် သတကတ်ကိုလည်း၊ မနုဿ အရဟန္တ
ဝသေနေဝ- လူဇာတ်ရှိသော ရဟန္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ယေန ၂၀၊ ဌိတောပိတိ အာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ-
သည်၊ အတ္ထိ- ခ်၊ တံ ဝါကျံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ပန-
ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အမနုဿဇာတိကံ-လူဇာတ်မရှိသော၊ အရဟန္တဝါ - ကိုလည်း
ကောင်း၊ မနုဿဇာတိကံ- ရှိသော၊ အဝသေသံ-ရဟန္တာမှ ကြွင်းသော၊ အင်္ဂုယ
ပုဂ္ဂလံဝါ ကိုလည်းကောင်း၊ သးဘေတုာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အာနန္တရိကော-
သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ အဿ ပုဂ္ဂလဿ-ခ်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ-ကိုလည်း၊ န ဝါဒိတ-
အပ်၊ ကမ္မံ ပန- သည်ကား၊ ဗလဝံ-သည်၊ ဟောတိ-ခ်၊ တိရစ္ဆာနော-သည်၊
မနုဿအရဟန္တမ္ပိ-သာမန်အရိယာကို မဆိုထားဘိ လူဇာတ်ရှိသော ရဟန္တာကို
သော်လည်း၊ သာတေတာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အာနန္တရိကော-သည်၊ နဟောတိ-
မဖြစ်၊ ကမ္မံ ပန-သည်ကား၊ ဘာရိယံ-ဝန်လေး၏၊ ဣတိ အယံ-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သည်ကား၊ ဧတ္ထ-ဤအရဟန္တသတကအရာ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ မာတာပိတုသု-

တို့၌၊ ဇေကစတုက္ကသဒိနိ-တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗနိယလာ - သိအပ်ကုန်၏သို့၊ တထာ - တူ၊ အရဟန္တေပိ-၌လည်း၊ ဇေကစတုက္ကသဒိနိ-တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗနိ-ကုန်၏။

ပကတဉ္စ ဘိက္ခုနိန္ဒိဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓသီလံ-စင်ကြယ်သောသီလရှိသော၊ ဥဘဒတာသံဃေ-၌၊ ဥပသမ္ပန္နံ မြင့်မြတ်သော အလင်္ကာတန်း ရဟန်းမအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနိ-ကို။ ။ ပန-ထိုမှတပါး၊ ယောပုဂ္ဂလောသည်၊ ကာယ သံသဂ္ဂေန- ကိုယ်လက်နှီးနှော ရောယှက်ပေါင်းမကွဲခြင်းဖြင့်၊ သီလဝိနာသံ-သီလ ပျက်ခြင်းသို့၊ ဘိက္ခုနိ-ကို၊ ပါပေတိ-ရောက်စေ၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာစ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒါစ- ကိုလည်းကောင်း၊ နဝါရိတာ- အပ်၊ ဗလက္ကာ ရေန-အားရှိသောသူ၏ ပြုခြင်းဖြင့်၊ သြဒါတဝတ္ထဝသနံ-အဝတ်ဖြူဖြင့် ဝတ်ခြင်း ကို၊ ဝါ-အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ခြင်းကို၊ ကဘ္ဘာ-၍၊ အနိစ္ဆမာနံယေဝ-အလို-ရှိသော ဘိက္ခုနိမကို သာလျှင်၊ ဒုသေန္တေပိ - ဖျက်ဆီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဘိက္ခုနိ ဒုသကောဝ-မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန-ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဗလက္ကာရေန-ဖြင့်၊ သြဒါတဝတ္ထဝသနံ-ကို၊ ဝါ - ကို၊ ကဘ္ဘာ-၍၊ ဣစ္ဆမာနံ-သော၊ ဘိက္ခုနိ-ကို၊ ဒုသေန္တေ- သည်၊ ဘိက္ခုနိဒုသကော- သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗလက္ကာရေန- ဖြင့် ၊ ပ၊ ဘိက္ခုနိဒုသကော - သည်၊ နဟောတိ - မဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအသံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ယသ္မာ ကြောင့်၊ တာသ ဘိက္ခုနိယာ- (သာ ကို အတ္ထဝသ ဝိဘတ္တိသရိဏာမော ကတ္တဗ္ဗော-ဟူသော ပရိဘာသာနုဉ္စပ “တာယ”ဟုဖြင့်)-သည်၊ ဂိဟိဘာဝေ-ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိစိတမတ္တေယော - ဝန်ခံအပ်ခါ မျှဖြစ်သော်လျှင်၊ သာ ဘိက္ခုနိ-သည်၊ အဘိက္ခုနိ- ရဟန်းမ မဟုတ်သည်၊ ဟောတိ ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗလက္ကာရေန-ဖြင့် ၊ ပ၊ ဘိက္ခုနိဒုသကော-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိအသံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

ပန-အားကို ဆိုဦးအံ့၊ သကိ-တကြိမ်၊ သီလဝိပန္နံ - သီလပျက်ပြီးသော၊ ဘိက္ခုနိ ရဟန်းမကို၊ ပစ္ဆာ-နောက်တကြိမ်၊ ဒုသေန္တေပိ-ဖျက်ဆီးသောသူသည် လည်းကောင်း၊ ဗိက္ခုမာနသမဏေရာသု - သိက္ခမာန်, သမဏေမတို့၌၊ ငိပ္ပုနိ ပဗ္ဗန္ဓာစ နောက်ပြန်၍ကျင့်သောသူသည် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိဒုသကော- သည်၊ နေဝဟောတိ-သာလျှင်တည်း၊ ပဗ္ဗန္ဓေ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒဉ္စ- ကိုလည်းကောင်း၊ လတပိ-၏၊ ဣတိ - ဤသည်လျှင် စကားတချပ် အပြီးကတ် သတည်း။

ဓမ္မဘော- ဟုတ်မှန်သော သဘောမှ၊ ဥဂ္ဂတံအပဂတံ - ကင်းသည်ကည်း၊ ဥဗ္ဗုဗ္ဗံ-သည် ဥဗ္ဗိနယန္တိ-ဣာပိ-ပဒေ-ဥဗ္ဗိနယံဟူသော ဤပုဒ်၌လည်း၊ ဝေသဝနဟော၊

ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗွေ-အပ်၏။ ။ စတုန့် ကမ္မာနန္တိ- ဟူသည်ကား၊ အပ
 လောကန ၂၀၊ ဥတ္တိစတုတ္ထသင်္ခါတာနံ-အပလောကနကံ၊ ဥတ္တိကံ၊ ဥတ္တိတိယကံ၊
 ဥတ္တိစတုတ္ထကံ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ စတုန့်-ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ-တို့တွင်။ ။ ဟိသစ္စ-
 မှန်၏၊ ဣမေသံ စတုန့် ကမ္မာနံ-တို့တွင်၊ အညတရံ- သော၊ သံသကမ္မ-ကို၊ ကေ
 သိမာယံ-ဥဒုသောသိမိဉ္စ၊ ဝိသု-အသိးအခြား၊ ကရောန္တေန-ပြုသောရဟန်းသည်၊
 သံသော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဘိန္နာနာမ-ခွဲအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-
 ကြောင့်၊ စတုန့် ၂၀၊ ဘိန္နတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ဒုဋ္ဌစိတ္တေနာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တမေဝ-သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တံ-ကို၊ ဝိဘာဝေတံ-
 ထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ ဝကေစိတ္တေနာတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊
 ဟိသစ္စ-မှန်၏၊ ဝေကစောနာယ- သတ်ကြောင်းစေတနာဖြင့်၊ ဒုသိတံ- ဖျက်ဆီး
 အပ်သော၊ စိတ္တံ-သည်၊ ဣမ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ ဤသံသဘောဒကအရာ၌၊ ဒုဋ္ဌစိတ္တ
 နာမ-မည်၏။ ။ လောဟိတံ ဥပ္ပါဒေတိတိ-ဟူသည်ကား၊ အန္တောသရိရေယေဝ-
 ကိုယ်၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ လောဟိတံ-သွေးကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ-ဖြစ်စေ၏၊ သဉ္ဇိတံ-
 ကောင်းစွာစုသည်ကို၊ ကရောတိ- ပြု၏၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်ော-
 အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။

ဟိသစ္စ-မှန်၏၊ တထာဂတဿ-၏၊ အဘောဇ္ဇကာယတာယ-ကေလ္လနစိန့်တုံး၏လို
 မကွဲပြီသောကိုယ် ရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရုပက္ကမေန-တပါးသောသူ၏
 လုံ့လပယောဂဖြင့်၊ စမ္ပ-အရေတော်ကို၊ ဘိန္နိတွာ-ခွဲ၍၊ လောဟိတံ-သွေးသည်၊
 န ပနိရတိ- ယေယျိထွက်၊ ပန စင်စစ်သော်ကာ၊ သရိရဿ-၏၊ အန္တောယေဝ-၌
 သာလျှင်၊ ကေသ္မိံ ဌာနေစ-တနေရာတဌာန၌၊ လောဟိတံ-သည်၊ သမောသရတိ-
 သက်ရောက်စုဝေး၏၊ အာသာတေန-တပါးသောသူ၏ အနှိပ်စက်ခံရခြင်းကြောင့်၊
 ပကုပ္ပမာနံ - ပျက်သောသွေးသည်၊ သဉ္ဇိတံ - ကောင်းစွာစုသည်၊ ဝါ - ဥသည်၊
 နှောတိ-၏၊ တံ လောဟိတံ-ထိုသွေးကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ တေဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏။

ပန-ဗျုတ်ရေကကိုဆိုဦးအံ့၊ ယော-အကြင်သူသည်၊ ရောဂဝူပသမနုတ္တံ-ရောဂါ
 ကိုဌိမ်းအေးစေခြင်းငှါ၊ ဝိဝကောဝိယ-ကဲ့သို့၊ ဖာလေတွာ-ခွဲ၍၊ ပူတိမံသဉ္ဇ-ပုပ်သော
 အသားဘော်ကိုလည်းကောင်း၊ လောဟိတဉ္ဇ - ဥသောသွေးကိုလည်းကောင်း၊
 နိဟရိတွာ- ထုတ်၍၊ ဖာသုကံ- ချမ်းသာသည်ကို၊ ကရောတိ- ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော-
 သည်၊ လောဟိတုပ္ပါဒကော-သည်၊ န ဟောတိ- မဖြစ်၊ ပန- စင်စစ်သော်ကား၊
 ဝါ-လဒ္ဓဂုဏ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ဗဟံ-သော၊ ပုညံ-ကို၊ ပသဝတိ-
 ပွားစေ၏။

ဒုဝိဓမ္မိ ဗျဉ္ဇနန္တိ - ဟူသည်ကား၊ ယထာဝရတ္ထကမ္မဒယတော - အကြင် အကြင် ဆိုအပ်သောကံတို့၏ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကြောင့်၊ သမုဋ္ဌိတံ-ဖြစ်သော၊ ဣတ္ထိ နိမိတ္တဉ္စ-လည်းကောင်း၊ ပုရိသနိမိတ္တဉ္စ-လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒုဝိဓမ္မိ သော၊ ဗျဉ္ဇနံ - နိမိတ်ခေါ်အပ် အင်္ဂါဇာတ်သည်။ ။ ၈ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမိနာ ဝိဂ္ဂဟေန - ဤအဋ္ဌကသပြ ဝိဂ္ဂဟဖြင့်၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကောတိ အယံ သမာ သော-သည်၊ အသမာနာဓိကရဏ ဝိသယော-မထူသောတည်ရာလျှင် တည်ရာရှိ သော၊ ဗာဟိရတ္ထသမာသော - တည်း၊ ပုရိမပဒေ ၈-ရှေးပုဒ်၌လည်း၊ ဝိဘတ္တိ အလောပေါ-ပဉ္စမိမည်လတ်တော - ဝိဘတ်၏ မကျေခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏။

သော ဥဘတော ဗျဉ္ဇနကော - သည်၊ ဣတ္ထိဥဘတော ဗျဉ္ဇနကော ၈-လည် ကောင်း၊ ပုရိသဥဘတော ဗျဉ္ဇနကော ၈-လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဒုဝိဓော- သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တတ္ထ ဘေသု ဒိသု ဥဘတော ဗျဉ္ဇနကေသု - တို့တွင်၊ ဣတ္ထိဥဘတောဗျဉ္ဇနကဿ - ၏၊ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ - သည်၊ ပါကဋ္ဌံ - ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ ၏၊ ပုရိသနိမိတ္တံ - သည်၊ ပဋိစ္ဆန္ဒံ-ဖုံးကွယ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပုရိသ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနကဿ - ၏၊ ပုရိသနိမိတ္တံ - သည်၊ ပါကဋ္ဌံ - သည်၊ 'ဟောတိ - ၏၊ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ - သည်၊ ပဋိစ္ဆန္ဒံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတ္ထိဥဘတော ဗျဉ္ဇနကဿ - သည်၊ ဣတ္ထိသု - မိန်းမတို့၌၊ ပုရိသတ္ထံ - ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တဿ - ပြုသည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ - သည်၊ ပဋိစ္ဆန္ဒံ - သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ပုရိသနိမိတ္တံ-သည်၊ ပါကဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ပုရိသဥဘတော ဗျဉ္ဇန ကဿ- သည်၊ ပုရိသနံ - တို့၏၊ ဣတ္ထိဘဝံ - သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တဿ - ကပ်ရောက် သည်ရှိသော်၊ ပုရိသနိမိတ္တံ - သည်၊ ပဋိစ္ဆန္ဒံ - သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ- သည်၊ ပါကဋ္ဌံ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတ္ထိဥဘတော ဗျဉ္ဇနကော- သည်၊ သယဉ္စ မိမိကိုယ်ဘိုင်ကသည်၊ ဂဗ္ဘံ- ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏှာတိ-ယူနိုင်၏၊ ပရဉ္စ - သူတပါးကို လည်း၊ ဂဏှာပေတိ - ယူစေနိုင်၏၊ ပုရိသဥဘတော ဗျဉ္ဇနကောသန- သည်ကား၊ သယံ- ကိုယ်တိုင်က၊ ဂဗ္ဘံ- ကို၊ န ဂဏှာဘိ-မယူနိုင်၊ ပရံ- ကို၊ ဂဗ္ဘံ (ဇေတ်ကံ)- ကို၊ ဂဏှာပေတိ - ၏၊ ဣတိ ဣဒံ - သည်၊ ဧတေသံ ဒုဝိန္ဒံ၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကာနံ- တို့၏၊ နာနာကံရဏံ- အထူးပြုခြင်းတည်း။

အပဉ္စမသနာနီတိ- ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဟဏာနိ- မယူခြင်းတို့သည်၊ အဝစ နာနိ - မဆိုခြင်းတို့သည်။ ။ အယံ ၂၀၊ အကိတ္တနန္တိ - ဟူသည်ကား၊ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ၈၂-၏၊ ဥပသမ္ပဒံ-မြင့်မြတ်သောအထက်တန်း ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိယတိ- ပြုအပ်၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ အကိတ္တနံ- မကြားခြင်းသည်၊

ပဌမပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ

၁၇၆

သုဏ္ဍာတု မေ ၂၀၊ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ-ဆိုအင်လျက်၊ အယံ ဓမ္မ
ရက္ခိတောတိ-ဟူ၍၊ အဝဇနံ- မဆံ့ခြင်းသည်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဘေတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊
ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဣတ္ထန္ဒာမဿ ၂၀၊ အကိတ္တနန္တိ-ဟူသည်ကား၊ သုဏ္ဍာတု မေ ၂၀၊ ပေက္ခာတိ-
ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ-လျက်၊ သုဏ္ဍာတု မေ ၂၀၊ ပေက္ခာတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထု-၍၊ အာယ
သုတော ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿာတိ- ဟူ၍၊ အဝဇနံ- သည်။ ။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ ဥတ္တိယံ
အနုစာရဏန္တိ- ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တိ- ကို၊ အဗ္ဗပေတွာ- မထားမူ၍၊ စတုက္ခတ္တိ-
လေးကြိမ်၊ ကမ္မဝါစာယဝေ-ကိုသာလျှင်၊ အနုဿာဝနကမ္မဿဝေ (ဝေလိုက်)-
ဥတိ၏ နောက်လပ်၊ သိစေအပ်ကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မဝါစာကို သာလျှင်၊
ကရုဏံ-သည်။ ။ သမ္ပန္နန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ဥပေတံ-ပြည့်စုံသောကံသည်။

ပရိစ္စဇနံ- စွန့်ခြင်းသည်၊ ဟာပနံ - မည်၏၊ ယောပိ ပုဂ္ဂလော- သည်
လည်း၊ ကေ-တကြိမ်သော၊ ဥတ္တိ- ကို၊ ဌပေတွာ - ထား၍၊ သကံ ယေဝဝါ-
သာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဒွိက္ခတ္တိဝါ-လည်းကောင်း၊ အနုဿာဝနကမ္မဝါစာကို၊
ကရောတိ-၏၊ အာယမိ ပုဂ္ဂလော-သည်လည်း၊ သာဇနံ-ကမ္မဝါစာကို၊ ဟာပေတိ
ယေဝ-ယုတ်စေသာလျှင်တည်း။ ။ ဒုရုစာရဏနာမ- မည်သည်၊ အညသ္မိ- တပါး
သော၊ အက္ခရေ-ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ အပ်လျက်၊ အညဿ-သော၊ အက္ခရဿ-ကို၊ ဝဇနံ-
တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ကမ္မဝါစာ-ကို၊ ကရောန္တေန-ပြုသော၊ ဝါ-ရွတ်ဖတ်သော၊
ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သိထိလံ ခနိတဉ္စ ၂၀၊ ပတေဒေါတိ- ဟူ၍၊ ယွာယံ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ
ပတေဒေါ-အကြင်ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိအပြားကို၊ မဟာဝေယျာကရုဏိကေဟိ၊ ဗျာကရုဏိ-
ကျမ်းတတ် ဆရာမြတ်တို့သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ၊ အယံ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိပတေဒေါ- ကို၊
သုဠ-ကောင်းစွာ၊ ဥပလက္ခိတော-မှတ်သားအပ်၏။

ဂါထာအနက်။ ။ သိထိလဉ္စ - သိထိလအက္ခရာ လည်းကောင်း၊
ဝါ-လျော့လျော့ရွတ်အပ်သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ ခနိတဉ္စ-ပြင်းပြင်း
ရွတ်အပ်သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ ဝါ - ပြင်းသော အသံရှိသော
အက္ခရာလည်းကောင်း၊ ဒိသဉ္စ-ရှည်သော နှစ်မကြာကာလဖြင့် ရွတ်အပ်
သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ ရဿဉ္စ-တိုသောမကြာကာလဖြင့် ရွတ်အပ်
သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ ဂရုကဉ္စ-လေးသော နှစ်မကြာကာလဖြင့်
ရွတ်အပ်သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ ဝါ-သံယုဂ်နှောင်းသည်ကိုပြု၍
ရွတ်အပ်သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ လဟုကဉ္စ-ပေါ့သော လျှင်သော
မကြာကာလဖြင့်၊ ရွတ်အပ်သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ နိဂ္ဂဟိတဉ္စ-

ကရိုဏ်းကို နှိပ်၍ ရွတ်အပ်သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နဉ္စ-နောက် ပုဒ်နှင့်စပ်၍ ရွတ်အပ်သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုတဉ္စ-နောက် ပုဒ်နှင့်စပ် ဖြတ်၍ ရွတ်အပ်သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တဉ္စ- ကရိုဏ်းကို မနှိပ်မူ၍ ရွတ်အပ်သော အက္ခရာလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဗျဉ္စနဗျဉ္စယာ - သဒ္ဓါအက္ခရာသိတတ်သော ဉာဏ်၏၊ ဒသဓာ - ဆယ်ပါး အပြားအားဖြင့်၊ ပဘေဒေါ-အထူးအပြားသည်၊ ဟောတိ-၏။

ဟိ-ချဲ့ဦးအံ့၊ ဧတ္ထေတေသု ဒသပဘေဒေသု-တို့တွင်၊ ပဉ္စသု-ကုန်သော၊ ဝဂ္ဂေသု- ဝဂ်အက္ခရာတို့တွင်၊ ပထမတတိယံ-ပထမက္ခရာငါးလုံး၊ တတိယက္ခရာငါးလုံး သည်၊ သံသိလံနာမ-မည်၏။ တေသ္မေဝ ပဉ္စသု ပဉ္စသု ဝဂ္ဂေသု - တို့တွင်သာလျှင်၊ ဒုတိယစတုတ္ထံ-ဒုတိယက္ခရာငါးလုံး၊ စတုတ္ထက္ခရာငါးလုံးသည်၊ ခနိတံနာမ-မည်၏။ ဒီဃေန-ရှည်သော၊ ကာလေန ဖြင့်၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-ရွတ်ဆိုအပ်သော၊ အာကာရဒိ- အာအက္ခရာအစရှိသည်သည်၊ ဒီဃန္တိ ဒီဃံနာမ-မည်၏။ တတော ဒီဃကာလ တော-ထိုရှည်သောကာလမှ၊ ဝါ- အောက်၊ ဥပနုကာလေန ထက်ဝက်သော ကာလဖြင့်၊ ဝါ- တိုသောကာလဖြင့်၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-သော၊ အကာရဒိ-အာအက္ခရာအစ ရှိသည်သည်၊ ရဿန္တိ ရဿံနာမ-မည်၏။ ဒီဃမေဝ-ဒီဃအက္ခရာသည်သာလျှင်၊ ဂရုကန္တိ ဂရုကံနာမ-မည်၏။ ဝါ-တနည်းကား၊ ယံအက္ခရံ-ကို၊ အာယသ္မတော ဗုဒ္ဓရက္ခိတဧတ္ထရဿ ယဿ နက္ခမတိတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ သံယောဂပရံ-သံယုဂ် နှောင်းသည်ကို၊ ဝါ-နောက်၌သံယုဂ်ရှိသည်ကို၊ ကတော-၍၊ ဣတိ-အပ်၏၊ တံ- ထိုအက္ခရာသည်၊ ဂရုကန္တိ ဂရုကံနာမ-မည်၏။ ရဿမေဝ - သည်သာလျှင်၊ လဟကန္တိ လဟကံနာမ-မည်၏။ ဝါ-တနည်းကား၊ ယံအက္ခရံ ကို၊ အာယသ္မ တော ဗုဒ္ဓရက္ခိတဧတ္ထရဿ ယဿ န ခမတိတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အသံယောဂပရံ- သံယုဂ်မှနှောင်းသည်ကို၊ ဝါ-ကို၊ ကတော-၍၊ ဣတိ-ဆိုအပ်၏၊ တံ ထိုအက္ခရာ သည်၊ လဟကန္တိ လဟကံနာမ-မည်၏။

ယံ-အကြင်အက္ခရာကို၊ ကရုဏာနိ-ရွတ်ဆိုကြောင်း၊ ကရိုဏ်းတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟေတော- ၍၊ ကရုဏာနိ-တို့ကို၊ အဝိဿဇ္ဇေတွာ-မစွန့်မူ၍၊ အဝိဝဇ္ဇေန-မပွင့်သော၊ ဝါ- မပွင့်သော၊ မုခေန - ခံတွင်းဖြင့်၊ သာနုနာသိကံ-ခံတွင်း သံနှင့်မပြတ်၊ နီးစပ်သော နာသံရှိသည်ကို၊ ကတော-၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ကံ-ထိုအက္ခရာသည်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တိ နိဂ္ဂဟိတံနာမ-မည်၏။ ယံ - အကြင်အက္ခရာကို၊ ပရပဒေန - နောက်ပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နိတွာ-စပ်၍၊ တုကိုဿတိဝါ-ဘုကိုဿဟူ၍လည်းကောင်း၊ တုကုဿတိဝါ- ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ-အပ်၏၊ တံ-ထိုအက္ခရာသည်၊ သမ္ပန္နန္တိ-သမ္ပန္နံနာမ-မည်၏။ ယံ-အကြင်အက္ခရာကို၊ ပရပဒေန-နောက်ပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နံ-စပ်သည်ကို၊ အကတော-၍၊

ဝိမ္မိန္ဒိက္ခာ- ဖြတ်၍၊ တုဏှိအဿာတိ- ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ တံ- ထိုအက္ခရာသည်၊
ဝဝတ္ထိတန္တိ ဝဝတ္ထိတံနာမ-မည်၏။ ယံ-ကို၊ ကရဏာနိ-တို့ကို၊ အနိဂ္ဂဟေတုဘ-၍၊
ဝိဿဒဇ္ဇဘွာ-ကရိုက်တို့ကိုစွန့်၍၊ ဝိဝဋ္ဋေန-ပွင့်သော မုခေန-ဖြင့်၊ အနုနာသိကံ-
နိဂ္ဂဟိတံရှိသည်ကို၊ အကဘွာ-၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ တံ-ထိုအက္ခရာသည်၊ ဝိမ္မတ္တန္တိ-
ဝိမ္မတ္တနာမ-မည်၏။

တတ္ထ တေသု သိထိလာဒိသု-တို့တွင်၊ သုဏာတု မေ တိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ လျက်၊
တကာရဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ယကာရံ-ကို၊ ကဘွာ-၍၊ သုဏာတု မေ တိ-ဟူ၍၊ ဝဇ္ဇ-
ရွတ်ဆိုခြင်းသည်၊ သိထိလဿ-ကို၊ ဓနိတကရဏနာမ-မည်၏။ တထာ-ထိုမှတစ်ပါး၊
ပတ္တကလ္လံ သော ဥတ္တိတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ-လျက်၊ ပတ္တကလ္လံ သော ဥတ္တိတိအာဒိ-
ဝစနံ-ပတ္တကလ္လံ သော ဥတ္တိအရံသည်ကို ဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘန္တေ
သံသောတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ-လျက်၊ ဘကာရဿကာရာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဗကာရ
ဂကာရေ-တို့ကို၊ ကဘွာ-၍၊ ဗန္တေ သံဂေါတိဝစနံ စ - သည်လည်းကောင်း၊
ဓနိတဿ ကို၊ သိထိလကရဏနာမ-မည်၏၊ သုဏာတု မေ တိ-ဟူ၍၊ ဝိဝဋ္ဋေန-
ပွင့်သော၊ မုခေန-ခံတွင်းဖြင့်၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ-လျက်၊ သုဏန္တု မေ တိဝါ - ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ သော ဥတ္တိတိ-ဟူ၍၊ ဝိဝဋ္ဋေန-ပွင့်သော၊ မုခေန-ဖြင့်(လိုက်)၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ-
လျက်၊ သေ ဥတ္တိတိဝါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဝိဝဋ္ဋေန-သော၊ မုခေန-ဖြင့်၊
အနုနာသိကံ-ကို၊ ကဘွာ-၍၊ ဝစနံ-သည်၊ ဝိမ္မတ္တဿ-ကို၊ နိဂ္ဂဟိတဝစနံနာမ-
မည်၏။

ပဉ္စကလ္လန္တိ-ဟူ၍၊ အဝိဝဋ္ဋေန-သော၊ မုခေန-ခံတွင်းဖြင့်၊ အနုနာသိကံ-ကို၊
ကဘွာ-၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ-ဆိုအပ်လျက်၊ ပတ္တကလ္လာတိ-ဟူ၍၊ ဝိဝဋ္ဋေန-သော၊ မုခေန-
ဖြင့်၊ အနုနာသိကံ-ကို၊ အကဘွာ-၍၊ ဝစနံ-သည်၊ နိဂ္ဂဟိတဿ-ကို၊ ဝိမ္မတ္တဝစနံ
နာမ-မည်၏။ ဣတိ-သို့၊ သိထိလေ-ကို၊ ကတ္တဗ္ဗေ-လျက်၊ ဓနိတံ-ကိုလည်းကောင်း၊
ဓနိဘေ-ကို၊ ကတ္တဗ္ဗေ-လျက်၊ သိထိလံ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမ္မတ္တေ-ကို၊ ကတ္တဗ္ဗေ-
လျက်၊ နိဂ္ဂဟိတံ-ကိုလည်းကောင်း၊ နိဂ္ဂဟိတေ- ကို၊ ကတ္တဗ္ဗေ-လျက်၊ ဝိမ္မတ္တံ- ကို
လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမိနာ ပဘောဒေန-ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဧတ္တာရံ
ဣမာနိ ဗျဉ္ဇနာနိ-တို့သည်၊ အန္တောကမ္မဝါစာယ-ကမ္မဝါစာ၏အတွင်း၌၊ ကမ္မံ-ကို၊
ဒုသေန္တိ-ပျက်တတ်ကုန်၏၊ ဝါ-ပျက်စေတတ်ကုန်၏။

ဟိ-လဒ္ဓဒေါသ ထင်စွာပြအံ့၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒန္တော-ဆိုသော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို၊
အညသ္မိ-သော၊ အက္ခရေ- ကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ- လျက်၊ အညံ-သော၊ အက္ခရံ-ကို၊

ဝဒတိတိ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒုရတ္ထံ - မကောင်းသဖြင့် ရွတ်ဆိုအပ်သည်ကို၊
ကရေတိတိ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ငုဇ္ဈတိ-အပ်၏။

ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတရေသု - ဤလေးပါးမှ တပါးကုန်သော၊ ဒီဃ
ရိဿဒီသု-အစရှိကုန်သော၊ ဆသု- ကုန်သော၊ ဗျဉ္ဇနေသု- တို့တွင်၊ ဒီဃဌာနေ-
ဒီဃအရာ၌၊ ဒီဃမေဝ-ကိုသာလျှင်လည်းကောင်း၊ ရဿဌာနေစ- ဌ်လည်း၊ ရဿ
မေဝ-ကိုသာလျှင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဇေ- ဤသို့၊ ယထာဌာနေ- အကြင်အကြင်
အရာဌာန၌၊ တံ တဒေဝအက္ခရံ-ထိုထိုအက္ခရာကိုသာလျှင်၊ ဘာသန္ဓေန- ဖတ်ရွတ်
သဖြင့်၊ ဝါ - ဖတ်သောရဟန်းသည်၊ အနုက္ကမာဂတံ - အစဉ်မပြတ်လာသော၊
ပဇေဏိ- အစဉ်အဆက်ကို၊ အဝိနာသေန္ဓေန - မဖျက်ဆီးသောအားဖြင့်၊ ဝါ-
လျက်၊ ကမ္မဝါစာ-ကို၊ ကာတဗ္ဗာ-အပ်၏။

ပန-ကံပျက်သည်မှတစ်ပါး၊ ကံမပျက်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဇေ-သို့၊ အကတွာ-၍၊
ဒီဃေ-ကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ-ဆိုအပ်လျက်၊ ရဿံဝါ- ကိုလည်းကောင်း၊ ရဿေ - ကို၊
ဝတ္ထဗ္ဗေ-ဆိုအပ်လျက်၊ ဒီဃံ ဝါ- ကို လည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒတိ- အကယ်၍
ရွတ်ဖတ်ငြားအံ့၊ တထာ- ထိုမှတစ်ပါး၊ ဂရုကေ-ကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ- ဆိုအပ်လျက်၊
လဟုကံ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ လဟုကေ - ကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ- လျက်၊ ဂရုကံဝါ-
ကိုလည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ ဝါ ပန-တစ်ပါး၊ သမ္မန္ဓေ-ကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ-
လျက်၊ ဝတ္ထိတံဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိတေ-ကို၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ-လျက်၊ သမ္မန္တံ
ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ ဇေဝုတ္တေပိ-သော်လည်း၊ ကမ္မဝါစာ-
သည်၊ န ကုပ္ပတိ-မပျက်၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ဆ-ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ
ဗျဉ္ဇနာနိ-တို့သည်၊ ကမ္မံ-ကို၊ န ကောပေန္တိ-ဖျောက်နိုင်ကုန်။

ပန-ဝါဒအထူး ပြဆိုဦးအံ့၊ သုတ္တန္တိကထေရာ- သုတ္တန်ဆောင် မထေရ်
တို့သည်၊ ဒကာရော တကာရ မာပဇ္ဇတိ၊ ပ၊ န ဝိရုဇ္ဈတိတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊
ယံ ဝစနံ-ကို၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ တံ ဝစနံ-သည်၊ ကမ္မဝါစံ-သို့၊ ပတွာ-၍၊ ဝါ-ရောက်
သည်ရှိသော်၊ န ဝဇ္ဇတိ-မသင့်။

အနက်။ ။ဒကာရော-ဒအက္ခရာသည်၊ တကာရံ-တအက္ခရာအဖြစ်သို့၊
အာပဇ္ဇတိ-ရောက်၏၊ တကာရော-သည်၊ ဒကာရံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊
စကာရော-သည်၊ ဇကာရံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ ဇကာရော-သည်၊ ဇကာရံ-
သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ ယကာရော-သည်၊ ကကာရံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊
ကကာရော-သည်၊ ယကာရံ - သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊

ကဏ္ဍရာဒီသု-တို့ကို၊ ဝတ္ထုဗွေသု-သော်၊ တကဏ္ဍရာဒီနံ-တို့ကို၊ ဝစနံ-သည်၊
န ဝိရုဇ္ဈတိ-မဆန့်ကျင်။

တသ္မာ- ကြောင့်၊ ဝိနယဓရေန-ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒကဏ္ဍရာ- ကို၊ တကဏ္ဍ
ရာ-ကို၊ နေဝကဏ္ဍတဗ္ဗော-မပြုအပ်သည်သလျှင်တည်း၊ ကကဏ္ဍရာ-ကို၊ ယကဏ္ဍရာ-
ကို၊ နဝကဏ္ဍတဗ္ဗော-လျှင်တည်း၊ ယထာပါဠိယာ - ပါဠိတော်အားလျော်စွာ၊
နိရုတ္တိ-ကို၊ သောဓေတော-၍၊ ဒသဝိဓာယ - ဆယ်ပါး အပြားရှိသော၊ ဗျဉ္ဇန-
နိရုတ္တိယာ-ထုတ်ဆိုအပ်သောသဒ္ဒါ၏၊ ဝါ-၌၊ ဝတ္ထုဒေါသေ-ဆိုအပ်ပြီးသောအဖြစ်
တို့ကို၊ ပရိဟရန္တေန-ရှောင်ရှားသဖြင့်၊ ကမ္မဝါစာ-ကို၊ ကတဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဟိ-
လဒ္ဒဒေါသထင်စွာပြအံ၊ (တနည်း) ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ (တနည်း) ဟိ-အနွယ်မှတစ်ပါး
ဗျုတ်ရေကကို ဆိုဦးအံ။

(ဣတရထာ, အညထာနောက်, ဟိ - ပန နှင့် စလုံးရောက်သော်,
လဒ္ဒဒေါသ, ဗျုတ်ရိက်ဟု အမည်ပေးမြဲ။ ။ ဣတရထာ, အညထာ ယဒိ,
ကျမ်း၌ရှိငြား, ရှေ့စကားကို, မြဲစေလို။ ။ ဣတရထာတိတျာဒီသု၊
ဗျုတ်ရေကန္တိ နော မတိ-ဟူသောနိယံ, သဒ္ဒါငယ်တို့ကား သာဓကတည်း။)

ဣတရထာ-ပါဠိအားလျော်စွာ နိရုတ္တိကို သုတ်သင်၍ ဝတ္ထုဒေါသ အဝေကို
ရှောင်ရှားလျက် ပြုအပ်သည်မှ တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကမ္မဝါစာ-
ကို၊ ကတဏ္ဍ-ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာဝနံ-ကို၊ ဟာပေတိနာမ-မည်၏၊ ဥတ္တိ-
အဋ္ဌပေတော ပဌမံ အနုဿာဝန ကရကန္တိ-ဟူ၍၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ကတဗ္ဗော-
အပ်၏။

ယာဝတိကာ ဘိက္ခု။ ကမ္မပုတ္တာတိ - ဟူသည်ကား၊ ယတ္တကာ- အကြင်မျှ
လောက် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ တဿ ဥပသမ္ပဒါကမ္မဿ-
အား၊ ပတ္တာ ယုတ္တာ အနုရူပါ- လျော်ကုန်၏၊ တေ စ ဘိက္ခု- တို့သည်လည်း၊
သဗ္ဗန္တိမေန-အလုံးစုံတို့၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ပရိယာယေန - ပရိယာယ်အားဖြင့်၊
ဟတ္ထပါသံ-နှစ်တောင်ဟု ပိုင်းခြားသတ်မှတ် ဟတ္ထပါသံကို၊ အဝိဇဟိတော-မစွန့်
ကုန်မူ၍၊ ကေသိမဋ္ဌာ-တသိမ်တည်း၌ တည်ကုန်သော၊ ပဉ္စ-ငါးပါးကုန်သော၊
ပကတတ္တာ-ပကတိသောသိလတည်းဟူသော သဘောရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း
တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ တေဟိပဉ္စဟိပကတဏ္ဍေဟိဘိက္ခုဟိ-ထိုရဟန်း
ပဉ္စတိ, ပကတတိတို့နှင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ တံကမ္မံ-ထိုဥပသမ္ပဒကံကို၊ န ကရိယတိ-
မပြုအပ်၊ တေသံ ကေသိမဋ္ဌာနံ ပဉ္စန္ဒံ ပကတတ္တာနံ ဘိက္ခုနံ-ထိုကေသိမဋ္ဌ, ပကတတိ
ဖြစ်ငြား, ရဟန်းငါးပါးတို့၏၊ ဆန္ဒော-သည်၊ န တေ-မလာ၊ ပန-အနွယ်ကို

ဆိုဦးအံ့၊ အာသေသာ-ကေသီမဋ္ဌပကတတ်ဖြစ်ငြား၊ ရဟန်းငါးပါးမှ ကြွင်းကျန်
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သဟဿမတ္တာ-တထောင်အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သည်၊
 သစေပိ ဟောန္တိ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ကေသီမဋ္ဌာ-တသိမ်တည်း၌
 တည်ကုန်သည်၊ ကေသီ၊ ဌာနေ-တနေရာ၌၊ သမာနသံဝါသကံ-တူသောသံဝါ
 သရှိကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ-အံ့၊ ဧဝံဟောန္တေသု - ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 သဗ္ဗေ-လက္ခဏမတ္တ၊ ချက်မဲ့ဥဿုံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဆန္ဒာရဟာဝ-
 ဆန္ဒဆောင်ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဆန္ဒ-ကို၊ ဒုတိယ-၍၊
 အာဂစ္ဆန္တုဝါ-လာမူလည်းလာကြပါစေကုန်၊ မာဝါ-မလာမူလည်း မလာကြပါ
 လေစေကုန်၊ ကမ္မ-ဥပသမ္ပဒကံသည်၊ န ကုပ္ပတိ-မပျက်။

နိဝါရဏံ-ဘေးဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပဋိက္ခောသနန္တိ ပဋိက္ခောသနံနာမ-ပဋိက္ခော
 သနမည်၏။ ။တ္ထေ တေသ္မိံ ကာရဏေ-၌၊ ဖလံ-အကျိုးတရားသည်၊ ဖလဿ-၏၊
 တဒါယတ္တဝုတ္တိဘာယ-ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 တိဋ္ဌတိ- တည်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ထိုသို့ဖလ၏ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ
 ကာရဏံ-သည်၊ ဌာနံ-မည်၏၊ ကာရဏံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်၏၊ ပန-ဂဟေတဗ္ဗ
 အထူး၊ ပြဆိုဦးအံ့၊ ဣခ ဣသ္မိံ ပါဒေ-ဤဌာနာရဟေန ဟူသောပါဌ်၌၊ ဥပသမ္ပ
 ဒါကမ္မဝါစာ သင်္ခါတဿ ဘဂဝတော ဝစနဿ- (သမ္ပန်ထည့်) ဥပသမ္ပဒါကမ္မ
 ဝါစာဘုဆိုအပ်သော မြတ်စွာဘုရားစကားဘော်၏၊ ဥပသမ္ပဒါကမ္မကရဏဿ- ဥပ
 သမ္ပဒါကံကိုပြုခြင်း၏၊ ကာရဏတ္တာ-အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပသမ္ပဒါကမ္မ
 ဝါစာသင်္ခါတံ-သော၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနံ-ကို၊ ဌာနံ-ဟူ၍၊ ဝုဗ္ဗတိ- အပ်၏၊
 တေန-ကြောင့်၊ ကာရဏာရဟတ္တာ ပန သတ္တုသာသနာရဟတ္တာဘိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

စ- ထက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ- ဌာနမှတစ်ပါး၊ ဌာနာရဟကိုဆိုဦးအံ့၊ ယထာ
 ယေန အာကာရေန-အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တံ ကမ္မံ-ကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ-
 အပ်၏၊ ဝါ- ပြုရမည်၊ ဣတိ- သို့၊ ဘဂဝတော- သည်၊ အနုသိဋ္ဌံ- ဘိုးမအပ်၏၊
 တဏှာ တေန အာကာရေန- အားဖြင့်၊ ကရဏံ- သည်၊ ဥပသမ္ပဒါကမ္မဿ- ၏၊
 ကာရဏံ-အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ ဌာနာရဟံနာမ-
 မည်၏၊ ပန-ဝါဒန္တရထုတ်၍ပြအံ့၊ ကေစိ-အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဌာနာ
 ရဟေနာဟိ ဧတ္ထ ပါဒေ-၌၊ ဟတ္ထန္တိန္ဒေသကံပြတ်သောသူကို၊ န ပဗ္ဗဒဇေတဗ္ဗော-
 ရှင်ရဟန်း မပြုအပ်၊ ဣတိအာရိ-ဤသို့အစရှိသော၊ သတ္တု-၏၊ သာသနံ- အဆုံး
 အမတော်သည်၊ ဌာနံ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

၁၈၄

ဣဓာတိ-ဟူသည်ကား၊ ဣသိံ ပါရာဇိကေ-၌၊ စ-ဆက်၍ခါးဦးအံ့၊ ဣဓ
ဣသိံ သိက္ခာပဒေ-ဤပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတော ယထာ- ကဲ့သို့၊
ဧဝံ တထာ-တူ၊ သဗ္ဗတ္ထ သဗ္ဗေသု- ကုန်သော၊ လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပဒေသုပိ- တို့၌
လည်း၊-အယမေဝ ဘိက္ခု-ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတော-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗိ-
အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇေသု ပနာတိအာဒိ- သော၊ ယံ ဝါကျံ- သည်၊
အတ္တိ-၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကဿရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

အညေပိတိ-ဟူသည်ကား၊ ဟေိဘိက္ခုပဿမ္ပဒါဒယောပိ- ဟေိဘိက္ခုပဿမ္ပဒါ
အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ကထံ-အဘယ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇေသု-ကုန်သော၊
သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ အညေပိ-ဥတ္တိတေတုတ္ထ ကမ္မူပဿမ္ပဒါရှိသော ရဟန်းမှ တပါး
သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သင်္ဂဟံ-သ ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-
ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ ဧတံ အညေသမ္ပိ သင်္ဂဟဂမနံ-ကို၊ ဝိညာယတိ- အပ်သနည်း၊
ဣတိအယံ- ကား၊ ပဏ္ဏ- တည်း၊ အညေသမ္ပိ- တို့၏လည်း၊ အတ္ထတော- အနက်
အားဖြင့်၊ အာပန္နတ္တာ- ရောက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇေသု တို့၌
၊ပ၊ ဂစ္ဆန္တိ- ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိဧတံ အညေသမ္ပိ သင်္ဂဟဂမနံ-ကို၊ ဝိညာယတိ-
အပ်၏။

တထာဟိ-ထိုစကားကိုခါးဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါ စ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ- တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ- အသီးအခြား၊ ကိုယ်တပါးသာ၊
သစ္စာသိမြင်ဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ- သို့၊ ဒွေ- ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ-
တို့သည်၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတံ- ရောက်ခြင်းငှါ၊ အာပဗ္ဗာ-မထိုက်ကုန်၊ ဘိက္ခုစ-
တို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယော-တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေ-ကုန်သော၊
ပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ အာပတ္တိ-သို့၊ အာပဇ္ဇိတံ- ငှါ၊ အာပဗ္ဗာ- ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊
သာမညတော-အားဖြင့်၊ ဘဂဝတော- သည်၊ ပရိဝါရေ-၌၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊
ဟေိဘိက္ခုပဿမ္ပဒါဒယောပိ-တို့သည်လည်း၊ အာပဇ္ဇိတံ-လွန်ကျူးလို့သောစေတနာ
ဖြင့်မစေ့ဆော်မူ၍၊ အသတိယာ - သတိမှကင်းသဖြင့်၊ အစိတ္တကံ - လွန်ကျူး
လို့သောစိတ် မရှိသော၊ ဝါ-လွန်ကျူးလို့သောစိတ် မရှိသော်လည်း ရောက်အပ်
သော၊ သဟဿေယျာပတ္တိအာဒိဘေဒံ- အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ပဏ္ဏတ္တိ
ဝဇ္ဇံ-သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ- ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အတ္ထတော- အားဖြင့်၊ အာပန္န-
ရောက်၏။

ဣဒါနိ-၌၊ ဘိက္ခုနန္တိ ဣမံ ပဒံ-ကို၊ ဘိက္ခုနန္တိ ဣဿ ပဒဿ-၏ (သမ္ပန်
ထည်)၊ ဝိသေသတ္တာဘာဝတော-ထူးသောအနက်၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

ဝိသုဒ္ဓိ-အသိးအခြား၊ အာရောဂ္ဂကော- မပွင့် ဆိုမူ၍သာလျှင်၊ ယံ သိက္ခန္ဓ-သို့လည်း
ကောင်း၊ ယံ သာဓိဝဉ္ဇ-သို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဝါ- သည်၊ (သမ္ပန္န
ထည့်)၊ သမာပန္နတ္တာ- ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနံ- တို့၏၊ သိက္ခာ
သာဓိဝသမာပန္နော-သည်၊ ဟောတံ- ၏၊ တံ သိက္ခန္ဓ-ကိုလည်းကောင်း၊ တံ သာ
ဓိဝဉ္ဇ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဿေန္တော-ပြလိုကား၊ ဘိက္ခုနံ ၂၀၊ ပန္နောတိအာပိ-
ဝါကျကို၊ အာဟ-၏။

ယာ ဓမ္မဇာတိ- အကြင်ဘုရားသဘောကို၊ သိက္ခိတဗ္ဗာ- ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ-ကြောင့်၊ သာ ဓမ္မဇာတိ - သည်၊ သိက္ခာ - မည်၏၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
သီလံ-ကို၊ လတ္တတိ-အပ်၏။ ။ ဧတ္ထတေသ္မိ သိက္ခာပဒေ-၌၊ သဟ-ဇကု၊ ဇိဝန္တိ-
အသက်မွေးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ ထိုသို့ အတူတကွ အသက်မွေးရာ၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ တံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ သာဓိဝံ-မည်၏၊ မာတိကာဒိဘေဒါ- မာတိကာ
အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ပဏ္ဏတ္တိ- ပညတ်တော်ကို၊ လတ္တတိ- ရအပ်၏။ ။
သိက္ခာ စ-လည်း၊ သာဓိဝဉ္ဇ-လည်း၊ သိက္ခာသာဓိဝံ- သိက္ခာသာဓိဝံ။ ။ ယော
ဘိက္ခု-သည်၊ တဒ္ဓဘ သံ-ထိုနှစ်ပါးစုံသို့၊ သမာပန္နော-ဥပဂတော-ရောက်သည်တည်း၊
ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ သိက္ခာသာဓိဝ သမာပန္နော- မည်၏၊ တေန- ကြောင့်၊
ယာ ဘိက္ခုနန္တိ-ဟူ၍- သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထပဒေ-ဤသိက္ခာသာဓိဝသမာပန္နော- ဟူသောပုဒ်၌၊
သာဓိဝသဟစရိယတော - သာဓိဝနှင့် အတူတကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိ
သီလသိက္ခာဝ-ကိုသာလျှင်၊ သိက္ခာတိ- ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အဓိပ္ပေတာ -
အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အဓိသီလသင်္ခါတာဘိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ-ပြီ။ ။ အဓိကံ-လွန်ကဲသော၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ သီလံ- တည်း၊
ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အဓိသီလံ မည်၏။ ။ အဓိသီလန္တိ- ဟူ၍၊ သင်္ခါတာ-
ဆိုအပ်သည်တည်း၊ အဓိသီလသင်္ခါတာ- ဟု ဆိုအပ်သည်။

ပန-ပဒဝိဂ္ဂဟသံဝဏ္ဏနာမှတစ်ပါး၊ စောဒနာ သံဝဏ္ဏနာကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထပဒေ-
ဤအဓိသီလသင်္ခါတာဟူသောပုဒ်၌၊ ကတမံ-အဘယ်သည်၊ သီလံ-မည်သနည်း၊
ကတမံ-အဘယ်သည်၊ အဓိသီလံ- မည်သနည်း၊ ဣတိအယံ- ဆည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-
တည်း၊ ပရိဘာရော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ- အပ်၏၊ တာဝ- အဓိသီလမှ ရွေး
ဦးစွာ၊ ပဋိဂ္ဂသင်္ဂသီလံ-သည်၊ သီလမေဝ-သာကျင့်မည်၏၊ တံ ပဋိဂ္ဂသင်္ဂသီလံ-
သည်၊ န အဓိသီ ပံ-အဓိသီလမမည်၊ ပန-ရွှေအပေး၏ အပြေမှတစ်ပါး၊ နောက်

အမေး၏အဖြေကို ဆိုဦးအံ့၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ-ကို၊ အဓိသီလန္တိ - ဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ (ဤဝါကျထောက်၍ ရှေးဝါကျ၌လည်း ဝုစ္စတိ ထည့်၍ အနက်
ပေးလေဦး)။

ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ-မပေါ်ငှက်ငြား ထိုစကားကို ဥပမာအားဖြင့်
ထင်ရှားအောင်ပြုဦးအံ့၊ သူရိယော-နေရောင်သည်၊ ပဇ္ဇောတာနံ-အရောင်အား
လုံးတို့ထက်၊ အဓိကောစေဝ-လွန်ကဲသည် လည်းကောင်း၊ ဥတ္တမောစ-မြတ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဟောတိဝိယ စ-ဖြစ်၏သို့ လည်းကောင်း၊ သိနေရ-မြင်းမိုရ်တောင်
သည်၊ ပဗ္ဗတာနံ-နိမ့်မြင့်-တို့စု၊ ဖုထစ်ရှိငြား၊ တောင်အများတို့ထက်၊ အဓိကော
စေဝ-လွန်ကဲသည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တမောစ-မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ
ဝိယစ-လည်းကောင်း၊ တဘာ-တူ၊ တံ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ-သည်၊ သဗ္ဗ
လောကီယသီလာနံ-အလုံးစုံသော လောကီသီလတို့ထက်၊ အဓိကဉ္စေဝ-ကောင်း၊
ဥတ္တမဉ္စေဝ-ကောင်း၊ ဟောတိ-၏။

(တနည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ-ကို၊ အဓိသီလန္တိ-ဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ-နည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ပါတိ-
မောက္ခသံဝရသီလံ-သည်၊ သူရိယောဝိယစ-ကဲ့သို့လည်း၊ ပဇ္ဇောတာနံ-တို့ထက်
လည်းကောင်း၊ သိနေရဝိယစ-ကဲ့သို့လည်း၊ ပဗ္ဗတာနံ-တို့ထက်လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗလောကီယသီလာနံ-တို့ထက်၊ အဓိကဉ္စေဝ-သည် လည်းကောင်း၊ ဥတ္တမဉ္စေဝ-
လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ-ကို၊
အဓိသီလန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရေ တည်း။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တံ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ - သည်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝ-
ဘုရားပွင့်ရာအခါ၌သာလျှင်၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ - ဘုရားပွင့်ရာအခါကို၊
ဝိနာ-ကြည့်၍၊ န ပဝတ္တတိ-မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ တံ တံ ပညတ္တိံ-ထိုထို ပါတိမောက္ခ-
သံဝရသီလတည်းဟူသောပညတ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ-ထုတ်၍၊ အညော-မြတ်စွာဘုရားမှ
တပါးသော၊ သက္ကော-သည်၊ ပညာပေတုံ - အပြားအားဖြင့် သိခြင်းငှါ၊
န သက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်၊ (ဤဝါကျ၌ အချို့စာအုပ်ဝယ် တံပညတ္တိံ-ဟူ၍၊
မသင့်၊ နောက်အနွယ်ဝါကျ တံ တံ သီလသံဝရံကို ထောက်။)

ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ ဗုဒ္ဓါယေဝ-တို့သည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗသော-ပေသိမ်း
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာယဝစီဒ္ဓါရဇ္ဈာစာရသောတံ-ကာယဒ္ဓါရ၊ ဝစီဒ္ဓါရ
၌ဖြစ်သော လွန်ကျူးလွမ်းမိုး၍ ကျင့်ခြင်းတည်းဟူသောအလျှင်ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ-

ဖြတ်၍၊ တဿတဿ ဝိတိက္ကမဿ - ထိုထိုလွန်ကျူးခြင်းအား၊ အနုစ္စဝိကံ-
လျှော့သော၊ တံတံသိလံသံဝရံ - ထိုထိုပိတ်ဆို့ကြောင်းဖြစ်သောသီလကို၊ ဝါ-
ထိုထိုသီလသ-ဖြစ်သောသံဝရကို၊ ပညာပေန္တိ-ပညတ်တော်မူနိုင်ကုန်၏၊ ဤဝါကျ
၌လည်းအချို့စာအုပ်၌ “ဗုဒ္ဓါသေဝ ပနဿ” ဟူရှိ၏၊ အဿ-အပိုသာ။)

စ-ပရိယာယမှတစ်ပါး၊ နိပ္ပရိယာယကို ဆိုဦးအံ့၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလတောပိ-
ထက်လည်း၊ မဂ္ဂဒလ သမ္ပယုတ္တံ-မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော၊ သီလမေဝ-သည်သာလျှင်၊
အဓိသီလံ-မည်၏၊ ပန-ထိုသို့-င် အဓိသီလ အစစ်ဖြစ်သော်လည်း၊ တံသီလံ-ထိုမဂ်
ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသီလကို၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ ပဒေ-ဤ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော-
ဟူသောပုဒ်၌၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ န အဓိပ္ပေတံ - အလိုရှိတော်မူအပ်၊
ကံသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ သီလံ-ကို၊ ဣဓ ပဒေ-၌၊ ဘဂဝတာသည်၊ န အဓိပ္ပေတံ-
အလိုမရှိအပ်သနည်း၊ ဣတိအသံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။ ဟိသသ္မာ ကြောင့်၊
တံသမာပန္နော-ထို-ဂိသီလ၊ ဖိုလ်သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဓေတုနဓမ္မံ-
ကို၊ န ပဋိသေဝတံ မမှီဝဲတသ္မာ-ကြောင့်၊ တံသီလံ-ကို၊ ဣဓ ပဒေ-၌၊ ဘဂဝတာ၊
သည်၊ န အဓိပ္ပေတံ-အလိုမရှိအပ်၊ ဣတိအသံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

☞ ဧကေတံ-ဟူသည်ကား၊ နာနာဒေသဇာတိဂေါတ္တာဒိဘေဒဘိန္နာ- အထူးထူး
သောအရပ်၊ ဇာတ်၊ အနွယ်အစရှိသောအပြားတို့ဖြင့် ပြားကုန်သော၊ ဘိက္ခု-
တို့သည်။ ။ သဟသာဇီဝန္တိ- ဟူသည်ကား၊ ကျေဋ္ဌသာဒိဝသေန- တူသော
ပါတိမောက်ပြခြင်းအစရှိသော အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဟ-တကွ၊ ပဝတ္ထန္တိ-ဖြစ်တတ်
ကုန်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဧကဇီဝိကာသဘာဝဝုတ္တိနောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ- ပြီ။ ။ သိက္ခာပဒသင်္ခါတန္တိ - ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏတ္တိသင်္ခါတံ-
ပညတ်တော်မူဆိုအပ်သော။ ။ ဟိ-နာမလာတဟိတ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း)
ဟိတံ ပါကဋံ ကရိဿမိ-အံ့၊ သာပိ ပဏ္ဏတ္တိ-ကိုလည်း၊ ဝါ- သည်လည်း၊
တဿာပိ ပဏ္ဏတ္တိယာ-၏လည်း၊ ဝါ-သည်လည်း၊ ဝိရတိအာဒိနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊
ဒီပနတော-ပြတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိက္ခာပဒန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ စ-
သင်္ဃမ္ပမှတစ်ပါး၊ သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ သိက္ခာပဒန္တိ ၊ ပ၊ ကာယောတိ-ဟူ၍၊
ဝါ-သော၊ ဧတံ သုတ္တံ - ဤပါဠိကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝိဘင်္ဂေ-၌၊ ဝုတ္တမ္ပိ-
ဟောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။

အနက်။ ။ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-ထိုစကားရပ်၌၊ ယော နာမ ကာ
ယော-အကြင်နာမ်အပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယော ပဒကာယော-
အကြင် ပုဒ်အပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယော နိရုတ္တိကာယော-

အကြင်ထုတ်၍ ဆိုအပ်သော ဝိပြိုဟ် အပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊
ယော ဗျဉ္ဇနကာယော - အကြင်အနက်ကို ပြတတ်သော ဝါကျသဒ္ဒါ
အပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရို၏၊ သော နာမကဿော-
သည်လည်းကောင်း ၊ ၂၀၊ သော ဗျဉ္ဇနကာယော - သည်လည်းကောင်း၊
သိက္ခာပဒန္တိ သိက္ခာပဒိနာမ-မည်၏။

တတ္ထာတိ-ဟူသည်ကား၊ တေသု-ထိုသိက္ခာသဘာဝတို့၌။ ။ သိက္ခာ ပရိပူရေ
န္တောတိ-ဟူသည်ကား၊ အကတ္တဗ္ဗပရိဝဇ္ဇနကတ္တဗ္ဗပရိပူရဏဝသေန- မပြုအပ်သော
အမှုမပြုရုံရှောင်ခြင်း၊ ပြုအပ်သောအမှုကို ပြုခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါရိတ္တစာရိတ္တ
သင်္ခါတံ - ဝါရိတ္တစာရိတ္တဟုဆိုအပ်သော၊ ဒုဓိဓံ-နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ သီလံ-ကို၊
ပရိပူရေန္တော-ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စေသည်၊ ဝါ- ပြည့်ကျင့်သည်၊ ဣတိအယံ-သည်
ကား၊ အတ္ထော-သိက္ခာ ပရိပူရေန္တော-ဟူသောပါဌ်၏ အနက်တည်း၊ ဝါရိတ္တသီလ
ဝသေန-အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိရတိသမ္ပယုတ္တစေတနံ-ဝိရတိနှင့်ယှဉ်သော စေတနာကို
လည်းကောင်း၊ စာရိတ္တသီလဝသေန-အားဖြင့်၊ ဝိရတိဝိပွယုတ္တစေတနဉ္စ ဝိရတိနှင့်
မယှဉ်သော စေတနာကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနိ-မိမိ၌၊ ပာတေတ္ထန္တော-ဖြစ်စေ
သည်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - ဤသို့သော အပါကဋ္ဌအနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊
ဝုတ္တံ-ပါကဋ္ဌဖြစ်အောင်ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

သဘဇီဝဉ္စ အဘိတိက္ကမန္တောတိ - ဟူသည်ကား၊ သိက္ခာပဒဉ္စ - ကိုလည်း၊
အဒ္ဓန္တော- မနှိပ်နင်းသည်။ သီလသံဝရဏဉ္စ - သီလကိုစောင့်စည်းခြင်းလည်း
ကောင်း၊ သဘဇီဝါနတိက္ကမနဉ္စ-သိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကျူးခြင်း လည်းကောင်း၊
ဣတိ-သို့၊ ဣဒမေဝ ဒွယံ-သည်သာလျှင်၊ ဣဒ ဣမသ္မိံ အဓိကားနေ-ဤအရာ၌၊
သမာ ဇနံနာမ-မည်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်ော- အဋ္ဌကထာဆရာ၏
အလိုတည်း။

တတ္ထ တေသု သိက္ခာပရိပူရဏသဘဇီဝါနတိက္ကမနေသု-တို့တွင်၊ သဘဇီဝါနတိ
က္ကမော-သိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ သိက္ခာပါရိပူရဏ-သိက္ခာသုံးပါး၏
ပြည့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ-သိက္ခာသုံးခု ပြည့်စုံမှု၏၊ ပစ္စယော-အကြောင်းသည်၊
ဝါကျေးဇူးပြုထတ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ တဿ သဘဇီဝဿ-ကို၊
အနတိက္ကမနတော-မလွန်ကျူးခြင်းကြောင့်၊ ယာဝမဂ္ဂါ-မဂ်တိုင်အောင်၊ သိက္ခာ-
အဓိ သီလသိက္ခာသည်၊ ပရိပူရတံ-ပြည့်စုံ၏၊ ဝုတ္တနယတော-ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၊ မှ၊
အပိစ အာရော-တပါးသော၊ နယော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အပ်၏၊ ဧတ္ထ

စေတသု နိဿယ ပဒေသု-တို့တွင်၊ သိက္ခာပရိပူရေန္တောတိ ဣမိနာ ပဒေန- ဖြင့်၊ ဝိရတိစေတနာသင်္ခါတဿ- ဆိုအပ်သော၊ သီလသံဝရဿ-သီလသာလျှင်ဖြစ်သော သံဝရ၏၊ ဝါ-ဒုဿီလျစေတနာ၊ မိစ္ဆာဝိရတိကို ပိတ်ဆို့ကြောင်းဖြစ်သောသီလ၏၊ ဝိသေသတော-အားဖြင့်၊ သန္တာနေ-၌၊ ပဝတ္တကာလော - ဖြစ်ရာကာလကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဂဟိတော-အပ်၏။

ပန-တပါး၊ အဝိတိက္ကမန္တောတိ ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ ဝိရတိစေတနာသင်္ခါ တဿ-သော၊ သီလသံဝရဿ - ၏၊ ဝိသေသတော - အားဖြင့်၊ သန္တာနေ-၌၊ အပဝတ္တကာလောပိ - ဖြစ်ရာကာလသာ မဟုတ် မဖြစ်ရာကာလကိုလည်း၊ သင်္ဂဟ ကာရေန-သည်၊ ဂဟိတော-အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အဝိတိက္ကမန္တောတိ ဣမိနာ-ဖြင့်၊ ဝိရတိစေတနာသင်္ခါတဿ-သော၊ သီလသံဝရဿ- ၏၊ ဝိသေသတော-အားဖြင့်၊ သန္တာနေ-၌၊ အပဝတ္တကာလောပိ - ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဂဟိတော-အပ်သနည်း၊ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ သိက္ခာ-ကို၊ ပရိပူရဏဝသေန- ဖြင့်၊ အတ္တနိ-၌၊ ပဝတ္တန္တောပိ - ဖြစ်စေသော ရဟန်းကို လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါဒိဝသေန - အိပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပူဝတ္တန္တောပိ- မဖြစ်စေသောရဟန်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိတိက္ကမာဘာဝါ- လွန်ကျူးခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သိက္ခာပရိပူရဏ- ကျင့်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမာပန္နောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အဝိတိက္ကမန္တောတိ ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ ဝိရတိစေတနာ သင်္ခါတဿ - သော၊ သီလသံဝရဿ-၏၊ သန္တာနေ-၌၊ အပူဝတ္တကာလောပိ-ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဂဟိတော- အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။

ယသ္မာ - ကြောင့်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနဿ - သိက္ခာကို ချခြင်း စွန့်ပယ်ခြင်း၏၊ ကေစွံ-အချို့သော၊ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္ပံ- အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုခြင်း သည်၊ အတ္ထော-အနက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ- ထိုသို့ ကေစွံဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္ပံ၏ သိက္ခာပစ္စက္ခာန၏ အနက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ ကေစွံ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္ပံ-ထို အနက် ဖြစ်သော ကေစွံဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္ပံကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သိက္ခာ အပစ္စက္ခာနဿာတိ ပဒဿ- ဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထံ-ကို၊ ဝိဝရန္တော- ဖွင့်လှစ်ဘော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ- သည်၊ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတာတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတု-ငှါ၊ သိက္ခာ အပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတာတိအ-ဝိ- အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေံ ထို သိက္ခံ အပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ အစရှိ
သော စကားရပ်၌၊ ဌတွာ-တန်ရပ်၍၊ ကဿစိ-တစုံတယောက်သော၊ စောဒကဿ-
၏၊ ဤဒိသိ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ စောဒနာ-သည်၊ သိယာ- ဖြစ်ရာ၏၊ ကိဒိသိ-
သော၊ စောဒနာ-သည်၊ သိယာ- ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-
တည်း၊ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္ပံ-သည်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ-
သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာတိ- ဟူ၍၊ ပဌမံ-
ရှေးဦးစွာ၊ ဝတွာ-၍၊ တဿ ပဒဿ- ထိုဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ- ဟူသော ပုဒ်
ဝါကျ၏၊ အတ္ထနိယမနတ္ထံ - အနက်သတ်မှတ် ဆုံးဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သိက္ခံ
အပစ္စက္ခာယာတိ ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ဟောအပ်၏၊ ဝါ-ဟောအပ်သည်မဟုတ်ပါလော၊
ဣတိ ဤဒိသိ ဤသို့သဘောရှိသော၊ စောဒနာ-သည်၊ သိယာ-၏၊ ဣတိအယံ-
သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း၊ တံ ဝစနေံ- ထိုစောဒကဆရာ၏ စောဒနာစကား
သည်၊ န-မသင့်၊ ဣတိ အယံ- သည်ကား၊ သောဓနာ- သုတ်သင်သောနေ့-ခြင်း
တည်း၊ ကသ္မာ- ကြောင့်၊ တံဝစနေံ- သည်၊ န - မသင့်သနည်း၊ ဣတိ အယံ-
သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အတ္ထဝနုက္ကမာ ဘဝံတော- အနက်အားဖြင့် အစဉ်
မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ ဝစနေံ-သည်၊ န-မသင့်၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊
ပရိဟာရော-တည်း။

ဟိ တံ သင်္ခေပံ ဝိတ္တာရေဿာမိ- အံ၊ သိက္ခာသင်္ခေပံ သမာပန္နောတိ- ဟူ၍၊
ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံ သိက္ခံ-
သို့၊ သမာပန္နော-၏၊ တံ သိက္ခံ-ကို၊ အပစ္စက္ခာယ စ- မစွန့်မချမူ၍လည်းကောင်း၊
ယံ သင်္ခေပံ-သို့၊ သမာပန္နော- ၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ သင်္ခေပေ-၌၊ ဒုဗ္ဗလျံ- အား
နည်းသောသူ၏အဖြစ်ကို၊ အနာဝိကတွာ စ-၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုစ္စမာနေ-
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အနုက္ကမေန- အားဖြင့်၊ အတ္ထော- အနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊
ဝုတ္ထော-ဆိုအပ်သည်၊ ဝါ- ဆိုရာရောက်သည် ဟောတိ- ၏၊ အညဿာ - သိက္ခံ
အပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာမှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝုစ္စ
မာနေ-သော်၊ အနုက္ကမေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္ထော-အပ်သည်၊
ဝါ-သည်၊ န ဟောတိ- မဖြစ်၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ ဣဒမေဝ ပဒံ - ဤ သိက္ခံ
အပစ္စက္ခာယ-ဟူသောပုဒ်ကို သင်လျှင်၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဝုတ္တံ- အပ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ
ပရိသမာပနံ- ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဣဒါနိ-၌၊ တဒုဘယံ-ထိုအနုက္ကမအားဖြင့် အနက်ဆိုရာရောက်ပုံ၊ မရောက်ပုံ
နှစ်ပါးစုံကို၊ ပါကဋ္ဌံ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဒဿေတုံဧဝ - ငှါသာလျှင်၊
တတ္ထာတိအာဒိ-အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်ဟုကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ တဒ

☞

ဘာဝေနာတိ-ဟူသည်ကား၊ တေသံ စိတ္တာဒိနံ-တို့၏၊ အဘာဝေန-မရှိသဖြင့်။ ။
 စဝိတုကာမတာ စိတ္တေနာတိ - ဟူသည်ကား၊ အပဂန္တုကာမတာ စိတ္တေန -
 သာသနာတော်မှပွဲခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော စိတ်ဖြင့်။ ။
 ဒဝါတိ-ဟူသည်ကား၊ သဟသာ-အဆတ်တလျှင် ရှောင်တခင်၊ ဟိသစ္စံ-၏-
 (တနည်း) ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကနိဿာမိ-အံ၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ အညံ-ဗုဒ္ဓံ
 ပစ္စက္ခာမိမ္မ တပါးသော စကားကို၊ ဘဏိတုကာမော - ပြောဆိုခြင်းငှါ အလို
 ရှိပါလျက်၊ သဟသာ-ဆောလျှင်စွာ၊ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိတိ-ဟူ၍၊ ဘဏတိ-ပြောဆို
 ငြားအံ့၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒဝါဘဏတိနာမ-မည်၏။

ရဝါတိ-ဟူသည်ကား၊ ဝိရဇ္ဈိတွာ-ချွတ်ချော်တိမ်းပါး မှား၍၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊
 ယော ဘိက္ခု-သည်၊ အညံ-ကို၊ ဘဏိတုကာမော - လျက်၊ ဝိရဇ္ဈိတွာ-၍၊ ဗုဒ္ဓံ
 ပစ္စက္ခာမိတိ-ဟူ၍၊ ဘဏတိ-အံ့၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ရဝါဘဏတိနာမ-မည်၏၊
 အယံ-ဤရဝါဘဏနသည်၊ ပုရိမေန-ရှေးဖြစ်သော ဒဝါဘဏနမှ၊ ကော ဝိသေ
 သော-အဘယ်သို့အထူးရှိသနည်း၊ (တနည်း) ဣဿ ဘဏနဿ-ဤရဝါဘဏန၏၊
 ပုရိမေန-မှ၊ ဝိသေသော-အထူးကား၊ ကော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဧ ပုစ္ဆေယျ-
 အကယ်၍ မေးငြားအံ့၊ ဧံ ပုစ္ဆန္တေ - ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ဝိသဇ္ဇေယျ- ရ၏၊
 ကိံဝိသဇ္ဇေယျ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။

ပုရိမံ-ရှေး၌ဖြစ်သော ဒဝါဘဏနသည်၊ ပဏ္ဍိတဿပိ-ပညာရှိသောသူ၏လည်း၊
 သဟသာဝသေန-လျင်မြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညဘဏနံ- တပါးသော
 စကားကို ဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣဒံ ပန ဘဏနံ - ဤ ရဝါဘဏန
 သည်ကား၊ မန္တတ္တာ-နံ၊ အသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မောမူဟတ္တာ-အလွန်တွေဝေ၊
 ခေလွန်း သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တဿ-သော၊ မောမူဟဿ - သော၊
 ပက္ခလန္တဿ -ချွတ်ချော်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဟံ-သည်၊ အညံ-တပါးသောစကားကို၊
 ဘဏိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဧန္တေတွာ-၍၊ အညဘဏနံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊
 အက္ခရသမယာနဘိညာတဇာယ ဝါ - အက္ခရာအပေါင်းကို မသိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကရဏသမ္ပတ္တိယာ - အက္ခရာကိုရွတ်ဆိုကြောင်း ဖြစ်သော
 ဌာန်ကချိမ်း၏ ပြည့်စုံခြင်း၏၊ အဘာဝတော ဝါ-မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ကထေတဗ္ဗံ-ပြောဆိုအပ်သော စကားကို၊ ကထေတံ-ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ အသက္ကော
 န္တော- မစွမ်းနိုင်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အညံ-တပါးသောစကားကို၊ ကထေန္တော-
 ပြောဆိုသောရဟန်းသည်၊ ရဝါဘဏတိနာမ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဧကေ-ဆရာ
 အချို့တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကြကုန်သေး၏။

သော ဘိက္ခု - သည်၊ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇံ - အပြစ်ကြီး အပြစ်ငယ်ကို၊ ဥပဇ္ဈာယော-
 ရှေးရှုကပ်ရပ်၊ ရှုကြည့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ ဥပဇ္ဈာ
 ယော- မည်၏၊ တံ ဥပဇ္ဈာယံ- ကို။ ။ ဧဝံ-သို့၊ တယာ-သည်၊ သဇ္ဈာယံတဗ္ဗံ-
 သရဇ္ဈာယံအပ်၏၊ ဧဝံ- သို့၊ တယာ- သည်၊ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ- ရှေ့သို့တက်အပ်၏၊
 ဣဘိအာဒိနာ-ဤ သို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝါ-အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာစာရသိက္ခာ
 ပနကော-အကျင့်ကို သင်စေတတ်သော ဆရာသည်၊ အာစရိယော-မည်၏။ ။
 ယော ဘိက္ခု-သည်၊ အန္တေ သမိပေ-၌၊ ဝသတိ-နေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
 သောဘိက္ခု-သည်၊ ဝိဘတ္တိအလောပေန- သို့ဝိဘတ်၏-ကျေခြင်းကြောင့်၊ အန္တေ
 ဝါသီ-မည်၏၊ ယထာ-ဥဒါဟရုဏ် အဘယ်နည်း၊ ဝနေကသေရုကာတိ-ဝနေကသေ
 ရုကာ အစရှိသော ဥဒါဟရုဏ်ကဲ့သို့ မှတ်လေ။

အနုဏ်။ ။ ဝနေကသေရုကာ - တောကုက္ကို ပင်တို့သည်၊ ဝိရဟန္တိ-
 ပေါက်ကုန်၏။

အဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ သမာနော-တူသော၊ ဥပဇ္ဈာယော-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊
 ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ သော ဘိက္ခု- သည်၊ သမာနုပဇ္ဈာယကော- မည်၏၊ ဧဝံ-
 ဤအဘူ၊ သမာနာစရိယကော-မည်၏။ ။ သဗြဟ္မစာရိန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခု-ကို၊
 ဟိ-နာမလာဘဟိတ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ-အံ့၊ သော
 ဘိက္ခု-ကို၊ ဝါ-သည်၊ ကေကမ္ပံ-တူသော လေးပါးသော ကံလည်းကောင်း၊
 ကေုဒ္ဓေသော-တူသော ပါတိမောက်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ သမသိက္ခတာ-တူသော
 သိက္ခာရှိသောသူ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမံ ဗြဟ္မံ- ဤမြတ်သော
 အကျင့်ကို၊ သမာနံ-အတူတကွ၊ စရတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗြဟ္မစာရိတိ-
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။

ဧဝံ ဝုတ္တာနန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဒဘာဇနီယေ-၌၊ ဝုတ္တာနံ-ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်သော၊ ဟိ-ဥပမာသောဝင် ထင်အောင်ပြဦးအံ့၊ လောကေ-၌၊ သဿာနံ-
 ကောက်တို့၏၊ ဝိရဟနဋ္ဌာနံ- ပေါက်ရောက်ရာအရပ်ကို၊ ခေတ္တန္တိ- ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ
 ယထာ-အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-ဘူ၊ ဣမာနိပိ ဗုဒ္ဓါဒိနိ ပဒါနိ-ဤဗုဒ္ဓံ အစရှိသော
 ပုဒ်တို့သည်လည်း၊ ဣမေသမ္ပိ ဗုဒ္ဓါဒိနိ ပဒါနံ- တို့၏လည်း၊ ဝါ-တို့သည်လည်း၊
 သိက္ခာပစ္စက္ခာနဿ- (၎င်း အလွတ်သမ္ပန်ကို အန္တတ္ထံ-၌ စပ်) သိက္ခာကျခြင်း၏၊
 ဝိရဟနဋ္ဌာနတ္တာ-ပေါက်ရောက်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခေတ္တန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ-အပ်ကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမေသံ ဒွါဝိသတိယာ ခေတ္တပဒါနန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပန-အပိုတပီးကို ငါးဦးအံ့၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တေသံ ခွါပိသတိယာသံ ခေတ္တ
 ပဒါနံ-တို့၏၊ ဝေဝနေနဟိပိ-ဝေဝနပရိယာယ်၊ သဒ္ဓါလှယ်တို့ဖြင့်လည်း၊ သိက္ခာ
 ပစ္စက္ခာနံ - သိက္ခာကျခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သဝေဝနနဿာတိ-
 ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်ပြီ၊ ဧကသ္မိ-ယေဝ အတ္ထေ-တခုသော
 အနက်၌သာလျှင်၊ ဝိဝိဓံ- အထူးထူး အပြားပြား ပျားစွာ၊ ဝေရံ-ဆိုခြင်းသည်၊
 ဝိဝေရံ- မည်၏၊ ဝိဝေရမေဝ- သည်သာလျှင်၊ ကပစ္စယဿ ၏၊ သကဏ္ဍေ -၌၊
 ပဝတ္ထနတော-ကြောင့်၊ ဝေဝရံ- မည်၏၊ ပရိယာယနာမံ- ပရိယာယ်အမည်ကို၊
 လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ ယံပဒံ-သည်၊ ဝေဝနေနဟိ- တို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ဝတ္တတိ- ၏၊
 ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ပဒံ- သည်၊ သဝေဝရံ-မည်၏၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
 ဧတ္ထ အဓိကာရေ- ၌၊ ဝတ္ထပဋ္ဌာနေ- ဝတ္ထပဋ္ဌာန်း၌၊ အာဂကံ- လာသော၊ နာမ
 သဟသံစ-အမည်တထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဝါဂါထာသု-တို့၌၊ အာဂကံ-
 သော၊ နာမသတန-ကိုလည်းကောင်း၊ ဣညာနိ-တပီးကုန်သော၊ ဂုဏတော-
 ဂုဏ်အားဖြင့်၊ လဗ္ဘမာနာနိ- ရအပ်ကုန်သော၊ နာမာနိ- ပျို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဗုဒ္ဓဝေဝနနာနိ- ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-အပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ-ကုန်သော၊ ဓမ္မဿ-၏၊
 နာမာနိ-တို့ကို၊ ဓမ္မဝေဝနနာနိ- တို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ- အပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ-
 သဗ္ဗေသု-ကုန်သော၊ ခေတ္တပဒေသု-တို့၌၊ သေ သော နယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-
 အပ်၏။

တေသု ၂၀၊ ဟောတိတိ - ဟူသည်ကား၊ ခွါပိသတိယာ - သော၊ တေသု
 ခေတ္တပဒေသု-တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ကံ ပဒံ-တပုဒ်ကို၊ ဝတ္ထုကာမဿ- ပြောဆို
 ခြင်းငှါ အလိုရှိပါက ကံ၊ တတော ပဒတော - ထိုတခုသောပုဒ်မှ၊ အညံ- သော၊
 ယံကိဉ္စိ - သော၊ ပ - ချီး - ပုဒ်ကိုလည်း၊ ဝစိဘေဒံ - နှုတ်မြွက်ခြင်းကို၊ ကတွာ - ဤ၊
 ဝဒတော - ပြောဆိုသော၊ တိဗ္ဗုနော - ၏၊ ခေတ္တပဒန္တောဝတ္ထော - ခေတ်ပုဒ်ကို
 အတုင်းငင်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊ သိက္ခာ ပစ္စက္ခာနံ - သိက္ခာ ကျခြင်းသည်၊
 ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော- တေသု ၂၀၊ ဟောတိ ဟူသော
 ပါဠိ၏အနက်အည်း၊ ဣဒံ အတ္ထဇာတ်-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊
 ကိံအတ္ထဇာတ်-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိအယံ-
 သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။

ပန ခံ ပါကဋံ ကရိဿာမိ-အံ့၊ အယံ ဘိက္ခု - (ဇဉ်) သည်၊ အဟံ - သည်၊
 ဗုဒ္ဓံ - ကို၊ ပစ္စက္ခာမိ-၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝတ္ထုကာမော- လျက်၊ ပဒပစ္စာဘိ-
 ဟူ၍၊

ပဌမပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ

၁၉၅

ပုဒ်ရှေ့နောက်ပြန်သည်ကို၊ ကတွာ- ဤ၊ ပစ္စက္ခာမိ ဗုဒ္ဓန္တိဝါ-ဟူ၍လည်း၊ သစေ
 ဝဒေယျ-ဌားအံ့၊ မိလက္ခဏာသာဒိသု- တောင်သူဘာသာ အစရှိသည်တို့တွင်၊
 အညတရဘာသာယ - အမှတ်မဲ့ဌား တပါးပါးသောဘာသာဖြင့်၊ တမတ္ထိဝါ-ထို
 ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိ ဟူသောသဒ္ဒါ၏အနက်ကိုလည်း၊ သစေ ဝဒေယျ- ဌားအံ့၊ ဥတ္တရိ
 မနုဿဝိဘဏ်- ဌ၊ အဟံ-သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနံ- ကို၊ သမာပဇ္ဇာမိ-ဝင်စား၏၊ ဣတိ-
 သို့၊ ဝတ္ထုကာမော- ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသောရဟန်းသည်၊ ဒုတိယဇ္ဈာနန္တိ- ဟူ၍၊
 ဝဒတိ သေယျထာပိ- ဆို၏သို့၊ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိတိ- ဟူ၍၊ ဝတ္ထုကာမော- လျက်၊
 ဥပ္ပုဋ္ဌိပါတိယာ-ကျိတကျအားဖြင့်၊ (ရွှေဥမင်) ဝါ- အစဉ်ချတ်သောအားဖြင့်၊
 ဓမ္မံ ပစ္စက္ခာမိတိ ဝါ- လည်းကောင်း၊ သဠဟူစာရိံ ပစ္စက္ခာမိတိ ဝါ-ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ သစေ ဝဒေယျ- ဌားအံ့၊ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ- အား၊ ဝဒတိ- ပြော
 ဆို၏၊ သော ပုဂ္ဂလော-ထိုပြောဆိုရာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ ဘိက္ခု
 ဘာဝံ- ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ- ရဟန်း၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အဓိသိက္ခာကို၊
 စတိတုကာမော- စွန့်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ ဧတ္ထကမ္မိ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်
 ရှိသော အနက်ကိုလည်း၊ သစေ ဇာနတ်-ဌားအံ့၊ ဇေသတိ-သော်၊ တဿ ဘိက္ခု
 နော- အား၊ ဝါ-၏၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ-သည်၊ ဝိရဒ္ဓန္တနာမ- ချတ်ယွင်းခြင်းမည်သည်၊
 နတ္ထိ- မရှိ၊ ခေတ္တမေဝ- သိက္ခာကျရာ ခေတ်သို့သာလျှင်၊ ဩတိဏ္ဍိ-သက်ဝင်၏၊
 သိက္ခာ- သည်၊ ဝါ- ကို၊ ပစ္စက္ခာတာဝ-ကျသည်သာလျှင်၊ ဝါ- ချအပ်သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ- ၏၊ သက္ကတ္တာ ဝါ- သိကြား၏အဖြစ်မှလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မတ္တာ
 ဝါ-မှလည်းကောင်း၊ စုတသတ္တောဝိယ - ရှေ့လျောစုတေ၊ သေသောသတ္တဝါ
 ကဲ့သို့၊ သာသနာ - အဓိသီလသာသနာမှ၊ စုတော -စုတေသည်၊ ဟောတိ- ၏၊
 ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော- အပ်၏။

အလန္တိပဒဿ - ၏၊ ဟောတု ပရိယတ္တန္တိ အတ္ထော - ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော- အပ်၏၊
 မေ-အား၊ ဗုဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ဟောတု - နေပါစေတော့၊ ပရိယတ္တံ - ငါ့ဟာငါ
 စွမ်းနိုင်၏။ ။ ကိံ နံ မေတိ ပဒတိကဿ-ကိံ နံ မေ ဟူသောပုဒ်တို့၏ သုံးခုတို့၏
 အပေါင်း၏၊ ဗုဒ္ဓေန-သည်၊ မယံ- ၏၊ ကိစ္စံ-ကို၊ ကရဏီယံ-အဘယ်မှာ ပြုအပ်
 ပြုပိုင် ပြုနိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဗုဒ္ဓေန- သည်၊ မယံ- ၏၊ ကိစ္စံ- ကို၊ ကိံသာဓေတဗ္ဗံ -
 အဘယ်မှာ ပြီးစေအပ်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်၏။ ။ န မမတ္ထောတိ- ဟူသည်ကား၊ မမ-အား၊ အတ္ထော-အကျိုးသည်၊
 နတ္ထိ-မရှိ။ ။ သုမုတ္တာဟန္တိ- ဟူသည်ကား၊ အဟံ-သည်၊ သုဠ-ကောင်းစွာ၊
 မုတ္တာ-လွှတ်ပြီ။ ။ ပုရိမေဟိ စုဒ္ဓသဟိ ပဒေဟိတိ-ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ-ဗုဒ္ဓ

အစရှိကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိပရိယန္တေဟိ - သဗြဟ္မစာရိသဒ္ဓါ၊ အဆုံးရှိကုန်သော၊
 ပုရိမေဟိ-ကုန်သော၊ စုဒ္ဓသဟိ- ကုန်သော၊ ပဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ယန္တုနာတံ ဗစ္စက္ခေ
 ယုန္တိ ဧတ္တ ဧတသ္မိံ ပါဌေ- ပါဌ်၌၊ သဏ္ဌိတော - ကောင်းစွာတည်သော၊ ယန္တု
 နာတိသော သဒ္ဓေါ-သည်၊ ပရိဝိတက္ကဒဿနေ-အကြံအစည်ကိုပြခြင်း၌၊ ပဝတ္ထော၊
 သော၊ နိပါဘော-နိပါတ်တည်း၊ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊
 ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ကိံ အတ္ထဇာတံ- သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ- ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ-
 သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။

အဟံ-သည်၊ ဗုဒ္ဓံ-ကို၊ သစေပစ္စက္ခေယျ-အံ၊ ဇေသတိ-သော်၊ မေ-အား၊ ဝတ-
 ကေန္တေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ သာဓု-ကောင်းသည်၊ သိယာ- ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ ဣဒံ
 အတ္ထဇာတံ- သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ- ဆိုအပ်သည်၊ ဝါ- ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ- ၏၊
 ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။ အာဒိသဒ္ဓေန- ဖြင့်၊ ပစ္စက္ခိန္တိဝါ-ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခိဿာမိတိ ဝါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တဝိဿာမိတိ ဝါ- ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဟောမိတိ ဝါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇာတောမိတိ ဝါ-ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ အမှီဘိ ဝါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇေဘူတာနံ-ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော သဒ္ဓါ
 တို့ကို၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန-အထူးကိုဆိုပြီးအံ၊ တံ-သည်၊ မံ-ကို၊ အဇ္ဇပဋ္ဌာယ-ယနေမှစ၍၊ ဂိဟိတိ-
 အိမ်ရှိသူ လူဟူ၍၊ ဓာရေဘိ-မှတ်လော့၊ ဣတိ ဝါ- သို့လည်းကောင်း၊ ဇာနာဟိ-
 သိလော့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ သဉ္ဇာနာဟိ- အမှတ်ပြုလော့၊ ဣတိဝါ-
 လည်းကောင်း၊ မနသိကရောဟိ-နှလုံးသွင်းလော့၊ ဣတိဝါ-လည်းကောင်း၊ သစေ
 ဝဒတိ-ငြားအံ့၊ အရိ သကေနဝါ-အရိယသညာ၊ မာဂဘောသာဖြင့်လည်းကောင်း၊
 မိလက္ခကေနဝါ-အက္ခိမလ၊ ရှိထများစွာ တပါးသောဘာသာဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ ဧတသ္မိံ အတ္ထေ- ထိုအနက်ကို၊ ဧဝံဝုတ္ထေ- ဤသို့ပြောဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ- အား၊ ဝဒတိ-၏၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ သစေ
 ဇာနာတိ- အံ့၊ ဇေသတိ-သော်၊ သိက္ခာ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပစ္စက္ခာတာ-သည်၊ ဝါ-
 သည်၊ ဟောတိ-၏။

သေသေသု- ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ ဥပါသကာတိအာဒိသု- အစရှိကုန်သော၊
 သတ္တသု-ကုန်သော၊ ပဒေသပိ- ပုဒ်တို့၌လည်း၊ သေနယော-ဤနည်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော-အပ်၏၊ စ-စဉ်းငယ်အမြွက်၊ ထူးရာချွန်ကို ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု
 ဒ္ဓိသု အရိယကမိလက္ခကေသု-တို့တွင်၊ မဂ္ဂဓဝေါဟာရော- မာဂဘောသာသည်၊

အရိယကံနာမ-မည်၏။ အနရိယကော- အရိယာတို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်သော၊ အန္ဓဒမိ
ဌာဒိ-မိုက်ကန်းသော ကျေးကုလားတို့၏ဘာသာ အစရှိသည်သည်။ ဗိလက္ခကံ
နာမ-မည်၏။

အက္ခရလိခနန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိတိအာဒိနာ- အစရှိသောနည်းဖြင့်၊
အညေသံ - တပါးသောသူတို့အား၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ- ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊
အက္ခရလိခနံ-အက္ခရာကို ရေးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ (ကာယပယောဂံ ၌ စပ်)။ ။
အဓိပ္ပာယဝိညာပကော- အလိုကိုသိစေတတ်သော၊ အင်္ဂုလိသင်္ကောစနာဒိကော -
လက်ချောင်းတို့ကို ကွေးခြင်းအစရှိသော၊ ဟတ္ထဝိကာရော- လက်၏ဖောက်ပြန်
ခြင်းသည်၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါ-ဟတ္ထမုဒ္ဒါမည်၏၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပဒေ-
ဤဟတ္ထမုဒ္ဒါ ဟူသောပုဒ်၌၊ အဝယဝဘူတော-သော၊ ဟတ္ထသဒ္ဓေါ- ကို၊ န ဘူ
မာနော သဗ္ဗံ ဟတ္ထံ မုခေ ပက္ခိပိဿာမိတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဟတ္ထသဒ္ဓေါ-ကို၊ တဒေက
ဒေသေသု-ထိုလက်၏အစိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အင်္ဂုလိသု-တို့၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗောဝိယ-မှတ်အပ်
သကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ တဒေကဒေသေသု- ကုန်သော၊ အင်္ဂုလိသု-တို့၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-
အပ်၏။

အနက်။ ။ဘူမာနော - ဆွမ်းစားသော၊ အဟံ - သည်၊ သဗ္ဗံ-
အလုံးစုံသော၊ ဟတ္ထံ-လက်ချောင်းကို၊ မုခေ- ခံတွင်း၌၊ န ပက္ခိပိဿာမိ -
မထည့်အံ့။

(ဤဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများတွင် အချို့စာအုပ်တို့၌ ဟတ္ထ
မုဒ္ဒါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အချို့စာအုပ်တို့၌ ဟတ္ထမုဒ္ဓာဒိ ဒဿနံ-ဟူ၍
လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးရှိ၏။ ဟတ္ထဿ မုဒ္ဒါ ဝိကာရော ဟတ္ထမုဒ္ဒါ-ဟု
ယောနောကြီး၊ ဂဏ္ဍိသစ်ဆရာတို့ ဝိဂြိုဟ်ဆို၏။ ဟတ္ထမုဒ္ဓာဒိဒဿနံ သာ
သင့်ရာ၏။ အကြောင်းကား ဟတ္ထမုဒ္ဓိ-၌ မုဓာတ်၊ တိ-ပစ္စည်း မုဓာတ်သည်
ဗန္ဓနတ္ထံသို့မဟုတ် သံကောစနတ္ထံ၊ ဟတ္ထဝိကာရောသည် အင်္ဂုလိသံကောစန
၏ အဓိပ္ပာယ်စကားကျ အဘိဓေယျသာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။)

တသ္မာ-ထိုသို့ ဟတ္ထသဒ္ဓါ၏ တဒေကဒေသ အင်္ဂုလိတို့၌ ရှိအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဓိပ္ပာယဝိညာပကဿ - အလိုကို သိစေတတ်သော၊ အင်္ဂုလိသင်္ကော
စနာဒိနော-လက်ချောင်းတို့ကို ကွေးခြင်း အစရှိသော၊ ဟတ္ထ ဝိကာရဿ- လက်
ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ဒဿနံ- ပြခြင်းသည်၊ ဟတ္ထမုဒ္ဓာဒိဒဿနံ - မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊
ဧတ္ထ ပါဌေ - ၌၊ အတ္ထော- ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-အပ်၏။ အာဒိသဒ္ဓေန- ဖြင့်၊ သိသ

ကမ္ပနဒဿနာဒိ - ဦးခေါင်းလှုပ်ခြင်းကိုဖြင့်ခြင်း အစရှိသည်ကို၊ သက်ဟကာရော-
သည်၊ သက်ဟာတိ-၏။

ဥမ္ပတ္တကခိတ္တစိတ္တဝေဒနာဒိနန္တိ ဧတ္ထ ပါဌေ-၌၊ ပိတ္တမ္ပတ္တကော-သည်းခြေရူး
ရူးသောသူသည်။ ဥမ္ပတ္တကောတိ ဥမ္ပတ္တကောနာမ-မည်၏။ ယက္ခေဟိ-ဘိလူး
တို့သည်၊ ကာကခိတ္တဝိက္ခေပေါ-ပြုအပ်သော စိတ်၏ ပျံ့လွင့်ခြင်းရှိသောသူသည်။
ယက္ခမ္ပတ္တကော-ဘိလူးကြောင့် ရူးသောသူသည်။ ခိတ္တစိတ္တောတိ ခိတ္တစိတ္တော
နာမ-မည်၏။ ဣတိဣဒံအတ္ထဇာတံ-သည်။ ဝုတ္တံ-သည်။ ဟောတိ-၏။ ပန-ဂန္ထဂရု
မျှော်ဘောက်ရှု၍ ယခုအနေ မှာခဲ့ပေအံ့၊ ဥဘိန္နန္တိယောကံကုန်သော ရူးသော
သူတို့၏၊ ဝိသေသော- အထူးသည်။ အနာပတ္တိဝါရေ-၌၊ အာဝိ- ထင်စွာ၊ ဘဝိ
သဘိ-လက္ခံ၊ ဗလဝတိယာ- အားရှိသော၊ ဒုက္ခဝေဒနာယ-ဖြင့်၊ ဝါ-ရုက္ခ
ဝေဒနာသည်။ ဖုဋ္ဌော-နှိပ်စက်အပ်သော၊ မုစ္ဆာပရေတော - တွေဝေ မိန်းမော
မြောနေခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်။ ဝေဒနာဇ္ဇောတိ ဝေဒနာဇ္ဇော
နာမ-မည်၏။ ဝိပ္ပလ္လာန္တေန-အထူးထူး အပြားပြား ပြောဆိုသော၊ ဝါ-ယောင်
ယမ်း၍ ပြောဆိုသော၊ တေန ဝေဒနာဇ္ဇေန - ထိုဝေဒနာနှိပ်စက်အပ်သော
ရဟန်းသည်၊ ပစ္စက္ခာတာပိ သိက္ခာကို ချပင် ချအပ်ပါသော်လည်း၊ အပစ္စက္ခာ
တာ- သိက္ခာမချအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

မနုဿဇာတိကော ဟောတိတိ-ဟူသည်ကား၊ သဘာဝေါဝါ-သဘောဟူသည်
မူလည်းဖြစ်သော၊ ဝိသဘာဝေါဝါ- သဘောမတူသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဂဟ
ဌောဝါ-လူမှုလည်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ - ရဟန်းမူလည်းဖြစ်သော၊ ဝိညူ-
သိကြားလိမ္မာသော၊ ယောကောစိ - အမှတ်မဲ့သော၊ မနုဿော - လူသည်၊
ဟောတိ-၏။ ဥမ္ပတ္တကာဒိနန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ-၌၊ နိဝိဋ္ဌေန-တည်သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန-
ဖြင့်၊ ခိတ္တစိတ္တဝေဒနာဇ္ဇောတာ တိရုစ္ဆာနဂတာနံ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သောသူ၊ ဝေဒနာ
နှိပ်စက်အပ်သောသူ၊ နတ်၊ တိရုစ္ဆာနံတို့ကို၊ ဂဟဏံ-ယူခြင်းကို၊ ကတံ-အပ်၏။
တတြ ဘေသု ပုဂ္ဂလေသု-ထိုအာဒိ၊ အာဒိဝန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဥမ္ပတ္တကခိတ္တစိတ္တ
ဝေဒနာဇ္ဇောတိရုစ္ဆာနဂတာနံ - တို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ပစ္စက္ခာတာပိ - သော်လည်း၊
အာနာနတာဝေဒနာ - မသိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပစ္စက္ခာတာ - သည်၊
ဟောတိ-၏။

ပန-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဒေဝတာယ ၏၊ ဝါ-သည်၊ (သန္တိကေ၊ ဇာနနဘာဝေ-
တို့၌စပ်) သန္တိကေ-၌၊ ပစ္စက္ခာတာပိ-သော်လည်း၊ အတိဓိပ္ပံ- အလွန်ဂုဏ်မြန်စွာ၊

ပဌမပါရာဒိကဝတ္ထုနာ

၁၉၉

ဇာနနဘာဝေန-သိတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပစ္စက္ခာတာ-သည်၊ ဟောတိ-
၏၊ ဒေဝတာနာမ- နတ်တို့မည်ကုန်သည်၊ မဟာပညာ-ကြီးသောပညာရှိကုန်သည်၊
လိဟေတုကပဋိသန္ဓိကာ - တိဟိတပဋိသန္ဓေ ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ အတိဗိပ္ပံ-
အလွန်လျင်စွာ၊ ဇာနန္တိ-ကုန်၏၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တေစိတ္တနာမ-ဤစိတ်မည်သည်၊
လဟုပရိဝတ္တိ-လျင်စွာဖြစ်တတ်၏၊ ဝါ-လျင်သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဟုတ္တာ-ကြောင့်၊
စိတ္တလဟုကဿ-စိတ်မြန်သောရဟန်းအား၊ ဝါ-၏၊ စိတ္တဝေသနေဝ-အားဖြင့်
သာလျှင်၊ အတိဗိပ္ပံ-စွာ၊ ဝိနာသော- ပျက်စီးခြင်းသည်၊ မာ အဟောသိ- မဖြစ်
ပါစေလင့်၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတာ-ကြံစည်ပြီး၍၊ ဒေဝတာယ-၏၊ သန္တိကေ-၌၊
သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ-ကို၊ ပဋိက္ခိပိ-ပယ်တော်မူလေပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ န စဉ်မှတ္တကာ
ဒိနံ အညတဓာတုတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ဒုတေနဝါတိ-ဟူသည်ကား၊ တံ-သည်၊ မမ-၏၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနဘာဝံ-ကို၊
ကံထေဟိ-ပြောလော့၊ ဣတိ-သို့၊ မုခသာသနဝသေန- နှုတ်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုတေနဝါ- တမန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏေနဝါတိ- ဟူသည်
ကား၊ ပဏ္ဏ-စာရွက်၌၊ လိခိတာ- ရေး၍၊ ပဟိဏဝသေန-ပို့ခြင်း၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပဏ္ဏေနဝါ-စာရွက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ (အာရောစနံ-၌ဝပ်။)

တေ-ထိုသူတို့သည်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနဘာဝံ-သိက္ခာချသည်၏အဖြစ်ကို၊ သစေ
ဇာနန္တိ-အကယ်၍သိကုန်ငြားအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ပန္နော-စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော -
အပ်၏။ ။ အာဝဇ္ဇနသမယေတိ-ဟူသည်ကား၊ အတ္တာဘောဂသမယေ-အနက်ကို
ဆင်ခြင်ရာအခါ၌၊ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမိနာ ပဒေန-ဖြင့်၊ တံဏေယေဝ-ထို
ပြောဆိုရာ ခဏ၌သာလျှင်၊ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ မရှေးမနှောင်း၊ ဒုဇ္ဇေနံ- သိနိုင်ခဲ့၏၊
ဣတိ ဣမံ အတ္တံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဒသေတိ-၏၊ ဝစနာနန္တရမေဝါတိ
ပဒဿ-၏၊ ဝစနဿ- ပြောဆိုခြင်း၏၊ အနန္တရမေဝ - အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊
အာဝဇ္ဇနသမယေဝ- ဆင်ခြင်ရာအခါ၌သာလျှင်၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်၏၊ ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဝေသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ စိရေန-မှ၊
ဇာနနံ-သိခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်တော်မူ၏။

ဥက္ကဏ္ဍိတောတိ - ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ- ၌၊ အနဘိရတိယာ-
မဓ္မေလျော်ခြင်းဖြင့်၊ ကိစ္ဆဇီဝိကပတ္တော - ဆင်းရဲငြိုငြင်၊ အသက်ရှင်ခြင်းသို့
ရောက်၏၊ အထဝါ-တနည်းသော်ကား၊ (တနည်း) အထ ပုဗ္ဗော-ရှေးဖြစ်သော၊
နယော - ဒုတိယာတပျုရိသ်သမာသ် နည်းသည်၊ ယုတ္တော - ပရိယာယ်တမျိုး

အားဖြင့် သင့်ပါပေ၏။ ဝါ အပရော - တပါးသော၊ နယော - ဗဟုဗ္ဗိဟိ
သမာသနည်းကို၊ မယာ - သည်၊ ဝုစ္ဆတ - အပ်၏၊ အဟံ - သည်၊ အဇ္ဇ -
ယနေ၊ ယာမိ - သွားအံ၊ သေ - နက်ဖြန်၊ ယာမိ - သွားအံ၊ ဣတော - ဤ
အရပ်မှ၊ ဝါ - သို့၊ ယာမိ - အံ၊ ဧတ္ထော - ထိုအရပ်မှ၊ ဝါ - သို့၊ ယာမိ - အံ၊
ဣတိ - သို့၊ ဥဒ္ဓံ - အထက်၌၊ ကဏ္ဍိ - လည်ကို၊ ကတော - ရှိ၊ ဝိဟရမာနော -
နေသည်၊ 'ဝိက္ခိတ္တော-ပျံလွင့်သည်၊ အနေကဏ္ဍေါ-မတည်ကြည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊
ဣတိ ဣဒံ အတ္တဇာတံ- သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ စ- ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊
ဣဒံဝစနံ - ဤ ဥက္ကဏ္ဍိတော ဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ အနဘိရဘော သာမညာ စပိတု
ကာမောတိအာဒိနံ - အစရှိသောသဒ္ဓါတို့ကို၊ ဥပလက္ခဏံ - ကပ်၍မှတ်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ - ၏။

၂၀၀

ယေနကေနစိ ၂၀၊ ဇာနန္တိတိ - ဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဏ္ဍိတောတိဝါ- ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဂိဟိဘာဝံ ပတ္ထေတိတိဝါ-လည်းကောင်း၊ သာမညာ စပိတုကာမောတိ
ဝါ - လည်းကောင်း၊ ယေနကေနစိ - အမှတ်မဲ့ငြား တပါးပါးသော၊ အကာ
ရေန- ဖြင့်၊ တာဝ ဇာနန္တိ - သိကုန်အံ၊ (တာဝသဒ္ဓါ- အနုညာတ ကြံသည်။)
ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ ဣဒံ သိက္ခာပစ္စက္ခာနဉ္စ - သည်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ-အထက်၌၊
အဘူတာရောစန ဒဠုလ္လဝါစာအတ္တကာမဒုဋ္ဌဒေါသဘူတာရောစနသိက္ခာပဒါနိစ-
သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေပရိစ္ဆေဒါနိ-တူသောအပိုင်းအခြားရှိကုန်၏၊
အာဝဇ္ဇနသမယေ-ဆင်ခြင်ရာအခါ၌၊ ဉာတေဝေ-သိအပ်သော်သာလျှင်၊ သိသံ -
အာပတ်တည်းဟူသော ဦးခေါင်းသို့၊ ဇန္တိ - ရောက်ကုန်၏၊ အယံဘိက္ခု - သည်၊
ကိဝံစနံ - ကို၊ ဘဏတိ- သနည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ကမ်တာ ကမ်ဇန္တေန - ယုံမှားသော
သူသည်၊ ဝိရေန-ကြာမြင့်မှ၊ ဉာတေ- သိအပ်သည်ရှိသော်၊ သိသံ-သို့၊ န ဇန္တိ -
မရောက်ကုန်၊ တေန-ကြောင့်၊ အထ အပရဘာဂေတိအာဒိ- သော၊ ယံဝါကျံ -
သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဒိန္နံ-နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဌိတဋ္ဌာနေ-တည်ရာအရပ်၌၊ ဒိန္နမ္ပိ-တို့အား
လည်း၊ နိယမေတွာ-မှတ်၍၊ အဟံ-သည်၊ ဧတေသံ- တို့အား၊ အဘရောစေမိ-၏၊
ဣတိ-သို့၊ အထ ဝဒတိ-ငြားအံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တေသု ဒွိသု-တို့တွင်၊ ကေသ္မိံ
ဇာနန္တေပိ- သိသော်လည်းကောင်း၊ ဒွိသု - တို့သည်၊ ဇာနန္တေသုပိ- ကုန်သော်
လည်းကောင်း၊ သိက္ခာ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပစ္စက္ခာဘာ-ချအပ်သည်၊ ဝါ- ကျသည်၊
ဟောတိ-၏၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ သမ္ပဟုလေသုပိ-များစွာကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်း၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဝုတ္တန်ယေနာတိ-ဟူသည်ကား၊ တဿဝစနာနန္တရန္တိအာဒိနာ -

သော၊ ဝုတ္တေန-သော၊ နယေန-ဖြင့်။ ။ သောကောစိ မနုဿဇေတိကောတိ -
ဟူသည်ကား၊ အန္တမသော- ယုတ်သေးအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ နဝကမ္ပိကံ-အမှု
သစ်၌ယှဉ်သောသူကို၊ ဥပါဒါယ- အစပြု၍၊ ယောကောဝိ- သော၊ မနုဿာ-
သည်၊ (ဇာနာတိ- ဌိစပ်)။ ။ ဟိ-သာဓုမှတစ်ပါး၊ သာကေကိုဆိုဦးအံ့၊ သန္တေ
ပါသာဒိကာယံ - သမန္တပါသာဒိကာ အမည်ရှိသော ဝိနည်းပါရာဇိက၏ အဋ္ဌ
ကထာ၌၊ သစေ ပန အနာဘိရတိယာ ၊ ပ၊ သိက္ခာတိ- ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊ ဇေတိ
ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အင်ပြီ။

အနက်။ ။ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ အနာဘိရတိယာ- မမေ့လျော့ခြင်း
ဖြင့်၊ ဝါ- သည်၊ ပိဋ္ဌိတော- နှိပ်စက်အပ်သော ရဟန်းသည်၊ သဘာဂေ-
တူသော အဗ္ဗိရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု - တို့ကို၊ ပရိသင်္ကမဒနော - ယုံမှား
သင်္ကာသည်ဖြစ်၍၊ ယောကောစိ - သည်၊ ဇာနာတု - သိစေသတည်း၊
ဣတိ - သို့၊ စိန္တေတော - ကြံစည်ပြီး၍၊ ဥစ္စာသဒ္ဓံ - မြင့်သောအသံကို၊
ကဏ္ဍေန္တော - လျက်၊ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိတိ - ဟူ၍၊ ဝဒတိ - ၏၊ တဉ္စ ဥဇ္ဇာ
သဒ္ဓံ - ထိုမြင့်သောအသံကိုလည်း၊ အဝိဒ္ဓရေ - အနီး၌၊ ဌိတော - တည်
သော၊ နကမ္ပိကော ဝါ- အမှုသစ်၌ယှဉ်သောသူသည် လည်းကောင်း၊
အညော - သော၊ သမယညူ - အယူကိုသိသော၊ ပုရိသော ဝါ- သည်
လည်းကောင်း၊ သုတော - ၍၊ အယံသမဏော - သည်၊ ဥက္ကဏ္ဍိတော-
ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ခဲ့၏၊ ဂိဟိဘာဝံ - ကို၊ ပတ္ထေတိ- တောင့်တခဲ့၏၊
သာမညာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်မှ၊ စုတော - ရွှေ့လျောလို၏၊ ဣတိ - သို့၊
သစေ ဇာနာတိ-ငြားအံ့၊ ဇေသတိ-သော်၊ သိက္ခာ - သည်၊ ဝါ-ကို၊
ပစ္စက္ခာတာ သည်၊ ဝါ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ဝစနတ္ထံ- ကို၊ ဥ တွာပိ- သော်လည်း၊ အယံဘိက္ခု- သည်၊ ဥက္ကဏ္ဍိတောတိ ဝါ-
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂိဟိဘာဝံ ပတ္ထေတိတိ ဝါ- လူ၏အဖြစ်ကို အလိုရှိ၏ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ သစေ ဇာနာတိ - ငြားအံ့၊ ဇေသတိ - သော်၊ သိက္ခာ- သည်၊ ဝါ-ကို၊
အပစ္စက္ခာတာ - သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ပန- အနွယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝစနတ္ထံ- ကို၊
အဇာနိတွာပိ- သော်လည်း၊ ဥက္ကဏ္ဍိတောတိ ဝါ- ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂိဟိဘာဝံ
ပတ္ထေတိတိ ဝါ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သစေ ဇာနာတိ - အံ့၊ ဇေသတိ- သော်၊
သိက္ခာ - သည်၊ ဝါ- ကို၊ ပစ္စက္ခာတာ - သည်၊ ဟောတိ- ၏။ ။ ဒဝါယဗိတိ-
ဟူသည်ကား၊ ကိဋ္ဌာဓိပ္ပာယေနပိ-မြူးထူးပျော်ပါး ကစားလိုသဖြင့်လည်း၊ ဝိတ္တာဒိနံ
ဝါ ဝသေနာယိ - ဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တာဒိနံ - အဓိရှိကုန်သော၊ ဆဋ္ဌင်္ဂါနံ ဝါ-

ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါရှိ၏လည်း။ ဝသေန- အားဖြင့်။ ။ စ-အကျယ်ဗျာသ
စုဏ္ဏိယမှတစ်ပါး၊ အကျဉ်း သင်္ဂဟဂါထာကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ အဓိကာရေ-
ဤသိက္ခာသုသောအရာ၌။

မိတ္တဉ္စ - သာသနာတော်မှ ရွှေ့လိုစိတ် လည်းကောင်း၊ ခေတ္တဉ္စ-
သိက္ခာကျရာ ခေတ်ပုဒ်လည်းကောင်း၊ ကာလော စ- ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ အနာ-
မဉ္ဇကာလ လည်းကောင်း၊ ပယောဂေါ စ- ဝါစသိက္ခာပုယောဂလည်း
ကောင်း၊ ပုဂ္ဂလော စ- အနုမ္မတ္တကဒိ လူ့ဂုဏ်လည်းကောင်း၊ တလာ- ထိုမှ
တစ်ပါး၊ ဝိဘာနနံ စ - သိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ- သို့၊ သိက္ခာယ- ၏၊
ပစ္စက္ခာနံ- သည်၊ ဆဋ္ဌင်္ဂကံ - ခြောက်ပါးသော အင်္ဂါရှိ၏၊ ဣတိ- သို့၊
သင်္ဂဟဂါထာ- သည်၊ ဟောတိ- ၏။

သဗ္ဗသော ဝါ ပန အပစ္စက္ခာနေနာတိ- ဟူသည်ကား၊ ယေန ပရိယာယေန-
အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ တတော ပရိယာ-
ယဘော - ထိုအကြောင်းမှ၊ ကေဿပိ - လည်းဖြစ်သော၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနဿ-
သိက္ခာကျကြောင်း ပရိယာယ်၏၊ အဘာဝေန - မရှိသဖြင့်၊ ပန- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
ဣမိနာ ပါဠေန- ဤ သဗ္ဗသော ဝါ ပန အပစ္စက္ခာနေနာ- ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ အဟံ-
သည်၊ ဣမံ ပဒံ- ကို၊ သာသေသာဒိ- ကြားသိစေချင်အံ့၊ သိက္ခာ-ကို၊ ပစ္စက္ခာပိ-
အံ့၊ ဣတိ- သို့၊ ပဝတ္တမိတ္တုပ္ပါဒဿ- ဖြစ်သောမိတ္တုပ္ပါဒ်၏၊ အဘာဝံ- ကို၊ သင်္ဂဟ-
ကာရ- သည်၊ ဒဿေတိ- ၏၊ ဟိသမ္ပံ- ၏၊ ယဿ သိက္ခာနော အား၊ ဝေရူပေါ-
သော၊ စိတ္တုပ္ပါဒေါ - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ သော သိက္ခာ - သည်၊ သဗ္ဗသော
န ပစ္စက္ခာတိနာမ- မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ (ဤ၌ ဣတိသဒ္ဒါ
ပျေခည်ပေါင်း ဆိုပြီးဝါကျလည်း “ယေန ယေန ပရိယာယေန” ဟု အချို့ စာအုပ်
၌ ရှိ၏၊ တဘော ကေဿ- ဆောက်သော် ယေန- တံ ပိုသည်။)

သိက္ခာ ပစ္စက္ခာနဿာတိ - ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓ ပစ္စက္ခာမိတိ အဘိ သိက္ခာ
ပစ္စက္ခာနဿာ - အစရှိသော သိက္ခာချခြင်း၏။ ။ အတ္ထဘူတံ ကေစံ ဒုဗ္ဗလုန္တိ-
ဟူသည်ကား၊ အဟံ- သည်၊ ဗုဒ္ဓံ- ကို၊ ပစ္စက္ခာမိ- စွန့်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒတိ -
ပြောဆို၏၊ ဝိညာပေတိ - သိစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ - တို့၊ ဝေမ္ပိ - ဤသို့ပြောကြား
သိစေသော်လည်း၊ ဒုဗ္ဗာယာဓိကမ္ပဉ္ဇေဝ - သိက္ခာပုဒ်၌ အားနည်းသောသူ၏အဖြစ်
ကို ဆင်စွာပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သိက္ခာ- သည်၊ ပစ္စက္ခာတာ စ - ကျသည်
လည်းကောင်း၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိအာရိနာ - ဤသို့အစသော နည်းဖြင့်၊
ဝုဠေပေါ- ကုန်သော၊ ဝေနေဟိ - တို့ဖြင့်၊ သိက္ခာ ပစ္စက္ခာနဉ္စ-သိက္ခာစွန့်ခြင်းသည်

☞

လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္မဉ္စ- သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ- ခေါ်၊ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာ
မိတိအာဒိကံ- အစရှိသော၊ အတ္ထဘူတံ - အဘိဓယေ၊ အနက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံ
ဒုဗ္ဗလျ-ကို၊ အနာဝိကတွာ-၍။

ပန သစ္စံ-ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိတိ အာဒိမိ-ကို၊ ဝုတ္တေ-သော်၊
သိက္ခာပရိပူရဏေ- သိက္ခာကိုဖြည့်ကျင့်ခြင်း၌၊ ဒုဗ္ဗလဘာဝဿာပိ- သိက္ခာပုဒ်၌
အားနည်းသောသူ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဂမ္ပမာနတ္တာ-သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဣဒံ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္မံ-သည်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနဿ-၏၊ အတ္တော-အဘိဓယေ၊ အနက်
တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ-အပ်၏၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါဠိ-ဤ
သဗ္ဗသော ဝါ ပန-အစရှိသော ပါဠိ၌၊ ဝုတ္တေန-သော၊ အတ္ထဘူတန္တိ ဣဓိနာ
ပဒေန-ဖြင့်၊ ယန္တုနာဟံ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခေယျန္တိအာဒိကံ- အစရှိသော၊ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္မံ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ-၏။

ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ - ကြောင့်၊ အတ္ထဘူတန္တိဣဓိနာ - ဖြင့် ၊ ပ၊
ပဋိက္ခိပတိ- သနည်း၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း၊ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊
ယေန ဝစနေန- ဖြင့်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနဉ္စေဝ- သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္မဉ္စ-
သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-ခေါ်၊ တဒေဝ ဝနေ- ထို ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိ အစရှိသော
သဒ္ဒါသည်သာလျှင်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနဿ- ၏၊ အတ္ထဘူတံ- ၏၊ ပန- ဗျတိရေကကို
ဆိုဦးအံ့၊ ယေန ဝစနေန- ဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္မဓေဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-ခေါ်၊
သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ- သည်၊ န ဟောတိ- မဖြစ်၊ တံ ဝစနံ-ထိုယန္တုနာဟံ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခေယျ
အစရှိသောသဒ္ဒါသည်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနဿ- ၏၊ အတ္ထဘူတံ- သည်၊ န ဟောတိ-
မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ အတ္ထဘူတန္တိ ဣဓိနာ ပဒေန- ဖြင့် ၊ ပ၊ ပဋိက္ခိပတိ-
ပယ်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ရာဂပရိယုဋ္ဌာနေန- ရာဂ၏ထိုးကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ- ရာဂ၏တက်ကြွခြင်းဖြင့်၊
သဒိသဘာဝါပတ္တိယာ - တူသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိထုနာနံ- တူသော
သူတို့၏၊ အယံ- ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဓမ္မောဝ- မေထုန်အကျင့်
ကိုသာလျှင်၊ မေထုနောတိ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ- အပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊
ရာဂပရိယုဋ္ဌာနေနာတိအာဒိ- သော၊ ယံဝါကျံ- သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံဝါကျံ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ- ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ-၌၊ ရာဂပရိယုဋ္ဌာနေနာတိ- ဟူသည်ကား၊ ရာဂဿ- ၏၊
ပရိယုဋ္ဌာနေန-ထိုးကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ မေထုနရာဂဿ - ၏၊ ပဝတ္ထိယာ - ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊

ပရိယောနံ စိတ္တဟာယ - ထက်ဝန်းကျင်မှ မြေးယုက်အပ်သော စိတ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ အတ္ထော - ရာဂပရိယုဋ္ဌာနေန ဟူသောပုဒ် ၏အနက်တည်း၊ ဓမ္မောတိ - ဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈာစာရ- လွန်ကျူးလွမ်းမိုးသော အကျင့်တည်း၊ လမ္မဘေ - တွဲရရဲဆွဲ၏၊ ဝိလမ္ဘဘေ- တွဲရရဲဆွဲ၏၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ- ဤသို့အစရှိသောဝါငြ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဥပသက္ကဿ - ပဋိဟူသော ဥပသာရ၏၊ ကောစိ- သော၊ အတ္ထဝိသေသော- အနက်ထူးသည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သေဝေယျာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇေယျာတိ - ဟူသည်ကား၊ အဘိဘုယျ - လွမ်းမိုး၍၊ အာပဇ္ဇေယျ- ရောက်ငြားအံ့။

သဗ္ဗန္တိမေနာတိ - ဟူသည်ကား၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္ထိ ၂၀၊ စာတုမဟာရာဇိက မနုဿိတ္ထိနာဂဂရုဋ္ဌမာဏဝိကာနံ-ပရနိမ္မိတဝသဝတ္ထိနတ်သမီး၊ နိမ္မာနရတိနတ်သမီး၊ တုသိတာနတ်သမီး၊ ယာမာနတ်သမီး၊ တာဝတိံသာနတ်သမီး၊ စာတုမဟာရာဇိ နတ်သမီး၊ လူမိန်းမ၊ နဂါးမ၊ ဂဠုန်မအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာသံ- အလုံးစုံသော မိန်းမတို့အောက်၊ အန္တိမေန - အယုတ်ဆုံး ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ။ တိရစ္ဆာနဂတာယ ပီတိ - ဟူသည်ကား၊ တိရစ္ဆာနေသု- တို့၌၊ ဥပ္ပန္နာယ- ဖြစ်သောမိန်းမ၌၊ တေန- ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓိဝသေနာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ စ- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ပါရာဇိကဿ-ပါရာဇိကအာပတ်၏၊ ဝတ္ထုဘူတာ- တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိဝ - တိရစ္ဆာန်မကိုသာ လျှင်၊ တိရစ္ဆာနဂတာတိ- ဟူ၍၊ ဂဟေတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ သဗ္ဗာ- အလုံးစုံသော မိန်းမကို၊ တိရစ္ဆာနဂတာတိ- ဟူ၍၊ န ဂဟေတဗ္ဗာ - မယူအပ်၊ အယံ- ဤဆိုအပ် လတ္တံ့သည်ကား၊ တတြ တိဿံ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိယံ- ၌၊ ပရိစ္ဆေဒေါ- အပိုင်း အခြားတည်း။

အပဒါနံ- အခြေမဲ့သော တိရစ္ဆာန်မတို့တွင်၊ အဟိမစ္ဆာ စ - ငြေမ၊ ငါးမတို့လည်းကောင်း၊ ဒွိပဒါနံ- အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော တိရစ္ဆာန်မတို့ တွင်၊ ကုက္ကုဒ္ဓိ စ- ကြက်မလည်းကောင်း၊ စတုပ္ပဒါနံ- တို့တွင်၊ မဒ္ဒာရိ စ- ကြောင်မလည်းကောင်း၊ ဣမာ ဣတ္ထိယော - ဤတိရစ္ဆာန်မတို့သည်၊ ပါရာဇိကဿ-ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၏၊ ဝါ-ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၏အကြောင်း ဖြစ်သောအာပတ်၏၊ ဝတ္ထု - တည်ရာတို့တည်း၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပရိစ္ဆေဒေါ- တည်း။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာသံ- ၌၊ အဘိဂ္ဂဟဏေန- အဘိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝါ- အဟိပုဒ်ကို ယူခြင်းဖြင့်၊ ဝါ- ယူအပ်သော အဘိပုဒ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာပိ - အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊

အဝဂရဂေါနသဒိဘေဒေါ - စပါးကြီး၊ ငန်းဝါကြား အစရှိသော အပြား
 ရှိသော၊ (ဂေါနသကို စပါးအုံးလည်း ဟူ၏)၊ ဒီသဘာဝိ- ကျောက်ရှည်
 မျိုးကို၊ ဂဟိတာ-ယူအပ်၏၊ တသွာ-ကြောင့်၊ ဒီသဘာဝိသု-တို့တွင်၊ ယတ္ထ
 ယသံ ဒီသဘာဝိယံ-၌၊ တိဏ္ဍံ- သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါနံ-တို့တွင်၊ အညတရသ္မိ-
 သော၊ မဂ္ဂေ-၌၊ တိလဖလမတ္တံ-နှမ်းတစေ့ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အင်္ဂါဇာတ်ကို၊
 ပဝေသေတုံ - သွင်းခြင်းငှါ၊ ဝါ-ဝင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ - တတ်ကောင်း၏၊
 သာ-ထိုကျောက်ရှည်မျိုးသည်၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အဝသေသာ-
 ကြွင်းကျန်သော ကျောက်ရှည်မျိုးသည်၊ ဒုက္ကဋ္ဌ ဝတ္ထု-သည်၊ ဟောတိ - ၏၊
 ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏၊ မစ္ဆဂ္ဂဟဏေန-ဖြင့်၊ မစ္ဆကစ္ဆပဏ္ဏုကာဒိဘေဒါ-
 ငါး၊ လိပ်၊ ဖား အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ဥဒကဇာတိ - ရေမျိုး ရေနှယ်ကို၊
 သင်္ဂဟိတာ-ပေါင်း၍ ယူအပ်၏၊ တတြာပိ တိသံ ဥဒကဇာတိယံ - ထိုရေမျိုး
 ၌လည်း၊ ဒီသဘာဝိယံ - ၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ- သာလျှင်၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု စ- ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု စ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ အယံ-သည်ကား၊ ဝိသေသော-ဒီသဘာဝိမှအထူးဟည်း၊
 ပတင်္ဂမုခမဏ္ဍုကာနာမ-ပတင်္ဂမုခ အမည်ရှိကုန်သော ဖားတို့သည်၊ ဟောန္တိ-
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ မဏ္ဍုကာ-နံ-ထို ပတင်္ဂမုခ အမည်ရှိကုန်သော ဖားတို့၏၊
 မုခသဏ္ဌာနံ- ခံဘွင်းသဏ္ဌာ-န်သည်၊ မဟန္တံ-ကြီးကျယ်၏၊ ဆိဋ္ဌံ-အပေါက်သည်၊
 အပ္ပကံ-နည်း၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဆိဋ္ဌေ-၌၊ ပဝေသနံ-သည်၊ နပ္ပဟောတိ-မလောက်၊
 မုခသဏ္ဌာနံပန-သည်ကား၊ ဝဏသခေပံ-အမာ၌ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-ရောက်၏၊
 တသွာ-ကြောင့်၊ (အချို့စာအုပ်၌ တသ္မာ မပါ၊ ပါသော် ယုတ္တ၊ မပါသော်
 တသ္မာ ထည့်)၊ တံ မုခသဏ္ဌာနံ-သည်၊ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ-အပ်၏။

☞ ကုက္ကုဒ္ဓိဂ္ဂဟဏေန-ဖြင့်၊ ကာကကပေါတာဒိဘေဒါ-ကျီး၊ ခို အစရှိသော
 အပြားရှိသော၊ ပက္ခိဇာတိ-ငှက်မျိုးကို၊ သင်္ဂဟိတာ-အပ်၏၊ တတြာပိ တိသံ ပက္ခိ
 ဇာတိယံ-၌လည်း၊ ဝုတ္တနယေနဝ- သာလျှင်၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုစ- ကိုလည်းကောင်း၊
 ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏၊ မဇ္ဇေရိဂ္ဂဟဏေန-ဖြင့်၊ သဗ္ဗာ
 ပိ-သော၊ ခုက္ကသုနခမဂ်သဂေါဓာဒိဘေဒါ- ရှင်၊ မြေပါ၊ ဖုတ် အစရှိသော အပြား
 ရှိသော (ဤတွင် ခုက္ကသုနခကို သစ်တက်ခွေး-ဟု ယောဇနာသည်ကား ရှေးသုံးဟု
 သာမှတ်)၊ စတုပ္ပဒဇာတိ-အခြေလေးချောင်း သတ္တဝါမျိုးကို၊ သင်္ဂဟိတာ-အပ်၏။

တကြာပိ တိဿံ စတုပ္ပဒဇာတိယံ - ခွဲလည်း၊ ဝတ္ထနယေနော - သာလျှင်၊ ဒုက္ကဋ္ဌ
ဝတ္ထု စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗွေ-အပ်၏။

ပါရာဇိကော ဟောတိတိ-ဟူသည်ကား၊ ပရာဇိတော-ရှုံးခြင်းသို့ ရောက်
စေအပ်သည်၊ ပရာဇယံ-သို့၊ အာပန္နော - ရောက်စေအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊
ဟိ သစ္စံ မှန်၏၊ အယံ ပါရာဇိကသဒ္ဓေါ-သည်၊ သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလေသု-
သိက္ခာပုဒ်၊ အာပတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသောအနက်တို့၌၊ ဝတ္ထတိ-၏၊ တတ္ထ တေသု
သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလေသု-တို့တွင်၊ အဋ္ဌာနမေတံ အာနန္ဒ ၂၀၊ သမ္မဟနေယျာတိ-
ဟူ၍၊ ဝေ-သို့၊ အယံ ပါရာဇိကသဒ္ဓေါ-ကို၊ သိက္ခာပဒေ - ဟူသောအနက်၌၊
ဝတ္ထမာနော-ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗွေ-အပ်၏။

အနက်။ ။ အာနန္ဒ- အာနန္ဒာ၊ ယံ ယေန ဌာနေန-အကြင်အကြောင်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယံ ယေန အဝကာသေန - အကြင် အခွင့်ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝါ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တထာဂတော-ငါတုရားသည်၊ ဝဇ္ဇိနံ
ဝါ- ဝဇ္ဇိတိုင်းသူ များဗိုလ်လူတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာနံ ဝါ- ဝဇ္ဇိ
တိုင်းသား ရဟန်းများတို့၏လည်းကောင်း၊ ကာရကာ- ကြောင့်၊ သာဝ
ကာနံ-တပည့်သား သာဝကတို့အား၊ ပညတ္တံ-အပ်ပြီးသော၊ သိက္ခာပဒံ-ကို၊
သမ္မဟနေယျ - ပယ်နုတ်ရုပ်သိမ်းရာ၏၊ ဧတံ ဌာနံ-ဤအကြောင်းသည်၊
အဋ္ဌာနံ-သင့်သော အကြောင်းမဟုတ်၊ ဝါ-မဖြစ်နိုင်သော အကြောင်း
တည်း၊ ဧသော အဝကာသော-ဤအခွင့်အရေးသည်၊ အနဝကာသော-
သင့်သော၊ ဧပေထိုက်သော အခွင့်အရေးမဟုတ်၊ (ဤ အဋ္ဌာနမေတံ-
နှင့်-အနဝကာသော-ကို နှစ်ဝါကျ ခွဲ၍သော်လည်း သမ္ပန်၊ ခွဲ၍ သမ္ပန်
သည်က သာ၍ သဘာဝကျသည်)။

ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ ဝံ-သင်သည်၊ ပါရာဇိကံ-အမည်ရှိသော၊ အာပတ္တိံ-သို့၊
အာပန္နော-ရောက်သည်၊ အသိ-၏၊ ဣတိ ဝေ-သို့၊ အယံ ပါရာဇိကသဒ္ဓေါ-ကို၊
အာပတ္တိယံ-၌၊ ဝတ္ထမာနော-ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗွေ-အပ်၏။ ။ မယံ-တို့သည်၊
န ပါရာဇိကာ-ပါရာဇိက မကျဘုန်း၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ အဝဟဇ္ဇော-ခိုးတတ်၏၊
သော ဘိက္ခု-သည်သာ၊ ပါရာဇိကော-၏၊ ဣတိဝေ-သို့၊ အယံ ပါရာဇိကသဒ္ဓေါ-
ကို၊ ပုဂ္ဂလေ-၌၊ ဝတ္ထမာနော-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗွေ-အပ်၏။

ပန-ဝါဒအထူး ပြဆိုဦးအံ့၊ ပါရာဇိကေနဓမ္မေန အနုဒ္ဓံသေယျာတိအာဒိသု-တို့၌၊
အယံ ပါရာဇိကသဒ္ဓေါ- သည်၊ ဓမ္မေ- ၌၊ ဝတ္ထတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာစရိယာ-

တို့သည်။ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ပန-ထိုသို့ ဆိုကြကုန်သော်လည်း။ ယသွာ-ကြောင့်၊
 တတ္ထ တေသု ပါရာဇိကေန ၊ပ၊ အနုဒ္ဓိသေယျာတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဝါ-တို့တွင်၊
 ကံတ္တစိ-အချို့၊ အရာ၌၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ-အလိုရှိ
 အင်၏။ ကတ္တစိ-၌၊ သိက္ခာပဒမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတိ-အပ်၏။ တသွာ-
 ကြောင့်၊ သော ပါရာဇိကသဒ္ဓေါ-ကို၊ ဝိသု-အသီးအခြား၊ န ဝတ္ထဗ္ဗော-အပ်၊
 တတ္ထ တေသု သိက္ခာပဒါပတ္တိပုဂ္ဂလေသု-တို့တွင်၊ သိက္ခာပဒိ-ကို၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊
 တံ သိက္ခာပဒိ-ကို၊ အတိတ္တမတိ-ကျူးလွန်ကျော်နင်း၏၊ တံဘိက္ခု- ကို၊ ပရာဇေတိ-
 ရုံးစေတတ်၏၊ တသွာ-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။

ပန-တပါး၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ နံ အာပတ္တိ-ကို၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇတိ-
 လွန်ကျူး၍ ရောက်ငြားအံ့၊ တံ ဘိက္ခု-ကို၊ ပရာဇေတိ- ရုံးစေတတ်၏၊ ဣတိ
 တသွာ-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ပုဂ္ဂလော-ကို၊ ယံသွာ-
 ကြောင့်၊ ပရာဇိတော-ရုံးစေအပ်၏၊ ပရာဇယံ-သို့၊ အာပန္နော-ရောက်စေအပ်၏၊
 ဣတိတသွာ-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကောလိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ပန- နိဝတ္တေတဗ္ဗပယံ
 လွန်ချလျက်၊ ဂဟေတဗ္ဗအထူး၊ ပြဆိုဦးအံ့၊ ဣမ ဣမသို့ အဓိကာဓေ-ဤပါရာဇိ
 ကော ဟောတိ-ဟူသောပါဌ်အရာ၌၊ ပုဂ္ဂလော ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ-
 တသွာ-ကြောင့်၊ ပါရာဇိကော ဟောတိတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္တိ-
 ၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဣမိနာ ပါဌေန-ဤပါဌ်
 ဖြင့်၊ ဣဒမ္ပိ အတ္ထဇာတံ ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏၊ ကထံ
 ဒဿေတိ-သနည်း၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ပရာဇိတသဒ္ဓေ-၌၊
 ဥပသဂ္ဂဏ-ပဟူသော ဥပသာရ၏၊ ဝုဒ္ဓိံ-အာဝုဒ္ဓိကို၊ ကတာ စ- လည်းကောင်း၊
 တကာရဿ-၏၊ ကကာရံ-ကို၊ ကတာ စ-လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကော ဟောတိတိ-
 ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ညွှန်ပြအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒဿေတိ-
 ပြတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

အပလောကနာဒိစတုဗ္ဗိဓမ္မိ - အပလောကန အစရှိသောအားဖြင့် လေးပါး
 အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သံသကမ္ပံ- သည်၊ အပလောကနာဒိ စတုဗ္ဗိဓဏပိ-
 သော၊ သံသကမ္ပဏ-၏၊ ဝါ-ကို၊ သိမာပရိစ္ဆိန္နဟိ- သိမ်ဖြင့်ပိုင်းခြား အပ်ကုန်
 သော၊ ပကတတ္တေဟိ- ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ- တို့သည်၊ ကေတော- အတူတကွ၊
 ကတ္တဗ္ဗတ္တာ- ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေကမ္ပိနာမ- မည်၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန-
 ဖြင့်၊ ကေုဒ္ဓေသသမသိက္ခတာနံ- တို့ကို၊ ဂဟဏံ- ယူခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 ကတံ-အပ်၏၊ တတ္ထ တာသု ကေုဒ္ဓေသသမသိက္ခတာသု- တို့တွင်၊ ပုဂ္ဂဝိဇောပိ -

ငါးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါတိမောက္ခဒွေသော - ပါတိမောက်
ပြခြင်းသည်၊ ပဉ္စဝိဿပိ - သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါတိမောက္ခဒွေသဿ - ၏၊
ဝါ-ကို၊ ကေတော-တပေါင်းတည်း၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗတ္တာ-ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဧကုဒ္ဓေသောနာမ- မည်၏၊ နဟာပိတပုဗ္ဗကာဒိနံ - ရှေး၌ဆတ္တာသည်ဖြစ်ဖူးသော
ရဟန်း အစရှိသည်တို့အား၊ ဝါ - တို့ကို၊ သြဒိဿ - ရည်ရွယ်၍၊ အနုညာတံ ဝိယ-
ခွင့်ပြုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့၊ သြဒိဿ - ၍၊ အနုညာတံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊
သြဒိဿ- ၍၊ အနုညာတတော - မှ၊ အဝသေသံ - ကြွင်းကျန်သော၊ သဗ္ဗမ္ပိ -
လည်းဖြစ်သော၊ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ အဝသေသဿ - သော၊ သဗ္ဗဿပိ - သော၊
သိက္ခာပဒဿ - ၏၊ ဝါ-ကို၊ သဗ္ဗေဟိပိ - ကုန်သော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂလေဟိ - တို့သည်၊
သမံ - ညီတူညီမျှ၊ သိက္ခိတဗ္ဗတော - ကျင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သမသိက္ခတာနာမ- မည်၏၊

(တနည်း) နဟာပိတပုဗ္ဗကာဒိနံ - တို့အား၊ ဝါ - တို့ကို၊ သြဒိဿ - ၍၊
အနုညာတံ - ကို၊ ဌပေတွာ- ၍၊ အဝသေသံ- သော၊ သဗ္ဗမ္ပိ - သော၊ သိက္ခာပဒံ-
သည်၊ သမသိက္ခတာနာမ - မည်၏၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ နဟာပိတပုဗ္ဗကာဒိနံ-
တို့အား၊ ဝါ - တို့ကို၊ ပ၊ သိက္ခတာနာမ - မည်သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
ပုစ္ဆာ- တည်း၊ အဝသေသဿ- သော၊ သဗ္ဗဿပိ- သော၊ သိက္ခာပဒဿ- ၏၊ ဝါ-
ကို၊ သဗ္ဗေဟိပိ-ကုန်သော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂလေဟိ- တို့သည်၊ သမံ- မျှ၊ သိက္ခိတဗ္ဗတော-
ကြောင့်၊ နဟာပိတပုဗ္ဗကာဒိနံ- တို့အား၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပ၊ သမသိက္ခတာ နာမ-
မည်၏၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

(တနည်း) အဝသေသဿ- သော၊ သဗ္ဗဿပိ - သော၊ သိက္ခာပဒဿ - ၏၊
ဝါ- ကို၊ သဗ္ဗေဟိပိ - ကုန်သော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂလေဟိ - တို့သည်၊ သမံ - မျှ၊ သိက္ခိ
တဗ္ဗတော- ကြောင့်၊ နဟာပိတပုဗ္ဗကာဒိနံဝိယ- သြဒိဿ အနုညာတံ-ဌပေတွာ-၍၊
အဝသေသံ - သော၊ သဗ္ဗမ္ပိ - သော၊ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ သမသိက္ခတာနာမ-
မည်၏။

(ဤဝါကျမျိုး တွေ့တိုင်း ဟိတ်ဝံ ဟိတ်ထုတ် ယောဇနာရာ၏၊ ဟိတ်ထုတ်
နည်းတွင် ဟေတုပုဗ္ဗက၊ ဟေတုဝသာန နှစ်မျိုး ယောဇနာရာ၏၊ အဋ္ဌ
ကထာ၊ ဋီကာ၌လည်း ဟိတ်ဝါကျနေမှု သုံးမျိုးသာ။)

☞ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ သဗ္ဗေဟိ- ကုန်သော၊ လဇ္ဇိနော-တို့သည်၊ ဧတေသု ဧကကမ္မာ
ဒိသု-တို့၌၊ သဟ-တက္ခ၊ ဝသန္တိ - နေကုန်၏၊ ဧကောပိ-သည်လည်း၊ တတော တေဟိ
ဧကကမ္မာဒိဟိ- တို့မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ- ၌၊ န သန္တိသန္တိ- မထင်၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ သဗ္ဗာ
နိပိ- ကုန်သော၊ တာနိ ဧကကမ္မာဒိနိ- တို့ကို၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ ကိဝိဒေဝံပိ-သော၊

ကေကမ္မာဒိကော - သည်၊ သံဝါသော နာမ - မည်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊
သော စ ပ၊ ဝုစ္စတိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) စ-သံဝါသမ္ပ တပါး၊ အသံဝါသကို
ဆိုဦးအံ့၊ ဝုတ္တပကာရော ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ သံဝါသော-
သည်၊ တေန ပုဂ္ဂလေန- ထိုပါရာဇိကကျသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊
နတ္ထိ-မရှိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ပါရာဇိကော ပုဂ္ဂလော-ကို၊ အသံဝါ
သောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။

ဣဒါနိ-၌၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ မနုဿိတ္ထိယာဝေ - ၎င်းသာ
လျှင်၊ နိမိတ္တံ - နိမိတ်ခေါ်မှတ် အင်္ဂါဇာတ်သည်၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု - ပါရာဇိက
အာပတ်၏ တည်ရာသည်၊ ဝါ-ပါရာဇိက အာပတ်၏ အကြောင်းသည်၊ န-မဟုတ်
သေး၊ အထ ခေါ် - အဟုတ်သော်ကား၊ မနုဿိတ္ထိတိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိနမ္ပိ - တို့၏
လည်း၊ နိမိတ္တံ - သည်၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု - သည်၊ ဟောတိ - ၎င်း၊ ကေဝလံ -
ဥဘတောဗျည်း စသည်တို့နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ဣတ္ထိယာ ဝေ - သာ
လျှင်၊ နိ-တ္တံ-သည်၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု- သည်၊ န-မဟုတ်သေး၊ အထ ခေါ်-သော်
ကား၊ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနက ပဏ္ဏကပုဋိသာနမ္ပိ-တို့၏လည်း၊ နိမိတ္တံ-သည်၊ ပါရာဇိက
ဝတ္ထု-သည်၊ ဟောတိ-၎င်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တေ သတ္တေ စ- တို့ကိုလည်းကောင်း၊
တေသံ သတ္တာနံ-တို့၏၊ ယံ ယံ နိမိတ္တံ-သည်၊ ဝတ္ထု-သည်၊ ဟောတိ-၎င်း၊ တံ တံ
နိမိတ္တဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထ စ တသ္မိံ နိမိတ္တေ-၌လည်း၊ ယထာ ယေန
အာကာရေန-ဖြင့်၊ ပဋိသေဝန္တော- မှီဝဲသောရဟန်းသည်၊ ပါရာဇိကော-သည်၊
ဟောတိ-၎င်း၊ တဉ္စ အာကာရံ-ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံကို၊ ဝိတ္တာရေတွာ-
ခဲ့၍၊ ဒဿေတု-ငှါ၊ အယံ ပနေတ္ထ ဝိနိစ္ဆယောတိ အာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ-၏။

(ဤဝါကျ၌ တတ္ထစ၊ တဉ္စ-ဟု အချို့ရှိ၏၊ အချို့၌ တတ္ထ စ၊ တံ သဗ္ဗ-
ဟုရှိ၏၊ စ-နှစ်ချက် ရှိက ပိုကောင်း၏၊ မရှိသော်လည်း တတ္ထဝါကျသည်
ဝါကျာရမ္ဘသာ။)

တ္ထောတိ-ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၌။ ။ တေသ္မတိ-ဟူသည်ကား၊
တိံသ-သုံးဆယ်သော၊ ယေ မဂ္ဂါ-တို့ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တာ-အပ်ကုန်ပြီ၊ တေသု
မဂ္ဂေသု-တို့ထွင်။ ။ အတ္တနောဝါတိ ဣဒံ ပဒံ- ကို၊ လမ္ပိမုဒုပိဋိကေ- ရှည်သော

အင်္ဂါဇာတ်ရှိသောရဟန်း၊ နူးညံ့ပျော့ဒွိသော ကျောက်ကုန်ရှိသော ရဟန်း
တို့ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သင်္ဂဟကဿရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏။

သန္ဓတဿ ဝါတိ-ဟူသည်ကား၊ ယေန ကေနစိ- အမှတ်မဲ့သော၊ ဝတ္ထေန ဝါ-
အဝတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏေန ဝါ-သစ်ရွက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါကပဇ္ဇေန
ဝါ-လျော်ပြားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စမ္ပေန ဝါ- သားရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိပု
သိသာဒီနံ-သလွဲဖြူ၊ သလွဲမည်း အစရှိသည်တို့၏၊ (တိပုတိ သေတတိပု၊ သိသန္တိ
ကာဉ္ဇတိပု၊ သမ္ပော-ခာတုဝိဘင်း) ပဇ္ဇေန ဝါ- အပြားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပလိ
ဝေဌေတွာ ဝါ-ရစ်ပတ်၍လည်းကောင်း၊ အန္တော-အတွင်းသို့၊ ပဝေဌေတွာ ဝါ-
သွင်း၍လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စန္ဓဿ-ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။

အက္ခာယိတဿ ဝါတိ- ဟူသည်ကား၊ သောဏသိင်္ဂါလာဒီဟိ - အိမ်ခွေး၊
တောခွေး အစရှိသည်တို့သည်၊ အက္ခာဒိတဿ - မစားအပ်သော။ ။ယေဘုယျေန
အက္ခာယိတဿာတိ-ဟူသည်ကား၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ ဥပနုက္ခာယိတော
နာမ - ထက်စက်ခံစားအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဧဝံ - ဤသို့ထက်စက်
ခံစားအပ်သည်မည်လောက်အောင်၊ အခါဒိတဿ-မစားအပ်သေးသော၊ (ဤဝယ်
အချို့စာအုပ်၌ န ဟောတိ-ဟု န-အက္ခရာ ပါသည်၊ မကောင်း)။ ။အလ္လော
ကာသေတိ-ဟူသည်ကား၊ တိန္တောကာသေ-စိုရာအရပ်၌။ ။သန္ဓတန္တိ-ဟူသည်
ကား၊ တေသယေဝ ဝတ္ထာဒီနံ - ထိုအဝတ် အစရှိသည်တို့တွင်သာလျှင်၊ ယေန
ကေနစိ-တစုံတခုဖြင့်၊ ပဋိစ္စန္ဓံ- ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။

ဟိ-အဝယဝဝိတ္ထာရမုတပါး၊ အဝယဝိသင်္ခေကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံ-ဤ ဆိုအပ်
လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ပါဌေ-ဤ တေသု အတ္တနေဝါပရေသံအဓိရှိသော
ပါဌ၌၊ သင်္ခေပတ္ထော - အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ဟိ- ပဋိညာဉ်မုတပါး၊
ပဋိညာဉာဏရဏကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပဝေသနေ- ဤသို့ သေဝနဇိတ်ဖြင့်
သွင်းရာ၌၊ အနုပါဒိန္နကံ-အနုပါဒိန္နကရုပ်ကို၊ အနုပါဒိန္နကေန-ဖြင့်၊ ဆုပတိ-တို့မိ
ထိခံငြားအံ့၊ မုတ္တိ- အာပတ်မှလွတ်ခြင်းသည်၊ န အတ္တိ-မရှိ၊ အထ ခေါ်- အဟုတ်
သော်ကား၊ ဥပါဒိန္နကေန ဝါ- ဖြင့်လည်း၊ အနုပါဒိန္နကံ-ကို၊ သနိယတု-ထိခိုက်မိ
ပလေခေ၊ အနုပါဒိန္နကေန ဝါ- ဖြင့်လည်း၊ ဥပါဒိန္နကံ-ကို၊ သနိယတု- ဝေ၊
အနုပါဒိန္နကေန ဝါ-ဖြင့်လည်း၊ အနုပါဒိန္နကံ-ကို၊ သနိယတု- ဝေ၊ ဥပါဒိ ကေန

ဝါ-ဖြင့်လည်း၊ ဥပါဒိန္နကံ-ကို၊ သဒ္ဓိယတု - စေ၊ ယတ္တကံ-အကြင်မျှလောက်သော အရပ်သို့၊ ဝါ- အရပ်တိုင်အောင်၊ ပဝိဋ္ဌေ-ငြိမ်းသည့်ရှိသော်၊ ပါရာဇိကံ ဟောတိတိ- ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

(တနည်း) အနုပါဒိန္နကံ-ရုပ်ကို၊ အနုပါဒိန္နကေန-ရုပ်၌၊ ဆုပတောပိ-ထိစေ သောရဟန်း၊ ထို့သော ရဟန်းအားလည်း၊ မုတ္တိ-သည်၊ နုတ္တိ-မရှိ၊ အထ ခေါ်- အဟုတ်သော်ကား၊ ဥပါဒိန္နကေန ဝါ-၌လည်း၊ အနုပါဒိန္နကံ-သည်၊ သဒ္ဓိယတု- စေ ၊ ပါ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

(ဆဋ္ဌမူ၌ “သစေ ယတ္တကေ”ဟု ရှိ၏၊ ပဝိဋ္ဌေ၏ လက္ခဏံဝန္တကတ္တား “အင်္ဂဇာတေ”သာ ဖြစ်သင့်သောကြောင့် “ယတ္တကံ”ဟူသော မူဟောင်း အတိုင်းသာ သင့်ရာ၏။)

(ဤဝါကျကား ပါရာဇိကဏ်နှင့်မတူ၊ ပညာရှင်တို့ ဆင်ခြင်ကြပါကုန်၊ အနုပါဒိန္နကေန - စသည်ကို ‘ဥ’ ဟု အနက်ပေးခြင်းကား၊ သေဝိတုကာမတာ စိတ္တံ မဂ္ဂေ မဂ္ဂပဝေသနံ- ဟူသော ဝိနယဝိနိစ္ဆယကို နည်းမှီးသည်။)

တတ္တကံ-တိုင်အောင်၊ သေဝနစိတ္တေန - မေထုန်မှီဝဲလိုသောစိတ်ဖြင့်၊ သစေ ပဝေသေတိ-အကယ်၍ သွင်းငြားအံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသွင်းရာ၌၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ ပါရာဇိကာပတ္တိံ - သို့၊ အာပန္နောနာမ-ရောက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါဌေ - ၌၊ သင်္ခေပတ္တော- တည်း။

ဝေ-သို့၊ သေဝနစိတ္တေနဝ-သာလျှင်၊ ပဝေသေန္တဿ-သွင်းသောရဟန်း၏၊ အာပတ္တိံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ပဝေသနံ နာမ- မည်သည်၊ ကေဝလံ-ပရူပက္ကမနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ အတ္ထုပက္ကမေနေဝ- မိမိ၏လုံ့လဖြင့်သာလျှင်၊ န ဟောတိ-ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ အထခေါ-(ထည့်) အဟုတ် သော်ကား၊ ပရူပက္ကမေနာပိ-သူတပါး၏လုံ့လဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ တတြာပိ တသ္မိံ ပရူပက္ကမေ-ထိုသူတပါး၏ လုံ့လ၌လည်း၊ သာဒိယန္တဿေဝ - အားသာ လျှင်၊ ပဋိသေဝနစိတ္တဿမဂ္ဂိသေဝ-မှီဝဲလိုသောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား လာလျှင်၊ အာပတ္တိံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတရဿ - အသာဒိယန္တရဟန်းအား၊

န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ ပရေန ဝါတိ အာဒိ-
အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-၌၊
ပရေနာတိ-ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုပစ္စတ္တိနာ-ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော ရန်သူ
ရဟန်းအစရှိသော၊ ယေန ကေနစိ- အမှတ်မထား တပါးပါးသော၊ အညေန-
တပါးသောသူသည်။

ပဝေသနပဝိဋ္ဌဌိတဥဒ္ဓရဏေသုတိ ဧတ္ထ ပါဠေ - ဤပါဠိ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော- ကို၊
မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ- အပ်၏၊ အဂ္ဂတော - အဖျားမှ၊ ယာဝဗ္ဗလာ - အရင်း
တိုင်အောင်၊ ပဝေသနံ-သွင်းခြင်း၊ ဝင်စေခြင်းသည်၊ ပဝေသနံနာမ - မည်၏၊
အင်္ဂဇာတဿ-၏၊ ယတ္ထကံ-အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနံ-သည်၊
ပဝေသနာရဟံ - ဝင်ခြင်းငှါ ထိုက်၏၊ တတ္ထကံ - ထိုမျှလောက်သော အရပ်
တိုင်အောင်၊ အနဝသေသတော - အကြွင်းအကျန် မရှိသေးအားဖြင့်၊ ပဝိဋ္ဌ-
ဝင်ခြင်းသည်၊ ပဝိဋ္ဌနာမ-မည်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ပဝိဋ္ဌဿ-ဝင်ပြီးသော အင်္ဂါဇာတ်၏၊
(ဌိတကာလော-၌စပ်)၊ ဝါ-ကို၊ (ဥဒ္ဓရဏ-၌စပ်) ဥဒ္ဓရဏာရမ္မတော-နုတ်ခြင်းငှါ
အားထုတ်ရာအခါမှ၊ အန္တရာ-အကြား၌၊ ဌိတကာလော - တည်ရာကာလသည်၊
ဌိတနာမ-မည်၏။

☞ ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ- သမန္တပါသာဒိကာ အမည်
ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ မာတုဂါမဿ-၏၊ သုက္ကဝိသဌိံ-သုက်လွတ်ခြင်းသို့၊
ပတှာ-၍၊ သဗ္ဗထာ-အားဖြင့်၊ ဝါယာမတော- လုံ့လမှ၊ ဩရမိတှာ- ကြည်၍၊
ဌိတကာလံ-တည်ရာကာလကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သုက္ကဝိသဌိသမယေတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဥဒ္ဓရဏံနာမ-နုတ်ရာကာလမည်သည်၊ ယာဝဗ္ဗာဂ္ဂါ-
အဖျားတိုင်အောင်၊ နိဟရဏကာလော- နုတ်ရာကာလပင်တည်း၊ သာဒိယတိတိ-
ဟူသည်ကား၊ သေဝနစိတ္တံ-ကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတိ- ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ-ရှေးရှုတည်စေ၏၊
အသာဓာရဏဝိနိစ္ဆယောတိ-ဟူသည်ကား၊ အဒိန္နာဒါနာဒိဟိ - အစရှိကုန်သော၊
သဗ္ဗေဟိ-ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေဟိ-တို့နှင့်၊ အသာဓာရဏဝိနိစ္ဆယော- မဆက်ဆံ
မရောနှောသော အဆုံးအဖြတ်တည်း။

သာဓာရဏ ဝိနိစ္ဆယန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရဝသေန-အားဖြင့်၊ သာဓာရဏံ
ဝိနိစ္ဆယတ္ထံ- ဆက်ဆံသော အဆုံးအဖြတ်အကျိုးငှါ။ ။ မာတိကာတိပဒဿ-၏၊
မာတာ-အမိတည်း၊ ဇနေတ္ထိ-အမိတည်း၊ ဝါ-အမိနှင့်တူသော မာတိကာတည်း။

ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ။ ယံ ဌာနံ-အကြင်အရပ်သည်၊
ဒေသဝသေန-အရပ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိဒိတံ-မထင်ရှားသော၊ ဒေသနံ-
ဒေသနာတော်ကို၊ ဝိဒိတံ-ထင်ရှားသည်ကို၊ ကဏ္ဍာ-၍၊ နိဒဒါတိ နိဒဿေတိ-
ပြတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ဌာနံ-သံ၊ နိဒါနံ-မည်၏။ ။ ယာ
ဓမ္မဇာတိ-ကို၊ ပညာပိယတိ-အပ်၏၊ ဝါ-အပြားအားဖြင့် သိစေအပ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ-ကြောင့်၊ သာ ဓမ္မဇာတိ-သည်၊ ပညတ္တိ-မည်၏။

တဿာ ပညတ္တိယာ-၏၊ ပကာရော-အပြားတည်း၊ ပညတ္တိဝိမိ-ပညတ်၏အပြား၊
ယံ ကာရဏံ- သည်၊ အင်္ဂေတိ ဂမေတိ ဉာပေတိ - သိစေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-
ကြောင့်၊ တံ ကာရဏံ-သည်၊ အင်္ဂံ-မည်၏၊ ကာရဏံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏။ ။
တောန ဥပ္ပတ္တိကာရဏေန-ထိုဖြစ်ကြောင်းဖြင့်၊ အပတ္တိယော-တို့သည်၊ သမုဋ္ဌ
ဟန္တိ-ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့အပတ်တို့၏ ဖြစ်ကြောင်းတို့၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ တံ ဥပ္ပတ္တိကာရဏံ - သည်၊ သမုဋ္ဌာနံ - မည်၏၊ ဥပ္ပတ္တိကာရဏံ- ကို၊
လဗ္ဘတိ-အပ်၏ တဿ သမုဋ္ဌာနဿ-၏၊ ဝိမိ-တည်း၊ သမုဋ္ဌာနဝိမိ-သမုဋ္ဌာန်အပြား။ ။
ဝဇ္ဇကမ္မပ္ပဘေဒဉ္စာတိတ္ထေ- ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဝဇ္ဇပဘေဒံ ကမ္မပဘေဒဉ္စာတိ-
ဟူ၍၊ ပဇ္ဇေကံ-အသီးအသီး၊ ယောဇေတဗ္ဗော-အပ်၏၊ တတ္ထ တတ္ထာတိ-ဟူသည်
ကား၊ တသ္မိံ တသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၌။

ပညတ္တိဌာနန္တိပဒဿ-၏၊ ပညတ္တိဌပနဿ- ပညတ်တော်ထားခြင်း၏၊ ဌာနံ-
တည်ရာသည်၊ ပညတ္တိဒေသော- ပညတ်ရာအရပ်သည်၊ နိဒါနံနာမ-မည်၏၊ ဣတိ
အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ပုဂ္ဂလောတိတ္ထေ- ဟူသော ဤပါဌ်၌၊
အာဒိကမ္မိကောဝ-လွန်ကျူးမှု၌ အစဖြစ်သော ရဟန်းကိုသာလျှင်၊ ဝါ-အစအဦး
လွန်ကျူးမှုရှိသော ရဟန်းကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ အဓိပ္ပေတော-
အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလောနာမ-၊ ပညတ္တန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ သေဝံ သော ပုဂ္ဂလော-တည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပာ
ယော - အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း၊ စ - အကျယ်ဗျာသ ဝိတ္ထာရမှတစ်ပါး၊
အကျဉ်းသင်္ဂဟဂါထာကို ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ-ဤ အာဒိကမ္မိက
ပုဂ္ဂိုလ်အရာ၌၊ သုဒ္ဓိန္ဒော-၊ ပ၊ အာဒိကမ္မိကာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ-ဟူကုန်သော၊ သင်္ဂဟ
ဂါထာယော-တို့သည်၊ ဟောန္တိ- ကုန်၏။

ဂါထာအနက်။ ။ သုဒ္ဓိန္ဒော စ-လည်းကောင်း၊ ဓနိယော စ-လည်း
ကောင်း၊ သမ္မဟုလာ စ၊ သုတ္တန်နည်းလာ များစွာသောရဟန်းတို့လည်း

ကောင်း၊ ဝုဂ္ဂုမုဒန္တိကာ စ - ဝုဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်း ဝါကပ်သောရဟန်းတို့
လည်းကောင်း၊ သေယျသကောစ-လည်းကောင်း၊ ဥဒါယိစ-လာလုဒါယိ
လည်းကောင်း၊ အာဠဝကာစ-အာဠဝီပြည်သား ရဟန်းတို့လည်းကောင်း၊
ဆန္ဒမေတ္တိယာ စ- ဆန္ဒရဟန်း၊ မေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့လည်းကောင်း၊
ဒေဝဒတ္တောစ-လည်းကောင်း၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုစ-အဿဇိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်း
တို့လည်းကောင်း၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယောပနန္တညတရောပိ စ- ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်း၊ ဥပနန္တ
ရဟန်း၊ အညတရရဟန်းတို့လည်းကောင်း၊ ဟိတ္ထကောစ-သင်္ကဏ်မင်းသား
ဟတ္ထကရဟန်းလည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓေါစ-လည်းကောင်း၊ သတ္တရသ-သတ္တ
ရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့လည်းကောင်း၊ စူဠပန္နကော စ-လည်းကောင်း၊ မေလဋ္ဌသီ
သော စ-လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒော စ- လည်းကောင်း၊ သာဂတော စ-
လည်းကောင်း၊ အရိဋ္ဌနာမကော-အရိဋ္ဌအမည်ရှိသောရဟန်းလည်းကောင်း၊
နန္ဒတ္ထရော စ- နန္ဒမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဘိက္ခုနီ - ရဟန်း
ယောကျ်ားတို့တွင်၊ တေဝိသပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ အာဒိကမ္ပိကာ-မည်ကုန်၏၊
သန္တရိနန္ဒာစ-လည်းကောင်း၊ ထုလ္လနန္ဒာစ-လည်းကောင်း၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိအညတ
ရောပိစ-ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းမ၊ အမှတ်မဲ့ရဟန်းမလည်းကောင်း၊ စဏ္ဍကင်္ဂဠိ-လည်း
ကောင်း၊ သမ္မဟုလာစ- များစွာသော ရဟန်းမတို့လည်းကောင်း၊ ပရာ-
တပါးကုန်သော၊ ဗ္ဗေ- ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနီယော စ- တို့လည်းကောင်း၊
ဣတိ-သို့၊ ဘိက္ခုနီနီ- ရဟန်းမတို့တွင်၊ တာ သတ္တဝေဝ-ထိုခနစ်ယောက်သော
ရဟန်းမတို့သည်သာလျှင်၊ အာဒိကမ္ပိကာ - တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

တဿ တဿ ပုဂ္ဂလဿာတိ- ဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓိန္ဒာဒိကံ- အစရှိသော၊ ယံ ယံ
ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ အာရဗ္ဗ - အကြောင်းပြု၍၊ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊
ပညတ္တံ အပ်၏၊ တဿ တဿ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ (အဇ္ဈာစာရောဋ္ဌံ စပ်)။ ။ပဌမ
ပညတ္တိ-ရှေးဦးအစ မူလပညတ်သည်၊ ပညတ္တိတိ ပညတ္တိနာမ-မည်၏။ ။ပဌမ
ပညတ္တိယာ-မှ၊ ပစ္စာ-၌၊ ဌပိတာ-ထားအပ်သော၊ ပညတ္တိ-သည်၊ အနုပညတ္တိ-
မည်၏။ ။ဒေါသေ-အပြစ်ဝဇ္ဇေ၊ အဒိနဝသည်၊ အနုပုဇ္ဇေ-မဖြစ်ပေါ်သေးမီ၊
ဌပိတာ-ထားအပ်သော၊ ပညတ္တိ-သည်၊ အနုပုဇ္ဇပညတ္တိ-မည်၏။ ။သဗ္ဗတ္ထ-
စပ်သိမ်းကုန်သော ဇနပုဒ်တို့၌၊ မဇ္ဈိမဒေသေစေဝ - မဇ္ဈိမအရပ်၌လည်းကောင်း၊
ပစ္စန္တိမေသု-အစွန်အဖျား အနား၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေသုစ-တို့၌လည်းကောင်း၊
ဝါ-လူပေါင်းများစွာ၊ သွားလာရာ အရပ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊
သုဗ္ဗေသု-ကုန်သော၊ ဇနပဒေသု-တို့၌၊ ဌပိတာ-သော၊ ပညတ္တိ-သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ

ပညတ္တိ-မည်၏။ ၊ မဇ္ဈိမဒေသေယေဝ-ဌ်သာလျှင်၊ ဌပိတာ-သော၊ ပညတ္တိ-သည်၊ ပဒေသပညတ္တိ - မည်၏။

ဘိက္ခုနီနဉ္စ-တို့အား လည်းကောင်း၊ ဝါ-တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနဉ္စ-တို့အားလည်းကောင်း၊ ဝါ-လည်းကောင်း၊ သာဓာရဏာ-ဆက်ဆံသော၊ ပညတ္တိ-သည်၊ သာဓာရဏပညတ္တိ - မည်၏။ ။ သုဒ္ဓဘိက္ခုနမေဝ ဝါ - ရဟန်းမတို့နှင့် မရောမယှက် သက်သက်သော ရဟန်းယောကျ်ားတို့အားသာလျှင် လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓဘိက္ခုနီနမေဝ ဝါ- ရဟန်းယောကျ်ား တို့နှင့် မရောမယှက် သက်သက်သော ရဟန်းမတို့အားသာလျှင် လည်းကောင်း၊ ပညတ္တိ - သော၊ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ အသာဓာရဏပညတ္တိ- မည်၏၊ ဥဘိန္ဒမ္ပိ-နှစ်ပါးစုံသော ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီတို့၏လည်း၊ ပညတ္တိ-သည်၊ ဥဘတောပညတ္တိ-မည်၏၊ ဝိနယဓရပဉ္စမေနာတိ - ဟူသည်ကား၊ အနုဿာဝနံကအာစရိယပဉ္စမေန - ကမ္မဝါစာဆရာလျှင် ငါးယောက်မြောက် ရှိသော။ ။ စတုပဋ္ဌလတော - လေးထပ် လေးလွှာမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ကတ-ပြုအပ်သော၊ ဥပါဟနာ- ဖိနပ်သည်၊ ဂုဏင်္ဂဏုပါဟနာတိ-ဂုဏင်္ဂဏုပါဟနာမည်၏၊ ကေဒ္ဒိတိပဋ္ဌလာ-တလွှာ၊ နှစ်လွှာ၊ သုံးလွှာ ဖိနပ်သည်၊ န ဂုဏင်္ဂဏုပါဟနာ-မည်။

(ဂဏန္တိ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒတော ဒွိပဋ္ဌလံ ဝုဇ္ဇတိ၊ န ဟိ ကေပဋ္ဌလံ ဂဏန္တိ ဝတ္ထုမရဟတိ၊ ဂဏသဒ္ဓဿ သမ္ပဟဝါဏေတ္တာ ကေပဋ္ဌလဿ စ သမ္ပဟာ ဘာဝတော - ဟူသော ယောဇနာကြီး၊ အလိုအားဖြင့် “ဂဏင်္ဂဏုပါဟနာတိ” ရှိရမည်။)

အတ္ထရိတဗ္ဗံ - ခင်းအပ်သော၊ စမ္ပံ - သားရေသည်၊ စမ္ပတ္ထရဏန္တိ စမ္ပတ္ထရဏံ နာမ - မည်၏။ ။ ဧတေသံ ၊ ပါ၊ ပညတ္တိနာမာတိ - ဟူသည်ကား၊ ဧတေသံ သိက္ခာပဒါနံ - တို့၏၊ ဝသေန - ဖြင့်၊ စတုဋ္ဌိဓာ - လေးပါး အပြားရှိသော၊ ပညတ္တိ- ကို၊ မဇ္ဈိမပဒေသေယေဝ - ဌ်သာလျှင်၊ ပညတ္တာ - အပ်၏၊ ဣဝံတသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဒေသပညတ္တိနာမ - မည်၏၊ တေနေဝ - ကြောင့်သာလျှင်၊ မဇ္ဈိမ ပဒေသေယေဝဟိတိအာဒိ- သော၊ ယံဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝါကျံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ မဇ္ဈိမပဒေသေယေဝ - ဌ်သာလျှင်၊ ယထာဝုတ္တဝတ္ထုဝိတိက္ကမေ - အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝတ္ထု ကို လွန်ကျူးခြင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပစ္စန္တိမနေပဒေ-ဌ်၊ ယထာဝုတ္တဝတ္ထုဝိတိက္ကမေ - ကြောင့်၊ အာပတ္တိ - သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊

တသ္မာ - ကြောင့်၊ ပဒေသပညတ္တိ - မည်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - မဇ္ဈိမဒေသေယေဝ ဟိ - အစရှိသော ပါဠိ၏အနက်တည်း။

ဓုဝနာနံ ပဋိက္ခေပမတ္တန္တိ - ဟူသည်ကား၊ နိစ္စ နဟာနပုဋိဋ္ဌိသေဓနမေဝ - အမြဲရေချိုးခြင်းကိုဘားမြစ်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင် (အာဂတံ - ဌိစပ်)။ စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါဠေ - ဤ ဓုဝနာနပဋိက္ခေပမတ္တံ - ဟူသောပါဠိ၌၊ မတ္တသဒ္ဓေန - တည်သော မတ္တသဒ္ဓါဖြင့်၊ အညာနိ - ဓုဝနဟာန ပဋိက္ခေပသိက္ခာပုဒ်မှဘာပါး ကုန်သော၊ တိဏိ - ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ - တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ - ပယ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ (အာဂမရေ၊ ယုတ္တိက္ခေ) တာနိ တိဏိ သိက္ခာပဒါနိ - တို့သည်၊ “ဘိက္ခဝေ - တို့၊ သဗ္ဗပစ္စန္တိ မေသု - ကုန်သော၊ ဇနပဒေသု - တို့၌၊ ဝိနယဓပုဉ္ဇမေန - သော၊ ဂဏေန - ဂိုဏ်းဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒံ - ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဝါ - ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်၍ ပဉ္စင်းခံခြင်းကို၊ အနုဇာနာမိ - ခွင့်ပြုတော်မူ၏။” ဣတိအာဒိနာ - အစရှိသော၊ နယေန - ဖြင့်၊ စမ္ပက္ခန္ဓကေ - မဟာဝဂ္ဂစမ္ပက္ခန္ဓကဉ္စ၊ အာတာနိ - လာကုန်၏၊ တေနောဝ - ကြောင့်သာလျှင်၊ တတော ၂၀၊ နတ္ထိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

သဗ္ဗာနိတိ - ဟူသည်ကား၊ တတော တေဟိ စဘူဟိ သိက္ခာပဒေဟိ - တို့မှ၊ အဝသေသာနိ - ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ - ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ - တို့သည်၊ တသ္မာတိ - ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ အနုပုဉ္ဇပညတ္တိ - သည်၊ အဋ္ဌဂရုဓမ္မဝသေန - ရှစ်ပါးသော ဂရုခံတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနီနိယေဝ - တို့အားသာလျှင်၊ အာဂတာ - ၏၊ တသ္မာ စ - လည်းကောင်း၊ (စ - သဒ္ဓါ အဋ္ဌာနယောဂ၊ နောက်တသ္မာ - ဌိယှည်) ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဓုဝနဟာနပဋိက္ခေပမတ္တံ ကိုဌပေဘွာ - ၍၊ ပါတိမောက္ခေ - ၌၊ သဗ္ဗာနိ - ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ - တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထပညတ္တိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ တသ္မာ စ - ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ သာဓာရဏ ပညတ္တဒုကဉ္စ - သည်လည်းကောင်း၊ ကေတောပညတ္တိဒုကဉ္စ - သည်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနမတ္တနာနံ - သဒ္ဓါသာလျှင် ထူး၏၊ အတ္ထတော - သဘောအနက်အားဖြင့်၊ ကေ - တူ၏၊ တသ္မာ စ - ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထာတိ - ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု - ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု - တို့၌။ ။ ဟိယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါဠေ - ထို အဋ္ဌကထာ အာဏတ္တာပတ္တိ အစရှိသောပါဠိ၌၊ ဥတ္တရပဒလောပေန - နောက်ဖြစ်သော ဘေဒ ဟူသောပုဒ်ကို ချေသောအားဖြင့်၊ အာပတ္တိဘေဒေါ - ကို၊

အာပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊
အာပတ္တိတိ ပ၊ ဘေဒေါတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ။

သီလအာစာရဒိဋ္ဌိ အာဇီဝဝိပတ္တိနန္တိ ဧတ္ထ ပါဠေ-၌၊ ပဌမာ- ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊
ဒွေ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ-အာပတ် အစုအပုံတို့သည်၊ သီလဝိပတ္တိ
နာမ-မည်၏၊ အဝသေသာ- ပဌမဒွယ အာပတ္တိက္ခန္ဓမှ ကြွင်းကုန်သော၊ ပစ္ဆိမာ -
(ထည့်၊ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ-တို့သည်၊ အာစာရဝိပတ္တိနာမ-
မည်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ စ- မှားသော အယူသည် လည်းကောင်း၊ အန္တဂ္ဂါဟိကာ စ-
သတ္တဝါ သင်္ခါရ အဆုံးရှိ၏ဟု ယူသော အယူသည်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ
နာမ-မည်၏၊ အာဇီဝဟေတု - အသက်မွေးခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
တကဝတံ-သည်၊ ပညတ္တာနိ-ကုန်သော၊ ဆ-ကုန်သော၊ သိက္ခာပုဒ်နိ-တို့သည်၊
အာဇီဝဝိပတ္တိနာမ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမာသံ သီလအာစာရဒိဋ္ဌိအာဇီဝဝိပတ္တိနိ-
တို့တွင်၊ အညတရာ - အမှတ်မဲ့ငြား တပါးပါးတည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊
အတ္ထော- သီလ အာစာရ ဒိဋ္ဌိအာဇီဝဝိပတ္တိနိ-ဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း။

ကေဝလံ-သိက္ခာပုဒ်နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ယထာဝုတ္တနယေနေဝ-
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာပတ္တိယာ- ၏၊ သမုဋ္ဌာနာနိ နာမ - မည်ကုန်၏ ဟူ၍၊
န ဝုစ္စန္တိ-ဆိုအပ်ကုန်သည် မဟုတ်သေး၊ ဣတိ ဣမဿ အတ္ထဿ-ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊
ပြခြင်းငှါ ယာနိသိက္ခာပဒ်နိသမုဋ္ဌာနာနိတိပိဝုစ္စန္တိတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊
အာဟ - ပြီ၊ ဟိသစ္စံ- ၏၊ တောနိ သမုဋ္ဌာနာနိ - တို့သည်၊ အာပတ္တိယာ-၏၊ သမု
ဋ္ဌာနာနိ - တို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ သိက္ခာပဒဿ- ၏၊ သမုဋ္ဌာနာနိ-
တို့သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ န ဟောန္တိ - ကုန်၊ ပန - တထာပိ - သော်လည်း၊ (ဤငယ်
အချို့စာအုပ်၌ “န သိက္ခာပဒဿ” ဟု န - ပါသော်လည်း အချို့၌ မပါ၊ ပါမှ
သာ သင့်၏၊) ဝေါဟာရသုတ္တေ - ခေါ်ဝေါ်နာမ ဝေါဟာရ၌၊ ချမ်းသာလွယ်
ကူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧဝံ - ဤသို့ သိက္ခာပဒသမုဋ္ဌာန်ဟူ၍၊ ဥပစာရေန - ငလူပစာ
မည်သညာဖြင့်၊ ဝုစ္စန္တိ -အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ - ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏။

တတ္ထာတိ - ဟူသည်ကား၊ ဆယ့် - ကုန်သော၊ တေသု သမုဋ္ဌာနေသု- တို့တွင်၊
တေသုတိ - ဟူသည်ကား၊ သမိတ္တကာစိတ္တကေသု- သမိတ္တကသမုဋ္ဌာန်၊ အစိတ္တက
သမုဋ္ဌာန်တို့တွင် ။ ။ တေဿာ - အား၊ ဝါ - ၏၊ ကေ - သော၊ သမုဋ္ဌာနံ-
ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ဥပ္ပတ္တိကာရဏံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊

သဒ္ဓါ အာပတ္တိ - သည်၊ ကေသမုဋ္ဌာနာ - မည်၏၊ ဝါ - တနည်းကား၊ (တနည်း) အာပတ္တိ - သော၊ နယော - ဒွိပဒတုလျာဓိကရဏဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ် နည်းသည်၊ ယုတ္တော - ၏၊ ဝါ - အာရော - သော၊ နယော - ဒွိပဒတုလျာဓိက ရဏဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ်နည်းကို၊ မယာ - သည်၊ ဝတ္ထု - အပ်၏၊ တေဿာ အာပတ္တိယာ - အား၊ ဝါ - ၏၊ ကေန - တပါးသော အကြောင်းကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာနံ - ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သဒ္ဓါ အာပတ္တိ - သည်၊ ကေသမုဋ္ဌာနာ - မည်၏၊ ဒွိသမုဋ္ဌာနာတိအာဒိသုပိ - တို့၌လည်း၊ ဝေဝေ နယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

သမုဋ္ဌာနဝသေနာတိ - ဟူသည်ကား၊ သမုဋ္ဌာနသိသဝသေန - သမုဋ္ဌာန်ကို ခေါင်းကပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ။ တေဿာ အာပတ္တိယာ - အား၊ ပဌမ ပါရာဇိကံ - ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါ - ပဌမပါရာဇိကံနှင့်တူသော၊ သမုဋ္ဌာနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သဒ္ဓါ အာပတ္တိ - သည်၊ ပဌမပါရာဇိ ကသမုဋ္ဌာနာ - မည်၏၊ အဒိန္နာဒါနသမုဋ္ဌာနာတိအာဒိသုပိ - အစရှိသောပုဒ်တို့၌ လည်း၊ တထာ - ထို့အတူ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

သယံ - မိမိကိုယ်တိုင်၊ ပထဝီ ခဏနေ - မြေကိုတူးခြင်းကြောင့်၊ ကာယေန စ - ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ - ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပရေ - တပါးသောသူတို့ကို၊ အာဏာပတော - ရှိ၊ ခဏာပနေ - စေခြင်းကြောင့်၊ ဝါစာယ စ - ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဝါ - ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော - အာပတ်၏ဖြစ် သင့်သောကြောင့်၊ ပထဝီခဏာနာဒိသုဝိယာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝတ္ထု - အပ်၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ အဒိန္နာဒါနာဒိနံ - တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟော သိမ်းယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပထမကထိနာပတ္တိ - သည်၊ ကာယဝါစာ တော၊ ကိုယ်နှုတ်ကြောင့်၊ ဝါ - ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ - ပြုအပ်သော၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝါ - အဓိဋ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ - သင်္ကန်း၏အထက်၌ စိတ်ကိုထားခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ဝိကပ္ပနံဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ အကရောန္တဿ - မပြုသောရဟန်းအား၊ ကောတိ - ၏၊ ကရောန္တဿ - အား၊ နောပဟာတိ - မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ပဌမကထိနာပတ္တိဝိယာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော သည်၊ အာဟ - ပြီ။

အညာတိကာယ - ဆွေမျိုးမတော်သော၊ ဘိက္ခုနီယာ - ၏၊ ဟတ္ထတော - လက်မှ၊ စိဝရပဋိဂ္ဂဟဏာပတ္တိ - သင်္ကန်းကို ခံယူခြင်းကြောင့် သင့်သောအာပတ် သည်၊ တထာ ဘိက္ခုနီယာ - ၏၊ ဟတ္ထတော - မှ၊ စိဝရံ - ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟန္တဿ - အား

လည်းကောင်း၊ ပရိဝေတ္တကံ - ဗလှယ်အပ်သော ပစ္စည်းကို၊ အရေန္တဿ စ - အား
လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ကိရိယာ ကိရိယတော -
ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ - ၏၊ သိယာ ဝေါ ပန တေ ဗြဟ္မဟူက ဝေဿောတိအာဒိသု-
အရေသော ပါဠိတော်တို့၌၊ အာဂတော - သော၊ သိယာတိ ဧသော သဒ္ဓေါ-
သည်၊ ကဒါစိတိ ဣမိနာ ပဒေန - နှင့်၊ သမာနတ္ထော - တူသောအနက်ရှိသော၊
နိပါတောဝိယ - ကဲ့သို့၊ တတာ - တူ၊ သိယာ ကရေန္တဿာတိအာဒိသု- အာ
ရှိသောပါဠိတို့၌၊ အာဂတော - သော၊ သိယာတိ ဧသော သဒ္ဓေါ - သည်၊
ကဒါစိတိ ဣမိနာ ပဒေန - နှင့်၊ သမာနတ္ထော - သော၊ နိပါတော - နိပါတ်
ပုဒ်တည်း။

အနက်။ ။ ဗြဟ္မဟူက - ပုဏ္ဏား၊ တေ - သင့်အား၊ သိယာ -
တရံတခါ၊ ဝေ ပရိဝေတ္တက္ကော - ဤသို့သော အကြံအစဉ်သည်၊ အဿ -
ဖြစ်ရာ၏။

ရူပိယ ပဋိဂ္ဂဟဏာပတ္တိ - သည်၊ သိယာ - ရံခါ၊ ကိရိယာ - ခံယူခြင်းကိုပြုခြင်း
ကြောင့်၊ ဂဟဏေန - ခံယူခြင်းဖြင့်၊ (အချို့၌ ဂဟဏေ - ဟု ရှိ၏၊ ဂဟဏေန-ဟု
ရှိရမည်၊) အာပဇ္ဇနတော-အာပတ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
သိယာ - ရံခါ၊ အကိရိယာ - ပြုအပ်သော ပယ်မြင်ခြင်းကို မပြုခြင်းကြောင့်၊
ပဋိက္ခေပဿ - ကို၊ အကရုဏံတော - မပြုသောအားဖြင့်၊ အာပဇ္ဇနတော-
(လိုက်) ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ရူပိယ
ပဋိဂ္ဂဟဏာပတ္တိဝိယာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ။

ကုဒ္ဓိကဓရာပတ္တိ - သည်၊ ဝတ္ထု - ကုဒ္ဓိရာကို၊ ဒေသာပေတွာ - သံဃာကို
ကြားစေပြီး၍၊ ပမာဏာတိက္ကန္တကရဏေ - အတိုင်းအရှည် မာဏကို လွန်၍ပြု
ရာ၌၊ ကရေန္တဿ - ပြုသောရဟန်းအား၊ သိယာ - ရံခါ၊ ဟောတိ - ၏၊ ဝတ္ထု-
ကို၊ သံသေန - ကို၊ (နှစ်ပုဒ်တည်း)၊ အဒေသာပေတွာ - ဝေမူ၍၊ ပမာဏာ
တိက္ကန္တကရဏေ - ၌ လည်းကောင်း၊ ဝါ- ပမာဏာတိက္ကန္တကုဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း၊
ပမာဏယုတ္တံ ဝါ- ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ကုဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း၊ ကရေန္တဿ စ-
အားလည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ကုဒ္ဓိကဓရာပတ္တိ
ဝိယာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ။

အဿာ အာပတ္တိယာ - အား၊ သညာယ - သညာ၏၊ ဝါ- စေတနာ၏၊
(သညာသညာနဝေန နာပေါ စေတနာယဂ္ဂ ဝိဿတိ) အာကာဝေန - ဟူသဖြင့်၊

ဝါ - ကြောင့်၊ မောက္ခော - အာပတ်မှလွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ - ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သာ အာပတ္တိ - သည်၊ သညာဝိမောက္ခော - မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ မဇ္ဈေ ပဒလောပသမာသော - အလယ်ပုဒ်ကျေသော သမာသ်ကို၊ ဝါ - ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ယတော ဝိတိက္ကမသညာယာတိအာဒိ - သော၊ ယံဝါကျံ - သည်၊ အတ္တိ - တံဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ယံတော အာပတ္တိတော - မှ၊ ဝိတိက္ကမသညာယ - ၏၊ အဘာဝေန - ဖြင့်၊ ဝါ - သော်လည်း၊ န မုစ္ဆတိ - အာပတ်မှလွတ်၊ သာ အာပတ္တိ - သည်၊ ဣတရာနာမ - မည်၏။

ကသ္မာ - ကြောင့်၊ သာ အာပတ္တိ - ကို၊ ဣတရာ နာမ - ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - သိအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဣတရသဒ္ဓဿ - ၏၊ ဝါ - သည်၊ ဝုတ္တပ္ပဋိသောဂိဝိသယတ္တာ - ဆိုအပ်ပြီးမှ တပါးကို ယှဉ်ခြင်းလျှင် အရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ - ဆိုအပ်ပြီးသည်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယှဉ်ခြင်းလျှင် အရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (အညနီစေသူ စေတရော)၊ သာ အာပတ္တိ - ကို၊ ဣတရာနာမ - ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ အယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ယာ အဝိတ္တကေန ဝါ၊ ပ၊ သမုဋ္ဌာတိတိ - ဟူသည်ကား၊ ယာ အာပတ္တိ - သည်၊ ကဒါမိ - တရံတခါ၌၊ အဝိတ္တကေန - ဝတ္ထုဝိတိက္ကမန္တ ပညတ္တိဝိတိက္ကမန္တ စိတ်မှကင်းသော၊ သမုဋ္ဌာနေန ဝါ - ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ - ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကဒါမိ - တရံတခါ၌၊ သဝိတ္တကမိဿကေန - သဝိတ္တကနှင့်ရောသော၊ သမုဋ္ဌာနေန ဝါ - ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ - ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာတိ - ၏၊ စ - စဉ်းငယ် အထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ဒုကေသု - တို့တွင်၊ သညာဒုကံ - ကို၊ အနာပတ္တိမုခေန - အာပတ်မသင့်ခြင်းကို အဦးမူသဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ သဝိတ္တကဒုကံ - ကို၊ အာပတ္တိမုခေန - အာပတ်သင့်ခြင်းကို အဦးမူသဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏။

☞ ယဿာ၊ ပ၊ ဟောတိတိ - ဟူသည်ကား၊ သဝိတ္တကာယ - သော၊ ယဿာ အာပတ္တိယာ - ၌၊ ဝါ - ၏၊ စိတ္တံ - သည်၊ အကုသလမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ သဝိတ္တကာစိတ္တက သင်္ခါတဝယ - သဝိတ္တကအဝိတ္တကဟု ဆိုအပ်သော၊ ယဿာ အာပတ္တိယာ စ - ၌လည်းကောင်း၊ ဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝိတေန

စိတ္တေန - လွန်ကျူးအပ်သော ငတ္ထုကို သိသောစိတ်ဖြင့်၊ သမိတ္တကပက္ခေ-
အဖို့၌၊ စိတ္တံ - သည်၊ အကုသလမေဝ - သည်သလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ အယံ
အာပတ္တိ - သည်၊ လောကဝဇ္ဇာ - မည်၏၊ ဝါ - လောက၌ ထင်ရှားသော အပြစ်
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လောကဝဇ္ဇ မည်၏။

ဟိ သစ္စံ - မှန်၏၊ (တနည်း)ကသွာ - ကြောင့်၊ သမိတ္တကပက္ခေတိ ဣဒံ ဝစေန-
ကို၊ အစိတ္တကံ- ကို၊ သန္ဓာယ- ချ်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်သနည်း၊
ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း၊ ဟိ ယသွာ- ကြောင့်၊ ကေသတော-
စင်စစ်ကေန အမှန်အားဖြင့်၊ သမိတ္တကဿ- ၏၊ သမိတ္တကပက္ခေတိ- ဟူ၍၊ ငိသေသနေ-
အထူးပြုရာ၌၊ ပယောဇနံ- အကျိုးသည်၊ န အတ္ထိ- မရှိ၊ ဣတိတသွာ- ကြောင့်၊
သမိတ္တကပက္ခေတိ ဣဒံ ဝစေန-ကို၊ အစိတ္တကံ- ကို၊ သန္ဓာယ- ချ်၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊
ဝုတ္တံ- အပ်၏၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပရိဟာရေ- တည်း။

(ဤ ဝါကျ အချို့စာအုပ်၌ သမိတ္တက-စိတ္တကံ သန္ဓာယ-ဟု ရှိ၏၊
အချို့၌ အစိတ္တကံ သန္ဓာယ-ဟု ရှိ၏၊ ဤဒီကာဆရာသည် သာရတ္ထဒီကာ
ဆရာ၏ တပည့်သာ၊ ဆရာရေးသားသော သာရတ္ထ၌ အစိတ္တကံ သန္ဓာယ-
ဟု ရှိ၏၊ သမိတ္တကဿ သမိတ္တကပက္ခေ-ဟူသော စကားသည် ဒီကာ
သာရတ္ထ ညီသော်လည်း သင့်အံ့မထင်၊ အကြောင်းကား သာရတ္ထ၏ မှီရာ
ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌ သိက္ခာပုဒ်ကိုရည်၍ ယဿ သမိတ္တကပက္ခေ - ဟု
နပုလ္လိင်နှင့်ရှိ၍ သမိတ္တကဿ သမိတ္တကပက္ခေ ဖွင့်သော်လည်း ဤဒီကာ၏မှီရာ
ကမ်း၌ ယဿ သမိတ္တကပက္ခေ - ဟု ဣတ္ထိလိင်နှင့်သာ ဖွင့်သင့်သော
ကြောင့်တည်း။)

ပန - ဝါဒအထူး ပြဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ- ၌၊ ဂဏ္ဍိပဒေ- သီဟိုဠ်
ဂဏ္ဍိပုဒ်၌၊ သုရာပါနသ္မိံ ဟိ ၊ ပ၊ အကုသလစိတ္တမေဝါတိ- ဟူ၍၊ ဝါ- သော၊ ယံ
ဝစေန- ကို၊ အာစရိယေဘိ- တို့သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်ပြီ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ- ၌၊
န ဝဇ္ဇတိတိဝါ ဇေနိတာဘိဝစေန- သည်၊ န ယုဇ္ဇတိ-မသင့်၊ ကသွာ- ကြောင့်၊ န
ယုဇ္ဇတိ- မသင့်သနည်း၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း၊ ပဏ္ဍတ္တိငဇ္ဇဿာပိ-
ပဏ္ဍတ္တိငဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၏လည်း၊ လောကဝဇ္ဇာဘာဝပုသင်္ဂတော - လောကဝဇ္ဇသိက္ခာ
ပုဒ်အဖြစ် လင်းပါးဖွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ - လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်
အဖြစ်၌ ကပ်ငြိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ န ယုဇ္ဇတိ- မသင့်၊ ဣတိ အယံ- သည်ကား၊
ပရိဟာရေ- တည်း။

ပန- အပ္ပိတဘန် ဖြစ်သင့်ဟန်ကို ဖော်လှန်ထုတ်ခါ၊ ပြဆိုပါအံ့၊ ယဿာ အာပတ္တိ
 ယာ- ဇါ၊ ဝါ- ဌ၊ သဓိတ္တကပဒက္ခ- ဌ၊ စိတ္တ- သည်း၊ အကုသလမေဝ - သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ- သို့၊ နိယမော - ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ သာ
 အာပတ္တိ- သည်း၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇာ- မည်၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ- ကို၊ ဒသောဇန္တာ-ရကား၊
 သေသာ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇာဘိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်း၊ အာဟ- ပြု၊ တထာ ဝစနံ-
 ကို၊ ဟိ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ-ပေါ်လွင်အောင် ပြုဦးအံ့၊ တဿာ အာပတ္တိယံ - ဇါ၊
 ဝါ- ဌ၊ ဝတ္ထုဝိဘာနနစိတ္တေန- ဝတ္ထုကိုသိသောစိတ်ဖြင့်၊ သဓိတ္တကပဒက္ခ- ဌ၊ စိတ္တ-
 သည်း၊ သိယာ- ရံခါ၊ ကုသလံ- သည်လည်းကောင်း၊ သိယာ- ရံခါ၊ အကုသလံ-
 သည်လည်းကောင်း၊ သိယာ- ရံခါ၊ အဗျာကတံ- သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ အကုသလမေဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟောဘိ- ၏၊ ဣတိ-
 သို့၊ နိယမော- သည်း၊ နတ္ထိ- မရှိ။

ဥဘယတ္ထ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာတိ - ဟူသည်ကား၊ ကာယဒွါရေစ - ဌ်လည်းကောင်း၊
 ဝစီဒွါရေ စ - ဌ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဥဘယတ္ထ - နှစ်ပါးသောဒွါရေ၌၊
 အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ - ရောက်အပ်သော၊ အာပတ္တိ- ကို၊ (ဝုစ္စတိ - ဌ်ဝပ်)။ ။ ပန-
 ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တာ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ အဒိန္နာဒါနာဒယော- တို့သည်၊
 ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ မနောဒွါရေ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိတိဣဒံဝစနံ- ကို၊ ယေဘုယျ
 ဝသေန- အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်း၊ ဝုတ္တံ- အပ်၏၊ ကသ္မာ-
 ကြောင့်၊ မနောဒွါရေ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိတိဣဒံဝစနံ- ကို၊ ယေဘုယျဝသေန-
 အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်း၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဉာယတိ - သိအပ်
 သနည်း၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း၊ ဥပနိက္ခိတ္တသဒိယနာဒိသု-အနီး
 ၌ ချထားအပ်သော ရွှေငွေကို သာယာခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ အာပတ္တိသမ္ပဝ
 ဘော- အာပတ်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ မနော ၂ပါး နတ္ထိတိ ဣဒံ ဝစနံ - ကို၊
 ယေဘုယျဝသေန-အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်း၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဣတိအယံ-
 သည်ကား၊ ပရိဘာဓရာ- တည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ - အပ်၏။

အကုသလစိတ္တော ဝါ အာပဇ္ဇတိတိ - ဟူသည်ကား၊ ပါရာဇိကသုက္ကဝိသဋ္ဌိ
 ၂ပါး တလသတ္တိကာဒိဘေဒါ- ပါရာဇိကအာပတ်၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိအာပတ်၊ ကာယသံ
 သဂ္ဂအာပတ်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လာဓိအာပတ်၊ အတ္တကာမပါရိစရိယာအာပတ်၊ ဒုဋ္ဌဒေါသ
 အာပတ်၊ သံသဘေဒကအာပတ်၊ ပဟာရဒါနအာပတ်၊ တလသတ္တိကအာပတ် အစ
 ရှိသော အပြားရှိသော၊ အာပတ္တိ- သို့၊ အကုသလစိတ္တော- သည်း၊ ဟုတော- ၍၊
 အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ အနုပသမ္ပန္နံ - လူသာမဏေကို၊ ပဒသော - ပုဒ်ပြိုင်၊ ဓမ္မံ-ပါဠိ
 ဓမ္မကို၊ ဝါစေဇန္တာ - ပို့ချသော ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ မာတုဂါမဿ-

အား၊ ဓမ္မ- ကို၊ ဒေသေန္တော- ဟောသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဝေဇ္ဇပိ- ဤသို့သဘောရှိသော၊ အ.ပတ္တိ- သို့၊ ကုသလစိတ္တော- သည်း၊
 ဟုတွာ- ဤ၊ အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ အသဉ္စိစ္စ- လွန်ကျူးလို့သောစေတနာဖြင့် မစေ့
 ဆော်မူ၍၊ သဟသေယျာဒိ- သဟသေယျ အစရှိသော အာပတ်သို့၊ အဗျာကတ
 စိတ္တောဝ- အဗျာကတ စိတ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ ဤ၊ အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ အရဟတ-
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံ အာပတ္တိ- သို့၊ အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ သဗ္ဗ- သော၊ တံ
 အာပတ္တိ- သို့၊ အဗျာကတစိတ္တောဝ - ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ-ဤ၊ အာပဇ္ဇတိ-
 ၏၊ တေန- ကြောင့်၊ ကုသလာဗျာကတစိတ္တော ဝါတိ ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ အာဟ- ပြီ။

ဒုက္ခဝေဒနာသမင်္ဂီ ဝါတိ- ဟူသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌဒေါသာဒိဘေဒံ - အစရှိသော
 အပြားရှိသော၊ အာပတ္တိ- သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော- ရောက်သောရဟန်းသည်၊ ဒုက္ခဝေ
 ဒနာသမင်္ဂီ- သည်၊ ဟုတွာ- ဤ၊ အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ ပန- အပ္ပိတပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ မေထုန
 ဓမ္မာဒိဘေဒံ - မေထုနဓမ္မ အစရှိသော အပြားရှိသော၊ အာပတ္တိ-သို့၊ သုခ
 ဝေဒနာသမင်္ဂီ-သည်၊ ဟုတွာ- ဤ၊ အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ ယံ အာပတ္တိ- သို့၊ သုခဝေ
 ဒနာသမင်္ဂီ- သည်၊ ဟုတွာ- ဤ၊ အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ တံ ယေဝ အာပတ္တိ- သို့သာ
 လျှင်၊ မဇ္ဈတ္တော- လျင်လျူရှုသည်၊ ဝါ - အလယ်၌ဖြစ်သော သဘောရှိသည်၊
 ဟုတွာ- ဤ၊ အာပဇ္ဇန္တော- ရောက်သောရဟန်းသည်၊ အဒုက္ခမသုသေမင်္ဂီ- သည်၊
 ဟုတွာ- ဤ၊ အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ တေန- ကြောင့်၊ ဣတရဝေဒနာဒယသမင်္ဂီ ဝါတိ-
 ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ- ပြီ။

စ- ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒမ္ပိ တိကဒ္ဒယံ - ဤ ကုသလတိက်၊ ဝေဒနာတိက်တို့၏
 နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကိုလည်း၊ ယေဘုယျဝသေနေဝ - အားဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟ
 ကာရန- သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ- မှန်၏၊ နိပဇ္ဇိတော - လျောင်း၍၊ နိရောဓ
 သမာပန္နော- နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသော အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အစိတ္တကော - စိတ်လည်း မရှိပဲလျက်၊ အဝေဒနော- ဝေဒနာလည်း မရှိပဲလျက်၊
 သဟသေယျာပတ္တိ- သို့၊ အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ - ဤသို့သော
 ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ- အပ်၏၊ (ဟိ-ကို ကာရကကြံ၍ တနည်းလည်း အနက်သမ္ပန်
 ဦး)၊ ဧဝံ- ဤသို့၊ အနိယမေန- မမှတ်သောအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန၊ သည်၊
 ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တံ-အကယ်၍ကား ဆိုအပ်ပါပေ၏၊ ပန- တထာပိ- သော်လည်း၊ ဧတ္ထ
 တေသ္မိံ တိကဒ္ဒယေ - ၌၊ ဝိသေသော-သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊
 ဒသေဘုံ - ၌၊ ဧဝံသန္တေပိတိအာဒိ- အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရေန -
 သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ- မှန်၏၊ ဧဝံ သန္တေပိတိ ဧတ္ထ- ၌၊ ဝိသေသတိစာန

နိမိတ္တာကျပဂပေဝ - ထူးသောအမည် ဟူးသော အကြောင်းသို့ ကပ်ရောက်ခြင်း
သည်သာလျှင်၊ ယုတ္တတိ - သင့်၏၊ သဗ္ဗေသံ ဝသေန တိဏိစိတ္တာနိတိ - ဟူသည်ကား၊
ကုသလာကုသလာဗျာကတာနံ - တို့၏၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊ တိဏိ - ကုန်သော၊
စိတ္တာနိ - တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။

ဣဒါနိ - ဤ၊ ယထာရတ္တံ - သော၊ နိဒါနာဒိဝေဒနာက္ခိကပရိယောသာနံ - နိဒါနိ
အစ ဝေဒနာတိက်အဆုံးရှိသော၊ တံ သတ္တရသပ္ပကာရံ - ထိုတသယံရနစ်ပါးသော
အပြားကို၊ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ဤပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပဒေ၌၊ ယောဇေတု
ငှါ၊ ဣပ ဝနာတိအာဒိ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟ - ၏၊ ဣဘေတိ - ဟ
သည်ကား၊ ဣမသ္မိံ ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပဒေ၌။ ။ ဝေသာလီယန္တိ - ကူသည်
ကား၊ ဧဝံနာမကေ - ဤသို့ ဝေသာလီယူသော အမည်ရှိသော၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန
အားဖြင့်၊ ပဝတ္တဝေါဟာရေ - ဖြစ်သောအမည်ရှိသော၊ နဂရေ - ၌၊ ဟိ တံ
ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ၊ တံ နဂရံ - ကို၊ တဿ နဂရဿ - ၏၊ ဝါ - သည်၊
တိက္ခန္တု - သုံးကြိမ်၊ ပါကာရပပိက္ခေပပ ခုနေန - တံတိုင်း အကာအရံ၏ ကြီးပွား
ခြင်းဖြင့်၊ ဝိသာလီတူတတ္တာ - ကျယ်ပြန့်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝေသာလီဝိ - ဟူ၍၊ ဣတိ - အပ်၏။

စ - ဆက်၍သိဦးအံ့၊ ဣဒမ္ပိ နဂရံ - ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သာမဟုတ် ဤဝေသာလီပြည်
သည်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ - သည်၊ သဗ္ဗညုတံ - ဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပဝတ္တယေဝ
ရောက်သော်လျှင်၊ ဝါ - မှသာလျှင်၊ သဗ္ဗာကာရဝေပုဏ္ဏတ္တံ - အလုံးစုံသောအခြင်း
အရာအားဖြင့် ပြန့်ပြောညော်ပင်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ - ရောက်၏၊ ဣတိ - သို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏။ ။ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာယာတိ စ ၂၁၊ ဒွေ အနုပညတ္တိယောတိ -
ဟူသည်ကား၊ မက္ခဋ္ဌိဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထုနံ - မက္ခဋ္ဌိဝတ္ထု၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တက ဝတ္ထုတို့၏၊
ဝသေန - အားဖြင့်၊ အာဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တာ - အပ်ကုန်သော၊ အန္တမသော
တို့ရစ္ဆာနာဏယာတိ စ - ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သိက္ခံ အပ္ပက္ခာယာတိစ - ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဒွေ - ကုန်သော၊ ဣမာ အနုပညတ္တိယော - တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ၏၊
အာပတ္တိကဓု စ ဟောဟိတိ - ဟူသည်ကား၊ ပဌမပညတ္တိတော - ၄၊ ဝိသုယေဝ
သာလျှင်၊ အာပတ္တိကဓုစ - အသစ်အပတ် ပြုတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏။

အညဝါဒကသိက္ခာပဒါဒိသုဝိယာတိ ပါဌဿ - ၏၊ အညဝါဒကသိက္ခာပဒါ
ဒိသု - တို့၌၊ ဝိဟေသကေတိအာဒိကေ - အစရှိသော၊ အနုပညတ္တိ - သည်၊ အာပတ္တိ
ကဓုစ - သည်လည်း၊ ဟောတိဝိယ - ကဲ့သို့၊ ဣတိ ဣယံ အတ္တော - ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - အပ်၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ဥဇ္ဈာပနကဿ - ဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပဒေကို၊
ပဋိဂ္ဂဟော - သိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ ကတော - အပ်၏၊ ဟိသန္တံ - မှန်၏၊ ဧတေ ဣမသ္မိံ

သိက္ခာပဒေ - ဤအညဝါဒက သိက္ခာပုဒ်၌၊ အညဝါဒကောဒိတော - မေးအပ်သည်မှ
တပါးသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း အစရှိသည်မှ၊ ဝိသုယေဝ - သာလျှင်၊ ဝိဓဟ
သကောဒိသုပိ - ညည်းဆဲခြင်း အစရှိသည်တို့ကြောင့်လည်း၊ ပါမိတ္တိယံ - ပါမိတ်
အာပတ်သည်၊ ဟောတိ - ဤ၊ ယထာဟ - အာဂမေဒဋ္ဌိစကား ဘုရားအသို့
ဟောသနည်း။

ဘိက္ခုမ္မိ - ကို၊ သံဃမဇ္ဈေ - ၌၊ ဝတ္ထုသ္မိ - ဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း၊
အာပတ္တိယာ ဝါ - ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဟေသကေ - ဝိဟေသက ကံ
သို့၊ ဝါ - ညည်းဆဲတတ်သောသူ၏အဖြစ်သို့၊ အာရောပိတေ - အပ်သည်ရှိ
သော်၊ သံဃမဇ္ဈေ - ၌၊ ဝတ္ထုသ္မိ - ဝါ - ၌လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိယာ ဝါ -
၌လည်းကောင်း၊ အနုယုဉ္ဇိယမာနော - အဖန်တလဲလဲ မေးမြန်း စိစစ်အပ်
သော ရဟန်းသည်၊ တံ - ထိုဝတ္ထုအဘတ်ကို၊ န ကထေတုကာမော -
ပြောကြားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ န ဥဇ္ဈာဋေတုကာမော - ဖွင့်လှစ်ခြင်း
ငှါအလိုရှိသည်၊ ဟုတ္တာ - ၍၊ တုဏှိဘူတော - ဆိတ်သောစကားရှိသည်
ဖြစ်၍ ဖြစ်လျက်၊ သံဃံ - ကို၊ ဝိဟေသတိ - ပင်ပန်းစေငြားအံ့၊ ဝါ -
နှိပ်စက်ငြားအံ့၊ ပါမိတ္တိယဿ - သို့၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ဤ။

ဣတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ဤ၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ အဝိဟ-
တုရားသဗ္ဗညု ဟောတော်မူပြီ၊ သုပိနန္တေ - အိပ်မက်၌၊ မောစနဿာဒစေတနာ-
သုက်လွတ်ခြင်း၌ သာယာတတ်သော စေတနာသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနာပိ - သော်လည်း၊
ဝါ - သော၊ မောစနဿာဒစေတနာ - သည်၊ အဗ္ဗောဟာရိကတ္တာ - မခေါ်လောက်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိကရာ - အပတ်အလျဉ်း မသင့်ခြင်းကို ပြုတတ်
သည်၊ ဟောတိ - ဤ၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ အညတြ သုပိနန္တာတိ အာဒိကာ
ဝိယာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တထာ တံ ဝစနံ - သည်၊ ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ သုပိနေ - ၌၊ စိတ္တဿ - ဤ၊ ဝါ - ကို၊
ထိနမိဒ္ဓေန - သည်၊ အဘိဘူတတ္တာ - လွမ်းမိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုပိနေ -
၌၊ စိတ္တံ - နှလုံး၊ အဗ္ဗောဟာရိကံ - မခေါ်လောက်၊ စိတ္တဿ - ဤ၊ အဗ္ဗောဟာရိ
ကတ္တာ - ကြောင့်၊ စေတနာ - မောစနဿာဒ စေတနာသည်၊ ဩပက္ခမနကိရိယာ
ပဝတ္တနိကာပိ - လုံ့လပြုခြင်း အမှုအရာကို ဖြစ်စေတတ်ပါသော်လည်း၊ ဝါ - ဖြစ်
စေတတ်သော စေတနာသည်၊ အဗ္ဗောဟာရိကာ - လောက်၊ ဟိ - အာကုံညပက

ထပ်၍ပြအံ့၊ အတ္ထေသ ၂၀၊ အဗ္ဗောဟာရိကာတိ- ဟူ၍၊ ဝါ- သော၊ တေ ဝစနံ-
ကို၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ဘိက္ခဝေ- တို့၊ သော စေတနာ -သည်၊ အတ္ထိ - ခါ၊ ခေါ-
ထိုသို့ရှိသော်လည်း၊ သာ စ စေတနာ - ထိုစေတနာသည်ကား၊ အဗ္ဗော
ဟာရိကာ- လောက်။

တသွာ- ကြောင့်၊ အညတြ သုပိနန္ဒာတိ အယံ အနုပညတ္တိ - အညတြ သုပိနန္ဒာ
ဟူသော ဤအနုပညတ်သည်၊ အနာပတ္တိကရာ-သည်၊ ဇာတာ- ခါ၊ အာဒိသဒ္ဓေန-
ဖြင့်၊ အညတြ အဓိမာနာတိအာဒိကံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ သင်္ဂဟာတိ-
၏၊ အဒိန္နာဒါနာဒိသုဝိယာတိပါဌဿ - ၏၊ အဒိန္နာဒါနာဒိသု - တို့၌၊ အရညာ
ဝါတိ အာဒိကာ - အစရှိသော၊ အနုပညတ္တိဝိယ- ကဲ့သို့၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

ပန- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထ ပါဌေ - ဤ အဒိန္နာဒါနာဒိသု ဟူသောပါဌ၌၊
သဏ္ဌိစောန- သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန- ဖြင့်၊ ပဌမပါရာဇိကာဒိနံ- တို့ကို၊ သင်္ဂဟော ကို၊
ကတော - အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ ဣတ္ထ - ဤဒုတိယပါရာဇိက၌၊ တဉ္စ ခေါ
ဂါးမ၊ နော အရညေတိအာဒိနာ- သော၊ နယေန- ဖြင့်၊ လေသံ- ကင်္ဂြိသော
စကားကို၊ ဝါ-အမြွက်ကို၊ ဩဇ္ဇန္တာနံ-ထောင်သောရဟန်းတို့၏၊ လေသပိဟေနတ္ထံ-
အမြွက်ကို ပိတ်ပင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အရညာဝါတိအာဒိကာ - အစရှိသော၊ အနု
ပညတ္တိ ကို၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ဝုတ္တာ- အပ်၏၊ ဣတိဘသ္မာ- ကြောင့်၊ ဥပတ္တမ္မ
ကရာဝ- မူလအာပတ်ကို ထောက်ပံ့ခြင်းကို ပြုတတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ၏။
(ဤဝါကျ၌ ဟိ- သည် ကာရဏလည်း သင့်၏၊ အာဂရေ ယုတ္တိတေမ္ရံ ကို၊
ထောက်၍သာ ဒဠိပေးသည်၊) ဟိ - ယုတ္တိ-ဥမ္မတပါး၊ အာဂမဒဠိကို ဆိုဦးအံ့၊
တေနော- ကြောင့်သာလျှင်၊ နန အာဝုသော တထေဝ တံ ဟောတိတိ - ဟူ၍၊
ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်၏။

ဝုတ္တပကာရေ မဂ္ဂေတိ- ဟူသည်ကား၊ မနုဿာမနုဿတိရစ္ဆာနဂတေသေနာတိ
အာဒိနာ - အစရှိသော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ဝုတ္တပကာရေ - သော၊ တိသ
မဂ္ဂေ-ကို။ ။ပန- ပဒတ္တမ္မ တပါး၊ သမ္ပန္နကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ- ဥလ္လိင်္ဂသံဇဏ္ဌနာမ္ပ
တပါး၊ သမ္ပန္နသံဇဏ္ဌနာကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣဿ ပဒဿ-ဤ မဂ္ဂေဟူသောပုဒ်၏၊ ဝါ-
ကို၊ ဆိန္နေတိ ဣမိနာ ပဒေန-နှင့်၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ တစာပိနံ

အနဝသေသေတွာတိ-ဟူသည်ကား၊ နိမိတ္တပဒေသေ-နိမိတ်အရပ်၌၊ ဗဟိဋ္ဌိတနိ-
အပဋ္ဌိတည်ကုန်သော၊ ဆဝိဓမ္မာနိ-အရေပါ၊ အရေထူတို့ကို၊ အနဝသေသေတွာ-
မကြွင်းကျန်စေမူ၍။

ပန-ထိုမှတပါး၊ နိမိတ္တသက္ကာနမတ္တံ ပညာယတိတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ နိမိတ္တမံသဿ-
၏၊ အပ္ပန္တရေ-၌၊ ဆဝိဓမ္မဿ စ-၏လည်း၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ-ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏။ ။ စမ္ပခိလန္တိ-ဟူသည်ကား၊ စမ္ပက္ခန္တံ- အရေတုံးကို၊ ။ တံ-
ထိုအရေတုံးကို၊ ဥက္ကိဂဏ္ဍောတိပိ-ကြွက်နို့ ဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ- ဆိုကြကုန်၏ ဟိသစ္စံ-
ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တံ စမ္ပခိလံ-ထိုအရေတုံးသည်၊ နိမိတ္တေ-၌၊ ဇောတတ္တာ-ဖြစ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိမိတ္တမေဝ- မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊
သေဝနစိတ္တံ သတိ ပါရာဇိကန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

သေဝနစိတ္တတိ-ဟူသည်ကား၊ မေထုနသေဝနစိတ္တေ-မေထုန်မှိုလုံသောစိတ်
သည်၊ သတိ-ရှိသော်၊ ပါရာဇိကံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကာယသံသဂ္ဂသေဝနစိတ္တေ-
ကိုယ်လက်နှီးနှော ဖောယုက်ခြင်း၌ မှိုလုံသော စိတ်သည်၊ သတိ-သော်ကား၊
သံသာဓိသေသောဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတ္ထိ-ဤကြွက်နို့ အရေခြောက်၌၊
နဋ္ဌော-ပျက်သော၊ ကာယပသာဒေါ- သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ တံ-
ထိုကြွက်နို့ အရေခြောက်သည်၊ နဋ္ဌကာယပသာဒံ - မည်၏၊ သုက္ခပိဋကံ ဝါ-
သွေးလေမလျှောက် ကြွက်နို့ ခြောက်ကိုလည်းကောင်း၊ မတစမ္ပံ ဝါ- သွေးလေ
မလျှောက် အရေခြောက်ကိုလည်းကောင်း၊ (ပဇေသေန္တဿ-၌ပေ)၊ ဣတိအယံ-
သည်ကား၊ အတ္ထော - နဋ္ဌော ကာယပသာဒေါ ဣတ္ထိ ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပုဒ်၏
အနက်တည်း။

ပန-ထိုမှတပါး၊ အက္ခာယိတေ- ခွေး၊ မြေခွေးတို့သည် မခဲစားအပ်သေးသော၊
မတေ စ-သူသေကောင်၌ လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျေန-အားဖြင့်၊ အက္ခာယိတေ-
သော၊ မတေ စ-၌လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကာပတ္တိဝစနတော-ကြောင့်၊ နဋ္ဌကာယ
ပသာဒေ-သော၊ ဣတ္ထိနိမိတ္တပိ-၌လည်း၊ ပဝေသေန္တဿ - အား၊ ပါရာဇိကာ
ဟတ္ထိအယဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ။ နိမိတ္တသက္ကာနမတ္တံ အနဝသေသေ
တွာတိ-ဟူသည်ကား၊ နိမိတ္တာဘာရန - နိမိတ်သက္ကာန်ဖြင့်၊ ဌိတံ- တည်သော၊
ယထာရတ္တနိမိတ္တမံသာဒိဓိမ္ပံ - အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော နိမိတ်သားအစရှိသည်
ကိုလည်း၊ အနဝသေသေတွာ-၍၊ ။ ဝဏသခေပဝသေနာတိ- ဟူသည်ကား။

ဝဏသင်္ဂဟဝသေန-အိုင်းအမာ၌ ရေတွက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ။စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဝဏေ- အိုင်းအမာ၌၊ ထုလ္လစွယ်-ထုလ္လစဉ်းအပတ်ကို၊ အမဂ္ဂေန အမဂ္ဂ ပဝေသေတိ အာပတ္တိ ထုလ္လဇ္ဇယဿာတိ ဣမဿ သုတ္တဿ- ဟူသော ဤပါဠိတော် ၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗ-အပ်၏။

ဟိ-ခွဲ၍ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) ဟိသဗ္ဗ မှန်၏၊ တသ္မိံ သုတ္တေ-၌၊ ဒွိသု-ကုန်သော၊ သမ္ဘိန္နဝဏေသု-ရောယုက်သော အိုင်းအမာတို့တွင်၊ ဧကေန-တခုသော၊ ဝဏေန- အိုင်းအမာဖြင့်၊ ပဝေသေတွာ - သွင်းပြီး၍၊ ဒုတိယေန - သော၊ ဝဏေန-ဖြင့်၊ နိဟရန္တဿ - နုတ်သောရဟန်း၏၊ ဝါ - အား၊ ထုလ္လစွယ်-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ ဟိ-ဥပုဗ္ဗတပါး၊ ဥပကကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ-၌၊ ဣမဿ သုတ္တဿ-အား၊ အနုလောမဝသေန-လျော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ- အလုံးစုံသော၊ ဝဏသင်္ဂဟ-အိုင်းအမာ၌ ရေတွက်အပ်သော အရင်၌၊ ထုလ္လစွယ်- ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ ပ်အပြီ။

ပန- ထိုမှတပါး၊ မနုဿာနံ - တို့၏၊ အက္ခိအာဒယောပိ - မျက်စိအစရှိသည်တို့ သည်လည်း၊ ဝဏသင်္ဂဟံ-သို့၊ ဝစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိဘသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝဏေန-နှင့်၊ ဧကပရိစ္ဆေဒံ- တူသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဒယေန္တော-ရကား၊ တထာတိအာဒိံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ တေသံ အက္ခိအာဒိနံ-တို့၏၊ ဝဏသင်္ဂဟော- ကို၊ နဝဒ္ဒါရော မဟာဝဏောတိ ဝေမာဒိသုတ္တာနုသာဒေန-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတော်သို့ အစဉ်လျှောက်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

အနက်။ ။အသံ ကာယော- ဤကိုယ်သည်၊ နဝဒ္ဒါရော- ကိုး ပေါက်ဒွါရ၊ ဘေးမ ရှိ၏၊ မဟာဝဏော ကြီးသောအိုင်းအမာ ရှိ၏။

တတ္ထ တသ္မိံ စစနေ-ထိုတထာအစရှိသော စကားရပ်၌၊ မနုဿာနန္တိ-ဟူသည် ကား၊ ဣတ္ထိပုရိသ ပဏ္ဏကဉာဘဘော ဗျဉာနကဝသေန - တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စာနုဗ္ဗိခနံ-လေးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ မနုဿာနံ တို့၏။ ။ဝတ္ထိကောသေသုတိ- ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထိပုဋ္ဌေသု- စည်ပေါင်းအိမ်တို့၌၊ ပုရိသာနံ- တို့၏၊ အင်္ဂါတေကော သေသု- အင်္ဂါတော်အိမ်တို့၌၊ ဝါ - အင်္ဂါတော်အားရအောင်၊ ဟိတ္ထိအာသီနဉ္စ တိရစ္ဆာနန္တိ - ဟူသည်ကား၊ ဟိတ္ထိ အဿဂေါက ဂဠာတ ဩဋ္ဌ မဟိံသာဒီနံ - ဆင်၊ မြင်း၊ နွား၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ ကျွဲအစရှိကုန်သော၊ တိရစ္ဆာနဂတာနံ - တို့၏၊ တိရစ္ဆာနာနံ ပနာတိ - ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသမိ-ကုန်သော၊ တိရစ္ဆာန

ဂဏာနံ- တို့၏။ ။ သဗ္ဗေသန္တိ- ဟူသည်ကား၊ ယထာဇ္ဇတ္တမနုဿာဒိနံ- အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော လူအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ- တို့၏။

ဝေ- သို့၊ ဇီဝမာနကသရီရေ- အသက်ရှင်ဆဲဖြစ်သောကိုယ်၌၊ လဗ္ဘမာနံ- ရအပ်သော၊ အာပတ္တိဝိသေသံ- ကို၊ ဒဿေတွာ - ၍၊ ဣဒါနိ- ၌၊ မတသရီရေ - ၌၊ လဗ္ဘမာနံ - အပ်သော၊ အာပတ္တိဝိသေသံ - အာပတ်တည်းဟူသော အထူးကို၊ ဝါ- ထူးသော အာပတ်ကို၊ ဒဿေတုံ - ပြဘော် မူခြင်းငှါ၊ မတသရီရေတိ အာဒိ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏။ ။ ဝစ္စမဂ္ဂ ပဿာဝမဂ္ဂ မုခမဂ္ဂါနံ- တို့၏၊ စတုသု- ကုန်သော၊ ကောဠာသေသု- တို့တွင်၊ ဒွေ - ကုန်သော၊ ကောဠာသေ- တို့ကို၊ ဌပေတွာ- ၍၊ ယဒါ - ၌၊ အပရေ - ကုန်သော၊ ဒွေ- ကုန်သော၊ ကောဠာသေ - တို့ကို၊ ခါဒိတာ - အပ်ကုန်ပြီ၊ တဒါ- ၌၊ ဥပစက္ခယိကံ နာမ- မည်သည်၊ ဟောတိ- ၏။

န ကုထိတံ ဟောတိတိ - ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓါမာတကာဒိဘာဝေန - ဖူးဖူးရောင်ခြင်း၊ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကုထိဟံ- ကျိုက်ကျိုက်ဆူသည်၊ ဝါ- ဗုဓ်သည်၊ (ကုသော ပူတိ သံကိလေသေ၊ ကုထိ ဟိံသကိလိဏနေ) န ဟောတိ- မဖြစ်သေး၊ အလ္လံ- စိုစွတ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ အတ္ထော- န ကုထိတံ ဟောတိ ဟူသောပါဌ်၏ အနက်တည်း၊ ပန- ထိုမှတစ်ပါး၊ ယဒါ- ၌၊ သရီရံ- သည်၊ ဥဒ္ဓါမာတကံ- သည်၊ နိလမက္ခိက သမာကိဏ္ဍံ - ယင်မ မဲရိုင်းတို့ဖြင့် ရောပြွမ်းသည်၊ ကိမိလကုလသမာကုလံ- ပိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြွမ်းသည်၊ နဝဟိ ဝဏ မုခေဟိ- ကိုးပေါက်ခွါရ အမာဝတို့မှ၊ ပဂ္ဂဋ္ဌိတပုဗ္ဗံ- လျောကျသော ပြည်ရှိသည်၊ ဟုတွာ- ၍၊ (သရီရံနှင့် အရတူခြင်းဖြင့် မူဟောင်းအတိုင်း ဝါကျသာ သင့်ရ၏။) ကုဏပဘာဝေန - အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဂန္ဓုမ္ပိ - အနားသို့ သွားခြင်းငှါ သော်လည်း၊ အသက္ကုဏေယျံ- မစွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ တဒါ- ၌၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု စ- ကိုလည်းကောင်း၊ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု စ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟေတိ-စွန့်၏၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ ကုထိတေ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိတိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ- ပြီ။

ကုထိတေတိ - ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓါမာတကာဘာဝပုတ္တေ- ရောက်သည်ရှိသော်။ ။ ဟိသစ္စံ- မှန်၏၊ ဤဒိသေ- ဤသို့သဘောရှိသော၊ သရီရေ- ၌၊ ယတ္ထကတ္ထစိ- ၌၊ ဥပက္ကမတော- လုံ့လပြုသော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ- ၏။

တထာ ဝဇ္ဇကဘေ၊ ပ၊ ပဝေသေန္တဿာတိ - ဟူသည်ကား၊ ဝိဝဇ္ဇေ- ဟင်းလင်းပွင့်
သော၊ မုခေ- ဌ၊ စက္ကာရိ- ကုန်သော၊ ပဿာနိ စ - နံပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊
တာလုကဉ္စ- အာစောက်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒ္ဓသန္တံ - မထိစေပဲလျက်၊ အင်္ဂဇာတံ-
ကို၊ ပဝေသေန္တဿ- အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ- ခ်၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊
အတ္ထော - တထာ ဝဇ္ဇကဘေ အစရှိသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း။

ပန- အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဟေဋ္ဌာ ဝါ - အောက်၌လည်းကောင်း၊ ဥ-ရိ ဝါ-၌
လည်းကောင်း၊ ဥဘယံပဿေဟိ ဝါ - တို့မှလည်းကောင်း၊ ဆုပန္တံ - ထိလျက်
သစေ ပဝေသေတိ- ငြားအံ့၊ ဝေံ- သော်၊ ပါရာဇိကံ- သည်၊ ဟောတိ- ခ်၊ စတူဟိ
ကုန်သော၊ ပဿေဟိ - တို့မှ၊ အတ္ထုပန္တံ - မထိစေပဲလျက်၊ ပဝေသေတွာ- ဌ၊
အန္တန္တရေ- ဌ၊ တာလုကံ- ကို၊ ဆုပတိ- ငြားအံ့၊ ပါရာဇိကမေဝ - သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ - ခ်၊ ဗဟိနိက္ခန္တဇိဝှိယံ - ခံတွင်းပြင်ဘက် ထွက်သော လျှာ၌လည်း
ကောင်း၊ ဒန္တေသု ဝါ - တို့၌လည်းကောင်း၊ အင်္ဂဇာတံ- ကို၊ ပဝေသေန္တဿ-
သော၊ ဘိက္ခုနော- အား၊ ထုလ္လစ္စယံ- သည်၊ ဟောတိ- ခ်၊ ဣတိ- သို့၊ သမ္ပန္နော-
စပ်ခြင်းကို၊ ကာဘဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဇီဝမာနကသရီရေပိ- အသက်ရှင်သော သူ၏
ကိုယ်၌လည်း၊ ဗဟိနိက္ခန္တဇိဝှိယံ - ဌ၊ အင်္ဂဇာတံ - ကို၊ ပဝေသေန္တဿ - သော၊
ဘိက္ခုနော- အား၊ ထုလ္လစ္စယမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ခ်၊ ပန- ထိုမှ
တပါး၊ ဗဟိ- ခံတွင်း၏ပြင်ဘက်၌၊ ဇိဝှိယံ - ဖြင့်၊ ပလိဝေဌေတွာ- အင်္ဂါဇာတ်ကို
ရစ်ပတ်၍၊ ဝါ- လိပ်၍၊ အန္တောမုခံ- သို့၊ ယဒိ ပဝေသေတိ- ငြားအံ့၊ ဝေံသတိ-
သော်၊ ပါရာဇိကမေဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ခ်။

ပန- သည်သာမကသေး၊ ဒန္တာ - သွားတို့သည်၊ သုဗုသိတာ - ကောင်းစွာ
ထိကုန်၏၊ အန္တောမုခေ- ဌ၊ ဩကာသော - သည်၊ ယဒိနတ္ထိ - ငြားအံ့၊ ဒန္တာစ-
တို့သည်လည်း၊ ဝါ - တို့ကိုလည်း၊ ဩဠမံသေန - နှုတ်ခမ်းသားဖြင့်၊ ပဋိစ္စန္ဒာ-
ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သည်၊ ယဒိ ဟောန္တိ- ကုန်ငြားအံ့၊ ဝေံသတိ-သော်၊ တတ္ထ တသ္မိံ
မုခေ - ဌ၊ ဝါတေန - ဖြင့်၊ အသမ္ပုဋ္ဌံ- မတွေ့ထိအပ်သော၊ အလ္လောကာသံ-ကို၊
တိလဗသမတ္တမ္ပိ - မျှလည်း၊ ပဝေသေန္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - ရဟန်းအား၊
ပါရာဇိကမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ခ်၊ ပန- ထိုမှတပါး၊ ဩဠမံသေ-
သည်၊ ဥပ္ပဂါဋီတေ - ဟု၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဒန္တေယေဝ - ၌သာလျှင်၊ ဥပက္ကမန္တဿ-
အား၊ ထုလ္လစ္စယံ- သည်၊ ဟောတိ - ခ်၊ ယောပိ ဒန္တာ - သည်လည်း၊ ဗဟိနိက္ခ

မန္တော - အပသ္မိ ထွက်သည်။ ဝါ - ခေါ်သည်။ ဟုတွာ - ဤ၊ ဩဋ္ဌေဟိ - တို့ဖြင့်၊ ပိဒဟိတုံ - ပိတ်ခြင်းငှါ၊ န သက္ကာ - မတတ်နိုင်၊ တတ္ထာပိ တသ္မိ ဒန္တေ - ထို ခေါ်သော သွား၌လည်း၊ သေဝနယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏။

ဝေဒနာယ - ဖြင့်၊ အဇ္ဇော ပိဋိတော - နှိပ်စက်အပ်သည်တည်း၊ ဝေဒနဇ္ဇော- အပ်သည်၊ စ - ထိုမှ တပါး၊ ဝါ - ယော ပိတ္တဝသေန - အစ ရှိသော ကေးကို ဆိုရခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ - ဤ အနာပတ္တိဝါရ၌၊ ပိတ္တုပ္ပတ္တကော- သည်းခြေပျက်၍ ရူးသွပ်သောသူကို၊ ဥပ္ပတ္တကောတိ - ဟူ၍၊ အဂဝတာ - သည်၊ အဓိပ္ပေတော- အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ယော ပိတ္တဝသေနာတိ အာဒိ - သော၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာ ရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ပိတ္တဝသေနာတိ - ဟူသည်ကား၊ ဗဒ္ဓပိတ္တဝသေန- ဗဒ္ဓသည်းခြေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။

ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ တသ္မိ ဗဒ္ဓပိတ္တေ - သည်၊ ပိတ္တကောသတော - သည်းခြေ အိမ်မှ၊ စလိတွာ - လှုပ်၍၊ ဗဟိနိက္ခမန္တေ - အပသ္မိ ထွက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာ - တို့သည်၊ ဥပ္ပတ္တကာ - ရူးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ ငိပလ္လတ္တသညာ - ဖောက် ပြန်သော အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ - ကုန်၍၊ ဟိရောတ္တပုံ - အရှက် အကြောက် ကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ - ကုန်၍၊ အသာဒ္ဓပ္ပစရိယံ - ရဟန်းတို့အား မလျှောက်ပတ်သော အကျင့်ကို၊ စရန္တိ - ကုန်၏၊ လဟုကာဂရုကာနိ - ကုန်သော၊ သိက္ခာ ပဒါနိ-တို့ကို၊ မဒ္ဓန္တာပိ - နှိမ်နင်း ချိုးဖျက် ကုန်သော်လည်း၊ န ဇာနန္တိ - မသိကုန်၊ ဘေသဇ္ဇ ကိရိယာယပိ - ဆေးကုခြင်းဖြင့်လည်း၊ အတေကိစ္ဆာ - မကုစားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - န်၏၊ ဝေဇ္ဈပဿ - သော၊ ဥပ္ပတ္တကဿ - အား၊ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်။

ပန - ထိုမှ တပါး၊ အဗဒ္ဓပိတ္တံ - သည်၊ လောဟိတံဝိယ - ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗင်္ဂတံ- အလုံးစုံသော ကိုယ်၌ လျှောက်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဧမိ အဗဒ္ဓပိတ္တေ - သည်၊ ကုဝိဘေ - ပျက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာနံ- တို့အား၊ ကဏ္ဍုကဏ္ဍုသရိရကမ္မာဒိနိ - ယားနာ၊ ဝဲနာ၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ တာနိ ကဏ္ဍုကဏ္ဍုသရိရကမ္မာဒိနိ - တို့သည်၊ ဘေသဇ္ဇကိရိယာယ - ဖြင့်၊ ဝူပသမန္တိ- ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ ဘေန - ကြောင့်၊ ဗဒ္ဓပိတ္တဝသေနာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန သည်၊ ဝူတ္တံ - အပ်၏။

ဝိဿဋ္ဌစိတ္တော - သတိမှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဝါ - ထိုသို့ အာရုံ၌ ငြိမိ
သော စိတ်ရှိသော၊ ယက္ခမ္ပတ္တကော - ဘိလူးဖမ်း၍ နှမ်းသော ရဟန်းကို၊
ခိတ္တစိတ္တောနာမ-မည်၏ ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ - အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ယက္ခေဟိ
ကတစိတ္တဝိနက္ခပေါ ခိတ္တစိတ္တောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ၊
ယက္ခာ- ဘိလူးတို့သည်၊ ဘေရဝါနိ- ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိကုန်သော၊ အာရုံမ္မဏာနိ-
တို့ကို၊ ဒဿေတွာ - ၍၊ မုခေန - ဖြင့်၊ ဟတ္ထံ - ကို၊ ပဝေသေတွာ ဝါ -
သွင်းကြကုန်၍လည်းကောင်း၊ ဟဒယရူပံ - နှလုံးသားကို၊ မဒ္ဒန္တာ - ဆုပ်နယ်ကုန်
သည်၊ ဟုဘ္ဘာ ဝါ - လည်းကောင်း၊ သတ္တေ - တို့ကို၊ ပိလ္လတ္တသညေ - တို့ကို၊
ကရောန္တိ ကိရ - ပြုကုန်သတတ်၊ ဧဝရူပဿ - သော၊ ခိတ္တစိတ္တဿ - သော၊
ဘိက္ခုနော - အား၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်။

ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံ - သည်ကား၊ ဥဘိန္ဒ - ကုန်သော၊ တေသံ
ဥမ္ပတ္တကာနံ - တို့၏ဝိသေသော-အထူးတည်း၊ ပိတ္တမ္ပတ္တကော - သည်၊ နိစ္စမေဝ-
သာလျှင်၊ ဥမ္ပတ္တကော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပကတိသည် - ကို၊ န လဘတိ -
မရ၊ ယက္ခမ္ပတ္တကော - သည်၊ အန္တရန္တရာ - အကြားအကြား၌၊ ပကတိသည် -
ကို၊ ပဋိလဘတိ - ရ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ဥဘိန္ဒ - ကုန်သော၊ တေသံ
ဥမ္ပတ္တကာနံ - တို့၏၊ ဝိသေသော - အထူးတည်း၊ ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣဝ-
ဏ္ဍိသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပိတ္တမ္ပတ္တကောဝါ-မူလည်းဖြစ်သော၊ ယက္ခမ္ပတ္တကောဝါ-မူလည်း
ဖြစ်သော၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ သဗ္ဗသော - အချင်းခပ်သိမ်း၊ မုဋ္ဌဿတိ-လွတ်
သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိဉ္စိ- တစုံတခုကို၊ န ဇာနာတိ- မသိ၊ အဂ္ဂိမ္မိ - ကိုလည်း
ကောင်း၊ သုဝဏ္ဏမ္မိ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဂူထမ္မိ - ကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒနမ္မိ - ကို
လည်းကောင်း၊ ကေသဒိသံ - တထပ်ထည်းတူစွာ၊ မဒ္ဒန္တောဝ - လျက်သာလျှင်၊
ဝိစရတိ - သွားလေ၏၊ ဧဝရူပဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ အနာပတ္တိ -
မသင့်။

ပန - ဗျတိရေကမ္ဘာပါး၊ အန္တယကို ဆိုဦးအံ့၊ အန္တရန္တရာ - ၌၊ ပကတိသည်-
ကို၊ ပဋိလဘိတွာ - ၍၊ ဥတွာ - ၍၊ ကရောန္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊
အာပတ္တိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေန - ကြောင့်၊ ဒိန္နမ္ပိ စ
ဧတေသန္တိ အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ ပြီ။

အဓိမတ္တဝေဒနာယာတိ-ဟူသည်ကား၊ အဓိကပ္ပမာဏာယ-လွန်ကဲသောပမာဏ
ရှိသော၊ ဒုက္ခဝေဒနာယ - ဖြင့်၊ (အားတုန့်တွာ ခွံပေ) အာဒိကမ္ပေ - အစဖြစ်
သောအမှု၌၊ နိယုတ္တော- ယှဉ်သောရဟန်းသည်၊ အာဒိကမ္ပိကော- မည်၏၊ ယော
စ ဘိက္ခု- သည်လည်း၊ အာဒိကမ္ပေ- ၌၊ နိယုတ္တော- ၏၊ သော ဘိက္ခု- သည်၊
တသ္မိကမ္ပေ- ၌၊ အာဒိဘူတော- သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊
ယောတိအာဒိ- သော၊ ယံဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံဝါကျံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ ပန- အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣမ သိက္ခာမဒေ- ၌၊ သုဒ္ဓိန္နတ္ထေရော-
သည်၊ အာဒိကမ္ပိကော- ဖြစ်၏၊ တဿ သုဒ္ဓိန္နတ္ထေရဿ- အား၊ အနာပတ္တိ- အာ
ပတ်မသင့်၊ အ- သေသာနံ- သုဒ္ဓိန်ထေရ်မှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော၊ မက္ကဋ္ဌိသမဏဝဋ္ဌီ
ပုတ္တကဒဒိနံ- မျှောက်မကို မေထုန်မှီဝဲသောရဟန်း၊ ဝဋ္ဌီတိုင်းသား ရဟန်းအရှို
သည်တို့အား၊ အာပတ္တိယေဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ၏၊ သမ္မာဒနံ- ကောင်း
စွာရောက်စေခြင်းသည်၊ ပဋိပါဒနံ - မည်၏၊ ကရောဇ္ဈောယေဝ - ပြုသော
ရဟန်းသည်သာလျှင်၊ တံ အာ-တ္တိ- ထိုအာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ- ရောက်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ- ကြောင့်၊ ကိရိယံ- မည်၏။

(အချို့စာအုပ်၌ “တံ အာပဇ္ဇတိ” ဟု ရှိ၏၊ “တံ အာပဇ္ဇတိ” သာ
သင့်၏၊ အကြောင်းကား၊ နောက်၌ “နံ အာပဇ္ဇတိ” ဟု ရှိသောကြောင့်
တည်း။)

ပန - ဆက်ဦးအံ့၊ ဣဒံ ဝစနံ-ဤ ကိရိယံ ဟူသောကောင်းကို၊ ဖေထုနဓမ္မေ -
ဖေထုန်အကျင့်၌၊ ပဇ္ဇပက္ကမေ - တပါးသော သူ၏ လုံ့လသည်၊ သတိ-သော်၊
သာဒိယန္တဿ - သာယာသော ရဟန်းအား၊ ဝါ - ၏၊ အကိရိယသမုဋ္ဌာနဘာဝ
တော - အကိရိယသမုဋ္ဌာန်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယေဘုယျဝသေန-အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ ဖေထုနပဋိသံယုတ္တာယ-
သော၊ ကာမသညာယ - ၏၊ အဘာဇေန - မရှိသဖြင့်၊ မုစ္ဆနတော - လွတ်ခြင်း
ကြောင့်၊ သညာဝိမောက္ခံ - မည်၏၊ ဟိ-သားချေမှ တပါး၊ သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊
အနာပတ္တိ အဘေနန္တဿ အသာဒိယန္တဿာတိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတော-သည်၊ ဝုတ္တံ-
အပ်ပြီ၊ ဖေထုနစိတ္တေနဝ-ဖေထုန်မှီဝဲလိုသောစိတ်ဖြင့် သာလျှင်၊ နံ အာပတ္တိ-သို့၊
အာပဇ္ဇတိ - ရောက်၏၊ စိတ္တေန - ဖေထုနစိတ်နှင့်၊ ဝိနာ - ကင်း၍၊ နအာပဇ္ဇတိ-
မရောက်၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သဓိတ္တကံ - မည်၏၊ ရာဂဝသေန-အားဖြင့်၊

အာပဇ္ဇိတဗ္ဗတော - ဆောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကဝဋ် - မည်၏၊
ကာယဒွါရေနေဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ သမုဠာနဘော-ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကာယကမ္မ-
မည်၏။

ပန - ရှေ့ဝါကျ၌ အဖြစ်ဘင်ရန် စုတ်အကြံကို တော်လှန်ပယ်ချ အထူးပြု
လျက် ဝါကျတစ်ခု အားထုတ်ပြန်အံ့၊ ဧတ္ထ - ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ စိတ္တံ - ကံနှင့်တကွ
ဖြစ်သောစိတ်သည်၊ အင်္ဂမတ္တံ - အင်္ဂါမျှသည်၊ ဟောဘိ - ၏၊ တဿ စိတ္တဿ - ၏၊
ဝသေန - အားဖြင့်၊ ကမ္မဘာဝေါ - ကို၊ န လဗ္ဘတိ - မရအပ်၊ လောဘစိတ္တ
နေဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗတော - အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အကုသလ
စိတ္တံ ရှိ၏၊ သုခသမ္ပင်္ဂါဝါ - ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊
ဥပေက္ခာသမ္ပင်္ဂါဝါ - သည် လည်းကောင်း၊ အာပဇ္ဇတိ - ၏၊ ဣတိ တဿာ -
ကြောင့်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ ဒွိဝေဒနံ - ရှိ၏၊ သမုဠာနာဒိနိ - ဖြစ်ကြောင်း
အစရှိသည်တို့သည်၊ အာပတ္တိယာ - ၏၊ သမုဠာနာဒိနိ - ဖြစ်ကြောင်း အစရှိသည်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ နနု - ဖြစ်ကုန်သည်မဟုတ်ကုန်လော၊ သိက္ခာပဒဿ ၏၊ သမုဠာ
နာဒိနိ - တို့သည်၊ န ဟောန္တိ နနု - ကုန်လော၊ အထ - လျက်၊ ကဿာ -
အာဟိန္ဒြောင့်၊ သိက္ခာပဒဿ - ၏၊ သမုဠာနာဒိနိ - အစရှိသည်တို့ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တာနိ - အပ်ကုန်သည်၊ ဣတိ - သို့၊ အနုယောဂတာဝ
တော - မေးစစ်ဖွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမာနိ စ သမုဠာနာဒိနိအာဒိ-
သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-
သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ အာတ္တိယာ ဟောန္တိတိ - ဟူသည့်ကာ၊ အဇ္ဈာစာရဿ -
လွှမ်းမိုးကျော်နင်းခြင်း၏၊ သမုဠာနာဒိနိ - တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။

မုနနတော အနုမုနနတော - အပန်တလဲလဲ သိတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
မုတိ - မုတိမည်၏၊ ဉာဏံ - ကို၊ လဗ္ဘတိ - ရအပ်၏၊ တေဿ - အား၊ တံ -
ထိုဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိ တဿာ - ကြောင့်၊ မုတိဿာ - မည်၏၊ ဉာဏဝါ-
ဉာဏ်ရှိသောသူကို၊ လဗ္ဘတိ - ရအပ်၏၊ ဣတိအဿံ - သည်ကား၊ အတ္ထော -
တံ အဿ အတ္ထိ - ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်ပုဒ်၏ တိမ်မြုပ် ကွယ်ဝှက်သော အနက်
တည်း။ (ဋီကာအလို “မုတိဿာ” ရှိရမည်၊ အရပ်ရပ်သော အဋ္ဌကထာ၌ကား
“မုတိဿာ” ချည်း ရှိ၏)။

ပဌမပါရာဇိက ဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

၂ - ဒုတိယပါရာဇိကဇာန်

ဧတ္တောတိ - ဟူသည်ကား၊ ဒွိသု - ကုန်သော၊ ဒေတေသု ပဒေသု - တို့၌၊
ဝိနိစ္ဆယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ကေကုဋ္ဌိကာဒိဘေဒေါ- ကေကုဋ္ဌိက
အစရှိသော အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗောပိ - အလုံးစုံကိုလည်း၊ ဂါမေ-တိ - ဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပန္နော-ကို၊ ကာတဗ္ဗော - အပ်၏၊ တတ္ထ
တသ္မိံ ပါဌေ - ထို သဗ္ဗောပိ ကေကုဋ္ဌိကာဒိဘေဒေါ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ကေ
ကုဋ္ဌိကာဒိဘေဒေါ-ဟူသည်ကား၊ လေယဇနပဒေ-၌၊ ကောဝေ ကုဋ္ဌိ - တအိမ်
သည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ သေယျထာပိ - ၏သို့၊ တထာ - တူ၊ ယသ္မိံ ဂါမေ-၌၊
ကောဝေ ကုဋ္ဌိ - သည်သာလျှင်၊ ကေ ဂေဟံ - သည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ-အံ၊ အယံ
ဂါမော - သည်၊ ကေကုဋ္ဌိကော - သော၊ ဂါမောနာမ - မည်၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန -
ဖြင့်၊ ဒွိကုဋ္ဌိကောပိ - နှစ်အိမ်ရှိသော ရွာသည်လည်း၊ ဂါမော - မည်၏၊ တိကုဋ္ဌိ
ကောပိ - သည်လည်း၊ ဂါမော - မည်၏၊ ဣတိ - ဤသို့၊ ပုတ္တပုတေဒံ -
ဟောအပ်သော အပြားရှိသော၊ ဂါမံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ သင်္ဂဟ-တိ-
မူ၏။

ပန - ထိုမှတပါး၊ ဝါ - ဗျတိ ရေကကို ဆိုဦးအံ့၊ အဘိနဝနံဇိဋ္ဌော - တည်
သစ်စဖြစ်သော၊ ကေကုဋ္ဌိကာဒိဂါမော - အစရှိသောရွာသည်၊ ယာဝ - လုံး၊
မနုဿာ - တို့သည်၊ ပဝိသိတာ - ၍၊ ဝါသံ-ကို၊ န ကပ္ပေန္တိ - ကုန်သေး၊
တာဝ - လုံး၊ ဂါမသဒ္ဓံ - သို့၊ န ဂစ္ဆတိ - မရောက်၊ ကိဘူတော - အဘယ်သို့
ဖြစ်၍ဖြစ်သော်၊ ဂါမော - မည်သနည်း၊ ဣတိပုတ္တဘာဝတော - ဤသို့
မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိက္ခိတ္တော ဝါတိအာဒိ- သော၊ ယံ ဝါကျံ -
သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ - ၌၊ ယော ဂါမော - ကို၊ ဣဉ္ဇပါကာရံ - အုတ်
တံတိုင်းကို၊ အာဒိကတာ - ၍၊ အန္တသော - အားဖြင့်၊ ကဏုကသာခါဟံပိ -
ဆူးခက်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရိက္ခိတ္တော - ထက်ဝန်းကျင်မှ ချထားအပ်၏၊ ဝါ- ကာရံ
အပ်၏၊ သော ဂါမော - သည်၊ ပရိက္ခိတ္တော နာမ - မည်၏၊ တဗ္ဗိပရိတော -
ထိုမှပြန်သော ရွာသည်၊ ဝါ - ထို၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရွာသည်၊ အပရိက္ခိ
တ္တော - မည်၏၊ ယော ဂါမော - သည်၊ သဗ္ဗသော-ခပ်သိမ်းသော အားဖြင့်၊ ဝါ-
ကုန်သော၊ မနုဿာနံ - တို့၏၊ အဘာဝေန - မရှိခြင်းဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊

ယက္ခပရိဂ္ဂဟိဘော·ဘိလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်၏။သော ဂါမော · သည်လည်း
ကောင်း၊ သာတာ ဂါမတော · မှ၊ မနုဿာ · တို့သည်၊ ကေနစိ - သော၊ ကရကံ
ယေန · ဖြင့်၊ ပုနပိ · တန်လည်း၊ အာဂန္တု ကာမာဝေ - ပြန်လာခြင်းငှါ အလို
ရှိကုန်ချေကံသာလျှင်၊ အာက္ကန္တာ - အရပ်ဘေး၊ ဖဲသွားကုန်၏၊ သော ဂါမော
ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ အမနုဿောနာမ · မည်၏။

ပန · ဗျတ် ရိုက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယဘော ဂါမတော - မှ၊ မနုဿာ (ထည့်) -
တို့သည်၊ နိရုဇ္ဈော ငဲ့ကွက်အာသာ၊ တဏှာမရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ ပက္ခမန္တိ
ကုန်၏၊ သော ဂါမော - သည်၊ ဂါမသမံ - သို့၊ န ဂစ္ဆတိ - မရောက်၊ ကေဝလံ
ဇက်သတ္တ စသည်တို့နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ကေကုဒ္ဓိကာဒိဘေဒေါယေဝ
အစ ရှိသော အပြားရှိသော ရွာသည်သာလျှင်၊ ဝါ - အစရှိသော အားဖြင့်
ပြားသော ရွာသည်သာလျှင်၊ ဂါမော - မည်သည်၊ န - မဟုတ်သေး၊ ဣတိ
ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ ဤပေန္တော - သိးစလို့သော အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ အန္တမ
သောတိအာဒိ · သော၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝစနံ · ကို၊ အာဟာပြီ၊
သောကေ စိ သတ္ထေပိတိ · ဟူသည်ကား၊ ဇက်သတ္တသုကဋ္ဌသတ္တာဒိသု · ခြေကုန်
သည်လည်းကုန်သည် အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယောကောစိ · အမှတ်မထား၊ တပါးပါး
သော၊ သတ္ထေပိ · သည်လည်း၊ ဂါမော - မည်၏၊ ဣမသ္မိ သိက္ခာပဒေ - ၍၊
နိဂမနာရာနိ - တို့ကို၊ ဂါမဂ္ဂဟကေန - ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိဘာနိဝိယ · သိမ်း ဗုဒ္ဓအပ်ကုန်
သကဲ့သို့၊ ဂါမဂ္ဂဟကေနဝေ - ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂါမူပစာရေပိ · ကိုလည်း၊ အဂဝ
တာ · သည်၊ သင်္ဂဟိတော · အပ်၏၊ ဣတိ စသော · ကြောင့်၊ ဌပေတွာ ဂါမဉ္စ
ဂါမူပစာရဉ္စာတိ · ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟာ · ပြီ။

ပန သစ္စံ - မှန်၏၊ အညသာ - ဂါမသဒ္ဓါဖြင့် ဂါမူပစာရကို ရေတွက်အပ်
သည်မှတစ်ပါး၊ မရတွက်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထေ - ကို၊ ဂဟိယမာန
ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ မာတိကာယ · ဖြင့်၊ ဝါ - ၍၊ အနဝသေသတော · အကြွင်း
အကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ အဝဟာရဋ္ဌာနပရိဂ္ဂဟော · ခိုးရာအရပ်ကို သိမ်းဆည်း
ခြင်းသည်၊ ဝါ · ကို၊ ဗုဒ္ဓေဟိ · တို့သည်၊ ကတောနာမ · ပြုအပ်သည် မည်သည်၊
န ဟောတိ · မဖြစ်၊ ဗုဒ္ဓါ · တို့သည်၊ သာဝသေသံ - အကြွင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊
ပါရာဇိကံ - ကို၊ န စ ပညပေန္တိ · ပညတ်လည်း ပညတ်တော်မူကြကုန်။

တတ္တာဘိ · ဟူသည်ကား၊ ဘေသု ဂါမဂါမူပစာရေသု - တို့၌၊ (ဝိဘာဂေါ
ဝေဒိတဗျော - ၌ဝပ်)။ ။ ခွါးရတိ · ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနောဘဿ · ကံစက်

မြိတ်၏၊ ဥဒကာတန်ဌာနတော - ရေကျရာအရပ်မှ၊ အပ္ပန္နရေ - အတွင်း၌။ ။
 အန္တောဂေဟေတိ - ဟူသည်ကား၊ ပမုဿ - အိမ်ဦး၏ (လသာဆောင် အိပ်ခန်း
 ။ လည်းဟူ)၊ အပ္ပန္နရေ - ၌။ ။ကတပရိက္ခေပေါတိ - ဟူသည်ကား၊ ပါကာရ
 ဝတိအာဒိဟိ - စည်းစောင်ရန်း အစရှိသည် တို့ဖြင့်၊ ကတပရိက္ခေပေါ - ပြုအပ်
 သော အကာ အရံအဘားသည်။

ပန - အဋ္ဌကထာဝါကျ၊ သာမညကြောင့် ခွံဖျောင့်စူး ပယ်နုတ်ဦး၍ အထူး
 ဝိသေ ပြဆိုပေအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ဝစနေ - ဤ သရူပစာရကို ဆိုရာကောင်းရပ်၌၊
 သုပ္ပပါတနာဒိပရိစ္ဆေဒေါ - ဘန်းတကျအစရှိသော အပိုင်းအခြားကို၊ အပရိက္ခိတ္တ
 သရံ - မကာရံအပ်သော အိမ်ကို၊ သန္ဓာယ - ရည်၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
 ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ကေဝလံ - သမန္တပရိစ္ဆေဒနှင့်မရောမယှက် သက်သက်၊ သရဿ - ၏၊
 ပုရဘော - မှ၊ ဝါ - ၌၊ ကတပရိက္ခေပေါဝ - သည်သာလျှင်၊ နသရူပစာရော -
 မည်သည်မဟုတ်သေး၊ အထခေါ - ကား၊ သမန္တဘော - အိမ်၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
 ဝါ - ၌၊ တတ္ထကော - ထိုမှအတိုင်း အရှည် ရှိသော၊ ပရိစ္ဆေဒေါဝ - သည်သာ
 လျှင်၊ သရူပစာရောနာမ - မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - ယူအပ်၏၊ ပန -
 ထိုမှတပါး၊ ပုရဘောတိအာဒိကံ - အစရှိသော စကားကို၊ လောကီယေဟိ - လူ
 တို့သည်၊ တထာကရဏတော - ထိုသို့ အိမ်ရှေ့၌ အရံအတာ ကို ပြုခြင်းကြောင့်၊
 သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏။

တာမမဇ္ဈိမဏ္ဍာတိ - ဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈိမတာမဏ္ဍ - အလယ်၌ ဖြစ်သောအားရှိ
 သော ယောကျ်ား၏သာ၊ ဝါ - ယောကျ်ားသည်သာ၊ (ခိတ္တဿ-လေဇျဿ-
 တို့၌ ယထာရဟ စပ်၊ အပ္ပထာမဿ - နည်းသော အားရှိသော ယောကျ်ား၏
 လည်း၊ ဝါ - သည်လည်း၊ ခိတ္တဿ - သော၊ လေဇျဿ - ၏၊ ပတနဋ္ဌာနပ္ပန္နရံ -
 ကျရာအရပ်၏အတွင်းသည်၊ နေဝ ဂါမောနာမ - ရွာ မမည်သည်သာလျှင်တည်း၊
 မဟာထာမဿ - ၏လည်း၊ ပ၊ နေဝ ဂါမောနာမ - တည်း၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထ
 ဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ယထာတရုဏမနုဿာတိအာဒိနာ -
 ဖြင့်၊ မာတုဂါမော - သည်၊ ကာကေ - ကျီးတို့ကို၊ ဥဒ္ဓာပေန္တော - ထစေလို၊
 ပျံစေလိုသည်၊ ဟုတော - ၍၊ ဥဇုကမေဝ - ဖြောင့်စွာ သာလျှင်၊ ဟတ္ထံ - ကို၊
 ဥက္ခိပိတော - မြှောက်၍၊ သေဉ္စု - ခဲကို၊ ခိပတိယထာစ - ပစ်၏သို့လည်းကောင်း၊
 ဥဒကုက္ကေပေ - သိမ်း၌၊ ဥဒကံ - ကို၊ ခိပန္တိယထာ စ-ကျကုန်၏ သို့လည်းကောင်း။

ဝေံ တထာ - ထို့အတူ၊ ခိတ္တဿ - သော၊ လေဉ္ဇုဿ - ဤ၊ ပတိတဋ္ဌာနံ - ကျရာ အရပ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ - ဤ၊ ပဝတ္တိတဘူတိ - ဟူသည် ကား၊ လုပ္ပိတဘူ - လူး၍၊ ဝါ - လိမ့်၍။

(လုပ္ပေ ဘူဝေလ္လ ပတနေ၊ လုပ္ပ ဥပသာတေ၊ လုပ္ပ သံကိလေသေ၊ နိတိ - ဓာတုက္ခသဂ္ဂိုဟံ)။

ပရိဝတ္တိတဘူ - လည်၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ- ဤ၊ တဿ သစေ ဒေ ဣန္ဒဝီလော ဟောန္တိတိ- ဟူသည်ကား၊ ပရိက္ခိတ္တဿ- ကာရံ အပ်သော၊ တဿ ဂါမဿ-အား၊ ဝါ - ဤ၊ အနုရာပေရဿေဝ - အားကဲ့သို့၊ ဝါ - ဤကဲ့သို့၊ ဥမ္မာရာ - တံခါးခုံတို့သည်၊ ဒေ - နှစ်ခုံတို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ- အံ၊ ပန - ထိုမှတပါး၊ ယဿ ဂါမဿ - အား၊ ဝါ - ဤ၊ ဥမ္မာရော - သည်၊ ဧကော - သည်၊ ဟောတိ - ဤ၊ တဿ ဂါမဿ-ဤ၊ ဂါမဒ္ဓါရဗာဟာနံ - ရွာဘံခါးဘောင်တို့၏၊ ဝေဓေဇ္ဈေ - အလယ်၌၊ ဌိတဿ - တည်သော၊ ပုရိသဿ - ဤ (ထည့်)၊ လေဉ္ဇုပါဘဗ္ဗန္တရံ-ခဲတကျအတွင်းအရပ်သည်၊ ဂါမုပစာရောနာမ - မည်၏။

ပန - ထိုမှတပါး၊ ယတြ ယသ္မိံ ဂါမေ - ၌၊ ဣန္ဒဝီလော - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ တတြ တသ္မိံ ဂါမေ - ၌၊ ဂါမဒ္ဓါရဗာဟာနံ - တို့၏၊ ဝေမဇ္ဈံ - အလယ် အရပ်ကို၊ ဣန္ဒဝီလောတိ - ဟူ၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ယတြ ယသ္မိံ ဂါမေ-၌၊ ဒ္ဓါရဗာဟာပိ-တို့သည်လည်း၊ နတ္ထိ မရှိကုန်၊ တတြ တသ္မိံ ဂါမေ - ၌၊ ဥဘောသု- နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝါ - နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ပဿေသု - နံပါးတို့၌၊ ဝတိယသု- စည်းစောင် နန်း၏လည်းကောင်း၊ ပါကာရဿဝါ- ဤလည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌိဝေ- မဇ္ဈံ - အစွန်၏ အလယ်ကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒဝီလောတိ-ဟူ၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဂါမေ - သည်၊ ပုဗ္ဗေ - ရှေး၌၊ မဟာ - ကြီးသည်၊ ဟုတဘူ - ၍၊ ပစ္ဆာ - နောက်ကာလ၌၊ ကုလေသု - အိမ်တို့သည်၊ နဋ္ဌေသု - ပျက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အပ္ပကော - အနည်းငယ်သည်၊ ဟောတိ - ငြားအံ့သော ဂါမေ ကို၊ သဉ္စပစာရတော-အိမ်၏ဥပစာမှ၊ လေဉ္ဇုပါတေနေဝ- ထာမမဇ္ဈိမ ပုရိသဒ် ခဲတကျဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗော - ပိုင်းခြားအပ်၏။

ပန သံစုံ - မှန်၏၊ (သန္နိဋ္ဌာနံ ဟိန္ဒုဆောင်မှ - ဟူသော နိယံသည် ဥပလက္ခဏ သာ၊ စ'ပန - လည်း နည်းတူသီရ၏)၊ ပရိက္ခိတ္တဿာပိ - ကာရံ အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ - အကာအရံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အပရိက္ခိတ္တဿာပိ - သော၊

ဝါ - သော၊ အယ ဂါမယ - န၊ ပရိမပရိစ္ဆေဒေါ - ရှေး အပိုင်းအခြားသည်၊
 အပ္ပမာဏမေဝ - ပမာဏမဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-အင်၏၊
 နနုစ - စောဒနာဦးအံ၊ အပရိက္ခိတ္တဿ - မကာရံအပ်သောရွာ၏၊ တေ ဥပစာရ
 ဒဿနံ - သည်၊ ပဒဘာဇနေန - နှင့်၊ ဝိရုဒ္ဓမိဝ-ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ - န၊။

ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ (တနည်း၊) ဟိ ဝိတ္ထာရေဿာမိ -အံ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ပဒဘာ
 ဇနေ - ဌ၊ ဂါမုပစာရေနာမ၊ ပ၊ လေဉ္စုပါတောတိ - ဟူ၍၊ ဝတော - ပြီး၍၊
 အပရိက္ခိတ္တဿ၊ ပ၊ လေဉ္စုပါတောတိ - ဟူ၍၊ ဣတ္ထကမေဝ - ဤမျှ အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော စကားကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ တံ
 လေဉ္စုပါတံ - ကို၊ ဂါမသင်္ခေပံ - ရွာ၌ရေတွက်ခြင်းကို၊ ဝါ - ရွာဟု ရေတွက်
 ခြင်းကို၊ ကတော - ၍၊ တတော - ထို ခဲတကျမှ၊ ပရံ - တပါးသော အရပ်သည်
 (ပြင်ဘက်အရပ်လည်းဟူ)၊ ဂါမုပစာရော - မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဘဂဝတာ -
 သည်၊ န ပန ဝုတ္တော - ဟောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ - သို့၊
 စောဒနာဘာဝတော - စောဒနာအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒဘာဇနေပိဟိ
 ပ၊ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

အယံ - ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား၊ ဣတ္ထ တေသ္မိံ ဝစနေ - ထိုဂါမုပစာ
 ရေနာမ အရှေ့သော ပဒဘာဇနီ စကား၌၊ အဓိပ္ပာယော - ဒေသက၏
 အလိုတော်တည်း၊ (ဤ၌ - အယမေတ္ထ အဓိပ္ပာယော ရှိ၏၊ ပါရာဇိက၏ အဋ္ဌ
 ကထာ၌ကား အဓိပ္ပာယော ပနတ္ထ ဝေဒိတဗ္ဗော - ဟု ရှိ၏)၊ ဣစ - ဤအရာ
 ၌၊ ဂါမောနာမ - မည်သည်၊ ပရိက္ခိတ္တော စ - ကာရံအပ်သောရွာလည်းကောင်း၊
 အပရိက္ခိတ္တော စ - လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဒုဝိဓော-နှစ်ပါး အပြားရှိသည်၊
 ဟောတိ - န၊၊ တတြ တေသု ဒွိသု ဂါမေသု - တို့တွင်၊ ပရိက္ခိတ္တဿ - သော၊
 ဂါမဿ - န၊၊ ပရိက္ခေပေါယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ - အပိုင်းအခြား
 သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ - ထိုသို့ ပရိက္ခေပ၏သာလျှင် ပရိစ္ဆေဒ၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 တဿ ပရိက္ခိတ္တဿ ဂါမဿ - န၊၊ ဝိသု - အသီးအခြား၊ ပရိစ္ဆေဒံ - အပိုင်း
 အခြားကို၊ အဝတော - ၍၊ ဂါမုပစာရေနာမ၊ ပ၊ လေဉ္စုပါတောတိ - ဟူ၍၊
 ပါဠိယံ - ၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

☞ ပန - ထိုမှတပါး၊ အပရိက္ခိတ္တဿ - သော၊ ဂါမဿ-၏၊ ဂါမပရိစ္ဆေဒေါ-
 ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော - အပ်၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တဿ ဂါမဿ - ထို အပရိက္ခိတ္တ
 ရွာ၏၊ ဂါမပရိစ္ဆေဒဒဿနတ္ထံ - ငှါ၊ အပရိက္ခိတ္တဿ၊ ပ၊ လေဉ္စုပါတောတိ -

ဟူ၍၊ အဂတတ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ - ဂါမ
ကို ဟောသော်လည်း ဂါမုပစာရကို မဟောခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊
ဂါမပရိစ္ဆေဒေ - ကို၊ ဒဿိတေ - ပြအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂါမုပစာရလက္ခဏံ -
သည်၊ ဝါ - ကို၊ ပုဗ္ဗ - ရှေးဖြစ်သော အပရိက္ခိတ္တဂါမ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ -
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဉာတံ - ငှါ၊ သက္ကာ - စွမ် နိုင်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊
ပုန - တဖန်၊ တတ္ထ ပ၊ လေချပါတောတိ - ဟူ၍၊ အဂတတ - သည်၊ န ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မမူအပ်၊ ပန - ထိုသို့ပင် ဟောတော်မမူအပ်ပါသော်လည်း၊ တတ္ထာပိ
တသ္မိံ အပရိက္ခိတ္တဂါမုပစာရေ - ၌လည်း၊ ယသာဝုတ္တော - အကြင် အကြင်
ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အယမေဝ အတ္ထော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊
ဣတိအယံ - ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော - တည်း။

ပန- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ယော ပုဂ္ဂလော သည်၊ သန္တပစာရေ ၌၊ ဌိတဿ-
တည်သောယောကျ်ား၏၊ လေချပါတံယေဝ - ခံတကျကိုသာလျှင်၊ ဂါမုပစာ
ရောဘိ- ဟူ၍၊ ဝဒတိ- ၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ - ၏၊ ဝါဒေ- အယူ၌၊ သန္တပ
စာရေ- သည်၊ ဂါမော- မည်၏၊ ဣတိ အယံ ဒေါသော- ဤသို့သေးအဖြစ်သည်၊
အာပဒ္ဓတိ- ရောက်၏၊ ဝါ- ဖြစ်၏၊ တတော- ကြောင့်၊ သရံ- အိမ်၊ သန္တပစာရေ-
အိမ်၏ဥပစာ၊ ဂါမော- ရွာ၊ ဂါမုပစာရေ၊ ရွာ၏ဥပစာ၊ ဣတိ - သို့၊ သေ သော
ဝိဘာဂေါ- ဤဝေဖန်ခြင်းသည်၊ သံကိရတိ - ရှုပ်ထွေးရောယှက်ခဲ့၏၊ စ - ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ အသံကဒုတော- အားဖြင့်၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ အဓိကာရေ ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော -
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ပါဠိဉ္စ - ကိုလည်းကောင်း၊
အဋ္ဌကထဉ္စ - ကိုလည်းကောင်း၊ သံသန္နိက္ခာ - ၍၊ ဝုတ္တနယေနေဝ - ဖြင့်သွားလျှင်၊
ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ အဓိကာရေ ၌၊ ဂါမော စ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရေ စ-
ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမ္မာပနံ- ဤသို့သော
ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗံ- အပ်၏။

တတ္ထာတိ- ဟူသည်ကား၊ ဒွိသု - ကုန်သော၊ တေသု ဥပစာရေသု- တို့တွင်၊
ယာယံ ဥပစာရေ - ကို၊ ဒဿိတော - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပန္နော - ကို၊
ကာတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဝိဘာဂေါ ဂါမုပစာရေသုဒ္ဓိသုတိ ဧတ္ထ - ၌၊ အာဒိသဗ္ဗေန-
ဖြင့်၊ အသံကစိုကာ ဂါမပဝေသနံ- ရင်လွမ်းတဘက်မှပါဝံလျက် ရွာသို့ဝင်ခြင်းကို၊
ဝါ-ရင်လွမ်းတဘက်မှပါသောဘိက္ခုနီမ၏ ရွာသို့ဝင်ခြင်းကို၊ သင်္ဂဏာတိ- ၏၊ ပန-
ထိုမှတပါး၊ ပရိက္ခိတ္တဿ - သော၊ ဂါမဿ- ၏၊ ယော ဥပစာရေ - ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တော- အပ်၏၊ သော ဥပစာရေ- ကို၊ ဝါ- သည်၊ ကတ္ထိဝိ-
သော၊ ဝိနယပိဋကေ - ၌၊ ဥပယောဂံ - ယှဉ်ခြင်းသို့၊ ဂဘော - ၏၊ ကောလံ -

ငင်စစ်သော်ကား၊ အပရိက္ခိတ္တဿ - ရွာ၏၊ ပရိက္ခေပေါကာသတော - ကာရံ
ထိုက်ရာ အရပ်မှ၊ အပရော - သော၊ ဧကော လေ့ပြုပါတော - သည်၊ ဂါမဿ ရော
နာမ - မည်၏၊ ဣတိ ဣဿ အတ္တဿ - ကို၊ ဉပနတ္တံ - ငှါ၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
ဝုတ္တော - အပ်၏။

ဟိ - ကြောင်းကျိုးပြည့်စုံ၊ လဒ္ဓဂုဏ်ကို၊ လွမ်းမြဲသိမ်းပိုက်၊ ပြဆိုလိုက်အံ့၊ ဧဝံ - သို့၊
ဝုတ္တ - ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပရိက္ခိတ္တဿာပိ - သော၊ ဂါမဿ - ၏၊ ဧကော
လေ့ပြုပါတော - ကို၊ ကပ္ပိယဘူမိသမာနော - ကပ္ပိယမြေနှင့် တူသော၊ ဉပစာရော
တိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တော - ဆိုအပ်၏၊ အပရိက္ခိတ္တဿ - သော၊ ဂါမဿ - ၏၊ ပရိက္ခေ
ပေါကာသတော - ကာရံခြင်းငှါ ထိုက်ရာအရပ်မှ၊ ပဌာယ ၍ (ထည့်)၊ ဧကော
လေ့ပြုပါတော - ကို၊ ကပ္ပိယဘူမိသမာနော - သော၊ ဉပစာရောတိ - ဟူ၍၊ ပဂေဝ
ဝုတ္တော - အဘယ်မှာ မဆိုအပ်ပါသနည်း ဆိုအပ်တော့သည်သာ၊ ဣတိ - သို့၊
ဉာယတိ - သိအပ်၏၊ ဣမေသံ ပရိစ္ဆေဒဒဿနတ္တန္တိ - ဟူသည်ကား၊ ဣမေသံ
ဂါမာရညာနံ - ဤ ရွာ၊ တောတို့၏၊ ပရိစ္ဆေဒဒဿနတ္တံ - ငှါ၊ အဋ္ဌကထာယံ -
မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ အာစရိယေဟိ - တို့သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ပါရာဇိကဝဏ္ဏန္တိ -
ဟူသည်ကား၊ ပါဒဝ္ဋနကံ - တမတ်ထိုက်သောဥစ္စာကို။ ။ အဝဟရန္တဿာတိ -
ဟူသည်ကား၊ ဂဏ္ဍန္တဿ - ယူသော ရဟန်းအား။

ဒန္တပေါဏသိက္ခာပဒေ - ၌၊ အတ္တနော - မိမိ၏၊ သန္တကမ္ပိ - ဥစ္စာငင် ဖြစ်သော်
လည်း၊ အပ္ပဋ္ဌိဂ္ဂဟိတကံ - အကပ်မခံအပ်သေးသော၊ ကပ္ပိယံ - အပ်သော၊ အဇ္ဈော
ဟရဏိယံ - မျှီအပ်သော ဇွေ၊ ဘောဇွေ၊ လေယျ၊ ပေယျကို၊ အဒိန္နန္တိ - ဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ - အပ်၏၊ ဣဓ ပန - ဤ ဒုတိယ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌ကား၊ ယံကိဉ္စိ -
အမှတ်မဲ့ငြား တပါးပါးသော၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ - တပါးသောသူတို့သည် သိမ်းဆည်း
အပ်သော၊ သသာမိကံ - ငိုင်ရှင်ရှိသော၊ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ အဒိန္နန္တိ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ -
အပ်၏၊ တဒေတံ ဘဏ္ဍံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဧဟိ သာမိကေဟိ - တို့သည်၊
ကာယေန ဝါ - ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ ဝါ - ဖြင့်လည်းကောင်း၊ န ဒိန္နံ -
မပေးအပ်၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ အဒိန္နံ - မည်၏၊ ပန - ထိုသို့ပင် ဘဏ္ဍာရှင်
မပေးအပ်သာဟူသမျှ အဒိန္နချည်း မည်ပါသော်လည်း၊ အဝဟာရပ္ပဟောနက
မေဝ - အခိုးလောက်သော (ခိုးမှုမြောက်သော) သူ၏ ဥစ္စာကို သာလျှင်၊
ဒဿေတု - ငှါ၊ အညဿ ပ၊ သန္တကန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

သင်္ခါသဒ္ဓဿေဝ - နိသာလျှင်၊ ဝါ-ကိုသလျှင်၊ တကာရေန - တအက္ခရာ
 ဖြင့်၊ ဝဇေတော - ပွား၍၊ တဂဝတော-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ - အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သင်္ခါသင်္ခါတန္တိ ၊ ပ ၊ ကေန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ခါဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊
 တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ - ဌ၊ အတ္ထတော ကေန္တိ ဧတ္ထ - ဤပါ၌၌၊ ပဒတ္ထတော-
 အားဖြင့်၊ ကေ - တူ၏၊ အနတ္တန္တရံ - ထူးသောအနက်မရှိ၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတ်-
 သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ယော - ကောဋ္ဌာသော -
 အကြင်အဖို့အစုသည်၊ ဘာဂတော - အပုံအားဖြင့်၊ သင်္ခါယတိ ဥပဋ္ဌာတိ - ထင်
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊ ဧတံ အဓိဝစနံ - ဤသင်္ခါတဟူသောအမည်
 သည်၊ တဿ ကောဋ္ဌာသဿ - ၏၊ အဓိဝစနံ - တည်း။

ပပဉ္စသင်္ခါတာတိ - ဟူသည်ကား၊ ယံ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိယော - တို့သည်၊
 သတ္တာနံ - တို့ကို၊ သံသာရေ - ဌ၊ ပပဉ္စေန္တိ စိရာယန္တိ - ကြာဇေတတ်ကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တာ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယော - တို့သည်၊ ပပဉ္စာ - မည်ကုန်
 ၏၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယော - တို့ကို၊ လဗ္ဘန္တိ - အပ်ကုန်၏၊ ဝါ-တနည်းကား၊ ယာ
 တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယော - တို့သည်၊ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ ဥပ္ပန္နာ - ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဝါ - ဓဏတ္တယသ္မိံ ရောက်ကုန်၏၊ တံ ပုဂ္ဂလံ-ထိုဖြစ်ရာ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အယံ
 ပုဂ္ဂလော - သည်၊ ရဇတ္တာ - နှစ်သက် တတ်၏၊ ဣတိ ဝါ - ဤသို့လည်းကောင်း၊
 အယံ ပုဂ္ဂလော - သည်၊ မတ္တော - မူးယစ် ထောင်လွှား ဆောင့်ကြားကြားတည်း၊
 ဣတိ ဝါ - ဤသို့ လည်းကောင်း၊ အယံ ပုဂ္ဂလော - သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနိဝိဇ္ဇော -
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၌ တည်နေတတ်၏၊ ဣတိ ဝါ - ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပပဉ္စေန္တိ ဗျဉ္စေန္တိ-
 ပြတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တာ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိယော - တို့သည်၊
 ပပဉ္စာ - တို့မည်ကုန်၏၊ ကောဋ္ဌာသော - ကို၊ သင်္ခါ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊
 ပပဉ္စာဝ-တို့သည်သာလျှင်၊ သင်္ခါ - တို့တည်း၊ ပပဉ္စသင်္ခါ - ပပဉ္စတို့သည်သာလျှင်
 သင်္ခါတို့၊ ပပဉ္စကောဋ္ဌာသာ - တို့သည်၊ ပပဉ္စသင်္ခါ- မည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ-
 ဤသည်ကား၊ အတ္တော - ပပဉ္စာဝ သင်္ခါဟူသော ဝိဂ္ဂဟ၏ အနက်တည်း၊ တဏှာ
 မာနဒိဋ္ဌိယော - တို့ကို၊ လဗ္ဘန္တိ - အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတ် - သည်၊
 ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ထေယျဝိတ္တော - ခိုးတတ်သောသူ၏ အပြစ်တည်းဟူသော စိတ်ရှိသောရဟန်း
 ကို၊ ထေယျသင်္ခါတောတိ - ဟူ၍၊ ကသိတော - အပ်၏၊ (ဤ၌ ထေယျဝိတ္တ

သင်္ခါတောတိ ထေယျစိတ္တောတိ ကထိတော - ဟု ရှိကြ၏။ သံဝဏ္ဏနာယံ မဟုတ်
၍ မသင့်။ (တနည်း) ထေယျသင်္ခါတောတိပဒေန - ဖြင့်၊ ထေယျစိတ္တော - ကို၊
သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ကထိတော - အပ်၏။ ဧကော စိတ္တကောဋ္ဌာသောတိ -
ဟူသည်ကား။ ဝိဿာသ တာဝကာလိကာဒိဂ္ဂါဟ ဝသပ္ပဝတ္တ အထေယျစိတ္တ
ကောဋ္ဌာသတော - အကျမ်းဝင်၍ ယူခြင်း၊ အခိုက်အတန့်ယူခြင်း အစဉ်သော
ယူခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော မခိုးလိုသော စိတ်အစုမှ၊ အညော - တပါး
သော၊ စိတ္တကောဋ္ဌာသော - သည်၊ (ထေယျသင်္ခါတံ - ပြန်စပ်)။

ထေယျသင်္ခါတေနာတိ - ဟူသည်ကား။ ထေယျဘူတစိတ္တကောဋ္ဌာသေန -
ထေယျဖြစ်၍ဖြစ်သောစိတ်အစုဖြင့်။ ။ တေ ဝစနံ - ဤ ထေယျသင်္ခါတံ ဟူ
သော သဒ္ဒါသည်၊ ကရုဏတ္ထေ - ၌၊ ဝိဟိတံ - သော၊ ပစ္စတ္တဝစနံ - ယဉ္ဇမာ
ဝိဘတ်သည်၊ ယဒိ ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော၊ အထ - ထိုသို့ ဖြစ်လျက်၊
ကဿာကြောင့်၊ တေဿ ပဒဿ - ထို ထေယျသင်္ခါတံ ဟူသော မတိကာ ပုဒ်၏၊
ဝိဘင်္ဂေ - ၌၊ ထေယျစိတ္တော အဝဟာရဏစိတ္တောတိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊
ဝုတ္တံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆာဘာဝတော - ကြောင့်၊ ယောစာတိအာဒိ - သော၊
ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ - ပြီ။

(ယခု အဋ္ဌကထာတို့၌ကား စ- သဒ္ဒါ ပရှိ၊ ရှိမှ ဋီကာ၊ ပါရာဇိကဏ်
အဋ္ဌကထာတို့နှင့် ညီမည်။)

ဗျဉ္ဇနံ အနာဒိယိဘူတံ - ဟူသည်ကား၊ ဗျဉ္ဇနေ - သဒ္ဒါ၌၊ အာဒရံ-ရိသေ
လေးစားခြင်းကို၊ အကတွာ - ၍၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္တော - တည်း၊
သဒ္ဓတ္ထံ - သဒ္ဓါနက်ကို၊ အနပေက္ခိတွာ - ၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊
ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အတ္ထမေဝါတိ - ဟူသည်ကား၊ ဘာဝတ္ထမေဝ -
သဘောဖြစ်သော အနက်ကိုသာလျှင်။

တေ ပန အဝဟာရာတိ - ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိသတိ - နှစ်ဆယ် ငါးပါးသော၊
တေ အဝဟာရာ - တို့ကို၊ တေဿ ပဉ္စကဿ - အား၊ သဝိညာဏကဝိညာဏက
ဝသေန - သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ဘဏ္ဍာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနာဝိဇော - အသီး
သီးသော အပြားရှိသော၊ ဘဏ္ဍော - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊

တေ ပဉ္စကံ - သည်၊ နာနာဘဏ္ဍပဉ္စကံ - မည်၏၊ ပဉ္စနံ - ကုန်သော၊ အဝ
 ဟာဏနံ - ခိုးခြင်းတို့၏၊ သမ္မဟော - အပေါင်းတည်း၊ ပဉ္စကံ - အပေါင်း၊
 ဝါ - တနည်းကား၊ အဿ နာနာဘဏ္ဍဿ - ထို နာနာဘဏ္ဍအား၊ ပဉ္စပရိမဒကံ -
 ငါးပါးသော အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ နာနာ
 ဘဏ္ဍံ - သည်၊ ပဉ္စကံ - မည်၏၊ နာနာဘဏ္ဍမေဝ - နာနာဘဏ္ဍသာလျှင်ဖြစ်သော၊
 ပဉ္စကံ - သည်၊ နာနာဘဏ္ဍပဉ္စကံ - မည်၏၊ တေဿ ပဉ္စကဿ - အား၊ သဝိညာဏက
 ဝသေန - ဖြင့်၊ ဧကော - တမျိုးသော၊ ဘဏ္ဍော - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ -
 ကြောင့်၊ တေပဉ္စကံ - သည်၊ ကေဘဏ္ဍံ - မည်၏၊ သေသံ - အကြွင်းသေသ ပုဒ်
 ပဒသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ - ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သာဟတ္ထိ
 ကောဝံ၊ သည်သာလျှင်၊ ပဉ္စကံ - ငါးခုတို့၏အပေါင်းတည်း၊ သာဟတ္ထိကပဉ္စကံ -
 အပေါင်း။

စ- ပုဗ္ဗဝါကျ၊ လိနတ္ထဒ္ဓိ၊ ရှင်းပြရန်ချက်၊ ကေားဆက်၍၊ မိန့်မြွက်တပနံ၊
 အားထုတ်ပြန်အံ့၊ ကုသလာဒိတ္ထိကဿ - ကုသလာအစရှိသောတိုက်၏၊ ကုသလာ
 ဒိတ္ထိကဝေါဟာရေ - ကုသလာတိုက်အစရှိသော အမည်သည်၊ အာဒိပဒေန - ဖြင့်၊
 ဟောတိဝိယ - ကဲ့သို့၊ တထာ - တ၊ တေနာမံ - ဤသာဟတ္ထိကပဉ္စက အစရှိသော
 အမည်သည်၊ အာဒိပဒေန - ဖြင့်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သာဟတ္ထိကာဒိ
 ပဉ္စကန္တိ - ဟူ၍၊ အတ္ထတော - ပုဒ်အနက်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ သေသေသု -
 ကုန်သော၊ ပဉ္စကဒ္ဓယေသု - တို့၌၊ သေ သေသော နယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော -
 အပ်၏၊ ဘေဿေဝါတိ - ဟူသည်ကား၊ အာဒိပယေယျာတိ - ဟူသော၊ တေ
 ဿော မာတိကးပာဿ - ပုဒ်၏သာလျှင်။ ။ ဣမေသံ ပဒါနံ ဝသေနာတိ -
 ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စနံ - ကုန်သော၊ ဣမေသံ ပဒါနံ - တို့၏၊ ဝသေန - အားဖြင့်။

စ- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) စ- အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသု ပဉ္စသု
 ပဒေသု - တို့တွင်၊ ပဌမံပဒံ - အာဒိပယေယျာသောပဌမပုဒ်ကို၊ အဘိယောဂဝသေန -
 တဆုံးဆင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဒုတိယံပဒံ -
 ဟရေယျ ဟူသောဒုတိယပုဒ်ကို၊ အညေသံ - မိမိမှတစ်ပါးကုန်သော သူတို့၏ဘဏ္ဍံ -
 ကို၊ ဟရန္တဿ - ဆောင်လျက်၊ ဂစ္ဆတော - သွားသောရဟန်း၏၊ ဝသေန - အား
 ဖြင့်၊ အဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ တတိယံပဒံ - အဝဟရေယျ ဟူသော
 တတိယပုဒ်ကို၊ ဥပနိက္ခိတ္တဘဏ္ဍဝသေန - အပ်နှံထားအပ်သော ဘဏ္ဍာ၏အစွမ်း၊

အားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်ပြီ၊ စတုတ္ထံ ပဒံ-ဣရိယာပထံ ဝိကောယေယျ
ဟူသော စတုတ္ထပုဒ်ကို၊ သဝိညာဏကဝသေန - သဲက်ရှိဘဏ္ဍာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်၏၊ ပဉ္စမံ- ဌာနာ စာဝေယျ ဟူသောပဉ္စမပုဒ်ကို၊
ထလေ-ကြည်းကုန်း၌၊ နိက္ခိတ္တာဒိဝသေန- ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာအစရှိသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ- အပ်၏။

ဣဒါနိ- ၌၊ နေသံ ပဉ္စကာနံ - တို့၏၊ အတ္ထယောဇနံ - ကို၊ ဒဿေတံ - ငှါ၊
တတ္ထာတိအာဒိ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ- ၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-
၌၊ တတ္ထာတိ - ဟူသည်ကား၊ ဒွိသု - ကုန်သော၊ တေသု ပဉ္စကေသု - တို့တွင်၊
(နာနာဘဏ္ဍပဉ္စကံ- ဣတရံ တို့၌စပ်)။ ။ ဣဘရန္တိ - ဟူသည်ကား၊ ကေဘဏ္ဍ
ပဉ္စကံ- ကို၊ အာရာမန္တိ - ဟူသည်ကား၊ ပုပ္ဖာရာမံ - ပန်းအရံကိုလည်းကောင်း၊
ဖလာရာမံ- သစ်သီးအရံကိုလည်းကောင်း၊ (အဘိယုဉ္ဇတိ- ၌စပ်)၊ အဘိယုဉ္ဇတိတိ-
ဟူသည်ကား၊ ပရသန္တကံ - တပါးသောသူ၏ ဥစ္စာဖြစ်သောအရံကို၊ အယံ အာရာ
မော- သည်၊ မမ-၏၊ သန္တကောဝ- သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ- သို့၊ မုသာ - မုသားကို၊
ဘဏိတုာ- ဆို၍၊ အဘိယုဉ္ဇတိ- တရားဆင်၏၊ စောဒေတိ- စောဒနာ၏၊ အန္တံ-
တရားမှလွန်ခြင်းကို၊ ဝါ- တရားသောသူကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ဝါ- တရား
ကို၊ ကရေတိ- ၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - အဘိယုဉ္ဇတိ ဟူသော
ပုဒ်၏အနက်တည်း။

သမ္ပဒာနမုသာဝါဒေ - သည်၊ ဝါ- ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိလျက်
မုသားဆိုခြင်းသည်၊ သမာနေပိ - သော်လည်း၊ အဒိန္နာဒါနဿ - အဒိန္နာဒါန၏၊
ပယောဂတ္တာ - လုံ့လပယောဂ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သည်၊
ဟောတိ- ၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာ
ရေ- သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ- ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ကဋ္ဌသင်္ခါတာ-
ဟုဆိုအပ်သော၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဘဝေယျ- ရ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
အတ္ထော- တည်း၊ အထဝါ- တနည်းကား၊ ဒုက္ကဋ္ဌသည်တဿ - ဒုက္ကဋ္ဌဟု သိအပ်
သော၊ ဝိတိက္ကမဿ- လွန်ကျူးခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇနံ- ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊
ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော- တည်း၊ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာတိ အာဒိသု-
ကုန်သော၊ ပါဌေသု- တို့၌၊ ဝေသဝနယော- ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။

သာမိကဿ ဝိမတိံ ဥပ္ပါဒေတိတိ-ဟူသည်ကား၊ ဝိနိစ္ဆယကုသလတာယ ဝါ-
အဆုံးအဖြတ်၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗလဝနိယိတာဒိ

ဘာဝေန ဝါ - အားရှိသော သူ၌ မှီခိုရမှု အစရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အာရာမသာမိကဿ - အရံရှင်အား၊ ဝါ- ကို၊ သံသယ-
ယုံမှားခြင်းကို၊ ဇနေတိ - ဖြစ်စေ၏၊ ကထံ - သို့၊ ဇနေတိ - ဖြစ်စေသနည်း၊
ဟိ ပရိဟာရော - ကို၊ မယာ - သည်၊ ဝုစ္စတေ - အပ်၏၊ ဝါ - အပ်လတ္တံ၊
တံ ဘိက္ခု - ထို အဘိယုဉ္ဇက ရဟန်းကို၊ တထာ - ထိုသံသယ ဖြစ်လောက်သော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယဗ္ဗုဒ္ဓတံ - ဝိနိစ္ဆယ၌ အားထုတ် လုံးပမ်းသည်ကို၊
ဒိဿာ - ၍၊ သာမိကော - သည်၊ စိန္တေတိ - ကြံစည်၏၊ ကံ - သို့၊ စိန္တေတိ -
ကြံစည်သနည်း၊ အဟံ - သည်၊ ဣမံ အာရာမံ - ကို၊ အတ္တနော - ၏၊ အာရာမံ - ကို၊
ကာတု - ငှါ၊ သက္ခိဿာမိ နုခေါ - စွမ်းနိုင်အံ့လော၊ န သက္ခိဿာမိ နုခေါ - မစွမ်း
နိုင်အံ့လော၊ ဣတိ - သို့၊ စိန္တေတိ - ၏၊ ဧဝံ - သို့၊ တဿ သာမိကဿ - အား၊
ဝါ - ၏၊ ပီမတ္တိ - ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ တေန ဘိက္ခုနာ - ထို အဘိယုဉ္ဇက
ရဟန်းသည်၊ ဥပ္ပုဒ္ဓါဒိတာ - ဖြစ်စေအပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊ ဓုရံ နိက္ခိပတိတိ - ဟူသည်ကား၊ ယဒါ - ၌၊ သာမိကော -
သည်၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ ထဒ္ဓေါ - ခက်ထန်သည်၊ ကက္ခဋ္ဌော - ကြမ်းကြုတ်
သည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ မေ - ၏၊ ဇီဝိတဗြဟ္မဓရိယန္တရာယမ္ပိ - အသက်၏ အန္တရာယ်
သာသနာတော်၏အန္တရာယ်ကိုလည်း၊ ကရေယျ - ပြုရာ၏၊ ဒါနိ - ၌၊ ယေ - ငါ့အား၊
ဣမိနာ အာရာမေန - ဖြင့်၊ အလံ - အကျိုးမရှိ၊ ဣတိ - သို့၊ ဓုရံ - ကို၊ နိက္ခိ
ပတိ - ချ၏၊ ဥဿာဟံ - အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဌပေတိ - တန့်ထား၏၊ အတ္တနော -
၏၊ သန္တကကရဏေ - ဥစ္စာ၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်း၌၊ နိရုဿာဘော - အားထုတ်ခြင်း
မရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အတ္ထော - ဓုရံ နိက္ခိပတိ ဟူသော
ပါဌ်၏ အနက်တည်း၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာတိတ္ထေ ပါဌေ - ၌၊ သယမ္ပိ - မိမိဟု
ဆိုအပ်သော အဘိယုဉ္ဇက ရဟန်းသည်လည်း၊ ကတဓုရနိက္ခေပေါ စ - ပြုအပ်ပြီး
သော ဝန်ချခြင်းရှိသည်လည်း၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊ ဣတိ အယံ အဓိပ္ပာယော -
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ သာမိကေန - သည်၊ ဓုရေ - ကို၊ နိက္ခိတ္ထေပိ -
ချအပ်သော်လည်း၊ အဘိယုဉ္ဇကော - တရားဆင်သော ရဟန်းသည်၊ ဓုရံ - မပေး
တော့ဘူးဟူသောဝန်ကို၊ အနိက္ခိပိတွာဝ - ၍သာလျှင်၊ ဣမံ သာမိကံ - ကို၊ သုဠု -
ကောင်းစွာ၊ ပိဋေတွာ - ညည်းပန်း၍၊ မမ - ၏၊ အာဏာပဝတ္တိ - (မမ - ကား

အာဏာ ခွဲသာ စပ်၊ ဒေဝဒတ္တဿ ဂုရုကုလံ ကဲ့သို့တည်း) - အာဏာ၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊
ဒဿေတော - ဤ၊ ကိံကာရပ္ပဋိဿာဝိဘာဝေ - အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည်နည်း
ဟု ရှေးရှုနားသော်တတ်သောသူ၏ အဖြစ်၌၊ ဌပေတော - ထား၍၊ ဒဿာမိ -
ပေးတော့အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဒါတဗ္ဗဘာဝေ - ပေးအပ်သည်၏ အဖြစ်၌၊ သဉ္ဇဿာ
ဟော - အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ အထ ဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တာဝံ -
ထိုမျှလောက် အားထုတ်ခြင်းရှိသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ အာပတ္တိတော - ပါရာ
ဇိကအာပတ်မှု၊ ရက္ခတိ - စောင့်၏၊ အဘိယုဉ္ဇေကာ - သည်၊ အန္တိန္ဒိတော -
လုယူပြီး၍၊ ဒါနိ - ၌၊ ဣမံ အာရာမံ - ကို၊ ဣမဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ န ဒဿာမိ -
မပေးတော့အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဓရံ - ကို၊ အထာပိ နိက္ခိပတိ - အကယ်၍မူလည်း
ချဉှားအံ့၊ ဧဝံ နိက္ခိပန္တေပိ - သော်လည်း၊ သာမိကော ပန - အန့်ရှင်သည်ကား၊
ဓရံ - ကို၊ န နိက္ခိပဘိ - မချသေး၊ ပက္ခံ - အသင်းအပင်းကို၊ ပရိယေသတိ -
ရှာမှီး၏၊ ကာလံ - တရားနိုင်ရာကာလကို၊ အာဂမေတိ - ဆိုင်းငံ့၏၊ လုဇ္ဈိပရိသံ - ကို၊
တာဝံ လဘာမိ - ရလိမ့်လတ္တံ့၊ ပစ္ဆာ - ရပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ဇာနိဿာမိ -
သိလိမ့်လတ္တံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဂဟဏေယေဝ - ၌သာလျှင်၊ သဉ္ဇဿာဟော -
ရှိသည်၊ ဟောတိ - ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ရက္ခတိယေဝ - သာလျှင်
တည်း။

ပန - စောင့်သည်မှတစ်ပါး၊ မစောင့်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယဒါ - ၌၊ သေဝပိ ဘိက္ခု -
ထိုအဘိယုဉ္ဇေက ရဟန်းသည်လည်း၊ ဣမံ အာရာမံ - ကို၊ ဣမဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊
န ဒဿာမိ - အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ - သို့လည်းကောင်း၊ သာမိကောပိ - သည်လည်း၊
န လစ္ဆာမိ - မရတော့အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ - သို့လည်းကောင်း၊ ဉတော - နှစ်ယောက်
သောသူတို့သည်၊ ဓရံ - ကို၊ နိက္ခိပန္တိ - ချကုန်အံ့၊ တဒါ - ၌၊ အဘိယုဉ္ဇေကဿ -
အား၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

အညဿ ဘဏ္ဍံ ဟရန္တောတိ - ဟူသည် ကား၊ ဝေတနေန၊ ဝါ - (ဝိဓာတု -
တနပစ္စည်း) အသက်၏ဖြစ်ကြောင်း ရှည်ကြောင်း ဖြစ်သော အဖိုးအခ ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ မိတ္တဘာဝေန ဝါ - မိတ်ဆွေ၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အညဿ -
တမီးသောသူ၏၊ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ ဟရန္တော - ဆောင်သောရဟန်းသည်။ ။ သိသေ
ဘာရန္တိ - ဟူသည်ကား၊ သိသေ - ၌၊ ဌိတဘာရံ - ကို။

တာဝ - သိသဘာရမှ ရှေးဦးစွာ၊ သိသဿ - ၏၊ ပရိစ္ဆေဒေါ - ကို၊ ဝေ-
သို့၊ ဝေဒိဘဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ပုရိမဂလေ - ရှေ့လည်ချောင်း၌၊ ဂလဝါဋကောစ-
(ဂဠာဝါဋကော- ဂလဓာတ်၊ သို့မဟုတ် ဂိလဓာတ် - ဂိလ အဒနေ ဂိလဇ္ဈောဟ
ရဏ၊ အာဝါဋက - အာဓာတ် အာဠာစည်း၊ ကအာဂုံ-သို့မဟုတ် ခုဒ္ဒကတ္တ၌
သက်) လည်ချောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိဂလေ - လည်ချောင်း၏နောက်၌၊
ကေသဉ္စိ - အချို့သော သူတို့၏၊ ကေသန္တေ - ဆံပင်အဆုံး၌၊ အာဝဇ္ဇော စ-
ဗ္ဗေသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဂလဿေဝ - ၏သာလျှင်၊ ဥဘောသု-
ဝေယာနုဓိဘက်တို့၌၊ ကေသဉ္စိ - တို့အား၊ ကေသာ - ဆံတို့သည်၊ ဩရယု-သက်
ဆင်း၍၊ ဇာယန္တိ - ပေါက်ကုန်၏၊ ယေ ကေသာ - တို့ကို၊ ကဏ္ဍစူဠိကာတိ -
နားပန်စွန်းတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ - အပ်ကုန်၏၊ တေသံ ကေသာနံ - တို့၏၊ အဓောဘာ
ဂေါ စ - အောက်အဖို့သည်လည်း (အောက်ဘက်လည်း ဟူ)၊ ဟောတိ-၏၊
ဣတိ အယံ ပရိစ္ဆေဒေါ - သည်၊ ဟေဋ္ဌိမကော- အောက်ပိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ပရိစ္ဆေ
ဒေါ - တည်း၊ တတော ဟေဋ္ဌိမကပရိစ္ဆေဒတော - မှ၊ ဥပရိ - ၌၊ ဝါ-အထက်
ပိုင်းသည်၊ သိသံ - မည်၏၊ ဧတ္တန္တရေ - ဤအတွင်း၌၊ ဌိတဘာရံ - ကို၊ ဣတိ
ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ခန္ဓံ ဩရောပေတိတိ- ဟူသည်ကား၊ ဥဘောသု- ကုန်သော၊ ပဿေသု - နံပါး
တို့၌၊ ကဏ္ဍစူဠိကာဟိ- တို့မှ၊ ပဌာယ- စ၍၊ ဟေဋ္ဌာ- အောက်အရပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ (ခန္ဓော- ၌ပင်)၊ ကပ္ပရေဟိ- တတောင်ဆစ်တို့မှ၊ ပဌာယ- ၍၊ ဥပရိ-
အထက်အရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌာလာဝနုတော စ - လည်ချောင်းနောက်
ဘက်ဗ္ဗမှလည်းကောင်း၊ ဂလဝါဋကတော စ- ရေမျို တွင်းငယ်မှလည်းကောင်း၊
ပဌာယ- ၍၊ ဟေဋ္ဌာ- လည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌိဝေမဇ္ဈာဝနုတော စ - ကျောလယ်ဗ္ဗ
မှလည်းကောင်း၊ ဥပရိစ္ဆေဒမဇ္ဈေ- ရင်အပိုင်းအခြား၏ အလယ်၌၊ ဟာယာဝနု
ကတော စ-(ဤကိုသောက်၍ ဂလာဝါဋကသာ ပါဌ်မှန်ဟု သိ) ရင်ချိုင့်မှ လည်း
ကောင်း၊ ပဌာယ- ၍၊ ဥပရိ- သည်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓော - ပခုံးမည်၏၊ တံ
ခန္ဓံ- ထိုခခုံးသို့၊ ဩရောပေတိ- ချဉ်းအံ့။

☞ ပန- ပဒတ္တမှတပါး၊ ဝိနိစ္ဆယတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံ- သည်ကား၊ ဧတ္ထ ဣမသို့
အဓိကာရေ- ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော- တည်း၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဝါ- ကို၊ တံ (ထည်)
အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣဒံ ဘဏ္ဍံ- ကို၊ ဂဟေတော - ၍၊ ဧတ္ထ တေသံ ဌာနေ-

ဤအရပ်သို့၊ ယာဟိ - သွားပါလော့၊ ဣတိ - သို့၊ သာမိကေဟိ - တို့သည်၊ အနာ
 ကတ္တာ - မစေခိုင်းအပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ သယမေဝ - ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ တုမေ-
 (ထည့်)တို့သည်၊ မယံ- အား၊ ဣဒံနာမ ဘဏ္ဍံ- ဤမည်သော ဘဏ္ဍာကို၊ ဒေထ-
 ပေးကြကုန်လော၊ အဟံ - သည်၊ ဝေ- သင်တို့၏၊ ဘဏ္ဍံ- ကို၊ ဝဟာမိ - ထမ်း
 ဆောင်ခဲ့အံ့၊ ဣတိ- သို့၊ တေသံ သာမိကာနံ- တို့၏၊ ဘဏ္ဍံ- ကို၊ သိသေန- ဖြင့်၊
 အာဒါယ- ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တော - သွားစဉ်၊ ထေယျစိတ္တေန - ဖြင့်၊ တံ ဘဏ္ဍံ-ကို၊
 အာမသတိ - သုံးသပ်ငြားအံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒုက္ကဋ် - သည်၊
 ဟောတိ- ၏။

ယော ဘိက္ခု - (လိုက်)သည်၊ ယထာဇ္ဇတ္တ သီသပရိစ္ဆေဒံ-အကြင် အကြင် ဆိုအပ်
 ပြီးသော ဦးခေါင်းအပိုင်းအခြားကို၊ ဝါ- သို့၊ အနုတိက္ကမန္တောဝ-မလွန်မကျော်ပဲ့
 သာလျှင်၊ ဣတောစိတောစ- ဤမှထိုမှလည်း၊ သံသန္တော- ပုတ်တိုက်လျက်၊ သာရေ
 တိပိ-ရှေးရှု ရွေ့စေလည်း၊ ရွေ့စေငြားအံ့၊ ပစ္စာသာရေတိပိ- တဖန်ပြန်၍ ရွေ့မ
 လည်း၊ ရွေ့စေငြားအံ့၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ထုလွှစွယ်- သို့၊ အာပဇ္ဇတိ - ရောက်၏၊
 ခန္ဓ-ပခုံးသို့၊ ဩရောပိတမတ္ထေ- ချက်မျှဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ- ချက်မျှ၌၊ သာမိ
 ကာနံ- ပိုင်ရှင်တို့အား၊ ဝါ- တို့၏၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ ဝဟတု - စေသတည်း၊
 ဣတိစိတ္တံ- သည်၊ ကိဉ္စာပိ အတ္ထိ- အကယ်၍ ရှိပေ၏၊ ပန- ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း၊
 တေဟိ သာမိကေဟိ - တို့သည်၊ အနာဏတ္တတ္တာ - မစေခိုင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ- သို့၊ အာပဇ္ဇတိ- ၏၊ ပန- ထိုမှတပါး၊ ခန္ဓ- သို့၊ အနာရော
 ပေတွာ- မချမူ၍၊ သီသတော- မှ၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ - ဆံချည်ဖျားမျက်၊ စာဝေန္တဿ-
 ရွေ့စေသော၊ ဘိက္ခုနော- အား၊ ပါရာဇိကံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန - ကေသာရဝိနိစ္ဆယမှတပါး၊ ယမကသာရဝိနိစ္ဆယကို ဆိုဦးအံ့၊ ယမက
 သာရဿ - အစုံပြုအပ်သော ဝန်ထုပ်၏၊ ဧကော ဘာဂေါ - တဘက်သည်၊
 ဝါ - တဖို့သည်၊ သိသေ- ၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ - တည်၏၊ ဧကော ဘာဂေါ - သည်၊
 ပိဋ္ဌိယံ - ကျောက်ကုန်း၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ - ၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ယကေသာရေ - ၌၊
 ဒိန္နံ - ကုန်သော၊ ဌာနာနံ - တည်ရာတို့၏၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော -
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ပန - ပုဗ္ဗဝါကျ၊ လိနတ္တ၌၊ ရှင်းပြရန်ချက်၊ စကားဆက်၍၊ မိန့်မြွက် တဖန်၊
 အားထုတ်ပြန်အံ့၊ အယံ - ဤ အညဿ ဘဏ္ဍံ အစရှိသော စကားရပ်ကို၊ သုဒ္ဓ

သီသဘာရဿေဝ - သက်သက်သော ဦးခေါင်းတဏှာ၏ သာလျှင်၊ ဝသေန-
 အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တော - အပ်၏၊ (တနည်း) အယံ
 ဒေသနာ - အညဿ တဏှံ ဟရန္တော အစရှိသော ဤ ဒေသနာတော်ကို၊ သုဒ္ဓ
 သီသဘာရဿေဝ - ၏သာလျှင်၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တော-
 အပ်၏၊ (ဤဒုတိယနည်းသာ “အယံ ပန သုဒ္ဓသီသဘာရာဒိနိယေဝ ဝသေန
 ဒေသနာ အာရဒ္ဓါ” ဟူသော ပါဠိနှင့် ညီသည်)၊ စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ သီသ
 ဘာရေ - ဌ၊ ယော အယံ ဝိနိစ္ဆယော - ကို၊ မယာ - သည်၊ ဝုတ္တော - အပ်၏၊
 ဓန္ဓဘာရာဒိသုဝိ - တို့၌လည်း၊ အယမေဝ ဝိနိစ္ဆယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော - အပ်၏။

ဥပနိက္ခိတ္တဘဏ္ဍနိ - ဟူသည်ကား၊ သံဂေါပနတ္ထာယ - ကောင်းစွာ လုံခြုံစေ
 ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ - စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ အတ္တနော - မိမိ၏၊
 ဟတ္ထေ - လက်၌၊ ပရေဟိ - တပါးသော သူတို့သည်၊ ဌပိတဘဏ္ဍံ - အပ်နှံထား
 အပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ (ယခုအခါ အဋ္ဌကထာတို့၌ကား ဥပနိက္ခိတ္တံ ဘဏ္ဍံ-ဟု
 ဝါကျ ရှိကြသည်)၊ ဣမဿ ပဒဿ - ဤ ဥပနိက္ခိတ္တဘဏ္ဍံ ဟူသော ပုဒ်ကို၊
 အဟံ န ဂဏှာမိတိ ဣမိနာ ပဒေန - နှင့်၊ သမ္ပန္နော - ကို၊ ကာတဗ္ဗော-အပ်၏၊
 စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တေ ဝစနံ - ဤ န ဂဏှာမိ ဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ အတိ
 တတ္ထေ - ၌၊ ဝိဟိတံ - ဆောက်တည်အပ်သော၊ ဝတ္တမာနဝစနံ - ပစ္စုပ္ပန်ဝိဘတ်
 တည်း၊ အဟံ - သည်၊ န ဂဟေသိ - မယူဘူးပါ၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊
 အတ္ထော - အဟံ န ဂဏှာမိ ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း၊ (တနည်း) အဿ
 ပဒဿ - ထို အဟံ န ဂဏှာမိ ဟူသောပုဒ်၏၊ နာဟံ ဂဟေသိန္နိ အတ္ထော - ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။

ကသ္မာ - ကြောင့်၊ တဿ ပဒဿ - ၏၊ နာဟံ ဂဟေသိန္နိ အတ္ထော - ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ စ -
 ယသ္မာ - အကြင်ကြောင့်၊ တေ ပဒိ-သည်၊ အတိတတ္ထေ - ၌၊ ဝတ္တမာနဝစနံ-
 ရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တဿ ပဒဿ - ၏၊ နာဟံ ဂဟေ
 သိန္နိ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာ
 ရော-တည်း၊ တသ္မိံ ဘဏ္ဍေန - ထိုသို့ နာဟံ ဂဏှာမိ ဟူ၍ ပြောဆိုခြင်းသည်၊
 သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ - သည်၊ သမာနေပိ - သော်လည်း၊ အဒိန္နာဒါနဿ - မပေး

အပ်သောဥစ္စာကို ယူခြင်း၏၊ ပယောဂတ္ထာ - လုံ့လ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တုမေ - တို့သည်၊ ကိဝစနံ - ကို၊ ဘဏ္ဍာ - ပြောဆို ကြကုန်သနည်း၊ ဣဒံ ဝစနံ - သည်၊ မယံ - အားလည်း၊ နေဝ အနုဇ္ဈပံ - မသင့် မတော် မသျှော်သည်သလျှင်တည်း၊ တုမ္မာကံ - တို့အားလည်း၊ နေဝ အနုဇ္ဈပံ - တည်း၊ ဣတိအာဒိနိ - ကုန်သော၊ ဝစနာနိ - တို့ကို၊ ဝဒန္တဿ - ပြောဆိုသော၊ ဘိက္ခုနောပိ - အားလည်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ - သလျှင်၊ ဟောတိ - ၏။

သာမိကဿ ဝိမတိံ ဥပ္ပါဒေတိတိ - ကား၊ ရဟော - ဆိပ်ကွယ်ရာ အရပ်၌၊ မယာ - သည်၊ ကေဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ ဟတ္ထေ - ၌၊ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ ဌပိတံ - ထားအပ်၏၊ အညော - ငါနှင့် ရဟန်းမှတစ်ပါးသော၊ ကောစိ - တစုံတယောက် သောသူသည်၊ နံ ဇာနာတိ - မသိ၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ ငမေ - အား၊ ဒဿတိ နုခေါ - ပေးပါအံ့လော၊ နော ဒဿတိ နုခေါ - မပေးအံ့လော၊ ဣတိ - သို့၊ သာမိ ကဿ - ဘဏ္ဍာပိုင်ရှင်အား၊ ဝါ - ၏၊ ဝိမတိံ - ယုံမှားခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ - ၏၊ ဓုရံ နိက္ခိပတိတိ - ဟူသည်ကား၊ တဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ ယုဿာဒိဘာဝံ - ကြမ်းကြုတ်ရိုင်းစိုင်းခြင်း အစရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ - ၍၊ ဥဿာဟံ - အား ထုတ်ခြင်းကို၊ ဌပေတိ - ၏၊ တတြ တသ္မိံ အဝဟာရေ - ထိုအပ်နှံထားအပ် သော ဘဏ္ဍာကို ခိုးခြင်း၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏)၊ (ထည့်) အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ နံ ဘဏ္ဍာသာမိကံ - ကို၊ ကိလမေတွာ - ငင်ငန်းစေဦး၍၊ နံ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ အဟံ - သည်၊ ဒဿာမိ - ပေးအံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဒါနေ - ၌၊ သဉ္ဇဿာဟော - သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တာဝ - လုံး၊ ရက္ခတိ - ၏၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ ဒါနေ - ၌၊ နိရုဿာဟော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဘဏ္ဍာသာမိကော ပန - သည်ကား၊ ဂဟဏေ - ယူခြင်း၌၊ သဉ္ဇဿာဟော - သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ရက္ခတေဝ - သလျှင်တည်း။

ပန - စောင့်သည်မှတစ်ပါး၊ မစောင့်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သော ဘိက္ခု - (လိုက်) သည်၊ တသ္မိံ ဒါနေ - ထို ဘဏ္ဍာကိုပြန်ပေးခြင်း၌၊ နိရုဿာဟော - ဥဿာဟ မရှိ သည်၊ ယဒိ ဟောတိ - အံ့၊ ဘဏ္ဍာသာမိကော - သည်၊ မယံ - အား၊ န ဒဿတိ - မပေးလတ္တံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဓုရံ - ကို၊ ယဒိ နိက္ခိပတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ဥဘိန္ဒ - နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်း ဘဏ္ဍာရှင်တို့၏၊ ဓုရနိက္ခေပေန - ဝန်ချခြင်း ဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနော - အား ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ (လိုက်)၊ မုခေန - ခံတွင်းဖြင့်၊ အဟံ - သည်၊ တေ - ၏၊ ဘဏ္ဍံ - ကို၊

ဒဿာမိ - ပေးအံ့၊ ဝါ - ပေးမှာပါ၊ ဣတိ - သို့၊ ယဒိ ဝဒတိ - အကယ်၍မူလည်း
ပြောဆိုငြားအံ့၊ ပန - လိုသို့ပင် ပြောဆိုသော်လည်း၊ စိတ္တေန - ဖြင့်၊ အဒါတု
ကာမော - ပေးခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ယဒိပိ ဟောတိ - အံ့၊ ဇေမ္ပိ - သော်
လည်း၊ သာမိကဿ - ၏၊ ဓုရနိက္ခေပေန - ဝန်ချခြင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခုနော - အား၊
ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

သဟဘဏ္ဍဟာရကံ နေဿာမိတိ - ဟူသည်ကား၊ သဟဘဏ္ဍဟာရကံ ဘဏ္ဍာကို
ဆောင်သောသူနှင့်တကွ၊ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ နေဿာမိ-ဆောင်တော့အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ စိန္တေ
တော-၍။ ။ ပဌမံ ပါဒံ အတိက္ကာမေတိတိ - ဟူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍဟာရကံ-
ဘဏ္ဍာဆောင်သယ်သောသူကို၊ တဇ္ဇေတော - ခြိမ်းခြောက်၍၊ တဿ ဘဏ္ဍဟာရ
ကဿ - ၏၊ ဂမနပထံ - သွားရာခရီးကို၊ ဝါရေတော - တားမြစ် ပိတ်ပင်၍၊
အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ရုစိတမဂ္ဂံ - နှစ်သက်အပ်သော ခရီးသို့၊ ဝါ-နှစ်သက်ရာ ခရီး
သို့၊ ဧကပါဒံ - ခြေတလှမ်းကို၊ အတိက္ကာမေတိ - လွန်စေငြားအံ့။ ။ ထလဋ္ဌန္တိ-
ဟူသည်ကား၊ ထလေ - တည်ရာအရပ်၌၊ နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သော၊ (ဘဏ္ဍံ-၌စပ်)၊
ပဋိစ္ဆန္နေနဝါ- ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အပ္ပဒိစ္ဆန္နေနဝါ-သော၊ ဘူမိ
တလေ - မြေအပြင်၌ လည်းကောင်း၊ ပါသာဏပဗ္ဗတတလာဒီသု - ကျောက်ဖျာ
အပြင် ဘောင်အပြင် အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ-အမှတ်မဲ့ငြား တပါးပါး
သော၊ တလေ ဝါ - အပြင်၌ လည်းကောင်း၊ ဝါ - တလင်း၌ လည်းကောင်း၊
ဌပိတံ - သော၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော-ထလဋ္ဌံ ဟူသော ပုဒ်၏ ထပ်မံ
ဖွင့်ချက် အနုအနက်တည်း။

☞ ဖန္ဒာပေတိ ထုလ္လစ္စယန္တိ - ကား၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဖန္ဒာပေတိ-တုန်လှုပ်
စေငြားအံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ပယောဂေ ပယောဂေ - ကြောင့်၊
ထုလ္လစ္စယံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အာမသနေ - သုံးသပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဒ္ဓဉ္စ-
သည်လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒာပနေ - ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယဉ္စ - သည်လည်းကောင်း၊
ဝိသံသိ-အသီးအသီး၊ ထေယျစိတ္တေန - ဖြင့်၊ အာမသနဖန္ဒာပနပယောဂေ -
သုံးသပ်ခြင်းဟူသော ပယောဂ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းဟူသောပယောဂတို့ကို၊ ကရောန္တ
ဿေဝ - ပြုသောရဟန်းအားသာလျှင်၊ ဟောတိ- ၏၊ ပန-ဝါဒအထူး မိန့်ဆိုဦး
အံ့၊ ဧကပ္ပယောဂေန - တကြိမ်တည်းသောလုံ့လဖြင့်၊ ဂဏန္တဿ-ယူသော ရဟန်း
အား၊ ပါရာဇိကမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဒုက္ကဒုထုလ္လစ္စယာနိ -
တို့သည်၊ န ဟောန္တိ - ကုန်၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တိ - ဆိုကုန်၏။

ဌာနာတိ - ကား၊ ဌိတဌာနတော - တည်ရာအရပ်မှ။ ။တံ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ ဝါ - သည်၊ ထသဌံ - ကုန်းအပြင်၌တည်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဇေသတိ - သော်၊ အန္တောကုမ္ဘိယံ - အိုးတွင်း၌၊ ဘာဇနဂတကရဏမုဋ္ဌိစ္ဆေဒနဝိနိစ္ဆယေန - မိမိ၏ အိုးခွက်သို့ရောက်အောင်ပြုခြင်း၊ လက်ဖြင့်ဆုတ်ခြင်းအဆုံးအဖြတ်ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆိနိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ တံ ဘဏ္ဍံ (လိုက်) - သည်၊ ကောဗဒ္ဓံ - တစ်တည်း ဖပ်သည်၊ ဝါ - သော၊ သိလေသနိယျာသာဒိ - စေးကပ်သော သစ်စေး အစရှိသည်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဇေသတိ - သော်၊ ဝဏ္ဏမဓုဒာဟိတဝိနိစ္ဆယေန - စေးကပ်အောင် ချက်အပ်သော ပျား၊ တင်လဲ အဆုံးအဖြတ်ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆိနိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ တံ ဘဏ္ဍံ - (လိုက်) သည်၊ ဂရုကံ - လေးသည်၊ ဘာရဗဒ္ဓံ - ဝန်ထုပ်ထုပ်အပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဝါ - တနည်းကား၊ တံ ဘဏ္ဍံ - သည်၊ လောဟပိဏ္ဍိတေလမဓုသဋ္ဌာဒိ - သံခဲ သံတုံး၊ ဆီအိုး၊ ပျားရည်အိုး အစရှိသည်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဇေသတိ - သော်၊ ကုမ္ဘိယံ - အိုး၌၊ ဌာနာ - မှ၊ စာဝနဝိနိစ္ဆယေန - ရွှေသောအဆုံးအဖြတ်ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆိနိတဗ္ဗံ - အပ်၏။

စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ၊ သင်္ခလိကဗဒ္ဓဿ - သံခြေချင်း ဖွဲ့အပ်သော သံတုံးသံခဲ၊ ဆီအိုး၊ ပျားရည်အိုးအစရှိသော ဘဏ္ဍာ၏လည်း၊ ဌာနတောဒေါ - တည်ရာ အထူးကို၊ သလ္လဇက္ခတဗ္ဗော - မှတ်အပ်၏၊ ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ၊ ပတ္တရိတွာ - ဖြန့်၍၊ ဌပိတံ - ထားအပ်သော၊ ပါဝါရတ္ထရဏကဋ္ဌသာရကာဒိ - ပြတည်းအခင်း သပေါ့ဖျော့အစရှိသည်ကို၊ ဥဇုကံ - ဖြောင့်စွာ၊ ဂဟေတွာ - ကိုင်၍၊ အာကုတိ - ဆွဲငင်ငြားအံ၊ ပါရိမန္တေ - ထိုမှတစ်ဆင့် အစွန်းသည်၊ ဩရိမန္တေန - ဤမှတစ်ဆင့် အစွန်းသည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသံ - ထိရာ အရပ်ကို၊ အတိက္ကမန္တေ - ကျော်လွန်သည်ရှိသော်၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တထေဝ - သာလျှင်၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ ပရတော - ထိုမှတစ်ဆင့်၊ ပေလ္လတိ - ရွှေ့ပြောင်းငြားအံ၊ ပါရိမန္တေ - သည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသံ - ကို၊ ဩရိမန္တေ - သည်၊ အတိက္ကမန္တေ - သော်၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

(အချို့ ကင်္ခါဒီကာစာအုပ်တို့၌ “ပါရိမန္တေန ဩရိမန္တေန ဖုဋ္ဌောကာသံ အတိက္ကမန္တေ”ဟု ရှိ၏၊ လက္ခဏဝန္တကတ္တား တပါး ရှာဖွယ် မရှိသောကြောင့် မသင့်)။

ဝါမတော ဝါ - လက်ဝဲဘက်မှ လည်းကောင်း၊ ဝါ - သို့ လည်းကောင်း၊
ဒက္ခိဏတောဝါ - လက်ယာဘက်မှလည်းကောင်း၊ ဝါ - သို့လည်းကောင်း၊ အာနာ
မေန္တော - ညွတ်စေသော ရဟန်းသည်၊ ဝါ - တွန်းကန်ရွှေ့ပြောင်းသော ရဟန်း
သည်၊ ဝါမန္တေန ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏန္တေန ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊
ဖုဠောကာသံ - ကို၊ ဒက္ခိဏန္တေန ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ဝါမန္တေန ဝါ - သည်
လည်းကောင်း၊ အဘိက္ကမန္တေ - သော်၊ ပါရာဇိကံ - သို့၊ အာပဇ္ဇတိ - ၏။

(ဤ၌ လက္ခဏဝန္တ ပါဠိ အနေအသား မှားသည်၊ ဘာဝတ္ထ၌
တတိယာ ဆောက်တည်မှု သဒ္ဒါသဘော သင့်၏၊ အဋ္ဌကထာကြီး နှင့်
မညီ)။

ဝေဠေက္ခာ - ရစ်ပတ်၍၊ ဥဒ္ဓရတိ - ချီမြှောက်ငြားအံ့၊ ကေသဂ္ဂမတ္တံ - ဆံခြည်
ဖျားမျှ၊ အာကာသဂတံ - ကောင်းကင်သို့ ရောက်သည်ကို၊ ဝါ - အထက်သို့
မြှောက်သည်ကို၊ ကဓရာန္တဿ - ပြုသော ရဟန်းအား၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊
ဟောတိ - ၏။

သကော - မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထော - လက်တည်း၊ သဟတ္ထော - လက်၊
တေန သဟတ္ထေန - ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္ထော - ဖြစ်အပ်သော ခိုးခြင်းတည်း၊ သာဟတ္ထိ
ကော - ခိုးခြင်း၊ ဝါ - တနည်းကား၊ ဝါ - နိဗ္ဗတ္တတဒ္ဓိတ်မှတစ်ပါး၊ အဿတ္ထိ
တဒ္ဓိတ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော အဝဟာရော - သည်၊ တဿ သဟတ္တဿ - ထိုမိမိလက်
၏၊ ဝါ - နှင့်၊ သမ္ပန္နိ - စပ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်သော အဝဟာရော -
သည်၊ သာဟတ္ထိကော - မည်၏၊ အဝဟာရော - ကို၊ လတ္တတိ - အပ်၏၊ (တဿ
ဝါသမ္ပန္နိ - ကား အဿတ္ထိကို သိစေသော ကျမ်းဆရာတို့၏ စကားသုံး အထူး
မှတ်)။ အာဏာပနံ - စေခိုင်းခြင်း၊ အာဏတ္ထိ - ခြင်း၊ တာယ အာဏတ္ထိယာ -
ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္ထော - သော၊ အဝဟာရော - သည်၊ အာဏတ္ထိကော - မည်၏။

နိဿဒ္ဓနံ - ဝှန်ခြင်းသည်၊ နိဿာဂ္ဂါ - မည်၏၊ သုက္ကံသာတဋ္ဌာနေစ - ကင်း
ခွန်ကို ဖျက်သီးရာ အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ပရိကပ္ပိတောကာသေ စ - ကြံစည်ရာ
အရပ်၌ လည်းကောင်း၊ ဌတော - တည်၍၊ တဏှာဿ - ကို၊ ဗဟိ - အပသို့၊ နိက္ခိ
ပနံ - ပစ်ချခြင်းကို၊ လတ္တတိ - အပ်၏၊ နိဿဂ္ဂေါဝ - သဒ္ဒါသည်သာလျှင်၊ ပစ္စ
ယာယ - အိကပစ္စည်း၏၊ ဝါ - အလို့ ယ - မှ က - ပြန်ပါ)။

သုတ္တဘာဝတော - ထိုရွှေပုဒ်အနက်လျှင် အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင်း၊ နိဿဂ္ဂိ
ကော - မည်၏၊ ကိရိယာသိဒ္ဓိတော - ခိုးယူခြင်း ကိရိယာပြီးသည်မှ၊ ပုရေတရ
မေဝ - ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ပါရာဇိကပတ္တိသင်္ခါတံ - သော၊ အတ္ထံ - အကျိုး
ကို၊ သာဓေသိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သော အဝဟာရော -
သည်၊ အတ္ထသာဓကော - မည်၏။

ဓုရဿ - ဝန်ကို၊ ဝါ - အလိုကို၊ နိက္ခိယနံ - ချခြင်းသည်၊ ပရိစ္စဇနံ - စွန့်ခြင်း
သည်၊ နိရုဿာဟဘာဝါပဇ္ဇနံ - အားထုတ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း
သည်၊ ဓုရနိက္ခေပေါ - မည်၏၊ ဣဒါနိ - ဤ၊ ဗျဉ္ဇနေ - သဒ္ဓါ၌၊ အာဒရံ - ရိုသေ
လေးစားခြင်းကို၊ အကတော - ၍၊ တေသံ ပဒါနံ - ထိပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထမတ္ထမေဝ -
အနက်မျှကိုသာလျှင်၊ ဒဿေန္တော - ပြလိုသော၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ တတ္ထ
သာဟတ္ထိကော နာမာတိ အာဒိံ - ကို၊ အာဟ - ၏။

သဟတ္တာတိ - ဟူသည်ကား၊ သဟတ္ထေန - မိမိ၏ လက်ဖြင့်။ ။ ဟိသင်္ဂု - ၏၊
ဣဒံ ပဒံ - ဤ သဟတ္တာ ဟူသောပုဒ်သည်၊ ကရုဏတ္ထေ - ၌၊ နိဿက္ကဝစနံ - ပဉ္စမိ
ဝိဘတ်ရှိ၏။

(တနည်း - “နန္ဒ တေ အဋ္ဌကကာယံ သဟတ္တာတိ ပဉ္စမ္ပန္နဝသေန
ဒိဿတိ၊ အထ ကသ္မာ သဟတ္ထေနာတိ ကရုဏန္တဝသေန တယာ ဝဏ္ဏိ
တန္တိ။ ကာမဉ္စေတံ အဋ္ဌကကာယံ သဟတ္တာတိ ပဉ္စမ္ပန္နဝသေန ဒိဿတိ၊
အထခေါဟိ ယသ္မာ ဣဒံ ပဒံ ကရုဏတ္ထေ နိဿက္ကဝစနံ၊ တသ္မာ သဟတ္ထေ
နာတိ ကရုဏန္တဝသေန မယာ ဝဏ္ဏိတန္တိ” ဟု ယောဇနာဦး)။

အသုကဘန္တံ အဝဟရာတိ အညံ အာဏာပေတိတိ ဧတ္တာပိ ပါဌေ - ၌
လည်း၊ အာဏတ္တိက္ခဏေဝ - ခေခိုင်းရာခဏ၌သာလျှင်၊ အာပတ္တိ - ပါရာဇိက
အာပတ်ကို၊ ယဒိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ - အံ၊ ဝေသတိ - သော်၊ ဣမဿ အဝဟာရဿ စ-
ဤ အာဏတ္တိက ခိုးခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထသာဓကဿ စ - အတ္ထသာဓက
ခိုးခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဝိသေသော - သည်၊ ကော - အဘယ်နည်း၊ ဣတိအဟံ-
သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ တံ ခဏံဝ - ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဂဟဏေ - ခိုးယူ
ခြင်း၌၊ ဝါ - ငှါ၊ နိယုဉ္ဇနံ - တိုက်တွန်းခြင်းသည်၊ အာဏတ္တိကပ္ပယောဂေါ-

မည်၏။ ကာလန္တရေန - ကာလတပါး၌။ ဂဟဏတ္ထံ - ငှါ။ နိယုဉ္ဇနံ - သည်။
(နိယောဂေါလည်း ရှိ၏။) အတ္တသာဓကော - မည်၏။ ဣတိအယံ - သည်ကား။
ဧတေသံ အဟောရာနံ - တို့၏။ ဝိသေသော - တည်း။ ဣတိအယံ-သည်ကား။
ပရိဟာရော - တည်း။ တေနော - ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ အသုကဿ ၊ ပ။ အာဏာ
ပေတိတိ-ဟူ၍။ သင်္ဂဟကာရော - သည်။ အာဟ - ပြီ။

☞ သုက္ခံသတ ပရိကပ္ပိတောကာသာနန္တိ ဧတ္ထံ ပဒေ - ၌။ ဝိဂ္ဂဟော - ကို။ ဧဝံ -
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ သုက္ခံသတဉ္စ - ကင်းထားရာ အရပ်လည်း။ ပရိကပ္ပိ
တောကာသော စ - ကြံစည်ရာအရပ်လည်း။ သုက္ခံသတပရိကပ္ပိတောကာသာ-
တို့။ ဧတေသံ သုက္ခံသတပရိကပ္ပိတောကာသာနံ - တို့တွင်။ သုက္ခံသတန္တိ ဧတံ
အဓိဝစနံ - သည်။ ရုက္ခပဗ္ဗတာဒိသညာဏေန - သစ်ပင်တောင် အစ ရှိသော
အမှတ် အသားဖြင့်။ နိယမိတဿ - ပိုင်းခြား မှတ်သားအပ်သော။ သုက္ခံ
ဌာနဿ - ကင်းထားရာ အရပ်၏။ ဝါ - အကောက်တော်ရုံး၏။ အဓိဝစနံ -
အမည်တည်း။

ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာပိ - အံ။ တံ သုက္ခံဌာနံ - ကို။ ယသ္မာ - ကြောင့်။
တတော သုက္ခံဌာနတော- မှ။ ရာဇဒေယျဘာဂံ-မင်းအားပေးအပ်ပေးထိုက်သော
အပို့အစုဟု ဆိုအပ်သော။ သုက္ခံ - အခွန်တော်ကို။ အဒတော - မပေးကုန်မူ၍။
နိဟရန္တာ - ဆောင်သောသူတို့သည်။ ရညော-၏။ သုက္ခံ-ကို။ ဟနန္တိ ဝိနာသေန္တိ-
ဖျက်ဆီးကုန်၏။ တသ္မာ - ထိုသို့ အခွန်ကိုဖျက်ဆီးရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုက္ခံသ
တန္တိ - ဟူ၍။ သင်္ဂဟကာရေန - သည်။ ဝုတ္တံ - အပ်၏။

ကောစိ - တစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခု - သည်။ ပရပရိဝေဏာဒီနိ - တပါး
သောသူ၏ ပရိဝုဏ် အစရှိသည်တို့သို့။ ပဝိဋ္ဌော ဝင်သည်ရှိသော်။ ကိဉ္စိ - တစုံ
တခုသော။ လောဘနေယျံ - အလိုရှိအပ်သော။ ဝါ - လောဘ၏အာရုံဖြစ်သော။
ဘဏ္ဍံ - ကို။ ဒိသ္မာ - ၍။ ဒွါရပ္ပမုခါဒိဝသေန - တံခါး၊ အိမ်ဦး၊ ကျောင်းဦးအစ
သည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ယံ ဌာနံ - ကို။ (ပရိကပ္ပေတိ - ၌စပ်)။ မံ - ကို။
ဧတ္ထန္တရေ - ဤအရပ်အတွင်း၌။ သစေ ပဿိယန္တိ - အကယ်၍ ဘဏ္ဍာရှင်တို့
မြင်ကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံပဿန္တေသု - သော်။ ဒဠုကာမတာယ - ကြည့်ရှုခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂဟေတွာ - ကိုင်၍။ ဝိစရန္တောဝိယ - လှည့်လည်
သွားလာသောသူကဲ့သို့။ ဒဿာမိ-ပြန်ပေးအံ့။ နောစေပဿိယန္တိ-အံ့။ ဧဝံပဿန္တေသု-
သော်။ ဟရိယာမိ - ယူဆောင်ရပေတော့အံ့။ ဣတိ-သို့။ ကပ္ပေတိ - ကြံစည်ငြားအံ့။
အယံ - ဤကြံစည်ရာအရပ်သည်။ ပရိကပ္ပိတောကာသော - မည်၏။

အာဏတ္တိက္ခဏေယေဝ ပါရာဇိကန္တိ - ကား၊ အတ္တသာဓကစေတနာက္ခဏေယေဝ-ခိုးယူခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကိုပြီးတော်သော စေတနာခဏ၌သာလျှင်၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ယော အဝဟာရကော(ယော-ထည့်)-အကြင်ခိုးတတ်သော သူသည်၊ သဠိဝဿာတိက္ကမေနပိ - အနှစ် ခြောက်ဆယ်ကို ကျော်လွန်ရာအခါ၌လည်း၊ ဝါ - မှလည်း၊ တံ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ သစေ အဝဟရတိ-အံ၊ အာဏာပကောစ - စေနိုင်တတ်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ အန္တရာယေဝ - အနှစ်ခြောက်ဆယ်အတွင်း၌သာလျှင်၊ ကာလံ - သေရာကာလကို၊ သစေ ကရေတိဝါ - အံ၊ ဟိနာယ - ယုတ်သောလူ့ဘောင်သို့၊ သစေ အာဝတ္တတိ ဝါ - အကယ်၍မှလည်း ပြန်လည်ငြားအံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ သော အဝဟာရကော-သည်၊ အသမဏောဝ - ရဟန်းမဟုတ်သည် သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ ကာလံ-ကို၊ ကရိယတိ ဝါ - လတ္တံ၊ ဟိနာယ - သို့၊ အာဝတ္တိယတိ ဝါ - လတ္တံ။

ပန- အဖို့ဘပါးကို ဆိုဦးအံ၊ (တနည်း) ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ၊ အဝဟာရကဿ- ခိုးတတ်သော အာဏတ္တရဟန်းအား၊ အဝဟာရက္ခဏေယေဝ - ၌သာလျှင်၊ ပါရာဇိကံ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ပါဒဋ္ဌနက တေလန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ - ၌၊ ဝစနတ္ထော- ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ကဟာပဏဿ - နီလကဟာပဏ၏၊ စတုတ္ထော - လေးဖို့တို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဘာဂေါ - သည်၊ ပါဒေါနာမ- မည်၏၊ ယံ တေလံ - အကြင်ဆီသည်၊ တံ ပါဒံ- ကို၊ အဋ္ဌတိ - ထိုက်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ တေလံ - သည်၊ ပါဒဋ္ဌနကံ - မည်၏၊ ပါဒဋ္ဌနကဉ္စ - သည်လည်း၊ ဟောတိ- ၏၊ တံ- ဟူသည်၊ တေလဉ္စ - သည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ ပါဒဋ္ဌနကတေလံ-မည်၏၊ ယေသံ ဝတ္ထုနံ- တို့အား၊ ဥပါဟနာ- ဖိနပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အာဒိ - သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော တုလျာဓိကရဏဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တာနိ ဝတ္ထုနိ တို့သည်၊ ဥပါဟနာဒိနိ - ဥပါဟနာဒိ တို့မည်ကုန်၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ နုကူလသာဠကစမ္မဇဏ္ဍာဒိနံ- ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး၊ သားရေပိုင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟဏံ- ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပက္ခိပတိတိ - ကား၊ ယေယျစိတ္တေန - ဖြင့်၊ ပက္ခိပတိ - ငြားအံ၊ တေန- ကြောင့်၊ ဟတ္ထတော မုတ္တမတ္တေယေဝ ပါရာဇိကန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ-

သည်၊ အာဟ- ပြီး ပန- အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ အတ္တနော- နီ၊ ကုမ္ဘိယံ- ဌ၊ အညော-
တပါးသောသူသည်၊ သပ္ပိံဝါ- ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တေလံ ဝါ- ဆီကို
လည်းကောင်း၊ အာကိရတိ- ထည့်ငြားအံ့၊ ဝါ- လောင်းငြားအံ့၊ တဩ တသ္မိံ
ပက္ခိပနေ- ထိုသို့ထည့်လောင်းရာ၌၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ ထေယျစိတ္တေန- ဖြင့်၊
တေလဝိဝနကံ - ဆီကိုသောက်စုပ်တတ်သော၊ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ သစေ ပက္ခိပတိ -
ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ- သော်၊ ဝုတ္တနယေနော - ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ပါရာဇိကံ- သည်၊ ဟောတိ- နီ။

ကာယေနဝါ- ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယဝါ- ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပယုဉနံ-
အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အာဏာပနံ - စေခိုင်းခြင်းသည်၊ ပယောဂေါ - မည်၏၊
အာဏတ္တဿ - စေခိုင်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဘဏ္ဍဂ္ဂဟဏတော - ဘဏ္ဍာကိုယူရာ
ကာလမှ၊ ပုဗ္ဗတ္တာ- ရှေးကာလ၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗော - မည်၏၊
ဣတိ- သို့၊ ပုဗ္ဗော စ သော ပယောဂေါ စတိ ဝစနတ္ထေန- ဖြင့်၊ ဝါ- ကြောင့်၊
ပုဗ္ဗပယောဂေါ- မည်၏၊ ပယောဂေန-စေခိုင်းခြင်း ပယောဂနှင့်၊ သဟ- တကွ၊
ဝတ္တမာနော- ဖြစ်သော၊ အဝဟာရော- ခိုးခြင်းသည်၊ သဟပယောဂေါ-မည်၏၊
သမံ- အညီအညွတ်၊ ဧကိ- တပေါင်းတည်း၊ ဟုတွာ- ၍၊ ဝိဒဟိတွာ မန္တေတွာ-
တိုင်ပင်၍၊ အဝဟရဏံ- သည်၊ သံဝိဓာဝဟာရော- မည်၏၊ အညမညံ - အချင်း
ချင်း၊ သညပ္ပတ္တိယာ- သိမှုသညာ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ကတာဝဟာရော - ပြုအပ်
သော ခိုးခြင်းသည်၊ သံဝိဓာဝဟာရော- မည်၏၊ (ပြန်စပ်)၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-
သည်၊ ဝါ- ကို၊ ဝုတ္တံ- အပ်သည်၊ ဝါ- သည်၊ ဟောတိ- နီ။

ပုဗ္ဗက္ခာဒိကာလပရိစ္ဆေဒေန- နံနက်အစရှိသော ကာလအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊
သဉ္ဇာနနံ- အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းသည်၊ သင်္ကေတော- မည်၏၊ တဿ သင်္ကေတဿ-
လိုကာလ အပိုင်းအခြားအားဖြင့် အမှတ်ပြု၍ သိခြင်းကို၊ ကမ္မံ- ပြုခြင်းသည်၊
နိမိတ္တကမ္မံ - မည်၏၊ သညပ္ပါဒနတ္ထံ - ငှါ၊ ကဿစိ- တဦးတယောက်သောသူကို၊
တဿနိမိတ္တဿ - ကို၊ ကရဏံ- သည်၊ နိမိတ္တကမ္မံ - မည်၏၊ (တနည်း) ကဿစိ-
၏၊ ဝါ - သည်၊ သညပ္ပါဒနတ္ထံ - ငှါ၊ တဿ နိမိတ္တဿ - ကို၊ ကရဏံ - သည်၊
နိမိတ္တကမ္မံ - မည်၏၊ (အချို့ စာအုပ်၌ ကဿစိပုဒ် မပါ၊ ပါမှ အဋ္ဌကထာကြီးနှင့်
ညီမည်၊) ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော- နိမိတ္တကမ္မံ ဟူသော ပုဒ်၏အနက်
တည်း။

တတ္ထာတိ- ကား၊ ယထာဝုတ္တေသု- အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊
 ဝါ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသု- ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗပယောဂေသု-
 တို့တွင်၊ (ပုဗ္ဗပယောဂ - ဌီစပ်)၊ ခိလဝါဒီနိ သင်္ကာမေတွာ ခေတ္တာဒိဂ္ဂဟဏဝသေ
 နာတိ- ကား၊ ခိလံ ဝါ- တံသင်းငုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇုံ ဝါ-ကြိုးကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝတိံ ဝါ- စည်းစောင်ရန်းကို လည်းကောင်း၊ မရိယာဒံ ဝါ - အပိုင်း
 အခြားကိုလည်းကောင်း၊ ပါကာရံ ဝါ- တံတိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ကာမေတွာ-
 ရှေ့ပြောင်း၍၊ ခေတ္တဂ္ဂဟဏဝသေန - လယ်ကိုယူခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခိလံ
 ဝါ- ကိုလည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇုံ ဝါ- လည်းကောင်း၊ ဝတိံ ဝါ- လည်းကောင်း၊
 မရိယာဒံ ဝါ- လည်းကောင်း၊ ပါကာရံ ဝါ - လည်းကောင်း၊ သင်္ကာမေတွာ-
 ၍၊ ဝတ္ထုဂ္ဂဟဏဝသေန- ယာကို ယူခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။

(ဤ၌ အချို့ဒွိကာသယ် ခေတ္တဝါကျပေါ်၊ ဝါ-သဒ္ဓါကိုလည်း ရှေ့က
 သုံးပုဒ်၌ မယှဉ်ပဲ နောက်ပုဒ်၌သာ ယှဉ်လျက်ရှိသည်။ ကံပုဒ်တိုင်း ယှဉ်မှ
 ပါဠိဟောင့်နှင့် ညီသည်။ ဤဒွိကာ ဖွင့်ပုံလည်း ဆင်ခြင်ဖွယ်ရှိ၏။ ခိလံ
 ဝါ ရဇ္ဇုံ ဝါ ဝတိံ ဝါ မရိယာဒံ ဝါ ပါကာရံ ဝါ သင်္ကာမေတွာ
 ခေတ္တာဒိနိ ဂဟဏဝသေန - ဟု ဒွိကာဆရာ ရေးရမည်။ အာဒိသဒ္ဓါ
 အကွက် ဝတ္ထုတဝါကျ ဖွင့်သည်ဟု ယူသော်လည်း ထုံးဟုတ်၊ ထုံးစံကား
 အာဒိသဒ္ဓေန - ဟု တဝါကျရှိလိုသော် ရှိရမည်။ နောက် ဆရာများ
 ပြင်သောဝါကျ ဖြစ်ဟန်တူသည်။)

ပန- အံထူးကိုဆိုဦးအံ၊ ဒွိဟိ- ကုန်သော၊ ခိလေဟိ- တံသင်းတို့ဖြင့်၊ ဂဟေ
 တဗ္ဗံ- ယူအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ပဌမေ - သော၊
 ခိလေ- ဌံ၊ ဝါ- ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဒုတိယေ- သော၊
 ခိလေ- ဌံ၊ ဝါ- ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ တိဟိ- ကုန်သော၊
 ခိလေဟိ- တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ- အပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ- အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊
 ပဌမေ- သော၊ ခိလေ- ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဒုတိယေ- သော၊
 ခိလေ- ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ တတိယေ- သော၊ ခိလေ-
 ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဧဝံ- ဤအတူ၊ ဗဟုကေသု - များစွာ
 ကုန်သော၊ ခိလေသု- တို့တွင်၊ အဝသာနေ- အဆုံး၌၊ ဒွေ- ကုန်သော၊ ခိလေ-
 တို့ကို၊ ဌပေတွာ- ၍၊ ပုရိမေဟိ- ကုန်သော၊ ခိလေဟိ- တို့ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်- သည်၊
 ဟောတိ- ၏၊ အဝသာနေ- ၌၊ ဒွိန္ဒံ - ကုန်သော၊ ခိလဝါဒီနိ - တို့တွင်၊ ကေန-

သော၊ ခိလေန - ကြောင့်၊ ထုလ္လစွယံ- သည်၊ ဟောတိ- ဤ၊ ဣတရေန- သော၊ ခိလေန - ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ- သည်၊ ဟောတိ- ဤ။

ရဇ္ဇပဿာရဏာဒီသုဝိ- ကြိုးကိုဆန့်တန်းခြင်း အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ သေဝ နဿာ- ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ- အပ်၏၊ ပန- ပုဗ္ဗဝါကျ၊ လိနတ္ထံ၌၊ ရှင်းပြ ရန်ချက်၊ စကားဆက်၍ နိဗ္ဗိမ္မိကံဘဇနံ၊ အားထုတ်ပြန်အံ့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ- မည်သောဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ တဉ္စ ခေါ်သာမိကာနံ ဓုရနိက္ခေပေနာတိ- ဟူ၍၊ ဝါ- သော၊ ယံ ဝစနံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝတ္ထံ အပ်ပြီ၊ တံ ဝစနံ- ကို၊ ခေတ္တံ အဘိယူတံ အာပတ္တံ ဒုက္ကဒ္ဓဿာတိ အာဒိ အဓိကာရေ- ၌၊ သင်္ဂဟ ကာရေန- သည်၊ ဝတ္ထတ္တာ - ကြောင့်၊ အဘိယောဂဝသေန- တရားတွေခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂဟဏံ- ယူခြင်းကို၊ သန္ဓာယ - ရည်၍၊ ဝတ္ထံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဋ္ဌဗ္ဗံ-အပ်၏။

သံမန္တယိတွာတိဝစနံ-သည်၊ သံဝိဒဟိတွာတိဇေသောဝ ဝစနဿ-၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ - တည်း၊ ကေစ္ဆန္ဒတာယ - တူသော အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဠာသယတာယ - တူသော အလိုဆန္ဒ အာသယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာဟိတွာ- ပြောဆိုပြီး၍၊ ဣတိ အယံ- သည်ကား၊ အတ္ထော- သံဝိဒဟိတွာ ဟူ သောပုဒ်၏ အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိ' အဝဟာရေ- ဤသံဝိဇာဝဟာရ၌၊ အသမ္ပော ဟတ္ထံ- မတွေ့ဝေစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧဝံ သံဝိဒဟိတွာ ဂတေသု ဟိတိ အာဒိ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ ပုဗ္ဗဇာဒိကာလပရိစ္ဆေဒဝသေန - နံနက် အစရှိသော ကာလအပိုင်းအခြား၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သညာဏကရဏံ - အမှတ် သညာကို ပြုခြင်းသည်၊ သညာနနကမ္မန္တိ သညာနနကမ္မနာမ - မည်၏၊ တေန- ကြောင့်၊ သစေ ဟိတိ အာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျ- သည်၊ အတ္ထံ- ဤ၊ တံ ဝါကျ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ- ပြီ။

စ- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိ' အဝဟာရေ- ဤ သင်္ဂဟကမ္မ ခိုးခြင်း၌၊ တံ- သင်သည်၊ ပုရေဘတ္တံ - နံနက်စာ မစားမီ၊ အဝဟရ - ခိုးလော့၊ ဣတိ- သို့၊ ဝုတ္တေ- သော်၊ အဇ္ဇ ဝါ ပုရေဘတ္တံ- ယနေ့နံနက် ထမင်း မစားမီ၌ မူလည်း၊ အဝဟရတု ခိုးပလေစေ၊ သေဝါ- နက်ဖြန်၌မူလည်း၊ အဝဟရတု- စေ၊ အနာ ဂတေ- လာလတ္တံ့သော၊ သံဝတ္ထရေဝါ-နှစ်၌မူလည်း၊ အဝဟရတု-စေ၊ ဝိသင်္ဂေ

တော - ချတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဥဘိန္ဒ - နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနမ္ပိ-
အာဏာပက၊ အာဏတ္တ ရဟန်းတို့အာ'လည်း၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ - ဧ၊
ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ တံ - သင်သည်၊ အဇ္ဇ ပုရေဘတ္တံ - ယနေ့နံနက်၊ အဝဟရ-
လော၊ ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တေ - သော်၊ သေ့ - ဌ၊ ဝါ - မှ၊ သစေ အင်္ဂဟရတိ - အံ့၊
ဝေသတိ - သော်၊ အဇ္ဇဘတိ - ယနေ့ဟူ၍၊ နိယမိတံ - သတ်မှတ်ပိုင်းခြားအပ်သော၊
သင်္ကေတံ - ချိန်းချက်ရာအခါကို၊ အတိက္ကမ္မ - ကျော်လွန်၍၊ ပစ္စာ - မှ၊ အဝဟဗ္ဗံ -
ခိုးအပ်သည်၊ ဟောတိ - ဧ။

တံ - သည်၊ သေ့ ပုရေဘတ္တံ - နက်ဖြန်နံနက်၊ အဝဟရ - လော၊ ဣတိ - သို့၊
ဝုတ္တေ - သော်၊ ဝါ - လျက်၊ အဇ္ဇ ပုရေဘတ္တံ - ယနေ့နံနက်၊ သစေ အဝဟရတိ -
အံ့၊ ဝေသတိ - သော်၊ သေ့တိ - ဟူ၍၊ နိယမိတံ - သော၊ သင်္ကေတံ - သို့၊ အပတုာ-
၍၊ ဝါ - မိ၊ အဝဟဗ္ဗံ - ခိုးအပ်သည်၊ ဟောတိ - ဧ၊ ဝေ - သို့၊ အဝဟရန္တဿ-
ခိုးသည်ရှိသော်၊ အဝဟာရကဿေဝ - အားသာလျှင်၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ -
ဧ၊ မူလဌဿ - စေခိုင်းချင်းဖြစ်သော ရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ - ပါရာဇိကအာပတ်
မသင့်၊ တံ - သည်၊ သေ့ဝ ပုရေဘတ္တံ - နက်ဖြန်နံနက်သာလျှင်၊ အဝဟရ - လော၊
ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တေ - သော်၊ ဝါ - လျက်၊ တဒဟေဝ ဝါ - ထိုနေ့၌သာလျှင်လည်း
ကောင်း၊ သေ့ပစ္စာဘတ္တံဝါ - နက်ဖြန်ညနေအခါ၌လည်းကောင်း၊ အဝဟရန္တေဝိ-
သော်လည်း၊ တံ သင်္ကေတတော - ထိုချိန်းချက်ရာအခါမှ၊ ပုရေဗ - လည်းကောင်း၊
ပစ္စာ စ - လည်းကောင်း၊ အဝဟရတိ - ခိုးသည်မည်၏။

ပန - ဝိသင်္ကေတမှတစ်ပါး၊ သင်္ကေတကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊
ဝေ - သို့၊ အကတုာ - ၍၊ ယထာပရိစ္ဆန္နကလယေဝ - အကြင် အကြင် ပိုင်းခြား
အပ်သော ကာလ၌သာလျှင်၊ အဝဟရတိ - အံ့၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ သင်္ကေ
တတော - မှ၊ အပုရေ အပစ္စာ - ရှေ့မကျ နောက်မကျ၊ တံ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ အဝဟ
ရတိ - မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပစ္စာဘတ္တံ ရတ္တံ ဒိဝသေသုပိ-
ညနေ၊ ည၊ နေ့တို့၌လည်း၊ သေနယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပုရိယောမ
မဇ္ဈိယောမ ပစ္ဆိမယောမ ကာဠုဇုဏိ မာသ ဥတု သံဝစ္ဆရာဒိဝသေနာပိ - ပုရိမယံ၊
မဇ္ဈိမယံ၊ ပစ္ဆိမယံ၊ လဆုတ်ပက္ခ၊ လဆန်းပက္ခ၊ လ၊ ဥတု၊ နှစ် အစရှိသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ သင်္ကေတဝိသင်္ကေတတာ - အချိန်းအချက် မြောက်သည်၏
အဖြစ် မမြောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဧတ္ထ ဘေသ္မိ အဝဟာရေ - ၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော -
အပ်၏။

၂၂

ကခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

ပရဘဏ္ဍာဝဟာရသညပ္ပါဒဿ - တပါးသောသု၏ ဘဏ္ဍာကို ခိုးယူခြင်းငှါ အမှတ်သညာကို ဖြစ်စေခြင်း၏၊ ဟေတုတ္တာ - အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အက္ခိနိခဏာဒိနေဝ - မျက်စိမှိတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်သာလျှင်၊ နိမိတ္တံ-တည်း၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထကြောင့်၊ အက္ခိနိခဏာဒိနိမိတ္တံ - မည်၏၊ တဿ အက္ခိနိခဏာဒိနိမိတ္တဿ - ကို၊ ကရဏံ - ပြုခြင်းတည်း၊ အက္ခိနိခဏာဒိနိမိတ္တကရဏံ - ခြင်း၊ အာဒိသဓွေန-ဖြင့်၊ ဘမုကုက္ကေပ သိသကမ္ပန ဟတ္ထလဿ်န ပါဏိပ္ပဟာရ အင်္ဂုလိပေါထန ဂီဇန္တာမန ဥက္ကာသနာဒိ အနေကပ္ပကာရံ - မျက်ခုံးချိုမြောက်ခြင်း၊ ဦးခေါင်းလှုပ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်ခြင်း၊ လက်ခုပ်တီးခြင်း၊ လက်ဖျားခါခြင်း၊ ဦးခေါင်းထောင်ခြင်း၊ ချောင်းဆိုးခြင်း၊ အစရှိသော တပါးမကများစွာသော အပြားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ သင်္ဂဟာတိ - ၏၊ ဣတ္ထ တေသ္မိ အဝဟာရေ - ဤ နိမိတ္တကမ္မာဝဟာရ၌၊ သေသံ-ကြွင်း ကျန်သော အဆုံးအဖြတ်သည်၊ သုဏေတကမ္မေ - ၌၊ ဝုတ္တနယဗေဝ - သာလျှင် တည်း။

☞ စောရော - ကို၊ သေနာ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ - အပ်၏၊ တဿ ထေနဿ - ၏၊ ဘာဝေါ - တည်း၊ ထေယျံ - အဖြစ်၊ တေန ထေယျေန - ထိုခိုးတတ်သောသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဝဟရဏံ - ခိုးခြင်းတည်း၊ ထေယျာဝဟာရော - ခြင်း၊ ပဿယံ အဘိဘဝိတွာ - လွှမ်းမိုး၍၊ အဝဟရဏံ - တည်း၊ ပဿယာဝဟာရော - ခြင်း၊ ဝတ္ထသုတ္တာဒိကံ-အဝတ်ချည်အစရှိသည်ကို၊ ပရိစ္ဆိဋ္ဌေ - ပိုင်းခြား၍၊ ကပ္ပနံ-ကြံစည် ခြင်းသည်၊ ပရိကပ္ပေါ - မည်၏၊ တေန ပရိကပ္ပေန - ဖြင့်၊ အဝဟရဏံ - သည်၊ ပရိကပ္ပါဝဟာရော - မည်၏၊ တိဏပဏ္ဍာဒိဟိ - မြက်၊ သစ်ချွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရိစ္ဆန္ဓဿ - ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ အဝဟာရော - သည်၊ ပရိစ္ဆန္ဓာဝဟာရော - မည်၏၊ ကုသာဝဟာရော - ဟူသည်၊ ကုသေန - ကမ္ပည်းမလိပ်ဖြင့်၊ အဝဟာရော - ခိုးခြင်းပင်တည်း။

ကုဋ္ဌမာနကုဋ္ဌကဟာပဏာဒိဟိတိ ဣတ္ထ ပဒေ - ၌၊ အဝယဝဘာဝေန - ဖြင့်၊ အာဂတံ - သော၊ ကုဋ္ဌမာနံနာမ - ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ချင့်ခြင်း မည်သည် ကို၊ ဝေ - ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ပာနကုဋ်-သည်၊ ဟဒယဘေဒသိခါ-ဘေဒရဇျဘေဒဝသေန - ဇမ်းဖောက်ခြင်း၊ အထွတ်အဖျားကို ပြုခြင်း၊ ကြိုးကို ဖျက်ဆိ ခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဇိဓံ-သည်၊ ဟောတိ - ၏၊

တတ္ထ တေသု မာနက္ခေသု - တို့တွင်၊ ဟဒယန္တိ ဟဒယံနာမ-မည်သည်၊ နာဠိ
 အာဒိမာနဘာဇနာနံ - ကွပ်ဝေး အစ ရှိသော ချင့်တောင်းတို့၏၊ အဗ္ဘန္တရံ -
 အတွင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တဿ ဟဒယဿ - ထို အတွင်းကို၊ ဘေဒေါ-ဗျက်
 ဆီးခြင်းသည်၊ ဆိဗ္ဗကရကံ - အပေါက်ပြုခြင်း၊ ဖောက်ခြင်းသည်၊ ဟဒယဘေဒေါ-
 မည်၏၊ သော ဟဒယဘေဒေါ - ကို၊ သပ္ပိတေလာဒိမိနနကာလေ - ထောပတ်၊
 ဆိ အစရှိသည်တို့ကို ချင့်ရာကာလ၌၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏။

ဟိ - ချဲ့ဦးအံ့၊ တာနိ သပ္ပိတေလာဒိနိ - ထို ထောပတ် အစ ရှိသည်တို့ကို၊
 မိနန္တော - ချင့်သောသူသည်၊ ဟေဋ္ဌာ - ၌၊ ဆိဇ္ဇေန - အပေါက်ရှိသော၊ မာနေန-
 ချင့်အိုးဖြင့်၊ ဝါ - ချင့်ခွက်ဖြင့်၊ တံ - သည်၊ ဆဏိကံ - ဖြည်းဖြည်း၊ အာသိဉ္စ-သွန်း
 လောင်းလော့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော - ၌၊ အန္တောဘာဇနေ - အိုးခွက်၏အတွင်း၌၊
 ဗဟံ - များစွာ၊ ပဏ္ဍရာပေတွာ - ယိုကျစေပြီး၌၊ ဂဏှာတိ - ယူ၏၊ ဒဒန္တောဝ-
 ပေးသော်လည်း၊ ဆိဉ္စ - အပေါက်ကို၊ ပိဓာယ - ပိတ်၌၊ သိယံ - လျင်စွာ၊ ပူရေ
 တော - ပြည့်စေပြီး၌၊ ဒေတိ - ၏။

ပန - ဟဒယဘေဒအကျယ်မှ တပါး၊ သိဝါဘေဒအကျယ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သိဝါ
 ဘေဒေါ - ကို၊ တိလဘဏ္ဍုလာဒိမိနနကာလေ - နှမ်း၊ ဆန်အစရှိသည်တို့ကို ချင့်ရာ
 အခါ၌၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏၊ ဟိ - ချဲ့ဦးအံ့၊ တာနိ တိလဘဏ္ဍုလာဒိနိ - တို့ကို၊
 ဂဏှန္တော - ယူသောသူသည်၊ ဝါ - ဝယ်သောသူသည်၊ ဆဏိကံ - ဖြည်းဖြည်း၊
 သိဝံ-အထွတ်ကို၊ ဥဿာပေတွာ - တက်စေပြီး၌၊ ဝါ-မောက်စေပြီး၌၊ ဂဏှာတိ-
 ၏၊ ဒေန္တော - ပေးသည် ရှိသော်၊ ဝါ - ချောင်းသည်ရှိသော်၊ ဝေဂေန - လျင်
 သော အဟုန်ဖြင့်၊ ပူရေတွာ - ၌၊ သိဝံ - ကို၊ ဆိဉ္စန္တော - ဖြတ်လျက်၊ ဝါ-
 တံသုတ်တိုက်လျက်၊ ဒေတိ - ၏။

ရဠုဘေဒေါ - ကို၊ သေတ္တဝဏ္ဏုမိနနကာလေ - လယ်ယာကို တိုင်းတာရာ
 ကာလ၌၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏၊ ဟိ - ချဲ့ဦးအံ့၊ ဝေတ္တာဒိ - လယ် အစ ရှိသည်ကို၊
 မိနန္တော - တိုင်းတာသော သူတို့သည်၊ (အချို့ဝေတ္တာဒိမိနန္တော - ဟု
 ရှိ၏)၊ အမဟန္တပိ - ပကြီးကျယ်သော လယ် အစရှိသည်ကိုလည်း၊ ပဟန္တံ - ကို၊
 ကတွာ - ၌၊ မိနန္တိ - ကုန်၏၊ ပဟန္တပိ - ကိုလည်း၊ အမဟန္တံ - ကို၊ ကတွာ - ၌၊
 မိနန္တိ - ကုန်၏။

တမ္ဗကံသာဒိမယော- နိမြန်းသောကြေးနီ အစရှိသည်ဖြင့် ပြီးသော၊ ကုဋေ-
 သော၊ ကဟပဏော - အသပြာတည်း၊ ကုဋကဟာပဏော- အသပြာ၊ အာဒိ
 သဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ တုလကုဋကံသကုဋဓဉ္စနာဒိ - ချိန်စဉ်းလဲ၊ ရွှေခွက်ဇဉ်းလဲ၊ လိမ်
 လည်ခြင်း၊ အစရှိသည်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်။ သင်္ဂဟာတိ- ဤ။ (တနည်း)
 အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ တုလာကုဋကံသကုဋဓဉ္စနံ - ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသောချိန်၊
 ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသော ရွှေခွက်ဖြင့် လိမ်လည်ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်။ သင်္ဂဟာတိ-ဤ။

(ဤနောက်နည်းသာ ဦးကာ ရွှေနောက်ညီသည်။ အာဒိသဒ္ဓါပါသော
 စာသည် ရွှေနောက်မညီ၊ ညီဟန်ကား ဝိတ္တာရဝါကျ၌ “ဝဉ္စနံနမ တေဟိ
 တေဟိ ဥပါယေဟိ ပရေသံ ဝဉ္စနံ” ဟု ရှိသည်။ အာဒိသဒ္ဓါ မပါသည်
 ကို ယောက်ပါ။ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာမှာလည်း “ကုဋမာနကုဋ
 ကဟာပဏာဒိဟိ ဝါ ဝဉ္စေတွာ ဂဏှာတိ ” ဟု ကုသသင်္ကမန ဝတ္ထုမှ
 လာသည်။)

တတ္ထ ဘေသု တုလာကုဋကံသကုဋဓဉ္စနာသု- ဟို့တွင်၊ တုလာကုဋံ - သည်။
 ရူပကုဋံ- အသွင်ဘူဖြင့် လိမ်လည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အင်္ဂုဋံ-အတောင်ဖြင့် လိမ်
 လည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဂဟဏကုဋံ - ယူခြင်းဖြင့်လိမ်လည်ခြင်းလည်းကောင်း၊
 ပဋိစ္ဆန္ဒကုဋံ - ဖုံးလမ်း၍ လိမ်လည်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝါ- ဖုံးလမ်းအပ်သော
 ဝတ္ထုဖြင့် လိမ်လည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ စတုဗ္ဗိမံ - သည်၊ ဟောတိ-ဤ။

စတုဗ္ဗိဇေ- လေးပါးအပြားရှိသော၊ တတ္ထ တသ္မိံ တုလကုဋေ- တွင်၊ ရူပ
 ကုဋံနာမ- မည်သည်ကို၊ ဧဝံ ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန- ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ- အပ်၏၊
 ဒွေ- ကုန်သော၊ တုလာ- ချိန်တို့ကို၊ သရူပါ- တူသောအဆင်း၊ အသွင်သဏ္ဌာန်
 ရှိသည်တို့ကို၊ ကဗ္ဗာ - ၍၊ ဂဏှန္တော - ယူသည်ရှိသော်၊ ဟေတိယာ - သော၊
 တုလာယ- ဖြင့်၊ ဂဏှာတိ- ဤ၊ ဒဒန္တော- သော်၊ ခုဒ္ဒကလ- သော၊ တုလာယ-
 ဖြင့်၊ ဒေတိ- ဤ၊ ဂဏှန္တော- သော်၊ တံတုလံ - ကို၊ ဝါ- ဤ၊ ပစ္စာဘာဂေ- ၌၊
 ဟတ္ထေန - ဖြင့်၊ ယံ (ထည့်) အက္ကမတိ - အကြင်နှိပ်၏၊ ဒဒန္တော - သော်၊ ပုဗ္ဗ
 ဘာဂေ- ၌၊ ယံ အက္ကမတိ - ဤ၊ တံ အက္ကမနံ - သည်၊ အင်္ဂုဋံနာမ - မည်၏၊
 ဂဏှန္တော- သော်၊ မူလေ- ၌၊ ရဇျံ- ကို၊ ယံ ဂဏှာတိ- ဤ၊ ဒဒန္တော- သော်၊
 အဂ္ဂေ - အဖျား၌၊ ရဇျံ-ကို၊ ယံ ဂဏှာတိ - ဤ၊ တံ ဂဟဏံ- သည်၊ ဂဟဏ

ကုဋ်နာမ - မည်၏။ တုလံ - ကို၊ သုသိရံ - အခေါင်းအပေါက် ရှိသည်ကို၊
ကတော - ရှိ၊ အန္တော - ဌ၊ အယစုဏ္ဏံ - သံမုန်ကို၊ ပက္ခိပိဘ္ဘာ - ရှိ၊ ဂဏုန္တော -
သော်၊ တံအယစုဏ္ဏံ - ကို၊ ပစ္ဆိမဘာဂေ - ဌ၊ ယံကရေတိ - ၏၊ ဒဒန္တော - သော်၊
အဂ္ဂဘာဂေ - အဖျားဘက်၌၊ ယံ ကရေတိ - ၏၊ တံ ကရဏံ - သည်၊ ပဋိစ္ဆန္တကုဋ်
နာမ - မည်၏။

သုဝဏ္ဏပတိ - ရွှေခွက်ကို၊ ကံသော - ဟူ၍၊ ငုစ္စတိ - အပ်၏၊ တာယ သုဝဏ္ဏ
ပတိတိယာ - ဖြင့်၊ ဝဉ္စနံ - လှည့်ပတ်ခြင်းသည်၊ ကံသကုဋ်နာမ - မည်၏၊ ကထံ -
သို့၊ သုဝဏ္ဏပတိတိယာ - ဖြင့်၊ ဝဉ္စနံ - သည်၊ ဟောတိ - သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်
ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဧကံ - သော၊ သုဝဏ္ဏပတိ - ကို၊ ကတော - ရှိ၊ အညာ - ကုန်
သော၊ ဒေတိဏိ - နှစ်လုံး သုံးလုံးကုန်သော၊ လောဟပတိယော - ကြေးခွက်တို့
ကို၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ - ရွှေအဆင်းရှိသည်တို့ကို၊ ဝါ - ရွှေရည်စိမ့်တို့ကို၊ ကရေန္တိ -
ပြုကုန်၏၊ တတောပစ္စာ - ပြုပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ ဇနပဒံ - သို့၊ ဂန္ဓာ - ရှိ၊ ကံဉ္စိ
ဒေဝ - တဦးတယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အနုကုလံ - ကိုယ်ကြွယ်ဝသောအိမ်သို့၊
ပပိသိဘ္ဘာ - ဝင်၍၊ တုမေ - သင်တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏဘာဇနာနိ - တို့ကို၊ ကိဏသထ -
ကုန်လော့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော - ရှိ၊ အဓ္ဓေ - အဖိုးကို၊ ပုစ္ဆိတေ - သော်၊ သမဂ္ဂ
တရံ - အထူးသဖြင့် အဖိုးချိုစွာ၊ ဒါတုကာမာ - ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊
တတော - ထို့ကြောင့်၊ ဝါ - ထိုမေးရာအခါ၌၊ တေဟိ - ထိုအဖိုး မေးသောသူတို့
သည်၊ ကထံ - သို့၊ သုဝဏ္ဏဘာဂေါ - ကို၊ ဝါ - ရွှေစင်မစင်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော -
သိအပ်သနည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တေ - တဖန်ထင်၍ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တုမေ -
တို့သည်၊ ဝိမံသိဘ္ဘာ - စုံစမ်း၍၊ ဂဏုထ - ကုန်လော့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော - ရှိ၊
သုဝဏ္ဏပတိ - ရွှေစင်ခွက်ကို၊ ပါသာဏေ - ကျေ - က်၌၊ ဃံသိဘ္ဘာ - ပွတ်တိုက်၍၊
ဝါ - ပွတ်တိုက်သွေးပြပြီး၍၊ သဗ္ဗပတိယော - အလုံးစုံသော ခွက်တို့ကို၊ ဒတော -
ရောင်းပြီး၍၊ ဂစ္ဆန္တိ - ကုန်၏။

☞

တေဟိ တေဟိ ဥပါယေဟိ - ထိုထို နည်းဥပါယ်တို့ဖြင့်၊ ပရေသံ - တို့ကို၊
ဝဉ္စနံ - လှည့်ဖျားခြင်းသည်၊ ဝဉ္စနံနာမ - မည်၏၊ (ဤဝါကျကား အဋ္ဌကထာလာ
ဝဉ္စေတော - ကို ဖွင့်သောဝါကျတည်း၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ရွှေနေခက်ထောက်၍
“ဝဉ္စနာဒံ - ဟူသော ဋီကာစကား စဉ်းစားယူပါ)၊ တတြ တသ္မိံ အဟောရေ -
ထိုထေယျာဝဟာရ၌၊ (တနည်း) တတြ တသ္မိံ ဝဉ္စနေ - ထိုသို့ လှည့်ပတ်

၂၆၆

ကခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

ဖျားယောင်း ခြင်း၌၊ ဣဒံ - ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧကံ - သော၊ ဝတ္ထု - သိစေတတ်သော သာဓကဝတ္ထုတည်း။

ဧကော - သော၊ လုဒ္ဓကော - သည်၊ မိဂဉ္ဇ - သမင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ မိဂပေါတကဉ္ဇ - သမင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ အာဂစ္ဆတိ ကိရ - လာသတတ်၊ ဝါ - လာသတဲ့၊ တံ လုဒ္ဓကံ - ကို၊ ဧကော - သော၊ ဓုတ္တော - အကွ ဓုတ္တံ့စသည် ပွန်ကျူး၊ လူငထူးသည်၊ ဘော - အို မိတ်ဆွေကြီး၊ မိဂေါ - သည်၊ ကိံ အဂ္ဂတိ - အဘယ်မျှ အဖိုးထိုက်သနည်း၊ မိဂပေါတကော - သည်၊ ကိံ အဂ္ဂတိ - သနည်း၊ ဣတိ - သို့၊ အာဟ - ပြီ၊ မိဂေါ - သည်၊ ဒွေ - ကုန်သော၊ ကဟာ ပဏော - တို့ကို၊ အဂ္ဂတိ - ၏၊ မိဂပေါတကော - သည်၊ ဧကံ - သော၊ ကဟာ ပဏံ - ကို၊ အဂ္ဂတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဓုတ္တော - သော၊ ဧကံ ကဟာပဏံ - တကျပ် တသပြာကို၊ ဒတွာ - ၍၊ မိဂပေါတကံ - ကို၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ ထောကံ - အနည်း ငယ်၊ ဂန္ဓာ - ၍၊ နိဝတ္တော - ပြန်နစ်လျက်၊ ဝါ - ပြန်လာလျက်၊ ဘော - ကြီး၊ မေ - အား၊ မိဂပေါတကေန - ဖြင့်၊ အတ္တော - အလိုမရှိ၊ မေ - အား၊ မိဂံ - ကို၊ ဒေဟိ - လော့၊ ဣတိ - သို့၊ တံ လုဒ္ဓကံ - ကို၊ အာဟ - ပြီ၊ လုဒ္ဓကော - (ထည့်) မုဆိုးသည်၊ တေနဟိ - ထိုသို့သမင်ငယ်ကို အလိုမရှိခဲ့တပြီးကား၊ ဝါ - သမင်ကြီး ကို အလိုရှိခဲ့တပြီးကား၊ ဒွေ - ကုန်သော၊ ကဟာပဏော - အသပြာတို့ကို၊ ဒေဟိ - လော့၊ ဣတိ - သို့၊ အာဟ - ပြီ။

သော ဓုတ္တော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ကိံ - သို့၊ အာဟ - သနည်း၊ ဘော - မိတ်ဆွေကြီး၊ ဘော - သင့်အား၊ မယာ - သည်၊ ပဌမံ - စွာ၊ ဧကော - သော၊ ကဟာ ပဏော - ကို၊ ဒိန္နောနန - ပေးအပ်ပြီ မဟုတ်လော၊ ဣတိ - သို့၊ အာဟ - ပြီ၊ မေ - အား၊ တယာ - သည်၊ ပဌမံ - စွာ၊ ဧကော ကဟာပဏော - ကို၊ အာမ ဒိန္နော - အေး ပေးအပ်ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ အာဟ - ပြီ၊ ဘော - (ထည့်) အို မုဆိုးကြီး၊ တံ - သည်၊ ဣမံ မိဂပေါတကံ - ကို၊ ဂဏှ - လော့၊ ဧဝံ - ဤသို့ သမင်ငယ်ကို ပြန်ယူသည်ရှိသော်၊ သော ကဟာပဏော စ - ထိုသမင်ငယ် ဝယ်ယူစဉ်က ပေး သော ငွေတကျပ်လည်းကောင်း၊ ကဟာပဏာဂ္ဂနကော - တကျပ်တန်သော၊ အယဉ္ဇ မိဂပေါတကော - ဤပြန်ပေးသော သမင်ငယ်လည်းကောင်း၊ ဝါ - ပြန်တုံ့သော ဤသမင်ငယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဒွေ ကဟာပဏာ - နှစ်သပြာ တို့သည်၊ ဘဝိသန္တိ - ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ - သို့၊ အာဟ - ပြီ၊ သော လုဒ္ဓကော -

သည်၊ ကာရဏံ - ဟုတ်မှန်သောအကြောင်းကို၊ ဝဒတိ - ခေါ်၊ ဣတိ - သို့၊ သလ္လက္ခေ
တော - မှတ်သားပြီး၍၊ မိဂပေါတကံ - ကို၊ ဂဟေတော - ၍၊ မိဂံ - ကို၊ အဒါသိ -
ပြီ၊ ဣတိဣဒံ - ကား၊ ကေ - သေး၊ ဝတ္ထု - တည်း။

ပဿယတိ - ဟူသည်ကား၊ ပရေ - တို့ကို၊ အဘိဘုယျ - လွမ်းမိုးနှိပ်ကွေ့၍။ ။
ယေ စောရာ - တို့သည်၊ ဂါမံ - ကို၊ သာတေန္တိ - ဖျက်ဆီး လုယက် နှိပ်ကွေ့တတ်
ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တေ စောရာ - တို့သည်၊ ဂါမသတကာ - မည်
ကုန်၏၊ ဂါမံ - ရွာကို၊ အဝဟရန္တာ - ခိုးတတ်ကုန်သော၊ စောရာ - တို့ကို၊
လဗ္ဘန္တိ - ရအပ်ကုန်၏၊ ယေသံ ပန္နသတကာဒိနံ - အကြင်လမ်း၌ လေ့ ဖျက်
ဆီးတတ်သူ အစရှိသည် တို့အား၊ တေ ဂါမသတကာ - ထို ရွာကို လုယက်
ဖျက်ဆီး တတ်ကုန်သော ခိုးသူဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အာဒိ - အစ တို့သည်၊
သန္တိ - ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တေ ပန္နသတကာဒယေ - တို့သည်၊
ဂါမသတကာဒယော - ဂါမသတကာဒယော - တို့ ပည်ကုန်၏။

စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပဒေ - ဤ ဂါမသတကာ ဒယော အစရှိ
သော ပုဒ်၌၊ အာဒိသဗ္ဗေန - တည်သော အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပန္နသတကာဒိနံ -
တို့ကို၊ ဂဟေ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ခေါ်၊ ဥဒ္ဓါရေ ယေဝ ပါရာဇိကန္တိ -
ဟူသည်ကား၊ သာဠကော - ပုဆိုးသည်၊ သစေ ဘဝိသတိ - အံ့၊ ဝေသတိ - သော်၊
အဟံ - သည်၊ ဂဏိယာမိ - အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ငရိကပ္ပဿ - ခေါ်၊ ဝတ္တတ္တာစ -
ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သာဠကဿ - ပုဆိုး၏၊ ဧတ္ထ တသ္မိံ
ပသိဗ္ဗကေ - ထို ပချုပ်ဖာ၌၊ သမ္ဘဝတောစ - ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
(ဥဒ္ဓါရေယေဝ ပါရာဇိကံ - ၌စပ်)။

ပဒဝါရေန ကာရေတဗ္ဗောတိ ဣဒံ ဝနေ - ကို၊ ဘူမိယံ - မြေ၌၊ အနိက္ခိပိ
တောဝ - မချမူ၍သာလျှင်၊ ပီမသိတတ္တာ - စုံစမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဘဏ္ဍာဒေယန္တိပဒဿ - ခေါ်၊ ပရဿ - ခေါ်၊ ယံဘဏ္ဍံ -
သည်၊ နဋ္ဌံ - ပျောက်ပျက်၏၊ တဿ ဘဏ္ဍာယ - ထိုနဋ္ဌဘဏ္ဍာ၏၊ မူလံ ဝါ -
အဖိုးကို လည်းကောင်း၊ တဒေဝ ဘဏ္ဍံ ဝါ - ထို နဋ္ဌဘဏ္ဍာကိုသာလျှင်လည်း
ကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - အပ်၏။

၂၆၈

ကန်ဒိုကာသစ်နိဿယသစ်

တဿာတိ - ကား၊ ယောဘိက္ခု - သည်၊ ဇေ - သို့၊ ပရိကဗ္ဗေတိ - ကြံစည်၏။
တဿ ဘိက္ခုနော - ၏။ ။ ဣမဿ - ပဒဿ - ၏၊ အဝဟာရေ ဟောတိတိ
ဣမိနာ ပါဠေနေ - နှင့်၊ သဗ္ဗန္ဓော - စပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏။

ဝရေသန္တိ - ကား၊ ကိဋ္ဌန္တာနံ - မြူးတူးပျော်ပါး ကစားကုန်သော၊ ပရေသံ-
ကုန်သော၊ မနုဿာနံ ဝါ - တို့၏လည်းကောင်း၊ ပဝိသန္တာနံ - ရွာသို့ဝင်သွားကုန်
သော၊ ပရေသံ - ကုန်သော၊ မနုဿာနံ ဝါ - တို့၏လည်းကောင်း။

(အချို့ စာအုပ်၌ ပရိဝိသန္တာနံ ဟူ၍၊ မသင့်၊ ယော ဘိက္ခု မနုဿာနံ
ဥယျာနာဒိသု ကိဋ္ဌန္တာနံ ဝါ ပဝိသန္တာနံ ဝါ - ဟူသော အဋ္ဌကထာကြီး
လျှင် သာဓကတည်း။)

ပစ္စာ ဂဏိဿမိဟိ ပံသုနာ ဝါ ပဏ္ဍေန ဝါ ပဋိစ္ဆာဒေတိတိ - ကား၊ ဣဒါ
နေဝ - ဌိသာလျှင်၊ ဩနမိတွာ - ကုံးညွတ်၍၊ သစေ ဂဏိဿမိ - အံ၊ ဇေသတိ-
သော်၊ သမဏော - ရဟန်းသည်၊ ကိ - အဘယ်ကို၊ ဂဏှာတိ - ယူလေသနည်း၊
ဣဘိ - သို့၊ မိ - ငါ့ကို၊ ဇာနိတွာ - ၍၊ ပေါဃေယျံ - ပုတ်ခတ်ကုန်ရာ၏၊ ပစ္စာ - မှ၊
ဂဏိဿမိ၊ အံ၊ ဣတိ - သို့၊ စိန္တေတွာ - ၍၊ ပံသုနာ ဝါ - ကောင်း၊ ပဏ္ဍေန ဝါ -
လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ - ၏၊ ဥဒ္ဓါရေ နတ္ထိတိ - ဟူသည်ကား၊ ဌာနာ
စာဝနံ - တည်ရာရွှေ့ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော-
ဥဒ္ဓါရေ နတ္ထိ ဟူသောပါဌ်၏ ဘာဝတ္ထတည်း၊ သာမိကာတိ - ကား၊ အန္တော
ဂါမံ - သို့၊ ပဝိသိတုကာမာ - ဝင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော၊ ဘဏ္ဍာသာမိကာ -
ဘဏ္ဍာရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာ - တို့သည်။ ။ ဥဒ္ဓါရေတိပဒဿ - ၏၊ ဥဒ္ဓါရဏေ-
ကြံချီခြင်းကြောင့်၊ ဌာနာစာဝနေ - တည်ရာရွှေ့စေခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ အယံ
အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

စ- ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏနာမဟပါး၊ ဘတိဒေသ သံဝဏ္ဏနာကို ဘိဉ္ဇိအံ၊ ဧတ္ထ တေသ္မိ
အဝဟာရေ - ဤပဋိစ္ဆန္တာဝဟာရ၌၊ ဌာနာစာဝနံ - ကို၊ ဟေဋ္ဌာ - ၌၊ ဝုတ္တနယာ
နုသာရေန - ဆိုအင်ပြီးနည်း၊ အဉ္စမိုးသဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ပဝေသေတိတိ -
ဟူသည်ကား၊ ဌာနာစာဝနာဝေသန - တည်ရာမှ ရွှေ့ဝေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ပဝေသေတိ - သွင်း၏၊ ဝါ - ဝင်စေ၏၊ ဟေဋ္ဌိပဇ္ဇေန - အောက်အစွန်းဖြင့်၊ ဗုဋ္ဌော

ကာသံ - ထိရာအရပ်ကို၊ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ - ဆံခြည်ဖျားပျလည်း၊ ဥပရိမေန္တနု - အသက်စွန်းဖြင့်၊ အဘိက္ခာမေန္တော - လွန်စေကျက်၊ ပဝေသေတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - တည်း။

သမုပ္ပတရန္တိ - ဟူသည်ကား၊ အပ္ပပ္ပတရံ - အထူးသဖြင့် အဖိုးနည်းသော၊ ဝါ-နည်းသောအဖိုးရှိသော။ ။ ဥဒ္ဓုဋ္ဌမတ္တေ အဝဟာဇေတိ - ကား၊ သကဘာ ဝပ္ပယာဂဿ - မိမိ၏ဥစ္စာအဖြစ်ဘည်းဟူသော လုံ့လပယောဂကို၊ နိဋ္ဌာပိတတ္တာ - ပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (အာဟာဇေ၌ ဝပ်)၊ အတ္ထသာဓကဝံသေန - အတ္ထသာဓက ခိုးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဟာဇော - သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ အတ္တနော - ၏၊ ကောဋ္ဌာသေ - ၌၊ ပါဘေတုကာမတာယ - ကျစေခြင်းငှါ အလိမ္မိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓုဋ္ဌတ္တာ - ချီမအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓါရေ - ၌၊ ရက္ခတိ - ၏၊ ပါတနေ ရက္ခတိတိ ဧတ္ထာပိ - ၌လည်း၊ ယေဝံနယော - ကို သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဥဒ္ဓါရေယေဝံ ရက္ခတိတိ ဣမိနာဝံ ပါဠေန - ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပါတနေ - ကျစေခြင်း၌၊ န ရက္ခတိ - စောင့်၊ ဣတိ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ - သည်၊ သိဒ္ဓေ - ပြီးစီးထင်ရှားသည်၊ သမာဓေနပိ - သော် လည်း၊ အတ္ထသာဓကဝံသေန - အတ္ထသာဓက ခိုးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထံ - ကို၊ ဒသေတံ - ပြခြင်းငှါ၊ တံ ဥဒ္ဓရိတွာတံ အာဒိ - အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟ ကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဒွိသုပိ - ကုန်သော၊ ကောဋ္ဌာသေသု - ဝေဇေဝပုံ တို့၌၊ ပတိတဒဏ္ဍကေ - ကျသောမဲလိပ်တံတို့ကို၊ အဒဿနံ - မြင်မြင်သို့၊ ဝါ - မမြင်ရာအရပ်သို့၊ သစေ ဂမေတိ - ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ - သေ၊ တတော ပဉ္စာ - ထိုမှ နောက်၌၊ အဝသေသတိက္ခယု - တို့သည်၊ ဂဘေသု - ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝါ - ကုန်သော၊ အဝသေသတိက္ခယု - နှစ်ပါးသော မဲလိပ်တံ ပျောက်သော ရဟန်းတို့မှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ဣတရာ မဲ လိပ်တံပျောက်သော ရဟန်းမှ တပါးသော ရဟန်းသည်၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ မယံ - အကျွန်ုပ်၏၊ ဒဏ္ဍကော - သည်၊ န ပညာယတိ - မထင်၊ ဣတိ - သို့၊ အာဟ - ၏၊ အာရ သော၊ ငါ့ရှင်၊ မယုမ္ပိ - ၏လည်း၊ ဒဏ္ဍကော - သည်၊ န ပညာယတိ - မထင်၊ ဣတိ - သို့၊ အာဟ - ၏။

တန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ မယ့် - ၏၊ ဘာဂေါ - အဖို့အစုသည်၊ ကတမော ပန - အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ပုစ္ဆိတေ - မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အယံ ဘာဂေါ - ဤအပုံသည်၊ တုယံဘာဂေါ - သင့်အပုံတည်း၊ ဣတိ - သို့၊ တော - လိမ်လည်စကား ပြောကြားပြီး၍၊ အတ္တနော - ၏၊ ဘာဂံ - ကို၊ ဒဿတိ - ပြ၏၊ တသ္မိံ ဣတရသ္မိံ ဘိက္ခုမိ - ထိုဘပါးသော ရဟန်းသည်၊ ဝိဝေဒိတောဝါ - ငြင်းခုံစကား ပြောကြားပြီး၍လည်းကောင်း၊ အဝိဒိတောဝါ - ၍ လည်းကောင်း၊ တံ ဘာဂံ - ကို၊ ဂဏိတော - ၍၊ ဂတေ - သွားပြီးခဲ့သော်၊ ဝါသွားပြီးကာမှ၊ ဣတရော - တပါးသောရဟန်းသည်၊ တဿ ဣတရဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ ဘာဂံ - ကို၊ ဥဒ္ဓရတိ - မြှောက်ချီ၏၊ ဥဒ္ဓါရေ - ချီမရာဓဏ၌၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ အဟံ - သည်၊ မယ့် - ၏၊ ဘာဂံ - ကို၊ တုယံ - အား၊ န ဒေမိ - မပေးနိုင်၊ တံ ပန - သင်သည်ကား၊ အတ္တနော - မိမိ၏၊ ဘာဂံ - ကို၊ ဥတော - ၍၊ ဂဏှ - ယူလော့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တေပိ - သော်လည်း၊ အယံဘာဂေါ - သည်၊ မမ - ၏၊ န ဘာဂေါ - အဖို့မဟုတ်၊ ဣတိ - သို့၊ ဇာနန္တောပိ - သိလျက်လည်း၊ တဿေဝ ဘိက္ခုနော - ထိုမဲ့ကမ္ပည်းကို အဖျောက်ခံရသော ရဟန်း၏ သာလျှင်၊ ဘာဂံ - ကို၊ သစေပိ ဂဏှာတိ - အံ၊ ဧဝံဂဏှန္တေပိ - သော်လည်း၊ ဥဒ္ဓါရေ - ၍၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - ပါရာဇိကကျသည်မှတစ်ပါး၊ မကျသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣတရော - တပါးသော ရဟန်းသည်၊ အယံ ဘာဂေါ - သည်၊ တုယံ - ၏၊ ဘာဂေါ - တည်း၊ အယံ ဘာဂေါ - သည်၊ မယ့် - ၏၊ ဘာဂေါ - တည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဣမိနာ ဝိဝါဒေန - ဤ ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်၊ ကိံ - အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ - သို့၊ စိန္တေတော - ၍၊ မယ့် - အား၊ ပတ္တော ဝါ - ရောက်သည်မူလည်း၊ ဟောတု - စေ၊ တုမှာကံ - တို့အား၊ ပတ္တော ဝါ - လည်း၊ ဟောတု - စေ၊ ယော ဝရဘာဂေါ၊ အကြင် ကောင်းမြတ်သော အဖို့သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝရဘာဂံ - ကို၊ တုဗ္ဗေ - တို့သည်၊ ဂဏှထ - ကုန်လော့၊ ဣတိ - သို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ဒိန္နကံ - ပေးအပ်သော အဖို့အစုသည်၊ ဝါ - ကို၊ ဂဟိတံနာမ - ယူအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဧတ္ထ ဘေသ္မိံ ဂဟနေ - ဤသို့ယူရာ၌၊ အဝဟာရော - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။

ဝိဝါဒတိရုကော - ငြင်းခုံခြင်းမှ ကြောက်သော၊ သော ဘိက္ခု-ထိုမဲ့အဖျောက်
ခံရသော ရဟန်းသည်၊ ယံ-အကြင်စေတီဝေပုံကို၊ တုယံ - အား၊ ဝါ-သည်၊
ရုက္ခတိ - အပ်၏၊ တံ - ကို၊ ဂဏ - လော၊ ဣတိ-သို့၊ စုတ္တော-သော်၊ ဝါ-အပြော
ခံရသော၊ သော ဘိက္ခု - သည်း အတ္တနော - အား၊ ဝါ - သို့၊ ပတ္တံ- ကျရောက်
သော၊ ဝရဘာဂံ - ကောင်းမြတ်သော ဝေပုံကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ လာမကံ - ယုတ်
ညံ့သော၊ ဘာဂံယေဝ - ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ သဗေ ဂစ္ဆတိ - အံ၊
ပေံသတိ - သော်၊ တဘော - ထိုအခါ၌၊ ဣတယုယ - တပါးသော မဲကမ္မည်းကို
ဖျောက်တတ်သော ရဟန်းသည်၊ ဝိစိတာဝသေသံ - ရွေးချယ်အပ်ပြီး ယူအပ်ပြီး
သည်မှကြွင်းကျန်သော အစုအပုံကို၊ ဂဏန္တဿာမိ- ယူသော်လည်း၊ အဝဟာရော -
သည်၊ နတ္ထေဝ-မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ - သို့၊ ဣမံနိ ပဉ္စ ပဉ္စကနိ - ဤ
ငါးခုငါးလီတို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ - ၍၊ ပဉ္စဝိသတိ - နှစ်ဆယ့် ငါးပါးသော၊
ဣမေ အဝဟာရာ - တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - အပ်ကုန်၏၊ အာဒိယေယျာတိ ဣမဿ
ပဒဿ-၏၊ ဝိနိစ္ဆယော- သည်၊ နိဋ္ဌိတော - ပြီ၊ တေန - ကြောင့်၊ ဣတိ ယံ စုတ္တံ
၊ ပ၊ တဿတ္ထော ပကာသိတော ဟောတီတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ - ပြီ။

ရာဇာနောတိ - ဟူ၍၊ အဝိသေသေန-အထူးမမ၊ သာမညအားဖြင့်၊ အဂဝတာ-
သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ စုတ္တံ - အပ်၏၊ ပန တထာပိ - သော်လည်း၊ အပရာဓာနုရူပံ -
အပြစ် အားလျော်စွာ၊ ဆေဇ္ဇ ဧတဇ္ဇာနုသာသကော - ဖြတ်ခွဲခြင်ကိုပြု၍ ဆုံးမ
တတ်သော၊ ဝါ - ဖြတ်ခွဲသော အားဖြင့် ဆုံးမတတ်သော၊ ပမာဏဘူတော-နှိုင်း
ယှဉ်အပ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါ-ပမာဏမူလောက်သော၊ ရာဇာဝ- ကိုသာလျှင်၊
ဣမ ဣသိ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ အဓိပ္ပေတော - အပ်၏၊ ဣတိ တဿာ - ကြောင့်၊
ရာဇာနောတိနုဒံ ဗိမ္ဗိသာရံယေဝ သန္ဓာယံ စုတ္တန္တိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ - ပြီ။

ဟိ သစ္စံ - မှန်၏၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ဗိမ္ဗိသာရော-သည်၊
တဿ ဗိမ္ဗိသာရဿ - ၍၊ ဓမ္မိကရာဇတ္တာ - တရားနှင့်လျော်သော မင်း၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ယထာပဝေဏိယာ - အစဉ် အားလျော်သောအားဖြင့်၊ ကရောတိ - ၍၊
အညေ - ကုန်သော၊ ရာဇာနောပန-တို့သည်ကား၊ ကာကဏိကမတ္တဿပိ - တချင်
ရွေး၏လည်း၊ ဟေတု (ထည့်) - အကြောင်းကြောင့်၊ သိသံ - ဦးခေါင်းကို၊

☞ ဆိန္ဒေယျ - ဖြတ်ကုန်ရာ၏၊ ဗဟုကဿာပိ - များစွာသော ဥစ္စာ၏လည်း၊ ဟေတု-
(ထည့်) ကြောင့်၊ ကိဉ္စိ - တစ်ခုတစ်ခုသောအမှုကို၊ န ဝါ ကရေယျ - မပြုမူလည်း
မပြုကုန်ရာ၊ တေန - ကြောင့်၊ အညေပနာဘိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊
အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ပါဒကသာဒဝတ္ထ အစုဒဏ္ဏာဘဒိနံ- ခြေ၊ အဆူးရှိသောကြိမ်
အဆူးမရှိသောကြိမ်၊ လေးတောင်ထက်ဝက်ရှိသော တုတ် လုံးတံ အစရှိသည်တို့ကို၊
ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ရဇ္ဇဗန္ဓနာဒိဟီတိ ဧတ္ထ ပဒေ-၌၊ သဏ္ဌိတေန-
သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ အန္တုဗန္ဓန သင်္ခလိကာဗန္ဓန သရဗန္ဓန နဂရဗန္ဓန
ပုရိသဂုတ္တိနံ - နှောင်အိမ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့၊ သံခွေချင်းတည်းဟူသော
အနှောင်အဖွဲ့၊ အိမ်တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့၊ မြို့တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့၊
ယောကျ်ား အစောင့်အရှောက်တို့ကို၊ ဂဟဏံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ နိဟရေ
ယျုန္တိ - ကား၊ ရဋ္ဌတော - တိုင်းနိုင်ငံမှ၊ နိက္ခာမေယျံ - ထွက်သွားစေကုန်ရာ၏၊
စောဓောသိ၊ ပ၊ ထေနောသိတိ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ပါဒေ - ၌၊ ပဒပ္ပယောဂဿ - ပုဒ်ကို
ယှဉ်ခြင် ၏၊ ဝါ - ယှဉ်အပ်သောပုဒ်၏၊ ဝါ - သည်၊ ဥနတ္တာ - ယုတ်လျော့
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဘာသေယျုန္တိ ဝေ - ဟူသောပုဒ်ကို၊ အဇ္ဈာဟရိတဗ္ဗံ-
ဆောင်အပ်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ ဣမေဟိ ဝစနေဟိ ပရိဘာသေယျုန္တိ - ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ပန - ယထာရူပအရ ပါဒ , ပါဒါရဟ ယူရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊
ယထာရူပံ - မည်သည်၊ ဝါ - အကြင်သို့ သဘောရှိသော အဒိန္နသည်၊ ယသ္မာ -
ကြောင့်၊ ပါဒတော - တစ်ခုမှ၊ ပဋ္ဌာယ - ၍၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊
ပါဒဿ ဝါ ပါဒါရဟဿ ဝါတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊
ပေါရာဏကဿ - ရှေး၌ ဖြစ်သော၊ ကဟာပဏဿ - အသပြောင်း၊ စတုတ္ထော -
သေးစုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘာဂေါ - အဖို့သည်၊ (တနည်း) စတုတ္ထော
ဘာဂေါ - လေးဖို့တဖို့သည်၊ ပါဒေါ - မည်၏၊ ယော ကပ္ပိယဘဏ္ဍော - သည်၊
ပါဒံ - ကို၊ အရဟတိ - ထိုက်၏၊ ဣတိ - ကြောင့်၊ သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍော - သည်၊
ပါဒါရဟော - မည်၏၊ တဿ ပါဒဿ ဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ တဿ ပါဒါ
ရဟဿဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ (အာဒါနေ - ၌စပ်)။

စ - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထံ ဧတေသု ပါဒပါဒါရဟေသု တို့တွင်၊ ပါဒေန-
 ပါဒသဒ္ဓါဖြင့်၊ ကဟာပဏဿ-၏၊ စတုတ္ထဘာဝံ-သော၊ အကပ္ပိယဘဏ္ဍမေဝ-
 ကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒဿေတိ - ၏၊ ပါဒါရဟေန - ဖြင့်၊
 ပါဒဂ္ဂနကံ-တမတ်ထိုက်သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍဝေ - (လိုက်) ကို သာလျှင်၊ သင်္ဂဟ
 ကာရော-သည်၊ ဒဿေတိ-၏၊ ဧတ္တာဝတာ ဧတ္တာဝန္တေန ဝစနေန - ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိသော ယထာရူပေ အဒိန္နာဒါနေ ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌိမန္တဒဿနေန-
 အောက်ဆုံးအစွန်းကိုပြသဖြင့်၊ ဝါ - ပြကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧတ္တာဝတာဝစနေန-
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗာကာရေန - ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒုတိယ ပါရာဇိကပွ
 ဟောနကဝတ္ထု - ဒုတိယပါရာဇိက သောက်သောဝတ္ထုသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒဿိတံ-
 ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ-အပ်၏။

ပေါရာဏကဿာတိ-ကား၊ ပေါရာဏသတ္တိန္ဒရူပံ - ရှေးကျမ်းဟောင်း အား
 လျော်စွာ၊ ဥပ္ပါဒိတဿ-ဖြစ်စေအပ်သော၊ လက္ခဏသမ္ပန္နဿ-လက္ခဏာ အမှတ်
 တံဆိပ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝါ - ပြည့်စုံသော အမှတ်ရှိသော၊ နိလကဟာပဏ
 သဒိသဿ - ညစ်ကြေးကင်းပ နိလကဟာပဏနှင့် တူသော၊ ကဟာပဏဿ-
 အသပြာ၏။ ။ ဧတေန ပါဌေန - ဤ ပေါရာဏကဿ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊
 ရုဒြဒါမကာဒိနိ - ရုဒြဒါမက အသပြာ အစရှိသည်တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 ပဋိက္ခိပတိ - ၏။

ဧဝံ - သို့၊ အသာဓာရဏဝိနိစ္ဆယံ - တပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် မဆက်ဆံ
 သော အဆုံးအဖြတ်စကားရပ်ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ - ဤ၊ သာဓာရဏ
 ဝိနိစ္ဆယံ - သိက္ခာပဒ်၊ နိရဝဉာဏံ၊ အလုံးစုံနှင့် ဆက်ဆံသော စကားရပ်ကို၊
 ဒဿေတုံ - ငှါ၊ ရာဇဂဟေတိအာဒိ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏၊
 ရုညောတိ - ဟူသည်ကား၊ ဗိမ္ဗိသာရရုညော-၏။ ။ ပေါရာဏကဿ - ရှေး၌
 ဖြစ်သော၊ ကဟာပဏဿ - ၏၊ ဝိသတိမော - နှစ်ဆယ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ဘာဂေါ - သည်၊ မာသကော နာမ - မည်၏၊ ယော ဘာဂေါ-ကို၊
 လောကေ - သတ္တလောက၌၊ မဉ္ဇေဋ္ဌိတိပိ - ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ - အပ်၏၊
 ဣဒါနိ - ဤ၊ ဣမသ္မိံ အဒိန္နာဒါနေ - ဤ၊ ဝိနိစ္ဆယံ - ကို၊ ဒဿေတုံ - ငှါ၊
 သဗ္ဗတ္တာတိအာဒိ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ သဗ္ဗတ္တာတိ -
 ဟူသည်ကား၊ ဥနမာသကာတိရောမာသက ဥမာသကေသု တပဲ့အောက်အယုတ်၊

တပဲထက်အလွန်၊ ငါးပဲသောဥစ္စာတို့၌။ ။ ငရိဟိနာပရိဟိနဝသေနာတိ-ဟူသည် ကား၊ အဋ္ဌဿ - အပိုး၏၊ ပရိဟိနာပရိဟိနဝသေန-ယုတ်လျော့သည်၏အစွမ်း၊ မယုတ်လျော့သည်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ အယံ - သည်ကား၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ အဓိ ကာဓရ - ၌၊ သင်္ခေပေါ- တည်း။

(ဟိ စ ပန၊ နိပါတနှင့်၊ တက္ခယဉ်လျက်၊ အယံတက်မူ၊ ယူလေ ဝုစ္စ မာနာ၊ မယဉ်ပါက၊ ဝုတ္တာပေက္ခ၊ မှတ်ကုန်ကြလော့-ဟူသော နိယံကို ရှု၍ အယံ တွေ့လေရာရာ အနက်ကို ယူပါ။)

ပန - သင်္ခေပမှတစ်ပါး၊ ဝိတ္တာရကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝိတ္တာရေ- ကို၊ ဧဝံ ဣမိနာ ဝုစ္စ မာနနယေန - ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဟိ တံ သင်္ခေပံ ဝိတ္တာရေဿာမိ- အံ့၊ ဣဒံ အဓိန္နာဒါနံ- ကို၊ ဝိနိစ္ဆန္တေန-ဆုံးဖြတ်လိုသော ရဟန်းသည်၊ ဝတ္ထုသ္မိံ- အမှုအင်း၊ အကြောင်းရင်းဝတ္ထုသည်၊ ဩတိဏ္ဏေ - သံသယသို့ သက်ဆင်း လာသည်ရှိသော်၊ သဟဿ-အဆောတလျှင် ရှောင်တင်း၊ အဝိနိစ္ဆိနိတွာ- မဆုံးဖြတ်မူ၍၊ ပဉ္စ - ကုန်သော၊ ဌာနာနိ - အရာဌာနတို့ကို၊ ဝါ - အကြောင်း တို့ကို၊ ဩလောကတဗ္ဗာနိ - ရှုအပ်ကုန်၏၊ ယာနိ ပဉ္စဌာနာနိ- တို့ကို၊ သန္ဓာယ- ၍၊ ပေါရာဏာ- ပုရဏ်အတီး၊ ဆရာကြီးတို့သည်၊ ဝတ္ထု ကာလဉ္စ ဒေသဉ္စ ၂၀၊ ဓာရေယုတ္တံ ဝိစက္ခဏောတိ - ဟူ၍၊ အာဟု - အိုကုန်ပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။ ဝိစက္ခဏော- လိမ္မာပြင်သီ၊ ပညာရှိသည်၊ အတ္ထံ- ဝိနည်းအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဓာရေန္တော - ဆောင်ရွက်ဆုံးဖြတ်၊ မှတ်လို သည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထုစ- ကိုလည်းကောင်း၊ ကာလဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသဉ္စ - ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထဉ္စ - ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ - ငါးခု မြောက်သော၊ ပရိဘောဂံ - ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ပဉ္စ- ကုန်သော၊ ဌာနာနိ - တို့ကို၊ တုလသိတွာ - နှိုင်းချိန်၍၊ အတ္ထံ - ကို၊ ဓာရေယု - ရာ၏။

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ- ၌၊ အတ္ထော ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ (အချို့စာအုပ်၌ “တတ္ထစ” ဟု ရှိ၏၊ အဋ္ဌကထာကြီး၌ မပါ။) ။ ဝတ္ထုန္တိ- ကား၊ အတ္ထံ-တည်း၊ ဟိ - ခဲ့ဦးအံ့၊ အဝဟာရကေန - ခိုးတတ်သော ရဟန်း

သည်။ မယာ - သည်။ ဣဒံနာမ ဝတ္ထု - ဤအမည်ရှိသော ဘဏ္ဍာကို။ အဝဟဋ္ဌံ - ခိုးအပ်၏။ ဣတိ - သို့။ ဝုတ္တေပိ - သော်လည်း။ အာပတ္တိ - သို့။ အနာရောပေ တွာဝ - မတင်မူ၍သာလျှင်။ တံ ဘဏ္ဍံ - ကို။ ဣဒံ ဘဏ္ဍံ - သည်။ သသမိကံ - ပိုင်ရှင်ရှိ၏။ ဣတိ ဝါ - သို့ လည်းကောင်း။ အသမိကံ - ပိုင်ရှင်မရှိ။ ဣတိ ဝါ - ကောင်း။ ဥပပရိက္ခိပိတဗ္ဗံ - ဆင်ခြင်အပ်၏။

☞ တသ္မိံ ဘဏ္ဍေ (တံ ဘဏ္ဍံ - ကို အတ္ထဝဿ ငိဘတ္တိပရိကာမော ကာ တဗ္ဗော - နှင့် အညိ ပြင်) - သည်။ သသမိကေ - သည်။ သမာနေပိ - သော် လည်း။ သမိကာနံ - တို့၏။ သာလယဘာဝေါ ဝါ - အာလယ ရှိကုန်သည်၏အဖြစ် ကိုလည်းကောင်း။ နိရာလယဘာဝေါ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း။ ဥပပရိက္ခိပိတဗ္ဗော - အပ်၏။ တေသံ သမိကာနံ - တို့၏။ သာလယကာလေ - ၌။ သစေ အဝဟဋ္ဌံ - အံ။ ဧဝံသတိ - သော်။ ဘဏ္ဍံ - ကို။ အတ္ထုပေတွာ - အဖိုးဖြတ်စေပြီး၍။ အာပတ္တိ - ကို။ ကာတဗ္ဗာ - ပြုအပ် ပြီးစေအပ်၏။ တေသံ သမိကာနံ - တို့၏။ နိရာလယ ကာလေ - ၌။ သစေ အဝဟဋ္ဌံ - အံ။ ဧဝံသတိ - သော်။ ပါရာဇိကေန - ပါရာ ဇိကအာပတ်ဖြင့်။ န ကာတဗ္ဗာ - အပ်။ ပန - ထိုသို့ပင် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်အပ်ပါသော်လည်း။ (တနည်း) ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဘဏ္ဍသမိ ကေသု - တို့သည်။ ဘဏ္ဍံ - ကို။ အာဟရာပေန္တေသု - ဆောင်စေ ကုန်သည်ရှိ သော်။ ဝါ - ပြန်တောင်းကုန်သည်ရှိသော်။ ဘဏ္ဍံ - ကို။ ဒါတဗ္ဗံ - အင်၏။ အယံ - ဤသို့ ဖြန်ပေးရခြင်းသည်။ ဧတ္ထ - ဤသို့ ခိုးရာ၌။ သမိစိ - ကျင့်ဝတ်တည်း။ ဧဝံ - သို့။ ဝတ္ထု - ကို။ ဩလောကေတဗ္ဗံ - အင်၏။

ကာလောတိ - ကား။ အဝဟာရကာလော - ခိုးရာအခါတည်း။ ဟိ - ခဲ့ဦး အံ့။ တဒေဝ ဘဏ္ဍံ - သည်သာလျှင်။ ကဒါစိ - တရံတခါ၌။ သမဋ္ဌံ - အပိုးချို သည်။ ဟောတိ - ၏။ ကဒါစိ - ၌။ မဟဋ္ဌံ - အဖိုးကြီးသည်။ ဟောတိ - ၏။ တသ္မာ - ကြောင့်။ တံ ဘဏ္ဍံ - ကို။ ယသ္မိံ ကာလေ - ၌။ အဝဟဋ္ဌံ - အင်၏။ တသ္မိံယေဝ ကာလေ - ထိုခိုးရာအခါ၌သာလျှင်။ တဿ ဘဏ္ဍဿ - ထိုအဝ ဟဋ္ဌဘဏ္ဍာ၏။ ယော အဇ္ဈေ - သည်။ အတ္ထိ - ၏။ တေန အဇ္ဈေန - ဖြင့်။ အာပတ္တိ - ကို။ ကာတဗ္ဗာ - အပ်၏။ ဧဝံ - သို့။ ကာလော - ကို။ ဩလောကေတဗ္ဗော - အပ်၏။

အဝဟာရဒေသော - ခိုးထုအရပ်သည်။ ဒေသောတိ ဒေသောနာမ - မည်၏၊
ဟိ-ချဲ့ဦးအံ့၊ တံ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ ယသ္မိံ ဒေသေ - ဌ၊ အဝဟန္တံ - အပ်၏၊ တသ္မိံ ယေဝ
ဒေသေ - ဌသလျှင်၊ တဿ ဘဏ္ဍာဿ - ၏၊ ယော အဂ္ဂေါ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
တေန အဂ္ဂေန - ဖြင့်၊ အာပတ္တိ - ကို၊ ကာတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဟိ သစ္စံ - မှန်၏၊
(ကာရဏဝါကျလည်း သင့်၏)၊ ဘဏ္ဍုဌာနဒေသေ-ဘဏ္ဍာဖြစ်ထုအရပ်၌၊ ဘဏ္ဍံ-
သည်၊ သမဂ္ဂံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အညတ္ထ - အရပ်တပါး၌၊ မဟဂ္ဂံ - သည်၊
ဟောတိ-၏၊ ဧဝံ သို့၊ ဒေသော - ကို၊ သြလောကေတဗ္ဗော - အပ်၏။

အဂ္ဂေါတိ - ကား၊ ဘဏ္ဍုဌေါ - ဘဏ္ဍာ၏အဖိုးပင်တည်း၊ ဟိ-ချဲ့ဦးအံ့၊ နဝ
ဘဏ္ဍာဿ - အသစ်ဖြစ်သောဘဏ္ဍာ၏၊ ယော အဂ္ဂေါ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ သော
အဂ္ဂေါ - သည်၊ ပစ္စာ - ဟောင်းနွမ်းရာ နောက်အခါ၌၊ ပရိဟာယတိ - ၏၊
နဝဓဇာတော - ဖုတ်သစ်ဖြစ်သော၊ ပတ္တော - သည်၊ အဂ္ဂေါ - ရှစ်အသပြေတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဒသဝါ - တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂတိ - ၏၊ သော ပတ္တော -
သည်၊ ပစ္စာ - နောက်အခါ၌၊ ဆိဒ္ဓ္ဓေါ ဝါ - ပေါက်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါ -
အပေါက်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အာဏိဂဏ္ဍိဟတော - မယ်နစို့ငုတ်၊ ဗာထေး
ချုပ်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တေါ - သည်၊ ဟောတိယထာ - ကဲ့သို့တည်း၊
(သို့မဟုတ် - ဟောတိယထာ - ကဲ့သို့၊ တထာ - တူ၊ သော အဂ္ဂေါ - သည်၊ ပစ္စာ -
၌၊ ပရိဟာယတိ - ၏၊ ဤသို့သော်လည်း အနက်ပေး)၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒါ -
အခါခပ်သိမ်း၊ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ ပကတိအဂ္ဂေနဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ န ကာတဗ္ဗံ -
အပ်၊ ဣဘိဓံ - သို့၊ အဂ္ဂေါ - ကို၊ သြလောကေတဗ္ဗော - အပ်၏။

ပရိဘောဂေါတိ - ကား၊ ဘဏ္ဍာဿ - ကို၊ ပရိဘောဂေါ - သုံးဆောင်ခြင်းပင်
တည်း၊ ဟိ - ချဲ့ဦးအံ့၊ ပရိဘောဂေနာပိ - သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဝါသိဇာဒိ
ဘဏ္ဍာဿ - ပဲခွပ်အရှိုသောဘဏ္ဍာ၏၊ အဂ္ဂေါ - သည်၊ ပရိဟာယတိ - ၏၊ တသ္မာ -
ကြောင့်၊ ဧဝံ သို့၊ ဥပပရိက္ခိပိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ကောဝိ - သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ကဿဝိ -
တဦးတယောက်၏၊ ပါဒဂ္ဂနကံ - တတ်ထိုက်သော၊ ဝါသိ - ပဲခွပ်ကို၊ သစေ
ဟရတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တတြ တသ္မိံ ဟရဏေ - ဌ၊ ဝါသိသပိကော - ကို၊
ပုစ္ဆိတဗ္ဗော - မေးအပ်၏၊ ကိပုစ္ဆိတဗ္ဗော - နည်း၊ တယာ - သည်၊ ဧယံ ဝါသိ -
ကို၊ ကိတ္တကေန - အဘယ်မျှသောအဖိုးဖြင့်၊ ကိတာ - အပ်သနည်း၊ ဣတိ - သို့၊

ပုစ္ဆိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ယော-သည်၊ အယံ ဝါသိ-ကို၊ ပါဒေန-ဖြင့်၊ ကိတာ-အပ်ပါ၏။ ဣတိ- သို့၊ ဝါသိသာမိကေန - သည်၊ ဝုတ္တေ- သော်၊ တေတယာ-သည်၊ ကိဏိတာဝ- ဝယ်ပြီး၍သာလျှင်၊ ဌဗိတာ ကိ- ထားအပ်သလော၊ ဥဒါဟု-သို့၊ ဟုတ်၊ နံ ဝါသိ-ကို၊ ဝလဉ္ဇေသိ ကိ-သုံးဆောင်ဖူးပြီလော၊ ဣတိ- သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော အပ်၏။

ဝါသိသာမိကော-သည်၊ မေ မယာ-သည်၊ ကေဒိဝသံ-၌၊ ဒန္တကဋ္ဌံ ဝါ-သွား ကိုခြစ်ကြောင်း၊ တံပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရဇနာလ္လိ ဝါ-ဆိုးရည်ခေါက်ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တပနေဒါရု ဝါ-သပိတ်ဖုတ်ကြောင်းဖြစ်သော ထင်း သစ်သား ကိုလည်းကောင်း၊ ဆိန္နံ - ခုတ်ဖြတ်အပ်၏၊ ဗံသိတာဝါ-သွေး၍လည်း၊ ဌဗိတာ- ထားအပ်၏၊ ဣတိ- သို့၊ စေ ဝဒတိ-ပြားအံ့၊ အထ- ထိုသို့ ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ အဿာ ဝါသိယာ- ၏၊ ပေါရာဏော - သော၊ အဂ္ဂေါ- သည်၊ ဘဠော - လျောကျ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။

စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဝါသိယာ-၏၊ အဂ္ဂေါ-သည်၊ ဘဠော ယထာ-သို့၊ ဝေတထာ-တူ၊ အဉ္ဇနိယာဝါ- မျက်စဉ်းကျီ၏လည်းကောင်း၊ အဉ္ဇနိသလာကာယံဝါ- မျက်စဉ်းတံ၏လည်းကောင်း၊ ကုဉ္ဇိကာယဝါ- သံကောက်၏လည်းကောင်း၊ ပလာလေနဝါ - ကောက်ရိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထုသေဟိဝါ- ဖွဲ့တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌကစုဏ္ဏေနဝါ - အုတ်မှုန့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေဝါရံ - တကြိမ်၊ ဗံသိတာ- ပွတ်တိုက်၍၊ ခောဝနမတ္တေနာပိ-ဆေးကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂေါ-သည်၊ ဘဿတိ-လျော၏၊ တိပုမဏ္ဍလဿ-သလွဲဝိုင်း၏၊ မကာရဒန္တန္တေနေနာပိ- မကန်း သွားဖော်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိမဒ္ဒနမတ္တေနာပိ ယက်ဝန်းကျင်မှ ထုနိုက်ခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကသဒ္ဓိယာ- ရေသနပ်ဆင်းပိုင်ကို၊ သကိ- တကြိမ်၊ နိဝါသနပါရူပနေနာပိ- ဝတ်ရုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂေါ- သည်၊ ဘဿတိ- လျော၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ယံကိဉ္ဇိ-သော၊ ပါဒဂ္ဂနကံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တနုယေနော-ဖြင့်သာလျှင်၊ သာမိကေန-သည်၊ ပရိဘောဂေန-ဖြင့်၊ ဥနံ-ယုတ်လျော့ ခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ တံ ပါဒဂ္ဂနကံ-ကို၊ အဝဟာရကော- သော၊ ဘိက္ခု- ကို၊ ပါရာဇိကေန-ဖြင့်၊ န ကာတဗ္ဗော- အပ်၊ ဣတိ- သို့၊ အဂ္ဂေါ-ကို၊ ဩလောကေတဗ္ဗော-အပ်၏။

ဧဝံ သို့၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ ဣမာနိ ဌာနာနိ-တို့ကို၊ ဟုလယိတွာ- ချ၊ ဝိစက္ခဏော- သည်၊ အတ္တံ- ကို၊ ဓာရေယျ-ရာ၏၊ အာပတ္တိံ ဝါ- ကိုလည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိံ ဝါ- ကိုလည်းကောင်း၊ ဂရုဏံ- သော၊ အာပတ္တိံ ဝါ-ကောင်း၊ လဟုကံ- သော၊ အာပတ္တိံ ဝါ- ကောင်း၊ ယထာဌာနေ- အကြင် အကြင် အရာဌာန၌၊ ဌပေယျ-တားရာ၏၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ-ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဧဝံ-သို့၊ တတ္ထ တဿိံ ဒုတိယပါရာဇိကေ- ၌၊ ဝိနိစ္ဆယံ-ကို၊ ဒဿေတွာ- ချ၊ ဣဒါနိ-၌၊ အနာပတ္တိံ- ကို၊ ဒဿေဇ္ဇော- ရကား၊ သကသညိဿာတိအာဒိံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ- ၏၊ တတ္ထ တဿိံ ပါဠေ- ၌၊ သကသညိဿာတိ- ကား၊ ဣဒံ ဘဏ္ဍံ-သည်၊ ဗေယျံ- ၏၊ ဘဏ္ဍံ- တည်း၊ ဣတိ ဧဝံ သို့၊ သကသညိဿ-ချ၊ ဝါ-မိမိဉစ္စာဟု အမှတ်သညာရှိလျက်၊ ပရဘဏ္ဍံ-ကို၊ ဂဏှတော ဂဏှန္တဿပိ- အားလည်း၊ အနာပတ္တိံ-မသင့်။

ပန-ထိုသို့ပင် အာပတ်မသင့်ပါသော်လည်း၊ ဂဟိတံ ယူအပ်ပြီးသောဘဏ္ဍာကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ သာမိကေဘိ- တို့သည်၊ ဒေဟိ- လော၊ ဣတိ-သို့၊ စုတ္တော- အပ်ပါလျက်၊ သဓေ န ဒေတိ အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တေသံ သာမိကာနံ-တို့၏၊ ဓရနိက္ခေပေ-ဝိနိကုချရာအခါ၌၊ ပါရာဇိကံ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟေတိ- ကား၊ ဝိဿာသဂ္ဂဟဏေပိ- (ဝိပုဗ္ဗ သသု- ဟိံသနေ) ကင်းသော ညည်းဆဲခြင်းရှိသော ယူခြင်းကြောင့်လည်း၊ ဝါ- ကင်းသော ညည်းဆဲခြင်းရှိသောလူ၏ ဉစ္စာကို ယူခြင်းကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိံ-မသင့်၊ ပန မပြတ်စပ်လာ၊ ဝါကျုတ္တာကို ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟလက္ခဏံ-ကို၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ၊ ပ၊ အတ္တမုနောတိ - ဟူ၍၊ ဝါ-သော၊ ဣမိနာ သုတ္တေန-ဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

အနက်။ ။ ဘိက္ခဝေ - တို့၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ သဒ္ဓိဋ္ဌော စ - အကျွမ်းမဝင် မြင်ဖူးကာမျှသည်လည်းကောင်း၊ သမ္မတ္တော စ- အကျွမ်းဝင်လှ၊ ဆည်းကပ်ခလျက်၊ တက္ကစားသောက်ဖက် သည်လည်းကောင်း၊ အာလပိတော စ- အလိုရှိရာယူဟု ပြောဆိုအပ်ဖူး သည်လည်းကောင်း၊ ဇီဝတိစ-အသက်ရှင်ဆဲသည်လည်းကောင်း၊ ဂဟိတေ-သော်၊ အတ္တမုနော-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ- သို့၊ ပဉ္စဟိ-

ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ-တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတဿ-ပြည့်စုံသော၊ တဿ ဟိန္ဒုနော-
၏၊ ဘဏ္ဍ-ကို၊ (ထည့်) ဝိဿာသံ ဝိဿာသေန-အားဖြင့်၊ ဂဟေတုံ-ငှါ၊
အနုဇာနာမိ-၏။

တတ္ထ တသ္မိံ သုတ္တေ-ဉ်၊ ဝိတ္တာရော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊
ဒိဋ္ဌမတ္တကမိတ္တော-မြင်ဖူးကာမျှ မိတ်ဆွေသည်၊ သန္နိဇ္ဈောတိ သန္နိဇ္ဈာနာမ-မည်၏၊
မမ-၏၊ သန္တကံ-ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝါ-တွင်၊ ယံ-အကြင်ဥစ္စာကို၊ ဂဏိတုံ-ငှါ၊
ဣစ္ဆသိ-၏၊ တံ-ကို၊ ဂဏှေယျာသိ-ယူရာ၏၊ အာပုစ္ဆိတော-ပန်ကြား၍၊ ဂဟဏေ-
ဉ်၊ ကာရဏံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-ပြောဆိုအပ်သော သူသည်၊
အာလပိတောတိ အာလပိတောနာမ-မည်၏၊ အနုဇ္ဈာနသေယျာယ-မသသော
အိပ်ခြင်းဖြင့်၊ သယိတောပိ-အိပ်သော်လည်း၊ ဝါ-အိပ်သောသူသည်လည်း၊
ယာဝ ယတ္ထကံ ကာလံ-ပတ်လုံး၊ ဇီဝိတိဋ္ဌိယုပစ္ဆေဒံ-ဇီဝိတိဋ္ဌိ၏ ပြတ်ခြင်းသို့၊
န ပါပုဏာတိ-မရောက်သေး၊ တာဝ တတ္ထကံ ကာလံ-ပတ်လုံး၊ ဇီဝိတိဋ္ဌိ ဇီဝိတိ
နာမ-မည်၏။

ဂဟိတေ အတ္တမနောတိ-ကာ၊ ဂဟိတေ-ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ တုဋ္ဌမိတ္တော-
နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၊ (ဟောတိ-ဉ်ဇပ်)၊ ဝေရူပဿ-ဤသို့သဘောရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တကံ ကို၊ မေ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ဂဟိတေ-သော်၊ အတ္တမနော၊
သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့ ဇာနန္တေန-သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂဟေတုံ-ငှါ၊
ဝဋ္ဋတိ-၏၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အနဝသေသပရိယာဒါနဝသေန-ကြွင်းမဲ့
ကုန်စင်၊ သုဇင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧတာနိ ပဉ္စအင်္ဂါနိ-တို့ကို၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ ဝုတ္တာနိ-အပ်ကုန်၏။

ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟော-သည်၊ တိဟိ-ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ-
တို့ဖြင့်၊ ရူဟတိ-ရောက်၏၊ ဝါ-မြောက်၏၊ ကထံ-သို့၊ တိဟိ-ကုန်သော၊
အင်္ဂေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ရူဟတိ-သုနည်း၊ သန္နိဇ္ဈော ဇီဝိတိ ဂဟိတေ အတ္တမနောတိ-
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သမ္ဘတ္တော ဇီဝိတိ ဂဟိတေ အတ္တမနောတိ-ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ အာလပိတော ဇီဝိတိ ဂဟိတေ အတ္တမနောတိ-ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ဧဝံ-သို့၊ တိဟိ-ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ရူဟတိ-၏။ (အနက်ဖော်၍
လည်း ယောဇနာနိုင်သည်)။

ပန - ထိုမှတပါး၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဇီဝတိ-အသက်ရှင်ဆဲ၊ ဂဟိတေ -
 သော်၊ အတ္တမနောဝေ-သးလျှင်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ တဿ ဘိက္ခုနော -
 ၏၊ သန္တကံ - ကို၊ ဝိဿာသဘာဝေန - အကြမ်းဝင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟိတမ္ပိ-
 ယူအပ်သော်လည်း၊ ပုန - တဖန်၊ ဒါတဗ္ဗံ - ပေးအပ်၏၊ စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊
 ဒဒန္တန - ပြန်ပေးသော၊ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်၊ ဇာဝ - အသက်ရှင်သောသူ၏
 ဥစ္စာမှ ရှေးဦးစွာ၊ မတခနံ - သေသောသူ၏ဥစ္စာကို၊ ယေ ဂဟဋ္ဌာ ဝါ-အကြင်
 အိမ်၌နေသူ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ ပဗ္ဗဇိတာ ဝါ- တို့သည်လည်းကောင်း၊
 တဿ မတဿ - ထိုသေသောသူ၏၊ မနေ - ဥစ္စာ၌၊ ဣဿရာ - အစိုးရကုန်၏၊
 တေသံ ဂဟဋ္ဌာနံ ဝါ - တို့အားလည်းကောင်း၊ တေသံ ပဗ္ဗဇိတာနံ ဝါ-တို့အား
 လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ အနတ္တမနဿ - မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသော
 သူ၏၊ သန္တကံ - ကို၊ တဿေဝ အနတ္တမနဿ - အားသာလျှင်၊ ဒါတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ပန-အနွယမှတပါး၊ ဗျတိရေကကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ ပဌမယေဝ-
 ရှေးဦးမဆွ အစကသာလျှင်၊ မမ - ၏၊ သန္တကံ - ကို၊ ဂဏ္ဍန္တန - သော၊
 တဿာ - သည်၊ သုဋ္ဌ - ကောင်းစွာ၊ ကတံ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝစီဘေဒေန
 ဝါ - နှုတ်မြှောက်စကား၊ ပြောကြားသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိတ္တုပ္ပါဒ
 မတ္တေန ဝါ - စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုမောဒိတာ - ဝမ်းမြောက်
 ပြုံး၍၊ ပစ္စာ - မှ၊ ဧကနစိ - တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ကုပိ
 တေဝ - စိတ်ဆိုးသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ ပစ္စာဟရာပေဘုံ-
 တဖန်ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ဝါ- ပြန်တောင်းခြင်းငှါ၊ န လဘတိ- မရ၊ စ - သည်
 ရဟန်းသာ မဟုတ်သေး၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ စိတ္တေန - ဖြင့်၊ ဝါ - စိတ်သဲက၊
 အဒါတုကာမော - ပေးခြင်းငှါ အလိုမရှိ၊ အဓိဝါသေတိ - သည်းခံသ်၊ ကိဉ္စိ -
 မပေးလိုမှ တခုခုသောစကားကို၊ န ဝဒတိ - မဆို၊ သောပိ ဘိက္ခု-သည်လည်း၊
 ပုန - တဖန်၊ ပစ္စာဟရာပေဘုံ - ငှါ၊ န လဘတိ - မရ။

ပန - ဗျတိရေကမှတပါး၊ အနွယကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို၊
 ပဿာ - သည်၊ တုမှာကံ - ၏၊ သန္တကံ - ကို၊ ဂဟိတန္တိ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ပရိဘုတ္တန္တိ - သုံးဆောင်အပ်ပြီ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တော - အပ်သည်ရှိသော်၊
 တဿာ - သည်၊ အမှာကံ - တို့၏၊ သန္တကံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဂဟိတံ ဝါ-

ယူအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု - စေ၊ ပရိဘုတ္တံ ဝါ - လည်း၊ ဟောတု - စေ၊
မယာ ပန - သည်ကား၊ တံ သန္တကံ - ကို၊ ဘေဒိယေဝ ကရဏီယေန-သာလျှင်၊
ဌာတိ - အပ်၏၊ ပါကဋ္ဌံ - ပဏ္ဍိတကို၊ ကာတံ - ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊
ဝဒတိ - ၏၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ ပဗ္ဗာဗ ရာဇေတံ - ငှါ၊ လဘတိ - ၏။

တာဝကာလိကေတိ - ကား၊ အဟံ - သည်၊ ပဋိဒဿာမိ - အစား ပေးအံ့၊
ပဋိကရိဿာမိ - အတုပြုအံ့၊ ဣတိဇေ - သို့၊ စိန္တေတာ (ထည်) - ရှိ၊ ဂဏန္တဿ-
ယူသော ရဟန်းအား၊ တာဝကာလိကေ - ကာလ အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဂဟ
ဏေပိ - ကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ - မသင့်၊ န - ဆက်ဦးအံ့၊ (တနည်း) ပန-
ထိုသို့ပင် အာပတ်မသင့်သော်လည်း၊ ဂဟိတံ - ပူအပ်ပြီ သော ဥစ္စာကို၊ ဘလ္လ
သင်္ဂေကော - သည်၊ ပုဂ္ဂလော ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ဂဏော ဝါ - သည်
လည်းကောင်း၊ မေ - ၏၊ တံ သန္တကံ - သည်၊ တုယံ - အား၊ ဟောတု - စေ၊
ဣတိ - သို့၊ သစေ အနုဇာနာတိ - အံ့၊ ဇေ သတိ-သော်၊ ဣစ္စေတံ အနုဇာနနံ -
သည်၊ ကုသလံ-ကောင်း၏၊ နော စေ အနုဇာနာတိ - အကယ်၍နှင့်မပြုငြားအံ့၊
ဇေသတိ - သော်၊ အာဟရာပေန္တေ - ဆောင်စေသည့် ရှိသော်၊ ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၏၊
ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ သံသသန္တကံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ပဋိဒါတုဓေဝ -
ပြန်ပေးခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ - ၏။

ပန - ထိုမှတပါး၊ ပေတပရိဂ္ဂဟိတေတိ ဧတ္ထ ပါဌေ - ဤ၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊
ဇေ - ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပေတ္တိဝိသယေ - ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ဥပ္ပန္နာပိ -
ဖြစ်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာလံကတာ - သေ၍၊ တသ္မိယေဝ အတ္တ
ဘာဝေ - ထို အတ္တဘော၌ သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တာပိ - ဖြစ်သော သူတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒယော - စာတုမဟာရာဇ်အစရှိကုန်သော၊ ဒေဝါပိ-
တို့သည်လည်းကောင်း၊ (ဝိသေသ)၊ သဗ္ဗေပိ - အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း၊
(သမည)၊ ပေတာတေဝ - တို့ဟူ၍ သာလျှင်၊ သင်္ချံ - ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်
အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတာ - ရောက်ကုန်၏၊ ဧသံ ပေတနံ - တို့၏၊ ပရိဂ္ဂဟိ
တေ - သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာ၌၊ ဝါ - ဥစ္စာကိုယူခြင်းကြောင့်၊ အနာပတ္တိ-
မသင့်။

ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဒေဝတာယ - နတ်၏၊ ဝါ - ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ - ရည်မှန်း၍၊
ဗလိကမ္ပံ - ပူဇော်ခြင်းအမှုကို၊ ကရေန္တေဟိ - ပြုသောသူတို့သည်၊ ဂုဗ္ဘာဒိယု -

၂၀၂ ကခါဉ်ကသစ် နိဿယသစ်

သစ်ပင် အစရှိသည်တို့၌၊ လဂ္ဂိတသာဋကေ - ဆွဲချိတ် ထားအပ်သော ပုဆိုး၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ - ဆိုအပ်သော စကားသည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ တဉ္စ လဂ္ဂိတသာဋကံ - သည်လည်း၊ ဝါ- ကိုလည်း၊ ခေါ် ဧကန္တေန - ဖြင့်၊ အာရက္ခဧကဟိ- အစောင့် နတ်ထိန်းတို့သည်၊ အပရိဂ္ဂဟိတေ - မသိမ်းဆည်းအပ်သည် ရှိသော်၊ ဂဟေတုံ- ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ- ဤ၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ ပန- သိမ်းဆည်းအပ်သော လဂ္ဂိတသာဋကကိုကား၊ ဂဟေတုံ- ငှါ၊ န ဝဋ္ဋတိ- မသင့်၊ (ဤဝါကျကို ထောက်ထားက တဉ္စခေါ်ဝါကျ၌ “အပရိဂ္ဂဟိတံ” ဂ္ဂိပါမူ ယုတ္တတရ၊ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌ ကား ၎င်းဝါကျ မပါ။)

တိရစ္ဆာနာတပရိဂ္ဂဟေတိ- ကား၊ နာဂသုပဏ္ဏာဒိနံ- နဂါး ဂဠုန် အစရှိကုန်သော၊ တိရစ္ဆာနာနံ - တိရစ္ဆာန်တို့၏၊ ပရိဂ္ဂဟေ - သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာကို ယူခြင်းကြောင့်၊ (ရတ္တုပရတော ကဲ့သို့တည်း)။ ။ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ- အံ၊ ဒေခေါ ဝါ- နတ်သည်လည်းကောင်း၊ နာဂသုပဏ္ဏာ ဝါ- နဂါး ဂဠုန် သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿရူပေန- လူ့အသွင်ဖြင့်၊ အာပဏံ - အိမ်ဈေးကို၊ ပသာရေတိ- ဖြန့်ခင်း၏၊ တဘော စ အာပဏတော - မှလည်း၊ အဿ ဒေဝဿ ဝါ- ၏လည်းကောင်း၊ အဿ နာဂသုပဏ္ဏာယ ဝါ- ၏လည်းကောင်း၊ သန္တကံ- ကို၊ ကောစိ- သော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကော- နတ်မျက်စိဟန် အမြင်သန်သော၊ ဘိက္ခု- သည်၊ တံ ကာရဏံ- ထိုလူယောင်ဆောင်လျက်၊ ဈေးခင်းရောင်းချ၊ ကာရဏကို၊ ဥတုာ - ချီ၊ ဂဟေတုာ ချီ၊ သဗေပိ ဂစ္ဆတိ- အံ၊ ဝေဂတေပိ - သော်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ- ဤ။

ပံသုကူလသညိဿာတိ- ဟူသည်ကား၊ ဣဒံ ဘဏ္ဍံ- သည်၊ အသာမိကံ-ပိုင်ရှင် မရှိသော၊ ဝါ- ကြောင့်၊ ပံသုကူလံ- တည်း၊ ဣတိ ဝေ သညိဿာပိ- ဤသို့သော အမှတ်သညာရှိသော ရဟန်းအားလည်း၊ ဝါ- ရဟန်း၏လည်း၊ ဂဟဏေ- ရာ၌၊ ဝါ- ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ- မသင့်၊ တံ ဘဏ္ဍံ - သည်၊ သသာမိကံ - ရှိသည်၊ သဗေဟောတိ - အံ၊ ဝေသတိ- သော်၊ အာဟရာပေန္တေ - သော်၊ ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဥမ္မတ္တကာဒိနိ- တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ- ရှေ့ပဌမ သိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝုတ္တပကာရာနေဝ- ဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသော အပြား ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တပကာရေသု ဥမ္မတ္တကာဒိသု- တို့တွင်၊ အာဒိကမ္ပိကော - အစ အဦး လွန်ကျူးမှုရှိသောသူသည်၊ ဓနိယော - တည်း၊ အဝသေသာနံ - ဓနိယမှ

၂၁၀

ကြွင်းကုန်ကုန်သော၊ ရတနာပျဉ်းကဏ္ဍအစောင့်၊ ခေါ်လုပ် အစောင့်သည်ကို ခုံးကုန်
သော၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယဒီနံ - ဆဗ္ဗဂ္ဂိ အစောင့်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ ပန - တို့အားကား၊
အာပတ္တိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ဤ။

ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ သိက္ခာ ကေဟိ - သိက္ခာ ကြွယ်ကုန်သော၊ တိဟိ-
ကုန်သော၊ သမုဋ္ဌာနေဟိ- တို့ဖြင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ- ဖြစ်၏၊ ဣတိ တဿာ- ထို့ကြောင့်၊
အဒိန္နာဒါနသမုဋ္ဌာနန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ တဿဟိ-
အကျဉ်းဖြစ်ငြား၊ ထိုစကားကို၊ မမှားပုံသေ၊ ချဲ့ပြပေအံ့၊ သာဟတ္ထိကံ -
သာဟတ္ထိကပယောဂသည်၊ ကာယစိတ္တတော - ကိုယ်စိတ်ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ-၏၊
အာဏတ္ထိကံ - သည်၊ ဝါစစိတ္တတော-ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ - ၏၊ သာဟတ္ထိကာ
ဏတ္ထိကံ - သည်၊ ကာယဝါစစိတ္တတော - ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ - ၏၊ တဉ္စ
သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိကံ - ကိုလည်း၊ ဣဒံ ဘန္တံ - သည်၊ ဘာရိယံ - ဝန်လေး၏၊
တံ - သည်၊ ကေပဿံ - ကို၊ ဂဏှ - ကိုင်ပါလော၊ အဟံ - သည်၊ ကေပဿံ-ကို၊
ဂဏှာမိ-ကိုင်ပါအံ့၊ ဣတိ - သို့၊ သံဝိဇာယ - အညီအညွတ်တိုင်ပင်၍၊ ဥပာယေသံ-
တို့၏၊ ပယောဂေန - လုံ့လ ပယောဂဖြင့်၊ ကေဿ ဝတ္ထုနော - တခုသော
ဘဏ္ဍာဝတ္ထုကို၊ ဌာနာစာဝနေ - တည်ရာမှ ရွှေစေ့ရာ၌၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏။

ပန - အပို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ကာယဝိကမ္မန္တိအစောင့် - ဟူ၍ ခေါ်ခြင်းသည်၊
ကာယဝါစာနမ္ပိ - ကိုယ်၊ နှုတ် တို့၏လည်း၊ ဤဒိသေ - ဤသို့ သဘောရှိသော၊
ဌာနေ - အရာ၌၊ အင်္ဂမတ္တတ္တာ - အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အင်္ဂါ၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ယာယ စေတနာယ - ဖြင့်၊ သမုဋ္ဌာ
ပိတော - ဖြစ်စေအပ်သော၊ သာဟတ္ထိကော ပယောဂေါ ဝါ - သာဟတ္ထိက
ပယောဂသည် လည်းကောင်း၊ အာဏတ္ထိကော ပယောဂေါ ဝါ - သည်လည်း
ကောင်း၊ ပဓာနဘာဝေန - ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဌာနာစာဝနံ - တည်ရာမှ
ရွှေခြင်းကို၊ သာဓေတိ - ၏၊ တဿာ စေတနာယ - ၏၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊
အာပတ္တိ - ကို၊ ကာရေတဗ္ဗာ - အပ်၏။

အညဿာ - ပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာဖြင့် အာပတ်ကို ဆုံးဖြတ်
အပ်သည်မှတစ်ပါး၊ ပယောဂကို မဖြစ်စေ တတ်သော စေတနာဖြင့် အာပတ်ကို
ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ သာဟတ္ထိကံ ဝါ - သာဟတ္ထိက ပယောဂ သည်လည်း၊

အာဏတ္တိကသ-၏၊ အင်္ဂ - အကြောင်းသည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ အာဏတ္တိကံ
ဝါ - သည်လည်း၊ သာဟတ္ထိကသ - ၏၊ အင်္ဂ - အကြောင်းသည်၊ န ဟောတိ -
မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ ဝိရဇ္ဈတိ - ဆန့်ကျင်၏။

အဟံ (ထည့်) - သည်၊ အဒိန္နံ - ကို၊ အာဒိယာမိ - ၏၊ ဣတိသညာယ-ဤသို့
သော အမှတ်သညာ၏၊ အဘာဒေဝန - မရှိသဖြင့်၊ မုဇ္ဈနတော - အာပတ်မှ လွတ်
ခြင်းကြောင့်၊ သညာဝိမောက္ခံ - မည်၏၊ ကာသေန - ဖြင့်၊ ကတံ - အပ်သော၊
ကမ္ပံ - သည်၊ ကာယကမ္ပံ - ၏ (ထည့်စပ်)၊ ကာယဒွါရေန - ဖြင့်၊ ကတံ - သော၊
ကမ္ပံ - သည်၊ ကာယကမ္ပံ - ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - ကာယကမ္ပံ
ဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း၊ ဝစီကမ္ပန္တိ ဣတ္ထာပိ ပဒေ - ခွဲလည်း၊ သေဝနယော-
ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ - အပ်၏၊ ဘိက္ခု (ထည့်) - သည်၊ တုဋ္ဌော ဝါ - နှစ်သက်
အားချသော ကျလျက်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝါ - ဘင်လိုက်ခုံ၊ ဖိန့်ဖိန့်တုန်
လျက်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတ္ထော ဝါ - လျစ်လျူရှုလျက်လည်းကောင်း၊ နံ
အာပတ္တိ - သို့၊ အာပတ္တိတိ - ရောက်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ -
သည်၊ တိဝေဒနံ - ရှိ၏၊ သေသံ ကြွင်းကျန်သမျှ ဝိနိစ္ဆယကို ပဌမသိက္ခာပဒေ - ခွဲ၊
ဝုတ္တနယေနေဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏။

ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

၃-တတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ

သန္တိ သော သဒ္ဓေါ - သံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ သဟတ္ထေ - သံဟသဒ္ဓါ
၏ အနက်၌၊ ပဝတ္ထော - သော၊ ဥပသဂ္ဂေါ - ဥပသာရတည်း၊ သဗ္ဗိစ္စာဘိ တေ
ဝစနံ - ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ တေန သဟတ္ထေ ပဝတ္ထေန ဥပသဂ္ဂေန သန္တိ
သဒ္ဓေန - ထိုသဟတ္ထ၌ဖြစ်သော ဥပသဂ္ဂဖြစ်၍ ဖြစ်သော သံဟူသော သဒ္ဓါနှင့်၊
သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ဥဿုက္ကဝစနံ - အားထုတ်ခြင်းကို ဟောတတ်သော သဒ္ဓါတည်း၊
ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သဗ္ဗေတတာဘိ အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊
အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဥဿုက္ကဝစနံ
တ္ထေ ပဒေ - ခွဲ၊ ဥဿုက္ကဝစနံနာမ - မည်သည်၊ ပုဗ္ဗကာလကိရိယာဝစနံ - ရှေ့
ကာလ၌ဖြစ်သော ကိရိယာသဒ္ဓါတည်း၊ ဟိ - ဆက်၍သိဦးအံ့၊ အယံ ဝေါဟာရော-

ဤဥဿုက္ကဟူသော အမည်သည်၊ သမာနကတ္တုကေသု - တူသော ကတ္တားရှိကုန်သော၊ ပုဗ္ဗာပရကာလကိရိယာဝစနေသု - သဒ္ဓါတို့တွင်၊ ပုဗ္ဗကာလကိရိယာ ဝစနဿ - ၏၊ နိရုတ္တိဝေါဟာရော - သဒ္ဓါကုမ်းအစဉ်တည်း။

ဣဒါနိ - ဤ၊ သဒ္ဓိံ စေတတူတံ ဣဒါနာ ပါဠေနေ - ဖြင့်၊ သင်္ခေပေန - အားဖြင့်၊ ဝုတ္တမေဝ - သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ - ကို၊ ပါကဒ္ဓံ - လင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ - ၍၊ ဒသေတုံ - ငှါ၊ ပါဏောတိအာဒိံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ပါဠေ - ဤ၊ ပါဏောတိသညာယ သဒ္ဓိံယေဝါတိ - ကား၊ အယံ (ထည့်) - သည်ကား၊ ပါဏော - သတ္တဝါတည်း၊ ဣတိ သညံ - ဤသို့သော အမှတ် သညာကို၊ အဝိဇ္ဇာတောဝေ - မစွန့်၍ သာလျှင်၊ (စေတောတွာ - ဤစပ်)။ ။ အယံ - သည်ကား၊ ပါဏော - တည်း၊ ဣတိ - သို့၊ သညုပ္ပတ္တိယာ - ဖြစ်သောသညာ၏၊ အနန္တရံ - အခြားမဲ့၌၊ (စေတောတွာ ဤစပ်) ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဘာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည် ဟောတိ - ၏။

ဝေဉ္စ ကတွာ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ကထံ - သို့၊ ကေက္ခန္ဓော - တပြိုင်နက်သော ခဏ၌၊ ကေစိတ္တဿ - တခုသော စိတ်၏၊ ဥဘယာရမ္မဏဘာဝေါ-ပါဏဝဓနာကာရ နှစ်ပါးစုံကို အာရုံပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း၊ န ဟောတိ - မဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ ဒေသိ - ဤသို့ သဘော ရှိသော၊ စောဒနာ - ခြင်းသည်၊ အနဇကာသ - အခွင့်မရှိ၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ပန-
မတူမတီး၊ အယူသီးကို ဆိုဦးအံ့၊ ကေစိ-အချို့ သောဆရာတို့သည်၊ ဉာတပရိညာယ-ဉာတပရိညာဏ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌသဘာဝေသု - မြင်အင်သော သဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု- ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၌၊ တိရုဏပရိညာယ - ပြင့်၊ တိလက္ခဏံ - အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု စဉ်းစုသောလက္ခဏာသို့၊ အာရောပေတွာ - တင်၍၊ ဧဝံ - ရုပ်သည်၊ အနိစ္စံ- အမြဲမရှိ၊ ဣတိအာဒိနာ - ဤသို့အစရှိသော၊ သဘာဝေန - နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ကေက္ခန္ဓော - တပြိုင်နက်သောဏေ၌၊ အနိစ္စာဒိလက္ခဏာဇနနံ - အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကို သိခြင်းသည်၊ ဟောတိဝိယ - သို့၊ တထာ - တူ၊ ပါဏောတိ သညာယ- နှင့်၊ သဒ္ဓိံယေဝ - သာလျှင်၊ နံ - ထိုပါဏကို၊ ဝေမိ- သတ်တော့အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဇာနာဘိ- သိ၏၊ ဝါ- အာရုံပြု၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တိ- သိကြကုန်၏။

ပန - တပါး၊ အပရေ- တို့သည်၊ တတ္ထာပိ - ထိုပါဏောအစရှိသော ကောင်းရပ်၌လည်း၊ ဧဝံ - သို့ ကေစိဆရာတို့ဆိုသည့်အတိုင်း၊ န ကထေန္တိ- ကုန်၊ စ - ဆက်၍

ဘိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ဤမနုဿဝိဂ္ဂဟသိက္ခာပုဒ်၌၊ မနုဿဝိဂ္ဂ
 ဟောတိ - ဟူ၍၊ အဝတ္တာ - မဟောမူ၍၊ ပါဏောတိဝစနံ - ဟူသောစကားကို၊
 “အဟံ - သည်ကား၊ မနုဿော - လူတည်း၊” ဣတိ - သို့၊ အဇနိတော - မသိမူ၍၊
 စကဝလံ - လူဟုသိသည်နှင့် မခရာမဟုက် သက်သက်၊ သတ္တသညာယ - သတ္တဝါ
 ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်၊ ဃာတေန္တဿာပိ - သတ်သော ရဟန်း၏လည်း၊ ဝါ-
 သည်လည်း၊ ပါရာဇိကဘာဝဒဿနတ္ထံ - ပါရာဇိကအဖြစ်ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ၊
 သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဧတေတွးတိ - ကား၊ စိန္တေတွာ - ကြံစည်
 ၍။ ။ ပကပ္ပေတွာတိ - ကား၊ အဘိဝိစာရေတွာ - စိစစ်ပြီး၍၊ သန္တိဌာနံ - ဆုံးဖြတ်
 ခြင်းကို၊ ကရိတွာ - ၍၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - ပကပ္ပေတွာ ဟူသော
 ပုဒ်၏အနက်တည်း။

ဣဒါနိ - ၌၊ မနုဿဘတ္တဘာဝံ - လူ့အတ္တဘောကို၊ အာဒိတော - အစမှ၊
 ပဌာယ - ၍၊ ဒဿေတုံ - ငှါ၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟန္တိအာဒိံ - အစရှိသောပါဌ်ကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေ - သည်၊ အာဟ - ၍၊ တတ္ထ တသ္မိံ ပါဌေ - ၌၊ ကလလတော ပဌာယာတိ -
 ဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏေန - နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ဥပ္ပန္နကလလရူပတော -
 ဖြစ်သော ကလလရုပ်မှ၊ ပဌာယ - ၍။ ။ ကလလရူပံ နာမ - မည်သည်၊ ဣတ္ထိ
 ပုရိသာနံ - တို့အား၊ ဝါ - တို့၏၊ ကာယဝတ္ထုဘာဝဒသကဝသေန - ကာယ
 ဒသက၊ ဝတ္ထုဒသက၊ ဘာဝဒသကတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမတိံသ - အမျှသုံး
 ဆယ်သော၊ ရူပါနိ - တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ နပုံသကာနံ - တို့အား၊ ဝါ-
 တို့၏၊ ကာယဝတ္ထုဒသကဝသေန - တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိသတိံ - အမျှနှစ်ဘယ်
 သော၊ ရူပါနိ - တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။

.

တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ - ထိုကလလရူပံနာမ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ (တနည်း)
 တတ္ထ တေသု ကလလရူပေသု - ထို 'ဣတ္ထိယကလလ၊ ပုရိသကလလ၊ နပုံသက
 ကလလရုပ်တို့တွင်၊ ဣတ္ထိပုရိသာနံ - တို့၏၊ ကလလရူပံ - သည်၊ ဇာတိဥက္ကာယ-
 ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော သိုးငယ်၏၊ ဧကေန - တချင်သော၊ အံသုနာ - အချင်ဖြင့်၊
 ဥဒ္ဓုဒ္ဓကေလ ဗိဇ္ဇမတ္ထံ - နှစ်၍ ဆယ်အပ်သော ဆီပေါက်မျှ ရှိသည်၊ အစွံ-
 ကြည်လင်သည်၊ ဝိပုသန္တံ - အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ စ -
 သာဓုမှတစ်ပါး၊ ဘာဏေကို သိဦးအံ့၊ အဋ္ဌကထာယံ - ပဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ တိလ

တေလဗိန္န၊ ၂၀၊ ဝုစ္စတိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ - သေ၊ ဘေ ဝုတ္တံ - ဤဂါထာကို၊ အာရေ ယေဟိ - မဟာအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ဂါထာအနက်။ ။တိလ တေလဿ - နှမ်းဆီ၏၊ အနာဝိလော - နောက်ကျခြင်း မရှိသော၊ ဗိန္န ယထာ - အပေါက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အနာဝိလော - သေ၊ သပ္ပိမဇဏှာ ယထာ - တောပတ်ကြည်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ ဝဏ္ဏပဋိဘာဂံ - ဤမျှပမာဏသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဝါ-ဤသို့သော အဆင်း၊ ဤသို့သော သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ (တနည်း) ဧဝံတထာ - ထို့အတူ၊ ဝဏ္ဏပဋိဘာဂံ-နှိုင်းယှဉ်အပ်သော သဏ္ဌာန် ရှိသော၊ ရူပံ - ကို၊ ကလလန္တံ - ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ - အပ်၏။

ဧဝံ - သို့၊ ဝါ - သို့ကလောက်၊ ပုရိတ္တကံ - နည်းငယ်ခြင်းရှိသော၊ ဝုတ္တံ - တည်ရာကို၊ အာဒိကတွာ - ၍၊ ယာဝမရဏကာလာ - သေရာအခါတိုင်အောင်၊ ဧတ္ထန္တရေ - ဤကာလမှအစ သေရာကာလ၏ အကြား၌၊ အနုပုဗ္ဗေန - အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗိပ္ပတ္တော - ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အတ္တဘာဝေါ-သည်၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟောနာမ - မည်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ စ-အပြစ်တင်ဖွယ်၊ ပယ်၍ခွဲခွဲ၊ စကားဆက်ကို ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ ဝစနံ - ဤကလလတော ပဋ္ဌာယ အစရှိသော ကောင်းကို၊ ယေဘုယျဝသေန - အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏။

ဟိသစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣဒံ ဝစနံ - ကို၊ ယေဘုယျဝသေန-အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝိညာယတိ- အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဩပပါတိကသံသေဒဇာ - ဩပပါတိက၊ သံသေဒဇဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿာပိ-တို့သည်လည်း၊ ပါရာဇိကဝဏ္ဏုကမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣဒံ ဝစနံ - ကို၊ ယေဘုယျဝသေန-အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝိညာယတိ - အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ကလလကာလေပိတိ - ကား၊ ပဌမသတ္တာဟေပိ - ၌လည်း။ ။ ဟိသစ္စံ-၏၊ (တနည်း) ဟိ တံ ပါကဋံ ကရိဿာမိ - အံ့၊ တတ္ထ တသ္မိံ ပဌမသတ္တာဟေ - ၌၊ သန္တတိဝသေန - အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တမာနံ - ဖြစ်သော၊

ကလလသင်္ခါတံ - ဟု သိအပ်သော၊ အတ္တဘာဝံ - ကို၊ ဇီဝိတာ မှ၊ ဝေါရောပေတုံ - ချခြင်းငှါ၊ သက္ကာ - စွမ်းနိုင်၏၊ ပန - ဗျုတ်ရေကကို ဆိုဦးအံ၊ သဗ္ဗပဌမံ - အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ ကလလရူပံ - ကို၊ ဇီဝိတာ - မှ၊ ဝေါရောပေတုံ - ငှါ၊ န သက္ကာ - မစွမ်းနိုင်၊ ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ ပဋိသန္ဓိစိတ္တေန - နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ တိံသ - သော၊ ကမ္မဇရူပါနိ - တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏။

ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ တေသု တိံသာယ ကမ္မဇရူပေသု တို့သည်၊ ဌိတေသု ယေဝ၊ တည်ကုန်စဉ်သာလျှင်၊ သောဌသ - ကုန်သော၊ ဘဝဂ်စိတ္တာနိ - တို့သည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိတော - ၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ - ချုပ်ကုန်၏၊ တေသ္မိံ အန္တရေ - ၌၊ ဂဟိတပဋိသန္ဓိ ကဿ - ယူအပ် ပြီးသော ပဋိသန္ဓေ ရှိသော၊ ဒါရကဿ ဝါ - သူငယ်၏ လည်းကောင်း၊ အဿ ဒါရကဿ - ၏၊ မာတုယာ ဝါ ပန - အမိ၏ လည်းကောင်း၊ အန္တရာယော - အန္တရာယ်သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ အယံ ကာလော - သည်၊ မရဏဿ - ၏၊ အနောကာသောနာမ - မည်၏၊ ဘောသဇ္ဇသမ္ပဒါနေနာတိ - ဟူသည်ကား၊ ဂဗ္ဘပါတနဘောသဇ္ဇ ဒါနေန - ကိုယ်ဝန် ကျေးကြောင်း ဖြစ်သော ဆေးကို ပေးခြင်းဖြင့်၊ ။တတော ဝါ ဥဒ္ဓမ္ပိတိ - ကား၊ အဗ္ဗုဒ္ဓပေသိကာလာ ဒီသုပိ - အမြှုပ်ကာလ၊ သားစာစပ်ဖြစ်ရာ ကာလတို့၌လည်း၊ ။ဇီဝိတာ ဝိယော ဇေယျာတိ - ကား၊ သန္တတိဝိကောပနဝသေန - အစဉ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယတော - မှ၊ အပနေယျ - ပယ်ငြားအံ။

☞ ဣမဿ ပနတ္ထဿာတိ - ဟူသည်ကား၊ သဉ္ဇိစ္စ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ ဇီဝိတာ ဝေါရော ပေယျာတိ၊ ဣမဿ အတ္တဿ - ဤအနက်ကို၊ (အာဝိတာတ္ထေ - ၌စပ်)။ ။ အာဝိတာဝတ္ထန္တိ - ကား၊ ပကာသနတ္ထံ - ထင်စွာ တင်ပြခြင်းငှါ၊ ။ပါဏဿ - ပါဏကို၊ အတိပါတော - လျင်စွာချခြင်းတည်း၊ ဝါ - လှမ်းမိုး၍ချခြင်းတည်း၊ ပါဏာတိပါတော - ချခြင်း၊ ပါဏဝဇော - သတ္တဝါကို သတ်ခြင်းသည်၊ ပါဏ သာတော - ပါဏကို သတ်ခြင်းသည်၊ ပါဏာတိပါတော - မည်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္တဘာဝံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ခန္ဓသန္တာနော - ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ သတ္တောတိ သတ္တောနာမ - မည်၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ခန္ဓသန္တာနေ - ကိုခန္ဓာအစဉ်၌၊ သတ္တပညတ္တိ - သတ္တဝါဟူသော ပညတ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ရူပါရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ - ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ထွေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေသည်

ဇီဝိတိန္ဒြိယန္တိ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ နာမ - မည်၏။ ဟိသစ္စံ = မှန်၏။ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယေ - ကို၊ ဝိကောပိတေ - ဖျက်ဆီးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣတရမ္ပိ - တပါးသော နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြိယသည်လည်း၊ တံသမ္ပန္နတာယ - ထိုရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိယနှင့် စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနဿတိ - ပျက်စီး၏။ ဣတိ - သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ - အပ်၏။ ယာယ စေတနာယာတိ - ကား၊ တသ္မိံ ပါဏေ - ၌၊ ပါဏသညိနော - သတ္တဝါဟု အမှတ်သညာ ရှိသော သူ၏။ ကာယဝစီဒ္ဓါရာနံ - ကာယ ဝစီ ဒ္ဓါရတို့တွင်၊ အညတရဒ္ဓါရပ္ပဝတ္ထာယ - အမှတ်မဲ့ငြား၊ တပါးပါးသော ဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော၊ ယာယ စေတနာယ - အကြင် စေတနာဖြင့်၊ (သမုဋ္ဌာပေတိ-၌စပ်)။

ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ မနောဒ္ဓါရေ - ၌၊ ပဝတ္ထာယ - ဖြစ်သော၊ စေတနာယ - ၏၊ ပါဏာတိပါတ ဘာဝေါ - သည်၊ နတ္ထိံ - ရှိ၊ သာ စေတနာတိ - ကား၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္စေဒက ဥပက္ကမ သမုဋ္ဌာပိကာ - အသက်ကို ဖြတ်တတ်၊ ပြတ်စေတတ်သော လုံ့လပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကာယ ဝစီဒ္ဓါရာနံ-တို့တွင်၊ အညတရဒ္ဓါရပ္ပဝတ္ထာ- အမှတ်မလား တပါးပါးသော ဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော၊ သာ ဝကေစေတနာ - ထိုသတ်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည်၊ (ပါဏာတိပါတော- ၌စပ်)။ ။ ဣဒံ အတ္တဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဇောတိ - ၏၊ ကိံ အတ္တဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - သနည်း၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း။

ယာယ စေတနာယ - ဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ပဝတ္ထမာနဿ - သော၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ - ၏၊ နိဿယဘူတေသု- မှီရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာဘူတေသု- တို့၌၊ ဥပက္ကမကရဏ ဟေတုကမဟာဘူတပ္ပစ္စယာ- အားထုတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော မဟာဘုတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကမဟာဘူတာ - ဖြစ်လတ္တံ့သော မဟာဘုတ်တို့သည်၊ နုပ္ပဇ္ဇိယန္တိ - မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တာဒိသပ္ပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ - ထိုသို့သော ပယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သာ စေတနာ- သည်၊ ပါဏာတိပါတော - မည်၏၊ ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ လဒ္ဓုပက္ကမာနိ- ရအပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော၊ မဟာဘူတာနိ - တို့သည်၊ ဣတရဘူတာနိဝိယ- တပါးသော သေကြောင်းလုံ့လပယောဂ မရသော မဟာဘုတ်တို့ကဲ့သို့၊ ဝိသ ဒါနိ- သန့်ရှင်းကုန်သည်၊ ဝါ - သန့်မာကုန်သည်၊ န ဟောန္တိ - မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သမာနဇာတိယာ- တူသော ဇာတ်ရှိသော တရား၏၊ ကာရဏံ- အကြောင်းသည်၊ န ဟောတိ- မဖြစ်၊ ဣတိ- သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ- အပ်၏။

အဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ ပါဏာတိပါတော - သည်၊ အတ္ထိ - ရှိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သော ပုဂ္ဂလော - သည်၊ ပါဏာတိပါတိ - မည်၏၊ အယံ ဤကာရော- ဤ “ဤ” အက္ခရာကို၊ ဝါ- ဤ “ဤ” ပစ္စည်းကို၊ သံသဂ္ဂေ - ကပ်ငြိခြင်းအနက်၌၊ ဝိဟိတော - စီရင်အပ်၏၊ ဘေန - ကြောင့်၊ ဝုတ္တဇေတနာယ သမဂ္ဂိ ပုဂ္ဂလောတိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ သကော - မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထော - လက်တည်း၊ သဟတ္ထော - လက်၊ ဘေန သဟတ္ထေန - ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္ထော - ဖြစ်စေအပ်သော၊ ပယောဂေါ - ပယောဂတည်း၊ သာဟတ္ထိကော- ပယောဂ၊ နိဿဇ္ဇနံ- စွန့်ခြင်း၊ နိဿဂ္ဂေါ - စွန့်ခြင်း၊ သောဝ နိဿဂ္ဂေါ - သည်သာလျှင်၊ ဣကပစ္စယဿ- ၏၊ သုတ္တဘာဝဘော- ကြောင့်၊ နိဿဂ္ဂိကော- မည်၏၊ နိဿဇ္ဇနံ-ခြင်း ၊ပ၊ နိဿဂ္ဂိကော - မည်သည်၊ ဟောတိယထာ - ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ- ကူ၊ အာဏာပနံ- စေခိုင်းခြင်း၊ အာဏတ္ထိ- ခြင်း၊ အာဏတ္ထိဝေ-သည်သာလျှင်၊ ဣကပစ္စယဿ- ၏၊ သုတ္တဘာဝဘော- ကြောင့်၊ အာဏတ္ထိကော- မည်၏၊ မန္တပရိပေဉ္စပယောဂေါ- မန္တန်မန်းမှုတ်၊ ဖုဗ္ဗစုတ်ခြင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇာမယော- မည်၏၊ ကမ္မဝိပါကဇိဒ္ဓိမယော - ကံ၏အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော တန်ခိုးသည်၊ ဣဒ္ဓိ မယော- မည်၏။

ဣဒါနီ - ၌၊ ယထာဝုတ္တေယေဝ- အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆပ္ပယောဂေ - ခြောက်ပါးသော ပယောဂတို့ကို၊ ဝိဘဇိတာ- အသီး အသီး ဝေဖန်ပြီး၍၊ ဒဿေတံ - ငှါ၊ တတ္ထာတိအာဒိ - သောပါဌ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ပါဌေ - ၌၊ တတ္ထာတိ- ဟူသည်ကား၊ ဆသု- ကုန်သော၊ ဘေသု ပယောဂေသု- တို့တွင် သာဟတ္ထိကောတိတ္ထေ ပဒေ- ပုဒ်၌၊ ဟတ္ထော- လက်ကို၊ ဥပလက္ခဏဘာဝေန - အနီးကပ်ရပ်၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဂဟိတော- ယူအပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ကာယေနာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ ဟတ္ထေန ဝါ- လက်ဖြင့်မူလည်းကောင်း၊ ဝါ- လက်မူလည်းဖြစ်သော၊ ပါဒေန ဝါ- ခြေဖြင့်မူလည်းကောင်း၊ ဝါ - သော၊ မုဋ္ဌိနာ ဝါ- လက်ဆုပ်ဖြင့်မူလည်းကောင်း၊ ဝါ- သော၊ ဇာဏုနာ ဝါ- ဒူးဖြင့်မူလည်းကောင်း၊ ဝါ - သော၊ ယေနကေနစိ- သော၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေန- အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့်၊ (ပဟရဏံ- ၌စပ်။)

ဟိယုတ္တံ - သင့်၏၊ ဣတ္ထ ဣမသ္မိံ ပဒေ - ဤ ကာယေန ဟူသော ပုဒ်၌၊ ကာယေနကေနသော - ကိုယ်၏အစိတ်ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထာဒိ - လက်အစရှိသည်သည်၊

ကာယော - ကာယမည်၏။ အယံဥပစာရော - ဤကာယဟူသော အမည်သည်။
 အဝယဝေ - လက်ခြေအစရှိသော အစိတ်၌၊ ပဝတ္တော (ထည့်) - သော၊ သမုဒါ
 ယောပစာရော - အပေါင်း၏အမည်တည်း။ ယံကာ - အဘယ်ကဲ့သို့ မှတ်ရမည်နည်း။
 ဂါမော ဒဇောတိ - ဂါမော ဒဇော အစရှိသော ပြယုဂ်ကဲ့သို့မှတ်။ ကာယဗုဒ္ဓိဗဒ္ဓေ
 နာဘိ - ကား၊ ကာယတော - မှ၊ အမောစိတေန - မလွတ်သော၊ အသိအာဒိနာ-
 သန်လျက် အစရှိသော၊ ပဟရဏေန - လက်နက်ဖြင့်၊ ပဟရဏန္တိ - ကား၊ ကာယ
 ဝိညတ္တိသဟိတာယ - ကာယဝိညတ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဝကေစေတနာယ - ဖြင့်၊
 အဓိပ္ပေတတ္ထသာဓနံ - အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကို ပြီးစေခြင်းသည်။ ။ ကာယေန-
 ဖြင့်၊ သတ္တိအာဒိနံ - လုံအစရှိသည်တို့ကို၊ နိဿဇ္ဇနံ ဝါ - စွန့်လွှတ်ခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ကာယဗုဒ္ဓိဗဒ္ဓေန - ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ဥသုယန္တပါသာဏာဒိနံ-
 မြား၊ ယန္တရား၊ ကျောက် အစရှိသည်တို့ကို၊ နိဿဇ္ဇနံ ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊
 (သာဟတ္ထိကော-၌ပင်)၊ ဣတိ - သို့၊ ယံတာသမ္ဘဝံ - ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ
 ယောဇေတဗ္ဗံ - အပ်၏။

တတ္ထာတိ - ကား၊ တေသု သာဟတ္ထိကနိဿဂ္ဂိယေသု - တို့တွင်။ ။ ဥဒ္ဓိသာ
 နုဒ္ဓိဿဘဒ္ဒတောတိ - ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ စ - ရည်ညွှန်း၍လည်းကောင်း၊
 အနုဒ္ဓိသိတွာ စ - ကောင်း၊ ပဝတ္တိဘေဒေန - ဖြစ်သော အပြားအားဖြင့်။ ။
 ဥဒ္ဓိသနံ - ရည်ညွှန်းခြင်း၊ ဥဒ္ဓေသော - ခြင်း၊ တေဿ ပယောဂဿ - အား၊ သော
 ဥဒ္ဓေသော - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သော ပယောဂေါ - သည်၊
 ဥဒ္ဓေသကော - မည်၏၊ ပယောဂေါ ကို၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏၊ တသ္မိံ ဥဒ္ဓိသကေ - ၌။ ။
 ဧတေန ကမ္မေန - ထိုကံဖြင့်၊ နရော (ထည့်) - ကို၊ ဗဇ္ဈတိ - ပဲ့အပ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ ကမ္မံ - သည်၊ ဗဒ္ဓေါ - မည်၏၊ ကမ္မဓမ္မေ - သည်သာ
 လျှင်၊ ဗဒ္ဓေါ - တည်း၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ - သည်၊ ပါဏာတိပါတော - သူ့အသက်ကို
 လျှင်စွာ ချခြင်းသည်၊ ဝါ - သူ့အသက်ကို လျှင်စွာ ချရာ ရောက်သည်၊ ဟောတိ -
 ၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - ကမ္မဗဒ္ဓေါ ဟူသော ပုဒ်၏
 အနက်တည်း။

အထဝါ - တနည်းသော်ကား၊ ဝါ - အကြောင်းတနည်း လဲ၍ ဆိုဦးအံ့၊
 ဗဇ္ဈနံ - ပဲ့ခြင်း၊ ဗဒ္ဓေါ - ပဲ့ခြင်း၊ ကမ္မုနာ - ဖြင့်၊ ဗဒ္ဓေါ - တည်း၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ -
 ခြင်း၊ အဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ သော ကမ္မဗဒ္ဓေါ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊
 အဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ ပါဏာတိပါတကမ္မံ - သည်၊ သိဒ္ဓံ - ပြီးသည်။

ဟောတိ - ဧ၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ -
 ဧ၊ ဥဘယတ္ထဒံပီတိ - ကား၊ ဥဒ္ဓိသကေ စ - ခွဲလည်းကောင်း၊ အနုဒ္ဓိသကေ စ -
 ခွဲလည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဒိသု - ကုန်သော၊ ပယောဂေသုပိ - တို့ခွဲလည်း၊
 (ကမ္မဗဒ္ဓေါ - ခွဲစပ်)။ ။ ပစ္ဆာ ဝါ - နောက်ခွဲမူလည်း၊ ဝါ - မူလည်း၊ တေန
 ရောဂေန - ဖြင့်၊ မရတု - သေစေသတည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ယောဇနာ - မရတု
 ပုဒ်နှင့် စပ်ခြင်းကို၊ ကာဘဗ္ဗာ - အပ်၏။

ပဟရိတက္ခဏေယေဝါတိ - ဟူသည်ကား၊ မရဏာယ - ငှါ၊ ပဟာနကပဟာ
 ရဿ-လောက်သော ပုတ်ခတ် ခြင်းကို၊ လဒ္ဓက္ခဏေယေဝ - ရရာ ခဏ၌ သာလျှင်၊
 ကမ္မဗဒ္ဓေါ - သည်၊ ဟောတိ - ဧ၊ အဝဿံ - မချွတ်မယွင်း၊ တေန ပဟာရေန -
 ဖြင့်၊ ယဒိ မရတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ (ကမ္မဗဒ္ဓေါ ဟောတိ - ခွဲ စပ်)၊
 ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော - အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။

ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ မရဏာဓိပ္ပာယေန - သေခြင်းငှါ အလိုရှိသဖြင့်၊
 ပဟာရံ - ကို၊ ဒတွာ - ဤ၊ တေန ပဟာရေန - ဖြင့်၊ အမတဿ - မသေသော
 သူအား၊ ပန - နောက်တဖန်၊ အညေန - သေစေလိုသောစိတ်မှ တပါးသော၊
 စိတ္တေန - ဖြင့်၊ ပဟာရေ - ကို၊ ဒိန္နေ - သော်၊ ပစ္ဆာပိ - နောက်ခွဲလည်း၊
 ပဌမပဟာရေနောဝ - ပဌမပုတ်ခတ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ - ပဌမ ပုတ်ခတ်သော
 ဒဏ်ချက်ဖြင့်သာလျှင်၊ သစေ မရတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တဒါဝ - ခွဲသာ
 လျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ - သည်၊ ဟောတိ - ဧ၊ ဒုတိယပဟာရေန - ဖြင့်၊ အတ
 မရတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ပါဏာတိပါဒတာ - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဥဘ
 ယေဟိ - ပဌမ၊ ဒုတိယ နှစ်ဝသော ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ မတေပိ - သော်လည်း၊
 ပဌမပဟာရေနောဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ - ကြောင့်သာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ - သည်၊
 ဟောတိ - ဧ၊ ဥဘယေဟိပိ - တို့ဖြင့်လည်း၊ အမတေ - သော်၊ ပါဏာတိ
 ပါတော - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဗဟူဟိပိ - များစွာသော သူတို့သည်လည်း၊ ဧကဿ
 တယောက်သော်သူအား၊ ပဟာရေ - ကို၊ ဒိန္နေ - သော်၊ ဝါ - ခွဲ၊ ဧသေဝ
 နယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ တတြာပိ တေသု ပုဂ္ဂလေသု - တို့တွင်လည်း၊ ယဿ
 ပုဂ္ဂလဿ - ၏၊ ပဟာရေန - ဖြင့်၊ မရတိ - အံ၊ တဿေဝ ပုဂ္ဂလဿ - အားသာ
 လျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ - သည်၊ ဟောတိ - ဧ၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ - အပ်၏၊ အဏာပနံ

နာမ- စေခိုင်းခြင်းမည်သည်၊ ဝစီဝိညတ္တိသဟိတာယ - ဝစီဝိညတ်နှင့် တကွ ဖြစ်သော၊ ဝကေတေနာယ - သေလေ့သော စေတနာဖြင့်၊ ဝါ - သတ်ကြောင်း စေတနာဖြင့်၊ အဓိပ္ပေတက္ခဿာနေ - အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကို ပြီးစေခြင်းပင်တည်း။

ဣဒါနိ- ဤ၊ ဣမသ္မိံ အာဏတ္တိကပယောဂေ - ဤ၊ သင်္ကေတဝိသင်္ကေတဘာဝဇာနနတ္ထံ- အချိန်အချက် မြောက်သည်၏ အဖြစ်၊ မမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကို သိနိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဆဠေ- သော၊ နိယမံ - ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို၊ ဒဿန္တော- ရကား၊ တတ္ထာတိအာဒိ- အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ - ၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ - ဤ၊ တတ္ထာတိ - ဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ အာဏတ္တိကပယောဂေ - ဤ။ ။ အာဏတ္တိနိယာမကာတိ - ကား၊ အာဏတ္တိကပယောဂသာဓိကာ- စေခိုင်းခြင်း ပယောဂကို ပြီးစေတတ်ကုန်၏၊ ပာသန္တံ - ၏၊ ဧတေသု ဆသု ပယောဂေသု - တို့သည်၊ အဝိရဇ္ဈိတေသုယေဝ - မချွတ်ယွင်းကုန်သော်သာလျှင်၊ ဝါ- ကုန်မှသာလျှင်၊ အာဏတ္တိကပယောဂေါ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ အညထာ - တမျိုးဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာဏတ္တိကပယောဂေါ - သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော- အပ်၏။

မာရေတဗ္ဗော- သော၊ ပုဂ္ဂလော- သည်၊ ပုဂ္ဂလောတိ ပုဂ္ဂလောနာမ- မည်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ ယံဟိတိ အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ အာဏာပကဿ အာပတ္တိတိ- ကား၊ အာဏာပကဿ - အား၊ အာဏတ္တိက္ခဏေ - စေခိုင်းရာဏေ၌၊ အာပတ္တိ- ပါရာဇိကအာပတ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ အာဏတ္တဿ - စေခိုင်းအပ်သောသူအား၊ မာရဏက္ခဏေ- သေစေရာခဏ၌၊ အာပတ္တိ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ အာဏာပကော မုစ္စတိတိ - ဟူသည်ကား၊ အာဏတ္တဿေဝ - စေခိုင်းတတ်သူအားသာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ- သည်၊ ဟောတိ- ၏။

ပန- ပုဗ္ဗဝါကျံ၊ သာမညကြောင့်၊ ဒွိဟဋ္ဌောင့်စူး၊ ပယ်နှုတ်ဦး၍၊ အထူးတထွေ ပြဆိုပေအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ အာဏတ္တိကပယောဂေ - ဤ၊ ဝတ္ထုဝိသေသေန - သတ်အပ်သော ဝတ္ထု၏ထူးသဖြင့်၊ ကမ္မဝိသေသောစ-ကံ၏ထူးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိဝိသေသောစ - အာပတ်၏ ထူးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏။

၂၉၄ ကင်္ခါဋီကာသမံ နိဿယသစ်

ဣတိ- သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပုရောတတ္တံ၊ ပ၊ မာရေဟိတိ- ကား၊ အဇ္ဇ သေတိ-
ယနေ နက်ဖြန် ဟူ၍၊ အနိယမေတွာ- မမှတ်မူ၍၊ တံ- သည်၊ ပုရောတတ္တံ- နံနက်
အခါ၌၊ မာရေဟိ- လော၊ ဣတိ- သို့၊ အာဏတ္ထော - စေခိုင်းအပ်သောသူသည်၊
ယဒါ ကပါမိ - အမှတ်ပယား တပါးပါးသော နေ၌၊ ပုရောတတ္တံ - ၌၊
မာရေတိ- သတ်ငြားအံ့။

ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ပုဂ္ဂလော - သည်၊ ဝါ - ကို၊ အဇ္ဇပုဗ္ဗ
ဧတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - ယနေ နံနက် သတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တော - ပြောဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ မဇ္ဈနေ ဝါ - ပွန်းတည့်ခေါ်သို့၊ နေဗဟိ၌လည်းကောင်း၊ သာယနေ ဝါ -
နေ၏ ဆုံးရာ၊ ညအခါ၌လည်းကောင်း၊ သေ - နက်ဖြန်၊ ပုဗ္ဗဧတိ ဝါ - နံနက်
အခါ၌လည်းကောင်း၊ မာရေတိ - အံ့၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ ဝိသင်္ကေတော-
ချွတ်သွင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အာဏာပကဿ - အား၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ-သည်၊
နန္တိ - ရှိ၊ ပုဗ္ဗဧတိ - ၌၊ မာရေတံ - ငှါ၊ ဝါယမန္တဿ - လုံ့လပြုစဉ်၊ ဝါ -
ပြုသောရဟန်းအား၊ မဇ္ဈနေ - သည်၊ ဇာတေဝိ- သော်လည်း၊ ဧသေဝနယော-
ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဧတေန နယေန - ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
ဖြင့်၊ သဗ္ဗကာလပ္ပဘေသေ - အလုံးစုံသောကာလအထူးတို့၌၊ သင်္ကေတဝိသင်္ကေ
တဟာ - အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ဝေ - သို့၊ ဝတ္ထုကာလေသု - တို့၌၊ သင်္ကေတဝိသင်္ကေတတံ - ကို၊ ဒယေတွာ-
၍၊ ဣဒါနိ - ၌၊ ဩကာသာဒိသု - တို့၌၊ သင်္ကေတဝိသင်္ကေတတံ - ကို၊ အတိဒိ
သန္တော-ညွှန်ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဣမိနာ နယေနာတိအာဒိ-
ကို၊ အာဟ - ၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ပါဌေ - ၌၊ ဂါမော ဝါ - ရွာလည်းကောင်း၊
ဝနံ ဝါ - တောလည်းကောင်း၊ ဂေဟံ ဝါ - အိမ်လည်းကောင်း၊ ချီရံ ဝါ -
တံခါးလည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိကော - ဤသို့အစရှိသည်သည်၊ ဩကာသောတိ
ဩကာသော နာမ - ခေါ်၏၊ အာဝုဇ္ဈန္တိ အာဝုမံ နာမ - မည်သည်၊ အသိ ဝါ -
သန်လျက်လည်းကောင်း၊ ဥသု ဝါ - မြားလည်းကောင်း၊ သဟ္မိ ဝါ - လုံ့လည်း
ကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ - ဤသို့အစရှိသည် ပြင်တည်း၊ မာရေတဗ္ဗဿ - သတ်အပ်
သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂပနံ ဝါ - လည်းကောင်း၊ နိသုဇ္ဇော ဝါ - လည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဝေမာဒိ - ဤသို့ အစရှိသည်ကို၊ ဣရိယာပထောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ကဟကာရေန -
သည်၊ ဝုတ္တံတိ - အပ်၏။

ကိရိယာဝိသေသောတိပဒေန - ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇနံ ဝါ - ထိုးခြင်း လည်းကောင်း၊
ဆေဒနံ ဝါ - ဖြတ်ပိုင်းခုတ်ချိုင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘေဒနံ ဝါ - ခဲ့ခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ခဏ္ဍိတံ ဝါ - တုံးတစ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ (သင်္ခမုဗ္ဗကံ ဝါ ရှိမူ ခရ
သင်းကဲ့သို့ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူအောင် ခေါင်းရေခွါခြင်းလည်းကောင်းဟုပေး)၊ ဣတိ
ဝေမာဒိ - ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဣမေသု ပယောဂေသု -
တို့၌၊ ယထာ ယထာ ယေန ယေန အာကာရေန - ဖြင့်၊ ဝဓကော - သတ်
တတ်သော သူကို၊ ဝါ - ပါးကွက်ကို၊ အာဏတ္တော - အပ်၏၊ တထာ တထာ
တေန တေန အာကာရေန - ဖြင့်၊ ကတေ-သော်၊ အာဏာပကဿ - စေခိုင်းတတ်
သောသူအား၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အညထာ အညေနာကာရေန၊
စေခိုင်းသည်မှ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတေ-သော်၊ ဝိသင်္ကေတော-
သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေန - ကြောင့်၊ ဣမိနာ နယေနာတိ အာဒိ - သော၊
ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထံ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ - ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ - ၌၊ သဗ္ဗတ္တာတိ - ကား၊ ဩကာသာဒိသု - ကုန်
သော၊ စတုသု - ကုန်သော၊ ပယောဂေသု - တို့၌ (ဝေဒိတဗ္ဗော- ၌ စပ်)၊ စ-
အကျယ်ဗျာသ၊ စုဏ္ဏိယမှတပါး၊ အကျဉ်းသင်္ဂဟ၊ ဥဒါနဂါထာကို ဆိုဦးအံ့၊
တ္ထေ တေသ္မိံ အဓိကာရေ-၌၊ အာဏတ္တိဝသေနော ပ၊ ကတေတိ- ဟူ၍၊ ဝါ-
သော၊ သင်္ဂဟဂါထာ- သည်၊ ဟောတိ- ၏။

ဂါထာအနက်။ ။ ယသာဏတ္တိဝသေနော-အကြင် အကြင် စေခိုင်း
ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အာဏတ္တေန- သည်၊ ကတေ- သည်၊
သတိ- သော်၊ အာဏာပကဿ- အား၊ အာပတ္တိ- သည်၊ ဟောတိ-၏၊
အညထာ- အားဖြင့်၊ ကတေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ဝိသင်္ကေတော-သည်၊
ဟောတိ-၏။

ပန-အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ အာဏတ္တိယံ-၌၊ အဓိဋ္ဌာယာတိ အဓိဋ္ဌဟိဟူ၍ အာဏာ
ပေတိ ဧဝံ ဝိဇ္ဇ ဧဝံ ပဟရ ဧဝံ သာတေဟိတိ- ဟူ၍၊ စုတ္တာယ- အပ်သော၊
ပဂ္ဂိယာ-၌၊ လဗ္ဘတိ- အပ်၏၊ ဣတိ- သို့၊ အယံ ဝိသေသော- ကို၊ ဉာတဗ္ဗော-
အပ်၏။

ထွေ-ဤတွင်း၌၊ ဩပတန္တိ- ကျတတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ သော- သည်၊ ဩပတိတော-မည်၏၊ အာဝါဇ္ဇော-တွင်းကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ တဿဩပတိတဿ ထိုတွင်းကျကို၊ ခဏနံ- တူးခြင်းတည်း၊ ဩပတိကဗ္ဗဏနံ-ခြင်း၊ အပဿေန သံဝိဇော နန္တိ- ကား၊ အပဿေနဿ- မှီရာကို၊ သံဝိဇောနံ-စီရင်ခြင်းသည်(ထာဝရော-၌စပ်)၊ နိစ္စပရိဘောဂေါ-အမြဲမပြတ် သုံးဆောင်အပ်သော၊ ဝါ- သုံးဆောင်အပ်ရာဖြစ် သော၊ မဇ္ဈော ဝါ-ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ ပိဋ္ဌံ ဝါ-အင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ အပဿေနဖလကံ ဝါ- မှီရာပျဉ်ချပ်လည်းကောင်း၊ ဒိဝါဌာနေ- နေနေရာအရပ်၌၊ နိသိဒန္တဿ-ထိုင်သောသူ၏၊ အပဿေနကတ္ထမ္ဘော ဝါ- မှီရာတိုင်လည်းကောင်း၊ တတ္ထဇာတကရက္ခော ဝါ- ထိုနေနေရာ၌ ပေါက်သော သစ်ပင်လည်းကောင်း၊ စင်္ကမေ - စင်္ကြံ၌၊ အပဿာယ - ရှိ၊ တိဋ္ဌန္တဿ - တည်သောရဟန်း၏၊ အာလမ္ပနရက္ခော ဝါ- ဆွဲကိုင်စရာ သစ်သားလည်းကောင်း၊ အာလမ္ပနဖလကံ ဝါ- လက်ကိုင်သုံးလည်းကောင်း၊ ဝါ- လက်ကသုံးလည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဧတံ သဗ္ဗမ္ပိ - ဤအလုံးစုံသည်လည်း၊ အပဿနိယဋ္ဌေန - မှီအပ်သော အနက်သဘော သတ္တိကြောင့်၊ ဝါ-မှီရာအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ အပဿေနနာမ-မည်၏။

တသ္မိံ အပဿေန-၌၊ ယထာ ယေန အာကာရေန- အားဖြင့်၊ ကရိယမာနေ- ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အပဿယန္တံ - မှီသောသူကို၊ ဝိဇ္ဈတိ ဝါ- စူးလည်းစူး၏၊ ဆိန္ဒတိ ဝါ- ဖြတ်လည်း ဖြတ်၏၊ တထာ တေန အာကာရေန- ဖြင့်၊ ကတွာ- ရှိ၊ ပခုသုသတ္တိအာရကဏ္ဏကာဒိသု- ပေါက်ဆိန်၊ လှံ၊ လက်ပွတ်စူး အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတဿ- သော၊ သံတ္တဿ- လက်နက်ကို၊ ဌပနံ- ထားခြင်းသည်(ထာဝရော-၌စပ်)၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော- တည်း။

သမိပေ- မာရေတဗ္ဗ ပုဂ္ဂိုလ်၏အနီး၌၊ နိက္ခိပနံ- ချထားခြင်းသည်၊ ဥပနိက္ခိပနံ နာမ - မည်၏၊ မနာပဿ - စိတ်ဖြင့် ရောက်အပ်သည် မူလည်းဖြစ်သော၊ ဝါ- နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ အမနာပဿဝါ- သော၊ ဝါ-သော၊ ရူပဿ- ရူပါရုံကို၊ ဥပဟရဏံ- အနီးသို့ဆောင်ခြင်းသည်၊ သမိပေ-အနီး၌၊ ဌပနံ-ထားခြင်း သည်၊ ရူပပဟာရော- မည်၏၊ ဝါ-တနည်းကား၊ အတ္တနာ- မိမိကိုယ်တိုင်၊ ယက္ခ ပေတာဒိဝေသံ - တီလူး၊ ပြိတ္တာ အစရှိသောအသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ တိဋ္ဌနံ- တည်ခြင်းသည်၊ ရူပပဟာရော - မည်၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန- ဖြင့်၊ သဒ္ဓုပဟာရာဒိနံ- အသံကိုအနီးသို့ဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟဏံ- ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ- ၏။

☞ ဧတ္ထာပိတံ ကာမံ၊ လောကုပ္ပယောဂေပိ ခွဲလည်း၊ ဥဒ္ဓိဿာ နုဒ္ဓိဿဘေဒေါ-
 ကုံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထာပိ လောကုပ္ပယောဂေ- ခွဲလည်း၊
 ဥဒ္ဓိဿာ နုဒ္ဓိဿဘေဒေါ- ကုံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ သည်ကာမံ၊
 ပုစ္ဆာ- တည်း၊ ယတော - ကြောင့်၊ တတ္ထာပိ တသ္မိံ လောကုပ္ပယောဂေ- ခွဲလည်း၊
 ပုဗ္ဗေ- ခွဲ၊ ဝုတ္တနယေနော- ဖြင့်သာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ- သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-
 ကြောင့်၊ ဧတ္ထာပိ လောကုပ္ပယောဂေ - ခွဲလည်း၊ ဥဒ္ဓိဿာနုဒ္ဓိဿဘေဒေါ- ကုံ၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဣတိအယံ သည်ကာမံ၊ ပရိဟာရေ-တည်း။

ပန အထူကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယံ-ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကာမံ၊ ဝိသေသော-တည်း၊
 မူလဋ္ဌေန- ရှေးဦးမူလ အစဉ်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သြပတိတာဒိသု - တွင်းကျ
 အရှေ့သည်တို့ကို၊ ပရေသံ- တပါးကုန်သောသူတို့အား၊ မူလေန ဝါ- အစိုးအစ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုသာ ဝါ - အချည်းနှီးအလကားလည်းကောင်း၊ ဒိန္နေသုပိ -
 ပေးအပ်ကုန်သော်လည်း၊ တပုဏ္ဏယာ - ထိုတွင်းကျ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 ကောစိ- တဦးတယောက်သည်၊ ယဒိ မရတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ မူလဋ္ဌဿေဝ-အား
 သာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တေန မူလဋ္ဌေန ပုဂ္ဂလေန ဝါ-သည်လည်း
 ကောင်း၊ အညေန ပုဂ္ဂလေန ဝါ- သည်လည်းကောင်း၊ တဩ တသ္မိံ ဌာနေ-ဦး၊
 သြပတိတေ-ကို၊ ဝိနာသေတွာ- ဖျက်ဆီး၍၊ ဘူမိသမေ-မြေနှင့်ညီသည်ကို၊ ကတေပိ-
 သော်လည်း၊ ပံသု-မြေမှန်ကို၊ ခဏန္တာ-တူးဆွကုန်သော၊ ပံသုဟာရကာဝါ-မြေသယ်
 သမားတို့သည်လည်းကောင်း၊ မူလာနိ-သစ်မြစ်တို့ကို၊ ခဏန္တာ-တူးကုန်သော၊ မူလ
 ခဏကာဝါ သစ်မြစ်ဘူးသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဝါဠိ-တွင်းကို၊ ကရောန္တိ-
 အံ့၊ ဒေဝေဝံ - မိုးသည်လည်း၊ ဝဿန္တေ - ရွာသည်ရှိသော် ကဒ္ဒမော-ရွှံ့ညှန်
 သည်၊ ဇာယတိ- အံ့။

စ-ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထ တသ္မိံ အာဝါဠကဒ္ဒမေ-ဦး၊ ကောစိ- တဦးတယောက်
 သည်၊ သြတရိတွာဝါ- လိမ့်ကျ၍လည်းကောင်း၊ လဂ္ဂိတွာဝါ - ကျုံ့နစ်၍လည်း
 ကောင်း၊ မရတိ-အံ့၊ မူလဋ္ဌဿေဝ-အားသာလျှင်၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ-ပုဂ္ဂလိကတိပတိတကံ
 ဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ပန- ယင်းသို့မဟုတ်၊ ယေန ပုဂ္ဂလေန-သည်၊ တံ
 သြပတိ(ထည့်)-ကို၊ လဒ္ဓံ- ရအပ်၏၊ သော ပုဂ္ဂလော ဝါ- လည်းကောင်း၊
 အညော ဝါ-လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထတတရံ ဝါ- တိင်ကောအောင်လည်းကောင်း၊
 ဂမ္ဘီရတရံ ဝါ - နက်ရှိုင်းအောင်လည်းကောင်း၊ ကရေတိ- ၏၊ တပုဏ္ဏယာ စ -

ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ကောစိ- သည်၊ ယဒိ မရတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော၊
ဥဘယေ သမ္ပိ- တို့အားလည်း၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ - သည်၊ ဟောတိ- ဤ၊ တု- ကံထိုက်သည်
မှဘဝါး၊ ကံမထိုက်သည်ကို ဆိုဦးအံ၊ ယထာ ယေန အာကာရေန- ဖြင့်၊ မူလာနိ-
သစ်မြစ်တို့သည်၊ မူလေဟိ - တို့နှင့်၊ သံသန္တန္တိ - ရောယျက်ကုန်၏၊ တထာ တေန
အာကာရေန - ဖြင့်၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဩပါတေ - ကို၊ တလေ - တပြင်တည်းကို၊
ကတေ- သော၊ မစ္စတိ- ဤ၊ အသံ- ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဝိသေသော-တည်း၊
ဧဝံ-သို့၊ အပယေနသံဝိဓာနာဒိသုပိ-တို့၌လည်း၊ ယာဝ- ပတ်လုံး၊ တေသံ ပုဂ္ဂလာနံ-
တို့၏၊ ပဝတ္တိ-သည်၊ အတ္တိ- ဤ၊ တာဝ- ပတ်လုံး၊ ယထာသမ္ဘဝံ- စွာ၊ ကမ္မဗဒ္ဓေါ-
သည်၊ ဟောတိ- ဤ၊

အာထဗ္ဗဟိကေဟိ စ- အာထဗ္ဗဏဗေဒင်တတ်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဝိဇ္ဇာဓာရေဟိစ-ဝိဇ္ဇာခိုရ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မန္တပရိဗ္ဗနံ-မန္တန်စုတ်ခြင်းသည်၊
ဝိဇ္ဇာပရိဗ္ဗနန္တိ ဝိဇ္ဇာပရိဗ္ဗနံနာမ - မည်၏၊ ကမ္မဝိပါကဇာယ ဣဒ္ဓိယာတိ- ကား၊
အဘိသယံ- အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တာယ-ကံကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝါ-ကံသည်
ဖြစ်စေအပ်သော၊ ကမ္မဝိပါကေန- နှင့်၊ သဟဇာတာယ - သဟဇာတ်ဖြစ်သော၊
ဣဒ္ဓိယာ- တန်ခိုးကို၊ ဝါ- တနည်းကား၊ ကမ္မဿ-၏၊ ဝိပါကဘာဝေန- အကျိုး၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာတာယ- ဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိယာ-ကို၊ ပယောဇနန္တိပဒဿ- ဤ၊ ပဝတ္တနံ-
ဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ကရုဏံ- ပြုခြင်းသည်၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏၊ ဒါဌာဝုဓာဒီနံ - ဒါဌာဝုဓမင်း အစရှိသည်တို့၏၊ ဒါဌာကောဋ္ဌနာဒီနံ-
အစွယ်ကိုခေါ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရုဏံဣဝ - ကဲ့သို့၊ မာရဏတ္ထံ-ငှါ၊ ကမ္မ
ဝိပါကဒိဒ္ဓိဝိကာရကရုဏံ-ကမ္မဝိပါကဒိဒ္ဓိကိုဖေါက်ပြန်စွာပြုခြင်းသည်(ပယောဇနံ-
၌စပ်)၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ- ဤ။

အယံ ဟာရကသဒ္ဓေါ - သည်၊ ဗဟုလဝိဓာနေန - များစွာ စီရင်သောအား
ဖြင့်၊ ကမ္မသာဓနေဝ- ကမ္မသာဓနသာလျှင်တည်း၊ ဝါ- ကံကို ပြီးစေတတ်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ကသ္မာ- ကြောင့်၊ အယံ ဟာရကသဒ္ဓေါ-သည်၊ ဗဟုလဝိဓာနေန-
ဖြင့်၊ ကမ္မသာဓနော - သည်၊ ဟောတိ - သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
ပုစ္ဆာ - တည်း၊ တတ္ထာပိ တသ္မိံ ကမ္မသာဓနေ - ၌ လည်း၊ ဣပစ္စယဿ - ဤ၊
သိဇ္ဈနဘော - ပြီးခြင်းကြောင့်၊ အယံ ဟာရကသဒ္ဓေါ - သည်၊ ဗဟုလဝိဓာနေန-

ဖြင့်၊ ကမ္မသာဓနောဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ အယံ - သည်
ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ အထဝါတိအာဒိ-သော၊
ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ - ပြီ။

ဇိဝိတဟရဏကံ - အသက်ကို ဆောင်လတ်သော၊ ဝါ- တနည်းကား၊ ဥပနိက္ခိ
ပိတံ - အနီး၌ချထားအပ်သော၊ သတ္ထမေဓ - လက်နက်ကိုသင်္ဂြိုဟ်၊ ဟာရကန္တိ-
ဟူ၍၊ ဝိကပ္ပဒ္ဓယေန - ဖြင့်၊ အဝဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ -
ကြောင့်၊ သတ္ထုတံ ဟာရကန္တာတိ သတ္တဟာရကန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော -
သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဟာရကသတ္တန္တိ - ဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗေ - ငါး၊ ဝိသေသနဿ -
ဟာရကဟူသော ဝိသေသန၏၊ ပရနိပါတ်- သတ္တဟူသော ဝိသေသျှ၏ နောက်၌
ကျခြင်းကို၊ ကတာ- ဤ၊ ဧဝံ - သို့၊ အာဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ပရိယေသေယျာတိ - ကား၊ ဂဝေသေယျ - ရှာရာ၏၊ ပန -
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယဏာ လဘတိ ဘဏာ ကရေယျာတိ ဣမိနာပါဌေန-ပြု၊ အဓိပ္ပာ
ယတ္ထံ - အလိုရှိအပ်သောအနက်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဥပနိက္ခိပေယျာတိ ဣမိနာ ပါဌေန - ဖြင့်၊ သိခါပတ္တ - အထွတ် အထိပ်သို့
ရောက်သော၊ အတ္ထံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဟိ - လဒ္ဓ
ဒေါသ ထင်စွာပြအံ့၊ ဣတရဿ - ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂဝေသေယျကား
သဒ္ဓတ္ထ၊ ယဏာလဘတိ၊ တဏှာ ကရေယျကား အဓိပ္ပာယတ္ထံ၊ ဥပနိက္ခိပေယျကား
သိခါပတ္တတ္ထမှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဇ္ဈေ- ကို၊ ဂယုမာနေ -
သော်၊ ပရိယေသေယျာတိ ဣမဿ ပဒဿ - ၏၊ ဥပနိက္ခိပေယျာတိ အယမဇ္ဈေ -
သည်၊ ဝါ - ကို၊ အဓိပ္ပေတော - အပ်သည်၊ န သိယာ - ရာ။

ပရိယိဋ္ဌမဇ္ဈေယဝါတိ - ကား၊ ပရိယေသိဟမဇ္ဈေယေဝ - ရှာမှီးအပ်ခါမျှ၌
သာလျှင်။ ။ ယဒိဧဝံ - ယင်းသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်၊ (တနည်း) ပရိယေသေယျာတိ
ဣမဿ ပဒဿ - ၏၊ ဥပနိက္ခိပေယျာတိ အယမဇ္ဈော - ဟူသော ဤသိခါပတ္တ
အနက်သည်၊ ဝါ - ကို၊ အဓိပ္ပေတော - သည်၊ ယဒိသိယာ - အံ့၊ (အဋ္ဌကထာ
ဝါကျ ဆောင်၍သော်လည်း အနက်ယောဇနာလေ)၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ အထ-

ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ပါဠိယံ - ချုံ၊ သတ္တဟာရကံဝါယ ပရိနယ
သေယျာတိ၊ ၁၊ ရဇ္ဇေဝါတိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိ
ပုစ္ဆာဘဝဇတာ - ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒဘာဇနေ ပနာတိ
အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

အဿာတိ - ကား၊ သတ္တဟာရကံ ပရိနယသေယျာတိ ဣမဿ ပဒဿ-
၏။ ။ ဗျဉ္ဇနာနုရူပတော - သဒ္ဒါ အားလျော်သော အားဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏံ - ပြည့်ဝ
စုံသင်သည်ကို၊ ကတော - ၍၊ အတ္တဿ - ၏၊ ဝါ - ကို၊ အဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊
ဗျဉ္ဇနံ အနာဒိယိတောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ယံ
ပဟရဏံ - အကြင်လက်နက်သည်၊ သသဟိ ဟိံသတိ - ညှဉ်းဆဲတတ်၏၊ ဣတိ -
တသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ ပဟရဏံ - သည်၊ သတ္တံ - မည်၏၊ ဝါ - ကတ္ထုသင်္ခမ္ပ
တပါး၊ ကရဏသင်္ခကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတေန ပဟရဏေန - ဖြင့်၊ သသန္တိ ဟိံသန္တိ -
ညှဉ်းဆဲ တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ထိုသို့ ညှဉ်းဆဲကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
တံ ပဟရဏံ - သည်၊ သတ္တံ - မည်၏။

အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ သတ္တိံ ဝါ တိအာဒိပါဠိသေသံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော -
သည်၊ သင်္ဂဟာတိ - ၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့် (လိုက်)၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
သင်္ဂဟိတေ - သော၊ တတ္ထ တသ္မိံ သတ္တိံ ဝါတိပါဠိသေသေ - ထို သတ္တိံ ဝါ
အစရှိသော ပါဠိအကြွင်း၌၊ မဂ္ဂရော - ဆောက်ပုတ်ကို၊ လဂုဠန္တိ - ဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - အပ်၏၊ သတ္တန္တိပဒေန ဖြင့်၊ ဝုတ္တာဝသေသံ - ဆိုအပ် ပြီးသည်မှ
ကြွင်းကျန်သော၊ ယံ ကိဉ္စိ - သော၊ သမုခံ - အသွားရှိသော လက်နက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏။

ယော ဧဝံ မရတိတိ-ကား၊ ယော ပုဂ္ဂလော - သည်၊ သတ္တံ-ဓား လက်နက်
ကို၊ အာဟရိတာ ဝါ - ဆောင်၍လည်းကောင်း၊ ဝိသံ - အဆိပ်ကို၊ ခါဒိတာ ဝါ -
စား၍ လည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇယာ - ကြိုးဖြင့်၊ ဥဗ္ဗန္တိတာ ဝါ - အယုတ်အားဖြင့်
ဖွဲ့ချည်၍လည်းကောင်း၊ (တနည်း) ရဇ္ဇယာ ဥဗ္ဗန္တိတာဝါ - ကြိုးဆွဲချ၍ လည်း
ကောင်း၊ သောဗ္ဗာဒိသု - ထုံးအိုင် အစရှိသည်တို့၌၊ ပတိတာ ဝါ - ခုန်ချ၍ လည်း
ကောင်း၊ အညေဝိ - ကုန်သော၊ အဂ္ဂိပဝေသန ဥဒကပဝေသနာဒိဟိ - မီးပုံသို့
သက်ဝင်ခြင်း၊ ရေသို့ သက်ဝင်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ ဝါ - နည်းနာ
နယ၊ ဥပါယတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ မရတိ - ၏။

သော ဓနံဝါ လဘတိတိအာဒိနာ နယေနာတိ-ကား၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ဓနံ ဝါ - ကိုလည်း၊ လဘတိ- ရ၏၊ ယသံ ဝါ - ကျော်စောခြံ့၊ နှစ်စန်သော ယသကိုလည်း၊ လဘတိ- ၏၊ သဂ္ဂံ ဝါ- နတ်ပြည်သို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ- လားရောက်ရ ၏၊ အဿ ပုဂ္ဂလဿ- အား၊ ဓမ္မော ဝါ-ကုသိုလ်တရားသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ ဣမိနာ နယေန - ဤနည်းဖြင့်၊ အနန ဝစနေန - ဤ မရဏဝဏ္ဏံ ဝါ သံဝဏ္ဏေယျ ဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊ ကံ အတ္ထဇာတံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ- သိအပ်သနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆာဘာဝတော - ဤသို့မေးဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတေနာတိ အာဒိ- သော၊ ယံ ဝါကျ- သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ - ဌှိ၊ ဧတေနာတိ-ကား၊ မရဏဏ္ဏံ ဝါ သံဝဏ္ဏေယျာတိ ဧတေန ဝစနေန- ဖြင့်၊ (ဝေဒိတဗ္ဗော- ဌှိပေ။)

န ယိဓ ဝေန္တိ- ကား၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိကေ- ဌှိ၊ ဧဝံ တထာ- ထို့အတူ၊ ပရိယာယ ကထာယ- ဖြင့်၊ န မုစ္ဆတိ- မလွတ်၊ ဣဘိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော-န ယိဓ ဧဝံ ဟူသောပါဌ်၏အနက်ဘည်း၊ ဧတေန- ကြောင့်၊ သံဝဏ္ဏေယျာ တိအာဒိ- သော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံ ဝါကျ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ- ပြီ။

သတ္ထံ ဝါ အာဟရတိ အာဒိနာတိ ဧတ္ထ ပါဌေ - ဌှိ၊ သဏ္ဌိဘေန - သော၊ အာဒိသဗ္ဗေန- ဖြင့်၊ ဝိသံ ဝါ ခါဒ ၂၀၊ ပပတာတိအာဒိ - သော၊ သဗ္ဗံ - သော၊ မရဏပါယံ- သေနည်းဥပါယ် အသွယ်သွယ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ သင်္ဂ ဣဘိ - ၏၊ စ- ပုဗ္ဗဝါကျ၊ လိနတ္ထကို၊ ရှင်းပြရန်ချက်၊ ကေးဆက်၍၊ မိန့်မြောက် တဖန်၊ အားထုတ်ပြန်အံ့၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ပါဌေ ဌှိ၊ တတ္ထ တတ္ထ - ထိုထိုအရပ်၌၊ ဖလန္တိယာ- ကဲ့အက်သော၊ ဘူမိယာ- ဌှိ၊ သယမေဝ - အလိုလိုသာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တာ- ဖြစ်သော၊ ယာ မဟာဒရီ- အကြင် ချောက်ကြီးသည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ ယတ္ထ ယသံ မဟာဒရီယံ - ဌှိ၊ ဟတ္ထိပိ - ဆင်၍သည်လည်း၊ ပတန္တိ - ကျကုန်၏၊ စောရပိ- ခိုးသူတို့သည်လည်း၊ နိလိသိတာ - ပုန်းအောင်းကြကုန်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ - တည်ကုန်၏၊ သာ မဟာဒရီ - သည်၊ နရဏာနာမ - မည်၏၊ ပဗ္ဗာန္တရေ ဝါ- တောင်ကြား၌ လည်းကောင်း၊ ထလန္တရေ ဝါ- မြေပြင် မြေပြန့် အကြား၌လည်းကောင်း၊ ကေတော- တဘက်မှ၊ ဆိန္နော- ပြတ်သောအရပ်သည်၊ ပပါတောတိ ပပါတော နာမ-မည်၏။

ပါပကေနာတိ- ကား၊ လာမကေန - ယုတ်ညံ့သော။ ။ ဒုဠိဝိတေနာတိ - ကား၊ ဒုက္ခဗဟုလတ္တာ - ဆင်းရဲများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခေန - ဆင်းရဲသော၊ ဇိဝိတေန - အသက်ရှင်ရခြင်းဖြင့်။ ။ မတန္တ ဇိဝိတာ သေယျောတိ- ကား၊ တဝ- ၏၊ မရဏံ - သည်၊ ဇိဝိတာ- အသက်ရှင်ရခြင်းထက်၊ သန္တရတရံ- အထူးသဖြင့်ကောင်း၏။ ။ အဿ တိက္ခုနော - အား၊ စိတ္တံ - သေစေလိုသော စိတ်သည်၊ အတ္တိ- ၏၊ ဣတိတသ္မာ ကြောင့်၊ သောတိက္ခု - သည်၊ စိတ္တော- မည်၏၊ တထာ- ထို့အတူ မန မဿ အတ္တိ ဟူသော ဝစနတ္ထကြောင့်၊ မနော- မည်၏၊ သဗ္ဗမတ္ထိတိ ခေါ်ကစ္စာန ၂၀၊ အန္တောတိအာဒိသု - အစရှိကုန်သော၊ ပယောဂေသု ပြယုဂ်သာဓက၊ အဝဝတ္တိ၌၊ ဌိတော- တည်သော၊ ဣတိသဒ္ဓေါ- ကို၊ နိဒဿနေ- ညွှန်ပြခြင်းအနက်၌၊ ဒဠဗ္ဗောဝိယ - မှတ်အပ်သကဲ့သို့၊ တထာ- တူ၊ ဣတိသဒ္ဓေါ- ကို၊ နိဒဿနေ - ညွှန်ပြခြင်းအနက်၌၊ ဒဠဗ္ဗော - မှတ်အပ်၏၊ (နောက်၌ “သဗ္ဗံ နတ္ထိတိ” ရှိသည်ကိုထောက်၍ “သဗ္ဗမတ္ထိတိ” သာ အမှန်၊ “အယံ အတ္ထိတိ” ဟု ရှိသော် မသင့်။)

အနက်။ ။ ကစ္စာန- ကစ္စာန၊ အတ္တိ- ထင်ရှားရှိ၏၊ ဣတိခေါ- ဤသို့ သာလျှင်၊ ကော- တခုသော၊ အယံ အန္တော - ဤအမှီအစုသည်လည်း ကောင်း၊ ကစ္စာန- ကစ္စာန၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ ဣတိခေါ- ဤသို့သာလျှင်၊ ဒုတိယော- သော၊ အယံ အန္တော- သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏။

ကသ္မာ- ကြောင့်၊ ဣတိသဒ္ဓေါ- ကို၊ နိဒဿနေ - ၌၊ ဒဠဗ္ဗော- အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ- တည်း၊ ယထာဝုတ္တဿ-အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓိယံ- အသိဉာဏ်၌၊ ဝိပရိဝတ္တမာနဿ-ဖောက်ပြန်၍ဖြစ်သော၊ မရဏဿ- ၏၊ ဝါ- ကို၊ နိဒဿနတော-ညွှန်ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိသဒ္ဓေါ-ကို၊ နိဒဿနေ-၌၊ ဒဠဗ္ဗော- အပ်၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရေ - တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ မတန္တ ဇိဝိတာ သေယျောတိ အာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊ အတ္တိ- ၏၊ တံ ဝါကျ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ- ပြီ။

စံ ဝောဒေမိ - ဝောဒနာဦးအံ၊ ဧတ္ထ တေသ္မိ ဝါကျေ - ဤ ဣတိစိတ္တမနော ဟူသောဝါကျ၌၊ မနောတိ ဣဒမ္ပိ- မနောဟူသော ဤသဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သော အနက်သည်လည်း၊ အတ္ထတော - အဘိဇ္ဇေယျတ္ထအားဖြင့်၊ ဝိတ္တမော နန-

စိတ်သာလျှင် မည်သည် မဟုတ်ပါလော့၊ အထ- ထိုသို့ စိတ်သာလျှင်ပြင်ပါလျက်၊
ကသွာ-ကြောင့်၊ မနောတိ ဣဒမ္ပိ-(လိုက်) ပုဒ်ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ငုတ္တိ-
သနည်း၊ ဣတိ အနုဿောဂ ဘာဝတော- ဤသို့ အထပ်တပ် မေးအပ်သည်အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဣစ္ဆာတိအာဒိ- သော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ- ပြီ။

စိတ္တဿ အတ္ထဒီပနတ္ထံ ငုတ္တန္တိ - ကား၊ စိတ္တသင်္ကပ္ပေါတိ အာဒိသု- ကုန်သော၊
ပဿာဂေသု-တို့၌၊ စိတ္တသဒ္ဓေါ - သည်၊ ဝိစိတ္တာဒိအတ္ထော - ဝိစိတ္တ အစရှိသော
အနက်ရှိသည်၊ ဟောတိဝိယ- ကဲ့သို့၊ တထာ- တူ၊ အယံ စိတ္တသဒ္ဓေါ-ဤ ဣတိစိတ္တ
မနော၌ရှိသော စိတ္တသဒ္ဓါသည်၊ ဝိစိတ္တာဒိအတ္ထော-ရှိသည်၊ န ဟောတိ - ဖြစ်၊
အထ ခေါ- အဟုတ်သော်ကား၊ ဝိညာဏဝစနော- ဝိညာဏ်ကို ဟောတတ်၏၊ ဣတိ
တသွာ-ကြောင့်၊ တဿ စိတ္တသဒ္ဓဿ ၏၊ အတ္ထဒီပနတ္ထံ - ငှါ၊ မနောတိ ဣဒမ္ပိ-
(လိုက်)ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ငုတ္တိ- အင်ပြီ၊ ဣမိနာ ဝါကျေန- ဤ
ဣစ္ဆ မနောတိ ဣဒံ အစရှိသောဝါကျဖြင့်၊ ပုနရုတ္တိဒေါသာဘာဝံ ပုနရုတ္တိဒေါသ
မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ ဒဿေတိ- ၏။

ကထံ-သို့၊ ဧတံ မနောတိ ဣမဿ တဿ စိတ္တသဒ္ဓဿ အတ္ထဒီပနတ္ထံ ဣတ္ထိ-
မနောဟူသော ဤပုဒ်ကို ထိုစိတ္တသဒ္ဓါ၏အနက်ကိုပြခြင်းငှါ ဟောတော်မူအပ်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဝိညာဏတိ- သနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော- ဤသို့မေးအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတေနောဿာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊
တံ ဝါကျ- ကို သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ- ပြီ။

≡ အဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ စိတ္တော - ဆန်းကြယ်သော၊ နာနပ္ပကာရကော-
အထူးထူး အပြားပြား များစွာသော၊ သင်္ကပ္ပေါ- အကြံအစည်သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊
ဣတိတသွာ - ကြောင့်၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ စိတ္တသင်္ကပ္ပေါ- မည်၏၊ ဟိ တံ
ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ - အံ၊ နာဟံ ဘိက္ခဝေ ၊ ပ၊ တိရစ္ဆာနဂတောတိအာဒိသု-
ကုန်သော၊ သုတ္တေသု - ဘုရားဟောဖော် ပါဠိတော်တို့၌၊ စိတ္တသဒ္ဓေါ - သည်၊
ဝိစိတ္တတ္ထော-ဆန်းကြယ်သောအနက်ရှိသည်၊ ဟောတိဝိယ-ကဲ့သို့၊ တထာ ထို့ အတူ၊
ဣစ္ဆ တေသ္မိံ ပဒေ - ဤစိတ္တသင်္ကပ္ပေါ ဟူသောပုဒ်၌၊ အယံ စိတ္တသဒ္ဓေါ - သည်၊
ဝိစိတ္တတ္ထော-ရှိသည်၊ ဟောတိ- ၏။

အနက်။ ။ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ဣဒံ ဣမေ တိရုစ္ဆာနဂတာ-တို့သည်၊ စိတ္တာယထာ - ဆန်းကြယ်ကုန်၏သို့၊ ဘိက္ခုဝေ - တို့၊ ဧဝံ တဿ - လို့အတူ၊ စိတ္တံ- ဆန်းကြယ်သော၊ အညံ-တိရုစ္ဆာန်မှတပါးသော၊ ကေနိကာယမ္ပိ-တခုသောနိကာယ်ကိုလည်း၊ အဟံ-သည်၊ န သမနုပဿာမိ-မြင်တော်မူ။

တေန-ကြောင့်၊ ဝိစိတ္တသင်္ကပ္ပေတိ- ဟူ၍၊ သင်္ကဟကင်္ခရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ စက္ကာပိ ဣတိသဒ္ဓေါ အာဟရိတဗ္ဗောတိ-ဟူသည်ကား၊ စိတ္တသင်္ကပ္ပေတိ ဣမသ္မိပဒေပိ-ပုဒ်၌လည်း၊ အဓိကာရဝသေန- လိုက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ကို၊ အာဟရိတဗ္ဗော- ဆောင်အပ်၏၊ ဟိ သစ္စံ- မှန်၏၊ဣတိစိတ္တသင်္ကပ္ပေတိ- ဟူ၍၊ ဧဝံ - သို့၊ အဝုတ္တမ္ပိ - သော်လည်း၊ ဣဒံ ဣတိဝစနံ - ဤဣတိသဒ္ဓါသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တမေဝ- သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ- အပ်၏။

စ- ဆက်၍သိဦးအံ့၊ စက္က တေသ္မိပဒေ-ဤ စိတ္တသင်္ကပ္ပေဟူသောပုဒ်၌၊ သင်္ကပ္ပေတိနာမံ-ဟူသောအမည်သည်၊တက္ကော ဝိတက္ကော သင်္ကပ္ပေတိ အာဒိသု ဝိယ-တို့၌ကဲ့သို့၊ ဝိတက္ကသော - ၏သာလျှင်၊ န နာမံ- အမည်မဟုတ်၊ အထ ခေါ-ကား၊ တဿ ဝိတက္ကဿ စ-ထိုဝိတင်္က၏လည်းကောင်း၊ အညေသဉ္စ-တပါးသော သညာ အစရှိသည်တို့၏ လည်းကောင်း၊ နာမံ-တည်း၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ ဒသောတုံ- ပြခြင်းငှါ၊သင်္ကပ္ပေတိအာဒိ-ကို၊သင်္ကဟကင်္ခရေန-သည်၊အာရဒ္ဓံ-အားထုတ်အပ်ပြီ။

သံဝိဒဟနမတ္တဿာကိ-ကား၊ သညာစေတနာဝိတက္ကသင်္ခါတဿ- ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗဿ- သော၊ သံဝိဒဟနဿ- ၏။ ။ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ- အံ့၊ စက္က တေသ္မိပဒေ- ဤသံဝိဒဟနမတ္တဿ ဟူသောပုဒ်၌၊ နိဝိဇ္ဇော- တည်သော၊ မတ္တသဒ္ဓေါ-သည်၊သာမညတ္ထော-အနက်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ကေသုဝိယ-အဘယ် ပြယုဂ်ကဲ့သို့ မှတ်ရမည်နည်း၊ ပြာဟူဏမတ္တံ ဘောဇေတိတိ အာဒိသု ဝိယ-အစရှိသော ပြယုဂ်တို့၌ကဲ့သို့ မှတ်လေ။

အနက်။ ။ပြာဟူဏမတ္တံ-ပုဏ္ဏားနှင့်ဘူသု လူအပေါင်းကို၊ဘောဇေတိ-စားစေ၏။

တေန- ကြောင့်၊ တဉ္စ သံဝိဒဟနန္တိအာဒိ- သော၊ ယံ ဝါကျံ- သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ- ကို၊ သင်္ကဟကင်္ခရေ- သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ ဣမိနာ ဝါကျေန- ဤ တဉ္စ သံဝိဒဟနံ အစရှိသော ဝါကျဖြင့်၊ စက္က တေသ္မိပဒေ - ဤ သံဝိဒဟနမတ္တဿ ဟူသောပုဒ်၌၊ သံဝိဒဟနံနာမံ- မည်သည်၊ န ဝိဓာနံ- စီရင်လုပ်ကိုင်ခြင်းမဟုတ်၊

ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ- ကိုး၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ ဒဿေတိ- ဟိ၊ အဓိပ္ပာယောနာမ- အလိုသည်သည်၊ ဝိတက္ကော- သည်၊ ဟောတိ- ဟိ။

ဥစ္စာဝစေန ကာရဏေနာတိ - ကား၊ မဟန္တာ မဟန္တေန - အမြတ် အယုတ် ဖြစ်သော၊ ဥပါယေန - ဖြင့်။ ။ တတ္ထ တသ္မိံ ဒုဗ္ဗိမေ ဥစ္စာဝစေ ကာရဏ - ထိန္တပပါး အပြားရှိသော အမြတ်အယုတ်ဖြစ်သော အကြောင်း၌၊ တာဝ- စွာ၊ မရဏဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏေန - သေခြင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်း၌၊ ဇိဝိတေ- အသက်၌၊ အာဒိနဝဒဿနဝသေန- အပြစ်ကိုပြခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝစာ ကာရတာ- ယုတ်ညံ့သော အခြင်းအရာ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ မရဏ ဝဏ္ဏတဏနဝသေန- သေခြင်း၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥစ္စာကာရတာ- ကိုး၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

ပန- အဗ္ဗိတတန်၊ ဖြစ်သင့်ဟန်ကို၊ ဖော်လှန်ထုတ်ကာ၊ ပြုကိုပါအံ့၊ သမာဒပနေ- ဆောက်တည်စေခြင်း၌၊ မုဋ္ဌိဇာဏနိဗ္ဗေယနာဒိဟိ - လက်ဆုပ်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ ဒူးဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝါ- လက်သီးနှင့်ထိုးခြင်း၊ ဒူးနှင့်တိုက် ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မရဏသမာဒပနဝသေန- သေခြင်းကို ဆောက်တည်စေ ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ- သေခြင်းငှါ ဆောက်တည်စေခြင်း၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ဥစ္စာကာရတာ- ကိုး၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဧကတော-တက္ကနက်၊ တဉ္ဇန္တဿ- စားစဉ်၊ ဝါ- စားသောသူကို၊ နခေ- လက်သည်း၌၊ ဝိသံ- အဆင်ကို၊ ပက္ခိပိတွာ- ထည့်၍၊ မရဏဒိသမာဒပနဝသေန- သေခြင်းအစရှိသည်ကို ဆောက်တည်စေခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝစာကာရတာ- ကိုး၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ- အပ်၏။

ဧဝံ သို့၊ အသာဓာရဏဝိနိစ္ဆယံ - ကိုး၊ ဝတွာ- ၍၊ ဣဒါနိ - ၌၊ သာဝာရဏ ဝိနိစ္ဆယံ - ကိုး၊ ဒဿေတံ - ငှါ၊ ဝေသာလိသန္တိအာဒိ* - အရှေ့သောပါဌ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ- ဟိ၊ ဩပါတက္ခဏနာဒိသု ဒုက္ခန္တိ ဧတ္ထ ပါဠေ- ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော - ကိုး၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဇာတပသဝိ* - ကိုး၊ သစေပိ ခဏတိ - အံ့၊ ဧဝံဓဏန္တေပိ* သော်သည်း၊ ပါဏာတိပါကဿ - ဟိ၊ ပုဗ္ဗပယောဂတ္တာ-ကြောင့်၊ ပယောဂေ ပယောဂေ- ၌၊ ဒုက္ခဋ္ဌိ-သည်၊ ဟောတိ- ဟိ၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟော - လူ၏ကိုယ်နှင့်တူသောကိုယ်ရှိသော၊ နာဂသုပဏ္ဏာဒိသဒိသော- နဂါး၊ ဂဠုန် အစရှိသည်တို့နှင့် တူသော၊ တိရစ္ဆာနဂတော - တိရစ္ဆာန်တည်း၊

တိရစ္ဆာန်ဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟော- လူ၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိသော တိရစ္ဆာန်၊
ယက္ခော စ-ဘိလူးလည်း၊ ပေတောစ-ပြိတ္တဝါလည်း၊ တိရစ္ဆာန်ဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟောစ-
လည်း၊ ယက္ခပေတတိရစ္ဆာန်ဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟာ - တို့၊ တေသံ ယက္ခပေတတိရစ္ဆာန်
ဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟာနံ - တို့၏၊ (ဒုက္ခပုတ္တိယံ - ခွဲပေ)။

တထာတိ ဣမိနာ ပဒေန - ဖြင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ - ကို၊ သင်္ကဟကာရော - သည်၊
အဘိဓိသတိ-၏၊ ဣဒါနိ - ခွဲ၊ ဣမိနာ နဒယနာတိ အာဒိနာ - သော၊ ပါဠိ-
ဖြင့်၊ အပဿေနသံဝိဇာနာဒိသုပိ - တံကမ္ပိယျဉ်ချပ်စီရင်၍၊ အစရှိသည်တို့၌လည်း၊
ယထာဝုတ္တအာပတ္တိဘေဒံ - အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အ-ပတ် အပြားကို၊
သင်္ကဟကာရော - သည်၊ အဘိဓိသတိ - ညွှန်ပြ၏၊ သဗ္ဗတ္တာတိ-ကာ၊ အပဿေန
သံဝိဇာနာဒိသု - ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု - ကုန်သော၊ ပယောဂေသု-တို့၌။

ဣဒါနိ - ခွဲ၊ အနာပတ္တိ- ကို၊ ဒေသေတံ- ၄၊ အသဒ္ဓိစ္စာတိအာဒိ- အစရှိသော
ပါဠိကို၊ သင်္ကဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏၊ စ- စဉ်၊ ငယ်အထူး၊ မိန့်ဆိုညီအံ့၊
တ္ထေ တေသ္မိ ပါဠိ- ခွဲ၊ အသဒ္ဓိစ္စာတိ ဣဒံ ပဒံ- ကို၊ မရဏသံဝတ္တနိကဥပက္ကမဿ-
သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော လုံ့လပယောဂကို၊ အသလ္လကွဏံ- မမှတ်သားခြင်း
ကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ သင်္ကဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊
အဇာနန္တဿာတိ ဣဒံ ပဒံ - ကို၊ မရဏသံဝတ္တနိကဥပက္ကမဿ - သေခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သော အဆောက်အဦကို၊ အဇာနန္တံ - မသိခြင်းကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊
သင်္ကဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

န မရဏာဓိပ္ပာယဿာတိ ဣဒံ ပဒံ- ကို၊ ဥပက္ကမံ - လုံ့လပယောဂကို၊ ဇာနန္တ
ဿာပိ- သိပင်သိသော်လည်း၊ ဝါ- သိ-သော ရဟန်း၏လည်း၊ မရဏာဓိပ္ပာယဿ-
သေစေလိုခြင်း၏၊ အဘာဝံ - ကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ သင်္ကဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-
အပ်သည်၊ ဟောဘိ-၏၊ ဇေန- ကြောင့်၊ အသဒ္ဓိစ္စာတိအာဒိ- သော၊ ယံ ဝါ-
သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံ ဝါ-ကို၊ သင်္ကဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ အစေအေ
တောဘိ- ကာ၊ အသလ္လကွေတွာ- မမှတ်သားမူ၍၊ ဝိရုဋ္ဌိတွာ - ချုတ်ယွင်း၍၊ ဣတိ
ဣဒံ သတ္ထဘေတံ- သည်၊ ဝါ- ကို၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောဘိ- ၏။

မုသလုဿပန ဝတ္ထုသ္မိ ဝိယာတိ- ကာ၊ တေန ဝေါပန သိဓယေန - ခွဲ၊
အညတရော-သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ဘတ္တေ - ဆွမ်းကိုယူကာ၊ သိုးဆောင်ရာ၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဂ္ဂ ဟု၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်၊ ဆွမ်းစားစေရပ်၌၊ အန္တရဃရေ-
 ရွာတွင်း၌၊ အာသနံ- နေရာကို၊ ပညာပေန္တော - ခင်းသည်ရှိသော်၊ ဝါ- သော၊
 အညတရော- သော၊ အိက္ခု- သည်၊ မုသလေ- ကျည်ပွေ့ကို၊ ဥဿိတေ- အထက်
 စွင့်စွင့်၊ မြင့်မြင့်မတ်မတ် စိုက်ထောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ- သော၊ မုသလေ-
 တွင်၊ ကေ - သော၊ မုသလံ - ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ - ကိုင်လေပြီ၊ ဒုတိယော - သော၊
 မုသလော - သည်၊ ပရိဝတ္တိတွာ - လဲ၍၊ အညတရဿ - သော၊ ဒါရကဿ -
 သူငယ်၏၊ မတ္တကေ - ထိပ်ထက်၌၊ အဝတ္ထာသိ - ဖိလေပြီ၊ သော ဒါရကော-
 သည်၊ ကာလံ - သေခြင် ကို၊ ဝါ- သောရာ ကာလကို၊ အကာသိ - ပြီ၊ တဿ
 အိက္ခုနော- အား၊ ကုဏ္ဍုစုံ- နေင်တတဖန်၊ ပူပန်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ- ပြီ။

အိက္ခု- ရဟန်း၊ တံ- သင်သည်၊ ကိံ စိတ္တော- အဘယ်သို့သော စိတ်ရှိသည်၊
 အသိ- နည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ဘဂဝါ- သည်၊ ပုစ္ဆိ- ပြီ၊ ဘဂဝါ- ဘုရား၊ အဟံ-
 သည်၊ အသဉ္စိစ္စ- သေစေလိုသော စေတနာဖြင့် မစေ့ဆော်မူ၍၊ မုသလံ- ကို၊
 အဂ္ဂဟေသိ- ပြီ၊ ဣတိ- သို့၊ အဝေါစ- ပြီ၊ အိက္ခု- ရဟန်း၊ အသဉ္စိစ္စ- ၍၊ မုသလံ-
 ကို၊ ဂဏန္တဿ - သော၊ တေ- အား၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ ဣမသ္မိံ
 ဝတ္ထုသ္မိံဝိယ- ၌ကဲ့သို့၊ (မဘေပိ အနာပတ္တိ- ၌ဇေ။)

ဝိသဂတပိဏ္ဍပါတဝတ္ထုသ္မိံ ဝိယာတိ- ကား၊ တေန ခေါပန သမယေန - ၌၊
 အညတရော - သော၊ ပိဏ္ဍစာရိကော- ဆွမ်းအကျိုးငှါ လှည့်လည်သော၊ အိက္ခု-
 သည်၊ ဝိသဂတပိဏ္ဍပါတံ - အဆိပ်နှင့်ရောသော ဆွမ်းကို၊ လဘိတွာ - ရခဲ့၍၊
 ပဋိက္ကမနံ- ဆွမ်းစားစေရပ်သို့၊ ဟရိတွာ - ၍ အိက္ခုနံ - တို့အား၊ အဂ္ဂကာရိကံ -
 ဆွမ်းဦးကို၊ ဝါ - ဆွမ်းဦး အလှူကို၊ အဒါသိ - ပြီ၊ တေ အိက္ခု - တို့သည်၊
 ကာလံ- ကို၊ အကံသု- ကုန်ပြီ၊ တဿ ပိဏ္ဍစာရိကဿ အိက္ခုနော- အား၊ ကုဏ္ဍုစုံ-
 သည်၊ အဟောသိ - ပြီ၊ အိက္ခု- ရဟန်း၊ တံ- သည်၊ ကိံ စိတ္တော- သည်၊ အသိ-
 သနည်း၊ ဣတိ သို့၊ ပုစ္ဆိ - ပြီ၊ ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ - သည်၊
 န ဇာနာမိ - အဆိပ်ပါ၊ မပါ မသိပါဘုရား၊ ဣတိ - သို့၊ အဝေါစ - ပြီ၊ အိက္ခု -
 ရဟန်း၊ အဇာနန္တဿ - အဆိပ်ပါ၊ မပါမသိသော၊ တေ - အား၊ အနာပတ္တိ -
 အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံဝိယ- ကဲ့သို့။

ဘေသဇ္ဇဝတ္ထုသ္မိံဝိယာတိ- ကား၊ တေန ခေါပန သမယေန-၌၊ အညတရာ-
 သော၊ ဝဉ္ဇျာ-မြှူသော၊ ဝါ- အပျိုရေ မပျက်သဖြင့် လင်ကို ဖွဲ့ယှက်တတ်သော၊

ဣတ္ထိ- သည်၊ ကုလူပကံ - အိမ်သို့ကပ်တတ်သော၊ ဘိက္ခု- ကို၊ တေံ ဝစနံ - ကို၊ အဝေါစ - ပြို၊ ကိံ အဝေါစ - သနည်း၊ အယျ - အရှင်ဘုရား၊ ဣဃံ အာရော စေမိ - သူများကို မသိပါစေနှင့် လျှောက်ထားပါရစေဦး၊ အတံ- သည်၊ ယေန ဘေသဇ္ဇေန - ဖြင့်၊ ဝိဇာယေယျံ - သားဖွားရာ၏၊ တံ - သည်၊ တံ ဘေသဇ္ဇံ- ကို၊ ဇာနာဟိ - လော၊ ဣတိ- သို့၊ အဝေါစ- ပြို၊ ဘဂိနိ - နှမ၊ သုဠ - ကောင်းပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော- ရှိ၊ တဿာ အညတရိဿာ ဝဉ္ဇာယ ဣတ္ထိယာ - အား၊ ဘေသဇ္ဇံ- သားဖွားကြောင်း ဖြစ်သော ဆေးကို၊ အဒါသိ- ပြို၊ သာ ဣတ္ထိ- သည်၊ ကာလံ - ကို၊ အကာသိ - ပြို၊ တဿ ကုလူပကဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ကုက္ကုစ္စံ- သည်၊ အဟောသိ- ပြို၊ ဘိက္ခု- ရဟန်း၊ တေ - အား၊ ပါရာဇိကဿ- ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ- ဖြင့်၊ အာပတ္တိ - အာပတ်သင့် ၏၊ ဣတိ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံဝိယ- ခွဲကဲ့သို့။

ဣဓ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ- ဤတတိယ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဒိကမ္ပိကာ- အာဒိကမ္ပိကနိယုတ္တတို့ကား၊ အညမညံ- အချင်းချင်း၊ ဇီဝိတာ- မှ၊ ဝေါရောဇိတ ဘိက္ခု - ချအပ်သော ရဟန်းတို့တည်း၊ ဝါ - ချတတ်သော ရဟန်းတို့တည်း၊ တေသံ အာဒိကမ္ပိကာနံ - တို့အား၊ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်၊ အဝသေသာနံ- ကုန်သော၊ မရဏဝဏ္ဏသံဝဏ္ဏနာဒိနံ သေခြင်း၌ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းပြောဆို ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ- တို့အား၊ အာပတ္တိယေဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ၏။

ရာဇာနော - မင်းတို့သည်၊ စောရံ - ကို၊ ဒိသ္မာ - ကုန်၍၊ ဝါ - သေ၍၊ ဟသမာနာပိ - ပြုံး၍ ရယ်မော ကြကုန်လျက်လည်း၊ တုမေ - တို့သည်၊ ဂစ္ဆထ - ကုန်လော့၊ နံ စောရံ - ကို၊ သာတေထ - သတ်ကုန်လော့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တိ နနု - ဆိုကြကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အထ- ထိုသို့ ပြုံး၍ရယ်မော ပြော ကုန်လျက်၊ ကထံ-အဘယ်သို့၊ ဝါ- ကြောင့်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ- သည်၊ ဒုက္ခဝေဒနံ- သည်၊ ဟောတိ- သနည်း၊ ဣတိ အယံ-သည်ကား၊ စောဒနာ- တည်း၊ ရာဇာနော- တို့သည်၊ စောရံ-ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဟသမာနာ-ကုန်လျက်၊ ဂစ္ဆထ နံ သာတေထာတိ- ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ- ကုန်သည်ကား၊ သစ္စံ- မှန်ပါ၏။

ပန-ထိုသို့ပင်မှန်သော်လည်း၊ (တနည်း) ပန ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တေသံ ရာဇနံ- တို့၏၊ သော ဟာသော-ထိုရယ်၍ခြင်းသည်၊ ဝါ- ထိုရယ်၍ကြောင်းဖြစ်သော စိတ်သည်၊ အညဝိသယော-မာရေတဗ္ဗ သတ္တဝါသင်္ခါရမှ တမျိုးတခြားတပါးကို

အာရုံပြုသည်။ ဟောတိ - ၏၊ သန္နိဋ္ဌာပကစတနာ - သတ်ခြင်း သေစေခြင်းကို ပြီးစေတတ်သော စေတနာသည်။ ဒုက္ခဝေဒနာသမ္ပယုတ္တဘဝ - ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ ဒုက္ခ ဝေဒနံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ သောဓနာ - တည်း၊ ဟိ - သကဝစန၊ ပြစ်ဒေါသ၌ ရှင်းပြပယ်ဘိ၊ ကျမ်းကိုညှိအံ့၊ သမန္တပါသဒိကာယံ - ၌၊ သစေပိ ဟိ ၊ ပ၊ ပုထုဇ္ဇနေဟိတိ - ရှိ၊ ဝါ သော၊ ဧတံ ဝစနံ - ကို၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ ဟိ သစ္စံ-မှန်၏၊ သိရိသယနံ-အသရေရှိသောနေရာထက်သို့၊ အာရုဇ္ဈော- တက်ရောက်နေထိုင်လျက်၊ ရဇ္ဇသမ္ပတ္တိသုခံ - ပြည်၏ စံည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော - ခံစားသော၊ ရာဇာ - သည်၊ ဒေဝ - အရှင် ငင်းကြီး၊ အမေဟိ-(ထည့်) တို့သည်၊ စောရော- ကို၊ အာနိတော- ဆောင် အပ်ပါ၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝုတ္တေ - သံတော်ဦး တင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဂစ္ဆထ- ကုန်၊ တံ စောရံ- ထိုညဉ့်ငှက်သမုတ် ခိုးသူယုတ်ကို၊ သာတေထ-ကုန်လော့၊ ဣတိ- သို့၊ ဟသမာနော- လျက်၊ သစေပိ ဘဏတိ- အံ့၊ ဧပံဘဏန္တေပိ- သော်လည်း၊ ဒေါမနဿစိတ္တေနဝ- ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဏတိ- ၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ ပန- ထိုသို့ပင် ဒေါမနဿစိတ်ဖြင့် ပြောပါ သော်လည်း၊ သုခဝေဂိကိဏ္ဍတ္တာစ- သုခဝေဒနာနှင့် ရောပြွမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပဗန္ဓာဘာဝါစ - သုခဝေဒနာ၏ အဆက်ပြတ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဧတံ ဘဏနံ- ဤသို့ ဒေါမနဿစိတ်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းကို၊ ပုထုဇ္ဇနေဟိ-တို့သည်၊ ဒုဇ္ဇာနံ- သိနိုင်ခဲ၏။

ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ • (ဤ၌ ဣတိ တခု လောပ ဟု မှတ်) ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ- အပ်၏။

တတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ- ပြီ။

၄ - စတုတ္ထပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ

အနုဘိဇာနန္တိ- ကား၊ န အဘိဇာနံ - သိတတ်သူ မဟုတ်ပါလျက်၊ ဝါ- မသိပါလျက်။ ။ ဟိ - သကသန္တာနေ အစရှိသောစကားကို ဖွင့်ဆိုရခြင်း၏

အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ယေန ပုဂ္ဂလေန-
 သည်၊ ယော ဓမ္မော - သည်၊ ဝါ- ကို၊ အဓိဂတော - ရအပ်သိအပ်သည်၊ ဟောတိ-
 ၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ - ယုံရတတ် သံတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါကဋ္ဌော-
 ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ သကသန္တာနေတိအာဒိ -သော၊
 ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကရော - သည်၊
 အာဟ- ပြီ။

ဥတ္တရိမနုဿာနန္တိပဒဿ - ၏၊ ပကဘိ မနုဿေဟိ - သ၊ မန်လူတို့ထက်၊ ဥတ္တရိ
 ဟာနံ - အထူးသဖြင့် မြတ်ကုန်သေ ၊ မနုဿာနံ - တို့၏၊ ဥက္ကဋ္ဌ မနုဿာနံ -
 လွန်မြတ်သောလူတို့၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော' -အပ်၏၊ ဓမ္မန္တိ-
 ကား၊ မဟဂ္ဂတလောကုတ္တရတူတံ - မဟဂ္ဂုတ်၊ လောကုတ္တရာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 အဓိဂမဓမ္မ- ရအပ် သိအပ်သောတရားကို၊ အယဝါ- ကမ္ပဘေရယဂဗ္ဘ ဗျာဓိကရဏ
 သမာသမ္ပတပါး၊ ဗျာဓိကရဏဂဗ္ဘ အဗျယိဘောသမာသံ ဝေနေဟံကို ဆိုဦးအံ့၊
 မနုဿဓမ္မာ- လူတို့၏တရားထက်၊ ဥတ္တရိ- မြတ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊
 ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော- မည်။။

ဘာဝနာမနုသိကာရေန - ပွားများခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်းနှင့်၊ ဝိနာ - ၍၊
 ပကဘိယာ - ပကတိအားဖြင့်၊ မနုဿေဟိ - တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗော - ဖြစ်စေ
 အပ်သော၊ ဒဿ ကုသလကမ္မပယဓမ္မော - သယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပယတရား
 သည်၊ မနုဿဓမ္မောနာမ - မည်၏၊ ဟိ တံ ပါပဒ္ဓိ ကရိယာမိ - အံ့၊ (တနည်း)
 ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ ယော ဒဿကုသလကမ္မပယဓမ္မော - ကို၊ ဝါ- သည်၊ မနုဿာနံ-
 တို့၏၊ စိတ္တာဓိဋ္ဌာနမတ္တေန - စိတ်သောက်တည်ကုန်၍ဖြင့်၊ ဣဉ္ဇနတော - ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံ မနုဿာနံ - တို့၏၊ ဝါ တို့သည်၊ (ဤ၌ တေသံ
 သော ဘာဝိတဓမ္မောဝိယ - ဟု အရှိများ၏၊ သော ပိုသည်)၊ ဘာဝိတဓမ္မောဝိယ-
 သို့၊ ဌိတော- ဟည်၏၊ ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ တဿာ- မနုဿဓမ္မဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-
 သည်၊ ဝုဗ္ဗော- အပ်ပြီ။

ဝ - ပုဗ္ဗဝါ ဗျ၊ လိနတ္ထိ၊ နှင်းပြရန်ချက်၊ စကားဆက်ပြ၊ ပနိမြက်တပနိ၊
 အားထုတ်ပြန်အံ့၊ ဣ တေသို့' ပဒေ - ၂၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော ဟူသော
 ပုဒ်၌၊ မနုဿဂ္ဂဟကံ - မနုဿသဒ္ဓါကို၊ တဿ ဘသကုသလ ကမ္မပတဓမ္မာဘ

(ထည့်) - ခါ၊ ဘေသု မနုဿေသု - တို့၌၊ ဗဟုလံ - များစွာ၊ ပဝတ္ထနတော -
 ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊ ဈာနာ
 ဒိကံ - သည်၊ တဗ္ဗိဒုရံ - ထိုမနုဿဓမ္မမှ ဝေးသည်တည်း၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊
 တတုတ္တရံ - မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာတိ ဝစနတ္ထေန - ဟူသော
 ပဉ္စမိတပ္ပရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော - မည်၏၊ တံ ဥတ္တရိ
 မနုဿဓမ္မံ - ကို၊ ဣတိဝေဓိ - သို့လည်း၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဃေ - ၌၊ အတ္ထော - ကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏၊ သမုဒါစရန္တေတိ - သည်ကား၊ အာရောစေန္တော - ပြောဆိုသော
 ရဟန်းသည်၊ (ဥပနေတိ - ၌စပ်)။

လောကိယလောကုတ္တရာ - သော၊ သဗ္ဗာဝ - သော၊ ပညာ - ကို၊ ဉာဏန္တိ - ဟူ၍၊
 ကိဉ္ဇာပိ ဝုစ္စတိ - အပ်၏၊ ပန - သော်လည်း၊ ဣမ ဣမသ္မိံ အင်္ဂါရေ - ၌၊ မဟဂ္ဂတ
 လောကုတ္တရာဝ - သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပညာ - ကို၊ ဉာဏန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ -
 သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ကိလေသေဟိ - တို့မှ၊ အာရကတ္တာ - ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပရိသုဒ္ဓတ္ထေန - ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖင်ကြယ်သော အနက်သဘောအားဖြင့်၊ အရိယံ -
 မည်၏၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ အရိယံ ဝိသုဒ္ဓံ ဥတ္တမန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ -
 သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ပါဌေ - ဤ အရိယံ ဝိသုဒ္ဓံ
 ဥတ္တမံ ဟူသောပါ၌၌၊ အရိယသုဒ္ဓေါ - သည်၊ သုဒ္ဓပရိယာယော - သုဒ္ဓသဒ္ဓါ၏
 ပရိယာယ်တည်း၊ လောကုတ္တရာပရိယာယော - သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်။

ဈာနာဒိဘေဒေတိ ဧတ္ထ ပဒေ - ၌၊ ဌိတေန - သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊
 ဝိမောက္ခော - ကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိ - ကိုလည်းကောင်း၊ သမာပတ္တိ - ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဉာဏဒဿနံ - ဉာဏ်အမြင်ကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဘာဝနာ - မဂ်ကို ပွား
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဖလသစ္စိကိရိယာ - ဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကိလေသပ္ပဟာနံ - ကိလေသကို ပယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ စိတ္တဿ -
 ၏၊ ဝိနိဝရဏတာ - နိဝရဏတို့မှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုညာ
 ဂါရ - ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း၌၊ အဘိရတိ - မွေ့လျော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ -
 သို့၊ ဣမေ ဓမ္မေ - တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ သင်္ဂဟာတိ - ၏။

ဝိညုဿ မနုဿဇာဘိကဿာတိ တေ ဝစနံ - သည်၊ အာရောစေတဗ္ဗပုဂ္ဂလနိဒဿနံ -
 ပြောဆိုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြတတ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ဟိ သစ္စံ - မှန်၏။

(ကာရဏလည်း သင့်)၊ တေဿ ဝိညဿ မနုဿ ဘတိကဿ- အား၊ အာရောစိတေ-
 ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာရောစိတံ- မည်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဒေဝဗြဟ္မာနံ-
 နတ်ဗြဟ္မာတို့အား၊ အာရောစိတေ သော်၊ အာရောစိတံ- မည်သည်၊ နာပိဟောတိ-
 ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ဣတိ- သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ- အပ်၏။

အာရောစေယျာတိ- ကား၊ ဝဒေယျ- ပြောဆိုရာ၏၊ ဝိညာပေသျှ- သိစေရာ၏၊
 ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ- သည်၊ ဝါ- ကို၊ ဝုတ္တံ- အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဝိနာအညာ
 ပဒေသေနာတိ ပါဌဿ-၏၊ ယော ဘိက္ခု- သည်၊ တေ- ၏၊ ဝိဟာရေ- ဌ၊ ဝိဟရတိ-
 ၏၊ သော ဘိက္ခု သည်၊ ပဌမဿ ဈာနဿ- ကို၊ လာဘီ- ရလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ- ၏၊
 ဣတိ အာဒိနာ - သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ အညာပဒေသံ - အညာပဒေသံ - တပါး
 သောသုကို ရည်ညွှန်းခြင်းကို၊ ဝိနာ- ကြည်၍၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်၏၊ ဣဇေတိ ကား၊ ဣတိ ဇာနာမိ ဣတိ ပဿာမိတိ ဣမသ္မိယေဝ ပဒေ-
 ဌ်သာလျှင်၊ တေန ဝုတ္တန္တိ အာဒိ-အစရှိသောဝါကျသည်၊ နိဂဓနံ-နိဂုံးဝါကျတည်း။

သပနုဂ္ဂါဟိယမာနောဘိ - ကား၊ စောဒိယမာနော - စောဒနာအပ်သည်၊
 ယံ ဝုတ္တု- သည်၊ ဝါ- ကို၊ အာရောစိတံ- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ တသ္မိ ဝုတ္တုသ္မိ-
 ကြောင့်၊ (ကေနစိ ဝုတ္တမာနော-၌ စပ်)၊ တေ တယာ- သင်သည်၊ ကိ' ဓမ္မဇာတံ-
 ကို၊ အဓိဂတံ- ရအပ် သိအပ်သနည်း၊ တေ တယာ-သင်သည်၊ ကိန္တိ-အဘယ်သို့၊
 အဓိဂတံ-အပ်သနည်း၊ တေ တယာ- သည်၊ ကဒါ- အဘယ်အခါ၌၊ အဓိဂတံ-
 အပ်သနည်း၊ တေ တယာ- သည်၊ ကတ္ထ- အဘယ်အရပ်၌၊ အဓိဂတံ- သနည်း၊
 တေ တယာ-သည်၊ ကတမေ- ကုန်သော၊ ကိလသာ-တို့ကို၊ ပဟိနာ- ပယ်အပ်ကုန်
 သနည်း၊ ဝံ- သည်၊ ကတမေသံ ဓမ္မာနံ-တို့ကို၊ လာဘီ- ရလေ့ရှိသည်၊ အသိ-
 သနည်း၊ ဣဘိ- သို့၊ ကေနစိ- တဦးတယောက်သည်၊ ဝုတ္တမာနော-သည်၊ ဣတိ
 ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ- ကို၊ ဝုတ္တံ- အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ အသမနုဂ္ဂါဟိယ
 မာနောဘိ- ကား၊ ကေနစိ-သည်၊ န ဝုတ္တမာနော-သည်။

ဘိက္ခုဘာဝေ ဌတော အဘဗ္ဗော ဈာနာဒိနိ အဓိဂန္တုန္တိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊
 သိက္ခာပဒါတိက္ကမဿ-သိက္ခာပုဒ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်း၏၊ အန္တရာယကရတ္တာ၊
 အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊
 ဟိ သစ္စံ-၏၊ အဿ ဘိက္ခုနော- ၏၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ- သည်၊ သဂ္ဂန္တရာယော စေဝ-

နတ်ပြည်၏ အန္တရာယ်သည် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂန္တရာယောဝေဝ - သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဟိ သစ္စံ - ၏၊ သမညံ ဒုပရာမဋ္ဌံ - နိရယာယုပကနု
 တိတိ-ဟူ၍၊ ဝါ- သော၊ ဧတံ ဝစနံ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ငုတ္တံ - အပ်ပြီ၊
 အ-ရမ္မိ-သော၊ သိထိလော ဟိ ပရိဗ္ဗဒော၊ ဘိယျော အာကိရတေ ရဇန္တိ - ဟူ၍၊
 ဝါ-သော၊ ဧတံ ဝစနံ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ငုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ဒုပရာမဋ္ဌံ-မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော၊သမညံ-
 ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ နိရယာယ - ငရဲသို့၊ ဥပကနုတိ - ဆွဲငင်၏။ ။
 ဟိ - စင်စစ်သော်ကား၊ သိထိလော - လျော့လျော့ ကျင့်သော၊ ပရိဗ္ဗ
 ဒေ - ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ - ဌ၊ ဘိယျော - လွန်စွာ၊ ရဇံ-ကိလေ
 သာဟူ မြူသည်၊ ဝါ - ကို၊ အာကိရတေ - ငြိမ်းစေ၏၊ ဝါ-ငြိမ်း၏။

ဘိက္ခုဘာဝေါတိ - ကား၊ ပါရာဇိကံ-ပါရာဇိကအာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတော-ဌ၊
 ဝါ- လျက်၊ အဟံ-သည်၊ သမဏော-သည်၊ အမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိဇာနနတော-
 ဝန်ခံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ - အားဖြင့်၊ ဝေါဟာရမတ္တသိဒ္ဓေါ- အမည်နာမ
 ဝေါဟာရမျှဖြင့် ပြီးသော၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ - သည်။ ။ ဒါနာဒိဟိတိ - ကား၊
 ဒါနသရဏသီလသံဝရာဒိဟိ-ပေးလှူခြင်း၊ ကိုးကွယ်ခြင်း၊ သီလစောင့်ခြင်း အစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်။

အဇာနမေဝေါတိ ဣတ္ထ ပါဌေ - ဌ၊ ဝေါတိသဒ္ဓေါ-သည်၊ အဝဇာရဏဣတ္ထ-
 အလိုမရှိအပ်သော အနက်ကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း ဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော-
 သော၊ နိပါတော - တည်း၊ အဇာနမေဝန္တိပိ - ဟူ၍လည်း၊ ပဌန္တိ - ရွတ်ဖတ်
 ကုန်သေး၏၊ ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ တသ္မိံ ပါဌေ - ထို အဇာနမေဝံ
 ဟူသော ပါဌ်၌၊ ဧဝံ - သို့၊ ဇာနာမိ - ၏၊ ဧဝံ - သို့၊ ပဿာမိ - ၏၊ ဣတိ-သို့၊ အဟံ-
 (ထည့်)သည်၊ အဝစံ-ပြေးခဲ့ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဝစနတ္ထဝိရဟ
 တော တုစ္ဆန္တိ-ကား၊ (ဋီကာတို့၌ ဝစနတ္ထဝိရဟတောတိ - ဟု အရှိများ၏၊ သံဝဏ္ဏ
 နာ ထောက်သော အားဖြင့် မသင့်)၊ ပဌမံ ဈာနံ သမာဓိန္တိ အာဒိဝစနသ-
 အစရှိသော သဒ္ဓါ၏၊ အတ္တဘူတေန-အနက် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဈာနာဒိနာ ဈာနံ
 အစရှိသည်သည်၊ ဝဇ္ဇိတတ္တာ - ကြည်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒကာဒိသည်-

ရေအစရှိသည်မှ ဆိတ်သော၊ ဘာဇနဝိယ - အိုးကဲ့သို့၊ တုန္တ - စျာန် အစရှိသည်မှ ဆိတ်သောစကားကို (ဝိလပိ-၌ပေ)။

ဝိသံဝါဒနပုဏ္ဏောရဿ-ချွတ်ယွင်းခြင်းကို ရှေးရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပရဝိသံဝါဒ ကော-တပါးသော သူကို ချွတ်ယွင်းစေတတ်သော၊ ဝဇီပယောဂေါ ဝါ-သည် လည်းကောင်း၊ ကာယပယောဂေါ ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ မုသတိ မုသနာမ- မည်၏၊ ဘေဒ - ကြောင့်၊ ဝဉ္ဇနာဓိပ္ပာယတော မုသတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ- သည်၊ အာဟ - ပြီး၊ စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဝဉ္ဇနာဓိပ္ပာယော - လှည့်ပတ် လိုခြင်း သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂက္ခဏေစ - မုသား ပြောဆိုသည်မှ ရှေးခဏ၌လည်းကောင်း၊ တံခဏေ စ - ထိုမုသားပြောဆိုရာခဏ၌လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဟိ-သာဓုမှ တပါး၊ သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗေဝါယ ဟောတိ၊ ပ၊ ဘဏ္ဍမိတိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ အဟံ - သည်၊ မုသာ - မုသားသော စကားကို၊ ဘဏိဿံ - ပြောရဘော့အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ အဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ပုဗ္ဗေဝ - ရှေးအဖို့ ၌သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ အဟံ - သည်၊ မုသာ - ကို၊ ဘဏ္ဍမိ - ပြော ဆိုဆဲ၊ ဣတိ - ဤသို့သော အလိုသည်၊ ဘဏ္ဍဿ - အား၊ ဟောတိ - ၏၊ (တနည်း) ပုဗ္ဗေဝ - သာလျှင်၊ အဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ အဟံ - သည်၊ ဘဏိဿံ - အံ့၊ ဣတိ - ဤသို့သော အလိုသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဘဏ္ဍဿ - ၏၊ အဟံ - သည်၊ မုသာ - ကို၊ ဘဏ္ဍမိ - ဆဲ၊ ဣတိ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ဟိ သစ္စံ - ၏၊ ဧတံ ဒွယံ - ဤ ပုဗ္ဗဘာဂက္ခဏ၊ တံခဏတို့၏ နှစ်ခု တို့၏ အပေါင်းသည်၊ အင်္ဂဘူတံ - မုသာဝါဒ၏ အင်္ဂါဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတရံ ပန - တပါး သော ခဏသည်ကား၊ ဟောတု ဝါ မာ ဝါ - ဖြစ်ဖြစ်၊ မဖြစ်ဖြစ်၊ ဧတံ ခဏံ - ထို ခဏသည်၊ အကာရဏံ - မုသာဝါဒ၏ အကြောင်းမဟုတ်။ ။ အဘဏိန္ဒြိယ - ကား၊ ဝိညာပနံ - သိစေခြင်းကို၊ အကာသိ - ပြုမိပြီ။

အညတြ အဓိမာနာတိ - ကား၊ အဓိဂတော - သိအပ်ပြီဟူသော၊ မာနော- ထင်မှတ်ခြင်းတည်း၊ အဓိမာနော - ခြင်း၊ ဝါ - တနည်းကား၊ အဓိဂတော-ရအပ် သိအပ်ပြီးသည်ထက် လွန်ကဲသော၊ မာနော - တည်း၊ အဓိမာနော - ခြင်း၊ ထဒ္ဒ

မောနော- ကြမ်းတမ်းသော ထင်မှတ်ခြင်းသည်၊ အဓိမာနော - မည်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - အဓိမာနောဟူသော ပုဒ်၏ အနက်တည်း၊ ဟံ အဓိမာနော-ကို၊ ဝိနာ- ရှိ၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - အညတြ အဓိမာနော ဟူသော ပုဒ်၏ ဝိဘာဟုတ္ထ နိပါတတ္ထတည်း။

ပန - အာဘော်မခိ၊ ဝေမတိကြောင့်၊ မသိခြင်းရာ၊ ရှင်းရှင်း ကွာအောင်၊ စောဒနာပုဒ်၊ ဆောင်ကာထုတ်အံ့၊ အယံ အဓိမာနော-သည်၊ ကဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ- သနည်း၊ ကဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ - သနည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ တာဝ - ပုထုဇဉ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ အရိယသာဝကဿ - သောတာပန်အစရှိသော အရိယသာဝကအား၊ အယံ အဓိမာနော - သည်၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ- မဖြစ်။

ဟိ ကံ သင်္ခေပံ ဝိတ္ထာရေဿဿေ - အံ့၊ (တနည်း) ဟိယသွာ-ကြောင့်၊ သော အရိယသာဝကော - သည်၊ ဂေ ဖလ နိဗ္ဗာန ပဟိန ကိလေသဘဝသိက္ခကိလေသ ပစ္စဝေက္ခဏေန - မဂ်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ကြွင်းကျန်သော ကိလေသကို ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ သဉ္ဇာတသောမနသော - လွန်စွာ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်၊ အရိယဂုဏပုဋ္ဌိဝေဓေ - အရိယာတို့၏ ဂုဏ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၌၊ နိက္ကခေါ - ယုံမှားမရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သောတာပန္နဒိနံ ကုန်သော၊ အရိယသာဝကနံ- တို့အား၊ အဟံ- သည်၊ သကဒါဂါမိ-သည်၊ အမ္ပိ- ၏၊ ဣတိအာဒိဝသေန - အားဖြင့်၊ မာနော - သည်၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ - မဖြစ်၊ ဒုဿိ လဿ - သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယံ အဓိမာနော-သည်၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ-မဖြစ်။

ဟိသစ္စံ - ၏၊ သော ဒုဿိလော - သည်၊ အရိယဂုဏဓိဂမေ-အရိယာတို့၏ ဂုဏ်ကို ရခြင်း သိခြင်း၌၊ နိရာသောဝ - သွေးချိုဆန္ဒ၊ ကင်းပ သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ သီလဝတောပိ - သီလ ရှိသော်လည်း၊ ပရိစ္စတ္တကမ္မဋ္ဌာနဿ-စွန့်လွှတ် အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှိသော၊ နိဒ္ဒါရာမာဒိ - အိပ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်း အစရှိ သည်ကို၊ အနုယုတ္တဿ - လုံ့လအားသည်၊ ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယံ အဓိ မာနော - (လိုက်) သည်၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ - မဖြစ်။

ပန - ကဿ နုပ္ပဇ္ဇတိ၏ အဖြေမှ တပါး၊ ကဿ ပနာယံ အဓိမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏ အဖြေကို ယှဉ်းအံ့၊ သုခရိသုဒ္ဓသီလဿ - ငြိန်စွာ ပက်ဝန်းကျင်မှ

စင်ကြယ်သော သိလရုံသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ - ဌ၊ အပ္ပမက္ခဿ - မပေလျော့သော၊
 နာမရူပံ - ကို၊ ဝဝတ္ထာပေတွာ - ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ပြီး၍၊ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟေန -
 အကြောင်းတရားကို သိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်၊ ဝိတိဏ္ဏကပ်ဿ - လွန်မြောက် အပ်ပြီး
 သော ဟ်မှားခြင်းရှိသော၊ တိသက္ခဏံ-လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ-
 ဟင်၍၊ သင်္ခါရေ - ဘေဘူမက သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသန္တဿ - သုံးသပ်သော၊
 အာရဒ္ဓဝိပဿကဿ - အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယံ
 အဓိမာနော - သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ - ၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပရိဘာရော-တည်း၊
 တေန - ကြောင့်၊ ယွာသန္တိ အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ
 ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိ' ပစနေ - ထို ဆိုအပ်ပြီးသော သုပရိသုဒ္ဓသိလဿ အပျော်သော
 စကားရပ်၌၊ တိသက္ခဏံ အာရောပေတွာတိ - ကား၊ ကလာပသမ္ပသနဝသေန -
 အပေါင်းအစု၊ သုံးသပ်မှု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနိစ္စာဒိလက္ခဏတ္ထယံ - အနိစ္စ အစ
 ရှိသော လက္ခဏာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းသို့၊ အာရောပေတွာ - တင်၍။ ။
 သမ္ပသန္တဿာတိ - ကား၊ ဝိပဿန္တဿ-အလူးထူး အပြားပြား ရှုတတ်သော။ ။
 အာရဒ္ဓဝိပဿကဿာတိ - ကား၊ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာယ - ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို
 ရှုတတ်သော ဝိပဿနာဖြင့်၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကဿ - အားထုတ်အပ်သော ဝိပဿ
 နာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ။ အာရောတိ - ကား၊ အတ္တနော - ၏၊ သန္တောနေ-၌၊
 ဥပ္ပတ္တိဝသေန - ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပဝတ္ထ - မရောက် အပ်သေးသော
 တရား၌၊ အနဓိဂဘေ - မသိအပ်သေးသောတရား၌၊ ဗုတိ နှံ အတ္ထဘာတံ-သည်၊
 ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပတ္တသညိဘာသင်္ခါတောတိ - ကား၊ မဟာ-သည်၊
 ဥတ္တရိနုဿဓဓမ္မာ - ကို၊ ပဝတ္ထာ - ရအပ် သိအပ်ပြီ၊ ဣတိ ခံသည်ဘာသင်္ခါတော-
 ဤသို့သော အမှတ်သညာရှိသောသူ၏ အပြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အဓိမာနော-သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ - ၏။

စ ဆက်၍ - ဦးအံ၊ အမာနော-သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာ-သော၊ သုဒ္ဓသမာလာဘီဝါ-
 ဝိပဿနာမှ မဆရာမသွက် သက်သက်သော သမာဓိကို ရရှိသောသူသည်
 လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓဝိပဿနာလာဘီဝါ - သမာဓိနှင့် မဆရာမသွက် သက်သက်
 သော ဝိပဿနာကို ရရှိသောသူသည် လည်းကောင်း၊ အတ္တရ - အရဟတ္တ

ဖိုလ်၏ အကြား၌၊ ဌပေတိ - လားငါ။ (လာဘ်ဟု ရှိသော် ပုစ္ဆာဝါကျမှ အယံ အဓိမာနော-ဟူသောကတ္တာလိုက်၍ ဌပေတိ- ကို တည်ငေါ-ဟုပေး၊)ဟိ သစ္စံ ၏၊ သော သုဒ္ဓသမထလာဘိ ဝါ- သည်လည်းကောင်း၊ သော သုဒ္ဓဝိပဿနာလာဘိဝါ- သည်လည်းကောင်း၊ ဒသ ဝါ ဝဿာနိ - ဆယ်နှစ်တို့ ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝိသမ္ပိ ဝဿာနိ-လည်းကောင်း၊ တံ သမ္ပိဝဿာနိ-လည်းကောင်း၊ ကိလေသသမုဒါစာရံ- ကိလေသာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အပဿန္နော - မမြင်သည်၊ ဟုတွာ ၍၊ အဟံ - သည်၊ သောတာပန္နော - သည်၊ အမှိ - ၏၊ ဣတိဝါ - ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ - သည်၊ သကဒါဂါမိ- သည် အမှိ - ၏၊ ဣတိ ဝါ - လည်းကောင်း၊ အဟံ - သည်၊ အနာဂါမိ - သည်၊ အမှိ-၏၊ ဣတိ ဝါ - ဤသို့ လည်းကောင်း၊ မညတိ အောက် မေ့ မှတ်လင်တတ်၏။

ပန - အပ္ပိတတန်၊ ဖြင်သင့်ဟန်ကို၊ ပေလုန်ထုတ်ကဲ့၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ သမထ ဝိပဿနာလာဘိ - သည်၊ အရဟတ္တယောဝ - အရဟံ၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဌပေတိ- ၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ တဿ သမထ ဝိပဿနာလာဘိနော - အား၊ ဝါ - သည်၊ သမာဓိဗလေန - သမာဓိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကိလေသာ - တို့သည်၊ ဝိက္ခမ္ဘိတာ- ပယ်ခွါအပ်ကုန်သည်၊ ဝိပဿနာဝသေန - အားဖြင့်၊ သင်္ခါရာ-တို့သည်၊ သုပ္ပ ရိဂ္ဂဟိတာ - ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ တဿာ- ကြောင့်၊ သဠိပိဝဿာနိ - အနှစ်ခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အသီတိပိ ဝဿာနိ-လည်းကောင်း၊ ကိလေသာ - တို့သည်၊ န သမုဒါစရန္တိ - ကုန်။

ခိဏာသဝဿ - အာသဝေါကင်္ကော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တာစာရော-စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိဣဝ - သို့၊ တဏှာ - တူ၊ တဿ သမထဝိပဿနာလာဘိ နော - ၏၊ စိတ္တာစာရော-သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သော သမထဝိပဿနာလာဘိ- သည်၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝါ - သို့ကလို၊ ဒီသရတ္တံ - ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ကိလေသသမုဒါစာရံ - ကို၊ အပဿန္နော - သော်၊ ဝါ - သော၊ သော သမထ ဝိပဿနာလာဘိ - သည်၊ အန္တရာ - ၌၊ အဋ္ဌတွာ - မတည်မရှိသလျှင်၊ အဟံ - သည်၊ အရဟာ - တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ မညတိ - ၏၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တံ အဓိမာနံ ဌပေတွာဘိ ဣဒံနာ ပါဌေန - ဖြင့်၊ အညတြာတိ ပဒံ-ကို၊ အပေက္ခိတွာ ငဲ့၍၊ အဓိမာနာတိပဒံ - သည်၊ ဥပယောဂဝတ္ထေ - ဒုတိယာ အနက်၌၊ နိဿက္ကဝဏနံ - ပဉ္စမိဘတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကဝရော - သည်၊ ဒသောဘိ - ၏။

ပါပိစ္ဆတာယာတိ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ* ပဒေ - ဌံ၊ ဝစနဇ္ဈော - ကိ၊ ဧဝံ - သ္မိ၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ တေဿ တိက္ခုနော - အား၊ ပါပါ-ယုတ်မာသော၊ ဣစ္ဆာ-
 အလိုသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ ကြောင့်၊ သော တိက္ခု-သည်၊ ပါပိစ္ဆော-မည်၏၊
 တဿ ပါပိစ္ဆဿ - ၏၊ ဘာဝေ-တည်း၊ ပါပိစ္ဆတာ-အဖြစ်၊ တာယပါပိစ္ဆတာယ-
 ဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ပါပိကာယ-သော၊ ဣစ္ဆာယ-ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဣတိအယံ-
 သည်ကား၊ အတ္ထော-ပါပိစ္ဆတာယ ဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း၊ ယာသာ အသန္တ
 ဂုံဏသမ္ဘာဝနိစ္ဆာ - အကြင်ထင်ရှားရှိသော ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းလိုခြင်းကို၊ ဝါ-
 ဂုဏ်မရှိလျက် အချီးမွမ်းခံလိုခြင်းကို၊ ဣမ ဣမသ္မိံ သာသနေ - ဌံ၊ နိဿိတော-
 မှီ၍နေသော၊ တိက္ခု-သည်၊ ဒုဿိသောဝ - သည်သာလျှင်၊ သမာနော-ဖြစ်လျက်၊
 အယံ တိက္ခု-သည်၊ သီလဝါ-ရှိ၏၊ ဣတိ-သ္မိ၊ မံ - ငါ့ကို၊ ဇနော- လူအပေါင်း
 သည်၊ ဇာနာတု - သိပါစေသတည်း၊ ဣတိအာဒိနာ - သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ဓမ္မ
 သေနာပတိနာ - တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ မာဘ
 နိဒ္ဒေသေ - ဌံ၊ ဝုတ္တာ - အပ်ပြီ၊ တာယ အသန္တ ဂုံဏသမ္ဘာဝနိစ္ဆာယ-ဖြင့်၊ ဝါ-
 ကြောင့်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန-အစဉ်မပြတ် စကားစပ်ကို ထပ်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမိနာ ပါဌေန-ဤ အညတြ
 အဓိမာနာ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ မန္တက္ကာ - နံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောမဟတ္တာ-
 တွေ့သော်လည်းအဖြစ်ကြောင့်၊ သမုဒါစရန္တဿ - ပြောဆိုသောရဟန်းအား၊ အနာ
 ပတ္တိ-အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒဿေတိ-၏၊
 အယမ္ပိတိ ဧတ္ထ ပဒဒ္ဒယေ - အယမ္ပဟူသော ဤပုဒ်တို့၏ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း၌၊
 ဝါ - တွင်၊ ပိသဒ္ဒေန - ပိသဒ္ဒါ ဖြင့်၊ ဝါ - ရွတ်ဆိုအပ်သော ပိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
 ကေဝလံ - ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ဝါကြားပလ္လား ပြောကြားသောရဟန်းနှင့် မရော
 မယှက် သက်သက်၊ ပုရိမာ - ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဟယောဝ - သုံးပါးသာလျှင်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တိက္ခု - တို့သည်၊ န ပါရာဇိကာ - ပါရာဇိကကျသည် မဟုတ်ကုန်
 သေး၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒဿေတိ - ၏။

အသန္တန္တိ - ကား၊ အဘူတံ - မိမိ သန္တာန်၌ တရံတဆစ် မဖြစ်သော။ ။
 ဇာနာဒိဓမ္မန္တိ - ကား၊ ဇာနာဒိဓမ္မာက္ခ ၂၁၊ အဘိရတိတိ - ဟူ၍၊ ဧဝံ - သ္မိ၊
 ဝုတ္တံ - သော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ - ကို။ ။ ယဿ အာရောဇေတိတိ - ကား၊
 ဝါစာယ ဝါ-နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထဝိကာရာဒိဟိ- လက်၏ဖောက်ပြန်ခြင်း

အစရှိကုန်သော၊ အင်္ဂပစ္စင်စောပနေဟိ ဝါ - အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ လှုပ်ခြင်းတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိညတ္တိပထေ - သိစေတတ်သော ကာယဝစီ၊ နှစ်လီသောဝိညတ်
ခရီး၌၊ ဌိတဿ - သော၊ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ အာရောစေတိ - ၏။

ပန - ထိုမှတပါး၊ ဝိညတ္တိပထံ - ကို၊ အတိက္ကမိတွာ - ကျော်လွန်၍၊ ဌိတော-
တည်သော၊ ကောစိ- တဦးတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ-ဒိဗ္ဗစက္ခု
အဘိညာဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယံ-ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဏ်
ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ စ - ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သုတွာ စ - ကြား၍ လည်း
ကောင်း၊ ဇာနာတိ - သိငြားအံ့၊ အာရောစေန္တဿ - (ထည့်ပါ) ပြောဆိုသော
ရဟန်းအား၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ ယောပိ ပုဂ္ဂလော -
သည်လည်း၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ ကံ - အဘယ်စကားကို၊ ဘဏတိ-သနည်း၊
ဣတိ-သို့၊ သံသယံ ဝါ-ယုံမှားခြင်းသို့လည်း၊ အပဇ္ဇတိ-ရောက်အံ့၊ စိရံ ပတ်လုံး၊
ဝိမံသိတွာ ဝါ - စုံစမ်းပြီး၍လည်း၊ ဝါ - ပြီးကုန်မှလည်း၊ ဇာနာတိ - အံ့၊
သော ပုဂ္ဂလော - သည်၊ အဝိဇာနန္တော ဣစ္စေဝ - ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ - သို့၊
ဂစ္ဆတိ - ၏။

ပန - အနွယကို သိဦးအံ့၊ ယော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ဈာနာဒိနိ- တို့ကို၊ အတ္တနော-
၏၊ အဓိဂမဝသေန ဝါ-ရသိခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဒိ
ဝသေန ဝါ - သင်ယူခြင်း မေးမြန်းခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ န ဇာနာတိ - မသိ၊ ကေဝလံ - အဓိဂမ စသည်တို့နှင့် မရောမယှက်
သက်သက်၊ ဈာနန္တိ ဝါ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ - ဟူသည်လည်း ဖြစ်သော၊
ဝိမောက္ခောတိ ဝါ - ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝါ-သော၊ ဝစနမေဝ - စကားသည်
သာလျှင်၊ ဝါ - ကိုသာလျှင်၊ သုတံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ယောပိ ပုဂ္ဂလော-
သည်လည်း၊ တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - ပြောဆိုအပ်သော(တ္ထေကမတ္တမ္ပိ-၌
ပေ)၊ “အယံ ဤသူသည်၊ ဈာနံ - ကို၊ သမာပဇ္ဇိကိနု - ဝင်စားသတံ”ဣတိ-သို့၊
သေ သော ဘိက္ခု - သည်၊ ဝဒတိ - ၏၊ ဣတိ-သို့၊ တ္ထေကမတ္တမ္ပိ-ဤမျှအတိုင်း
အရှည်ရှိသော စကားကိုလည်း၊ ယဒိ ဇာနာတိ - အံ့၊ ဧဝံဇာနန္တေ-သော်၊ ဇာနာ
တိစ္စေဝ - ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ - ရောက်၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊
ဝုတ္တေ - သော်၊ ပါရာဇိကမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - ဆင်္ကဏ် - ဦးအံ၊ သေသော - ဩဇာယုန်သော၊ ကေယ ဘိက္ခုနော ဝါ-
 အားလည်းကောင်း၊ ခုန့် ဘိက္ခုနံ ဝါ - တို့အား လည်းကောင်း၊ နိဿမိတာနိယ
 ကောသေန - ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ခြင်း၊ ပပိုင်းခြား မသတ်မှတ်ခြင်း၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗော - သော၊ ဝိသေသော - ကို၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနကထာယ - ကထာ၌၊
 ဝုတ္တနယေနော - ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပန - ပါရာဇိကခေတ်မှ
 တပါး၊ ထုလွှာစွယ်ခေတ်ကို ဆိုဦးအံ၊ ပရိယာယဘာသနေ - ပရိယာယ် ပြောဆိုရာ၌၊
 အာဟန္တိ - ဟူ၍၊ အဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊ ပဋိဝိဇာနန္တဿ - သိတတ်သသူ လူအား၊
 ဝုတ္တေပိ - သော်လည်း၊ ကုလ္လစွယ် - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဝိသံဝါဒနာဓိပ္ပာယေန၊
 ချွတ်သွင်းစေလိုသဖြင့်၊ မုသာဝါဒပ္ပယောဂဿ - ၏၊ ဝါ-ကို၊ ကတတ္တာ-ကြောင့်၊
 အပ္ပဋိဝိဇာနန္တဿပိ - မသိသော်လည်း၊ ဝါ - မသိသသူ လူအား ပြောဆိုသော
 ရဟန်းအားလည်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ ဇာနာ - ကြောင့်၊
 သော တေ ဝိဟာရေ ဝသတိ၊ ဝေ၊ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
 ဒာဟ - ပြီ။

အနုလုပနာဓိပ္ပာယသာတိ - ကား၊ ဥလ္လပနာဓိပ္ပာယရဟိတဿ - ဝါကြွား
 လွှား ပြောကြားလိုခြင်းမှကင်းသော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ အဘူတာရောနော
 ဓိပ္ပာယရဟိတဿ - မဖြစ်ရေ မသိသော ဥက္ကရိမနဿဓမ္မကို ပြောလိုအာသာ
 ဣစ္ဆာမှ ကင်းသော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဣတိအာဟံ - သည်ကား၊ အတ္တော -
 တည်း၊ ဥမ္မတ္တကာဒယော - အစရှိသည်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ - ရှေးဖြစ်သော ပဌမ
 ပါရာဇိကဝဏ္ဏနာဒိကာ၌၊ ဝတ္တနယာဒေဝ-ခါအပ်ပြီးသော နည်းရှိကုန်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ပန - အထူးကား၊ ဣဓ ဣမသ္မိ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ အာဒိကပ္ပိကာ - ကိုသည်၊
 ဝဂ္ဂမုဒါတိရိယဘိက္ခု-ဝဂ္ဂမုဒါ၊ မြစ်ဝင်္ဂါ (ဝင်္ဂါသဒ္ဒါသည် မြစ်သားမန်ကိုလည်း
 ကော၏)၏၊ ကမ်းသာရိပ်မြို့၊ သဲသောင်ခုံ၌ ဝါကပ်ကုန်သော ရဟန်း တို့တည်း၊
 တေဝံ ဝဂ္ဂမုဒါတိရိယဘိက္ခုနံ - ဝဋ်အား၊ အနာယတ္တိ - အာဟာရမသင့်။

စတုတ္ထပါရာဇိကဇ္ဇောနာ - သည်၊ နိဂ္ဂိတာ - ပြီ။

ပါရာဇိကနိဂမနဝဏ္ဏနာ

ဣဓာတိ - ကား၊ ဣမသ္မိ* ဘိက္ခုပပါတိမောက္ခေ - ဌ။ ။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌပါရာဇိက
 ပရိဒီပနမေဝါတိ - ကား၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနံ - အကျဉ်းသရုပ် ထုတ်ပြအပ်ကုန်ပြီးသော၊
 စတုန္တံ - ကုန်သော၊ ပါရာဇိကာနံ - တို့ကို၊ ပရိဒီပနဝစနမေဝ - ထင်ရှား ပြတတ်
 သော သဒ္ဓါသာလျင်တည်း၊ ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ - သမာသလိင်္ဂတ္ထမှ
 တပါး၊ နိမိတတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ အဝဓာရဏံ - ဝေသဒ္ဓါသည်၊ အညေသမ္ပိ - ဥဒ္ဓိဋ္ဌ
 ပါရာဇိကမှ တပါး၊ နှစ်ဆယ်သော ပါရာဇိက တို့ကိုလည်း၊ ဒဿနတ္ထံ - ပြခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ဝါ - အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေန - ကြောင့်၊ သမောဓာ
 နေတွာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေ - သည်၊ အာဟံ - ပြီ၊ တတ္ထ တသ္မိ* ဝါကျေ - ဌ၊ သမောဓာနေတွာတိ
 ပဒဿ-၏၊ တတ္ထ တတ္ထ တသ္မိ*တသ္မိ* သိက္ခာပဒေ - ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဂတာနိ-
 လာသော ပါရာဇိကတို့ကို၊ ဧတ္ထေဝ ဣမသ္မိ* ဝေ ဘိက္ခုပပါတိမောက္ခေ - ဤ
 ဘိက္ခုပပါတိမောက္ခေ၌သာလျှင်၊ သမောဓဟိတွာ - ပေါင်း၍၊ ပက္ခိပိတွာ - ထည့်၍၊
 ရာသိ* - အစုရာသီကို၊ ကတွာ - ၍၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်၏၊ ပါဠိယံ အာဂတာနိတိ - ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓေသပါဠိယံ-၌၊ အာဂတာနိ-
 လာကုန်သော၊ (အဋ္ဌ - ဌိစပ်)။

ဘိက္ခုနီနံ အသာဓာရဏာနိ စတ္တာရီတိ - ကား၊ ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလိကာ-ဥဗ္ဘဇာဏု
 မဏ္ဍလိကာ ဘိက္ခုနီမလည်းကောင်း၊ ဝါ - ဒုဝန်းနှစ်ဘက် အထက်၌ သုံးသင်ခြင်း
 ကို သာယာသော ရဟန်းမ လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒိကာ - အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်း
 တတ်သော ဘိက္ခုနီမ လည်းကောင်း၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာ - နှင်ထုတ်သော
 ရဟန်းသို့ အတုလိုက်သော ရဟန်းမလည်းကောင်း၊ ဝါ - နှင်ထုတ်သောရဟန်းကို
 အားပေးသော ရဟန်းမလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝတ္ထုကာ - ပါရာဇိက ကျကြောင်း
 အင်္ဂါ၊ ရှစ်ဖြာဝတ္ထု၊ ပြည့်စုံမှုရှိသော ရဟန်းမလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဘိက္ခုနီနံ-
 ရဟန်းမတို့၏၊ ဘိက္ခုဟိ - ရဟန်းယောက်ျားတို့နှင့်၊ အသာဓာရဏာနိ- ဆက်ဆံ
 ကုန်သော၊ ဣမာနိ စတ္တာရီ - ဤ လေးပါးသော ပါရာဇိကတို့လည်းကောင်း၊
 (ဣတိ အဋ္ဌ - ဌိစပ်)။

ဟိသစ္စံ - ဤ၊ ပဏ္ဍကဒိနံ - ပဏ္ဍုက် အရွှေ့ကုန်သော၊ ကောဒသန္တံ-ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏၊ အဘဗ္ဗဘာဝေါ - မထိုက်ကုန်သည်တို့၏ အဖြစ်သည်။ ပါရာဇိကာ ပတ္တိသဒိသတ္တာ - ပါရာဇိကအာပတ်နှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါရာဇိကော-မည်၏၊ ဣတိဘသ္မာ - ကြောင့်၊ ကောဒသန္တန္တိ အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ - ဤ၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ အဘဗ္ဗဘာဝ သင်္ခါတေဟိတိ- ကား၊ ဝတ္ထုဝိပန္နတာဒိနာ- ပဗ္ဗဇ္ဇုပသမ္ပဒါ၊ လောင်းလျာဝတ္ထု၊ ပျက်စီးမှုအစရှိသည်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇုပသမ္ပဒါယ - ရှင်ရဟန်း အဖြစ်၏၊ ဝါ - ကို၊ နံ အရဟဘာဝသင်္ခါတေဟိ - မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ (ကောဒသဟိ ပါရာဇိကေဟိ-၌ စပ်)။

ဟိ တံ သင်္ခေပံ ဝိတ္ထာရေသာမိ - အံ၊ ပဏ္ဍက တိရစ္ဆာနဂတ ဥဘတော ဗျဉ္ဇနကာ - ပဏ္ဍုက်၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဥဘတောဗျည်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ တယော-ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဟေတုကပဋိသန္ဓိကာ - အဟိတ်ပဋိသန္ဓိရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ - ရှိ၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ဝတ္ထုဝိပန္နာ - ဝတ္ထုပျက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဘေသံ တိဏ္ဍံ ပုဂ္ဂလာနံ- တို့အား၊ သဂ္ဂေါ - နတ်ပြည်ကို၊ အဝါရိတော-မပိတ်ပင် မတားမြစ်အပ်၊ မဂ္ဂေါ ပန - ကိုကား၊ ဝါရိတော-တားမြစ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ- ဤ၊ ဧတ တယော ပုဂ္ဂလာ - တို့သည်၊ မဂ္ဂပုဋိလာဘာယ - မဂ်ကို ရခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗာ - မထိုက်ကုန်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧတ တယော ပုဂ္ဂလာ - တို့သည်၊ မဂ္ဂပုဋိလာဘာယ - ငှါ၊ အဘဗ္ဗာ - မထိုက်ကုန်သည်၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဧတသံ တိဏ္ဍံ ပုဂ္ဂလာနံ - တို့၏၊ ဝတ္ထုဝိပန္နတ္တာ - မဂ်၏တည်ရာ ဝတ္ထု၏ ပျက်စီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-သရဏဂုံ ဥပသမ္ပဒကံ၏ တည်ရာဝတ္ထု ၏ ပျက်စီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ တယော ပုဂ္ဂလာ - တို့သည်၊ မဂ္ဂပုဋိ လာဘာယ - ငှါ၊ အဘဗ္ဗာ - မထိုက်ကုန်၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ဖရိဘာရော-တည်း။

နေသံ တိဏ္ဍံ ပုဂ္ဂလာနံ - တို့အား၊ ဝါ - တို့၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာပိ - မဂ်ကိုသာ မဟုတ် ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိတ္တာ - အပ်၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧတပိ တယော ပုဂ္ဂလာ - တို့သည်လည်း၊ ပါရာဇိကာဝ-ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတယသံဝါသ ကော-လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယသက္ကန္တကော-လည်းကောင်း၊ မာတုသာတကော-

လည်းကောင်း၊ ပိတုသံဘတကော-လည်းကောင်း၊ အရဟန္တသံဘတကော - လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိဒ္ဓသကော-လည်းကောင်း၊ လောဟိတုပ္ပါဒကော-လည်းကောင်း၊ သံသဘောဒကော-လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ အဋ္ဌ - ကုန်သော၊ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ အတ္တနော - မိမိ၏၊ ကိရိယာယ - အမှုဖြင့်၊ ဝိပဉ္စတ္တာ-ပျက်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဗုဋ္ဌာနံ - သို့၊ ပတ္တာ - ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ပါရာဇိကာဝ-ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ တေသု အဋ္ဌသု ပုဂ္ဂလေသု-တို့တွင်၊ ယေယျသံဝါသကော - လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယပုတ္တန္တကော - လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိဒ္ဓသကော-လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ တိတ္ထံ - ကုန်သော၊ ဣမေသံ ပုဂ္ဂလာနံ - တို့အား၊ ဝါ - တို့၏၊ သဂ္ဂေါ - နတ်ပြည်ကို၊ အဝါရိတော-မတားအပ်၊ မဂ္ဂေါ ပန - ကိုကား၊ ဝါရိတောဝ - သည်သာလျှင်တည်း။

ပဉ္စန္ဒ - ကုန်သော၊ ဣတရေသံ ပုဂ္ဂလာနံ- တို့အား၊ ဥဘယမ္ပိ - သဂ္ဂ၊ မဂ္ဂ နှစ်ဝလုံးကိုလည်း၊ ဝါရိတံ - အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ- ၏၊ တေ ပဉ္စ ဣတရေ ပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ အနန္တရာဝ - စုတိ၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ နရကေ - နရက်၌၊ နိဗ္ဗတ္တနုကသတ္တာ - ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ ယဒါ - ၌၊ ဘိက္ခုနိ-သည်၊ ဝိဗ္ဗမိတုကာမာ - ယုတ်ညံ့သော လူ့ဘောင်သို့ ပြန်လည်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဟုတ္တာ ဝေ - (ဝေ - အဋ္ဌာနယောဂ ကြံပါ) ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကာသာဝံ ဝါ-ဖန်ရည်မဆိုးသော အဝတ်ဖြူကိုသာ မဟုတ် ဖန်ရည် စွန်းသော သင်္ကန်းကိုလည်း၊ (ဝါသဒ္ဓါ သမုစ္စည်း)၊ (တနည်း) ကာသာဝမေဝ ဝါ - သင်္ကန်းကိုသာလျှင်လည်း။

(ဝါသဒ္ဓါ သမုစ္စည်း စသဒ္ဓတ္ထ ယူ၊ “ဝေလည်းကို၊ လည်းကို၊ မိုးအို ဖျာရက်နည်း” အညီကြံ)။

ဂိဟိနိဝါသနာကာရေန-လူတို့၏ ဝတ်ရုံခြင်းကဲ့သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ နိဝါသေတိ - ဝတ်ရုံငြားအံ့၊ တဒါ - ၌၊ ပါရာဇိကံ - သို့၊ အာပန္နာနာမ-ရောက်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ ဂိဟိဘေဝံ ပတ္တယ မာနာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဟိ သစ္စံ - ၏၊ သာ ဘိက္ခုနိ - သည်၊ အဇ္ဈာ စာရဝိတိက္ကမံ-လွမ်းမိုး၍ကျင့်အပ်သော အကျင့်ကို လွန်ကျူးခြင်းကို၊ အကတာပိ-

သော်လည်း၊ တွေ့ဝတာ တွေ့ဝန္တေန ဂိဟိ နိဝါသနာကံရေန - ဖြင့်၊
အဿမဏိနာမ - ရဟန်းမ၊ မဟုတ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

တေဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒီဃတာယ - ရှည်လျားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
လမ္ဗမာနံ-တွဲလျားကျသော၊ အင်္ဂဇာတံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတဿာ ကြောင့်၊
သော ဘိက္ခု-သည်၊ လမ္ဗိ-မည်၏၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ တွေ့ဝတာ တွေ့ဝန္တေန
အင်္ဂဇာတဿ လမ္ဗဘာဝေန - ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အင်္ဂါဇာတ်၏ တွဲတွဲ
ဖားဖားလျားလျားကျသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပါရာဇိကော-သည်၊ န ဟောတိ-ဖြစ်သည်
မဟုတ်သေး၊ အထ ခေါ - အဟုတ်သော်ကား၊ ယဒါ-၌၊ အနဘိရတိယာ- မမေ့
လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ပိဋိတော - နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အတ္တနော-၏၊ အင်္ဂ
ဇာတံ - ကို၊ အတ္တနော - ၏၊ မုခေ ဝါ- ခံတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝါ - ခံတွင်းသို့
လည်းကောင်း၊ ဇစ္စမဂ္ဂေ ဝါ - ၌လည်းကောင်း၊ ဝါ - သို့ လည်းကောင်း၊
ပဝေသေတိ - သွင်းငြားအံ့၊ ဝါ - ဝင်စေငြားအံ့၊ တဒါ - ၌၊ ပါရာဇိကော-
သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ မုဒုကာတာ- နူးညံ့အောင်
ပြုအပ်သော။

(အချို့စာအုပ်၌ မုဒုဟာ ရှိ၏၊ ၎င်းအလို “မုဒုတာ- နူးညံ့သော” ဟု
ပေး၊ မုဒုကာ- ဟု ရှိသည်က ပို၍ ယုတ္တိရှိ၏။)

ပိဋိ- ကျောက်ကုန်းသည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ သော ဘိက္ခု-
သည်၊ မုဒုပိဋိကော- မည်၏၊ ကတပရိကမ္မာယ - ပြုအပ်သော နူးညံ့မှု ပရိကံ၊ အစီ
အမံရှိသော၊ ဝါ - ရှိသောကြောင့်၊ မုဒုကာယ- သော၊ ပိဋိယာ - နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော- ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊ လဗ္ဘတိ- အပ်၏၊ သောပိ ဘိက္ခု - သည်လည်း၊
ယဒါ- ၌၊ အနဘိရတိယာ- ဖြင့်၊ ပိဋိတော - သည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ အတ္တနော- ၏၊
အင်္ဂဇာတံ - ကို၊ အတ္တနော - ၏၊ မုခေဇစ္စမဂ္ဂေသု - တို့တွင်၊ အညတရံ - သို့၊
ပဝေသေတိ- ၏၊ ဝါ - ၏၊ တဒါ - ၌၊ ပါရာဇိကော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊
ပရဿ အင်္ဂဇာတံ မုခေန ဂဏှာတိတိ- ကား၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ အနဘိရတိ
ယာ - သည်၊ ပိဋိတော- သည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ ပရဿ - တပါးသော၊ သုတ္တဿ ဝါ-
အိပ်ပျော်သောသူ၏ လည်းကောင်း၊ ပတ္တေဿ ဝါ- မေ့လျော့သောသူ၏ လည်း
ကောင်း၊ အင်္ဂဇာတံ- ကို၊ မုခေန- ဖြင့်၊ ဂဏှာတိ- စုပ်ယူငြားအံ့။

ပရဿ အင်္ဂဇာတေ အဘိနိသိဒတိတိ ကံ။ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ အနုဘိရတိ
ယာ - ဖြင့်၊ ဝါ - သည်၊ ပိဋိတော - သည်၊ ဟုတ္တာ - ဌ၊ ပရဿ - သော၊ သုတ္တဿ
ဝါ - ငါလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတ္တဿ ဝါ - ငါလည်းကောင်း၊ (စနည်း) သုတ္တဿ ဝါ -
ထိပ်ပျော်သည်မှလည်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗတ္တဿ ဝါ - သော၊ ပရဿ - ငါ၊ အင်္ဂဇာတံ -
ကို၊ ကပ္ပနိယံ - အမွှင် ခန့်သည်ကို၊ ဗိသ္ဗာ - ဖြင့်၌၊ အတ္တနော - ငါ၊ ဝဠုနော - ဖြင့်၊
တဿ ပရဿ ကပ္ပနိယဿ အင်္ဂဇာတဿ - ထိုတပါးသေးသု၏ အမွှင်ခန့်သော
အင်္ဂဇာတံ - ဥပသိ - အပေါ်၌၊ နိသိဒတိ - ထိုင်ငြားအံ့၊ တံ ပရဿ ကပ္ပနိယံ
အင်္ဂဇာတံ - ကို၊ အတ္တနော - ငါ၊ ဝဠုနော - သို့၊ ပဝေသေတိ - အံ့၊ ဣတိ အယံ - ကား၊
အတ္တော - ပရဿ အင်္ဂဇာတေ အဘိနိသိဒတိ ဟူသောပါဌ်၏အနက်တည်း။

ဟိသန္တံ - ငါ၊ (စနည်း) ဟိ တံ ပါကဏ္ဍံ ကရိယာမိ - အံ့၊ စတ္တာပိ - ကုန်သော၊
တောနိ ပါရာဇိကနိ - တို့ကို၊ ဝါ - တို့သည်၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဥဘိန္နံ - ကုန်
သောသုတို့၏၊ ဖုဂဝသေန - အားဖြင့်၊ သဒိသဘာဝပဂတာနံ - တူသည်၏အဖြစ်
သို့ ရောက်ကုန်သောသုတို့၏၊ ဓမ္မော အာစာဓရာ - အကျင့်ကို၊ ပေထုနဓမ္မောတိ -
ဟူ၍၊ ဝုဠာပိ - အပ်၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ငေကန ပရိယာယေန - နှစ်ယောက်လုံး
ရာဂထကြခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တခုသောအကြောင်း၊ ပရိယာယံဖြင့် (ဥဘိန္နံ ရာဂ
ပရိယုဇ္ဇာနုသင်္ခါတေန ပရိယာယေန - သာရတ္ထ)၊ ဗေထုနဓမ္မံ - ကို၊ အပဋိသေ
ဝိတာ - မှီဝဲပျဉ်သာလျှင်၊ ကေဝလံ - ဗေထုနပဋိသေဝနနှင့် မဇ္ဈေယျကံ သက်
သက်၊ ပရောန မဂ္ဂပူဇေသနဝသေန - မဂ္ဂ၌ မက်ကို သွင်းခြင်း၏ အခွမ်းအားဖြင့်၊
အာပဋိတဗ္ဗတ္တာ - ရောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေထုနဓမ္မပါရာဇိကဿ -
အား၊ အနုလောပေန္တိ - လျော်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ အနုလောပပါရာဇိ
ကနိတိ - ဟူ၍၊ ဝုဠာပိ - အပ်ကုန်၏။

ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ထိဝိကာဓေ - ဌ၊ ဌတော - ရပ်တန့်၌၊ ကောပိ - သော၊ ဝောဒ
ကော - သည်၊ အာဟာ - ပြီ၊ ကိ - သို့၊ အာဟာ - သနည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊
ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ပးတုယာတက ပိဘုယာတက အရဟန္တယာတက - တို့သည်၊
တဘိယပါရာဇိကံ - သို့၊ အာပဋ္ဌာ - ရောက်ကုန်၏၊ ဝါ - ရောက်ကုန်သည် မဟုတ်
လော၊ သိက္ခုနိ ခုသကော ဝ - သည်လည်းကောင်း၊ လမ္ပိအာသယော - အလှိုက်
သော၊ စတ္တာဓရာ - ကုန်သော၊ သိက္ခု ဝ - တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဌပပါရာဇိကံ - သို့၊

အာ၊ နန္ဒာဝေ - မြေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ - ရောက်ကုန်သည် မဟုတ်
လော၊ ကုတိကတွာ ကုတိတသွာ - ကြောင့်၊ ပါရာဇိကနီ - တို့သည်၊ စတုဝိသတိ-
သည်၊ ကုတော သိယံ - အံ့နည်း၊ ကုတိ - ဤသို့၊ အာဟ - ပြီ၊ ပရိဟာရော - ကို၊
ပယာ - သည်၊ ဝုဋ္ဌတေ - အပ်၏။

ဟိ - ချဲ့ဦးသော၊ မာတုယာဟကယယော - အစရှိကုန်သော၊ ဇ္ဈောရော - ကုန်
သော၊ ပုဂ္ဂလာ - တို့ကို၊ ဣဓ - ဤသို့ နှစ်ဆယ်လေးပါးသော ပါရာဇိကကိုရေတွက်
သောအရာ၌၊ အနုပသမ္ပန္နာဝေ - လူသားလေးတို့၏သားလျှင်၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ အခိပေတော - အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ လမ္ဗိအာပယော - ကုန်သော၊ ဇ္ဈောရော-
ကုန်သော၊ အိက္ခာ - ပို့ကို၊ ပဌပပါရာဇိကေန - ဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာသိ သင်္ဂဟိတော - အပ်
ကုန်၏၊ ပန - ထိုသို့ပင် ရေတွက်အပ် ကုန်သောလည်း၊ ယသွာ - ကြောင့်၊ ဇေကေန
ပရိယာယေန - ဖြင့်၊ မေထုနဓမ္မံ - ကို၊ အပ္ပဋ္ဌိသေဝိနော - ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-
ကုန်၏၊ တသွာ - ကြောင့်၊ ဝိသု - အသီးအခြား၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တာ-
အပ်ကုန်၏၊ ကုတိတသွာ - ကြောင့်၊ ပါရာဇိကနီ-တို့သည်၊ စတုဝိသတိ-တို့သည်၊
သိယံ - ကုန်၏၊ ကုတိအာဟ - ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း၊ ဒုတိယဝိကပေ - ၌၊
ကုတိက္ခာတိ ဇ္ဈော ပဒေ-၌၊ ကမ္မိ အက္ခာတိ ပဒေဇ္ဈောဒေါ - ကို၊ ကာတဗော -
အပ်၏။

ဣတိ ဣန္ဒာယ ယတုဗ္ဗဝစနက္ခပေန - ဖြင့်၊ ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီသစ် - သော၊
ပါသိမောက္ခဝဇ္ဇနာယ - ၌၊ ဝိနယဗ္ဗမဉ္ဇူသာသံ - ဝိနယဗ္ဗမဉ္ဇူသောအမည်ရှိသော၊
လိနက္ခပကသနိယံ - လိနက္ခပကသနိယံ၊ ပါ - တွင်၊ ပါရာဇိကဝဇ္ဇနာ-
ပါရာဇိကကို ဖြင့်ကြောင့်၌ရာ သံဝဇ္ဇနာသည်၊ နိဗ္ဗာ - နှစ်ပန်းတိုင်မြောက်
အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

သံ ဃာ ခိ သေ သ က ဣ

ပိယဝစနေန အာလပနန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ - ဌံ၊ ပိယာယိတဗ္ဗဝစနေန-ချစ်ခင်အပ်
ချစ်ခင်ကြောင်း ဖြစ်သော စကားဖြင့်၊ အာလပနံ - ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း၊
သာဓူနံ - သူတော်ကောင်းတို့၏၊ အာလပနံ - ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ ဣဒံ
အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ သာဓေဝါ-
တို့သည်၊ ပရေ - မိမိမှတစ်ပါး အခြားသူတို့ကို၊ ဘောန္တောတိ ဝါ - ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဒေဝါနံပိယာတိ ဝါ - ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝါ - နတ်ချစ် မင်းချစ်
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘဒြဘဝန္တိ ဝါ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝါ-အရှင်ကောင်းဟူ၍
လည်းကောင်း၊ အာယသ္မန္တောတိ ဝါ - ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သမာလပန္တိ -
ခေါ်ဝေါ်ပြေးဆိုကြကုန်၏။

၁ - သုက္ကဝိသဋ္ဌိသိက္ခာပဒဝတ္ထနာ

သံသဒ္ဓေါ - သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထော - ထင်ရှားရှိခြင်းအနက်ရှိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ သံဝိဇ္ဇတိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ စေတနာတိ
ပဒဿ - ၏၊ ဝိတိက္ကမဝသပ္ပဝတ္တာ - ကျူးလွန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော၊
ပုဗ္ဗဘာဂစေတနာ - သုက်လွတ်သည်မှ ရှေးဘာဂ၌ ဖြစ်သော စေတနာသည်၊
မောစနဿာဒစေတနာ - သုက်လွတ်ခြင်း၌ သာယာသော စေတနာသည်၊
ဝါ - သုက်လွတ်ခြင်းငှါ သာယာသောစေတနာသည်၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

အဿာတိ - ကား၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိယံ - အား။ ။ အညပဒတ္ထသမာသေနေဝ-
သဉ္ဇေတနာ ဟူသော ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်သည်သာလျှင်၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိယာ-သုက်လွတ်
ခြင်း အနက်ဝစကို၊ ဝုတ္တတ္တာ - ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣကသဒ္ဓဿ -
၏၊ ဝိသု - အသီးအခြား၊ အတ္ထော - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊
သဉ္ဇေတနာဝ သဉ္ဇေတနိကာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊
ဣဒါနိ - ဌံ၊ ဣကသဒ္ဓေါဝ - သည်သာလျှင်၊ အတ္ထိအတ္ထံ - ကို၊ ပကာသေတိ -
ပြတတ်၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ ဒဿေန္တော - ကား၊ ဝါ - သော၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ သဉ္ဇေတနာဝါတိအာဒိ - သော ဝါကျကို၊ အာဟ - ၏၊ သံဝိဇ္ဇ

မာနာ-ထင်ရှားသော၊ စေတနာ - တည်း၊ သဗ္ဗေတနာ - ထင်ရှားသော စေတနာ၊ သုက္ကဿာတိ - ကားသုက္ကဿ - ခါ။ ။ ဝိသဠိတိ-ကား၊ ဝိသဠေ - စွန့်ခြင်း တည်း။

ဣဒါနိ - ဌ၊ တံ သုက္ကံ - ကို၊ ယသ္မိ - ကားလ စ - အကြင် အခါ၌လည်း၊ မောစေတိ - လွှတ်စေ၏၊ ယေန စ အဓိပ္ပာယေန - အကြင် အလိုဖြင့်လည်း၊ မောစေတိ-၏၊ ယေန စ ဥပါယေန - အကြင် အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ မောစေတိ-၏၊ တဿ အဓိပ္ပာယဿ-၏၊ ယံ ဝတ္ထုစ - အကြင်အကြောင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ သဗ္ဗံ - ထိုအလုံးစုံကို၊ သင်္ခေပတော - အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘာဝေတွာ-၍၊ သရူပတော - သရုပ်အားဖြင့်၊ တံ ဝိသဠိ - ထိုသုက်လွတ်ခြင်းကို၊ ဒယေတု-ငှါ၊ ရာဂုပတ္တမ္ဘာဒိသုတိအာဒိ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ခါ။

တတ္ထ တသ္မိ ဝါကျေ-၌၊ ဒန္တစ္ဆေဒနော - ဒန္တစ္ဆေဒနည်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဒန္တသောဓနနယော - ကို၊ မိယံ - သည်၊ ဝုစ္စတေ - အပ်၏၊ ရာဂဿ-၏၊ ဗလဝ ဘာဝေ - အားကြီးသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ရာဂုပတ္တမ္ဘော - အဖြစ်၊ ဝါ - တနည်း ကား၊ ဝါ - ဆဋ္ဌိတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ်မှတပါး၊ တတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ရာဂေန - ဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ အင်္ဂါဇာတဿ - ၏၊ ဥပတ္တမ္ဘော ထဒ္ဓဘာဝေ - ကြမ်း တမ်း ခက်ထရော်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ရာဂု ပတ္တမ္ဘော - အဖြစ်၊ ယေသံ ဝစ္စုပတ္တမ္ဘာဒိနံ - ထိုအား၊ သော ရာဂုပတ္တမ္ဘောဟု ဆိုအပ်သော၊ အာဒိ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တေ ဝစ္စုပတ္တမ္ဘာ ဒယော - အစရှိသည်တို့သည်၊ ရာဂုပတ္တမ္ဘာဒယော - ရာဂုပတ္တမ္ဘာဒိတို့ မည်ကုန်၏၊ တေသု ရာဂုပတ္တမ္ဘာဒိသု - တို့တွင်။

အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ဝစ္စုပတ္တမ္ဘ၊ ပဿာဝုပတ္တမ္ဘ၊ ဝါတုပတ္တမ္ဘ၊ ဥစ္စာလိင်္ဂပါဏက ဒဋ္ဌုပတ္တမ္ဘာနံ - ကျင်ကြီး၏အားကြီးသည်၏အဖြစ်၊ ကျင်ငယ်၏ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်၊ လေ၏အားကြီးသည်၏အဖြစ်၊ ဥစ္စာလိင်္ဂမည်သော ပိုးကိုက်ခြင်း၏အား ကြီးသည်၏အဖြစ်တို့ကို၊ ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကမ္မညတံ ပတ္တေတိ- ကား၊ မောစနကမ္မကွမတဘယ - သုက်လွတ်ခြင်း အမှု၌ ခန့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကမ္မနိယတံ - သုက်လွတ်ခြင်းအမှု၌ ခန့်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တေ - ထောက်သည် ရှိသော်၊ အဇ္ဈတ္တရူပါဒိသု - အဇ္ဈတ္တရုပ် အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပက္ကမာရဟဘာဝံ-လုံ့လ

ပြုခြင်းငှါ ထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပစ္ဆေ - သော်(ဌာနာစာဝန - တွင် - စာဝနာ - ဌာန)၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - ကမ္မညာဏံ ပစ္ဆေ ဟူသောဝါကျ၏ အနက်တည်း။

အရောဂဿ - ရောဂါရှိသောသူ၏၊ ဘာဝေါ - တည်း၊ အာရောဂံ အဖြစ်၊ ယေသံ သုခါဒိနံ - တို့အား၊ တံ အာရောဂံ - သော၊ အာဒိ - သည်၊ အတ္ထိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တေ သုခါဒယော - တို့သည်၊ အာရောဂ္ဂာဒယော - မည်ကုန်၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ သုခ ခေတသဇ္ဇဒါန ပုညယညသဂ္ဂဗီဇဝိမံသဒဝါနံ - ချမ်းသာအလို့ငှါ သုဂ်ကိုလွှတ်စေခြင်း၊ ဆေးအကျိုးငှါ၊ ဒါနအကျိုးငှါ၊ ကုသိုလ် အကျိုးငှါ၊ ယင်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နတ်ပြည်အကျိုးငှါ၊ ပဋိသန္ဓေဟု ဆိုအပ် သော မျိုးစေ့စုံစမ်းလို့ခြင်း၊ ရယ်မြူးလို့ခြင်းတို့ကို၊ ဝါ - ချမ်းသာခြင်း အလို့ငှါ သုဂ်ကို လွှတ်စေခြင်း၊ ပ။ ရယ်မြူးခြင်းအလို့ငှါ သုဂ်ကို လွှတ်စေခြင်း တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရဿ ၏၊ ဝါ - သည်၊ ဂဟဏံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ - အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ ရူပံ - သည်၊ အဇ္ဈတ္တရူပံ - မည်၏၊ ယေသံ ဗဟိဒ္ဓရူပါ ဒိနံ - တို့အား၊ တံ အဇ္ဈတ္တရူပံ - သော၊ အာဒိ - သည်၊ အတ္ထိ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တေ ဗဟိဒ္ဓရူပါဒယော - တို့သည်၊ အဇ္ဈတ္တရူပါဒယော - တို့မည်ကုန်၏၊ တေသု အဇ္ဈတ္တရူပါဒိသု - တို့တွင်။

အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ဗဟိဒ္ဓရူပ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓရူပ အာကာသကဋိကမ္ပနာနံ - ဗဟိဒ္ဓရုပ်၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓရုပ်၊ ကောင်းကင်၌ ခါးကို တုန်လှုပ်စေခြင်း၊ (ကေဒုခြင်း) တို့ကို၊ ဂဟဏံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ မောစနေ - သုဂ်ကို လွှတ်စေခြင်း၌၊ အဿာဒေါ - လွန်စွာ သာယာခြင်းတည်း၊ သုခဝေဒနာ - တည်း၊ (တနည်း) မောစနေ - ၌၊ အဿာဒေါ - သာယာကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုခဝေဒနာ - တည်း၊ မောစနဿာဒေါ - ဝေဒနာ၊ မောစနတ္ထံ - ငှါ၊ ပုဗ္ဗဘဝေ - သုဂ်လွှတ်သည်မှ ရှေးကာလ၌၊ ပဝတ္တရာဂေါ - ဖြစ်သော ရာဂကို၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏၊ စ - ပုဗ္ဗ ဝါကျ၊ သာမညကြောင့်၊ ဒွိဟဋ္ဌောစူး၊ ငယ်နုတ်ဦး၍၊ အထူးတထွေ ပြသိုပေအံ့၊ ဧတ္ထံ ဣမသ္မိံ ပဒေ - ဤ မောစနဿာဒေါ ဟူသောပုဒ်၌၊ သမ္ပယုတ္တအဿာဒ သိသေန - ယှဉ်ဖက်ဖြစ်သော သုခ ဝေဒနာကို အဦးထားသဖြင့်၊ ရာဂေါ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တော - အပ်၏။

တေန မောစနဿာဒေန - နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တာ - ယှဉ်သော စေတနာတည်း။
 မောစနဿာဒစေတနာ - စေတနာ၊ တာယ - ဖြင့်။ ။ဣမိနာ ပဒေန - ဤ
 မောစနဿာဒ စေတနာ ဟူသောနှစ်ဖြင့်၊ မုစ္စနဿာ ဒေါ - လွတ်ဆဲခဏ၌ သာယာ
 သော စေတနာ လည်းကောင်း၊ မုတ္တဿာဒေါ - သုက်လွတ်ပြီးခဏ၌ သာယာ
 သော ရာဂလည်းကောင်း၊ မေထုနရာဂေါ - လည်းကောင်း၊ ဘဿာဒေါ -
 အတ္တေအထိကို သာယာသော ရာဂလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍုဝနဿာဒေါ - အယား
 ချောက်ခြင်းကို နှစ်သက်သော ရာဂလည်းကောင်း၊ ဒဿနဿာဒေါ - မြင်ခြင်း၌
 သာယာသော ရာဂလည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဇဿာဒေါ - ထိုင်ခြင်း၌ သာယာသော
 ရာဂ လည်းကောင်း၊ ဝါစဿာဒေါ - စကား ပြောခြင်း၌ သာယာသော ရာဂ
 လည်းကောင်း၊ ဂေဟသိတံ ပေမံ - အိမ်၌ မှီသူ အမိ နှမ အရိယသျှင်ကို
 ချစ်နှစ်သက်သော ရာဂလည်းကောင်း၊ ဝနဘဂီယံ - တောမှချိုးဖြတ် ဆောင်ယူ
 အပ်သော ပန်းမန် လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဣမေဟိ ရာဂေဟိ - တို့နှင့်၊
 သမ္ပယုတ္တာ - ယှဉ်ကုန်သော၊ စေတနာယော - တို့ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
 ပဋိက္ခိပတိ - ၏။

တာဟိ စေတနာဟိ - တို့ဖြင့်၊ နိမိတ္တေ - အင်္ဂါဇာတ်၌၊ ဥပက္ကမန္တဿ-လုံ့လ
 ပြုသော၊ ဘိက္ခုနော- ရဟန်းအား၊ ဝါ - ၏၊ သုက္ကေ - သည် (ထည့်)၊ မုတ္တေပိ-
 သော်လည်း၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်၊ ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ နိမိတ္တေ
 ဥပက္ကမန္တဿာတိ ဣမိနာ ပါဌေန-ဖြင့်၊ ဥရုဗဒ္ဓါပနာဒိ-ပေါင်ကို နှိပ်စေခြင်း အစရှိ
 သည်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ-၏၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ တေန ဥရုဗဒ္ဓါပနာဒိနာ-
 ဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ မောစနဿာဒေ-သည်၊ သတိပိ - သော်လည်း၊ နိမိတ္တေ- ၌၊
 ဥပက္ကမာဘာတော- လုံ့လမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မုတ္တေပိ - သော်လည်း၊
 အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်၊ ဟိ - သာဓမ္မတပါး၊ သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါ
 သာဒိကာယံ - ၌၊ သာ စ ခေါ် နိမိတ္တေ ၊ ပ၊ အနာပတ္တိတိ-၍၊ ဝါ - သော၊
 ဧတံ ဝစနံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ သာ စ အာပတ္တိ - သည်လည်း၊ နိမိတ္တေ- ၌၊ ဥပက္ကမန္တ
 ယောဝ- အားသာလျှင်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဟတ္ထပရိကမ္မပါဒလရိကမ္မဂတ္ထလရိ
 ကမ္မကရဏေန- လက်ကိုပွတ်ခြင်း၊ ခြေကိုပွတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကိုပွတ်ခြင်းဖြင့်၊
 အသုစိ- သည်၊ သဇ္ဇေပိ မုစ္စတိ- အံ့၊ ဧဝံသတိဝိ - သော်လည်း၊ အနာပတ္တိ-
 အာပတ်မသင့်။

အာသယဓာတုနာနတ္တတောတိ-ကား၊ ပိတ္တသေမှုဗ္ဗလောဟိတာသယာနဉ္စေဝ-
 သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်သွေးဟု ဘိုအပ်သော တည်ရာတို့၏ လည်းကောင်း၊
 ပထဝီဓာတုအားဒိနံ- အစရှိကုန်သော၊ စတုန္နံ- ကုန်သော၊ ဓာတုနဉ္စ - တို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ရသသောဏိတာဒိနံ - အပေါ် (ခြေ) ခေတ်၊ သုက်သွေး အစရှိကုန်
 သော၊ သတ္တန္တံ - ကုန်သော၊ ဓာတုနံ စ - တို့၏ လည်းကောင်း၊ နာနတ္တတော-
 ထူးသောအားဖြင့်၊ (သေဝိဓေသု ဌိစပ်)။ ။ ဌာနာစာဝနာတိ- ကား၊ သုက္ကဿ-
 ၏၊ ယံ ဌာနံ - အကြင်တည်ရာအရပ်သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တတော ဌာနတော- မှ၊
 စုတိ- ရွှေ့လျော့ခြင်းတည်း၊ ဟိ တံ သင်္ခေပံ ဝိတ္ထာဇေယျာမိ- အံ၊ သုက္ကဿ-၏၊
 ဌာနံ ဝတ္ထိသီသံ - သိုအိမ်ထိပ်လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌိ- လည်းကောင်း၊ ကာယော-
 တကိုယ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣတိ- သို့၊ တိဓာ - အားဖြင့်၊ အာရိယာ- တို့သည်၊
 ပကပ္ပေန္တိ- ကြံကြကုန်၏။

ဟိ - ချဲ့ဦးအံ၊ ဧကော - သော၊ အာစရိယော - သည်၊ ဝတ္ထိသီသံ - သည်၊
 သုက္ကဿ - ၏၊ ဌာနံ - တည်း၊ ဣတိ - သို့၊ အာဟ-ပြီ၊ ဧကော - သော၊
 အာစရိယော - သည်၊ ကဋ္ဌိ- သည်၊ သုက္ကဿ - ၏၊ ဌာနံ - တည်း၊ ဣတိ- သို့၊
 အာဟ - ပြီ၊ ဧကော - သော၊ အာရိယော - သည်၊ သကလော ကာယော-
 တကိုယ်လုံးသည်၊ သုက္ကဿ - ၏၊ ဌာနံ - တည်း၊ ဣတိ - သို့၊ အာဟ- ပြီ၊ တေသု
 တီသု အာစရိယေသု - (ထည့်) တို့တွင်၊ တတိယဿ - သုံးယောက် မြောက်သော
 ဆရာ၏၊ ဘာသိတံ - စကားသည်၊ သုဘာသိတံ - စကားကောင်းမည်၏၊ ဟိသစ္စံ-
 ၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ-ကြောင့် တေသု တီသု အာစရိယေသု- တို့တွင်၊ တတိယဿ-
 ၏၊ ဘာသိတံ - သည်၊ သုဘာသိသံ - ပည်သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
 ပုစ္ဆာ - တည်း။

ဟိ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ကေသလောမနဒေန္တာနံ - ဆံ၊ အမွေး၊ ခြေသည်း၊
 လက်သည်း၊ သွားတို့၏၊ မံသဝိနိမုတ္တဌာနဉ္စ - အသားမှလွတ်ရာ အရပ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဥစ္စာရပဿာဝဓဉ္စေသိသံနိကထဒ္ဓသုက္ကစမ္မာနိ စ- ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်၊
 တံးတွေး၊ နှပ်၊ ကြမ်းတမ်း သွေ့ခြောက်သော အရေတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဝဇ္ဇေတွာ - ရှိ၊ ကေသလောမနဒေန္တာနံ - တို့၏၊ မံသဝိနိမုတ္တဌာနတော စ-
 မှ လည်းကောင်း၊ ဥစ္စာရ ပု၊ ဓမ္မေဟိ စ - တို့မှ လည်းကောင်း၊

အဝသေးသာ - ကြွင်းကျန်သော၊ ဆဝိ မံသ သောဟိတာနံဂတော - အရေ၊ အသား၊ အသွေးသို့ အစဉ်လိုက်သော၊ ဝါ - အရေ၊ အသား၊ အသွေးတို့ သည် အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ သဗ္ဗောသိ - သော၊ ကာယော - ကိုယ်သည်၊ ကာယပု သာဒဘာဝဇီဝိတိန္ဒြိယာဗဒ္ဓပိတ္တာနဉ္စ - ကာယပသာဒ၊ ဘာဝရုပ်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယရုပ်၊ အဗဒ္ဓသည်းခြေတို့၏လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝသစ္စ-သုက်၏လည်းကောင်း၊ ဌာနမေဝ- သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ တဿ တံ ဝနံ - သည်၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ ရာဂ ပရိယဋ္ဌာနေန - ရာဂ၏ထကြွခြင်းဖြင့်၊ အဘိဘူတာနံ - လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်အပ်ကုန် သော၊ ဟတ္ထိနံ - တို့၏၊ ဥဘောသိ - နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကဏ္ဍစူဠိကာဟိ-နားတို့မှ၊ သမ္ဘဝေါ - သက်သည်၊ နိက္ခမတိ - ထွက်၏၊

စ - ဆက်၍အထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ စွေ လူမသို့ ပါဌေ - ဤ ရာဂပတ္တမ္ဘာဒီသု အစရှိသောပါဌ်၌၊ ဝါ - ပါဌ်တွင်၊ ရာဂပတ္တမ္ဘာဒီသုတိအာဒိနာ - အစရှိသော ပါဌ်ဖြင့်၊ ကာလော - သက်လွတ်ရာကာလကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဒဿိတော - အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ ယဿ အင်္ဂဇာတဿ - ၏၊ ကမ္မနိယတ္ထေ - သက်လွတ် ခြင်းအမှု၌ ခန့်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိ - သော်၊ သမ္ဘဝေါ - သည်၊ မုစ္ဆတိ-၏၊ ရာဂပတ္တမ္ဘာဒီကာလေသု - ရာဂ၏အားကြီးရာအခါ အစရှိသော ကာလတို့၌၊ တံ အင်္ဂဇာတံ - သည်၊ ကမ္မနိယံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတော ဣမေဟိ ရာဂ ပတ္တမ္ဘာဒီကာလေဟိ-တို့မှ၊ ပရံ-လွန်စွာ၊ အညော - သော၊ ကာလော - သည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ ရာဂပတ္တမ္ဘာဒီဟိ-တို့မှ၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ ပုဗ္ဗဏှာဒယော-နံနက်ကာလ အစရှိကုန်သော၊ ကာလဘေဒါ - ကာလအထူးတို့သည်၊ မောစနေ - သက်လွတ် ခြင်း၌၊ နိမိတ္တံ - သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်။

ပန - အဖို့ တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အာရောဂျာဒီသုတိအာဒိနာ - အစရှိသောပါဌ် ဖြင့်၊ အဓိပ္ပာယော - အလိုကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဒဿိတော - အပ်၏၊ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ့။

(ပုဗ္ဗေ အပါကဋ္ဌေယေဝ၊ ဥပမာဒီဟိ ယာပန - ဟူသော ဂါထာ၌ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့် အနုယ၊ ဗျတိရေက၊ ဖေတု၊ ဖလချဲ့မှုကို ဆရာမြတ်တို့ ယူကုန်သည်)။

ဝေရူပေန - သော၊ အဓိပ္ပာယ်ဘဝေန - အလိုအထူးဖြင့်၊ သမ္ဘဝံ - ကို၊ မောဝေ
တိ - ၏၊ အညထာ - အားဖြင့်၊ သမ္ဘဝံ - ကို၊ န မောဝေတိ - မဉ္ဇုတ်စေ၊ အဇ္ဈတ္တ
ရူပါဒီသုဘာဒိနာ - ဖြင့်၊ ဥပါယော - အကြောင်းဥပါယ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန -
သည်၊ ဒဿိတော - အပ်၏၊ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ၊ အဇ္ဈတ္တရူပေ ဝါ-
ဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓရူပေ ဝါ - ဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဥဘယတ္ထ ဝါ - ဋ္ဌိလည်း
ကောင်း၊ အာကာသေ - ကောင်းကင်၌၊ ကဋ္ဌိ - ကိုး၊ ကမ္မေန္တော ဝါ - တုန်လှုပ်
စေလျက်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝံ - ကို၊ မောဝေယျ - လွှတ်ရာ၏၊ ဣတော ဥပါ
ယတော - ဤလေးပါးသော အကြောင်းဥပါယ်မှ၊ ပရံ - အသွန်၊ အညော-
တပါးသော၊ ဥပါယော - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။

ပန - အမှီတပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ နီလာဒိဟိ - ကုန်သော၊ ဒသဟိ - ကုန်သော၊
ပဒေဟိ - တို့ဖြင့်၊ နဝမဿ - ကိုးခုမြောက်သော၊ အဓိပ္ပာယာယ-အလို၏၊ ဝတ္ထု-
အကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဒဿိတံ - အပ်၏။

(အချို့ ဋီကာဘာအုပ်တို့၌ ဝတ္ထုဝ - ဟုရှိ၏၊ ဝိမံသန္တောဟိ စသော
အနွယ်၊ ဗျုတ်ရောက် နှစ်ဝါကျတောက်၍၊ ၎င်း “ဝတ္ထုဝ” သာ သင့်၏)။

ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ၊ ဝိမံသန္တော - စုံစမ်းသေးသူသည်၊ နီလာ
ဒီသု - တို့တွင်၊ အညတရဝသေန - အမှတ်နဲ့ငြား တပါးပါးသော အဆင်းရှိ
သော သုက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိမံသတိ - ၏၊ တေဟိ နီလာဒိဟိ - တို့မှ၊ ဝိနိမုတ္တံ-
လွတ်သောအဆင်းရှိသော သုက်ကို၊ န ဝိမံသတိ - မစုံစမ်း၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာ
ပနံ - ဤသို့သော ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ပန - ထိုမှတပါး၊ ဌာနာစာဝ
နာတိ ဣမိနာ ပါဌေန - ဖြင့်၊ အတ္ထတော - အနက် အားဖြင့်၊ ဝိသဋ္ဌိ - ကို၊
သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဒဿိတော - အပ်၏၊ ယဘာဟ - အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် အဘယ်
ကဲ့သို့ ဟောသနည်း၊ ဝိသဋ္ဌိတိ ဌာနာ စာဝနာ ဝုဇ္ဇတိတိ - ဟူ၍၊ အာဟ - သဗ္ဗညု
ဘုရား ဟောကြားပြီ။

စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တဿ သုက္ကဿ - ၏၊ သာ အယံ ဌာနာစာဝနာ-သည်၊
ရာဂဝသေန - အားဖြင့်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဟိ - ယုတ္တိဒဋ္ဌိမှတစ်ပါး၊ အာဂမဒဋ္ဌိကို
ဆိုဦးအံ့၊ ကထာဝတ္ထုအဋ္ဌကထာယံ - ၌၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ နာမ ရာဂသမုဋ္ဌာနာ

ဟောတိတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊ ဧတံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ သုက္ကဝိသဠိနာမ - မည်သည်၊ ရာဂသမုဋ္ဌာနာ-ရာဂလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်၊ ဝါ - ရာဂကြောင့်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

အညတြ သုပိနန္ဒာတိ-ကား၊ သုပိနောဓေ - သဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊ အန္တသဒ္ဓဿ- ၏၊ အနတ္တန္တရဘာဝတော - အနက်အထူးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုပိနန္ဒော- မည်၏၊ တံ သုပိနန္ဒံ - ထိုအိပ်မက်ကို၊ ဌပေတွာ - ၍၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္တဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဧတေန - ကြောင့်၊ ယာ သုပိနောတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ သံသာဒိသေသောတိနာမံ - ဟူသော အမည်သည်၊ ဣမဿ အာပတ္တိ နိကာယဿ - ဤ အာပတ်အပေါင်း၏၊ နာမံ - နာမည်တည်း၊ ဧတေန - ကြောင့်၊ ယာ အညတြ သုပိနန္ဒာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါ ဘျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

အာပတ္တိနိကာယောတိ- ကား၊ အာပတ္တိသမူဟော - အာပတ် အပေါင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အယံ အာပတ္တိ-သည်၊ ကောဝ သော၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ-အကယ်၍ကား ဖြစ်ပါပေ၏၊ ပန တထာပိ - သော်လည်း၊ ကော ဝေဒနာ ကွန္ဓော ကောဝိညာဏကွန္ဓောတိအာဒိသု-တို့၌၊ ရဠိသဒ္ဓေန ဝါ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝယဝေ-အစိတ်၌၊ သမူဟဝေါဟာရေန ဝါ - အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓောတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တော ယထာ-ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ အတူ၊ ရဠိသဒ္ဓေန ဝါ - ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အဝယဝေ - ၌၊ သမူဟဝေါဟာရေန ဝါ - အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိကာယောတိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တော- အပ်ပြီ။

အဿာတိ- ကား၊ အာပတ္တိနိကာယဿ - ၏၊ စ စောဒေမိ- စောဒနာဦးအံ၊ သံသော အာဒိမိ စေဝ သေသေ စ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော အဿာတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊ အယံ နိဒ္ဒေသော- သည်၊ အယုတ္တော နနု - မသင့်သည် မကုတ်ပါလော၊ ကသ္မာ- ကြောင့်၊ သံသော ၂၀၊ အဿာတိ- ဟူ၍၊ ဝါ- သော၊ အယံ နိဒ္ဒေသော- သည်၊ အယုတ္တော- သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။

ဟိယသ္မာ - ကြောင့်၊ အာပတ္တိနိကာယဿ - ၏၊ အာဒိမ္မိစေဝ - အစဉ်လည်း
ကောင်း၊ သေသေစ - အစမှကြွင်းသော အလယ်၊ အဆုံး၌ လည်းကောင်း၊
သံဃော - ကို၊ န ဣစ္ဆိတော - အလိုရှိအပ်၊ ကိဉ္ဇရဟိ - စင်စစ်သေ၍ကား၊ ဝုဠာ
နဿ - အာပတ်မှထခြင်း၏၊ အာဒိမ္မိစေဝ - ဉ်လည်းကောင်း၊ သေသေစ - ဉ်လည်း
ကောင်း၊ သံဃော - ကို၊ ဣစ္ဆိတော - အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သံဃော
၊ ပ၊ အဿာတိ - သော၊ အယံနိဒ္ဒေသော - သည်၊ အယုတ္တောနန္ဒ - လော၊ ဣတိ
အယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ဣတိ ဣမံ စောဒနံ - ကို၊ မနသိ - စိတ်၌၊ နိဓာယ - ရှိ၊ ယထာ ယေန အာကာ
ရေန - အားဖြင့်၊ ဝိဝေသိယမာနေ (ထည့်) သော်၊ န ဝိရဇ္ဈတိ - မဆန့်ကျင်၊ တထာ
တေန အာကာရေန - ဖြင့်၊ အဓိပ္ပာယ် - ကို၊ ဝိဝေသိယံ - ဖွင့်ပြခြင်းငှါ၊ ကိံ ဝုတ္တံ
ဟောတိတိအာဒိ - သောပါဌ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဣ
တေသ္မိ ပါဌေ - ဤ သံဃော အာဒိမ္မိ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အာပတ္တိတော - မှ၊
ဝုဠာနဿ - ၏၊ အာဒိမ္မိစေဝ - ဉ်လည်းကောင်း၊ သေသေစ - ဉ်လည်းကောင်း၊
သံဃော - ကို၊ ဣစ္ဆိတော - အလိုရှိအပ်သည်ရှိသော်၊ အာပတ္တိယာဝ - သည်သာ
လျှင်၊ ဝါ - ၏သာလျှင်၊ အာဒိမ္မိစေဝ - ဉ်လည်းကောင်း၊ သေသေစ - ဉ်လည်း
ကောင်း၊ ဣစ္ဆိတောနာမ - အလိုရှိအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ အယံ
အဓိပ္ပာယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ အာပတ္တိဝုဠာနန္ဒိ - ကား၊ အာပတ္တိ
တော - မှ၊ ဝုဠာနံ - ထခြင်းသည်၊ အာပတ္တိတာဝုပဂမနံ - အာပတ်မသင့် ရှိသည်
၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် (အတ္ထိ - ဉ်စပ်)၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော -
အာပတ္တိဝုဠာနံ ဟူသောပုဒ်၏ အနက်တည်း။

ဒကသောတန္တိ - ကား၊ ပဿာဝမဂ္ဂံ - သို့၊ အင်္ဂါဇာတပုဒေသံ - အင်္ဂါဇာတ်
အရပ်သို့၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဒကသော
တံ - ရေပြန်ကျင်ငယ် စီးရာနယ်ဟု ဆိုအပ်သော အင်္ဂါဇာတ်သို့၊ အနောတိဇ္ဈောပိ -
မသက်ဆင်းသော်လည်း၊ သံဃာဒိသေသော - သည်၊ ယဒိ ဟောတိ - အံ၊ ဝေသတိ -
သော်၊ အထ - ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ အဋ္ဌကထာယံ - ၌၊ ဒကသောတံ
ဩတိဏ္ဏမတ္ထတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိ
ပုစ္ဆာဘာဝတော - ကြောင့်၊ ဌာနတော ပန စုတန္တိအာဒိ - သော၊ ယံဝါကျံ - သည်၊

အတ္တိ - ၏၊ ဝံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟာ-ပြီ၊ အန္တရာ-အင်္ဂါ
 ဇာတ်သို့ မရောက်မီအကြား၌၊ အဓိဝါသိတွာ-အောင်အည်းသည်းခံ၍၊ အန္တရာ-၌၊
 (အန္တရာကား ကာကောလောကနကြံ)၊ နိဝါရေတုံ-ငှါ၊ အသက္ကုဏေယျတ္တာ-
 မုမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝဿမေဝ - မချွတ်မလွဲသာလျှင်၊ ဒကသောတံ-
 သို့၊ ဩတရတိ - ၏၊

ပန - ရွှေဝါကျ၌အပြစ် တင်ရန်၊ စုတ်အကြံကို၊ ဖော်လှန်ထုတ်ခါ ပြဆိုပါအံ့၊
 ဒကသောတောရောဟနတော - ကျင်ချောင်းသို့ ဆင်းရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ - ၍၊
 ဥပါဒိန္နတော - ကမ္မဇရုပ်အဖြစ်မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာ - လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတု
 သမုဋ္ဌာနမေဝ - ဥတုဇာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမ္ဘဝရူပံ-သုက်သွေးသည်၊ အဝသိဿတိ-
 ကြွင်းကျန်၏၊ တိသမုဋ္ဌာနံ-ကံ၊ စိတ်၊ အာဟာရအားဖြင့် သုံးပါးသောဖြစ်ကြောင်း
 ရှိသော၊ သေသံ-ကြွင်းသောသုက်သွေးသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဣတိ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-
 အပ်၏၊ တသ္မာတိ - ကား၊ ယသ္မာ ကြောင့်၊ ဌာနတော - တည်ရာမှ၊ စုတံ - ရွှေ၊
 လျောသောသုက်သည်၊ ဒကသောတံ - သို့၊ ဩတရတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်။

အမောစနာဓိပ္ပာယဿာတိ - ကား၊ ဘေသဇ္ဇေန - ဖြင့်၊ နိမိတ္တံ-အင်္ဂါဇာတ်ကို၊
 အာလိမ္မန္တဿ - လိမ်းသော၊ ဘိက္ခုနော ဝါ - အားလည်းကောင်း၊ သုပိနံ
 ပဿန္တဿာတိ - ကား၊ ဓာတုက္ခောဘတော ဝါ - ဓာတ်ချောက်ချားခြင်းကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အနုဘူတပုဗ္ဗတော ဝါ - ရွှေ၌ ခံစားခဲ့ဖူးခြင်းကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဒေဝတောပသံဟာရတော ဝါ-ကျိုးရှိကျိုးမဲ့၊ အလိဂ္ဂိငြား၊ နတ်အမျှား
 တို့၏ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တတော ဝါ - မဖြစ်မီ
 ရှေးကာလ၌ ကြိုတင်၍သိနိုင်ကြောင်းဖြစ်သော ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ - သို့၊ စဘူဟိ - ကုန်သော၊ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ - တို့ကြောင့်၊ သုပိနံ-ကို၊
 ပဿန္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ (အနာပတ္တိ - ၌စပ်)။

ပန-အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကို ထုတ်ကာဆိုဦးအံ့၊ ဇေတံ သုပိနံ-ကို၊ ပဿန္တော-
 မြင်မက်သောသူသည်၊ သုတ္တော - အိပ်ပျော်စဉ်၊ ပဿာတိကံ - မြင်မက်သလော၊
 ဥဒါဟု-ထိုသို့မဟုတ်၊ ပဋိဗ္ဗုဒ္ဓေါ-နိုးနေစဉ်၊ ပဿတိကံ - သလော၊ ဥဒါဟု-
 ထိုသို့မဟုတ်၊ နေဝသုတ္တော နပဋိဗ္ဗုဒ္ဓေါ - အိပ်လည်း မအိပ် နိုးလည်း မနိုးခိုက်၊
 ပဿတိကံ - သလော၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ဝစနေ-

၎င်း “ကံ ပနောတံ” အစရှိသော ပုစ္ဆာစကား၌၊ တဝ - သင်စောဒကဆရာ၏၊ စောဒနာ - သည်၊ အသမတ္တာ - မပြည့်စုံခဲ့၊ အဝသိဋ္ဌံ - ကြွင်းကျန်သော၊ ယံစေနံ - အကြင်မေးထိုက်သောစကားသည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံစေနံ - ကို၊ တံ - သင်စောဒကသည်၊ ဗြူဟိ - ထပ်၍ဆိုပါဦးလော၊ ဣတိ - သို့၊ အာစရိယော - ပရိဟာရ်ဆရာသည်၊ စောဒကံ - ကို၊ ကိဉ္ဇေတ္တာတိပဒေန - ဖြင့်၊ ပတိစောဒနာပေတံ - တဖန်ထပ်၍ စောဒနာစေခြင်းငှါ၊ ဥပျောဇေတိ - တိုက်တွန်းပြန်၏။

တဝ - စွာ၊ သုတ္တော - သည်၊ သုပိနံ - ကို၊ ယဒိ ပဿတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ အဘိဓမ္မဝိရာဇော - အဘိဓမ္မာနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ အာပဇ္ဇတိ - ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ သုတ္တော - သည်၊ ဘဝဂ်စိတ္တေန - ဖြင့်၊ သုပတိ - ၏၊ တံ ဘဝဂ်စိတ္တံ - သည်၊ ရူပနိမိတ္တာဒိအာရမ္မဏံ ဝါ - ရူပါရုံ အစရှိသည်လျှင် အာရုံရှိသည်လည်းကောင်း၊ ရာဂါဒိသမ္ပယုတ္တံ ဝါ - ရာဂအစရှိသည်နှင့် ယှဉ်သည် လည်းကောင်း၊ န ဟောတိ - ဖြစ်၊ သုပိနံ - ကို၊ ပဿန္တဿ စ - အားလည်း၊ ဤဒိသဒ္ဓိ - ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ စိတ္တာနိ - တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏၊ (ဟိ - ကို ကာရဏ ကြံလည်း သင့်၏)၊ ပဋိဗုဒ္ဓေါ - နိုးသောသူသည်၊ အထ ပဿတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ဝိနယဝိရာဇော - သည်၊ အာပဇ္ဇတိ - ၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓေါ - သည်၊ ယံ သုပိနံ - ကို၊ ပဿတိ - ၏၊ တံ သုပိနံ - ကို၊ သဗ္ဗောဟာရိကစိတ္တေန ဝေါဟာရနှင့် တကွ ဖြစ်ခြင်းရှိသော စိတ်ဖြင့်၊ ပဿတိ - ၏၊ သဗ္ဗောဟာရိက စိတ္တေန - ဖြင့်၊ ဝီတိက္ကမေ - လွန်ကျူးခြင်းကို၊ ကတေ - အပ်သည်ရှိသော်၊ အနာ ပတ္တိနာမ - မည်သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။

ပန စင်္စသေဝကား၊ ဝါ - အနုယမှတစ်ပါး၊ ဗျတိရိုက်ကို ထိုဦးအံ့၊ သုပိနံ - ကို၊ ပဿန္တဿ - အား၊ ဝါ - သည်၊ ဝီတိက္ကမေ - ကို၊ ကတေ - အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ - သော်လည်း၊ ဧကန္တံ - စင်္စ၊ အနာပတ္တိဓေ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ နေဝ သုတ္တော န ပဋိဗုဒ္ဓေါ - သည်၊ သုပိနံ - ကို၊ အထ ပဿတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ကောနာမ ပုဂ္ဂလော - အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ သုပိနံ - ကို၊ ပဿတိ - မြင်မက်တော့အံ့နည်း၊ စ - လဒ္ဓဒေါသ ထင်စွာပြအံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ သုပိနဿ - ၏၊ အဘာဝေါဝ - မရှိခြင်းသည်သာလျှင်၊ အာပဇ္ဇတိ - ၏၊ ဝါ - ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်သော၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ စောဒနာ - တည်း၊ သုပိနဿ - ၏၊

အဘာဝေါ - သည်၊ န အာပဇ္ဇတိ - မဖြစ်နိုင်၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊
သောဓနာ - တည်း။

ကသွာ - ကြောင့်၊ သုပိနဿ - ၏၊ အဘာဝေါ - သည်၊ န အာပဇ္ဇတိ -
နိုင်သနည်း၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ယသွာ - ကြောင့်၊ ကပိမိဒ္ဓပရေ
တော - မျောက်၏မိဒ္ဓ၊ ငိုက်မျဉ်းကျခြင်းနှင့် တူသော ငိုက်မျဉ်း ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်
အပ်သော သူသည်၊ ဝါ - မျောက်မျဉ်းအိပ်သောသူသည်၊ သုပိနံ - ကို၊ ပဿတိ - ၏၊
တသွာ - ကြောင့်၊ သုပိနဿ - ၏၊ အဘာဝေါ - သည်၊ န အာပဇ္ဇတိ - နိုင်၊ ဣတိ
အယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရာ - တည်း၊ ဟိ - သာဓုမှတစ်ပါး၊ သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊
ကပိမိဒ္ဓပရေတော ခေါ် မဟာရာဇ သုပိနံ ပဿတိတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊ တေ
ဝစနံ - ကို၊ နာဂသေနုတ္တေရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အနက်။ ။ မဟာရာဇ - မိလိန္ဒမင်းမြတ်၊ ခေါ် ကေန္တေန - အားဖြင့်၊
ကပိမိဒ္ဓပရေတော - သည်၊ သုပိနံ - ကို၊ ပဿတိ - ၏။

မက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒါယ - မျောက်၏အိပ်ခြင်းနှင့် တူသော အိပ်ခြင်းနှင့်၊ ယုတ္တော - ယှဉ်
သောသူသည်၊ ကပိမိဒ္ဓပရေတောတိ ကပိမိဒ္ဓပရေတော နာမ - မည်၏၊ ဟိ တံ
ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ - အံ့၊ မက္ကဋ္ဌဿ - ၏၊ နိဒ္ဒါ - အိပ်ခြင်းသည်၊ ဝါ - ဝိထိ
စိတ်ပြတ်ခြင်းသည်၊ လဟုပရိဝတ္တော - လျင်မြန်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ
ယထာ - ကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ - တူ၊ ယာ နိဒ္ဒါ - သည်၊ ပုနပ္ပုနံ - အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်၊
ကုသလဒံဗိစိတ္တဝေါကိဏ္ဍတ္တာ - ကုသိုလ် အစရှိသော စိတ်တို့နှင့် ရောပြွမ်းသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ လဟုပရိဝတ္တော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ယဿာ နိဒ္ဒါယ - သည်၊
ပဝတ္တိယံ - သော်၊ (တနည်း) ယံဿာစိတ္တပွဝတ္တိယာ - အကြင်စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
ပဝတ္တိယံ - သည်ရှိသော်၊ ပုနပ္ပုနံ - အဖန်ဖန်၊ ဘဝဂံတော - မှ၊ ဥတ္တရဏံ - တက်ခြင်း
သည်။

(အချို့စာအုပ်၌ ဘဝဂေါတ္တရဏံ - ဟုရှိ၏၊ ၎င်းအလိုကား ဘဝဂေါ
တ္တရဏံ - ဘဝင်သို့ သက်ဆင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ...ဟု အနက်ပေး
ရမည်၊ ၎င်းနောက် ပါဠိသာ ယုတ္တတရ)။

တယ နိဒ္ဒါယ - ဖြင့်၊ သုတ္တော - သည်၊ သုပိနံ - ကို၊ ပဿတိ - ၏၊ စ - စကားမပြတ် လိနတ္ထကို ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ယဿ ဘိက္ခုနော - သည်၊ ဧဝံ - သို့၊ ပဿန္တဿ - သော်၊ ဝါ-သော၊ ယဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ သုပိနော - ဌ၊ မေထုနံ ဓမ္မံ - ကို၊ ပဋိသေဝန္တဿဝိယ စ - အားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကယသံသဂ္ဂါဒီနိ - ကိုယ်လက်နှီးနှော ရောယှက်ခြင်း အရှိသည်တို့သို့၊ အာပဇ္ဇန္တဿဝိယ စ - ရောက်သောသူအားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သုပိနန္တေနဝ - အိမ်မက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာရဏေန - အကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ- ကြောင့်၊ အသုစိ - သည်၊ မုစ္စတိ - ၏၊ တဿပိ ဘိက္ခုနော-အားလည်း၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်။

ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ အဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါ - သည်၊ ဝါ - ၏၊ သုပိနော - ဌ၊ ဥပ္ပန္နာယ - ဖြစ်သော၊ အဿာဒစေတနာယ - သာယာသော စေတနာ၏၊ ဝိသယော - မလှုပ်လှုပ် နေနိုင်လောက်သော အရာသည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ နိစ္စလေန - မတုန်မလှုပ်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ - ရ၏၊ ဟတ္ထေန - ဖြင့်၊ နိမိတ္တံ - အင်္ဂါဇာတ်ကို၊ န ကိဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ-မကစားစေအပ်၊ ဝါ- မကလိအပ်၊ ပန - စင်စစ်သော်ကား၊ ကာသာဝပစ္စတ္ထရုဏရက္ခဏတ္ထာယ-သင်္ကန်း၊ အိပ်ရာခင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဟတ္ထပုဋ္ဌေန - လက်ရုပ် ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ ဇဂ္ဂနတ္ထာယ - သင်္ကန်း၊ အိပ်ရာခင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုး ငှါ၊ ဥဒကဋ္ဌာနံ - ရေ၏တည်ရာ အရပ်သို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ = သွားရ၏။

သုက္ကဝိသဋ္ဌိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သုက္ကဝိသဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ်၏ အဖွင့် သံဝဏ္ဏနာ ဋီကာ သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

၂-ကယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဩတိဏ္ဏောတိ ဣဒံ ပဒံ - သည်၊ ကမ္မသာနေ ဝါ- ကံကိုပြီးစေတတ်သည်လည်း ကောင်း၊ ကတ္ထုသာနေ ဝါ - ကတ္တားကို ပြီးစေတတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တဒုဘယဝသေန- ထိုနှစ်ပါးစုံသော ကမ္မ သာနေ၊ ကတ္ထုသာနေတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထံ - ကို၊ ဒဿေန္တော-ပြတော်မူလို သော၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ယက္ခာဒီဟိ ဝိသယတ္တာဒိအာဒိ - ကို၊ အာဟ - ပြီ၊

အသမခေက္ခိတောတိ - ကား၊ ယထာသဘာဝံ - သဘောအား လျော်စွာ၊ အနုပ
ပရိက္ခိတော - မဆင်ခြင်မှ၍၊ ယထာ ယေန အာကာရေန - အားဖြင့်၊ ရတိဇနကာ-
နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ရူပါဒယော - ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော၊
တေ ဝိသယာ - ထိုအာရုံတို့သည်၊ အနိစ္စဒုက္ခာသုဘာနတ္ထကာရေန - အားဖြင့်၊
အဝဋ္ဌိတာ တည်ကုန်၏၊ တထာ တေန အာကာရေန - ဖြင့်၊ အပဿိတွာ - မရှုမှ၍၊
ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပရိဏတေနာတိ - ကား၊ ပရိဝတ္ထေန - လည်၍ဖြစ်သော၊ တေန - ကြောင့်၊
ယထာ ပရိဝတ္တမာနန္တိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဝုတ္တရာဂဝသေနာတိ - ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂ
ရာဂ ဝသေန - အားဖြင့်၊ တဒဟုဇာတာယပိတိ ဣပ္ပပဒေ - ဌှိ၊ ဝိဂ္ဂဟော - ကို၊ ဧဝံ
ဝုစ္စမာနနယေန - ဖြင့်၊ ဝေဒိဘဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဧတိဿာ ဇီဝမာနကမနုဿိတ္ထိယာ -
အား၊ တသ္မိ အဟနိ - ထိုနေ၌၊ ဝါ - ကိုယ်လက်နှီးနှော ရောယှက်ရာ ထိုနေ၌၊
ဇာတံ ဇနနံ - ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော
ဒွိပဒဘိန္နာဓိကရုဏဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ သော ဇီဝမာနကမနုဿိတ္ထိ -
သည်၊ တဒဟုဇာတာ - မည်၏။

ဝါ - တနည်းကား၊ (တနည်း) အထ ပုဗ္ဗော - သော၊ နယော - ကမ္မဓာရယ
ဂဗ္ဘဘိန္နာဓိကရုဏ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ တပစ္စည်း ဘောဉ္ဇံ သက်သော နည်းသည်၊
ယုတ္တော - ပဒဒေါသ၊ စသည်ဝေးလွင့်၊ ဂုဏ်ပေါင်းဆင့်၍၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
ကောင်းမြတ်လှလေပြီ၊ ဝါ - အပရော - သော၊ နယော - ကမ္မဓာရယဂဗ္ဘတပျုရိသံ
သမာသံ တပစ္စည်း ကတ္တာဉ္ဇံ သက်သောနည်းကို၊ မယာ - သည်၊ ဝုစ္စဘေ -
အပ်၏၊ ယာ ဇီဝမာနက မနုဿိတ္ထိ - သည်၊ တသ္မိ အဟနိ - ဌှိ၊ ဇာတာ ဖွားသည်
တည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သာ ဇီဝမာနကမနုဿိတ္ထိ - သည်၊ တဒဟုဇာတာ -
မည်၏၊ တဒဟုဇာတာယ - သော၊ ဝါ - သော၊ တာယ ဇီဝမာနကမနုဿိတ္ထိယာ -
နှင့်၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - တဒဟုဇာတာယ ဟူသောပုဒ်၏အနက်
တည်း၊ ဇာတမတ္တာယ - ဖွားကာမျှဖြစ်သော၊ အလ္လမံသ ပေသိဝဏ္ဏာယံပိ - စုံစပ်
သော သားတစ်အဆင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇီဝမာနကမနုဿိတ္ထိယာ - နှင့်၊
ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

အဿာတိ - ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇေယျာတိပဒဿ - ၏၊ (အတ္ထ-
ဒဿနံတွင် အတ္ထ- ဌာဝပ်)။ ။ ဣဒါနိ- ဌ၊ ဟတ္ထာဒိနံ - လက်အရံရှိသည်တို့၏၊
ဝိဘာဂဒဿနတ္ထံ - ဝိဘာဂကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ တတ္ထ ဟတ္ထောနာမ ကပ္ပရဘော
ပဋ္ဌာယာတိအာဒိ - အရံရှိသောပါဌ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏၊
ကပ္ပရဘော ပဋ္ဌာယာတိ - ကား၊ ဒုတိယမဟာသန္တိ - ဒုတိယအဆစ်ကြီးကို၊ ဥပါ
ဒါယ- အစပြု၍။ ။ ပန - ဝါဒအထူး ပြဆိုဦးအံ့၊ အညတ္ထ- ဤသိက္ခာပုဒ်မှတစ်ပါး
သော သိက္ခာပုဒ်၌၊ မဏိဗန္ဓဘော - လက်ကောက်ဝတ်မှ၊ ယာဝ အဂ္ဂနခါ -
လက်သည်းဖျားတိုင်အောင်၊ ပရိစ္ဆိန္နော- (ထည့်) ငိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်သော
အရပ်သည်၊ ဟတ္ထော- မည်၏။

တေအဓိဝစနံ - ဤဝေဏီဟူသော အမည်သည်၊ ဝိနန္ဒိန္ဒာ ဝါ - ထုံးဖွဲ့၍လည်း
ကောင်း၊ အဝိနန္ဒိန္ဒာ ဝါ - မထုံးဖွဲ့၍လည်းကောင်း၊ ကတကေသကသာပဿ
ပြုအပ်သောဆံထုံး၏၊ အဓိဝစနံ - အမည်တည်း၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပန္နော - ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏၊ တတ္ထ တသ္မိ- ဝစနေ- ထိုဝိနန္ဒိန္ဒာ ဝါ အစရှိသောစကား
၌၊ ဝိနန္ဒိန္ဒာတိ - ကား၊ တိဏိ - ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိဟိ - ကျစ်အပ်သောဆံတို့ဖြင့်၊
ဂန္ထိန္ဒာ - ထုံးဖွဲ့၍၊ သုဝဏ္ဏပါဠိ - ရွှေဆံကျပ် (ရွှေဆံထိုး) သည်၊ သုဝဏ္ဏစီရကန္တိ
သုဝဏ္ဏစီရကနာမ- မည်၏၊ ဟတ္ထဉ္စ - လက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဏီ- ဆံထုံးကို
လည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ - ၍၊ အဝသေသသရီရံ - ကြွင်းကျန်သောကိုယ်သည်၊
အင်္ဂံ - မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ အဝသေသဿ သရီရဿာတိအာဒိ-သော၊
ယံဝါကျံ- သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ။

ဟိ- အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ (ဟိ- ကား ပက္ခန္ဓရ)၊ (တနည်း) ဟိယသ္မာ-
ကြောင့်၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ သေဓနာဓိပ္ပာယော- အတွေ့အထိကို မှီဝဲခြင်းငှါ၊
ဝါ-ကို၊ ဝါ - ဖြင့် အလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ နိစ္စလေန - တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊
ကာယေန- ဖြင့်၊ ကေဝလံ- ဝါယာမနှင့် မရောယှက် သက်သက်၊ ဖဿံ-အတွေ့
ကို၊ ပဋိဇာနာတိ-သိ၏၊ သာဒိယတိ- သာယာ၏၊ အနုဘောတိ - ခံစား၏၊ အဿ
ဘိက္ခုနော - အား၊ စိတ္တုပ္ပါဒမုတ္တေ - သာဒိယနစိတ် ဖြစ်ကာမျှ၌၊ အာပတ္တိယာ-
၏၊ အဘာဝတော- ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ- အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊
ကာယေန အဝါယမိတွာတိ အာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ- သည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ တံ

ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ မောက္ခာဓိပ္ပာယေနာတိ-ကား၊
ဣတ္ထိတော - မှ၊ မုစ္စိတုကာမဘာဓိပ္ပာယေန - လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသဖြင့်။

အသဉ္စိစ္စာတိ- ကား၊ အဟံ - သည်၊ ဣမိနာ ဥပါယေန - ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊
ဣမံ ဣတ္ထိံ - ကို၊ ဖုဿမိ- ထိရဘောအံ၊ ဣတိ- သို့၊ အစေတေတော - မစေ့ဆော်
မူ၍။ ။ ဟိသစ္စံ- ၏၊ ဧဝံ - သို့၊ အစေတေတော - မစေ့ဆော်မူ၍၊ ပတ္တပဋိဂ္ဂဟဏာ
ဒီသု - သပိတ်အကပ်ခံခြင်း၊ အစရှိသည်တို့၌၊ မာတုဂါမဿ - ၏၊ အင်္ဂေ - ကို၊
ဖုဠေပိ- ထိပင်ထိအပ်သော်လည်း၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်၊ အသတိယာတိ-
ကား၊ ဘိက္ခု (ထည့်)- သည်၊ အညဝိဟိတော - အာရုံတပါး၌ စိတ်ကို စီရင်
တတ်သည်၊ ဝါ - တပါးသော အာရုံ၌ စိတ်ကို ထားတတ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊
မာတုဂါမံ - ကို၊ ဖုဿမိ-အံ၊ ဣတိ-သို့၊ သတိ- သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။

အဇာနန္တဿာတိ - ကား၊ ဒါရကဝေသေန - သူငယ်၏အသွင်ဖြင့်၊ ဌိတံ-သော၊
ဒါရိကံ - သူငယ်မကို၊ ဣတ္ထိတိ - ဟူ၍၊ အဇာနန္တော - မသိသော ရဟန်းသည်၊
ကေနစိဒေဝ ကရဏိယေန - ဖြင့်သာလျှင်၊ ဖုဿတိ - ထိငြားအံ၊ ဧဝံ - ဤသို့၊
ဣတ္ထိတိ - ဟူ၍၊ အဇာနန္တဿ - မသိ၍၊ ဖုဿတော - သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊
အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်၊ အသဒိယန္တဿာတိ - ကား၊ ဗာဟာပရမ္ပရာယ -
လက်မောင်း အဆက်ဆက်ဖြင့်၊ နိတဘိက္ခုဿ - ဆောင်အပ်သော ရဟန်းသည်၊
ကာယသံသဂ္ဂံ - ကို၊ သဒိယန္တဿ - သာယာသည် ရှိသော်၊ ဝါ - သော်လည်း၊
အနာပတ္တိဒိယ - ကဲ့သို့၊ တထာ - တူ၊ ကာယသံသဂ္ဂံ - ကို၊ သဒိယန္တဿ-သော်၊
ဝါ - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်၊ ပန - အထူးကို
ဆိုဦးအံ၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ ဥဒါယိတ္ထေရော - သည်၊ အာဒိကမ္မိ
ကော - ၏၊ အာဒိကမ္မိကဿ-သော၊ တဿ ဥဒါယိတ္ထေရဿ - အား၊ အနာပတ္တိ-
အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ - ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ - အပ်၏။

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

၃-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစဿာဒရာဂဝေသနာတိ - ကား၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါ-ရန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော၊
ဝါစာ - စကားတည်း၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ - စကား၊ တဿာ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာယ - ကို၊

အဿာဒစေတနာ - သာသနကြောင်းဖြစ်သော စေတနာတည်း။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသာ
ဒေါ - စေတနာ၊ တေန ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသေဒန - နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တရာဂဝသေန -
ယှဉ်သောရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၌၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ အဓိပ္ပေတံ - သော၊ မာတုဂါမံ - ကို၊ ဒဿေတုံ - ငှါ၊ မာတုဂါမန္တိအာဒိ-
အစရှိသော ဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ (တနည်း) ဧတ္ထ
ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ မာတုဂါမန္တိအာဒိနာ - ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊
အဓိပ္ပေတံ - သော၊ မာတုဂါမံ - ကို၊ ဒဿေတုံ - ငှါ၊ မာတုဂါမန္တိအာဒိနာ -
ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အဓိပ္ပေတံ - အလိုရှိအပ်သော၊ မာတုဂါမံ - ကို၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

(အာဟကြိယာ၊ ပုဒ်၌သာလျှင်၊ သဒ္ဓါဝါစက၊ ကရိုဏ်းပြုမှု၊ ဝစ္စအနက်
ကံ ဖြစ်မြဲ - ဟူသော နိယံကိုရှု)။

ဒုဋ္ဌုလ္လာဒုဋ္ဌုလ္လသလ္လက္ခဏသမတ္တန္တိ - ကား၊ အသဒ္ဓမ္မပဋိသံယုတ္တံ - သူတော်
မဟုတ် သူယုတ်တို့၏အကျင့်နှင့် ယှဉ်သော၊ ကထံ - စကားကို၊ ဇာနိတုံ - သိခြင်း
ငှါ၊ သမတ္တံ - စွမ်းနိုင်သော၊ (မနုဿိတ္ထိံ - ၌စပ်)။ ။ ပန - အနွယ်မှတစ်ပါး၊
ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယာ မနုဿိတ္ထိံ - သည်၊ မဟလ္လိကာပိ - ကြီးသော်လည်း၊
ဝါ - အမယ်အိုကြီး ဖြစ်သော်လည်း၊ ဗာလာ - မိုက်သည်၊ ဇေမ္မဂါ - စက်ဆုပ်
ရွံရှာဖွယ်၏အဖြစ်ဖြင့် တုန်လှုပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော တံတေးလည်းရှိ
သမင်အလား စကားလည်း မဆိုတတ်သည်။

(ဣလန္တိ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗဘာဝေန ကမ္ပေန္တိ ဟဒယစလနံ ပါပုဏန္တိ ဇနာ
တ္ထောတိ လောတိ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော ဝတ္တုမသက္ကုဏေယျတ္တာ
မိဂသဒိသော မူဂေါ ဣဿ)။

သမာနာ - ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ - သော၊ ယာ မနုဿိတ္ထိံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
အယံ မနုဿိတ္ထိံ - ကို၊ ဣမ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အနဓိပ္ပေ
တာ - အလိုမရှိအပ်၊ ဒေ - ကုန်သော၊ မဂ္ဂေ - ဝစ္စမင်္ဂ၊ ပဿာဝမင်္ဂတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-
၍၊ ဣတ္ထိလက္ခဏေန - မိန်းမလက္ခဏာနှင့်လည်းကောင်း၊ သုဘလက္ခဏေန - တင့်
တယ်သော လက္ခဏာနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတာ - ပြည့်စုံသည်၊ အသိ - ၏၊

ဣတိအာဒိနာ - သော၊ အာကာရေန - ဖြင့်၊ ထောဗနာ - ချီးမွမ်းခြင်းသည်၊
ဝဏ္ဏောနာမ - မည်၏၊ အဝဏ္ဏောနာမ - မည်သည်၊ ဒွေ - ကုန်သော၊ မဂ္ဂေ-တို့ကို၊
ဥဒ္ဓိဿ - ရှိ၊ ဝုတ္တဝိပရိယာယေန - ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နည်း
ဖြင့်၊ ဂရဟနာ - ကဲ့ရဲ့ခြင်းပင်တည်း။

တံ - သည်၊ ဣတ္ထိလက္ခဏေန - နှင့်လည်းကောင်း၊ သုဘသက္ခဏေန-နှင့်လည်း
ကောင်း၊ အသမန္တာဂတာ - မပြည့်စုံ မလုံလောက်သည်၊ အသိ-၏၊ ဣတိအာဒိဟိ-
ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဝစနေဟိ - တို့ဖြင့်၊ ခုံသနာ-တပါးသူ၏ အရှက်ကို ဖြတ်
ခြင်းပင်တည်း၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတံ-၏၊
တံ - သည်၊ မေ - အား၊ ဒေဟိ - လော၊ တံ - သည်၊ မေ - အား၊ ဒါတု-ငှါ၊
အရဟတံ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝစနံ - သည်၊ ယာစနာနာမ-မည်၏။

ကဒါ - အဘယ်အခါ၌၊ တေ - သင်၏၊ မာတာ သည်၊ ပသိဒိဿတိ - ကြည်
လင်ရွှင်ပျ၊ သဘောကျလတ္တံ့နည်း၊ ကဒါ - ၌၊ တေ-၏၊ ငတာ - သည်၊ ပသိဒိဿ
တိ-နည်း၊ ကဒါ - ၌၊ တေ - ၏၊ ဒေဝတာယော - နတ်တို့သည်၊ ပသိဒိဿန္တိ-
ကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ကဒါ - ၌၊ တေ - အား၊ ဝါ - ၏၊ သုခဏော - ကောင်းသော
ခဏသည်လည်းကောင်း၊ သုလယော - သည်လည်းကောင်း၊ သုမုဟုတ္တော-သည်
လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ - နည်း၊ အဟံ - သည်၊ ကဒါ - ၌၊ တေ- သင်၏၊
ဝါ - သင့်အထံမှ၊ မေထုနံ ဓမ္မံ - ကို၊ လဘိဿာမိ - ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ - သို့၊
ဝစနံ - သည်၊ အာယံာစနာနာမ - မည်၏။

တံ - သည်၊ ကထံ - သို့၊ သာမိကဿ - လင်ကြီးအား၊ ဒေသိ- ပေးသနည်း၊
တံ - သည်၊ ကထံ - သို့၊ ဇာရဿ - လင်ငယ်အား၊ ဝါ - အရွယ်ယုတ်စေ့နောက်
သက်ဝေအား၊ (ဇရ - ဝယောဟာနိယံ)၊ ဒေသိ - သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝစနံ-သည်၊
ပုစ္ဆနံ နာမ - မည်၏၊ တံ - သည်၊ ဧဝံ - သို့၊ သာမိကဿ - အား၊ ဒေသိ ကိရ-
ပေးသတတ်၊ ဝါ - ပေးသတဲ့၊ ဧဝံ - သို့၊ တံ - သည်၊ ဇာရဿ-အား၊ ဒေသိ ကိရ-
ပေးသတတ်၊ ဝါ - ပေးသည်ဆိုသာ မှန်သလား၊ ဣတိ - သို့၊ ဝစနံ - သည်၊
ပဋိပုစ္ဆနံနာမ- မည်၏။

ပုဋ္ဌဿ - မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ- အမေးခံရသော ရဟန်း၏၊ ဝါ- က၊ တံ-
သည်၊ ဧဝံ- သို့၊ ဒေန္တော - ပေးတတ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ- ပေးသော၊ တံ- သည်၊

ဝါ- ကို၊ သာမိကဿ- လင်ကြီးသည်၊ ပိယာ- ချစ်အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ- လတ္တံ့၊ မနာပါစ - နှစ်သက်အပ်သည်လည်း၊ ဘဝိဿတိ - လတ္တံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဘဏနံ- သည်၊ အာစိက္ခဏနာမ-မည်၏။

အပုဋ္ဌဿ- မမေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ - အပ်လျက်၊ ဝါ - အမေးမခံရသော ရဟန်း၏၊ (ဘဏနံ- ဌဗေ)၊ တံ- သည်၊ ဧဝံ- သို့၊ ဒေဟိ- လော့၊ ဧဝံ-သို့၊ ဒေန္တော- သော်၊ ဝါ- သော၊ တံ- သည်၊ ဝါ- ကို၊ သာမိကဿ- ၏၊ ဝါ - သည်၊ ပိယာ- အပ်သည်လည်းကောင်း၊ မနာပါစ - တတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ- လတ္တံ့၊ ဣတိ- သို့၊ ဘဏနံ- သည်၊ အနုသာသနနာမ- မည်၏။

တံ- သည်၊ အနိဇ္ဈိယ - နိဇ္ဈိတခေါ်လတ်၊ အင်္ဂါဘတ် မပါသည်၊ အသိ - ၏၊ တံ- သည်၊ နိမိတ္တမတ္တာ - နိဇ္ဈိတရာမျှ ရှိသည်၊ အသိ- ၏၊ တံ - သည်၊ အလောဟိ တာ- သွေးဓမ္မတာ မလာသည်၊ အသိ- ၏၊ တံ- သည်၊ ဓုဝလောဟိတာ - အမြဲ မပျက်၊ ယိုထွက်သော ဓမ္မတာသွေးရှိသည်၊ အသိ- ၏၊ တံ - သည်၊ ဓုဝစောဠာ- အမြဲမပြတ် ဆို့ပိတ်အပ်သော ဥတုနီး (နဟ) ပုဆိုးရှိသည်၊ အသိ- ၏၊ တံ-သည်၊ ပဉ္စရဏီ- ယိုစီးသွင်သွင်၊ ရေအလျဉ်အလား၊ သွေးအားရှိသည်၊ အသိ - ၏၊ တံ- သည်၊ သိခရဏီ - မို့မေးကလွန်ကျူး၊ အထူးပြုလျက်၊ သားစွန်းထွက်သည်၊ ဝါ- ထွက်သော သားစွန်းရှိသည်၊ အသိ- ၏၊ တံ- သည်၊ ဣတ္ထိပဏ္ဍကော-မိန်းမ ပဏ္ဍုက်သည်၊ အသိ- ၏၊ တံ- သည်၊ ဝေပုရိသိကော - ယောက်ျားမိန်းမသည်၊ အသိ - ၏၊ တံ - သည်၊ သမ္ဘိန္ဒာ - ရောယှက်သော မင်္ဂရှိသည်၊ အသိ - ၏၊ တံ- သည်၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာ - သည်၊ အသိ - ၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝဇနံ - သည်၊ အက္ခော သနနာမ - မည်၏။

ယသ္မာ- ကြောင့်၊ မေထုနုပသံဟိတာယ- မေထုန်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဝါ-ပပ်ယှဉ် သော မေထုန်ရှိသော၊ ဝါစာယ - ထက်၊ အဓိကံ - လွန်ကဲသော၊ ဒုဋ္ဌလ္လံနာမ- မည်သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ မေထုနုပသံဟိတာဟိတိလ္လဒံ ဒုဋ္ဌလ္လ ဝါစာယ သိခါပတ္တလက္ခဏဒဿနန္တိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ငုတ္တံ- အပ်ပြီ၊ မေထုနုပသံဟိတာယေဝ-မေထုန်နှင့်စပ်သော စကား၏သာလျှင်၊ ဒုဋ္ဌလ္လဝါစတ္တာ- ရှိရင်းသော စကား၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ န ပန ဝုတ္တံ- မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

သိရေကိသိတိ- ကား၊ တံ-သည်၊ ဗဟိ- အပသ္မိ၊ နိက္ခန္ဓာအာကိမံသာ - ထွက်
သော မသနအလား အသးရှိသည်။ အသိ - ဤ၊ သမ္ဘိန္နာတိ ကား၊ သမ္ဘိန္နဝစ္စ
မဂ္ဂဿာဝမဂ္ဂါ- ရောစပ်သော ဝစ္စာန် ပဿာဝန်ရှိသည်။ အသိ-ဤ၊ ဥဘတော
ဗျဉ္ဇနာသိတိ- ကား၊ ပုရိသနိမိတ္တေန စ- နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိနိမိတ္တေန စ- နှင့်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ- သို့၊ ဥဘတော-ကုန်သော၊ ဗျဉ္ဇနေ ဘိ- နိမိတ်တို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတာ- သည်၊ အသိ- ဤ။

စ - ရှေ့ဝါကျ၌၊ အပြစ်တင်ရန်၊ စုတ်အကြံကို၊ ဖော်လှန်ထုတ်ကာ၊ ပြဆို
ပါအံ့။ ဧတ္ထ တေသု ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏယာနာဒိသု-တို့တွင်၊ တာဝ-စွာ၊ ဝဏ္ဏဘဏနေ
ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားခြင်း၌ (ကြိယာလည်းစွက်စပ်)၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊
တံ - သည်၊ ဣတ္ထိလက္ခဏေန - နှင့်၊ သုဘလက္ခဏေန - နှင့်၊ သမန္နာဂတာ-သည်၊
အသိ-ဤ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ - အံ့၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ တာဝ-စွာ၊ သိသံ -
သံသာဒိသိသံအာပတ်တည်းဟူသော အဆုံးသို့၊ န ဇတိ- မရောက်သေး၊ တဝ-ဤ၊
ဝစ္စမဂ္ဂေါ စ - သည်လည်းကောင်း၊ ပဿာဝမဂ္ဂေါ စ - သည်လည်းကောင်း၊
သုဘော - တင့်တယ်၏၊ သုဘသဏ္ဌာနေ-ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ရှိ၏၊ သေနိယော-
ရှုခြင်းငှါထိုက်၏၊ တံ-သည်၊ ဤဒိသေနနာမ - ဤသို့ သဘောရှိသည် ပည်သော၊
ဣတ္ထိလက္ခဏေန စ- နှင့် လည်းကောင်း၊ သုဘလက္ခဏေန စ-နှင့် လည်းကောင်း၊
သမန္နာဂတာ - သည်၊ အသိ - ဤ၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒတိ - အံ့၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊
သိသံ - သို့၊ ဇဟိ - ဤ၊ သံသာဒိသေသော - သည်၊ ဟောတိ - ဤ၊ ဣတိအယံ-
သည်ကား၊ အတ္ထော - သိသံ ဇတိ ဟူသော ပုဒ်အနက်တည်း။

ပု - အပ္ပိဘာဂါး၊ အနက်သွားကို၊ ပိုင်းခြားထုတ်ကာပြဆိုပါအံ့၊ အဏ္ဏဘဏ
နေ - ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုရာ၌၊ ဝါ - ကြောင့်၊ အနိမိတ္တာသိတိအာဒိဟိ - အစ
ရှိကုန်သော၊ ကောဒသဟိ - ကုန်သော၊ ပဒေဟိ - တို့နှင့်၊ အဝဏ္ဏ-ကျေးဇူးမဲ့
သည်၊ အသဒ္ဓိတေ - မစပ်သေးသည် ရှိသော၊ ဝါ - မစပ်သေးမီ၊ သိသံ - သို့၊
န ဇတိ-မရောက်၊ သဒ္ဓိတေသုပိ - ကုန်သော်လည်း၊ တေသု ကောဒသသု ပဒေသု-
တို့တွင်၊ (ဣမေဟိ တိဟိ - ၌စပ်)။

(အချို့ဒီကာတို့၌ “သဒ္ဓိတေသုပိ တေသု” ဟု ရှိ၏၊ ပိုတိုင်းယူသော်
သဒ္ဓိတေဤ ကဏ္ဍာသည် “တေသု” ဖြစ်၍၊ သို့ဖြစ်သော် “ဣမေဟိ

တိဟိ”ဟူသော ဆိုလတ္တံ့ စကားနှင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိတေဟိပိ ကောဒ
သဟိ ပဒေဟိ အဝဏ္ဏဘဏနေ - ဟူသော တေရသကဏ် ကေားနှင့်လည်း
ကောင်း ဆန့်ကျင်သည်။ တေရသကဏ်ကေားကား သဒ္ဓိတလက္ခဏဝန္တ
ကတ္တားအရ အဝဏ္ဏဘဏနသာ ယူသည်။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌ မရှိ၊
ဆင်ခြင်တော်မူကြပါကုန်။)

သိခရဏိသိ သမ္ဘိန္နာသိ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာသိတိ- ဟူ၍၊ ဝါ-ကုန်သော၊ ဣမေဟိ
တိဟိ ပဒေဟိ - တို့နှင့်၊ အဝဏ္ဏဘဏနေ - သည်၊ သဒ္ဓိဘေယေဝ-သော်သာလျှင်၊
ဝါ - မှသာလျှင်၊ သံဃာဒိသေသော - သည်၊ ဟောတိ - ဤ။

ယာစနာယပိ - ခွဲလည်း၊ ဝါ - ကြောင့်လည်း၊ ဒေဟိ မေတိ - ဟူ၍၊ ဝါ-
သော၊ ဧတ္ထေနာန - ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပဒေန - ပုဒ်ဖြင့်၊ သိသံ - သို့၊
န ဧတိ - မရောက်သေး၊ မေထုနဓမ္မံ ဒေဟိတိ - ဟူ၍၊ ဧဝံ - သို့၊ မေထုန ဓမ္မေန-
နှင့်၊ သဒ္ဓိဘေယေဝ - သော်သာလျှင်၊ ဝါ - မှသာလျှင်၊ သံဃာဒိသေသော-
သည်၊ ဟောတိ - ဤ။

ကဒါ တေ မာတာ ပသိဒိဿတိတိ အာဒိသု - ကုန်သော၊ အာယာစနာစ
နေသုပိ - တောင်းသော စကားတို့၌လည်း၊ ဝါ - ကြောင့်လည်း၊ ဝါ - တို့တွင်
လည်း၊ ဧတ္ထေနာန - ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝဇနေနေဝ - ဖြင့် သာလျှင်၊
သိသံ - သို့၊ န ဧတိ - မရောက်၊ ပန - ဗျတိရေကမှတပါး၊ အန္တယကို ဆိုဦးအံ့၊
ကဒါ တေ မာတာ ပသိဒိဿတိ ကဒါ ဇေထုနံ ဓမ္မံ လဘိဿာမိတိဝါ - ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ တဝ မာတရံ ပသန္နာယ မေထုနံ ဓမ္မံ လဘိဿာမိတိ ဝါ - ဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဣတိ (ထည့်) အာဒိနာ - သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ မေထုနဓမ္မေန-
နှင့်၊ သဒ္ဓိဘေယေဝ - သော်သာလျှင်၊ ဝါ-မှသာလျှင်၊ သံဃာဒိသေသော - သည်၊
ဟောတိ - ဤ။

ကထံ တံ သာမိကဿ ဒေသိတိ အာဒိသု - ကုန်သော၊ ပုစ္ဆာဝစနေသု-တို့၌
လည်း၊ ဝါ-တို့ကြောင့်လည်း၊ မေထုနဓမ္မန္တိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တေယေဝ - သော်သာ
လျှင်၊ သံဃာဒိသေသော - သည်၊ ဟောတိ - ဤ၊ ဧဝံ ကိရ တံ သာမိကဿ
ဒေသိတိ ပဋိပုစ္ဆာဝစနေသုပိ - တို့၌လည်း၊ ဒေသဝနယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - အပ်၏။

စ - အဖို့ဘဝကို ဆို၍ အံ့၊ အာစိက္ခဏာယ - ဌ၊ ဧဝံ ဒေဟိတိ ဧဝံ ဒေမာ
 နာတိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တေမိ - သော်လည်း၊ သိသံ - သို့၊ န တေ - မရောက်သေး၊
 ပန - ကား၊ တံ - သည်၊ မေထုနံဓမ္မံ - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဒေဟိ-လော၊ တံ-သည်၊
 ဧဝံ - သို့၊ မေထုနံဓမ္မံ - သို့၊ သာမိကံ-ကို၊ ဥပနေဟိ - ဆောင်လော့၊ ဧဝံ-သို့၊
 မေထုနံဓမ္မံ - ကို၊ ဒေမာနာ-သော်၊ ဥပနယမာနာ - သော်၊ သာမိကဿ - ၏၊
 ဝါ - သည်၊ ပိယာ - ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအာဒိနာ - သော၊
 နယေန-ဖြင့်၊ မေထုနဓမ္မေန - နှင့်၊ ဗဒ္ဓိတနယဝ-သော်သာလျှင်၊ ဝါ - မှသာ
 လျှင်၊ သံသာဒိသေသော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အနုသာသနီဝစနေသုပိ-တို့၌
 လည်း၊ ဒေသနယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊ အက္ခောသစစနေသု ကောဒသသု - တဆယ့်တပါးသော
 ဆဲရေးကြောင်းစကားတို့တွင်၊ ဝါ-သဒ္ဓါတို့တွင် သိမရဏီသိ သမ္ဘိန္နာသိ ဥဘတော
 ဗျဉ္ဇနာသိတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - ဟူကုန်သော၊ ဣမာနိ တိဏိသေဝ ပဒါနိ-ဤသုံးပုဒ်
 တို့သည်သာလျှင်၊ သုဒ္ဓါနိ-မေထုနဓမ္မသဒ္ဓါနှင့်မရောမယှက် သက်သက်၊ သိသံ-သို့၊
 နန္တိ - ကုန်၏၊ ဣတိ - သို့၊ တိဟိ-ကုန်သော၊ ဣမာနိ ပဒါနိ စ-တို့လည်းကောင်း၊
 ပုရိမာနိ-ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဏိ - ကုန်သော၊ ဝစ္စာဂ္ဂ ပဿာဝံမဂ္ဂ မေထုန ဓမ္မ
 ပဒါနိ စ - တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဆ - ကုန်သော၊ ပဒါနိ - တို့သည်၊
 သုဒ္ဓါနိ - သက်သက်သူတို့ချည်း၊ အာပတ္တိကရာနိ - အာပတ်ကို ပြုတတ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ သေသာနိ - ကုန်သော၊ အနိမိတ္တာသိတိအာဒိနိ - အစရှိကုန်
 သော၊ ပဒါနိ-တို့သည်၊ အနိမိတ္တေ - နိမိတ်မရှိသောအမျိုးသမီး၊ (ကညေ-ကဲ့သို့
 အာလုပ်ပုဒ်ဖြစ်သည်)၊ တံ - သည်၊ မေထုနံ ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေဟိ - လော၊ ဣတိ ဝါ -
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ တံ - သည်၊ အနိမိတ္တာ-သည်၊ အသိ-၏၊ တံ - သည်၊ မေ-
 အား၊ မေထုနံ ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေဟိ-လော့၊ ဣတိ ဝါ-သို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ(ထည့်)
 အာဒိနာ - သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ မေထုန ဓမ္မေန - နှင့်၊ ဗဒ္ဓိတာနေဝ - ကုန်သော်
 သာလျှင်၊ အာပတ္တိကရာနိ - ပြုတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ ဣတိ - သို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာနိ - အပ်ကုန်၏။

အက္ခေကန္တိ - ကား၊ အက္ခေကဘာ-ညွှပ်ရိုးမှ၊ ပဋ္ဌာသ-စ၍၊ အဇော-အောက်
 အရပ်ကို။ ။ ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလန္တိ-ကား၊ ဇာဏုမဏ္ဍလတော - ပုဆစ် ခွေးဝန်းမှ၊

ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဘက္ခကန္တိ-ကား၊ အကွကတော-
မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဥဒ္ဓံ ကိုလည်းကောင်း။ ။အခေ ဇေဏုမဏ္ဍလန္တိ - ကား၊
ဇေဏုမဏ္ဍတော - မှ၊ပဋ္ဌာယ-၍၊ အခေ-ကိုလည်းကောင်း၊ (အာဒိဿ၌ -ပေ)။

ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဘိက္ခုနီယာ နှင့်၊ ကာယသံသဂ္ဂေါ - ကိုယ်လက် နှီးနှော
ရောယှက်ခြင်းသည်၊ မာတုဂါးမန-နှင့်၊ ကာယသံသဂ္ဂေ - ၌၊ သင်္ဂဟံ - ရေတွက်
ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိဝိယ၊ ၏သို့၊ တထာ - တူ၊ အက္ခကဉ္စ-ညှပ်ရိုးသည်လည်းကောင်း၊
ဇေဏုမဏ္ဍလဉ္စ-ပုဆစ်ဗူးဝန်းသည် လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထေဝ ဒုက္ခဋ္ဌဓေတ္ထေ-၌သာ
လျှင်၊ သင်္ဂဟံ - သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဗုဒ္ဓါ - တို့သည်၊ ဂရုကံ - လေး
သော၊ အာပတ္တိံ - ပါရာဇိကအပတ်၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို၊ သာဝသေသံ -
အကြွင်းအကျန်နှင့် တကွ၊ န ပညာဓန္တိ - ပညတ်-တံမမူကြကုန်၊ ဣတိ - သို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ - အပ်ကုန်၏၊ ကာယပဉ္စဗဒ္ဓန္တိ-ကား၊ ဝတ္ထံ ဝါ အဝတ်ထဘိကိုလည်း
ကောင်း၊ ပုပ္ဖံ ဝါ - ပန်းကို လည်းကောင်း၊ အာဘရဏံ ဝါ - အဆင်တန်ဆာကို
လည်းကောင်း။

အတ္ထဓမ္မာနုသာသနီ ပုရေက္ခာရေနန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ-၌၊ အဝယဝတ္ထော- ကို၊ ဧဝံ
ဣဒိနာ ဝုစ္စမာနနဿေန - ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏၊ အနိမိတ္တာတိအာဒိနံ - ကုန်
သော၊ ပဒါနံ - တို့၏၊ အတ္ထံ - အနက်ကို၊ ကထေန္တော-ပြောဟောသော၊ ဘိက္ခု
ဝါ - သည် လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာကထံ - ကို၊ သဇ္ဈာယံ - သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊
ကရေန္တော - သော၊ ဘိက္ခု ဝါ- သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထပုရေက္ခာရေနာမ-
မည်၏၊ ပါဠိံ - အနိမိတ္တာသိ အရှိုသောပါဠိကို၊ ဝါစေန္တော - ပို့ချသင်ကြား
သော၊ ဝါ - ဆိုစေသော၊ ဘိက္ခု ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ပါဠိံ (လိုက်) - ကို၊
သဇ္ဈာယံ - ကို၊ ကရေန္တော - သော၊ ဘိက္ခု ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မ
ပုရေက္ခာရေနာမ - မည်၏။

တံ - သည်၊ ဣဒါနိပိ-၌လည်း၊ အနိမိတ္တာ-သည်၊ အသိ-၏၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာ-
သည်၊ အသိ-၏၊ ယထာ ယေန အာကာရေန - အားဖြင့်၊ ကရိယမာနေ-ပြုအပ်
သည်ရှိသော်၊ အာယဘိမ္မိ - နောင်အခါ၌လည်း၊ ဇေရူပါ - ဤသို့သဘောရှိသော
သူသည်၊ မာ အဘောသိ-မဖြစ်၊ တထာ တေန အာကာရေန - ဖြင့်၊ ဒါနိ-ယခု
အခါ၌၊ အပ္ပမာဒံ - မမေ့မလျော့ ပေါ့မတန် ခြင်းကို၊ ကရေယျာသိ - ပြုပါ

လော၊ (တနည်း) တံ - သည်၊ ယဟာ ယေန အပ္ပမာဒေန-အကြင် မမေ့မလျော့
မပေါ့မအန်ခြင်းဖြင့်၊ အာယတိမ္ပိ-၌လည်း၊ ဝေရူပါ-သည်၊ မာ အဟောတိ မဖြစ်၊
ဒါနိ - ၌၊ တံ အပ္ပမာဒံ ကိ၊ ကရေယျာသိ ခါ၊ ဣတိ - သို့၊ ဘဏန္တော - ပြော
ဟော ဆုံးမသောရဟန်းသည်၊ အနုသဒသနိပုရေက္ခာရာနာမ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊
အတ္ထဉ္စ - ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ - ကိုလည်းကောင်း၊ အနုသဒသနိဉ္စ - ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဘဏန္တာနံ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့အား၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်
မသင့်။

ပန - အာပတ်မသင့်သောရဟန်းမှတစ်ပါး၊ အာပတ်သင့်သောရဟန်းကို ချီး
အံ့၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ ဘိက္ခုနီနံ - ရဟန်း မတို့အား၊ ပါဠိ - ကို၊ ဝါစေန္တော-
ပို့ချသည်ရှိသော်၊ ဝါ - ပို့ချစဉ်၊ ပကတိဝါစနာမဂ္ဂံ - ပို့ချရိုး အစဉ်အလာကို၊
ပဟာယ - ရှိ၊ ဟသန္တော ဟသန္တော - ပြုံးလျက် ပြုံးလျက်၊ သိခရဏီသိ သမ္ပိန္နာသိ
ဥဘတောဗျဉ္ဇနာသိတိ - ဟူ၍၊ ပုနပျုနံ - ထပ်တလဲလဲ၊ ဘဏတိ-ပြောဆိုခြင်းအံ့၊
တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ အာပတ္တိယေဝ - သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည်သာလျှင်၊
ဘောတိ - ခါ၊ ဣဓ ဣမသ္မိ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ ဥဒါယိတ္ထေရာ - သည်၊ အာဒိကမ္ပိ
ကော - သည်၊ ဟောတိ - ခါ၊ တဿ အာဒိကမ္ပိကဿ ဥဒါယိတ္ထေရဿ-အား၊
အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်။

သိခရဏီသိတိအာဒိဟိ - အစ ဌိကုန်သော ပဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အက္ကောသ္မဿ-
ဘဲရေးတိုင်းသောရဟန်းအား၊ ပဋိသစိတ္တံ - ဒေါသစိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ - ခါ၊
ဣဘိတဿ ကြောင့်၊ ဒုက္ခဝေဒနာယဝိ-သည်လည်း၊ ဘင်္ဂကပ္ပနန - ဖြစ်ရာသည်
မဟုတ်လော၊ အတလျက်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ဇူဒံ - သည်၊ ဒွိဝေဒနံ - ရှိသည်၊
ဘောတိ - သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ စောဒနာ - တည်း၊ အယံ-ကိုသို့
ဒွိဝေဒနံ ဟု ဆိုခြင်းသည်၊ န ဒေါသော - အပြစ်ရှိ၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
သောဒနာ - တည်း။

ဟိ - ချီးအံ့၊ (တနည်း) ကသ္မာ - ကြောင့်၊ အယံ - သည်၊ န ဒေါသော -
သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဟိ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ အယံ
အာပတ္တိ - ဤ တတိယသံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည်၊ ရာဂဝသေန - အားဖြင့်၊
ဟောတိ - ခါ၊ ပဋိသေသေန - အားဖြင့် န ဟောတိ - မဖြစ်တသ္မာ - ကြောင့်၊

ရာဂဝသေနော - သာလျှင်၊ ပဝတ္တော - သော၊ အတ္တောသော - ကို၊ ဣမဿိ သိက္ခာပဒေ - ဌ၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ အဓိပ္ပေတော - ခ်၊ ပဋိသဝသေန - အားဖြင့်၊ ပဝတ္တော - သော၊ အတ္တောသော - ကို၊ န အဓိပ္ပေတော - အလိုရှိအပ်၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ အယံ - သည်၊ န ဒေါသော - အပြစ်မရှိ၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း၊ ဣတိ ဣဒံ ပရိသမာပနံ - ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏။

(န ပဋိသဝသေနာပိ - ဌ၊ ပိ - ကား သင့်အံ့ မထင်၊ အကြောင်းကား “ရာဂဝသေနော” ဟု ဆိုသောကြောင့်တည်း။)

ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

၄ - အတ္တကာမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အတ္တကာမပါရိစရိယာဝသေနာတိ - ဟူသည်ကား၊ အတ္တကာမပါရိစရိယာယ - မိမိ၏ အကျိုးငှါ ဝတ္ထုကာမ မေထုနဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ဝါ - မိမိသည် ဝတ္ထုကာမ မေထုန၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလိုရှိအပ်သော လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ရာဂဝသေန - မက်မောရာဂ၊ တပ်လောဘ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ (ဝေဒိတဗ္ဗံ - နှစ်ပ်)။ ။ ဣဓာပိ ဣမဿိ သိက္ခာပဒေ - ဌလည်း၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာနံနသမတ္တာဝ - ရန်ရင်း ရိုင်းပျ၊ ကြမ်းတမ်းလှသောစကား၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော စကားကို သိခြင်းငှါ စွမ်း နိုင်သော မိန်းမကိုသာလျှင်၊ ဣတ္ထိ - ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော - အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လောဘာသနေ ဝုတ္တပ္ပကာရယ ဣတ္ထိယံ - တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

သမိပေတိ - ကား၊ သဝန္တပစာရေ - ကြားကောင်းလောက်ရာ ဥပစာ၌၊ ဌတော - ၍၊ ဣတိ - သို့၊ ပါဌသေသော၊ အကြွင်းသေသ ပုဒ်ပဒကို၊ ပက္ခိတဗ္ဗော - ထည့်အပ် ၏၊ (တနည်း) သမိပေတိ - ကား၊ သဝန္တပစာရေ - ဌ၊ ဧတ္ထ ဣမဿိ ပဒေ - (ထည့်) ဤသမိပဟူသော ပုဒ်၌၊ ဌတောတိ ပါဌသေသော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ (သဝန္တပစာရေနှင့် ဌတောအကြား ပုဒ်ဖြတ်ထားမှသာ ဂန္ထနှစ်ရနှင့် ညီမည်)။

အတ္တကာမပါရိစရိယာတိ ဧတ္ထ ပဒေ - ဌ၊ ဝိဂ္ဂဟော - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ယော မေထုနဓမ္မော - ကို၊ ကာမိယတိ - အလိုရှိအပ်၏။

ဣတိ တဿ - ကြောင့်၊ သော မေထုနဓမ္မော - သည်၊ ကမော - မည်၏၊
မေထုနဓမ္မော - ကို၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏၊ ပရိစရဏံ ဥပဋ္ဌာနံ - လုပ်ကျွေးခြင်း၊
ပရိစရိယာ - ခြင်း၊ သာဝ ပရိစရိယာ - သည်သာလျှင်၊ ဣဿ-၏၊ အတ္တဘာဝ
တော - အနက် မရှိခြင်းကြောင့်၊ ပါရိစရိယာ - မည်၏၊ ကမေန - အလိုရှိအပ်
သောမေထုနံဖြင့်၊ ပါရိစရိယာ - လုပ်ကျွေးခြင်းတည်း၊ ကမပါရိစရိယာ - ခြင်း၊
အတ္တနော - ၏၊ ကမပါရိစရိယာ - တည်း၊ အတ္တကမပါရိစရိယာ - ခြင်း၊
အတ္တနော - ၏၊ အတ္တယ- ၄၊ မေထုနဓမ္မေန - ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာနံ - လုပ်ကျွေးခြင်း
သည်၊ အတ္တကမပါရိစရိယာ - မည်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္တော-အတ္တနော
ကမပါရိစရိယာ ဟူသောဝိဂ္ဂိုဟ်ပုဒ်၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်သော အနက်တည်း။

အထဝါ - ဗျာဓိကရဏသမာသံ ဝစနတ်မှတစ်ပါး၊ တုလျာဓိကရဏသမာသံ
ဝစနတ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယာ - အကြင်လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ကမိတာ - အလိုရှိအပ်၏၊
ဣတိတဿ - ကြောင့်၊ သာ - သည်၊ ကမာ - မည်၏၊ ပါရိစရိယာ ကို၊ လဗ္ဘတိ -
အပ်၏၊ အတ္တနာ - မိမိသည်၊ ကမာ - အလိုရှိအပ်သော လုပ်ကျွေးခြင်းတည်း၊
အတ္တကမာ - ခြင်း၊ အတ္တကာမော - သည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏၊ သာ - ထိုအတ္တကာ
မသည်၊ ပါရိစရိယာ စ - သည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတဿ - ကြောင့်၊
အတ္တကမပါရိစရိယာ - မည်၏၊ သယံ - မိမိသည်၊ မေထုနဏဂဝသေန - အားဖြင့်၊
ပဗ္ဗိတဥပဋ္ဌာနံ - တောင့်တအပ်သော လုပ်ကျွေးခြင်းသည်၊ အတ္တကမပါရိစရိယာ -
မည်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္တော - ဝိဂ္ဂိုဟ်ပုဒ်၏ ငုပ်သော အနက်တည်း၊
တေန - ကြောင့်၊ မေထုနဓမ္မသင်္ခါတေနာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊
အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

စ - ဝိဂ္ဂိုဟ်နှစ်ချက် ခြားနားချက်ကို ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဘေသု ယထာ
ဂုတ္တတ္ထဝိကပ္ပေသု - အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဤအတ္ထဝိကပ် တို့တွင်၊
ပဌမေန - သော၊ အတ္ထဝိကပ္ပေန - ဗျာဓိကရဏ အတ္ထဝိကပ်ဖြင့်၊ ကမဟေတု
ပါရိစရိယာသင်္ခါတံ - ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တတ္ထယံ - အနက်တို့၏ သုံးခုတို့၏
အပေါင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒဿိဟော - အပ်၏၊ ဒုတိယေန - သော၊
အတ္ထဝိကပ္ပေန - တုလျာဓိကရဏ အတ္ထဝိကပ်ဖြင့်၊ အဓိပ္ပာယပါရိစရိယာသင်္ခါတံ -
အလို့ လုပ်ကျွေးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တဒ္ဓယံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
ဒဿေတိ - ၏။

ပန- ထိုသို့ပင် ပဌမ, ဒုတိယ ဝိကပ်ဒွဖြင့် ဒုက တိက အတ္တကို ပြပါသော်လည်း၊
ဗျဉ္ဇနေ- သဒ္ဓါ၌၊ အာဒရံ - ရိုသေလေးစားခြင်းကို၊ အကတွာ - မပြုမူ၍၊ အတ္တ
မတ္တမေဝ- အတ္တကာမပါရိရိယာသဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဝါ- အနက်မျှကို
သ၍လျှင်၊ ဒဿေတုံ - ငှါ၊ အတ္တနော ကာမံ အတ္တနော ဟေတုံ အတ္တနော
အဓိပ္ပာယ် အတ္တနော ပါရိရိယန္တိ - ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊ ပဒဘာဇနံ - ကို၊ ဘဂ
ဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်ပြီ။

ဟိ သစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) ဟိ တံ သင်္ခေပံ ဝိတ္တာရေဿာမိ - အံ၊ အတ္တနော
ကာမံ အတ္တနော ဟေတုံ အတ္တနော ပါရိရိယန္တိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ - ဟောတော်မူ
အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဏ္ဍိတာ - ပညာရှိတို့သည်၊ ဧတ္တာဝတာ ဧတ္တာဝန္တေန ဝစနေန-
ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အတ္တနော ကာမံ ၊ ပါရိရိယံ ဟူသောသဒ္ဓါ
ဖြင့်၊ အတ္တနော - ၏၊ အတ္ထာယ - ငှါ၊ ပါရိရိယာ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊
ဝုတ္တာ- အပ်ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ ဇာနိဿန္တိ - သိကုန်လတ္တံ၊ အတ္တနော အဓိပ္ပာယ်
အတ္တနော ပါရိရိယန္တိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တေ - သော်၊ ပဏ္ဍိတာ-
တို့သည်၊ ဧတ္တာဝတာ ဧတ္တာဝန္တေန ဝစနေနံ - ဖြင့်၊ အတ္တနာ- သည်၊ ဣစ္စိတ
ကာမိတတ္ထေန - အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ်သော အနက်သဘောအားဖြင့်၊ အတ္တ
ကာမပါရိရိယာ-ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တာ - အပ်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဇာနိဿန္တိ-
ကုန်လတ္တံ။

ကလျာဏေန ဘဒ္ဒကေန - ကောင်းသော၊ ဂုဏေန - ကျေးဇူးနှင့်၊ သမန္နာ
ဂတတ္တာ - ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကလျာဏဓမ္မံ - ကောင်းသော ကျေးဇူး
ရှိသော၊ (မာဒိသံ - ခွဲစပ်)။ ။ တေန - ကြောင့်၊ တဒုဘယေနာပီတိအာဒိ -
သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊
အာဟ - ပြီ။ ။ အဘိရမေယျာတိ - ဟူသည်ကား၊ တောသေယျ-နှစ်သက်စေရာ
၏။ ။ တေဒဂ္ဂန္တိ - ဟူသည်ကား၊ သော ပါရိရိယာ - သည်၊ အဂ္ဂါ - မြတ်၏၊
ပါရိရိယာနန္တိ-ကား၊ ပါရိရိယာနံ - တို့၏၊ မဇ္ဈေ - အလယ်၌၊ စ - ဆက်၍
ဆိုဦးအံ၊ တေ ပဒံ - ဤ ပါရိရိယာနံ ဟူသော ပုဒ်သည်၊ နိဒ္ဒါရဏေ- အနက်၌၊
သမိဝစနံ - ဆဋ္ဌိဝိဘတ်ရှိ၏။

ဒုဗ္ဗုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒေ- ၌၊ မေထုနယာစနံ - သည်၊ အာဂတံနန္တံ-လာသည်
မဟုတ်လော၊ အထ - လျက်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣစ အတ္တကာမသိက္ခာပဒေ-

(ထည့်)-၌၊ ဣဒံ မေထုန ပရိစရဏံ - ဤ မေထုနဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ- အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အယံ- ဤသို့ မေထုနဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းကို ထပ်ဟောတော်မူခြင်းသည်၊ န ဒေါသော- အပြစ်မဟုတ်၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ဟိ သစ္စံ - မှန်၏၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ အယံ - သည်၊ န ဒေါသော - သနည်း၊ ဣတိ အယံ- သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဟိ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ တတ္ထ တသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစဿာဒရာဂဝသေန- ရှန်ရင်းသောစကားကို သာယာသော ရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မေထုနယာစနံ- (ထည့်) ကို၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဣမ ပန သိက္ခာပဒေ- ဤအတ္တကာမသိက္ခာပုဒ်၌ကား၊ အတ္တနော - ၏၊ ဝါ - မိမိအကျိုးငှါ၊ မေထုနဿာဒရာဂဝသေန- လုပ်ကျွေးထိုက်သော မေထုနကို သာယာသော ရာဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣဒံ (လိုက်) မေထုနပရိစရဏံ- ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ- ကြောင့်၊ အယံ- သည်၊ န ဒေါသော - မဟုတ်၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

တသ္မိံယေဝ ခဏေတိ- ကား၊ ဘဏိတက္ခဏေ- ပြောဆိုရာခဏ၌၊ (ဇာနခံတိ- ၌စပ်)။ ။ ပန - အဖို့တဘန်၊ ဖြစ်သင့်ဟန်ကို၊ ဖော်လှန်ထုတ်ကာ၊ ပြဆိုပါအံ့၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကော - ကို၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနဿ - ၏၊ ဝါ - သည်၊ ပဏ္ဏကဂတိကတ္တာ - ပဏ္ဏုက်၏ အလားကဲ့သို့သော အလားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ- ပဏ္ဏုက်နှင့် အလားတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိသု - အသီးအခြား၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ န ဝုတ္တော- အပ်။ ။ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒဒ္ဓယေ- ဤ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ၊ အတ္တကာမပါရိစရိယဟု ဆိုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏ နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း၌၊ ကာယသံသဂ္ဂေဝိယ - သိက္ခာပုဒ်၌ကဲ့သို့၊ ယက္ခိပေတိသုပိ - ဘီလူးမ၊ ပြိတ္တာမတို့၌လည်း၊ ဒုဋ္ဌုလ္လတ္တကာမဝစနေ - ရှန်ရင်းသောစကား မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏမေထုနစကားကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ ထုလ္လစွယံ - သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိ- သို့၊ အာစရိယာ- တို့သည်၊ ဝဒန္တိ- ကုန်၏။

တသ္မိံယေဝါတိ- ကား၊ ပဏ္ဏကေယေဝ- ၌သာလျှင်၊ ဣတ္ထိသည်နော-သော၊ ဘိက္ခုနော- ၏၊ အတ္တကာမပါရိစရိယာယ- မိမိအကျိုးငှါ ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေး

သဉ္ဇရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၅၅

ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဘဏနေပိ = ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားခြင်းကြောင့်လည်း၊ ဒုက္ကဋ်-
သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ပဏ္ဏကေယေဝ - ဌိသာလျှင်၊ ဘိက္ခုနော- ၏(နှစ်ပုဒ်လိုက်)၊
ယော ဘိက္ခု - သည်၊ တေ - သင်၏၊ ဝိဟာရေ- ဌ၊ ဝသတိ - ၏၊ တဿ ဘိက္ခု
နော - အား၊ အဂ္ဂဒါနံ - မြတ်သောအလှူဟု ဆိုအပ်သော၊ မေထုနံဓမ္မံ - မေထုန်
အကျင့်ကို၊ ဒေဟိ - လော့၊ ဣတိ - သို့၊ ပရိယာယဝစနေပိ - ပရိယာယ်စကား
ပြောကြားခြင်းကြောင့်လည်း၊ ဒုက္ကဋ်- သည်၊ ဟောတိ- ၏။

ကသ္မာ- ကြောင့်၊ ပဏ္ဏကေယေဝ - ဌိသာလျှင် ၊ပ၊ ဒုက္ကဋ် - သည်၊ ဟောတိ-
၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝိညာယတိ- အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊
အတ္တကာမ ၊ပ၊ သီလဝန္တန္တိ- ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ- ကြောင့်၊
ပဏ္ဏကေယေဝ - ဌိသာလျှင် ၊ပ၊ ဒုက္ကဋ်- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝိညာ
ယတိ- အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရေ- တည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ကေ-
တိသည်၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏၊ ပဉ္စသု - ကုန်သော၊ အင်္ဂေသု - တို့၌၊ ဝါ - တို့တွင်၊
ပရိယာယဝနဿ - ၏၊ အဘာဝါ - မပါခြင်းကြောင့်၊ သံဃာဒိသေသောဝ-
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ပဏ္ဏကေယေဝ - ဌိသာလျှင် ၊ပ၊
ဒုက္ကဋ်- သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝိညာယတိ - အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်
ကား၊ ပရိဟာရေ - အဖြေ တမျိုးတည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ပရေ - တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-
ကုန်၏၊ မေထုနုပသံဟိတေနာတိ- ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊
စီဝရာဒိဟိ ၊ပ၊ ဘာသန္တဿ အနာပတ္တိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အတ္တကာမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ- သည်၊ နိဋ္ဌိတာ- ပြီ။

၅-သဉ္ဇရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ သဉ္ဇရဏံ - လှည့်လည်ခြင်းသည်၊ သဉ္ဇရေ - မည်၏၊ တေဿ ဘိက္ခုနော-
အား၊ သော သဉ္ဇရေ- သည်၊ အတ္တိ-၏၊ ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ သော ဘိက္ခု-
သည်၊ သဉ္ဇရိ-မည်၏၊ ဝါ - တနည်းကား၊ ဝါ - အသတ္တိအနက် ဤ ပစ္စည်း
သက်ပုံနည်းမှတစ်ပါး၊ တဿိလအနက် ဤပစ္စည်းသက်ပုံနည်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော
ဘိက္ခု-သည်၊ သဉ္ဇရဏသီလော-လှည့်လည်လေ့ရှိ၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော

ဘိက္ခု-သည်၊ သဉ္ဇရီ-မည်၏၊ တဿ သဉ္ဇရီနော- ထိုလှည့်လည်ခြင်းရှိသောရဟန်း၏၊
ဝါ - ထို လှည့်လည်လေ့ ရှိသော ရဟန်း၏၊ ဘာဝေါ-အဖြစ်တည်း၊ သဉ္ဇရိတ္တံ-
အဖြစ်၊ သဉ္ဇရဏံ-ကို၊ လဗ္ဘတိ-အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော - တဿ
ဘာဝေါ ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်ပုဒ်၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်သော အနက်တည်း။

စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တံ သဉ္ဇရိတ္တံ - သည်၊ ပရတော-နောက်၌၊ ဣတ္ထိယာ ဝါ
ပုရိသမတိန္တိအာဒိဝစနတော - အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဣတ္ထိ
ပုရိသာနံ - တို့၏၊ ဝေမဇ္ဈေ - ၌၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ ဣတ္ထိ
ပုရိသာနံ အန္တရေ သဉ္ဇရဏဘာဝန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပဋိဂ္ဂဏှန ဝိခံသန ပစ္စာဟရဏာနီတိ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါဠေ-၌၊ အဝယဝဘူတံ-
သော၊ ပဋိဂ္ဂဏှနနာမ - မည်သည်၊ ပုရိသေန ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိယာ
ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္နံ-ကုန်သော မိန်းမယောက်ျားတို့၏၊ မာတာဒီဟိ
ဝါ - အမိအရရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘန္တေ - ဘုရား၊ တံ-သည် (ထည့်)၊
ဣတ္ထန္တာမံ - ဤအမည်ရှိသော၊ ဣတ္ထိံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပုရိသံ ဝါ-ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဧဝံ - သို့၊ ဘဏာဟိ - အမိန့်ရှိပါလော့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တေ-အပ်သည်
ရှိသော် (သမ္ပုဋ္ဌိစွန့် - ၌စပ်)၊ တေသံ ဣတ္ထိပုရိသမာတာဒီနံ - တို့၏၊ ဝစနံ - ကို၊
သာဓုတိဝါ - ကောင်း၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဟောတူတိဝါ-ဟုတ်၏ ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဘဏာမိတိ - ပြောအံ့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယေန ကေနစိ-အမှတ်မဲ့ငြား
တပါးပါးသော၊ အာကာရေန - ဖြင့်၊ ဝစိတေဒံ - နှုတ်မြှောက်ခြင်းကို၊ ကတွာ-၍၊
သမ္ပုဋ္ဌိစွန့်ဝါ - ဝန်ခံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သီသကမ္ပနာဒီဟိ - ဦးခေါင်းညိတ်
ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိစွန့်ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ- ၏။

ဝုတ္တပကာရေန - ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ သာသနံ-သတင်းစကား
ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ တဿာ ဣတ္ထိယာ ဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ တဿ ပုရိသဿ
ဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ တေသံ ဣတ္ထိပုရိသာနံ-တို့အား၊ အဝဿာရောစနကာနံ-
မလွဲမဖယ် တကယ်ပြောလတ္တံ့ ကုန်သော၊ မာတာပိတုဘာတာဘဂီနိအာဒီနံဝါ -
မိဘ မောင်နှမ အစရှိသည် တို့၏လည်း၊ သန္တိကံ - သို့၊ ဂန္ဓာ - ၍၊ တဿ
သာသနဿ - ကို၊ အာရောစနံ - ပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏။

သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပုဒ်ဝဏ္ဏနာ

၃၅၇

ပစ္စာဟရဏံနာမ - မည်သည်၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဂန္ဓာ - ရှိ၊ အာရော
စိတ-သော်၊ သာ ဣတ္ထိဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ သော ပုရိသော ဝါ-သည်
လည်းကောင်း၊ သာဓူတိ-ဟူ၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စတု ဝါ - ဝန်ခံမှုလည်း ဝန်ခံပါလေစေ၊
မာ ဝါ - ငြင်းဆိုမှုလည်း ငြင်းဆိုပါလေစေ၊ လဇ္ဇာယ - ရှက်သဖြင့်၊ တုဏှိ -
ဆိတ်ဆိတ်၊ ဟောတု ဝါ-စေ၊ ပုန - တဖန်၊ အာဂန္ဓာ - ရှိ၊ တဿာ ဣတ္ထိယာ
ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ တဿ ပုရိသဿဝါ - ၏လည်းကောင်း၊ တဿာ ပဝတ္တိ
ယာ - ထိုဖြစ်ပုံကို၊ အာရောစနံ - တည်း၊ အာပဇ္ဇေယျာတိ - ကား၊ ပဋိပဇ္ဇေယျ -
ပြုကျင့်ခြားအံ့။

ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသမတိ ပုရိသဿ ဝါဣတ္ထိမတိန္တိ ဧတ္ထ တေသ္မိ ပါဠိ-၌၊
အာရောစေယျာတိ ပါဠိသေသော - ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏၊ တေန - ကြောင့်၊
တတ္ထာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဇာယဘာဝေတိ - ကား၊ ဘရိယာ ဘာဝေ -
မယား၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ - မယား ဖြစ်စေလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ။
ဇာရဘာဝေတိ - ကား၊ ပတိဘာဝေ - ကြောင့်၊ ဝါ - ကြောင့်။

စ-ပဒတ္တမှတပါး၊ ဝိဘတုတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) စ ယသ္မာ - ကြောင့်၊
တေ ဝိစနံ - ဤ ဇာယဘာဝေ၊ ဇာရဘာဝေ ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ နိမိတ္တတ္ထေ - ၌၊
ဝိဟိတံ - စီနင်အပ်သော၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ - သတ္တမိဝိဘတ် သတ္တမိသဒ္ဒါတည်း၊ တသ္မာ -
ကြောင့်၊ ဘရိယာဘာဝနိမိတ္တံ - မယား၏အဖြစ်တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
ပတိဘာဝနိမိတ္တံ - လင်၏အဖြစ် တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘရိယာဘာဝ
ဟေတု - ကြောင့်၊ ပတိဘာဝဟေတု-ကြောင့်၊ ဘရိယာဘာဝပစ္စယာ - ကြောင့်၊
ပတိဘာဝပစ္စယာ-ကြောင့်၊ အာရောစေတိ-၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော -
အပ်၏၊ ဇာယတ္တနေ အာရောစေတိဘိ အာဒိသုပိ - အရှိုသော ပါဠိတို့၌လည်း၊
သေ သော နယော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဇာယတ္တနေ ဝါ ဇာရတ္တနေ
ဝါတိ ဣဒံ ဝါကျံ ကို၊ ယဒတ္ထံ - အကြင်အကျိုးငှါ၊ တေသံ ဣတ္ထိပုရိသနံ -
တို့အား၊ တံ မတိ - ထိုအလိုကို၊ အာရောစေတိ - ၏၊ တံ ဒဿနတ္ထံ-ထိုအလိုကို
ပြောကြားရာဖြစ်သောအကျိုးကို ပြခြင်းငှါ၊ ဝါ - ထိုအလိုကို ပြောကြားကြောင်း
ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ စုံတွဲ ။ အပ်ပြီ။

၃၅၀ ကပ်ငြိကာသစ် နိဿယသစ်

ဣဒါနံ - ဌံ၊ ပဒဘာဇနိယံ - ဌံ၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တနယေနာပိ - ဖြင့်
လည်း၊ အတ္တံ - ကို၊ ဒဿေဘုံ - ငှါ၊ အဝိဇာတိအာဒိ - ဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ - ၏၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန - အားဖြင့်၊ ပဒဘာဇနိယံ - ဌံ၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ပန - ထိုသို့ပင် ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဟော
ဘော် မူအပ်ပါသော်လည်း၊ ဇာယတ္တနေ ဝါ ဇာရတ္တနေ ဝါတိ နိဒ္ဒေသဿ-
ဟူသောနိဒ္ဒေသ၏၊ ဥဘယလိင်္ဂသဘောရုဏတ္တာ - ဣတ္ထိပုမ လိင်္ဂဒုကနှင့် ဆက်ဆံ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရိသလိင်္ဂဝသေနာပိ အားဖြင့်လည်း၊ ယောဇေတွာ-ယုဉ်၍၊
မတိမဘာ-ပညာရှိသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ ဇေတေနဝ
ဥပါယေနာတိအာဒိ သော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ငံ ဝါကျ-ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဂဏိကာ - ပြည့်တန်ဆာမသည်၊ မဟုတ္တိကာတိ မဟုတ္တိကာနာပ မည်၏၊ အနုမ
သော ကပ်ငြိကာယာပိတိ ဝစနံ - သည်၊ နိဒဿနတ္ထံ ညွှန်ပြကြောင်းမျှတည်း၊
ဣတိတဿာ-ကြောင့်၊ ဇေတေနဝ ဥပါယေနာတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊
အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

☞ အညုပြ နာလံဝစနိယာတိ - ဟူသည်ကား၊ ဒေသစာရိတ္တဝသေန - အပုပ်
လေ့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဏ္ဏဒါနာဒိနာ - ကွမ်း လက်ဖက် သစ်ရွက် ပေးခြင်း
အစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အပရိစ္ဆတ္တံ - အပြီးအပြတ် မစွန့်အပ် မကွာအပ်သော
မိန်းမကို၊ ဌပေတွာ - ၍၊ ယာ ဣတ္ထိ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ သဉ္ဇရိက္ခဝသေန - ဖြင့်၊
ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ဝစနိယာ - ပြောဆိုအပ်သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ ဣတိ
တဿာ - ထိုသို့ သဉ္ဇရိက္ခ၏အစွမ်းအားဖြင့် ပြောအပ်သည် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ သာ ဗုဒ္ဓိ - သည်၊ နာလံ ဝစနိယာ - မည်၏၊ တံ ဣက္ခံ - ထို နာလံ
ဝစနိယ မည်သော မိန်းမကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ (အာရောစေတိ-၌ပင်)၊ ဣတိ - သို့၊
ဂေဟံ - လျှို့ဝှက်၊ အာဟ - ကုန်ပြီ။

အပ္ပေနဝါ - နည်းသည်မလည်း ဖြစ်သော၊ ဗဟုနာဝါ - များသည်မလည်း
ဖြစ်သော၊ ဓနေန - ဥစ္စာဖြင့်၊ ဝိတာ - ဝယ်အပ်သောမိန်းမသည်၊ နေတ္ထိတာ-
မည်၏၊ ပန တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိ သာမိ - အံ၊ (တနည်း) ပန - ပရိသုဋ္ဌိ ပိဋ္ဌိတံ

ဆိုသော်လည်း ဓနေန ကိဏိတာ - သာမဟုတ် ဝါသေတိ ပုဒ်ထည့်၍ ဟော
တော်မူရခြင်း၏အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ယသ္မာ ကြောင့်၊ သာ ဣတ္ထိ-သည်၊ ဝါ-
ကို၊ ကိတမတ္တာယေဝ - ဝယ်အပ်ခါမျှဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ဘရိယာ-မယားသည်၊
န ဟောတိ - မဖြစ်သေး၊ ပန - အဟုတ်သော်ကား၊ သံဝါသတ္တာယ-ပေါင်းဖက်
ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကိတတ္တာ - ကြောင့်၊ ဘရိယာ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ အဿ ပဒဿ - ထိုဓနက္ကိတာပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသေ - ဌ၊ ဓနေန ကိဏိတာ
ဝါသေတိတိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ဆန္ဒဝါသိနီတိပဒဿ - ၏၊ ဝိဂ္ဂဟော - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အင်၏၊
ယာ ဣတ္ထိ - သည်၊ ဆန္ဒေန အတ္တနော ရုစိယာ - မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ဝသတိ-၏၊
ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သာ ဣတ္ထိ - သည်၊ ဆန္ဒဝါသိနီ- မည်၏၊ ပန တံ ပါကဋ္ဌံ
ကရိယာမိ - အံ့၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ သာ ဣတ္ထိ - သည်၊ အတ္တနော - ၏၊ ဆန္ဒ
မတ္တေနဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘရိယာ - သည်၊ န ဟောတိ - သေး၊ ပန - ကား၊
ပုရိသေန - သည်၊ သမ္ပဋိစ္စိတတ္တာ - ဝန်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘရိယာ -
သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ အဿ ပဒဿ - ထို ဆန္ဒဝါသိနီပုဒ်၏၊
နိဒ္ဒေသေ - ဌ၊ ပိယော ပိယံ ဝါသေတိတိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

အာဒိသဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ ဘောဂဝါသိနီ-ဆုံ ကျည်ပွေ့ (မောင်းကျောက်လည်း
ဟူ) အစရှိသော အိမ်အသုံးအဆောင်ဖြင့် နေတတ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊
ပဋ္ဌဝါသိနီ - ထဘီအင်္ကျီဖြင့် နေတတ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဩဒပတ္တကိနီ -
ရေခွက်၌ လက်ကိုချုတ်တတ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဩဘဋ္ဌစုပ္ပဋ္ဌာ - ချအပ်
သော ခေါင်းခုရှိသော မိန်းမလည်းကောင်း၊ (စုပ္ပ-ဝဒနသံယောဂေ၊ အဋ္ဌော
ဘာဇနာဒိနမာဓာရော)၊ ဒါသိ စ ဘရိယာ စ - ကျွန်မလည်းဖြစ် မယားလည်း
ဖြစ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရီ စ ဘရိယာ စ၊ အမှုလုပ်လည်းဖြစ်
မယားလည်းဖြစ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဇောဟဋ္ဌာ - အောင်တံခွန်ဖြင့်
ဆောင်ယူအပ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဝါ- စစ်မြေပြင် စစ်တိုက်ရာ အရပ်မှ
ယူလာအပ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ မုဟုတ္တိကာ - တိုတောင်းကာလ၊ မုဟုတ္တ
ပတ်လုံး ပေါင်းဖော်အပ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဝါ - အပျော်မိန်းမလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဋ္ဌန္တံ - ကုန်သော၊ ဣမေသံ အာကာရာနံ - ဤအခြင်းအရာ
တို့ကို၊ ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ- ၏။

၀ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဆန္ဒဝါသိနီတိအာဒိသု - အစရှိသောပုဒ်တို့တွင်၊ အညတြ
 ဝသေန - အားဖြင့်၊ ဝဒနော ဝဒန္တဿ - ပြောဆိုသော ရဟန်းအား၊ ဝိသင်္ကေ
 တော - ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ ယထာ - ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ - တူ၊ ပါဠိယံ - ဦး၊
 အဝုတ္တေသု - ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ တံ - သည်၊ ဣတ္ထန္တာမဿ - ဤအမည်
 ရှိသော ယောကျ်ား၏၊ ဘရိယာ - မယားသည်၊ ဝါ - ကျွေးမွေးအပ် သူသည်၊
 ဇာယာ - သည်၊ ဝါ - သားသွီးတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သောသူသည်၊ ဗောပတိ - သည်၊
 ဝါ - သားသွီးတို့၏ အရှင်မသည်၊ ပုတ္တမာတာ - သည်၊ ဝါ - သားသည်အမေ
 သည်၊ ဃရဏီ - သည်၊ ဝါ - အိမ်ကိုဆောင်သယ်၊ မိန်းမလည်သည်၊ ဃရသာမိနီ -
 သည်၊ ဝါ - အိမ်ရှင်မသည်၊ ဘတ္တရန္တိကံ - သည်၊ ဝါ - ထမင်းချက်မသည်၊
 သုဏ္ဏသိကာ - လွန်စွာနားထောင်ဘတ်သော မိန်းမသည်၊ ပရိစရိကာ - လုပ်ကျွေး
 တတ်သောမိန်းမသည်၊ ဟောတိကံရ - ဖြစ်ပါလော့တဲ့၊ ဝါ - ဖြစ်စေလိုပါသတဲ့၊
 ဣတိ - သို့၊ သံဝါသပရိဒီပကေသု - ပေါင်းဖက်ယှဉ်တဲ့၊ မှီဝဲခြင်းကို ပြတတ်ကုန်
 သော၊ ဝစနေသု - သဒ္ဒါတို့တွင်၊ အညတရဝသေန - ဖြင့်၊ ဝဒန္တဿာပိ - ရဟန်း
 အားလည်း၊ ဝိသင်္ကေတော - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ တိဝဂ်သမ္ပတ္တိယာ - အင်္ဂါသုံးပါး
 နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏။

မာတုရက္ခိတံ ဗြူဟိတိ ဧတ္ထ ပါဠေ - ဦး၊ မာတရာ - သည်၊ ရက္ခိတာ စောင့်
 အပ်သောမိန်းမသည်၊ မာတုရက္ခိဘာနာမ - မည်၏၊ ယထာ ယေန အာကာရေန -
 ဖြင့်၊ ရက္ခိယမာနာ - ရှိသော်၊ ဝါ - စောင့်အပ်သော မိန်းမသည်၊ ပုရိသေန - နှင့်၊
 သဟ - တကွ၊ သံဝါသံ - ပေါင်းသင် ခြင်းကို၊ န ကပ္ပေတိ - နိုင်၊ ဧဝံ တထာ တေန
 အာကာရေန - ဖြင့်၊ မာတရာ - သည်၊ ရက္ခိတာ - သည်၊ မာတုရက္ခိဘာနာမ -
 (ပြန်) မည်၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏၊ တေနောဝ -
 ကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ ပဒဿ ထိုမာတုရက္ခိတာပုဒ်၏၊ ပဒတာဇနေပိ - ဦးလည်း၊
 မာတာ ရက္ခိတိ ဂေါပေတိ ဣဿရိယံ ကာရေတိ ဝသံ ဝတ္ထေတိတိ - ဟူ၍၊
 ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ပိတုရက္ခိတာဒိဿတိ - ကား၊ ပိတုရက္ခိတာ - အဖစောင့်အပ်သော မိန်းမလည်း
 ကောင်း၊ မာတာပိတုရက္ခိတာ - မိဘစောင့်အပ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဘာတု
 ရက္ခိတာ - အကြီးအငယ် မောင်သွယ်သွယ်တို့ စောင့်အပ်သော မိန်းမလည်း
 ကောင်း၊ ဘဂိနိရက္ခိဘာ - အကြီးအငယ်၊ နှစ်သွယ်နှစ်ဝ, အမတို့ စောင့်အပ်သော

မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဉာတိရက္ခိတာ - ဆွေမျိုး စောင့်အပ်သော မိန်းမလည်း
 ကောင်း၊ ဂေါတ္တရက္ခိတာ - အနွယ်စောင့်အပ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဓမ္မ
 ရက္ခိတာ - တရားသည် စောင့်အပ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ သာရက္ခာ သ-
 အာရက္ခာ - အစောင့်ရှိသော မိန်းမလည်းကောင်း၊ သပရိဒဏ္ဍာ - ဒဏ်ရှိသော
 မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဝါ - ဒဏ်ထားအပ်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဧဝံ - သို့၊
 ဝုတ္တေ သု - ကုန်သော၊ ဗိတုရက္ခိတာဒိသု - တို့တွင်၊ (အညတရံ - ခွဲစပ်)။

စ - ဥပမာဆောင်၊ ထင်အောင်ပြီဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ပါဌေ - ဤ မာတုရက္ခိတံ
 ဗြူဟိ ဟူသောပါဌ၌၊ နယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော ယထာ - သို့၊ ဧဝံ တထာ - တူ၊
 ဗိတုရက္ခိတံ ဗြူဟိတိ အာဒိသုပိ - တို့၌လည်း၊ နယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။ ။
 သံဃဿ ဝါ စေတိယဿ ဝါ ဂိလာနဿ ဝါ ကိစ္စေန ဂစ္ဆန္တဿာတိ ဧတ္ထ ပါဌေ - ၌၊
 အနာပတ္တိဘာဝေါ - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဘိက္ခုသံဃဿ - ၏၊
 (ဥပေါသထာဂါရော ဝါ ကိဉ္စိ ဝါ ဝိပုကတံ ဟောတိ - ဟု ရှိရမည်)၊ ဥပေါ
 သထာဂါရော ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ကိဉ္စိ - တစုံတခုသည်လည်းကောင်း၊
 ဝိပုကတံ - ပြု၍မပြီးသေးသည်၊ ဟောတိ - ၏။

တတ္ထ - ထိုသို့ပြု၍ မပြီးသေးရာ၌၊ ကာရုကာနိ - လက်သမားတို့၏၊ ဘတ္ထဝေတ
 နတ္ထာယ - ထမင်းလခ အကျိုးငှါ၊ ဥပါသကော ဝါ - ဒါယကာ သည်လည်း၊
 ဥပါသိကာယ - ၏၊ သန္တိကံ - သို့၊ ဘိက္ခု - ကို၊ ပဟိဏေယျ - စေလွှတ်ရာ၏၊ ဥပါ
 သိကာ ဝါ - ဒါယိကာမသည်မူလည်း၊ ဥပါသကဿ - ၏၊ သန္တိကံ - သို့၊ ဘိက္ခု -
 ကို၊ ပဟိဏေယျ - ရာ၏၊ ဝေရူပေန - ဤသို့သဘောရှိသော၊ သံဃကိစ္စေန - ဖြင့်၊
 ဝါ - ကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တဿ သွားသောရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်၊
 စေတိယကဓမ္မ - စေတီ၏အမှုကို၊ ကရိယမာနေပိ - ပြုအပ်သော်လည်း၊ ဧသေဝ
 နယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဂိလာနဿ - မကျန်းမော ဖျားနာသော
 ရဟန်း၏၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယပိ - ဆေးအကျိုးငှါလည်း၊ ဥပါသကေန - သည်၊ ဥပါသိ
 ကာယ - ၏၊ သန္တိကံ - သို့၊ ပဟိတဿ - စေလွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတော - သော၊
 ဘိက္ခုနော ဝါ - အားလည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယ - သည်၊ ဥပါသကဿ - ၏၊
 သန္တိကံ - သို့၊ ပဟိတဿ - ၌၊ ဂစ္ဆတော - သော၊ ဘိက္ခုနော ဝါ - အားလည်း
 ကောင်း၊ (ဘိက္ခုနောကား ပါဌသေသ၊ ဝါသဒ္ဓါကား အဋ္ဌာနယောဂ)၊
 အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်။

ဧတ္ထေ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ဌံ၊ ဣတ္ထိနာမ မနုဿိတ္ထိ၊ န ယက္ခိ န ပေတိ
 န တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ပုရိသောနာမ မနုဿပုရိသော န ယက္ခောတိအာဒိ- အစရှိသော
 စကားသည်၊ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ- အကယ်၍ကား မရှိပါပေ၊ တထာပိ - သော်လည်း၊
 မနုဿဇာတိကာဝ - လူဇာတ်ရှိသည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိ ပုရိသ-
 တို့ကို၊ ဣဓ သိက္ခာပဒေ - ဌံ၊ ဘာဝတာ - သည်၊ အဓိပ္ပေတာ - အပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ တသ္မာ- ကြောင့်၊ တေသံ မနုဿဇာတိကတာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ အာဘ - ပြီ။

အနက် ။ မနုဿိတ္ထိ - လူမိန်းမသည်၊ ဣတ္ထိနာမ - မည်၏၊ ယက္ခိ-
 ဘီလူးမသည်၊ န ဣတ္ထိ- မမည်၊ ပေတိ - ပြိတ္တာမသည်၊ န ဣတ္ထိ- မမည်၊
 တိရစ္ဆာနဂတာ - သည်၊ န ဣတ္ထိ - မမည်၊ မနုဿပုရိသော - သည်၊
 ပုရိသောနာမ- မည်၏၊ ယက္ခော- သည်၊ န ပုရိသော - မမည်။

ယထာဝုတ္တနယေန - အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ပရိစ္စတ္တာ-
 စွန့်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အလံဝစနိယာ - မပြောအပ်သောမိန်းမသည်၊ နနာလံဝစ
 နိယာတိ နနာလံဝစနိယာ နာမ- မည်၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ပဒေ - ဌံ၊
 အဝယဝဘာဝေန- ဖြင့်၊ နိဝိဋ္ဌော- သော၊ အလံသဒ္ဓေါ- သည်၊ နိဝါရဏတ္ထော-
 တားမြစ်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ ဝါ- ပဋိသေခ ပဋိက္ခိတ္တအနက်ရှိ၏၊ (တနည်း) နနာလံ
 ဝစနိယာတိပဒဿ- ၏၊ ယထာဝုတ္တနယေန ပရိစ္စတ္တာ အလံဝစနိယတာတိအတ္ထော-
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- အပ်၏။

ကသ္မာ - ကြောင့်၊ နနာလံဝစနိယတာတိပဒဿ - ၏ ၊ ပ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
 အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧတ္ထ
 ပဒေ - ဌံ၊ အဝယဝဘာဝေန- ဖြင့်၊ နိဝိဋ္ဌော- သော၊ အလံသဒ္ဓေါ- သည်၊ နိဝါရ
 ဏတ္ထော - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ နနာလံဝစနိယတာတိပဒဿ - ၏ ၊ ပ၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း၊ ယာ ဣတ္ထိ၊
 သည်၊ (ထည့်)၊ အလံဝစနိယာ - မပြောအပ် မပြောထိုက်သည်၊ န - မဟုတ်၊
 ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သာ ဣတ္ထိ - သည်၊ နာလံဝစနိယာ - မည်၏၊ ယာ
 ဣတ္ထိ - သည်၊ နာလံဝစနိယာ - ပြောအပ် ပြောထိုက်သည်၊ န - မဟုတ်၊ ဣတိ
 တသ္မာ- ကြောင့်၊ သာ ဣတ္ထိ- သည်၊ နနာလံဝစနိယာ- မည်၏၊ တဿာ န နာလံ

ဝစနိယာယ • ဤ၊ ဘာဝေါ - တည်း၊ နနာလံဝစနိယတာ - အဖြစ်၊ အလံဝစ
နိယတာဣစ္စေဝ - ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝါ - မပြောထိုက်သောမိန်းမ အဖြစ်ဟူ၍သာ
လျှင်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ဤ။

ပဏ္ဏတ္တိန္တိ • ကား၊ ဣမံ သိက္ခာပဒံ - ကို၊ (အဘနန္တဿ - ဌိဝပ်)၊ ကာယ
ဝိကာရေနာတိ - ကား၊ သိသုက္ခိပနာဒိနာ - ဦးခေါင်းထောင်ခြင်း အစရှိသော၊
ကာယဝိကာရေန - ကိုယ်၏ ပောက်ပြန်ခြင်းဖြင့်။ «တထေဝ ဝိမံသိတွာ
တထေဝ ပစ္စာဟရန္တဿာတိ - ကား၊ ဟဋ္ဌမုဋ္ဌာဒိနာ - လက်ဆုပ် အစရှိသော၊
ကာယဝိကာရေန - ဖြင့်၊ ဝိမံသိတွာ - စုံမ်းပြီး၍၊ ပုန - တဖန်၊ အာဂန္တာ-
လာ၍၊ တထေဝ - လျှင်၊ အာရောစေန္တဿ • ပြောကြားသော ရဟန်းအား၊
(သမုဋ္ဌာတိ-ဌိဝပ်)။

အာဂမိဿတိတိ • ကား၊ တဝ - သင်၏၊ သန္တိကေ - ဌိ၊ ဓမ္မသဝနာဒိအပ္ပံ -
တရားနာခြင်း အစရှိသောအကျိုးငှါ၊ အာဂမိဿတိ-လာလိမ့်လတ္တံ့။ «ကေနစိ
ဝုတ္တောတိ - ဟူသည်ကား၊ (အချို့သော အဋ္ဌကထာ၌ “ကေနစိ ဝုတ္တော” ဟု ရှိ၏၊
အမှားသာ၊) အာသနသာလာဒိသု - ဆွမ်းစားဇရပ်အစရှိသည်တို့၌၊ နိသိန္နဿ -
ထိုင်နေသောရဟန်းအား၊ ဝါ - သည် (အာရောစေန္တဿ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌
လက္ခဏဝန္တကတ္တားစပ်)၊ ကေနစိ • သော၊ ပုရိသေန • သည်၊ ဝုတ္တေ - အပ်သည်
ရှိသော်၊ (အာရောစေန္တဿ - ဌိဝပ်)။

ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိဿာမိ - အံ၊ ခိဏာသဝဿ - အာသဝေါ ကင်းကွာ
ရဟန္တာ၏၊ မာတာပိတရော-တို့သည်၊ ကုဇ္ဈိတွာ - အမျက်ထွက်ကုန်၍၊ အလံဝစနိ
ယာ • မပြောအပ်ကုန်သည်၊ ဝါ • ကွာရှင်းကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ - ကုန်ငြားအံ၊
ဝေဟောန္တေသု • သော်၊ သရံ - သို့၊ ဥပဂတံ • ချဉ်းကပ်သော၊ တဉ္စ ဘိက္ခု -
ထိုရဟန်းကိုလည်း၊ ပိတာ - သည်၊ ဝဒတိ - ဤ၊ ကိံ - သို့၊ ဝဒတိ - သနည်း၊
တာဘာ - ချစ်သား၊ တေ - ဤ၊ မာတာ - သည်၊ မဟလ္လကံ - အသက်ကြီးရင့်သော၊
မံ • ကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ - စွန့်၍၊ ဉာတိကုလံ - ဆွေမျိုးအိမ်သို့၊ ဂတာ • ပြီ၊ တံ • သည်၊
ဂစ္ဆ - လိုက်သွားပါလော့၊ ဂန္တာ • ၍၊ နံ မာတရံ • ကို၊ မံ • ကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ -
လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ၊ ပေဓသဟိ - စေလွှတ်ပါလော့၊ ဣတိ • သို့၊ ဝဒတိ - အံ၊

သော ပိဋကသင်္ဂေဟိ - သည်၊ ဂန္ဓာ - ရှိ၊ တံ မာတရံ - ကို၊ ဝဇ္ဇာ - ရှိ၊ ပုန -
 တမန်၊ ပိတုနော - အား၊ အာယာ မာတုယာ - ငါ၊ အာဂမနံ ဝါ - လာလိမ့်မည်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဝါ - လာလိမ့်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနာဂမနံ ဝါ - မလာ
 မည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ - ကောင်း၊ အာရောဓစဟိ - အံ၊ ဝေ - သော၊ အာရော
 ဓေဗ္ဗသ - သော၊ တဿာယိ ခိကာသဝေသ - ဂရိဟာနာ ရဟန်းအားလည်း၊
 ကာယဝါစာတော - ကိုယ်နှုတ်ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ - ငါ၊ တေန - ကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိ
 အဇာနန္တဿာတိအာဒိ - သော ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အဋ္ဌိ - ငါ၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊
 သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ခိကာသဝေသတို့ ဧတ္ထ ပါဠေ - ခွံ၊ သဏ္ဌိတေန - သော၊ အပိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊
 သေဝပုဏ္ဏနာနံ - ဟိုအား၊ ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ - ဆံ့ပွယ်စကားသည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊
 ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒီပေတိ - ငါ၊ ပိတုဝစနေနာယံ -
 ကား၊ အတ္တနော - ငါ၊ ပိတု - ငါ၊ ဝစနေန - ဖြင့်။ ။ ဂန္ဓာတိ - ကား၊ တဿာ
 မာတုယာ - ငါ၊ သပိပံ - သို့၊ ဂန္ဓာ - ရှိ။ ။ ပဏ္ဏတ္တိ - စ - ပညတ်တော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အလံဝစနိယဘာဝဉ္စ - မပြောအပ်သောမိန်းမ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဣတိ - သို့၊ ဥဘယံ - ကို၊ အဇာနန္တဿာပိ - မသိသောရဟန်းအားလည်း၊ ကာယ
 ဝါစာတော - ကိုယ်နှုတ်ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ - ငါ၊ ဝဇ္ဇာယန္တိ - ကား၊ ပဏ္ဏတ္တိ -
 သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ အလံဝစနိယဘာဝဉ္စ - မပြောအပ်သော မိန်းမ၏
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။

ပန - ဂန္ဓာရ သယုတ္တကို ယူဦးအံ့၊ ပဏ္ဏတ္တိ ဇာနိတွာ ဧတေဟိ ဟိဟိ နသေဝ
 သုရိတ္တံ သမာပဋတော ကာယစိတ္တတော ဝါစာစိတ္တတော ကာယဝါစာစိတ္တ
 တော စ သမုဋ္ဌာတိ ဣမာနိ တံဏိ ပဏ္ဏတ္တိဇာနနစိတ္တေန သမိတ္တက သဗ္ဗာနာ
 နိတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊ ယံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ သပန္န
 ပါသာဒိကာယံ - ခွံ၊ ဝုတ္တံ - ပြီ။

အနက်။ ။ ပဏ္ဏတ္တိ - ကို၊ ဇာနိတွာ - ြ၊ တိဟိ - ဝိသန၊ သော
 အားဖြင့် - ပါးကုန်သော၊ ဧတေဟိ နသေဝိ - ကိုဖြင့်၊ သာဒိတ္တံ - သို့၊
 သမာပဋတော - သော၊ အိက္ခာဇာနာ - အား၊ ကာယစိတ္တတော စ - ကို၊

စိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာစိတ္တတောစ - လည်းကောင်း၊ ကာယ
ဝါစာစိတ္တတောစ - လည်းကောင်း၊ သမုဋ္ဌာတိ - ၏၊ တိဏိ - ကုန်သော၊
ဣမာနိ သမုဋ္ဌာနာနိ - တို့သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိဇာနနစိတ္တေန - ပညတ်တော်
သိသောစိတ်ဖြင့်၊ သစိတ္တကသမုဋ္ဌာနာနိ - မည်ကုန်၏။

တံ ဝစနံ - သည်၊ အယုတ္တံ - မသင့်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ ဝစနံ - သည်၊
န ယုတ္တံ - မသင့်သနည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဟိ ယသ္မာ -
ကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိ - ပညတ်တော်ကို၊ ဇာနိတုပိ - သိပင်သိသော်လည်း၊ အယံ ဣတ္ထိ -
သည်၊ နာလံဝစနိယာ - စေ့စပ်စကား (ကြောင်းလမ်းစကား) ပြောကြားအပ်
သော မိန်းမတည်း၊ ဣတိ - သို့၊ မညမာနဿ - အောက်မေ့မှတ်ထင်သော၊ ဝါ -
ထင်မှားသော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ သစိတ္တကေဟိ - ကုန်သော၊ သမုဋ္ဌာနေဟိ -
တို့ဖြင့်၊ အာပတ္တိ - သည်၊ သမုဋ္ဌာတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတ္တု - ငှါ၊ န ယုဇ္ဇတိ - မသင့်၊
ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ ဝစနံ - သည်၊ န ယုတ္တံ - မသင့်၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
ပရိဟာရော - တည်း။

ကသ္မာ ကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိ - ကို၊ ပ၊ ဝတ္တု - ငှါ၊ န ယုဇ္ဇတိ - သနည်း၊ ဣတိအယံ -
သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဝိတိက္ကမစေတနာယ - လွန်ကျူးတတ်သောစေတနာ၏၊
ဝါ - လွန်ကျူးကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ၏၊ ဝါ - လွန်ကျူးလိုသော စေတ
နာ၏၊ အသမ္ဘဝဘော - မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိ - ကို၊ ပ၊ ဝတ္တု - ငှါ၊
န ယုဇ္ဇတိ - မသင့်၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီ။

၆-ကုဋိကာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

သံယာဓိကာယ ပနာတိ ဧတ္ထ တေသ္မိ ပါဠိ - ဌ၊ အဝယဝဘာဝေန - ဖြင့်၊
နိဝိဇ္ဇော - တည်သော၊ သန္တိ ဧသော သဒ္ဓေါ - သည်၊ သယန္တိအတ္တဝါစကော -
သယံ - ဟူသောအနက်ကို ဟောတတ်သော၊ တတိယတ္ထေ - တတိယကတ္တားအနက်
၌၊ ပဝတ္ထော (ထည့်) - သော၊ နိပါတော - တည်း၊ ယာဓိကာတိ ဧသော သဒ္ဓေါ -
သည်၊ ဘာဝသာနေနာ - ဘေဓကိုပြီးစေတတ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ဝါ - ဘာဝဝိဟိတ
ဏှပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသောသဒ္ဓါတည်း။

စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-အစိတ်မှတစ်ပါး၊ အပေါင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ တေသံ ခွံနွံ သဒ္ဓါနိ-ထိုနှစ်ပါးကုန်သော သံသဒ္ဓါ၊ ယာစိကာသဒ္ဓါတို့၏၊ မဇ္ဈပဒလောပိ-အလယ် ဖြစ်သောပုဒ်၏ကျေခြင်းရှိသော၊ ဝါ-ကျေသောအလယ်ပုဒ်ရှိသော၊ သမာသော- သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပနာတိပဒံ - သည်၊ နိပါတမတ္တမေဝ - အနက်မရ နိပါတ် မျှသာလျှင်တည်း၊ တေန - ကြောင့်၊ သယံ ပဝတ္တိတယာစနာ ဝုစ္စတိတိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ယာ ယာစနာ - ကို၊ အတ္တနာ - သည်၊ ပဝတ္တိတာ - ဖြစ်စေအပ်၏၊ သာ ယာစနာ - သည်၊ အတ္တနော - ၏၊ ယာစနာနာမ - မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တသ္မာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ယာစနာယေဝ-တောင်းရမ်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကုဋ္ဌိ - ကျောင်းကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ န သက္ကာနနု-မစွမ်းနိုင်သည်မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ ဣမံ အနုယောဂံ- ဤသို့သော မေးခြင်း စိစစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ တဿ ပဒဿ - ထိုသံယာစိကာယဟူသော ပုဒ်၏၊ အဓိပ္ပာယတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ သယံ ယာစိတကေဟိတိအာဒိ - သော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-၌၊ သယံ ယာစိတကေဟိတိ - ကား၊ တုမေ- တို့သည်၊ ဝါသိ - ပဲခွပ်ကို၊ ဒေထ - ပေးကုန် လော့၊ ပရသု - ပုဆိန်ကို၊ ဒေထ - ကုန်လော့၊ ဣတိအာဒိနာ - သော၊ နယေန- ဖြင့်၊ သယံ - သည်၊ ယာစိတကေဟိ - တောင်းရမ်းအပ်ကုန်သော။

ဥပကရဏေဟိတိ - ကား၊ ဝါသိအာဒိဟိ-ပဲခွပ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယံ ဘဏ္ဍံ (ထည့်) - ကို၊ ဝါ - သည်၊ ပရေန - သော၊ ဘဏ္ဍာသမိကေန - သည်၊ ဣဒံ- ဤဘဏ္ဍာသည်၊ မမ - ၏၊ ဘဏ္ဍံ - ဘဏ္ဍာတည်း၊ ဣတိ - သို့၊ အပရိစ္စာဂါရက္ခဏ ဂေါပနဝသေန - မစွန့်မလွှတ် စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ လုံခြုံစေခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ - သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ဝါ - စောင့်ရှောက်အပ်၏၊ ဝါ- လုံခြုံစေအပ်၏၊ တံ ဘဏ္ဍံ - သည်၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ - မည်၏၊ ပရသန္တကံ - သူတစ်ပါး၏ ဥစ္စာသည်၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ - မည်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ မူလဇ္ဈေဒဝသေနာတိ - ကား၊ မူလဿ - အရင်းအမြစ်ကို၊ ဝါ - အဖိုးကို၊ ဆိန္ဒနုဝသေန - ဖြတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ (ယာစိတုံ - ၌စပ်)၊ ပရသန္တက

ဘဝတော - တပါးသော သူ၏ ဥစ္စာ၏အဖြစ်မှ၊ မောဇေတော - ဤ၊ အဗ္ဗုနော-
၏၊ သန္တကံ - ကို၊ ကတော - ဤ၊ (ယာစိတုံ-၌စပ်)၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-သည်၊
ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ဟိ- လဒ္ဓဒေါသ ထင်စွာပြအံ့၊ ဧဝံ- သို့မူလစ္ဆေဒအားဖြင့် တောင်းရမ်းသည်ရှိ
သော်၊ အညာတကအပ္ပဝါရိတဌာနတော - အညာတကဌာန၊ အပ္ပဝါရိတဌာနမှ၊
ဝါ - ဆွေမျိုးမတော်ရာ၊ မဖိတ်ရာမှ၊ ယာစန္တဿ - တောင်းသောရဟန်းအား၊
အညာတကဝိညတ္တိယာ- အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ဣတ္ထံ - သည်၊ ဟောတိ-
၏၊ တာဝကာလိကံ ပန ဝဋ္ဋတီတိ- ဟူသည်ကား၊ တာဝကာလိကံ- ပိုင်းခြားအပ်
သော ကာလရှိသည်ကို၊ ဝါ - ကာလ၏ ပရိစ္ဆေဒနှင့်ယှဉ်သည်ကို၊ ဝါ - အခိုက်
အတန်ကို၊ ကတော- ဤ၊ ယာစိတုံ - ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ- ၏၊ သကံကမ္မံ န ယာစိတဗ္ဗာတိဣဒံ
ဝစနံ - ကို၊ ပါကာတိပါတသိက္ခာပဒရက္ခဏတ္ထံ - ပါကာတိပါတ သိက္ခာပုဒ်ကို
စောင့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ဗုဓေ - တို့သည်၊
ဟတ္ထကမ္မံ - ကို၊ ဒေထ- ပေးကုန်လော့၊ ဣတိ - သို့၊ အနိယမေတွာပိ - မမှတ်မူ၍
လည်း၊ န ယာစိတဗ္ဗာ - မတောင်းအပ်ကုန်။

ဟိ - လဒ္ဓဒေါသ ထင်စွာပြအံ့၊ ဧဝံ - ဤသို့၊ ယာစိတော- သာမံဟတ္ထကတ်၊
တောင်းအပ်ကုန်သော၊ တေ မိဂလဒ္ဓကာဒယော- ထိုသားမုတိုး အင်ဂြိုဟ်သော
သူတို့သည်၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ သာဓု - ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော- ဤ၊
ဘိက္ခု - ကို၊ ဥယျောဇေတော - လွတ်လိုက်ကုန်၍၊ မိဂေပိ - သားသမင်တို့ကို
လည်း၊ မာရေတွာ- ဤ၊ အာဘုရေယျု- ကုန်တု၏၊ ပန- ဗျတိရေကမှတပါး၊ အန္တ
ယကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝိဟာရေ- ၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ - သော၊ ကိဉ္စိ - တစုံတခုသောအမှုသည်၊
အတ္ထိ- ၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝိဟာရေ ကတ္တဗ္ဗေ ကိသ္မိဉ္စိ - ထိုကျောင်း၌ပြုထိုက်သော
တစုံတခုသောအမှု၌၊ ဟတ္ထကမ္မံ- ကို၊ ဒေထ- ကုန်လော့၊ ဣတိ- သို့၊ နိယမေတွာ-
(ဤနေရာမှ အနက်ပေး) ဤ၊ ယာစိတဗ္ဗာ- အပ်ကုန်၏။

ကုဋိနာမ ဥလ္လိတ္တာ ဝါ ဟောတိ အဝလိတ္တာ ဝါ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာဝါတိ-ဟူ၍၊
ပဒဘာဇနေ- ၌၊ ဘဂဝဘာ- သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ - ဟောအပ်သည့်၏ အပြစ်ကြောင့်၊
ကုဋိန္တိ ဥလ္လိတ္တာဒိသု အညတရန္တိ- ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန- သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊
တတ္ထ တာသု ကုဋိသု- တို့ကွင်၊ ဥဒ္ဓံ မုခံ - အဏက်သို့ရှေးရှု၊ မူသောမ္ပက်နာ

ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လိတ္တာ - လိမ်းကျံအပ်သောကုဋ်သည်၊ ဥလ္လိတ္တာ - မည်၏၊ ဟိသဇ္ဇ-
၏၊ အန္တောလိမ္မန္တာ - ကျောင်းတွင်း၌ အင်္ဂတေမြေညက် လိမ်းကျံသောသတ္တိသည်၊
ဇေ- ဤသို့အထက် ပျက်နှာမပြုကုန်၍၊ ဝါ - မောကြကုန်၍၊ လိမ္မန္တိ - လိမ်းပြု
ကုန်၏၊ ယာ ကုဋိ - ကို၊ အဓောမုခံ- အောက်သို့ရှေး၍ မျက်နှာမပြု၊ လိတ္တာ-
အပ်၏၊ သာ ကုဋိ - သည်၊ အဝလိတ္တာ - မည်၏။

ဟိသဇ္ဇ- ၏၊ ဗဟိလိမ္မန္တာ - ကျောင်းပြင်ဘက်၌ မြေညက်အင်္ဂတေ လိမ်းကျံသူ
တို့သည်၊ ဇေ- ဤသို့၍၊ လိမ္မန္တိ - ကုန်၏၊ ဘေန-ကြောင့်၊ တတ္ထ ဥလ္လိတ္တာနာမောတိ
အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ - ပြီး၊ ဒွါရဗာဟာ - တံဘီးအောင်သည်၊ ပိဋသင်္ဂဟတောတိ
ပိဋသင်္ဂဟတောနာမ - မည်၏၊ သုခယဝါ မတ္တိကယဝါတိ စေတန ပါဠိရှေး-
ဖြင့်၊ ဒွေ- ကုန်သော၊ ဣမေ လေပေ- ဤလိမ်းကျံကြောင်း အင်္ဂတေမြေညက်ကိုကို၊
ဌပေတော- ၍၊ ဥပိတေဟိ- ထားအပ်ကုန်သော၊ ဒွိဟိ- ကုန်သော၊ ဣမေဟိ လေပေ
ဟိ- တို့မှာ၊ အဝသေသော-သော၊ အသ္မာဂေါပယာဒိဘေဒေါ - ပြာ၊ နှားချွေး
အရရှိသော အပြားရှိသော လေပသည်၊ ဝါ- ပြာ၊ နှားချွေးအရရှိသောအားဖြင့်
ပြားသောသောသည်၊ အလေပေါ - အလိမ်းအကျံမမည်၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊
သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ ဒသောတိ- ၏။

န- အဂ္ဂိတဘန်၊ ဖြစ်သင့်ဟန်ကို၊ ဖေါလုနထုတ်ကာ၊ ပြောပါ၏၊ ယော-
ကြောင့်၊ သညာဒိကာယ - ဖြင့်၊ ကရောန္တေနာပိ - ပြုသောရဟန်းသည်လည်း၊
ဣဓ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ- ၌၊ ဣတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ပဋိပဋိတဗ္ဗံ- ပြုကျင့်ရာ၏၊ တဗ္ဗာ-
ပြော၍၊ သင်္ဂဟိ ကရောန္တေန အာဏတ္တိယာ ဝါ ကရောန္တေနာတိ - ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ ဣတ္ထံ- အပ်ပြီး၊ စ- ဆက်၍၊ ဘိဗ္ဗိတံ၊ ဧတေသု ဂစ္ဆေ-
ရု- ပျံ့နှံ့သော ကရောန္တေနာတိ ဣပ္ပိနာဝစရေန - ဖြင့်၊ သာဗျေယတေ -
ကရသမာနေန ဟူသော သဒ္ဓါ၏ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ လတ္တဟနံ-
ရအပ်သော၊ အတ္ထံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီး၊ ပဒတ္တတော-
ကရယမာနေန ဟူသောပုဒ်နက်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
န အာဟ- မဆို။

န- ထိုမှတစ်ပါး၊ အာဏတ္တိယာ ဝါ ကရောန္တေနာတိ ဣပ္ပိနာဝစရေန-
ဖြင့်၊ ပဒတ္တတော- အားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ- ပြီး၊ ဘေဉ္စ ကဘာ-
ကြောင့်၊ ကရောန္တေန ဝါ ကရောန္တေန ဝါတိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်။

ယဒိ ပန ဝဒေယျ - အကယ်၍များ မိန့်ဆိုခြင်းအံ့၊ ဝေဝိတံ-သော၊ ဗျဉ္ဇနံ-
သဒ္ဓါသည်၊ ဝိလောမိကံ - ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိသည်၊ ဘဝေယျ-ဗုဒ္ဓါ၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊
ကာရာပေန္တော - ကာရိကကတ္တားသည်၊ ကရောန္တောနာမ-သုဒ္ဓကတ္တားမည်သည်၊
န ဟောတိ - မဖြစ်၊ ဣတိ ဤဒိသိ - ဤသို့သဘောရှိသော၊ စောဒနာ-သည်၊
အနဇကာယာ - အခွင့်မရှိ၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဧတိဿာ ကုဋိယာ -
အား၊ ဝါ - ၏၊ သာမိ - အရှင်သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊
သော ကုဋိ - ထိုကျောင်းသည်၊ အဿာမိကာ - မည်၏၊ အဿာမိကံ-ပိုင်ရှင်မရှိ
သော၊ တံ ကုဋိ - ကို၊ (ကာရယမာနေန - ဌိစပ်) အနိဿရံ - လူဿရခေါ်တွင်၊
အရှင်မရှိသော၊ တံ ကုဋိ - ကို၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - နတ္ထိ သာမိ
ဧတိဿာ ဟူသော ဝိဂ္ဂဟ၏ အနက်တည်း။

စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတိဿံ ကုဋိယံ - ဌိ၊ ဝါ - ၏၊ အနိဿရတာ-
ကို၊ ကာရာပကေန - ပြုစေတတ်သူ လူဒါယကာဖြင့်၊ ဒဠဗ္ဗာ-(ထည့်) အပ်၏၊
ဣတိ တဿာ - ကြောင့်၊ ကာရေတာ ဒါယကေန ဝိရဟိတန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဥဒ္ဓေသောတိ - ကား၊ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗော - ညွှန်ပြ
အပ်သောသူသည်၊ (အတ္ထိ - ဌိစပ်။)

တတြာတိ ဣဒံ ဝစနံ - သည်၊ သာမိသ္မိံ - အနက်၌၊ ဝိဟိတံ-သော၊ ဘုမ္မ
ဝစနံ - တည်း၊ ဣတိ တဿာ - ကြောင့်၊ တဿာ ကုဋိယာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဒိသသောတိ ဝစနံ - သည်၊ နိဿက္ကဝစနံ - ပဉ္စမီ
ဝိဘတ်တည်း၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ ဒိသတောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ - ပြီ၊ ဗဟိကုဋေတိ - ကား၊ ကုဋဿ - နံရံ၏၊ ဗဟိ - အပ၌၊ ထုသေန -
ဖွဲ့နှင့်၊ မိဿကော - ရောသော၊ ပိဏ္ဍော - မြေညက်ဆိုင်တည်း၊ ထုသပိဏ္ဍော -
ဆိုင်၊ တဿ ထုသပိဏ္ဍဿ - ၏၊ ပရိယန္တော - အပိုင်းအခြားသည်၊ ထုသပိဏ္ဍပရိ
ယန္တော - မည်၏၊ တေန ထုသပိဏ္ဍပရိယန္တေန - ဖြင့်၊ ထုသမိဿမတ္ထိကပိဏ္ဍ
ပရိယန္တေန - ဖွဲ့နှင့်ရောသော မြေညက်ဆိုင်အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ (ဤပုဒ်နှင့် တေန-
အကြား ပုဒ်ဖြတ်ရှိရမည်၊ သို့မှ ဖွင့်ဆိုရိုး ကျမည်) (မိနေတဗ္ဗာ - ဌိစပ်) ဣတိ
ဣဒံ အတ္ထဘေတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန ဆက်၍ဆိုဦးမှာ၊ တုသပိက္ခဿ - ဖွဲ့နှင့်ရောသော မြေညက်သိုင်၏၊ ဥပရိ-
အပေါ်၌၊ သေတကမ္မံ - ဖြူအောင်ပြုခြင်းသည်၊ ဝါ - သင်္ဘောဆေးဖြူ သုတ်ခြင်း
သည်၊ အဗ္ဗောဟာရိကံ - ရေးကြီးခွင့်ကျယ် ပြောဖွယ်မလို၊ အဗ္ဗန္တရေ-အတွင်း၌၊
ဘဝေါ - ဖြစ်သည်တည်း၊ အဗ္ဗန္တရိမော - သည်၊ တေန အဗ္ဗန္တရိမေန - ထို
အတွင်း၌ဖြစ်သော၊ (အန္တေန - ၌စပ်)။ ။ ယတ္ထာတိ - ကား၊ ယဿ ကုဋိယံ-
၌၊ ပမာဏယုတ္ထောတိ - ကား၊ ပကတိဝိဒတ္ထိယာ - ပကတိအထွာ အားဖြင့်၊
နဝဝိဒတ္ထိပမာဏော - ကိုးတွာ ပမာဏရှိသော၊ (မဉ္ဇော - ၌စပ်) ။ ။ တိရိယံ
သတ္တန္တရာတိ ဣမိနာ ပါဌေန - ဖြင့်၊ ဥက္ကံသတော - အလွန်အကျွံ အားဖြင့်၊
ပမာဏဿ - ၏၊ ဝါ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊ ဖောဋ္ဌိမ
ကောဋိယာ၊ ဧတုဟတ္ထဝိက္ကာရာ န ဟောတိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ (အဋ္ဌကထာ၌ကား ပစ္ဆိမကောဋိယာ-ဟု ရှိ၏၊ သဘာဝ မထူး)။

သောဓေဘောတိ - ကား၊ တံ ပဒေသံ - ကို၊ သမတလံ - ညံညတ်သော အပြင်
ရှိသည်ကို၊ ဝါ - သမံဘလင်းကို၊ သိမမဏ္ဍလသဒိသံ - သိမ်အပြင်နှင့် တူသည်ကို၊
ကက္ခာ - ၍။ ။ ပဒဘာဇနေ ဝုတ္တနယေန သံသံ တိက္ခတ္တံ ယာစိတွာတိ -
ကား၊ သံသံ - ကို၊ ဝါ - သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ - ချဉ်းကပ်၍၊ ဧကံသံ - လက်ဝဲ
တဘက် ပင်းသက်၌၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ - ကေစိကို၊ ဝါ - ကေသီကို၊ ကတွာ - ၍၊ ဝုဇ္ဇာနံ -
သိတင်းကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ပါဒေ - ခြေတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ - ရှိခိုး၍၊ ဥက္က
ဋ္ဌိကံ - ဆောင့်ကြောင့် နိသိဒိတွာ - ထိုင်၍၊ အဉ္စလံ - လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေက္ခာ-
ဝါးမြှောက်၍၊ အဟံ ဘန္တေ၊ ပ၊ ယာစာမိတိ - ဟူ၍၊ ဧဝံ - ဤသို့၊ ဝစနိယော-
ဆိုအပ်သည်၊ အဿ - ရာ၏။

အနက်။ ။ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အဟံ - သည်၊ သံယာစိကာယ -
ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော တစည်း ပုဆိန်အစရှိသော အဆောက်အဦ
ဖြင့်၊ အဿာမိကံ - ပိုင်ရှင် ဒါယကာ ရှိသော၊ အတ္ထုဒ္ဓေသံ - မိမိဟု
ဆိုအပ်သော ရည်ညွှန်းအပ်သူရှိသော၊ ကုဋိ - ကျောင်းကို၊ ကတ္ထုကာ
မော - သည်၊ အမှီ (ထည့်) - ၏၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ သော အဟံ -
သည်၊ သံသံ - ကို၊ ကုဋိဝတ္ထုဩလောကနံ - ကျောင်းရာကြည့်ရှုခြင်းကို၊
ယာစာမိ - တောင်းခံပါ၏။

ဣတိ - သို့၊ ပဒဘာဇနေ - ဌ၊ ဝုတ္တနယေန - ဖြင့်၊ တိက္ခတ္တံ - သုံးကြိမ်၊
ယာစိတွာ - ရှိ၊ (နေတဗ္ဗာ-ဌစပ်)။ ။သံသသမ္ပတာတိ - ကား၊ ပဒဘာဇနိယံ -
ဌ၊ ဝုတ္တန - သော၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မေန ဝါ - ဥတ်လျှင် နှစ်ကြိမ် မြောက်
ရှိသော ကမ္မဝါစာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပလောကနကမ္မေနဝါ - အပလောကန
ကံဖြင့်လည်းကောင်း၊ သံသေန - သည်၊ သမ္ပတာ - အပ်ကုန်သော (ဘိက္ခု-ဌ
စပ်)။ ။ဝတ္ထုတိ - ကား၊ ကုဋိဝတ္ထု - ကျောင်းရာကို။ ။အနာရမ္ဘန္တိ - ကား၊
အနုပဒ္ဒဝံ - အနီးကပ်လျက် နှိပ်စက်တတ်သော ဥပဒ္ဒဝေါ မရှိသော။

ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုမိ-ဤနေရာ၌၊ ပရိတော-ကျောင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊
ကမတိ ဂစ္ဆတိ - သွားနိုင်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ထိုသို့ ကျောင်း၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ
သွားနိုင်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ ဝတ္ထု - သည်၊ ပရိက္ကမနံ - မည်၏၊ ယံ ဝတ္ထု -
သည်၊ တေန ပရိက္ကမနေန - နှင့်၊ သဟ - တကွ၊ ဝတ္ထတိ - ၏၊ ဣတိ ဣမိနာ
ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော အညပဒတ္တသမာသံ ဝစနတ္တကြောင့်၊ တံဝတ္ထု - သည်၊
သပရိက္ကမနံ - မည်၏၊ သဥပစာရံ - လှည့်လည်လောက်ရာ ဥပစာရှိသော၊ ဣတိ
အယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - တည်း၊ တေန - ကြောင့်၊ တေဟိ ဘိက္ခုဟိတိ
အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ကိပိလ္လိကာဒိနန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ - ဌ၊ သာဘိဓေယျော - အဘိဓေယျနှင့် တကွ
ဖြစ်သော၊ ဝိဂ္ဂဟော - ကို ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ရတ္ထကာဠုပိင်္ဂလာဒိ
ဘေဒါ - အနီ အညို အကြောင် အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ယာကာစိ-အမှတ်မဲ့
ငြား၊ ပိုးရွှအများသည်၊ ကိပိလ္လိကာ နာမ - မည်၏၊ ယေသံ ဥပစိကာဒိနံ -
အကြင် ခြံ အစရှိသည်တို့အား၊ တာ ကိပိလ္လိကာ - ထို ပိုးရွှဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊
အာဒိ-တို့သည်၊ သန္တိ - ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တာနိ ဥပစိကာဒိနိ-တို့
သည်၊ ကိပိလ္လိကာဒိနိ - တို့မည်ကုန်၏၊ တေသံ ကိပိလ္လိကာဒိနံ - တို့၏ (အာသယာ
ဒိဟိ- ဌ စပ်)။ ။အာဒိသဗ္ဗေန - ဖြင့်၊ ဥပစိကာဒိနံ - တို့ကို၊ သင်္ဂဟဏံ - သည်၊
ဟောတိ - ၏။

နိဗဒ္ဓဝသနဌာနံ - စွဲမြဲမပြတ် နေရာအရပ်သည်၊ အာသယောတိ အာသယော
နာမ - မည်၏၊ ယေသံ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏနိဿိတာဒိနံ - တို့အား၊သော အာသယော-

ဟုသုအပ်သော၊ အာဒိ - သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တေ ပုဗ္ဗဏ္ဏာ ပရဏ္ဏနိဿတာဒယော - တို့သည်၊ အာသယာဒယော - အာသယာဒိတို့ မည်ကုန် ၏၊ စ - ဆက်၍ သုံးပြီး၊ ဧတ္ထ ဣပသ္မိံ ပဒေ - ဤ အာသယာဒိဟိဟူသောပုဒ်၌၊ သဏ္ဌိဟေန - သော၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ နိဿိတဿ - မှီတတ်သော ပိုးရူအစရှိ သည်ကို၊ ဂဟဏံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

“အာနိဗ္ဗ သယန္တိ ဝသန္တိ ဧတ္တာတိ အာသယော၊ နိဗန္ဓဝသနဋ္ဌာနံ၊ သော ယေဝ အာသယာဒိ၊ အာဒိသဒ္ဓေါ ဟေတ္ထ တတ္တာဝေါ၊ ယံ ပန ဝုတ္တမဟိနုဇဋီကာသံ အာသယောတိ နိဗန္ဓဝသနဋ္ဌာနံ၊ သော အာဒိ ယေသံ အာသယာဒယော၊ တေဟိ၊ အာဒိသဒ္ဓေန ဧတ္ထ နိဿိတဿ ဂဟဏန္တု၊ တယုတ္တံ၊ နိဿိတဿ ပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏာနိဿိတာဒိဟိ သောဋ္ဌ သဟိတိ ဝိသု ဝစနတော” (ယောဇနာကြီး။)

သောဋ္ဌသဟိ ဥပဒ္ဒဝေဟိတိ - ကား၊ ကိဗ္ဗိကဇနံ ဝါ - ပိုးရူတို့၏ လည်း၊ အာသယော-နေရာသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဥပဿိကာနံ ဝါ - ခြ တို့၏လည်း၊ ဥန္တုရာနံ ဝါ - ကြွက်တို့၏လည်း၊ အဟိနံ ဝါ - မြွေတို့၏လည်း၊ ဝိဇ္ဇိကာနံ ဝါ - ကင်းခြီး ကောက်တို့၏လည်း၊ သတပဒီနံ ဝါ-ကင်းခြေများတို့၏လည်း၊ ဟတ္ထိနံ ဝါ - ဆင်တို့ ၏လည်း၊ အဿာနံ ဝါ - မြင်းတို့၏လည်း၊ သိဟာနံ ဝါ - ခြသေ့ တို့၏လည်း၊ ဗျဿာနံ ဝါ - ကျားတို့၏လည်း၊ ဒိပိနံ ဝါ - သစ်တို့၏လည်း၊ အစ္ဆာနံ ဝါ - ဝံတို့၏လည်း၊ တရုစ္ဆာနံ ဝါ-အောင်းတို့၏လည်း၊ အာသယော - သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ယေသံကေသညံ - ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ဟိရုစ္ဆာနဂတာနံ - တိရုစ္ဆာန် ဟု သို့အပ်ကုန်သော၊ ပါဏာနံ ဝါ - သတ္တဝါတို့၏လည်း၊ အာသယော - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပုဗ္ဗဏ္ဏနိဿိတံ ဝါ - ကောက်ခင်းကို မှီသည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏၊ အပရဏ္ဏ နိဿိတံ ဝါ - ပဲခင်းကိုမှီသည်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘာဃာတနိဿိတံ ဝါ - ကံကြမ္မာ ကိုပြုရာအရပ်ကို မှီသည်လည်းကောင်း၊ အာဃာတနိဿိတံ ဝါ - လက်ခြေ စသည်ဖြတ်ရာ အရပ်ကိုမှီသည်လည်းကောင်း၊ သုသာနနိဿိတံ ဝါ - သင်းချိုင်းကို မှီသည်လည်းကောင်း၊ ဥယျာနနိဿိတံ ဝါ - ဥယျာဉ်ကိုမှီသည်လည်းကောင်း၊ ရာဇ ဝတ္ထုနိဿိတံ ဝါ - မင်းအိမ်ကိုမှီသည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိသာလာနိဿိတံ ဝါ-ဆင် တင်းကုပ်ကို မှီသည်လည်းကောင်း၊ အဿသာလာနိဿိတံ ဝါ - မြင်း တင်းကုပ်

မြင်းစောင်းကိုမှီသည်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနာဂါရနိဿိတံ ဝါ-နောင်အိမ်(ထောင်)
 ကို မှီသည်လည်းကောင်း၊ သုနာနိဿိတံ ဝါ - အိမ်ဈေးကိုမှီသည်လည်းကောင်း၊
 ရစ္ဆာနိဿိတံ ဝါ - ခရီးလမ်းသုံးခုကို မှီသည်လည်းကောင်း၊ စစ္စရနိဿိတံ ဝါ-
 လမ်းလေးခုကို မှီသည်လည်းကောင်း၊ သဘာနိဿိတံ ဝါ - သဘင်ကို မှီသည်လည်း
 ကောင်း၊ သံသရဏနိဿိတံ ဝါ - လမ်းတိုကို မှီသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ- ၏၊
 ဣတိဝေ- သို့၊ ဝုတ္တေဟိ - ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ သောဠသဟိ-
 ကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝေဟိ- တို့မူ၊ (ဝိရဟိတတ္တာ-၌စပ်။)

စ - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ တေသု သောဠသသု ဥပဒ္ဒဝေသု - တို့တွင်၊
 ကာရဏာသမု-ညဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုရာအိမ်သည်၊ ဝါ သတ်ရာအိမ်(ကြိုးငြင်)သည်၊
 အာဃာတနံနာမ-မည်၏၊ ဓမ္မဂန္ဓိကာ-လက်ခြေ အစရှိသည်ကို ဖြတ်ရာအရပ်သည်၊
 အာဃာတနံနာမ- မည်၏၊ သုသာနန္တိ သုသာနနာမ - မည်သည်၊ မဟာသုသာန-
 သိုသာနံကြီးတည်း၊ အနိဗ္ဗိဇ္ဈဂမနိယော - ထုတ်ခြင်းထွင်း၍ မသွားအပ်သော၊
 ဂတာဂတမဂ္ဂေါ-သွားပြီးတဖန်၊ တုံ့ပြန်ရာခရီးသည်၊ သံသရဏနာမ - မည်၏။

အာဝိဇ္ဈိတုံ သက္ကုဏေယျတာယာတိ - ကား၊ ဆိန္ဒုတဋ္ဌာဒီနံ - ကမ်းပါးပြတ်
 အစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝတော - မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနုပရိယာယိတုံ - လှည့်ပတ်
 သွားလာခြင်းငှါ၊ သက္ကုဏေယျတာယ - စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် (သမရိက္ခ
 မနံ - ၌စပ်)။ ။တေန ဘိက္ခုနာတိ-ကား၊ ကုဋိကာရကေန-ကျောင်းဆောက်
 သော၊ တေန ဘိက္ခုနာ - သည်။ ။ယာစိတေဟိတိ - ကား၊ ကေသံ-၌၊ ဥတ္တရာ
 သင်္ဂ - ကို၊ ကရိတွာ - ၍၊ ဝုဇ္ဇာနံ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ပါဒေ-တို့ကို၊
 ဝန္တိဘူ - ၍၊ အဉ္ဇလိ - ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ-၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-သည်၊
 သညာစိကယ-ဖြင့်၊ အဿာမိကံ-သော၊ အတ္တုဇ္ဈေသံ-သော၊ ကုဋိ - ကို၊ ကတ္ထု
 ကာမော - သည်၊ အမိ - ၏၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ သော အဟံ-သည်၊ သံသံ-
 ကို၊ ကုဋိဝတ္ထုဩလောကနံ - ကို၊ ယာစာမိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ယာစိတေဟိ -
 ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ (ဒေသိတဗ္ဗံ - ၌ စပ်) ။ ။ ဥတ္တိ ဒုတိယေန
 ကမ္မေနာတိ - ကား။

ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ သံသော - သည်၊ မေ - ၏၊ ဝစနံ - ကို၊
 သုဏာတု - လော၊ ဣတ္ထန္နာမော - သော၊ အယံဘိက္ခု-သည်၊ သညာစိ

ကသ - ဖြင့်၊ အသ္မာမိကံ - သော၊ အတ္တုဒ္ဓေသံ - သော၊ ကုဋ္ဌိံ - ကို၊
 ကတ္တုကာမာ - ၏၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ သံဃံ - ကို၊ ကုဋ္ဌိဝတ္ထုဒေသနံ -
 ကို၊ ယာစတိ - ၏၊ သံဃဿ - ၏၊ ကမ္မံ (ထည့်) - ကုဋ္ဌိဝတ္ထုဒေသနာကံသည်၊
 ပတ္တကလ္လံ - သည်၊ ယဒိဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ သံဃော - သည်၊
 ဣတ္ထန္နာမဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ကုဋ္ဌိဝတ္ထု - ကို၊ ဒေသေယျံ -
 ရ၏၊ သော - ကား၊ ဥတ္တိ - တည်း၊ (ထူးရာအနက်ပေးအံ့)၊ ယဿ
 အာယသ္မတော - အား၊ ဝါ - သည်၊ ဣတ္ထန္နာမဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော -
 အား၊ ဝါ - ၏၊ ကုဋ္ဌိဝတ္ထုဿ - ကို၊ ဒေသနာ - ကို၊ ခမတိ - နှစ်သက်အပ်
 ၏၊ သော အာယသ္မာ - သည်၊ တုဏှိ - ဆိတ်သောစကားရှိသည်၊ အဿ -
 ရ၏၊ ယဿ အာယသ္မတော - အား၊ ဝါ - သည်၊ နက္ခမတိ - အပ်၊
 သော အာယသ္မာ - သည်၊ ဘာသေယျ - ရ၏၊ သံဃေန - သည်၊ ဣတ္ထန္နာ
 မဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါ - ၏၊ ကုဋ္ဌိဝတ္ထု - ကို၊ ဒေသိတံ -
 အပ်ပြီ၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ သံဃဿ - အား၊ ဝါ - သည်၊ ခမတိ - အပ်၏၊
 တသ္မာ - ကြောင့်၊ တုဏှိ - သည်၊ အသိ - ပြီ၊ ဧဝံဣမိနာ တုဏှိဘာဝေန -
 ဖြင့်၊ ဧဝံ သံဃမနဘာဝံ - ဤသံဃာတော်အပေါင်း၏ နှစ်သက်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဓာရယာမိ - ဆောင်ပါ၏။

☞ ဣတိဧဝံ - သို့၊ ပဒဘာဇနေ - ဌ၊ ဝုတ္တေန - သော၊ ဥတ္တိဒုတိယေန - သော၊
 ကမ္မေန - ဖြင့်၊ (ဒေသေတဗ္ဗံ-ဌိစပ်)။ ။ အာဠဝိရဋ္ဌေ - အ - ဠဝိတိုင်းဌ၊ ဇာတာ -
 ဖွားကုန်သော၊ ဒါရကာ - သူငယ်တို့သည်၊ အာဠဝိကာနာမ - မည်ကုန်၏၊ တေ
 ဒါရကာ - တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလေပိ - ရှင်ရဟန်းပြုရာအခါ၌လည်း၊ အာဠဝိကာ
 တွေဝ - ဟူကုန်၍ သာလျှင်၊ ပညာယိံသု - ကျော်စောထင်ရှားကြလေကုန်ပြီ၊
 တေ ဒါရကေ - တို့ကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ အာဝဠကေ ဘိက္ခုတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
 ကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

လေပေ သဒ္ဓိတေတိ - ကား၊ အန္တောလေပေ ဝါ - အတွင်း လိမ်းကျံသော
 အင်္ဂတေမြညက်သည်လည်း၊ အန္တောလေပေန - နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ဘိက္ခုစ -
 နံရံကိုလည်းကောင်း၊ ဆဒနဉ္စ - အမိုးကို လည်းကောင်း၊ ကောဗဒ္ဓံ - တစပ်တည်း
 စပ်သည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ သဒ္ဓိတေ - စပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟိလေပေ ဝါ - သည်လည်း၊

ဗဟိလေပေန - နှင့်၊ သဒ္ဓိ - တက္ခ၊ သဒ္ဓိတေ-သော်၊ သာရမ္ဘအပရိက္ခမနဝသေန-
 တေးရန်ရှိခြင်း၊ မလှည့်လည်လောက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒွေ - ကုန်သော၊
 ဒုက္ကဋ္ဌာနီ - တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ ဥဘယဝိပန္နာတိ-ကား၊ ဥဘယေဟိ -
 ကုန်သော၊ ဒေသနာပမာဏေဟိ - ပြောကြားခြင်း၊ အတိုင်းအရှည်တို့မှ၊ ဝိပန္နာ-
 ပျက်သောကျောင်းသည်၊ ဥဘယဝိပန္နာ - မည်၏၊ အဒေသိတဝတ္ထုကာ-မကြား
 အပ် မပြောအပ်သော ဝတ္ထုရှိသော ကျောင်းသည်၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ - ပမာဏကို
 လွန်သောပျောင်းသည်၊ ဥဘယဝိပန္နာ - မည်၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊
 အတ္ထော - ဥဘယေဟိ ဒေသနာပမာဏေဟိ ဝိပန္နာ ဝိရဟိတာ ဟူသော ဝိပြုဟ်
 ပုဒ်၏အနက်တည်း။

တသ္မိန္တိ - ကား၊ ဒွါရဗန္ဓေဝါ - တံခါးဖွဲ့၌လည်းကောင်း၊ ဝါတပါနေဝါ -
 လေသောက်ပြတင်း၌လည်းကောင်း။ ။လေပေါ် န သဒ္ဓိယတိတိ-ကား၊ ပုဗ္ဗေ-
 ဌ၊ ဒိန္နလေပေါ်- ပေးအပ်သော အင်္ဂတေမြေတိုင်သည်၊ ဒွါရဗန္ဓနေန ဝါ - နှင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝါတပါနေန ဝါ - နှင့်လည်းကောင်း၊ န သဒ္ဓိယတိ-မစပ်ငြား
 အံ၊ ကောဗဒ္ဓံ-တစပ်တည်းစပ်သည်၊ ဝါ - တသားတည်း ဖွဲ့အပ်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊
 န တိဋ္ဌတိ - အံ၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ စုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊
 တန္တိ ဣမိနာ ပဒေန - ဖြင့်၊ ဒွါရဗန္ဓနံ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ - ဒွါရဗန္ဓနံ
 ဝါ ဟူသော ပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတပါနံ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ-
 ဟူသော ပုဒ်ကို လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ပရာမသတိ -
 သုံးသပ်တော်မူ၏၊ (တနည်း) ဒွါရဗန္ဓနံ ဝါ - တံခါးဖွဲ့တည်းဟူသော အနက်
 ဝစ္စကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတပါနံ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ ပရာမသန္ဓော-သုံးသပ်
 တော်မူလိုသော၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ တန္တိပဒံ - တံဟူသော ဝါစကပုဒ်ကို၊
 ပရာမသတိ - ၏။

(သမ္မာ ဝဒမာနော ဝဒေယျ-စသော ပါဠိတော်သည်ပင် ဒုတိယ
 ယောဇနာနည်း၏ သာဓကတည်း)။

ပဌမမေဝါတိ-ကား၊ လေပကိစ္စဿ - အင်္ဂတေမြေညက် လိပ်းကဲ့ခြင်းကိစ္စ၏၊
 ဝါ - သည်၊ နိဋ္ဌိတတ္တာ - ကြောင့်၊ ဒွါရဗန္ဓဝါတပါနာနံ - တံခါးဖွဲ့၊ တံခါးရွက်
 တို့ကို၊ ဌပနတော - ထားရာကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေဝ-ရှေးအခါ၌သာလျှင်၊ လေပဿ-၏၊

နိဋ္ဌိတက္ခန္ဓာယေဝ - ပြီးရာခဏ၌ သာလျှင်၊ (သံသာဒိသေသော)၊ ဣတိအယံ၊
 သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း၊ ယော (ထည့်) ဘိက္ခု-
 သည်၊ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-ပြောကြားအပ်သော ကျောင်းနေရာရှိသော၊ ပမာဏိကံ-
 ပမာဏရှိသော၊ သာရမ္ဘိ-ဘေးရန် ရှိသော၊ သပရိက္ခမနံ - လှည့်လည် လောက်ရာ
 ဥပစာရှိသော၊ ကုဋိ - ကို၊ ကရောဘိ - အံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-
 သို့၊ အာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဒေသိတဝတ္ထုကံ-
 သော၊ ပမာဏိကံ - သော၊ အနာရမ္ဘိ - သော၊ အာရိက္ခမနံ - သော၊ ကုဋိ - ကို၊
 ကရောဘိ - အံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ - သို့၊ အာပတ္တိ - သည်၊
 ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ပဒဘာဇနိယံ - ၌၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-
 ကြောင့်၊ ကေဝလံ သာရမ္ဘာယာတိအာဒိ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
 ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ဝိပွကတန္တိ-ကား၊ အနိဋ္ဌိတံ - မပြီးသေးသော၊ (ကုဋိ - ၌စပ်)။ ။ အညဿ
 ဒေတောစာတိ - ကား၊ အညဿ - သော၊ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ - အားလည်းကောင်း၊
 သံသဿ ဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ဒေတော- ပေးလှူသော၊ ဘိက္ခုနောစ-ရဟန်း
 အားလည်း၊ (အနာပတ္တိ-၌စပ်)။ ။ ဣဋ္ဌကဂုဟာ ဝါ- အုတ်ဂူသည်လည်းကောင်း၊
 သိလာဂုဟာ ဝါ- ကျောက်ဂူသည် လည်းကောင်း၊ ဒါရုဂုဟာ ဝါ - သစ်သား
 ဂူသည်လည်းကောင်း၊ ဘူမိဂုဟာ ဝါ-မြေဂူသည် လည်းကောင်း၊ ဂုဟာနာမ -
 မည်၏၊ တိဏကုဋိနာမ-မည်သည်ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏၊ တိဏန္တဒနော-
 မြက်ဖြင့်မိုးအပ်သော၊ ပါသာဒေါ-ပြာသာဒ်သည်၊ သတ္တဘူမိကော- ဘုံခုနစ်ဆင့်
 ရှိသည်၊ သမာနောပိ - သော်လည်း၊ ပါသာဒဿ-၏၊ ဝါ - ကို၊ တိဏန္တဒနတ္တာ-
 ကြောင့်၊ တိဏကုဋိကာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။

အညဿာဟိ - ကား၊ အာစရိယဿ ဝါ- ဆရာ၏လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယဿ
 ဝါ-၏လည်းကောင်း၊ သံသဿ ဝါ- ၏လည်းကောင်း။ ။ ဝါသာဂါရံ ဌပေ
 တွာတိ-ကား၊ အတ္တနော - ၏၊ ဝသနတ္ထာယ - ဌ၊ ဝါသာဂါရံ - နေရာကို၊
 ဌပေတွာ - ၍။ ။ ဥပပါသထာဂါရာဒိသုတိ ဣတ္ထ ပဒေ - ၌၊ သဏ္ဌိတေန -
 သော၊ အာဒိသဗ္ဗေန - ဖြင့်၊ ဇန္တာသရဘောဇနသာလာအဂ္ဂိသာလာနံ-မီးထွန်းပြီး
 ကာ (မီးပျိုးပြီးကာလည်းဟူ) ရေချိုးရာ ဖြစ်သော ဇရုံးအိမ်၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၊
 မီးတင်းကုပ်တို့ကို၊ ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဟေဋ္ဌိမပမာဏသမ္ပ

ဝေါတိ - ကား၊ စတုဟတ္ထဝိတ္တိဏ္ဏတာ - လေးတောင် ကျယ်သည်၏ အပြစ်သည်။
 အင်္ဂ - မည်၏၊ အဒေသာပေတွာ ကရောတောတိ - ကား၊ ဝတ္ထု - ကျောင်း
 နေရာကို၊ အဒေသာပေတွာ - မကြားစေမူ၍၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ - ပမာဏကို
 လွန်သော၊ ကုဋ္ဌိ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပမာဏယုတ္တံ - ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝါ-
 ပမာဏနှင့်ကိုက်ညီသော၊ ကုဋ္ဌိ ဝါ- ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတော ကရောန္တယ-
 သော၊ ဘိက္ခုနော - အား။ ။ ၈ - ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-
 ဌံ၊ ဝတ္ထုနော - ကို၊ အဒေသာပနံ - သည်၊ အတိရိယာ - မည်၏၊ ကုဋ္ဌိကရုဏံ -
 အဒေသိတဝတ္ထု၌ ကျောင်းကိုဆောက်ခြင်းသည်၊ ကိရိဟာ - မည်၏။

ကုဋ္ဌိကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိဟာ-ပြီ။

၇-ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ ယော ဝိဟာရော - သည်၊ မဟန္တံ - ကြီးသည်၏အပြစ်ကို၊ လာတိ - ယူတတ်
 ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သော ဝိဟာရော - သည်၊ မဟန္တဘော - မည်၏၊
 မဟန္တကံ - သော၊ တံ ဝိဟာရံ - ကို။ ။ ၈ - ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယော ဝိဟာ-
 ရော - သည်၊ ယံ မဟန္တံ - အကြင် ကြီးသည်၏ အပြစ်ကို၊ ဂဏှာတိ - ၏၊ သော
 မဟန္တော - ထိုကြီးသည်၏ အဖြစ်သည်၊ တဿ ဝိဟာရဿ - အား၊ အတ္ထိ - ၏၊
 ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ မဟန္တဘာဝေါ တေဿ အတ္ထိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာ-
 ရော - သည်၊ အာဟာ - ပြီ၊ ၈ - ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကေန ကာရဏေနစ - အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကုတောစ - အဘယ်မှလည်းကောင်း၊ ဝါ-
 အဘယ်ထက်လည်းကောင်း၊ မဟန္တဘာဝေါ-သည်၊ ဟောတိ - သနည်း၊ ဣတိ
 ပုစ္ဆာဘာဝတော-ကြောင့်၊ သဿမိကဘာဝေနာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါဂျံ -
 သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟာ - ပြီ။

သော မဟန္တဘာဝေါ (ထည့်) - သည်၊ ကေဝလံ - ပမာဏာတိက္ကမန နှင့်
 မရောမယှက် သက်သက်၊ သဿမိကဘာဝေနော - ကြောင့်သာလျှင်၊ န ဟောတိ-
 ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ယသ္မာဝါတိအာဒိ - သော၊
 ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟာ-ပြီ။

သော မဟန္တဘာဝေါ-သည်၊ ဗမာဏာတိက္ကမေနပိ - အတိုင်းအရှည် ဗမာဏကို
ကျော်လွန်သဖြင့်လည်း၊ ယဒိ ဟောတိ - ငြားလို့၊ ဝေဿာသေဝံ၊ (အဋ္ဌကထာ
ဝါကျ ယူ၍သော်လည်း အနက်သမ္ပန်ပါ)၊ အလ - ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်၊ ကသ္မာ-
ကြောင့်၊ မဟန္တကော နာမ ဝိဟာရော သသာမိကော ဝုဇ္ဇတိတိ - ဟူ၍၊ ဝါ-
သော၊ ဧတ္ထကမေဝ ဝစနံ - ဤမျှ အတိုင်းအရှည် မှီသော စကားကိုသာလျှင်၊
ပဒဘာဇနေ - မဟန္တကပုဒ်ပဒဘာဇနိဋ္ဌိ၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ အပ်သနည်း၊
ဣတိစောဒနာဘာဝတော - ကြောင့်၊ ယသ္မာပနာတိအာဒိ - သော၊ ယံဝါကျံ -
သည်၊ အဗ္ဗိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဧတ္ထ ဣမသ္မိ အာဝါသေ - ဌှိ၊ ဝိဟရန္တိ - နေကြကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ -
ကြောင့်၊ သော အာဝါသော - သည်၊ ဝိဟာရော - မည်၏၊ အာဝါသော - ကို၊
လတ္တတိ - အပ်၏၊ မာတိကာယံ - ဌှိ၊ ဘိက္ခု ဝါ အနဘိနေယျာဟံ ဧတ္ထ တေသ္မိ
ပါဌေ - ဌှိ၊ နိဝိဌော - တည်သော၊ ဝါသဇ္ဈေါ - သည်၊ သော မဟာနာဂေါ -
ထိုဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ အယံ ဝါ - ဤဆင်ကြီးသာတည်း၊ ဣတိအာဒိသု - ကုန်
သော၊ ပါဌေသုဝိယ - တို့၌ကဲ့သို့၊ အဝဓာပုဏတ္ထော - အနက်ရှိ၏။

ကောသမ္ပိယန္တိ - ကား၊ ဝေဿာမကေ - ဤသို့သော ကောသမ္ပိ အမည်ရှိ
သော၊ နဂရေ - ဌှိ။ ။ကိရ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ၊ (တနည်း) ကိရ
ယသ္မာ - ကြောင့်။

(ဤ ကိရမျိုး တပွဲကဋ္ဌိ အပွင့်မျိုးသာ ရွေးရသည်၊ ကာရဏ အပွင့်
မျိုးကား မတွေ့ရပါ၊ သို့သော်လည်း ပေးရိုးမို့ အနက် ပေးလိုက်ပါ
သည်)။

တဿ နဂရဿ - ၏၊ အာရာမပေါက္ခရဏိအာဒိသု - အရံ၊ လေးထောင့်ကန်
အစရှိကုန်သော၊ တေသု တေသု ဌာနေသု - ထိုထိုအရပ်တို့၌၊ ကောသမ္ပရက္ခာဝ-
ကြို့ပင်တို့သည်သာလျှင်၊ ဥဿန္တာ - များကုန်သည်၊ အဟေသု - ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ
တဿ နဂရဿ အာရာမ ပေါက္ခရဏိအာဒိသု တေသု တေသု ဌာနေသု ကောသမ္ပ
ရက္ခာနံ ဥဿန္တာ - ကြောင့်၊ တံ နဂရံ - သည်၊ ကောသမ္ပိတိ သင်္ခံ -
ကောသမ္ပိဟု ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ - ၏။

ကုသမ္ပနာမဿ - ကုသမ္ပအမည်ရှိသော၊ လူသိနော - ရသေ့၏၊ အဿမတော -
နေရာသင်္ခမ်း၊ ချောင်စခန်းမှ၊ အဝိဒ္ဓရေ - အနီး၌၊ မာပိတတ္တာ - တည်ထောင်
ဖန်ဆင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ နဂရံ - သည်၊ ကောသမ္ပိတိလခံ - သို့၊
ဂစ္ဆတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဧကေ - တို့သည်၊ အာဟု - ကုန်ပြီ။

ဆန္ဒတ္ထေရံ အာရဗ္ဘတိ - ကား၊ ယော ထေရော - သည်၊ အဘိနိက္ခမနကာလေ-
တောသ္မိ ရှေးရှု၊ ထွက်တော်မူရာ အခါ၌၊ သဒ္ဓိံ - မြတ်စွာတုရားလောင်းနှင့်တကွ၊
နိက္ခမန္တော - ထွက်၏၊ ယဿ စ ထေရဿ - အားလည်း၊ သတ္တဝရာ - သည်၊
ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ - ရှေ့ပြည်နိဗ္ဗာန်၊ စံကာနီးအခါ၌၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍော - ကို၊ အာ
ဏတ္ထော - စေခိုင်းအပ်၏၊ တံ ဆန္ဒတ္ထေရံ - ကို၊ အာရဗ္ဘ - ၍။

စေတိယရုက္ခန္တိ - ကား၊ စိတိကတဋ္ဌေန - အဂ္ဂိအသေပြုအပ်သော အနက်ကြောင့်၊
စေတိယံ - မည်၏၊ ဧတံ အဓိဝစနံ - ဤ စေတိယဟူသော သံမည်သည်၊ ပူဇာ
ရဟာနံ - ပူဇော်ထိုက်ကုန်သော၊ ဒေဝဋ္ဌာနာနံ - နတ်နန်းတို့၏၊ အဓိဝစနံ - တည်း၊
စေတိယန္တိ - ၍၊ သမ္ပတံ - သမုတ်အပ်သော၊ ရက္ခံ - တည်း၊ စေတိယရက္ခံ -
သစ်ပင်၊ ဝတ္ထုနော - ကျောင်း နေရာကို၊ အဒေသနာယ - မပြောကြားခြင်း
ဖြင့်၊ အာပဇ္ဇနတော - အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်း ကြောင့်၊ အကိရိယမတ္တတော
သမုဋ္ဌာနာဘာဝေါဟံ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ မတ္တသဋ္ဌေန -
ဖြင့်၊ ကိရိယတော - မပြုအပ်သည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာနတံ - သိက္ခာပုဒ်၏
ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်။ ပဋိက္ခိပတိ - ၏။

ပန - ဝါဒန္တရ ထုတ်ဆောင်ပြအံ့၊ ကေဠိ - တို့သည်၊ ဝတ္ထုနော - ကို၊
အဒေသနာယ စ - ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌိကရဏေန စ - ဖြင့်လည်းကောင်း၊
သမုဋ္ဌာနတော - ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိရိယာကိရိယတော သမုဋ္ဌာတီတိ-
၍၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏၊ ပမာဏနိယာမဘာဝေါဝ - အတိုင်းအရှည်မြဲခြင်း၏ ချိခြင်း
သည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော - ၏။

ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

၈-ဒုဋ္ဌဘေဝါသသိက္ခာပဒဝတ္ထနာ

ယော ဘိက္ခု - ကိ၊ ဒုဋ္ဌဿတိ - ဖျက်ဆီးအပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊
 ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဒုဋ္ဌော - မည်၏၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ပရံ-မိမိတပါး
 အခြားသောသူကို၊ ဒုဿတိ ဝိနာဿတိ - ဖျက်ဆီး တတ်၏၊ ဝါ - ပျက်စီးစေ
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဘေဝါသော-မည်၏၊ တေန-
 ကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌိတော စေဝါတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
 တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဣဒါနိ - နှ့်၊ ဒုဋ္ဌိတော
 စေဝ ဒုဿကောစာတိ ဣဒါနာ ပါဠေန - ဖြင့်၊ သင်္ခေပေန-အားဖြင့်၊ ဝုတ္တမေဝ-
 သာသျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ- ကို၊ ဝိတ္တာရေတွာ- ချဲ့၍၊ ဒဿေတုံ - ငှါ၊ ဥပ္ပနေ ဟိ
 ဘေဝါသောတိအာဒိ - အစရှိသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော သည်၊ အာဟ - ၏။

ပကောဘိဘာဝံ ဟောသိတောကိ ပါဠဿ - ၏၊ သောဗ္ဗဘာဝံ-အေးမြ ကြည်
 လင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဟောသိတော - စွန့်စေအပ်သည်၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-
 ကိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပုဂ္ဂလော (အဋ္ဌကတာလာ ကံကို ထည့်) - ကို၊
 ပိကာရံ - သို့၊ အာပါဒိတော - ရောက်စေအပ်သည်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ -
 သည်၊ ဣတ္ထံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အာကာရနာနတ္ထေနာတိ - ကာ။
 ဒုဋ္ဌိဘာကာရဿစေဝ-ဖျက်ဆီးအပ်သော အခြင်းအရာ၏လည်းကောင်း၊ ဒုဿကံ
 ကာရဿာ - ဖျက်ဆီးတတ်သောအခြင်းအရာ၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ- သို့၊ ဒွိန္နံ -
 ကုန်သော၊ ဥမေသံ အာကာရနံ - တို့၏၊ နာနာဘာဝေန- ထူးခြားကုန်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဒဿနံ - ခွဲစပ်)။

နပ္ပတိတောကိပဒဿ - ၏၊ ပိတိသုခါဒိဟိ - တို့သည်၊ န အဘိဂတော-ရှေးရှု
 မရောက်အပ်သည်၊ အနုပဂတော-မကပ်ရောက်အပ်သည်၊ ပိတိသုခါဒိဟိ-(လိုက်)
 တို့နှင့်၊ န ဥပပတော - ပြေည့်စုံသည်၊ (ဟုတွာ အနုပသေယျ-ခွဲစပ်)၊ ဣတိ အယံ
 အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ စ - ထိုမှတပါး၊ ဝါ- ပိတိသုခါဒိဟိ
 ဝိဝိတောဟု ဖွင့်၍ရခြင်း၏အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု - သို့၊ ပိတိသုခါ
 ဒိဟိ - တို့သည်၊ အနုပဂတော - မကပ်အပ်၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ပိတိသုခါဒိဟိ-
 တို့သည်၊ ဝိဝိတောနာမ - ကြည်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ-

ကြောင့်၊ ပိတိသုခါဒီဟိ ဝိဝဇ္ဇိတောဘိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

စ - ထိုမှတပါး၊ ယော ဘိက္ခု - ကို၊ ဂေဟိ ပိတိသုခါဒီဟိ - တို့သည်၊ ဝိဝဇ္ဇိတော - ကြည်အပ်၏၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဂေဟိ ပိတိသုခါဒီဟိ - တို့သည်၊ အဘိသဋ္ဌောနာမ-ပျံ့နှံ့အပ်သည် မည်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ န အဘိသဋ္ဌောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ တဿ ပဒဿ (ထည်) - ထို န အဘိသဋ္ဌော ဟူသောပုဒ်၏၊ ပိတိသုခါဒီဟိ - တို့ဖြင့်၊ န ပတ္ထဋ္ဌော - မပျံ့နှံ့သည်၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ အဿ ပါရာဇိကဿ - ဟိုပါရာဇိကအာပတ်အား၊ မူလံ-အရင်းသည်၊ န - မရှိ၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ ပါရာဇိကံ - သည်၊ အမူလကံ - မည်၏။

ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တံ အမူလကတ္ထံ-ထိုပါရာဇိကအာပတ်၏ အမူလက၏ အဖြစ်ကို၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ စောဒကဝသေန - ဖြင့်၊ အဓိပ္ပေတံ - အလိုရှိအပ်၏၊ စုဒ္ဓိတကဝသေန - အားဖြင့်၊ န အဓိပ္ပေတံ - အလိုမရှိအပ်၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တဒတ္ထံ- ထိုအမူလကသဒ္ဓါ၏ သဘောဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ တံ စောဒကေနာတိအာဒိ - စသောကောင်းရပ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ - ဌ၊ ယန္တိ - ကား၊ ပါရာဇိကံ - ပါရာဇိက အာပတ်ကို။ ။တေန္တိ - ကား၊ စုဒ္ဓိတကဿ - အစွပ်စွဲခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာပန္နာနာပနတ္ထံ - ရောက်သည်၏အဖြစ် မရောက်သည်၏အဖြစ်သည်။ ။ဣဓာပိ-ကား၊ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ဌ။

ဣဒါနိ - ဌ၊ ဝုတ္တမေဝ - သာလျှင် ပြင်သော၊ ဒိဋ္ဌာဒိ' - အရရှိသည်ကို၊ ဝိဝရိတုံ - ဖွင့်လှစ်ခြင်းငှါ၊ ဣတ္ထောတိအာဒိ - စသောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ တထေဝါတိနိပါတေန - တထေဝ ဟူသော ဧကပဒနိပါတ ဖြင့်၊ ပသာဒသောတေန ဝါ ဒိဗ္ဗသောတေန ဝါတိ - သော၊ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အတိဒိဿတိ - ညွှန်ပြတော်မူ၏၊ ပန - အပို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ပရိသင်္ကတံ-သည်၊ ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကတံ-လည်းကောင်း၊ ဝါ- မြင်အပ်သည်၌

ယုံမှားခြင်းလည်းကောင်း၊ သုတပရိသင်္ကတံ - လည်းကောင်း၊ ဝါ - ကြားအပ်
သည်၌ ယုံမှားခြင်း လည်းကောင်း၊ မုတပရိသင်္ကတံ - လည်းကောင်း၊ ဝါ -
တွေ့ထိအပ်သည်၌ ယုံမှားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ တိဝိဓံ - ရှိသည်၊
ဟောတိ - ၏။

တတ္ထ တေသု တီသု ပရိသင်္ကတေသု - တို့တွင်၊ ဘိက္ခုစ-ကိုလည်းကောင်း၊
မာတုဂါမဉ္ဇ-ကိုလည်းကောင်း၊ တထာရူပေ - သော၊ ဌာနေ - ၌၊ ဒိသ္မာ - ရှိ၊
အဒ္ဓါ - မချွတ်မလွဲ၊ ဣမေဟိ ဘိက္ခုမာတုဂါမေဟိ - တို့သည်၊ ကတံ-အပ်ပြီ၊
ဣတိ ဝါ - ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓါ - မချွတ်မလွဲ၊ ဣမေ ဘိက္ခုမာတုဂါမာ-
တို့သည်၊ ကရိယန္တိ - ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ ဝါ - ဤသို့လည်းကောင်း၊ ယံ(ထည့်)
ပရိသင်္ကတံ - အကြင်ယုံမှားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣဒံ ပရိသင်္ကတံ - သည်၊
ဒိဌပရိသင်္ကတံနာမ - မည်၏။

အန္ဓကာရေ ဝါ - အမှိုက်တိုက်၌ လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆန္ဓောကာသေ ဝါ
(ပရိစ္ဆန္ဓော - ဟု အချို့ ရှိ၏) - ထက်ဝန်းကျင် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရပ်၌လည်း
ကောင်း၊ ဘိက္ခုဿစ-၏လည်းကောင်း၊ မာတုဂါမဿစ-၏လည်းကောင်း၊
ဝစနံ - ကို၊ သုတော - ရှိ၊ ဒုတိယဿ - အဖော်၏၊ ဝါ - နှစ်ယောက်မြောက်သော
သူ၏၊ အတ္ထိဘာဝံ - ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဘနိတော - ရှိ၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တ
နယေန-ဖြင့်၊ ယံ ပရိသင်္ကတံ - သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ - ၏၊ ဣဒံ ပရိသင်္ကတံ - သည်၊
သုတပရိသင်္ကတံနာမ - မည်၏။

ဓုတ္တေဟိ - ဣတ္ထိဓုတ္တ၊ သုရာဓုတ္တ လူ့ဗာလတို့သည်၊ ဣတ္ထိဟိ - နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊
ပစ္စန္တဝိဟာရေ - အစွန်အဖျား အနားကျသောကျောင်း၌၊ မဏ္ဍပေ ဝါ - မဏ္ဍပ်၌
လည်းကောင်း၊ သာလာယ ဝါ - ဇရပ်၌လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖဂန္ဓမံသသုရာဒီနိ-
ပန်း၊ နံသာ၊ အသား၊ သေ အစရှိသည်တို့ကို၊ အနုဘဝိတော - သုံးဆောင် ခံစား
ပျော်ပါးပြီး၍၊ ဂတဌာနံ - သွားရာအရပ်ကို၊ ဒိသ္မာ - ရှိ၊ ကေန - အဘယ်သူ
သည်၊ ဣဒံ ကမ္မံ - ကို၊ ကတံနုခေါ - ပြုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဝိမံသန္တေန-
စုံစမ်းသည်ရှိသော်၊ ဝါ - စုံစမ်းသောရဟန်းသည်၊ တတြ-ထိုသို့စုံစမ်းရာအခါ၌၊
ဝါ - ထိုမဏ္ဍပ်၊ ဇရပ်အစရှိသည်၌၊ ကေနစိ-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဂန္ဓာဒီဟိ-

တို့ဖြင့်၊ ပူဇော်-သည်၊ ဝါ - ကို၊ ကတာ - အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ-
ဆေးအကျိုးငှါ၊ အရိဋ္ဌံ - အရိဋ္ဌ မည်သော ဆေးသည်၊ ဝါ - ကို၊ ပိတံဝါ -
သောက်အပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ - ၏၊ တဿ ကဿစိဘိက္ခုနော- (ဤ၌ ဋီကာ
တို့ဝယ် သော တဿ ဂန္ဓံ ဃာယိတွာ - ဟု ရှိ၏၊ သောသည် ပါဠိပိုသ၊ ဝိမံ
သန္တေန ရှိပြီ၊ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာနှင့် အဓိပ္ပာယ် တူသော်လည်း စာသွား
အနေအထားမတူ)-ထိုအမှတ်မဲ့ငြားရဟန်းတပါး၏၊ ဂန္ဓံ - အနံ့ကို၊ ဃာယိတွာ-၍၊
သော - ထို သေသောက်သောသူသည်၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ ဘဝိဿတိ - လတ္တံ၊
ဣတိ - သို့၊ ယံ ပရိသင်္ကတံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣဒံ ပရိသင်္ကတံ - သည်၊ မုတပရိ
သင်္ကတံနာမ - မည်၏၊ ဧဝံ - သို့၊ တိဝိဿေ - သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ပရိသင်္က
တဿ - ၏၊ အဘာဝေါ - သည်၊ အပရိသင်္ကတံ - မည်၏၊ ဧန - ကြောင့်၊
ဒိဋ္ဌသုတမုတဝသေန စေတသာ အပရိသင်္ကတန္တိ - ဟူ၍ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ - ပြီ။

ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တံ ဧတံ ဒိဋ္ဌာဒိကံ - ထိုဒိဋ္ဌအစရှိသည်သည်၊ ကေဝလံ-
ပရနှင့် မရောမယျက် သက်သက်၊ အတ္ထနောဝ - ပိပိ၏သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌာဒိကံ (ထည့်)-
သည်၊ န ဟောတိ- ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး၊ ဣတိတဿ - ကြောင့်၊ အတ္ထနော
ဝါ ပရဿ ဝါတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ယသ္မာ -
ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ပဏ္ဏကော - ပဏ္ဏုက်တည်း၊ ဣတိအာဒိဝေနေနာပိ - ဤသို့
အစရှိသော စကားဖြင့်လည်း၊ စောဒယတော - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊
အာပတ္တိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနော
အနုရူပေသု ကျေနဝိသတိယာ အညတရေနာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန -
သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ဘိက္ခုနော - အား၊ အနုရူပေသု - လျော်ကန်သော၊ ကျေနဝိသတိယာ -
တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သော၊ ပါရာဇိကေသု- ပါရာဇိကအာ-တ်တို့တွင်၊ အညတရေန-
သောအာပတ်ဖြင့်၊ စောဒယတော - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ အာပတ္တိ- သည်၊
ယဒိ ဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ အထ - လျက်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊
ပဒဘာဇနေ - ၌၊ ပါရာဇိကေန ဓမ္မေနာတိ စတုန္နံ အညတရေနာတိ - ၍၊
ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝဘော - ကြောင့်၊
ပဒဘာဇနေပနာတိအာဒိ သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ -
ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဥပသဂ္ဂနိပါတာနံ - တို့၏။ ဝါ-တို့သည်။ ဝါစကသဒ္ဓသန္နိဓာနေ - အနက်ကို
ဟောတတ်သော နာမ်အာချာတ်သဒ္ဓါနှင့် အတူတကွ တည်ရာ၌၊ ဝါ-တည်သည်၊
သတိ - သော်၊ တဒတ္ထဇောဘနဘာဝေန - ထိုအတူတကွတည်သော ဝါစကသဒ္ဓါ
၏ အနက်ကို လွှန်းပြဘတ်ကုန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တနတော - ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
ဓံသေယျာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - ပြီး၊ စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊
ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ပဒေ - ဤဓံသေယျဟူသောပုဒ်၌၊ ဓံသနံ - ဟူသည်၊ အဘိဘဝနံ-
လွှမ်းမိုးခြင်းပင်တည်း၊ တေန - ကြောင့်၊ အဘိဘဝေယျာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တံ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝိတိ အာဒိနာ နယေန ပဝတ္တာတိ - ကား၊ တံ-သည်၊
မေထုနံ ဓမ္မံ - ကို၊ ပဋိသေဝိ - မှီဝဲပြီ၊ တံ - သည်၊ အဒိန္နံ - သူများ ပစ္စည်းကို၊
အာဒိယံ - ယူပြီ၊ တံ - သည်၊ မနုဿံ - လူကို၊ သာတယိတ္ထံ - ဆတ်ပြီ၊ တံ - သည်၊
အဘူတံ - ကိုယ်ဝယ်မဖြစ်၊ မဂ်စပ်ပိုလ်စပ်ကို၊ အာရောယိတ္ထံ - ပြီ၊ ဣတိဝေ-သို့၊
ပဝတ္တာ - ဖြစ်၏၊ စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ဓံသနေ - ဤသို့စပ်စွဲရာ၌၊
(တနည်း) ဧတ္ထ ဣမိဿံ ဘောဒနာယံ - ၌၊ အဿမဏောသိတိ-ဟူ၍၊ (တနည်း)
အဿမဏောသိတိ ဣမိနာ ပါဠေန-ဖြင့်၊ အဝန္တနကာရဏဿ - ရှိမခိုးထိုက်ခြင်း၏
အကြောင်း၏၊ ဝါ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊ အန္တိမ
ဝတ္ထု - အဆုံးဖြစ်သော ပါရာဇိက အာပတ်သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော - လွန်ကျူး၍
ရောက်သောသူကို၊ န ဝန္တိယော - ရှိမခိုးအပ်၊ ဣတိ - သို့၊ အာစရိယာ-တို့သည်၊
ဝဒန္တိ - ကုန်၏။

(တနည်း) အဿမဏောသိတိ ဣမဿ ဝါစကသဒ္ဓဿ - ၏၊ ဝါ - သည်၊
အဝန္တနကာရဏဿ - ရှိမခိုးထိုက်ခြင်း၏ အကြောင်းတည်းဟူသော ဝစ္စအနက်၏၊
ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တတ္တာ - ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တိမဝတ္ထု - သို့၊ အဇ္ဈာ
ပန္နော - ကို၊ န ဝန္တိယော - အပ်၊ ဣတိ - သို့၊ အာစရိယာ - တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-
ကုန်၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ န ဂဟေတဗ္ဗံ - အပ်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ဝစနံ - ကို၊
န ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ အဝန္တိယေသု-
ရှိမခိုးအပ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အန္တိမဝတ္ထု - သို့၊ အဇ္ဈာပန္နဿ- ၏၊ ဝါ-ကို၊
အဂဝတာ - သည်၊ အဝုတ္တတ္တာစ-မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊

ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၀၅

ပစ္ဆာဥပသမ္ပန္နေန - နောက်၌ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ ပုရေဥပသမ္ပန္နော - ရှေ့၌ ရဟန်းဖြစ်သောသူကို၊ ဝန္တိယော - ရှိခိုးအပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ စ-ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံဝစနံ - ကို၊ န ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ပန - ထိုသို့ပင် အန္တိဝမတ္ထ၊ အဇ္ဈာပန္နပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှိခိုးထိုက်သော်လည်း၊ ဣဒံ ဝစနံ - ဤ အဿမဏောသီတိ ဟူသောစကားကို၊ အတ္တနာ-မိမိဟု ဆိုအပ်သော စောဒကသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ - ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတု-ငှါ၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

သမိပေတိ-ကား၊ ဒွါဒသဟတ္ထဗ္ဗမာဏေ - တဆယ့်နှစ်တောင် ပမာဏရှိသော၊ ပဒေသေ - အရပ်၌။ ။ဟိသစ္စံ - ၏၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနမေဝ-သိက္ခာချခြင်းသည် သာလျှင်၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယံ - လက်ကိုချိုးသဖြင့်၊ ဝါ - လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ သီသံ-သိက္ခာ ကျခြင်းတည်းဟူသော ဦးခေါင်းသို့၊ န တေိ - မရောက်၊ ပန - ဗျတိရေကကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ အနုဒ္ဓံသနဉ္စ - ဤ စွပ်စွဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘူတာရောစ နဉ္စ - မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ-ဖြင့်၊ သီသံ-သို့၊ တေိ - ရောက်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယဝေဂိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဗြဟ္မစရိယာတိပဒဿ-၏၊ ဝိဂ္ဂဟော-ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဗြဟ္မံ သေဋ္ဌံ - မြတ်သော၊ ပသတ္ထံ - ချီးမွမ်းအပ်သော၊ စရိယံ - တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဗြဟ္မစရိယံ - မည်၏၊ ဝါ - တပျရိသ်သမာသ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဗြဟ္မနံ သေဋ္ဌာနံ - ကုန်သော၊ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရိယသာဝကာနဉ္စ-ဘုရား၊ပစ္စေက ဗုဒ္ဓ၊ အရိယာသာဝကတို့၏လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနဉ္စ - ဗြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း၊ စရိယံ - တည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဗြဟ္မစရိယံ - မည်၏၊ တမှာ ဗြဟ္မစရိယာ-မှ။ ။တေန - ကြောင့်၊ သေဋ္ဌစရိယာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဝတ - စင်စစ်၊ သာဓု - ကောင်းသည်၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏၊ ကေန္တေန-စင်စစ် အားဖြင့်၊ ဘဒ္ဒကံ - ကောင်းသည်၊ ဘဝေယျ - ရာ၏၊ အဟံ - သည်၊ ကဇ္ဇနီယာဒိ

သတ္တဝိဓမ္မ၊ တဇ္ဇနိယ အဓမ္မိယော နုစစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မ-
ကို၊ ကရိယာပိ - ပြုတော့အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ အာပတ္တိယာ - ဖြင့်၊ စောဒေန္တဿ -
စောဒနာသော ရဟန်း၏၊ အဓိပ္ပာယော - အလိုသည်၊ ကမ္မာဓိပ္ပာယော - မည်၏၊
အာပတ္တိဘော - မှ၊ ဝုဋ္ဌာပေဿာမိ - ခံ့၊ ဣတိ အဓိပ္ပာယော - သည်၊ ဝုဋ္ဌာနာ
ဓိပ္ပာယော - မည်၏၊ ဝိမသနာဓိပ္ပာယော - စုံဖမ်းခြင်းငှါ အလိုရှိခြင်းသည်၊
ဥပပရိက္ခာဓိပ္ပာယော ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိခြင်းသည်၊ အနုဝိဇ္ဇနာဓိပ္ပာယောတိ
အနုဝိဇ္ဇနာဓိပ္ပာယောနာမ - မည်၏၊ အနုဝိဇ္ဇကေနာတိ - ကား၊ သံဃမဇ္ဈေ -
သံဃအလယ်၌၊ ဝါ - သံဃအလယ်သို့၊ ဩတိဣ - သက်ဆင်း ဟုဇေ က်လာ
သော၊ အဝိကရဏံ - ကို၊ ဝိနိဇ္ဈိတုံ - ငှါ၊ နိသိရေန - သော၊ ဝိနယဇေရေန - သည်။

ကံတေ ဒိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထပါဌေ - ၌၊ (ဝုတ္တံ - ၌ စပ်)၊ တယာ - သည်၊ ကံ - ကို၊ ဒိဋ္ဌံ -
မြင်အပ်သနည်း၊ ပဒမံ ပါရာဇိကံသို့၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော - လွန်ကျူး၍ရောက်သည်ကို၊
ဒိဋ္ဌောကံ - မြင်အပ်သလော၊ ဒုတိယံ ပါရာဇိကံ - သို့၊ တတိယံ ပါရာဇိကံ - သို့၊
တေတ္ထံ ပါရာဇိကံ - သို့၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော - လွန်ကျူး၍ရောက်သည်ကို၊ ဒိဋ္ဌောကံ -
မြင်အပ်သလော၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တံ - ဟောအပ်
သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အာဒိသဋ္ဌေန - ဖြင့်၊ ကိန္တိ - အတယ်သို့၊ တယာ - သည်၊
ဒိဋ္ဌံ အပ်သနည်း၊ ကဒါ - အတယ်အခါ၌၊ တေ တယာ - သည်၊ ဒိဋ္ဌံ - အပ်
သနည်း၊ ဣတ္ထ အတယ်အရပ်၌၊ တေ တယာ - သည်၊ ဒိဋ္ဌံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိ ဣဒံ
နယံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ သင်္ဂဟာယိ - ၏။

သမနတ္ထာယ - ငြိမ်းအေးခြင်း အကျိုးငှါ၊ ပဝတ္တမာဝေနာပိ - ဖြစ်ကုန်သော၊
သမတေဟိ - တို့သည်၊ အဓိကတဗ္ဗံ - ခဲ့ပြီပြုအပ်၏၊ ဝါ - အထက်၌ ပြုအပ်၏၊
ဝါ - ငြိမ်းအေးစေအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ အဓိကရဏံ - မည်၏၊ ဟိ တံ
ပါကဋ္ဌိ ကရိယာပိ - အံ့၊ သမနဝသေန - ငြိမ်းအေးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ
ထာနံ - တို့၏၊ ဝါ - တို့သည်၊ ဝိဝါဒါဒိသု - ဝှံ့၌၊ ဝါ - ဝိဝါဒ အပိုသည်တို့၏
အပေါ်၌၊ အဓိကတဘာဝေါ - ခဲ့မီ၌ ပြုကုန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝါ အထက်၌
ပြုကုန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောဝိယကာ - ကဲ့သို့၊ တထာ - ဟ၊ ဝိဝါဒါဒိနံ -
တို့၏၊ ဝါ - တို့ကို၊ တေဟိ သမထေဟိ - တို့သည်၊ အဓိကဗ္ဗတ္တတာ - အထက်၌
ပြုအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောဟိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သမတေဟိ

အဓိကရုဏိယဘာဝေနာတိအာဒိ- သောယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ- နိ၊ တံ ဝါကျံ- ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဟိသစ္စံ - နိ၊ ဣဇိနာ ပါဠိန - ဤ သမထေဟိ အဓိကရုဏိယဘာဝေန ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ အဓိကရုဏသဒ္ဓဿ - နိ၊ ကမ္မသုခနုတာ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တာ - အပ်ပြီ၊ အဓိကရုဏန္တိ - ကား၊ ဝိဝါဒါဒိကရုဏံ - လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါဒိကရုဏံ - လည်းကောင်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏံ - လည်းကောင်း၊ ကိစ္စာ ဓိကရုဏံ - လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ တေဗ္ဗိမံ - လေးပါးအပြားရှိသော၊ အဓိကရုဏံ-ကို၊ ယေ သမ္မုခါဝိနယာဒယော - တို့သည်၊ ဝိဝါဒါဒိနိ-အစဉ်ကုန်သော၊ အဓိကရုဏာနိ - တို့ကို၊ သမေန္တိ ဝုပသမေန္တိ - ငြိမ်းအေးစေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဣဇိနာ ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော ဟေတုကတ္တုသင်္ဂဟ ဝစနတ္ထကြောင့်၊ တေသမ္မုခါ ဝိနယာဒယော - တို့သည်၊ သမထာ - တို့ မည်ကုန်၏၊ သမ္မုခါဝိနယာဒယော - တို့ကို၊ လဗ္ဘန္တိ - ရအပ်ကုန်၏။

အထဝါ- ကမ္မသင်္ဂဟ ဝစနတ်မှတစ်ပါး၊ အဓိကရုဏသင်္ဂဟ ဝစနတ်ကို ချဉ်းအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ဝိဝါဒါဒိမိ - ဌ၊ အဓိကရီယန္တိ - စွဲ၍ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ တဿော - ကြောင့်၊ တံဝိဝါဒါဒိဇာတံ-သည်၊ အဓိကရုဏံ-မည်၏၊ ဧက အဘယ်တို့ကို၊ အဓိကရီယန္တိ-အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ သမထာ-တို့ကို၊ အဓိကရီယန္တိ - အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပရိဟာရော- တည်း၊ ဣ- အဘယ်သို့၊ အဓိကရီယန္တိ - အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ သမန ဝသေန - ငြိမ်းအေးစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓိကရီယန္တိ - အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

(တေရသကဏ်ဌကား အဓိကရီယန္တိ ဧတ္တာတိ အဓိကရုဏာနိ - ဟု ရှိသည်၊ ၎င်းနည်းတူ ကင်္ခါဒိကာသင်္ဂဟိမ္မိ ကောင်း၏။)

ဟိသစ္စံ - နိ၊ အဓိကရုဏံ-ကို၊ သမေန္တိ ဝုပသမေန္တိ-၏၊ ဣတိဝေဓိမ္မိ-သို့လည်း၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါဠိ - ဤ ယဉ် အဓိကိစ္စ အစရှိသော ပါဠိ၌၊ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ အာပတ္တာဓိကရုဏံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ ဌပိတာပတ္တာ-ဓိကရုဏတော-ထားအပ်သော အာပတ္တာဓိကရုဏ်းမှ၊ သေသာဓိကရုဏေဟိ - တို့ဖြင့်၊

စောဒနာယ - ၏၊ အဘာဝတော - မဖြစ်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ဣမ ပန ပါရာဇိက
သင်္ခါတံ အာပတ္တာဓိကရုဏမေဝ အဓိပ္ပေတန္တိ - ဤ၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ အာပတ္တိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ အဓိကရုဏံ - တည်း၊ အာပတ္တာ
ဓိကရုဏံ - အဓိကရုဏ်း၊ သော - ထိုစွပ်စွဲခံရသော ရဟန်းသည်၊ တင်္ခဏေယေဝ -
ထိုစွပ်စွဲရာ ခဏ၌သာလျှင်၊ စေ ဇာနာတိ - အံ၊ ဇဝံသတိ - သော်၊ တဿ ဘိက္ခု
နော - ထိုအနုဒ္ဓိသကရဟန်းအား၊ အနုဒ္ဓိသိတက္ခဏေယေဝ - သာလျှင်၊ သံဃာဒိသေ
သော၊ အာပတ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အဓိပ္ပာယော - တည်း။

မေတ္တိယဘူပဇကေတိ - ကား၊ မေတ္တိယဉ္စ - မေတ္တိယ အမည်ရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ဘူမဇကဉ္စ - သော၊ (ဘိက္ခု - ဌဝပ်)။ ။ သုဒ္ဓိဝါတိ - ကား၊ ပါရာဇိကံ -
ပါရာဇိက အာပတ်သို့၊ အနာပန္နံ ဝါ - မရောက်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ သစေ
သော တင်္ခဏေယေဝ ဇာနာတိတိ ဣမိနာ ပါဠေန - ဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇန သမယံ -
ဆင်ခြင်ရာ အခါကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဟိသစ္စံ - မှန်၏။

(အချို့ဋီကာ၌ တင်္ခဏေယေဝ ဟိ ဇာနနံနာမ ဒုက္ကရံ - ဟု ရှိ၏၊ ထို
ကြောင့် ဟိကို ဒဠီအနက်ပေးလိုက်သည်၊ ဟိ - မရှိလည်း ဒဠီဝါကျသာ)။

တင်္ခဏေယေဝ - ထိုစောဒနာရာခဏ၌သာလျှင်၊ ဇာနနံနာမ - မည်သည်၊ ဒုက္ကရံ -
ခဲရင်း၏၊ ပန - စင်စစ်သော်ကား၊ အပရေန - နောက် ဖြစ်သော၊ သမယေန -
အခါ၌၊ အာဝဇ္ဇိတော - ဤ၊ ဉာတေ - သိအပ်သည်ရှိသော်၊ ဉာတမေဝ - သည်သာ
လျှင်၊ ဝါ - သိရာရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပစ္စာ - ဤ၊ စေဇာနာတိ - အံ၊
သီသံ - သို့၊ န တေ - မရောက်၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ - သိက္ခာ ချခြင်း
လည်းကောင်း၊ အဘူတာရောစနံ - မရှိ၊ မဖြစ်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြော
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါ - စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌုလ္လ
ဝါစာ အတ္တကာမ ဒုဋ္ဌဒေါသ ဘူတာရောစနသိက္ခာပဒါနိ - ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်၊
အတ္တကာမပါရိစရိယ သိက္ခာပုဒ်၊ ဒုဋ္ဌ ဒေါသသိက္ခာပုဒ်၊ ဘူတာရောစနသိက္ခာပုဒ်
တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ သဗ္ဗာနေဝ - ကုန်သော၊ ဣမာနိ သိက္ခာပဒါနိ -
တို့သည်၊ ကေပရိစ္ဆေဒါနိ - တူသော အပိုင်းအခြားရှိကုန်၏။

ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ပရမုခါ - မျက်ကွယ်၌၊ သတ္တဟိပိ -
ကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓေဟိ - တို့ဖြင့်၊ ဝဒတော ဝဒန္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော -

အား၊ ဒုက္ခဋ္ဌမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရမ္ပုခါ
စောဒေန္တဿ ပန သိသံ န တေတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ -
အပ်ပြီ၊ ဝုတ္တနယာပတ္တိယောတိ - ကား၊ ဝါစာယ ဝါစာယာတိအာဒိနာ - အစ
ရှိသော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ဝုတ္တနယာ - ရှိကုန်သော၊ သံသာဒိသေသဒုက္ခဋ္ဌာပတ္တိ
ယော - တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။

(ယခု ကင်္ခါအဋ္ဌကထာများ၌ကား ဝုတ္တနယေန အာပတ္တိယော - ဟု
ရှိကြ၏၊ အဓိပ္ပာယ်ကား ပျောက်၊ အဖွင့်နှင့်ကား မည်။)

တထေဝါတိ - ကား၊ ဝါစာယ ဝါစာယေဝ - စကားခွန်းတိုင်း ကောင်းခွန်း
တိုင်းသာလျှင်။ ။ ဝဒန္တဿာတိ - ကား၊ သတ္တဟိပိ - ကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓေ
ဟိ - တို့ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပန္နံ - ကို၊ သမ္ပုခါ - ၌၊ ဝဒန္တဿသော ရဟန်းအား။ ။
ဝုတ္တနယေနောတိ - ကား၊ ဝါစာယ ဝါစာယေဝ - စကားခွန်းတိုင်း ကောင်းခွန်း
တိုင်းသာလျှင်။ ။ ဩကာသံ အခွင့်ကို၊ ကာရေတွာ - ပြုစေ၍၊ ဥပသမ္ပန္နံ - ကို၊
သမ္ပုခါ - ၌၊ ဝဒန္တဿ - အား၊ ပါစိတ္တိယံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဩကာသံ ကာရေတွာ ဝဒန္တဿ ပါစိတ္တိယမေဝါတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ
ကာရေ - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဝေသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ နိဝတ္တိယတိ - နင်စ
၏၊ အသမ္ပုခါ - မျက်ကွပ်၌၊ သတ္တဟိပိ - ကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓေဟိ - တို့ဖြင့်၊
ဝဒန္တဿ - အား၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သတ္တဝိဓမ္မိ ကမ္မန္တိ - ကား၊
တဇ္ဇနီယံ - တဇ္ဇနီယကံလည်းကောင်း၊ နိယသံ - နိယသကံလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာဇ
နီယံ - လည်းကောင်း၊ ပဋိသာရဏီယံ - လည်းကောင်း၊ တိဝိဓံ - သုံးပါးအပြား
ရှိသော၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မဉ္စ - လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ သတ္တဝိဓံ - သော၊
ကမ္မံ - ကို။

ဥပေါသထံ ဝါ ပဝါရဏံ ဝါ ဌပန္တဿ စ ဩကာသကမ္မံ နတ္ထိတိ စေတ
ပုဂ္ဂေ - ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဥပေါသတတော - မှ၊
ပုရေ ဝါ - ရှေး၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စာ ဝါ - နောက်၌လည်းကောင်း၊ ဌပိတောပိ -
ထားအပ်သော်လည်း၊ ဝါ - တားအပ်သော်လည်း၊ အဌပိတော - ထားအပ်သည်

မမည်သည်၊ ဝါ - တားရာ မရောက်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ပန - အဗ္ဗိတပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ခေတ္တေ - ဥပုသ်ပဝါရဏာ တားရာခေတ်၌၊ ဌပိတော - ထားအပ်သည် ရှိသော်၊ ဝါ - ထားမှသာ၊ ဌပိတော - ထားအပ်သည်၊ ဝါ - တားရာရောက်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော အဇ္ဈပေါ သတော ပန္နရသော ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ သံဃော ဥပေါသတံ ကရေ ယျာဘိ ဧတ္ထ ပါဌေ - ဤ ကမ္မဝါစာ ပါဌိ၌၊ ယာဝ - လောက်၊ ရေကဇရံ - ရေအကွရာကို၊ ဘဏတိ - ရွတ်ဆို၏၊ တာဝ - လောက်၊ ဌပေတဗ္ဗော - ထားအပ်၏၊ ဣဒံ - ဤ၊ သုဏာတု မုအေ ယုကိရွတ်ဆိုရာ အပိုင်းအခြားရှိသောအခါသည်၊ ခေတ္တံ - ဥပုသ်တားရာ ခေတ်တည်း။

ပန - ခေတ္တမှတပါး၊ အခေတ္တကို ဆိုဦးအံ့၊ ယုကုာရေ - ကို၊ ဝုတ္တေ - ရွတ်ဆို အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဥပေါသတံ - ကို၊ ဌပေန္တေန - သော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ပစ္စာ - မှ၊ ဥပေါသတော - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဌပိတောနာမ - မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သုဏာတု မေတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - ဟူသော စကားကို၊ အနာရဒ္ဓေ - အားမထုတ်အပ်သေးသည် ရှိသော်၊ ဝါ - ရွတ်ဆိုအပ်သေးမီ၊ ဌပေန္တေန - ဥပုသ်ကို တားသော ရဟန်းသည်၊ ပုရေ - ဥပုသ်၏ရှေး၌၊ ဌပိတော - မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - ထိုမှတပါး၊ ပဝါရဏာဌပနံ - ပဝါရဏာကို တားခြင်းသည်၊ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိ ကဉ္စ - အလုံးစုံကိုသိမ်းကျုံးယူငင်ခြင်းရှိသော ပဝါရဏာတားခြင်းလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကဉ္စ - ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဝါရဏာကို တားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါ - ပုဂ္ဂလိက ပဝါရဏာဌပနလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမိနာ ပဘေဒေန - ဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ - ရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဒုဗ္ဗိပဝါရဏာဌပနေ - ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိသော ပဝါရဏာတားခြင်းတွင်၊ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကေ - ၌၊ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော ပါသံဃော တေဝါစိကံ ပဝါရေယျာတိပါဌိယံ - သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော ပါသံဃော တေဝါစိကံ ပဝါရေယျ ဟူသော ဥတ်ပါဌိ၌၊ သုကာရတော - သုအကွရာမှ၊ ယာဝ - အကြင်မျှလောက်၊ ရေကဇရာ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တာဝ - ထိုမျှလောက်၊ ပဝါရဏာ - သည်၊ အပရိယောသိတာဝ - အပြီးအဆုံးသို့ မရောက် သေးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဧတ္ထန္တရေ - ဤ သုအေ ရေ အဆုံး အကွရာ

နှစ်လုံးတို့၏အတွင်း၌၊ ဧကပဒေဝီ - တရသောပုဒ်၌လည်း၊ ဝါ - တပုဒ်ပုဒ်၌လည်း၊
ဌပေန္တေန - ထားသောရဟန်းသည်၊ ပဝါရဏာ-သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဌပိဏာ - ထား
အပ်သည်၊ ဝါ - ထားရာရောက်သည်၊ ဝါ - တားအပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊
ယျကာရေ - သည်၊ ပတ္တေ ပန - ရောက်သော်ကား၊ ပဝါရဏာ - သည်၊ ပရိယော
သိတာဝ - ပြီးဆုံးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ တဿာ - ကြောင့်၊ တတော -
ထိုသျှအကွရာရောက်ရာအခါမှ၊ ပဌာယ - စ၍၊ ဌပေန္တေန - သည်၊ ပဝါရဏာ -
သည်၊ ဝါ - ကို၊ အဌပိတာ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - သဗ္ဗသင်္ဂါဟိက ပဝါရဏာဌပန အကျယ်မှတပါး၊ ပုဂ္ဂလိက ပဝါရဏာ
ဌပန အကျယ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ပုဂ္ဂလိကဌပန - ၌၊ သံသံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ ပ၊
တတိယမ္ပိ သံသံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပ၊ ပဿန္တော
ပဋိတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - ဟူသော ပါဠိ၌၊ သံကာရတော - သံအကွရာမှ၊ သဗ္ဗပစ္စိမော-
အလုံးစုံတို့၏နောက်၌ဖြစ်သော၊ အယံ ဋီကာရော - ဤ ဋီအကွရာသည်၊ အတ္ထိ-၏၊
တာဝ-လောက်၊ ပဝါရဏာ - သည်၊ အပရိယောသိတာဝ - မပြီးသေးသည်သာလျှင်၊
ဟောတိ-၏၊ ဧတ္တန္တရေ-ဤအကွရာတို့၏အတွင်း၌၊ ဧကပဒေဝီ - ၌လည်း၊ ပဝါရဏာ-
ကို၊ ဌပေန္တေန - သည်၊ ပဝါရဏာ-သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဌပိတာ - သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန - ထားရာရောက်သည်မှတပါး၊ ထားရာမရောက်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ကရိဿာ
မိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ - သော်၊ ပဝါရဏာ-သည်၊ ပရိယောသိတာ-ပြီးသည်၊ ဟောတိ-
၏၊ တဿာ-ကြောင့်၊ ကရိဿာမိတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊ ဧတသ္မိ' ပဒေ-သည်၊
သမ္ပတ္တေ - သော်၊ ဝါ-မှ၊ ဌပိတာပိ - ထားအပ်သော်လည်း၊ အဌပိတာ - ထားရာ
မရောက်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဒွေဝါစိကာ ကေဝါစိကာ သမာနဝဿိကာသု-
ဒွေဝါစိကာပဝါရဏာ၊ ကေဝါစိကာပဝါရဏာ၊ သမာနဝဿိကာပဝါရဏာတို့၌၊
ဧသေဝနယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗျော - အပ်၏။

ဟိသစ္စံ - ၏၊ တောသုပိ ပဝါရဏာသု-ထိုသုံးပါးသော ပဝါရဏာတို့၌လည်း၊
ဋီကာဆာဝသာနံ ယေဝ - ဋီအကွရာ အဆုံးသည်သာလျှင်၊ ဌပနခေတ္တံ - တည်း၊
ဣတိ - သို့၊ ဒဠဗ္ဗံ - အပ်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ ဌပန ခေတ္တံ ပန ဇာနိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ၊ ဩသဇ္ဇေ ဝတ္ထုသိန္တိ - ကား၊ စောဒကေန-

သည်၊ အတ္တနာ - မိမိကိုယ်တိုင်၊ ဝတ္တဗ္ဗေ - ဆိုအပ် ပြောအပ်သော၊ ဝတ္ထုမ္ပိ - ကို၊ သံသမဇ္ဈေ - ဌ၊ ဥဒါဟဇ္ဈေ - ထုတ်ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်။

ဣဒဉ္စိဒဉ္စ ကရောတီတိ - ကား၊ ပါဏာတိပါတဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ အဒိန္နာဒါနဉ္စ-ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ - ၏၊ ဇာတရူပရဇတဉ္စ - ရှေ့ ဇွေ ကိုလည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟာတိ-ကိုင်ခံ၏၊ အသုကောစ-ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ အသုကောစ - ဤအမည်ရှိသော ဒါယကာသည် လည်းကောင်း၊ အဿမဏော - ရဟန်းကောင်း မဟုတ်၊ အနုပါသကော - သိတင်းသည် မဟုတ်၊ ဣတိ - သို့၊ အက္ခောသ္မာဓိပ္ပာယေန - ဆဲရေးခြင်းကို အလိုရှိသဖြင့်၊ ပရမ္ပုခါ - မျက်ကွယ်၌၊ ဝဒန္တဿ - ပြောသော၊ ဓမ္မကထိကဿ - (အဋ္ဌကထာမှ ဆောင်သည်) - အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ သမ္ပုခါ - မျက်မှောက်၌၊ ဝဒန္တဿ - သော၊ ဓမ္မကထိကဿ စ - အားလည်း၊ ပါဏိတ္တိယမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဘေန - ကြောင့်၊ ဩဒိဿ နိယမေတွာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ သင်္ချေပဂမနန္တိ - ကား၊ ဝေါဟာရူပဂမနံ - ခေါ်ဝေါ်ပညတ် သမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ (အင်္ဂံ - မည်၏)။

ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

၉ - အညဘာဂိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

အညဘာဂဿာတိ - ကား၊ အညကောဋ္ဌာသဿ - လူဇာတ်၊ ရဟန်းတောမှ တပါးသော တိရစ္ဆာန်ဇာတ်၊ ဆိတ်ဖိုဘောဟုဆိုအပ်သောအဖို့အစု၏၊ ယံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ စောဒေတုကာမော - စောဒနာခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ - ၏၊ ဇာတိ အာဒိတော - ဇာတ်အစရှိသည်မှ၊ အညဿ - သော၊ တိရစ္ဆာန်ဇာတ်အာဒိကောဋ္ဌာသဿ - တိရစ္ဆာန်ဇာတ် အစရှိသော အဖို့အစု၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတ် - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣဒန္တိ နပုံသကနိဒ္ဒေသေန-ဣဒံဟူသော နပုလ္လင်ကို ညွှန်ပြတတ်သော သဒ္ဒါဖြင့်၊ ဆဂလကာဒိ - ဆိတ်ဖို အစရှိသည်ကို၊

သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ နိဗ္ဗိသတိ - ညွှန်ပြတော်မူ၏။ (တနည်း) နပုံသကနိဋ္ဌေသေန - နပုလ္လိင်ကို ညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣဒန္တိ ဣဒိနာ ပဒေန - ဖြင့်၊ ဆဂလကာဒိ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ နိဗ္ဗိသတိ - ၏၊ အယံ ဆဂလကာဒိကော - ဤဆိတ်ပို့ အစရှိသည်တည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - ဣဒိပုဒ်၏ အနက်တည်း။

(ဣဒံ ဆဂလကောတန္တိ အတ္ထော၊ အယံ ဆဂလကောတိ ဣတ္ထံ ဟောတိ။ ဋီကာ၊ တေရသကဏ်။)

ဝါ - တနည်းကား၊ ဣဒိသဒ္ဓဿ (ထည့်) - ၏၊ ဝါ - သည်၊ အဓိကရဏ သဒ္ဓါပေက္ခာယ - အဓိကရဏသဒ္ဓါကိုညွှန်သဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ နပုံသကနိဋ္ဌေသော၊ ဣဒံ ဟူသော နပုလ္လိင်ကိုညွှန်ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ကတော - အပ်၏၊ ဆဂလကာဒိသင်္ခါတံ - ဆိတ်ပို့အစရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဣဒံ အဓိကရဏ - ဤ တည်တည်း၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဣတ္ထံ - အပ်သည်၊ ဟောငါ၏၊ အညဘာဂေါဝါတိ - ကား၊ ဝါ - တနည်းကား၊ တိရစ္ဆာန်ဇာတိအာဒိဘေဒေါ - တိရစ္ဆာန်ဇာတ် အစရှိသော အပြားရှိသော၊ အညကောဋ္ဌာသော - တပါးသော အဖို့အစသည်း၊ အသာတိ - ကား၊ ဆဂလကာဒိကဿ - ဆိတ်ပို့ အစရှိသည် အား။ ။ အညဘာဂီယံ - ဟုသည်၊ ဆဂလကာဒိ - ဆိတ်ပို့ အစရှိသည်တည်း။

စ - ဝိဂ္ဂိုဟ်နှစ်ခု ခြားနားမှုကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထ ဧတေသု နိဗ္ဗိသတိပေက္ခာယ - တို့တွင်၊ အညဘာဂသမ္ပန္နိ - သည်၊ ဝါ - အညဘာဂနှင့်ပေါင်းခြင်းရှိသော တိရစ္ဆာန် ဇာတ်၊ ဆိတ်ပို့ဘောသည်၊ အညဘာဂီယံ - မည်၏၊ ဣတိ - ဤသည်ပင်လျှင်၊ ပဉ္စမ ဝိဂ္ဂဟဿ - ၏၊ အတ္ထော - တည်း၊ အညဘာဂဝန္တံ - အညဘာဂရှိသော တိရစ္ဆာန် ဇာတ် ဆိတ်ပို့ဘောသည်၊ အညဘာဂီယံ - မည်၏၊ ဣတိ - ဤသည်သာလျှင်၊ ဒုတိယဝိဂ္ဂဟဿ - ၏၊ အတ္ထော - တည်း။

ပန - ရှေ့ဝါကျ၌ အပြစ်တင်ရန်၊ စုတ်အကြံကို၊ ဖော်လှန် ထုတ်ကာ ပြဆို ပါအံ့၊ တိရစ္ဆာန်ဇာတိအာဒိကံ - ကို၊ ဌပေတွာ - ၍၊ ပရမတ္ထတော - အားဖြင့်၊ ဝိသု - အသီးအခြား၊ ဆဂလကာဒိကော - ဆိတ်ပို့အစရှိသည်သည်၊ သတိပိ - သော် လည်း၊ ပဋိမာယ - ဆင်းတု၏၊ သရီရံ - ကိုယ်တည်း၊ ဣတိအာဒိသုဝိယံ - ဤသို့ အစ

ရှိသော ပြယုဂ်တို့၌ကဲ့သို့၊ အဘေဒဒ - အပြားမရှိသည်၊ သတိပိ-သော်လည်း၊
ဘေဒကပ္ပနာယ - ပြား၏ဟု ကြံဆသောအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထ လောက ဝေါဟာရ
ဝသေန - ဖြစ်သော လူတို့၏ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ -
လူများအားလုံး၊ စကားသုံးဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညဘာဂဿ ဣဒံ
အညဘာဂေါ ဝါ အဿ အတ္ထိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-
အပ်ပြီ၊ ဣဒံ - သို့၊ ဒဉ္ဇဗ္ဗံ - အပ်၏။

ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ဆဂလကေ - ၌၊ နာမပညတ္တိ - နာမပညတ်ကို၊ အဓိကရိယတိ-
ထားအပ်၏၊ ဝါ - တည်စေအပ်၏၊ ဝါ - မှည့်ခေါ်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
တံ ဆဂလကဇာတံ - သည်၊ အဓိကရဏံ - မည်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ အာဓာရော
ဝေဒိတဗ္ဗောဘိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ အသ္မိံ ဆဂလကေ-၌၊
နာမပညတ္တိ (ထည့်) - မလ္လပုတ္တ ရှင်ဗုဒ္ဓဟူသော နာမပညတ်ကို၊ အာရိယတိ-
ရှေးရှုတင်ထားအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သော ဆဂလကော - သည်၊
အာဓာရော - မည်၏၊ ပတိဋ္ဌာနံ - နာမပညတ်၏ တည်ရာကို၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏၊
တေန - ကြောင့်၊ ဝတ္ထုအဓိဋ္ဌာနန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဣဒါနိ - ၌၊ အညဘာဂဿ ဣဒန္တိ အာဒိနာ - အစရှိသော၊ သင်္ခေပေန-
အကျဉ်းစကားအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ သော၊ အတ္ထမေဝ - ကိုသာလျှင်၊ ကေဝလံ-သဒ္ဓ
ဝိတ္ထာရနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ နယဒဿနတ္ထံ - နည်းကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊
အဋ္ဌပုတ္တိယံ - ၌၊ အာဂတဿမေဝ - လာသောဆိတ်ဖို့ကို သာလျှင်၊ ဝိတဇန္တော -
ဝေဖန်တော်မူလိုရကား၊ ယော ဟိ သောတိ အာဒိ - အစရှိသော စကားကို၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏၊ တေန ဝစနေန - ထိုယော ဟိ သော
အစရှိသော စကားဖြင့်၊ အနာဂတေ - နောက်အခါ၌၊ ဝါ - လာပြီးလာဆဲ
မဟုတ်သော အနာဂတ်၌၊ ဧဝံ - ဤသို့၊ စောဒေန္တာနံ - တို့ကို၊ ဝါ - တို့၏၊
လေသောကာသပိဒဟနတ္ထံ - အခွင့်အရေးကို တားမြစ် ပိတ်ပင်ခြင်း အကျိုးငှါ၊
ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ပညတ္တိနန္တု - မဟုတ်လော၊ မေတ္တိယ
ဘူမဇကာနံ - တို့ကို၊ ဝါ - တို့၏၊ လေသောကာသပိဒဟနတ္ထံ - ငှါ၊ ဣဒံ သိက္ခာ
ပဒံ - ကို၊ န ပန ပညတ္တိ နန္တု - လော။

ဟိသစ္စံ - ဧ၊ (တနည်း) ကသ္မာ - ကြောင့်၊ အနာဂတေ - ဌ၊ ဧံ - သို့၊
 စောဒေန္တာနံ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့ကို၊ ဝါ - တို့၏၊ လေသောကာသ
 ပိဒဟနတ္ထံ - ငှါ၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ပညတ္တံ - အပ်၏၊
 မေတ္တိယဘူမကောနံ - တို့ကို၊ ဝါ - တို့၏၊ ပ၊ န ပန ပညတ္တံ - အပ်၊ ဣတိ
 (ထည့်) - သို့၊ ဝိညာယတိ - အပ်သနည်း၊ ဟိ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ တေသံ
 မေတ္တိယဘူမကောနံ - တို့၏၊ ဝါ - တို့သည်၊ အာဒိကမ္ပိကတ္တာ - အာဒိကမ္ပိယတ္ထတို့၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ဧ၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ အနာဂတေ - ဌ၊
 ဧံ - သို့၊ စောဒေန္တာနံ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့ကို၊ ဝါ - တို့၏၊ လေသော
 ကာသပိဒဟနတ္ထံ - ငှါ၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ပညတ္တံ - အပ်၏၊
 မေတ္တိယဘူမကောနံ - တို့ကို၊ ဝါ - တို့၏၊ လေသောကာသပိဒဟနတ္ထံ - ငှါ၊
 ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - ကို၊ န ပန ပညတ္တံ - အပ်၊ ဣတိ - သို့၊ ဝိညာယတိ - အပ်၏၊
 ဣတိအသံ - သည်ကား၊ ပရိဟာဗျေ - ဖည်း။

(တေသံ ဟိ အာဒိကမ္ပိကတ္တာ အနာပတ္တိ ဟူသော ဝါကျသည်
 “အာဒိကမ္ပိကဿ အနာပတ္တိ” - ဟူသော အာဂမဂတိယပြင်ရကား
 အာဂမဟေတု ဝါကျတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဝိညာယတိ တည်ရသည်ဟု
 မှတ်။)

တသ္မာ - ကြောင့်၊ သာမညေန - အများဆက်ဆံ သာမညအားဖြင့်၊ အတ္ထော -
 ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝိဘဇိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ယော ဟိ သော အဋ္ဌကတ္တိယံ
 ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တောတိ အာဒိနာ - အစရှိသော၊ ဝိသေသေ - သတိုးအားဖြင့်၊
 အတ္ထော - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ န ပန ဝိဘဇိတဗ္ဗော - အပ်၊ (ငေး -
 ကား ဗျတိရေက)၊ ဣတိ ဤဒီဟိ - သော၊ စောဒနာ - သည်၊ အဝကောသော -
 အခွင့်မရှိ၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဟိတိ ဒေသော သဒ္ဓေါ - သည်၊ ကာရ
 ကတ္ထေ - ဌ၊ ပဝတ္ထော - သော၊ နိပါတော - တည်း၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ (ဟောတိ -
 ဌ ဝေ)၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဘေတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ဧ၊
 အဋ္ဌပုတ္တိယန္တိ တေသို့ ပဒေ - ဌ၊ အတ္ထဿ - အကြောင်း၏၊ ဥတ္တိ - ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိ - မည်၏၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဣကာရဿ -
 ဒန္တေ ဣအက္ခရာ၏၊ ဣကာရာဒေသတ္တာ - မုဒ္ဒဓ ဥအက္ခရာပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

အဋ္ဌပုတ္တိ - မည်၏၊ တဿံ အဋ္ဌပုတ္တိယံ - ဌံ၊ သိက္ခာပဒဿ - ၏၊ နိဒါနေ - ဌံ၊
ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဆဂလကောတိ - ကား၊
သေဘဝဏ္ဏော - ပြုသောအဆင်းရှိသော၊ ဆဂလကော - သည်၊ (ဟောတိ - ဌံစပ်)။

ပန - ပဒတ္တမှတၢ်၊ သမ္ပန္နကို ဆိုဦးအံ့၊ ဣမဿ ပဒဿ - ၏၊ ဝါ - ကို၊
ဘောတိတိ ဣမိနာ ပဒေန - နှင့်၊ သမ္ပန္နော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အညဿ
၊ ပ၊ ဆဂလကဘာဝဿာတိ ဣမဿ ပါဌဿ - ၏၊ တိရစ္ဆာနဇာတိယာစေဝ -
၏လည်းကောင်း၊ ဆဂလကဘာဝဿ စ - ၏ လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ သင်္ခါ
တဿ - ဆိုအပ်သော၊ အညဿ - သော၊ ဘာဂဿ - အဖို့၏၊ ကောဌာသဿ -
အဖို့၏၊ ပက္ခဿ - အသင်း၏၊ ဣတိ အယံ အဒတ္တာ - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော -
အပ်၏။

ယဒေတော - အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ အညဘာဂဿာတိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ -
အပ်၏၊ ကုတော - အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အယံ - ဤဇာတိ ဘာဝသည်၊
ဝါ - ဆာလကသည်၊ အညော - တပါးသည်၊ ဟောတိ - သနည်း၊ (တနည်း)
ယဒေတော ယံဇာတိဘာဝံ - အကြင်ဇာတ်၊ ဘောကို၊ အညဘာဂဿာတိ - ဟူ၍၊
ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ အယံဇာတိဘာဝေါ - သည်၊ ကုတော - အဘယ်ဇာတ်၊ ဘာဝမှ၊
အညော - နည်း၊ (ယဒေတော အညဘာဂဿ ဣဒန္တိ ဝုတ္တံ - ဟုရှိပါမှ ကောင်း
လေစွ)၊ ဣတိ ပုစ္ဆဘာဝတော - ကြောင့်၊ ယွာယံ ပ၊ တတောတိ - ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ပါဌေ - ထိုယွာယံ ပ၊ တတောဟုသောပါဌ်၌၊ မနုဿဇာတိ
စေဝ - လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ စ - လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ယော
အယံ ဘာဂေါ - သည်၊ ယော အယံ ကောဌာသော - သည်၊ ယော အယံ
ပက္ခော - သည်၊ အတ္ထိ (ထည့်) - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပန္နော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော -
အပ်၏၊ မနုဿဇာတိစေဝ - လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ စ - လည်းကောင်း၊
ဣတိ - သို့၊ သင်္ခါတာ - အပ်သော၊ ယော အယံ ဘာဂေါ - သည်၊ ယော အယံ
ကောဌာသော - သည်၊ ယော အယံ ပက္ခော - သည်၊ အတ္ထိ (ထည့်) - ၏၊
ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အဒတ္တာ - ယွာယံ ပ၊ တတောဟုသောပါဌ်၏အနက်

တည်း၊ တတောတိ- ကား၊ မနုဿဇာတိစေတ- လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဘာဝေါစ- လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမမှာ ဘာဂတော - ဤအဖို့မူ။

(ဤတတောပုဒ် အဖွင့်ကား သံဝဏ္ဏနာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ပကျ၊ အောက်အညဿ - ပုဒ်တုန်းက “တိရစ္ဆာန်ဇာတိယာ စေတ ဆဂလကဘာဝဿ ဇာတိ သင်္ခါတဿ အညဿ -” ဟု ဖွင့်ဆိုသလို “မနုဿဇာတိယာ စေတ ဘိက္ခုဘာဝါ ဇာတိ ဘာဂတော” ဟု အပေါင်း - အစိတ်, သရုပ်- သရုပ်ဝန်, သင်္ချာ - သင်္ချေ, ဝိဘတ် တပြေးတည်း တသွေးတညီတည်း ရှိမှသာ ပုဂ္ဂိုလ်တော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာထုံး ညီမည်။)

သော ‘ဝါ အညဘာဂေါတိ - ကား၊ ယထာဝုတ္တတိရစ္ဆာန်ဇာတိဆဂလကဘာဝသင်္ခါတော - အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော တိရစ္ဆာန်ဇာတ်, ဆိတ်ဖို့ဘောဟုဆိုအပ်သော၊ သော အညဘာဂေါ ဝါ - သည်လည်း။ ။ အဿာတိ- ကား၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဆဂလကော-သည်၊ အညဘာဂဿ - လူဇာတ်, ဘိက္ခုဘောမှတပါးသော တိရစ္ဆာန်ဇာတ် ဆိတ်ဖို့ဘော၏၊ ဘာဂေါ (ထည့်)-သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ တသ္မာ စ - (စ - ကို အဋ္ဌာနပယောဂ ယူပါ) - ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ - တနည်းကား၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ သော အညဘာဂေါ - သည်၊ အဿ ဆဂလကဿ - အား၊ အတ္ထိ - ၏၊ တသ္မာ စ - ကြောင့်လည်းကောင်း။ (အဓိကရဏန္တိ ဝေဒိတဗျော - ဌိစပ်)။

အညဘာဂီယသင်္ချံ လဘတိတိ ဧတ္ထ ပါဠေ - ဌိ၊ သော ယှာယန္တိ ဣဓ ဣမသ္မိ သဒ္ဓတ္ထယေ - သော ယှာယံ ဟူသော သဒ္ဓါတို့၏ သုံးခုတို့၏အပေါင်း၌၊ ဝါ - တွင်၊ သောသဒ္ဓမေဝ - ကိုသာလျှင်၊ အာနေတွာ-၍၊ သော အညဘာဂီယသင်္ချံ လဘတိတိ- ဟူ၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဝါ - တနည်းကား၊ သောတိ သဒ္ဓေါ - ကို၊ ပါဠိသေသော - ပါဠိကြွင်းဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗျော - အပ်၏၊ စသဒ္ဓေါ - သည်၊ သမုစ္စယတ္ထော - သမုစ္စည်း အနက်ရှိ၏၊

ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) ပန - အနက်မှတပါး၊ တည်ရာ ဌာနကို ဆိုဦးအံ့၊ သမုစ္စယတ္ထော - သော၊ သော စသဒ္ဓေါ-ကို၊ အဓိကရဏသဒ္ဓတော-မှ၊ ပရံ - နောက်၌၊ ဒဋ္ဌဗျော - အပ်၏၊ ကိ - သို့၊ သမုစ္စယတ္ထော - သော၊ သော စသဒ္ဓေါ - ကို၊ အဓိကရဏသဒ္ဓတော - မှ၊ ပရံ - ၌၊ ဒဋ္ဌဗျော - မှတ်အပ်သနည်း၊

ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ အဓိကရဏန္တိစ - ဟူ၍လည်း၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ သမုစ္စယဒတ္တာ - သော၊ သော စသဒ္ဓေါ - ကို၊
အဓိကရဏသဒ္ဓတော - မှ၊ ပရံ - ဌ်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
ပရိဘာရော - တည်း။

ဘေသန္တိ - ကား၊ မေတ္တိယဘူဇကောနံ - တို့၏။ ။ဣမံ မယံ ခဗ္ဗံ မလ္လပုတ္တံ
နာမ ကရောမာတိ - ကား၊ ဆဂလကံ - ဆိတ်ဖိုကိုအဇိကာယ - ဆိတ်မဌ်၊ ဝိပ္ပဋ္ဌိ
ပဇ္ဇန္တိ - မောက်လွဲဘောက်ပြန် ကျင့်ကြံသည်ကို၊ ဒိဿာ - ၍၊ အာရုသော - တို့၊
မယံ - တို့သည်၊ ဣမံ ဆဂလကံ - ကို၊ မလ္လပုတ္တံ - သော၊ ဒဗ္ဗံနာမ-ဟူ၍၊ ဝါ-
ဒဗ္ဗဟူသော အမည်ရှိသည်ကို၊ ကရောမ - ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တာနံ -
ကုန်သော၊ (တေသံ ပြန်စပ်)။

(ယောဒနာကြီး၌ ဝဒန္တာနံ ဘေသန္တိ သဗ္ဗန္ဓော - ဟူ၍၏၊ သင့်အံ့
လင်သည်။)

နာမကရဏသညာယာဘိ - ကား၊ နာမကရဏသင်္ခါတာယ - နာမကရဏဟု
ဆိုအပ်သော၊ သညာယ-အမည်သည်၏၊ ဧတ္ထာပိ ဣမသ္မိံ ဝါကျ-ဤ ယသ္မာ စ
တေသံ အစရှိသော ဝါကျ၌လည်း၊ ယော သေတိအာဒိကံ - အစရှိသော
စကားရပ်ကို၊ အာနေဘ္ဘာ - ၍၊ တဿာ နာမကရဏသညာယ - ၍၊ ယော သော
ဆဂလကော - ကို၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိယံ - ဌ်၊ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တော နာမာတိ - ဟူ၍၊
ရုတ္တော - အပ်ပြီ၊ သော ဆဂလကော - သည်၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ အာဓာရော-
တည်ရာသည်၊ ဝတ္ထု - နေရာသည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ - တည်ရာသည်၊ ဟောတိ - ၍၊
ဣတိ - သို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ - အပ်၏။

စ - ဆက်ဦးအံ့၊ ဣဒါနိ - ဌ်၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ပါဠေ - ဤ အညတဂိယဿ
အဓိကရဏဿ ဟူသော ပါဠိ၌၊ အာဓာရော - ကို၊ အဓိကရဏန္တိ - ဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒိသု - တို့တွင်၊ အညတရံ - ကို၊ အဓိကရဏန္တိ-
ဟူ၍၊ န ဝေဒိတဗ္ဗံ - မသိအပ်၊ ဣတိ တေ အတ္ထဇာတံ - ကို၊ ကထံ - သို့၊
ဝိညာယတိ သနည်း၊ ဣတိ ဣမံ အနုယောဂံ-ဤသို့သောမေးစိစစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာသ-
၍၊ တဉ္စိ သန္ဓာယာတိအာဒိ - သော၊ ယံဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၍၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊

သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ဇ်၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ - ဌ၊ သဏ္ဌိ
တေန - သော၊ တန္တိပဒေန-ဖြင့်၊ တဿာ နာမကရဏသညာယ - ဇ်၊ အဇ္ဈိန
ဘူတံ-တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဆာလကံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ပစ္စာမ
သတိ - ပြန်၍ သုံးသင်တော်မူ၏။

ဝိဝါဒါဒိသု - တို့တွင်၊ အညတရံ - ကို၊ သန္ဓာယ - ဌ၊ အာဟတော - သည်၊
န ဝုတ္တံ - အပ်၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပန္နော - ကို၊ ကာတဗ္ဗော - အပ်၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ
အဝုတ္တဘာဝေ - ထိုသို့ ဝိဝါဒအာရုံသည်တို့တွင် တပါးပါးကိုရည်၍ မဟောအပ်
သည်၏ အဖြစ်၌၊ ကာရဏံ - ကို၊ ကသ္မာတိပဒေန - ဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
ပုစ္ဆတိ - ၏၊ ကာရဏံ ကို၊ အသမ္ဘဝတောတိပဒေန - ဖြင့်၊ အာဟ - ဌ၊ ဣဒါနိ-ဌ၊
တမေဝ အသမ္ဘဝံ - ထို မဖြစ်သင့်သောကြောင်းကို သာလျှင်၊ ပါကဋ္ဌံ - ကို၊
ကတွာ - ဌ၊ ဒဿေတု - ငှါ၊ နဟိတိအာဒိ - အရှေ့သောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာ
ရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ၊ န ဥပါဒိယိသု-
မယူကုန်၊ ဣတိ - သို့၊ သမ္ပန္နော - ကို၊ ကတ္တဗ္ဗော - အပ်၏၊ (နဟိတိဟိ၊ ဟိနက်
မှာ၊ ဟိတိပါဠေ၊ ပါကဋ္ဌံ၊ သုံးလီချီနိဆဋ္ဌံ)။ ဥပါဒိယိသုတိ - ကား၊ ကဏ္ဍိသု-
ယူကုန်ပြီ။

ယေန လေသေန - အကြင်အမြတ်ဖြင့် ဝါ - အကြင်ကင်ခြင်းဖြင့်၊ ဧဝံ -
ဤသို့ အဓိကရဏဿ ကိဉ္စိဒေသံ လေသမတ္ထံ ဥပါဒါယ ဟ၍ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊
စတုန္တံ - ကုန်သော၊ အဓိကရဏာနမ္ပိ - တို့အားလည်း၊ သော လေသော-သည်၊
အတ္ထိ ကိံ - ရှိလေသလော၊ ဣတိ ပုစ္ဆာဘာဝော - ဝိဉာဉ်၊ န စ စတုန္တံ
အဓိကရဏာနန္တိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ ဣတ္ထိ - ၏၊ ဝါကျံ - ကို၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဣဒါနိ - ဌ၊ တမေဝ ဣတ္ထိ - ကိုသာလျှင်၊
သမတ္ထေတု - ပြီးဝေခြင်းငှါ၊ ဇာတိလေသာဒပေတတိတိအာဒိ - အရှေ့သောဝါကျ
ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ - ဌ၊ ဝိဂ္ဂဟော - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဇေတိတဗ္ဗော-အပ်၏၊
ဇာတိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ လေသော - ကပ်ငြိတတ်သည်တည်း၊ ဇာတိလေ
သော - ဇာတ်သည်ပင် ကပ်ငြိတတ်သည်၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ နာမလေသာဒိနိ-
တို့ကို၊ ဂဟဏံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ စ - ဥဒါနိးဂါထာ ကျူးလျှောက်ပါဦးအံ့။

တ္ထေ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ - ချံ၊ လေသာ ဇာတိနာမဂေါတ္တံ ၊ ပ၊ ဒသာတိ - ဤ၊
ဝါ - သော၊ ဥဒါနဂါထာ - သည်း၊ ဟောတိ - န။

ဂါထာအနက်။ ။လေသာ - တို့သည်၊ ဇာတိနာမဂေါတ္တံလိင်္ဂါပတ္တိ
ဝသာပိစ - ဇာတ်၊ အမည်၊ အနွယ်၊ အသွင်၊ အာပတ်တို့၏ အစွမ်းအား
ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပတ္တစိဝရုပဇ္ဈာယာစရိယာဝါသဝသာ - သပိတ်၊
သင်္ကန်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ နိဿယည်းဆရာ၊ ကျောင်းတို့၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒသ - ဆယ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။

အာပတ္တိလေသောနာမ - မည်သည်ကို၊ ဇေ - သို့၊ ဝေဒိတဗျော - အပ်၏၊
ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဝါ - ကို၊ လဟကံ - သော၊ အာပတ္တိ - သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော-
ရောက်သည်ကို၊ ဒိဋ္ဌော - မြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ - န။ တံ ဘိက္ခု - ကို၊ ပါရာဇိ
ကေန - ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်၊ တံ - သည်၊ အဿမဏော - ရဟန်း မဟုတ်သည်၊
အံသိ - န။ အသကျပုတ္တိယော - သည်၊ အသိ - န။ ဣတိ - သို့၊ စေ စောဒေတိ-
အကယ်၍ စောဒနာဌာနအံ၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါဇာယ ဝါဇာယ စကား
ခွန်းတိုင်း စကားခွန်းတိုင်း၊ သံဃာဒိသေသဿ - သို့၊ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ - ရောက်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ - န။ ဣတိ ဇေ - သို့၊ (ရင်းပုဒ်ကို ဝုတ္တတ္တာဝယ်၊ ဝုတ္တ - ခွ
စပ်)၊ အာပတ္တိလေသမ္ပိ - ကိုလည်း၊ ပုဂ္ဂလသ္မိယေဝ - ခွံသာလျှင်၊ အာရောပေ
တာ - တင်၍၊ ဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလနံယေဝ - တို့အား သာလျှင်၊ ဝါ -
တို့၏သာလျှင်၊ လေသာ - တို့ကို၊ ဝုတ္တာ - အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ (တနည်း) အာပတ္တိလေသောနာမ၊ ပ၊ သံဃာဒိသေသဿာ
တိ - ဟူ၍၊ ဇေ - သို့၊ အာပတ္တိလေသမ္ပိ - ကိုလည်း၊ ပုဂ္ဂလသ္မိယေဝ - ခွံသာလျှင်၊
အာရောပေတာ ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလနံယေဝ - တို့၏သာလျှင်၊ လေသာ -
တို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ - အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

(ဤဝါကျကား အဓိပ္ပာယ်မပျက်သော်လည်း အလွန် ရှေးကျသော
ခေတ်မှ အဆင့်ဆင့် အကူးများ၍ အမှားဘက်သို့ ယိုင်နေသည်ဟု ထင်
ပါသည်။ “အာပတ္တိလေသောနာမ၊ ပ၊ သံဃာဒိသေသဿာတိ ဝုတ္တံ၊ ဇေ
အာပတ္တိ လေသမ္ပိ ပုဂ္ဂလသ္မိယေဝ အာရောပေတာ ဝုတ္တတ္တာ ပုဂ္ဂလနံ
ယေဝ လေသာ ဝုတ္တာဘိ” ရှိမူ ကောင်းအံ့၊ ပညာရှိတို့ဆင်ခြင်ကြ
ပါကုန်။)

တဉ္စ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တောတိနာမန္တိ - ကား၊ မေတ္တိယဘူမဇကေဟိ - တို့သည်၊
ကတံ - ပြုအပ်သော၊ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တောတိ - ဟူသော၊ တံ နာမဉ္စ-သည်လည်း၊
ဣဒါနိ - ဤ၊ ဣမိနာဝ ပသင်္ဂေန - ဤသို့သော ကပ်ငြိပ်တယ် လင်းပါးဖွယ်ဖြင့်
သာလျှင်၊ အတ္ထံ - ကို၊ သံဝဏ္ဏေတုံ - ငှါ၊ ဧတ္ထစာတိအာဒိ* - သော ဝါကျကို၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏၊ ဧတ္ထောတိ - ကား၊ ဧတေသု ဒွိသု လေသ
ဒေသေသု - ဤ နှစ်ပါးကုန်သော လေသ ဒေသတို့တွင်၊ ဇာတိအာဒိဘေဒေါ-
ဇာတ်အစရှိသော အပြားရှိသော၊ ဝါ - ဇာတ်အစရှိသောအားဖြင့် ပြားသော၊
ဝါ- ပြားသော ဇာတ်အစရှိသည်ရှိသော၊ ဝေါဟာရော- အမည်နာမ ဝေါဟာရ
သည်၊ လေသောနာမ - မည်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ ဇာတိအာဒိသုတိအာဒိ -
သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထံ-၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ - ပြီ။

အညမ္ပိ ဝတ္ထုန္တိ- ကား၊ ယသ္မိ* ဝတ္ထုသ္မိ* - ဤ၊ ပတိဋ္ဌိတံ-တည်၏၊ တံ ဝတ္ထု-
ထိုတည်ရာဝတ္ထုကို၊ မုဉ္ဇိတော - ၍၊ အညမ္ပိ - လည်းဖြစ်သော၊ ဧတ္ထံ - ကို၊ ကထံ-
သို့၊ သိလိဿတိ - ကပ်ငြိတ် သနည်း၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊
ဝေါဟာရမတ္ထေနော - ခေါ်ဝေါ်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ သိလိဿတိ- ကပ်ငြိတ်၏၊
ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း၊ အတ္ထတော - အနက်အားဖြင့်၊
န သိလိဿတိ - မကပ်ငြိတ်၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အဓိပ္ပာယော - အဋ္ဌကထာ
ဆရာ၏ အလိုတည်း၊ ဤသကံ အလ္လိယတိတိ ဣမိနာ ပါဠေန- ဖြင့်၊ လေသောတိ
ဣမဿ သဒ္ဓဿ - ၏၊ လိသ-လိသခတ်သည်၊ အလ္လိဘာဝေ - အနည်းငယ်၏
အဖြစ်၌၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ အတ္ထေ - ၌၊ ရူပံ - သည်၊ သိဇ္ဈတိ - ပြီးစီး၏၊
ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒေသေတိ - ၏၊ ဒေသလေသာနံ-
တို့၏၊ ဗုတ္တနယေန - ဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနတော - အားဖြင့်၊ နာနာကရဏံ - အထူးပြု
ခြင်းသည်၊ ကိဉ္ဇာပိ အတ္ထံ- ၏၊ ပန - သော်လည်း၊ အတ္ထတော - အားဖြင့်၊ နတ္ထိ-
မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဌာတိအာဒိနိယေဝ အညတရကောဌာသသေတံ
အဓိဝစနန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

နာမကရဏသညာယ-၏၊ အာဓာရဘူတံ - တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဆဂလကံ-
ကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏဿာတိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ -

၄၀၂

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

သည်။ ယဒိဝုတ္တံ - အပ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ အထ - ထိုသို့ ဟောအပ်လျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဧတံ အဓိကရဏံ- ထိုအညဘာဂိယတည်းဟူသော ဆဂလကဟုဆိုအပ်သော အဓိကရဏ်းကို၊ အဝိဘဇိတော-၍၊ အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏ သ္မာတိ အာပတ္တညဘာဂိယံ ဝါ ဟောတိ အဓိကရဏညဘာဂိယံ ဝါတိ အာဒိ - အစရှိသော ဝါကျကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိ အနုယုဉ္ဇိယမာနတော - ဤသို့မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဒဘာဇနေ ပနာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တန္တိ - ကား၊ အာဓာရသင်္ခါတံ-တည်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ အဓိကရဏံ-သည်၊ အာဝိဘူတံ-ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ ပါကဋ္ဌံ - ပေါ်လွင်၏၊ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေ နာတိ - ကား၊ တေန အဓိကရဏသဒ္ဓေန - သည်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗအတ္တာနံ - ဟောအပ်သော အနက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓါရဏဝသေန - ထုတ်ဆောင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။

စ - စောဒနာဦးအံ့၊ အတ္ထမတ္တံ - အနက်တခုမျှကို၊ ဝါ - တခုသောအနက်ကို သာလျှင်၊ ပတိ - စွဲ၍၊ သဒ္ဓါ - တို့သည်၊ ဝါ - သဒ္ဓါတိုင်း သဒ္ဓါတိုင်း၊ အဘိနိဝိသန္တိ- တည်နေကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧကေန- သော၊ သဒ္ဓေန-သည်၊ န အဘိဓိယန္တိ နနု - မဟောအပ်ကုန်သည်မဟုတ်လော၊ ဝါ - မဟောနိုင်ကုန်သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိအယံ - ကား၊ စောဒနာ - တည်း။

ဧတံဝစနံ-ဤစောဒက၏အတ္ထမတ္တံပတိအစရှိသောစကားသည်၊ သဒ္ဓာဝိသေသေ- သဒ္ဓါအထူးကို၊ အပေက္ခိတေ - ငဲ့အပ်သည် ရှိသော်၊ သစ္စံ - ၏၊ ပန - ထိုသို့ပင် မှန်သော်လည်း၊ ဧတသံ ဧတသံ အတ္တာနံ - တို့၏၊ ဝါ - တို့ကို၊ အဓိကရဏသဒ္ဓ ဝစနိယတာသာမညံ - အဓိကရဏသဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သာမညကို၊ ဝါ - အဓိကရဏသဒ္ဓါ၏အနက် ဒဗ္ဗတ္ထအဖြစ် တည်းဟူသော တူညီသောဘောဂုဏ်ကို၊ ဥပါဒါယ - စွဲယူ၍၊ ဝုစ္စမာနော - မြက်စွာတုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ အယံ ဝိစာရော - သည်၊ အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏသ္မာတိ အာပတ္တညဘာဂိယံဝါ - အစရှိသော အတ္ထုဒ္ဓါရဝိစာရကို၊ အဓိကရဏသဒ္ဓဿ အတ္ထုဒ္ဓါရောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်၏၊ ဣတိ အယံ- သည်ကား၊ သောနော - တည်း။

တေနေဝ - ကြောင့်သာလျှင်၊ အဓိကရုဏန္တိဝစနသာမညတော အတ္ထုဒ္ဓါရ
 ဝသေန ပဝတ္တာနိ စတ္တာရိ အဓိကရုဏာနိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
 အာဟ - ပြီ၊ အညပက္ခိယတာ - တပါးသော အဓိကရုဏ်း အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်
 သည်၊ အညဘာဂိယတာတိ အညဘာဂိယတာနာမ - မည်၏၊ တပွက္ခိယတော-
 ထိုအဓိကရုဏ်းအဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ တဗ္ဘာဂိယတာတိ တဗ္ဘာဂိယတာနာမ-
 မည်၏၊ (တေသံ စတုန္နံ အဓိကရုဏာနံ-တို့၏၊ အညဘာဂိယတာယစ - ၏လည်း
 ကောင်း၊ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ တဗ္ဘာဂိယတာယစ - ၏လည်းကောင်း၊ ဝါ -
 ကိုလည်းကောင်းဟုထည့်) ပဒဘာဇနတော-မှ၊ အညတြ-တပါးသောအရာ၌၊ ဒသိတ
 ဌာနာဘာဝတော-ပြုအပ်သောအရာ၌န၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပါကဋ္ဌာ-
 မထင်ရှား၊ အဝသာနေ အာပတ္တညဘာဂိယေန စောဒနဉာတိ စေန - ကို၊ အတ္ထု
 သံဃာဒိသေသံ ၊ ပ၊ စောဒေတိတိ အာဒိ၊ စောဒနံ - အစရှိသော စောဒနာကို၊
 သန္ဓာယ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုဉ္စံ - အပ်ပြီ။

ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဝါ - ကို၊ သဃာဒိသေသံ - သို့၊ အဋ္ဌာ
 ပဇ္ဇန္တော - ကို၊ ဒိဋ္ဌော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သံဃာဒိသေသေ - ၌၊
 သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိ - သံဃာဒိသိသံ ဟု အယူရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တံ
 ဘိက္ခု - ကို၊ ပါရာဇိကေန - ဖြင့်၊ ဝေ စောဒေတံ - အကလျှ စောဒနာ
 ငြားအံ့၊ (ဤကား အာကာရအနက်တည်း။)

အဓိကရုဏညဘာဂိယန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ - ၌၊ ဂုဉ္ဇတ္ထံ - ဂုဉ္ဇိဝုဂ် တိပ်မြုပ်၊ ဝပ်
 သောအနက်ကို၊ ဟိ ဥဒ္ဓရိတွာ ဒသေသာမိ - ထုတ်ဆောင်၍ပြုခဲ့ဖူး၊ ကေပေကံ-
 တခုတခုသော၊ အဓိကရုဏံ - သည်၊ ကေမေကတော-သော၊ အဓိကရုဏတော-မှ၊
 ဣတရေသံ - တပါးကုန်သော၊ တိဏ္ဏံ တိဏ္ဏံ - သုံးပါးကုန် သုံးပါးကုန်သော၊
 အဓိကရုဏာနံ-တို့၏၊ ဝတ္ထုဝိသဘာဝတ္တာ - ဧတ္ထ၏ သဘောတူသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အညဘာဂိယံ-တပါးသောအဖို့ရှိသည်၊ အညပက္ခိယံ - တပါးသောပက္ခ
 ရှိသည်၊ အညကောဋ္ဌာသိယံ-တပါးသောအစရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အာဒိသဒ္ဓေန-
 ဖြင့်၊ ကထံ အဓိကရုဏံ အဓိကရုဏဿ အညဘာဂိယန္တိအာဒိကော - သော၊
 ပဒဝိဘာဂေါ-ပုဒ်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား စကားရပ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
 သင်္ဂဟိတော - အပ်၏။

ကိဉ္ဇိဒေသံ လေသမတ္တံ ဥပါဒါယာတိ ဧတ္ထ ပါဠေ - ဌံ၊ ယံ ဝစနံ - ကုံ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ - အပ်၏၊ တဿိ ဝစနဿ - ၏လည်း၊ ဝါ - ကုံလည်း၊ အသမ္ဘဝဒဿန ပသင်္ဂေန-မဖြစ်သင့်ခြင်းကို ပြသောစကားနှင့် ကပ်ငြိတွယ်တာ ပါလာသောအား ဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ - ဌံ၊ မယာ - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊ သေသာ ဝိနိစ္ဆယ ကထာ အဋ္ဌမေ ဝုတ္တသဒိသာယေဝါတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ - ဌံ၊ သေသာဝိနိစ္ဆယကထာတိ - ကား၊ ပါရာဇိကေနာတိ ဘိက္ခုနော အနုရူပေသု ကျေနဝိသတိယာ အညတရေနာတိ အာဒိ - အစရှိသော၊ ဝိနိစ္ဆယကထာ - သည်။

ဝုတ္တသဒိသာယေဝါတိ ဧတ္ထ ပါဠေ - ဌံ၊ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ဌံ၊ မယာ - ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗာ - ဆိုအပ်သော၊ တေန သိက္ခာပဒေန-ထိုအဋ္ဌမ သိက္ခာပုဒ်နှင့်၊ သာဓာရဏဘူတာ - ဆက်ဆံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယာ ကထာ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ သာ ကထာ - ကုံ၊ ဝုတ္တ သဒိသာယေဝါတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရေန - သည်၊ အဓိပ္ပေတာ - အလိုရှိအပ်၏၊ အသာဓာရဏဘူတာ - သော၊ သာ ကထာ - ကုံ၊ ဝုတ္တသဒိသာယေဝါတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ န အဓိပ္ပေတာ - အလိုမရှိအပ်။

ကသ္မာ - ကြောင့်၊ န အဓိပ္ပေတာ - အလိုမရှိအပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ အပုဗ္ဗဝဏ္ဏနာယ - ရှေး၌မဖွင့်အပ်သေးသော အသစ် ဖြစ်သောစကား၏၊ ဝါ - ကုံ၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ - အဋ္ဌကထာဆရာသည် အလိုရှိအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ န အဓိပ္ပေတာ - အပ်၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပရိ ဟာရော - တည်း၊ တေနော - ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ အယံ ပနာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ-ကုံ၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပုရိမသ္မိံ - ရှေး ဖြစ်သော၊ သိက္ခာပဒေဝိယ - ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်၌ ကဲ့သို့၊ တထာ သညိနော - ထိုသို့ ပါရာဇိကသို့ လွန်ကျူး၍ရောက်၏ဟု အမှတ် သညာရှိသော ရဟန်းအား၊ ဝါ - ၏၊ အနာပတ္တိကတ္တာ - အာပတ်၏မရှိသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣစောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ တထာသညိနောပီတိ - ကား၊ အယံဘိက္ခု - သည်၊ ပါရာဇိကံယေဝ - သို့သာ

လျှင်၊ အာပန္နော - ဤ၊ ဣတိ ဧဝံသညိနောပိ - အာ'လည်း။ ။ဣတိသဒ္ဓေါ-
သည်၊ အာဒိအတ္ထော - အစဟူသော အနက်ရှိ၏၊ ဝါ - မရိယာဒအနက်ရှိ၏၊ ဝါ-
တနည်းကား၊ ပကာရတ္ထော - အတူဟူသော အနက်ရှိ၏၊ အာဒိအတ္ထေန ဝါ -
ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ပကာရတ္ထေန ဝါ - ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော (နှစ်ပုဒ်
လိုက်)၊ တေန ဣတိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ (တနည်း) တေန - ထိုသို့ ဣတိသဒ္ဓါ၏
အာဒိအနက်၊ ပကာရအနက် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

(ဤ၌ တေန - ပုဒ် စပ်ဆူ၍၊ ဝိက္ခာရဝါကျ၏အသုံး “ အပတ္တိ
ဝါစာယ ဝါစာယ သံဃာဒိသေသဿ ” နောင် ကြိယာတရရှိမှသာ သင့်၏၊
သို့ ရှိထိုက်သော်လည်း ယခု စာအုပ်တို့နှင့် မပြည့်စုံတတ်ပုံမျှ မရှိ၊
သံဃာဒိသေသဿာတိ အတ္တံ ဒေသေဝိ၊ အတ္ထော ဒေသိတော၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
ဝေဒိတဗ္ဗော ကြိယာတရ စည်းပါ။)

ကေနစိ - တစုံတယောက်သော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ အညော - ငြိမ်းတပါး
သော၊ ကောစိ - သော၊ ခတ္တိယဘာဘိကော၊ မင်းဘတ်ရှိသော၊ ဝါ - မင်းမျိုး
ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု (ထည့်) - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ပါရာဇိကံ မွေ - သို့၊ အဇ္ဈာ
ပဇ္ဇန္တော - ကို၊ ဒိဋ္ဌော - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အထ တသ္မိံ ကာလေ -
ထိုသို့မြင်ရာအခါ၌၊ သော ဘိက္ခု - ထို မြင်တင်သော ကတ္တား ရဟန်းသည်၊
အညံ - မြင်အပ်သော ကံရဟန်းမှ တပါးသော၊ အဇ္ဈနော - ၏၊ ဝေရီ - ရန်သူ
ဖြစ်သော၊ ခတ္တိယ ဇာတိကံ - သော၊ ဘိက္ခု - ကို၊ ပဿိက္ခာ - ၍၊ တံ ခတ္တိယ
လေသံ - ထိုခတ္တိယလေသကို၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ ဧဝံ - သို့၊ စောဒေတိ - စွပ်စွဲ၏၊
ကိံ - သို့၊ စောဒေတိ - စွပ်စွဲသနည်း၊ ခတ္တိယော - မင်းမျိုးဖြစ်သော ရဟန်းကို၊
မယာ - သည်၊ ပါရာဇိကံ မွေ - သို့၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော - ကို၊ ဒိဋ္ဌော - မြင်အပ်၏၊
ခတ္တိယော - သော၊ တံ - သည်၊ ပါရာဇိကံ မွေ - သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော - သည်၊
အသိ - ၏။

အထဝါ - တနည်းကား၊ ဝါ - အာဒိအတ္ထော ဝါ၏ အကျယ်မှ တပါး၊
ပကာရတ္ထော ဝါ၏ အကျယ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ တံဝေါ-သင်သည်သာလျှင်၊ ခတ္တိယော-
မင်းမျိုးတည်း၊ အညော - သင်မှ တပါးသော သူသည်၊ ပါရာဇိကံ မွေ - သို့၊
အဇ္ဈာပန္နော - သည်၊ န အသိ - မဟုတ်၊ တံ - သည်၊ အဿမကော - ရဟန်း

၄၀၆

ကံဒါနီကာသစ် နိဿယသစ်

မဟုတ်သည်။ အသိ၏ - ခွံ - သည်။ အသကျပုတ္တိယော - သာကိဝင်မင်းတို့၏သား
ဘုရား၏သား မဟုတ်သည်။ အသိ - ၏၊ တယာ - နှင့်၊ သဒ္ဓိ - တကွ၊ ဥပေါ
သထော ဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
ဣတိ - သို့၊ စောဒေတိ စောဒနာ၏၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါစာယ
ဝါစာယ - စကားခွန်းတိုင်း စကားခွန်းတိုင်း၊ သံဃာဒိဿေသဿ - သို့၊ အာပတ္တိ
အာပဇ္ဇနံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

(ဣဘိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဤသို့ပါဠိလည်းမှ
သာ သင့်၏၊ တေန - ဝါကျကို လဒ္ဓဂုဏ်သော်လည်းယူ။)

စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထ တေသံ စောဒနာယံ - ဤသို့စွပ်စွဲရာ၌၊ တေသံ
ခတ္တိယာနံ - ထိုမြင်အပ်စွပ်စွဲအပ်သော ခတ္တိယဇာတ်ရှိသောရဟန်းတို့၏၊ အညံမညံ-
အချင်းချင်း၊ အသဒိဿဿ - မတူသော၊ တဿ တဿ ဒိဿာဒိနော ဝါ-
ထိုထို ဒိဿ အစရှိသည်၏လည်းကောင်း၊ တဿ တဿ ဒိဋ္ဌာဒိနော ဝါ - ထိုထိုဒိဋ္ဌ
အစရှိသည်၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊ အညဘာဂီယတာစ-အညဘာဂီ
ယအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ခတ္တိယဇာတိပညတ္တိယာ - ၏၊ အာဇာရဝသေန -
တည်ရာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓိကရဏတာစ - တည်ရာ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ နာမသေသာဒိသုပိ - တို့၌လည်း၊ သေနယော - ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - အပ်၏။

ပန - အပိုတပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အာပတ္တိလေသေ-၌၊ (လိသနာကာရော-ကပ်ငြိပ်
ထခြင်းအရာကို၊ ဝေ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏ဟု တည့်)၊ ကေနစိ - သော၊
ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ကောစိ - သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ဝါ - ကို၊ လဟုကံ-သော၊
အာပတ္တိ - သို့၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော - ကို၊ ဒိဋ္ဌော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သော
ကောစိဘိက္ခု-ထိုမြင်တတ်သော တစုံတယောက်သောရဟန်းသည်၊ တံ ကိဉ္စိဘိက္ခု-
ထိုမြင်အပ်သော တစုံတယောက်သော ရဟန်းကို၊ ပါရာဇိကေန-ဖြင့်၊ စေ စောဒေတိ-
အံ့၊ ဝေသတိ - သော်၊ တဿ ကဿစိ ဘိက္ခုနော - ထိုမြင်တတ် စောဒနာတတ်
သော တစုံတယောက်သော ရဟန်းအား၊ ဝါစာယ ဝါစာယ-တိုင်း၊ သံဃာဒိဿေ
သဿ - သို့၊ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ယဒိဇေ - ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ (တနည်း) ကေမေဝ ဘိက္ခု - ကိုသာလျှင်၊
 အညံ - သော၊ အာပတ္တိ - သို့၊ အာပဇ္ဇန္တံ - ကို၊ ဒိသ္မာ - ရှိ၊ အညာယ - သော၊
 အာပတ္တိယာ - ဖြင့်၊ စောဒနာသေနေ - အားဖြင့်၊ အာပတ္တိလေသော - သည်၊
 ယဒိ သိယာ - အံ၊ ဇေသဘိ - သော်၊ ကဝံ - သည်၊ အညဘာဂိယံ - သော၊
 အဓိကရဏံ - သည်၊ ဟောတိ - သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊
 ဟိ ပရိဟာရေ - ကို၊ မယာ - သည်၊ ဝုစ္စတေ - အပ်၏၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊
 လဟုကံ - သော၊ အာပတ္တိ - သို့၊ အာပဇ္ဇော - ၏၊ တံ - ထိုရောက်အပ်သော
 လဟုကအာပတ်သည်၊ ပါရာဇိကဿ - ၏၊ အညဘာဂိယံ - သော၊ အဓိကရဏံ -
 သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရေ - တည်း။

ပန - အဓိကရဏဖြစ်ပုံမှ တပါး၊ လေသဖြင့်ပုံကို ဆိုပြီးအံ့၊ အညဘာဂိယဿ -
 ရှိသော၊ တဿ အဓိကရဏဿ - ၏၊ လေသောနာမ - မည်သည်၊ သဗ္ဗတ္တိယာနံ -
 တို့၏၊ ဝါ - တို့နှင့်၊ သာဓာရဏော - သော၊ ခတ္တိယဘာဝေါဝိယ - မင်း၏
 အဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဝါ - ခတ္တိယ ဇာတ်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗာပတ္တိနံ - တို့၏၊ ဝါ - တို့နှင့်၊ သာဓာ
 ရဏော - သော၊ ယော သော အာပတ္တိဘာဝေါ - အကြင် အာပတ်၏ အဖြစ်
 သည်၊ ဝါ - အကြင်အာပတ္တိဇာတ်သည်၊ အတ္တိ - ၏၊ သော အာပတ္တိဘာဝေါ -
 တည်း၊ ဧတေနော ဥပါယေန - ဤကိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကေနစိ
 ဘိက္ခုနာ ကောစိဘိက္ခု သံသာဒိသေသံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌော ဟောတိတိ
 အာဒိကံ - အစရှိသော၊ ဝိသေသံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ သင်္ဂဟာတိ - ၏။

ဂါထာအနက်။ ။ယော ဘိက္ခု - သည်၊ အညဘာဂိယသိက္ခံ - အည
 ဘာဂိယသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ယုတ္တိတော - သဒ္ဓအတ္ထ နှစ်ဝသော ယုတ္တိအားဖြင့်၊
 ဝါ - လောကယုတ္တိ အာဂမယုတ္တိအားဖြင့်၊ နေဝ သိက္ခတိ - မသင်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဝါ - မသင်ယူငြားအံ့၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ ဝိနယဝိညူဟိ -
 ဝိနည်းသိမြင် ပညာရှင်တို့နှင့်၊ အညဘာဂိယတံဝ - တပါးသော အဖို့ရှိသည်
 ၏ အဖြစ်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆေ - ရောက်ရာ၏၊ ဝါ - ရောက်တတ်၏။

အညဘာဂိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဗ္ဗိတာ - ပြီ။

၁၀ - သံဃဘေဒသိက္ခာပဒဝတ္ထနာ

သဟိတဿာဟိ - ကား၊ ကာယစိတ္တေဟိ - ကိုယ် စိတ်ဟို့ဖြင့်၊ ကေတုတဿ - တပေါင်းတည်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ။ တေန - ကြောင့်၊ စိတ္တေန စ သရီရေန စ အပိယုတ္တဿာတိ အတ္ထေဘတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အဟ - ပြီ၊ အဿာတိ - ကား၊ သမဂ္ဂဿာတိပဒဿ - ၏။ ။ သမာနသံဝါသကောတိ ပဒဿ - ၏၊ ဝိဂ္ဂဟော - ကို၊ ယော - သည်၊ ဝုစ္စတေ - အပ်၏၊ အဿ သံဃဿ-အား၊ သမာနော - တူသော၊ ကေပေါသထာဒိဘေဒေါ - ကေပေါသထ အစရှိသော အပြားရှိသော၊ သံဝါသော - ပေါင်းဖော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ သော သံဃော - သည်၊ သမာနသံဝါသကော - မည်၏၊ လဒ္ဓိနာနာ သံဝါသကေနဝါ-အယူအားဖြင့် အထူးထူးသော ပေါင်းဖော်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ကမ္မနာနာသံဝါသကေန ဝါ - ကံအားဖြင့် အထူးထူးသော ပေါင်းဖော်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ ဝိရဟိဘော - ကင်းသော သံဃာကို၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏။

ကာယသာမဂ္ဂိဒါနတောတိ ဧတ္ထ ပါဠေ - ချွံ၊ (ဝုတ္တံ - ချွံစပ်)၊ ကာယေန - ဖြင့်၊ သာမဂ္ဂိယာ - ညီညွတ်ခြင်းကို၊ သဟိတဘာဝဿ-တကူဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒါန တော-ပေးသောအားဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ဝါ - တနည်းကား၊ ကာယဿ - ၏၊ သာမဂ္ဂိယာ - ကို၊ သဟိတဘာဝဿ-ကို၊ ဒါနတော - အားဖြင့်၊ ဝါ-ခြင်းကြောင့်၊ တေတုတေသုသံဃကမ္မေသု-ထိုသို့သံဃာတို့၌၊ ဟတ္ထပါသုပဂမနတော-နှစ်တောင် ထွာရပ် ဟတ္ထပါသ်သို့ ကပ်ရောက်သော အားဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဘေတံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကထံ နာမာယံ တိဇ္ဇေယျာတိ - ကား၊ အယံ သံဃော - သည်၊ ကေန ဥပါယေန - အတယ်သို့ သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝဂ္ဂေါ - အစုအစုသည်၊ ဘဝေယျ နုခေါ - ဖြစ်ရာပါအံ့ နည်း၊ ဝါယမေယျာတိ - ကား၊ ဥဿာဟံ - အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရေယျ- ပြုရာ၏၊ ပက္ခံ - အသင်းအပင်း အစုအရုံးကို၊ ပရိယေသေယျ - ရှာမှီးငြားအံ့၊ ဂဏံ - ဂိုဏ်းကို၊ ဗန္ဓေယျ - ဖွဲ့ငြားအံ့၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဘေတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

အတ္ထံနော - ၏၊ ဖလံ - အကျိုးကို၊ ကရောတိ - ၏၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ ကရဏံ - မည်၏၊ ယံ ကိဉ္စိ - အလုံးစုံသော၊ ကာရဏံ - အကြောင်းကို၊ လဗ္ဘတိ-

အပ်၏။ အဓိကံ - လွန်ကဲသော၊ ကရဏံ - တည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ အဓိ
 ကရဏံ - မည်၏။ ပိသေသကာရဏံ - ထူးသော အကြောင်းကို၊ လဗ္ဘဟိ - အပ်၏၊
 ပိသေသကာရဏဉ္စ - ထူးသော အကြောင်းသည်လည်း၊ သံသတေဒသယ - သံသာကွဲ
 ပြားခြင်း၏၊ အဓိကရဏံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊
 တေဒနယာတိအာဒိ - သောဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဧတ္ထံ - အပ်ပြီ၊
 တေဒကရဝတ္ထုဝသေန အဋ္ဌာရသဝိဓန္တိ - ကား

ဥပါလိ - ချစ်သား၊ ဥပါလိ၊ ဣဓဣမသ္မိံ သာသနေ - ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဝသန္တာ - မှီတင်းနေထိုင်ကြကုန်သော၊ ဘိက္ခု - တို့သည်၊ အဓမ္မံ -
 တရားမဟုတ်သည်ကို၊ ဝါ - ဓမ္မ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို၊ ဓမ္မေဘတိ - ဟူ၍၊
 ဒီပေန္တိ - ပြကြကုန်၏၊ ဓမ္မံ - ကို၊ အဓမ္မေဘတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊
 အဝိနယံ - ကို၊ ဝိနယောတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊ ဝိနယံ - ကို၊
 အဝိနယောတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊ တထာဂတေန - ဝါတရားသည်၊
 အဘာသိတံ - ဝိတ္တာရအားဖြင့် မဟောအပ်သောတရားကို၊ အလပိတံ -
 သင်္ခေပအားဖြင့် မဟောအပ်သော တရားကို၊ တထာဂတေန - သည်၊
 ဘာသိတံ - အပ်၏၊ လပိတံ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊
 (တနည်း) ဘာသိတံ လပိတံ တထာဂတေနာတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊
 တထာဂတေန - သည်၊ ဘာသိတံ - ကို၊ လပိတံ - ကို၊ အဘာသိတံ အလပိတံ
 တထာဂတေနာတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊ တထာဂတေန - သည်၊ အနာ
 စိဏ္ဏံ - အလေ့အကျင့် မဟုတ်သည်ကို၊ ဝါ - မလေ့ကျင့် အပ်သည်ကို၊
 အာစိဏ္ဏံ တထာဂတေနာတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊ တထာဂတေန -
 သည်၊ အာစိဏ္ဏံ - ကို၊ အနာစိဏ္ဏံ တထာဂတေနာတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ -
 ကုန်၏၊ တထာဂတေန - သည်၊ အပညတ္တံ - မပညတ်အပ်သည်ကို၊ ပညတ္တံ
 တထာဂတေနာတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊ တထာဂတေန - သည်၊
 ပညတ္တံ - ကို၊ အပညတ္တံ တထာဂတေနာတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊
 အနာပတ္တိံ - အာပတ်မဟုတ်သည်ကို၊ အာပတ္တိတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊
 အာပတ္တိံ - ကို၊ အနာပတ္တိတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏၊ လဟုကံ - ပေါ့
 သော၊ အာပတ္တိံ - ကို၊ ဂရုကာ အာပတ္တိတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏။
 ဂရုကံ - လေးသော၊ အာပတ္တိံ - ကို၊ လဟုကာ အာပတ္တိတိ - ဟူ၍။

☰

ဒီပေန္တိ-ကုန်၏။ သာဝသေသံ - အကြွင်းရှိသော၊ အာပတ္တိံ - ကို၊ အနဝ
 သေသံ အာပတ္တိတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏။ အနဝသေသံ - အကြွင်း
 မရှိသော၊ အာပတ္တိံ - ကို၊ သာဝသေသံ အာပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ-ကုန်၏။
 ဒုဠုလ္လံ-ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော၊ အာပတ္တိံ - ကို၊ အဒုဠုလ္လာ အာပတ္တိတိ-
 ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏။ အဒုဠုလ္လာ - မရုန့်ရင်း မကြမ်းတမ်းသော၊
 အာပတ္တိံ - ကို၊ ဒုဠု ဟု အာပတ္တိတိ - ဟူ၍၊ ဒီပေန္တိ - ကုန်၏။

ဣတိ ဧဝံ - သို့၊ နန္ဒကေ - ခွံ၊ (ဤ၌ “ဒီပေန္တိတိ ဧဝံ နန္ဒကေ ” ရှိမှသာ
 အားလုံးနှင့် ညီမည်)၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တာနံ - အပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာ
 ရသာနံ-ကုန်သော၊ ဘေဒကရာနံ- ကွဲပြားခြင်းကိုပြုတတ်သော အကြောင်းတို့၏၊
 ဝသေန - အားဖြင့်၊ အာရသဇိဓံ - တဆယ့်ရှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဟိ တံ ပါကဋံ
 ကရိယာမိ - အံ၊ ကာရဏံ - ကို၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ကာရဏေ - ခွံ၊ ဖလံ - အကျိုး
 တရားသည်၊ ဖလဿ - ၏၊ ဇာဒါယတ္တဝုတ္တိကာယ - ထိုအကြောင်းတရားနှင့်
 စပ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝသတိ - နေတတ်၏၊ ဣတိ ဣဒိနာ
 ဝစနတ္ထေန - ဤသို့သော အဓိကရဏသင်္ခ ဝစနတ် ကြောင့်၊ ဝတ္ထုတိ - ဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ - အပ်၏၊ စ - အကျယ်ဗျာသ စုက္ခိယမှတစ်ပါး၊ အကျဉ်းသင်္ဂဟ ဥဒါန
 ဂါထာကို ခိုဦးငဲ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ အဓိကာရေ - ခွံ၊ ဖွေဝိနယဘာသိတာ၊ ပ၊ ဝါဒ
 ပူလ္လပနိဿယာဟိ - ဟူ၍၊ ဝါ - ဟူကုန်သော၊ သင်္ဂဟဂါထာယော - တို့သည်၊
 ဟောန္တိ- ကုန်၏။

ဂါထာအနက်။ ။ ဓမ္မဝိနယဘာသိတာစက္ကပညတ္တိကာ-ဓမ္မ၊ ဝိနယ၊
 ဘာသိတ၊ အာပိက္က၊ ပညတ္တသဒ္ဓါဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သော၊ ဝါ - ရှိကုန်
 သော၊ ဒုကာ စ- ဒုက်တို့လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိလဟုဒုဠုလ္လာသာဝသေသ
 ဒုကာနိစ-အာပတ္တိဒုက်၊ လဟုကာပတ္တိဒုက်၊ ဒုဠု အာပတ္တိဒုက်၊ သာဝသေ
 သာပတ္တိဒုက်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣဒိနာ ပဟေဒေန - အားဖြင့်၊
 အဋ္ဌာရသ - တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ တောနိ ဒုကာနိ - ဟို့ကို၊ ပိပလ္လာ
 သဂဟိတာနိ - တကုဒိဋ္ဌိအစရှိသော ပိပလ္လာသတရားတို့သည် ယူအပ်ကုန်
 သည်၊ ဝါဒမူလပနိဿယာ - ပြောဆိုခြင်း၏အကြောင်း မကောင်းသော
 အကုသိုလ်မူလလျှင် မှီရာရှိကုန်သည်၊ ဝါ-ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းမူလတရား

ကို မှီတတ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ (တည်း) - ရှိ၊ ဘေဒကရဝတ္ထုတိ-တို့ဟူ၍၊
ဝုစ္စရေ-အပ်ကုန်၏။ (တနည်း) ဣဒိနာ ပဘေဒေန- အားဖြင့်၊ အဋ္ဌာရသ-
ကုန်သော၊ ဝိပလ္လာသဂဟိတာနိ - ကုန်သော၊ ဝါဒမူလပနိဿယာ - ကုန်
သော၊ တောနိ ဒုကာနိ - တို့ကို၊ ဘေဒကရဝတ္ထုတိ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စရေ-
အပ်ကုန်၏။

(ဤ၌ ဝိဝါဒမူလပနိဿယာ - ကို သက္ခရာပမယာ ဝဒေ- ဒါရကလိ
လယာ- စသည်တို့ကဲ့သို့ ကြံ၍၊ “ဝါဒမူလံ - ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သော
အကုသိုလ်မူလကို၊ ဥပနိဿယာ - ရှိ” ဟု အနက်သမ္ပန်သည်လည်း ရှိ၏။
အဓိပ္ပာယ်ကား မပျက်၊ ဤပုဒ်အဖွင့် တိုက်ရိုက်ရှိသော် ယူရာ၏၊ ယခု
ဤ၌ ပေးနည်းမှာ နိ-ကို အာ-ပြု၍ “ရူပါ” ဆို၏သို့၊ နိ- ကို အာ-ပြုသည်
ဟု အယူရှိ၍ ပေးပါ၏။ နိဇ္ဈာနမသယ။)

ပဂ္ဂယာတိ- ကား၊ ပဂ္ဂဟိတံ- ချီးမြှောက်အပ်သည်ကို၊ အဗ္ဘုဿိတံ- ရှေးရှုမတ်
မတ် စိုက်ထောင်အပ်သည်ကို၊ ပါကဋံ - ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ- ရှိ။ ။ တိဋ္ဌေ
ယျာတိ- ကား၊ ယထာသမာဒိန္နံဝေ- အကြင် အကြင် ဆောက်တည်အပ်သည်ကို
သာလျှင်၊ ယထာပဂ္ဂဟိတမေဝ- အကြင် အကြင် ချီးမြှောက်အပ်သည်ကိုသာလျှင်၊
ကတွာ- ရှိ၊ အစ္စေယျ - နေရာ၏။

ပန - အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ (တနည်း) ပန - ဒိပေယျစေဝ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျစ ဟု
ဖွင့်ဆိုရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧဝံ သို့၊ ပဂ္ဂဏုတာစ-
ချီးမြှောက်တတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ တိဋ္ဌတာဝ - တည်တတ်သည်လည်းဖြစ်
သော၊ ဘိက္ခုနာ- သည်၊ တံ ကာရဏံ- သည်၊ ဝါ- ကို၊ ဒိပိတဇ္ဇေဝ- ပြုအပ်သည်
လည်းကောင်း၊ အဝိနိဿဉ္ဇူ - မစွန့်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဇာသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဒိပေယျစေဝ နပဋိနိဿဇ္ဇေယျစာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
ဝုတ္တံ- အပ်ပြီ။

ကိင်္ဂရေ - အဘယ်မျှ ဝေးကွာရာ အရပ်သို့၊ ဝါ - ၌၊ ဝါ - မှ၊ သုတွာ- ရှိ၊
ဂန္ဓာ- ရှိ၊ အဝဒန္တာနံ - မပြောမဆိုကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒုက္ကဋံ- သည်၊
ဟောတိ- သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော- ကြောင့်၊ သဗ္ဗန္တိမေန ပရိစ္ဆေဒေနာတိ

၄၁၂

ကင်္ခါဒီကာသစ် နိဿယသစ်

အာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ- သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ စ- ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဝါကျေ - ဌှိ၊ နိဝိဋ္ဌော-
တည်သော၊ ပိသဒ္ဓေါ - သည်၊ အဋ္ဌာနပ္ပယုတ္တော - အဋ္ဌာနပယုဂ်တည်း၊ တဿ
အဋ္ဌာနပ္ပယုတ္တဿ ပိသဒ္ဓဿ - ကို၊ အဒ္ဓယောဇနမတ္တန္တိ ဣမိနာ ပဒေန - နှင့်၊
သမ္ပန္နော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဧတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ - ဌှိ၊ အဒ္ဓယောဇန
မတ္တန္တိ ဣမိနာ ပါဌေန- ဖြင့်၊ ဧကဝိဟာရေ - တကျောင်းတည်းဌှိ၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ-
ရေးကြီးခွင့်ကျယ် ပြောဆိုဖွယ်သည်ပင်လျှင်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊
သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ ဒီပေတိ- ၏။

ဂန္ဓာတိ ဣမိနာ ပါဌေန- ဖြင့်၊ ဒုတံဝါ - တမန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏံဝါ-
သဝဏ်စာလွှာကိုလည်းကောင်း၊ ပေသေတွာ - စေလွှတ်၍၊ ဝဒတော ဝဒန္တဿ-
သော၊ ဘိက္ခုနောပိ - အားလည်း၊ အာပတ္တိမောက္ခော - အာပတ်မှ လွတ်ခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ပန - စင်စစ်သော်ကား၊ သယမေဝ - ကိုယ်တိုင် သာလျှင်၊
ဂန္ဓာ - ၍၊ အာရုသော - ငါ့ရှင်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သံဃဘေဒေါ - သံဃာကို
ခွဲခြင်းသည်၊ ဝါ - သံဃာကိုကွဲစေခြင်းသည်၊ ဂရုကောခေါ - ဝန်လေးလှသည်
သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ သံဃဘေဒေါယ - ငှါ၊ မာ ပရက္ကမိ -
အားမထုတ်ပါလင့်၊ ဣတိ-သို့၊ နိဝါရေတဗ္ဗော - တားမြစ်အပ်၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-
ကို၊ ဒီပေတိ - ၏။

သမာဂစ္ဆတူတိ - ကား၊ ဧကိဘဝတု - တပေါင်းတည်းဖြစ်ပါလော့၊ စ-ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ဧကိဘာဝေါ - သည်၊ သမာနလဒ္ဓိဝသေန - တူသော အယူ၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧကလဒ္ဓိကော ဟောဘူတိ -
ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ အဿ အာယသ္မတော - ထိုအရှင်
အား၊ ဧကော - တူသော၊ လဒ္ဓိ-အယူသည်၊ ဂဟဏံ - အယူသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ
တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော အာယသ္မာ - သည်၊ ဧကလဒ္ဓိကော - မည်၏၊ သော
အာယသ္မာ-သည်၊ ဧကဒ္ဓိကော-မည်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော-တည်း။

အညမညသမ္ပတ္တိယာတိ - ကား၊ အညမညဿ - ၏၊ သမာနဒ္ဓိဝိတ္တတာသင်္ခါ
တာယ - တူသောအယူ၊ တူသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္ပတ္တိယာ-
ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ အညမညဿ-၏၊ ဂုဏ်လာဘာဒိကာယ - သီလအစရှိသောဂုဏ်ကို

ရခြင်း အစရှိသော၊ သမ္ပတ္တိယာ - ဖြင့်၊ ဣတိ - သို့၊ ကေစိ - တို့သည်၊ အာဟု - ကုန်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) ဟိယသွာ-ကြောင့်၊ အသမဂ္ဂေါ - မညီညွတ်သော၊ သံဃော - သည်၊ ဝိသု - အသီးအခြား၊ ဗဟိသိမာယ ဝါ - သိမ်၏ အပဉ္စလည်းကောင်း၊ အနုပရိဝေဏိယံ ဝါ - ပရိဝေဏိတိုင်း ပရိဝေဏိတိုင်း၌လည်းကောင်း၊ ပါတိမောက္ခံ - ကို၊ ဥဒ္ဓိသတိ - ၏၊ ဣတိတသွာ - ကြောင့်၊ ကေဒ္ဒေသော - တူသော ပါတိမောက် ပြခြင်းရှိသည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ တေန - ကြောင့်၊ ကေတော ပဝတ္ထုပါတိမောက္ခဒ္ဒေသောတိ အတ္ထောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရောသည်၊ အာဟ - ပြီ။

အပ္ပဋ္ဌိနိဿဇ္ဇတော ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ - ကား၊ ဝိသု ဝိသု - အသီးအသီး၊ ဝဒန္တာနံ - ပြောဆိုဆုံးမကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ဂဏဏာယ - အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သမနုဘာသနကမ္မံ ကာတဗ္ဗန္တိ - ကား၊ သမနုဘာသနကမ္မံ - ကို၊ ယာဝတတိယံ - သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ဝါ - သုံးကြိမ်အပိုင်းအခြားရှိအောင်၊ ဝါ - သုံးကြိမ်ပြည့်အောင်၊ ကာဘဗ္ဗံ - အပ်၏၊ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော အယံ ဣတ္ထန္နာမော ဘိက္ခု သမဂ္ဂဿ သံဃဿ ဘေဒါယ ပရက္ကမတိတိ အာဒိနာ - အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ပဒဘာဇနေ - ၌၊ ဝုတ္တာဟိ- ကုန်သော၊ ဥတ္တိစတုတ္တာဟိ - ကုန်သော၊ တိဟိ - ကုန်သော၊ သမနုဘာသနကမ္မံ ဝါစာဟိ - တို့ဖြင့်၊ ကမ္မံ - ကို၊ ကာဘဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတိ - သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ဘေဒါယ ပရက္ကမေယျာတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - ဟူသော ဝါကျ၏၊ ဝါ- ဟူသော ဝါကျကို၊ ဝိသု - အသီးအခြား၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ - ကြောင့်၊ ဘေဒနသံဝတ္တနိကဿ-ကွဲပြားခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ အဓိကရဏဿ-အဓိကရုဏ်းကို၊ သမာဒါယ-ဆောက်တည်၍၊ ပဏ္ဍာနတော - ချီးမြှောက်သည်မှ၊ ပုဗ္ဗေပိ - ရှေးကာလ၌လည်း၊ ပက္ခပရိယေသနာဒိဝသေန - အသင်း အပင်းကို ရှာမှီးခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံဃဘေဒါယ - ငှါ၊ ပရက္ကမန္တဿ-အားထုတ်သော ရဟန်းအား၊ သမနုဘာသနကမ္မံ - ကို၊ ကာဘဗ္ဗံ - အပ်၏။

(ဤ၌ ဘေဒနသံဝတ္တနိကံ, ဘေဒနသံဝတ္တနကံ - ဟု မူကွဲရှိရာ ဘေဒနသံဝတ္တနိကံသာ သင့်၏၊ အကြောင်းကား ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ၌

ဘေဒနသံဝတ္တနိကံကို “ဘေဒနဿ သံသဘေဒဿ အတ္ထာယ သံဝတ္တနိကံ ကာရဏံ” ဟု ဖွင့်ရာ၊ ၎င်းအဖွင့်ကိုသာ ထောက်ကာ ဘေဒနသံဝတ္တနိကံ ဟူသော ဆရာတို့စကား သင့်မယောင်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ပါ.ဋ္ဌ-၁၉၃- ဘေဒနသံဝတ္တနိကံဝါ အဓိကရဏံ သမာဒါယာတိ ဧတ္ထ သံသဘေဒဿ အတ္ထာယ သံဝတ္တနိကံ သံသဘေဒနိပ္ပတ္တိယာ သမတ္တံ ကာရဏံ ဂဟေတာတိ ဝေမတ္ထော ဝေဒိတဗျော - ဟူသော ဝါကျ၌ သံဝတ္တနိကံ နိပ္ပတ္တိယာ သမတ္တံဖြင့် သံဝတ္တနိကံကို သံဝတ္တိယတေ သံဝတ္တနံ၊ သံဝတ္တနာယ သမတ္တံ သံဝတ္တနိကံ - ဟု ဝိဂြိုဟ်ဆိုရမည်ကို ပြသဖြင့် ဘေဒနသံဝတ္တနိကံ- ဟူယူသော ဆရာတို့စကား မသင့်၊ ဘေဒနသံဝတ္တနိကံ - သာ အသင့်ဟု နိဿံသယမှတ်လေ၊ အနက်ကိုလည်း ဘေဒနသံဝတ္တနိကံ - ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဟုပေး၊ ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော- ဟူသော ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓ၏အနက်ကား သောတုဇနတို့ အဓိပ္ပာယ်ပေါက် ရုံ အဓိပ္ပာယ်တူသော။)

ပဋိနိဿဇ္ဇန္တဿ - စွန့်သောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိဘာဝတော၊ အာပတ်မသင့် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောတ္တိဘာဝေါ တဿ ဘိက္ခုနောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ဘိက္ခုနိ - ရဟန်းမိန်းမသည်၊ သံသံ - ကို၊ ကိဉ္ဇာပိ' န ဘိန္နတိ - အကယ်၍ ကား မဖျက်နိုင်၊ အပိ.စ ခေါ် - သော်လည်း၊ ဘိက္ခုနိ - သည်၊ ဘေဒါယ. ငှါ၊ ပရက္ကမတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သာဓာရဏပညတ္တိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ သံသံသိသေသံ - သို့၊ အာပဇ္ဇန္တဿ - အား၊ ဥတ္တိယာ - ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သင့်သော ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗျူဟိ - ကုန်သော၊ ကမ္မဝါစာဟိ - တို့ဖြင့်၊ ထုလ္လစ္စယာ - သင့်သော ထုလ္လစ္စဦး အာပတ် တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိပဿမ္ဘန္တိ - ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သမန္တဘာသနကမ္မေတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္တိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တဉ္စ ဒုက္ကဋ္ဌံ တေ ထုလ္လစ္စယာ ပဋိပဿမ္ဘန္တိတိ - ကား၊ ဥတ္တိပရိယောသာနေ - ဥတ်၏အဆုံး၌၊ ယဉ္စ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သို့လည်း၊ အာပဇ္ဇော - ရောက်၏၊ ဗျူဟိ-ကုန်သော၊

ကမ္မဝါစာဟိ - တို့ဖြင့်၊ ယေ စ ထုလ္လစ္စယေ - တို့သို့လည်း၊ အာပဇ္ဇော - န၊
တိဏ္ဍာပိ - သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တာ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ လိင်္ဂ
ပရိဝတ္တနေန - လိင်ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ အသာဓာရဏာပတ္တိယော -
မဆက်ဆံသော အာပတ်တို့သည်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိဝိယ-သို့၊ တထာ - တူ၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ-
ကုန်၏။

ပန - အတူးကို ဆိုဦးအံ့၊ အဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဥတ္တိပရိယောသာနေ-ဦး၊
လဇ္ဇိဓမ္မော - ရှက်တတ်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ သဘောတရားသည်၊ သစေ
ဩက္ကမတိ - အကယ်၍ သက်ဝင်လာငြားအံ့၊ သံဝရော - စောင့်စည်းခြင်းသည်၊
ဝါ - သတိ သံဝရ အစရှိသည်သည်၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ - အံ့၊ တံ - ထို သံသာ ကဲ့
ပြားအောင်အားထုတ်ခြင်း၊ ပဋိဘေဒနသံဝတ္တနိကကိုဆောက်တည်၍ တည်ခြင်းကို၊
သစေ နိဿဇ္ဇတိ - အံ့၊ ဝေသတိ - သော်၊ ဥတ္တိယာ - ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်-ကို၊ ဒေသေတော-
ပြောကြား၍၊ မုစ္စတိ-လွတ်၏၊ တံ - ကို၊ အထ န ပဋိနိဿဇ္ဇတိ - အံ့၊ ဘေဒါယ-
ငှါ၊ အထ ပရုက္ကမတိစေ အကယ်၍ အားထုတ်မြဲသာလျှင် အားထုတ်ငြားအံ့၊
ဘေဒနသံဝတ္တနိကံ - သော၊ အဓိကရဏံ - ကို၊ သမာဒါယ - ၍၊ ပဂ္ဂယျ - ၍၊
အထ တိဋ္ဌတိစ - အကယ်၍ တည်မြဲတိုင်းသာလျှင် တည်ငြားအံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊
ဥတ္တိဒုက္ကဋ် - သည်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ - ငြိမ်းအေး၏၊ ပဌမကမ္မဝါစာယ-ဦး၊ ထုလ္လစ္စယေ-
ဦး၊ ပတိဋ္ဌာတိ - တည်၏၊ ဣတရကမ္မဝါစာယမိ - ဦးလည်း၊ သေနယော - ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ အသမနုဘာသိယမာနဿ - ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် မဆိုမဆုံးမ
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ - ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့်မဆို မဆုံးမအပ်သော ရဟန်းသည်၊ အပဋိ
နိဿဇ္ဇန္တယပိ - မစွန့်သော်လည်း၊ သံသာဒိသေသေန - ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ မသင့်၊
တေန - ကြောင့်၊ အသမနုဘာသိယမာနဿစာတိအာဒိ သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊
အတ္ထိ - န၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသိံ သိက္ခာပဒေ - ဦး၊ ဒေဝဒတ္တော-
သည်၊ သမဂ္ဂဿ - စိတ်တူကိုယ်မျှညီညွတ်သော၊ သံသဿ - န၊ ဘေဒါယ - ငှါ၊
ပရုက္ကမိ - အားထုတ်ပြီ၊ တသိံ ဝတ္ထုသိံ - ကြောင့်၊ ပညတ္တံ - အပ်၏(ထည်)၊
ဣတိ - သို့၊ ပရိဝါရေ - ဦး၊ အာဂတတ္တာ-ကြောင့်၊ (တနည်း) ဒေဝဒတ္တော ပ
တသိံ ဝတ္ထုသိန္တိ - ဟူ၍၊ ပရိဝါရေ - ဦး၊ အာဂတတ္တာ - ကြောင့်၊ (တနည်း)

ဒေဝဒတ္တော ၂၀၊ တသ္မိံ ဝတ္ထုသိန္နိ - ဟူ၍၊ ဒေဝဒတ္တဿ - ၏၊ အာဒိကမ္ပိကဿ -
 အာဒိကမ္ပိက အဖြစ်၏်၊ ဝါ - သည်၊ ပရိဝါရေ - ဌ်၊ အာဂတတ္တာ - ကြောင့်၊
 ဒေဝဒတ္တော - သည်၊ အာဒိကမ္ပိကော - အာဒိကမ္ပိကတည်း၊ စ-ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
 သော ဒေဝဒတ္တော - ထို ဒေဝဒတ်သည်၊ သံဃဘေဒါယ - ငှါ၊ ပရက္ကမန္တော
 ယေဝ - အားထုတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ အပ္ပဋ္ဌိနိဿဇ္ဇန္တော - အယူကို
 မစွန့်သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်။

(ဤဝါကျအချို့ စာအုပ်များ၌ “ပရက္ကမန္တဿ နအပ္ပဋ္ဌိနိဿဇ္ဇန္တဿ” ဟု
 ရှိ၏၊ မသင့်၊ မည်)။

ဟိသစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ဒေဝဒတ္တော-သည် ၂၀၊
 အပ္ပဋ္ဌိနိဿဇ္ဇန္တော - သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ - က၊
 ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဟိယသ္မာ - ကြောင့်၊ တဿ ဒေဝဒတ္တဿ - အား၊ တံသမနုဘာ
 သနကမ္ပံ-ကို၊ န ကတံ - မပြုအပ်၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သော ဒေဝဒတ္တော -
 သည် ၂၀၊ အပ္ပဋ္ဌိနိဿဇ္ဇန္တော - သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
 ပရိဟာရေ - တည်း။

ကတံ - အဘယ်သို့ အဘယ်ပုံ၊ ဣဒံ ဒေဝဒတ္တဿ ကမ္မဿ အကရဏံ - ဤ
 ဒေဝဒတ်အား ကံကို မပြုခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိ - သို့၊
 စေပုစ္ဆေယျ - အကယ်၍ မေးဌားအံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊ ဝိသဇ္ဇေယျ - ထု၏၊
 ကိံဝိသဇ္ဇေယျ - သနည်း၊ သုတ္တတော - ပါဠိသမုတ် သုတ်ပုဒ်အာရုံအားဖြင့်၊ ဣဒံ
 ဒေဝဒတ္တဿ ကမ္မဿ အကရဏံ - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝိသဇ္ဇေယျ -
 ပြေဆိုထု၏။

တထာဟိ တတောဝေ - ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ (တနည်း) တထာ တံ ဝစနံ-
 ကို၊ ဟိ ဝိတ္တာရေဃာဒိ - အံ့၊ ဂစ္ဆမာဓိယပုဗ္ဗော - ရှေး၌ လင်းတကို သတ်
 သော အမျိုး၌ဖြစ်သော၊ အရိဋ္ဌော - အရိဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု - ဆည်း၊ ယာဝ
 တတိယံ - သုံးကြိမ် တိုင်တိုင်၊ သမနုဘာသနာယ - ဥတိကမ္ပဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမ
 ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ - ပါလျက်၊ န ပဋ္ဌိနိဿဇ္ဇိ - မစွန့်၊ တသ္မိံ ဝတ္ထုသိန္နိ - ကြောင့်၊
 (ပညတ္တံ - အပ်၏ - ထည့်)၊ ဣတိ - သို့၊ ပရိဝါရေ - ဌ်၊ အာဂတတ္တာ-ကြောင့်၊

အရိဋ္ဌဿ - အား၊ ကမ္မံ - ကို၊ ကတံ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ပညာယတိ ယထာ-
သကဲ့သို့၊ တထာ - တူ၊ ဒေဝဒတ္တဿ - အား၊ ကမ္မံ - ကို၊ ကတံ - အပ်၏၊ ဣတိ-
သို့၊ န ပညာယတိ - မထင်ရှား၊ အဿ ဒေဝဒတ္တဿ - အား၊ ကမ္မေန - သည်၊
ကတေန - သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ - ရာ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ကောစိ - တဦးတယောက်သည်၊
အတ္တနော - ၏၊ ရုစိမတ္တေန - အလိုမျိုးဖြင့်၊ အထာပိ ဝဒေယျ - အကယ်၍ မူလည်း
ပြောဆိုငြားအံ့၊ တထာပိ - သော်လည်း၊ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇနေ - အယူကို မစွန့်ခြင်း
ကြောင့်၊ အာဒိကမ္မိကဿ - ၏၊ အနာပတ္တိနာမ - မည်သည်၊ နတ္ထိ - ရှိ။

ဟိ သစ္စံ - ၏၊ ပညတ္တသိက္ခာပဒံ - ပညတ်အပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဝိတိက္က
မန္တဿ - ကျူးလွန်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဩဒိဿအနုညာတဘော - ရည်ညွှန်း၍ ခွင့်ပြု
အပ်သည်မှ၊ အညတြ - ကြည်၍၊ အနာပတ္တိနာမ - မည်သည်၊ န ဒိဿတိ - မထင်၊
အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒဿ - ၏၊ ပဒဘာဇနေ - ဌ်၊ အနာပတ္တိယံ - အနာပတ္တိဝါရဌ်၊
အာဒိကမ္မိကဿာတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - ဟူသော၊ ယံ ပဒံ - ကို၊ ပေါတ္ထကေသု-ပေတို့၌၊
လိခိတံ - ရေးသားအပ်၏၊ တံ ပဒံ - ကို၊ ပမာဒလိခိတံ - မှားသော အားဖြင့်
ရေးသားအပ်၏။

စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တဿ ပဒဿ - (လိုက်) ၏၊ ဝါ - ကို၊ ပမာဒလိခိတ
ဘာဝေါ - ကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗော - ဌ်စပ်)၊ တဿ အရိဋ္ဌဿ - ကို၊ (အာပတ္တိရော
ပနတော - ဌ်စပ်)၊ ပဌမံ - စွာ၊ အရိဋ္ဌော - အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု - ကို၊ စောဒေ
တဗ္ဗော - အပ်၏၊ စောဒေတွာ - ၍၊ သာရေဘဗ္ဗော - အပြစ်ကို အောက်မေ့စေ
အပ်၏၊ သာရေတွာ - ၍၊ အာပတ္တိံ - သို့၊ အာရောပေတဗ္ဗော - အပ်၏၊
ဣတိဝေံ - ဤသို့၊ ကမ္မက္ခန္ဓကေ - ဌ်၊ အာပတ္တိရောပနတော - အာပတ်သို့တင်ခြင်း
ကြောင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ဣဓ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ဌ်၊ ဘေဒါယ - ဝှါ၊ ပရက္ကမနေ - အားထုတ်
ခြင်းကြောင့်၊ အာဒိကမ္မိကဿ - သော၊ ဒေဝဒတ္တဿ - အား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
တံ ကမ္မံ - ကို၊ န ကတံ - အပ်၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ အဿ ဒေဝဒတ္တဿ-အား၊
အာပတ္တိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ န ဇေတက-မဖြစ်၊ ပန - ထိုသို့ပင် ဒေဝဒတ်
အား အာပတ်မသင့်ပါသော်လည်း၊ သိက္ခာပဒံ - ဤပဌမသံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်ကို၊
တံ ဒေဝဒတ္တံ - ကို၊ အာရဗ္ဗ - ၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပညတ္တံ - အပ်၏၊ ဣတိ

ကတွာ - ထို့ကြောင့်၊ (တနည်း) ဣတိ ဣဒံ သိက္ခာပဒဿ တံ ဒေဝဒတ္တံ အာရဗ္ဗ ပညာပနံ - ဤ သံသဘေဒသိက္ခာပုဒ်ကို ထိုဒေဝဒတ်ကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ပညတ်တော်မူခြင်းကို၊ ကဿဏံ-အကြောင်းကို(ထည့်)၊ ကတွာ-၍၊ အာဒိကမ္ပိကောတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တော - အပ်၏၊ အဿ ဒေဝဒတ္တဿ - ၏၊ ဝါ - သည်၊ အာပတ္တိယာ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ အဘာဝတော ယေဝ - ထိုသို့ မဖြစ်သည်၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ အဿ ဒေဝဒတ္တဿ - ၏၊ အနာပတ္တိ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ။

ပန - ထိုမှတပါး၊ (တနည်း) ပန - အနာပတ္တိဟူ၍သာမဟုတ် အာဒိကမ္ပိက ဟု ဆိုထိုက်ကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့၊ သာ သော အနာပတ္တိ - သည်၊ အသမနုဘာသိယမာနဿာတိ ဣမိနာ ဝစနေန - ဖြင့်သာလျှင်၊ ကိဉ္ဇာပိ သိဒ္ဓါ-အကယ်၍ ကား ပြီး၏ရှင်၊ ပန တထာပိ - သော်လည်း၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ကေဝလံ-အာဒိကမ္ပိကနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ သမနုဘာသနံ-ဥတ်ကမ္ပဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကို၊ န ကရောန္တိ - မပြုကုန်၊ သော ဘိက္ခု - ကို၊ အသမနုဘာသိယမာနောနာမ - မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ - အပ်၏၊ အာဒိကမ္ပိကော - ကို၊ သမနုဘာသိယမာနောနာမ - မည်၏ ဟူ၍၊ န ဝုစ္စတိ - မဆိုအပ်၊ အယဉ္ဇ ဒေဝဒတ္တော - သည်လည်း၊ အာဒိကမ္ပိကောယေဝ - သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ အာဒိကမ္ပိကဿာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဘေနာဝ ဥပါယန-ဖြင့်သာလျှင်၊ အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒံ - ကို၊ ဌပေတွာ ၍၊ သဗ္ဗသမနုဘာသနာသု- အလုံးစုံ ဥတ်ကမ္ပဝါ ဆိုဆုံးမရာတို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဝေဒိတဗျော - အပ်၏။

ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ - ၏၊ ကာယဝါစာ စိတ္တတော-ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာနတော - ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သမနုဘာသန သမုဋ္ဌာနံ - သမနုဘာသနသမုဋ္ဌာန်ရှိ၏၊ အဟံ - သည်၊ ပဋိနိဿဇ္ဇာမိ - စွန့်ပါအံ့၊ ဝါ - စွန့်ပါ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ကာယဝိကာရံ ဝါ - ကိုယ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝစိဘေဒဝါ-နှုတ်မြှောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အကရောန္တယေဝ-မပြုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော ပန - ရဟန်း၏ကား၊ အာပဇ္ဇနတော-အာပတ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အကိရိယံ - ရှိ၏၊ အဟံ - သည်၊

နပုဋိနိဿဇ္ဇာမိ - မစွန့်တော့အံ့၊ ဣတိ သညာယ - ဤသို့သော အမှတ် သညာ၏၊
 အဘာဝေန - မရှိသဖြင့်၊ မုစ္စနတော - အာပတ်မှလွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သညာဝိမောက္ခံ - ရှိ၏၊ အဟံ-သည်၊ န ပဋိနိဿဇ္ဇာယမိ - မစွန့်တော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊
 ဇာနနစိတ္တေနဝ - သိသောစိတ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊
 သစိတ္တကံ - ရှိ၏။

သံသဘေဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိဟာ - ပြီ။

၁၁ - ဘေဒါနဝတ္ထကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

တဿေဝါတိ - ကား၊ ဘေဒါယ - ငှါ၊ ပရက္ကမန္တဿေဝ - လုံ့လ ပြုသော
 ရဟန်း၏သာလျှင်။ ။ ခေါ်တိပုဒံ - သည်၊ နိပါတမတ္တံ - တည်း။ ။ ပနာတိ
 သဒ္ဓေါ - သည်၊ ဝိသေသေ - အထူးဟူသော အနက်၌၊ ပဝတ္တော - သော၊
 နိပါတော - နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ ဘိက္ခု - တို့ကို၊ သမဂ္ဂပိ -
 ညီညွတ်ကုန်သော်လည်း၊ ဝါ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခု - တို့ကို၊ ဝဂ္ဂေ - မညီမညွတ်သည်
 တို့ကို၊ အဝယဝဘူတေ - အစိတ်အစိတ်တို့ကို၊ ကရောတိ - ၏၊ ဘိန္ဒုတိ - ကွဲစေ
 တတ်၏၊ ဝါ - ခွဲဘတ်၏၊ တံ ကလဟကာရကဝစနံ - ယုံ့ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား အချင်း
 များသော ရဟန်းတို့၏စကားကို၊ ဣဒံ - ဤအရာ၌၊ ဝဂ္ဂန္တိ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊
 ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝဂ္ဂံ အသာမဂ္ဂိယဝစနံ ဝဒန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
 သည်၊ အာဟာ - ပြီ။

အသာမဂ္ဂိပက္ခေ - မညီညွတ်သောအဖို့အစ၌၊ ဘဝါ - ကုန်သည်တည်း၊ အသာ
 မဂ္ဂိယာ - ကုန်သည်၊ ကလဟကာရကာ - ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွား အချင်းများတတ်သော
 ရဟန်းတို့ကို၊ လဗ္ဘန္တိ - ရအပ်ကုန်၏၊ တေသံ အသာမဂ္ဂိယာနံ - တို့၏၊ ဝစနံ-
 တည်း၊ အသာမဂ္ဂိယဝစနံ - ဝကား၊ ဝါ - တနည်းကား၊ အသာမဂ္ဂိယပက္ခေ - ၌၊
 ဘဝံ - ဖြစ်သော၊ ဝစနံ - သည်၊ အသာမဂ္ဂိယာနံ - မည်၏၊ န ဟိ သံသော
 သံသယ ကမ္ပံ ကရောဘိတိ ဣဒံ ဝစနံ - ကို၊ နိဂ္ဂဟာရသေန - နှိပ်ခြင်း၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဝါ - နိဂ္ဂဟကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ - သော၊ ကမ္ပံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊
 သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ပန - စင်စစ်သော်ကား၊ (တနည်း) ပန သစ္စံ - ၏၊ ဥဗ္ဗာဟိကာဒိကမ္ပံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဗဟုနမ္ပိ - များစွာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ကာတုံ - ငှါ၊ ဝနုတိ ယေဝ - သာလျှင်တည်း၊ ဘူတဝါဒီ - ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ပြောတတ်သော ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မဝါဒီတိ ဓမ္မဝါဒီနာမ - မည်၏၊ ဝူပသမဝါဒီ - အေးငြိမ်းမှုကို ပြောတတ်သော ရဟန်းသည်၊ ဝိနယဝါဒီတိ ဝိနယဝါဒီ နာမ - မည်၏၊ ဇာနာတိ နာတိ ဧတ္ထာပိ ပါဌေ - ပါဌ်၌လည်း၊ ဆန္ဒဉ္စ ရုစိဉ္စာတိ ဣဒံ ပဒစတုက္ကံ - ဟူသော ဤပုဒ်တို့၏ လေးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာနေတွာ - ဆောင်၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဘေန - ကြောင့်၊ အမှာကံ ဆန္ဒဒီဒိ ဇာနာတိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဘာသတိတိ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပဒေ - ၌၊ နာတိ ဣဒံ ပဒံ - ကို၊ ဝိဘတ္တိ ဝိပရိနာမေန - ဝိဘတ်းဖောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ ယုဇ္ဇတိ - ယဉ်အပ်၏၊ ဘေန - ကြောင့်၊ ဧဝံ ကရောမာတိ အမှေဟိ သဒ္ဓိံ ဘာသတိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဧတန္တိ အာဒိနာ ဝစနေန - ဧတံဟူသော ဤသဗ္ဗနာမ သဒ္ဓါဖြင့်၊ တဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ ကမ္ပံ - ကို၊ ဝါ - ကမ္ပဟူသောပုဒ်ကို၊ ပစ္စာမဋ္ဌံ - ပြန်၍ သုံးသပ်အပ်၏၊ ဝါ - စွဲအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ယံ သော ကရောတိတိ အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါ ကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟ ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

သောတိ - ကား၊ သံသဘေဒါယ - ငှါ၊ ပရက္ကမန္တော - လုံ့လ ပြုသော ထိုရဟန်းသည်၊ သမတောယသ္မန္တာနန္တိ ဧတ္ထ ပါဌေ - ၌၊ စိတ္တန္တိ ဝစနံ - ကို၊ အဇ္ဈာဟရိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ အာယသ္မန္တာနံ စိတ္တန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဝုတ္တသဒိသာယေဝါတိ - ကား၊ ဧတ္ထ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ ယံ ဝစနံ - ကို၊ ပတ္တဗ္ဗံ - ဆိုအပ်၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ ဟေဋ္ဌာ - ၌၊ ဝါ - အောက်ဖြစ်သော၊ အညဘာဂိယ သိက္ခာပဒဋ္ဌကထာယ - အညဘာဂိယ သိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၏၊ ဝဏ္ဏနာယံ - အဖွင့်ဗျာချာ၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာ ဋီကာ၌၊ မယာ - သည်၊ ဝုတ္တမော - ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

ဘေဒါနုဝတ္တကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

၁၂-သုဗ္ဗဝသိက္ခာပဒဝတ္ထနာ

ကထာ ဘိက္ခုနော - ကာ၊၊ ဝုက္ခေန - ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗော - ပြောဆို
 အပ်သော၊ အနုသာသိတံ - ကျိုးကြောင်းပြသ တုံးမခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေ
 ယော - မစွမ်းနိုင်သော၊ သဘာဝေါ - သည်၊ အတ္တိ - ငါ၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊
 သောဘိက္ခု - သည်၊ ဝုဗ္ဗဇောတိကော - မည်၏၊ ဝိလောမဘာဂီ - ဆန့်ကျင်ဘက်
 ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ လဗ္ဘတိ - ရအပ်၏၊ ဣတ္ထံ အသက္ကုဏေယောတိ - ကား၊
 ကိသ္ဗိဉ္ဇိဝစနေ - တင့်တနွန်းသောကောင်းကို၊ ဝုဗ္ဗမာနေ - ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 အသဟနတော - သည်းပင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သြဝစိတံ - ဆုံးမခြင်းငှါ၊
 အသက္ကုဏေယော - သော၊ ယော ပါတိမောက္ခော - ကို၊ ဥဒ္ဓိသိယတိ - ရွတ်ဆို
 အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သော ပါတိမောက္ခော - သည်၊ ဥဒ္ဓေသော -
 မည်၏၊ ပါတိမောက္ခော - ကို၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏၊ တသ္မိ ဥဒ္ဓေသေ - နှ့်၊ ပရိယာ
 ပနာ - ပရိသာပနာ - ထက်ဝန်းကျင်မှ ထွက်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ အဇ္ဈာ
 ဂတော - အတွင်းဝင်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓေသပရိယာပနာ - မည်ကုန်၏၊
 ဥဒ္ဓေသပရိယာပနေသု - ကုန်သော၊ တေသု သိက္ခာပဒေသု - တို့၌။ ။ တေန -
 ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓေသေတိကာမိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္တိ - ငါ၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊
 သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ကထာ - ထိုသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ (တနည်း) ပါတိမောက္ခော - နှ့်၊ ပရိယာပနာ -
 ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓေသပရိယာပနာ - မည်ကုန်သည်၊ ယမိ သိယံ -
 ကုန်ခြားဘဲ၊ ကထာ - ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာနေဝ - သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
 သိက္ခာပဒါနိ - တို့သည်၊ ကထံ - အဘယ်သို့၊ ပါတိမောက္ခောဥဒ္ဓေသပရိယာပနာနိ -
 မည်ကုန်သည်၊ သိယံ - ကုန်ဆုံးနည်း၊ ဣတိပုဂ္ဂဘာဝတော - ကြောင့်၊ ယထာ
 သိယာ အာပတ္တိ သော အာဝိကဓယောတိ ငဝံ သင်္ဂဟိတတ္ထာတိ - ဟူ၍၊
 သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ယထာ သိယာ အာပတ္တိတိ ဣဒံနာ ဝစနေန -
 ပြင့်၊ သဗ္ဗာပိ - လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ ဝါ - တို့ကို၊ နိဝါ
 ဒုဒ္ဓေသေ - နှ့်၊ သင်္ဂဟိတာဒဝ - ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်သလည်း၊ ဟောန္တိ -
 ကုန်၏၊ သိက္ခာပဒေသုတိပဒဿ - ငါ၊ အဓိသိလသိက္ခာယ - အဓိသိလ သိက္ခာကို၊
 အဓိဂမ္ပပါယဘူတေသု - ရခြင်း သိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဝိနယညတ္တိသု - တို့၌၊ ဣတိ အတ္ထော - ကို၊ ငဝစိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) ပန ယသ္မာ+ကြောင့်၊ သော အတ္ထော-
ကို၊ ဝါ - သည်၊ ပါကဋ္ဌောယေဝ သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ အဋ္ဌ
ကထာယံ - ကင်္ခါဋီတရဖိအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ န ဝုတ္တော -
အပ်၊ ပဉ္စဟိ သဟဓမ္မိကေဟိတိ - ကား၊ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ သာမဏေရ
သာမဏေရိ သိက္ခမာနာဟိ - ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ သာမဏေထီး၊
သာမဏေမ၊ သိက္ခမာန်မတို့သည်။

သိက္ခိတဗ္ဗတ္တာတိ - ကား၊ လဗ္ဘမာနဝသေန - ရအပ် ရထိုက်သည်၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ သိက္ခိတဗ္ဗတ္တာ - ကျင့်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ။တထာဟိ-
လဗ္ဘမာနဝသေန ဟူသော ထိုစကား ဝိသေသန မှန်လှပါပေ၏၊ တေဟိ ပဉ္စဟိ
သဟဓမ္မိကေဟိ - တို့သည်၊ ယထာသကံသိက္ခာ (မဇ္ဈေနိဂ္ဂဟိတိမကျေ - ဟုမှတ်)-
အကြင် အကြင် မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော သိက္ခာကို၊ သိက္ခိယတိ - အပ်၏၊ သဗ္ဗာ-
သော၊ သိက္ခာ - ကို၊ န သိက္ခိယံတိ - မကျင့်အပ်၊ ဗုဒ္ဓပညတ္တေနာတိပဒဿ-၏၊
ဗုဒ္ဓေန - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထင်္ဂိတေန - ထားတော်မူအပ်သော၊ ဝိဘိတေန-
စီရင်ဖန်တီးတော်မူအပ်သော၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ဤသို့သော အနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော - သိအပ်၏။

အထဝါ - တနည်းသော်ကား၊ ဧတ္ထ တေသ္မိ* ပါဠိ - ဤ သဟဓမ္မိကေန
အစရှိသောပါဌ်၌၊ သဟဓမ္မိကေန သကာရဏေန - အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော
တရားဖြင့်၊ ဝါ - အကျိုးတရားဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော - ဆိုအပ်လျက် (အကျိုးသင့်
အကြောင်းသင့်)၊ ဣတိဇံ - ဤသို့၊ အတ္ထော - ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - မှတ်အပ်၏၊
ဝစနာယာတိ ဣဒံ ပဒံ - သည်၊ နိဿက္ကေ - ပဉ္စမိအနက်၌၊ သမ္ပဒါနဝစနံ - သမ္ပ
ဒါန်စုစ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တတော မမ ဝစနတောတိ-ဟူ၍၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဒုဗ္ဗသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

၁၃-ကုလဒုသကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

နဂရဿပိ - မြို့ကိုလည်း၊ ဝါ - ၏လည်း၊ ဝါ - သည်လည်း၊ ဂါမဝိသေ
သတ္တာ - ရွာအထူး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ဌ၊ ဂါမဂ္ဂဟ
ဏေနေဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ နဂရမ္ပိ - ကိုလည်း၊ ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊
ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ နဂရမ္ပိ ဂါမေ အန္တောဂမမေဝါတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာ
ရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဝါ - တနည်းကား၊ အနုတ္တဝိကပ္ပတ္တေန - မဆိုအပ်
သည်ကို အထူးကြံခြင်းအနက်ရှိသော (အဝုတ္တသမုစ္စည်းဟူလို)၊ ဝါသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊
နဂရဿ (ထည့်) - ကို၊ ဂဟဏံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊
ဧဝံ - သို့၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

စ - ဂါမ, နိဂမ, နဂရတို့၏အထူးကို ဖော်ပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ဂါမ
နိဂမနဂရေသု - တို့တွင်၊ အပါကာရပရိက္ခေပေါ - တံတိုင်း (မြို့ရိုး) အကာအရံ
မရှိသော၊ သာပဏော - အိမ်ဈေးရှိသောရွာသည်၊ နိဂမော - မည်၏၊ သပါကာရာ
ပဏံ - တံတိုင်းလည်းရှိ အိမ်ဈေးလည်းရှိသော ရွာသည်၊ နဂရံ - မည်၏၊ တံ တံ
ဝိပရိတော - ထိုနိဂမ ထိုနဂရတို့မှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအရပ်သည်၊ ဂါမော -
မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ တိဏ္ဍံ - ကုန်သော၊ ဣမေသံ ဂါမနိဂမနဂရေနံ - တို့၏၊
ဝိသေသော - ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏၊ ကုလာနိ ဒုသေတိတိ - ကား၊ ခတ္တိယ
ဗြာဟ္မဏဝေဿသုဒ္ဓဝသေန - မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၊ ကုန်သည်မျိုး၊ သူဆင်းရဲမျိုး
တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရိ - ကုန်သော၊ ကုလာနိ - တို့ကို၊ ဝိကာရံ - ဖောက်
ပြန်ခြင်းသို့၊ အာပါဒေတိ - ရောက်စေတတ်၏။

စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကုလာနိ - တို့ကို၊ ဒုသေန္တော - ဖျက်ဆီးသည်ရှိသော်၊
အသုစိကဒ္ဓမာဒီဟိ - မစင်မကြယ် ရွံဖွယ်လိလိဖြစ်သော ရွံ့ညွန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ န
ဒုသေတိ - ဖျက်ဆီးသည်ကားမဟုတ်၊ အထခေါ - အဟုတ်သော်ကား၊ အတ္တနော -
၏၊ ဒုပ္ပဋိပတ္တိယာ - မကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ တေသံ ကုလာနံ - တို့၏၊
ပသာဒံ - ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဝိနာသေတိ - ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဝါ - ပျက်စေတတ်၏၊
တေန - ကြောင့်၊ ပုပ္ဖဒါနာဒီဟိတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝါကျေ - ဌ၊ (တနည်း) တတ္ထ တေသု ပုပ္ဖဒါနာဒိသု -
 တို့တွင်၊ ဟရိတွာ ဝါ - ကိုယ်တိုင်ဆောင်ယူ၍လည်းကောင်း၊ ဟရာပေတွာ ဝါ -
 တပါးသောသူကို ဆောင်ယူစေ၍လည်းကောင်း၊ ပက္ခောသိတွာ ဝါ - ကိုယ်တိုင်
 ခေါ်၍လည်းကောင်း၊ ပက္ခောသိပေတွာ ဝါ - စေ၍လည်းကောင်း၊ သယံ ဝါ -
 ကိုယ်တိုင်လည်းကောင်း၊ ဥပပတနံ-ရှေးရှုမှန်မှောက်ကပ်ရောက်လာသူတို့တွင်၊
 ယဿကဿစိ - အား၊ ဝါ - ကို၊ အတ္တနော - ၏၊ သန္တကဿ-ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 ပုပ္ဖဿ - ပန်းကို၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ - အမျိုးကိုချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒါနံ-
 ပေးခြင်းသည်၊ ပုပ္ဖဒါနံ - မည်၏၊ ယေသံ ဖလဒါနာဒိနံ - တို့အား၊ တံ ပုပ္ဖ
 ဒါနံ - သော၊ အာဒိ-အစသည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တေ
 ဖလဒါနာဒယော-တို့သည်၊ ပုပ္ဖဒါနာဒယော - တို့မည်ကုန်၏၊ တေဟိ ပုပ္ဖဒါနာ
 ဒိဟိ - တို့ဖြင့်။

အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ဖလဒါနစုဏ္ဏမတ္တိကာဒန္တကဋ္ဌဝေဠုဝဇ္ဇိကာဇဿပေသနိ
 ကာနံ - သစ်သီးပေးခြင်း၊ ကသယံမုန့်ပေးခြင်း၊ မြေညက်ပေးခြင်း၊ တံပူပေးခြင်း၊
 ဝါးပေးခြင်း၊ ဆေးကုဆေးပေးခြင်း၊ သလုံးမြင်းခေါင်းဖြင့် အစေအပါးခံခြင်း
 တို့ကို၊ ဂဟဏံ - ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သဒ္ဓံ ဝိနာသေန္တောတိ - ကား၊
 တထာ - ထိုကဲ့သို့ ပန်းပေးခြင်း အစရှိသောအမှုကို၊ အကရောန္တေသု - မပြုကုန်
 သော၊ အညေသု- ပုပ္ဖဒါနအမှုပြုသော ရဟန်းတို့မှ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုသု-
 တို့၌၊ ပဿာဒံ-ကြည်ညိုခြင်းကို၊ အဒဿနံ-မမြင်ခြင်းသို့၊ ဂမေန္တော-ရောက်စေလျက်။

စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ပုပ္ဖဒါနာဒိဟိ - ပန်းပေးခြင်း အစရှိကုန်သော၊ တေဟိ
 ကတသင်္ဂဟေဟိ - ထိုပြုအပ်သော ချီးမြှောက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ တထာ - ကို၊ အကရော
 န္တေ - ကုန်သော၊ အညေ - ကုန်သော၊ ပေသလေ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခု - တို့ကို၊
 တေ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဣဿန္တိ-ပြုစုကုန်၏၊ န အလ္လိယန္တိ - မကပ်ကုန်၊ ဣတိ
 တသ္မာ - ကြောင့်၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ တေသံ မနုဿာနံ - တို့၏၊ ပုဿာဒံ -
 ကို၊ ဝိနာသေတိနာမ - မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ - အပ်၏။

(ဤကား ပါဠိရှိတိုင်း အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အဋ္ဌကထာဆရာ
 ၏ ဝါကျရေးထုံးကား မကျ၊ ရေးထုံးအတိုင်း ပါဠိနေဟန်ကား “ပုပ္ဖ
 ဒါနာဒိဟိ စ တေ ကတသင်္ဂဟာ အညေ ပေသလေ တထာ အကရောန္တေ

မနုဿာ ဣဿန္တိ န အလ္လိယန္တိတိ သော တေသံ ပသာဒံ ဝိနာသေတိ
နာမာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ” ဟူသည်တည်း။ ထိုသို့ပါဠိရှိမှသာ ပုပ္ဖဟိစ ဗလေဟိစ
ကုလာနိ သင်္ဂဏန္တာ - အစရှိသော ပါရာဇိကဏ် စကားနှင့် ညီပါမည်။
သစ်ဆိမ့်ယောဇနာမှာလည်း ဝါကျတူရှိ၏။ မနုဿာ၌ တေ - မပါသည်
သာ ထူးသည်။ ပါရာဇိကဏ် သာရတ္ထတို့၌ ၎င်းဝါကျ မရှိ။

ပါပကာ သမာစာရာတိ- ကား၊ ဗုံဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌတ္တာ - မြတ်စွာဘုရားသည် စက်
ဆုပ်တော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လာမကာ- ယုတ်ညံ့ကုန်သော၊ သမာစာရာ-
တို့ကို၊ ပန - တပါး၊ တေ ပါပကာ သမာစာရာ - တို့ကို၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊
ကုလသင်္ဂဟတ္ထံ - ၎င်း၊ မာလာဝစ္ဆာရောပနာဒယော - ပန်းပင်ငယ် စိုက်ပျိုးခြင်း
အစရှိသည်တို့ဟူ၍၊ ဣဓ ဣမသ္မိ အဓိကာရေ - ၌၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊
အဓိပ္ပေတာ - အပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ မာလာဝစ္ဆာရောပနာဒယောတိ-
၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့- (တနည်း) ပန - ထိုသို့ပင် မာလာဝစ္ဆာရောပနာဒိကို
ပါပကသမာစာရာဟု ဆိုအပ်သော်လည်း၊ အာရာမာဒိနံ - တို့၏၊ အတ္ထာယ - ၎င်း၊
ကပ္ပိယဝေါဟာရာဒိဟိ-တို့ဖြင့်၊ ရောပနာဒိကံ - မာလာဝစ္ဆာ အစရှိသည်ကို စိုက်ပျိုး
ခြင်းအစရှိသည်သည်၊ ဝနုတိ - ၏၊ တတ္ထ တသ္မိ ဝစနေ - ထိုမာလာဝစ္ဆာရော
ပနာဒယော အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ဝါ - ထို မာလာဝစ္ဆာ ရောပေန္တိပိ အစရှိ
သော စကားရပ်၌၊ မာလာဝစ္ဆန္တိ - ကား၊ တရုဏပုပ္ဖရုက္ခံ - နုပျိုသော
ပန်းပင်ကို၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ တရုဏကာ - ကုန်သော၊ ပုပ္ဖရုက္ခာပိ - တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပုပ္ဖဝစ္ဆာပိ - ပန်းချုံပန်းရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မာလာဝစ္ဆာတွေဝ-တို့
ဟူကုန်၍သာလျှင်၊ ဝုစ္ဆန္တိ - အပ်ကုန်၏။

တဿ မာလာဝစ္ဆဿ - ကို၊ ရောပနံ - စိုက်ပျိုးခြင်းတည်း၊ မာလာဝစ္ဆရော
ပနံ - ခြင်း၊ ယေသံ ရောပါပနာဒိနံ - တို့အား၊ တံ မာလာဝစ္ဆရောပနံ - ဟု ဆို
အပ်သော၊ အာဒိ- သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တေ ရောပါပနာ
ဒယော - ထိုစိုက်ပျိုးစေခြင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ မာလာဝစ္ဆရောပါပနာဒယော-
မည်ကုန်၏၊ စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိ ပုဒေ - ၌၊ အာဒိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊

ရောပါပန သိဉန သိဉ္ဇာပန သြစိနန သြစိနာပန ဂန္ဓန ဂန္ဓာပနာနံ . စိက်ပျိုး
စေခြင်း၊ ကိုယာဝိုင်ရေသွင်းခြင်း၊ သူတပါးကိုသွင်းစေခြင်း၊ ကိုယ်ဝိုင်သွတ်ခူး
ခြင်း၊ တပါးသောသူကို ဆွတ်ခူးစေခြင်း၊ ကိုယ်ဝိုင်သိကုံးခြင်း၊ တပါးသော
သူကို သိကုံးစေခြင်းတို့ကို၊ ဂဟဏံ . သည်၊ ဟောဝိ . ၏။

မာတိကာယံ - ဌ်၊ အတ္ထော . ကို၊ မယာ . သည်၊ ဝုစ္စတေ . အပ်၏၊ ဒိဿန္တိပံ-
ကား၊ ယေ ပုဂ္ဂလာ . တို့သည်၊ ပစ္စက္ခတော . ဖျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ပဿန္တိ-
ကုန်၏၊ တေဟိ ပုဂ္ဂလေဟိ . တို့သည်၊ ဒိဿန္တိ - မြင်အပ်ကုန်၏၊ သုယုန္တိတိ -
ကား၊ ယေ ပုဂ္ဂလာ . တို့သည်၊ ပရတော . တပါးသော သူအလံ၊ သုဏန္တိ-
တတ်ကုန်၏၊ တေဟိ ပုဂ္ဂလေဟိ . တို့သည်၊ သောဘန္ဓါရဝသေန - အားဖြင့်၊
သုတွာ . ဌ်၊ ဥပဓာရိယန္တိသဒ္ဓါရုံသို့ကပ်၍ မှတ်အပ်ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဒုဉ္စာနိတိ-
ကား၊ ဒုဿိတာနိ . ဖျက်သီးအပ်ကုန်သော။ ။ အလန္တေ ဣဓ ဝါသေနာတိ -
ကား၊ တဝ - ၏၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ အာဝါသေ - ဤကျောင်း၌၊ ဝါသေန - နေ
ခြင်းဖြင့်၊ အလံ - မသင့်၊ ဝါ . အကျိုးမရှိ၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ အာဝါသေ - ၌၊
တဝ - ၏၊ ဝါသော - နေခြင်းသည်၊ မာ ဟောတု - မပြစ်ပါစေသတည်း၊
ဣတိအယံ - ကား၊ အတ္ထော - အလန္တေ ဣဓ ဝါသေန ဟူသော ပါဌ်၏
အနက်တည်း။

ဟိသဒ္ဓံ - မှန်၏၊ (တနည်) ကသွာ-ကြောင့်၊ အလန္တေ ဣဓ ဝါသေနာဟိ
ပဒယ - ၏၊ တဝ ဣဓ ဝါသေန အလံ မာ ဣဓ တဝ ဝါသော
ဟောတူတိ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော . အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
ပုစ္ဆာ . တည်း၊ ဟိယသွာ - ကြောင့်၊ ဣဓ ပါဌေ - ၌၊ အလံသဒ္ဓေါ - သည်၊
ဝါရဏတ္ထော . တားမြစ်ခြင်း ပဋိသေခအနက်ရှိ၏၊ တသွာ . ကြောင့်၊ အလန္တေ
ဣဓ ဝါသေနာဟိပဒယ - ၏၊ တဝ ဣဓ ဝါသေန အလံ၊ မာ ဣဓ တဝ ဝါသော
ဟောတူတိ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော . အပ်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပိရံ
ဟာဓော . တည်း။

ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မကဒတာတိ - ကား၊ စောပေတွာ . စောပုပ္ဖိဗ္ဗိယသေတော-
အပြစ်ကို အောက်နေပြောပြီး၊ အာပတ္တိံ - သို့၊ အာရောပေတွာ - ၍၊ သုဏာတု
မေ အန္တေ သံသေ၊ ဣပေ အာသင်္ဂပုပ္ဖကမ္မာဒိအာဒိနာ . အစရှိသော၊

နယေန - ဖြင့်၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တာယ - သော၊ ဥက္ကိ
စတုတ္ထကမ္မဝါစာယ - ဖြင့်၊ ကတပဗ္ဗာဇနီယကမ္မော - ပြုအပ်ပြီးသောပဗ္ဗာဇနီယကံ
ရှိသော၊ ဝါ - ပဗ္ဗာဇနီယကံကို ပြုပြီးသော၊ ဘိက္ခု - ကို (ထည့်)။ «ယသ္မိံ စ
ဝိဟာရေ ဝသတိတိက္ကမိနာ ဝစနေန - ဖြင့်၊ ဂါမတော - ရွာမှ၊ ဗဟိ-အပ၌၊
ဝိဟာရံ - တည်ရှိသော ကျောင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ။

နေဝ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ပ၊ ဝသိတုံ လဘတိတိ - ကား၊ ဂါမော ဝါ-သည်
လည်းကောင်း၊ နိဂမောဝါ - နိဂုံးသည်လည်းကောင်း၊ ဒွါဒသယောဇနပရမော-
တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ သစေပိ ဟောတိ - အံ၊ ဝိဟာရော စ-
သည်လည်း၊ တိယောဇနပရမော - သုံးယူဇနာ အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ သစေပိ
ဟောတိ - အံ၊ ဝေဟောန္တေပိ - သော်လည်း၊ တသ္မိံ ဂါမေ ဝါ - ၌လည်း
ကောင်း၊ တသ္မိံ နိဂမေ ဝါ - ၌ လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဏာယ - ငှါ၊ စရိတုံ - ငှါ၊
နေဝလဘတိ - သာလျှင်တည်း၊ တသ္မိံ (လိုက်) ဝိဟာရေ - ၌၊ ဝသိတုံ - ငှါ၊ န
လဘတိ - သာလျှင်တည်း၊ တသ္မိံ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝသန္တေန - နေသဖြင့်၊ ဝါ-
နေလျက်၊ တသ္မိံ ဂါမေ-၌၊ ပိဏ္ဏာယ-ငှါ၊ န စရိတဗ္ဗံ - အပ်။

ပန - အနွယ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သာမန္တဝိဟာရေ - အနီး ဖြစ်သော ကျောင်း၌၊
ဝသန္တေန - သဖြင့်၊ ဝါ - နေလျက်၊ သာမန္တဂါမေ - အနီး ဖြစ်သော ရွာ၌၊
စရိဟံ - ဆွမ်းအကျိုးငှါ လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ - ၏၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ အာပတ္တိ
ယောတိ - ကား၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထံ-အမျိုးတို့ကိုချီးမြှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ အတ္တ
နော - ၏၊ သန္တကဒါနေ - ဥစ္စာကို ပေးရာ၌၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ - သည်၊
ဟောတိ - ၏၊ ဣဿရဝတာယ-အစိုးရခြင်းရှိသောသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သံဃသန္တက
ဒါနေ - သံသိကကို ပေးရာ၌၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ထုလ္လစ္စယံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊
ပဿယဒါနေ - နိုင်ထက် စီးနင်း ပေးရာ၌၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ပါရာဇိကံ - သည်၊
ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဣမာ အာပတ္တိယော - ဝို့သို့။

မာတိကာယံ - ပါတိမောက်၌၊ ပက္ကမတာယသ္မာတိဝစနံ - ကို၊ ပဗ္ဗာဇနီယ
ကမ္မကတဿ - ပဗ္ဗာဇနီယကံ အပြုခံရသော ရဟန်း၏၊ ဝတ္ထဝသေန - ကျင့်ဝတ်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦး
အံ့၊ အာဒိမိ - အစရှေးဦး၌၊ ပက္ကမတာယသ္မာတိဝစနံ - ကို၊ ပဗ္ဗာဇနီယ ကမ္မ

ဝသေန - ပြုထိုက်သော ပဗ္ဗာဇနိယကံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-ဟောအပ်၏ဟူ၍၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏၊ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေတိ - ကံး၊ အဿဇိဉ္ဇေဝ - အဿဇိ အမည်
ရှိသော ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပုနဗ္ဗသုကဉ္ဇ - ကိုလည်းကောင်း၊ တေရသမ
သိက္ခာပဒံ - သည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီ။

သံဃာဒိဓေသသ နိဂမနဝတ္ထနာ

ပထမာပတ္တိကာတိ ဣတ္ထ တေသ္မိံ* ပဒေ - ဌံ၊ အဝယဝေန - ကိုးပါးသော
အာပတ်တို့၏ ဥပါဒ်ဟုဆိုအပ်သော အစိတ်အစိတ်အားဖြင့်၊ ဝိဂ္ဂဟော - သည်၊
ဟောတိ - ၏၊ သမုဒါယော - ခဏတ္တယသမဓိအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ သမာ
သတ္ထော - သမာသန်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ (တနည်း) ပထမာပတ္တိကာတိ ဣတ္ထ
ပဒေ-ဌံ၊ အဝယဝေန - ဖြင့်၊ ဝိဂ္ဂဟော - ကို၊ ကတောပိ(ထည့်) - အပ်သော်
လည်း၊ သမုဒါယော - သော၊ သမာသတ္ထော - ကို၊ လတ္တတိ-အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-
ကြောင့်၊ ပထမံ အာပတ္တိဇေတေသန္တိ ပထမာပတ္တိကာတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဝီတိက္ကမနက္ခဏေယေဝါတိ-ကံး၊ ဝတ္ထုဝီတိက္ကမနက္ခဏေယေဝ - ဝတ္ထုကို
လွန်ကျူးရာ ခဏ၌သာလျှင်၊ ဝေကာရေန - ဝေဟူသော အက္ခရာဖြင့်၊ ဝါ-
ဝေဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊ သမနုဘာသနကမ္မက္ခဏံ - ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမ၍
ကံပြုရာ ခဏကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ - ပယ်တော်မူ၏၊ အဟဿ-
နေ၏၊ ယတ္တကော ပရိစ္ဆေဒေါ - အပိုင်းအခြားတည်း၊ ယာဝတိဟံ - အခြား၊
တေန - ကြောင့်၊ ယတ္တကာနိ အဟာနိတိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော- သည်၊ အာဟ-ပြီ၊
စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ အဟာနိတိပဒဿ - ၏၊ ဒိဝသာနိတိ အတ္ထော - ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ဝတ္ထုဝသေနဝါတိ - ကံး၊ အသုစိ မောစနာဒိ ဝီတိက္ကမ မတ္တဝသေန ဝါ-
သိုက်လွတ်ခြင်း အစရှိသော ကျူးလွန် ကျော်နင်းကာမျှ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်း။ ။ ဣဒန္တိ - ကံး၊ ဣဒံ ဝီတိက္ကမံ - ဤ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ ။
နာမမတ္တဝသေနဝါ အယံ ဣတ္ထန္နာမာ အာပတ္တိတိ-ကံး၊ အယံ-ဤအာပတ်သည်၊
သံဃာဒိဓေသောနာမ - သော၊ အာပတ္တိ - တည်း၊ ဣတိဓံ - သို့၊ ဝတ္ထု - ကို၊

ဝိနာ - ကြည်၍၊ နာမဝသေန ဝါ - အမည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ။စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပါဠေ - ဤ နာမ မတ္တဝသေန ဝါ အစရှိသောပါဠိ၌၊ မတ္တသဒ္ဓေန - တည်သော မတ္တသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝတ္ထု - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ - ၏။

ပန - ယုတ္တပါဠိမှ တပါး၊ အယုတ္တပါဠိကို ဆိုဦးအံ့၊ ပေါတ္ထကေသု - တို့တွင်၊ ကတ္ထစိ ပေါတ္ထကေ၊ အချို့သော ပေ၌၊ နာမဂေါတ္တဝသေနဝါတိ - ဟူ၍၊ လိခန္တိ - ရေးကုန်၏၊ တံ ဝစနံ - သည်၊ န သုန္နရံ - မကောင်း၊ ကသွာ-ကြောင့်၊ တံ ဝစနံ - သည်၊ န သုန္နရံ - မကောင်းသနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း၊ အယံ ဣတ္ထန္နာမာ အာပတ္တိတိ - ၍၊ ဝါ - အယံ ဣတ္ထန္နာမာ အာပတ္တိဟူသော စကား၏၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တတ္တာ - သင်္ဂဟကာရသည် ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ ဝစနံ - သည်၊ န သုန္နရံ - မကောင်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော- တည်း။

ဣဒါနိ နံ ကဿပိ န အာရောစေဿာမိတိ - ဟူ၍၊ သမ္ဗန္ဓော - ကို၊ ကာတဗ္ဗော - အပ်၏၊ (ယခုအခါ အချို့အဋ္ဌကထာစာအုပ်ဝယ် “န ဒါနိ နံ” ဟု ရှိ၏၊ အဓိပ္ပာယ်ကား တူပါသည်)။ ခရံ နိက္ခိပိတွာတိ - ကား၊ အာရောစနေ-ပြော ဆိုခြင်း၌၊ ဥဿာဟံ - အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဌပေတွာ - ၍။ ။ကေဝလံ- အာပတ္တိ သညာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ ဝတ္ထုနာမ ဝသေနဝ-အားဖြင့်သာလျှင်၊ အာပတ္တိသည်- အာပတ်ဟု အမှတ်သညာရှိသည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ ဆာဒေန္တဿော- ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်း၏သာလျှင်၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဆန္နာ - ဖုံးလွှမ်းသည်၊ န ဟောတိ- ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး၊ (လွှမ်းစပ်)။

အထခေါ - ကား၊ ယောပိ ဘိက္ခု - သည်လည်း၊ ဧဝံ - ဤသို့ ဝတ္ထုနာမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဇာနန္တော - မသိသည်၊ ဟုတွာ (ထည့်) - ၍၊ ကေဝလံ - သက်သက်၊ အဟံ - သည်၊ အာပတ္တိ - ကို၊ ဆာဒေမိ - အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ အာပတ္တိ သညာယ - အာပတ်ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်၊ ဆာဒေတိ - အံ့။ တဿပိ ဘိက္ခုနော-၏လည်း၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဆန္နာ- ဖုံးလွှမ်းအပ်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ (တနည်း) ဧဝံ-ဤသို့ ဝတ္ထုနာမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဇာနန္တဿ - ၍၊ ကေဝလံ - သက်၊ အာပတ္တိ - ကို၊ ဆာဒေမိ - အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ အာပတ္တိ သညာယ - ဖြင့်၊ ဆာဒေန္တဿ - သော၊ တဿပိ ဘိက္ခုနော - ၏ လည်း။

အာပတ္တိ - သည်၊ ဆန္ဒာ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ - အပ်၏။

(အသက်ပါ ဝါကျ၌ အလိုက်ခံလျက် တနည်း ယောဇနာခြင်းကား-
“န ကေဝလံ ဝတ္ထုနာမဝသေနေဝ အာပတ္တိသညံ ဟုတွာ ဆာဒေန္တဿ”
ဟု အရပ်ရပ် ကံခါဋီကာလာစကား သင့်-မသင့် ချင့်နိုင်အောင် ဖြစ်
သည်၊ အာပတ္တိသညံ ဆာဒေန္တဿ - အရတူ ပုဒ်နှစ်ပါး ဟုတွာ ခြားရုံ
နဲ့ ဝိဘတ်ပြားသည်ဟု ဆိုရမှာကလည်း ခက်ဘိတောင်း၊ အကြောင်း
ကြောင်း ထောက်ထား၍ ပညာရှိများသာ ဆုံးဖြတ်ကြပါကုန်။)

ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထံ တေသံ သံဃာဒိသေသာပတ္တိယံ - ၌၊ ယော
ဘိက္ခု (တည့်) - သည်၊ အနာပတ္တိသညံ ဝါ - အာပတ်မဟုတ်ဟု အမှတ်သညာ
ရှိသည်လည်းကောင်း (ဟောတိ - ဟုရှိ၏၊ အပိသာမှတ်)၊ အညာပတ္တိက္ခန္ဓသညံ
ဝါ - တပါးသောအာပတ်အရဟု အမှတ်သညာရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဝေမဘိ
ကော ဝါ - ယုံမှားရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ - ၍၊ အဟံ - သည်၊ ဒါနိ - ၌၊
နံ - ထိုအာပတ်ကို၊ ကဿဝိ - အား၊ န အာရောဓေဿာပိ - အံ့၊ ဣတိဝေ-သို့၊
ဆာဒေတုကာမောဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဓုရံ - ကို၊ နိက္ခိပိတွာ - ၍၊
အရုဏံ - အရုဏ်ကို၊ ဥဋ္ဌာပေတိ - တက်စေခြားအံ့၊ အနာပတ္တိသညံနော ဝါ -
သည် လည်းကောင်း၊ အညာပတ္တိက္ခန္ဓသညံနော ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊
ဝေမတိကဿဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ သတော - ဖြစ်လျက်။

(ဤသို့သာ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ လာရှိ၏။ ဒေဝဘူတဿ
မေ သတော - ထောက်၊ သို့ဖြစ်၍ ဟုတွာအစား သတော - ဟု ထည့်
လိုက ထည့်ရာ၏၊ မထည့်ပဲ အနက်ဆွဲဆောင်၍ ဝေမတိကဿ ယုံမှားရှိ
သည်ဖြစ်၍။ ဝါ - “လျက်” ဟု သော်လည်း ပေးနိုင်သည်။)

အဟံ - သည်၊ ဒါနိ - ၌၊ ကဿဝိ - အား၊ နံ-ကို၊ န အာရောဓေဿာပိ - အံ့၊
ဣတိဝေ - သို့၊ ဆာဒေတုကာမဿေဝ - မိုးလွှမ်းခြင်းငှါ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍
သာလျှင်၊ ဝါ-လျက်သာလျှင်၊ ဓုရံ - ကို၊ နိက္ခိပိတွာ - ၍၊ အရုဏံ - ကို၊ ဥဋ္ဌာ
ပေန္တဿ - သော၊ တဿဘိက္ခုနော - ၏၊ အာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ - ကို၊ အတ္ထန္နာဝ-

မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ဧ၊ ဣတိ - သို့၊ အာနေတော - ဆောင်၍၊
ယောဇေတဗ္ဗံ - အပ်၏။

ပန-အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာပတ္တိသညာယပိ-
အာပတ်ဟူသော အမှတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိသညာယပိ - ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဆာဒေန္တေနာပိ - (စူဠဝါမှာ အပိ နှင့်ရှိသည်) ဖုံးလွှမ်းသော
ရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္ထာဒိတာဝ - မဖုံးလွှမ်းအပ်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊
ယော ဘိက္ခု (ထည့်) - သည်၊ လဟုကံ ဝါ - လဟုက အာပတ်ကိုလည်း၊ ဂရု
ကာတိ - ဂရုကအာပတ်တည်း ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂရုကံ ဝါ - ကိုလည်း၊ လဟု
ကာတိ - ၍လည်းကောင်း၊ ဆာဒေတိ - အံ့၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ အလဇ္ဇိပက္ခေ-
အလဇ္ဇိအဖို့၌၊ တိဋ္ဌတိ - ဧ။

ပန - ထိုသို့ပင် အလဇ္ဇိအဖို့၌ တည်သော်လည်း၊ တဿ ဘိက္ခုနော - ဧ၊
အာပတ္တိ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ အတ္ထန္နာ - မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ ဟောတိ - ဧ၊
ယံ (ထည့်) ဂရုကံ - ကို၊ လဟုကာတိ - ၍၊ မညမာနော - အောက်မေ့မှတ်ထင်
လျက်၊ ဒေသေတိ - ပြောကြားခြင်းအံ့၊ လဟုကာတိ - ၍၊ မညမာနေန-လျက်၊
ဒေသိတာ - အပ်သော၊ သာ ဂရုကာ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဒေသိတာ-ပြောကြား
အပ်သည်လည်း၊ ဝါ - ပြောကြားရာရောက်သည်လည်း၊ နော ဟောတိ-တည်း၊
ဆန္နာ - အပ်သည်လည်း၊ န ဟောတိ - သာလျှင်တည်း။

အဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ပကတော သဘာဝဘူတော - သဘော ဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ အတ္တာ - ကိုယ်သည်၊ ဝါ - သိလသည်၊ အတ္ထိ - ဧ၊ ဣတိတဿာ-
ကြောင့်၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ ပကတတ္ထော - မည်၏၊ ကမ္မေဟိ - ကံတို့ဖြင့်၊
န ဝိကတတ္ထော - ပင်ကိုသဘာဝ ရှေးရိုးကျ မဟုတ်သော အတ္တမရှိသော ရဟန်း
သည်၊ ပကတတ္ထော - မည်၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အတ္ထော - ဝိဂ္ဂဟ၏ တို့မမြုပ်
သော အနက်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ အနုက္ခိတ္ထော သမာနသံဝါသကေတိ-၍၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဇုတ္တနယေနောဝါတိ-ကား၊ နဝါနိ နံ အံ့ရောစေသာမိတိအာဒိနာ - သော၊
ဇုတ္တေနော-သော၊ နယေန - ဖြင့်။ ။ ယောဘိက္ခု (ထည့်) သည်၊ မယံ-အား၊
သံသေန-သည်၊ ကမ္မိ-ဥက္ခိတ္တကကံကို၊ ကတံ - ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ အပကတတ္တသညိ-
ပကတတ်မဟုတ်ဟု အမှတ်သညာရှိသည်၊ ဟုတော-၍၊ အထ-ဆာဒေတိ-အံ့၊ ဝေသတိ-

သော်၊ မယ့် - အား၊ သံသေန - သည်၊ ကမ္မံ - ကို၊ ကတံ - အပ်ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊
အပကတတ္ထသညိနော - သည်၊ သတော - ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဆာဒေန္တဿ - သော၊
တဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ အာပတ္တိ (ထည့်) - သည်၊ ဝါ - ကို၊ အစ္ဆန္ဒာဝ - လျှင်၊
ဟောတိ - ၏။

ပန - သည်ရဟန်းသာ မဟုတ်သေး၊ အပကတတ္ထေန - ပကတတ်မဟုတ်ပဲလျက်၊
ပကတတ္ထသညိနောဝါ - ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ပကတတ္ထေန - ဖြစ်ပါလျက်၊
အပကတတ္ထသညိနောဝါ - ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆာဒိတာပိ - အပ်သော်
လည်း၊ အစ္ဆာဒိတာဝ - အပ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ - မရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊
စ - သကဝစန ပြစ်ဒေါသကို ရှင်းပြပယ်ဘိ ကျမ်းကိုညီအံ့၊ အာပဇ္ဇတိ - ရက်
သာဝသေသံ၊ ပ၊ စိန္တိတာတိ - ၍၊ ဝါ - သော၊ ဧတံ ပဇ္ဇံ - ဤဂါထာကို၊
သင်္ဂီတိတ္ထေရေဟိ - တို့သည်၊ ဝုတ္တမ္ပိ - အပ်သည်သာလျှင်တည်း။

≡ ဂါထာအနက်။ ။ ယော - အကြင်သူသည်၊ သာဝသေသံ - သော၊
ဂရုကံ - သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ - ရောက်၏၊ အနာဒရိယံ -
မရိသေခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ - အကြောင်းပြု၍၊ ဆာဒေတိ - ဖုံးလွှမ်းစေ၏၊ သော -
ထိုသူသည်၊ ကော - အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်နည်း၊ သော ပဉ္စာ - ဤပုစ္ဆာကို၊
ကုသလေဟိ - ဝိနည်းမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်၊ စိန္တိတာ - ကြံစည်အပ်၏။

ဟိသစ္စံ - မှန်၏ (တပွါကဒီကရဏလည်း သင့်၏)၊ အယံ ပဉ္စော - ကို၊ ဥက္ခိတ္တ
ကေန - ဖြင့်၊ ကထိတော - အပ်၏။

ဒေသယု - ကုန်သော၊ အန္တရာယေသု - အန္တရာယ်တို့၌၊ ယံ ဝဇနံ - ကို၊ ဝုတ္တဗ္ဗံ -
အပ်၏၊ တံ ဝဇနံ - ကို၊ ဟေဋ္ဌာ - အောက်နိဒါန်း၌၊ မယာ - သည်၊ ဝုတ္တမေဝ -
တည်း၊ ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဘိရုကဇာတိကတာယ -
ကြောက်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တကဿရေ - အမှိုက်မှောင်ထဲ၌၊ အမနုဿ
စဏ္ဍမိဂဘယေန - ဘီလူးဘေး၊ ကြမ်းတမ်းသော သားရဲဘေးဖြင့်၊ အန္တရာယိက
သညိ - အန္တရာယ်ရှိ၏ဟု အမှတ်သညးရှိသည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ ဆာဒေတိ - ၏၊
ဘိရုကဇာတိကတာယ - ကြောင့်၊ အမနုဿစဏ္ဍမိဂဘယေန - ဖြင့်၊ အန္တရာယသညိ
နော - ၍၊ ဆာဒေန္တဿ - သော၊ အဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ အာပတ္တိ - သည်၊
ဝါ - ကို၊ အစ္ဆန္ဒာဝ - အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏။

ပဗ္ဗတဝိဟာရေ - တောင်ပေါ်ကျောင်း၌၊ ဝသန္တဿ - နေသော၊ ယဿပိ ဘိက္ခု
 နော - သည်လည်း၊ ကန္ဓရံ ဝါ - ချောက်ကိုလည်းကောင်း၊ နဒိံ ဝါ - မြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အတိက္ကမိတွာ - ၍၊ အာရောစေတဗ္ဗံ - ပြောကြားအပ်သည်၊ ဟောတိ - အံ၊
 အန္တရာမဇ္ဇေ စ - လမ်းခရီးအကြား၌လည်း၊ စဏ္ဍဝါဠအမနုဿာဒိဘယံ - ကြမ်း
 တမ်းသော သားရဲ၊ ဘိလူး အစရှိသောဘေးသည်၊ အတ္ထိ - အံ၊ မဂ္ဂေ - ၌၊ အဇဂရာ -
 စပါးကြီးမြေ တို့သည်၊ နိပဇ္ဇန္တိ - အိမ်နေတတ်ကုန်ငြားအံ၊ နဒီပူရာ - မြစ်ရေပြည့်
 သည်၊ ဟောတိ - အံ၊ ဧတသ္မိံ အန္တရာယေ - ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အန္တရာယ်သည်၊
 သတိယေဝ - သော်သာလျှင်၊ အန္တရာယ်ကသည် - သည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ ဆာဒေတိ - အံ၊
 တဿာပိ ဘိက္ခုနော - ၏လည်း၊ အာပတ္တိ - သည်၊ အစ္ဆန္နာဝ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန တံ ပါကဋ္ဌံ ကနိဿာမိ - အံ၊ အန္တရာယ်ကသည်ဿ - ၍၊ အန္တရာယ်က
 သညာယ - အန္တရာယ် ရှိ၏ဟူသော အမှတ်သညာဖြင့်၊ ဆာဒယတော - ဖုံးလွှမ်း
 သော၊ ဘိက္ခုနော - ၏၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ အစ္ဆန္နာဝ - အပ်သည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ - ၏။

ဘိက္ခုနောတိ - ကား၊ သဘာဂဿ - တူသော အဖွဲ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊
 ဝါ - ၏၊ အဿ ဘိက္ခုနော - ထိုသံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်သော ရဟန်းအား၊
 ဝါ - ၏၊ မုခေ - ခံတွင်း၌၊ အပ္ပမတ္တကော - အနည်းငယ်သော၊ ဂဏ္ဍော ဝါ -
 ထွတ်မြင်းနာသည်လည်း၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဟနုကံ ဝါ - မေးသည်လည်း၊ သစေ
 ဝိဇ္ဈတိ - အကယ်၍ ထိုးကျင့်ငြားအံ၊ ဒန္တော ဝါ - သွားသည်လည်း၊ သစေ ရုဇ္ဇတိ -
 အကယ်၍ ကျင့်နာငြားအံ၊ (မေးကိုက်၊ သွားကိုက်နာလည်း ဟူ)၊ ဘိက္ခာ ဝါ -
 ဆွမ်းသည်လည်း၊ မန္ဓာလဒ္ဓါ - အနည်းငယ်သာ ရအပ်သည်၊ ဝါ - အရ နည်းသည်၊
 သစေ ဟောတိ - အံ။

ပန - ထိုသို့ပင် ဂဏ္ဌ စသည် ရှိပါသော်လည်း၊ တာဝတကေန - ထိုမျှ အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော အနာရောဂါဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ဝတ္ထု - ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နေဝ
 န သက္ကောတိ - စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဂန္တု - ငှါ၊ န န သက္ကောတိ - တည်း၊
 အပိ စ ခေါ - စင်စစ်သော်ကား၊ န သက္ကောမိ - ပြောခြင်း သွားခြင်းငှါ မစွမ်း
 နိုင်၊ ဣတိသညီ - ဤသို့သော အမှတ်သညာရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အယံ ဘိက္ခု -
 သည်၊ ပဟု ဟုတွာ အပ္ပဟုသညီ နာမ - မည်၏၊ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ - သည်၊

ဆာဒိတာပိ - သော်လည်း၊ ဝါ - ဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်သည်လည်း၊ အစ္စာဒိတာ-
မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ ဝါ - ဖုံးလွှမ်းရာမှရောက်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန-အဗ္ဗိတပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အပဟုနာ - ပြောခြင်း သွားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်
သော၊ ဝတ္ထု ဝါ - ပြောကြားခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဂန္ထ ဝါ-သွားခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ အဿမတ္တေန - မစွမ်းနိုင်သော၊ တိက္ခနာ - သည်၊ ပဟုသည်နာဝါ-
စွမ်းနိုင်၏ဟု အမှတ်သညာ ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟုသည်နာဝါ - မစွမ်း
နိုင်ဟု အမှတ်သညာ ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတော - (“ရာဇဘောဂုန္တိ ရညာ
ဟုတော ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံ” ဟူသော သီလက္ခန္ဓာ စသည်၌ကဲ့သို့ တော ပစ္စည်း ဘောဉ်အက်) ၍၊
ဆာဒိတာပိ-အပ်သော်လည်း၊ ဝါ-အပ်သော အာပတ် သည်လည်း၊ အစ္စာဒိ
တာဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏။

ဣဒံ ဥတ္တာနမေဝါတိ - ကား၊ ဣဒံ အင်္ဂဒ္ဓယံ - သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ ပေါ်
လွင်ထင်ရှားသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော
ဘိက္ခု - သည်၊ အဟံ - သည်၊ ဆာဒေဿာမိ - တော့အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဓုရနိက္ခေပံ-
ဝန်ချခြင်းကို၊ ကတော ဤပုရေတတ္ထေဝါ-နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာဘတ္ထေ
ဝါ-ညအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပထမယာမာဒီသု ဝါ - ပထမယံ အစရှိသည်တို့၌
လည်းကောင်း၊ လဇ္ဇိဓမ္မံ- လဇ္ဇိသဘောသို့၊ သစေ ဩက္ကမတိ - အကယ်၍ သက်
ဝင်ငြားအံ့၊ ဩက္ကမိတော - ၍၊ အန္တောအရုဏေယော - အရုဏ်အတွင်း၌ သာလျှင်၊
သစေ အာရောစေတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ ဆာဒေတုကာ
မော - ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ အလိုရှိလျက်၊ နစ္ဆာဒေတိနာမ - မည်၏။

ပန - အဗ္ဗိတပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) ပန - ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ အဘိက္ခု
ကေ-ဒေသနာကြားရန် အဖော်ရဟန်း မရှိသော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊ ဝသန္တဿ-
နေရသော၊ ယဿ ဘိက္ခုနော - သည်၊ အာပဇ္ဇိတော - အာပတ်သို့ ရောက်၍၊
ဝါ - ကြောင့်၊ သဘာဂဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - ၏၊ အာဂမနံ- လာခြင်းကို၊
အာဂမေန္တဿဝါ - ဆိုင်းငံ့စဉ် လည်းကောင်း၊ သဘာဂသန္တိကံ-သဘောတူသော
ရဟန်းအထံသို့၊ ဂစ္ဆန္တဿဝါ - သွားစဉ် လည်းကောင်း၊ အစုမာသော-လခွဲသည်
လည်းကောင်း၊ မာဓသာပိ-တလသည်လည်းကောင်း၊ အတိက္ကမတိ - အံ့၊ အယံ

ဘိက္ခု - သည်၊ နန္ဒာဒေတုကာမော - လျက်၊ ဆာဒေတိနာမ - မည်၏၊ အယမ္ပိ
အာပတ္တိ - သည်လည်း၊ အစ္ဆန္နာဝ - မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊ ယောဘိက္ခု - သည်၊ အာပန္နမတ္တော၊ အာပတ်သို့ ရောက်
ခါမျှဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ဝါ - အာပတ်သင့်လျှင် သင့်ခြင်းသာလျှင်၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊
အက္ကန္တပုရိသေဝိယ - နင်းမိသော ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ သဟဿ - တောက်တပို့
ချက်ချင်း၊ ဝါ - အဆောတလျှင်၊ အပက္ကမိတ္တာ - ဖဲ၍၊ သဘာဂဋ္ဌာနံ - သဘာဂ
ရဟန်းရှိရာ အရပ်ကို၊ ဂန္ဓာ - ပြီး၍၊ အာဝိကရောတိ - အံ့၊ အယံဘိက္ခု - သည်၊
နန္ဒာဒေတုကာမောဝ-ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ အလိုမရှိလျက်၊ ဆာဒေတိနာမ-မည်၏၊
သဘာဂမတ္တမေဝ ပမာဏန္တိ - ကား၊ အဝေရိသဘာဂမတ္တမေဝ - ရန်သူမဟုတ်
သည်ဖြစ်၍ သဘာဂ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ - လိုရင်း ပမာဏတည်း၊
ဟိသစ္စံ - ၏၊ အဝေရိသဘာဂဿ- ရန်သူမဟုတ်သော သဘာဂ ရဟန်း၏၊ သန္တိ
ကေ - ဌ၊ အာရောစေတဗ္ဗံ- အပ်၏။

ပန - ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု သည်၊ ဝိသဘာဂေါ- ဆန့်ကျင်သော
အဖို့ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ - ၍၊ သုတ္တာ - ၍၊ ပကာသေတုကာမော၊ ထင်စွာ ပြခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ - အံ့၊ ဝေရူပဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ - သည်၊
ဥပဇ္ဈာယဿ - ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ သမာနဿပိ - သော်လည်း၊ ဝါ - ဖြစ်
သည်လည်း ဖြ၊ သော၊ ဝေရူပဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါ - ၏၊ သန္တိ
ကေ - ဌ၊ န အာရောစေတဗ္ဗံ - အပ်၊ တတ္ထ တသ္မိံ အဓိကာရေ - ထိုသို့ သံဃာ
ဒိသိသ်အာပတ်သင့်ရာ၌၊ ပုရေတတ္ထံ ဝါ - နံနက်အခါ၌လည်း၊ အာပတ္တိံ - သို့၊
အာပန္နော - သည်၊ ဟောတု- ဖြစ်ပါလေစေ၊ ပစ္ဆာတတ္ထံ ဝါ - ညနေ အခါ၌
လည်း၊ အာပတ္တိံ - သို့၊ အာပန္နော-သည်၊ ဟောတု - လေစေ၊ ဒိဝါ ဝါ-၌လည်း၊
ရတ္တိံ ဝါ-၌လည်း၊ အာပတ္တိံ - သို့၊ အာပန္နော-သည်၊ ဟောတု-လေစေ၊ ယာဝ-လုံး၊
အရုဏံ - သည်၊ န ဥဂ္ဂစ္ဆတိ- မတက်သေး၊ တာဝ - လုံး၊ အာရောစေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊
အရုဏေ - သည်၊ ဥဂ္ဂတေ - တက်သည်ရှိသော်၊ ပဋိစ္ဆန္နာ - ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊
ဟောတိ - ၏၊ ပဋိစ္ဆာဒနပစ္စယာ စ - ကြောင့်လည်း၊ နုတ္တံ - သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။

သင်္ခေပတောတိ - ကား၊ သမာသတော-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ (အတ္ထဝိနိစ္ဆယော-
၌စပ်)။ ပန တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ့၊ ဝိတ္တာရတော - အကျယ်အားဖြင့်၊

၄၃၆

ကင်္ဂါဠိကာသစ် နိဿဟသစ်

သမန္တပါသာဒိကာယံ - အမည်ရှိသော ဝိနည်းရှုငြိမ်းသမုတ္တပက္ခန္ဓကအဋ္ဌက ယာဉ်၊
ယော - သည်၊ ဝုတ္တော - အပ်ပြီ၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော အဋ္ဌက.သာ
ဆရာ၏ အလိုတည်း။

အကာမာ ပရိဝတ္ထဗုဒ္ဓိ-ကား၊ အာပတ္တိယာ - ဂရုက၊ လဟုကအာပတ်ကို၊
အပ္ပဋ္ဌိကမ္မကတာယ - ဒေသနာကံ၊ ဝုတ္တနကံတို့ဖြင့် ကုစားခြင်းအမှု မပြုအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဝါ - သော၊ အာပတ္တိယာ-၏။ သဂ္ဂမောက္ခာဝရုဏဘာဝတော - နတ်
ပြည်တည်းဟူသော သဂ္ဂ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဈာန်တည်းဟူသော မောက္ခကို တားမြစ်
တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဝသိတုံ - ကျင့်သုံးခြင်းငှါ၊ အနိစ္စန္တေနာပိ သော်
လည်း၊ ဝါ - အလိုမရှိသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ - ကျင့်သုံးရာ၏၊
ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္တော - တည်း၊ တေန - ကြောင့်၊ န ကာမေနာတိ
အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ- ပြီ။

ပရိဝါသံ သမာဒါယာတိ-ကား၊ ပရိဝါသာတ္ထံ -ကို၊ သံသမဇ္ဈေ-၌၊ သမာ
ဒိယိတာ-ဆောက်တည်၍။ ။ပရိဝါသော-ဘေဒဇန္တပရိဝါသံသည်၊ အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တ
ပရိဝါသော - လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္တပရိဝါသော - လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓန္တပရိ
ဝါသော-ကောင်း၊ သမောဓာနပရိဝါသော-ကောင်း၊ ဣတိ ဣမိနာ ပကာရေန -
အားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိခေ- လေးပါး အပြားရှိသည်၊ ယဒိပိ ဟောတိ - အကယ်၍ကား
ဖြစ်ပါပေ၏၊ တထာပိ - သော်လည်း၊ အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တပရိဝါသော-ကို၊ ဣမ ဣမသ္မိံ
ဝါကျေ-၍ တာဝတိဟံ ဘေန ဘိက္ခုနာ အကာမာ ပရိဝတ္ထဗ္ဗံ ဟူသောဝါကျ၌၊
ဘဂဝတာ - သည်၊ အနဓိပ္ပေတော - အပ်၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တတ္ထ
ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ပ၊ တိဝိခေ ပရိဝါသောဘိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တတ္ထာတိ - ကား၊ တသ္မိံ ဝါကျေ -၌၊ ပဋိစ္ဆန္တာယ-အပ်သော၊ အာပတ္တိယာ-
သည်၊ သတိ-သော်၊ ဒါတဗ္ဗော - သံဃာသည် ပေးအပ်သော၊ ပရိဝါသော-
သည်၊ ပဋိစ္ဆန္တဝိသယတာယ - ဖုံးလွှမ်းခြင်းလျှင် အရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝါ - ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ်လျှင် တည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တ
ပရိဝါသော - မည်၏၊ သုဒ္ဓန္တတော - စင်ကြယ်ရာကာလ၏ အဆုံးမှ၊ ပဌာယ - ၍၊
ဒါတဗ္ဗော - အပ်သော၊ ပရိဝါသော - သည်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော - မည်၏၊

သမောဒဟိတော-ပေါင်း၍၊ ဒါတဗ္ဗော-သော၊ ပရိဝါသော - သည်၊ သမောဓာန
ပရိဝါသော - မည်၏။

ဣဒါနိ- ဌ၊ တိဒိဓေယေဝ - သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိဝါသေ-တို့ကို၊ သရူပ
တော-အားဖြင့်၊ ဒဿေတုံ - ငှါ၊ တဘ္ဘာတိအာဒိ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ-၏၊ ဟိတိ - ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ကောဟံ - တရက်ပတ်လုံး၊ ပဋိစ္စန္ဓာ-
ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ်တည်း၊ ကောဟပဋိစ္စန္ဓာ- အပ်ပတ်၊ ဝုတ္တနယေနာတိ-
ကား၊ အာပတ္တိ စ ဟောတိတိ အာဒိနာ - သော၊ ဝုတ္တေန-သော၊ နယေန-ဖြင့်။ ။
ကောဟပဋိစ္စန္ဓန္တိ ဧတ္ထ ပါဠေ - ဌ၊ သဏ္ဌိတော - သော၊ ဣတိ သဒ္ဓေါ-သည်၊
“ဣတိဝါ၊ ဣတိ ဝေရူပါ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿနာ ပဋိဝိရတော”တိ
အာဒိသု - ကုန်သော၊ ပယောဂေသု ဝိယ - တို့၌ ကဲ့သို့၊ အာဒိအတ္ထော၊ အာဒိ
အနက်ရှိ၏၊ အာဒိအတ္ထေန - အာဒိအနက်ရှိသော၊ တေန ဣတိ သဒ္ဓေန-ဖြင့်၊
သောဟံ ဘန္တေ သံသံ ပ၊ ယာစာမိတိ - ၍၊ ဝါ - သော၊ ဣမံ ပါဠိသေသံ -
ဤပါဠိအကြွင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ သင်္ဂဟာတိ - ၏။

အနက်။ ။ ဘန္တေ - ဘုရား၊ သော အဟံ - သည်၊ သံသံ - ကို၊
သဗ္ဗေတနိကာယ - လွတ်လေသော စေတနာ ထင်ရှား ရှိသော၊
ကောဟပဋိစ္စန္ဓာယ - တရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ
ယာ - သုက္ကဝိသဋ္ဌိအမည်ရှိသော၊ ကေဿာ အာပတ္တိယာ-တချက်သော
အာပတ်ကြောင့်၊ ကောဟပရိဝါသံ - တရက်ပတ်လုံး ပရိဝါသနေခြင်းကို၊
ယာစာမိ - တောင်းပန်ပါ၏။

ဧဝံ ပရိဝါသံ ယာစာပေတွာတိ - ကား၊ ဧဝံ - သို့၊ ယာဝတတိယံ - အောင်၊
ယာစာပေတွာ - တောင်းပန်စေပြီး၍။ ။ ခန္ဓကေ အာဂတနယေနာတိ-ကား၊
သမုစ္စယက္ခန္ဓကေ - စူဠဝဂ္ဂသမုစ္စယက္ခန္ဓကဉ္စ၊ အာဂတ နယေန - လာသော နည်း
ဖြင့်။ ။ တတောတိ - ကား၊ ပက္ခတော တပက္ခမှ၊ ပဋ္ဌာယ စ၍။ ။ အတိရေက
ပက္ခပဋိစ္စန္ဓန္တိ ပဒဿ - ၏၊ ပက္ခဿ - တပက္ခထက်၊ အတိရေကော - ပိုလွန်သည်
တည်း၊ အတိရေကပက္ခော - တပက္ခထက် အပိုအလွန်၊ တံ အတိရေကပက္ခ-
ထိုတပက္ခထက် အပိုအလွန်ကာလပတ်လုံး၊ ပဋိစ္စန္ဓံ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ်ကို၊
အတိရေကပက္ခပဋိစ္စန္ဓန္တိ - ၍၊ ဝတွာ - ၍၊ ယောဇနာ - ကို၊ ကာတဗ္ဗာ - ၏။

(၄ ပုဒ်ထည့်)။ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ တတောတိ-
ကား၊ တိသတိမဒိဝသတော - သုံးဆယ်တို့၏ ပြည့်ရာ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော
နေ့မှ၊ ပဌာယ-၍။

မာသပဒ္ဓိစ္ဆန္ဒနိပဒဿ - ၏၊ ယော တိသရတ္တိန္ဒြိယ-အကြင်ညဉ့်နေ့သုံးဆယ်
သည်၊ သတ္တာနံ - တို့၏၊ အာယံ - အသက်ကို မိန့်နှောဝိယ - ချင့်နှိုင်းဘိ၏သို့၊
သိယတိ အန္တံ ကရောဘိ-အဆုံးကို ပြုတတ်၏၊ ဣတိဘသ္မာ - ကြောင့်၊ သော
တိသရတ္တိန္ဒြိယ - သည်၊ မာသော - မည်၏၊ (မာသဒ္ဓူပ ပဒ သာဓာတ်ဖြင့်
ပြီးသည်ဟူလို)။ တိသရတ္တိန္ဒြိယ - ကို၊ လဗ္ဘတိ ၏၊ တံ မာသံ လုံး၊ ပဒ္ဓိစ္ဆန္ဒ-
ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အာပတ်ကို၊ ဣတိအယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။

သံဝစ္ဆရေ ပုဏ္ဏေတိ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပဒေ - ဌ၊ ဝစနတ္ထော - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ တံ တံ သတ္တံ စ - ထိုထို သတ္တာသို့လည်းကောင်း၊ ဝါ-
ကိုလည်းကောင်း၊ တံ တံ ဓမ္မပဝတ္တိဉ္စ - ထိုထိုပရမတ္ထတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသို့လည်း
ကောင်း၊ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂမ္မ-ကောင်းစွာ ကပ်ရောက်၍၊ ဝါ-စုပေါင်း
၍၊ ဝဒန္တောဝိယ - ပြော၏သို့၊ သဝတိ ပဝတ္တတိ - ၏၊ ဣတိဘသ္မာ - ကြောင့်၊
သံဝစ္ဆရေ-မည်၏၊ (သံ ဝဒ သရ မှ သံ ဝစ္ဆရ ဖြစ်သည်ဟူလို)။ ဒွါဒသ
မာသာ - တဆယ့်နှစ်လတို့ကို၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏၊ တသ္မိံ သံဝစ္ဆရေ- သည်၊ ပရိပုဏ္ဏေ-
သည် ရှိသော်။

ဝတ္ထုကိတ္တနဝသေန ဝါတိ ပဒဿ - ၏၊ နာမေန - နှင့်၊ သဟ - တကွ၊
ဝတ္ထုကိတ္တနဝသေန-အကြောင်းဝတ္ထု၊ ပြောဆိုမှု၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိ အယံ
အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဟိ-သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ တေနေဝ-ကြောင့်
သာလျှင်၊ ဥပရိ - အသက်၌၊ နာမမတ္တဝသေနာတိ ဧတ္ထ ပဒေ-၌၊ မတ္တဂ္ဂဟဏံ-ကို၊
သင်္ဂဟဘာရေန - သည်၊ ကဘံ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏၊ နာမမတ္တ
ဝသေနာတိ-ကား၊ ဝတ္ထုကိတ္တနံ - ကို၊ ဝိနာ-၍၊ ကေဝလံ-ဝတ္ထုနှင့် မရော
မယှက် သက်သက်၊ နာမဿဝ-၏သာလျှင်၊ ဝသေန-အားဖြင့်။ ။ တသ္မာတိ-
ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒုဝိဓေ-သော၊ နာမေ-၌၊ ဝါ-တွင်၊ အာဟတ္တိတိနာမံ-
ဟူသောအမည်သည်၊ သဗ္ဗသာဓာရဏံ - အလုံးစုံနှင့် ဆက်ဆံသော၊ နာမံ-တည်း၊
တသ္မာ-ကြောင့်။

သုက္ကဝိသဋ္ဌိတိ - ကား၊ အယံ အာပတ္တိ - သည်၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိနာမ - မည်၏၊
 ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ ပဒေ - ဤ သုက္ကဝိသဋ္ဌိတိ ဟူသောပုဒ်၌၊ သဏ္ဌိတော-
 သော ဣတိသဒ္ဓေါ - သည်၊ ဝေနိယတ္ထံ - အာပတ်တည်းဟူသော ဝေဝစန ဝေနိယတ္ထ
 ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ သေတိ - ၏၊ စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိတိ ဧတံ
 ဝစနံ - သုက္ကဝိသဋ္ဌိဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ နိဒဿနမတ္တံ - နိဒဿနနည်းမျှသာ
 တည်း၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိတိ ဧတံ ဝစနံ - သည်၊ နိဒဿနမတ္တံ - သည်၊
 ဟောတိ - နည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။

ကာယသံသဂ္ဂါဒီနမ္မိ - ကာယသံသဂ္ဂအာပတ် အရရှိသည်တို့၏လည်း၊ ဝတ္ထုအာဒိ
 ဘာဝေန အကြောင်းဝတ္ထု အရရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗတ္တာ - အလိုရှိအပ်
 ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိတိ ဧတံ ဝစနံ - သည်၊ နိဒဿနမတ္တံ - သည်၊
 ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ဧတ္ထုဉ္ဇေဝ ဂေါတ္တဉ္ဇာတိ - ကား၊ ဝိတိက္ကမတ္တာ - လွန်ကျူးအပ်သည်၏ အပြစ်
 ကြောင့်၊ ဝတ္ထုဉ္ဇေဝ - လွန်ကျူးအပ်သော ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ အနညသာ
 ဓာရဏတ္တာ - တပါးသော အာပတ်နှင့် မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေါတ္တဉ္ဇ-
 အနွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ။ ယံ အနညသာဓာရဏတ္တံ - သည်၊ ဂံ - အသိဉာဏ်သဒ္ဓါ
 ကို၊ တာယတိ - စောင့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ အနညသာဓာရ
 ဏတ္တံ - သည်၊ ဂေါတ္တံ - မည်၏၊ သဘာတိတော - မိမိ၏ သုက္ကဝိသဋ္ဌိ အရရှိသော
 ဇာတ်မှ၊ အညတ္ထ အညေသု - ကုန်သော၊ ကာယသံသဂ္ဂါဒီသု - တို့သို့၊ ဂန္တု -
 သွားခြင်းငှါ၊ အဒတော - မပေးမူ၍၊ ဗုဒ္ဓိံစ - အသိဉာဏ်ပညာကို လည်းကောင်း၊
 ဝစနဉ္ဇ - သဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊ ရက္ခတိ - စောင့်တတ်၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊
 အတ္ထော - ဝိဂ္ဂိုဟ်အနက်တည်း။

သံဃာဒိဿေသောတိ - ကား၊ အယံ အာပတ္တိ - သည်၊ သံဃာဒိဿေသောနာမ -
 မည်၏၊ ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ပဒေ - ဤ သံဃာဒိဿေသောတိ ဟူသော
 ပုဒ်၌၊ နိဝိဇ္ဇော - သော၊ ဣတိသဒ္ဓေါ - သည်၊ ဝစနဝစနိယသမုဒါယံ - သဒ္ဓါအနက်
 အပေါင်းကို၊ နိဒဿေတိ - ထုတ်ပြတတ်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ နာမဉ္ဇေဝ အာပတ္တိ
 စာတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ သဘာတိသဓာရဏနာမတ္တာ -
 မိမိဇာတ်နှင့်ဆက်ဆံသော အမည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာမဉ္ဇေဝ - သည်လည်းကောင်း၊

တေန တေန ဝီတိက္ကမေန • ထိုထို လွန်ကျူးခြင်းဖြင့်၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗတ္တာ - ရောက်
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာပတ္တိစ-သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊
အတ္ထော-န-မဉ္ဇေဝ အာပတ္တိစ ဟူသော ပါဠိ၏အနက်တည်း၊ ဣဒမ္ပိဝစနံ-ဤသံဃာ
ဒိသေသော ဟူသော သဒ္ဒါသည်လည်း၊ နိဒဿနမတ္တံ- သာလျှင်တည်း၊ ကသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဣဒမ္ပိ ဝစနံ-သည်လည်း၊ နိဒဿနမတ္တံ- သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ
အယံ-သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။

အာပတ္တိယောတိ ဣမဿာပိ ဝစနိယဿ-အာပတ္တိယော ဟူသော ဤသံဃာ
ဒိသေသသဒ္ဒါ၏အနက်၏လည်း၊ ဝါ - ကိုလည်း၊ နာမာဒိဘာဝေန- နာမည်အစ
ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗတ္တာ-အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒမ္ပိ ဝစနံ-
သည်လည်း၊ နိဒဿနမတ္တမေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိအယံ-ကား၊
ပရိဟာရော-တည်း၊ ဝါ - တနည်း၊ ဣတိသဒ္ဓေါ-သည်၊ အာဒိအတ္ထော- အာဒိ
အနက်ရှိ၏၊ ဝါ - မရိယာဒ ပကာရအနက် ရှိ၏၊ ဝေဉ္ဇ ကတော ဣတိ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ ကာယသံသဂ္ဂန္တိအာဒိ ဝစနေနာပီတိ အာဒိကမ္ပိ-အစရှိသည်သည်လည်း၊
ဝါ- အစရှိသည်ကိုလည်း၊ သမတ္ထိတံ - ပြီးစေအပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

တယံဒံ တံ ဣဒံ နာမဂေါတ္တာဒိ - အစရှိသည်ကို၊ ကမ္မဝါစာယ-၌၊ ကေန
ဝစနေန-ဖြင့်၊ ဂဟိတံ • ယူအပ်သနည်း၊ ဣတိ ဣမံ အနုယောဂံ-ဤသို့ အမေး
ကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ တတ္ထာတိအာဒိ-အစရှိသော ဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ-ပြီ၊ အာပတ္တိတိ - ကား၊ သဗ္ဗသာဓာရဏနာမတ္တာစ-အလုံးစုံသောအာပတ်
နှင့် ဆက်ဆံသောအမည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝီတိက္ကမေန • လွန်ကျူး
ခြင်းဖြင့်၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗတ္တာ စ - ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
နာမဉ္ဇေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိ စ - သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ- ၏၊
ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိယောတိဝစနေနပီတိ- ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊
အာဟ-ပြီ။

တသ္မာတိ - ကား၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣဒံ ပရိဝါသဒိကမ္ပံ- ဤပရိဝါသံ
အစရှိသောကံသည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝတ္ထုဝသေနစ-လည်းကောင်း၊ ဂေါတ္ထဝသေနစ-
ကောင်း၊ နာမဝသေနစ-ကောင်း၊ အာပတ္တိဝသေနစ-ကောင်း၊ ကာတုံ - ငှါ၊
ဝန္တတိယေဝ - သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ - ကြောင့်။ ။ဧတေသ္မတိ-ကား၊ ဝတ္ထု

အာဒိသု-တို့တွင်၊ ဝါ - တနည်းကား၊ သုက္ကဝိသဌိအာဒိသု - တို့တွင်။ ။ ဝတ္တံ သမာဒါတဗ္ဗန္တိ - ကား၊ ယထာဝုတ္တေသု-အကြင်အကြင်ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဒွိသု-ကုန်သော၊ ပဒေသု - တို့တွင်၊ ဧကေနပိ - တပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ဝါ-တပုဒ်ပုဒ် ဖြင့်လည်း၊ သမာဒါတဗ္ဗ-ဆောက်တည်အပ်၏။

ပန-အပ္ပိတပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဒွိဟိ- ကုန်သော၊ ပဒေဟိ - တို့ဖြင့်၊ သမာဒိန္တံ (ဇညှိ)-ကေ ကံတည်အပ်သည်ရှိသော်၊ သုသမာဒိန္တမေဝ-ကောင်းစွာဆောက်တည် အပ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-ရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ တေနေဝ-ကြောင့်သာ လျှင်၊ သမာဒါနေပိ ဧသေဝ နယောတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ ဝက္ခတိ- လတ္တံ့ ။

☞ အာရောစေတနာတိ - ကား၊ ဘန္တေ - ဘုရား၊ အဟံ-သည်၊ သဉ္ဇေတနိကံ - သော၊ ကောဟပဋ္ဌိစ္ဆန္တံ - အပ်သော၊ ဝါ - ဟရက် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော၊ ဝါ- ဖုံးလွှမ်းရာ တရက် ရှိသော၊ သုက္ကဝိသဌိ- အမည်ရှိသော၊ ဧကံ အာပတ္တိံ - သို့၊ အာပဇ္ဇိံ - ရောက်ပါပြီ၊ သောဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သဉ္ဇေတနိကာယ - သော၊ ကောဟပဋ္ဌိစ္ဆန္တာယ - သော၊ သုက္ကဝိသဌိယာ - ရှိသော၊ ဧကိဿာ အာပတ္တိယာ- တခုသော အာပတ်ကြောင့်၊ ကောဟပရိဝါသံ - တရက်ပတ်လုံး ကျင့်သုံးခြင်းကို၊ ယာစိံ - တောင်းပန်ပါပြီ၊ တဿ မေ - အား၊ သံသော - သည်၊ သဉ္ဇေတနိကာယ - သော၊ ကောဟပဋ္ဌိစ္ဆန္တာယ - သော၊ သုက္ကဝိသဌိယာ - သော၊ ဧကိဿာ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ကောဟပရိဝါသံ-ကို၊ အဒါသိ-ပေးခဲ့ပါပြီ၊ သောဟံ- ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သဉ္ဇေတနိကာယ - သော၊ ကောဟပဋ္ဌိစ္ဆန္တာယ-သော၊ သုက္ကဝိသဌိယာ-သော၊ ဧကိဿာ အာပတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ကောဟံ-တရက်ပတ်လုံး၊ ပရိဝါသမိ-ကျင့်သုံးပါ၏၊ (နောက် နောက်ပုဒ်များလိုက်၍ အနက်ယောဇနာ သည်)။ ဘန္တေ-ဘုရား၊ အဟံ-သည်၊ ဝေဒယာမိ-ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားပါ၏။

(တနည်း) ဘန္တေ - ဘုရား၊ အဟံ - သည်၊ သဉ္ဇေတနိကာယ (လိုက်)-သော၊ ကောဟပဋ္ဌိစ္ဆန္တာ - သော၊ သုက္ကဝိသဌိယာ - သော၊ ဧကိဿာ အာပတ္တိယာ- ကြောင့်၊ ကောဟပရိဝါသဒါနံ - သံဃာ၏တရက်ပတ်လုံး ပရိဝါသကိုပေးခြင်း ကို၊ ဝေဒယာမိ-နှစ်သက်ပါ၏၊ သံသော-သည်၊ မံ-ကို၊ ဝေဒယတီတိ-၍၊ ဝါ-၍၊ ဧရေတု - မှတ်တော်မူပါလော့။

(ဤ ဝိဒဓာတ် နှစ်ဝိကပ် ယောဇနာသ၌ သုနီတိဆရာတပဿ ဝေဒဓာတာ နမဿန္တိ ကဲ့သို့ ဇာတသဒ္ဓါ နောက်ရှိမှသာ တုဋ္ဌိ အနုကဟော၏ ဟူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဒုတိယအနက် သင့်-မသင့် ပညာရှိများ ချင့်ရာ၏)။

ဣတိ ဝေမာဒိနာ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ တံ တံ ယောဇနာနုရူပံ-စွာ၊ အာရောစေတော-၍။ ။ စ ပန-ဆက်၍ အထူး မိန့်ဆိုဦးအံ့၊ ဣမံ အတ္ထံ-ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော “အဟံ ဘန္တေ ဧကံ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိ” အစရှိသော သဒ္ဓါ၏အနက် ကို၊ ဂဟေတော-၍၊ ယာယ ကာယစိတာသာယ- အမှတ်မဲ့ငြား တပါးပါးသော ဘာသာဖြင့်၊ အာရောစေတုံ-ဒှ၊ ဝဋ္ဋတိ ယေဝ-သာလျှင်တည်း၊ ပုနအာဂတာ ဂတာနံ ဘိက္ခုနံ အာရောစေန္တေနာတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို အာဂန္တုကံ-သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

စ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ပရိဝါသာရောစနေ-ဤသို့ ပရိဝါသ်ကြား ရ၌၊ ဧကဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ အာရောစေန္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-ဒဏ်သားရဟန်းသည်၊ ဝါ-ပိရိဝါသိက ရဟန်းသည်၊ အဝသာနေ-အဆုံး၌၊ ဝေဒယတီတိ မံ အာယသ္မာ ဓာရေဟူတိ-၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဒိန္နံ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အာရောစေန္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အဝသာနေ-၌၊ ဝေဒယတီတိ မံ အာယသ္မန္တာ ဓာရေန္တူတိ-၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တိဏ္ဏံ ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အာရောစေန္တေန-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အဝသာနေ-၌၊ ဝေဒယတီတိ မံ အာယသ္မန္တာ ဓာရေန္တူတိ-၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဝတ္ထဘေဒဉ္စ ရတ္တိစ္ဆေဒဉ္စ အကတွာတိ- ကား၊ ဘိက္ခဝေ- တို့၊ ပါရိဝါသိကေန- ပရိဝါသ်နေသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပကတတ္တာနံ-ပကတတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ အဘိဝါဒနံ-ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စုဋ္ဌာနံ-ခရီးဦးကြိုဆို ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ န သာဒိတဗ္ဗံ-မသာယာအပ်၊ ဣတိအာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကေ၊ စူဠဝဂ္ဂ ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓကဉ္စ၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ စတုနဝုတိ-သော၊ ယာနိ ဝတ္တာနိ- တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-အပ်ကုန်ပြီ၊ တေသံ ဝုတ္တာနံ စတုနဝုတိယာဝတ္တာနံ-တို့၏၊ ဘေဒဉ္စ-ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါလိ- ဥပါလိ၊ ပါရိဝါသိကဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒါ-ညဉ့်ပြတ်ခြင်းတို့သည်၊ သဟဝါသော-ပကတတ်ရဟန်းနှင့် အတူတကွ တမိုးတရံတည်းသော ကျောင်း၌

နေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိပွဝါသော-ပကတတ်ရဟန်းမှ တဆယ့်နှစ်တောင်ကွာ
 နေခြင်းလည်းကောင်း၊ အနာရောစနာ-ဝတ်မကြာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-
 သို့၊ တယောခေါ် တို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ တဿေဝ သမ
 နန္တရေ-ထိုစဉ်က ပါရိဝါသိကကုန္တကလာ ထိုအထက်ပါ သာကေစကား၏ အခြား
 မဲ့၌သာလျှင်၊ ယော စ ရတ္တိဇ္ဇေဒေါ-ကိုလည်း၊ အကတွာ-၍။

ဟိ-ပဒတ္တမှတစ်ပါး ဝိနိစ္ဆယကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံ-ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊
 ဧတ္ထ ဟေသ္မိံ အဓိကာရေ-ဤညဉ်ပြတ်သောအရာ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော တည်း၊ အာဂန္တု
 ကာ-အာဂန္တုရဟန်းတို့သည်၊ မဟုတ္တံ-ခေတ္တခဏ၊ ဝိဿမိတွာဝါ-အပင်ပန်းဖြေ
 နားနေကြကုန်၍လည်းကောင်း၊ အဝိဿမိတွာဝါ-၍လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေန-
 ကျောင်းလယ်ဖြင့်၊ ဝါ-မှ၊ သစေ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်သော၊ ဧဝံဂစ္ဆန္တေသု-ကုန်သော်၊
 တေသမ္ပိ အာဂန္တုကာနံ-တို့အားလည်း၊ အာရောစစတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တေ အာဂန္တု
 ကာ-တို့သည်၊ (ဝိတတ်ပြင်သည်)၊ တဿ ပါရိဝါသိကဿ ဘိက္ခုနော-သည်၊
 အဘနန္တဿေဝ-မသိစဉ်သာလျှင်၊ သစေ ဂစ္ဆန္တိ-သော၊ ဧဝံဂစ္ဆန္တေသု-သော်၊
 အယဉ္ဇ ပါရိဝါသိကော ဘိက္ခု-သည်လည်း၊ ဂတကာလေ-သွားပြီးရာကာလ၌၊
 ဇာနာတိ-အံ့၊ ဂန္တာ မှီအောင်လိုက်သွားပြီး၍၊ အာရောစစတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣမဿ
 ပါရိဝါသိကဿ ဘိက္ခုနော (ဝိတတ်ပြင်)-သည်၊ သပ္ပာပုဏိတံ-မိခြင်းငှါ၊ အသ
 က္ကောန္တဿ-မစွမ်းနိုင်သည်ရှိသော်၊ ရတ္တိဇ္ဇေဒေါ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊
 ဝတ္တတေဒဒုက္ကဋ်-သည်၊ န ဟောတိ မဖြစ်။

ယေပိ အာဂန္တုကာ-တို့သည်လည်း၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းတွင်းသို့၊ အပ္ပဝိသိတွာ-
 မဝင်ကုန်မူ၍၊ ဥပစာရသီမံ-ကျောင်းဝင်းတည်းဟူသော ဥပစာရသီမံသို့၊ ဝါ-
 ပရိက္ခိတ္တဝိဟာရ၏ ပရိက္ခေပ, အပရိက္ခိတ္တဝိဟာရ၏ ခဲနှင်က ဟုဆိုအပ်သော ဥပစာ
 အပိုင်းအခြားသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ အယဉ္ဇ ပါရိဝါသိကော ဘိက္ခု-သည်လည်း၊
 နေသံ အာဂန္တုကာနံ-တို့၏၊ ဆတ္တသဒ္ဓံ ဝါ- ထီးသံကိုလည်းကောင်း၊ ဥက္ကဿိတ
 သဒ္ဓံဝါ-ချောင်းညံ့ (ချောင်းဟန့်သံလည်းဟု) သံကိုလည်းကောင်း၊ ခိပိတသဒ္ဓံ
 ဝါ-ချေဆတ်သံကိုလည်းကောင်း၊ သုတွာ-ကြား၍၊ အာဂန္တုကဿာဝံ-အာဂန္တု
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာတိ-သိအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ တေသမ္ပိ အာဂန္တုကာနံ - တို့
 အားလည်း၊ ဂန္တာ-၍၊ အာရောစစတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ဂတကာလေ-သွားပြီးရာအခါ၌၊ ဇာနန္တေနာပိ-သိသောဒဏ်သားရဟန်းသည် လည်း၊ အနုဗ္ဗန္တိတော-အစဉ်တစိုက် အမှီလိုက်၍၊ အာရောစေတဗ္ဗမေဝ-သာလျှင် တည်း၊ သမ္မာပုဏ်တုံ-ငှါ၊ အသက္ကောန္တဿ-မစွမ်းနိုင်သောဒဏ်သားရဟန်းအား၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ-ညဉ့်ပြတ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ္ဌ-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ယောပိ အာဂန္တုကော-သည်လည်း၊ ရတ္တိ-၌၊ အာဂန္တု-၍၊ ရတ္တိယေဝ-၌သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-အံ၊ သောပိ အာဂန္တုကော-သည်လည်း၊ အဿ ပါရိဝါသိကဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ ရတ္တိစ္ဆေဒံ-ကို၊ ကရေတိ-၏။

☞ ပန-ထိုသို့ပင် ရတ္တိစ္ဆေဒကို ပြသော်လည်း၊ အညာတတ္တာ - မသိသည်အဖြစ် ကြောင့်၊ ဝတ္တဘေဒ ဒုက္ကဋ္ဌ-သည်၊ နတ္ထ-မရှိ၊ တံ ပါရိဝါသိကံ ဘိက္ခု(လည်း)- ကို၊ အဇာနိတောဝ - မသိကုန်မူ၍သလျှင်၊ အဗ္ဘာနံ- အဗ္ဘာနံကို၊ ဝါ- ရွှေ့ရှ ခေါ်ခြင်းကို၊ သစေ ကရေန္တိ-အကယ်၍ ပြုကုန်ငြားအံ၊ ဇေက-ရေန္တေသု-သော်၊ အကတမေဝ-မပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-ပြုရာမရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ကုရန္တိယံ-၌၊ အာစရိယေဟိ-တို့သည်၊ ဂစ္ဆ-အပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အဓိကာ-ဖုံးလွှမ်းသော ညဉ့်ထက် ပိုလွန်ကုန်သော၊ ရတ္တိယော-တို့ကို၊ ဇဟတော- ၍၊ ကာတဗ္ဗ-အပ်၏၊ အယံ ပဋိပဒါ-ဤအကျင့်သည်၊ အပဏ္ဏာပုဋ္ဌပဒါ-မချွတ် မယွင်း ဖြောင့်စဉ်းတိမတ်စွာကျင့်ရသော ကျင့်ဝတ်တည်း။

နဒီအာဒီသု-မြစ်အစရှိသည်တို့၌၊ နာဝါယ-လေ့ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ-သော၊ ဘိက္ခုပိ- ကိုလည်းကောင်း၊ ပရတီဇေရ- ကမ်းတဘက်၌၊ ဌိတံ - သော၊ ဘိက္ခုပိ - ကို လည်းကောင်း၊ အာကာသေန (အချို့ စာအုပ်၌ အာကာသေ ရှိ၏)- ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဝါ-၌၊ ဂစ္ဆန္တိ-သော၊ ဘိက္ခုပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတ တလအရညာဒီသု- တောင်အပြင် တောအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဒူဇေ-ဝေးကွာရာ အရပ်၌၊ ဌိတံ-သော၊ ဘိက္ခုပိ-ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿိကော-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခုတိ-ရဟန်းဟူ၍၊ ဝဝတ္ထာနံ- ပိုင်းခြာ မှတ်သားနိုင်ခြင်းသည်၊ သစေ အတ္တိ- အံ၊ ဇေသတိ-သော်၊ နာဝါဒီဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဂန္ဓာဝါ-သွား၍သော်လည်းကောင်း၊ မဟာသဒ္ဓိ-ကျယ်စွာသောအသံကို၊ ကတောဝါ-၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝေဂေန- လျင်သောအဟုန်ဖြင့်၊ အနုဗ္ဗန္တိတောဝါ-လိုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ အာရော စေတဗ္ဗ-အပ်၏ အနာရောစေန္တဿ-မပြောကြားသော ပါရိဝါသိက ရဟန်းအား၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါစေဝ-သည်လည်းကောင်း၊ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ္ဌ- သည်လည်းကောင်း၊

ဟောတိ - ဇ၊ ဝါယမန္တေသပိ - အားထုတ်ပါသော်လည်း၊ သမ္မာပုဏိတုံ ဝါ-
 ဌာလည်းကောင်း၊ သာဝေတုံ ဝါ - ကြားသိစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ သစေ
 န သက္ကောတိ-အံ၊ ဇေသတိ-သော်၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-ဇ၊
 ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ်-သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်။

အညံ့မိမိပရိဝါသ်ဆောက်တည်ရာ ကျောင်းမှတစ်ပါးသော၊ ကဉ္စိ-အမှတ်မရှိ
 သော၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ ဂတေနပိ-သွားသော ပရိဝါသ်ဆောက်တည်သော ရဟန်း
 သည်လည်း၊ (အနိက္ခိတ္တပရိဝါသ် ရည်သည်)၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အာရောစေတဗ္ဗ
 မေဝ - အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗ ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ဧကဋ္ဌာနေ-
 တနေရာတည်း၌၊ ဌိတေ- တည်သည်တို့ကို၊ သစေ ပဿတိ - အံ၊ ဧဝံ ပဿန္တေ-
 ဤသို့မြင်သည်ရှိသော်၊ ဧကဋ္ဌာနေ-၌၊ ဌိဘေနေဝ- တည်သဖြင့်သာလျှင်၊ အာရော
 စေတဗ္ဗ-အပ်၏၊ သဗ္ဗ-ကုန်သော-ရဟန်းတို့သည်၊ ရုက္ခမူလဒီသု- သစ်ပင်အောက်
 အရံသည်တို့၌၊ ဝိသုံဝိသုံ-အသီး အသီး၊ ဌိတာ တည်ကုန်သည်၊ အထဟောန္တိ-အံ၊
 ဧဝံ ဟောန္တေသု-သော်၊ တတ္ထ တတ္ထ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ - ထိုထိုအရပ်သို့၊
 ဂန္တာ-၍၊ အာရောစေတဗ္ဗ-အပ်၏၊ သဉ္ဇိစ္စ- မပြောကြားလိုသော စေတနာဖြင့်
 စေ့ဆော်၍၊ အနာရောစေန္တဿ - မပြောသောရဟန်းအား၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါဝ-သည်
 လည်း၊ ဟောတိ-ဇ၊ ဝတ္တဘေဒ-ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်- သည်လည်း၊
 ဟောတိ - ဇ။

တတ္ထေဝါတိ-ကား၊ မာဠကသီမာယမေဝ - သိမ်တန်ဆောင်းဝန်း၌သာလျှင်။။
 ပန-ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ မာဠကတော-တန်ဆောင်းဝန်းမှ၊ ဘိက္ခုသု-တို့သည်၊
 နိက္ခန္တေသု-သော်၊ ဝါ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခုသု-တို့တွင်၊ ဧကဿာပိ ဘိက္ခုနော-
 ဇ်လည်း၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ နိက္ခိပိတုံ-ငှါ၊ ဝေုတိ-အပ်၏၊ မာဠကတော - မှ၊
 နိက္ခမိတော-ထွက်ပြီး၍၊ ဝါ-ထွက်ပြီးကာမှ၊ သတိ-သတိကို၊ ပဋိလဘန္တေန-
 ရသောရဟန်းသည်၊ သဟဂစ္ဆန္တဿ-အတူတကွ သွားဖော် သွားဖက် ရဟန်း၏၊
 သန္တိကေ-၌၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဧကပုဂ္ဂလဿ ဝါ သန္တိကေတိ-
 ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အဗဟ-ပြီ။

သောပိ သဟဂတော- ထိုအတူသွားဖက် ရဟန်းသည်လည်း၊ ပက္ခန္တော-အရပ်
 တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-

အား၊ မာဠကေ-ဌ်၊ နာရောစိတံ-မပြောကြားအပ်သေး၊ အညဿ-သော၊ တဿ
ဘိက္ခုနော- ထိုမပြောရသေးသော ရဟန်းအား အာရောစေတော-ဌ်၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-
အပ်၏၊ ပကတဟ္မဋ္ဌာနေတိ-ကား၊ သံဃကမ္မာနံ-တို့အား၊ အရဟဋ္ဌာနေ-ထိုက်
သောအရာ၌။

ဒွေ လေဇ္ဈပါတေ အတိက္ကမိတောတိဝစနံ-ကို၊ ဘိက္ခုနံ- တို့၏၊ သဇ္ဈာယနသဒ္ဓ
သဝန္တပစာရဝိဇဟနတ္ထံ၊ သရဇ္ဈာယံသံကြားရာ ဥပစာကို စွန့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊
သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ မဟာမဂ္ဂတော ဩက္ကမ္မာတိ ဣဒံ ဝစနံ-
ကို၊ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဘိက္ခုနံ-ခရီးသွားကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဥပစာရဝိဇဟနတ္ထံ-တဆယ့်
နှစ်တောင် ဥပစာကို စွန့်ခွါခြင်းအကျိုးငှါ၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-
အပ်ပြီ။

ဂုဗ္ဗေန ဝါ ဝတိယာ ဝါ ပဋိစ္ဆန္နေ ဌာနေတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ ဒဿန္တပစာရ
ဝိဇဟနတ္ထံ-မြင်နိုင်သော ဒဿန္တပစာကိုစွန့်ခွါစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။ ။ ဝတ္ထံ သမာဒိယိတော အာရောစေတဗ္ဗန္တိ - ကား၊ ဝုတ္တ
နယေနဝ -ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထံ-ကို၊ သမာဒိယိတော - ဆောက်တည်ပြီး၍၊ ပရိဝါ
သော-ကို၊ အာရောစေတဗ္ဗော-ပြောကြားအပ်၏၊ ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အာရော
စေတဗ္ဗန္တိ-၍၊ သာမညေန - ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ -သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ စ - ထိုသို့ပင်
သာမညအားဖြင့် ဟောအပ်ပါသော်လည်း။

(ဤ ဝါကျ အမျိုးမျိုးရှိ၏၊ စူဠဝါအဋ္ဌကထာ ကင်္ခါယောဇနာတို့
မတူ၊ မိမိအထင်ကား “အာရောစေတဗ္ဗန္တိ သာမညေန ဝုတ္တံ၊ အာရောစေ
ဇ္ဇေန ပန” ဟု ရှိရမည်ထင်၏)။

အာရောစေဇ္ဇေန - ပရိဝါသ်ကို ကြားတတ်သော ပါရိဝါသိက ရဟန်းသည်၊
နဝကတရော-ပကတတ်ရဟန်းက မိမိအောက်ငယ်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊
ဇေသတိ-သော်၊ အာရုသောတိ - ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဝုခုတရော - ပကတတ်
ရဟန်းက မိမိထက်ကြီးသည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊ ဇေသတိ-သော်၊ ဘဒ္ဒန္တတ-၍၊
ဝတ္ထဗ္ဗံ - အပ်၏၊ အညော - တပါးသော၊ ကောစိ-သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊
ကေနစိဒေဝ - သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကရုဏီယေန - ကြောင့်၊ တံ ဌာနံ - သို့၊

အာဂစ္ဆတိ-၏။ သေ သေသော ပါရိဝါသိကော ဘိက္ခု-သည်။ နံ ကေနစိဒေဝ
ကရဏိယေန အာဂစ္ဆန္တံ အညံ ကိဉ္ဇိဘိက္ခု-ကို၊ သစေ ပဿတိ ဝါ - အကယ်၍
မြ်မူလည်း မြင်ငြားအံ့၊ သေသော ပါရိဝါသိကော ဘိက္ခု-သည်၊ အဿ ကေနစိဒေဝ
ကရဏိယေန တံ ဌာနံ အာဂစ္ဆတော ဘိက္ခုနော- ၏၊ သဒ္ဓံ -ကို၊ သစေ သုဏ္ဍာတိ
ဝါ - အကယ်၍ ကြားမူလည်း ကြားငြားအံ့၊ ဝေသတိ - သော်၊ အာရောစေတဗ္ဗ-
အပ်၏။ အနာရောစေန္တဿ - မပြောသောရဟန်းအား၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ စ - သည်
လည်းကောင်း၊ ဝတ္တဘေဒေါ စ- သည်လည်းကောင်း၊ ဟေတုတိ - ၏၊ တေန -
ကြောင့်၊ ယမ္ပိ အညံ ဘိက္ခု ပဿတိ တဿပိ အာရောစေတဗ္ဗမေဝါတိ - ၍၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တဿ ပါရိဝါသိကဿ ဘိက္ခုနော - ဤ ပရိဝါသိနေသော ရဟန်းသည်၊
ဒွါဒသဟတ္ထံ - တဆယ့်နှစ်တောင် ဥပစာသို့၊ ဩက္ကမိတွာ - သက်ဝင် ပြီး၍၊
အဇာနန္တဿော - မသိစဉ်သာလျှင်၊ အဏ ဂစ္ဆတိ-အကယ်၍ သွားအံ့၊ ဝေသတိ-
သော်၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ - သည်၊ ဟေတုတိယေဝ - သာလျှင်တည်း၊ ဝတ္တဘေဒေါ
ပန - သည်ကား၊ နတ္ထိ -မရှိ၊ ဥဋ္ဌိတေတိ- ကား၊ ဥဂ္ဂတေ - တက်သည် ရှိသော်။ ။
ယံ သဗ္ဗပဌမံ ဘိက္ခုန္တိ - ကား၊ ဝိဟာရတော - ကျောင်း၊ ကျောင်းတိုက်မှ၊
နိက္ခမန္တံ ဝါ-ထွက်လာသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ အာဂန္တုကံဝါ- အာဂန္တုမူလည်း
ဖြစ်သော၊ အညံ - တပါးသော၊ ယံ ဘိက္ခု - အကြင်ရဟန်းကို၊ သဗ္ဗပဌမံ- အလုံးစုံ
မြင်ရသည်ထက် ရှေးဦးစွာ၊ ပဿတိ - ၏၊ တဿ အာရောစေတော နိက္ခိပိတဗ္ဗန္တိ
ဣဒံ ဝစနံ - ကို၊ အနာရောစေန္တဿ - မပြောသော ရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋ် - သည်၊
သိယာ - ၏၊ တံ ဒုက္ကဋ်- ကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊
ရတ္တိစ္ဆေဒံ - ကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ န ဝုတ္တံ-အပ်။

ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဣတရဏာ - တဿ အာရောစေတော နိက္ခိတဗ္ဗံ ဟူသောစကား
ကား ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ရည်၍မဆိုအပ်၊ ရတ္တိစ္ဆေဒကို ရည်၍ဆိုအပ်၏ ဟူသော
အနက်ကို၊ ဂယုမာနေ - ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ- ယူရမှာဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဝိဟာရ
သီမာ ပရိသာပန္နာနံ သဗ္ဗေသံ အာရောစေတောတိ - ၍၊ တဂဝါ-သည်၊
(တနည်း)၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဝဒေယျ - ဟောရာ၏၊ (တနည်း) ဝဒေယျ-
ဆိုရာ၏။

ယာဝရတ္တိယော ပူရေန္တိတိ - ကား၊ ယတ္တကာ - အကြင်မျှလောက် အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ရတ္တိယော - တို့ပတ်လုံး၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ပုဋိစ္ဆန္ဒာ - အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တတ္တကာ - ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ရတ္တိယော - လုံး၊ ဝါ - တို့သည်၊ ယာဝ - လောက်၊ ပူရေန္တိ - ပြည့်ကုန်၏၊ တာဝ-လောက်၊ ပရိဝတ္ထဗ္ဗံ - နေရာ၏၊ ပန - ဂန္ထန္တရ ဝိသေသကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ - ဝိနည်းစဉ်ဝါအဋ္ဌကထာ၌၊ ဧဝံ ယတ္တကာနိ ပ၊ ပရိဝသိတွာတိ - ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ဝိတ္တာရောတိ - ကား၊ ပပဉ္ဇော - အကျယ်ကို။

ဣတရေသု ပန ဒွိသုတိ - ကား၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော- လည်းကောင်း၊ သမော ဓာနပရိဝါသော - လည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဒွိန္ဒ - ကုန်သော၊ ပရိဝါသာနံ - တို့၏၊ မဇ္ဈေ - အလယ်၌၊ (ရင်းအဖွင့်ကို“တိဏ္ဍံ ဗျဉ္ဇနာနမန္တရေ”ကဲ့သို့ ဝိတကျတ္တ ဖွင့်သည်ဟုမှတ်)။ ခန္ဓကေတိ- ကား၊ သမုစ္စယက္ခန္ဓကေ-စဉ်ဝါသမုစ္စယက္ခန္ဓက၌။ ။ စဉ်သုဒ္ဓန္တော မဟာသုဒ္ဓန္တောတိ ဣတ္ထ ပါဠေ-ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ မယံ - သည်၊ ဝုစ္စတေ - အပ်၏။

ယော ဘိက္ခု - ကို (ပုစ္ဆိယမာနော ဌိစပ်)၊ ဥပသမ္ပဒတော၊ မြင့်မြတ်သော အထက်တန်းရဟန်းဖြစ်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ - စ၍၊ အနုလောမက္ကမေန ဝါ-အနုလုံ အစဉ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာရောစိတဒိဝသတော - ပြောကြားရာ နေမှ၊ ပဋ္ဌာယ - ၍၊ ပဋိလောမက္ကမေန ဝါ-ပဋိလုံ အစဉ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တံ- သည်၊ အသုကဉ္စ အသုကဉ္စ - ဤအမည် ဤအမည်ရှိသည့်လည်းဖြစ်သော၊ ဒိဝသံ ဝါ - နေ့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝါ- နေ့၌လည်းကောင်း၊ ပက္ခံ ဝါ - ကောင်း၊ မာသံ ဝါ - ကောင်း၊ သံဝစ္ဆရံ ဝါ - ကောင်း၊ တဝ - သင်၏၊ သုဒ္ဓတာဝံ- အာပတ်မှ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာနာသိ - သိပါ၏လော၊ ဣတိ - သို့၊ ပုစ္ဆိယမာနော - မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ - သော၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ တန္တေ-ဘုရား၊ အဟံ - သည်၊ အာမ ဇာနာမိ - ဪ...သိပါ၏၊ အဟံ-သည်၊ ဣတိနာမ ကာလံ - ဤအမည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ သုဒ္ဓေါ-စင်ကြယ်ပါ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒတိ - ၏၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒိန္နော- ပေးအပ်သော၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော - ကို၊ စဉ်သုဒ္ဓန္တောတိ - ၍၊ ဝုစ္စတိ - အပ်၏။

တံစုဋ္ဌသုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ - ကိ၊ ဂဟေတွာ - ဤ၊ ပရိဝသန္တေန - သော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ယတ္ထကံ - အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာလံ - လုံး၊ အတ္တ နော - ၏၊ သုဒ္ဓဘာဝံ - ကိ၊ ဇာနာတိ - ၏၊ တတ္ထကံ - သော၊ ကာလံ - ကိ၊ အပ နေတွာ - ပယ်နှုတ်၍၊ အဝသေသံ - ပယ်နှုတ်အပ်သော ကာလမှ ကြွင်းကျန်သော၊ မာသံ ဝါ - လုံး၊ လည်းကောင်း၊ ဒွေမာသံ ဝါ - ကောင်း၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ အဟံ - သည်၊ မာသမတ္တံ - တလမျှ၊ ဝါ တလပတ်လုံး သာလျှင်၊ အသုဒ္ဓေါ - သည်၊ အမှိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ သလ္လက္ခေတွာ - မှတ်သား၍၊ ပရိဝါသံ - ကိ၊ သစေ အဂ္ဂဟေသိ - အကယ်၍ ယူငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ပရိဝသန္တော စ - ပရိဝါသိ နေစဉ်လည်း၊ ပုန - တဖန်၊ အညံ - သော၊ မာသံ - ကိ၊ သရတိ - အောက်မေ့မိငြားအံ့၊ ဝါ - အမှတ်ရငြားအံ့၊ တမ္ပိ မာသံ - ထိုအမှတ်ရသော တလပတ်လုံးလည်း၊ ပရိဝသိတဗ္ဗမေဝ - နေရာသည်သာလျှင်တည်း၊ ပုန - တဖန်၊ ပရိဝါသဒါနကိစ္စံ - ပရိဝါသိပေးဖွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။

အဟံ - သည်၊ ဒွေမာသံ - လုံး၊ အသုဒ္ဓေါ - သည်၊ အမှိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ သလ္လက္ခေတွာ - ဤ၊ ပရိဝါသံ (လိုက်) - ကိ၊ အသ အဂ္ဂဟေသိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ပရိဝသန္တော စ - လည်း၊ အဟံ - သည်၊ မာသမတ္တမေဝ - သာလျှင်၊ အသုဒ္ဓေါ - မစင်ကြယ်သည်၊ အမှိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ - ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရေတိ - ပြုနိုင်အံ့၊ မာသမေဝ - သာလျှင်၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ - ၏၊ ပုန - တဖန်၊ ပရိဝါသဒါနကိစ္စံ - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဟိသစ္စံ - နောက်ထပ် ပရိဝါသိ ပေးဖွယ် ကိစ္စ မရှိဟူသော စကားကား မှန်၏၊ အယံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော - သည်၊ ဥဒ္ဓံ - ယူအပ် ပြီးသောကာလမှ အထက်သို့လည်း၊ အာရောဟတိ - တက်၏၊ ဟေဋ္ဌာပိ - ယူအပ် ပြီးသောကာလမှ အောက်သို့လည်း၊ ဩရောဟတိ - ဆင်းသက်၏၊ ဣဒံ - ဤသို့ တက်ခြင်း သက်ခြင်းသည်၊ အဿ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသဿ - ၏၊ လက္ခဏံ - တည်း။

ပုန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဝါ - ကိ၊ ယထာဓုတ္တေန - အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အနုလောမ - ဋီလောမေဝသေန - ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိယ မာနောပိ - မေးအပ်သော်လည်း၊ ရတ္တိပရိယန္တံ - ညဉ့်အခိုင်းအခြားကို၊ န ဇာနာတိ - မသိ၊ န သရတိ - အမှတ်မရ၊ ဝါ - တနည်းကား၊ ရတ္တိပရိယန္တေ - ၌၊ ဝေမတိ ကော - ယုံမှားဝိမတိ၊ သင်္ကာရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဇဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒိန္နော - သေ၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသော - ကိ၊ ဟောသုဒ္ဓန္တောတိ - ဤ၊ ဝုစ္စတိ - အပ်၏။

တံ မဟာသုဒ္ဓန္တပရိဝါသံ - ကို၊ ဂဟေတွာ - ရှိ၊ ဂဟိတဒိဝသတော - ယူရာ
နေမှ၊ ပဋ္ဌာယ - (ထည့်)၍၊ ယာဝ - လောက်၊ ဥပသမ္ပဒဒိဝသော - ပဉ္စင် ဖြစ်ရာ
နေသည်၊ အတ္တိ - ၏၊ တာဝ - လောက်၊ ရတ္တိယော - တို့ကို၊ ဂဏေတွာ - ရေတွက်ပြီး
၍၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ - ကျင့်သုံးရာ၏၊ အယံ မဟာသုဒ္ဓန္တပရိဝါသော - သည်၊
ဥဒ္ဓံ - သို့၊ နာရောဟတိ - မဘက်၊ ဟေဋ္ဌာ ပန - အောက်သို့ကား၊ ဩရောဟတိ -
သက်ဆင်း၏၊ တဿာ - ကြောင့်၊ ဘိက္ခု (ထည့်) - သည်၊ ပရိဝသန္တော - စဉ်၊
ရတ္တိစ္ဆေဒေ - ဌ်၊ သန္နိဋ္ဌာနံ - ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ သစေ ကရေတိ - နိုင်ငံခြားအံ့၊
ကိံ - သို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ - ကို၊ ကရေတိ - နည်း။

အာပန္နဿ အာပတ်သို့ရောက်သော၊ မယံ - အား၊ မာသော ဝါ - တလသည်
လည်းကောင်း၊ သံဝစ္ဆရော ဝါ - တနှစ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ - ရှိ၏၊ (တနည်း)
အာပန္နဿ - သော၊ မယံ အား၊ ပဋိစ္ဆန္န ကလော (ထည့်) - ဖုံးလွှမ်းရာ ကာလ
သည်၊ မာသော ဝါ - ကောင်း၊ သံဝစ္ဆရော ဝါ - ကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ (တနည်း)
မယံ - အား၊ ဝါ - ၏၊ အာပန္နော - (အာပန္နဿကို အာပန္နော အဿ၊ အာပန္န -
ကိုလည်း “အာပဇ္ဇိ” ဧတ္ထ ကာလေတိ အာပန္နော” ဟု ကြံပါ) - အာပတ်သို့
ရောက်ပြီးရာကာလသည်၊ မာသော ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ သံဝစ္ဆရော ဝါ -
ကောင်း၊ အဿ - ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဣတိ - သို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ - ကို၊ သစေ ကရေတိ - အံ့၊
ဧဝံသတိ - သော်၊ မာသံ ဝါ - ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သံဝစ္ဆရံ ဝါ - ကောင်း၊
ပရိဝသိတဗ္ဗံ - ၏။

စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသေ - ဌ်၊ ဝါ - တွင်၊ အဟံ -
သည်၊ ဧတ္တကံ - ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာလံ - လုံး၊ သုဒ္ဓေါ - စင်ကြယ်၏၊
ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တဿ - ပြောနိုင်သော ရဟန်းအား၊ စူဠသုဒ္ဓန္တော - ကို၊ ကိဉ္ဇာပိ
ဒိယတိ - အပ်၏ရှင်၊ တထာဂံ - သော်လည်း၊ နိယမေနေဝ အမြဲအားဖြင့်သာလျှင်၊
ဇာနနာဘာဝါ - သိခြင်း၏ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဝိဇ္ဇောပိ စေသ ပ၊
ဒါတဗ္ဗောတိ - ရှိ၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

တဿ ဒါနဝိခိဓန္ဓက အာတောတိ ဧတ္ထ ပါဌေ - ဌ်၊ ဒုဝိဇ္ဇောပိ - သည်
လည်း ဖြစ်သော၊ တဿ သုဒ္ဓန္တဿ - ထိုသုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၏၊ ဒါနဝိခိ - ပေးပုံအင်္ဂ
အရင်သည်၊ ဝါ - ပေးရမည့်အစီအစဉ်သည်၊ တေန ဘိက္ခုဝေ ဘိက္ခုနာ သံသံ

ပသကမိတ္တာ ဝေမယ ဝစနိယောတ် အာဒိနာ-သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ သမုစ္စ
ယက္ခန္ဓကေ - ဣတ္ထိဝဂ္ဂသမုပ္ပယက္ခန္ဓကဉ္စ၊ အာဂတော-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ
တသ္မိံ သမုစ္စယက္ခန္ဓကေ - ဉ္စ၊ ဝုတ္တနယေနော - ဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော -
အပ်၏၊ ဣဝံ အယံ အဓိပ္ပာသော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ငိနိစ္ဆယကထာ
ပန ဝိတ္တာရတော သမန္တပါသာသိကာယံ ဝုတ္တောတံ ဣတ္ထပိ ပါဌေ - ခြံလည်း၊
သေ သော နယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ဩဇှိတော အဝဇယ - ခါတွက်ပျက်ဆီး၍၊ ပဟာယ - ယင်း၍၊ သမောဓော
နော - ပေါင်းခြင်းသည်၊ ဝါ-ပေါင်း၍ ပေးအပ်သော ပရိဝါသ်သည်၊ ဩဇာန
သမောဓောနော - မည်၏၊ စိရိဗ္ဗုဒ္ဓိန္ဒြာနံ - ကြာမြင့်စွာ ပုံးလှမ်းအပ်ကုန်သော
အာပတ်တို့၏၊ အဇ္ဈန - အပ္ပိအဓိအားဖြင့်၊ သမောဓောနော - သည်၊ အဿ
သမောဓောနော - မည်၏၊ မိဿကာနံ - ရောနှောကုန်သော အာပတ်တို့၏၊ သမော
ဓောနော - သည်၊ မိဿကသမောဓောနော - မည်၏၊ ဣဒါနိ-၌၊ တံဗိဓ္မိ - သော၊
တံ သမောဓောနပရိဝါသံ - ကို၊ သင်္ခေပတော - အားဖြင့်၊ ဒဿေတုံ - ို၊
တတ္ထာတိအာဒိ - အစရှိသောပါဌ်ကို၊ သင်္ဂဟကရော - သည်၊ အာဟ - ၏။

အန္တရာပတ္တိ - ပပဋိတော ပဋိစ္စာဒေန္တသမာတိ - ကား၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊
ပရိဝါသံ-ကို၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ အနိက္ခိတ္တဝတ္ထော - မချအပ်သောဘက် ရှိသည်
ဝါ - ဝတ်ကို မချသည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ ပရိဝသန္တော - ခြေ၊ ဝါ - သော်၊ ဝါ -
သော၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ ပရိဝါသေ-သည်၊ အင်္ဂုလိဋ္ဌိတေလယေ မပြီးဆုံးသေးမီ
သာလျှင်၊ အန္တရာ-အလယ်၌၊ ဝေမဇ္ဇေ-အလယ်၌၊ သံဃာဒီပဝါသပတ္တိ - သို့၊
အာပဋိတော - ရောက်၍၊ ပဋိစ္စာဒေတိ - ပုံးလှမ်း၏၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊
ဝါ - ၏၊ (ဒါတဗ္ဗပရိဝါသော ပရိဝုတ္တဒီပသေ တံဋ္ဌိပေ)"

ပရိဝုတ္တဒီပသေတိ တေ ဝေနံ - ဟူသော ဤကားသည်၊ လက္ခဏဝေနံ -
အနီးကပ်၍ မှတ်ကြောင်းကားတည်း၊ လက္ခဏဝနေန-သော တေန ပရိဝုတ္တ
ဒီပသေတိ ဝေနေန - ဖြင့်၊ မာနတ္ထစိတ္တဒီပသေ ဘေတိပိ အတ္ထဘေတိ - မာနတ္ထ
စိတ္တဒီပသေစ ဟူသော အနက်သည်လည်း၊ ဝုတ္တဇေ - အပ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ-
ဆိုရာရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏၊ မက္ခေတွာတိ-ကား၊ ဥတ္တိတေုတ္တေန-

ဥတ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ ကမ္မေန - ကံဖြင့်၊ မူလဿ - အရင်းသို့၊
ဝါ - အာအဦးသို့၊ ပဋိကဿနဝသေန - ငင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မက္ခေတွာ -
ချေဖျက်၍။

သမောဒဟိတွာတိ-ကား၊ မူလပတ္တိဋ္ဌာနေ - မူလအာပတ်အရာ၌၊ ဌပေတွာ -
ထား၍၊ ပက္ခိပိတွာ - ထည့်၍၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ အတ္ထော- သံဝဇ္ဇေတဗ္ဗ၊
ပုဒ်ပဒ၏အနက်တည်း၊ ဒါတဗ္ဗပရိဝါသောတိ - ကား၊ သုဏာတု မေ အန္တေ
သံဃောတိ အာဒိနာ - အစရှိသော၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန - လေးကြိမ်မြောက် ဥတ်
ရှိသော၊ ကမ္မေန - ဖြင့်၊ ဒါ ပဗ္ဗပရိဝါသော - ပေးအပ်သော ပရိဝါသ်ကို၊
(ဝုစ္စတိ စပ်)။ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကံ အတ္ထ
ဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - နည်း။

ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ပဋိစ္ဆန္ဒာယ - ဗုံးလွှမ်းအပ်သော၊ အာပတ္တိယာ-
ကြောင့်၊ ပရိဝါသံ-ကို၊ ဂဟေတွာ -၍၊ ပရိဝသန္တော ဝါ-ပရိဝါသ် နေစဉ် နေခိုက်
နေတုန်းလည်းကောင်း၊ ဝါ - သော၊ မာနတ္တာရဟော ဝါ-ကောင်း၊ ဝါ-သော၊
မာနတ္တံ-ကို၊ စရန္တော ဝါ-ကောင်း၊ ဝါ-သော၊ အဗ္ဘာနာရဟော ဝါ- ကောင်း၊
ဝါ-သော၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ အညံ-တပါးသော၊ အာ၊ ဣဒံ-သို့၊ အာပတ္တိတွာ-
၍၊ ပုရိမာပတ္တိယာ-ပရိဝါသ် သူကြောင်းဖြစ်သော ရှေးပဋိစ္ဆန္ဒအာပတ်နှင့်၊ သမာ
ဝါ-တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဦနတရာ ဝါ - ယုတ်လျော့ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော၊ ရတ္တိယော - ပတ်လုံး၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ ဗုံးလွှမ်းပြန်ငြားအံ့၊ တဿ ဘိက္ခု
နော-အား၊ မူလဿ - သို့၊ ပဋိကဿနဝသေန-ဖြင့်၊ တေ ပရိဝုတ္တဒိဝသေ စ-
ထို ကျင့်သုံးပြီးနေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘေ မာနတ္တစိန္တဒိဝသေစ - ထို မာနတ်
ကျင့်ပြီးနေတို့ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ - (၎င်းကား အပေါင်း၊ ရှေ့ပရိဝုတ္တနှင့်
မာနတ္တစိန္တဒိဝသေတို့ကား အစိတ် - ဤသို့ယူ၊ သို့မဟုတ် ဝိသေသနသော်လည်း
ကြံ) အလုံးစုံသော ပရိဝတ်နေ့၊ မာနတ်ကျင့်ပြီး နေတို့ကို၊ ဩရုနိတွာ- ခါတွက်၍၊
အဒိဝသေ ကက္ခာ - နေမဟုတ်သည်တို့ကို ပြု၍၊ ပစ္စာ အာပန္နာပတ္တိ - နောက်
ထပ်သင့်ဆုန်သော အာပတ်ကို၊ မူလပတ္တိယံ - မူလအာပတ်အရာ၌၊ သမော
ဇာယ - ထား၍၊ ပရိဝါသော - ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ-
သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ အန္တရာပတ္တိ-သည်၊ မူလာပတ္တိတော-ထက်၊ အတိရေကပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒာ-လွန်ကဲစွာ ညဉ့်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တံ အန္တရာပတ္တိ - ထို အတိရေကပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒ ဖြစ်သော အန္တရာပတ်ကို၊ မူလာပတ္တိ မူလအာပတ်ကို၊ ကကွာ-၍၊ တတ္ထ တိဿ အပတ္တိယံ-ထို မူလ အာပတ် ပြုထားအပ်သော အတိရေကပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒအာပတ်၌၊ ဣတရံ - ဤမှ တပါးသော အနတိရေကပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒ အာပတ်ကို၊ သမောဓာယ - ပေါင်း၍၊ ပရိဝါသော - ကို၊ ဒါတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ အန္တရာပတ္တိ-သည်၊ အပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒာ-မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ မူလာယ - သို့၊ ပဋိကဿနံ - ငင်ခြင်းကို၊ အကကွာ - ၍၊ ပုဗ္ဗေ - ရှေး၌၊ ဂဟိတပရိဝါသေနောယူအပ်ပြီးသော ပရိဝါသ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဝသိတဗ္ဗံ - ရ၏။

ယာ ကော ဝါ ပ၊ သဗ္ဗစိရပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒာယောတိ ပဒဿ - ၏၊ သဗ္ဗစိရပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒာ-အလုံးစုံသော အာပတ်တို့ထက် ကြာမြင့်စွာ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ကော - တခုသော၊ ယာ အာပတ္တိဝါ-သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗစိရပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒာယော-ကုန်သော၊ ယာ အာပတ္တိယော ဝါ-တို့သည်လည်းကောင်း၊ (အဋ္ဌကထာမှ အပြည့်အစုံယူ)၊ အတ္ထိ - ကုန်၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ တာသန္တိ-ကား၊ သဗ္ဗစိရပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒာနံ - ကုန်သော၊ တာသံ အာပတ္တိနံ - တို့၏။ ။ ပန - ဂန္ထဂရ မျှော်ထောက်ရှု၍ ယခုအနေ မှာခဲ့ပေအံ့၊ အဿ အဂ္ဂသမောဓာန ပရိဝါသဿ - ၏၊ ဝါ - ကို၊ ဒါနဝိမိ - ပေးပုံ အစီအရင်ကို၊ ခန္ဓကေ - စူဠဝါ သမုစ္စယက္ခန္ဓကဉ္စ၊ ဝုတ္တနယေနော - ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ပန - အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကို ထုတ်ကာဆိုဦးအံ့၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ သတံ - ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ ဝါ - တို့ကို၊ ဒဿဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒာ - ဆယ်ရက်ပတ်လုံးဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ အပရမ္ပိ-တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သတံ - သော၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ ဝါ - တို့ကို၊ ဒဿဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒာ-ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ အပရမ္ပိ - သော၊ သတံ - သော၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ ဒဿဟပ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ဒာ-အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏။

(တနည်း) ယဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒသဟပုဋ္ဌိစ္ဆန္တာ - ကုန်သော၊ သတံ-
သော၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ အလရမ္ပိ-သော၊ ဒသဟပုဋ္ဌိစ္ဆန္တာ-
ကုန်သော၊ သတံ- သော၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ သန္တိ-ကုန်၏၊ ပ၊ ဣတိ ဧဝံ-
သို့၊ ဒသက္ခတ္တံ - ဆယ်ကြိမ်၊ ကတော - ရှိ၊ အာပတ္တိသဟယံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊
ဒိဝသ သတံ - ရက်ပေါင်း၊ တရာပတ်လုံး၊ ပုဋ္ဌိစ္ဆန္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊
တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ကိံ - သို့၊ ကာတဗ္ဗံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ -
သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။

တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ သဗ္ဗပတ္တိယော - အလုံးစုံ တထောင်သော အာ
ပတ်တို့ကို၊ သမောဒဟိတော - ရှိ၊ ဒသဒိဝသေ - ဆယ်ရက်တို့ ပတ်လုံး၊ ပရိဝသိ
တဗ္ဗံ - ရာ၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း၊ ဧဝံ - သို့၊ ဧကေနဝ-
တကြိမ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒသဟေန - ဆယ်ရက်ဖြင့်၊ ဒိဝသ သတမ္ပိ-ပတ်လုံး
လည်း၊ ပရိဝသိတမေဝ - အပ်သည်သာလျှင်၊ ဝါ - နေရာရောက်သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ- ၏၊ စပယောဂမှတပါး၊ ယောဂကို ဆိုဦးအံ့၊ ဒသသတံ ပ၊ မုစ္စေယျ
ပါရိဝါသိကောတိ-ရှိ၊ ဝါ-သော၊ တေံ စနံ - ကို၊ ပရိဝါရေ - ဌ၊ တဂဝတာ-
သည်၊ ဝုတ္တမ္ပိ - အပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဂါထာနက်။ ။ပါရိဝါသိကော - ပရိဝါသိနေသော ရ နန်းသည်၊
ဒသသတံ - တထောင်သော၊ အာပတ္တိယော - တို့ကို၊ ရတ္တိသတံ - ညဉ့်
တရာပတ်လုံး၊ ဆာဒယိတော - ဖုံးလွှမ်းစေ၍၊ ဒသရတ္တိယော - ဆယ်ညဉ့်တို့
ပတ်လုံး၊ ဝသိတော - ပရိဝါသိနေ၍၊ ဝါ - သော်၊ မုစ္စေယျ - အာဘတ်မှ
လွတ်ရာ၏။

အယံ သမောဓာနော - ဤ သမောဓာန်သည်၊ အဂ္ဂသမောဓာနောနာမ - မည်၏။

ဣဒါနိ - ဌ၊ မိဿကသမောဓာနံ - ကို၊ နိဒဿတုံ - ပြခြင်းငှါ၊ မိဿက
သမောဓာနော နာမာတိ အာဒိံ - အစရှိသော ပါဌ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော -
သည်၊ အာဟ - ၏၊ တတြ တသ္မိံ ပါဌ - ဌ၊ (တနည်း) တတြ တသ္မိံ
မိဿကသမောဓာနေ - ဌ၊ အယံ-သည်ကား၊ နယော- သိအပ်သောနည်းတည်း၊
ဘန္တေ - တို့၊ အဟံ - သည်၊ ဧကံ - တချက်သော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိံ - သုက္ကဝိသဋ္ဌိ
အမည်ရှိသော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဧကံ - သော၊ ကာယ

သံသဂ္ဂံ - ကောင်း၊ ကေ - သော၊ ဒုဠုလ္လဝါစံ - ကောင်း၊ ကေ - သော၊ အတ္တ
 ကာမံ - ကောင်း၊ ကေ - သော၊ သဉ္ဇရိတ္တံ - ကောင်း၊ ကေ - သော၊ ကုဋိကာ
 ရကံ - ကောင်း၊ ကေ - သော၊ ဝိဟာရကံ - ကောင်း၊ ကေ - သော၊ ဒုဠုဒေါသံ -
 ကောင်း၊ ကေ - သော၊ အညဘာဂိယံ - ကောင်း၊ ကေ - သော၊ သံဃဘောဒိ-
 ကောင်း၊ ကေ - သော၊ ဘောဒါနုဝတ္တကံ - ကောင်း၊ ကေ - သော၊ ဒုဗ္ဗစံ - ကောင်း၊
 ကေ - သော၊ ကုလဒုသကံ - ကောင်း၊ ဣတိ (အည) - သို့၊ သမ္မဟုလာ များစွာ
 ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော - တို့သို့၊ အာပဇ္ဇိ - ဧကံပါပြီ၊ ဘန္တေ - တို့၊ သော
 အဟံ - သည်၊ သံဃံ - ကို၊ တာသံ အာပတ္တိနံ - တို့၏၊ သမောဓာနပရိဝါသံ - ကို၊
 ယာစာမိ - တောင်းပန်ပါ၏၊ ဣတိ - သို့၊ တိက္ခတ္ထု - တိုင်တိုင်၊ ပာစာပေတွာ -
 ပါရိဝါသိကရဟန်းကို ပရိဝါသကို တောင်းပန်ဝေဠာ်၍၊ တဒနုရူပီယ - ထို တောင်း
 ပန်ခြင်း အားလျော်သော၊ ကမ္မဝါစာယ - ဖြင့်၊ ပရိဝါသော - ကို၊ ဒါတဗ္ဗော -
 အပ်၏။

စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပရိဝါသဒါနေ - ပေးတု၌၊ သံဃာဒိဿေ
 သာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ နာနာဓတ္ထုကာယောတိပိ - ၍ လည်းကောင်း၊
 သံဃာဒိဿေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ ဣတိပိ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံသို့၊
 ပုဗ္ဗေ - ၌၊ ဝုတ္တနယေန - ဖြင့်၊ ဧတ္ထဝသေနပိ - အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဂေါတ္ထဝသေနပိ - ကောင်း၊ နာမဝသေနပိ - ကောင်း၊ အာပတ္တိဝသေနပိ - ကောင်း၊
 ယောဇေတွာ - ယှဉ်တွဲ၍၊ ကမ္မံ - ကို၊ ကာတုံ - ငှါ၊ ဝရုတိယေဝ - သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ တတြ တသ္မိံ ပရိဝါသဒါနေ - ၌၊ နယော - တည်း၊
 အယံ - ၍ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ မိဿကသမောဓာနော - မိဿကသမော
 ဓာန်တည်း။

ပန ဒိ ပစ္စက္ခသံဝဏ္ဏနာမှ တပါး၊ အတိဒေသသံဝဏ္ဏနာကို ဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗပရိ
 ဝါသကမ္မဝါစာဝသာနေ - အလုံးစုံသော ပရိဝါသ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌၊
 နိက္ခိတ္တာနိက္ခိတ္တဝတ္တာဒိကထာ - နိက္ခိတ္တဝတ်၊ အနိက္ခိတ္တဝတ် အရှိသော အဆုံး
 အဖြတ်စကားရပ်ကို၊ ပုရိမနယေနဝ - သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ သမော
 ဓာနပရိဝါသေ - သည်၊ တိဝိဓေ - သုံးပါး အပြားရှိသည်၊ သမာနေပိ - ဖြစ်ပင်
 ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ တိပိဓဿပိ - သုံးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိဝါ
 သဿ - သမောဓာနပရိဝါသ်၏။

(အတ္တမတ္တဿေဝ - ၌ အတ္တတွင်စပ်၊ “သမ္ပန်တေ၊ ပဒနောကံတွင်၊
ဘာဝဝင်သော်၊ ထို့ပြင်အလွတ်၊ မချွတ် သမ္ပန်တခု ရှိမြဲ” နှင့် အညီ
သမ္ပန်တည်)။

အတ္တမတ္တဿေဝ - အနက်မျှ၏သာလျှင်၊ ဝါ - ကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ ဝတ္တတ္တာ ဝါ - ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆယာဒိနံ- တို့၏၊ ဝါ - တို့ကို၊
အနာမဋ္ဌတ္တာ - မသုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အယံ တိဝိဓေပိ
သမောဓာနပရိဝါသေ သင်္ခေပကထာကိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝတ္တံ -
အပ်ပြီ။

သမောဓာနဝိစာရဏာယ - သုံးပါး အပြားရှိသော သမောဓာန်ကို စိစစ်ခြင်း
၏၊ ဝါ - သည်၊ မဟာဝိသယတ္တာ - ကျယ်သော အရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
နိရဝသေသာ - နည်းပေါ်စိုးစဉ်း အကြွင်းမရှိသော၊ သာ သမောဓာနဝိစာရဏာ-
ကို၊ ကုတော - အဘယ်ကျမ်းဂန်မှ၊ လဒ္ဓဗ္ဗာ - နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော -
ကြောင့်၊ ဝိတ္တာဓေတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ-
ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဆာရတ္တန္တိ ဧတ္ထ ပဒေ-၌၊ ဝိဂ္ဂဟော- ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗျော-၏၊ ဧတ္ထ
ဧတသ္မိံ ကာလေ - ၌၊ ရာသဒ္ဓေါ- အသံသည်၊ တိယတိ ဆိဇ္ဇတိ-ပြတ်တတ် စဲတတ်
၏၊ ဣတိတသ္မာ- ထိုသို့ အသံပြတ်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သော ကာလော- သည်၊
ရတ္တိ - မည်၏၊ သတ္တာနံ-တို့၏၊ သဒ္ဓဿ - ၏၊ ဝုပသမနကာလော - ငြိမ်းအေးရာ
အခါသည်၊ ရတ္တိ - မည်၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - ရတ္တိ ဟူသော
ပုဒ်၏ အရကောက် အနက်တည်း။

ဆရတ္တိယော - ခြောက်ညဉ့်တို့ကို၊ သမာဟဋ္ဌာ - ပေါင်းအပ် ကုန်သည်တည်း၊
ဝါ - တနည်းကား၊ ဆန္တံ ရတ္တိနံ - ခြောက်ညဉ့်တို့၏၊ သမာဘာဓရာ-အပေါင်း
တည်း၊ ဆရတ္တိ - ခြောက်ညဉ့်တို့၏အပေါင်း၊ ဝါ - ခြောက်ညဉ့်၊ ဆရတ္တမေဝ-
သည်သာလျှင်၊ သကတ္ထေ - ၌၊ ပဝတ္တကပစ္စယဝသေန - ဖြစ်သော က ပစ္စည်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဆာရတ္တိ - မည်၏၊ အဝယဝဗျတိရေကေန - အစိတ်အပိုင်းနှင့်

ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်၊ ဝါ - အစိတ်အပိုင်း မပါသောအားဖြင့်၊ သမုဒါယဿ-
အပေါင်း၏၊ အဘာဝတော - မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆရတ္တိယောတိ - ၍၊
အတ္တော - ဗဟုဝစ်အနက်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တော - အပ်ပြီ။

ပရိဝါသံ အဒတွာ မာနတ္တမေဝ ဒါတဗ္ဗန္တိ - ကား၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊
အာပတ္တိ - သည်၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္တာ - မဖုံးလွှမ်းအပ်၊ ယသ္မာ စ - ကြောင့်လည်း၊
အာပန္နဘာဝနော - အာပတ်သို့ရောက်သဖြင့် သာလျှင်၊ ဝါ - ကြောင့် သာလျှင်၊
မာနတ္တာရဟော - မာနတ်ထိုက်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ထိုနှစ်ပါးသော
အကြောင်ကြောင့်၊ (စ - ကို၊ အဋ္ဌာနယောဂကြံ၍ တသ္မာ - နောင်သော်လည်း
ထိုင်)၊ ပရိဝါသံ - ကို၊ အဒတွာ - ၍၊ ကေဝလံ - ပရိဝါသံနှင့် မရောမယှက်
သက်သက်၊ မာနတ္တမေဝ - ကိုသာလျှင်၊ ဒါတဗ္ဗံ - ပေးအပ်၏၊ ယံ မာနတ္တံ - ကို၊
ပဋိစ္ဆန္တာယ - သော၊ အာပတ္တိယာ - ကြောင့်၊ ပရိဝုတ္တပရိဝါသဿ - ကျင့်သုံးပြီး
သော ပရိဝါသံရှိသော ရဟန်းအား၊ ဒီယတိ - ပေးအပ်၏၊ ဣဒံ မာနတ္တံ - သည်၊
ပဋိစ္ဆန္နမာနတ္တံနာမ - မည်၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ယဿ ပဋိစ္ဆန္တာ ဟောတိတိ
အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္တိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဣဒန္တိ - ကား၊ မာနတ္တံ - ကို။ ။ ဣဓာတိ - ကား၊ ဣမသ္မိံ ဝါကျေ-ဌိ။ ။
ပန - မေးဦးအံ့၊ ကထံ - သို့၊ ဒိန္နံ - ကုန်သော၊ တေသံ မာနတ္တာနံ - တို့၏၊ ဒါန
ဝိမိ စ - ပေးပုံ အစီအရင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆယကထာ စ - ဆုံးဖြတ်ကြောင်း
စကားကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒိဘဗ္ဗာ - အပ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော-
ကြောင့်၊ ဥဘိန္နံ ပနာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္တိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ -
ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

အယန္တိပဒံ - ကို၊ ဝက္ခမာနံ - ဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို၊ သန္နာယ - ၍၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ပရိဝါသေ ဝုတ္တပ္ပကာရံ ပဒေသန္တိ - ကား၊
ပရိက္ခိတ္တဿ - အကာအရံရှိသော၊ ဝိဟာရဿ - ၏၊ ပရိက္ခေပတော - အကာအရံမှ၊
အပရိက္ခိတ္တဿ - အကာအရံမရှိသော၊ ဝိဟာရဿ - ၏၊ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနတော-
ကာရံခြင်းငှါ ထိုက်ရာအရပ်မှ၊ ဒေ လေဍုပါတေ - ခဲနှစ်ကျတို့ကို၊ အတိက္ကမိတွာ-

ကျော်လွန်၍၊ မဟာမဂ္ဂတော - လမ်းမကြီးမှ၊ ဩက္ကမ္မ - ဖဲ၍၊ ဂုဗ္ဗေန ဝါ -
ချုပ်ပြင်လည်းကောင်း၊ ဝတိယာ - စည်းစောင်ရမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္ဒဌာနံ -
ဖုံးလွှမ်းရာ အရပ်သို့။ ။ သမာဒိယိတွာတိ - ကား၊ အန္တောအရုဏေယေဝ -
အရုဏ်၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ သမာဒိယိတွာ - ဆောက်တည်၍။

အာရောစေတွာတိ - ကား၊ ဘန္တေ - ဘုရားတို့၊ အဟံ - သည်၊ သဉ္ဇေတနိကံ -
လွတ်စေလိုသော စေတနာထင်ရှားရှိသော၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နံ - သော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိံ -
အမည်ရှိသော၊ ဧကံ - သော၊ အာပတ္တိံ - သို့၊ အာပတ္တိံ - ပြီ၊ သောဟံ - ထို
အကျွန်ုပ်သည်၊ သံသံ - ကို၊ သဉ္ဇေတနိကာယ - သော၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယ - သော၊
သုက္ကဝိသဋ္ဌိယာ - သော၊ ဧကိဿာ - သော၊ အာပတ္တိယာ - ကြောင့်၊ ဆာရတ္ထံ -
မြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မာနတ္ထံ - အပ္ပဋိစ္ဆန္နမာနတ်ကို၊ ယာစိ - တောင်းပန်ခဲ့ပါပြီ၊
တဿ မေ - ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ သံသော - သည်၊ သဉ္ဇေတနိကာယ - သော၊
အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယ - သော၊ သုက္ကဝိသဋ္ဌိယာ - သော၊ ဧကိဿာ - သော၊ အာပတ္တိယာ -
ကြောင့်၊ ဆာရတ္ထံ - လုံး၊ မာနတ္ထံ - ကို၊ အဒါသိ - ပြီ၊ သောဟံ - သည်၊
မာနတ္ထံ - ကို၊ စရာမိ - ၏၊ ဘန္တေ - တို့၊ အဟံ - သည်၊ ဝေဒယာမိ - ၏၊
သံသော - သည်၊ မံ - အကျွန်ုပ်ကို၊ ဝေဒယတိတိ - ၍၊ ဓာရယာမိ - ၏၊ ဣတိ
အာဒိနာ - သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ အာပတ္တိဒိဝသာနုရူပံ - အာပတ်နေအားလျော်စွာ၊
အာရောစေတွာ - ၍။

စ ပုန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဣမံ အတ္ထံ - ဤ အဟံ ဘန္တေ အစရှိသော သဒ္ဒါ
အနက်ကို၊ ဂဟေတွာ - ၍၊ ယာယကာယစိ - အမှတ်မထား တပါးပါးသော၊
ဝါဘာယ - စကားဖြင့်၊ အာရောစေတုံ - ငှါ၊ ဝနုတိယေဝ - သာလျှင် တည်း၊
အာရောစိတကာလတော - ပြောကြားပြီးရာအခါမှ၊ ပဌာယ - ၍၊ ဧကံ - သော၊
ဘိက္ခု - ကို၊ ဌပေတွာ - ၍၊ ဌပိတေကဘိက္ခုတော - ထားအပ်သော တပါးသော
ရဟန်းမှ၊ သေသေဟိ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ - တို့သည်၊ ကရုဏီယေ - ပြုဖွယ်ကိစ္စ
သည်၊ သတိ - သော်၊ ဂန္တုမ္ပိ - ငှါလည်း၊ ဝနုတိယေဝ - သာလျှင်တည်း၊ အရုဏေ -
သည်၊ ဥဋ္ဌိတေ - ထသည် ရှိသော်၊ တဿ ဘိက္ခုဿ - ၏၊ သန္တိကေ - ၌၊ ဝတ္ထံ -
ကို၊ နိက္ခိတဗ္ဗံ - ၏၊ သောပိ ဘိက္ခု - သည်လည်း၊ ကေနစိဒေဝ - သာလျှင်ဖြစ်သော၊
ကရုဏီယေန - ဖြင့်၊ ပုရေအရုဏေယေဝ - အရုဏ်မတက်မီသာလျှင်၊ သစေ ဂစ္ဆတိ -

အံ၊ ဝေံသတိ-သေဝ်၊ အညံ - သော၊ ဝိဟာရတော-ကျောင်းမှ၊ နိက္ခန္တံ ဝါ-ထွက်
လာသောရဟန်းကို လည်းကောင်း၊ အာဂန္တုကံ ဝါ - ရှေးသွားရဟန်းကို လည်း
ကောင်း၊ ယံ ဘိက္ခု - ကို၊ ပဌမံ - စွာ၊ ပဿတိ - ၏၊ တဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊
သန္တိကေ - ဌ၊ အာရောစေတော - ပြောဦး၍၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ-၏။

စ - ဆက်ဦးအံ၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂဏဿ-အား၊ အာရော
စေတောစ - ၍လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ အတ္ထိဘာဝံ - ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ စ -
မှတ်ထင်၍လည်းကောင်း၊ ဝသိ - နေ၏၊ တေန - ကြောင့်၊ အဿ ဘိက္ခုနော-
အား၊ ဦနေ - သေးပါးအောက်ယုတ်နည်းသော၊ ဂဏေ-ဌ၊ စရဏဒေါသော ဝါ-
ကျင့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အပြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိပွဝါသောဝါ - ကင်း၍
နေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ ကိဉ္စိ-
သော၊ ဘိက္ခု - ကို၊ သစေ န ပဿတိ - အံ၊ ဝေံသတိ - သေဝ်၊ ဝိဟာရံ - သို့၊
ဂန္တာ - ၍၊ ယံ ဘိက္ခု - ကို၊ ပဌမံ - စွာ၊ ပဿတိ - ၏၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား၊
အာရောစေတော - ၍၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ တတော တေသု
ဂတေသု ဝါ အဂတေသု ဝါ ပုရိမနယေန ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ယတ္ထ သိယာတိ - ကား၊ ယဿ သမာနသံဝါသကသိမာယံ - ဌ၊ ဝိသတိ
ဂဏော-နှစ်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံသော - ရဟန်း အပေါင်းသည်၊
အတ္ထိ-၏။ ။ အဝ္ဗာတဗ္ဗောတိ - ကား၊ အဗ္ဘာနကမ္မဝသေန-အားဖြင့်၊ ပက္ခောသိ
တဗ္ဗော - ခေါ်အပ်၏။ ။ ပန - ထိုမှ တပါး၊ အဗ္ဘာနကမ္မံ - ကို၊ ကထံ - သို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ - နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆာဘာဝတော - ကြောင့်၊ အဗ္ဘာနကမ္မံ ပနာတိအာဒိ-
သော၊ ယံ ဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ - ပြီ။

ပါဠိဝသေနာတိ - ကား၊ သုဏာဘူ မေ တန္တေ သံသောတိ အာဒိ ပါဠိ
ဝသေန - အစရှိသော ပါဠိ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ။ ဝိနိစ္ဆယဝသေနာတိ - ကား၊
စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ၊ အဗ္ဘန္တေဟိ - အဗ္ဘာန်သွင်းလိုကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ-တို့သည်၊
ပဌမံ - စွာ၊ အဗ္ဘာနာရဟော - အဗ္ဘာန်ထိုက်သည်ကို၊ ကာတဗ္ဗော - ၏၊ ဟိ သစ္စံ-
၏၊ (တနည်း) ဟိယသ္မာ ကြောင့်၊ အယံ ဘိက္ခု - သည်၊ နိက္ခိတ္တဝတ္တတ္တာ-ချထား

၄၆၀

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

အပ်သော ဝတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပကတတ္ထဌာနေ - ပကတတ်အရာ၌၊ ဌိတော-
၏၊ တသ္မာ စ - လည်းကောင်း၊ ပကတတ္ထဿ-အား၊ အဗ္ဘာနံ - ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊
န ဝဇ္ဇတိ - မအပ်၊ တသ္မာ စ - ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ငတ္တံ - ကို၊ သမာဒါပေ
တဗ္ဗော - ဆောက်သည်စေအပ်၏၊ ဝဇ္ဇတ္တံ - ကို၊ သမာဒိန္နော - ရှိသော်၊ အဗ္ဘာနာ
ရဟော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေနာပိ ဘိက္ခုနာ - သည်လည်း၊ ဝတ္တံ - ကို၊
သမာဒိယိတော ၍၊ အာရောစေတော ၍၊ အဗ္ဘာနံ - ကို၊ ယာစိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ပန - ထိုမှတပါး၊ အနိက္ခိတ္တဝတ္တဿ- မချအပ်သော ဝတ်ရှိသော၊ ဝါ - ဝတ်ကို
မချတတ်သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝတ္တသမာဒါနကိစ္စံ ဝတ်ကိုဆက်တည်ဖွယ်
ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ - ကြောင့်၊ အနိက္ခိတ္တ
ဝတ္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝတ္တသမာဒါနကိစ္စံ - သည်၊ နတ္ထိ - နည်း၊
ဣတိအယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ဟိယသ္မာ - ကြောင့်၊ သော အနိက္ခိတ္တဝတ္တော
ဘိက္ခု - သည်၊ ဆာရတ္တာတိက္ကမေနေဝ - ခြောက်ညွှတ်ကို လွန်သဖြင့်သာလျှင်၊
အဗ္ဘာနာရဟော - အဗ္ဘာနံထိုက်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ အနိက္ခိတ္တ
ဝတ္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝတ္တသမာဒါနကိစ္စံ - သည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ဣတိ
အယံ - ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ဣတိအာဒိနာ-သော၊ ဝိနိစ္ဆယာသေန - အဆုံးအဖြတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗံ-
သော၊ တံ ပရိဝါသကမ္ပံ - ကို၊ ပဋိဝ္ဇ္ဇာသေန - အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ
ကထာဝသေန စ - ကောင်း၊ သုဝိညေယျတ္တာ - ကောင် စွာ သိအပ် သိပိုင် သိနိုင်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိဝိတ္ထာရောယေန - အလွန်အမင်း ကျယ်ဝန်းခြင်းမှ
ကြောက်သဖြင့်၊ မယံ - တို့သည်၊ န ဝိတ္တာရသိမှ - မချွေကြကုန်ဘော့အံ့။

ပန-ကျမ်းဂန်စာညွှန်း မိန့်ခွန်းစကား ပြောကြာ ဦးအံ့၊ အတ္ထိကေဟိ - အလို
ရှိကုန်သော၊ ကုသပုတ္တေဟိ တို့သည်၊ တဘောဝ ခန္ဓကတော - ထို 'စူဠဝဂ္ဂသမုစ္စ
ယက္ခန္ဓက' မှသာလျှင်၊ ဟေတုဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊
ဣမဿ ကမ္မဿ - ဤအဗ္ဘာနကံ၏၊ ဝါ-ကို၊ ဝိသတိဝဂ္ဂကရဏိယတ္တာ - နှစ်ကျိပ်
အစုရှိသော သံဃာသည် ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတော ဝိသတိဝဂ္ဂတော -
ထိုနှစ်ကျိပ်အစုရှိသော သံဃာမှအောက်၊ ဦနတရေန - ယုတ်သော သံဃာသည်၊

≡

ကတံ - ပြုအပ်သည် ရှိသော်၊ ဝါ-ပြုအပ်သော အဗ္ဘာနကံသည်၊ ကပ္ပတိ - ဇာ၊
 တေန-ကြေ-ငုံ၊ ဧကေနာပိ စေ ၂၀၊ အနန္တိတောတိ - ရှိ၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
 အာဟ-ပြီ။ ။ အယန္တိ-ကား၊ ယထာဝုတ္တာ - အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊
 အယံ ပဋိပဒါ - ဤ အကျင့်သည်။ ။ သာမိစိတိ-ကား၊ ဝတ္တံ-ကျင့်ဝတ်တည်း။

ဣတိ ဣမိနာ ယထာဝုတ္တာဝနေက္ကမေန-အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော သဒ္ဓါ
 အစဉ်ဖြင့်၊ ကင်္ခိဝိဘရဏိယာ - သော၊ ပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာယ-၌၊ ဝိနယတ္ထ မဉ္ဇူ
 သာသံ - သော၊ လိနတ္ထပ္ပကာသနိယံ-ကွယ်ဝှက်တိမ်မြုပ်ငုပ်သောအနက် ပြက်ပြက်
 ကွင်းကွင်း ထင်လင်းပြရာ ဗျုပ္ပတ်လာကြောင့် လိနတ္ထပ္ပကာသနိ အမည်ရှိသော
 ဋီကာ၌၊ သံဃာဒိဿေသဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

အနိယတကဏ္ဍ

၁။ ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒဓမ္မနာ

မာတုဂါမေနာတိ - ဤ၊ ဝတ္ထာ - ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဝါ-၍၊ ပုန - တဖန်၊ ကောယာတိ - ဤ၊ ဝတ္ထုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာတုဂါမ သင်္ခါတာယ ကောယ ဣတ္ထိယာတိ - ဤ၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝတ္ထံ - အပ်ပြီ၊ အပ္ပကာသံ - မထင်ရှားရာ အရပ်သည်၊ ရဟောတိ ရဟောနာမ - မည်၏။

စ - ဆက်၍ သို့ဦးအံ့၊ ယော ပုဂ္ဂလော - သည်၊ အနာပတ္တိံ - အာပတ်မသင့် ခြင်းကို၊ ကဓရာတိ - တတ်၏၊ တာယ ပုဂ္ဂလဿ - ၏၊ အပစ္စက္ခဘာဝတော - မျက်မှောက်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ ဒေသဿ (သမ္ပနံတည်း) - ၏၊ အပ္ပကာသတာ - မထင်ရှားရာ အရပ်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ စက္ခုဿ ရဟောတိ - ဤ၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ရဟောနာမ၊ ပ၊ သောတုန္တိ - ဤ၊ ပဒဘာဇနေ - ဌ၊ ပါဠိယံ - ဌ၊ သောတဿ - ၏၊ ရဟောပိ - ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သည်လည်း၊ အာဂတံနနု-လော၊ အထ-ထိုသို့ လာ လျက်၊ ကဿာ-ကြောင့်၊ တံ သောတရဟမ္ပိ - ထိုနား၏ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်ကို လည်း၊ အဝတ္ထာ - ဤ၊ စက္ခုဿ ရဟောတိ ဣတ္ထကမေဝ - ကိုသာလျှင်၊ သင်္ဂဟ ကာရေန - သည်၊ ဝတ္ထံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိ စောဒနာဘာဝတော - ကြောင့်၊ ကိဉ္ဇာပီတိ အာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

အနက်။ ။ စက္ခုဿ - စက္ခုပသာဒ၏၊ ရဟော - ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ် သည်လည်းကောင်း၊ သောတဿ - ၏၊ ရဟော - ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ် သည်လည်းကောင်း၊ ရဟောနာမ - မည်၏၊ ယတ္ထ ပဒေသေ-ဌ၊ အပ္ပိံ - ကို၊ နိဓဏိယမာနေဝါ - မှတ်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဘမုကံ မျက်ခုံး ကို၊ ဥက္ခိယမာနေဝါ-ချီမြှောက်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ သိသံ-ဦးခေါင်း ကို၊ ဥက္ခိယမာနေဝါ-ချီမြှောက်အပ် သောင့်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ပဿိတုံ-ငှါ၊ သက္ကာ - တတ်ကောင်းသည်၊ န ဟောတိ - မပြစ်၊ သော

ပဒေသော - ထိုအရပ်သည်၊ စက္ခုဿ ရဟောနာမ - ၏၊ ယတ္ထ ပဒေသေ-ဌ၊
ပကတိကထာ - ပကတိ စကားသည်၊ ဝါ - ကို၊ သောတုံ-ငှါ၊ သက္ကာ-
သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ သော ပဒေသော - သည်၊ သောတဿ
ရဟောနာမ - မည်၏။

ဣမိနာ ဝါကျေန - ဤ ကိဉ္ဇာပိ အရှေ့သော ဝါကျဖြင့်၊ ပါဠိယံ - ဌ၊
သောတဿ ရဟောတိဣဒံ ဝါကျံ-ကို၊ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန-အနက်ကိုထုတ်ဆောင်
ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ-
ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒဿေတိ - ၏၊ အထ - ထိုသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော်၊
(တနည်း) ဣမိနာ ဝါကျေန - ဖြင့်၊ ပါဠိယံ - ဌ၊ သောတဿ ရဟောတိ
ဣဒံ ဝါကျံ - ကို၊ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊
ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော သည်၊ ယဒိ ဒဿေတိ - အံ့၊ အထ-
ထိုသို့ပြသည်ရှိသော်၊ စက္ခုဿေဝ-၏သာလျှင်၊ ရဟော - ကို၊ ဣမ ဣမသ္မိံ သိက္ခာ
ပဒေ- ဤ ပဌမအနိယတ သိက္ခာပုဒ်ဌ၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အဓိပ္ပေတော- အပ်၏၊
ဣတိ ဧတံ (ဣဘိ နှင့် ဧတံကိုပေါင်း) အဓိပ္ပေတတ္ထံ- ဤအလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
ကထံ - ကြောင့်၊ ဝိညာယတိ-အပ်သနည်း၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။

ပဋိစ္စန္ဓေ အာသနေတိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝစနတော ဝုတ္တတ္တာ စ-
ဟောတေ နမူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စက္ခုဿေဝ-၏သာလျှင်၊
ရဟော - ကို၊ ဣမ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ဌ၊ အဓိပ္ပေတော - အပ်၏၊ ဣတိ ဧတံ
အဓိပ္ပေတတ္ထံ - ကို၊ ဝိညာယတိ - အပ်၏၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော-
တည်း၊ တေနောဝ - ကြောင့်သာလျှင်၊ သဇ္ဇေတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ -
သည်၊ အတ္ထံ ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ- ပြီ။

ပိဟိတကဝါဠဿာတိ ဣမိနာ ပါဠေန - ဖြင့်၊ ပဋိစ္စန္ဓဘာဝတော - ဖုံးလွှမ်း
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စက္ခုဿ - ၏၊ ရဟောသပ္ပာဝံ - ဆိတ်ကွယ်ခြင်း၏
ဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒဿေတိ - ၏။

ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊ အပိဟိတကဝါဠဿ - မပိတ်အပ်သော တံခါးရှက်ရှိသော၊
ဂပ္ပဿ - တိုက်ခန်း၏၊ ဒွါရေ-တံခါးဌ၊ နိသိန္ဓော - ထိုင်သော၊ ပုရိသော-သည်၊

အနာပတ္တိ - ကို၊ ကရောတိ - ၏၊ ကေဝလံ-ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယောက်ျားနှင့်
မရောမယှက် သက်သက်၊ အပိဟိတကဝါဠာယ - မပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော၊
ဂဗ္ဘဿ-တိုက်ခန်း၏၊ ဒွါရေ-တံခါး၌၊ နိဿိန္နောဝ - ထိုင်နေသော သူသည်သာ
လျှင်၊ အနာပတ္တိ - အာပတ်မသင့်ခြင်းကို၊ န ကရောတိ - ပြုသည်မဟုတ်သေး၊
အန္တောဒွါဒယဟတ္ထေ - တဆယ့်နှစ်တောင်၏အတွင်း၌၊ နိဿိန္နောပိ - ထိုင်နေသော
သူသည်လည်း၊ အနာပတ္တိ - ကို၊ ကရောတိ - ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗျော-အပ်၏၊
တေန-ကြောင့်၊ ယတ္ထ ပန ဒဠှံ သက္ကာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊
အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နိဿိဒိတွာ - ထိုင်၍၊ နိဒ္ဒါယန္တော-အိပ်သောသူသည်၊ ကပိ
မိဒ္ဓပဒရတော - မျောက်၏ငိုက်ခြင်းကဲ့သို့သော ငိုက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက် အပ်သည်၊
ဝါ - မျောက်မျဉ်းအိပ်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ကိဉ္ဇိကာလံ-အနည်းငယ်သော ကာလ
ပတ်လုံး၊ စက္ခုနိ-တို့ကို၊ ဥမ္ဗလေတိ-ဖွင့်လည်း ဖွင့်၏၊ ကိဉ္ဇိကာလံ-လုံး၊ စက္ခုနိ-
တို့ကို၊ နိမ္ဗလေတိ-မှိတ်လည်းမှိတ်၏၊ မဟာနိဒ္ဓံ - ကြီးစွာသော အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊
န စ ဩက္ကမတိ-ရောက်လည်းမရောက်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နိဒ္ဒါယန္တောပိ အနာပတ္တိ
ကရောဘိတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

ပန - အဖို့တပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝါ-အနွယ်မှတပါး၊ ဗျတိရေကကို ဆိုဦးအံ့၊
နိပဇ္ဇိတွာ - လျောင်း၍၊ ဝါ-တုံးလုံးလဲ့၍၊ နိဒ္ဒါယန္တော-သည်၊ တာဒိသော-ထိုသို့
သဘောရှိသည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ နိပဇ္ဇိတွာ နိဒ္ဒါယန္တော
န ကရောတိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ အနာပတ္တိ - ကို၊
န ကရောတိ - မပြုတတ်၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - နိပဇ္ဇိတွာ စသော
ပါဌ်၏ အနက်တည်း။

မေထုနမ္မဿ မေထုနံအကျင့်အား၊ ဝါ - ၌၊ မာတုဂါမော-သည်၊ ဝါ- အမိ
သဖွယ် သီချင်းသည်မသည်၊ ဒုတိယော-အဖော်မည်သည်၊ ဝါ- နှစ်ယောက်မြောက်
သောသူမည်သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ-၏၊ ဣတ္ထိယော-တို့သည်၊ အည
မညိဿာ - အချင်းချင်း၏၊ ဝါ-တယောက်သည် တယောက်၏၊ ဝဇ္ဇံ - အပြစ်ကို၊
ပဋိစ္ဆာဒေန္တိ - ဖုံးတတ်ကုန်၏၊ တေနော-ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝေသာလိယံ - ၌၊
မဟာဝနေ - ၌၊ ဒွါရံ - ကို၊ ဝိဝရိတွာ-၍၊ ဘိက္ခုမိ-သည်၊ နိပန္န - အိပ်စဉ်၊

သမ္ပဟုလော - ကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော - တို့သည်၊ ယာဝဓတ္ထံ - အလိုရှိတိုင်း၊ ကတွာ - ရှိ၊
ပတ္တမိသု - ကုန်ပြီ၊ တေန - ကြောင့်၊ ဣတ္ထိနံ ပန သတမ္ပိ န ကရောတိတိ - ရှိ၊
သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တံ ကမ္မန္တိ - ကား၊ အဇ္ဈာစာရကမ္ပံ - လွန်ကျူး၍ ကျင့်အပ်သောအမှုကို။ ။
ယသ္မာ - ကြောင့်၊ နိသီဒိတွာဝ - ထိုင်ဦး၍သာလျှင်၊ ဝါ - ထိုင်ပြီးကာမှသာလျှင်၊
နိပဇ္ဇတိ - အိပ်၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ နိပဇ္ဇနမ္ပိ - အိပ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ အန္တောကတွာ -
၍၊ အတွင်းပြု၍၊ ဝါ - ထိုင်ခြင်း၏အတွင်း၌ လွင်း၍၊ နိသဇ္ဇံ ကပ္ပေယျာတိ - ရှိ၊
ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - ပြီ၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ ဒဿေတုံ - ၄၇၊ ဧတ္ထ
စာတိဘာဒိ - အစရှိသော ဝါကျကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

တိဏ္ဍံ ဓမ္မာနံ အညတရေန ကာရေတဗ္ဗောတိ ဣဒံ ဝစနံ - ကို၊ နိသဇ္ဇံ -
ထိုင်ခြင်းကို၊ ပဋိဇာနမာနဿ - ဝန်ခံသော ရဟန်း၏၊ တိဏ္ဍံ ဓမ္မာနံ - တို့တွင်၊
အညတရသမာယောဂေါ - အမှတ်မဲ့ငြား တပါးပါးနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ
ယေဝ - တည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ပန - ထိုမှတစ်ပါး၊ ပါရာဇိကေန စ - ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
သံသာဒိဓသဒသန စ - ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါမိတ္တိယေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း၊
တေနာကာရေန - ထိုပါရာဇိက သံသာဒိသိသံ ပါမိတ်သင့်လောက်သော အခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ နိသဇ္ဇံ - ထိုင်နေခြင်းကို၊ ပဋိဇာနမာနောဝ - ဝန်ခံသော်သာလျှင်၊
ဝါ - မှသာလျှင်၊ ဝါ - နေခံ၊ သင်္ဂဟာနိ - ကိုသာလျှင်၊ ကာရေတဗ္ဗော - အပ်၏။

န အပ္ပဋ္ဌိဇာနမာနောတိ - ကား၊ နိသဇ္ဇံ - ထိုင်ခြင်းကို၊ အပ္ပဋ္ဌိဇာနမာနော -
သော်၊ ဝါ - ရဟန်းကို၊ တိဏ္ဍံ - ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ - တို့တွင်၊ အညတရေန - ဖြင့်၊
န ကာရေတဗ္ဗော - အပ်၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏၊ ယာဝ - လုံး၊ နပ္ပဋ္ဌိဇာနာတိ -
ဝန်ခံသေး၊ တာဝ - လုံး၊ နောဘုဒ္ဓေါတိဝါ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နအသုဒ္ဓေါ
တိ ဝါ - ကောင်း၊ ဝတ္တဗ္ဗော - အပ်၏။

ပန - မဆုံးဖြတ်အပ်သည်မှတစ်ပါး၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ အလဇ္ဇိပိ -
(လိုက်)ကိုလည်း၊ ဝတ္ထာနုသန္တိနာ - ကျင့်ဝတ်နှင့်စပ်သောအားဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော -

(က) ၂၇၂-၇၁

အပ်၏။ (ဣတိ မလိ)၊ ဟိ-သာဓုမှတပါး၊ သာကေကို ဆိုဦးအံ့၊ ပဋိညာ၊ ပ၊ ကာရ
ယေတိ - ရှိ၊ ဝါ - သော၊ တေ ဝနေ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ပရိဝါရေ-ဦး၊
ဝုတ္တံ - အပ်၏။

ဂါထာနက်။ ။ ပဋိညာ - ဝန်ခံခြင်းကို၊ လဇ္ဇိသု - တို့၌၊ ကတာ-
ပြုအပ်၏။ (တနည်း) လဇ္ဇိသု - တို့သည်၊ ပဋိညာ-ကို၊ ကတာ - အပ်၏။
(တနည်း) လဇ္ဇိသု - တို့၌၊ ပဋိညာ ပဋိညာယ - ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ ကတာ-၏၊
အလဇ္ဇိသု-တို့၌၊ တေ သော ပဋိညာ-သည်၊ န ဝိဇ္ဇတိ - မရှိ၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊
ဗဟုဗ္ဗိ - များစွာသော စကားကိုလည်း၊ ဘာသေယျ - ပြောရာ၏၊
ဝတ္တာနုသန္ဓိတေန - ကျင့်ဝတ်နှင့် စပ်သောအားဖြင့်၊ ကာရယေ - ပြီးစေ
ရာ၏၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်ရာ၏။

ကေဝလံ - နိသဇ္ဇနာဒိနှင့် မရောမယှက်သက်သက်၊ တိဏ္ဍံ - ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-
တို့တွင်၊ အညတရေန-ဖြင့်၊ စောဒနာယမေဝ-၌သာလျှင်၊ ဧဝံ - သို့၊ ပဋိညာယ-ဖြင့်၊
ကာရေတဗ္ဗော - သည်ကား၊ န - မဟုတ်သေး၊ အတခေါ - ကား၊ နိသဇ္ဇနာဒိနာ-
ထိုင်ခြင်း အစရှိသော၊ အာကာရေန - နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ စောဒနာယပိ-၌လည်း၊
ဧဝံ - သို့၊ ပဋိညာယ-ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော-အပ်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ - ကို၊ ဒဿေတုံ-
ငှါ၊ ယေန ဝါ သာ သဒ္ဓေယျဝစသာ၊ ပ၊ ကာရေတဗ္ဗောတိ - ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ တေနော - ကြောင့်သာလျှင်၊ နိသဇ္ဇနာဒိသု အာကာရေသုတိ
အာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝါကျ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊
အာဟ - ပြီ။

စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထံ 'တေသ္မိ' ဝါကျ - ဤ ယေနဝါ သာ သဒ္ဓေယျ
ဝစသာ အစရှိသောဝါကျ၌၊ ပဋိဇာနမာနောတိ-၍၊ ဝါ - ဟူသော စကားကို
ဘဂဝတာ-သည်၊ အဝုတ္တေပိ - မဟောအပ်သော်လည်း၊ အဓိကာရတ္တာ-လိုက်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိဇာနမာနောဝ တေန သော ဘိက္ခု ကာရေတဗ္ဗောတိ-၍၊
သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

တထာဂုပ္ပါယ-တို့သို့ ယုံကြည်အပ်သော ကောင်းရှိသော သဘောရှိသော၊ ဥပါ
သိကာယ - ၏၊ ဝစေန - စကား၌၊ အညတတ္တာဘာဝတော-ပြောသည်မှ တပါး

သော အဖြစ်၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ခိစ္ဆ နာမ တထာဝရ ဗောဓိ အညလာသိ ဟော
တိဘိ ပါဠိန-ဖြင့်၊ ဒဿနေ - မြင်ခြင်း၌၊ အညထက္ကသန္တဝံ-မြင်သည်မှ တပါး
သော အခြားအရာ၏ဖြစ်သင့်ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒဿေဝိ - နှိ။ ။
ယော ဓမ္မော - အကြင်အာပတ်သည်၊ အနေကံသိကတဝယ-ပျားသောအင်္ဂါသည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိယတော - မြသည်၊ န - နေတိ၊ ဣဝံတသ္မာ ကြောင့်၊ သော
ဓမ္မော - သည်၊ အနိယတော မည်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ တိဉ္စ ဓမ္မေနန္တိဇာဒိ-
သော၊ ယံ ဝါကျံ-သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဓာ ဝါကျံ- ကျ၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊
အာဟ - ပြီ။

ယော ဘိက္ခု (သည်) - သည်၊ ရဟော နိသဒ္ဓဿာဒေန - ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌
ထိုင်ခြင်းကို သာယာသောရာဂဖြင့်၊ မေတုဂါမဿ-၏၊ ဓန္တိကံ - သို့၊ ဂန္ဓု ကာ
မော - သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဟုဉ္စာ-၍၊ အတ္ထိ-မေတုဂါမိ၊ ဝါ-မေတုဂါမိ၊
အဉ္စေတိ - ဆွဲငင်ခြင်းအံ့၊ ဝါ-အေးမြင့်လိမ်းကျံခြင်းအံ့၊ (အဉ္စဗုဒ္ဓိ မေတုဂါမိကန္တိ
သ)၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ ဗုက္ကဋ္ဌ-သို့၊ အာပဇ္ဇေတိ - ၏၊ နိဝါသနံ - သင်းပိုင်ကို၊ နိဝါ
သေတိ - ပြင်ဝတ်ခြင်းအံ့၊ ကာယဗန္ဓနံ - ခါးပန် ကြိုးကို၊ ဗုက္ကဋ္ဌ-သို့တင်ချည်နှောင်
ခြင်းအံ့၊ ဝိဝရံ-သက်န်းကို၊ ပါရုပတိ - ပုံခြင်းအံ့၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ-
ခပ်သိမ်းသော သင်းပိုင်ဝတ်ခြင်း အလိုရှိသည်တို့၌၊ ပယောဂေ ပယောဂေ - ၌၊
ဗုက္ကဋ္ဌ - သို့၊ အာပဇ္ဇေတိ - ၏၊ ဂစ္ဆတော - သော၊ ဘိက္ခုနေဝ အာသ၊ ပဒဝါရေ
ပဒဝါရေ - ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း၌၊ ဗုက္ကဋ္ဌ - သို့၊ အာပဇ္ဇေတိ - ၏၊
ဂန္ဓာန - ၍၊ နိသိဒ္ဓတိ-အံ့၊ ဗုက္ကဋ္ဌပေဝ-သို့သော-၍၊ အာပဇ္ဇေတိ - ၏၊ တေန-
ကြောင့်၊ မေတုနဓမ္မသန္တိသိတကိလေသသင်္ခါတေနာတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရော-
သည်၊ အာဟ-ပြီ။

စ-ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတေ ဣမေသွံ ပါဠိ-၌ မေတုနဓမ္မအရံသေသပါဠိ၌၊
ရဟောနိသဒ္ဓဿာဒဿ - ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေခြင်းကို သာယာသောရာဂ၏၊
မေတုနရာဂသဘာဝေ - မေတုနရာဂသဘောရှိသည်၊ အသတိပိ - မပြင်ပါသော်
လည်း၊ တပုဋ္ဌိဗဒ္ဓကိလေသတ္တာ - ထို မေတုနနှင့်စပ်သော ကိလေသာ၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မေတုနဓမ္မသန္တိသိတကိလေသသင်္ခါတေနာတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန -
သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ တေနောဝ - သာလျှင်၊ သန္တိသိတဂ္ဂဟဏံ - ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရေန-သည်၊ ကတံ - အပ်၏။

၈

ရဟဿာဒေနာဟိ-ကာ၊ အဟံ (ထည်) - သည်၊ ဣတ္ထန္တပာယ-ဥပသုဉ္စ၊
 ရှိသော မိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ရဟော - ခွံ၊ နသဒိတော-ဤ၊ ဟသဟလင်တာ
 ဒိကံ - ပြုံးရယ်ခြင်း ပြောဆိုခြင်း အစရှိသည်ကို၊ ကရေယျံ-ပြုရတော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊
 ဥပ္ပန္နအဿာဒဂေတု - ဖြစ်သော သာယာခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ။
 ဥပစာရဂဟေ တသယံနှစ်တောင် ဥပစာဉ္စတည်သော၊ နိပဇ္ဇိတော - လျောင်း၍၊
 အနိဒ္ဒါယန္တေ - မအိပ်သော၊ ဟနန္တေ- ကန်းလည်း မကန်းသော၊ ဝိညုပုရိသေ-
 သိတတ်သော ယောက်ျားသည်၊ အသတိ-သော်၊ နိသဇ္ဇာယ - ထိုင်ခြင်းကြောင့်၊
 ပါစိတ္တိယံ သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော-နိသဇ္ဇာယ
 ပါစိတ္တိယံ ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း။

သာ ဣတ္ထိ-သည်၊ ကေနစိဒေဝ-သော၊ ကရဏိယေန-ကြောင့်၊ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ -
 ထ၍ ထ၍၊ ပုနပျုနံ - ထပ်တလဲလဲ၊ သစေ နိသိဒတိ - အံ့၊ နိသဇ္ဇာယ နိသဇ္ဇာယ-
 ထိုင်တိုင်း ထိုင်တိုင်း၊ ပါစိတ္တိယံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ယံဣတ္ထိ-ကို၊ သန္ဓာယ-
 ရည်စူး၍၊ ဂတော - သွား၏၊ သာ ဣတ္ထိ-ကို၊ န ဒိဋ္ဌာ - မမြင်အပ်၊ အညာ-ရည်စူး
 ရင်း မိန်းမမှ ကပါးသော မိန်းမသည်၊ အာဂန္တော - ၍၊ နိသိဒတိ - အံ့၊ အဿာ
 ဒေ - သည်၊ ဥပ္ပန္န - သော်၊ ပါစိတ္တိယံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သမ္ပဟုလင်-များ
 စွာကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊ သစေ အာဂန္တန္တိ- ကုန်အံ့၊ ဧဝံအာဂတေသု- ကုန်
 သော်၊ မာတုဂါမဂဏနာယ - မာတုဂါမ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ -
 သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ သမ္ပဟုလာ (လိုက်) - တို့သည်၊ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ-၍၊ ပုနပျုနံ -
 အဖန်တလဲလဲ၊ သစေ နိသိဒန္တိ - ကုန်အံ့၊ ဧဝံ နိသိဒန္တေသု - ကုန်သော်၊ နိသဇ္ဇာ
 ဂဏနာယ - ထိုင်ခြင်းအရေအတွက်အားဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယာနိ - တို့သည်၊ ဟောန္တိ-
 ကုန်၏။

အနိယမေတွာ - မမှတ်သားမူ၍၊ ဒိဋ္ဌာ ဒိဋ္ဌာယ - တွေ့မြင်တိုင်းသမျှ မာတုဂါမ
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ရဟဿာဒံ - ကို၊ ကပ္ပေဿာမိ - ပြုရတော့အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ စိန္တေ
 တော - ၍၊ ဂန္တော - ၍၊ နိသိန္ဒဿာပိ - ထိုင်သော ရဟန်း၏လည်း၊ အာဂတာ
 ဂတာနံ - လာတိုင်း လာတိုင်း ကုန်သော မိန်းမ တို့၏၊ ဝသေန စ - ကောင်း၊
 နိဿဇ္ဇာယ - ၏ ဝသေန စ - ကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ - သာလျှင်၊ အာပတ္တယော-
 တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - အပ်ကုန်၏။

ရုတ္တပ္ပကာရေ ပုရိသေတိ - ကား၊ အနန္တေ - မကန်းသော၊ ဝိညုပုရိသေ-သိကြား
 လိမ္မာသော ယောကျ်ားသည်။ ။ ဥပစာရဂတေတိ - ကား၊ ဒွါဒသဟတ္ထဗ္ဗန္တရ
 ဂတေ-တဆယ့်နှစ်တောင် အတွင်းသို့ ရောက်သည်၊ သတိ - သော်၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန -
 သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော စိတ်ဖြင့်၊ ဂန္ဓာ - ရှိ၊ နိသိန္နဿ - ထိုင်သော ရဟန်း၏၊
 သန္တိကံ - သို့၊ အာဂန္ဓာ - လာ၍၊ နိသိန္နဿ - သော၊ ဣတ္ထိယာ-၌၊ ရဟဿာ
 ဒေါ - ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ သာယာခြင်းသည်၊ သစေ ဥပဇ္ဇတိ - အံ့၊ ဝေဗ္ဗိ-သော်
 လည်း၊ (တနည်း) ဧဝံ ဥပ္ပန္နရဟဿာဒဿပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌
 သာယာသော ရာဂရှိသော ရဟန်းအားလည်း၊ အနာပတ္တိ - မသင့်။

ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ဖြီ။

၂။ ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ပန - ပဌမ အနိယတ သိက္ခာပုဒ် သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာ၏ သံဝဏ္ဏနာဋီကာမှ
 တပါး၊ ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပုဒ် သံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာ၏ သံဝဏ္ဏနာဋီကာကို
 ဆိုဦးအံ့၊ န ဟေဝ ခေါပန ပဋိစ္စန္တန္တိ ဧတ္ထ ပါဌေ - ၌၊ ဗဟိ - အပ၌၊ ပရိက္ခိတ္တံ-
 ကာရံအပ်သော၊ အန္တော - အတွင်း၌၊ ဝိဝဋ္ဋံ - ဟင်းလင်းပွင့်သော၊ ဝါ - ကင်း
 သော အပိတ်အဆို့ အကာအကွယ် ရှိသော၊ ယမ္ပိ ပရိဝေဏင်္ဂဏာဒိ - အကြင်
 ပရိဝုဏ် လသာဆောင်အပြင် အစရှိသည်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဟမ္ပိ ပရိဝေဏင်္ဂဏာဒိ-
 ကိုလည်း၊ အန္တောဂတန္တိ - ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏။

ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဝေရူပံ - သော၊ ဌာနံ-အရပ်ကို၊ အပ္ပဋိစ္စန္တန္တယေဝ-မဖုံးလွှမ်း
 အပ်သော အရပ်၌သာလျှင်၊ (အပ္ပဋိစ္စန္တန္တယေဝ-ဟူ၍မူ ယုတ္တတရ) ဂဟိတံ - အပ်၏၊
 ဣတိ - သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ အာရိယေဟိ - တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။ ။ သံဃာ
 ဒီသေသေန ဝါတိ-ကား၊ ကာယသံသဂ္ဂုဒုဋ္ဌုလ္လောဘာသနသင်္ခါတေန-သော၊ သံဃာ
 ဒီသေသေန ဝါ - ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိ - သာဓုမှတပါး၊ သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊
 တေနာဝ - ကြောင့်သာလျှင်၊ ပဒဘာဇနေ - ၌၊ သစေ ဧဝံ ၊ ပ၊ သမာပဇ္ဇန္တောတိ
 အာဒိ - အစရှိသော ဝါကျကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အနက်။ ။မယာ - အကျဉ်းပါသည်။ အယော - ကို၊ မာတုဂါမေရု -
 နှင့်၊ သဒ္ဓိ - တကွ၊ ကာယသံသဂ္ဂ - ကိုယ်လက် နှီးနှော ရောခြင်းသို့၊
 သမာပဇ္ဇန္တော - ရောက်လျက်၊ နိသန္ဓေ - ထိုင်နေသည်ကို၊ ဝိဇ္ဇော - အပ်၏၊
 ဣတိ ဝေ - ဤသို့၊ သဝေ ဝဒေယျ - အံ့။

ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ ဒုဠုလ္လဝါစာဝသေန-အားဖြင့်၊ အာဂတံ - ၏၊
 စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဒုဠုလ္လဝါပံ - ရန်ရင်းသောစကားကို၊ သုတွာ - ၍၊ မာတုဂါ
 မေပိ-သည်လည်း၊ နပ္ပဒိတ္တာဒေဝိ - မှေးလွှမ်း၊ စတပိ - ကြောင့်သာလျှင်၊
 ဒုဠုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒေ - ၌၊ ယာ ပန ဣတ္ထိယော - တို့သည်၊ ဟိဒါမနာ-ရှက်နိုး
 သောစိတ်ရှိကုန်၏၊ ဘာ ဣတ္ထိယော - တို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ - ကျောင်းတွင်းမှ
 ထွက်ကြကုန်ပြီး၍၊ သိက္ခာ - တို့ကို၊ ဥဇ္ဈာပေ-ပုံ - ကဲ့ရဲ့စေကြလေကုန်ပြီ၊ တသ္မာ-
 ကြောင့်၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ ဣတ္ထိပိ - သည်လည်း၊ အနာပတ္တိ-ကို၊
 ကရောဘိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣတ္ထိပိတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
 ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အထဝါ - သော်ကာ၊ ဣဓ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အပ္ပဒိန္နန္တော-မှေးလွှမ်း
 တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတ္ထိသတပ္ပိ - သည်လည်း၊ အနာပတ္တိ - ကို၊ န
 ကရောဘိ - မပြုတတ်၊ ဣတိဝေ - သို့၊ ဣတ္ထ ဣမေသု ဒိသု သိက္ခာပဒေသု-တို့၊
 အတ္ထော - ပိဝေသ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဇ္ဇော - အပ်၏။ ။အ ဇ္ဇော ကမိရောဂီ
 ဣတ္ထ ပါဠေ - ၌၊ ကာယသံသဂ္ဂဝသေန-ကာယသံသဂ္ဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနာပတ္တိ-
 မကန်းသောသ္မိံ တာဝကာ - သည်၊ ဝုတ္တော - အပ်ပြီ၊ ဒုဠုလ္လဝါစာဝသေန-
 ဖြင့်၊ အာဂိဇော - နားမထိုင်းသောသူကို၊ တ ဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော အပ်ပြီ။

☞ သမုဋ္ဌာနာဒိသု - တို့တွင်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ ကာယံ ဣတော စ-ကို
 ခြိတ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာဝိတ္တတော စ - လည်းကောင်း၊ ကာယဝါစာ
 ဝိတ္တတော စ - လည်းကောင်း သမုဋ္ဌာတိ - ဖြစ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဒံ သိက္ခာ
 ပဒံ - သည်၊ တိသမုဋ္ဌာနံ - သုံးပါးသော သမုဋ္ဌာန်ရှိ၏၊ ကိရိယံ - မပြုအပ်သည်
 ကို ပြုခြင်းရှိ၏၊ သဿာဝိမေသကံ - စိတ်ကမသောမရှိက အာပတ်မှတ်ခြင်းရှိ၏၊
 သမိတ္တကံ - ပဉ္စပါးတော်ကို သိသောစိတ်နှင့်တကွ ဖြစ်၏၊ လောကဝံ လောကံ
 ကပြန်ရှိ၏၊ ကာယကမံ - ကာယကံရှိ၏၊ ဝေတကံ - ရှိ၏၊ အပ္ပဒေဝိတ္တံ - ရှိ၏။

သုမေဇ္ဈတ္တဝေဒနာဟိ - တို့ဖြင့်၊ ဒွိဝေဒနံ - နှစ်ပါးသော ဝေဒနာရှိ၏၊ တေန-
ကြောင့်၊ သမုဠာနာဒီနိ ပနေတ္ထ အဒိန္နာဒါနသဒိသာနေဝါတိ - ရှိ၊ သင်္ဂဟကာ
ရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

စ - ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ဝစနေ - ဤ လူဒံ သိက္ခာပဒံ တိသမုဠာနံ
အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ကာယသံသဂ္ဂံ - ကိုယ်လက်နှီးနှော ရောခြင်းသို့၊ သမာ
ပဇ္ဇန္တော - ရောက်သောသူသည်၊ ဒုဠုလ္လမ္ပိ - ရုန့်ရင်းသောကားကိုလည်း၊ ဘဏတိ
စ - ပြောလည်း ပြော၏၊ ဒုဠုလ္လံ - ကို၊ ဘဏန္တော - ပြောလျက်၊ နိသီဒတိ စ-
ထိုင်လည်းထိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ကာယဝါမာစိတ္တတော သမုဠာတိတိ-၍၊
မယာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - ၏၊ ဝါ - ကား၊ ဒုဠုလ္လမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ - ၍၊
ဝုတ္တံ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - အပ်၏။

ဒုတိယ အနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

စ - ဆက်ဦးအံ့၊ အယံ အနိယတုဒ္ဒေသော - ကို၊ ဒိဋ္ဌာဒိမူလက စောဒနာယ -
ဒိဋ္ဌအရရှိသော အရင်းမူလရှိသော ပြစ်တင်ပြောကာ စောဒနာရာ၌၊ ဝုတ္တံ -
အကြောင်းဝတ္ထုကို၊ ပဋိဇာနမာနောဝ-သော်သလျှင်၊ ဝါ - မှသာလျှင်၊
အာပတ္တိယာ - ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဣတရော-ကို၊ န ကာရေတဗ္ဗော-
အပ်၊ ဣတိ - သို့၊ အာပတ္တိရောပနာရောပနလက္ခဏဒဿနတ္ထံ-အာပတ်သို့ တင်သင့်
မတင်သင့် လက္ခဏာကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်
ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ အာရိယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။ ။ဣတိ ဣမိနာ ဝစနက္က
မေန - ဖြင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏိယာ - အမည်ရှိသော၊ ပါတိမောက္ခဝဏ္ဏနာယ - ၌၊
ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာယံ - သော၊ လိနတ္ထပ္ပကာသနိယံ - ၌၊ အနိယတဝဏ္ဏနာ - သည်၊
နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

နိဿိယ ကဏ္ဍ

၁-စိဝရဝဂ္ဂ

၁။ ကြိယနိဿိယပဒဝတ္ထုနာ

နိဗ္ဗိတစိဝရသိန္နိ ပဒဿ - ဧ၊ နိဗ္ဗိတဉ္စ - လည်း၊ ဟောတိ-ဧ၊ တံ - သည်၊ စိဝရဉ္စ-သည်လည်း၊ ဟောတိ - ဧ၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိတစိဝရ-မည်၏၊ အာနိသံသ မူလကေ - “အာနိသင်” ဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ စိဝရေစ - သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စသစိဝရေစ-သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိတေ-သော်၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ဧ၊ ပန-အပ္ပိတတန် ဖြစ်သင့်ဟန်ကို အားထုတ်ပြန်အံ့၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ စိဝရ-သည်၊ ကရဏေနပိ - ပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာသ နာဒိဟိပိ - ပျက်စီးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိတံ - ပြီးသည်၊ ဟောတိ - ဧ၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သူစိကမ္မပရိယောသာနေန ဝါတိအာဒိ - အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ - ဌ၊ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ဧ၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ သူစိယာ - အပ်ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ - သော၊ ပါသကပဉ္စ ဂဏ္ဍိကပဉ္စ ပရိယောသာနကမ္မ-ကပုတ်ကွင်းပြား ကပတ်သီးပြား ပြုခြင်း အဆုံးရှိသော အမှုသည်၊ အတ္ထိ-ဧ၊ တံ ပါသကပဉ္စ ဂဏ္ဍိကပဉ္စ ပရိယောသာနကမ္မံ - သည်၊ သူစိကမ္မပရိယောသာန နာမ-မည်၏၊ တေန သူစိကမ္မပရိယောသာနေန - ဖြင့်။

နဋ္ဌန္တိ - ကား၊ စောရာဒိဟိ - တို့သည်၊ ဟဋ္ဌံ - ဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဧ၊ ဟိသစ္စံ - ဧ၊ တေမ္ပိဟရဏံ- ဤသို့ ခိုးသူအစရှိသည် အဆောင်အယူ ခံရခြင်းသည်လည်း၊ ကရဏပလိဗောဓဿ - ပြုလုပ်ခြင်း ပလိဗောဓ ဧ၊ နိဗ္ဗိတတ္တာ - ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိတန္တိ - ဤ၊ ဝုတ္တတိ - အပ်၏။ ။ ဝိနဋ္ဌန္တိ-ကား၊ ဥပစိကာဒိဟိ-၍၊ အစရှိသည်တို့သည်၊ ခါဒိတံ - ခဲအပ်သည်။ ။ ဒဗ္ဗန္တိ-ကား၊ အဂ္ဂိနာ - သည်၊ ဒဗ္ဗံ- လောင်မြိုက်အပ်သည်။

စိဝရာသာ ဝါ ဥပစိန္နာတိ - ကား၊ အဟံ- သည်၊ အသုကသ္မိံ နာမကုလေ - ဤအမည်ရှိသော အမျိုး၌၊ စိဝရံ - ကို၊ လဘိဿာဒိ - လတ္တံ၊ ဣတိ - သို့၊ ယာ

စီဝရာသာ - အကြင်သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုး ရနိုးခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ - သည်၊ ဟောတိ-
၏၊ သာ စီဝရာသာ - သည်၊ ဥပ္ပန္နိန္နာ - ပြတ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဧတေဟိပိ
ဝိနဋ္ဌာဒိဟိ - ထိုပျက်စီးခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဝါ- တို့ကြောင့်လည်း၊
ကရဏပလိဗောဓဿေဝ-ပြုလုပ်ခြင်း ပလိဗောဓ၏သာလျှင်၊ နိဋ္ဌိတတ္တာ - ပြီးဆုံး
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဋ္ဌိတဘာဝေါ - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ တေန -
ကြောင့်၊ ဣမေသုဝါတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ -
ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဧတေန ပဒေန - ဤ နိဋ္ဌိတစီဝရာသို့ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ စီဝရာပလိဗောဓာ
ဘာဝေါ - သင်္ကန်း၌ ကြောင့်ကြဖွယ်၏ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
ဝုတ္တော - အပ်ပြီ၊ တေန - ကြောင့်၊ “စီဝရာသ ကရဏပလိဗောဓေ ဥပ္ပန္နိန္နေတိ
အတ္ထော”တိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ၊ ကထံ-ကြောင့်၊ ဧတံအတ္ထ
ဘေတံ - ဤ စီဝရာပလိဗောဓ ပြတ်ခြင်းဟူသော အနက်ကို၊ ဝိညာယဟိ-အပ်သ
နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာဘာဝတော - ဤသို့ မေးအပ် မေးသင့် မေးထိုက် သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ - မေးဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထတကထိနဿာဟိတိ
အာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာ
ရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ပဉ္စ - ကုန်သော၊ အာနိသံသေ - အကျိုးဂုဏ်အင် အာနိသင်တို့ကို၊ အညတ္ထ-
စီဝရာခေတ်မှ တပါးသော ခေတ်သို့၊ ဝါ-ကုစ္ဆိသမယမှ တပါးသော ပိဋိသမယသို့၊
ဂန္တု - ငှါ၊ အဒတွာ - မပေးမူ၍၊ သင်္ဂဟနဋ္ဌေန - ကောင်းစွာ ယူတတ်သော
အနက်သဘောကြောင့်၊ ကထိနံ - မည်၏၊ ထိရံ - ခိုင်ခံ့သော သဘောသည်၊
ကထိနံ - မည်၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော - ကထိနပုဒ်၏အနက်တည်း၊
ယေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကထိနံ - ကို၊ အတ္ထတံ - ခင်းအပ်ပြီ၊ သော ဘိက္ခု - ထို
ကထိနကို ခင်းတတ်သောရဟန်းသည်၊ အတ္ထတကထိနော - မည်၏၊ အတ္ထတကထိ
နဿ - သော၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါ - ၏။

ဟိတိ ဧသောသဒ္ဓေါ - သည်၊ ကာရဏတ္ထေ - ၌၊ ပဝတ္တော-သော၊ နိပါ
တော - တည်း၊ တာဝ ကထိနာနိသံသံ လဘတိတိ တ္ထေ ပါဌေ-၌၊ ယော အတ္ထတ
ကထိနော ဘိက္ခုတိ ဝါကျံ - ဟူသော ဝါကျံကို၊ အဇ္ဈာဟရိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊

အဗ္ဗာဟရိတွာ - ရှိ၊ တာဝ သော အတ္ထတကထိနော ဘိက္ခုတိ အတ္ထောကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော - ခါ၊ အနာမန္တစာရာဒိကံ - အစရှိသော၊ ကထိနာနိသံသံ - ကထိနံ
ဂုဏ်အင် အာနိသင်ကို၊ လဘတိ - ခါ၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ အတ္ထော - တာဝ သော
အစရှိသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း၊ ဝါ - တနည်းကား၊ အတ္ထတကထိနဿ ဘိက္ခု
နောတိ ဣဒံ ဝါကျ - ကို၊ အတ္ထတကထိနော ဘိက္ခုတိ - ရှိ၊ ဝိဘတ္တိဝိပရိကာမံ -
ဆဋ္ဌိဝိဘတ်မှ ပထမာဝိဘတ်သို့ ရှေ့ ရှု ညွတ်သည်ကို၊ ဝါ - ဝိဘတ် ဖောက်ပြန်
သည်ကို၊ ကတွာ - ရှိ၊ ယောဇေတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ -
ကို၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ခါ၊ ကိံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ -
နည်း၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။

ပလိဗောဓာ - တို့သည်၊ ဝါ - ထက်ဝန်းကျင်မှ နှိပ်စက်ဘတ်ကုန်သောတရားတို့
သည်၊ စိဝရပလိဗောဓောလည်းကောင်း၊ ဝါ - သက်န်း၌ဖြစ်သော ကြောင့်ကြ
ဖွယ်လည်းကောင်း၊ ဝါ - ထက်ဝန်းကျင်မှ နှိပ်စက် တတ်သော သက်န်းလည်း
ကောင်း၊ အာဝါသပလိဗောဓောလည်းကောင်း၊ ဝါ - လည်းကောင်း၊ ဝါ - လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဒွေ - တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ တေသု ဒွိသု ပလိဗောဓေသု -
တို့တွင်၊ ဧကပလိဗောဓေပိ - တပါးပါးသော ကြောင့်ကြဖွယ်သည်လည်း၊ သတိ -
ရှိသော်၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ အနာမန္တစာရာဒိကံ - သော၊ အာနိသံသံ - ကို၊ လဘတိ -
၏၊ အသတိ - သော်၊ န လဘတိ - မရ၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ နိဋ္ဌိတဝိဝရသိန္နိ
တေဿ ပဒဿ - ခါ၊ စိဝရဿ - ကို၊ ဝါ - ၌၊ ကရကပလိဗောဓေ - ပြုလုပ်ခြင်း
ပလိဗောဓသည်၊ ဝါ - ပြုဖွယ်သည်၊ ဥပစ္စိန္နေ - ရှိသော်၊ န လဘတိ (ထည်) - မရ။

(အနုပစ္စိန္နေ ဟု ရှိသော် “လဘတိ - ခါ” ဟု အနက်ပေး၊ နောက်
ပါဠိက ပိုပြီး အဋ္ဌကထာနှင့် ညီမည်။)

ဣတိ အယံ အတ္ထောကို၊ ဝိညာယတိ - အပ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊
ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ခါ၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပရိဟာရေ - တည်း၊ သံသဿာတိ -
ကား၊ သံသေန - သည်။ ။ ဓ - ပဒတ္တမှ တပါး၊ ဝိဘတုတ္တကို ဆိုဦးအံ့၊ တေ
ဝေဒနံ - ဤသံသဿ၌ သ ဝိဘတိသည်၊ ကတ္တရိ - ၌၊ ဝိဟိတံ - သော၊ သာမိဝေဒနံ -
တည်း။ ။ ဥပ္ပတေတိ - ကား၊ အဋ္ဌန္တံ - ကုန်သော၊ မာတိကာနံ - တို့တွင်၊ အည

တရေန ဝါ-ဧမှတ်မဲ့ခြား တပါးပါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဧဗ္ဗရဗ္ဗာရေန ဝါ-
တကြား၌ နုတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗဇေ-နုတ်ဆပ်ပြီးသည် ရှိသော်။

တတြာတိ-ကား၊ တသ္မိံ ကထိန-ထိုကထိန၌။ ။ ဥဗ္ဗာဇေ-ဟူသည်၊
ဥဗ္ဗရက်-နုတ်ခြင်းပင်တည်း။ ။ ပုရိမဝဿဝုတ္တာ-ပုရိမဝါပတ်လုံး နေကုန်ပြီး
သော၊ ဝါ-ပုရိမဝါ ကျတ်ကုန်ပြီးသော၊ တံသမတ္တေ-သုံးကျိပ်မျှ အတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သော၊ ပါဠိယကေ-ပါဝါပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊
ဥပိဿ-၍၊ “အနုဘနာမိ ဘိက္ခုဝေ ဝဿဝုတ္တာနံ ကထိနံ အတ္တရိတုန္တိ”-ဟူ၍၊
ကထိနက္ခန္ဓက-၌၊ အဝတော-သည်၊ ကထိနဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ အနုညာတတ္တာ-
ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အယဉ္စိ ကထိနတ္ထာဇေနာမ ဟ၊
အနုညာဘောဘိ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ။

တတ္ထ တသ္မိံ ပါဠိ-၌၊ အဝယဝဘာဝေန-ဖြင့်၊ ဌိတဿ-သော၊ ပုရိမဝဿ
ဝုတ္တာနန္တိပဒဿ-၏၊ ဝဿဇ္ဈေဒံ-ဝါင်ပြတ်ခြင်းကို၊ အကတော-မပြုမူ၍၊ ပုရိမ
ဝဿဝုတ္တာနံ-ရဟန်းတို့အား၊ ဣတိ ဣယံ အတ္တော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊
ဧတေန ပဒေန-၍ ပုရိမဝဿဝုတ္တာနံ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုဠဝဿဝသေန-နေအပ်
ရာ ဝါင်အစွမ်းအားဖြင့်၊ တာဝ-ဂဏမှ ရှေးဦးစွာ၊ ပုရိမိကာယ-၌၊ ဝဿ-
ဝါသို့၊ ဥပဂတာယေဝ-ကပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ကထိနတ္ထာရံ-
ကို၊ လဘန္တိ-ကုန်၏။

ပဉ္စမိကာယ-၌၊ ဝဿ-သို့၊ ဥပဂတာ-ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကထိနတ္ထာရံ-
ကို၊ လဘန္တိ-ကုန်၊ ဣတိ ဣယံ အတ္တံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဒဿတိ-၏။

တာဝ-ဂဏ၏ ရှေးဦးစွာ၊ ဝုဠဝဿဝသေန-ဖြင့်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဟောတု-ဝေ၊
ဂဏဝသေန-ရိုက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံ ကထိနတ္ထာရံ-ကို၊ ကိတ္တကာ-အဘယ်မျှ
အတိုင်းအရှည် အရေအတွက်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ လဘန္တိ-ကုန်သနည်း၊
ဣတိပုစ္ဆာဘာသတော-ကြောင့်၊ သောတိအာဒိ-သော၊ ယံဝါကျ-သည်၊ အတ္ထိ-
၏၊ တံဝါကျ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

သောတိ-ကား၊ ကထိနတ္ထာဇေ-သည်၊ (ဝရုတိ၌ ငပ်)။ ။ သဗ္ဗန္တိဗေဒန
ပရိစ္ဆေဒနာဘိ-ကား၊ ဂဏနဝသေန-အရေအတွက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စမ
ကောဒိယာ-နနက်ဆုံးပိတ်အစွမ်းအားဖြင့်၊ ။ ပဉ္စန္ဒ နေ-နံ ဝရုတိတိ-ကား၊

ပစ္စိမကောဋိယာ-ဖြင့်၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ကထိနဒုဿဿ-ကို၊ ဒါယကာ-
ပေးတတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့လည်းကောင်း၊ ကော-သော၊ ကထိနဒုဿဿ-ကို၊
ပဋိဂ္ဂဟကော-ခံယူတတ်သော ရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စန္ဒ ကုန်သော၊
ဇနာနံ-တို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ ခေါ်။

ပန-အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ ကေစိ ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ တဿ ကထိနတ္တာ
ရဿ ခေါ်၊ ဝါ-ကို၊ ပဉ္စဝဂ္ဂကရဏီယတ္တာ - ငါးယောက်အစုရှိသော သံဃာသည်
ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဉ္စန္ဒ ဇနာနံ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တန္တိ-၍၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊
တံ ဝစနံ-ထိုကေစိတို့၏ စကားသည်၊ တေသံ ကေသဉ္စိ အာစရိယာနံ-တို့၏၊
မတိမတ္တံ-အလိုမျှသာတည်း၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ဝစနံ-သည်၊ တေသံ ကေသဉ္စိ
အာစရိယာနံ-တို့၏၊ မတိမတ္တံ-အလိုမျှသာဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-
တည်း၊ တတြ ဘိက္ခဝေ ပ၊ အပ္ပာနန္တိ-၍၊ ဝါ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ တဿ
ကထိနတ္တာဒုဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ စမေယျက္ခန္ဓကေ - မဟာဝဂ္ဂ စမေယျက္ခန္ဓက ဌိ၊
ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ တံဝစနံ-သည်၊ တေသံ ကေသဉ္စိ အာစရိယာနံ-
တို့၏၊ မတိမတ္တံ တည်း၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

အနက်။ ။ဘိက္ခဝေ တို့၊ တတြ တေသု ကမေယျ-တို့တွင်၊ စတုဝဂ္ဂေါ-
လေးယောက် အစုရှိသော၊ ယွ-ယံ ယော အယံ ဘိက္ခုသံသော-သည်၊
ဥပသမ္ပဒံ-ဥပသမ္ပဒေလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏံ - ပဝါရဏကံ လည်း
ကောင်း၊ အပ္ပာနံ-အပ္ပာနကံလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တိဏိ-ကုန်သော၊
ကမ္မာနိ - တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ (ကပ္ပပုဗ္ဗတ္တာ-၌ စင်၊ ဋီကာသကောဌ
“စေ”ဟု ပါ၏၊ စမေယျက္ခန္ဓကဉ္စ မပါ)။

တသ္မာတိ-ကား၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝုဠဝဿဝသေန-နေပြီးရာ ဝါ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဝါ-ဆိုပြီးရာ ဝါ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုရိမဝဿဝုဠာနံ- တို့အား၊
အနုညာတော-အပ်၏၊ စ-အကြောင်း သည်မျှ မကပါသေး၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
သဗ္ဗန္တိမေန-သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန အားဖြင့်၊ ပဉ္စန္ဒ ကုန်သော၊ ဇနာနံ-တို့အား၊
ဝဋ္ဋတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်။ ။ ယတ္ထာတိ-ကား၊ ယသ္မိ ဝိဟာရေ-၌။ ။
အာနိသံသေတိ-ကား၊ အနာမန္တစာရာဒိကေ-ကုန်သော၊ ကထိနာနိသံသေ-
တို့ကို။

ပန-အဗ္ဗိတတန် ဖြစ်သင့်ဟန်ကို ပေလှန်ထုတ်ကာ ပြောပါအံ့။ စက္ကာရေ-
ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝဿ-လထမဝါသို့၊ ဥပဂတာ-ကပ်ကုန်သည်၊ အထ
ဟောန္တိ-အံ့၊ ပရိပုဏ္ဏဝသော-ပြည့်စုံသော သမာဓိနှင့်ဆယ်ရှိသော၊ သာမဏေရာ-
သည်၊ ပစ္ဆိမိကာယ-ဒုတိယဝါသ်၊ သစေ ဥပသမ္ပဇ္ဇတိ-အကယ်၍ ပဉ္စင်ခံငြားအံ့၊
ဝေဝတိ-သော်၊ ဂဏပူရကောစေဝ-ကိုဏ်းကိုပြည့်စေတတ်သည့်လည်း၊ ဟောတိ-
၏၊ အာနိသံသံ စ-ကိုလည်း၊ လတတိ-ရ၏။

တယော - ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဝဿ-သို့၊ ဥပဂတာ - ကုန်သည်၊
အထဟောန္တိ-အံ့၊ ပရိပုဏ္ဏဝသော (ဝင်ပြင်)-ကုန်သော၊ ခေ-ကုန်သော၊ သာမ
ဏေရာ - တို့သည်၊ ပစ္ဆိမိကာယ - သို့၊ သစေ ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တိ-အံ့၊ ခေ - ကုန်သော၊
ဘိက္ခု - တို့သည်၊ ဝဿ - သို့၊ ဥပဂတာ - ကုန်သည်၊ သထဟောန္တိ-အံ့၊ ပရိ
ပုဏ္ဏဝသော - ကုန်သော၊ တယော - ကုန်သော၊ သာမဏေရာ - တို့သည်၊ ပစ္ဆိမိ
ကာယ- သို့၊ သစေ ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တိ - ကုန်အံ့၊ ဣတိ ဧတ္ထပိဋကနော - ဤ အရာ၌လည်း၊
ဧဝေဝ နယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဝိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ခန္ဓကေ ဝုတ္တယ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာယာတ် - ကား၊ သုဏာတု မေ၊ ပ၊
ဓာရယာမိတိ - ဤ၊ ဝေ - သို့၊ ကထိနက္ခန္ဓကေ - သို့၊ ဘဂဝတာ သည်၊ ဝုတ္တယ-
သော၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာယာတ်ဖြင့် (ဒါတဉ်-၌ပေ)။

အနက်။ ။ဘန္တေ - ဘုရား၊ ဝံသော - သည်၊ မေ-၏၊ ဝစနံ-ကို၊
သုဏာတု-လော့၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ဣဒံ ကထိနဒုဿံ - ဤ
ကထိနလျှာ ပုဆိုးသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဥပ္ပန္နံ - ဖြစ်ပါ၏၊ ဝါ-ပေါ်၏၊ သံဃဿ ၏၊
ကမ္မံ-ကထိနဒါနကံသည်၊ ပတ္တကလ္လံ ရှိသည်၊ ယဒိဟောတိ-အံ့၊ ဝေဝတိ-
သော်၊ သံသော-သည်၊ ဣဒံ ကထိနဒုဿံ-ကို၊ ဣတ္ထန္နာမဿ - ရှိသော၊
ဘိက္ခုနော-အား၊ ကထိနံ-ကို၊ အတ္ထရိတံ-ငှါ၊ ဒေဝေယျ-ဝေးရာ၏၊ သော-
ကား၊ ဥတ္တိ-တည်း၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ဝံသော-သည်၊ မေ-၏၊ ဝစနံ-ကို၊
သုဏာတု-လော့၊ သံဃဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ ဣဒံ ကထိနဒုဿံ-သည်၊ ဝါ-
ကို၊ ဥပ္ပန္နံ-၏၊ ဝါ-၏၊ သံသော-သည်၊ ဣဒံ ကထိနဒုဿံ-ကို၊ ဣတ္ထန္နာ
မဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ကထိနံ-ကို၊ အတ္ထရိတံ-ငှါ၊ ဒေဝိ-၏၊
ယဿ အာယသ္မတော-အား၊ ဝါ-သည်၊ ဣမဿ ကထိနဒုဿဿ - ကို၊

ဣတ္ထန္နာမဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ကယနံ - ကို၊ ဗုဒ္ဓရိယု-ငှါ၊
ဒါနံ-ကို၊ ခမတိ-အပ်၏၊ သော အာယသ္မာ - သည်၊ ဟုဏိ-သည်၊ ယ-ဿ-
ရာ၏၊ ယဿ အာယသ္မတော - အား၊ ဝါ - သည်၊ နက္ခမတိ - အပ်၊
သော အာယသ္မာ - သည်၊ ဘာသေယျ - ရာ၏၊ သံဇေန - သည်၊ ဣဒံ
ကထိနဋ္ဌာယံ - ကို၊ ဣတ္ထန္နာမဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊ ကထိနံ - ကို၊
အတ္ထရိတုံ-ငှါ၊ ဒိန္နံ-ပေးအပ်ပြီ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ငါးဃဿ-အား၊ ဝါ-
သည်၊ ခမတိ-အပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟုဏိ-သည်၊ ဣဿ - ၏၊ ဧဝံ
ဣမိနာ တုက္ကိဘာဝေန-ဖြင့်၊ တေ သံဃဓမ္မဘာဝံ-ကို၊ ဓာရယာမိ ၏။

ကထိနတ္ထာရာရဟဿာဟိ-ကား၊ ကထိနံ-ကို၊ အတ္ထရိတုံ-ငှါ၊ ဘဗ္ဗဿ - ထိုက်
သော ရဟန်းအား။ ။စ - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သော ကထိနတ္ထာရာရဟော ဘိက္ခု-
သည်၊ ခေါ-စင်စင်၊ ပုဗ္ဗကရဏဇာနနာဒီဟိ-ပုဗ္ဗကရဏကို သိခြင်းအစရှိကုန်သော၊
ဝါ-ကထိနံမခင်းမိ ရှေ့အဖို့၌ ပြုအပ် ပြုသင့် ပြုထိုက်သော ဖွပ်လျှော့ခြင်း အစရှိ
သည်ကို သိခြင်းအစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ - ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ - တို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဟိ သာဓုမုတပါး၊ သာဓကကို
ဆိုဦးအံ့၊ ဝိနယဝိနိစ္ဆယေ - ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယ၌၊ “အဋ္ဌဓမ္မဝိဒေါ ဘိက္ခု၊ ကထိ
နတ္ထာရ မရဟတိ”တိ - ၍၊ ဝါ - သော၊ တေ ဝစနံ - ကို၊ ဗုဒ္ဓဒတ္တတ္ထေရေန - သည်၊
ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အနက်။ ။အဋ္ဌဓမ္မဝိဒေါ-ရှစ်ပါးသော တဗျားကို သိသော၊ ဘိက္ခု-
သည်၊ ကထိနတ္ထာရံ-ကို၊ အရဟတိ - ၏။

ပရိဝါရေပိ - ၌လည်း၊ အဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ ၊ပ၊ အတ္ထရိတုန္တိ - ၍၊ ဝါ- သော၊ တေ
ဝစနံ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အနက်။ ။အဋ္ဌဟိ-ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ - တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော -
သော၊ ပုဂ္ဂလော - သည်၊ ကထိနံ - ကို၊ အတ္ထရိတုံ-ငှါ၊ ဘဗ္ဗော - ထိုက်၏၊
(တနည်း) သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အဋ္ဌဟိ - ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ - တို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော-၏၊ သော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ကထိနံ-ကို၊ အတ္ထရိတုံ-ငှါ၊
ဘဗ္ဗော-၏၊ ကတမေဟိ-ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ-ကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ-တို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော-သော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ကထိနံ-ကို၊ အတ္ထရိတုံ - ငှါ၊

ဘဗ္ဗော-နည်း၊ ပုဗ္ဗကရဏံ - ရွှေအဖို့၌ ပြုအပ်သော ဖွပ်လျှော်ခြင်း အစရှိသော အမှုကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ ပစ္စုဒ္ဓါရံ- အဓိဋ္ဌာန်မှချခြင်းကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ အဓိဋ္ဌာန်-ကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ အတ္ထာရံ - ခင်းပုံခင်းဟန်ကို၊ ဇာနာတိ - ၏၊ မာတိကံ - ကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ ပလိဗောဓံ - ကို၊ ဇာနာတိ - ၏၊ ဥဒ္ဓါရံ - ကထိနံ နုတ်ခြင်းကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ အာနိသံသံ - ကို၊ ဇာနာတိ - ၏၊ (တနည်း) ယော ပုဂ္ဂလော - သည်၊ ပုဗ္ဗကရဏံ - ကို၊ ဇာနာတိ - ၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ - ၏၊ ပုဗ္ဗကရဏဇာနနသင်္ခါတေန - သော၊ အင်္ဂေန-နှင့် လည်းကောင်း၊ ပ။ ပစ္စုဒ္ဓါရဇာနနသင်္ခါတေန-အဓိဋ္ဌာနဇာနနသင်္ခါတေန-သော၊ ပလိဗောဓဇာနနသင်္ခါတေန - ဥဒ္ဓါရဇာနန သင်္ခါတေန - အင်္ဂေန-နှင့် လည်းကောင်း၊ ယော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ အာနိသံသံ ကို၊ ဇာနာတိ - ၏၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ - ၏၊ အာနိသံသဇာနနသင်္ခါတေန - အာနိသင်ကို သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အင်္ဂေန - နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ(ထည့်) - သို့၊ အဋ္ဌဟိ - ကုန်သော၊ ဣဗေဟိ အင်္ဂေဟိ - တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော- သော၊ ပုဂ္ဂလော - သည်၊ ကထိနံ - ကို၊ အတ္ထရိတံ - ၄၊ ဘဗ္ဗော - ၏။

၈ - ပုဗ္ဗဝါကျ လီနတ္ထကို ရှင်းပြရန်ချက် စကားသက်၍ မိန့်မြွက်တဖန် အားထုတ်ပြန်အံ့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု ပုဗ္ဗကရဏာဒီသု - တို့တွင်၊ ဓောဝနဝိစာရဏစ္စေဒန ဗန္ဓန သိဗ္ဗန ရဇန ကပ္ပကရဏံ- ဖွပ်လျှော်ခြင်း၊ ဆုတ်ခြင်း၊ ဖြတ်ခြင်း၊ တည်းစပ်ထိုးခြင်း၊ (အပ်နှင့်တည်းထားခြင်းဟူလို) ချုပ်ခြင်း၊ ဘိုးခြင်း၊ မိန့်ထိုးခြင်းကို ပြုခြင်းသည်၊ ပုဗ္ဗကရဏံ နာမ - မည်၏၊ ပုရုဏသံသာဋီအာဇီနံ - ဟောင်းသော သက်န်းကြီး အစရှိသည်တို့ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓါရဏံ-ပစ္စုဒ္ဓါရံပြုခြင်းသည်၊ ပစ္စုဒ္ဓါရောနာမ-မည်၏၊ ကထိနစိဝရာဓိဋ္ဌာနံ - ကထိနသက်န်းကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းသည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ နာမ - မည်၏၊ ကထိနတ္ထာဒရေ-သည်၊ အတ္ထာရောနာမ-မည်၏၊ အဋ္ဌ - ကုန်သော၊ မာတိကာ-တို့သည်၊ မာတိကာနာမ-မည်၏၊ အာဝါသပလိဗောဓော-ကျောင်း၌ ကြောင့်ကြခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဝရပလိဗောဓော - သက်န်း၌ ကြောင့်ကြခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေ- ကုန်သော၊ ပလိဗောဓာ-တို့သည်၊ ပလိဗောဓော နာမ-မည်၏၊ ပက္ကမန္တိကာဒယော-အစရှိသည်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓါရောနာမ - မည်၏။

ပန-ဂန္တန္တရ ဝိသေသကို ဆိုဦးအံ့၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ - အမည်ရှိသော ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌၊ ကထိနံ ပန ကေန အတ္ထရိတဗ္ဗံ ၊ ပ။ ဒဿာမာတိ

ဝတ္ထုဗ္ဗန္တိ-၍၊ ဝါ သော၊ ယံ စေနံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ တမ္ပံ ဝစေနံ-ကိုလည်း၊
ကထိနတ္ထာရာရဟံ ယော ကထိနစင်းခြင်းငှါ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊
ဂဟေတွာ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ တဿ ဝုဇုဿ-၏၊ အဋ္ဌဂေဟိ-
ကိုနှင့်၊ ကေန္တပရိပုဏ္ဏတံ - ကကယ်ဟင်း ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဂဟေ
တွာ-၍၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊ န ဝုတ္တံ-အပ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အပ်၏။

အနက်။ ။ ပန-အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကို သိဦးအံ့၊ ကထိနံ-ကို၊
ကေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အတ္ထရိတဗ္ဗံ - နည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊
ပုစ္ဆာ-တည်း၊ သံသော-သည်၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ကထိနစိဝရံ-
ကို၊ ဒေဘိ-၏၊ ဧတံ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ကထိနံ-ကို၊ အတ္ထရိတဗ္ဗံ-အပ်၏၊
ဣတိအယံ-ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း။

ပန အမေးတရပ် ထပ်၍သိဦးအံ့၊ သံသေန-သည်၊ ကဿ ဘိက္ခု
နော-အား၊ ကထိနစိဝရံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-အပ်သနည်း၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊
ဇိဏ္ဏစိဝရော - ဆွေ မြွေအိုင်းသော သင်္ကန်းရှိသည်၊ ဟောတိ အံ့၊
သံသေန-သည်၊ တဿ ဘိက္ခုနော အား၊ ကထိနစိဝရံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-အပ်
၏၊ ဣတိအယံ- ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ဇိဏ္ဏစိဝရာ-ကိုသည်၊ ဗ ဣ-ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ-အံ့၊ ဝေသန္တေ
သု-သော်၊ ဝုဇုဿ - သီတင်းကြီးရဟန်းအား၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊ ဝုဇေသု-
ကုန်သော၊ ဇိဏ္ဏစိဝရသုဒ္ဓိ-ပို့တွင်လည်း၊ ယော ဇိဏ္ဏစိဝရော ဘိက္ခု-
သည်၊ မဟာပရိဝါဝရာ - များသော အခြံအရံရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ တဒ
ဟေဝ-ထိုပုဆိုး ကလိန်လျှော ရရာနေ၌သာလျှင်၊ စိဝရံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊
အတ္ထရိတံ-ငှါ၊ သက္ကောတိ-စွမ်းနိုင်၏၊ မဟာပရိဝါရဿ-များသောအခြံ
အရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဒဟေဝ - ၌သာလျှင်၊ စိဝရံ ကို၊ ကတွာ - ၍၊
အတ္ထရိတံ-ငှါ၊ သက္ကောန္တဿ-သော၊ တဿဇိဏ္ဏစိဝရဿ ဘိက္ခုနော-အား၊
သံသေန-သည်၊ ကထိနစိဝရံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဝုဇေသု - သီတင်း
ကြီးသော ဇိဏ္ဏစိဝရ ရဟန်းသည်၊ တဒဟေဝ - ၌သာလျှင်၊ စိဝရံ- ကို၊
ကတွာ-၍၊ အတ္ထရိတံ-ငှါ၊ သစေန သက္ကောတိ - အံ့။

နာကတရောသိဘင်းငယ်သော ဇိဏ္ဏဝီရ ရဟန်းသည်၊ တဒဟောဝ-
ဉ္စိသာလျှင်၊ စီဝရံ - ကို၊ ကတော - ဤ၊ အတ္တရိတံ - ငှါ၊ သစေ သက္ကောတိ-အံ၊
ဝေသတိ - သော်၊ တဿ နဝကတရဿ - အား၊ သံသေန-သည်၊ ကထိန
စီဝရံ - ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ - ၏၊ အပိ စ - ထိုသို့ပင် နဝကတရအား ပေးအပ်ပါ
သော်လည်း၊ သံသေန သည်၊ မဟာထေရဿ-အား၊ သင်္ဂဟံ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊
ဝဋ္ဋတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တုမေ တို့သည်၊ ဂဏှတ- ကထိန်သင်္ကန်းလျာ
ပုဆိုးကို ခံသော ခံယူတော်မူပါကုန်၊ မယံ - ထို့သည်၊ ကတော - ဤ၊
ဒဿာမ-ပေးပါကုန်အံ့။

ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကထိနစီဝရံ-ကို၊ ဒေန္တေန - ပေ သော သံသာသည်၊
တီသု-ကုန်သော၊ စီဝရသု-တို့တွင်၊ ယံ ယံ စီဝရံ - အကြင် အကြင် သင်္ကန်း
သည်၊ ဇိဏ္ဏံ - သွေ့မြည့်ဟောင်းနှမ်းသည်၊ ဟောတိ - အံ့၊ တံ တဒတ္ထာယေဝ-
ထိုထိုဆွေးမြည့်ဟောင်းနှမ်းသော သင်္ကန်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၏။
ပကတိယာ- အားဖြင့်၊ ဒုပဋ္ဌစီဝရဿ-နှစ်ထပ် နှစ်လွှာသင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းအား၊
ဒုပဋ္ဌတ္ထာယေဝ - နှစ်ထပ် နှစ်လွှာ အကျိုးငှါသာလျှင်၊ ကထိနစီဝရံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-
အပ်၏၊ အဿ ဘိက္ခုနော - ထိုဇိဏ္ဏဝီရ ဖြစ်၍ ကထိန်ခံသော ရဟန်းအား၊
ဝါ - ၏၊ ဧကပဋ္ဌစီဝရံ - တစ်ထပ် တစ်လွှာသာဖြစ်သောသင်္ကန်းသည်၊ သနံ-ထူထဲ
သည်၊ သစေပိဟောတိ-အံ့၊ ကထိနသာဠကောစ-သည်လည်း၊ ပေလခေါ-ပါးသည်၊
သစေပိ ဟောတိ - အံ့၊ ဝေသန္တေပိ -သော်လည်း၊ သာရုပ္ပတ္တဿ-လျော်လျော့က်
ပတ်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဒုပဋ္ဌပဟောနကံ ဝေ - နှစ်ထပ် နှစ်လွှာ ရှိသော သင်္ကန်း
လောက် လောက်သော ကထိန်လျာပုဆိုးကို သာလျှင်၊ ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ အဟံ-
သည်၊ သာရုပ္ပတ္တဿ-ငှါ၊ ဒုပဋ္ဌပဟောနကံ - ကို၊ အသဘန္တော သော်၊ ဧကပဋ္ဌံ-
တစ်ထပ်တစ်လွှာသာဖြစ်သော၊ ဝါ-တစ်ထပ်တစ်လွှာရှိသော၊ စီဝရံ ကို၊ ပါရုပါမိ-
ရုံပါအံ့၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနောအပိ ကထိန်ခံသော ရဟန်း
အားလည်း၊ ဒုပဋ္ဌံ-နှစ်ထပ် နှစ်လွှာဖြစ်သော၊ ဝါ-ရှိသော၊ ကထိနသာဠကံ - ကို၊
ဒါတုံ-ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ - ၏။

ပန - အနုညာတမှတပါး၊ ပဋိက္ခိတ္တကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ လောဘ
ပကတိကော - လောဘဟုဆိုအပ်သော ပကတိရှိသည်၊ ဝါ - ငို၊ ငါ့ကို လောဘ

၄၀၂ ကန်ဂီဇီကာသစ် နိဿယသစ်

ပိုသည်၊ ဝါ-လောဘကြီးသည်၊ ဟောဝိ - အံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒုပဋ္ဌပဟောနကံ - သော၊ ကထိနသာဋ္ဌကံ - ကိုန ဒါတဗ္ဗံ - အပ်၊ လောဘဗကတိ ကေန - သော၊ တေနာပိ ဘိက္ခုနာ - သံဃာကသာမဟုတ် ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ အဟံ - သည်၊ ကထိနံ - ကို၊ အတ္ထရိတွာ - ရှိ၊ ဝါ-သေင်္ဂ၊ ဝါ- ခါမှ၊ ပစ္ဆာ - ဌှိ၊ ဝိသိဒ္ဓေတွာ - ဖြေ၍၊ ဒေ - ကုန်သော၊ စိဝရာနိ-တို့ကို၊ ကရိဿာမိ - အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ - ရှိ၊ န ဂဟေတဗ္ဗံ - အပ်။

တေနာတိ-ကား၊ ကထိနတ္ထာရကေန - သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ (ကာတဋ္ဌော- ဌှိစပ်)။ ။ ဘဒ္ဒဟဝါတိ - ကား၊ တသ္မိယေဝ ဒိဝသေ - ဌှိ သာလျှင်။ ။ ပဉ္စ ဝါ အတိရေကာနိ ဆိန္ဒိတွာတိ-ကား၊ ယထာ ယေန အာကာရေန - ဖြင့်၊ ဆိန္ဒိယမာနေ-ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ (တနည်း) ဆိန္ဒိယမာနာနိ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-ကုန်သော (ပဉ္စဇဏ္ဍာနိဝါ- စသည်၌စပ်)၊ (တနည်း) ဘိန္ဒိယာနာနံ - ကုန် သည်ရှိသော်၊ ဝါ-ကုန်သော၊ (စိဝရာနံ ဌှိစပ်)။

“ယထာ တထာံ ပ၊ လက္ခဏပြင်မြဲ” ဟူသော နိယံနှင့် အဋ္ဌကထာ ဇီကာတို့၌ သတ္တဝီလက္ခဏသာ မဟုတ်၊ ယထာရဟ ရှိ၏၊ ဤ သုံးနည်းတွင် နောက်နှစ်နည်း၌ မာနပစ္စည်းကို လက္ခဏမှာ သက်ပါ။

ပဉ္စဇဏ္ဍာဒီနံ - ပဉ္စခန်းအစရှိသည်ရှိကုန်သော၊ သံဃာဋီအာဒီနံ ဒုကုဋ် အစရှိကုန် သော၊ တိဏ္ဍိ-ကုန်သော၊ စိဝရာနိ-တို့တွင်၊ အညတရပဟောနကာနိ - တထည်ထည် လောက် လောက်ကုန်သော၊ မဟာမဏ္ဍလအစုမဏ္ဍလာဒိဝသေန - အိမ်ဝန်းကြီး အိမ်ဝန်းငယ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စဇဏ္ဍာနိဝါ ငါးဦးငါးခန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အတိရေကာနိ - ပဉ္စခန်းထက် ပိုလွန် ကုန်သော၊ သတ္တဝါဒိ ဇဏ္ဍာနိဝါ သတ္တခန်းအစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ - ဇ်၊ ဧဝံ တထာ တေန အာကာရေန - ဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတွာ - ရှိ။

တသ္မိ ကထိနစိဝရေ - ထိုကထိနသင်္ကန်းကို၊ ကရိယမာနေ-ရှိသော်၊ အဟံ ထေရောတိ ဝါ- ငါကား ထေရ်ကြီးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗဟုသာတောတိ ဝါ- ကြားမြင်များစွာရှိသူ ငါ့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကေနာပိ-တပါးသော ရဟန်းသည် လည်း၊ အကာတုံ-ငှါ၊ န လဗ္ဘတိ-အပ်၊ အနာဒဓိပေ န-ဖြင့်၊ အကရေန္တဿ-မပြု

သော ရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋ်-သည်၊ ဟောတိ - ဤ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗေဟဝ-
ပေသိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ သန္နိပဝီတော - ရှိ၊ ခေဝနဆေဒန
သိဗ္ဗနရဗ္ဗနာနိ-ဗွပ်လျော်ခြင်း၊ ဖြတ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း၊ ဆိုးခြင်းတို့ကို၊ နိဋ္ဌာပေ
တဗ္ဗာနိ-ပြီးစေအပ်ကုန်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ သေသဘိက္ခုဟိပိ တဿ သဟာ
ယေဟိ အဝိတဗ္ဗန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ကတစီဝရဓမဝါတိ-ကား၊ ကထိနဒုဿ-ကထိနလျှော့ပုဆိုးသည်၊ နိဋ္ဌိတပရိကမ္မ
ဓေဝ-ပြီးပြီးသောပြုလုပ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ-၍၊ (တနည်း) နိဋ္ဌိတပရိကမ္မ
ဓေဝ သော၊ ကထိနဒုဿ-သည်၊ (သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဌိပေ)။ ။ သဗ္ဗန္တိမေန-သော၊
ပရိစ္ဆေဒေန-ဖြင့်၊ အန္တရဝါသကောပိ ကိုလည်း၊ ဆိန္နိတွာဝ ရှိသလျှင်၊ ဝါ-မှ
သာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ သဗ္ဗန္တိမေန-သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန-
ဖြင့်၊ အန္တရဝါသကောပိ-ကိုလည်း၊ ဆိန္နိတွာဝ-လျှင်၊ ကာတဗ္ဗော- အပ်သနည်း၊
ဣဟိအယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။

အညထာ-ဖြစ်သည်မှတစ်ပါး၊ မဖြစ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အန္တရဝါသ
ကောပိ ကိုလည်း၊ ကရီယမာနေ - သော်၊ အတ္ထာရဝိပတ္တိတော - ခင်းခြင်း၏ လျက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-အင်းမမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗန္တိမေန-
သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန-ဖြင့်၊ အန္တရဝါသကောပိ-ကိုလည်း၊ ဆိန္နိတွာဝ- ရှိသလျှင်၊
ကာတဗ္ဗော-၏၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ ပရိဟာရော- တည်း၊ ယထာဟ - အဘယ်
ပုဂ္ဂိုလ် အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ ပုစ္ဆာ-တည်း။

ဘိက္ခုဝေ - တို့၊ ကထဉ္စ - လျှင်၊ ကထိနံ- သည်၊ ဝါ - ကို၊ အနတ္ထတံ-
မခင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ - နည်း၊ ဥလ္လိခိတမတ္တေန - အရေးအသား
အကွက်ပေါ်အောင် ခြစ်ထားအပ်ကာမျှဖြင့်၊ ကထိနံ - သည်၊ အတ္ထတံ-
သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ တဒဟေဝ-၌သာလျှင်၊ သဉ္ဇိန္ဒေန-ကောင်း
စွာဖြတ်အပ်သော၊ ပဉ္စကေန ဝါ ငါးပိုင်း ငါးခန်းရှိသော သင်္ကန်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အတိရေကပဉ္စကေန ဝါ-ငါးခန်းထက် လွန်သော အခန်းရှိသော
သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ အညတြ - ကြည်ရှောင်ပယ်ရှား အလွတ်ထား၍၊
ကထိနံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ အတ္ထတံ - သည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ ဣဟိ
အာဟ - သဗ္ဗညုပုဂ္ဂိုလ် ဤလို ဟောတော်မူပြီ။

ဟောနေပေ - သာလျှင်၊ အတ္တိန္ဒာသိဗ္ဗိတံ ပန န ဝဇ္ဇတိတ-ဗျ၊ သင်္ဂဟကာရော -
သည်၊ အာဟ - ပြီးဘောနု ဘိက္ခုနဘိတိ - ကား၊ အတ္တရကေန - သော၊ ဘိက္ခုနာ -
သည်၊ အတ္တရိတဗ္ဗန္တိ - ကား၊ အတ္တရကံ - ကို၊ ကာတဗ္ဗံ - ၏၊ တဉ္စ အတ္တရကံ -
သို့သို့ခင်းခြင်းဟူသည့်သည်၊ တယာ - ထို မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူတိုင်းသော
အခြင်းအရာသားဖြင့်၊ (၎င်း “စ ခေါ် တထာ” သုံးပုဒ် တပါးသော အဋ္ဌကတာ
ဋီကာ ယောဇနာတို့၌ မရှိ)၊ ဝစိဘောဒကရဏမေဝ - နှုတ်မြွက်ခြင်းကို ပြုခြင်းသာ
လျှင်တည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ယထာဟ - နည်း .

သံဃာဋီယာ ဒုက္ခသုက္ခသင်္ကန်းဖြင့်၊ ကထိနံ - ကို၊ အတ္တရိတုကာခော -
ရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဝေသတိ သော၊ ပေါရာဏိကာ - အဟောင်း
ဖြစ်သော၊ သံဃာဋီ - ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ နာဂါ - အသစ်ဖြစ်သော၊
သံဃာဋီ - ကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ - ၏၊ ဣမာယ သံဃာဋီယာ ဖြင့်၊ ကထိနံ - ကို၊
အတ္တရမိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝါစာ - နှုတ်ကို၊ ဘိန္နိတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊
အာဟ ပြီ၊ ဣတိအာဒိ - သော၊ ဝိတ္ထာရော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ - ၏၊
(တနည်း) ကော - အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယထာ ကိံ ဝစနံ - ကို၊ အာဟ -
နည်း၊ ဘဂဝါ - သည်၊ သစေ သံဃာဋီယာ ၊ ပ၊ ဘိန္နိတဗ္ဗာတိ - ၍၊ ဝါ -
သော၊ ယော ဝိတ္ထာရော - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝိတ္ထာရံ - ကို၊ အာဟ - ပြီ။

စ-ထိုမှတစ်ပါး၊ ဘန္တေ အာဝုသောတိ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနုမောဒထ၊
အနုမောဒါဟိတိ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝစနဘောဒံ - နှုတ်မြွက်ပြောကြား စကားလုံး
ကွဲပြားခြင်းကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ ထေရာနဉ္စာတိအာဒိ - နဉ္စ အစရှိသောစကားကို၊
သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - ပြီ။

☞ ဝေံ - ဤသို့၊ အတ္တရကေန - ကထိနံ ခင်းတတ်သော ရဟန်းသည်၊ ပဋိပဇ္ဇိ
တဗ္ဗဝိဓိံ၊ ပြုကျင့်အပ်သင့် ထိုက်သော အစီအရင်ကို၊ ဒဿေဘူာ - ၍၊ ဣဒါနိ - ၌၊
အနုမောဒကေဟိ - ခင်းအပ်ပြီးသောကထိနံကို အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်တတ်
သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗဝိဓိံ - ကို၊ ဒဿတု - ငှါ၊ တေဟိပိတိအာဒိ -
အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - ပြီ၊ အနုမောဒါမာတိ
ဣဒံ ဝစနံ - ကို၊ အတ္တနာဝ - မိမိသည်သာလျှင်၊ အတ္တနိ - မိမိ၌၊ ဂါရဝ ဝသေန -
လေးစားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ သင်္ဂဟ

ကာရေန - သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝါ-ဤသို့ အနုမောဒါမ ဟူ၍၊ ဝါ-ဤသို့ အနုမောဒါမ ဟူသောစကားကို၊ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ တထာပိ-သော်လည်း၊ ဧကကေန-တစ်ပါးစီ တစ်ပါးစီသော အနုမောဒကရဟန်းသည်၊ အနုမောဒါမာတိ-၍၊ ဝုတ္တံ-ငှါ၊ နဝဋ္ဌတိ-မသင့်၊ အနုမောဒါမိစ္စေဝ- ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တဗ္ဗံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏၊ တံ ဝစနံ-ထိုမထင်မရှား ဆရာတို့စကားကို၊ ငိမံသိတွာ-စူးစမ်း၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - အပ်၏။

ဣဒါနိ - အနုမောဒကရဟန်းတို့၏ ပြုကျင့်အပ်သော အစီအရင်ကိုပြပြီးရာ ဤအခါ၌၊ ကထိနာနိသံသေ - အနုမောဒကရဟန်းတို့၏ ကထိန်အာနိသင်တို့ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ ဘူမိ-ကထိန်အာနိသင်၏ ဖြစ်ရာတို့ကို၊ ဝိစာရယန္တော-စိစစ်လျက်၊ ပုရိမဝဿံဝုဋ္ဌေသုပီတိအာဒိ - အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ-၏၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဝစနေ-၌၊ တေသံ ယေဝါတိ- ဟူသည်ကား၊ အတ္ထာရက အနုမောဒကာနံ ယေဝ - ထို ကထိန်ကိုခင်းတတ်ကုန် အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်တတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ ။ ဟိ-သာဓုမှတစ်ပါး၊ သာဓကကို ဆိုဦးအံ့၊ ပရိဝါရေ - ပရိဝါပါဠိတော်၌၊ ဒိန္နံ ၂၀၊ အနုမောဒကဿ စာတိ-ဟူ၍၊ ဝါ- သော၊ ဧတံ ဝစနံ- ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

အတ္ထာရကဿ စ-ခင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အနုမောဒကဿစ-တဖန် နောက်ထပ် ဝမ်းမြောက်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒိန္နံ- ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့သည်၊ ကထိနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အတ္ထတံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏။

တေတိ - ဟူသည်ကား၊ အတ္ထာရကအနုမောဒကာ - တို့သည်၊ တတောပဋ္ဌာယာတိ- ဟူသည်ကား၊ အတ္ထာရကအနုမောဒနကာလတော - ခင်းရာ၊ အဖန်ဖန် ဝမ်းမြောက်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ - စ၍။ ။ ယာဝကထိနဿုဗ္ဗာရာတိပါဌဿ-၏၊ ကေဝလံ- ကထိန်နုတ်ခြင်းနှင့် မဆရာမယှက်၊ စိဝရမာသေယေဝ - သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်တရက်မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင်သော စိဝရမာသတလအတွင်း၌သာလျှင်၊ (လှမ်းယူ)၊ ပဉ္စ-ကုန်သော၊ အာနိသံသေ - တို့ကိုလစန္ဒိ-ကုန်သည်ကား၊ န-မဟုတ်ကုန်သေး၊ အထခေါ - သော်ကား၊ အဋ္ဌန္တံ-ကုန်သော၊ မာဘိကာနံ - တို့တွင်၊ အညတရေန - တစ်ပါးပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်း

၄၈၆

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ်

ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္တရဗ္ဗာရေန ဝါ - အကြား၌ နုတ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
(ရင်းနှစ်ပုဒ်ကို ဥဗ္ဗာရာ - ၌ စပ်)၊ ကထိနဿ - ၏၊ ယာဝဥဗ္ဗာရာ - အကျိုးဆုတ်ယုတ်
နုတ်ရာကာလဝိုင်အောင်၊ ပဉ္စ - ကုန်သော၊ အာနိသံသေ - အကျိုးဂုဏ်အင် အာနိ
သင်္ခါကို၊ လဘန္တိ - ၏၊ ပန - ဗျတိရိုက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ကထိနေ - (ထည့်)ကို၊ ဥဒ္ဓဋေ -
နုတ်အပ်ပြီးသော်၊ ပဉ္စ - ကုန်သော၊ အာနိသံသေ - တို့ကို၊ န လဘန္တိ - မရကုန်၊
ဣတိအတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ဣဒါနိ - ဘူမိကို စိစစ်ပြီးရာ ဤအခါ၌၊ ပဉ္စ - ကုန်သော၊ တေ အာနိသံသေ -
တို့ကို၊ သရူပတော - သရုပ်သားကောင် (သကောင်) အားဖြင့်၊ ဒဿတံ - ၄၊
အနာမန္တစာရောတိအာဒိ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏၊ တတ္ထ တသ္မိ -
ဝစနေ - ၌၊ ဝိတ္တာရော - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏၊ ပဉ္စန္ဒ - ကုန်သော၊
ဘောဇနာနံ - တို့တွင်၊ အညတရေန - ဖြင့်၊ နိမန္တိတဿ - ဖိတ်အပ်သော ရဟန်း၏၊
ဝါ - အပင့်အဖိတ်ခံရသော ရဟန်း၏၊ သန္တံ - ထင်ရှားရှိသော၊ ဘိက္ခု - ကို၊ အနာ
ပုစ္ဆာ - မပန်မကြား မလျှောက်ထားမူ၍၊ ကုလေသု - အမျိုးအိမ်တို့သို့၊ စာရိတ္တာ
ပဇ္ဇနံ - သွားလာခြင်းရှိသောသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ အနာမန္တစာရော
နာမ - မည်၏။

(“အနာမန္တ” ကို “အနာပုစ္ဆာ” “စာရော” ကို “စာရိတ္တာပဇ္ဇနံ”
ဟု ဖွင့်ခြင်းကြောင့် “အနာမန္တိယ စာရော အနာမန္တစာရော” ဟု
ဝိဂ္ဂဟပြု။)

နာမေန - သ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ၊ အန္တရဝါသက ဟူသောအမည်ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌိ
တဿ - အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော၊ စိဝရဿ - သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်
ထည်သောသင်္ကန်းကို၊ အသမာဒါနစရဏံ - မဆောင်ယူမူ၍ သွားနိုင်ခြင်းသည်၊
အသမာဒါနစာရောနာမ - မည်၏။

(စရဏံ စာရော၊ အသမာဒါယ စာရော အသမာဒါနစာရော - ဟုပြု။)

နာမေန - အမည်ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌိတာနံ - ကုန်သော၊ ဝါ - သင်္ကန်းတည်း ဟူသော
အာရုံ၏ အထက်၌ စိတ်ကို ထားအပ် ကုန်ပြီးသော၊ တိဏ္ဍံ - သုံးထည်ကုန်သော၊
စိဝရေနံ - တို့တွင်၊ အညတရံ - တစ်ထည်ထည်သော၊ စိဝရံ - ကို၊ ယတ္ထကတ္ထစိ -

အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသောအရပ်၌၊ နိက္ခိပိတ္တာ-ထားပြီး၍၊ အညတ္တ-တစ်ပါး
သော အရပ်၌၊ အရုဏုဋ္ဌာပနံ - အာရုံကို တက်စေနိုင်ခြင်းတည်း၊ ဝါ-အာရုံခံနိုင်
ခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော- နာမေန အဓိဋ္ဌိတဿ အစရှိသော
သံဝဏ္ဏနာ၏ အနက်တည်း၊ ဝိဝေသိပုဝါသော - သင်္ကန်း သုံးထည်တို့တွင် တစ်ထည်
ထည်နှင့် ညှဉ်ကင်းနေနိုင်ခြင်း၊ နေခွင့်ရခြင်းပင်တည်း၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ -
သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ယာဝတော-အကြင်မျှအပိုင်းအခြားရှိသော၊ စိဝရေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော - အလိုရှိ
သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တာဝတကံ - ထိုမျှ အပိုင်းအခြား ရှိသော၊ စိဝရံ - ကို၊
အနဓိဋ္ဌိတံ - အဓိဋ္ဌာန်လည်း မတင်ပဲလျက်၊ အဝိကပ္ပိတံ - ဝိကပ္ပနာလည်း မပြုပဲ
လျက်၊ ဓာရဏံ - ဆောင်ထားနိုင်ခြင်းသည်၊ ယာဝဒတ္ထစိဝရန္တိ ယာဝဒတ္ထစိဝရံ
နာမ - မည်၏၊ (တနည်း) တာဝတကံ - သော၊ စိဝရံ - ကို၊ အဝိကပ္ပိတံ-ကို၊
ကတ္တာ - (ထည့်)၍၊ ဓာရဏံ - သည်၊ ယာဝဒတ္ထစိဝရန္တိ ယာဝဒတ္ထစိဝရံနာမ-
မည်၏၊ (တနည်း) အနဓိဋ္ဌိတံ - သော၊ အဝိကပ္ပိတံ - သော၊ တာဝတကံ-ရှိသော၊
စိဝရံ - ကို၊ ဓာရဏံ - သည်၊ ယာဝဒတ္ထစိဝရန္တိ ယာဝဒတ္ထစိဝရံ နာမ-
ယာဝဒတ္ထစိဝရ မည်၏။

(ဤဝါကျငယ် ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာမူ၌ စိဝရဓာရဏံ-ဟု ရှိ၏၊ သုဓမ္မဝတီမူ
ယောဇနာကြီး၌ အတူပင်ရှိ၏၊ မြဲတောင်လယ်ပေါ် ယောဇနာ၌ကား
“တာဝတတ္ထကံ စိဝရံ အနဓိဋ္ဌိတံ အဝိကပ္ပိတံ အဝိဿဋ္ဌိတံ ဓာရဏံ”ဟု
လာ၏၊ ၎င်းမူသာ သင့်ရာ၏၊ ယုပစ္စည်းအယှဉ် ဆဋ္ဌိကံမမြဲ “ဘဂဝန္တံ
ဒဿနာယ”လျှင် သာဓကတည်း။)

ဒဿဟံ - ဆယ်ရက်ကို၊ ဝါ - လုံး၊ အတိက္ကမိတ္တာ - ၍၊ စိဝရဿ-အနဓိဋ္ဌိတံ၊
အဝိကပ္ပိတံ သင်္ကန်းကို၊ ဌပနံ - ဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ် မပြုလတ်ပဲ ထားနိုင်ခြင်းတည်း၊
ဣတိ အယံ-ကား၊ အတ္ထော - တာဝတကံ ၊ ဓာရဏံ ဟူသော သံဝဏ္ဏနာ၏
အနက်တည်း။

(ယာဝတော အတ္ထော ယာဝဒတ္ထော၊ တံ ယာဝဒတ္ထံ၊ စိဝရဿ
ဓာရဏံ စိဝရံ၊ ယာဝဒတ္ထေ တံ စိဝရဉ္စာတိ ယာဝဒတ္ထစိဝရံ - ဟုပြု။)

ဂဏသ-အပေါင်းသမ္မဟ ဂိုဏ်းဂဏ၏ဘောဇနံ-တည်း၊ ဂဏဘောဇနံ-ဇဉ်၊
 စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ ပဒေ - ဤ ဂဏဘောဇနံ ဟူသောပုဒ်၌၊ ဧတ္တာဒရာ-
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝါ - တို့သည်လည်းကောင်း၊ တတုတ္တရံ - ထိုထက်ပိုလွန်ကုန်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝါ - တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂဏောတိ ဂဏောနာမ - မည်၏၊
 တေသံ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ဝိညတ္တိတော ဝါ - တောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဝါ-အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိမန္တနတော ဝါ - ဖိတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဝါ - ကောင်း၊ လဒ္ဓဿ ရအပ်သော၊ ဩဒနာဒိနံ - အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ ကုန်
 သော ဘောဇဉ်တို့တွင်၊ အညတရ ဘောဇနဿ - ကို၊ သဟ - ကွ၊ ဂဟဏံ -
 ခံယူခြင်းတည်း၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ အတ္ထော - ဂဏသ ဘောဇနံ ဟူသော
 ဝိဂြိုဟ်ပုဒ်၏ တိမ်မြုပ်ကွယ်ဝှက်သောအနက်တည်း။

(ဘုဒ္ဓိဘဗ္ဗန္တိ ဘောဇနံ၊ ဂဏသ ဘောဇနံ ဂဏဘောဇနံ၊ ဂဏဘော
 ဇနဿ ဂဟဏံ ဂဏဘောဇနံ၊ ဂဏ နောက်ပုဒ် အကျေကြံ၍ ဝိဂ္ဂဟ
 ပြုပါ။)

ယော စ တတ္ထစိဝရပ္ပါဒေါတိပါဌဿ-၏၊ တတ္ထ - ထိုကထိန်ခင်းရာ ဥပစာရ
 သိမ်၌၊ ကထိနတ္ထတသီမာယ - ၌ (ပေါင်းသော်လည်း အနက်ပေး)၊ မတကစိဝရံ
 ဝါ - သေသော ရဟန်းသာမဏေ၏သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ဟောတု စေ၊ သံဃံ - ကို၊
 ဥဒ္ဓိဿ - ရည်စူး၍၊ ဒိန္နံ ဝါ - လူအပ်သော သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ဟောတု - စေ၊
 သံဃိကေန - သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ တတြုပ္ပါဒေန-ထိုကထိန်ခင်းရာ ဥပစာရ
 သိမ်၌ဖြစ်သော ပစ္စည်းဖြင့်။

(သိမဋ္ဌတတြုပ္ပါဒ၊ နိဿိမဋ္ဌတတြုပ္ပါဒ - ဟု နှစ်မျိုးခွဲယူ၊ ကထိန်ခင်း
 ရာ ဥပစာရသိမ်တွင်ရှိသော အုန်း၊ ထန်း၊ သရက် စသော ပစ္စည်းကား
 သိမဋ္ဌတတြုပ္ပါဒ မည်၏၊ ကထိန်ခင်းရာ သိမ်ပ၌တည်သော ထိုသိမဋ္ဌ
 သံဃာသာ ပိုင်ဆိုင်သော လယ်၊ ယာ၊ ဥယျာဉ် အစရှိသောပစ္စည်းကား
 နိဿိမဋ္ဌတတြုပ္ပါဒ မည်၏။ ၎င်း ဒုတိယ တတြုပ္ပါဒကိုလည်း ထိုကထိန်
 ခင်းရာ ဥပစာရဌသံဃာတို့သာ သုံးစွဲအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။

သံဃိကဉ္စိ ဝိဟာရပဋိပဋ္ဌံ ဝေဘဂီယံ ဗဟိဥပစာရသိမဋ္ဌံ ဘဏ္ဍံ
 အန္တော ဥပစာရသိမဋ္ဌေဟိ ဘိက္ခုဟိ ဝေ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ န ဗဟိ ဌိတေဟိ
 ဥပစာရသိမာယ ဘာဇေတဗ္ဗံ-

ဟူသော ဒုတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ ဝိမတိဋ္ဌိကာ ၂၀၂ - ကောင်းဖြင့် သိနိုင် ပါသည်။ ၎င်း ဋ္ဌိကာအနက်ကား-

ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ သံသိကံ - သော၊ ဝိဟာရပဋိပဒ္ဓံ - ကျောင်းနှင့်စပ် သော၊ ဝေတဂီယံ - ဝေဖန်အပ်သော၊ ဗဟိဥပစာရသိမ္မေဋ္ဌံ - ဥပစာရ သိမ်ပဋ္ဌံ တည်သော၊ ဘဏ္ဍံ - ကို၊ အန္တောဥပစာရသိမ္မေဋ္ဌဟိ - ဥပစာရ သိမ်ကွင်း၌တည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိဝေ - တို့သည်သာလျှင်၊ ဘာဇေတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဥပစာရသိမ္မာယ - ၎င်း၊ ဗဟိ - ၌၊ ဌိတေဟိ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ - တို့သည်၊ န ဘာဇေတဗ္ဗံ - အပ်။)

အာဘတံ - ဆောင်အပ်သည်မှလည်း၊ ဟောတု - စေ၊ ယေနကေနစိ - သော၊ အာကာနေန - ဖြင့်၊ သံသိကံ - သော၊ ယံ စိဝရံ - သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ - အံ၊ တံ စိဝရံ - သည်၊ တေသံ ဘိက္ခုနံ - ထိုခင်းအပ်ပြီးသော ကထိန်ရှိသော ရဟန်းတို့ အား၊ ဘဝိဿတိ - လတ္တံ့၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၎င်း၊ ဘေန - ကြောင့်၊ တသ္မိံ အာဝါသေ သံဃဿ ဥပ္ပန္နစိဝရဉ္စာတိ - ၍၊ သင်္ဂဟ ကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

(“သံသိကံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ”ကို ထောက်၍ “ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ဥပ္ပါဒေါ၊ စိဝရဉ္စာ တံ ဥပ္ပါဒေါ စာတိ စိဝရုပ္ပါဒေါ”ဟု ဝိသေသနပရနိပါတ ကမ္မစာရည်း ပြု၊ သံသိကံ ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ပုဂ္ဂလိက၊ ဂဏိကသင်္ကန်းများကို ထို တိုက်ရှိ ကထိန်ခင်းပြီးသော ရဟန်းနှင့် မသက်ဆိုင်ဟူသော အနက်ကို လည်း သိစေ၏၊ စိဝရုပ္ပါဒေါ - ၌ စိဝရသဒ္ဓါ ဖြင့် သင်္ကန်းမှတစ်ပါး နှစ်စေ၏ဟူသော အနက်၊ စိဝရ အရ သင်္ကန်းကိုးထည်လုံး ယူပါဟူသော အနက်ကိုလည်း သိစေပါသည်။)

ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထ - ထိုကထိန်ခင်းရာ ဥပစာရသိမ်၌၊ သံဃဿ - အား၊ ဥပ္ပန္နံ - ဖြစ်သော၊ ဝါ - ရသော၊ ယံ ပတ္တာဒိ ဝါ - အကြင် သပိတ် အရှိ သော ဘဏ္ဍာသည် လည်းကောင်း၊ အညံ - သော၊ ယံ ဘဏ္ဍံ ဝါ - သည်လည်း ကောင်း၊ အတ္ထိ - ၎င်း၊ တံ ပတ္တာဒိ ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ တံ ဘဏ္ဍံ ဝါ - ကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ - ကထိန်အာနိသင် ရ၊ မရ ရဟန်းတို့အား၊ ပါပုဏာတိ - ရောက်၏၊

ပန-ကား၊ တတြုပ္ပါဒေန - သော၊ တဏှုလာဒိနာ - ဆန် အစရှိသော ပစ္စည်း
ဖြင့်၊ ယံ ဝတ္ထံ - ကို၊ စေတာပိတံ - ဝယ်စေအပ်၏၊ တာနိ ဝတ္ထာနိ - တို့သည်၊
အတ္တတကထိနာနမေဝ - တို့အားသာလျှင်၊ ပါပုဏန္တိ - ကုန်၏။

☞ ပန - ကား၊ ဝတ္ထေဟိ - တို့ဖြင့်၊ တဏှုလာဒိသု - တို့ကို၊ စေတာပိတေသု -
ဝယ်စေအပ်ကုန်သော်၊ သဗ္ဗေသံ - တို့အား၊ တာနိ တဏှုလာဒိနိ - တို့သည်၊
ပါပုဏန္တိ - ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဂဏ္ဍိပဒေ-၌၊ အာစရိယေဟိ - တို့သည်၊ ဝတ္ထံ - ၏၊
တဗ္ဗံ ဝစနံ - ကိုလည်း၊ စေတာပိတကာလတော-မှ၊ ပဌာယ-၍၊ စိဝရုပ္ပါဒေါ-
သည်၊ န ဟောဘိ - မဖြစ်၊ ဣဘိတသ္မာ - ကြောင့်၊ သုဝတ္ထံ - အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - ၏။

ပန - ဆက်ဦးအံ့၊ အနတ္တတကထိနာ - မခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စသု - ကုန်သော၊ ဣမေသု အာနိသံသေသု - တို့တွင်၊ စိဝရ
မာသေ - ၌၊ အသမာဒါနစာရံ - အသမာဒါနစာရ အာနိသံသကို၊ ဌပေတွာ-၍၊
သေသာနိသံသေ - ကြွင်းသော အာနိသင် လေးပါးတို့ကို၊ လတန္တိ - ကုန်၏၊
အနတ္တတကထိနေဟိ (ပြင်လိုက်) - တို့သည်၊ အသမာဒါနစာရေပိ - ကိုလည်း၊
ယဒိ လဗ္ဗေယျ - အပ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ပါဝေယျကာ - ပါဝေယျတိုင်း၌
နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု - တို့သည်၊ ဝဿံဝဋ္ဌာ - ဝါမှ ထကုန်သည်၊ ဟုတွာ - ၍၊
ဩကပုဏ္ဏေဟိ - ရေဖြင့် ပြည့်ကုန်သော၊ စိပရေဟိ - တို့ဖြင့်၊ (ရင်းနှစ်ပုဒ်ကို
ဦးပဉ္စဗန္ဓနေန ပတ္တေန - ကဲ့သို့မှတ်)၊ ဘာဝန္တိ - သို့၊ န ဥပသကံမေယျံ -
ကုန်ရာ၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ အသမာဒါနစာရံ - ထိုအသမာဒါနစာရ အာနိ
သင်ကို၊ န လတတိ - မရ၊ (ဆဋ္ဌမူ၌ တံ န လဗ္ဗတိ - ဟု ရှိ၏၊ လိင်္ဂဝိပလ္လာသ
ကြံမှု သင့်ရာ၏)၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ စိဝရမာသေပိ-၌လည်း၊ စိဝရံ - သင်္ကန်း
သုံးထည်ကို၊ သမာဒါယန္တေ - ဆောင်ယူကုန်ပြီး၍ သာလျှင်၊ ဘဂဝန္တိ - သို့၊
ဥပသကံမိသု - ကုန်ပြီ။

ဧဝံ - သို့၊ ကထိနတ္ထာရံ - ကို၊ ဒဿေတွာ - ၍၊ ဣဒါနိ - ၌၊ ဥဗ္ဘာရံ-ကထိန်၏
နုတ်ခြင်း နုတ်ပုံ နုတ်ဟန်ကို၊ ဒဿေန္တော - ရကား၊ တံ ပနေတံ ကထိနန္တိအာဒိ -
အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟ - ၏၊ တတ္ထဝစနေ-၌၊
အာဂတဿ - လာသော၊ မာတိကာတိပဒဿ - ၏၊ မာတရေ - အမိကူစွာ မာတိကာ

တို့သည်၊ ဇနေတ္တိယော - သားသမီးကိုဖြစ်စေတတ်သော မိခင်ပမာ မာတိကာ
တို့သည်၊ (ဣမာ အဋ္ဌ - ဌိ စပ်)၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗျော-၏။

ဟိ သစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) ဟိ တံ ပါကဋ္ဌံ ကရိယာမိ - အံ၊ အဋ္ဌ - ရှစ်ပါး
ကုန်သော၊ တော မာတိကာယော - တို့သည်၊ ကထိနုဗ္ဗာရံ - ကထိန် နုတ်ခြင်းကို၊
ဇနေန္တိ - ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ တာသု အဋ္ဌသု မာတိကာသု-တို့၌၊ ဝိဂ္ဂဟော - ကို၊
ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗျော-၏၊ ဧတိဿာ မာတိကာယ - အား၊ ပက္ကမနံ - ဝါဆိုရာ
ဥပစာရသိမ်မှ တပါးသော အရပ်သို့ သွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အန္တော - အဆုံး
သည်၊ အတ္တိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တောယာတိပဒေန - ဖြင့်၊ နိဋ္ဌာ -
သော၊ သာ မာတိကာ - သည်၊ ပက္ကမနန္တိကာ - မည်၏၊ ဧဝံ - ဤအတူ၊ သေသာပိ-
ကြွင်းကျန်သော နိဋ္ဌာနန္တိက, သန္တိဋ္ဌာနန္တိက, နာသနန္တိက, သဝနန္တိက ကထိနုဒ္ဓါရ
တို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗျော - အပ်ကုန်၏။

တတ္ထ တေသု ကထိနုဒ္ဓါရေသု - တို့တွင်၊ (ပါဌသေသ အယံ ကထိနုဒ္ဓါရေ-
ဌိစပ်)၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ အတ္ထတကထိနော - ခင်းအပ်ပြီးသော ကထိန်ရှိ
သည်၊ ဝါ - ကထိန်ကို ခင်းပြီးသည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ ကထိနစိဝရံ - မချုပ်မလုပ်
ရသေးသော ကထိန်လျာသင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ - ယူပြီး၍၊ တသ္မိံ အာဝါသေ -
ထိုကထိန်ခင်းရာ ကျောင်း၌၊ နိရပေက္ခော - ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသည်၊ ဟုတွာ - ၍၊
အဟံ - သည်၊ တံ အာဝါသံ(တသ္မိံအာဝါသေကို ပြင်လိုက်)-သို့၊ န ပစ္စေသံ -
မပြန်တော့အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ စိန္တေတွာ - ၍၊ ပက္ကမတိ - ဝါဆိုရာကျောင်းမှတပါး
သော အရပ်သို့ သွားငြားအံ့၊ ဧဝံ - သို့၊ ပက္ကမတော - သော၊ တဿ ဘိက္ခု
နော-၏၊ ကထိနုဒ္ဓါရေ - ကထိန်နုတ်ခြင်းသည်၊ သီမာယ-ဝါဆိုရာ ခေတ်အပိုင်း
အခြားကို၊ ဝါ - ဥပစာရသိမ် အပိုင်းအခြားကို၊ အတိက္ကန္တမတ္တာယ-ကျော်လွန်
အပ်ကာမျှဖြစ်လတ်သော်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တဿ ဘိက္ခု
နော - ၏၊ သော ကထိနုဒ္ဓါရေ (၂ ပုဒ်ထည့်) - ကို၊ ပက္ကမနန္တိကော ကထိနုဒ္ဓါ
ရောတိ - ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျော - ၏။

ပန - ပက္ကမနန္တိက ကထိနုဒ္ဓါရ အကျယ်မှတစ်ပါး၊ နိဋ္ဌာနန္တိက ကထိနုဒ္ဓါရ
အကျယ်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ အာနိသံသစိဝရံ-ကို၊ အာဒါယ-၍၊
ပက္ကမတိ-အံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော - သည်၊ ဗဟိဘိမာဂတဿ - ဥပစာရသိမ်ပသို့

ရောက်သည်။ သမာနဿ (ထည့်) - ဖြစ်လတ်သော်၊ ဝေ - သို့၊ ပရိဝိတက္ကနံ-ကြံစည်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကိ'ပရိဝိတက္ကနံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ အဟံ (ထည့်)-
သည်၊ ဣဇေဝ - ကထိန်ခင်းရာ ဥပစာရသိမ်ဖြစ်သော ဤ ကျောင်း၌သာလျှင်၊
ဣမံ အာနိသံသစီဝရံ - ဤ အာနိသင်သင်္ကန်းကို၊ ကရိဿာမိ - အံ၊ ပုန - တဖန်၊
တံ ဝိဟာရံ - ထိုကထိန်ခင်းရာ ကျောင်းသို့၊ န ဂစ္ဆိဿာမိ - မသွားအံ့၊ ဣတိ-သို့၊
ပရိဝိတက္ကနံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ပရိဝိတက္ကနံ-၍၊ တသ္မိ'
ဝိဟာရေ - ထိုကထိန်ခင်းရာ ကျောင်း၌၊ နိရပေက္ခော-ရှင်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊
တံ စီဝရံ - ထိုယူလဒ်သော အာနိသင်သင်္ကန်းကို၊ ကာရေတိ - ပြုစေ ပြီးငြားအံ့၊
တဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ ကထိနုဒ္ဒါရော - သည်၊ နိဋ္ဌာနန္တိကော ကထိနုဒ္ဒါရော-
မည်၏။

ပန - ကား၊ အာနိသံသမူလစီဝရံ - အာနိသင် အရင်းရှိသော သင်္ကန်းကို၊
အာဒါယ - ၍၊ ဗဟိသိမာဂတော - ဥပစာရသိမ်သို့ ရောက်သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊
အဟံ - သည်၊ (နှစ်ပုဒ်ထည့်)၊ ဣမံ စီဝရံ - ကို၊ နေဝ ကရိဿာမိ - အံ့၊ တံ
အာဝါယံ - ထိုနေမြဲကျောင်းသို့၊ န စ ဂစ္ဆိဿာမိ - သွားလည်း မသွားတော့အံ့၊
ဣတိ - ဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ - ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရေတိ - အံ့၊ တဒါ - ထိုဆုံးဖြတ်
ခြင်းကို ပြုရာအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော (ထည့်) - ၏၊ ကထိနုဒ္ဒါရော - သည်၊ သန္နိဋ္ဌာ
နန္တိကော ကထိနုဒ္ဒါရော - မည်၏။

တဒေဝ အာနိသံသစီဝရံ - ထိုအာနိသင်သင်္ကန်းကိုသာလျှင်၊ လဒ္ဓါ - ရ၍၊ တံ
အာနိသံသစီဝရံ - ကို၊ အာဒါယ - ၍၊ ဗဟိသိမံ - ဥပစာရသိမ်ပသို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊
အဟံ - သည်၊ ဣဇေဝ ဝိဟာရေ-၌သာလျှင်၊ ဣမံ စီဝရံ-ကို၊ ကရိဿာမိ-အံ့၊
တံ အာဝါယံ (လိုက်) - သို့၊ န ဂစ္ဆိဿာမိ - အံ့၊ ဣတိ - သို့၊ စိန္တေတွာ - ၍၊
ကရေန္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနော - ၏၊ တံ စီဝရံ - ထိုအာနိသင် သင်္ကန်းသည်၊
သစေ နဿတိ - အကယ်၍ ပျက်စီးအံ့၊ သစေပိ နဿတိ - အကယ်၍ ပျောက်အံ့၊
သစေ ဒယုတိ - အကယ်၍ မီးလောင်အံ့၊ ဝေသတိ - သော၊ ဘိက္ခုနော(ထည့်)-၏၊
ကထိနုဒ္ဒါရော - သည်၊ နာသနန္တိကော ကထိနုဒ္ဒါရော-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန - ကား၊ ယော ဘိက္ခု (နောက်၌ တဿ - ဟုရှိ၍ ယော - ဟု ထည့်)-
သည်၊ အာနိသံသစီဝရံ - ကို၊ လဒ္ဓါ-၍၊ တသ္မိ' ဝိဟာရေ-ထိုဝါဆိုရာကျောင်း၌၊

ဝါ - ထို ကထိန်ခင်းရာ ကျောင်း၌၊ သာပေက္ခာဝ-ပြန်လာအံ့ဟု ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိ သည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ - ရှိ၊ ဗဟိသိမာဂတော - ဥပစာရသိမ်ပသို့ရောက်သည်၊ သမာနော (ထည့်) - သော်၊ ဝိဟာရေ - ကထိန်ခင်းရာကျောင်း၌၊ ဘိက္ခုဟိ- တူသည်၊ သန္တရဗ္ဗာရံ - ကထိန်အာနိသင် မကုန်သေးမီ အကြား၌ (တပေါင်း လပြည့်အတွင်း၌ ဟူလို) ကထိန်နုတိခြင်းကို၊ ကကံ - ပြုအပ်ပြီ၊ ဣဝံ - သို့၊ သုကာတိ - ၏၊ တဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ ကထိနုဒ္ဓါရော - သည်၊ သာ - ဤကော ကထိနုဒ္ဓါရော - မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ဘေဿာ - ဘတ်ကာယ-၌၊ အာသာယ - တဏှာ ရမှတ် ငဲ့ကွက်အာသာ လာ တိတ္ထာဇီ၊ အဝေဇ္ဇေဒေါ - ဖြတ်စဲခြင်းသည်၊ အဿိ - ၏၊ ဣတိ ဣမိန ဝစေနဇ္ဈေန- ဖြည့်သို့သော အနာဂါကရဏ သတ္တမံ ဗဟုပ္ပဟိသမာသံ ဝစေနတ္ထကြောင့်၊ သာ မော- ကာ - သည် အာသာဝေဇ္ဇေဒိကာ - မည်၏၊ ပန တံ သင်္ခေပံ ဝိဇ္ဇာရေသေပေသံ၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ယေန ကေနပိ - အပုတ်မဲ့သူ တစုံတယောက်သော လူသည်၊ အဟံ-သည်၊ တုယံ-အား၊ ဝိဝရံ-ကို၊ ဒဿာမိ-အံ့၊ ဣဝံ-သို့၊ ဝုတ္တော- အပ်သည်၊ ဟုတ္တာ-ရှိ၊ တသ္မိဝိဝရေ - ထိုဥပစာရသိမ်ပရမည်ထင်သော သင်္ကန်း၌၊ အာသာယ - ရမှတ်အာသာ တဏှာဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ ဝိဟာရေ - ဝါဆိုရာ ကထိန်ခင်းရာ ကျောင်း၌၊ အပေက္ခံ - ငဲ့ကွက်ခြင်းကို၊ ပဟာယ-စွန့်၍၊ (ဝိဟာရေ အပေက္ခံ ပဟာယဖြင့် အဝေါယပလိဗောဓေပြတ်သည်ကိုပြ၏)၊ ဗဟိသိမာဂတော- ဥပစာရသိမ်ပသို့ရောက်သည်၊ သမာနော (ထည့်) - သော်၊ ဝါ-သော၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ပုန-တဖန်၊ တေန ယေန ကေနပိ - ဟိုအမှတ်မဲ့သူ တစုံတယောက် သောလူသည်၊ အဟံ-သည်၊ ဒါတု - ငှါ၊ န သက္ကောပိ မစွမ်းနိုင်ပါ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-သော်၊ အာသံ - ကို၊ သိန္နဟိ - ဖြတ်ငြားအံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ ကထိနုဒ္ဓါရော-သည်၊ အာသာဝေဇ္ဇေဒိကော ကထိနုဒ္ဓါရော-မည်သည်၊ ဟောတိ-၏။

☞

ပန - ကား၊ ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဝဿံဝုဠဝိဟာရတော - ဝါမှ ထရာကျောင်း မှ၊ ဝါ - ဝါဆိုရာကျောင်းမှ၊ အညံ - သော၊ ဝိဟာရံ - သို့၊ သာပေက္ခာဝ- ပြန်လာအံ့ဟု ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ (ထည့်) - ရှိ၊ (တနည်း) သာ ပေက္ခာဝ-ပြန်လာအံ့ဟု ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိလျက်သာလျှင်၊ ဝန္တာ - ရှိ၊ အာဂစ္ဆန္တော- ဝဿံဝုဠဝိဟာရသို့ ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ ဝါ-စဉ်၊ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ - လမ်းခရီး

အကြား၌သာလျှင်၊ ကထိနုဒ္ဒါရံ ကထိနုဒ္ဒိတံခြင်းကို၊ ငါ - ကလုနုတံရာ တပေါင်း
လပြည့်နေ့ကို၊ ဝိတိနာမေဝိ - အံ၊ တဿ သိက္ခုပော - န၊ ကထိနုဒ္ဒါရော - သည်၊
သိမာတိက္ကမနန္တိကော ကထိနုဒ္ဒါရော - မည်သည်၊ ဟောတိ - ဤ။

(အတိက္ကမနံ သတိက္ကန္တော၊ အတိက္ကမနံ - ကျော်လွန်ခြင်း၊ အတိက္ကန္တော -
ခြင်း၊ သိမာယ အတိက္ကန္တော သိမာတိက္ကန္တော၊ သိမာယ - တပေါင်း
လပြည့်နေ့ဟုဆိုအပ်သော ကာလအပိုင်းအခြားကို၊ အတိက္ကန္တော - တည်း၊
သိမာတိက္ကန္တော - ခြင်း၊ သိမာတိက္ကန္တော ယဿ ကထိနုဒ္ဒါရဿာတံ
သိမာတိက္ကန္တိကော - ဟု ဝိဂ္ဂဟ ပြုပါ။ ဤဝိဂ္ဂဟသည် “သိမာတိက္ကန္တိ
ကောတိ စိဝရကာလသိမာတိက္ကန္တိကော” ဟူသော ဝဇီရဗုဒ္ဓိ၊ “သိမာ
တိက္ကန္တိကောနာမ စိဝရမာသာနံ ပရိယန္တဒိဝသသင်္ခါတာယ သိမာယ
အတိက္ကမနတော သဉ္စာတော” ဟူသော ဝိမတိတို့နှင့်ကား ညီညွတ်၏။

ဗဟိသိမာယံစိဝရကာလသမယဿ အတိက္ကန္တော သိမာတိက္ကန္တိကောတိ
ဗဟိ အမှာကံ ခန္တိ - ဟု သာရတ္ထဋ္ဌိကာ - ဆဋ္ဌမူ - စာမျက်နှာ ၃၃၆ - ၌
လာသောစကားရပ်နှင့်ကား မညီညွတ်၊ သာရတ္ထအလိုအားဖြင့် “သိမာယံ
အတိက္ကန္တော ယဿာတိ သိမာတိက္ကန္တိကော - ဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရာ၏၊ ၎င်း
ဝိဂ္ဂဟ၌ အတိက္ကန္တော၏ ကံ၊ သို့မဟုတ် အတိပုဗ္ဗ ကမုခာတ်၏ ကံကို
“စိဝရကာလသမယဿ” ဟု ထည့်ရာ၏၊ ဝေလာတိက္ကမော - ဟူသောပုဒ်၌
တွဲဖက် ဝေလာ သဒ္ဒါ သည်သာလျှင် အတိက္ကမော၏ ကံဖြစ်၏ သို့၊
ဤ၌လည်း တွဲဖက်သတိရတ သိမာသဒ္ဒါသည်သာလျှင် အတိက္ကန္တော - ၌
ကမုခာတ်၏ ကံဖြစ်မည်ဟု ထင်၏။

သာရတ္ထဋ္ဌိကာဆရာကြီးကား စိဝရကာလသမယဿ - ဟု ကံပုဒ်ထည့်ပြီး
အတိက္ကန္တော - ၌ ကမုခာတ်သည် ကံကိုသာ ဝံသသည် - ဟုတ် အဘယ်အရပ်၌
လွန်သနည်း - မေးဖွယ်ရှိ၍ အာဇာရကိုလည်း ဝံရကား သိမာတိက္ကန္တော - ၌
သိမာသည် ဝံရာအာဇာရ ဖြစ်ရမည်၊ ၎င်းဝံရာ သိမာသည် ဥပစာရ
သိမိ၏ အပဿာ ဖြစ်ကောင်းရကား ဗဟိသိမာယံ - ဟု ဖွင့်တော်မူသ
တည်း။

ဤဋီကာ ၃ စောင်တို့တွင် ဝဇိရဗုဒ္ဓိဆရာ၏ စကားသည် အနှောင့်အယှက် နှစ်ပါးစုံ လွတ်သည်ဟုတင်၏။ ဝိမတိဆရာ၏ “ဪ ၁ ပါဠိယံ” အစရှိသော စကားကား ပါဠိတော်နှင့် မညီညွတ်ချားဘူး။ “မုန်ပါပေ၏” ဟု ထောက်ခံရန် ခက်တိမတင်း။ ပရက္ကုဆရာတော်ကြီး၏ ကုန်နိဿယဋီကာ ကျမ်းပြု ဝန်ပြုချည်းပေတည်းဟု နှလုံးသွင် ပြီး “သီမာတိက္ကန္တိကော သင်္ကန်းကာလင် နောက်ဆုံး တပေါင်းလပြည့်နေ့ဟုကိုအပ်သော အပိုင်း အခြားကို လွန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကထိနနုတ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝါ-ဥပစာရ သိမ်၏ အပ၌ သင်္ကန်းကာလကို လွန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကထိနနုတ်ခြင်းလည်းကောင်း” ဟု အနက် မြန်မာပြန်ဆိုတော်မူ၏။ ယောမုဋ္ဌကား “သီမာတိက္ကန္တိကော ကထိနခတ်ကို လွန်ခြင်းရှိသော နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း” ဟု အနက် မြန်မာ ပြန်ဆိုတော်မူ၏။ သာရတ္ထဋီကာ၏ နောက်သို့ မလိုက်ပါပါ။)

ဟော ကထိနုဒ္ဓါရော - သည်၊ ဥဗ္ဘာရေန - တပါးသော ရဟန်းတို့၏ဥပစာရသိမ်တွင်း နုတ်ခြင်းနှင့်၊ သာ - တကွ၊ ဝတ္တတိ (ထည့်) - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သော ကထိနုဒ္ဓါရော - သည်၊ သဟုဗ္ဘာရော-မည်၏။ အာနိသံသစီဝရံကို၊ အာဒါယ - ၍၊ သာပေက္ခာဝ - ဝါဆိုရာကျောင်း၌ ငဲ့ခြင်းရှိသည်သလျှင်၊ ဝါ-လျက်သာလျှင်၊ ဗဟိ - အသို့၊ ဝန္တာ - ပြီး၍၊ ကထိနုဒ္ဓါရံ - ကထိနနုတ်ရာ တပေါင်းလပြည့်နေ့ကို၊ ဝါ - သို့၊ သမ္ဘုဏ္ဍဿ - မှီသော ရောက်သော ရဟန်း၏၊ ကထိနုဒ္ဓါရော - ကို၊ သဟုဗ္ဘာရေဟိ - ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

ဘေသို့ ပန ပက္ကပနန္တိကေ ကထိနုဒ္ဓါရေ ပဌမံ ဝီရဗုဒ္ဓိလိဗောဓော ဆိဇ္ဇတိတိ အာဒိနာ အစရှိသော၊ ဝစနေန - ဖြင့်၊ ဝီရဗုဒ္ဓိလိဗောဓုပဇ္ဇေဒါဒိကဿ - စီဝရပလိဗောဓေါပြတ်ခြင်း အစရှိသော ဝါ- သင်္ကန်း၌ ကြောင့်ကြငယ် အစရှိသော၊ ဝိနိစ္ဆယဿ - အဆုံးအပြတ်ကောင်းရပ်၏၊ ဝါ-ကို၊ ဝိတ္ထာရုတော-ဖြင့်၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ - ကာမည်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တတ္တာ ကြောင့်၊ တတ္ထ ဝိတ္တာရ ဝိနိစ္ဆယောတိအာဒိ - အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ဝါ - တနည်းကား၊ အတ္ထာရုဗ္ဘာရေနယေဝ - ကထိနုဒ္ဓါရံ - ကထိနနုတ်ခြင်းတို့၏သလျှင်၊ ဝိတ္တာရဝိနိစ္ဆယဿ - ၏၊ ဝါ-သည်၊ တတ္ထ ဝိသံ သမန္တပါသာ

ဒိကာယံ - ဌ၊ အာယတတ္ထာ-ကြောင့်၊ ငေ-သို့၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ရုတ္တံ-အပ်၏၊
ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏၊ သေသဗလိဗောဓာဘာဝန္တိပဒဿ-၏၊ အဝသေသဿ -
စီဝရပလိဗောဓမှ ကြွင်းကျန်သော၊ ပလိဗောဓဿ - အာဝါသပလိဗောဓေါ၊
အဘာဝံ - မရှိခြင်းကို၊ အာဝါသပလိဗောဓာဘာဝံ-မရှိခြင်းကို၊ ဝါ-ကျောင်း၌
ကြောင့်ကြခြင်း၏ မရှိခြင်းကို၊ ဣတိအယံ-ကား၊ အတ္ထော - တည်း။

အဿာတိ - ဟူသည်ကား၊ ကာလဿ - အား။ ။ ဒသာဟပရမန္တိ တေ
ဝစနံ - ဤသဒ္ဓါသည်၊ အစုန္တသယောဂေ - ဆောင်ခြင်း ကြိယာနှင့် မပြတ်ယှဉ်
ခြင်းအနက်၌၊ ဝိဟိတံ - စီရင်အပ် သက်အပ်သော၊ ဥပယောဂဝစနံ - ဒုတိယာ
သဒ္ဓါတည်း၊ ဝါ - ဒုတိယာဘိဘတ် ဒုတိယာစုစံတည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊
တံ ဒသာဟပရမံ ကာလန္တိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ။
အတိရေကန္တိ-ကား၊ အဓိကံ-ပိုလွန်သော၊ စ-ဆက်ဦးအံ့၊ စီဝရဿ - ၏၊ သော
အဓိကဘာဝေါ - ထို ပိုလွန်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ အဓိဋ္ဌိတဝိကပ္ပိတစီဝရတော -
အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သင်္ကန်း၊ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်းမှ၊ ဝါ - ထက်၊
အဓိကဘာဝေါ- ပိုလွန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊
အဓိဋ္ဌိတဝိကပ္ပိတေသုတိအာဒိ - အစရှိသော၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
တံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ခေါမသုတ္တေဟိ - ခေါမချည် တို့ဖြင့်၊ ဝါ - ခေါမသညီ နှမ်းကြပ်ချည်တို့
ဖြင့်၊ ဝါယိတံ - ရက်အပ်သော၊ ခေါမပဋ္ဌစီဝရံ - ခေါမ အဝတ်ဖြင့် ပြုအပ်
ချုပ်အပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ ခေါမန္တိ ခေါမံနာမ - မည်၏၊ သေသာနိ-ခေါမမှ
ကြွင်းကျန်ကုန်သော ကပ္ပါသိက ကောသေယျတို့သည်၊ တထာ-ထို ခေါမ
သင်္ကန်းနှင့် တူကုန်၏။ ။ ကမ္မလံနာမ- မည်သည်၊ မနုဿလောမဝါဠလောမေ-
လူ့ဆံပင် သားရဲမွေးတို့ကို၊ ဌပေဘော - ၍၊ ပနုဿလောမဝါဠလောမေဟိ -
တို့မှ၊ သေသလောမေဟိ - တို့ဖြင့်၊ ဝါယိတွာ - ရက်၍၊ ကတဝတ္ထံ-ပြုအပ်သော
အဝတ်တည်း။

သာဏဝါကေဟိ - တို့ဖြင့်၊ ဝါယိတွာ (လိုက်) - ၍၊ ကတဝတ္ထံ - သည်၊ သာဏံ
နာမ - မည်၏။ ။ ဘဇိနာမ - မည်သည်၊ ခေါမသုတ္တေဟိ - ခေါမခြည်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝါ - ခေါမ၊ ကပ္ပါသိက၊ ကောသေယျ၊ ကမ္မလ၊ သာဏဟု

ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ - ကုန်သော၊ သုက္ခဟိ - တို့၍၊ ပိတကဉ္စာရောနှော
ပေါင်းစပ်၍၊ ကဏ္ဍာတ္ထံ - ပြုအပ်သော သတ်သည်၊ ဟောသိ - ငါ၊ ဘင်္ဂနဓမ္မ-
မည်သည်၊ ပဒေက္ကံ - ခေါ်မသေည့်တို့မှ တစ်ပါးခြား၊ ဝါကမယဓမ္မ - လျော်
ဖြင့် ပြီးသည်သာလျှင်၊ ဟောသိ - ငါ၊ ဣတိပိ - သို့လည်း၊ နာဓရိယာ-ဝို့လည်း၊
ဝဒန္တိ - ကုန်၏။

တဒနုလောမာနံဝါတိ - ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခလံ - ဆွဲဖြူသင်္ကန်းသည်ကောင်း၊
ပတ္တုဣတ္ထဝိဇ္ဇာဣတ္ထဝိဇ္ဇာသင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ သောမာရပိ - သောမာရတိုင်း
ဖြစ် သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ မိနုဗ္ဗံ-မိနုဗ္ဗံတိုင်းဖြစ် သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိဇ-
တန်ခိုးကြောင့်ပြန်သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဒေဝဇိန္ဒ-နတ်သည် လူဒါန်းအပ်
သော သင်္ကန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဟောသိ ခေါ်မသိနိယေဝ - အစရှိ
သည်တို့အားသာလျှင်၊ အနုလောမာနံ - လျော်ကုန်သော (ဟောသိ အနုလောမာနံ
တဒနုလောမာနံ၊ ဟောသိ - ဟု ဝိဘာဟုန်ခံ)၊ ဆန္ဒ-ခြောက်တည် ခြောက်မျိုး
ကုန်သော၊ စိဝရာနံ - တို့တွင်၊ (ဝါသဒ္ဓါ အညတရံ ခွံယှဉ်)၊ အညတရံ ဝါ -
သည်လည်း၊ ဝိသရံနာပ - ပည်၏ (ပြန်စပ်)။

တတ္ထ ဟောသု စိဝရေသု - ထိုအနုလောမသင်္ကန်း ခြောက်တည်ကိုတွင်၊ ဒုက္ခလံ-
ဆွဲဖြူသင်္ကန်းသည်၊ ဒုက္ခလယ - ငါ (သမ္ပန်ခံ)၊ ဝါကမယဉ္စာ - လျော်ဖြင့်ပြီး
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဇယ - ပိုက်ဆံလျော်သင်္ကန်းအား၊ အနုလောမံ -
လျော်သည်၊ ဟောသိ - ငါ။ ။ ပတ္တုဣတ္ထဒေသေ-ပတ္တုဣတ္ထတိုင်း၌၊ ပါကကေဟိ-
ပိုးငယ်တို့မှ၊ ပဉ္စာတဝတ္ထံ - ဖြစ်သော အဝတ်အထည်သည်၊ ပဉ္စုက္ကံ-မည်၏။ ။
သောမာရဒေသေ - ၌၊ ပါကကေဟိ - တို့မှ၊ ဟောသိ - သော၊ ဝတ္ထံ - သည်၊
သောမာရဒရံ - မည်၏၊ တဏှာ - ထို့အတူ ဝိနိယုဒ်ဖြစ်သော အဝတ်အထည်
သည်၊ စိနုဗ္ဗံ - မည်၏၊ ဣတိပိ - သုံးသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော၊ ဣမာနိ စိဝရာနိ-
တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိန္ဒ - ကုန်သော၊ ဣမေသံ စိဝရာနံ (သမ္ပန်ခံ) - တို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊
ပါကကေဟိ-တို့သည်၊ ကဏ္ဍာတ္ထာယတ္ထာ-ပြုအပ်သော ပိုးခြည် ပိုးမြှင်ဖြင့် ပြီးကုန်
သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟောသေယျဿ - ပိုးသင်္ကန်း အား၊ အနုလောမာနံ -
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ဟေတိက္ခန္တု - တို့အား၊ (နိဗ္ဗတ္တစိဝရံ - ဝယ်၊ နိဗ္ဗတ္တ - ခြံစပ်)၊ ဝါ-တို့၏၊ ပုညိဒ္ဓိယာ - ကာမာဝစရကုသိုလ်ကံ၏ အစွမ်းတန်ခိုးဖြင့်၊ ဝါ- ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တ စိဝရံ - ဖြစ်သောသင်္ကန်းသည်၊ ဣဒ္ဓိဇံ - မည်၏၊ တံ ပန ဣဒ္ဓိဇံ - ထိုဣဒ္ဓိဇံသင်္ကန်း သည်လည်း။

(ပါရာဇိကဏ် ဈာနကထာ၌ “ဝိဘဂေ ပန” ၌ ပန- ကို ပိ - အနက် ရှိ၏ဟု သာရတ္ထဖွင့်သကဲ့သို့၊ ဤ၌လည်း ပနသဒ္ဓါကား ပုတ္တဇင်တည်းဟု ထင်သည်၊ တေသံယော အနုလောမံကို တောက်ပါ။)

ခေါမာဒိနံ - တို့၏၊ ဝါ - တို့တွင်၊ အညတရံ - တမျိုးမျိုးသည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ တေသံယော ခေါမာဒိနံ - တို့အားသာလျှင်၊ အနုလောမံ - ၏။ ။ ဒေဝေဟိ - တို့သည်၊ ဒိန္နံ - ပေးလှူအပ်သော၊ စိဝရံ- သည်၊ ဒေဝဒိန္နံ - မည်၏၊ တံ ဒေဝဒိန္နံ - ထိုဒေဝဒိန္နသင်္ကန်းသည်၊ ကပ္ပရုက္ခေ- ပိမိတို့၏ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်သော သစ်ပင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ - ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဇာလိနိယာ - ဇာလိနိမည်သော၊ ဒေဝကညာယ-နတ်သမီးသည်၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ- အား၊ ဒိန္နဝတ္ထသဒိသံ - လှူအပ်သော အဝတ်နှင့်တူသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တမ္ပိ ဣဒ္ဓိဇံ - ထို ဣဒ္ဓိဇံ သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ခေါမာဒိနံ ယော - တို့အား သာလျှင်၊ အနုလောမံ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ကသ္မာ - ကြောင့်၊ တမ္ပိ ဣဒ္ဓိဇံ - လည်း၊ ခေါမာဒိနံယော-အားသာလျှင်၊ အနုလောမံ - သည်၊ ဟောတိ - သနည်း၊ ဣတိ - ကား၊ ပုတ္တံ - တည်း၊ တဿပိ ဣဒ္ဓိဇဿ - ၏လည်း၊ ဝါ - သည်လည်း (သမ္ပန်ခံ)၊ တေသု ခေါမာဒိသု- တို့တွင်၊ အညတရဘာဝတော - တမျိုးမျိုး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တမ္ပိ ဣဒ္ဓိဇံ - သည် လည်း၊ ခေါမာဒိနံယော - အားသာလျှင်၊ အနုလောမံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ- ကား၊ ပရိဟာရော-တည်း၊

ဒီသတော-အလျားမှ၊ ဝါ-အားဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇကိဟတ္ထပ္ပမာဏံ - လက်သမား တို့၏ တစ်တောင်ပမာဏရှိသော၊ ဝိတ္တာရတော-မှ၊ ဝါ-အားဖြင့်၊ တတော ဝေဇ္ဇကိ ဟတ္ထပ္ပမာဏတော - မှ၊ ဥပဗုပ္ပမာဏံ - ထက်ဝက်ပမာဏရှိသော၊ ဝါ-တစ်ထွာ ပမာဏရှိသော၊ တံ အတိရေကစိဝရံ(အဋ္ဌကထာမှယူ)-ကို၊ ဝိကပ္ပနုပဂံ - ဝိကပ္ပနာ

၏အပြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝါ - ငိုကပ္ပနာလောက်သော၊ ပစ္စိမံ အယုတ်ငယ်လုံး သက်န်းဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ - အပ်၏။

အဋ္ဌဂုံလံ သုဂတဂုံလေနာဟံ ဧတ္ထ ပါဠေ - ဤပါဠိ၌၊ အန္တတ္တဘူတံ - ဗန္ဓုတ္တဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ သုဂတဂုံလံ နာမ - ခြတ်စွာဘုရား၏ လက်သစ်တော် မည်သည်၊ ဣဒါနိ - ယခုအခါ၌၊ ဝိဇ္ဇမာနဿ (စပ်ပုဒ်ထည့်) - ထင်ရှားရှိ သော၊ မဇ္ဈိမဿ - ဒီဃ၊ ရဿတို့၏ အလယ်၌ဖြစ်သော၊ ဝါ - မဟာပုရိသ၊ ပကတိ ပုရိသတို့၏ အလယ်၌ဖြစ်သော၊ ပုရိသဿ - ယေဘုရား၏၊ တိဏိ အင်္ဂုလသုံးလက်သုံး သစ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ၏၊ ဟေန သုဂတဂုံလေန - ထိုမဇ္ဈိ - ပုရိသ၏ လက်သုံးသစ်ဟု ဆိုအပ်သော ခြတ်စွာဘုရား၏ လက်သစ်တော်ဖြင့်၊ အဋ္ဌဂုံလံ - လက်ရှည်သစ်ရှိသော၊ ဇုကိဟတ္ထဗ္ဗမာဏံ - လက်သမား၏တစ်တောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝါ - ဂိုက်တစ် တောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော (ပစ္စိမံ စိဝရံ - ၌စပ်)၊ ဣတ္တံ အယံ - ကား၊ ဟတ္ထော - အဋ္ဌဂုံလေန ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်တည်း၊ ဝတုရဂုံလဝိက္ခတံ ဝိက္ခန္တိန္တောပိ - ပတု ရဂုံလဝိက္ခတံ ဟူသော ဤပုဒ်၌လည်း၊ ယထာဘူတန္တုသုဂေနံ - အကြင် ပြုကြင် ဆိုပပ်ပြီးသော အနက်သို့ အစဉ် လျှောက်သောအားဖြင့်၊ အတ္ထော - ကို၊ ပေဒိ တဗ္ဗော - ၏။

ပန - ဆက်ဦးအံ၊ (တနည်း) ပန - အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဠိ၏ အပွင့်သံဝဏ္ဏနာမတပါး၊ ယံ ပန အစရှိသောပါဠိ၏ အနုသန္ဓေကို ခေါ်ဦးအံ၊ ယေသံ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနာနံ - အကြင် အဓိဋ္ဌာန် တင်ခြင်း ဝိကပ္ပနာ ပြုခြင်းတို့၏၊ အဘာဝါ - မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌိဟဝိကပ္ပိတေသု - ဟို၌၊ ဝါ - တို့တွင်၊ ဣမဿ စိဝရဿ (သမ္ပန်ထည့်) - ၏၊ အပရိယာပန္နတ္တာ - အကျိုးမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒံ စိဝရံ - သည်၊ အတိရေကစိဝရံ နာမ - မည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တံ အဓိဋ္ဌာန ဝိကပ္ပနံ - ထိုအဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း ဝိကပ္ပနာ ပြုခြင်းကို၊ ဝါ - ထိုအဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ တင် ဟန် ဝိကပ္ပနာပြုပုံ ပြုဟန်ကို၊ ကေနာကာရေန - အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ - နည်း၊ ဣတိ ဣမံ အနုယောဂံ - ဤသို့သော မေးမြန်း စိစစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ တံ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနံ - ကို၊ ဒဿေတုံ - ငှါ၊ ယံ ပန ဝုတ္တန္တိအာဒိ - အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ အာရဒ္ဓံ - အားထုတ်အပ်ပြီ။

တက္ကတဗျံ ယံ ပုဂ္ဂိုလ် အာဒိမိ ဝိသနာ မေယျေဗ္ဗိ၊ ဝိသနာ မေယျေဗ္ဗိ၊ ပါဠိသ - ငါ၊ အာဒိမိကမ္ဘာဦး - ကို၊ ပါ - သကန်း၊ မေယျေဗ္ဗိ အပြစ်ကို၊ ဒသေတုံ - ငှါ၊ အာဒိမိကမ္ဘာဦးကမ္ဘာ အာဒိမိယာလန္တကာ - ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊ ယံ ဝစနံ - ကို၊ မေယျေဗ္ဗိ - တို့သည်၊ ပုတ္တံ - အပ်ပြီ၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒတဗ္ဗော - သပ်၏။ ။ဟိစိဝံ အာဒိဋ္ဌာတုန္တိ - ဟူသည်ကား၊ နာမံသံသာဋ္ဌိ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ၊ အန္တရဝါသက ဟူသော အမည်ကို၊ ဝတ္ထု - ဆိုပြီး၍၊ အာဒိဋ္ဌာတုံ - ငှါ၊ (အနုဇာန ပိ - ဋ္ဌိစပ်)။ ။န ဝိကပ္ပေတုန္တိ - ကား၊ သယံဋ္ဌိအာဒိနာမေန - အာဒိဋ္ဌိသော အမည်ဖြင့်၊ ဝိကပ္ပေတုံ - ငှါ၊ န အနုဇာနာမိ - ခွင့်မပြု၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ အတ္ထော - န ဝိကပ္ပေတုံ ဟူသောပုဒ်၏ အနက်တည်း ။

ပန - ထိုသို့ သယံဋ္ဌိစသော အမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာ ပြုခြင်းငှါ ခွင့် မပြုပါ သော်လည်း၊ ဣမံ စိဝံ ဝိကပ္ပေတိ - ဟူ၍၊ ဝိကပ္ပေတုံ - ငှါ ဝတ္ထုတိယေဝ - အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သာမညဝဇနံ - သဗ္ဗကာလံ အာရုံ သော ဝိသေသစကား မသည့်မစွက်ပဲလျက် “ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစိဝံ အာဒိဋ္ဌာတုံ”ဟု သာမည ဘောတော်မူခြင်းသည်၊ ဝါ-သဗ္ဗကာလံ အာရုံသော ဝိသေသစကား မသည့်မစွက်ပဲလျက် သာမညဟောတော်မူ နှစ်သော “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစိဝံ အာဒိဋ္ဌာတုံ”ဟူသောကားသည်၊ ကပ္ပပဋိစ္စာဒိပယိကသာဋ္ဌိကာ နံ - တို့အား၊ ကာလဝသေဉ္စ စတုစာသ၊ ယာဝအာဗာဓ-ဟူသောကာလ၏ အဖွင်း အားဖြင့်၊ ဝိသေသော-သည်၊ ဘဝတိဝိယ-ရှိ၏လို့၊ ပ ဇာ-တူ၊ ပိစိဝရဿ-အား၊ ဝါ - ၏၊ ကာလဝဓ ပန အားဖြင့်၊ ဝိသေသာဘာဝါ-အထူး၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဝယံ-မချွတ်းကန်၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗတာ - ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ ဣမဿ အတ္ထဿ - ကို၊ ဒ သုတ္တံ - ငှါ၊ ဝါ - ပြခြင်းအကျိုး ရှိသည်၊ ဟောတိ - ငါ ပန - ဗျာဒိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗယာ - ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဝိကပ္ပနပဋိစ္စသေနတ္ထံ-ဝိကပ္ပနာကို တားမြစ်ခြင်း အကျိုး ရှိသည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - ၏။

(အသက်ပါဝါကျဝယ် နောက်ဆဋ္ဌမူစာအုပ်များ၌ “ဝိသေသာဘာဝါ စာသ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗတာတိ ဒဿနတ္ထံ” ဟူ၍ ရှိ၏၊ ရှေးဘောင်းမူတို့၌ “ဝိသေသာဘာဝါ နာသယံ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗတာတိ ဒဿနတ္ထံ” ဟု ရှိ၏၊

ရှေးမူသာ သင့်ရာ၏၊ သမုစ္ဆေတဗ္ဗတ္ထ မရှိခြင်းကြောင့် “စ” လည်း မလို၊
“တိစိဝရဿ” ဟု တာပစ္စည်း၏ သမ္ပန်လည်းပါရှိခြင်းကြောင့် “အဿ”
လည်း အပိုသာဖြစ်၍ နောက်ဆဋ္ဌမူ မသင့်နိုင်ရာပါ။)

တထာ ဝစနံ - သည်၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) တထာ ဝစနံ - ကို၊ ဟိ ဝိတ္ထာ
ဇေယျာမိ - အံ၊ ပုရာဏစိဝရံ - သင်္ကန်းဟောင်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ - ပစ္စုဒ္ဓိရှိ ပြုပြီး
၍၊ ဝါ - အဓိဋ္ဌာန်ကို တပန်ချပြီး၍၊ နဝဿ - အသစ်ဖြစ်သောသင်္ကန်း၏၊ ဝါ-ကို၊
အဓိဋ္ဌာနဝစနတော စ - အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကို ဟောတော် မူခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ “အနာပတ္တိ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ” တိ အာဒိဝစနတော စ-အစရှိသည်ကို
ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တိစိဝရဿပိ-အားလည်း၊ ဝါ-၏လည်း၊
ဝါ-ကိုလည်း၊ ဝိကပ္ပနာယ - ငှါ၊ ဩကာသော - အခွင့်ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊
ဒိန္နော - ပြီ၊ သဗ္ဗတ္ထ - အလုံးစုံသော သင်္ကန်း ကိုးထည်၌၊ သေနယော - ကို၊
ဝေဒ္ဓိတဗ္ဗော-၏။

ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ တိစိဝရဗီနိ - အစရှိသည် တို့ကို၊ အဓိဋ္ဌဟန္တေန - အဓိဋ္ဌာန်
တင်လိုသော၊ ဘိက္ခုနာ (ထည့်) - သည်၊ “ဣမံ သံဃာဋ္ဌိန္နိ အာဒိနာ -
အစရှိသောနှုတ်မြက်ခြင်းဖြင့်၊ တံ တံ နာမံ - ထိုထိုအမည်ကို၊ ဝါ - ထိုထို သင်္ကန်း
အမည်ကို၊ ဝတွာ - ဆိုပြီး၍၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ-အပ်၏။

ပန - ထိုမှတပါး၊ တိစိဝရဗီနိ (လိုက်) - အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိကပ္ပေန္တေန-ဝိကပ္ပ
နာပြုလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ဣမံ သံဃာဋ္ဌိန္နိ အာဒိနာ - အစရှိသောနှုတ်မြက်
ခြင်းဖြင့်၊ တဿ တဿ စိဝရဿ - ၏၊ နာမံ - ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ - မယူဦးမူ၍၊
ဣမံ စိဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပေတိ - ၍၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊
တိစိဝရဗီနိ - တို့ကို၊ ဝိကပ္ပေန္တေန - သော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ဣမံ သံဃာဋ္ဌိန္နိ
အာဒိနာ - ဖြင့်၊ တဿ တဿ စိဝရဿ - ၏၊ နာမံ - ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ - ၍၊
ဣမံ စိဝရံ ဝိကပ္ပေတိ - ၍၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ - နည်း၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ-
တည်း။

ယက္ခာ (ထည့် - ၎င်းကို “အတိရေက စိဝရဋ္ဌာနေယေဝ တိဋ္ဌတိ” ၌
ပေါ်ပါ) - ကြောင့်၊ တိစိဝရံ ဝါ - သည်လည်း၊ ဟောတု - ဖြစ်ပါသေးစေ၊

အညံဝါ - တိစိဝရိက်မှ တပါးသော သင်္ကန်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု - စေ၊ တံ နာမံ - ထိုထိုသင်္ကန်း၏ ထိုထိုနာမည်ကို၊ ဂဟေတွာ - ယူပြီး၍၊ ယဒိဝိကပေတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ တိစိဝရံ ဝါ (ပကတိကတ္တား ထည့်ပါ) - သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ အညံ ဝါ - သည်လည်းကောင်း၊ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ အဝိကပ္ပိတံ - ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သည်၊ ဝါ - ဝိကပ္ပနာပြုရာမရောက်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အတိရေကစိဝရဋ္ဌာနေယေဝ - အရာ၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တိစိဝရာဒိနိ - တို့ကို ၊ ပ၊ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ - အပ်၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပရိဟာရေ - တည်း။

တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတုန္တိ - ကား၊ စတုမာသတော - မိုးလေးလမှ၊ ပရံ - နောက်၌၊ ဝါ - နောက်ဖြစ်သော ဆောင်းလေးလ၊ နွေလေးလပတ်လုံး၊ ဣမံ စိဝရံ ဝိကပ္ပေတုန္တိ - ဟူ၍၊ ဝိကပ္ပေတု - ငှါ (အနုဇာနာမိ - ၌စပ်)၊ စ - ဆက်ဦးအံ၊ ဣဒံ ဝဿိကသာဒိကံ - ဤမိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတု - ဆောင်းနှုေခေါ်ထရှစ်လ၌လည်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အနုညာတံ - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏၊ (တနည်း) ဣဒဉ္စ ဝိကပ္ပနံ - ကိုလည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတု - သင်္ကန်းသမံအဖြစ်ဖြင့် ငတ်ရုံသုံးဆောင်းခြင်းငှါ၊ ဝါ - ပရိက္ခာရအဖြစ်ဖြင့် ငတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အနုညာတံ - အပ်၏။

ပန - အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ ကေဝိ - တို့သည်၊ တတော စတုမာသတော - ထိုမိုးလေးလမှ၊ ပရံ - ၌၊ ဝိကပ္ပေတွာ - ၍၊ ယာဝ - လောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ အာဂါမိ သံဝစ္ဆရေ - လာလတ္တံ့သောနှစ်၌။

(အာဂစ္ဆိယတိတိ အာဂါမိ၊ သော စ သော သံဝစ္ဆရေ စာတိ တဿ၊ တသ္မိံ - ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၊ “အာဿကာဓမ္မိဏေသု ဖိ စ” သုတ်ဖြင့် ဣပစ္စည်းသက်လေ။)

ဝဿာနံ - တို့၏၊ စတုမာသံ - လေးလသည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တာဝ - ထိုမိုးလေးလတိုင်အောင်၊ ဌပေတု - သိမ်းထားခြင်းငှါ၊ အနုညာတံ - အပ်၏၊ ပရိဘုဉ္ဇိတု - ငှါ၊ န အနုညာတံ - အပ်၊ (ဗျတိရေကဝါကျ ထုတ်) ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တိ - ၏။ ။ တတောပရန္တိ - ကား၊ အာဗာဓတော - အနာရောဂါ ပျောက်ရာကာလမှ၊ ပရံ - နောက်၌။

စပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမာသံ ဝသိကသာဠိက ကဗ္ဗုပ္ပန္နိဒ္ဓိနံ - ဤ မိုးရေခံသက်န်း၊ အမာလုမ်းသက်န်းတို့၏၊ ဝါ - တို့ကို၊ တတော၊ ထိုမိုးလေလ အနာရောဂါ ပျောက်ရာကလေးမှ၊ ပရိနောက်၌၊ ဝိကပ္ပေတွာ-၍၊ ပရိဘောဂသ - ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အညာတတ္တာ - ကြောင့်၊ တထာ ဝိကပ္ပိတံ - တို့သို့ သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်ပြီးသော သက်န်းကို၊ (တနည်း)

တထာ တေန နာမေန - ထိုစီဝရဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဝိကပ္ပိတံ - သောသက်န်း ကို၊ (တနည်း) ဝိကပ္ပိတံ - သော၊ တထာ တံစီဝရံ - ကို၊ အညနာမေန - စီဝရ ဟူသောအမည်မှ တပါးသော ပရိဘောဂစောဠဟူသော အမည်ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ - ၍၊ (ရိက္ခိတဗ္ဗ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဂန္ထိပဒေသု - တို့၌၊ တက္ကာရကေဟိ - ဟူသည်၊ ဝုတ္တံ - ပြီ။

အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗဝိကပ္ပေတဗ္ဗတာ ဇာနိတဗ္ဗာတိ ပါဌဿ - ၏၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ - အပ်၏၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ အဓိဋ္ဌာန ဝိကပ္ပနာ - ခြင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

(ဤ၌ တာပစ္စည်းသည် ဇာတ်၊ ဂုဏ်၊ ကြိယာ၊ ဒြပ်၊ နာမ်အားဖြင့် ငါးပါးတို့တွင် ကြိယာကို ဟောသည်ဟု သိစေပါသည်။ “အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနံ ဘာဝေါ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗဝိကပ္ပေတဗ္ဗတာ”ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၊ ဂန္ထိတ္ထံ - ကဲ့သို့ မှတ်ပါ။)

အဿ တိစီဝရဿ - အား၊ ဝါ - ၏၊ ပဉ္စပရိမာဏံ - ငါးတောင်အတိုင်း အရှည်သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိတဿာ - ကြောင့်၊ တံ တိစီဝရံ - သည်၊ ပဉ္စကံ - မည်၏၊ မုဋ္ဌိဿ - ဆုပ်အပ်သော လက်အတောင်၏၊ ဝါ - နှင့်၊ မုဋ္ဌိဟတ္ထဿ - ဆုပ်အပ်သော လက်အတောင်၏၊ ဝါ - နှင့်၊ သမ္ပန္နံ - ဖပ်သော၊ ပဉ္စကံ - ငါး တောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော တိစီဝရိက်တည်း၊ မုဋ္ဌိပဉ္စကံ - ဆုပ်အပ်သော အတောင်နှင့်ဖပ်သော ငါးတောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော တိစီဝရိက်။

(ဧကအစ အဋ္ဌာရသ အဆုံးရှိသော သင်္ချာတို့၏ သင်္ချေယုလွင် တည် ရာရှိရကား ပဉ္စန္ဒ ပဉ္စဟတ္ထာနံ ပူရဏော ပဉ္စမော၊ ပဉ္စမံ အဿ အတ္ထိတံ ပဉ္စကံ၊ ပဉ္စမကံ-ဟု ဆိုလိုလျက် မချေကားသည်ဟု မှတ်ပါ။)

မုတ္တိတ္တိကန္တိ ဧတ္ထာပိ ပဒေ - ခွံလည်း၊ ဘေနယော - ကို ဒဋ္ဌဗ္ဗော - အပ်၏၊
 ပါရုပနေန - အပေါ်မှ ကေမ္ဘိသင်္ကန်းကို ရံခြင်းဖြင့်လည်း၊ နာဘ် - ချက်ကို၊
 ပဋိစ္ဆာဒေတုံ - ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဌတိ - အပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒွိ
 ဟဒတ္ထာပိ ဝဋ္ဌတိတိ - ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - နှိုးပြီ၊ ကေဝလံ-
 ဒွိဟတ္ထသင်းပိုင်နှင့် မရောယှက်သက်သက်၊ အစုဘေသျှာဝ - အမှတ်ဖြင့်ခွဲအပ်
 သော သုံးတောင်ရှိသော သင်းပိုင်သည် သာလျှင်၊ ဝဋ္ဌတိ - အပ်သည်ကား၊
 န - မဟုတ်သေး၊ အထ ခေါ - အဟုတ်သော်ကား၊ ဒွိဟတ္ထာပိ - နှစ်တောင်
 ရှိသော သင်းပိုင်သည်လည်း၊ ဝဋ္ဌတိ-၏၊ ဣတိ - သို့၊ ပိသဒ္ဓဿ - ၏၊ အတ္ထော-
 သမ္ပိန္တိတဗ္ဗတ္ထကို၊ ဝေဒိဘဒ္ဓော ၏။

အတိရေကဉ္စာတိ - ကား၊ သုဂတဝိဝရပ္ပမာဏဒွိ- မြတ်စွာဘုရား၏ သင်္ကန်း
 ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ တေတာ သုဂတဝိဝရပ္ပမာဏတော -
 ထက်၊ အဓိကပ္ပိ - ပိုလွန်သော ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ (အဓိဋ္ဌာ
 တဗ္ဗံ-၌စပ်)။ ။ပစ္စုဒ္ဓရာဓိတိ-ကား၊ ဌပေဝိ-ထား၏၊ ပရိစ္စဇာမိ - စွန့်ပါ၏၊
 ဣတိဝါ - ဤသည်လည်း၊ အတ္ထော - အနက်တမျိုးတည်း၊ ဣမံ စိဝရံ - ကို၊
 သဿံဋိ - ဒုက္ခန္တိဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာပိ - ၏၊ ဣတိဝေမိ - သို့လည်း၊ ဝတ္ထု-ပယောဂ
 ဝန္တ ဣသဒ္ဓါ၌ စိဝရဟူသောပယောဂကို ထည့်သို့ခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဌတိ - ၏။

ကာယဝိကာရံ ကပေဇန္တေနာဟိ-ကား၊ ဟတ္ထာဒိနာ - လက် အစရှိသည်ဖြင့်၊
 စိဝရံ - ကို၊ ပရာမသန္တေန - သုံးသပ်သော အားဖြင့်၊ (ကာယေန ဝါ-လည်း၊
 သံဃာဋိ- ကိုး အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ - အပ်၏၊) ဝါ - တနည်း၊ ဟတ္ထာဒိနာ -ဖြင့်၊ စိဝရံ-
 ကို၊ စာလေန္တေန - လှုပ်စေသောအားဖြင့်၊ (အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ-၌စပ်)။ ။ဟိသစ္စံ-
 မှန်၏၊ ဣဒံ - ဤအဓိဋ္ဌာန်သည်၊ ယေနကေနစိ - သော၊ သရိရာဝယဝေန - ကိုယ်၏
 အဝိတ်အပိုင်းအားဖြင့်၊ စိဝရံ - (ထည့်)ကို၊ အပုသန္တဿ-အထိသော ရဟန်းအား၊
 န ဝဋ္ဌတိ-မအပ်။

ဒုဝိဇ္ဇန္တိ - ကား၊ သမ္မုဒေသဓမ္မုဒေသဒေန - မျက်မှောက် မျက်ကွယ် ကဲ့သော
 အားဖြင့်၊ ဒုဝိဇ္ဇံ - ဂျီဇာ၊ (အဓိဋ္ဌာနံ - ၌စပ်)။ ။ဝါစာ ဘိန္နိတဗ္ဗာတိ ကား၊
 ဝစနံ - ဣမံ သံဃာဋိ အဓိဋ္ဌာမ ဟူသောစကားကို၊ နိစ္ဆာပိတဗ္ဗာ-မြှက်သိုအပ်၏၊

ဝါ-သွက်စေအပ်၏။ အန္တောဂဗ္ဘာဒိသုတ်-ကား၊ အန္တောဂဗ္ဘညပရိပါသာဒေသု-
တိုက်ခန်းတွင်း ပြာသာဒ်ထက်တို့၌။

သမန္တဝိဟာရေတိ - ကား၊ ယတ္ထ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ - ၌၊ ဝါ - သို့၊ တဒဟေဝ -
ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ ဂန္ဓာ - မှ၊ တဒဟေဝ (လိုက်) - သာလျှင်၊ နိဝတ္တေတုံ - ပြန်
လာခြင်းငှါ၊ သက္ကာ-စွမ်းနိုင်ငြားအံ့၊ ဝေရုဓပ - ဤသို့ သွားရာနေ့၌ပင် ပြန်လာ
နိုင်သော သဘောရှိသော၊ သမိပဝိဟာရေ - အနီးဖြစ်သောကျောင်း၌။

စ - မာဂ်ဦးအံ့၊ ဣဒံ ဝစနံ - ဤ သမန္တဝိဟာရေ ဟူသော စကားသည်၊
ဒေသနာသိသမတ္တံ - သာဝဿေသ ဒေသနာ၏ ဦးခေါင်းမျှပြင်သောစကားတည်း၊
ဝါ - ဥပလက္ခာဒေသနာ၏ ဦးခေါင်းမျှတည်း၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဒူရေ -
နေချင်းပြန်နိုင်သော ကျောင်းထက် ဝေးသော ကျောင်း၌၊ ဌိတမ္ပိ - တည်သော
သင်္ကန်းကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ - ၏၊ ဣဝံ - သို့၊ အာရေယာ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-၏။

ဌပိတဋ္ဌာနံ သလ္လက္ခေတွာတိ ဣမိနာ ပါဠေနေ - ဖြင့်၊ စိဝရသံလက္ခဏံ-ဌာနီ
သင်္ကန်းကို မှတ်သားခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝင်္ကဋ္ဌိနယေန(ထည့်)-
ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ - မှန်၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဌပိတဋ္ဌာနံ
သလ္လက္ခေတွာတိ ဣမိနာ ပါဠေနေ - ဖြင့်၊ စိဝရသလ္လက္ခဏံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-
သည်၊ ဝင်္ကဋ္ဌိနယေန - ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ - နည်း၊ ဣတိ - ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။

ဟိ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဌပိတဋ္ဌာနမတ္တသလ္လက္ခဏေန - သင်္ကန်း တည်ရာ
သင်္ကန်းထားရာ အရပ်ကို မှတ်မိရုံမျှဖြင့်၊ ကိဉ္စိ - တစုံတခုသော၊ ဝါ - အနည်းငယ်
သော၊ ပယောဇနံ - အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဌပိတဋ္ဌာနံ သလ္လ
က္ခေတွာတိ ဣမိနာ ပါဠေနေ - ဖြင့်၊ စိဝရသလ္လက္ခဏံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန-သည်၊
ဝင်္ကဋ္ဌိနယေန - ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ - အပ်၏၊ ဣတိ - ကား၊ ပရိဟာရေ-တည်း။

အဓိဋ္ဌာဟိတွာ ဌပိတဝတ္ထေဟိတိ - ကား၊ ပစ္စတ္ထရုဏမုပုဉ္ဇနစောဠ ပရိက္ခာရ
စောဠဝသေန - အပေါ်လွှမ်း (အိပ်ရာခင်း) မျက်နှာသုတ်ပုဆိုး (မျက်နှာသုတ်
တဘက်) ပရိက္ခရာပုဆိုးတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာဟိတွာ - ၍၊ ဌပိတဝတ္ထေဟိ-
ကားအပ်သော အဝတ်တို့ဖြင့်၊ (ကရောတိ - ၌ စပ်)။ ။အဓိဋ္ဌာနတော-တိစိဝ

ရိုက်အဓိဋ္ဌာန်မှ၊ ပုဗ္ဗေ - ရှေးကာလ၌၊ သံဃာဋီအာဒိဝေါဟာရဿ-သံဃာဋီ အစ
ရှိသော အမည်နာမ ဝေါဟာရ၏၊ ဒုတိယဘော - ရှေ့ခြင်းကြောင့်၊ ဣမံ
ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ ပါဠိန-ဖြင့်၊ ပစ္စုတ္တရဏာဒိနံ - ပစ္စုတ္တရဏ အစရှိသော သုံးထည်
တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဝိသုံ - တိစိဝရိုက်မှ အသီးအခြား၊ ဝါ - တထည်စီ တထည်စီ၊
ပစ္စုဒ္ဓရာဏပိမိ - ပစ္စုဒ္ဓိရ်အစီအရင်ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ဒဿေတိ - ၏။

ပန - ဆက်ဦးအံ့၊ ပစ္စုတ္တရဏာဒိနာမေန - ဖြင့်၊ ပစ္စုတ္တရဏာဒိနံ- တို့၏၊ ဝါ-
တို့ကို၊ ဝိသုံ-အသီးအခြား (နှစ်ပိုင်လိုက်)၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗတ္တာ - အပ်ကုန်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမံ ပစ္စုတ္တရဏံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ အာဒိနာ - အစရှိသော အသီးအသီး
သော အမည်ပြင့်၊ ဂုတ္တေပိ - သော်လည်း၊ ဒေါသော - သည်၊ နေဝအတ္ထိ -
တည်း၊ ပန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗန္တိ - ကား၊ သံဃာဋီအာဒိနာမေန -ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနံ-
အပ်ကုန်၏။

ပန - ထိုမှတပါး၊ ပရိက္ခာရပောဠကဿ - ပရိက္ခာရစောဠရှိသောရဟန်းအား၊
ပရိက္ခာရစောဠဝသေန - အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာပုဆိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌ
ဟိတွာ - ၍၊ ဌပိတဝတ္ထေဟိပိ - ကိုဖြင့်လည်း၊ သံဃာဋီအာဒိမိ - ဒုက္ခအစရှိသည်
ကို၊ ဝါ - ဒုက္ခ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ၊ အန္တရဝါသကကို၊ ကတေ - ပြုအပ်ပြီးသော်၊
ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ - ၍၊ ဝါ - တဖန် ပရိက္ခာရစောဠကို စွန့်၍၊ ပန - တဖန်၊ အဓိဋ္ဌာ
တဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဂုတ္တဝစနံ - ဆိုအပ်သောစကားသည်၊ နတ္ထိ - ဘယ်မှာမှ
မရှိ၊ ပုဗ္ဗေ - သံဃာဋီ အစရှိသည်ကို ချုပ်ရာကာလမှ ရှေး၌၊ ကတာဓိဋ္ဌာနမေဝ-
ပြုအပ်ပြီးသော ပရိက္ခာရစောဠအဓိဋ္ဌာန်သည်သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာနံ-မည်၏။

ပန-ဗျတိရိုက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ အဓိဋ္ဌိတေန - ပရိက္ခာရစောဠအဓိဋ္ဌာန်အပ်ပြီးသော၊
တေန သံဃာဋီအာဒိနာ - ထိုဒုက္ခ အစရှိသည်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ မဟန္တရမေဝ-
ကြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒုတိယံ-သော၊ ပဋိ - ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍေဝါ-
အပိုင်းအစကိုလည်းကောင်း၊ သံသိဗ္ဗန္တေန - ချုပ်စပ်လျက်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ-အပ်၏၊
ပုဗ္ဗေ - ၌၊ အဓိဋ္ဌိတေန - သော၊ တေန သံဃာဋီအာဒိနာ - နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊
သမေ-ညီမျှသော၊ ဒုတိယ - သော၊ ပဋေ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍေ ဝါ-
ကိုလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကေ - အဓိဋ္ဌာန်အပ်ပြီးသော သံဃာဋီ အစရှိသည်အောက်
ငယ်သော၊ ဒုတိယေ - သော၊ ပဋေ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍေ ဝါ - ကိုလည်း

ကောင်း၊ သံသိဗ္ဗိတေ - ချုပ်အပ်သော် (အတက်ဝါကျမှ အချို့ပြင်လိုက်သည်)၊
အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ - အဓိဋ္ဌာန်ပွယ်အမှုသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။

သုခ ပရိဘောဂတ္ထန္တိ - ကား၊ ဝိပွဝါသဒေါသာဘာဝတော - ညဉ့်ကင်း၍
နေခြင်း၏ အပြစ်မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဝါ - ညဉ့်ကင်း၍ နေခြင်း၌ အပြစ်မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ - အမှတ်မထား တပါးပါးသောအရပ်၌၊ ဌပေတွာ -
အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး သင်္ကန်းကို ထားပြီး၍၊ ဓမ္မဿဝနာဒိနာ - တရားနာခြင်း အစ
ရှိသော၊ ကိစ္စေန - ဖြင့်၊ အညတ္တ - အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသော သင်္ကန်းကို ထားရာအရပ်မှ
တပါးသော အရပ်၌၊ အရုဏံ - အချက်ကို ဥဋ္ဌာပေတွာ-တက်စေပြီး၍၊ အာဂန္တုာ-
သင်္ကန်းထားရာအရပ်သို့ ပြန်လာပြီး၍၊ နိဿဒ္ဓနံ - စွန့်ခြင်းကို၊ ဝိနာဝ - ကြည်၍
သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ - ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ သတ္တုဏေယျတာယ - စွမ်းနိုင်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုပရိဘောဂတ္ထံ - ချမ်းသာစွာ သုံးဆောင်ခြင်း အကျိုး
ငှါ။ ။ပရိက္ခာရဝောဠံ အဓိဋ္ဌာတုန္တိ - ကား၊ ပရိက္ခာရဝောဠံ- ပရိက္ခရာပုဆိုးကို၊
ကတွာ - ၍၊ အဓိဋ္ဌာတံ - ငှါ။

အနတိရိတ္တပမာဏာဟိ - ကား - ဒီသသော ဆဝိဒတ္ထိယော သုဂတဝိဒတ္ထိယာ
တိရိယံ အနုတေယျာတိ - ၍၊ ဝုတ္တပမာဏတော - ဟောတော်မူအပ်သောအတိုင်း
အရှည် (အလျား အနံ) ပမာဏထက်၊ အနဓိကပ္ပမာဏာ - မပို မလွန် ပမာဏ
ရှိသော၊ (ဝဿိကသာဠိကာ - ၌စပ်)။ ။ပစ္စ ဒ္ဓနိတွာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာတိ - ကား၊
ဝဿိကသာဠိကဘာဝတော - မိုးရေခံ သင်္ကန်း၏အပြစ်မှ၊ အာနေတွာ-ပယ်နုတ်
ရုပ်သိမ်းပြီး၍၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ- အပ်၏၊ ဟေမန္တဿ - ဆောင်းဥတု၏၊ ပဌမဒီဝသ
တော - ရှေးဦးအစ ပဌမနေ့မှ၊ ဝါ- တန်ဆောင်မှန်းလပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့မှ၊
ပဌာယ - ၍၊ အန္တောဒသာဟေ - ဆယ်ဂျက်၏အတွင်း၌၊ ဝဿိကသာဠိကာ - ကို၊
ဝဿိကသာဠိကဘာဝတော - မိုးရေခံ သင်္ကန်း၏အပြစ်မှ၊ အာနေတွာ - ပယ်နုတ်
ပြီး၍၊ ဣမံ စိဝရံ - ကို၊ တုယံ - အား၊ ဝိကပ္ပေမိ - ၍၊ ဝါ - အပ်အောင်ပြုစေ
ပါ၏၊ ဣတိအာဒိနာ - ရှိသော၊ နဟေန - ဖြင့်၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ-အပ်၏၊ ဣတိ ဣဒံ
အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တံ-အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၍။

ဟိ - ဗျတိရိက်ကို ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း)ဟိ-လဒ္ဓဒေါသ ထင်စွာပြော၊ အညထာ-
ပစ္စဒ္ဓိရ်ပြုပြီး၍ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သည်မှ တပါး၊ ပစ္စဒ္ဓိရ်မပြုပဲ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်

သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝါ - အဓိဋ္ဌာန်ချပြီး ဝိကပ္ပနာပြုအင်၏ ဟူသော အနက်ကို၊ ဂယုမာနေ - ယူအပ် ယူလိုက်သော်၊ ဝဿိကသာဋီကာ - သည်၊ ဝဿာန မာသာတိက္ကမေနာပိ-မိုးလကို ကျော်လွန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ အဓိဋ္ဌာန်-ကို၊ ဝိဇဟတိ- စွန့်၏၊ ကဏ္ဍပဋိစ္စာဒိ - အမာလွမ်းသင်္ကန်းသည်၊ အာဗာဓေပသမေနာပိ- အနာ ရောဂါ၏ ငြိမ်းအေးပျောက်ကင်းခြင်းဖြင့်လည်း၊ ၁ ခိဋ္ဌာန် -ကို၊ ဝိဇဟတိ-စွန့်၏၊ ဣတိ ဣမဿ ဝစနဿ - ၏၊ ဝါ - ကို၊ အဋ္ဌကထာယံ - ၌၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝက္ခမာနတ္တာ - ကိုအပ်လတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဿာနမာသတော- မိုးလမှ၊ ပရံ - နောက်၌၊ အဓိဋ္ဌာနေ - ဝဿိကသာဋီကာဟု ရှေးကအဓိဋ္ဌာန်သည်၊ အသတိ - မရှိလတ်သော်၊ ကိံ ပစ္စုဒ္ဓရေယျ - အတယ်မှာလျှင် ပစ္စုဒ္ဓါရံ ပြုရာပါအံ့ နည်း၊ ဝါ-အသို့လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ကို ချရာပါအံ့နည်း၊ ဣတိ ဧဝံ သန္တေ - ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်၊ ပစ္စုဒ္ဓရိက္ခာတိဝစနမေဝ-သည်ငင်လျှင်၊ နောပပဇ္ဇေယျ - မဖြေရာ၊ ဝါ - မသိုရာ။

ပန - ဝါဒာသူးကား၊ ကေစိ - အချို့ဆရာတို့သည် (ဝဒန္တိ-၌စပ်)၊ ကထိန မာသာတိက္ကမေ - ကထိန်လကို ကျော်လွန်ရာ အခါ၌၊ နိဿဂ္ဂိယံ - စွန့်အပ်သည်၊ ဟောတိ ဟကာ - ဖြစ်၏သို့၊ ဧဝံ တဏှာ - တူ၊ အယံ ဝဿိကသာဋီကာပိ - သည်လည်း၊ ဝဿာနမာသာတိက္ကမေ - မိုးလကို လွန်ရာအခါ၌၊ နိဿဂ္ဂိယာ-စွန့် ဖပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဝါ - မိုးရေခံ သင်္ကန်း၏လည်း မိုးလကို လွန်ရာအခါ၌ စွန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကတ္ထိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ- တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌၊ ပစ္စုဒ္ဓရိက္ခာ - ဝဿိကသာဋီကာအဖြစ်မှ ပယ်နုတ် ရုပ်သိမ်းပြီး၍၊ တတော ကတ္ထိကပုဏ္ဏမဒိဝသယော - မှ၊ ပရံ - နောက်၌၊ ဝါ- သော၊ ဟေမန္တဿ - ဆောင်းဥတု၏၊ ပဌမဒိဝသေ - ၌၊ ဝါ - တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့၌၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ အတ္ထော - ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗော - ၏၊ ပစ္စုဒ္ဓရိက္ခာ - တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌ ပစ္စုဒ္ဓါရံပြုပြီး၍၊ တတောပရံ - ထိုမှနောက် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့၌၊ ဝိကပ္ပေ တဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ပဒယောဇနာ - ကို၊ ဧဝံတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဣတိ စ- ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏။

တံ ဝစနံ - ထို ကေစိတို့၏ စကားသည်၊ န ယုတ္တံ - မသင့်၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တံဝစနံ - သည်၊ န ယုတ္တံ - နည်း၊ ဣတိ - ကား၊

ပုစ္ဆာ-တည်း၊ ဟိယသွာ-ကြောင့်၊ ကထိနမာသေ-ကထိန်လကုမ္ပဏိယသေ၊ တင်လ၊
 ငါးလင့်၊ ဥပ္ပန္နံ - သော၊ ဝိဝရံ - သည်၊ ကထိနမာသေ - ချီ၊ ဥပ္ပန္နံ-သော၊
 စိရသ - ငါး၊ အတိရကဋ္ဌာနေ - အတိရကဋ္ဌာရံ ဌိတဏ္ဍာ-တည်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သာသနာဒိဝသေ - ကထိန်၏သမိုးဖြစ်သော တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်
 မှု တပေါင်းလပြည့်နေ့ဟု ဆိုအပ်သော သမိုးနေ့၌၊ အနိဋ္ဌိတံ - အဓိဋ္ဌာန်
 မတင်အပ်သည်၊ သမာနံ(လည်း) - ဖြစ်လတ်သော်၊ ကထိနမာသတိဣမေ -
 ကထိန်လကို ဝန်ရာအခါ၌၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် တင်ရက်၊ တပေါင်း
 လပြည့်ကျော် တစ် ကံကို ယူပါ၊ ကဟိနင်း မင်း သားလျှင်စွာ ဆိုသည်၊
 နိဿဂ္ဂိယံ - ချီအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

ပန - အဓိတပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ အယံ ဝဿိကသာဠိကာ - သည်၊ ဣဝေလ
 ဝဿိကသာဠိကာယ - ၏၊ ဝါ - ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတော - ဤ၊ ဌိတဏ္ဍာ ထာအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေန ကထိနမာသေ ဥပ္ပန္နေန ဖိဝရေန - နှင့်၊ သင်္ခါ -
 တူသည်၊ န ဟောတိ - မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊ ဝဿာနာတိက္ကမေ -
 ဝါ-ကြောင့်၊ နိဿဂ္ဂိယံ- သည်၊ ကလံ ဟောတိ - အသို့ ဖြစ်အံ့နည်း၊ န ဟောတိ
 ဝေ - သာလျှင်သည်၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ ဝစနံ - သည်၊ န ယုတ္တံ - မသင့်၊
 ဣတိ - ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ဟိ သဂ္ဂံ - ၏၊ အနိဋ္ဌိတအဝိကပ္ပိတံ - အဓိဋ္ဌာန်လည်းမတင်အပ် ဝိကပ္ပနာ
 လည်း မပြုအပ်သော၊ စိဝရမေဝ-ကထိနမာသဖြစ်သော သင်္ကန်း အစရှိသည်သာ
 လျှင်၊ တံတံကာလာတိက္ကမေ - ထိုထိုသောဟအစရှိသောကာလကို ကျော်လွန်ရာ၌၊

(ဆဋ္ဌမူ အပါအဝင် အဗ္ဗျူဠိကာ ပါအင်္ဂါတို့၌ “တံကာလာတိက္ကမေ”
 ဟု ရှိသော်လည်း “တံ တံ ကာလာတိက္ကမေ”ဟု ဝိစ္ဆာနှင့်ရှိသော ဋီကာ
 ပါဌ်သာ သင့်ရာ၏။)

နိဿဂ္ဂိယံ - သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟေမန္တပိ-ဆောင်းဥတု
 ၌လည်း၊ ဝဿိကသာဠိကာ - သည်၊ ဒသာဟပရိဟာရံ-ဆယ်ရက်အစောင့်အရှောက်
 ကို၊ ဝါ - ဆယ်ရက်ပတ်လုံး အဓိဋ္ဌာန် ဝိကမ္ပနာမပြုပဲ ဆောင်နိုင်ခြင်းကို၊
 လဘတိ-၏၊ ကဏ္ဍပဋိစ္ဆာဒိပီ - အမာလွမ်းသင်္ကန်းသည်လည်း၊ အဓိဋ္ဌာနဝိဇဟန

တော-အဓိဋ္ဌာန်ကိုစွန့်ရာအခါမှ၊ ပရံ-နောက်၌ (တနည်း) အဓိဋ္ဌာန်ဝိပဟနတော-
ထက်၊ ပရံ - အလွန်၊ ဒဿဟပရိဟာရံ-ကို၊ လဘတိ - ၏။

ပန - ဆက်၊ ဒဿဟံ - ဆယ်ရက်ကို၊ အနတိက္ကာမေတွာ-မကျော်လွန်စေမူ၍၊
ဝဿိကသာဠိကာ(ထည့်)-ကို၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ ဝဿိကသာဠိကာယ - ၏၊
ဝါ - ကို၊ နဟာနတ္ထာယ - ငှါ၊ အနုညာတတ္တာ-ကြောင့်၊ ဝဏ္ဏဘေဒမတ္တရတ္တာပိ
စေသာ ဝဋ္ဋတိတိ - ၍၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-အပ်ပြီ၊ ဒေ ပန န
ဝဋ္ဋန္တိတိ ဝစနံ - ကို၊ ဒိန္နံ-နှစ်သည်ကုန်သော မိုးရေခံသင်္ကန်းတို့၏၊ အဓိဋ္ဌာနဘာဝ
တော - အဓိဋ္ဌာန်၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ၊
ဝဿာနေ - မိုးတိုင်း၌၊ အပရာ - တပါးသော၊ ဝဿိကသာဠိကာ - သည်၊ ဥပ္ပန္နာ-
ဖြစ်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ပုရိမဝဿိကသာဠိကံ-ရှေးဖြစ်
သော မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ ဝါ - မိုးရေခံ သင်္ကန်းဟောင်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ - ၍၊
ဝါ - မိုးရေခံသင်္ကန်း၏အဖြစ်မှ ရုပ်သိမ်းပြီး၍၊ ဝဿာနေ - ၌၊ ဥပ္ပန္နာ-သော၊
အပရာ-သော၊ ဝဿိကသာဠိကာ - ကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ - အပ်၏၊ စ - တနည်း တဖုံ
ပြုထိုက်ပုံကို ဆိုဦးအံ့၊ ဝဿိကသာဠိကာ - မိုးရေခံ သင်္ကန်းဟောင်းကို၊ ဝိကပ္ပေ
တွာ - ၍၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ - မိုးရေခံသစ်ကို အဓိဋ္ဌာန်အပ်၏၊ ဣတိ - သို့၊ အာစရိ
ယာ - တို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏။

ပမာဏယုတ္တန္တိ - ကား၊ ဒီဃသော - အလျားမှ၊ ဝါ - အားဖြင့်၊ သုဂတ
ဝိဒတ္ထိယာ-အားဖြင့်၊ ဒီဟစုံ-တစ်ထွာခွဲသည်လည်းကောင်း၊ ဒဿ-အမြတ်အဆာ
သည်၊ ဝါ - အကွပ်အနားသည်၊ သုဂတဝိဒတ္ထိယာ - အားဖြင့်၊ ဝိဒတ္ထိ-တစ်ထွာ
သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဣဒံနာ ပမာဏေန-နှင့်၊ ယုတ္တိ-
ယှဉ်သော (တဉ္စ နိသိဒနံ ဌိစပ်)၊ ပမာဏိကာတိ - ကား၊ သုဂတဝိဒတ္ထိယာ -
အားဖြင့်၊ ဒီဃသော - မှ၊ စတသော ဝိဒတ္ထိယော - တို့သည် လည်းကောင်း၊
သုဂတဝိဒတ္ထိယာ-အားဖြင့်၊ တိရိယံ- မှ၊ ဒေဝိဒတ္ထိယော - တို့သည်လည်းကောင်း၊
ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ ဣတိ ဧဝံ - သို့၊ ဝုတ္တပမာဏယုတ္တာ - ဟောတော်မူအပ်သော
အတိုင်းအရှည်နှင့် ယှဉ်သော (ကဏ္ဍပုဋိစ္ဆာဒိ - ၌ စပ်ပါ)။

ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာတိ ဧတ္ထ ပါဌေ - ၌၊ ယံ ဝစနံ - ကို၊ မယာ-သည်၊
ဝတ္တဗ္ဗံ - အပ်၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ ဟေဋ္ဌာ - ၌၊ မယာ - သည်၊ ဝုတ္တမေဝ - လျှင်

တည်း၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနံ - ဝိုးအား၊ ပိဗေတေ - သည်၊ ပရိပုဏ္ဏေ -
 ပြည့်စုံသည်၊ သတိ စ - ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ ပရိယာဝနာဒိဟိ - ထို့ဖြင့်၊
 အတ္ထေ - အလိုသည်၊ ဝါ - အလိုရှိသည်၊ သာဝေ - ဖြစ်သော် လည်းကောင်း၊ အနု
 ဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌန္တိ - စောဋ္ဌဟူသော၊ သိက္ခာပဒေန (ထည်) -
 အနုညာတသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ဗဟူနံ - များစွာကုန်သော၊ ပတ္တတ္ထဝိကပရိယာဝနာဒိနံ -
 သပိတ်အိတ်၊ ရေစစ် အစရှိသည်တို့ကို၊ သင်္ဂဟဝသေန - ပေါင်းယူခြင်း၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌအဓိဋ္ဌာနံ - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ အနုညာတံ - အပ်၏၊
 တသ္မာ - ကြောင့်၊ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌေ ဂဏနာ နပ္ပတိအာဒိ - အပျိုသော စကားကို၊
 သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အပ်ပြီ။

ဟိ သစ္စံ - ၏၊ (တနည်း) ဟိ - ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ယံ ယံ
 ဝတ္ထု - ကို၊ ဘိက္ခု - တို့သည်၊ လဘန္တိ - ရကုန်၏၊ တံ တံ ဝတ္ထု - ကို၊ (ပစာန
 အနုညာတံ ရည်သည်)၊ (တနည်း) တံ တံ ဝတ္ထု - ကို၊ ဣမိနာ ဝိဓာနေန -
 ဤသို့သော အစီအရင် ဤသို့သော အမျိုးမျိုး အလုံး ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌ
 ဟိတွာ - ပရိက္ခာရစောဋ္ဌ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး၍၊ ပုန - ပန်၊ ယေန ယေန ပရိယာဝနာ
 ဒိနာ - အကြင် အကြင် ရေစစ် အစရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္ထော - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊
 တံ တံ ပရိယာဝနာဒိ - ကို၊ ကတွာ - ၍၊ ဂဏန္တု - ယူစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ
 ဣမာယ အနုကမ္မာယ - ဤသို့သော သနားကြင်နာ မဟာကရုဏာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ -
 သည်၊ အနုညာတံ - အပ်ပြီ၊ တေနော - သာလျှင်၊ တဝိကာပိတိအာဒိ - အစရှိသော၊
 ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

အာဒိသဒ္ဓေန - “ဣမာနိ စိဝရာနိ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌာနိ အဓိဋ္ဌာပိတိအာဒိနာ” ဟူ
 သော ပါဠိ၌လာသော အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်၊ “ဧတာနိ စိဝရာနိ - တို သင်္ကန်းတို့ကို၊
 ပရိက္ခာရစောဋ္ဌာနိတိ - တို့ဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာမိ ၏။” ဣတိ သို့၊ အသမ္မုခါဓိဋ္ဌာနံ -
 မျက်ကွယ်၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ သင်္ဂဟတိ - ပေါင်းယူ
 တော်မူ၏။ ။ သေနာသနပရိက္ခာရက္ခာယ ဒိန္န၊ စူဠရဏေ စာတိ ဣမိနာ
 ပါဠေန - ဖြင့်၊ အတ္ထနော - ၏၊ သန္ဓကံ - ဥစ္စာဖြစ်သော အပေါ်လွှမ်းအင်းကို၊
 သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ ပဋိက္ခိပတိ ပယ်တော်မူ၏။

ပန - အထူးကား၊ ကေစိ - တို့သည်၊ အနိဝါသေတွာစ - ဝေတ်မူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ အပါရပိတွာစ - မရုံမူ၍လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ - ဝတ်ခြင်း ခုံခြင်းနှင့်

မရောမယုဂ် သက်သက်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သု - ဟေ - ခြေဝင် - စောင်း အင်းပျဉ်တို့၌သာလျှင်၊
 ဝါ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့အပေါ်၌သာလျှင် အတ္တမိတ္တာ - ဤ၊ ပရိတုဉ္စိယမာနံ -
 သုံးဆောင်ယပ်သော၊ ပစ္စက္ခကံ - သည်၊ အတ္တနော - ၏၊ သန္တကံ - ဥစ္စာသည်၊
 သမာနမ္ပိ - သော်လည်း၊ အနုဓိပ္ပိတံ - အဓိဋ္ဌာန်မတင်ပဲလျက်၊ ပရိတုဉ္စိတံ - ငှါ၊
 ဝေဒိတံ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏။

တံ ဝေဒနံ - သည်၊ အယုတ္တံ - မသင့်၊ ကဿာ - ကြောင့်၊ တံ ဝေဒနံ - သည်၊
 အယုတ္တံ - နည်း၊ ဣတိ - ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ သေနာသနပရိက္ခာရက္ခာယ ဒိန္နန္တိ -
 ဟူ၍၊ (တနည်း) သေနာသန ပရိက္ခာရ ကယ ဒိန္နန္တိ ခတ္တ ပါဌေ ခွံ၊ ပုတ္တရဏသ -
 ၏၊ ဝါ - ကို၊ ပိသေသိတဗ္ဗာ - သထူးပြုအပ်သည်ဟု ခြပ်ကြောင့်၊ တံ ဝေဒနံ သည်၊
 အယုတ္တံ - မသင့်၊ ဣတိ - ကား၊ ပရိတုဉ္စရော - တည်း၊ ဘိသိဗိဗ္ဗောဟန ပါဝါရ
 ကောဇဝါနမ္ပိ - ခိုလျှို့၊ ခေါင်းအုံး၊ ခြင်္သေ့အင်း၊ ကော်ဇောတို့၏လည်း၊ ဝါ -
 တို့သည်လည်း၊ သေနာသနပရိက္ခာရဘောယေဝ - ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်
 ပရိက္ခရာဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာန်ရှိစွံ - သည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဣတိ - သို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏။

စ ပန - ဆက်ဦးအံ့၊ အဓိဋ္ဌိကံ - အပ်ပြီးသော၊ ဧတံ စိဝရံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊
 ပရိတုဉ္စတော - သက်ရုံသုံးဆောင်စဉ်၊ ကလံ - အတင်သို့၊ အဓိဋ္ဌာန် - ကို၊ ဝိပဟတိ -
 စွန့်သည်၊ ဣတိ ဣမံ အနုယောဂံ - ဤ သောသေးစိတ်ခြင်းကို ဝိသုဇ္ဇေတု -
 ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗေ ပဓေတန္တိအာမိ - မစရှိသော၊ ယံ ဝေဒနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊
 တံ ဝေဒနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြု၊ တတ္ထ ဝေဒနေ - ခွံ၊ (အတ္ထော
 ဝေဒိတဗ္ဗော - ချဉ်စပ်)၊ အတ္ထိန္နိတော ဂဟဏေနာတိ - ကား၊ စောရာဒိဟိ - ခိုးသူ
 အစရှိသူတို့သည်၊ အတ္ထိန္နိတော - လုယက်၍၊ ဂဟဏေန - ယူခြင်းဖြင့်။ ။ ဟိနာ
 ယာဝတ္ထေနာတိ - ကား၊ ဂိဟိတာဝတ္ထာယ - လူ၏အပြစ်တည်းဟူသော အကျိုးငှါ၊
 ဝါ - သို့၊ ဝါ - အိမ်ရှိသောသူ၏ အပြစ်တည်းဟူသော အိမ်အကျိုးငှါ၊ ဝါ - သို့၊
 ဝါ - အိမ်၌နေခြင်းငှါ၊ ဝါ - သို့။

(“ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဿဉ္စိတွင်၊ ဘောတင်ပီးလတ်၊ သမာသ်တဒ္ဓုတ်၊ ပုဒ်ရင်း
 ကိုသာ၊ ရထိုက်စွာ၊ အရာမျိုးခပ်သိမ်း” ဟူသော နိယံနှင့် အညီ “ဘာဝ”
 ပါနေခြင်းကြောင့် “ဂေဟ” ကို ကောက်ပါ။ “ဂေဟ” ၌လည်း
 နေခြင်းကြံ့လာတိုင်အောင် ဥပစာရ ကားဖြင့် အရကောက်ပါ။)

အာဝတ္တနေန-ပြန်လည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗမေန-ခြာခြာလည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ လူထွက်
ခြင်းဖြင့်၊ ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-ဟိနာယာဝတ္တနေနဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း။ ။
သီလဝန္ဓော - ပါဘိမောက္ခသံဝရသီလရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတော-၍၊ အဟံ-သည်၊
ဂီဟိ - လူသည်၊ ဝါ - အိမ်ရှိသည်၊ ဝါ - အိမ်၌နေသည်၊ ဘဝိဿာမိ - အံ့၊ ဣတိ-
သို့၊ ဝိန္ဓေက္ခာ - ကြံစည်၍၊ သေတဝတ္ထနိဝါသနေန - အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ခြင်း
ဖြင့်၊ (အဓိဋ္ဌာနံ ဝိဇဟတိ ခွံစပ်)၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊
စုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အန္တိမဝတ္ထု - သို့၊ ဝါ - အဆုံးဖြစ်သော
ပါရာဇိကအာပတ်၏ တည်ရာအကြောင်းသို့၊ အဇ္ဈာပန္နဿ - လွှမ်းမိုး၍ရောက်
သောသူ၏၊ သေတဝတ္ထနိဝါသော ဝါ - အဝတ်ဖြူကိုဝတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ကာသာဝစးနံ ဝါ - ဖန်ရည်ဆိုးသော သင်္ကန်းကို စွန့်ခြင်း ချွတ်ခြင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ ဟိနာယာဝတ္တနံ-မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဧကမိ - ထိုသည်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

ဟိနာယာဝတ္တနေနာတိ ဣမိနာ ပဒေန - ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနိယာ ဧဝ - ရဟန်းမ၏
သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာနဝိဇဟနံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ သင်္ကဟကာရေန - သည်၊ ဂဟိတံ-
သည်၊ ဟောဘိ - ၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ သာ ဘိက္ခုနိ - သည်၊ ယဒါ - ၌၊ ဝိဗ္ဗမတိ-
အံ့၊ တဒါ - ၌၊ အဿမဏီ - ရဟန်းမ မဟုတ်သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - အဖို့တစ်ပါးကား၊ ဘိက္ခု - ရဟန်းယောကျ်ားသည်၊ ဝိဗ္ဗမန္တောပိ-
လူထွက်ပင် ထွက်သော်လည်း၊ ယာဝ - လုံး၊ သိက္ခံ - ကို၊ န ပစ္စက္ခာတိ - မစွန့်
သေး၊ တာဝ - လုံး၊ ဘိက္ခုယေဝ - ရဟန်းသာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ -
ကြောင့်၊ ဝါ - ထိုသို့ရဟန်း၏ လူထွက်ပင်ထွက်သော်လည်း သိက္ခာမချသေးသမျှ
ရဟန်းသာလျှင် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စီဝရံ - အဓိဋ္ဌာန်တင်တားသော
သင်္ကန်းသည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ - ကို၊ န ဝိဇဟတိ - မစွန့်၊ ဣတိ - သို့၊ အပရေ - ကုန်
သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏။

သိက္ခာပစ္စက္ခာနေနာတိ - ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုနော - သည်၊ လိဂေ - ရဟန်း
အသွင်၌၊ ဌိတဿေဝ - တည်စဉ်သာလျှင်၊ သိက္ခာယ - ကို၊ ပစ္စက္ခာနေန - စွန့်ခြင်း
ဖြင့်။ ။ ဟိ သစ္စံ - ၏၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ လိဂေ - ရဟန်းအသွင်၌၊ ဌိတောဝ-
တည်လျက်သာလျှင်၊ သိက္ခံ - ကို၊ ပစ္စက္ခာတိ- စွန့်အံ့၊ ဝါ - ဆန့်ကျင်စကား
ပြောကြားငြားအံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော - ၏၊ စီဝရံ - သည်၊ ကာယလင်္ဂံ - ကိုယ်၌

ကပ်ငြိသည်။ သမာနဗ္ဗိ - သေလည်း။ အဓိဋ္ဌာနံ - ကို၊ ဝိဇ္ဇာဟိ - န၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ - အပ်၏။

ကသလံ ကိရိယာယာတိ - ကား၊ မရဏေန - သေခြင်းဖြင့်။ ။ လိင်္ဂပရိဝတ္တ နေနာတိ - ကား၊ ပုရိသလိင်္ဂဿဝါ - နီလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂဿဝါ - ဣတ္ထိ လိင်္ဂ၏ လည်းကောင်း၊ ပရိဝတ္တနေန-ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ပုရိသဿ - အား၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂပါတုဘာဝေန - ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ထင်ရှားပေါ်လာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိယာ - ငိန်းမအား၊ ပုရိသလိင်္ဂ ပါတုဘာဝေန - ပုရိသလိင်္ဂ၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါ-ယောက်ျား သဏ္ဌာန်ပေါ်လာခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း (အဋ္ဌကထာ၌စပ်)၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထ ဇာတံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝုတ္တံ - အပ်သည်၊ ဟောတိ - န၊ ။

ကနိဋ္ဌင်္ဂုလိနာပပာဏေနာဘိ ပဒေန - ပုဒ်ဖြင့်၊ ဟေဂ္ဂိမပရိစ္ဆေဒံ - အောက်ဆုံး ချိန်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ ဒဿေတိ - န၊ ။ ဩရ တောတိ - ကား၊ အဗ္ဘန္တရတော - အတွင်းဘက်မှ (အဋ္ဌကထာ၌စပ်)၊ ပန- အဖို့တစ်ပါးကား၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ဒုဗ္ဗလဋ္ဌာနေ - ဆွေးမြေ့ဟောင်းနွမ်းရာ ပါးရာအရပ်၌၊ ပဌမံ - ဒုဗ္ဗလဋ္ဌာနကို ဖြတ်သည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ အဂ္ဂဗ္ဗံ - အပေါ် လွှာကို၊ ဝါ - ဖြတ်ထပ်ကို၊ ဒတွာ - ပေးပြီး၍၊ ပစ္စာ - မှ၊ ဒုဗ္ဗလဋ္ဌာနံ - ကို၊ ဆန္ဒိ တွာ - ဖြတ်၍၊ အပနေတိ - ငယ်ထုတ်အံ့၊ တဿ ဘိက္ခုနော - န၊ စိဝရဿ-၏၊ အဓိဋ္ဌာနံ - သည်၊ န ဘိဇ္ဇတိ - ပျက်၊ မဏ္ဍလပရိဝတ္တနေပိ - အိမ်ဝန်းကြီး အိမ်ဝန်းငယ် လဲရာ၌လည်း၊ ဝါ- အဝန်းကြီး အဝန်းငယ် လဲရာ၌လည်း၊ သေဝ နယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏။

ပန - အဿကို ဆိုဦးအံ့၊ ဒုပဿ - နှစ်ထပ် နှစ်လွှာရှိသော သင်္ကန်း၏၊ ကေသ္မိံ - သော၊ ဣလေ - ၌၊ ဘိဇ္ဇေ - အပေါက်သည်၊ ဇေတေ ဝါ - သေလည်းကောင်း၊ ကေသ္မိံ (ကိုက်)- သော၊ ဣလေ - အလွှာ၌၊ ကရိတေ ဝါ- လျှောကျသော် လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာနံ - သည်၊ နဘိဇ္ဇတိ - ပျက်၊ ခုဒ္ဓကံ- ငယ်သော၊ စိဝရံဝါ-ကိုလည်း၊ မဟန္တံ - ကို၊ ကရေတိ - အံ့၊ ဟေန္တံ - သော၊ စိဝရံ ဝါ-ကိုလည်း၊ ခုဒ္ဓကံ-ကို၊ ကရေဟိ အံ့၊ အဓိဋ္ဌာနံ-သည်၊ နဘိဇ္ဇတိ-မပျက်။

ပန - အဿကို ဆိုဦးအံ့၊ ဥဘော - နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ကောဋိယော - အစွန်းကိုကို၊ မဇ္ဈေ - အလယ်၊ ကရေဗ္ဗော - သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ပဌမံ-

ဆက်စပ်သိကုံးသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဆိန္ဒိတော - ဖြတ်ပြီး၍၊ ပစ္ဆာ - မှ၊ သဗေ
သဋ္ဌေတိ - အကယ်၍ ဆက်စပ် သိကုံးငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ စီဝရဿ - ၏၊
အဓိဋ္ဌာနံ - သည်၊ ဘိဇ္ဇတိ - ပျက်၏၊ ဥတော - ကုန်သော၊ ကောဋ္ဌိယော - တို့ကို၊
မဇ္ဈေ - ၌၊ ကရောန္တော - သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ (လေးပုဒ်လိုက် တပုဒ်ထည့်)၊
ပဌမံ - ဖြတ်သည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ သဋ္ဌေတော-၍၊ ပစ္ဆာ - မှ၊ အထ သဋ္ဌေတိ-အံ့၊
ဧဝံသတိ - သော်၊ စီဝရဿ - ၏၊ အဓိဋ္ဌာနံ - သည်၊ န ဘိဇ္ဇတိ - မပျက်၊ ရဇ
ကေဟိ - ခဝါသည်တို့ကို၊ ခောဝါပေတော - ဗွပ်လျော်စေပြီး၍၊ သေတံ - ကို၊
ကရောန္တဿ - သော၊ ဘိက္ခုနောပိ - ၏လည်း၊ အဓိဋ္ဌာနံ - သည်၊ အဓိဋ္ဌာနမေဝ-
ရှေးအတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏။

ဝဿာန မာသာတိက္ကမေနာပီတိ ဧတ္ထ ပဒေ - ပုဒ်၌၊ သဏ္ဌိတော -
ကောင်းစွာတည်သော၊ ပိသဒ္ဓေါ-သည်၊ သမ္ဗိဏ္ဏနတ္ထော - ပေါင်းခြင်းအနက်
ရှိ၏၊ ဝဿာနမာသာတိက္ကမေနာပီတိ ဧတ္ထ ပဒေ(ဝိဘတ်ပြင်လိုက်)-၌၊ သဏ္ဌိတေန၊
သော၊ သမ္ဗိဏ္ဏနတ္ထေန - သော၊ တေန ပိသဒ္ဓေန - ဖြင့်၊ ကေဝလံ - ဝဿာန
မာသာတိက္ကမနနှင့် မရောမယျက် သက်သက်၊ ပုဗ္ဗေ - ရှေး၌၊ စုတ္တေန-ဆိုအပ်ပြီး
သော၊ ဒါနာဒိနာ - ပေးလှူခြင်းအစရှိသော၊ အဋ္ဌဝိဓေနေဝ - ရစ်ပါးအပြား
ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာရဏေန-ဖြင့်၊ ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ - မိုးရေခံသက်န်း
သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ - ကို၊ ဝိဇဟတိ - စွန့်သည်ကား၊ န-ဟုတ်သေး၊ အလ ခေါ-
အဟုတ်သော်ကား၊ ဝဿာနမာသာတိက္ကမေနပိ - မိုးလကို လွန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊
ဝါ - ကြောင့်လည်း၊ အဓိဋ္ဌာနံ - ကို၊ ဝိဇဟတိ - ၏၊ ဣတိဧဝံ - သို့၊ ဧတ္ထပဒေ-၌၊
အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။

အာဗာဓေပသမေနာပီတိ ဧတ္တာပိ ပဒေ - ၌လည်း၊ သေနယော - ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - ၏၊ ဝိကပ္ပနသိက္ခာပဒေတိ - ကား၊ ပါစိတ္တိယေ - ၌၊ ဝါ-တွင်၊ သုရာ
ပါနဝဂ္ဂဿ - ၏၊ နဝမသိက္ခာပဒေ - ပုဒ်၌။

တံ အတိက္ကာမယတောတိ ဧတ္ထ ပဒေ-၌၊ သဏ္ဌိတော-သော၊ တံသဒ္ဓေါ-သည်၊
စီဝရံ-သက်န်းဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာလံ ဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊
ပရာမသတိ - သုံးသပ်စွဲယူ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ တံယထာဂုတ္တဇာတိပုမာဏန္တိ
အာဒိ-သော၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော-သည်၊

အာဟ ပြီး အဿာပိ - ကား၊ ဘိက္ခုဿ-အား။ ။တဘာ ယော အရုဏောဘိ-
ကား၊ တဿ စိဝရပ္ပါဒ ဒိဝသဿ-ထိုသက်န်းဖြစ်ရာနေ့၏၊ ဗဟိန္တန္တော - ကျော်
လွန်ပြီးသော၊ ယော အရုဏော - အကြင်အရုဏ်သည်။

စိဝရပ္ပါဒ ဒိဝသေန သဒ္ဓိန္တိ - ကား၊ စိဝရပ္ပါဒ ဒိဝသဿ - သက်န်း ဖြစ်ရာ
ရာနေ့၏၊ အရုဏေန - နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ စ - အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတပဒေ-ဤစိဝ
ရပ္ပါဒဒိဝသေန ဟူသောပုဒ်၌၊ ဒိဝသ သဒ္ဓေန - ဒိဝသသဒ္ဓါဖြင့်၊ တံ ဒိဝသနိဿိ
တော - ထိုသက်န်းရာနေ့၌မှီသော၊ ဝါ-ထိုသက်န်း ရာနေ့ကိုမှီသော၊ အရုဏော -
အရုဏ်ကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တော - အပ်ပြီ။

ဣဒါနိ - ၌၊ ယဿ စ ဘိက္ခုနော - အားလည်း၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ - စွန့်အပ်၏၊
ယထာစ - အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ တံ-
ထိုစွန့်ရာရဟန်း စွန့်ပုံအခြင်းအရာကို၊ (တနည်း) ဣဒါနိ - ၌၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-
အား၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-၏၊ တဉ္စ ဘိက္ခု - ထိုစွန့်ရာရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ယထာ
ယေန အာကာရေန - အားဖြင့်၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-၏၊ တဉ္စ အာကာရံ-ထိုစွန့်ပုံ အခြင်း
အရာကို ယည်းကောင်း၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ တံ ဂဟေတွာတိ အာဒိ-သော ကောင်းကို၊
သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

တတြာယံ နယောတိ - ကား၊ တသ္မိံ နိဿဇ္ဇေန - ထိုစွန့်ခြင်း၌၊ အယံ-
ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိမိ - အစီအရင်တည်း၊ ဝါ - ပြုလုပ်ပုံ ပြုလုပ်ဟန်
တည်း။ ။အညထာပိတိ - ကား၊ ဘာသန္တရေနပိ - မာဂဓဘာသာမှ တစ်ပါး
သော ဘာသာဖြင့်လည်း၊ ယာယကာယစိ-အမှတ်မဲ့ငြားတစ်ပါးပါးသော ဘာသာ
ယပိ-ဖြင့်လည်း၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ အတ္တော - အညထာပိ ဟူသော ပါဌ်၏
အနက်တည်း။ ။ပဋိဗလေနာတိ - ကား၊ ဝတ္တု - ဆိုခြင်းငှါ၊ သမတ္တေန -
စွမ်းနိုင်သော။

အာယတိံ သံဝရေယျာသိတိ ပါဌဿ-၏၊ ဥပရိ-အထက်ကာလ၌၊ ဝါ-
နောက်အခါ၌၊ တံ-သည်၊ သံဝရံ-ကာယဝစီ နှစ်လီသောဒွါရကို ပိတ်ဆို့စောင့်
ရှောက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျာသိ-ရောက်ရာ၏၊ တံ-သည်၊ သံဝုတကာယဝစီ
ဒွါရော စောင့်ရှောက်ပိတ်ဆို့အပ်သော ကာယဒွါရဝစီဒွါရရှိသည်၊ ဘဝေယျာသိ-

ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ စ - ဆက်ဦးအံ့၊ ပဿသိတိ အာဒိနိ-အစရှိကုန်သော၊ ဣမာနိ ဝစနာနိ - ဤစကားတို့သည်၊ ယထာဏ္ဏမိ-အစဉ် အားလျော်စွာ၊ ပဋိဂ္ဂဟကဒေသကေဟိ - အာပတ်ကို ခံယူတတ်သော ရဟန်း ပြောကြားတတ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝတ္တဗ္ဗဝစနာနိ - ဆိုအပ်သော စကားတို့ တည်း။

တထာဟိ - ထိုစကားကို ချဲ့ဦးအံ့၊ ပဿသိတိဝစနံ-ဟူသောစကားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟကေန - ဒေသနာခံ ရဟန်းသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗဝစနံ - တည်း၊ အာမ ပဿာမိတိ ဝစနံ - ဟူသောစကားသည်၊ တဒနုဒေသကေန - ထိုအာပတ်ကို ပြောကြားတတ်သော ရဟန်းသည်။

(အနု ပစ္စာ ပုန ဝါ ဒေသကော အနုဒေသကော၊ တဿာ အာ ပတ္တိယာ အနုဒေသကော တဒနုဒေသကော၊ တေန တဒနုဒေသကေန-ဟု ပြု)။

ဝတ္တဗ္ဗဝစနံ - တည်း၊ အာယတိံ သံဝရေယျာသိတိဝစနံ - ဟူသော စကားသည်၊ တဒနုပဋိဂ္ဂဟကေန - ထိုကြားသော အာပတ်ကို တပန်နောက်ထပ် ခံယူတတ်သော ရဟန်းသည်။

(ပဋိဂ္ဂဟာတိတိ ပဋိဂ္ဂဟကော၊ ပစ္စာ ပုန ဝါ ပဋိဂ္ဂဟကော အနု ပဋိဂ္ဂဟကော၊ တဿာ အနုပဋိဂ္ဂဟကော တထာ၊ တေန - ဟုပြု)။

ဝတ္တဗ္ဗဝစနံ - တည်း၊ သာရ သုဠ သံဝရိယာမိတိ ဝစနံ - ဟူသော စကားသည်၊ တဒနုပဋိဂ္ဂဟကေန - သည်၊ ဝတ္တဗ္ဗဝစနံ - တည်း၊ စ - ဆက်ဦးအံ့၊ ဣဒိနာ ပါဠေန - ဤ သာရ၊ ပ။ မိ ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ အတ္တနော - မိမိ၏၊ ဝါ- အာပတ်ကို ပြောကြားတတ်သော မိမိ၏၊ အာယတိံ - နောင်အခါ၌၊ သံဝရေ- ကာယဝစီ နှစ်လီသော ဒွါရကို စောင့်စည်း ပိတ်ဆို့ခြင်း၌၊ ပဏိဋ္ဌိတဘာဝံ - တည်သည်၏အပြစ်ကို၊ ဒေသကော - ဒေသက ရဟန်းသည်၊ ဒေသတိ - ၏၊ ဒွိသု ပန သမ္ပဟုလာသုဝါတိ - ကား၊ ဒွိသု-ကုန်သော၊ အာပတ္တိသုဝါ-တို့၌လည်းကောင်း၊ သမ္ပဟုလာသု-များစွာကုန်သော၊ အာပတ္တိသုဝါ-လည်းကောင်း၊ ပုရိမနယေနဝ- ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝစနတေဒေါ - ဝတ်၏ ဆိုရပုံ ခိုရဟန်၏ ထူးထွက်ပြားခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။

ဥတ္တိယံ - ဥတံ၌၊ အာပတ္တိံ သုတံ ဝိဝရတိတိ ဧတ္ထ ပါဠေ-၌၊ ဒေ
 အာပတ္တိယောတိ - ဟူ၍၊ ဝါ - ဟူသော၊ ဝစနဘေဒေါဝါ - ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပ
 ဟုလာ အာပတ္တိယောတိ ဟူ၍၊ ဝါ - သော၊ ဝစနဘေဒေါ ပါ - ကိုလည်းကောင်း၊
 ကာတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ဒိသု ဗဟုသု ဝါ ဝစနဘေဒေါ ကာတဗ္ဗောတိ - ကား၊
 သံသော ဣမာနိ စိဝရာနိတိ - ဟူ၍၊ ဝတ္ထုဝသေန-စွန့်အပ်သော ဝတ္ထု၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဝစနဘေဒေါ - ဝုတ်၏ ကွဲပြားခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော - အပ်၏။

ဝေ - သို့၊ သံသယ - အား၊ နိဿဇ္ဇနဝိမိံ စွန့်ပုံအစီအရင်ကို၊ ဒသေတော-၍၊
 ဂဏဿ - အား၊ နိဿဇ္ဇနဝိမိံ - ကို၊ ဒသေတံ - ငှါ၊ ဂဏဿ ပန နိဿဇ္ဇန္တေနတိ
 အာဒိ-အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ အာဟ- ပြု၊ တတ္ထ ဝစနေ-၌၊
 သေသံ ပုရိမသဒိသမေဝါတိ-ကား၊ နိဿဇ္ဇနာပတ္တိပုဋိဂ္ဂဟဏနိဿဇ္ဇစိဝရဒါနေသု-
 သင်္ကန်းကိုစွန့်ခြင်း အာပတ်ကို ခံယူခြင်း စွန့်အပ်ပြီးသောသင်္ကန်းကိုပေးခြင်းတို့၌၊
 အာသသ္မန္တာနန္တိအာဒိနာ - ရှိသော၊ ဝစနေန - ဖြင့်၊ ဝတ္ထုဝစနဘေဒံ - ဆိုအပ်ပြီး
 သောဝုတ်အထူးကို၊ ပိနာ - ကြည်၍၊ အဝသေသံ - ကြွင်းကျန်သောဝစနဘေဒသည်၊
 သံသယ - အား၊ နိဿဇ္ဇနာဒိသု - စွန့်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဝတ္ထုသဒိသမေဝ-
 ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဇယံ - ကား၊ အတ္ထော-သေသံ
 ပုရိမသဒိသမေဝ ဟူသောပါဠိ၏ အနက်တည်း။

ဣဒါနိ - ၌၊ ပုဂ္ဂလဿ - အား၊ နိဿဇ္ဇနဝိမိံ - ကို၊ ဒသေတံ - ငှါ၊ ပုဂ္ဂ
 လဿ ပနာဘိအာဒိ -အစရှိသောစကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေ-သည်၊ ဝတ္ထံ အပ်ပြု၊
 တတ္ထ ဝစနေ - ၌၊ ဒိသု တိသုဝါတိ - ကား၊ ဒိသုဝါ-နှစ်မျှလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ တိသုဝါ - ကုန်သော၊ အာပတ္တိသုစော - တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗ
 စိဝရေသုစ-ပေးသပ်သော သင်္ကန်းတို့၌လည်းကောင်း၊ စ - ဆက်ဦးအံ့၊ ဂဏဿ-
 အား၊ နိဿဇ္ဇနေ - ၌၊ ပါဠိ(လှမ်းယူ)-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ ယတာ-ကဲ့သို့၊ ဝေ-တူ၊
 ဒိန္နံ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့အား၊ နိဿဇ္ဇနေ - ၌၊ ပါဠိ - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-
 အပ်၏။

ဟိ သစ္စံ - ၏၊ ဒိန္နံ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့အား၊ ဝိဿဇ္ဇနေ - ၌
 ပါဠိယာ - ၏၊ ဝိသေသော - အထူးသည်၊ ယဒိ ဘေဝယျ - အံ့၊ ဝေသတိ-သော်၊
 အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပ၊ ဤ တဗ္ဗောတိ အာဒိနာ - သော၊ နယေန - ဖြင့်၊

တိဏ္ဍိ - ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ - ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို၊ ဝတော -
 ဤ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ - ဟ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂန္တိ အာဒိနာ - ရှိသော၊ နယေန -
 ဖြင့်၊ ဝိသုယေဝ - သုံးပါးသောရဟန်းတို့၏ ဥပုသ်မှ အသီးအခြားသလျှင်၊ ဒိန္နံ -
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ - တို့၏၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော - ကို၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တော
 ယထေဝ - ဟောအပ်သည်ကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဝါ ဟောအပ်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဧဝံ -
 ဤအတူ၊ ဣဓာပိ ဣမသ္မိံ ဒိန္နံ နိဿဇ္ဇနေ - ဤနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့အား
 စွန့်ရာဦးလည်း၊ ဝိသု ခြား၊ ပါဠိ - ကို၊ ဘဂဝါ - သည်၊ ဝဇေယျ - ၏။

ပန - ဧင်စစ်သော်ကား၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဝိသေသော - အထူးသည်၊
 နဿိ - မရှိ၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဝိသု - ခြား၊ ပါဠိ - ကို၊ အဝတောဝ - ဟောတော်
 မေ့ မှု၍သာလျှင်၊ ဂတော - ရှေ့သို့ ကြွတော်မူ၏၊ ဝါ - ရှေ့သို့ဟောတော်မူ၏၊
 ဣတိတသ္မာ ကြောင့်၊ ဂဏဿ - အား၊ ဝုတ္တာ - သော၊ ပါဠိယေဝ - သည်သာလျှင်၊
 ဧတ္ထ သေသ္မိံ ဒိန္နံ နိဿဇ္ဇနေ - ဤနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့အား သင်္ကန်းကိုစွန့်ရာဦး၊
 ပါဠိ - တည်း။

အနက်။ ။ ဘိက္ခုဝေ - တို့၊ ဝိဏ္ဍိ - သုံးပါးသော ရဟန်းတို့၏၊ ဝါ -
 တို့သည်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ - ကို၊ ကာတုံ - ငှါ၊ အနုဇာနာမိ - ခွင့်ပြုတော်
 မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ - တို့၊ ဝေဉ္ဇပန - ဤသို့သာလျှင်၊ တိဏ္ဍိ - တို့သည်၊ ပါရိသုဒ္ဓိ
 ဥပေါသထော - ကို၊ ကာတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပုတ္တေန - လိမ္မာသော၊ ပဋိ
 ဗလေန - ဌာန် ကရိုဏ်းကို ပီသစွာ ရွတ်ဆိုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊
 ဘိက္ခုနာ - သည်၊ တေ ဘိက္ခု - တို့ကို၊ ဉပေတဗ္ဗာ - သိစေအပ်ကုန်၏။ ။
 ဘိက္ခုဝေ - တို့၊ ဒိန္နံ - ရဟန်းတို့၏၊ ဝါ - တို့သည်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ - ကို၊
 ကာတုံ - ငှါ၊ အနုဇာနာမိ - ၏၊ ဘိက္ခုဝေ - တို့၊ ဝေဉ္ဇပန - သာလျှင်၊ ဒိန္နံ -
 တို့သည်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော - ကို၊ ကာတဗ္ဗော - ၏၊ ထေရေန - ထေရ်
 ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ဧကံသံ - လက်ဝဲတစ်ဘက် ပခုံးထက်၌၊ ဥတ္တရာ
 သင်္ဂ - ကိုယ်ဝတ် ကေသီကို။

ပန - သင်္ကန်းစွန့်နည်း၊ အဆုံးအဖြတ်မှတစ်ပါး၊ အာပတ်ခံနည်း၊ အဆုံးအဖြတ်ကို
 ဆိုဦးအံ့၊ အယံ - ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား၊ အာပတ္တိပဋိဂ္ဂဟဏေ - အာပတ်ကို
 ခံယူခြင်း၌၊ ဝိသေသော - တည်း၊ ဂဏဿ - အား၊ နိဿဇ္ဇိတော - ၍၊ အာပတ္တိယာ -

ကို၊ ဒေသိယမာနာယ-ကြားရပ်သည် ရှိသော်၊ အာပတ္တိ-သို့ဂါဟကော - သော၊
ဘိက္ခု - သည်၊ ဥတ္တိ-ကို၊ ထပေတိ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ - ထု၊ ဥတ္တိ-ကို၊ အဋ္ဌပေ
တော - ချ်၊ ဒို့သု - နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့တွင်၊ အညထရေန - တပါးပါးသော
ရဟန်းသည် (ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-၌ စပ်)၊ ကေယုဂ္ဂလော - တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အာပတ္တိ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟာတိ ယထာ - ခ်သို့၊ ဧဝံ တထာ - တု၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂ
ဟေတဗ္ဗာ - အပ်၏။

ဟိ သစ္စံ - ၏၊ ဒို့နံ - တို့အား၊ ဝါ - တို့၏၊ ဥတ္တိဋ္ဌပနံနာမ-မည်သည်၊ နတ္တိ-
မရှိ၊ ဒို့နံ - တို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ ဥတ္တိဋ္ဌပနံ-သည်၊ ယဒိ သိယာ-အံ၊ ဧဝံ သတိ -
သော်၊ ဒို့နံ - နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့၏၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ-ကို၊ ဝိသု - အသီး
အခြား၊ ဘာဝါ-သည်၊ န ဝဒေယျ-ထု၊ နိဿဋ္ဌဝိဝရဒါနေပိ - ချ်လည်း၊ ဣမံ
ဝိဝရံ - ကို၊ အာယသ္မတော-အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဧကော - သည်၊ ဝသတိ
ယထာ - သို့၊ ဧဝံ တထာ - တု၊ မယံ - တို့သည်၊ ဣမံ ဝိဝရံ - ကို၊ အာယသ္မတော-
အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတ္ထု - ငှါ၊ ဝရတိ-၏။

ဟိ သစ္စံ - ၏၊ ဣတော နိဿဋ္ဌဝိဝရဒါနတော - ဤ စွန့်အပ်သော ဆက်နန်းကို
ပေးခြင်းသက်၊ ဂရုကတထုနိ - အထူးသဖြင့် လေးကုန်သော၊ ဥတ္တိဋ္ဌတိယကမ္မာ
နိပိ-တို့ကိုလည်း၊ အပလောကေတော - ပန်ကြားပြီး၍၊ ကာတဗ္ဗာနိ - အပ်ကုန်၏၊
ဣတိ - သို့၊ ဝတ္ထုနိ-ဆိုအပ်သော အဋ္ဌကထာ စကားတို့သည်၊ အတ္တိ-ကုန်၏၊ ဧတံ
နိဿဋ္ဌဝိဝရဒါနံ-သည်၊ အပလောကေတော - ချ်၊ ကာတဗ္ဗာနံ - ကုန်သော၊ ဣတော
နိဿဋ္ဌဝိဝရဒါနတော - ထက်၊ ဂရုကတထုနိ-ကုန်သော၊ ဧတသံဥတ္တိဋ္ဌတိယကမ္မာ
နံ-တို့အား၊ အနုလောမံ-လျော်၏၊ တေနော-အာလျှင်၊ ဒို့နံပနာတိအာရိ-သော၊
ယံ ဝရနံ - သည်၊ အတ္တိ-၏၊ တံ ဝရနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရ- သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ယန - ဆက်ဦးအံ၊ နိဿဋ္ဌဝိဝရံ-ကို၊ ဒါတဗ္ဗမေဝ-အာလျှင်သည်၊ အခါထုံ-
မပေးခြင်းငှါ၊ န လတ္တတိ - မရအပ်၊ ဟိ သစ္စံ-၏၊ ဧတံ ဝိဝရနိဿဋ္ဌနံ-ဤဆက်နန်း
ကို စွန့်ခြင်းသည်၊ ဝိနယကမ္မမတ္တမေဝ-ဝိနည်းကံမျှသည်အာလျှင်၊ မဟာတိ-၏၊
တံ ဝိဝရံ-သည်၊ ဝါ - ကို၊ တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ သံယထ ဝါ - အားလည်း
စောင်း၊ ဂဏထ ဝါ-ကောင်း၊ ပုဂ္ဂလထ ဝါ- အားလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌမေဝ-
သည်အာလျှင်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ တေန - ခြေအံ့၊ နိဿဋ္ဌဝတ္ထုန္တိအာရိ-သော၊
ယံ ဝရနံ - သည်၊ အတ္တိ - ၏၊ တံ ဝရနံ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရ-သည်၊ အာဟ-ပြီ။

☞ အနုဿဇ္ဇိတော ဝရိသုညန္တဿ ဒုက္ခဋ္ဌန္တိ - ကား၊ သက် - တင်ကြင်တခါ၊ နိဝဇ္ဇိ
 ဝါ - ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ သက် - တပ်ကြိမ် တခါတည်း၊
 ပါရုတံ ဝါ - ရုံအပ်သော ကေသီကိုလည်းကောင်း၊ ကဿတော-ကိုယ်မှ၊ အမော
 ဝေတွာ - မရှိမူ၍၊ ဝါ ကောဇေမူ၍၊ ဝိဝသပ္ပိ-တစ်နေ့ ဖတ်လုံးလည်း၊ ဝါ-
 တစ်နေ့ကုန်အောင်လည်း၊ ဝိရေတိ - လျော်လျော်ဘူးလားဌားအံ့၊ ဧက ဧဝ ဒုက္ခဋ္ဌ -
 ဒုက္ခဋ္ဌတရက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ဇ်၊ ယော ဟိက္ခု - သည်၊ နိဝဇ္ဇိ ဝါ-ကို
 လည်းကောင်း၊ ပါရုတံ ဝါ-ကိုလည်းကောင်း၊ မောဝေတွာ-ကိုယ်မှ လွတ်စေ၍၊
 ဝါ - ဤ၊ ဝိဝသတိ ဝါ - ပြင်ဝတ်လည်း ဝတ်ခြားအံ့ ပါရုတံ ဝါ-ရမ်းမူ
 လည်း ရှားခြားကို၊ တဿ ဟိက္ခုနော - အား၊ ယောဂေ ယောဂေ - အား
 ဟုတ်တိုင်း၊ သမာသုတ်တိုင်း၊ ဒုက္ခဋ္ဌ - သည်၊ ဟောတိ-ဇ်။

ဒုက္ခဋ္ဌန္တိ - မကောင်းသဖြင့် ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်ကို၊ သက္ကာပေန္တဿဝါ၊
 ကောင်းစွာတည်နေသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ - ပြင်ဝတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ဝုပ္ပါရုတံ - မကောင်းသဖြင့် ရမ်းအပ်သော ကေသီကို၊ သက္ကာပေန္တဿဝါ-သော၊
 ဘိက္ခုနော - အား၊ အာဟတ္တိ - မသင့်၊ အညဿ-ပိုင်ရှင်မှ တပါးသော ရဟန်း
 သည်၊ တံ ဟိက္ခုနော ဝိဝရံ - ဟိက္ခုနောထိုက်သော သင်္ကန်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတောပိ -
 ဝတ်ရုံသုံးစေ့ ပိုင်သော်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိ - မသင့်။

စ သပ္ပ - ဇ်၊ ဧတ္ထ အနာဟတ္တိဘာဝေ - ဤစွန့်ထိုက်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်ပုံ
 သုံးဆောင်သော်လည်း ပိုင်ရှင်မှတပါးသော ရဟန်း၏ ဘာဝတ်မသင့်သည်၏အဖြစ်
 ၌၊ အညေန ကတံ လာဘိတော ပရိဘုဉ္ဇတိဘိ အာဒိဝဇ္ဇနံ - အာရုံသော စကားသည်၊
 သာကေ - တည်း၊ ဝါ - အထောက်အထားတည်း၊ ဒသာဟံ အနတိက္ကန္တေပိ
 အနတိက္ကန္တသည်နော ဝေမတိကဿာဟိ ဧတ္ထပိ ပါ၊ ဌ - ဌ်လည်း ဝရိသုညန္တဿာတံ
 ပဒံ-ကို၊ အာနေတွာ - ဆောင်ယူ၍၊ သမ္ပန္နိတဗ္ဗံ - စပ်အပ်၏။ ။ အတိက္ကန္တ
 အနတိက္ကန္တသည်နောတိ - ကား၊ ဒသာဟံ - ဆယ်ရက်ကို၊ အတိက္ကန္တ-ကျော်လွန်
 တတ်သော၊ စီဝရေ - သင်္ကန်း၌၊ ဣဒံစီဝရံ - သည်၊ ဒသာဟံ - ကို၊ အနတိက္ကန္တ-
 မလွန်သေး၊ ဣတိ ဝေသည်နော - ဤသို့ အမှတ်သည်ရှိသော ရဟန်းအား၊
 ဝါ - ဟနည်းကား၊ ဝါ-အတိက္ကန္တ၏ကတ္တာ၊ စီဝရသဒ္ဓါ ဖြစ်ပုံနည်းမှတပါး၊
 အတိက္ကန္တ၏ ကတ္တာ၊ ဒသာဟသဒ္ဓါဖြစ်ပုံနည်းကို ဆိုဦးအံ့၊ ဒသာဟေ-ဆယ်ရက်

သည်။ အဘိက္ကန္တေ - ကျော်လွန်သည်ရှိသော်၊ ဒဿဟော - ဆယ်ရက်သည်။ အနုတိက္ကန္တော - မကျော်လွန်သေး၊ ဣတိဝေသညိနော - ဤသို့သော အမှတ်သညာရှိသောရဟန်းအား။

ဣဒါနိ - ဤ၊ အနုဓိဋ္ဌိတေ အဓိဋ္ဌိတသညိနော နိဿဂ္ဂိယန္တိအာဒိ အာပတ္တိဝါရံ - အနုဓိဋ္ဌိတေ ၂၀၊ ယံ အစရှိသော အာပတ္တိဝါရကို၊ သင်္ဂဟေတွာ-ပေါင်းရုံးပြီး၍၊ ဒဿေန္တော-ပြလိုရကား၊ တထာတိအာဒိ* - တထာ အစရှိသောကေားကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏၊ တထာတိပဒဿ - ၏၊ ဒဿဟံ - ကို၊ အဘိက္ကန္တေ - ကျော်လွန်ဘတ်သော သင်္ကန်း၌၊ သညာဘေဒေန-အမှတ်အသားသညာ၏ ပြားခြင်းအားဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ တိကပါစိတ္တိယံ - သည်၊ ဟောဘိယထာ - သို့၊ တထာ - တူ၊ အနုဓိဋ္ဌိတာဒိသု - အစရှိကုန်သော၊ သတ္တသု-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိကပ္ပေသု - အထူးကြံအပ်ရာ ဝိကပ်တို့၌၊ အဓိဋ္ဌိတာဒိသညာ ဘေဒဘော - အဓိဋ္ဌိတ အစရှိသော သညာ၏ ပြားသောအားဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ တိကပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။

တဉ္စ တသ္မိ* ဝစနေ-ထို “တထာ” အစရှိသော စကား၌၊ အဝိဿန္တိတေ ဝိဿန္တိတသညိနောတိ - ကား၊ ကဿစိ - တဦးတယောက်အား၊ အဒိန္နေ - မပေးအပ်သောသင်္ကန်း၌၊ အပရိစ္စတ္ထေ-မစွန့်အပ်သော သင်္ကန်း၌၊ မယာ-သည်၊ စိဝရံ-ကို၊ ဒိန္န-ပေးအပ်ပြီ၊ ပရိစ္စတ္တံ - စွန့်အပ်ပြီ၊ ဣတိဝေသညိနော - အား။

အနုဋ္ဌေ နဋ္ဌသညိနောတိ - ကား၊ အတ္တနော - ၏၊ စိဝရေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိ* - ကွ၊ ဗဟူနိ - ကုန်သော၊ အညေသံ - မိမိမှတပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ စီရာနိ-တို့ကို၊ ဌပိတာနိ - ထားအပ်ကုန်၏၊ တာနိ စိဝရာနိ - ထို မိမိ၏သင်္ကန်းနှင့်တကွ ပေါင်းထားအပ်ကုန်သော တပါးသောရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်းတို့ကို၊ စောရာ-သူခိုးတို့သည်၊ စေ ဟရန္တိ - အကယ်၍ခိုးကုန်ငြားအံ့၊ ဝေသန္တေသု - ကုန်သော်၊ တတြ တသ္မိ* ဟရဏေ - ရာ၌၊ ယေ ဘိက္ခု - သည်၊ အတ္တနော - ၏၊ စိဝရေ-သည်၊ အနုဋ္ဌေ-မပျောက်ပဲလျက်၊ (တနည်း) ယေ ဘိက္ခု-သည်၊ အတ္တနော-၏၊ အနုဋ္ဌေ-သော၊ စိဝရေ - ၌၊ နဋ္ဌသညိ - ပျောက်၏ဟု အမှတ်သညာရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ အနုဋ္ဌေ-သော၊ စိဝရေ-၌၊ နဋ္ဌသညိနော-သော၊ တဿ ဘိက္ခုနော-အား။

အဝိနဋ္ဌာဒီသု-ကုန်သော၊ ပဒေသုပိ - လှိုဠ်လည်း၊ သေနယော - ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပန - ထိုမှတပါး၊ အဝိလုတ္တေတိ ဣတ္ထ ပဒေ-ဌံ၊ ဂဗ္ဘံ-တိုက်
ခန်းကို၊ ဘိန္နိက္ခာ - ဘောက်ခွဲချိုးဖျက်၍၊ ပသယှာဝဟာရဝသေန - နိုင်ထက်
စီးနင်း လုယူခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိလုတ္တေ - လုမယူအပ်သောသင်္ကန်း၌၊
ဣတိ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - အပ်၏။

ဝိဿဒ္ဓိတော - ကား၊ အညဿ - အား၊ ဒိန္နေ-ပေးအပ်သောသင်္ကန်း၌။ ။
ပန - ပရိဟာရပက္ခမ္ဘာတိ၊ ဝေဒကပက္ခကို ခြံဦးအံ့၊ ကထံ - ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ
ဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒိန္နံ - ပေးအပ်သည်၊ ဝါ - အပေးမြောက်
သည်၊ ဟောတိ - နည်း၊ ကထံ-ဖြင့်၊ ဂဟိတံ - ဟုအပ်သည်၊ ဝါ - အယူမြောက်
သည်၊ ဟောတိ - နည်း၊ (တနည်း)ကထံ-အားဖြင့်၊ ဝတ္တာ-ပြော-ပြီး၍၊ ဒိယမာ
နေ - သော်၊ ဒိန္နံ - သည်၊ ဟောတိ - နည်း၊ ကထံ - ဖြင့်၊ ဝတ္တာ-၍၊ ဂယမာနေ-
ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂဟိတံ - သည်၊ ဟောတိ - နည်း၊ ဣတိ အယံ - ကား၊
ပုစ္ဆာ - တည်း။

အဟံ-သည်၊ ဣမံ ဝိဝရံ-ကို၊ တုယံ-အား၊ ဒေဝိ-ပေး၏၊ ဒေဝါမိ-၏၊ ဒဇ္ဇာမိ-
ပေး၏၊ ဩကောဇေပိ - ညွတ်စေ၏၊ ပဓိစ္စဇာမိ-စွန့်၏၊ ဝိဿဇေမိ - စွန့်၏၊
နိဿဇာမိ - စွန့်၏၊ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်း၊ ဝေတိ - ပြောဆိုခြားအံ့၊ အဟံ-သည်၊
ဣတ္ထန္တာမဿ - ဤအမည်ရှိသောသူအား၊ ဒေဝိ-၏၊ ပ၊ နိဿဇာမိ - ၏၊ ဣတိဝါ-
သို့လည်း၊ ဝေတိ - အံ့၊ သမ္ပုခါပိ - မျက်မှောက်၌ လည်းကောင်း၊ ပရမ္ပုခါပိ-
မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ ဒိန္နံယဝ - ပေးအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

(တနည်း) ယောဘိက္ခု-သည်၊ ဣမံ ဝိဝရံ တုယံ ဒေဝိ၊ ပ၊ နိဿဇာမိတိ-၍၊
ဝေတိ ဝါ - ဆိုမူလည်းတို့အံ့၊ ဣတ္ထန္တာမဿ ဒေဝိ၊ ပ၊ နိဿဇာမိတိ-၍၊ ဝေတိ
ဝါ - အံ့၊ တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ သမ္ပုခါပိ - မျက်မှောက်ထင်ရှားရှိသော
သူအားလည်းကောင်း၊ ပရမ္ပုခါပိ - အားလည်းကောင်း၊ ဒိန္နမေဝ - သည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ - ၏ (သံဃေ ဒိန္နံ ကဲ့သို့ မှတ်ယူရ၏)။

(တနည်း) ယော ဘိက္ခု-သည်၊ သမ္ပုခါပိ - ပေးရာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်
၌လည်း၊ ဝါ - ပေးမည့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်၌လည်း၊ ဣမံ ဝိဝရံ တုယံ

ဒေမိတိ ဝါ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣမံ စိဝရံ တုယံ ဒေမိတိ ဝါ-ကောင်း၊ ဣမံ
 စိဝရံ ဒဇ္ဇာမိတိ ဝါ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣမံ စိဝရံ သြဇောဇေမိတိ ဝါ-ကောင်း၊
 ဣမံ စိဝရံ တုယံ ပရိစ္စဒေမိတိ ဝါ - ကောင်း၊ ဣမံ စိဝရံ တုယံ ဝိဿဇ္ဇာမိတိ
 ဝါ-ကောင်း၊ ဣမံ စိဝရံ တုယံ နိဿဇ္ဇာမိတိ ဝါ - ကောင်း၊ ဝဒတိ - အံ၊
 တေန ဘိက္ခုနာ - ထိုပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်၌ “ဣမံ စိဝရံ တုယံ ဒေမိ”
 စသည်ကို ပြောဆိုသောရဟန်းသည်၊ ဒိန္နယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

ယော ဘိက္ခု - သည်၊ ပရမ္ပုခါပိ - ပေးရာပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်၌လည်း၊ ဣမံ
 စိဝရံ ဣတ္ထန္နာမဿ ဒေမိတိ ဝါ - ကောင်း ၊ ၁၊ ဣမံ စိဝရံ ဣတ္ထန္နာမဿ နိဿဇ္ဇာ
 မိတိ ဝါ - ကောင်း၊ ဝဒတိ - အံ၊ တေန ဘိက္ခုနာ - ထိုပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်၏မျက်မှောက်
 ၌ ပြောဆိုသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဒိန္နယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ၏၊
 ယေန ဒါယကေန ဘိက္ခုနာ - အကြင် ပေးသော ရဟန်းသည်၊ တုယံ - သင့်ဖို့
 သင့်အတွက် သင့်အလို့ငှါ၊ ဝါ - သင့်အကျိုးငှါ၊ ဂဏှာဟိ - ယူလော့၊ ဣတိ - သို့၊
 ဝုတ္တေ - ပြောဆိုအပ်သင့်ရှိသော်၊ ဝါ - ပြောလတ်သော်၊ ယော ပဋိဂ္ဂါဟကော -
 အကြင် ယူသော ရဟန်းသည်၊ ယံ ဂဏှာမိတိ - ငါ့ဖို့ယူပါ၏ဟူ၍၊ ဒေတိ - အံ၊
 ဝေသတိ (ဏညှိ) - သော်၊ တေန ဒါယကေန ဘိက္ခုနာ - သည်လည်း၊ သုဒိန္နဉ္စ
 ကောင်း၊ တေန ပဋိဂ္ဂါဟကေန ဘိက္ခုနာ - သည်လည်း၊ သုဂ္ဂဟိတဉ္စ - လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ - ၏။

ယေန ဒါယကေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ဝါ-က၊ ဣမံ စိဝရံ - ကို၊ တဝ - ၏၊
 သန္တကံ - ကို၊ ကဏှာဟိ - ပြုလော့၊ ဣဒံ စိဝရံ - သည်၊ တဝ - ၏၊ သန္တကံ -
 ဥစ္စာသည်၊ ဟောဘု - ဖြစ်ပါစေ၊ ဣဒံ စိဝရံ-ကို၊ သန္တကံ- ဥစ္စာကို၊ ဝါ - ဥစ္စာဖြစ်
 အောင်၊ တံ - သင်သည်၊ ကရိဿသိ - ပြုလုက်သော ပြုမှာကော၊ ဣတိ-သို့၊
 ဝုတ္တေ-သော်၊ ယော ပဋိဂ္ဂါဟကော - သည်၊ ဒေတိ - သည်၊ ဣမံ စိဝရံ-ကို၊ မမ-
 ၏၊ သန္တကံ- ကို၊ ကရိဿာမိ - အံ၊ ဣဒံ စိဝရံ - သည်၊ မမ- ၏၊ သန္တကံ- သည်၊
 ဟောဘု - ဝေသတည်း၊ အဟံ - သည်၊ ဣဒံ စိဝရံ-ကို၊ မမ ၏၊ သန္တကံ-ကို၊ ဝါ-
 အောင်၊ ကရိဿာမိ - အံ၊ ဣတိ-သို့၊ ဒေတိ - အံ၊ ဝေသတိ - သော်၊ တေန ဒါယ
 ကေန ဘိက္ခုနာ - သည်လည်း၊ ဒုဒိန္န ဝ - ပကောင်းသဖြင့် ပေးအပ်သည်လည်း၊
 ဟောတိ - ၏၊ တေန ပဋိဂ္ဂါဟကေန ဘိက္ခုနာ - သည်လည်း၊ ဒုဂ္ဂဟိတဉ္စ -
 သည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏။

ကသ္မာ-ကြောင့်၊ တေန ဒါယကေန ဘိက္ခုနာ-သည်လည်း၊ ဒုဒ္ဓိန္ဒ ဝေလည်း၊
 ဟောတိ-နည်း၊ တေန ပဋိဂ္ဂါဟကေန ဘိက္ခုနာ-သည်လည်း၊ ဒုဂ္ဂဟိတဉ္စ - သည်
 လည်း၊ ဟောသိ - နည်း၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ ပစ္စာ - တည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
 ဒါတာ-ပေးဘက်သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဒါတုံ-ငှါ၊ နေဝ ဇာနတ်-မသိ
 သည်သးလျှင်တည်း၊ ဣတရော-တစ်ပါးသော ပဋိဂ္ဂါဟက ရဟန်းသည်လည်း၊
 ဂဟေတုံ-ငှါ၊ နဇေဇာနတ်-တည်း၊ ဣတိတသ္မာ ကြောင့်၊ ပ၊ ဒုဂ္ဂဟိတဉ္စ-သည်
 လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အယံ - ကား၊ ပရိဟာဇေ - တည်း။

ယောဇနာကြီး၌ကား “ ဒုဒ္ဓိန္ဒ ဒုဂ္ဂဟိတဉ္စ ဒါနဂဟဏဒ္ဓယဿ ပရိ
 သုဒ္ဓတ္တာ နေဝ ဒါတာ ဒါတုံ ဇာနတ်၊ န ဣတရော ဂဟေတုံ” ဟု
 ဟိတ်ဝါကျပါ၏။ ၎င်းအလိုအားဖြင့် “နေဝ ဒါတာ” ဝါကျကို၊ လဒ္ဓ
 ဂုဏ်ယူလိုရိပ်ရှိ၏။ မိမိတို့၏ဉာဏ်အားနှင့်မူ ယောဇနာကြီးအတိုင်း ယူလေ၊
 ဤသို့ ပေးခြင်း ယူခြင်းကား ဒုဒ္ဓိန္ဒ ဒုဂ္ဂဟိတ - ဟုသာ ဆိုသည်။ အပေး
 မြောက် အယူမမြောက်ဟု မည်သည့်အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ အဆိုမရှိသော
 ကြောင့် အပေး အယူ မြောက်၏ဟုသာ ယူရ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်း
 ဒုဒ္ဓိန္ဒသင်္ကန်းကို သကသညာ ထေ ဟုသညာဖြင့် ပြန်ယူသော် ဒုတိယ
 ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆုံးပြတ်ရ၏။ ပဋိဂ္ဂါဟက ရဟန်းကလည်း
 ၎င်းဒုဂ္ဂဟိတသင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာမပြုပဲ ဒဿဟာတိက္ကန္တထားမှု
 နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏ဟု ယူမှတ်ရ၏။ ပေးသူ၊ ယူသူ နှစ်ဦး
 အချင်းချင်း နားလည်ခြင်းသာ လို၎င်းတည်း။ သဒ္ဓါအနေအထား
 ကျမ်းဂန်စာသွားနှင့် ညီညွတ်မှ အပေး အယူ မြောက်သည်ဟု မမှတ်ရ၊
 ကြိယာ ကာရက စုံလင်သည်လည်း ရှိရ၏။ စုံလင်သည်လည်း ရှိရ၏။

ဗိုးသုတော်တစ်ယောက်၏ “ထသော ဉာဇာ သုဉ်ဒသ မုနိသုတ်ခာ ဒဒေ
 ယျာသိ” ဟူသော မှတ်တမ်းစာကို ပညာဆီမီး ကျောင်းတုန်းတော်ကြီး
 မသိသော်လည်း တစ်ကျောင်းပျော် ဗိုးသုတော်က “ထမင်းခြောက်ဗိုး
 ငွေတစ်ဆယ်ကို မိန့်နှင့် သာဓုတ်အား ပေးလိုက်ပါတိ” ဟု မှာထားခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်ဟု သိခြင်းသည် ကောင်းသော အသိ ဖြစ်သကဲ့သို့ ပေးသူ
 ယူသူတို့က ကြိယာ ကာရက သဒ္ဓါအနေအထား မကိုက်မညီငြားလည်း
 ပေးတာပဲ ယူတာပဲဟု သိပါက အပေး အယူ မြောက်သည်ဟု မှတ်ပါ၊
 ဝိပလ္လာသ ခြောက်မျိုးကို ဝိပလ္လာသဟု သိ၍ ကောင်းသော အသိ
 ကောင်းသောသဒ္ဓါ ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းဂန်တို့ အဆိုရှိသည်။ ဤအဓိပ္ပာယ်

ပျိုးရည်စူး၍ “အသတိတ္တာ လသတ္တာစ၊ အသဒ္ဓပ္ပိ သာဘုတာ၊ အသ္မေ သနေ ယထာဗ္ဗုတံ၊ ဝုတ္တေပုဗ္ဗာတံ မဿတေ” ဟု ဘေဒနိန္ဒာဆရာ မိန့်အပ်၏။

ပန - အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ တံ - သည်၊ ဣဒံ စိဝရံ - ကို၊ (နှစ်ပုဒ်တည်း) တဝ - ၏၊ သန္တကံ - ကို၊ ကဒရာဟံ - လော၊ ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တေ - ပေးသောရဟန်းက ပြော ဆိုအပ်သော်၊ ဘန္တေ - ဘုရား၊ သာဓု - ကောင်းပါပြီ၊ ဣမံ စိဝရံ ကို၊ မယံ - အကျွန်ုပ် အကျိုးငှါ၊ ဝါ - အကျွန်ုပ်ဖို့၊ ဂဏှာမိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတ္တာ - ၍၊ ဂဏှာတိ - ယူငြားအံ့၊ သုဂ္ဂဟိတံ - ကောင်းစွာ ယူအပ်သည်၊ ဝါ - ယူရာ ရောက် သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - အဖို့ဘစ်ပါးကို ဆိုဦးအံ့၊ ဧကော - တစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ တံ - သည်၊ ဣမံ စိဝရံ - ကို၊ ဂဏှာဟိ - ယူလော၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒတိ - ပြောဆို၏၊ ဣတရော - ပြောသော ရဟန်းမှတစ်ပါးသော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ အဟံ - သည်၊ ဣမံ စိဝရံ - ကို၊ န ဂဏှာမိ - မယူလို၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒတိ - ၏၊ ပန - ဖန်၊ သော ဧကော ဘိက္ခု - ထိုတစ်ပါးသော ပေးသော ရဟန်းသည်၊ မယာ - သည်၊ ဣဒံ စိဝရံ - ကို၊ တုယံ - အား၊ ဒိန္နံ - ပေးအပ်ပြီ၊ တံ - သည်၊ ဂဏှာဟိ - ယူသာ ယူလော၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒတိ - ၏၊ ဣတရော - သော၊ ဘိက္ခုပိ - သည်လည်း၊ မယံ - အား၊ ဣမိနာ စိဝရေန ဖြင့်၊ န အတ္ထော - အလိုမရှိ၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဒတိ - ၏၊ တတောပစ္ဆာ - ဌံ၊ (တနည်း) တတော ဘေဟိ ဘိက္ခုဟိ - တို့တွင် (တောပစ္စည်း ကို နိဗ္ဗာန်ရကတ္တ၌ သက်ပါ)၊ ပရိမောပိ - ရှေးဖြစ်သော ရဟန်း သည်လည်း၊ မယာ - သည်၊ ဒိန္နံ - ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ စိန္တိယ - စိတ်ကူးပြီး၍၊ ဒသဟံ - ဆယ်ချက်ကို၊ အတိက္ကာမေတိ - ကျော်လွန်စေငြားအံ့၊ ပစ္စိမောပိ - နောက်ရဟန်းသည်လည်း၊ မယာ - သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တံ - ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ စိန္တိယ - ၍၊ ဒသဟံ - ကို၊ အတိက္ကာမေတိ - အံ့၊ ဘေသု ဒိသု ဘိက္ခုသု - တို့တွင်၊ ကဿ - အဘယ်ရဟန်း အား၊ အာပတ္တိ - နိဿဂ္ဂိုပါစိတ်အာပတ်သည်၊ ဟောတိ - သနည်း၊ ဣာအယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ကဿမိ - တစ်ဦးဦးသော ရဟန်းအား၊ အာပတ္တိ - သည်၊ န ဘောဘိ - မဖြစ်၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း။

ပန - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ယဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါ - သည်၊ ပရိဘုဒ္ဓိတုံ - ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆတိ - အလိုရှိအံ့၊ တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ အဓိဋ္ဌာ ဟိက္ခာ - အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး၍၊ ပရိဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ပန - အမေးတစ်ခု ပြုဦးအံ့၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ အဓိဋ္ဌာနေ - တင်ခြင်း၌၊ ဝေမတိကော - အသိသွေပြား

ယံမှားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ ကိံကမ္မိ-အဘယ် အမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ - ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ - ကာ၊ ပုစ္ဆာ - တည်း။

တေန ဘိက္ခုနာ - သည် (နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ ဌာပနံ)၊ ဝေမတိကဘာဝံ - အသိထွေ ပြား ယံမှားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာရောစေတော - ပြောကြားပြီး၍၊ ဣဒံ စိဝရံ (ထည့်) - သည်၊ ဝါ - ကို၊ အနဓိဋ္ဌိတံ - အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး ပဟုတ်သည်၊ သစေ ဘဝိယတိ - အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇေသတိ - သော်၊ ဧဝံ - ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း ဖြင့်၊ ခေ-အား၊ ဝါ-၏၊ စိဝရံ-သည်၊ (ကတိကတ္တားထည့်)၊ ကပ္ပိယံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတော - ၍၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-သာလျှင်၊ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ-အပ် ၏၊ ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဧဝံ - ဤသို့ ဝေမတိကအဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေတော-သိစေပြီး၍၊ ဝါ - သိအောင်ပြောကြားပြီး၍၊ ဝိနယကမ္မ-စွန့်ခြင်းအဓိဋ္ဌာန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝိနည်းကံကို၊ ကရောန္တဿ-ပြုသောရဟန်းအား၊ မုသာဝါဒေါ-မုသားစကားပြော ကြားခြင်းသည်၊ ဝါ - မုသာဝါဒ ပါစိတ်အာပတ်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်။

ယထာ စ ဣဒံ၊ ဧဝံ ဣတော ပရာနိပိတံ ပါဌဿ-၏၊ ဣဒံ အတိရေကစိဝရ ဓာရဏသိက္ခာပဒံ - သည်၊ အာစာရဝိပုတ္တိ - အကျင့်၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ ယထာ - ဖြစ်၏သို့၊ ဧဝံ - တူ၊ ဣတော အတိရေကစိဝရသိက္ခာပဒတော - မှ၊ ပရာနိ - နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ - တစ်ပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိပိ-တို့သည် လည်း၊ အာစာရဝိပုတ္တိယေဝ - သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ (ဝိကတိလိုက်)-၏၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဥဘတောပါတိမောက္ခေ သူတိဘာဒိ - သော၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာ ရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ။ အာဇီဝဝိပတ္တိပစ္စယာ ပန ပါ ပညတ္တာတိ ကား။

ယော ဘိက္ခု-သည်၊ အာဇီဝဟေတု - အသက်မွေးခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာဇီဝကာရဏာ - ကြောင့်၊ အသန္တံ - ထင်ရှားမရှိ သော၊ အဘူတံ - မိမိ၌ တစ်ရံတစ်ဆစ် မဖြစ်ဘူးသော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ - မနုဿဓမ္မထက် မြတ်သောတရားကို၊ ဥလ္လပိတုံ (ပါပိစ္ဆော ဌာ ဣသုဓာတ်၏ နိစ္စသမ္ပဒါန်ကို ငဲ့ရကား နောက်ကြိယာကို သမ္ပဒါန် ပြင်သည်၊ အရာရာ၌ နည်းယူပါ) - သီလအသက် ကိုယ်မှထွက်အောင်ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ပါပိစ္ဆော- ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၊ ဣစ္ဆာပကတော - သမ္မာအာဇီဝကင်းအောင် အလိုဆိုးသည် လွှမ်းမိုးအပ်သည်၊ ဝါ - အလိုရမ္မက်သည် သမ္မာအာဇီဝမှ ကင်းအောင်ပြုလုပ်သည်၊ ဟုတော - ၍၊ အသန္တံ - သော၊ အဘူတံ-သော၊

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ - ကို၊ ဥလ္လပတိ - အံ၊ တဿ ဘိက္ခုနော အား၊ ဝါ-၏၊ ပါရာဇိကဿ - အာပတ်သို့၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ယော ဘိက္ခု - သည်၊ အာဇီဝဟေတု - ကြောင့်၊ အာဇီဝကာရဏာ - ကြောင့်၊ သဗ္ဗရိတ္တံ - လှည့်လည်သွားလာခြင်းရှိသောသူ၏အဖြစ်သို့၊ သမာပဇ္ဇတိ - ရောက်ငြားအံ၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါ-၏၊ သံဃာဒိသေသဿ - သို့၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ အာဇီဝဟေတု - ကြောင့်၊ အာဇီဝကာရဏာ - ကြောင့်၊ “ဥပါသကဒါယကာ၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ တေ - ၏၊ ဝိဟာရေ - ဌ၊ ဝသတိ - နေ၏၊ သော ဘိက္ခု - သည်၊ အရဟတ - ရဟန္တာတည်း၊” ဣတိ - သို့၊ ဘဏတိ - ၏၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဝါ - ၏၊ ဝဇနံ (ထည့်) - စကားကို၊ ပဋိဝိဇာနန္တဿ - ကျောင်းဒါယကာက သိခဲ့သော်၊ ထုလ္လစ္စယဿ - သို့၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ယော ဘိက္ခု - သည်၊ အာဇီဝဟေတု-ကြောင့်၊ အာဇီဝကာရဏာ-ကြောင့်၊ ပဏိတဘောဇနာနိ - သပ္ပိ နဝနိတ စသည်ထွေပြား ကိုးပါးသော မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို၊ အဂ္ဂိလာနော - ကျန်းကျန်းမာမာ မဖျားနာပလျက်၊ အတ္တနော - ၏၊ အတ္ထာယ - ဌ၊ ဝိညာပေတွာ - စားလိုသည့်အဖြစ်ကို သိစေပြီး၍၊ ဝါ - တောင်းပြီး၍၊ ဘုဉ္ဇတိ-စားငြားအံ၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ပါရိတ္တိယဿ - သို့၊ အာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

ယော ဘိက္ခုနီ - သည်၊ အာဇီဝဟေတု-အာဇီဝကာရဏာ - ကြောင့်၊ ပဏိတ - ဘာဇနာနိ - တို့ကို၊ အဂ္ဂိလာနာ-လျက်၊ အတ္တနော အတ္ထာယ ငိမိအတွက်၊ ဝိညာပေတွာ - ၍၊ ဘုဉ္ဇတိ-အံ၊ (တနည်း) ယော ဘိက္ခုနီ-သည်၊ အဂ္ဂိလာနာ - လျက်၊ ပဏိတဘောဇနာနိ - တို့ကို၊ အတ္တနော အတ္ထာယ-တွက်၊ ဝိညာပေတွာ - ၍၊ ဘုဉ္ဇတိ - အံ၊ (တနည်း) အဂ္ဂိလာနာ-ကျန်းမာသော၊ ယော ဘိက္ခုနီ - သည်၊ အာဇီဝဟေတု - ကြောင့်၊ အာဇီဝကာရဏာ-ကြောင့်၊ ပဏိတဘောဇနာနိ - တို့ကို၊ အတ္တနော-၏၊ အတ္ထာယ-ဌ၊ ဝိညာပေတွာ - ၍၊ ဘုဉ္ဇတိ - အံ၊ တဿ ဘိက္ခုနီယာ - အား၊ ပါဠိဒေသနီယဿ - သို့၊ အာ-တ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ၏။

အဂ္ဂိလာနော - သော၊ ယော ဘိက္ခု - သည်၊ အာဇီဝဟေတု - ကြောင့်၊ အာဇီဝကာရဏာ - ကြောင့်၊ သူပံ ဝါ- ဟင်းကိုလည်းကောင်း၊

ဩဒနံ ဝါ - ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော - ငါ၊ အတ္တယ - ငါ၊
ဝိညာပေတွာ - ဤ၊ ဘုဉ္ဇတိ - အံ၊ တဿ ဘိက္ခုနော - အား၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-သို့၊
အာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ - ငါ။

ဣတိ ဧဝံ - သို့၊ ပါရာဇိကအာပတ် အစရှိသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ - ပါရာဇိကအာပတ် အစရှိသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်၊
ဒုက္ကဋ္ဌသိတံ - ဒုက္ကဋ္ဌသိအာပတ်ကို၊ ဌပေတွာ - ဤ၊ အာဝိဝိပတ္တိပစ္စယာ-ကြောင့်၊
ဆ - ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ - အာပတ် အစုတို့ကို၊ ဘဂဝတာ -
သည်၊ ပညတ္တာ - ပညတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ (ဤဝါကျ၌ ပါရာဇိကအာပတ်ပုဒ်ကို
ဆဟူသောပုဒ်၌ သဗ္ဗပက္ခာ ဝိသေသန င်သေသျှ စပ်လေ)။ ။ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိပစ္စယာ
၊ ဝါ ပညတ္တာတိ-ကား၊ သမနုဘာသနာယ-ကမ္မဝါစာ ဖတ်ရာအခါ၌၊ ပါပိကဿ-
ယုတ်မှာသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိကို။

(နတ္ထိ ဒိန္နံ ဝသော ဆယ်ပါးသော အယူသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မည်၏၊
သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ အစွန်းနှစ်ဘက် တစ်ဘက်ဘက်ကို ယူခြင်းသည် အန္တဂ္ဂါ
ဟိကဒိဋ္ဌိ မည်၏။)

အပ္ပုဋ္ဌိနိဿဇ္ဇနော - မစွန့်ရာ၌၊ ဥတ္တိယာ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ္ဌ-ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သည်၊
ဟောတိ-ငါ၊ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနော - ကမ္မဝါစာ ဆုံးရာအခါ၌၊ ပါပိတ္တိယံ-
သည်၊ ဟောတိ-ငါ၊ ဣတိ ဧဝံ - သို့၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိပစ္စယာ - အယူ၏ ပျက်စီးခြင်း
ကြောင့်၊ ပါပိတ္တိယဒုက္ကဋ္ဌဝသေန-အားဖြင့်၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ-တို့ကို၊
ဘဂဝတာ-သည်၊ ပညတ္တာ - အပ်ကုန်ပြီ။ ။တ္ထောတိ - ကား၊ ဝိပတ္တိကထာသု-
တ္တိဝိပတ္တိကထာတို့၌၊ (လက္ခဏံ အဋ္ဌကထာ၌ စပ်)။

ဂဏနုပဂတာတိ-ဟူသည်ကား၊ ဒိဝသဂဏနံ- ရေအနေအတွက်သို့၊ ဝါ-နေ
ကို ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတဘာဝေါ - ကပ်ရောက်သည်၏ အဖြစ်
သည်။ ။ဟိ သဗ္ဗံ - ငါ၊ (တနည်း) ဟိ - ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ အညေဟိ - ရဟန်းမှ
တစ်ပါးသောသူတို့သည် (ရင်းပုဒ်ကိုန ဒိန္နံ - အနာရေစိတံ - တို့၌ စပ်)၊ မယံ-
တို့သည်၊ ဣမံ စိဝရံ - ကို၊ ဣတ္ထန္တာမဿ - ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော - အား၊
ဒေမ - လူပါကုန်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတွာ - လျှောက်ထား၍၊ ပရဟတ္ထေ - မိမိတို့မှ
တစ်ပါးသောသူတို့၏လက်၌၊ ဝါ-မိမိတို့လူမည်ရဟန်းမှတစ်ပါးသောသူတို့၏လက်၌၊
ဒိန္နမ္ပိ-ပေးပင်ပေးအပ်ပါသော်လည်း၊ ဝါ-သော၊ တံဝိဝရံ-သည်၊ ယာဝ-လောက်၊
ဟတ္ထံ - ပိမိလက်သို့၊ န ဂစ္ဆတိ - မဆောက်သေး၊ တာဝ - လောက်၊ ဂဏနုပဂံ -
နေအရေအတွက်သို့ ကပ်ရောက်သည်၊ န ဟောတိ - မပြောသေး၊ ဣတိ-သို့၊ စမ္ပက္ခန္ဓ

ကေ - မဟာဝဂ္ဂစမ္ပက္ခန္တကဋ္ဌိ၊ အဝဝတာ - သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ယာဝ-
အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ အာဟရိတွာ - ဆောင်ယူပြီး၍လည်း၊
န ခိန္န - မလ္လဒါနိုးအပ်သေး၊ ဘန္တေ - ဘုရား၊ တုမ္မာကံ - တို့အား၊ စိဝရံ-သည်၊
ဥပ္ပန္နံ - ဖြစ်ပါ၏၊ ဝါ - ရပါ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ပဟိအိတွာဝါ-စေလွှတ်ပြီး၍လည်း၊
အနာရောစိတံ- မပြောကြားအပ်သေး၊ တာဝ - ပတ်လုံး၊ ဒိဝသဂဏနံ - နေအရေ
အတွက်သို့၊ န ဥပေတိ - မရောက်၊ တံ စိဝရံ (ထည့်) - သည်၊ ဝါ - ကို၊ အနဓိဋ္ဌိ
တံ - အဓိဋ္ဌာန်မဘင်ပဲလျက်၊ ဒသာဟပရမံ - ဆယ်ရက် အပိုင်း အခြား ရှိသော
ကာလပတ်လုံး၊ ဝါ - ကာလကို၊ အတိက္ကာမေတုံ-ငှါ၊ ဝန္တတိ-သင့်၏၊ (ပါဠိ
တော်ဆောင်၍ အနက်ပေးလိုက်သည်)။

ပန - ဒသာဟကာလကို ကျော်လွန်ထိုက်သည်မှတစ်ပါး၊ မလွန်ထိုက်သည်ကို
ဆိုဦးအံ့၊ ယဒါ - ၌၊ တံ စိဝရံ - ထိုသူတစ်ပါးလက်ပေးလိုက်သော သင်္ကန်းသည်၊
ဝါ - ကို၊ အာနေတွာ - ယူသောပြီး၍၊ ခိန္နံ - ပေးအပ်သည်၊ ဟောတိ - အံ့၊
ဝါ - တနည်း၊ သို့မဟုတ်၊ “ဥပ္ပန္နံ - ဖြစ်၏၊ ရ၏”၊ ဣတိ - သို့၊ သုတံ-ကြားအပ်
သည်၊ ဟောတိ - အံ့၊ တတော-ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ - ၍၊ ဂဏနံ-နေအရေ
အတွက်သို့ရောက်သည်၊ ဝါ - ရေတွက်အပ်သောနေ့သို့ ကပ်ရောက်သည်၊ ဟောတိ-
၏၊ အန္တောဒသာဟေ-ဆယ်ရက် အတွင်း၌၊ အဓိဋ္ဌာဘဗ္ဗံ - အပ်၏။ ။ အဿ
သိက္ခာပဒဿ-အား၊ ကထိနသညိတံ-ကထိနသည-ရှိသော၊ သမုဋ္ဌာနံ-ဖြစ်ကြောင်း
သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ ဣတိ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ ကထိန
သမုဋ္ဌာနံ - မည်၏၊ တံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ တတိယဆဋ္ဌသမုဋ္ဌာနဝသေန-တတိယ
ဖြစ်သော ကာယဝါစာ၊ ဆဋ္ဌဖြစ်သော ကာယ ဝါစာ စိတ္တဖြစ်ကြောင်းတို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိသမုဋ္ဌာနံ-နှစ်ပါးသော ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ-သည်
ကား၊ အတ္ထော - ဝိဂ္ဂဟ၏အနက်တည်း၊ ကာယဝါစာဟိ-ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗ
အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနာနံ - ပြုအပ် ပြုသင့် ပြုထိုက်သော အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ တို့ကို၊
အကရဏေန - မပြုခြင်းဖြင့်၊ ကာယဝါစာတော - ကြောင့်၊ တံ သိက္ခာပဒံ -
သည်၊ သမုဋ္ဌာတိ - ၏။

ပန - တတိယသမုဋ္ဌာနံကြောင့် ဖြစ်ပုံမှတစ်ပါး၊ ဆဋ္ဌသမုဋ္ဌာနံကြောင့် ဖြစ်ပုံကို
ဆိုဦးအံ့၊ စိတ္တေ - သည်၊ သတိ - သော်၊ ကာယဝါစာစိတ္တတော-ကိုယ်နှုတ်စိတ်
ကြောင့်၊ တံ သိက္ခာပဒံ - သည်၊ သမုဋ္ဌာတိ - ၏၊ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထဇာတံ - သည်၊
ဟောတိ - ၏၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ အနဓိဋ္ဌာနာဝိကပ္ပနာဝသေန-အဓိဋ္ဌာန်မတင်
ခြင်း ဝိကပ္ပနာမပြုခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာပဋ္ဌနတော-ရောက်ခြင်းကြောင့်၊
အကိရိယံ - ရှိ၏၊ ဝါ-အကိရိယကြောင့် အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းရှိ၏၊ ဣဒံ သိက္ခာ

ဝဒံ - သည်။ ဝါ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ပညတ်အပ်သော အာပတ်သည်။ အဇာနန္တောပိ-
မသိသော်လည်း။ ဝါ - မသိသော ရဟန်းသည်လည်း။ အာပဇ္ဇတိ - အာပတ်သို့
ရောက်၏။ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်။ နောသညာဂိမောက္ခ-
မည်၏။ ကာယဒွါရေ စ-၌လည်းကောင်း၊ ဝစီဒွါရေ စ-၌လည်းကောင်း၊ ကတ္တဗ္ဗာ
ကရဏဿတံ - ပြုအပ်သော အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းကို မပြုအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ - သည်။ ကာယကမ္မံ - ကာယကံလည်း ရှိ၏။ ဝါ-
ကာယဒွါရဖြင့် ပြုထိုက်ခြင်းလည်း ရှိ၏။ ဝစီကမ္မံ - ဝစီကံလည်း ရှိ၏။ ဝါ- ရှိ၏။

ကထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ • ကထိနသိက္ခာပုဒ်၏ အပွင့်သံဝဏ္ဏနာ ဋီကာသည်။
နိဋ္ဌိတာ • ပြီးပြီ။

၂။ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

ဒုတိယသိက္ခာပဒေ-၌၊ သဝိနိစ္ဆယော - သော၊ အတ္ထော - ကို၊ ဝေ - သို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော - ၏၊ ဘိက္ခုနာတိပဒဿ - ၏၊ ဘိက္ခုဏှာတိ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-
၏၊ စ - ပဒတ္တမုတစ်ပါး၊ ဝိဘတုတ္ထကို ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) စ - အန္တတ္တမုတစ်ပါး၊
ဗာဟုတ္ထ ကို ဆိုဦးအံ့၊ (တနည်း) စ သစ္စံ - ၏၊ (အာဂမရေ ယုတ္တိတ္ထေ ဓလေ
စံသုံးဆုံ - နိယံနှင့်အညီတည်း။ နောက်၌ တေနာဟ - ဟု အာဂမဟိတံ ရှိခြင်းကို
သောက်ပါ)။ ဧတံ ဝစနံ - ဤ ဘိက္ခုနာ ဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ သာမိအတ္ထေ-
သာမိအနက် သမ္ပန်အနက်၌၊ ဝိဟိတံ - စီရင်အပ်သော၊ ကရဏဝစနံ - ကရိုဏ်း
ဝိဘတ်တည်း။ တေန - ကြောင့်၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ကိံ ဝစနံ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာယံ - သည်၊ သတိ သန္တိယံ-သော်၊
ပုရိမသိက္ခာပဒေ ဝိယာတိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝစနံ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံဝစနံ-ကို၊
သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ၊ ဣတိဝိဿဇ္ဇနာ - သည်၊ ဟောဘိ - ၏။

အထ - ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ကရဏဝသေနော - ကရိုဏ်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ကရဏဝစနဿ - ဝိဘတ်၏၊ အတ္ထံ - ကရိုဏ်းအနက်ကို၊
ဝါ - ကတ္တားအနက်ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ - ၍၊ သာမိဝသေန - အစွမ်းအားဖြင့်၊
အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - သိအပ်သနည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗဘာဝတော-
မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကရဏဝသေန ဟိတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျံ -
သည်၊ အတ္ထံ-၏၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော သည်၊ အာဟ - ပြီ။ (တနည်း)
ကရဏဝသေနော - သာလျှင်၊ ကရဏဝစနဿ - ကရိုဏ်းဝိဘတ်၏၊ အတ္ထော-ကို၊
ဂဟေတဗ္ဗော နန္တု - ယူအပ်သည် မဟုတ်လော၊ အထ - လျက်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊
၊ ဝါ ဝေဒိတဗ္ဗော - နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗဘာဝတော - ကြောင့်၊ ကရဏဝသေန

ဟိဘိအာဒိ - သော၊ ယံ ဝါကျံ - သည်၊ အတ္ထိ - ဤ၊ တံ ဝါကျံ - ကို၊ သင်္ဂဟ
ကာရော - သည်၊ အာဟ - ြ။

(ဤသို့ အာဘောဂဝါကျ ပုတ်၍ ယောဒနာရာဇ်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ
တို့၌ ဝါ အပ်ပြီးသော ရွှေပါဒက ဝါကျကို အာဘောဂ ပြုစေလို၍ အထ
ကသွာဟု ဘောဒနာဝါကျသာ ထားသောနည်းတစ်နည်း၊ ဆိုအပ်သော ဝါကျ
အတွင်း ဥပမာသွင်းပြီး ၎င်းဥပမာနစကားကိုပင် အာဘောဂ ပြုစေလို၍
အထ ကသွာဟု အာဘောဂမရှိ ၎င်းတို့ဘိ ဘောဒနာ ဝါကျထားသော
နည်း တစ်နည်းဟု နည်းနှစ်မျိုး ရှိ၏။ ထိုနှစ်မျိုးတွင် ဥပမာ ပါရသည်
ချည်းတည်း။ အာဘောဂပောဒနာ အပြည့်အစုံ ပါရာဋ္ဌကား ရှိတိုင်းသာ
အနက်ယောဒနာရာဇ်။)

ဟိဘိ သော သဒ္ဓေါ - သည်၊ ကာရောဓတ္ထ - အကြောင်းဟူသော အနက်၌၊
ပဝတ္ထော - သော၊ နိပါတော - တည်း။ ။ ဆိန္ဒုပလိဗောဓော - ကား၊ ဆိန္ဒု
စိဝရာဝါသပလိဗောဓော - ပြတ်ပြီးသော စိဝရပလိဗောဓ၊ ပြတ်ပြီးသော အာ
ဝါသပလိဗောဓရှိသော၊ (ဘိက္ခု၌ဝံ)။ ။ ကောဝ - တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊
ရတ္တိ - ညဉ့်တည်း၊ ကေရတ္တိ - ညဉ့်၊ သမာသန္တဂတဿ - သမာသ် အဆုံးသို့ရောက်
သော ကုသရ၏၊ အတ္တံ - အ၊ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ - ဤ။

(၎င်း သမာသန္တဂတဿ အတ္တံ - ကား ရွှေကားကို မြဲစေလို၍
တက်ရသတည်း၊ (တနည်း) ကေရတ္တိ - ပြန်ရခြင်း၏အကြောင်းပြကား
တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဆိုင်ရာဝါကျနာမည်ပေးရာ၏။)

ပိဋိ - သုံးဆယ့်ကုန်သော၊ ပိဝရာနံ - ဟို၏၊ ဝါ - ဟိုကို၊ သမာဟာရော -
အဘူတ ၃ ဆောင်ခြင်းတည်း၊ ဝါ - အပေါင်းတည်း၊ ဣတိတသ္မာ - ကြောင့်၊
တိပိဝရံ - မည်၏၊ တေန တိပိဝရေန - နှင့်၊ တိဟိ - ကုန်သော၊ စိဝရေဟိ - တို့
နှင့်၊ ဝိပ္ပဝသေဿ - ကင်း၍ ပြောအံ့၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ အတ္ထော -
တေန တိပိဝရေန ဟူသော အနုသဝဏ္ဏနာ၏ အနက်တည်း၊ ဟိ သစ္စံ - မှန်၏၊
ဘိက္ခု (ထည့်) - သည်၊ ကေန - တစ်ဆယ့်သော သင်္ကန်းနှင့်၊ ဝိပ္ပဝတ္ထော - ကင်း၍
နေသည်၊ သမာဒနာဒိ - သော်လည်း၊ တိပိဝရေန - နှင့်၊ ဝါ - သင်္ကန်း သုံးဆယ့်လုံး
နှင့်၊ ဝိပ္ပဝတ္ထောနာမ - ကင်း၍နေသည်မည်သည်၊ ဟောဘိ - ဤ၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊
ဘိက္ခု - သည်၊ ဟိ ဝိပ္ပဝတ္ထောနာမ - သည်၊ ဟောတိ - နည်း၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပုစ္ဆာ -
တည်း၊ ဤမှာ နော - ဤ၊ ဝါ - သည်၊ ပရိသိဒ္ဓိ ပရိယာသန္ဓေန - ဆင်ရှားသည့်၌
သေ ကျသော်လည်း သင်္ကန်းတပ် သည် ၎င်း ဝိပ္ပဝတ္ထော - ကင်း၍ နေသည်၏ အပြစ်

ကြောင့်၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ပ၊ ဝိပုဓုတ္တောနာမ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း၊ ဝါ - တနည်းကား၊ အဝယဝေပိ - အစိတ်အစိတ် ဖြစ်သောတသည်တည်းသောသင်္ကန်း၌လည်း၊ သမုဒါယဝေ ဝါဟာရတော - စုပေါင်း စကား ပြောကြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ပ၊ ဝိပုဓုတ္တောနာမ - သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိအယံ - ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း၊ တေန - ကြောင့်၊ တိစိဝရာဓိဌာန နယေနာတိအဒိ - သော၊ ယံ ဝနေ - သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝစနံ - ကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။

ဣဒါနိ - ၌၊ ဝိပုဝါသလက္ခဏဝတ္ထာပနတ္ထံ - ကင်း၍နေခြင်း၏ လက္ခဏာကို ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဂါမော ကေပစာရောတိအဒိ - အစရှိသော စကားကို၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ၏၊ တတ္ထ ဝနေ - ၌၊ အဝယဝ ဘာဝေန - ဖြင့်၊ သဏ္ဌိတံ - သော၊ နိဝေသနန္တိ ဇေ အဓိဝစနံ - နိဝေသနံ ဟူသော အမည်သည်၊ ဥဒေါသိတဒီနံ - ကုန်လျှောင်ရုံ အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန - အားဖြင့်၊ အကတာယ - မပြုအပ်သော၊ ပတိဿယဝိကတိယာ - တည်ရာ အထူး၏၊ အဓိဝစနံ - အမည်တည်း။ ။ ယော - အကြင်ဇရပ်ကို၊ ဥဒဝသိတောတိပိ - ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ - အပ်၏၊ ယာနာဒီနံ - ယံ၌အစရှိကုန်သော၊ အဏ္ဏာနံ - တို့၏၊ သာ သာလာ - ထိုဇရပ်သည်၊ ဥဒေါသိတောတိ ဥဒေါသိတောနာမ - ၏။

(ဤ၌ အချို့က ဥဒေါသိတော၊ အချို့က ဥဒေါသိတော - ဟု ဆိုကုန် ၏၊ ဥဒဝသိတော ဟူသော ပရိယာယ်ဘစ်ပါး တေးကံ၍ နိဿယောဂ ဥဒေါသိတသာ အမှန်ယူပြီး ဝ - ကို သြ - ပြုသည်၏ အပြစ်ကို လည်း ကောင်း၊ ဥဒသဒ္ဓါ - ရေ၊ ဟောရကား၊ ဥဒံ ဥဒကံ ဝါသော အတ္ထာဒနံ ယတ္ထာတိ ဥဒေါသိတော - ဟု ပုဒ်ပြီးကိုလည်းကောင်း သိပါ။)

အဇ္ဇောတိ - ကား၊ ပဋိရာဇာဒိပဋိဗာဟနတ္ထံ - ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူမင်းတို့ကို တား ဖြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣဋ္ဌကဟိ - အုတ်တို့ဖြင့်၊ ကဘော - သော၊ ဗဟလ ဘိတ္တိကော - ထူသော နံရံရှိသော၊ စတုပဉ္စဘူမိကော - လေးဆင့် ငါးဆင့်ဘုံ ရှိသော၊ ပတိဿယဝိသေသော - တည်ရာအလူးတည်း၊ ယဿ - အကြင်အိမ်၏၊ ဂေါပါနသိယော - အိမ်ခြင်တို့ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ - မတပ်မူ၍၊ ဣဋ္ဌကဟိဝေ - အုတ် တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဆဒနံ - အမိုးသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တံ ဗဟလဘိတ္တိကဂေဟံ - ထိုထူသောနံရံရှိသော အိမ်သည်၊ အဇ္ဇောတိ အဇ္ဇောနာမ - မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ အပရေ - တို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏၊ ယော ပတိဿယဝိသေသော (တည်) - ကို၊ အဇ္ဇာကာရေန - တရားရုံးချုပ် သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ကရိယတိ - အပ်၏၊ သော ပတိဿယ

ဝိသေသော - သည်၊ အဇ္ဈောတိ အဇ္ဈောနာမ - မည်၏၊ ဣဟိပိ - သို့လည်း၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

(ဤပုဒ်ကို သင်ဆိမ့်ဦးကာ အလိုအားဖြင့် မုဒ္ဒဇ ပဌမကွရု “ဋ” နှင့် ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟအလိုအားဖြင့် မုဒ္ဒဇ တတိယကွရု “ခ” နှင့် နေရာ၏၊ ယခု လက်ရှိ စာများ၌ “ဘိက္ခုတာဝအဋ္ဌိယမာနော၊ ဝေဒနာဗ္ဗဿ စသည် ဖြင့် မုဒ္ဒဇ ပဌမကွရု “ဋ” နှင့် ချည်း ရှိ၏၊ ပဋိရာဇာနော အဋ္ဌိယန္တိ ဟိ သိယန္တိ ဧတ္ထ ဌတုတိ အဇ္ဈော၊ သမာန အပရေ နှစ်ပါးလုံးပင် အဓိက ရုဏသာဓန ပြုရာ၏၊ ဝဒန္တိဝါဒ၌ “အဇ္ဈောဝိယာတိ အဇ္ဈော” ဟူပေမာ တဒ္ဒိတ် ဆင့်လေ အဋ္ဌ - အဘိယုဉ္ဇနေ - ဟု ဓာတ်နက်လည်းဖော်။)

ကေကုဋ္ဌသင်္ဂဟိတော - တစ်ခုသော အထွတ်ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်သော၊ ဝါ - တစ်ခုသောအထွတ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်သော၊ ဝါ-ရေတွက်အပ်သော အထွတ်တစ်ခုရှိသော၊ စတုရသ္မပါသာဒေါ - လေးထောင့်ပြာသာဒ်သည်၊ မာဠောတိ မာဠောနာမ-မည်၏၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ ကေကုဋ္ဌသင်္ဂဟိတော-သော၊ ဝါ-သော၊ ဝါ-သော၊ အနေကကောဏဝန္တော - များသော အထောင့်ရှိသော၊ ပတိဿယဝိသေသော-တည်ရာအထူးသည်၊ မာဠောတိ မာဠောနာမ-မည်၏၊ ဝဇ္ဇာ ကာဒရုန - လုံးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကဘသေနာသနံ - ပြုအပ်သော ကျောင်းသည်၊ မာဠောတိ မာဠော နာမ မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ အပရေ-ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ၏၊ ဒီသပါသာဒေါ - ရှည်သော ပြာသာဒ်သည်၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ အနုယောဂါဒိဘောဒေါ-တစ်ဘက်စောင်းမိုးသောကျောင်း အစရှိ သော အပြား ရှိသော၊ အဋ္ဌမာဠာဗမ္ဗိယဝဇ္ဇိတော - ပစ်စင် တန်ဆောင်းဝန်း ဦးပြည်းပြာသာဒ်တို့သည် ကြည်အပ်သော၊ ဝါ - ပစ်စင် တန်ဆောင်းဝန်း ဦးပြည်း ပြာသာဒ်တို့ကို ကြည်တတ်သော၊ သဗ္ဗော ပါသာဒေါ - ပြာသာဒ် အားလုံးသည်၊ ပါသာဒေါတိ ပါသာဒေါနာမ- မည်၏၊ မုဏ္ဍဆဒနပါသာဒေါ-ဖြတ်အပ် ပယ်အပ် သော အမိုးရှိသော ပြာသာဒ်သည်၊ ဟမ္ဗိယန္တိ ဟမ္ဗိယံနာမ - မည်၏၊ စန္ဒိယင်္ဂဏ ယုတ္တံ - လရောင်ဝင်းရာ အပြင်နှင့်ယှဉ်သော ကျောင်းသည်၊ ဝါ - လသာဆောင် ရှိသောကျောင်းသည်၊ ဟမ္ဗိယန္တိ ဟမ္ဗိယံနာမ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ အပရေ - ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ကုန်၏။

ထလဋ္ဌဉဒကဋ္ဌဝသေန - ကုန်း၌တည်သောလှေ၊ ရေ၌တည်သော လှေ၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ ဒွိဓာ - နှစ်ပါး အပြားရှိသော၊ နာဝါ-လှေသည်၊ နာဝါတိ နာဝါနာမ- မည်၏၊ ဇမ္ဗိသတ္ထော - ခြေကုန်သည်သည်၊ ဝါ-တစ်နည်းကား၊ သကဋ္ဌသတ္ထော-

လှည်းကုန်သည်သည်။ သဒတ္တာဝါ သတ္တောနာမ-ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခလံ-တလင်းကို၊ ချေ
 ကရုဏန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ပုပ္ဖဂါဉ္ဇမောဝါ ပန်း၏ အရံသည်လည်းကောင်း၊ လော
 ရာဓမာ ဝါ-သစ်သီး၏အရံသည်လည်းကောင်း၊ အာရာမောဝိ အာရာမောနာမ-
 မည်၏၊ 'သပရိက္ခိန္ဒတ္တာ ဝါ - ထက်ဝန်းကျင်မှ ကင်ရုံကြောင်းဖြင့်သော အကာအရံ
 နှင့် တကွလည်းဖြစ်သော၊ အပရိက္ခိန္ဒတ္တာ ဝါ- ထက်ဝန်းကျင်မှ ကင်ရုံကြောင်းဖြစ်
 သော အကာအရံဖြင့် မကင်ရုံ အပ်သော၊ ဝါ - ကင်ရုံအပ်သည် မဟုတ်သော၊
 သကလော - အလုံးစုံသော၊ အာဝါသော - ကျောင်းဝိုက်သည်၊ ဝိဟာရေတိ
 ဝိဟာရေနာမ - မည်၏၊ သပရိက္ခိန္ဒတ္တံ ဝါ (ဝိဘဟ်ပြင်ငြိမ်း) - သော၊ အပရိက္ခိန္ဒတ္တံ
 ဝါ- သော၊ သကလံ - သော၊ ဂေဟမ္ပိ - အိမ်သည်လည်း၊ ဝိဟာရေတိ ဝိဟာ
 ရေနာမ - မည်၏၊ ဣတိ - သို့၊ ကေခိ - ကုန်သော၊ အာရိယာ - တို့သည်၊
 ဝဒန္တိ - ကုန်၏၊ စ - ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတေ ဧတေသု ပဉ္စရသသု နိက္ခေပဌာနေသု-
 ဤတစ်ဆယ့်ငါးပါးသော သင်္ကန်းလားရာ အရပ်တို့တွင်၊ နိဝေသနာဒိနိ-တို့ကို၊
 ဂါမတော - နှစ်မျိုးသော ရွာမှ၊ ဗဟိ - အပ၌၊ နိဝိဋ္ဌာနိ - တည်ကုန်၏ ဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာနိ - အပ်ကုန်၏၊ (တနည်း) ဧတေ ဣမသိက္ခာပဒေ - ၌၊ ဂါမတော ပှ၊
 ဗဟိ - ၌၊ နိဝိဋ္ဌာနိ - တည်ကုန်သော၊ နိဝေသနာဒိနိ - နိဝေသန အစရှိသော
 တစ်ဆယ့်လေးပါးသော နိက္ခေပဌာနတို့ကို၊ ဂဟိတဒိနိ - ဟူအပ်ကုန်၏။

ပန သစ္စံ - မှန်၏၊ အန္တောဂါမေ - ရွာတွင်း၌၊ ဌိတာနံ - ကုန်သော၊
 နိဝေသနာဒိနိ - နိဝေသနအစရှိသော တစ်ဆယ့်လေးပါးသော ထားရာအရပ်တို့၌၊
 ဝါ - ကို၊ ဂဟိတတ္တာ - ယူအပ်ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂါမပရိဟာရေ
 ယေဝ-ရွာ၏ အစောင့်အရှောက်သည် သာလျှင်၊ ဝါ - ရွာကို ထက်ဝန်းကျင်မှ
 ဆောင်ခြင်းဖြင့် ဆောင်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟေတဝိ - ၏၊ ဣတိ - သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-
 အပ်၏၊ (အချို့သောစာအုပ်၌ ဣတိ - ပေါက်လည်း ဟေတဝိ - သာလျှင်)၊
 နိဝေသနာဒယော - အစရှိကုန်သော၊ ဟမ္ပိယပရိယောသာနာ - အဆုံး ရှိသော
 ခြောက်ပါးသော နိက္ခေပဌာနတို့သည်၊ ဂါမပရိဟေပတော - ရွာဒ်အကာအရံမှ၊
 ဗဟိ-၌၊ နိဝိဋ္ဌာ - တည်ကုန်၏၊ ဣတိ - သို့၊ အပရေ - ကုန်သော ဆရာတို့သည်၊
 ဝဒန္တိ - ကုန်၏၊ ဟတ္ထပါသတိက္ကမေတိ ဧတ္ထ ပဒေ - ၌၊ ဇာဝဂတော - သော၊
 ဟတ္ထပါသောနာမ - ဟတ္ထပါသ်မည်သည်၊ အနုတေယျတနုပ္ပမာဏော - အနွဲ့နှင့်
 တကွ သုံးတောင် အဝိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပာဝသော - အရပ်တည်း၊ တဿ-ကို၊
 အတိက္ကမော-တည်း၊ ဟတ္ထပါသတိက္ကမော- ခြင်း၊ တသ္မိံ ဟတ္ထပါသတိက္ကမေ-
 ကြောင့်၊ ပန - ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဟတ္ထပါသဗ္ဗန္တရေ - ဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌၊
 ဝတ္ထု - နေခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ - သင့်၏၊ တံ ဟတ္ထပါသ်-ကို အတိက္ကမေတော-
 ကျပ်လွန်ပြီး၍၊ ဣဒ္ဓိမာ - ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အကော-

အမြင့်ဝေဟင် ထက်ကောင်းကင်၌၊ အရုဏံ - ကို၊ သစေ ဥဋ္ဌာပေလီ - အကယ်၍ တက်စေဌားအံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ နိဿဂ္ဂိယဓမ္မဝ - သင်္ကန်းကို စွန့်အပ်သည်သာ လျှင်၊ ဟောတိ - ၏။

ပန - ပဒတ္တမုတစ်ပါး၊ ဝိနိစ္ဆယကို ဆိုဦးအံ၊ ဝါ - အဝယဝတ္ထမ္ပ တစ်ပါး၊ သမုဒါယတ္တကို ဆိုဦးအံ၊ အယံ ဝုတ္တဘာနော-ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ တေသ္မိံ သိက္ခာပဒေ - ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော - အဆုံးအဖြတ်ဖက်ကားရင်တည်း၊ ဂါမော ရှာသည်၊ ကေဿ - သော၊ ရညော ဝါ - မင်း၏လည်းကောင်း၊ ဘောကေဿ ဝါ - ရွာစား၏ လည်းကောင်း၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ ကေကုလဿ - တစ်ဦးသော သူ၏ ဂါမော စ - သည်လည်းကောင်း၊ ပါကာရာဒိနာ - တံတိုင်းအစ ရှိသည်ဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တတ္တာ - ကာရံအပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေပယောရော စ - တူသော ဥပစာ ရှိသည် လည်းကောင်း၊ သစေဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ဝေရူပေ - ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဂါမေ-၌၊ ဝိဝရံ - ကို၊ နိက္ခိပိတ္တာ ထားပြီး၍၊ တသ္မိံ ဂါမဗ္ဗန္တ ရေ - ထို သင်္ကန်းထားရာ ရွာ၏ အတွင်း၌၊ ယထာရုစိတဋ္ဌာနေ - အကြင်အကြင် နေခြင်းငှါ အလိုရှိအပ်ရာ အရပ်၌၊ ဘိက္ခုနာ-သင်္ကန်းရှင် ရဟန်းသည်၊ ငသိတဗ္ဗ-နေရာ၏၊ ဂါမော-သည်၊ ကေဿ-သော၊ ရညော ဝါ - ကောင်း၊ ဘောကေဿ ဝါ - ကောင်း၊ ဝသေန- ဖြင့်၊ အပရိက္ခိတ္တော - အပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ယသ္မိံ ဃရေ - အကြင်အိမ်၌၊ စိဝရံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ နိက္ခိတ္တံ - အပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံဟောန္တေ - သော်၊ တသ္မိံ ဃရေ - ထို သင်္ကန်းထားရာအိမ်၌၊ ငသိတဗ္ဗ - ရ၏၊ ဝါ - ထိုသို့မဟုတ်၊ တဿ ဃရဿ - ၏၊ သမန္တဘော ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဟတ္ထပါသာ မှ၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗ-သင်္ကန်းကို စွန့်အပ်။

☞ ဂါမော - သည်၊ ဝေသာဝိကုသိနာရာယောဝိယ - ဝေသာလီပြည်၊ ကုသိ နာရုံပြည် အဝံရှိသည်တို့ ကဲ့သို့၊ နာနာရာဇုနံ ဝါ - အသီးသီးသော မင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဘောကေနံ ဝါ - အသီးသီးသော မြို့စား ရွာစားတို့၏လည်း ကောင်း၊ ဂါမော - သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဝုတ္တပုကာရေန - ဟိုအပ်ဦးသော အပြားရှိသော တံတိုင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တော စ- ကာရံအပ်သည်လည်း၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ဝေရူပေ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂါမေ - ၌ (ဝတ္ထဗ္ဗံ-၌ သာမညာခရာ စ၍)၊ ယသ္မိံ ဃရေ - ၌၊ စိဝရံ - သည်၊ ဝါ-ကို၊ နိက္ခိတ္တံ - အပ် သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တသ္မိံ ဃရေ ဝါ - ၌လည်း၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ - နေရာ၏၊ တဿ ဃရဿ - ၏၊ ဟတ္ထပါသာ ဝါ - မှလည်း၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗံ - မစွန့်ရာ၊ ယဿ ဝိထိယာ - အကြင်လမ်း၌၊ ဃရံ - သည်၊ နိဝိဋ္ဌံ (ထည့်) - တည်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တဿ ဝိထိယာ - ၏၊ တဿ ဃရဿ - ၏၊ သမ္ပာဝါဌာနေ-

မျက်မှောက် ဖြစ်သောအရပ်၌၊ သဘာယံ ဝါ - သဘင်၌လည်းကောင်း၊ ဃရ
ဒွါရေ ဝါ - ၌လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ - ရာ၏၊ တေသံ သဘဒ္ဒါရာနံ - တို့၏၊
ဟတ္ထပါသာ ဝါ - မှလည်း၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗံ - ရာ။

သေဝံ ဂါမော - ထိုအသီးသီးသော မင်း၊ အမျိုးမျိုးသော ရွာစားပိုင် ရွာ
သည်၊ အပရိက္ခိတ္တာ-ဝုတ္တပ္ပကာရ ပါကာရဖြင့် မကွာရံသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ၊
ဧဝံသတိ - သော်၊ ယတ္ထ ဃရေ - ၌၊ စိဝရံ - ကို၊ နိက္ခိတ္တံ - အပ်၏၊ တတ္ထ ဃရေ
ဝါ - ၌လည်းကောင်း၊ တဿ ဃရဿ - ၏၊ ဟတ္ထပါသေ ဝါ - ၌လည်းကောင်း၊
ဝတ္ထဗ္ဗံ - ရာ၏။ ။ ပန - ဂါမ၌ လိုက်နာဖွယ် ဝိနိစ္ဆယမှတစ်ပါး၊ နိဝေသန၌
လိုက်နာဖွယ် ဝိနိစ္ဆယကို ဆိုဦးအံ၊ နိဝေသနေ - အိမ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော - ကို၊ ဧဝံ-
သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏၊ နိဝေသနံ - သည်၊ ကေကုလဿ - တစ်ဦးသော
အမျိုး၏၊ နိဝေသနဉ္စ - လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ - လည်းကောင်း၊ သစေ
ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံ သတိ - သော်၊ အန္တောနိဝေသနေ - အိမ်၏အတွင်း၌၊ စိဝရံ-
ကို၊ နိက္ခိပိက္ခာ - ပြီး၍၊ အန္တောနိဝေသနေ - အိမ်၏အတွင်း၌၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ - ၏၊
နိဝေသနံ - သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပရိက္ခိတ္တံ-အပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ- အံ၊ ဧဝံသတိ-
သော်၊ ယသ္မိံ ဂဗ္ဘေ - အကြင် တိုက်ခန်း အိမ်ခန်း၌၊ စိဝရံ - ကို၊ နိက္ခိတ္တံ -
အပ်၏၊ တသ္မိံ - ၌၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ - ရာ၏၊ တဿ ဂဗ္ဘဿ - ၏၊ ဟတ္ထပါသာ ဝါ-
ကိုလည်း၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗံ - မစွန့်ရာ။

နိဝေသနံ - သည်၊ နာနာကုလဿ - ၏၊ နိဝေသနံ စ - လည်းကောင်း၊
ပရိက္ခိတ္တဉ္စ - လည်းကောင်း၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ယသ္မိံ
ဂဗ္ဘေ-၌၊ စိဝရံ ကို၊ နိက္ခိတ္တံ- အပ်၏၊ တသ္မိံ ဂဗ္ဘေဝါ(ဝါသဒ္ဓါကို လှမ်းယူပါ)-၌
လည်း၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-ရာ၏၊ သဗ္ဗေသံ - ခပ်သိမ်းသူတို့၏၊ သာဓာရဏဒွါရေမူလေ ဝါ-
ဆက်ဆံရာ တံခါးအနီး၌ လည်းကောင်း၊ တေသံ ဂဗ္ဘဒွါရေမူလေနံ - ထိုသက်န်း
ထားရာတိုက်အိမ်ခန်း၊ သာဓာရဏ တံခါးအနီးတို့၏၊ ဟတ္ထပါသာဝါ-မှလည်း
ကောင်း၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗံ - မစွန့်ရာ၊ နာနာကုလဿ-၏၊ နိဝေသနံ - သည် (လိုက်
သည်၊ ပကတိကတ္တာလည်း ထည့်သည်)၊ အပရိက္ခိတ္တံ-သည်၊ စေ ဟောတိ-အံ၊
ဧဝံသတိ - သော်၊ ယသ္မိံ ဂဗ္ဘေ - ၌၊ စိဝရံ - ကို၊ နိက္ခိတ္တံ - ၏၊ တသ္မိံ ဂဗ္ဘေ-၌၊
ဝတ္ထဗ္ဗံ-ရာ၏၊ တဿ ဂဗ္ဘဿ - ၏၊ ဟတ္ထပါသာ ဝါ-မှလည်း၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗံ - ရာ၊
ဥဒေါသိတာဒိသုပိ - တို့၌လည်း၊ သေနယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။

ပန - အဖို့တစ်ပါးကား၊ သတ္တော - ကုန်သည် သည်၊ ဇေသတ္တော - ခြေကုန်
သည်သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ သကဋ္ဌသတ္တော ဝါ - လည်းကုန်သည် သည်မူ
လည်း၊ ဟောတု - စေ၊ ကေကုလယ - တစ်ဦးသောအမျိုး၏၊ ဝါ - တစ်ဦးသော
ပွဲစား၏၊ သတ္တော - သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဇေသတိ - သော်၊ သတ္တော - ဌ၊
စိဝရံ - ကို၊ နိက္ခိပိတော - ထားပြီး၍၊ ပုရတော ဝါ - ကုန်သည် အုပ်စု၏ ရှေ့၌
လည်းကောင်း၊ ပစ္စတော ဝါ - လည်းကောင်း၊ သတ္တဗ္ဗန္တရာ - ခုနစ်အဗ္ဗန္တရတို့ကို၊
န ဝိဇဟိတဗ္ဗာ - အပ်ကုန်၊ ပဿဒတော - ခြေကုန်သည် လည်းကုန်သည် အုပ်စု၏
ဘေးမှ၊ ဂစ္ဆန္တေန (ထည့်) - သွားသော ရဟန်းသည်၊ အဗ္ဗန္တရံ - တစ်အဗ္ဗန္တရ
ကို၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗံ - မစွန့်အပ်၊ သတ္တော - ခြေကုန်သည် လည်းကုန်သည် အုပ်စု
သည်၊ ဂစ္ဆန္တော - သွားလာစဉ်၊ ဝါ - သော်၊ ဂါမံ ဝါ - ကို လည်းကောင်း၊
နဒိံ ဝါ - ကောင်း၊ ပရိယာဒိယိတော - ကုန်စင်စေ၍၊ ဝါ - မြစ်၊ ရွာ နှစ်ဘက်လုံး
ယူ၍၊ သစေ တိဋ္ဌတိ - အံ၊ အန္တော ပရိဋ္ဌေန - မြစ်တွင်း ရွာတွင်း၌ တည်သော၊
ဝါ - မြစ်၊ ရွာတွင်းဝင်သော၊ သတ္တေန-ကုန်သည်အုပ်စုနှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ကော
ဗဒ္ဓေါ-တကွနက် စပ်သည်၊ ဟုတော - ၍၊ ဩရဉ္စ-ရွာ၊ မြစ်၏ ဤဘက်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပါရဉ္စ - ရွာ၊ မြစ်၏ ထိုဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖရိတော - ပျံ့နှံ့၍၊ သစေ
တိဋ္ဌတိ - အံ၊ ဇေသတိ - သော်၊ သတ္တပရိဟာရောဝ - ကုန်သည် အုပ်စု အစောင့်
အရှောက်ကိုသာလျှင်၊ လဗ္ဘတိ - အပ်၏။

သတ္တော (ပကတိကတ္တား-ထည့်)-သည်၊ ဂါမေ ဝါ - ရွာထဲ၌လည်းကောင်း၊
နဒိယာ ဝါ - ကောင်း၊ ပရိယံပန္နော - အကျုံးဝင်သည်၊ အထ ဟောတိ - အံ၊
ဇေသတိ - သော်၊ ဘိက္ခုနာ - သင်္ကန်းရှင်ရဟန်းသည်၊ ဂါမပရိဟာရော စေဝ -
ရွာအစောင့်အရှောက် အကာအကွယ်ကို လည်းကောင်း၊ နဒိပရိဟာရော စ -
ကောင်း၊ လဗ္ဘတိ- ၏၊ သတ္တော (ထည့်) - သည်၊ ဝိဟာရသီမံ-ကျောင်း၌သိမ်ကို၊
ဝါ - ကျောင်း၏သိမ်ကို (ကျောင်းတိုက် တစ်ခုလုံး ခြံငုံ သမုတ် ထားအပ်သော
အဝိပွဝါသသီမာခေါ် မဟာသိမ်ကို ယူပါ)၊ အန္တောသီမာယ - အဝိပွဝါသမဟာ
သိမ်အတွင်း၌၊ စိဝရံ-သည်၊ ဌိတံ-သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ၊ ဇေသတိ သော်၊ ဝိဟာရံ-
သို့၊ ဂန္တော - ၍၊ ဝသိတဗ္ဗံ - ရာ၏၊ စိဝရံ - သည်၊ ဗဟိသီမာယ - မဟာသိမ်၏
အပ၌၊ ဌိတံ - သည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ၊ ဇေသတိ-သော်၊ တတ္ထ သမိပေယေဝ -
၌သာလျှင်၊ ဝသိတဗ္ဗံ - ရာ၏၊ သတ္တော - သည်၊ ဂစ္ဆန္တော-သွားနေစဉ်၊ သကဋ္ဌေ-
လည်းသည်၊ ဘဒ္ဒေ ဝါ - ကျိုးပျက်သော်လည်းကောင်း၊ ဂေါဏေ - နွားသည်၊

နဋ္ဌေ ဝါ - ပျောက်သော်လည်းကောင်း၊ အန္တရာ - အကြား၌၊ သစေ ဆိဇ္ဇတိ - အကယ်တစေ ပြတ်၍နေအံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ ယံသ္မိံ ကောဠာသေ-အကြင် အုပ်စု၌၊ စီဝရံ - ကို၊ နိက္ခိတ္တံ - အပ်၏၊ တတ္ထ ကောဠာသေ-သင်္ကန်းထားရာထိုအုပ်စု၌၊ ဝသိတဗ္ဗံ - နေရာ၏။

ခေတ္တေပိ - လယ်၌လည်း၊ တိစီဝရေန - နှင့်၊ ကေရတ္တံ - တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝိပ္ပဝါသာဝိပ္ပဝါသဝိနိစ္ဆယော-ကင်း၊ မကင်း အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ ခေတ္တံ (ပကတိကတ္တားထည့်)-သည်၊ ကေကုလဿ-တစ်ဦးသောအမျိုး၏၊ ခေတ္တဉ္စ-သည်လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ-ကောင်း၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ အန္တောခေတ္တေ - ၌၊ စီဝရံ - ကို၊ နိက္ခိပိတော - ထား၍၊ ဝါ - ထားလတ်သော်၊ အန္တောခေတ္တေ-လယ်ထဲ၌၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ခေတ္တံ - သည်၊ ကေကုလဿ-၏၊ ခေတ္တဉ္စ - ကောင်း၊ အပရိက္ခိတ္တဉ္စ - ကောင်း၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံ သတိ-သော်၊ ဟတ္ထပါသာ - မှ၊ စီဝရံ - ကို၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗံ-အပ်၊ ခေတ္တံ-သည်၊ နာနာကုလဿ - ၏၊ ခေတ္တဉ္စ - ကောင်း၊ ပရိက္ခိတ္တဉ္စ - ကောင်း၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ အန္တောခေတ္တေ - ၌၊ စီဝရံ-ကို၊ နိက္ခိပိတော-၍၊ ခေတ္တဒ္ဓါရမူလေ ဝါ - လယ်တံခါးပေါက်အနီး၌လည်း၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ - ရာ၏၊ တဿ စီဝရဿ - ၏၊ ဟတ္ထပါသာ ဝါ-မှလည်း၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗံ-ရာ၊ နာနာကုလဿ-၏၊ ခေတ္တံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ အပရိက္ခိတ္တံ - အပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ့၊ ဧဝံသတိ - သော်၊ စီဝရံ-ကို၊ ဟတ္ထပါသာ-မှ၊ န ဝိဇဟိတဗ္ဗံ - ရာ၊ ဒွိသုပိ-နှစ်ပါးလည်း၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ညေကရဏာရာမေသု - ကောက်တလင်း၊ အရံ တို့၌၊ သေနယော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - အပ်၏၊ ပန-စကားအထူး မှာဆိုဦးအံ့၊ ဝိဟာရေ ဝိနိစ္ဆယော - ကျောင်း အိမ်၌ သိအပ်သမျှ ဝိနိစ္ဆယသည်ကား၊ နိဝေသနေ ဝုတ္တသဒိသောဝ - နိဝေသန၌ ဆိုအပ်ပြီးသမျှ ဝိနိစ္ဆယနှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း၊ (စပ်ထိုက်ပုဒ်နှင့်တွဲပြီး အနက်ပေးလိုက်သည်။)

ပန - အဖို့ တစ်ပါးကား၊ ရုက္ခမူလေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော - ကို၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏၊ ယံ ဌာနံ - အကြင်အရပ်ကို၊ ဝါ-တိုင်အောင်၊ မဇ္ဈနိကေ - မှန်းမတ်မတ်တည့်ရာဖြစ်သော၊ ကာလေ - အခါ၌၊ သမန္တာ - ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ ဖရတိ - ပျံ့နှံ့၏၊ တသ္မိံ ဌာနေ - အရိပ်ပျံ့နှံ့ရာ ထိုအရပ်၌၊ အဝိရဋ္ဌေ - မကျဲသော၊ ပဒေသေ - အရပ်၌၊ တဿ ရုက္ခဿ - ထို သစ်ပင်၏၊

ဆာယာယ - နီ၊ ပုဒ္ဓာကာသဿ - လီရာ ရွတ်ပုဒ်မိရာ အပုပနီ၊ အနန္တယောဝ -
 အတွင်း၌သာ - နီ၊ စိဝရံ - ကို၊ နိက္ခိတဗ္ဗံ - ရှု၊ ပုဒ္ဓာကာသဿ - ပုဒ္ဓာကာသဿ - အကိုင်း
 အခက်ရှိသော၊ ဝါ - ကျေသောအကိုင်းအသက်ရှိသော၊ ရုက္ခဿ - သပ်ပင်၏၊ အာတ
 ပေန - နေဖြင့်၊ ဝါ - သည်၊ ပုဒ္ဓာကာသဿ - ၌၊ စိဝရံ - ကို၊ သစေ ဌပေတိ - အံ၊
 ဧဝံသတိစ - သော်လည်းကောင်း၊ အရုက္ခဿနော - အရုဏ်ဘက်၌ရှိ၌၊ သောဘိက္ခု -
 ထိုသင်္ကန်းရှင်ရဟန်းသည်၊ တဿ - ထိုသင်္ကန်းထားရာ အရပ်၏၊ ဟတ္ထပါသေ၌၊
 သစေ န ဟောတိ - အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ စ - ဤသို့ရှိသော်လည်း
 ကောင်း၊ ဧညသ္မိ - သင်္ကန်းထားရာ နေပုန်းတည့်၍ အရိပ်ပျံ့နေရာအရပ်မှ တစ်ပါး
 သော၊ ဌာနေ - ၌၊ တဿ ရုက္ခဿ - ၏၊ ဆာယာယ - အရိပ်၌၊ စိဝရံ - ကို၊
 ဌပိတမ္ပိ - ထားအပ်သည်လည်း၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊ ဧဝံသတိ စ - သော်လည်း
 ကောင်း၊ နိဿဂ္ဂိသံ - သည်၊ ဟောတိ - နီ၊ (နိဿဂ္ဂိယိုက်သော အရပ်သုံးပါး)
 ရုက္ခော - သည်၊ နာနာကုလဿ - ၏၊ ရုက္ခော - သည်၊ သစေ ဟောတိ - အံ၊
 ဧဝံသတိ - သော်၊ ဝိဝုဿ - ၏၊ ဟတ္ထပါသာ - မှ၊ န ဝိတဟိတဗ္ဗံ - မန့်ရာ။

ပန - အပွဲတပ်ပါးကား၊ အဇ္ဈောကာသေ - လွင်တီးခေါင်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော ကို၊
 ဧဝံသတိ စ - သော်လည်းကောင်း၊ ဝိညာဋ္ဌဝိအာဒိသု - ဝိညာတော အရှိုက်နုသော၊
 အရုဇ္ဈေသပိ - တောဝှံ၌လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ - သမုဒ္ဒရာ အလယ်၌၊ မစ္ဆ
 ဗန္ဓာနံ - တံငါသည်တို့၏၊ အဓမ္မနပတဒိပဏေသပိ - နေခြင်းပြန် မသွားနိုင်သော
 ခရီးရှိသော နန်းငယ်တို့၌လည်းကောင်း၊ စိဝရံ - ကို၊ ဌပေတွာ - ထားပြီး၍၊
 တဘော - ထိုသင်္ကန်းထားရာ အရပ်မှ၊ သဗ္ဗေ - မှ၊ သတ္တဗ္ဗဗျေ - ပျစ် အတ္တဗ္ဗဗျ
 ရှိသော၊ ယတ္ထကတ္တဝိ - အမှတ်မဲ့သော၊ ပဒေသေ - အရပ်၌၊ ဝသိတဗ္ဗံ - ရ၏၊
 ဣတော သတ္တဗ္ဗဗျတော - ဤခုနစ်အတ္တဗ္ဗဗျမှ၊ အညတ္တ - တစ်ပါးသော အရပ်၌၊
 ဝသေဌော - နေသောရဟန်းသည်၊ ဝိပ္ပဝုတ္တောနာမ - ကင်း၌နေသည် မည်သည်၊
 ဟောတိ - နီ၊ ဣတိ - သို့၊ ဝဠုဉ္စ - အပ်၏။

ပန - ဆက်ဉ်းအံ့၊ ဣဿ ဝိတ္တာရဿ - ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကုယ်၏၊ ဝါ - ကို၊
 ဣဓ ဣဿံ အဋ္ဌကယာယံ - ဤကံခါဋီရာအဋ္ဌကယာ၌၊ အဝုတ္တတ္တာစ - မဆို
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘူပါသာဒိကဿံ - မည်သော အဋ္ဌ
 ကယာ၌၊ ဣတ္တတ္တာစ - လည်းကောင်း၊ အယမေတ္တ သင်္ခေါတိအာဒိ - အစရှိသော

ကားကို၊ သင်္ဂဟကာရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ - အင်၏။ ။တ္ထေဝတံ-ဟူသည်ကား၊
တိစိဝရေန ဝိပွဝသေယျာတိ တေသ္မိံ ပဒေ-ဟူသောဤပုဒ်၌။ ။သင်္ခေပေါတံ-
ဟူသည်ကား၊ သင်္ခေပဝဏ္ဏနာ-အကျဉ်းဖြစ်သော အပွင့်တည်း။

(၎င်း သံဝဏ္ဏနာ ထောက်၍ “သင်္ခေပိယတိ တ္ထေဝတိ သင်္ခေပေါ”ဟု
ဝိဂ္ဂဟပြုပြီး ဝဏ္ဏနာကို အရကောက်ပါ၊ နွေပုဒ်ကလည်း နိယတပုလ္လင်
ဖြစ်၍ သင်္ခေပေါ-ဟု မထားကောင်း။)

ပန - အထူးကား၊ တ္ထေ တေသ္မိံ ပနုရသသ္မ စိဝရဋ္ဌာနေသ္မ - ဤသင်္ကန်း
ထားရာ တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော အရပ်တို့၌၊ (ဝိဘတ္တဝဋ္ဌဇပ်)၊ ပါဠိယံ-ပါဠိတော်၌၊
ဂါမော ကေုပစာရော နာနုပစာရောတိ အာဒိနာ-အစရှိသော ပါဠိဖြင့်၊ အဝိ
သေသေန - ပရိက္ခိတ္တာပရိက္ခိတ္တ အထူးမမ သာမညအားဖြင့်၊ မာတိကံ - အမိ
တူစွာ မာတိကာကို၊ နိက္ခိပိတ္တာပိ - ချတော်မူပြီး၍လည်း၊ ဂါမ နိဝေသန ဥဒေါ
သိတ ခေတ္တ ခညကရဏ အာရာမ ဝိဟာရာနံ - ရွာ , အိမ်, ကုန်လှောင်ရုံ, လယ်,
ကေးက်ဘလင်း, အရံ,ကျောင်းတို့၏၊ ကေုပစာရနာနုပစာရတာ-တူသောဥပစာ
ရှိသည်၏အဖြစ် ကဲ့ပြားသော ဥပစာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဂါမော ကေုပစာရော
နာမ ပ၊ အပရိက္ခိတ္တောစာတိ အာဒိနာ - ဂါမော ကေုပစာရောနာမ ပ၊ အပရိက္ခိ
တ္တောစ အစရှိသော ပါဠိဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တာပရိက္ခိတ္တဝသေန - ကာရံအပ် မကာရံအပ်
သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဂဝတာ - သည်၊ ဝိဘတ္တာ - ဝေပန်တော်မူအပ်ပြီ။

ပန - အပ္ပိတစ်ပါးကား၊ အနု မာဠ ပါသဒ္ဓ ဟမ္ပိယ နာဝါ သတ္တ ရုက္ခမူလ
အဇ္ဈောကာသာနံ - ပြအိုး, တန်ဆောင်းဝန်း, လေးထောင့်ပြားသစ်, ဦးပြည်း
ကျောင်း, လှေ, ကုန်သည်, သစ်ပင်အောက်, လွင်တီးခေါင်တို့၏၊ ကေုပစာရ
နာနုပစာရတံ (ဝိဘတ်ပြင်ယူ) - ကို၊ ဝေ - သို့၊ ဝါ - ပရိက္ခိတ္တ အပရိက္ခိတ္တအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ အဝတွာ - ဟောတော်မူ မူ၍၊ ကေကုလဿ ပ၊ အနော
ဟောတိတိအာဒိနာ - အစရှိသော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ကေကုလနာနာကုလဝသေန စ-
တစ်ဦးသော အမျိုး, အထူးထူးသောအမျိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ (စ - ဖြင့်
ပရိက္ခိတ္တာ ပရိက္ခိတ္တကို ပေါင်းယူ၊ ဝိဘတ္တာ၌ စပ်လည်းဇပ်)၊ အန္တေ - အဆုံး၌၊
အဇ္ဈောကာသော ကေုပစာရောနာမ အဂါမကေ အရညေ သမန္တာ သတ္တမန္တာရာ

ကေုပစာရေ တေတပရံ နာနုပစာရေတိ-ဟူ၍လည်း၊ ဝေ ဟူ၍၊ ကေုပစာရ နာနုပစာရတာ - အဖြစ်ကို၊ တဂဝဘာ - သည်၊ ဝိဘတ္တိ - ဇေဇနိတော်မူအပ်ပြီ၊ တဿ - ကြောင့်၊ ဂါမာဒိသု - တို့၌၊ ပရိနိဗ္ဗာန် - ကာရ်အပ်သောရွာ အစရှိ သည်ကို၊ ဝါ ကာရ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကေုပစာရန္တိစ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာရိယံ - မကာရ်အပ်သောရွာ အစရှိသည်ကို၊ ဝါ - မကာရ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ နာနုပစာရန္တိစ - ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနာဒိသု-အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံ အနာဒိ - အကြင် ပြအိုး အစရှိသည် သည်၊ ကေုလဿ-တစ်ဦးသော အမျိုး၏၊ အနာဒိ - သည်၊ ဟောတိ - အံ၊ တံ အနာဒိ - သည်၊ ကေုပစာရံ - မည်၏၊ ယံ အနာဒိ-သည်၊ နာနာကုလဿ-၏၊ အနာဒိ-သ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တံအနာဒိ-သည်၊ နာနုပစာရံ - မည်၏၊ ဣတိ စ-ဤသို့လည်း၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ အဇ္ဈောကာ သေ - ၌၊ ဝုတ္တနယေန - ငြင်း၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - အပ်၏။

ဟိသစ္စံ - ၏၊ ဂါမော ကေုပစာရေ နာနုပစာရေတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဒွါရံ- တံခါးကို၊ ကေုပစာရေတိ-ဟူ၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-အပ်၏၊ အဇ္ဈောကာသော ကေုပစာ ရေတိ ဧတ္ထ ပါဌေ - ၌၊ သမန္တာ - ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သတ္တဗ္ဗန္တရသင်္ခါတံ - ဝုန် အဗ္ဗန္တရ ဂုဏ်အပ်သော၊ ပမာဏံ - အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်ကို၊ ဥပစာရေတိ- ၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - ၏၊ ဣတိ သို့၊ အပရေ-တစ်ပါးကုန်သော ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ- ကုန်၏၊ (ဂဟေတဗ္ဗံ - ဝဒန္တိတို့ကား ထည်ပါ၌တို့မှတ်။)

အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပတိယာတိ - ကား၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ သံသေန - သည်၊ ဒိန္နာ - ပေးအပ်သော၊ သမ္ပတိ-သမုတ်ခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခုသမ္ပတိ-ရဟန်းအား ပေးအပ်သော သမ္ပတိ၊ တံ ဘိက္ခုသမ္ပတိ-ကို၊ ပိနာ-ကြည်၍ (ဝိပွဝသေယျ- ၌ စပ်)၊ ဣတိအယံ - ကား၊ အတ္ထော - အညတြ ဘိက္ခုသမ္ပတိယာ ဟူသောပါဌ်၏ အနက်တည်း၊ ဘေန - ကြောင့်၊ ယံ သံသောတိအာဒိ-သော၊ ယံ ဝါကျ-သည်၊ အတ္ထိ - ၏၊ တံ ဝါကျ-ကို၊ သင်္ဂဟကာရေ - သည်၊ အာဟ-ပြီ၊ အဝိပ္ပဝါသ သမ္ပတိ- ဒေဝီဘိ ပါဌဿ ၏၊ အဝိပ္ပဝါသာ - ကင်းကွာ၍နေခြင်းမဟုတ်သော၊ ဝါ - ကင်းကွာ၍နေသည်မမည်သော၊ သမ္ပတိ - တည်း၊ အဝိပ္ပဝါသ သမ္ပတိ - ကင်းကွာ၍နေသည် မမည်သော သမ္ပတိ၊ ဝါ - တနည်းကား၊ အဝိပ္ပဝါသာယ- ကင်းကွာ၍မနေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ - ကင်းကွာ၍နေသည်မမည်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သမ္ပတိ - တည်း၊ အဝိပ္ပဝါသသမ္ပတိ - သမုတ်ခြင်း၊ တံ အဝိပ္ပဝါသသမ္ပတိ-

ထိုကင်း၍ နေသည်မမည်သော သမ္မုတိကို၊ ဥတ္တိဒ္ဓုတိယေန - သော၊ ကမ္မေန-ဖြင့်၊
ဒေတိ - ဤ၊ ဣတိ အယံ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ဧ။

သန္တရုတ္တရေနာတိ ဧတ္ထ ပါဠေ-၌၊ အန္တရဝါသကော - ဝါးပိုင်း သတ်မှတ်
ခါး လယ် ရပ်၌ ဝတ်အပ်သော သင်္ကန်းကို၊ ဝါ- သင်းပိုင်ကို၊ ပရပဒလောပေန-
နောက်ပုဒ်ကို ချေသောအားဖြင့်၊ အန္တရန္တိ-ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုစ္ဆုတိ -
အပ်၏၊ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ ဥတ္တရိအာသင်္ဂေါ - အတက်သတ်မှတ် ကိုယ်အရပ်၌ ငြိမ့်
လွမ်းမြို့ ရံသောသင်္ကန်းကို၊ ဝါ - ကေသီကို၊ ပရပဒလောပေန - ဖြင့်၊ ဥတ္တရန္တိ-၍၊
ဘဂဝတာ - သည်၊ ဝုစ္ဆုတိ - အပ်၏၊ အန္တရေန - နှင့်၊ သဟ - တကွ၊ ပဝတ္တံ
(ထည့်)-သော၊ ဥတ္တရံ - ကေသီတည်း၊ သန္တရုတ္တရံ - သင်းပိုင်နှင့်တကွဖြစ်သော
ကေသီ၊ တေန သန္တရုတ္တရေန - ဖြင့်၊ အန္တရဝါသကေန - နှင့်၊ သဟ - တကွ၊
ဥတ္တရာသင်္ဂေန - ဖြင့်၊ (အဋ္ဌကထာ ပက္ခမနဝတ္ထုသို့၌ ပက္ခမဇယံ ဣတ္ထမ္မူတ
လက္ခဏစပ်)၊ ဣတိ အတ္ထော - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ဧ။

အန္တောအရုဏေ ပစ္စုဒ္ဓုဇ္ဇေတိ - ကား၊ နိဝတ္တိတွာ - ပြန်လာပြီး၍၊ သမ္မာ
ပုဏိတုံ - အရုဏ်အတွင်း ကောင်းစွာရောက်ခြင်း မိခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တေန-
မစွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ - သည်၊ တတ္ထေဝ တသ္မိဝေ ဌာနေ - ထို ရောက်ရာ
အရပ်၌သာလျှင်၊ ဌတွာ - ပြီး၍၊ အန္တောအရုဏေ - ၌၊ ပစ္စုဒ္ဓုဇ္ဇေ - ပစ္စုဒ္ဓိရ်
ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ - အဓိဋ္ဌာန်ချအပ်သည်ရှိသော်။ ။ ပစ္စာဂန္တဗ္ဗန္တိ-ကား၊
ယထာ - အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပုန - တစ်ဖန်၊ စိဝရဋ္ဌပိတဌာနံ-
သို့၊ အာဂစ္ဆန္တဿ - လာသောရဟန်း၏၊ ရောဂေါ - သည်၊ န ကုပ္ပတိ- မပျက်၊
ဝါ - မဖောက်ပြန်၊ တထာ - အားဖြင့်၊ ပုန - တစ်ဖန်၊ စိဝရဋ္ဌာ - ဧ၊ ဌပိတဌာနံ-
သို့၊ အာဂစ္ဆန္တံ - လာရာ၏။

ဟိသစ္စံ - ဤ၊ ယတော ကာလတော - မှ၊ ပဌာယ - ၍၊ သတ္ထံ ဝါ - အဖော်
ခရီးသွားကုန်သည်ကိုလည်း၊ ပရိယေသတိ - ရှာအံ့၊ အဟံ - သည်၊ ဂစ္ဆာမိ-အံ့၊
ဣတိ - သို့၊ အာဘောဂံဝါ-နလုံးသွင်းခြင်းကိုလည်း၊ ကရေတိ - အံ့၊ တတော
ကာလတော - မှ၊ ပဌာယ-၍၊ စိဝရံ - အဝေးဒေသ၌ ထားအပ်သောသင်္ကန်းကို၊
အပစ္စုဒ္ဓရိတွာ - မူ၍၊ အစ္စ္စိတုံ - နေခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဌတိ-သင့်၏၊ (အဓိပ္ပာယ်ပေါ်လွင်
အောင် သုံးပုဒ် ထည့်လိုက်သည်)၊ ပန - ဆက်ဦးအံ့၊ အဟံ - သည်၊ ဒါနိ - ၌၊
န ဂမိဿာမိ - သင်္ကန်းထားခဲ့ရာ အရပ်သို့ မသွားအံ့၊ ဣတိဇေ - သို့၊ ဇုရနိက္ခေပံ-

ဝန်ချခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဈေန-ပြုသော၊ သမ္မုတိရ ရဟန်းသည်၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အဟံ-သည် ၊ ပ၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ - အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ- ကား၊ ပုစ္ဆာ - တည်း၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ယံ ဌပိတစိဝရံ - ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရတိ - ၏၊ တံ ဌပိတစိဝရံ - သည်၊ အတိရေကစိဝရဋ္ဌာနေ - အရာ၌၊ ဌဿတိ - လတ္တံ့၊ ဣတိ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အဟံ - သည် ၊ ပ၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ - အပ်၏၊ ဣတိအယံ-သည်ကား၊ ပရိဟာရော - တည်း၊ တေန - ကြောင့်၊ တတ္ထေဝ ဝါ ဌိတေန ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ သင်္ဂဟကာရော - သည်၊ အာဟ - ပြီ။ ။သောတိ - ကား၊ ယဿ ရောဂဿ-အား၊ သမ္မုတိ-ကို၊ ဒိန္နာ-အပ်၏၊ သော ရောဂေါ-သည်၊ အဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ လဒ္ဓကပ္ပိယမေဝ-ရအပ်သောအပ်ခြင်းရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ပုန-တစ်ဖန်၊ သမ္မုတိဒါနကိစ္စံ - သမ္မုတိပေးဖွယ်အမှုသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ အယံ - သည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော - အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏အလိုတည်း။

တိစိဝရာဝိဋ္ဌာနနယေန-ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌိတစိဝရတာ-အဓိဋ္ဌာန်အပ်သော သင်္ကန်း၏ အဖြစ်သည်၊ အဓိဋ္ဌိတစိဝရတာတိ အဓိဋ္ဌိတစိဝရတာနာမ-မည်၏၊ စိဝရံ - အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်ပြီးသောသင်္ကန်းသည်၊ ဗဒ္ဓသီမာယံ-၌၊ ဌပိတံ-သည်၊ ယဒိ ဟောတိ - အံ၊ တတော ဗဒ္ဓသီမာတော မှ၊ ဗဟိ-အပ၌၊ အရုဏုဋ္ဌာပနံ-အရုဏ်တက်စေခြင်းသည်၊ ဝိပွဝါသောနာမ-မည်၏၊ စိဝရံ - သည်၊ အဗဒ္ဓသီမာယံ-၌၊ ဌပိတံ-သည်၊ အထ ဟောတိ-အံ၊ ဧဝံသတိ-သော်၊ ယထာဝုတ္တဂါမာဒိနံ-အကြင် အကြင် ဟောအပ်ပြီး သော တစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော အရပ်တို့၏၊ ဗဟိ - အပ၌၊ ဝါ - အပ်ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထပါသာဘိက္ကမေ-ဟတ္ထပါသ်ကိုလွန်ရာအရပ်၌၊ အရုဏုဋ္ဌာပနံ - အရုဏ်ကို တက် စေခြင်းသည်၊ ဝိပွဝါသောနာမ - မည်၏။

ပန အဗဒ္ဓသိမ္ပတစ်ပါး၊ ဗဒ္ဓသိမ်ကိုဆိုဦးအံ၊ ဝါ-ဝိပွဝါသဖြစ်ပုံမှတစ်ပါး၊ အဝိပွ ဝါသဖြစ်ပုံကို ဆိုဦးအံ၊ ဗဒ္ဓသီမာယံ-၌၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-အရပ်၌၊ စိဝရံ-ကို၊ ဌပေတွာ-၍၊ အန္တောသီမာယမေဝ-ဗဒ္ဓသိမ်တိုင်း၌သာလျှင်၊ ယတ္ထကတ္ထစိ-၌၊ ဝသိတု-ငှါ၊ ဝါ- သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဣဓ သိက္ခာပဒေ-၌၊ အပစ္စုဒ္ဓါရဏံ - သည်၊ ဝါ-အဓိဋ္ဌာန်ကို မချ ခြင်းသည်၊ အကိရိယာ မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္မုဒန္တာ - စပ်အပ်၏။

ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ - သည်၊ နိဋ္ဌိတာ - ပြီ။

ကင်္ခါဋီကာသစ် နိဿယသစ် ပထမတွဲ ပြီးပြီ။

